

تہ فسیری قورئانی بہ رزو بہ پیز

بہ رگی چوارہم

تہ فسیری سورہتی (الماندة)

عہ لی باپییر

تہ فسرہ قورئانی

بہ رزوہ شیر

علی باپیر

بہرگی چوارہم

تہ فسرہ سوورہتی (المائدة)

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

پڻاسه مي ڪٿيب

ناوي ڪٿيب : ته فسيري قورٿاني به رزو به پيڙ.

نوسهر: عهلي باپير.

نه خشه سازي ناوهه: عزالدين محمد عمر.

ٿوره و سالي چاپ: يه ڪه م ۱۴۳۵ ك - ۲۰۱۴ ز.

تيراڙ : ۲۰۰۰ دانه.

له بهرپوهه به رابه تي گشتي ڪٿيبخانه کان ڙماره ي سپارڊني (۷) ي سالي (۲۰۱۲) ي پڻ دراوه

مافي له چاپدانه وه ي پاريزراوه بو نوسهر

پیشگی نهم تفسیره به گشتی

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾ آل عمران،
 ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ؕ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ؕ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾ النساء، ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾ الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.^(١)

خوینره به پیژو خو شه ویسته کان!

هیج گومانی تیدانیه - بو مروقی بروادار - که نهو ته مه نهی له خزمهت دوایین کتیبی خوا (قورئان) دا به سه رده بری، جا به هر شیوهیه که له شیوه گانی له خزمهت دابووندا بی؛ خویندنه وه، تیفکرین و رامان، فیگردن، کارپیگردن ... هتد، به باشترین جیگرتن جیگا دهگری و خاوه نه که ی له دنیاو دواروژدا لیی به هر مه نده.

(١) نه وه پیی ده گوتری: (خطبة الحاجة) که پیغمبر ﷺ هاوه لانی به پیژی فیرده کرد پیش هر قسه یه کی گرنگ بیلین، وهک وتاری جومعه و داخواییکردن (خطبة) و .. هتد، وه نهم وتاره هر کام له: الترمذی: (١١٠٥)، والنسائی: (١١٠٤)، وابن ماجه: (١٨٩٢) و أحمد: (٣٧٢٠)، وطبرانی: (٢٤١٤) هیناویانه و (مسلم) یش به شیکی هیناوه.

منیش که - وهك باسکردنی چاکەى خوا (التحدّث بنعمة الله) دەبخەمەروو- لەوەتى فامم کردۆتەوه، خۆای بەبەزهێی و بەخشەر چاکەى لەگەڵ کردووم، بە فەرماشتی بەرزو بئ وینەى خۆیهوه سەرگەرمی کردووم، بەر لە تەمەنى بیست سائىیهوه هیدایەتى داوم، که قورئانى بەرپێزو پێز لەبەر بکەم، سەرقالی خۆیندەوهى تەفسیرهکانى قورئان و تیۆهپرامانى ئایەتە پر بەرەگەتەکانى، لێوردبوونەوهیان بم.

هەر بۆیهش تیکرای کتیب و نامیلکە و تارو دەر سەکانم، کهم و زۆر لەبەر رۆشناى قورئان دابوون، که دیاره هەر ئەمەش شتیکی سروشتیه؛ ئاخەر ئایا ئیسلام بیجگە لە قورئان پاشان سوننەتى پیغەمبەر ﷺ، که ئەویش هەر روونکردنەوهى قورئان و چۆنیەتى جیبهجیکردن و کارپیکردنیهتى، شتیکی دیکەیه؟! بیگومان نەخیر.

ئنجما لەمیژ سالیش بوو که براو خوشکانیکی دلسۆزى نزيك و ئاشنام، داویان لێدەکردم که دەست بکەم بە دانانى تەفسیرو لیکدانەوهیهکی قورئان، هەتا لە پەمەزانى سالى (١٤٢٨) دا هاتە دلمەوه، که ناوی خۆای لیبهینم و دەست بەو کاره گەرەو گرنگه بکەم، بەلکو ورده ورده بهپیی بوارو دەر فەت، هەر سألە هەندیکی لئ ئەنجام بەدم، لەگەڵ سەرقالی زۆرو جوړاو جوړیشدا، هەتا دەر فەتییکی وام بو دەر خسی که بتوانم خیرایی تیدا بکەم و خۆمى بۆ یەکلایى (متضرغ) بکەمەوهو، خوا پشتیوان بئ تەواوی بکەم، ئەگەر تەمەن بەبەریهوه مابئ.

سەرچاوهى دانانى ئەم تەفسیرو لیکدانەوهیهشم وپرای سەرنجدانى زۆریهى ئەو تەفسیرانەى که باون و دەستم پێیان گەیشتو، بریتیه لە وردبوونەوهو تیۆهپرامانى خۆم لە خودى قورئان، چونکه بیگومان قورئان هەندیکی هەندیکی روون دەکاتەوه: (القرآن يُفسر بعضه بعضاً)، پاشان سوننەتى پیغەمبەرى خوا ﷺ، چونکه پیغەمبەرى خواش روونکەرەوه (مبیینى) قورئانە، وهك خوا ﷺ فەرموویەتى:

﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكُرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل،

واته: وه زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆتە خوار تاکو ئەوهى بۆ خەلکى نیراوتە خوار، بۆیان روون بکەیهوه، وه بەلکو خوشیان بیربکەنەوه.

ئومیدیشم وایه - به یارمەتى خۆای بەخشەر ﷺ - شایستەى ئەوهم هەبئ تەفسیرو لیکدانەوهیهکی وا بۆ قورئان پێشکەش بە مسولمانانى کوردستان بکەم،

كە لە قورئان بوەشىتەووە ماپەى بەهرەو سوودى خوینەرەن بى، بەتایبەتیش كە زیاتر لە سى (۲۰) سائە لەگەل قورئانى بەرزو مەزنو تەفسىرەكانى و كتیبەكانى سوننەتدا خەرىكمو دەیان كتیبو بەرەمى جۆراوجۆرم لە زۆربەى بوارەكانى زانستەكانى شەرىعەتدا پېشكەش كەردوون.

شایانى باسیشە كە ئەو بیستو دوو مانگ زیندانى کرانەم لەلایەن ئەمەریكاو - لە ۲۰۰۲/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸ - دەرفەتێكى گەورەو گرنگ بوو، بو زیاتر پێدا قوولبوونەووەى كتیبى خوا تبارك و تعالى، وە بو پەیداوونى تیگەشتنى تايبەت لەبارەى زۆرىك لە نایەتەكانى یەو، ئەم راستیەش لە كتیبى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر درەوشاوەتەو^(۱)، بەلام هەلبەتە نالیمو هیچكەسىش بوى نیه بلى: كە ئەم تەفسىرەى من تىروتهواو، چونكە وىپراى سنووردابوونى تواناو بپرستم لە بەرانبەر كتیبى لە هەموو روویكەووە رەها (مطلق) و بېسنوور (لا محدود)ى خوادا، نەشم وىستوو كە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە نىو هەندىك وردەكارىیەو، كە یان من تىیدا پسپۆرو شارەزا نیم، یان خوینەر پىووستى پى نیه، لە كاتىكدا دەیهوئى لە قورئان تىبگات و بزانی خوا (تبارك و تعالى) راستەوخۆ چى پى فەرموو؟!

ئىجا هەر لێرەشەو بە پىووستى دەزانم پىر بە دل سوپاسى ئەو برا گەنجە رووح سووك و گورج و گۆل و دلسۆزە بكەم (حەزى نەكرد ناوى بەینم)، كە هەلسا بە نووسىنەووە هینانە سەر كاغەزو، پاشان تاپكردن و دوایى پێداچوونەووە هەلەگىرى، سەرچەم ئەم زنجیرە دەرسە، كە لە ئەسلدا لە شىوێ و تار (محاضرة) دا پېشكەش كراون، هەروەها هەلسا بە (تخریج)ى سەرچەم دەقەكانى سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پىكراوەكانەووە، زەحمەت و ماندووبوونىكى زۆرى بە سەرچەم بەرگەكانى ئەم تەفسىرە كیشاوە، خوا بە باشترین شىوێ پاداشتى

(۱) ئەو كتیبە كە ئىستا لەژىر چاپداپە لە بەیرووت و ئومید وایە بەم زوانە بكەوێتە بەر دیدى خوینەرەن، سەرچەم هەشت بەرگ و زیاتر لە سى هەزار (۳۰۰۰) لاپەرەیهو، هەولم داو بەگشتى تىیدا باسى سەرچەم لایەنەكانى ئىسلام بكەم، تاكە سەرچاوەشم قورئان بوو، وىپراى دەقەكانى سوننەت، كە لە هۆش (ذاکرة) دا بووون.

بداتەو، ھەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزى^(۱)، لە خىواى بەرزو بىھاوتاش داواكارم ئەو جۆرە گەنج و لاوانە لە كورن و كچان لەنيو گەلەكەماندا زۆر بكات.

شايانى باسيشە كە ئىمە لەم تەفسىرەماندا باسى بەش (جزء) ەكانى قورئان و دابەشكردنهكانى ديكەى وەك: - (حزب) - ناكەين، چونكە ھەر سوورەتيك بۆخوى شتيكى سەربەخويەو سەرجم ئايەتەكانى وەك ئالقهكانى زنجيريك پيگەو پەيوەستن و، ئاشكراشە كە دابەشكرانى سەرجم قورئان بۆ سى (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتيكە لەلايەن زانايانەو ەراو، بۆ ئاسانكارى خويندى قورئان، ديارە ئىمە لە دابەشكردى بەرگەكانى ئەم تەفسىرەشدا ديسان حيساب بۆ بەشەكان (أجزاء) ناكەين و بە گويرەى سوورەتەكان بەرگەكانى ديارى دەكەين.

دوا قسەشم ئەوئەيە كە:

ئەم تەفسىرە - وەك پيشتەر گوتمان - لە ئەسلىدا بەشيۆدى دەرس و وتار پيشكەش ەراو، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردى پيدا چومەو و بەپي پويست دەستكاريم كردو، ديارە ھەموو دەرسيكيش بەناوى خواو ستايشى خوا ﷻ دەستى پيكردو، بەلام ئىمە لە سەرەتاي دەرسەكانەو ئەوانەمان لابرودو، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەو، ئەو (خطبة الحاجة) يەى لە سەرەتاي ئەم پيشەكەيەو ھاتو، لەحياتى سەرەتاي سەرجم دەرسەكانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

دوشەممە ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷ ھەولير

(۱) ئەو برا دلسۆزە ئيستاش پاش سوورەتى (المائدة)، سەرگەرمى سوورەتى (الأنعام) ەو ەزميشى جەزم كردو، كە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بى، ھەتا كۆتايى ئەم تەفسىرە سەرگەرمى كارەكەى بى.

پیشەکی ئەم بەرگە

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَاتِهِ وَ سَلَامِهِ وَ بَرَكَاتِهِ عَلَى عَبْدِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
السَّائِرِينَ عَلَى دَرَبِهِ .

خوینەرانی بەپیز !

سوپاس و ستایش بۆ خوای بەرزو مەزن، گە دواى هەرسێک سوورپەتی بەپیزی
فاتیحە و بەقەرە و ئالی عیمران، یارمەتی داین سوورپەتی پڕ فەر و بەرگەتی
نیسانیش تەفسیر بکەین.

شایانی باسیشە گە ئیمە لە تەفسیرکردنی سوورپەتی (المائدة)یش دا هەر لەسەر
هەمان نەخشە و بەرنامەى گە لە سەرەتای ئەم تەفسیرەو پرامان گەیاندو، بەردەوام
بووین و هەولیشمان داو لەم بەرگەدا لەو تیبینی و پیشنیارانەى خوینەرانی
سەنگین و شیرین گە لەسەر بەرگی یەگەم و دوو دەمی ئەم تەفسیرە، خستبوویاننە
روو، بەهرەمەند بین و هیواداریشین خوینەرە خوشەوێستەگان بەردەوام لە تیبینی و
سەرنجەکانی خوینەر لە هەر روویکەو بن، بێ بەشمان نەکەن، چونکە فەرماشتی بەرزو
بەپیزی خوای بێوینە و تاک، هەتا خزمەتی بکری هەر گەمەو، هەموو شتیکی باشی
شایستەیه، ئەوئەندەى لەتوانادا هەبێ و بلوێ.

هیواداریشم سەر جەم خوشک و برایانی مسوڵمانی بەهرەمەند لەم تەفسیرە،
دوعامان بۆ بکەن بۆ هیدایەت و بەرچاو روونی زیاترو، بەردەوام بوونیش هەتا
تەواوکردنی تەفسیرکردنی تیکرای سوورپەتە موبارەگەکانی قورئانی بەرزو بەپیز.

سبحانک اللهم وبحمدک أشهد أن لا اله الا أنت أستغفرک وأتوب إليك

١٠ ی رەجەبی ١٤٣٤ ک

٢٠ ی مایسی ٢٠١٣ ز

هەولێر

پیناسەیی سوورەتی (المائدة) و نیوەرۆکەکی

بەپیزان!

خوا یاریی هەولده دەین بەرله وەدی راسته و خو بچینه سەر تەفسیرکردنی ئەم سوورەتە موبارەکە پیناسەییەکی بکەین و، پێگە و گرنگیی و پلە و پایەیی بخەینەرۆو، پاشان خالە ھاوبەش و ویکچوووەکانی لەگەڵ سوورەتی (النساء) دا، وە خالە جیاوازه کانیشیان دەخەینەرۆو.

پاشان سەردیرو نیوەرۆکی بابەتەکانی لە دوو توویی بیست و پینج (۲۵) دەرسدا دەخەینەرۆو:

وشەیی (المائدة) کە دیارە ئەم سوورەتە بەو دەو ناونراوە، واتە: سفره و خوان، کە ئەویش بەسەرھاتیکی هەیه دوایی دەیگەین، کە گورتەکەیی ئەو دەیه کاتیکی حەوارییەکانی عیسا عليه السلام، خوا لییان رازی بی، داوا لە عیسا عليه السلام دەکەن سفره و خوانیکیان لە ئاسمانه وە بو دابەزین، ئەویش داوا لە خوای پەرورەدگار دەکات، خواش عليه السلام دەفەرموی: باشه من ئەو سفره و خوانه دادەبەزینم، بەلام لەمەودوا هەر کەسیک بیپرۆبای، بە شیوہیەک سزای دەدم، هیچ کەسم لە جیھانیان بەو شیوہیە سزا نەدای، جا لەبەر ئەو ئەو بەسەرھاتە بەسەرھاتیکی زۆر سەرنج راکیشە، ئەم سوورەتە بەو بەسەرھاتە وە ناونراوە.

دیارە سوورەتی (المائدة) بە پێی ریزبەندیی سوورەتەکانی (مُصْحَف) پینجەمین سوورەتە، بەم شیوہیە: (الفاتحة، البقرة، آل عمران، النساء، المائدة)، بەلام لە رووی کاتی دابەزینرانیە وە لە دواوای تەمەنی پیغەمبەردا صلى الله عليه وسلم دابەزیو، واتە: لە کۆتایی دابەزینی قورئان دایە، بەلکو وەک دوایی باسی دەکەین، هەندیک لە زانیان گوتوویانە: کۆتا سوورەتە کە لە قورئان دابەزینراوە، واتە: دوا ئەو پەنگە نایەتی دیکە دابەزین، بەلام هیچ سوورەتیکی بە تەواویی لە دوا سوورەتی (المائدة)

دانه‌به‌زینراوه، ئه‌وه له‌سه‌ر ر‌ای زۆر له‌ زانایان، وه‌ چه‌ند ده‌قیکی سونه‌ت هه‌ن که پێگه‌و پایه‌ی به‌رزوی سوورەتی (المائدة) مان بۆ ده‌رده‌خه‌ن:

یه‌که‌م: ﴿عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ قَالَ: حَجَجْتُ فَدَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ لِي: يَا جُبَيْرُ! هَلْ تَقْرَأُ الْمَائِدَةَ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَقَالَتْ: أَمَا إِنَّهَا آخِرُ سُورَةٍ نَزَلَتْ، فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهَا مِنْ حَلَالٍ فَاسْتَحْلَوْهُ، وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهَا مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (٢٥٥٨٨)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكُبْرَى) بِرَقْمٍ: (١١١٣٨)، وَأَبْنُ الْمُنْذِرِ، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (٣٢١٠) وَصَحَّحَهُ، وَأَبْنُ مَرْدَوَيْةَ وَالْبَيْهَقِيُّ، تَعْلِيقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوطِ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ رِجَالُهُ ثِقَاتٌ، رِجَالُ الصَّحِيحِ)، واته: جوبه‌یری کورپی نوفه‌یر (دیاره‌ یه‌کیک بووه‌ له‌ زانایانی تابعین، واته: دوا‌ی جیلی هاوه‌لان خوا لییان رازی بی) ده‌لی: چه‌جم کرد له‌ چه‌جه‌که‌مدا چوومه‌ لای عایشه‌ دایکی ئیمانداران خوا لی‌ی رازی بی (دیاره‌ له‌ پشت په‌رده‌وه‌ قسه‌ی له‌گه‌لدا کردوه‌) پێی گوتم: ئه‌ی جوبه‌یر! سوورەتی مانیده‌ت خویندۆتسه‌وه‌، یان ده‌یخوینی؟ گوتم: به‌لی، گوتم: ناگاداربه‌! کۆتا سوورەته‌ دابه‌زیبی، بۆیه‌ هه‌رشتیکی تیدا‌یه‌و به‌ چه‌لالی داناوه‌ ئیوه‌ش به‌ چه‌لالی دابنێن و پێوه‌ی پایه‌ندبن، وه‌ هه‌ر شتیکی قه‌ده‌غه‌ کردوه‌ به‌ قه‌ده‌غه‌ی دابنێن و پێوه‌ی پایه‌ندبن.

دووهم: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ آخِرَ سُورَةٍ نَزَلَتْ سُورَةُ الْمَائِدَةِ وَالْفَتْحِ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (٦٦٤٣)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (٣٢١١) وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخِينَ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ، وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ فِي التَّلْخِصِ)، واته: عه‌بدو‌ل‌لای کورپی عه‌م‌ر خوا لییان رازی بی، ده‌لی: کۆتا سوورەت له‌ قورئان دابه‌زیبی سوورەتی (المائدة)یه‌، له‌گه‌ل سوورەتی (الفتح).

سێیه‌م: ﴿عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: إِنِّي لَأَخِذَةٌ بِرِمَامِ الْعَضْبَاءِ نَاقَةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، إِذْ أُنزِلَتْ عَلَيْهِ الْمَائِدَةُ كُلُّهَا، فَكَادَتْ مِنْ ثِقَلِهَا تَدُقُّ بِعَضْدِ النَّاقَةِ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (٢٧٦١٦)، تَعْلِيقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوطِ: حَسَنٌ لِغَيْرِهِ، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِيرِ) بِرَقْمٍ: (٤٤٨)، وَالْبَيْهَقِيُّ، واته: ئه‌سمائی کچی یه‌زید خوا لی‌ی رازی بی، ده‌لی: من جله‌وی (العضباء)م گرتبوو (عضباء) ناو، یاخود نازناوی حوشتریک بوو، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ سواری بووه‌، عه‌رهب عاده‌تیان وابووه‌، هه‌ر

ولأخیکى سواری ناویکیان لیناوه، جا ئەگەر گویدریژ بووبی، ئەگەر هیستر بووبی، ئەگەر حوشر بووبی، ئەگەر ئەسپ بووبی، دەلی: من جلّه وەگەیم گرتبوو، کاتیک که سوورەتی (المائدة) هاته خوار هەمووی پیکه وه، لەبەر قورسایى خەریک بوو لاقى حوشره که بشکى لەبن پیغه مبهردا ﷺ، (کاتیک که پیغه مبهرى خوا ﷺ) وەحى بۆ هاتوو قورسایى زۆرى گەشتوتە سەر، دیاره که سواری ولأخیش بووبی لەگەل خوشیدا ولأخه کهشى قورس کردوه) وه له رپوايه تی دیکه دا هاتوه دەلی: پیغه مبهر ﷺ دابهزى، وه پۆشاکیکمان به سەر دادا، تا وەحییه که تهواو بوو.

چوارەم: ﴿عَنْ ضَمْرَةَ بِنِ حَبِيبٍ وَعَطِيَةَ بِنِ قَيْسٍ قَالَا: إِنَّ سُورَةَ الْمَائِدَةِ مِنْ آخِرِ الْقُرْآنِ تَنْزِيلاً، فَأَجَلُوا حَالَهَا وَحَرَّمُوا حَرَامَهَا﴾^(۱)، واتە: (ضَمْرَةَ بِنِ حَبِيبٍ وَعَطِيَةَ بِنِ قَيْسٍ)، {که دیاره تابعیین بۆیه ئەم دەقه به (مُرْسَل) دادەنری، وه هەر دەقیک که هاوه لآن گیراییتیانە وه له پیغه مبهره وه ﷺ، ئەوه به فەرمووده (حَدِيث) دادەنری، جا ئەو کاته به پێی پله کهی یان (حَسَن) ه، یان (صَحِيح)، که ئەو کاته حوکمه کهی حیایه { ئەو دوو نه فەر ده لێن: پیغه مبهرى خوا ﷺ فەر موویه تی سوورەتی (المائدة) کۆتا سوورەته له قورئان دابه زینرابی، بۆیه هەرچی حەلالیکی تێدایه پیوهی پابه ندين و به حەلالی دابنن، وه هەرچی قەدەغەیه کی تێدایه پیوهی پابه ندين و به قەدەغەى دابنن.

پینجەم: هەر وه ها له (حَسَنِ الْبَصْرِيِّ) گیر درا وه ته وه که گوتوویه تی: {لَيْسَ فِي هَذِهِ السُّورَةِ مَنْسُوحٌ}، واتە: ئەم سوورەته هیچ ئایه تی تێدانین که نه سخ کرابن.

هەر وه ها (أَبِي مَيْسَرَةَ) ئەویش له زانایانی تابعیین، وهك (حَسَنِ الْبَصْرِيِّ) رەحمه تی خویان لی بی، ئەویش گوتوویه تی: (فِيهَا ثَمَانِي عَشْرَةَ فَرِيضَةً، وَلَيْسَ فِيهَا مَنْسُوحٌ)، واتە: هەژده (۱۸) شتی تێدا فەرز کراون، وه هیچ ئایه تی تێدانین مەنسوخ بن.

دیاره حوکمه شه رعییه گانی که لهم سوورەته دا هەن زیاترن له هەژده، له وانەیه مەبهستی پێ هەژده بابەتی سەر هکی بی، ئەم دەقانهش (جمال الدين القاسمي) له (محاسن التأويل: ج ۶، ص ۱۴) هی ناو نی.

خالە ھاوبەشەکانی یان ویکیچووہەکانی نیوان سوورہتی (المائدۃ) و سوورہتی (النساء)

۱- سوورہتی (المائدۃ) ش وەك سوورہتی (النساء) ژمارەبەگی زۆر یاسای شەرعیی گرتوونە خۆی، كە زیاتر لە سەد (۱۰۰) یاسای شەرعیی تێدا هەن، كە راستەوخۆ نایەتەكان دەیانگەییەنن، وە دیارە زانایانیش بە شیوازی هەلھێنجانی خۆیان، زیاتر لەو ژمارەشیان لێ هەلھێنجاون، بەئەكو (إِبْنُ الْعَرَبِيِّ) كە یەكێكە لە زانایانی مالیکی مەزھەب لە كتیبەكەى خۆی (أحكام القرآن) دا دەلى: زیاتر لە هەزار (۱۰۰۰) حوكمی شەرعیی لە سوورہتی (المائدۃ) هەلھێنجرى، وە دیارە سوورہتی (النساء) یش كە پێشتر باسمان كردو، ژمارەبەگی زۆر یاسای شەرعیی تێدان.

۲- خالێكى دیکەى ھاوبەشیان ئەوێهە كە هەردووکیان باسو خواسیكى زۆرى جوولەكەو نەصرانیی یەكانیان تێدا هەن، هەم سوورہتی (النساء) كە پێشتر تەفسیرمان كرد، هەم سوورہتی (المائدۃ) ش، زۆر باسی جوولەكەو نەصرانیی یەكان دەكەن، خواى پەروردگار سەرزەنشتو سەرگۆنەیان دەكات، باسی كەموكورییەكانیان دەكات، باسی هەلەكانیان دەكات، باسی هەلۆیستە خراپەكانیان دەكات.

۳- خالێكى دیکەى ھاوبەشیان ئەوێهە كە هەردووکیان باسی مونافیق و دل نەخۆشەكانیان تێدا كراو، كەسانێك بوون كە لە نیو مسوڵمانان خۆیان بە مسوڵمان پێشانداو، بەلام لە واقیعدا كافر بوون، ئەو بە مونافیقى داناون، یاخود مسوڵمان بوون، بەلام ئیمانەكەیان تەواو نەبوو، ئەو بە دل نەخۆشى لە قەلەم داو، ئنجا لە هەردوو سوورەتەكانى (النساء) و (المائدۃ) دا زۆر باسی مونافیقهكان و دل نەخۆشەكانیش كراو.

۴- خالێكى دیکەى ھاوبەشیان ئەوێهە كە لە هەردووکیاندا رێنمایى مسوڵمانان كراو بۆ چۆنیەتى مامەلەكردن لەگەل خاوەن كتیبهكانو، وە لەگەل مونافیقهكانو، وە لەگەل

ھاوبہش بؤ خوا دانہرہکانیشدا، کہ دیارہ ئہو کاتہ ئہو سئ کؤمہئہ بوو ون: مونافیق، خاوهن کتیب، کہ جوولہکہو نہصرانی یہکان بوون، لہگہل ھاوبہش بؤ خوا دانہرہکان، ئنجا لہ سوورہتی (النساء) و لہ سوورہتی (المائدہ) شدا لہ چہند شوینیکدا مسوئلمانان ئاراستہ کراون ئامؤژگاری کراون کہ چؤن مامہئہ لہگہل ئہو سئ جوؤرہ خہلکہدا بکہن.

۵- خالئیکی دیکہی ھاوبہشیان ئہوہیہ کہ لہ ہہردووکیاندا داکؤگی کراوہ کہ مسوئلمانان دہبی بہ دادگہری و بہ ئینصاف لہگہل غہیری خویاندا مامہئہ بکہن، وہ ہہولبدن دادگہری بچہسپینن لہگہل نہیارہکانیانداو لہبہر ئہوہ کہ کافرو بیپروان، تووشی نادادگہری و بی ئینصافی نہبن، چونکہ مسوئلمان دہبی دادگہری لہگہل مسوئلمان و نامسوئلماندا.

۶- خالئیکی دیکہی ھاوبہشیان ئہوہیہ کہ لہ ہہردووکیاندا باسی جہنگ و جیہاد و فیداکاری لہ پیناوی خوادا کراوہ، دیارہ لہ سوورہتی (النساء) دا زیاتر، وہ لہ سوورہتی (المائدہ) شدا لہ چہند شوینیکدا ئماژہ کراوہ بہ جہنگ و جیہاد لہپینا و خوادا.

۷- خالئیکی دیکہی ھاوبہشیان ئہوہیہ کہ لہ ہہردووکیاندا رستہی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا﴾، ئہی ئہوانہی ئیمانان ہیناوہ! زؤر دووبارہ بؤتہوہ، لہ سوورہتی (النساء) دا، یازدہ (۱۱) جار، وہ لہ سوورہتی (المائدہ) دا، شازدہ (۱۶) جار ئہم رستہ موبارہکہ دووبارہ بؤتہوہ.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

پېئاسەى دەرسەكانى سوورەتى (المائدة)

ئىمە سوورەتى (المائدة) مان دابەشكردوہ بۇ بیستو پېنج دەرس، ئنجا وابدشە پېش ئەوہى بچینە سەر دەرسەگان، چاویك بە كوؤ ئەو دەرسانەدا بخشینین، بۇئەوہى نەخشەى ئەو سەدو بیست ئایەتەى سوورەتى (المائدة) مان لەبەرچاوبئ کە باسى چى دەكەن؟ وە چەند بابەتیان تئدا باسکراون بە شیوہى سەرەكى؟!

دەرسى يەكەم؛ لە سوورەتى (المائدة) لە ئایەتى ژمارە (۱ - ۵) دەگریتە خوؤ، ديارە جگە لە (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) کە لە سەرەتای ھەموو سوورەتیکە، بیجگە لە سوورەتى (التوبة)، ئەو پېنج ئایەتە باسى پابەندیی ئیمانداران دەکەن بە گری بەستەگانەوہ، بە پەیمانەکانیانەوہ، وە پاشان باسى پاراستنى دروشمەکانى دیندارىی، وە خوؤپاراستن لە خواردنە پیسو و زیان بەخشەکانى وەك: مردارو خوین و گوشتى بەرازو، ئەو شتەى کە بۇ غەیری خوا سەربرابئو ... ھتد، وە ھەلال بوونى خواردنە خوؤش و بە سوودەگان، وە رەواىی ھاوسەرگىرىی لەگەل ئافرەتانى پاکی بروادار، وە ئافرەتى پاکی خاوەن کتیبەگان، وە خوؤ دوورگرتن لە داوین پیسىی، دەکەن.

دەرسى دووہم؛ دوو ئایەتمان بۇ تەرخان کردوون، ئایەتەکانى ژمارە (۶ - ۷) کە خوا ﷻ لە ئایەتى ژمارە (۶)دا باسى دەستنوئژ دەکات، وە یەكەمین ئایەتە کە لە قورئاندا تەرخان کرابئ بۇ باسى دەستنوئژ گرتن، وە باسى تەیەمموم دەکات، کە ئەگەر ئینسان ئاوى دەست نەکەوت بۇ دەستنوئژ تەیەمموم بکات، وە پاشان باسى خوؤشۆردن دەکات لە لەش پیسىی، وە ئەگەر ئاوى دەست نەکەوت، دیسان باسى تەیەمموم دەکات، وەك بە دىل بۇ خوؤشۆردن، وە لە ھەموو قورئاندا تەنیا ئەم ئایەتە باسى دەستنوئژو تەیەمموم دەکات، وە تەیەمموم چ وەك بەدیل بۇ دەستنوئژ، چ وەك بەدیل بۇ خوؤشۆردن، جگە لە ئایەتى ژمارە (۴۲)ى سوورەتى (النساء) کە باسى خوؤشۆردن و تەیەممومى دەکردو پېشتر تەفسیرمان کردوہ،

هەرودها لە ئایەتی ژمارە (۷) دا خۆی پەروردگار بە ئیمانداران دەفەرموی: یادى ئەو پەیمانە بکەن کە لەگەڵ خوادا بەستوویمانە.

دەرسی سێیەم: چوار ئایەتەکانی: (۸ - ۱۱) دەگریتە خۆی، کە خۆی پەروردگار لەو ئایەتەدا فەرمان بە ئیمانداران دەکات کە دادگەربن، وە شایەدیی بەدەن بە دادگەریی، وە چاکەى خوا لەسەر خۆیان یاد بکەنەو، کە سەلامەتی کردوون و دنیای کردوون لە مەترسی دوژمنان.

دەرسی چوارەم: سێ ئایەتەکانی: (۱۲ - ۱۴) دەگریتە خۆی، کە باسی ئەزموونی شکست خواردووی جوولەگەو نەصرانیی یەکان دەکەن، لە بواری پابەندیی بە پەیمانەى خواوە کە چۆن پەیمانیان بە خوا ﷻ داوە، دوایی پەیمانەکیان شکاندووە، نەیانتوانیوە بەو بەئین و پەیمانەو پابەندبن، کە دیارە خوا ﷻ زۆر جار باسی کەموکوورپی و پەیمان شکینیی و لاساری جوولەگەو نەصرانیی یەکان دەکات، بۆئەوێ بۆ مسوولمانان ببە جیگەى پەندو عیبرەت و دەرسیان لى وەرگیرن، هەرودها بۆئەوێ کە ئەوانیش بناسن چ مالىک بوون، وە کاتی خۆی چیان کردو؟

دەرسی پینجەم: پینج ئایەتەکانی: (۱۵ - ۱۹) دەگریتە خۆی، کە خوا تێیاندا بانگی خاوەن کتیبەکان دەکات بۆ ئیسلامەتی کە ئیمان بێنن و بێنە نیو ئیسلامەو، وە پاشان سەرزەنشتیان دەکات لەسەر بیرورای ئەفسانەیی و هەلبەستراویان، بە تاییبەت نەصرانیی یەکان.

دەرسی شەشەم: حەوت ئایەتەکانی: (۲۰ - ۲۶) دەگریتە خۆی، کە باسی بەسەرھاتی مووسا ﷺ دەکەن، کە وەك گوتم سى بە سەرھات لە سوورەتی (المائدة) دا هەن، یەکیک لە بەسەرھاتەکان بەسەرھاتی مووسا و گەلەگەیهتی، کە مووسا ﷺ فەرمان دەکات بە گەلەگەى خۆی، (بەنى ئیسرائیل) تا بچنە یەکیک لە شارەکانەو، جا توێژەرەوانی قورئان گوتوویمانە: فلان شارە، یان فیسار شارە، گرنگ ئەوێ بە شارێک بوو لە شام، مووسا ﷺ دواى ئەوێ خوا بەنى ئیسرائیلی لە میسر لە چنگی فیرعەون رزگار کرد، وە ئەوانیش هاتوون بۆ شام بۆ دەشتی (سینا) فەرمانیان پى دەکات، بچنە شارێکەو، ئەوانیش سەریچیی دەکەن، وە پرۆبیانوی

زۆر دېننەو، تا سەرەنجام دەلېن: ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا

قَلْعُدُونَ ﴿٢٤﴾، واتە: ئەى مووسا! تۆۋ پەرودەگارت بچن بجهنگن ئىمەش لېرە دانىشتووین، ھەر کاتېك ئىوھ شەرەكەتان تەواو کرد ئىمەش دېین، ئنجا لەسەر ئەوھ خوای دادگەر سزای بەنى ئیسرائیل دەدات، وہ (٤٠) سال بە سەرگەردانىی لە دەشتو بیابانى (سینا) دا دەمېننەو، وەك دوایی باسی دەكەین.

دەرسى حەوتەم: پېنج ئایەتەكانى: (٢٧ - ٣١) دەگرېتە خۆى، كە بەسەرھاتى دووم لە سوورەتى (المائدة) دا باس دەكەن، كە بریتىە لە بەسەرھاتى ھەردوو كۆرەكەى ئادەم، خوا دەفەر موى: ﴿وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَى آدَمَ﴾، بەسەرھاتى دوو كۆرەكەى ئادەمیان بەسەردا بخویننەو، كە زۆر لە توئزەرەوان بە (قابیل وھابیل) ناویان دەبەن، كۆرە خراپەكە ناوى (قابیل) ە، چاكەكەشیان ناوى (ھابیل) ە.

دەرسى ھەشتەم: سى ئایەتەكانى: (٣٢ - ٣٤) دەگرېتە خۆى، كە باسى حېكمەتى سزای قەتلى بە ناھەق دەكەن، حېكمەتى چىیە خوای پەرودەگار ئەو سزایەى بۆ قەتلى بە ناھەق داناوە؟! وہ پاشان باسى سزای رېگرى، ئەوانەى كە رېگرى دەكەن، وہ باسى تۆبە وەرگرتن لە پەشیمان بووھوانى رېگرى كاران دەكەن.

دەرسى نۆبەم: شەش ئایەتەكانى: (٣٥ - ٤٠) دەگرېتە خۆى، كە باسى پارېز لە خوا ﷻ كەردن، وہ ھۆكار بۆ لای خوا پەيدا كەردن، وہ جەنگو جىھاد لە پېناوى خوادا، پاشان سزای سەختى كافران لە قىامەت، وہ دوایی باسى سزای دزى دەكەن، وہ پاشان باسى كەسانىك كە لە دزى پەشیمان دەبنەو، كە خوای بە بەزەبى لەگەئیان مېھرەبان و لېبوردەبە.

دەرسى دەبەم: سى ئایەتەكانى: (٤١ - ٤٣) دەگرېتە خۆى، كە ئاگادار كەردنەوھى پېغەمبەر ﷺ و مسوئلمانانە لە پىلانى جوولەكەو مونافىقەكان، وہ چۆنەتى مامەئە كەردنیاں لەگەل جوولەكەكان و مونافىقەكاندا، بەتایبەت پېغەمبەرى خوا ﷺ، وەك سەرۆكى دەولەتى ئىسلامى، كە دەبى چۆن مامەئەیان لەگەلدا بكات؟

دەرسى يازدەيەم؛ چوار ئايەتەكانى: (۴۴ - ۴۷) دەگرېتە خۇى، باسى نېردرانى ھەر كام لە تەوراتو ئىنجىل و فەرزكردنى كار پېكردنېان دەكات، وە پېويست كردنى، سزاي قەتل، وە سزاي كەسېك كە لووتى كەسېك دەبېرې، گوېى دەبېرې، ددانى دەشكېنى، برىندارى دەكات، باسى ئەو دەكات، وە باسى ئەو دەكات كە ھەر كەسېك حوكم نەكات بە كتېبى خواو بەوھى كە خوا ناردوويەتە خوار، چ بەنسبەت ئۆممەتانى پېشوو، چ بەنسبەت ئۆممەتى پېغەمبەر ﷺ، ئەو ئەو جۆرە كەسانە بە كافر لە ھەندى حالتدا، وە بە زالم لە ھەندى حالتدا، وە بە فاسق لە ھەندى حالتدا، ناوزەد دەكرېن، ياخود بە ئىعتىبارى بېروا نەبوونيان بە حوكمى خوا، بە كافر لە قەلەم دەدرېن، وە بە ئىعتىبارى پابەند نەبوونيان بە شەرىعەتەوھو بەزايەدانى ھەقى خەلك، بە زالم لە قەلەم دەدرېن، وە بە ئىعتىبارى ئەو كە لە زاتى خۇياندا سەرىپچى دەكەن، بە فاسىق و لاپرې لە قەلەم دەدرېن، كە دوايى بە درېزى باسى ئەو ئايەتەنە دەكەين، وە مشتومېرې زانايان دەربارەى چۇنيەتى تەفسىر كردنېان باس دەكەين.

دەرسى دوازەدەيەم؛ سى ئايەتەكانى: (۴۸ - ۵۰) دەگرېتە خۇى، باسى حوكم كردن بە قورئان، وە شوېن نەكەوتنى ئارەزووى ئەموئەو، وە سەرىپشكردنى خەلك لە نېوان حوكمى خواى پەروەردگارو، حوكمى نەفامىى دا، كە خوا راپدەگەيەنى تەنيا دوو جۆرە حوكم ھەن، دوو جۆرە بەرنامە ھەن: بەرنامەو حوكمى خوا، وە بەرنامەو حوكمى نەفامىى، واتە: غەيرى حوكمى خوا كە لە ئىسلام قورئان و سوننەتدا بەرجەستەيە، ئەوھى دېكە ھەمووى بە نەفامىى لە قەلەم دەدرې.

دەرسى سېزەدەيەم؛ سى ئايەتەكانى: (۵۱ - ۵۳) دەگرېتە خۇى، باسى مەسەلەيەكى گەورەو گرنگ لە ژيانى مسوئلمانان دەكات، كە قەدەغەبوونى بەدۇستايەتىى گرتنېانە لەگەل جوولەكەو نەصرانىى يەكاندا، كە حەرامە مسوئلمانان جوولەكەو نەصرانىى يەكان، بە دۇست بگرن، خۇشيان بوېن، لەگەلېان بن، پشتىوانىيان لى بگەن، بە سەركەوتنېان دل خۇش بن، بە شكستيان دل ناخۇش بن، وە خوا راپدەگەيەنى كە ئەوانەى خېرايى دەكەن لە دۇستايەتىى كردنى جوولەكەو نەصرانىى يەكاندا، كەسانى دلنەخۇش، وە ئەگەر مونايفىقىش نەبن، بەلای كەمەو نېشانەى پرسىار لەسەر ئېمان و مسوئلمانەتېيان ھەيە.

دەرسى چواردەيەم: سى ئايەتەكانى: (۵۴ - ۵۶) دەگرېتە خۇى، باسى ھەلگەرپانەوھى

مسولمانان دەكات لە ئىسلام، ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ

يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ﴾، وە باسى ئەو دەكات ئەوانەى كە لە دىنى خوا

ھەلدەگەرپنەوھ، خوا پەكى پېيان ناكەوئى و منەتى پى نىە، وە لە جىياتى وان كەسانىكى دىكە دىنى، كە كۆمەئىك سىفەتى بەرجەستەو گەورەيان تىدا بەيان دەكات: ئەوان خوايان خۆشەوئى، خوا خۆشى دەوئىن، لەگەل ئىمانداراندا نەرمو نيانن، لەگەل كافراندا توندىن، لە رپى خوادا تىدەكۆشنى و لە لۆمەى لۆمەكاران ناترسىن، وە پاشان باسى دۆستايەتى گرتنى ئىمانداران دەكات، كە تەنيا دۆستايەتى لەگەل خوادا دەگرن، پاشان لەگەل پىغەمبەر ﷺ وە لەگەل ئىمانداراندا.

دەرسى پازدەيەم: دە ئايەتەكانى: (۵۷ - ۶۶) دەگرېتە خۇى، كە باسى ھەلئويستى

ناحەزانەى خاوەن كتیبەكان بە تايبەت جوولەكەكان دەكات، لە بەرانبەر ئىسلامو مسولماناندا، وە خوا سەرزەنشتيان دەكات، وە ھانىيان دەدا كە واز لە خراپەو لە دوژمنايەتییان بۆ ئىسلامو مسولمانان بىنن، وە بگەرپنەوھ بۆ لای خوا، وە بگەرپنەوھ بۆ پابەندى بە كۆتا شەرىعەتى خواوھ كە ئىسلامە.

دەرسى شازدەيەم: پىنج ئايەتەكانى: (۶۷ - ۷۱) دەگرېتە خۇى، باسى راسپىردرانى

پىغەمبەر ﷺ دەكات، كە خوا راي دەسپىرى، بە خاوەن كتیبەكان بەگشتى، وە جوولەكەكان بە تايبەت رابگەيەنى، كە ئەگەر بىتو ئىمان بە ئىسلام نەھىنن، ئەوھ ئەو شەرىعەتو بەرنامەيەى كە لەسەرىنى، كە جوولەكايەتییە، يان نەصرانىيەتە، بۆيان حىساب ناكرى، وە پاشان باسى سەرزەنشت كردنيان دەكات، لەسەر ئەوھى كە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بە درؤ دادەنن، وە ھەولدەدەن بۆ كوشتنيان، وەك كوشتووشيانن، كە مەبەست پى پىغەمبەرانى پىش ئىسلامە.

دەرسى ھەفدەيەم: پىنج ئايەتەكانى: (۷۲ - ۷۶) دەگرېتە خۇى، باسى سەرلىشىوانى

نەصرانىيەى يەكان دەكات، پاشان دەرختنى ھەقىقەتى عىساو داىكى، سەللاتو

سەلامی خوا لەسەر عیسا بێ، خوا لە مەریەم رازی بێ، گە عیسا ﷺ پیغەمبەریکی خوا بوو و دایکیشی صیددیقهیەك بوو و ئیمانداریکی زۆر چاک بوو، بۆیەش وا دەفەرموی، چونکە نەصرانیی یەکان عیساو دایکی بە دوو پەرسراو، یاخود لەگەڵ خۆی پەروردگاردا بە سێ بەش لە خوا لە قەڵەمیان دەدەن، بۆیە دەفەرموی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾، بێگومان ئەوانەیی کە گوێیان: خوا یەکیکە لە سێیەکان کافر بوون (دووەکانی دیکە کۆ و کۆن؟ عیساو دایکی، یاخود عیساو روح لقودس کە مەبەستیان پێ جبریلە) وە باسی نامۆزگاریی کردنیان دەکات بە گەرانهو و بۆ ئەوە کە تەنیا خوا بپەرستن و بەندایەتی بەس بۆ خوا بکەن، چونکە هەر خوا شایستەیی بەندایەتی بۆ کرانە.

دەرسی هەژدەم: دە نایەتەکانی: (۷۷ - ۸۶) دەگرێتە خۆی، کە باسی سەرزەنشتکردنی خواوەن کتیبەکانە بەگشتی، لەسەر رۆچوونیان لە دینداربێندان و لەسەر تێپەراندنیان، وە پاشان نەفرین لێکرانیان لەسەر زمانی داوود ﷺ و لەسەر زمانی عیسا ﷺ، بە هۆی هەلنەستانیانەو بە ئەرکی فەرمان بە چاکەو رێگرتن لە خراپە، وە پاشان بە هۆی دۆستایەتی گرتنیان لەگەڵ کافراند، وە دواییش خوا ﷺ لەو نایەتانەدا باسی دوژمنایەتی سەرسەختی جوولەکەو هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەکات، وە بە پیچەوانەشەو بە باسی هەلۆیستی نەرمی هەندیک لە نەصرانییەکان دەکات، کە لە بەرانبەر ئیسلامدا هەلۆیستیان نەرمترە، بە هۆی ئەو هەلۆیست نەرمییەشەو کە زۆریان لێ مسوڵمان بوون، لە سەردەمی پیغەمبەریشدا ﷺ وە لە قۆناغەکانی دیکەش و ئیستاش، بەلام جوولەکە بە دەگمەن وایە لێیان مسوڵمان ببن، ئەوەی کە خوا فەرموویەتی، هەر لەو کاتەو کە فەرموویەتی تا ئیستاشدا هەر وایە: ﴿لَتَجِدَنَّ

أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم

مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ، واتە: تۆ دەبینی سەرسەختترین دوژمنی ئیمانداران، جوولەکەکان و هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان،

جوولەکەکان ئەو دەیارە کێن؟ هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانیش هەموو ئەوانەن کە بت دەپەرستن، ئنجا خوا دەفەرموێ: وە دەبینی ئەوانەى کە گوتیان: ئیمە نەصرانیین لە هەموویان هەلۆیستیان نەرمتەرە، واتە: بەگشتی، هەلبەتە خۆی پەروردگار کە مەدحیان دەکات بە هەلۆیست نەرمیی، زیاتر مەبەستی پێ ئەوانەیه کە ئیمان دێنن، وە دینە نیو ئیسلامەوه.

دەرسی نۆزدهیەم: سێ ئایەتەکانی: (۸۷ - ۸۹) دەگریته خۆی، باسی حەرام نەکردنی شتی خۆش و بە تام و لەزەت و سوود بەخس بۆ مسوولمانان دەکات و دەفەرموێ: شتی خۆش و سوودبەخس لە خۆتان قەدەغە مەکەن، وە پاشان ئاگاداریان دەکاتەوه کە سنوورەکانی خوا نەشکێنن، وە دواییش باسی کەفارەتی سویندی راستەقینە دەکات، وە باسی سویندی پووچ، (لغو) دەکات، ئەو سویندەى کە بەسەر زار دادی بێ ئەوهی کە ئینسان دلی لەسەر بچەسپینێ، کە ئەوه کەفارەتی ناوێ.

دەرسی بیستەم: چوار ئایەتەکانی: (۹۰ - ۹۲) دەگریته خۆی، باسی قەدەغەبوونی خواردنەوهی مەى، (خَمْر)، وە پاشان قومار و صەنەمەکان وە زەلەمەکان، دەکەن،

دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّن

عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿۹۰﴾، کە لێردا لە سوورەتی (المائدة)

کۆتا حوکم و بریاری خوا دەربارەى قەدەغە کردنی شەپابو قومار هاتۆتە خوار، بەلام دیارە پێشتریش خۆی کاربەجێ باسی حەرامی بت پەرستیی و حەرامی پەرستنی صەنەمەکانی کردووە، بەلکو ئەوه بناغەى عەقیدەى ئیسلام و خوا بەیهک گرتنە، بەلام لێردا خوا بۆیە شەپابو قومار لەگەڵ واندا باسی دەکات تاكو بیخاتەروو کە وەك چۆن بتپەرستیی حەرام و قەدەغەیه، شەپابو قوماریش بە هەمان شیوه وەك ئەوان پیسن، (الأزلام) یش کۆی (زَلَمَ)ه، کە بە داروچکەیهکی گچکەیهکی گوتووە کە شتیان پێ دابەشکردوو جوړیک بوو لە قومار، کە ئیستا پێی دەلێن: (یانسیب)، ئنجا لەم ئایەتانەدا خۆی بالادەست زۆر بە روشنی کۆتا بریاری خۆی دەربارەى قەدەغە بوونی شەپابو قومار دەخاتە روو، کە پێشتریش خۆی پەروردگار باسی قەدەغەبوونیانى کردووە، بەلام لێردا کۆتا بریار

لەوبارەوه دراوه، وه ئەو راستییەش ڕوون دەکاتەوه که کەسانیک له ڕابردوودا شەڕابیان خواردۆتەوهو قوماریان کردوه، یاخود گوناھیان کردوه، ئەوهی پیشییان لەسەر حیساب ناکرێ، مادام ئەو کاتە قەدەغە نەبووی.

دەرسی بیست و یەکم: حەوت ئایەتەکانی: (۹۴ - ۱۰۰) دەگریتە خوێ، باسی ڕاونەکردنی مسوڵمانان له کاتی ئیحرام به حج و عومرەدا دەکات، کاتیک که ئیحرام دەبەستن به حج و عومرە، دروست نیە ڕاو بکەن، وه پاشان باسی دروشمەکان دەکات، وه چەند راستییەکی گەرنگ دەربارەي پاراستنی دروشمەکانی دینداریی و خوا پەرستی که کەعبەو مانگە حەرەمەکان و قوربانییەکانن، دەخاتەڕوو، ئنجا خۆپاراستن له ڕاوکردن له ئەرزى حەرەمدا، واتە: بیئەوهی که ئینسان له ئیحرامیش دابێ که چوووه سنووری حەرەمی مەککەوه، نابێ ڕاو بکات، وه باسی ئەو قوربانیانە دەکات که له کاتی حج و عومرەدا سەر دەبەردرێن، وه ئەو کەسانەي که ڕوو لهو شوینە پیرۆزانە دەکەن، که دەبێ حورمەتیان بگیری، باسی ئەوانەي دەکات.

دەرسی بیست و دوو: چوار ئایەتەکانی: (۱۰۱ - ۱۰۴) دەگریتە خوێ، باسی قەدەغە

بوونی پرسیاری بیجی دەکات، دەفەرموی: ﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَن**

أَشْيَاءَ إِن بُدِّلَ لَكُمْ تَسْوِكُمْ ... ﴾، واتە: ئەي ئیماندارینە! دەربارەي هەندى شت

مەپرسن که ئەگەر بۆتان دەربکەوێ پێتان ناخۆشە، یاخود خەفەتی پێ دەخۆن،

یان بۆتان خراپە، که وهك دوايي باسی دەکەین، خوا زۆر پێی ناخۆشە خەلك شت

زۆر هەلکۆلن، چونکه له ئەنجامی زۆر هەلکۆلین و زۆر پرسیار کردنیاندا، بازنەو

پانتایی قەدەغە کراوهکان فراوان دەبێ، وه خواي پەرورەدگاریش ئەوهی پێ

ناخۆشە، که هۆی هاتنە خوارەوهی ئەو ئایەتانە، وهك هەندى له زانایان دەلێن:

ئەوه بووه که پێغەمبەر ﷺ ڕۆژیک دەفەرموی: خوا حەجی لەسەر فەرز کردوون،

یەکیك دەلێ: ئەي پێغەمبەري خوا! هەموو سائیک؟ سێ جارن دووبارەي

دەکاتەوه، پێغەمبەري خوا ﷺ جاری چوارەم دەفەرموی: ئەگەر گوتبام بەلێ،

لەسەرتان فەرز دەبوو، نەشتان دەتوانی، شتیک که بۆ خۆم باسی ناکەم لێم

بۇ عيسا ﷺ، ئەو دەكەنە بە پاساوى ئەو كە عيسا ﷺ بىكەن بە خواو پەرسىراوى خۇيان، خواى پاك و بېگەرد لىرەدا سەرزەنشتى نەصرانىي يەكان دەكات كە ئەوانە كۆمەئىك موعجىزە بوون، وەكو چۆن خواى پەرودەردگار موعجىزەى بە ھەموو پىغەمبەران داو، كۆمەئىك موعجىزەشى بە عيسا ﷺ داون، بۇ ئىسپاتى پىغەمبەرايەتى خۇى، كەواتە: نابى ئەوانە بىكرىنە پاساوى ئەو كە بەندايەتى بۇ عيسا ﷺ بىكرى، وە لە رىزى پىغەمبەران جىابىكرىتەو، وە لە ئاستى بەندايەتى بۇ خوا بەرزتر بىكرىتەو وە بىرئىتە رىزى خواى پەرودەردگارەو! وە پاشان ھەر لەو ئايەتانەدا باسى دابەزىنى ئەو سفردە و خوانە دەكرى كە ئەم سوورەتە بەو ناوودە ناوئراو، كە بەسەرھاتىكى زۆر سەرسوڤھىنەرە: سفردە خوانىك كە لە ئاسمانى بىتە خوارى، خواردنى لەسەر بى، (كە زۆربەى زانايان دەلئىن: خواردنەكە ماسى بوو، كە ئەو لە ئىنجىلەكانىشدا ھاتو)، وە خەلكىكى زۆر بە سەدان كەس لەو سفردە و خوانە بخوات، كەچى ھەروەك خۇشى بى، خوانىك نانى لەسەر بى و ماسى لەسەر بى و لە ئاسمانەو بىتە خوار، شتىكى زۆر عەجايب بوو، ديارە كە ئەو ھەش لەبەر ئەو بوو كە ھەوارىبەكان برسىيان بوو، لەو كاتەداو ھىچيان دەست نەكەوتو، وە پاساوىشيان ئەو بوو، كە گوتوووانە: بۆئەو ھى زىاتر دئىيابىن كە تۆ پىغەمبەرى خواى، وە وەك نىشانەيەك بى، وە ئەو رۆژەش دەكەينە رۆژىكى جەژن و خۇشى بۇ خۇمان، عىساش ﷺ، داوا لە خواى پەرودەردگار دەكات و خواى بەخشەرىش دەفەرەموى: باشە دايدەبەزىنەم، بەلام ھەركامىك لەوان كە ئەو سفردە خوانە دەبىنى و لىى دەخوا، ئەگەر لەمەودوا بىبىروا بى، بە جۆرىك سزاي دەدەم، كەسەم لە دنيا ئاوا سزا نەدابى.

دەرسى بىست و پىنجەم و كۆتايى: پىنج ئايەتەكانى (۱۱۶ - ۱۲۰) دەگرىتە خۇى، باسى وتوويزىكى نيوان خوا ﷺ و عيسا ﷺ دەكات، لە قىيامەتدا، وەك خوا لە ئايەتى

(۱۱۶) دا دەفەرەموى: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ

أَتَّخِذُونِي وَأُمَّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ

لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قَلْتَهُ، فَقَدْ عَلِمْتَهُ، تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمْ مَا فِي نَفْسِكَ^ع

إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمْتَ الْغُيُوبَ ﴿۱۱۶﴾، واته: کاتی‌ک خوا فه‌رمووی: ئه‌ی عی‌سای کوری

مه‌ریه‌م! ئایا تو به خه‌لکت گوتوه خو‌م و دایکم بکه‌نه په‌رستراو له‌گه‌ل خوا، یان له جیاتی خوا؟! عی‌ساش عليه السلام ده‌فه‌رمووی: پاکیی بو تو، بو‌م نیه شتی‌ک بلیم که هه‌ق نه‌بی، هی‌چم پی نه‌گوتوون مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی تو پی‌ت فه‌رمووم، که: خوا به‌رستن، په‌روه‌ردگاری منیش و ئی‌وه‌شه، هه‌ر ئه‌وه‌م پی گوتوون و غه‌یری ئه‌وه‌م پی نه‌گوتوون، که‌واته: هه‌رچی که نه‌صرپانییه‌کان له دوا‌ی من گوتوو‌یانه که عی‌سا کوری خوا‌یه‌و، عی‌سا په‌رستراوه‌و، عی‌سا خوا‌یه‌و، عی‌سا چی کردوه‌و چی کردوه، به‌شان و شه‌وکه‌تی خو‌ی کردوو‌یه‌تی، ئه‌وه هه‌مووی زیاده‌ی خو‌یانه‌و بو‌خو‌یان هه‌لیانه‌ستوه، ئاوا خوا‌ی په‌روه‌ردگار وتوو‌یژ له‌گه‌ل عی‌سا عليه السلام ده‌کات له قیامه‌تدا، به‌لام جار‌ی پی‌ش قیامه‌ت خوا‌ی زاناو توانا بو ئیمه‌ی گێ‌راوه‌ته‌وه، بو‌چی؟ بو ئه‌وه‌ی که نه‌صرپانییه‌کانی پی سه‌رزه‌نشت بکات، که له قیامه‌تی ئاوا عی‌سا حاشاتان لی ده‌کات له‌و ئه‌فسانه‌یه‌ی که هی‌ناوتانه نیو دین و شه‌ریعه‌تی نه‌صرپانییه‌ته‌وه، که شتی‌که خو‌تان زیادتان کردوه، ئه‌گه‌رنا عی‌ساش یه‌کی‌ک بووه له پی‌غه‌مبه‌رانی خوا، نه کوری خوا‌یه‌و، نه هی‌چ په‌یوه‌ندییه‌کی دیکه‌ی تایبه‌تی له‌گه‌ل خوا‌ی په‌روه‌ردگاردا هه‌بووه، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌یه که عی‌سا عليه السلام خوا وه‌ک موع‌جیزه‌یه‌ک به‌بی باب خو‌لقاندوو‌یه‌تی و رو‌وحه‌که‌ی یه‌کسه‌ر به‌به‌ر دایکی‌دا کردوه، بی‌ئه‌وه‌ی که به شی‌وه‌ی نوظفه‌ی بابی بجی‌ته مندالدانی دایکیه‌وه، عی‌سا عليه السلام به‌و شی‌وه‌یه دروست بووه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده جی‌اوازییه‌ی هه‌یه‌و ئه‌وه‌ش پاساوی ئه‌وه‌ نیه، بلین: کوری خوا‌یه، یاخود نیسه‌به‌تی‌کی تایبه‌تی له‌گه‌ل خوا‌ی بی‌وینه‌دا هه‌یه، به‌لی له قیامه‌تدا خوا‌ی به‌رزو مه‌زن نه‌صرپانیی یه‌کان به‌و شی‌وه‌یه به‌ درؤ ده‌خاته‌وه، له کاتی‌کدا که هه‌موو به‌شه‌ر گۆبوونه‌ته‌وه بو‌ئه‌وه‌ی که بو‌یان دهرکه‌وئ، که نه‌صرپانییه‌کان به‌ه‌له‌داچوون، ئنجا هه‌لبه‌ته ئه‌وه له قیامه‌تدا دهرده‌که‌وئ، به‌لام خوا‌ی په‌روه‌ردگار لی‌رده‌دا بو‌یه به‌یانی ده‌کات، تا‌کو دهری بخات بو نه‌صرپانییه‌کان که عی‌سا ده‌په‌رستن، که له قیامه‌تی ئاوا شه‌رمه‌زار ده‌بن، وه ئاوا بی قسه‌ ده‌بن،

وہ ئاوا عیسا ﷺ ئەو عیسایەى کە دەپپەرستن بە ناهەق، ئاوا بەرئەتیان
لئ دەکاو حاشایان لئ دەکات، وە ئەویش بەندایەتیی خۆی بو خۆای بی هاوہل
دووپات دەکاتەوہ.

ئەمە کۆتایی ئەم دەرسەمان بوو کە ویستم تیشکیک بخەمە سەر سوورەتى
(المائدة)، وە بابەتەکانی و، چۆنیەتى دابەشبوونی بابەتەکانی بو ئەو بیست و پینج
دەرسە، کە خوا پشٹیوان بی، ئەو دەرسانە بە ریز پیناندا دەچین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

دەرسى يەكەم

پىناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ئايەتى: (۱ تاكو ۵) دەگرىتە خۇى، لەم پىنج ئايەتەدا سەرەتا خوا ﷻ بۇ يەكەم جار لە سوورەتى (المائدة) دا بە ناوونىشانى ئيمان، مسوئلمانان دەدوینى، دەفەرموئ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەى ئەوانەى ئيمانتان هىناوہ! بانگى ئيمانداران دەكات، كە ديارە ئەم رستەيە لە سوورەتى (المائدة) شازدە (۱۶) جار دووبارە بۆتەوہ، وە خوا بە ئيمانداران دەفەرموئ: پەيمان و گرىبەستەكان بە تەواوئى جىبەجى بكەن، پاشان رىگرييان لى دەكات لە شكاندنى حورمەتى دروشمەكانى دىندارىي بە گشتى، بە تايبەتى دروشمەكانى حەج و عومرە، وە رپيان لى دەگرى لە هاوكارىي يەكدى كردن لەسەر گوناھو دەستدرىژىي، دواى ئەوہى كە فەرمانيان پى دەكات بەوہ كە هاوكارىي يەكدى بكەن، لەسەر چاكەكارىي و پارىزكارىي، ئنجا دوايى بە روونىي قەدەغەكراوہكانيان پى رادەگەيەنئ، كە يازدە جوړن: مردارەوہبوو، خوین و گوشتى بەرازو بۇ غەيرى خوا سەربراوو ... ەتد، وە باسى تەواوکردنى ئايين، كە مەبەست پى ئىسلامە، وە تەواوکردنى نىعمەتى خۇى، وە ەلئىژاردنى ئىسلام بە تاكە بەرنامەى ژيان بۇ مرؤفەكان، دەكات، وە پاشان باسى خواردنى ناچارىي دەكات، لەو شتانەى كە قەدەغەكراون، كەسىك كە تىبگىرئ و ناچارىي، دروستە بايى ئەوہندەى كە لە مەرگ دەربازى بى، لىيان بخوات.

ئنجا دىتە سەر باسى وەلامدانەوہى پرسىارى ئەوہ كە: چ جوړىك لە جوړەكانى خواردن حەلالە؟ خواى كاربەجى دەفەرموئ: ەەر شتىك كە خوئش و سوودبەخش بى، وە ەروہا ئەو نىچىرانەى كە راو دەكرىن، حەلالن، پاشان باسى حەلالىي خواردنى خوئش و بە سوودەكان دەكات، وە لە كوئايى دا باسى حەلالىي هىنانى ژنانى پاكىزەى ئيماندار، وە ژنانى پاكىزەو داوین پاكى خاوەن كتىبەكان، دەكات، وە باسى خۇ دوور گرتن لە زىناو داوینپىسىي ئاشكراو پەنھان دەكات.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿ یَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيْمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا يَتَّلَنَ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرْمٌ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيْدُ ﴿۱﴾ يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُحِلُّوْا شَعْيِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهُدٰى وَلَا الْقَلْبَ وَلَا ءَامِيْنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَنْبَغُوْنَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا وَتَعَاوَنُوْا عَلٰى الْبِرِّ وَالنَّقْوٰى وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلٰى الْاِثْمِ وَالْعُدُوْنِ وَاَتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۲﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اَلْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخٰنِزِيْرِ وَمَا اَهْلٌ لِّغَيْرِ اللّٰهِ بِهِ وَالْمُنْخَفَقَةُ وَالْمَوْفُوْدَةُ وَالْمُرْدِيَةُ وَالنَّطِيْحَةُ وَمَا اَكَلَ السَّبْعُ اِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلٰى النُّصَبِ وَاَنْ تَسْنَقْسِمُوْا بِالْاَزْلَمِ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ اَلْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَاَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْاِسْلَامَ دِيْنًا فَمَنْ اَضْطَرَّ فِيْ مَخْصَصَةٍ غَيْرٍ مُّتَجَانِفٍ لِاِثْمٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳﴾ يَسْئَلُوْنَكَ مَاذَا اُحِلَّ لَهُمْ قُلْ اُحِلَّ لَكُمْ اَلطَّيْبٰتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِيْنَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوْا مِمَّا اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوْا اِسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاَتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۴﴾ اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمْ اَلطَّيْبٰتُ وَطَعَامُ الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ حَلٰلٌ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلٰلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَا ءَاتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ مُحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسْفِحِيْنَ وَلَا مَتَّخِذِيْ اَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْاٰيٰتِيْنَ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۵﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

(بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده، ئەى ئەوانەى بپروتان هیناوه! پەیمان و گریبەستەکان بە تەواوی جیبەجئ بکەن، ئازەلە چوار پێیەکانتان بۆ حەلال کراون جگە لەوێ (لەمەودوا) بەسەرتاندا دەخوینرێتەووه هەلداوێردرئ، (بەلام) لە کاتیکدا کە لە ئیحرام دان نیچیران بۆ خۆتان حەلال مەکەن، خوا چۆنى بوئ (و بە بەرژەوهندیى بزانی) بپیار دەدات (۱) ئەى ئەوانەى بپروتان هیناوه! دروشمەکانی (ئایینی) خوا مەشکینن، هەروەها مانگە (جەنگ تیدا) قەدەغە کراوەکان و قوربانییە بئ نیشانەکان و، قوربانییە نیشانەدار کراوەکان و، ئەوانەى کە بەمەبەستى و دەستەپێنانى بەخشش و پەزنامەندى خوا روو دەکەنە مزگەوتى حەرام (حورمەتیان بپاریزن)، وە هەرکات ئیحرامتان شکاند (بۆتان پەوايه) پراووشکار بکەن، وە با رقلیبوونەوتان لە کەسانیک بەهۆى ئەووه کە رپگرییان لیکردن لە (چوون) بۆ مزگەوتى حەرام، واتان لئ نەکات سنوورشکینى بکەن، وە هاوکارى یەکدى بکەن لەسەر چاکە و پارێزکارى و، هاوکارى یەکدى مەکەن لەسەر گوناھو دەستدریژی، وە پارێز لە خوا بکەن، بیگومان خوا سزای تونده (۲) مردارو، خوین و، گوشتى بەرازو، سەربراو بۆ جگە لە خوا، خنکاوو، (مردارى) لیدراوو، هەلیدراوو، قوچ لیدراوو، لەلایەن دڕندەووه خوراو جگە لەوێ سەرتانبریوه (چەقۆى فریاکەوتووه)، وە ئەوێ کە لەسەر بت سەربراوو، ئەو بە هۆى زەلمەکانەووه دابەشى دەکەن، کە ئەوتان مایەى لە رپ دەرچوونە، هەموو ئەمانەتان لئ قەدەغە کراون، ئەمرو ئەوانەى بیپروان لە (زەفەر پێردنى) دینەکەتان نائومید بوون، بۆیە لەوان مەترسن و بەس لە من بترسن، ئەمرو ئایینەکەتانم بۆ تەواوکردن و، چاکەى خۆم بەتەواوی لەگەڵ کردن و، ئیسلامم بە بەرنامە بۆ پەسند کردن، ئنجا هەر کەس بەهۆى برسێتییەووه ناچار بوو بیئەوێ مەیلی گوناھ (و خواردنى حەرام بکات)، ئەو بیگومان خوا لیبوردەى میهرەبانە (۳) لیت دەپرسن: چییان بۆ حەلال کراوه؟

بئى: خواردنە خووش و سوودبەخشەکانتان بۆ حەلال کراون، وە (نیچیرى) ئەو (سەگو و پەرەور)انەى کە فیری راویان دەکەن، لەو زانیارییە (پراووشکار) کە خوا

فېرى كىردوون، فېرىيان دەكەن (و رايان دەھىنن)، دەجا لەو (نېچىر)ەى كە بۆتان دەگىرن، بخۆن و ناوى خىواى لەسەر بىنن، وە پارىز لە خوا بىكەن، بەراستى خوا لىپىرسىنەوەى خىرايە ④ ئەمىرۆ خواردەنە خۆش و سوودبەخشەكانتان بۆ خەلال كراون، ھەروەھا خواردەنە ئەوانەى كىتېبان پىدراو، بۆتان خەلالەو خواردەنە ئىوھش بۆ ئەوان خەلالە، وە (ھىنانى) ئافرەتە پاكىزەكانى ئىماندارەكان و ئافرەتە پاكىزەكانى ئەوانەى پىش ئىوھ كىتېبان پىدراو، بۆتان خەلالە، ھەركات ماريى يەكانىانتان پىدان، ئىوھش خۇپارىزىن نە بە ئاشكرا زىنا بىكەن و نە بە پەنھانىيش دۆستان (ى زىنا لەگەل كىردن) بگىرن، ھەر كەسىكىش كوفىر بە ئىمان بىكات، ئەو كىردەوەكەى ھەئوھشاوئەوھو لە دواپۇژدا لە زىانبارانە ⑤).

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

شیکردنہوہی ہندیک لہ وشہکان

(أَوْفُوا): (وَفَىٰ بِعَهْدِهِ يَفِي وَفَاءً وَأَوْفَىٰ: إِذَا تَمَّمَ الْعَهْدَ وَلَمْ يَنْقُضْ حِفْظَهُ)، (أَوْفُوا) واتہ: وہفا بکہن و حیبہجئ بکہن، چونکہ (وَفَىٰ بِعَهْدِهِ يَفِي وَفَاءً وَأَوْفَىٰ) بہ مانای پھیمانہکہی حیبہجئ کرد، دی، جا ئہگہر پھیمانی حیبہجئ کردو تہواوی کردو کارہکہی بردہ سہر، ہہئینہوہشاندهوہ، دہگوترئ: (وَفَىٰ بِعَهْدِهِ).

(بِالْعُقُودِ): (عُقُودٌ) کوئی (عَقْدٌ) ہ، (عَقْدٌ) واتہ: پھیمان، وہ بہ مانای گریبہستیش دی، وہ لہ ئہسلی زماندا (عَقْدٌ) واتہ: گریڈانی دوو لای شتیک.

(بِهَيْمَةٍ): (الْبَهِيمَةُ: مَا لَا تُنْطَقُ لَهُ، وَذَلِكَ لِمَا فِي صَوْتِهِ مِنَ الْإِبْهَامِ، وَفِي الْعُرْفِ بِمَا عَدَا السَّبَاعَ وَالطَّيْرَ)، واتہ: (بِهَيْمَةٍ) ہہر شتیکہ کہ قسہی نہبی، لہ کوردہواری خوماندا دہئین: ئازہل، یان چوارپی، یان بہستہ زمان، لہبہر ئہوہ کہ خہئک لہ دہنگہکہی ناگات، چونکہ (إِبْهَامٌ) واتہ: شتیک کہ ئینسان لیٰ حالی نہبی، وہ لہ عورف دا بہ جگہ لہ درندہو پلہوہر دہگوترئ.

(الْأَنْعَامِ): بہ چوار جوڑہ ئازہل دہگوترئ، (الْأَنْعَامُ: هِيَ الْإِبِلُ وَالْبَقَرُ وَالْغَنَمُ وَالْمَعْزُ)، (أَنْعَامٌ) بہ حوشترہ پڑشہولآخو مہرو بزئ دہگوترئ.

(حَرَمٍ): دوو واتای ہہن: (أَنْتُمْ دَاخِلُونَ فِي الْحَرَمِ)، واتہ: لہ نیو ئہرزئ حہرام دان، یاخود (أَنْتُمْ مُحْرِمُونَ)، واتہ: ئیوہ ئیحرامتان بہستوہ، ئیحرام بہستن بہ حہج یان بہ عومرہ، (الْحَرَامُ: الْمَمْنُوعُ عَقْلًا أَوْ شَرْعًا) حہرام ہہر شتیکہ کہ بہ عہقل، یان بہ شہرع قہدہغہ بی، واتہ: بو ئینسان دروست نہبی کہ بہکاری بیئی.

(لَا تُحِلُّوا): واتہ: حہلال مہکہن، یاخود بہ رہوای مہزانن، (أَصْلُ الْحَلِّ: حَلُّ الْعُقْدَةِ، وَحَلُّ الشَّيْءِ حَلَالًا) وشہی: (حَلٌّ) لہ ئہسلدا واتہ: کردنہوہ، دہگوترئ: (حَلٌّ) العُقْدَةُ) واتہ: گریبہکہی کردہوہ، دہئی: (حَالًا) بوئیہ پی دہگوترئ حہلال،

وهك بَلَّيْ غَرِي حەرامی لِيكراوئەتەو، وە دەشگوتري: (حَلَّ الشَّيْءِ) واتە: شتەكە حەلال بوو.

(شَعَائِرِ اللَّهِ): (شَعَائِر) كۆي (شَعِيرَة) يە، واتە: دروشم، بۆچی دروشمەکانی حەج و عومرە، يان دروشمەکانی خواپەرستیی ناوئارون (شَعِيرَة)؟ (وَسَمِي بِذَلِكَ؛ لِأَنَّهَا تُشْعِرُ أَي: تُعَلِّمُ بَأَن تَدْمَى بِشَعِيرَةٍ) لەبەرئەووە كە نیشانەدار دەكرين، بەتایبەتی ئەو قوربانییانەي كە بۆ حەج دەبردین، ئەگەر حوشترين دوونگەكەيان بريندار دەكرين، واتە: نیشانەدار دەكری كە ئەو ئازەلە دەبردري بۆ سەربرين.

(الشَّهْرَ الْحَرَامِ): مانگی حەرام، كە ليرەدا مەبەست پي جينسی مانگی حەرامە، وە مانگە حەرامەكان چوارن: (ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ، رَجَبٌ)، ئەم چوار مانگە جەنگ تیداكرانيان تيدا قەدەغە كراو، مانای دەستپيشخەري بۆ جەنگ، ئەگەرنا ئەگەر لەو مانگەدا ئەهلی كوفر شەر بە مسوولمانان بفروشن، قەدەغەنيە لەسەريان، كە ئەوانيش بەرگري لە خويان بكەن.

(الْهَدْيِ): تاكەكەي (الْهَدْيِ) يە، وشەي (هَدِيَّة) واتە: خەلات، بەلام ليرەدا مەبەست پي ئەو ئازەلەيە بە دياربي دەبردري، كە لە ئەرزى حەرامدا بەبۆنەي حەجەو سەربردري.

(الْقَلْبِدِ): لە (قَلْد) هەو هاتو، (الْقَلْدُ: الْفَتْلُ) (قَلْد) بە مانای هۆنينەو، بە مانای شتیک بچنري، بۆيە گوتراو: (الْقِلَادَةُ الْمَفْتُولَةُ) (قِلَادَةُ) گەردن بەنديكە دەچنري، يان دەهۆنريئەو، (قِلَائِد) يش كۆي (قِلَادَةُ) يە، مەبەست ليرەدا ئەو حوشترو ئازەلانەن كە گەردن بەنديان لە مل دەكری بۆئەو، دياربي، كە ئەوانە دەبردرين بۆ خوا سەربردرين، بە بۆنەي حەجەو.

(بِحِرْمَتِكُمْ): (أَي: وَلَا يَحْمِلَنَّكُمْ)، واتە: با واتان لينەكات، (إِحْتِرَمَ: إِكْتِسَابَ)، (إِحْتِرَمَ) واتە: وەدەستی هينا.

(شَنَّانُ): (شَنَّتُهُ: تَقَدَّرَتْهُ بَغْضًا لَهُ، شَانَتَكَ: مُبْغُضُكَ)، (شَنَّان) بە مانای رق لى هەلسان دي، دەلي: (شَنَّتُهُ) واتە: رقم ليى هەلسا، رقم لەو شتە هەلساوە،

خوا که دەفه رموی: ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ (۲) الكوثر، واتە: بیگومان ئەو کەسەى تۆ دەبوغزینی دوابراوه، چونکە موشریکه کان دواى ئەوهى پیغه مبهەر ﷺ یه کئ له کوره گانی وهفاتی کرد، گوتیان: موحه ممه د بئ پاشه واره، دوابراوه، خواى پهروه دگاریش دئى پیغه مبهرى ﷺ دایه وه، فه رموی: ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ (۲) الكوثر، واتە: بیگومان ئەو کەسەى تۆ دەبوغزینی دوابراوه، بئ خیره.

وَالْمُنْحَفَةُ : (أَيْ الَّتِي خُنِقَتْ حَتَّى مَاتَتْ)، ئەو ئازەلەیه کە دەخنکیئری هەتا دەمرئ، یاخود بۆخوی دەمرئ، سهرى له شتیئکدا عاسئ دەبئ، یان له ئاودا دەخنکئ، گرنگ ئەوهیه هەر ئازەلئیک به هەر شتیئک بخنکئ، پئی دهگوترئ: (مُنْحَفَةٌ)، وه به مردار له قهلهم دهدرئ.

وَالْمَوْقُودَةُ : (الَمَقْتُوَلَةُ بِضَرْبٍ)، واتە: (مَوْقُودَةٌ) ئازەلئیکه له ئەنجامی ئەوهى کە لئى دهدرئ مردار دەبئ، بیئەوهى کە بریندار بکرئ، بهلام ئەگەر به تیرو تفهنگو ئەوانه بریندار بکرئ، یان وهک نیچیر بکوژرئ، ئەو کاته هه لاله، مادام خوینی لئ بئ.

وَالْمَرْدِيَّةُ : (الرَّدْيُ: الهَلَاكُ، وَالتَّرْدِي: التَّعَرُّضُ لِلْهَلَاكِ)، (رَدْي) به مانای فهوتان دئ، (تَرْدِي) به مانای خۆفه وتاندن دئ، یاخود ئینسان خوی بخاته حالهتی فهوتانه وه، که لیهدا مه بهست پئی ئازەلئیکه که هه لدهدیئ له بهرزاییه که وه، وه مردار دەبئ، ئەوهش گوشته کهى قهدهغهیه.

وَالنَّطِيحَةُ : (النُّطِيحَةُ: مَا نُطِحَ مِنَ الْأَغْنَامِ فَمَاتَ)، (نَطِيحَةٌ) له سههر وهزنى (فعیل) هو به مانای (مفعول) ه، ئەو ئازەلەیه که ئازەلئیکى دیکه قوچی تیئه لداو له ئەنجامی ئەوهدا بمرئ، که دیاره ئەوهش به مردار له قهلهم دهدرئ.

وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ : ئەوهى که درنده خواردوویهتی، درنده له ئازەلان وهک: گورگ، شیر، پلنگ، کهمتیار، چه قه ل ... هه موو ئەوانه ی که درندهن و ددانیان تیژهو

گۆشت خۇرن، ئەوانە بەشىك لى ئازەلئىك بخۇن و بە ھۆيەوۋە مرداربى، ئەوۋە گۆشتەكەى ناخورى، وە زۇربەى زانايان دەلئىن: ئەگەر بەشىكى لى بخواو نەتوانى بژىي بەو بەشەى كە ماو، ئەگەر چەقۇشى پىپرا بگات، ئەوۋە ديسان بە مردار لى قەلەم دەدرى.

(مَادَكَيْتُمْ): واتە: سەرتان بپرو، (دَكَتِ النَّارُ تَذَكُو: اِنَّقَدَتْ وَأَضَاعَتْ، وَذَكَيْتُ الشَّاةَ: دَبَحْتُهَا) ئاگرىك خۇش دەگرى دەگوترى: (دَكَتِ النَّارُ) واتە: ئاگرەكە خۇش بو، لى ئەسلدا وشەى: (دَكَتِ) لەوۋە ھاتوۋە كە ئازەلئىك سەربېردى، دەمارەكانى كە خويئەرن، وە بۇرى ھەناسە و بۇرى خواردىنى ھەلبېردى، ئەوۋە پىي دەگوترى: (ذَكَاةً) واتە: سەربېرىن.

(النَّصِيبُ): (جَمْعُ نَصِيبٍ، وَهُوَ الْحِجَارَةُ تُنْصَبُ عَلَى الشَّيْءِ، وَكَانَ لِلْعَرَبِ حِجَارَةً تَعْبُدُهَا وَتَدْبِجُ عَلَيْهَا) (نُصِبَ) كَوَى (نُصِيبُ) ه، عەرەب لى سەردەمى نەفامىيدا عادەتيان وابوۋ چەند بەردىكيان دادەنا دەيانپەرستىن و ھەيوانيان لەسەر سەردەبېرىن، وە خويئەكەشيان تېھەلدەسوون، جا خوا ﷺ دەفەر موئ: ئەو ئازەلانەى لەسەر ئەو بەردانە سەر دەبېردىن و خويئەكەيان لەوئ ھەلدەسوورى، ئەوۋەش ھەر بۇ غەيرى خوا سەر براون و دروست نىە گۆشتەكەيان بخورى.

(بِالْأَزْلَمِ): (جَمْعُ زَلَمٍ، السَّهْمُ الَّذِي لَارِيشَ فِيهِ) (أَزْلَام) كَوَى (زَلَمَ) ه، ئەو تىرەى كە پەرەكەى پشتهوۋەى پېوۋەنىە، پشتهكەى پېوۋەنىە، بۇئەوۋەى كە پىي بروا، واتە: دارىكى راست، كە پىيانگوتوۋە: (زَلَمَ) وەك يانسىب كاتى خوى بەكارىيان ھىناوۋە.

(غَيْرِ مُتَجَانِفٍ): واتە: مەيل نەكات بۇ لای گوناح، واتە: مەبەستى ئەوۋە نەبى بە ئارەزوۋوۋەو لەو شتە بخوات، بەلكو ناچاربى لە مردارەوۋەبوو، يان لە گۆشتى بەراز، يان لە خويئ، يان لەو شتەى كە بۇ غەيرى خوا سەربېراوۋە، بە ناچارىي لىي بخوات، نەك بە ئارەزوۋوۋەو، بە پىخۇشبوۋنەوۋە، مادام مەبەستى ئەوۋەبى كە پىي لە مەرگ دەرباز بى، ئەوۋە بۇى ھەيە بخوات.

(الطَّيِّبَاتُ): كۆی (طیبیە)یە، (أَصْلُ الطَّيِّبِ: مَا تَسْتَلِدُهُ الْحَوَاسُ، وَمَا تَسْتَلِدُهُ النَّفْسُ، وَفِي الشَّرْعِ: مَا كَانَ مُتَنَاوِلًا مِنْ حَيْثُ مَا يَجُوزُ) واتە: ئەسلی (طیب) هەر شتیكە كە هەستەكان چێزی لێوەرگرن، وە نەفسی نینسان چێزی لێوەرگیری، وە (طیب) لەرووی شەرعهوه هەر شتیكە كە شەرە پێدای ئه‌و شتە وەرگیری و بەكاربھێنری، هەرچەندە لە بەكارھێنانی قورئاندا وشە: (طیب) بە مانای حەلال نیە، چونكە خوای پەروردگار دەفەرموی: ﴿ **الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ**

الطَّيِّبَاتُ ﴾، ئەمڕۆ (طیب) بۆ ئیوه حەلال كراوه، جا ئەگەر (طیب) بە مانای حەلال بێ، دەبێ بلی: (أُحِلَّ لَكُمْ الْحَالَالُ) حەلالتان بۆ حەلال كراوه، كە ئەو هەش تەعبیریکی نارێكە، بەلكو (طیب) واتە: شتیکی خۆش و بەتام و سوودبەخش.

(الْجَوَارِحُ): (جَمْعُ جَارِحَةٍ: لِأَنَّهَا تَجْرَحُ، أَوْ تُكْسِبُ، وَكَذَلِكَ الْأَعْضَاءُ سُمِّيَتْ جَوَارِحَ ..)، (جَوَارِحُ) كۆی (جَارِحَة)یە، وشە: (جَوَارِحُ) لە زمانی عەرەبیدا بە مانای ئەندامەكان بەگاردی، چونكە ئەندامەكان شتیان پێدەكری، بۆ وێنە: بە دەست و پێ و چاو... هتد، دەگوتری: (جَارِحَة) لەبەرئەوه كە بەو ئەندامانە نینسان شت دەكات، كردهوهكان ئەنجام دەدات، بەلام لەم ئایەتەدا كە دەفەرموی: ﴿ **وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ** ﴾، (جَوَارِحُ) لێردا بە مانای ئەو ژياندارانە دی كە راپوان پێدەكری، ئەو دڕندەو پەرەوهرانە كە راپوان پێدەكری، جا سەگە، تاژییە، پلینگ و گورگە راپوان بۆ راکردن، یاخود بازو باشوو و ئەوانە ... هتد.

(مُكَلِّبِينَ): واتە: فێریان دەكەن، چونكە (التَّكْلِيْبُ: التَّعْلِيْمُ)، (تَكْلِيْب) بە مانای فێركردن دی، واتە: ئەو ئازەلە ی كە بەكاردهیئیری، ئەو پەرەورە ی كە بەكاردهیئیری بۆ راپ، وەختیک كە فێری دەكە ی فێركردنەكە ی پێی دەگوتری: (تَكْلِيْب) واتە: فێری راکردن، مەشق پێكردن، (مُكَلِّبِينَ: جَمْعُ مُكَلِّبٍ، مُعَلِّمُ الْكَلْبِ الصَّيْدِ)، (مُكَلِّبِينَ) كۆی (مُكَلِّب)ە، واتە: ئەو كەسە ی كە سەگ فێری راپ دەكات.

(وَالْمُحْصَنَاتُ): كۆى (مُحْصَنَةٌ)دەيە، واتە: ئافرەتانى پاكىزە، ئافرەتانى پارىزراو، ئىنجا ئايا ئەوۋە لەجى راھاتوۋە؟ لە (حِصْنٌ)دوۋە ھاتوۋە، (حِصْنٌ) بە ماناى قەلئە دى، (الْحِصْنُ: جَمْعُهُ حِصُونٌ)، (حِصْنٌ) تاكە، كۆيەكەى (حِصُونٌ)دە، قەلئە ھەركەسىك بېچىتە نىۋى دەپارىزى، ئىنجا ئافرەتىك كە خۆى دەپارىزى لە گوناح و ھەلئە و پەلئە، ھەك بلىۋى خۆى كىردوۋە بە قەلئەكە كە كەس زەفەرى پىنابات، بۆيە دەلئى: (الْمُحْصَنَاتُ: الْعَفِيفَاتُ) واتە: ئافرەتانى پاكىزە داۋىن پاك، ھەروھە لە زاراۋى قورئاندا وشەى: (مُحْصَنَاتٌ) جارى وايە بۇ ئافرەتانى ھاوسەردارىش بەكاردى، لەبەرئەۋەى ئافرەتىكىش كە مال و مېردى ھەبى، مەزەندەى گوناهى لى دوورتە.

(أَجْرُهُنَّ): كۆى (أَجْرٌ)دە، كە لىرەدا (أَجْرٌ) بە ماناى (مَهْرٌ) دى، واتە: مارەبى، ۋە لە قورئاندا بە زۆرى (أَجْرٌ) بە ماناى (مَهْرٌ) دى، واتە: مارەبىيەكان.

(مُحْصِنِينَ): ئەگەر ئافرەتىك داۋىن پاك بى، پى دەگوتى: (مُحْصِنَةٌ)، ۋە پىاۋى داۋىن پاكىش پى دەگوتى: (مُحْصِنٌ)، واتە: خۇپارىز، (عَفِيفٌ) پىاۋىكە كە خۆى دەپارىزى لە داۋىنپىسى، ديارە بۇ ئافرەتىش دەگونجى بشخوئىرئىتەۋە (مُحْصِنَاتٌ) ئافرەتانىك كە خۇ دەپارىزىن، بەلام دەشگونجى بخوئىندىتەۋە (مُحْصِنَاتٌ) ئافرەتانىك كە دەپارىزىن، بەلام بۇ پىاۋ زىاتر (مُحْصِنٌ) بەكاردى، ئىنجا ئايا بۇجى بە ۋە شىۋەيە دەخوئىرئىتەۋە؟ چونكە لە مەسەلەى داۋىنپىسىدا پىاۋ دەستپىشخەرەۋە زىاتر دەۋرى بىكەر (فَاعِلٌ) دەبىنى.

(غَيْرِ مُسْكِنِينَ): واتە: بە ئاشكرا زىنا ناكەن، وشەى: (سَفْحَ الدِّمِّ) واتە: خوئىنى رىشت، (سَفْحَ الْمَاءِ) ناۋەكەى رىشت، (السَّفْحُ: الزَّنَا لِأَنَّ الْمَقْصُودَ مِنْهُ سَفْحُ الْمَاءِ فَقَطُّ) واتە: زىناكردن، چونكە ئەۋ كەسەى كە زىنا دەكات، تەنبا مەبەستى پى ئەۋەيە كە ئارەزوۋى جىنسى خۆى تىر بىكات، مەبەستى ئەۋەنيە كە مندالى بىۋ، ھاوسەرگىرى بىكات بە شىۋەيەكى ھەلئەل و مال و ھالى ھەبى.

(أَخْدَانُ): (جَمْعُ خَدْنٍ، أَي الْمَصَاحِبِ، وَأَكْثَرُ ذَلِكَ يُسْتَعْمَلُ فِيمَنْ يُصَاحَبُ بِشَهْوَةٍ، يُقَالُ: خَدْنُ الْمَرْأَةِ وَخَدِينُهَا، وَيَسْتَوِي فِيهِ الْمَذْكَرُ وَالْمُؤَنَّثُ)، واتە: (أَخْدَانُ) كۆی (خَدْن)ە، (خَدْن) كەسێكە كە بە پەنھانی زینای لەگەڵدا بکری، جا بە مانای ھاوێل دی، بەلام زیاتر بو ئەو بەکار دی كە بە ئارەزوو ھاوێلایەتی لەگەڵ بکری، واتە: بە پەنھانی زینای لەگەڵ بکری، وشە: (خَدْن) كە بە (أَخْدَانُ) كۆدەكریتهو، بو پیاویش و بو ئافرەتیش بەكار دی، چ ئافرەتێك كە بە پەنھانی زینا بكات، چ پیاوێك بە پەنھانی زینا بكات، ھەردووکیان پێیان دەگوتری: (خَدْن)، وە بە كۆمەلێش پێیان دەگوتری: (أَخْدَانُ).

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

هوی هاتنه خواره‌وی ئایه‌ته‌کان

(۱) هوی هاتنه خواره‌وی ئهم رسته قورئانییه‌ی که ده‌فه‌رموی: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعْبِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾، له‌وباره‌وه دوو به‌سه‌ره‌هات گێردراونه‌وه:

۱- { عَنْ عِكْرَمَةَ قَالَ: قَدِمَ الْحُطَمُ بْنُ هِنْدٍ الْبَكْرِيِّ الْمَدِينَةَ فِي عَيْرٍ لَهُ يَحْمِلُ طَعَامًا فَبَاعَهُ ثُمَّ دَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَبَايَعَهُ وَأَسْلَمَ، فَلَمَّا وَلَّى خَارِجًا نَظَرَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: لِمَنْ عِنْدَهُ لَقَدْ دَخَلَ عَلَيَّ بِوَجْهِ فَاجِرٍ وَوَلَّى بِقِضَا غَادِرٍ، فَلَمَّا قَدِمَ الْيَمَامَةَ ارْتَدَّ عَنِ الْإِسْلَامِ وَخَرَجَ فِي عَيْرٍ لَهُ يَحْمِلُ الطَّعَامَ فِي ذِي الْقَعْدَةِ يُرِيدُ مَكَّةَ، فَلَمَّا سَمِعَ بِهِ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ تَهَيَّأُوا لِلْخُرُوجِ إِلَيْهِ نَصْرًا مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ لِيَقْتَطِعُوهُ فِي

عَيْرِهِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعْبِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾،

الآية، فَأَنْتَهَى الْقَوْمَ} { أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ بِرَقْم: (۱۰۹۶۲)، مُرْسَلًا، وَالسِّيُوطِيُّ: (۳۸۱)

والواحدی عَن ابْنِ عَبَّاسٍ، واته: عیکرهمه ره‌حمه‌تی خوای لی بی (یه‌کیکه له زانایانی تابیعین) ده‌گێریته‌وه، ده‌لی: (الْحُطَمُ بْنُ هِنْدٍ الْبَكْرِيِّ) هاته مه‌دینه کاروانیکی پی بوو، خواردنی پی بوو، خواردنه‌که‌ی فروشت، دوایی چوو بو‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و به‌یعه‌تی پێداو مسولمان بوو، کاتیك چوووه ده‌ری و رویشت، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ته‌ماشای کردو، ئه‌وانه‌ی که له ده‌وری بوون (هاوه‌لان له خزمه‌تی بوون) پیی فه‌رموون: ئه‌و کابرایه به‌روویکی تاوانبارانه هاته لام و به‌پشته ملیکی په‌یمان شکینانه چوووه ده‌ری، واته: راستی نه‌کرد که خوی به‌مسولمان پێشاندا، دوایش مسولمانه‌تییه‌که‌ی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه، دیاره خوای په‌روه‌ردگار پی راگه‌یانده‌وه، ئه‌گه‌رنا پیغه‌مبه‌ر ﷺ غه‌یبی نه‌زانیه‌وه، یان به‌فیراسه‌تیک که تییدا دنیا بووه، وای فه‌رمووه (ئنجاکاتیك چوووه بو‌یه‌مامه (ئهو کابرایه) له نیسلام هه‌لگه‌رایه‌وه، وه جاریک به‌کاروانیکه‌وه هات دیسان خواردنی پی بوو له مانگی (ذِي الْقَعْدَةِ) دا، واته: له‌و مانگه‌دا که حه‌جی تییدا

دەكرى و جەنگىشى تىدا قەدەغەيە، ھات بەرەو مەككە ديارە ئەو كاتە پىغەمبەر ﷺ تەشريفى لە مەككە بوو { كاتىك ھاوولانى پىغەمبەر ﷺ بىستان ئەو كابرايە كاتى خۇى ھاتو مەسولمان بوو دوايى ھەلگەپراوتەو، كۆمەلئىكان خۇيان بۇ سازگرد لە كۆچكەران و لە پشتيوانان بچن تاكو كاروانەكەى لى بستين و لە كاروانەكەى دايىپرن، بەلام خوا ﷻ ئەم ئايەتەى ناردە خوارى:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ ... ﴾، ئەى ئەوانەى ئيمانان ھىناو! دروشمەكانى خوا ھەلال مەكەن، واتە: دەستدريژىيان بۇ مەكەن، وە قوربانىيەكان كە نىشانەدار نين، وە ئەوانەشى كە نىشانەدارن، وە ئەوانەشى كە بەرەو مزگەوتى ھەرام دىن، بە ھىسابى خۇيان داواى بەخشش و رەزامەندىيەى خوا دەكەن، دەستدريژىيان مەكەنە سەرى، (فَأَنْتَهُى الْقَوْمُ) ئەوانىش وازيان ھىنا، واتە: نەچوون بۇئەوھى كە زيانى پى بگەيەن.

ب- { عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالْحُدَيْبِيَّةِ وَأَصْحَابُهُ حِينَ صَدَّهُمُ الْمُشْرِكُونَ عَنِ الْبَيْتِ وَقَدْ اشْتَدَّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ، فَمَرَّ بِهِمْ أَنَسٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَشْرِقِ، يُرِيدُونَ الْعُمْرَةَ، فَقَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ:

نَصُدُّ هَؤُلَاءِ كَمَا صَدُّوا أَصْحَابَنَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ

﴿ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾، (الآية) { أَخْرَجَهُ السَّيْطَانُ عَنِ ابْنِ أَبِي حَاتِمٍ: (۳۸۳)، وَفَتْحُ الْقَدِيرِ لِلشُّوكَانِيِّ بِرَقْمٍ: (۷۹۶)، وَالوَاحِدِيِّ بِرَقْمٍ: (۳۸۰)، واتە: زەيدى كورى ئەسەم (كە ئەوئىش يەككە لە زانايانى تابيعين) دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ و ھاوولە بەرپزەكانى كاتىك لە ھودەبىيە بوون، ئەو كاتەى كە ھاوبەش بۇ خوادانەرەكان گىپراياننەو لەوھى كە بچن بۇ زيارەتى مزگەوتى ھەرام، (مەشھوورە كە لە سالى شەشەمى كۆچى دا بوو) ئەوانىش بەو زور قەئس بوون، لەو كاتەدا كۆمەلئىك خەلگى ھاوبەش بۇ خوا دانەر كە لە رۆژھەلاتەو ھاتبوون، دەيانويست بچن بۇ مزگەوتى ھەرام بە مەبەستى ئەنجامدانى عومرە، ھاوولانى پىغەمبەر ﷺ گوتيان: ئىمەش رى لەوانە دەگرين و ناھىلن بچن، وەك چۆن رەفيقە موشرىكەكانى ئىمە، (واتە: قەومەكەى ئىمە كە قورەيشن) رىيان نەدا ئىمە بچين بۇ زيارەتى مزگەوتى ھەرام، ئىمەش رى

لەوانە دەگرین، ئەوانەش هەر موشریکن، بەلام خوا ﷺ ئەم رسته قورئانییەى ناردە خواری: ﴿ **وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ** ﴾
 واتە: با رق هەئسانتان لە کۆمەئیک کە ئیوہیان گێراوەتەوہ لە مزگەوتی حەرەم و
 نہیانہیشتوہ بچن عومرہ بکەن، واتان لئەنہکات کە ئیوہش رێگە بگرن لەوان،
 واتە: نەک لە خودی ئەوانەى کە رێیان لە ئیوہ گرتوہ، بەلام لە کۆمەئە
 موشریکیکى دیکە کە لە شوینیکدان و ہەموویان یەک قەومن.

(۲) ھوی ھاتنە خواروہوى ئەم رسته قورئانییەى کە دەفەرموی: ﴿ **يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ**

لَهُمْ ... ﴿ ٤ ﴾، پرسىارت لئ دەکەن چىیان بۆ حەلال کراوہ؟ لەوبارەشەوہ دوو
 گێردراونەوہ ھەن:

۱- { **عَنْ أَبِي رَافِعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَهُ بِقَتْلِ الْكِلَابِ فِي النَّاسِ فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَاذَا يَحِلُّ لَنَا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّتِي أَمَرْتَ بِقَتْلِهَا؟ فَسَكَتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ **يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ** ... ﴿ ٤ ﴾** } { **أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ بِرَقْم:**
 (۱۱۳۸)، **وَأَبْنُ الْمُنْذِرِ، وَأَبْنُ أَبِي حَاتِمٍ، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِيرِ) بِرَقْم: (۹۷۱)،**
وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۳۲۱۲) وهو صحيح الإسناد، ووافقه الذهبي، **وَأَلْبَيْهَقِيُّ،** واتە:
 ئەبو رافىع دەگێریتەوہ (کە یەکیکە لە ھاوہلانی بەرپزى پێغەمبەر ﷺ خوا
 لى رازى بى)، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانى پىکرد کە بچى ئەو
 سەگانەى کە لەنىو خەلکىدان بیانکوژى، (واتە: سەگى مالى)، خەلکەکە
 گوتمان: ئەى پىغەمبەرى خوا! ئەم ئۆممەتەى کە فەرمانت پىکردوہ بیانکوژىن،
 (واتە: ئۆممەتى سەگ، کۆمەلئى سەگ) ئایا ئیئە چىمان بۆ حەلالە لەنىو واندا؟
 (واتە: بۆمان ھەيە لە چىدا بەکاریان بىنین؟) پىغەمبەر ﷺ ھىچى نەفەرموو،
 بىدەنگ بوو، (چونکە ديارە لەلای روون نەبووہ، ئایا سەگ بۆ چ حەلالە
 بەکاربھىنرى؟) ھەتا خواى زالى پايەدار ئەم ئایەتەى ناردە خوار ﴿ **يَسْأَلُونَكَ**

مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ ... ﴿ ٤ ﴾، پرسىارت لئ دەکەن چىیان بۆ حەلال کراوہ؟

﴿ **قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ** ﴾، بلى:

خواردنە خوێش و بە تام و بە سوودەکانتان بۆ حەلال کراون، وە نیچیری ئەو سەگەنەش کە فیئری راویان دەکەن، وە نیچیرتان بۆ دەگرن، ئەویشتان بۆ حەلالە.

کەواتە: سەگی راو، سەگ کە بۆ راو بەکار دەهێنرێ، دروستە راڤگیری، جا دوایی لە فەرمايشته‌کانی پێغەمبەردا ﷺ هەیه کە سەگ بۆ پاسەوانی مەرو ئازەل و، بۆ پاسەوانی و کشتوکال و ئەوانە دروستە بەکار بهێنرێ، هەروەها سەگ بۆ پاسەوانی ئینسانیش بەکار دەهێنرێ، کابرا کە صاحبب دوژمنە لە خوێ دەترسێ، دروستە سەگ بەکار بهێنێ.

ب- { عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ: أَنَّ عَدِيَّ بْنَ حَاتِمٍ، وَزَيْدَ بْنَ الْمُهَلَّبِ الطَّائِفِيَّ سَأَلَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّا قَوْمٌ نَصِيدُ بِالْكِلَابِ، وَالْبَزَاةِ، فَمَاذَا يَحِلُّ لَنَا مِنْهَا؟ فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ { أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ بِرَقْم: (۱۱۶)، وَفَتْحُ الْقَدِيرِ لِلشُّوْكَانِي بِرَقْم: (۸۱۶)، وَالسِّيُوطِيُّ عَنْ ابْنِ أَبِي حَاتِمٍ: (۳۸۳)، وَاتَهُ: سَعِيدِي كُورِي جُوبَهَيْر (كە يەكێكە لە زانایانی تابیعین) دەئێ: هەر گام لە عەدی کوری حاتیم و زەیدی کوری موهلهیل کە هەردووکیان طائیفین، (واتە: لە هۆزی طائیفین) پرساریان لە پێغەمبەری خوا ﷺ کرد، گوتیان: ئەی پێغەمبەری خوا! ئێمە کۆمە ئێکین، خەلکێکین بە سەگ راو دەکەین، وە بە بازیش راو دەکەین (هەم سەگان بەکار دێنن و هەم بازان بەکار دێنن بۆ راو) ئایا پەوايه یان نا؟ خوای پەروردگار ئەم ئایەتە ی ناردە خواری: ﴿ قُلْ أِحْلَ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ

الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ ﴾، (جَوَارِح) پێشتریش باسمان کرد، کۆی (جَارِحَة) یە، (جَارِحَة) هەر شتێکە کە راوی پێ بکری، چ پەلەور بێ، چ ئازەل بێ، ئازەل وەك: سەگ و تاژی و پلنگ و شیرو گورگو و هەر دڕندەیهکی دیکە، کە لە شوینانی دیکە هەن، مادام کە ویی بکری و راوی پێ بکری و بزانی راو بکات، ئەو دروستە نیچیره‌کە ی بخوری، هەروەها پەلەوهریش بە هەمان شیوه.

مانای گشتی ئایهتهکان

دیاره ئیمه پیشتر باسمان کرد که سوورپهتی (المائدة) ژمارهیهکی زۆر یاسای شهرعیی تیدان، من ههروا سه‌رپییهک ته‌ماشام کرد، زیاتر له سه‌د (۱۰۰) حوکمی شهرعیی تیدایه که راسته‌وخۆ ئایهتهکان ده‌یانگه‌یه‌نن، وه سوورپهتی (المائدة) زۆرتین جار وشه‌ی:

﴿يَتَّيَّنُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ی تیدا دووباره بوته‌وه له‌نیو هه‌موو سوورپهته مه‌ده‌نییه‌کانداو شازده (۱۶) جار دووباره‌بوته‌وه، وه به زۆریی وایه که خوا ﷺ وشه‌ی: ﴿يَتَّيَّنُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ی به‌کاره‌یناوه، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان‌تان هیناوه! حه‌لال و حه‌رامو، ئه‌مرو نه‌ی به‌ مسوولمانان راده‌گه‌یه‌نی، ئه‌م سوورپهته‌ش ژماره‌یه‌کی زۆر یاسای شهرعیی تیدایه‌ن، بو‌یه پپووستی کردوه خوا ﷺ شازده جار بانگی ئیمان‌دان بکاتو به‌ نازناوی ئیمان بیداریان بکاته‌وه‌و به‌فرموی: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان‌تان هیناوه! بو ئه‌وه‌ی ئه‌وان گوئ قولاخ بن، چونکه وه‌ک عه‌بدو‌للا‌ی کوری عه‌باس ده‌لی: هه‌ر کاتیک خوا ﷺ فه‌رموی: ﴿يَتَّيَّنُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، باش گوئ بگره، یان حه‌لالیکه پیت راده‌گه‌یه‌نی بیکه، یان حه‌رامیکه پیت راده‌گه‌یه‌نی مه‌یکه، یان ئه‌مریکه که پیت ده‌فرموی: ئه‌نجامی بده، یان فه‌ده‌غه‌یه‌که‌و ده‌بی خوی لی به‌ دوور بگری.

جا ئه‌م سوورپهته موباره‌که ئاوا ده‌ست پیده‌کات: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، به‌ ناوی خوی به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده، جاریکی دیکه‌ش باسمان کردوه، که ده‌لیی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، ده‌بی سی واتا له‌ می‌شکی خوتدا ئاماده‌ بکه‌ی، چونکه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، به‌ ناوی خوی به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده، واته‌: ده‌ستپیکردنم بو ئه‌م کاره که قورئان خویندنه، نوپژ کردنه، هه‌ر کاریکه که ده‌گری، نان خواردنه، کارو که‌سابه‌ته، ده‌ستپیکردنم به‌و کارم، به‌ ناوی خوی به‌

بەزەیی و بەخشنەدیه، یاخود بە ناوی خوای بەبەزەیی بەخشنەدە دەست بەو کارە دەکەم، جا ئەمە یانی چی؟ سێ واتا دەبێ لە میسکی خۆتدا ئامادە بکە:

یەكەم: ئەو کارەم دەکەم، بۆ ئەوە کە خوا لێم رازی بێ و پاداشتی لەسەر وەر بگرم، وە پێی لە خوا نزیك ببمەو.

دووهم: ئەو کارە ئەنجام دەدەم، بە پێی شەرعیی خوا.

سێیەم: ئەو کارە ئەنجام دەدەم، بە یارمەتی خوا، بە هاوکاری خوا، نەك بە شان و شەوکهتی خۆم.

خوا ﷺ دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەهێ ئەوانەهێ ئیمانتان هێناو! یانی چی؟ یانی ئەهێ ئەوانەهێ ئیمانتان هێناو بە هەموو ئەو شتانەهێ پێویستە ئیمانیاں پێ بهیئری! ئەو ماناکەهێتی، بەلام پێویست ناکات هەموو جار خوا ﷺ بـفەرموێ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەهێ ئەوانەهێ ئیمان بە، بەئکو کە دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەهێ ئەوانەهێ ئیمانتان هێناو! واتە: بە هەموو ئەو شتانەهێ پێویستە ئیمانیاں پێ بهیئری، کە لە شوینەکانی دیکە ئیمان پێ هێنراوەکان (مَا يُؤْمَنُ بِهِ)، روون کراوە، بۆیە پێویست ناکات خوای پەروردگار هەموو ئەو شتانەهێ کە پێویستە ئیمانیاں پێ بهیئری، هەموو جارێ باسیان بکات، ئەهێ ئەوانەهێ ئیمانتان هێناو!

﴿أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾، پەیمانەکان جیبەجێ بکەن بە تەواویی، گریبەست و پەیمانەکان جیبەجێ بکەن و ئەنجامیان بدن، مەبەست لە پەیمانەکان چیبە؟ دوایی باسی دەکەین لە مەسەلە گرنگەکاندا، بەلام لێردا خوای زانا بە کورتیی و دەفەرموێ، چونکە لەسەر رای زۆرێک لە زانایان هەرچی حەلال و حەرامە، ئەمرو نەهیبە، هەرچی خوا فەرزی کردو، یان هەرچی خوا قەدەغە کردو، هەمووی پەیمانی خواپە، لە گەردنی ئیمە و لە ئەستۆی ئیمە دایە، دەبێ جیبەجێ بکەین، مادام تۆ دەئیی من شایەدیی دەدەم کە بیجگە لە خوا هیچ پەرستراونین، وە شایەدیی دەدەم کە موخەمەد ﷺ پەرمانە کراوی خواپە، کەواتە: هەرچی ئەو موخەمەد ﷺ، لەو تاکە پەرستراوە، لەو تاکە پەروردگار و بەدیهیئەر وە هێناویەتی، تۆ پەیمانیکە بە خوات داو، مادام دەئیی: تەنیا ئەو بە پەرستراو بە پەروردگاری

خۆم دەزانم، وہ موحەممەد ﷺ بە رەوانەگراوى خوا دەزانم، ئەو پەيمانە بە خوا داوتە كە پابەندى بەو ھەلال و ھەرامانەو، پابەندى بەو ياسا شەرعیانەو، دەشگونجى مەبەست پىي مانايەكى تايبەت بى، واتە: ئەو پەيمانانەى كە بە خوا دەياندەن، ئەو پەيمانانەى لەنيو خۇتان دەياندەن، ئەو پەيمانانەى لەگەل خۇتان دەياندەن، ھەر سى جۆرەكان جىبەجى بکەن، كە دوايى رۈونتەر باسى دەكەين، ئەو سى جۆرە پەيمانە چۆنن؟ ئەوجار دەفەرموى: ﴿أَحَلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةً الْأَنْعَامِ﴾، ئازەلە چوار پىيەكانتان بۇ ھەلال گراون، ﴿بَهِيمَةً﴾، ھەر ئازەلەكە كە چوار پىي بى، ئنجا بۇجى بە ئازەلى چوارپىي دەگوترى ﴿بَهِيمَةً﴾؟ چونكە دەنگىكى نىە خەلك لىي ھالى بى، (إِبْهَام) واتە: شتىك كە لىي ھالى نەبى، لەبەرئەوہى ئازەل دەنگى ھەيە، بەلام دەنگەكەى مەفھووم نىە، زانراونىەو تىي ناگەى، بۇيە پىي دەگوترى: ﴿بَهِيمَةً﴾، ئنجا ئايا ئازەلە چوار پىيەكان چى و چىن؟ زۆربەى زانايان ئەگەر نەلىين ھەموويان دەلىن: چوار جۆرن (الْأَنْعَامُ: هِيَ الْإِبِلُ وَالْبَقَرُ وَالْغَنَمُ وَالْمَعْزُ)، (أَنْعَامُ) بە حوشتر و رەشەولاخ (واتە: مانگا و گا) و مەر (واتە: ئازەلى سىي واتە: مەر و بەران و بەچكەكانىشيان) و بز (واتە: بز و نىرى و بەچكەكانىشيان)، ئەوانەتان بۇ ھەلالگراون ﴿إِلَّا مَا يَتَلَبَسُ عَلَيْكُمْ﴾، جگە لەوہى بەسەرتان دەخوينرىتەوہ لە ئايەتى ژمارە سىي ھەر ئەم سوورەتەدا، كە يازدە (۱۱) جۆرن ھەلاویردراون، ئەو يازدە (۱۱) جۆرە ھەلال نىن، سوود لە گوشتەكەيان بىينرى ﴿غَيْرِ مَحَلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حَرَمٌ﴾، نىچىر بۇخۇتان ھەلال مەكەن، لە كاتىكدا كە ئىوہ لە ئىچرام دان و ئىچرامتان بەستوہ بە ھەج، يان بە عومرە، يان بە ھەردووكان وىكرا، ياخود لە كاتىكدا كە ئىوہ لەنيو سنوورى ئەرزى ھەرام دان، لەنيو سنوورى ھەردەما بۇتان نىە راو بکەن، ﴿وَأَنْتُمْ حَرَمٌ﴾، ھەردوو واتاكەى ھەيە، واتە: لەنيو سنوورى ھەردەم دان، ياخود ئىوہ لە ھالەتى ئىچرام دان، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾، بىگومان خوا ئەوہى بىەوى برپارى لەسەر دەدات، ئنجا ئايا خوا چى دەوى؟ بىگومان ھەموو ئەو شتانەى دەوى كە خىرو بەرژەوہندى دنيا و دوارۈزى

ئیمه یان تئیدایه، چونکه خوا کاربه جئیه، وه خوا ئه وپه ری حکمهت و رحمهت و بهزهیی هه یه.

ئنجبا بؤ جاری دوهم خوا دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئه ی ئه وانه ی ئیمانان هئناوه! ئنجبا بابه تئیک دیکه مان پی دهفه رموی، چونکه هه یج جارئک خوا ی کاربه جئ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، به کارنا هئینئ مه گهر شتئیک دیکه ی نویمان پی بفه رموی، لیره شدا کؤمه ئئیک حوکمی دیکه ی شه رعیمان پی دهفه رموی، ئه ی ئه وانه ی ئیمانان هئناوه! به هه موو ئه و شتانه ی پیویسته ئیمانان پی بهئیرئ، ﴿لَا تُحِلُّوا

شَعْبِرَ اللَّهِ﴾، دروشمه گانی خوا حه لال مه گهن، یانی چی؟ واته: بؤخوتان ره وای مه گهن که دست درئزئیان بکه نه سه رئ و زئانان پی بگه یهنن، حورمه تیان بشکئین، دروشمه گانی خوا چین؟ دروشمه گانی خوا هه موو ئه و شتانه ن که دئنداری یان تئیدا به رجه سته ده بی، مزگه وت دروشمی خوا یه، بانگ دروشمی خوا یه، مه ناسئیک حه ج و عومره دروشمی خوان، هه موو ئه و شتانه ی که دئنداری یان تئیدا دهرده که وئ، مانگی ره مه زان دروشمی خوا یه، له ره مه زاندا نابئ شت بخوی، ئه گهر کابرا پاسا وئشی هه بی و نه خوشئش بی، یا خود رپوارئش بی و به رپؤزوش نه بی، به لام با له به رچاوی خه لک شت نه خوات، ئه وه حورمه تی ئه و مانگه یه، به لئ دروشمه گانی خوا، هه موو ئه و شتانه ن که دئنی خوائان تئیدا دهرده که وئ و نئشانه ی ئه وه ن که ئه و خه لکه مسولمانه، ئنجبا هه نئیک له و دروشمانه مان بؤ باس ده کات و

دهفه رموی: ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَمْينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ

يَبْنَعُونَ فَضلاً مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَاناً﴾، چوار له و دروشمانه مان به تائبهت بؤ باس ده کات،

ئه گهرنا که دهفه رموی: ﴿لَا تُحِلُّوا شَعْبِرَ اللَّهِ﴾، دروشمه گانی خوا مه شکئین، ئه م چواره ش ده گریته وه، به لام ئه وه له زمانی عه ره بئیدا پئی ده گوتری (ذکر الخاص بعد العام) واته: باسکردنی تائبهت دوا ی باسکردنی گشتی، وهک له سوورته ی

(البقرة) دا خوا ی په روه ردگار دهفه رموی: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ

وَرُسُلِهِ وَجَبْرِيلَ وَمِيكَئِلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ ، واتە: ئەوانەى كه دوژمنایه‌تی خاوا فریشته‌کانی و پێغه‌مبەرەکانی و جبریل و می‌کال دەکەن، خو (جبریل و می‌کال) یش هەردوو فریشتەن، ئەوهی كه كوفر ده‌كات به مه‌لائیکه‌ت، كوفریش ده‌كات به جبریل و می‌کال، به‌لام به تاییه‌تی باسیان ده‌كات، له‌بەر ئەوهی پایه و پێگه‌یه‌کی تاییه‌تیان هه‌یه، ئنجا ده‌فه‌رموی: مانگه‌ چه‌رامه‌كان چه‌لال مه‌که‌ن، مانگه‌ چه‌رامه‌كان كامانه‌؟ چوار مانگن (ذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ، وَرَجَبٌ) ئەو چوار مانگه‌ جه‌نگیان تیدا قه‌ده‌غه‌ کراوه، نابێ مسوولمانان ده‌ستپێشخه‌ری جه‌نگ بن له‌و چوار مانگه‌دا، ئەدی ئەگەر کافر هێرشیان کرده سەر مسوولمانان؟ ئەوه ئەو کاته مانای ئەوه‌نیه حورمه‌تی مانگه‌کانیان شکاندوه، چونکه خو ئەگەر شه‌ر به‌ری ده‌رگای پێگرتی ده‌بێ بیکه‌ی، وه‌ك له‌ سووره‌تی (البقره) دا به‌ درێژی باسی ئەو مه‌سه‌له‌یه‌مان کرده، له‌و شوینه‌دا كه ده‌فه‌رموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ

فِيهِ قُلِّ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ... ﴿٢١٧﴾ ، له‌ویدا به‌ ته‌فصیل باس‌مان کرده، كه‌واته: ده‌ستپێشخه‌ری جه‌نگ له‌سەر مسوولمانان قه‌ده‌غه‌یه‌ له‌و چوار مانگه‌دا، به‌لام به‌رگری له‌خو‌کردن، نا، ﴿وَلَا الْهَدْيَ﴾ ، (اله‌دي) ئەو ئازده‌له‌یه‌ كه به‌ دیاری ده‌بردێ به‌ بۆنه‌ی چه‌جه‌وه‌ سه‌ر به‌بردێ، ﴿وَلَا الْقَلْبِدَ﴾ ، (قَلَائِد) كۆی (قِلَادَة) یه، (قِلَاد) ئەو گه‌ردن به‌نده‌یه‌ كه به‌تاییه‌تی له‌ ملی حوشتر ده‌کری، ئەگەر له‌ ملی مه‌رو بزنی و ره‌شه‌ولاخیش بکری هه‌روای پێ ده‌گوتری، واته: ئەو ئازده‌لانه‌ كه گه‌ردن به‌ندیان له‌ مل کراوه‌و نیشانه‌دار کراون، كه ئەوانه‌ ده‌بردین به‌ مونسه‌به‌ی چه‌جه‌وه، سه‌رده‌بردین، بکرینه‌ قوربانیی ئەوانه‌ش حورمه‌تیان مه‌شکینن، ﴿وَلَا أَمِينَ الْبَيْتِ

الْحَرَامِ﴾ ، واته: (قاصدين) ئەوانه‌ش كه به‌ره‌و به‌یتی چه‌رام ده‌چن به‌ره‌و مائی چه‌رام، مائی چه‌رام، واته: ئەو شوینه‌ی كه چه‌رامه‌ تیدا گوناح بکری، چه‌رامه‌ تیدا ناشه‌رعیی بکری، ئنجا خو ناشه‌رعیی له‌ هه‌موو شوینیك هه‌ر چه‌رامه، به‌لام له‌وی چه‌رامه‌تره، وه‌ گوناح و تاوان و سه‌رپێچی سزایان له‌ ئه‌رزی چه‌ره‌مدا به‌تاییه‌ت و له‌ مزگه‌وتی چه‌ره‌مدا به‌تاییه‌تی تر زۆر زیاتره، وه‌ك چۆن نوێژیک به‌

هەلەو ناشەرعیی نەكات، ئەگەر ئەوان خراپەیان لەگەڵ ئیوهدا كردو، ئیوہ وامەكەن، ئەگەر ئەوان گوناھیان كردو لەگەڵ ئیوهدا، ئیوہ وا مەكەن مسوئمان دەبی جیابی، ئەو مەبەست پی ئەوہیە كە لە سالی شەشەمی كۆچیدا پیغەمبەر ﷺ بە خۆی و ہزارو چوار سەد لە ھاوہلانی بەرپیژی چوون بەرہو مەككە كە بچن عومرہ بكەن، كافرەكانی مەككە رپیان پی گرتن، سەرہنجام ئەوہ بوو كە صولحی حودەیبیہی لیکەوتەوہو ئەو سالی نەچوون، ئنجا بو سالی دوایی، پی گوترا: (عُمْرَةُ الْقَضَاءِ)، واتە: عومرپەك كە گیردراپەوہ، وەك من لە كتیبی (پوختەی ژیاننامە ی پیغەمبەری خوا ﷺ) دا باسم كردو، وە لە كتیبەكانی ژیاننامە ی پیغەمبەردا ھاوہ، چوون ئەو عومرپەیان گیراپەوہ لە سالی حەوتەمدا، ئنجا خوا دەفەرموی: با رقی ھەلسانتان لەوان كە ئیوہیان لە مزگەوتی حەرام گیراپەوہ، ئەو كارەیان واتان لی نەكات، ئیوہش دەستدریژی بكەنە سەر ئەوان، بە ھەر شیوہیەك لە شیوہەكانی دەستدریژی بی ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالنَّقْوَى﴾، وە لەنیو خۆشتانیشداو لەگەڵ ئەوانیشدا لەسەر

ھەر شتیك كە چاكەكارییەو پارێزكارییە، ھاوكاریی یەكدی بكەن ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى

الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾، وە ھاوكاریی یەكدی مەكەن، لەسەر گوناھو دەستدریژی ﴿وَأَتَّقُوا

اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، وە پارێز لە خوا بكەن، بیگومان خوا سزای توندە، واتە:

سزای توندە بو ھەر كەسێك كە ئەو فەرمانانە ی خوای پەروردگار دەشكینی، وە دەستدریژی دەكاتە سەر دینی خوا، ئنجا خوای پەروردگار بو مان باسی ئەوہ دەكات

كە بەئینی دا باسی بكات، وەك پیشتەر فەرمووی: ﴿إِلَّا مَا يَتْلُو عَلَيْكُمْ﴾، جگە لەوہی

بەسەرتاندا دەخوینریتەوہ، ئەوہ لیتان قەدەغەییە، ئەگەر نا ئازەلە چوارپییەكانتان

بو حەلالن، جگە لەوہی بەسەرتان دەخوینریتەوہ، واتە: ھەر لەو ئازەلە

چوارپییانە، یازدە حالەتیان بەسەر دادین كە قەدەغەییە بو ئیوہ سوود لە

گۆشتەكەیان وەر بگرن، ئەوانەش یازدە حالەتەكەن، دەفەرموی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ﴾،

لیتان قەدەغە كراو:

(۱) ﴿الْمَيْتَةَ﴾، مردار.

(۲) ﴿ وَالذَّمُّ ﴾، خوین.

(۳) ﴿ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ ﴾، گوشتی بەراز.

(۴) ﴿ وَمَا أَهْلَ لَعْنٍ أَلَّهِ بِهِ ﴾، وه هه‌رشتیک بو جگه له خوا دهنگی پی بەرز کراوته‌وه، واته: سه‌ر‌ب‌راوه‌و ناوی غه‌یری خ‌وای له‌سه‌ر هاته‌وه.

(۵) ﴿ وَالْمَخْفَةُ ﴾، خنکینراو.

(۶) ﴿ وَالْمَوْقُودَةُ ﴾، لی‌دراو، لی‌ی بدری تا‌کو مر‌دار ده‌بی.

(۷) ﴿ وَالْمُرْدِيَةُ ﴾، هه‌لدی‌راو، له شوینیکی به‌رز هه‌لدی‌ری.

(۸) ﴿ وَالنَّطِيحَةُ ﴾، قوچ لی‌دراو، قوچی لی بدری تا مر‌دار ده‌بی.

(۹) ﴿ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ ﴾، وه ئه‌وه‌ی كه درنده ده‌یخوا، گورگه، كه‌متیاره، پلنگه،

شیره، ورچه، به‌شیکی لی ده‌خوات و ئه‌وه‌ی دیکه ده‌می‌نیته‌وه ﴿ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ ﴾، جگه له‌وه‌ی كه سه‌ری ده‌برن و جگه له‌وه‌ی چه‌قوی فریا ده‌كه‌وی، كه د‌وایی له مه‌سه‌له گرنگه‌كاندا باسی ده‌كه‌ین.

(۱۰) ﴿ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النَّصْبِ ﴾، وه لی‌شتان قه‌ده‌غه کراوه ئه‌وه‌ی كه له‌سه‌ر (النَّصْبِ)

واته: له‌سه‌ر ئه‌و به‌ردانه‌ی كه دانراون و چه‌قینراون، له‌سه‌ر ئه‌و به‌ردانه سه‌رده‌ب‌درین، وه خوینه‌كه‌ی له به‌رده‌كان هه‌ل‌ده‌سه‌ری.

(۱۱) ﴿ وَأَنْ تَسْنَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ﴾، وه لی‌تان قه‌ده‌غه کراوه ئه‌و گوشتانه‌ی كه به

زه‌له‌مه‌كان، به یانسیب دابه‌شیان ده‌كه‌ن، (الأزلام) کوی (زلم)ه، (زلم) بریتیه له تیریك كه په‌ره‌كه‌ی د‌وایی پی‌وه‌نه‌بی بو ئه‌وه‌ی ب‌روا، چونكه نایانه‌وی بی‌هاوین، واته: شی‌وه‌ی لووله داریک بووه، كه له ته‌فسیره‌كاندا باسی ده‌کات، ده‌لی: سی لووله داری بچووک بوون، یه‌کیکیان له‌سه‌ری نووسراوه: په‌روه‌ردگارم فه‌رمانی پی کردووم، یه‌کیکیان له‌سه‌ری نووسراوه: په‌روه‌ردگارم ری‌ی لی گرتووم، وه

یەکیکیان هیچی لەسەر نەنووسراوە، جا کەسێک ویستبیتی شتێک بکات، بۆ وینە: گوشتیان بەش کردووە، بەهۆ دابەشیان کردووە، توورەکە یەك کە ئەو سێ داروچکە یە تیدا دەبوون، کابرا دەستی تیۆرداوەو یەکی پراکیشاوە، ئنجا ئەگەر ئەو بووبی کە نووسراوە: پەرۆردگارم فەرمانی پێ کردووم، گوتوویەتی: ئەو بەشە گوشتیکت کەوت، وە ئەگەر ئەو دیکە بووبی کە نووسراوە: پەرۆردگارم پێ لێ گرتووم، گوتوویانە: کاکە تۆ نات کەوی، وە ئەگەر ئەو سێیە میان بووبی، کە هیچی لەسەر نیە، دووبارەیان کردۆتەووە، وەك ئیستا پێ دەلێن: یانسیب، ئنجا هەر شتێک بە یانسیب دابەش بکری، ئەو قەدەغە یە ﴿ذَلِكُمْ فَسُقُ﴾، ئا ئەو هەتان لە رێ دەرچوونە، واتە: ئەو دی کە بە یانسیب دابەش بکری بەشیۆدی قوما، یاخود هەموو ئەو شتانە، کە لەراستیدا وا باشترە مەبەست هەموویان بی، واتە: هەر کەسێک لە هەر کامێک لەوانە بخوات، ئەو لە رێ دەرچوونەو پێی گوناھبار دەبی.

ئنجا خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ﴾، ئەمە پۆ ئەوانە ی بیپروان لە دینە کە ی ئیۆ نائومی د بوون، واتە: نائومی د بوون کە زەفەر بە دینە کە ی ئیۆ بەرن و چرای دینە کە تان بکوژیننەو، یاخود نائومی د بوون لەو دی کە جاریکی دیکە بگەرپنەو بۆ بەکارهینانی مردارووە بوو خوین و گوشتی بەرازو بۆ جگە لە خوا سەربراوو ئەو شتانە، چونکە تازە ئەو ئیسلامە چەسپیۆدە دەبی خەلک شتی پاک بخوات، ئنجا خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿فَلَا تَحْشَوْهُمْ﴾ وَاخْشَوْنَ، لەوان مەترسین، یانی: لە کافرەکان مەترسین و تەنیا لە من بترسین ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾، ئا ئەمە پۆ دینە کە تانم بۆ تەواو کردن، واتە: یاسا شەریعیەکان هەموویان دابەزینان، حەلال و حەرامەکان هەموویان دیاری کران، ئەمەو نەهیەکان هەموویان دیاری کران، پێشتر دینە کە بەنسبەت قۆناغی پێشەو تەواو بوو، بەلام بەنسبەت قۆناغی کۆتایی تەواو نەبوو، بۆیە دەفەر موی: ئەمە پۆ بە تەواوی دینە کە تان تەواو بوو، واتایەکی دیکەشی ئەو دیە کە ئەمە پۆ دینە کە تانم بۆ وا لیکردوون کە هەیبەت و هەیمەنەو دەستەلاتی هەبی، ﴿وَأَتَمَّتْ

عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي ﴿﴾، وہ چاکہی خوُم لہسہر ئیوہ تہواو کرد، ﴿وَرَضِيَتْ لَكُمْ الْاِسْلَامَ

دِيْنَا ﴿﴾، وہ ئیسلامیشم بہ بہرنامہ بو پھسند کردوون، کہواتہ: تہنیا ئیسلام بہرنامہی

پھسند کراوی منہ بو ئیوہ، ئہوی دیکہ ہہمووی لای من رہت کرایہوہ، ئنجا خوا ﷺ

دوای ئہوہ دیتہ سہر خواردنہ قہدہغہکراوہکان و دہفہرموی: ﴿فَمِنْ اَضْطَرَّ فِي

مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِآثِمٍ ﴿﴾، ہہر کہسیک ناچاربوو لہ برسیتیدا بہبی ئہوہی

مہبہستی پی گوناح بیو ئارہزووی گوناح کردنی ہہبیو، ہہر ئارہزووی بی لہ

گوشتی بہراز بخوات، یان لہ مرداروہ بوو، یان خوین بخوات، واتہ: خواردنہکہی لہ

رووی ئارہزووہ نہبوو، بہلکو ناچار بوو، ﴿فَاِنَّ اِلٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿﴾، بیگومان

خوا لیبوردهی بہ بہزہی یہ، یانی: گوناہبار نابی کہ لہ کاتی ناچاریبیدا لہوانہ

بہکاربینی، بایی ئہوہندہی کہ نہمری و لہ مہرگ رزگاری بی.

ئنجا دیارہ پرساریان لہ پیغہمبہر ﷺ کردوہ، وہک لہ ہوئی ہاتنہ خواردوہکہیدا

باسمان کرد، گوتوویانہ: چیمان بو حہلالہ؟ وہک خوا ﷺ دہفہرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا

اٰجَلَ لَهُمْ ﴿﴾، پرسیارت لی دہکەن: چییان بو حہلالہ؟ دیارہ پرسیارہکہ دہربارہی

جوڑہکانی گوشت بووہ، بویہ دہفہرموی: ﴿قُلْ اٰجَلَ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ﴿﴾، پپیان بھہرموو:

خواردنہ خوُش و بہتام و بہ سوودہکانتان بو حہلال کران، دیارہ (طیبّات) کوئی

(طیبّۃ)ہ، (طیبّۃ)ش ہہر شتیکہ کہ خوُش و بہتام و بہلہزہت بیو، نہفسی ئینسان

ئارہزووی بو بچی و سوودبہخشیش بی، واتہ: بہ قازانجی جہستہ تہواو بی، ئہگہرنا

کہسیک کہ ئارہزووی بو شہرآبو و مردارو بو گوشتی بہرازو بو شتیکی خراب دہچی،

ئہوہ لہراستیدا ناتوانی بلی: ئہوہ لہ (طیبّات)ہ، چونکہ ئارہزووت بوئی دہچی،

بہلام زیانی ہہیہو، مادام زیانی ہہیہ بو جہستہ لہ (طیبّات) نیہ، بویہ حہلالیش

نیہ، ئنجا وشہی: (طیبّات) ماناکہی گشتیہ، بہلام لیردا زیاتر مہبہست پیئی ئہو

ئاژہلانہن کہ گوشتیان دہخوری، ئنجا جوڑیکی دیکہی حہلال دہخاتہروو، ﴿وَمَا

عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ ﴿﴾، واتہ: ئہو نیچیرگرانہش کہ فیریان دہکەن، فیری

راويان دەكەن، بۇيەش دەلئىم: نىچىرگر تاكو ھەم چوار پىش بگرىتەو، واتە: سەگو تاژىي و پىنگو ئەوانە، ھەم پەلەو ھەرىكەتەش بگرىتەو، ھەك بازو باشوو... ھتد، ھەرچەندە لە كوردەوارىي ئىمەشدا پەلەو ھەرىكەتەش بەكار دىن و بە زۆرى تاژىي و سەگو ئەوانە بەكار دىن، ئەگەرنا چەند جۆرە پەلەو ھەرىكەتەش ھەن كە بۇ راووشكار بەكار دىن، جا خوا دەفەرموى: نىچىرى نىچىرگرانىش بۇ ئىو ھەللا، بەلام بە مەرجىك فىريان بكەن و مەشقىان پى بكەن، ئەگەرنا سەگىك كە نىچىرەكەى بۇخۇى بگرى و لىي بخوات، ئەو ھەرىكەتەش ھەللا نى، بۇچى؟ چونكە بۇ خۇى گرتوو ھەتى و لىي خواردو، بۇيە دەبى فىرى راو بگرى، ئنجا كە فىر كرا، ئەو كاتە رەنگە لە كاتى گرتنىدا برىندارى بكات، ھەرىندار كەردنەكەى ئەگەر بەھۇيەو ھەرىندار بى، ئەو ھەرىندار كەردنەكەى بە سەرىپران ھىسابە، مادام سەگى راوى بى، يان پەلەو ھەرى راوى بى، بەلام ئەگەر بۇ خۇى لىي خوارد، ھەتا تىر دەبى، ماناى وايە بۇخۇى گرتوو ھەتى و ئەو كاتە بە نىچىرگر لەقەلەم نادى، بۇيە ئەو نىچىرەى كە ئەو جۆرە درىندانە دەيگرن ھەللا نى، جا دەفەرموى: ﴿تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ﴾، لەو ھەى كە خوا فىرى كوردون، فىريان دەكەن، واتە: رايان دىنن، مەشقىان پىدەكەن لەسەر راو كەردن، ﴿فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ﴾، ھەرى بۇخۇن لەو ھەى كە بۇ ئىو ھەرى گرتو، ئەو ئەگەر بۇخۇيانىان گرتوو؟ ئەگەر بۇخۇيانىان گرتو لىيان خوارد، ماناى وايە بۇخۇيان گرتوو يانەو ھەللا نى لىي بۇخۇن.

ئنجا دەفەرموى: ﴿وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾، ھە ناوى خواشى لەسەر بىنن، يانى: ناوى خواى لەسەر بىنن لە كاتى خواردنىدا، يان ناوى خواى لەسەر بىنن لە كاتىدا كە ئەو نىچىرگرە دەننن، سەگە، تاژىيە، بازە، كاتىك تىي بەردەدى لەو نىچىرە، لەو كاتەدا (بىسم اللەى لى بكەن، ئەو ھەرى تەفصىلاتىكى ھەيە داوى باسى دەكەين، ئەگەرنا ناوى خوا ھىنان لەسەر خواردن ھەرى ھەيە، بەلام ناوى خوا ھىنان لەسەر خواردن سوننەتە، بەس ئەمەيان زۆر بەى زانايان دەلئىن: فەرزە، ھەك داوى باسى دەكەين ﴿وَأَنْقُوا اللَّهَ﴾، ھە پارىز لە خوا بكەن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾، بىگومان خوا لىپرسىنەو ھەى زۆر خىرايە.

ئىنا خوا ﷻ له ئايەتى ژماره (۵) دا جارىكى دىكە دووبارەى دەكاتەوہو دەفەرەموى:

﴿ **الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ** ﴾، ئەمەزۆ شتە پاك و چاك و سوودبەخشەكان، بۇ ئىوہ
 ھەلال كراون، بۇيەش دووبارەى دەكاتەوہ، يانى: ئەوہى چاك و سوودبەخش نەبى و بە
 تامو بەگەلك نەبى، قەدەغەيە، مەبەستىكى دىكەشى ئەوہيە كە شتە بەتامو خۇش و
 سوودبەخشەكان، لەخۇتان قەدەغە مەكەن، ﴿ **وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ** ﴾،
 وە خوارەنى ئەوانەش كە كىتەبىيان پىدراوہ بۇ ئىوہ ھەلالە، ئىنا ئايا خوارەنەكەيان
 مەبەست پىي چىيە؟ مەبەست پىي نانە؟ يان مەبەست پىي برنج و فاسۇلياو
 دانەوئلەيە؟ يان مەبەست پىي ميوہو سەوزەيە؟ بىگومان ئەوانە ھەر ھەلالەن ھى
 ئەھلى كىتاب، يان ھى ھەر كەسىكى دىكەبن، كەواتە: نەخىر، مەبەست پىي گۇشتە
 لىردا، واتە: سەربراوى ئەوانەى كە كىتەبىيان پىدراوہ، بۇ ئىوہ ھەلالە، ئەدى ئەوانەى
 كە كىتەبىيان پى نەدراوہ؟ بىگومان سەربراويان ھەلال نىە، چونكە ناوى خواى لەسەر
 ناھىنن، يان ناوى غەيرى خواى لەسەر دىنن ﴿ **وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ** ﴾، خوارەنى
 ئىوہش و گۇشتى ئىوہش بۇ وان ھەلالە ﴿ **وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ** ﴾، وە ئافەرتانى
 پاكىزەى ئىماندارىش بۇ ئىوہ ھەلالەن، ھاوسەرگىريان لەگەلدا بكەن، ئەدى ئەگەر
 پاكىزە نەبن، داوین پاك نەبن؟ ماناى وايە ئەوہ ھەرامە، وەك دوايى باسى دەكەبن
 بە تەفصىل، ﴿ **وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ** ﴾، وە ئافەرتانى پاكىزەى
 ئەوانەى كىتەبىيان پىدراوہ لە پىش ئىوہدا، ئەو ئافەرتانەش ھەلالەن، واتە: ئافەرتى
 جوولەكەو نەصرانىي با لەسەر دىنى خۇشيان بن، بۇ ئىوہ ھەلالەن ھاوسەرگىريان
 لەگەلدا بكەن، ئەدى غەيرى خاوەن كىتەبەكان، واتە: موشرىكەكان و بت پەرستەكان و
 كافەرەكان؟ بىگومان ئەوانە ھەلالەن، ﴿ **إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ** ﴾، ھەر كاتىك
 مارەيەكانىانتان پىدان، ئىنا ئايا مەرجه مارەيەكەى تەسلىم بكرى ئەوجار
 بگوازىتەوہ؟

ياخود ھاوسەرگىرى لەگەلدا بكرى؟ نەخىر مەرچ نىە، بەلام دەبى برىار بدرى و
 مارەيەكەى بۇ دىارى بكرى، ﴿ **مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ** ﴾،
 ئىوہ دەبى خۇ پاك راگر بن، لە بەرانبەر داوین پىسى دا، (مُحْصِنِينَ) واتە: خۇ پاك

راگران، ﴿عَبْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾، زینا نەكەن بە ئاشکرا، وه هەروەها بە پەنھانییش زینا نەكەن، چونکە دەلی: (مُساَفِح) ئەوویە کە ئاوی خۆی دەپێژێ و هەر ژنیکی خراپی لێ هەلبکەوی زینای لەگەڵ دەکات، ﴿وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾، ئەوانەن کە بەتایبەت لەگەڵ هەندیک ئاferهتанда بە پەنھانی زینایان لەگەڵدا دەکەن، واتە: زینای ئاشکراو زینای پەنھان، یان زینای بەگشتی هەر کەسێک لێ هەلکەوت زینای لەگەڵدا بکات، وه زینای تایبەت، ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ﴾، هەر کەسێکیش کوفر بە ئیمان بکات، ئەوه کردەوهکە هەلۆهشاوتەوه، با ئیمانیشی بووبی، کە کوفری کرد بە ئیمان، کردەوهکە هەلۆهشاوتەوه ﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾، وه له دواڕۆژدا له زینابارانە، بەلام بە مەرحیك لەسەر کوفر بمری، ئەدی کەسێک هەلگەراوتەوه، دوايي دووبارە مسوئمان دەبیتەوه و دەمری، ئایا کردەوهکە هەلۆهوشیتەوه؟ نە، چونکە له سوورەتی (البقرة) دا خوای پەرودگار بۆمان روون دەکاتەوه و دەفەرموی: ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَمَا لِي بِهِ مِنْ عَمَلٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ (۱۷۷)، کەواتە: کەسێک کە هەلگەراوتەوه و دوايي بە کافری دەمری، زایە دەبن، ئەدی ئەگەر دواي ئەوه کە هەلگەراوتەوه، دووبارە مسوئمان بۆوه، ئایا کردەوهکانی هەلناوشینەوه؟ دوايي لەوبارەوه دەدوین، ئنجا کە دەفەرموی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ﴾، یەکیک بۆی هەیه بلی: جا چۆن کوفر بە ئیمان دەکری؟ وهلامەکە هەوویە واتە: کوفر بکا بەو شتانە هەیه کە ئیمانیان پێ دەهینری، یانی (وَمَنْ يَكْفُرْ بِمَا يُؤْمَنُ بِهِ)، واتە: کوفر بکات بەو شتانە هەیه کە ئیمانیان پێ دەهینری، ئنجا ئیمان بە خوا دەهینری، بە فریشتەکان دەهینری، بە کتیبەکان، بە رۆژی دوايي، بە پیغەمبەران، وه ئیمان دەهینری بە حەلال و حەرامی خوا، وه ئیمان دەهینری بە حوکمە شەرعییەکان، هەر کەسێک کوفر بە هەر گام لەوانە بکات، ئەوه کافر دەبی، وه کردەوهکانی هەلۆهوشینەوه، ئەگەر بە کافری بمری، وه له دواڕۆژدا له زینابارانە.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌ه: که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾،

ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانان هیناوه! په‌یمان‌ه‌کان به ته‌واوی جیبه‌جی بکه‌ن، وشه‌ی (عُقُود) کوی (عَقْد)ه، (عَقْد)یش واته: گریبه‌ست، یان به مانای به‌ئین و په‌یمان دی، عه‌بدوئلای کوری عه‌بباس خوا له خوئی و بابی رازی بی، گوتوو‌یه‌تی: (اَوْفُوا بِالْعُقُود: يَعْنِي بِالْعُهُودِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ وَمَا حَرَّمَ وَمَا فَرَضَ وَمَا حَدَّ فِي الْقُرْآنِ كُلِّهِ لَا تَعْدُوا وَلَا تَنْكُثُوا)^(۱)، واته: مه‌به‌ستی خوی په‌روه‌ردگار له (عُقُود) که ده‌فه‌رموی: په‌یمان‌ه‌کان، یان گریبه‌سته‌کان جیبه‌جی بکه‌ن، مه‌به‌ستی هه‌موو ئه‌و شتانه‌یه که خوا حه‌لالی کردوون، یان قه‌ده‌غه‌ی کردوون، یان پیویستی کردوون، یاخود ئه‌و سنوورانه‌ی که دایان له قورئاندا، وه که ده‌فه‌رموی: په‌یمان مه‌شکینن و خیانه‌ت و غه‌در مه‌که‌ن، مه‌به‌ست له (عُقُود) هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که خوی په‌روه‌ردگار له قورئاندا به‌یانی کردوون، له حه‌لال و حه‌رامو، ئه‌و شتانه که مسولمانانی پیوه پابه‌ند کردوون.

وه (الزمخشری) له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا ده‌ئێ: (وَالظَّاهِرُ أَنَّهَا عُقُودُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ فِي دِينِهِ مِنْ تَحْلِيلِ حَلَالِهِ وَتَحْرِيمِ حَرَامِهِ)^(۲) واته: وا دیاره که مه‌به‌ست له (عُقُود) ئه‌و په‌یمان و گریبه‌سته‌نه‌ن که خوا له دینی خویدا له‌سه‌ر ئیماندارانی فه‌رز کردوون، له شتی‌کدا که بوئی حه‌لال کردوون، وه له شتی‌کدا که لیی قه‌ده‌غه کردوون، واته: پابه‌ندبن به حه‌لال و حه‌رامی خواوه.

به‌لام وا پیده‌چی ئه‌و رایه راست‌تری که ده‌ئێ: مه‌به‌ست له (عُقُود) که خوا ده‌فه‌رموی: پابه‌ندبن، یاخود گریبه‌سته‌کان و په‌یمان‌ه‌کان جیبه‌جی بکه‌ن، مه‌به‌ست پیی سی شته:

(۱) محاسن التأویل: ج: ۶، ص: ۸.

(۲) تفسیر الکشاف: ج: ۶، ص: ۸.

۱- ئهو پهیمانانهی که له گهه لّ خوادا دهیانبهستن، یان ئهو پهیمانانهی که خویا پهروهردگار له گهه ئیدا بهستوون، جیبه جییان بکهن.

۲- ئهو پهیمان و به ئینانهی که له نیوان خوتاندا دهیاندهن، واته: له هه ئسوکه وتو مامه لهی نیوان خوتاندا، جا کرین و فروشتنه، مهسه لهی هاوسه رگریی یه، شتی سیاسی و گوومه لایه تییه، هه رچی هه یه.

۳- ئهو به ئین و پهیمانانهی که ئینسان له سه ر خوی دهیاندا، که مه به ست پینان (نذر) ه، واته: شتی که ئینسان له سه ر خوی پیویستی دهکات و به ئین دعات جیبه جیی بکات، یان ئه گه ر (نذر) یش نه بی، ده لئ: به ئین بی واده که م، پهیمان دده م واده که م، مادام شته که شه رعیی بی، پیویسته ئینسان جیبه جیی بکات.

که واته: مه به ست له (عقود) هه موو ئهو به ئین و پهیمانانه که ئینسان به خویان ددها، یان خه لک له نیوان خویاندا دهیاندهن، یان ئهو به ئینهی ئینسان له زاتی خویدا له نیوان خوی و خوادا دهیدات.

مهسه لهی دووه م: که ده فه رموی: ﴿ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَیْمَةٌ الْاَنْعَامِ ﴾، واته: چوار پیی

ئاژه له کانتان بو حه لال کراون، پیشته ر باسما ن کرد که چوار پیی ئاژه له کان مه به ست پینان چوار جو ره ئاژه له، زو ره ی زانایان ئه گه ر نه لیین هه موویان ده لئین: چوار جو رن، (الْاَنْعَامُ: هِيَ الْاِبِلُ وَالْبَقَرُ وَالْعَنَمُ وَالْمَعْزُ)، (اَنْعَامُ) به حوشتر و ره شه و لاخ و مه رو بز ن ده گو تری.

چونکه وشه ی: (نعم) که به کاره یئراوه ته نیا حوشتر ده گریته وه، به لام (اَنْعَام) و یرای حوشتر، گاو مانگا، مه رو بز ن و، به ران و نیریش ده گریته وه، به لگه مان له سه ر ئه وه ش ئه م ئایه تانه ن له سو وره تی (الْاَنْعَام) دا که خوا ده فه رموی:

﴿ وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَشَاءٌ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ

الشَّيْطٰنِ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۱۴۲﴾ ثَمٰنِيَةَ اَرْوَاحٍ مِّنَ الصّٰكٰنِ اَثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ

اَثْنَيْنِ ۗ قُلْ ءَالذّٰكِرِيْنَ حَرَّمَ اَمِ الْاُنثِيْنَ اَمَّا اَسْتَمَلْتَ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنثِيْنَ ۗ

نَبِئُوْنِي بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۴۳﴾ وَمِنَ الْاِبِلِ اَثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اَثْنَيْنِ ۗ قُلْ

ءَالَّذِكْرَيْنِ حَرَّمَ امْرَءُ الْأَنْثِيِّينَ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْثِيِّينَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ

النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾، واته: (خو) له

ئهنعام بؤی خوئقاندوون باربهرو ئهوهی که وهک فهرش رابخری (که مهبهست پیی چهیوانی ورده، مهرو بزنی و... هتد) ئنجا لهوهی که خوا رزقی داون بخوون و به دواى ههنگاوهکانی شهیتان مهکهون، ئهو دوژمنیکی ئاشکرایه بؤ ئیوه، (دواىی ئهو ئهنعامه مان بؤ سهر ژمییر دهکات)، دهفهرموئ: ﴿ثَمْنِيَةَ اَرْوَجٍ﴾، ههشت

جووتن، واته: چوار نیرو چوار می، ﴿مِنَ الضَّأْنِ اَثْنَيْنِ﴾، له مهری دوو، (مهپ، واته: له چهیوانی سپی، له نیرو مییهک، که کوردهواریی ئیمه مییهکه مهری پی

دهئین، نییرهکشی بهرانی پی دهئین) ﴿وَمِنَ اَلْمَعْزِ اَثْنَيْنِ﴾، وه (المعز) مهبهست پیی چهیوانی رهشه، که له کوردهواریی دا مییهکهی (بزنی) و نییرهکشی (نییری) پی دهئین، ئنجا دواىی دهفهرموئ: ﴿وَمِنَ الْاِیْلِ اَثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقْرِ

اَثْنَيْنِ﴾، وهک حوشر دوو، واته: جووتیک، نیرو مییهک که به عهرهبی (ناقة و جمَل) یان پی دهئین، (ناقة) بؤ مییهکهیه، (جمَل) یش بؤ نییرهکهیه، بهلام لهبهرئهوهی لهنیو کوردهوارییدا نهبووه، بؤیه ئیمه بؤ نیرو می ههر دهئین:

حوشتر، یان وشتر، ﴿وَمِنَ الْبَقْرِ اَثْنَيْنِ﴾، وه له رهشهولاخیش دووان، که (مانگا) مییهکهیهتی، وه (گا) نییرهکهیهتی، کهواته: وشه (الأنعام) ئهو چوار

جووره ئازه له دهگریتهوه، جا ئهو چوار جووره، چ مایی بن، چ کیوی بن، هه موویان دهگریتهوه، له وباره وه ئهم دهقه له پیغه مبهری خوا ﷺ گپرداوه ته وه: ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللهِ ﷺ عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ

السَّبَاعِ، وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۶۱۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۸۰۵)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۲۳۴) وَاللَّفْظُ لَهُ، وَالطَّبْرَانِي فِي (الكبير) بِرَقْم:

(۱۲۹۹۴) وَصَحَّحَهُ أَحْمَدُ شَاكِرٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي) واته: عهبدوئلائی کوری

عەبباس خوا لێیان رازی بێ، دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ قەدەغەیی کردووە (خواردنی) هەر خاوەن کە ئێبەیهک لە درندهگان، وە هەر خاوەن چرپووکێک لە پەلەوهران.

مانای وایە دەبێ جگە لە ئازەلی درندهو کە ئێبەدارو پەرهوری چرپووکدار تێکچرای ئازەل و پەرهور هەمووی هەلەل بێ، بۆیەش زۆریک لە زانایان وەک من لە تەفسیری سوورەتی (البقرة) دا باسم کردووە، دەلێن: هەرچەندە لێردا خوا ﷺ تەنیا باسی ئەو چوارە دەکات: حوشت، پەشەولەخ، مەر، بز، بەلام ئەوە لەبەر ئەوەی کە زیاتر ئەو جۆرە ئازەلانیە لە نیو خەلکدا هەن، ئەگەرنا خوا هەموو جۆرە ئازەلەکانی دیکەیی رەوا کردوون، بە مەرجێک درنده نەبن و ئازەل بن، وە ئەگەر پەلەوەر بن، خاوەن چرپووک نەبن، واتە: گوشت خۆر نەبن، چونکە ئازەلی درنده ئەوەیە کە گوشت دەخوا، وە پەلەوهری خاوەن چرپووک و درنده ئەوەیە کە گوشت دەخوات، واتە: ئەوانەیی کە گوشت خۆر نەبن، هەموویان هەلەل و رەوان^(۱).

مەسەلەیی سێیەم: کە دەفەرموئ: ﴿إِلَّا مَا يَتَلَىٰ عَلَيْكُمْ﴾، جگە لەوەی کە بەسەرتاندا دەخویندری تەو، کە پێشتریش باسمان کرد، مەبەست پێی ئەوەیە کە لە ئایەتی ژمارە (۲) دا، دوایی خوا ﷺ باسی دەکات، کە یازدە (۱۱) جۆرە ئازەل قەدەغەییە، گوشتیان بخورئ، دیارە ئەو یازدە جۆرەش دەچنە نیو ئەو چوار جۆرانەیی کە لە سوورەتی (البقرة) شدا هاتوون، لە سوورەتی (الأنعام) یشدا هاتوون، وە لە سوورەتی (النحل) یشدا هاتوون، وە لە سوورەتی (البقرة) دا قسەمان لەو بارەووە کردووە دواییش لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا قسەیی لێ دەکەین، ئنجایا بۆچی خوا فەرموویەتی: ئەو یازدە جۆرە قەدەغەن و غەیری وان هەمووی ئازەلانی هەلەلن؟ چونکە عەرەبەکان عەدەتیان وابوو، هەر لە خۆو نایکیان لە ئازەلێک دەناو، دەیانگوت: حەرەمە، بۆ وینە: لە ئایەتی (۱۰۳) هەر سوورەتی (المائدة) دا خوا پەنھانزان دەفەرموئ: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا

(۱) لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا باسیکی تێرو تەسەلمان لەو بارەووە کردووە.

سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا

يَعْقِلُونَ ﴿۱۳۲﴾، (بَحِيرَة) و (سَائِبَة) و (وَصِيلَة) و (حَام)، چوار جوړه ئازهل بوون، به تايهت له نيو حوشتردا، كه عه ره به كان هه ر له خووه ئه و ناوانه يان لى نابوون و ده يانگوت: ئه وانه قه ده غه يه گوشتيان بخورئ، وه نابئ باريشيان لى بنرئ، ههروه ها له سوور هتى (الأنعام) دا، خواى پهروه ر دگار ده فه رموئ:

﴿ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ

بِرْعَمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا ۗ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى

اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

﴿۱۳۳﴾، واته: وه بو خوا به شيكيان دانا بوو، له وهى كه دروستى كردوه له كشتوكال و له ئازله كان، به شيكيان بو خوا دانا بوو، جا خوا ﷻ دواى ئه وهى به هه له يان دادهنئ، هه ر له سوور هتى (الأنعام) ئايهتى ژماره (۱۴۰) دا ده فه رموئ:

﴿ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ

أَفْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ... ﴿۱۴۰﴾، واته: بيگومان زه ره مه نندن ئه وانه ي كه منداله كانى خويان به نه فامى و به بئ زانيارى ده كوشتو، وه ئه و شتانه ي كه خوا پييدا بوون، به درؤ هه له بستن به ناوى خواوه له خويانيان قه ده غه ده كرد.

كه واته: بوئه خوا ﷻ ليره دا ده فه رموئ: جگه له و يازده (۱۱) جوړه كه ئه و ته فصيله كه يه تى و، ده چنه نيو چوار جوړ، وهك دوايى باسى ده كه ين، ئه وى ديكه هه مووى هه لاله، واته: ئه و شتانه ي كه له خووه قه ده غه يان ده كهن، ئه وانه قه ده غه نين و له راستيدا به نه زاني و نه فامى خوئان، ئه و شتانه تان له خوئان قه ده غه كردوه.

مه سه له ي چواره م: كه ده فه رموئ: **﴿ غَيْرِ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ﴾**، واته: نابئ نيچير بوخوئان هه لال بكهن، له كاتيكا كه ئيوه له ئيچر امدان و ئيچر امدان به ستوه، يا خود له كاتيكا كه ئيوه له سه ر زه ميني هه ر امدان، واته: له نيو باز نه ي هه ره م دان،

وشہی: ﴿ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ﴾، ہہردووی دہگریتہوہ، یانی: (وَأَنْتُمْ مُحْرِمُونَ) ئیوہ
 ئیحرامتان بہستوہ، کہ ئینسان ئیحرام بہ حج دہبہستی، یان بہ عومرہ
 دہبہستی، راوکردنی لی قہدہغہیہ، ئہوہ واتاہکی، یاخود ﴿ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ﴾، یانی:
 (وَأَنْتُمْ دَاخِلُونَ فِي الْحَرَمِ) ئیوہ لہ نیو بازنہی حہرہم دان، لہ کاتیکدا ئینسان
 لہنیو بازنہی حہرہم دا دہبی، دیسان راووشکاری لی قہدہغہیہ، با لہ ئیحرامیشدا
 نہبی، کہ داخلی سنووری حہرہم بووی، حہرہمی مہککہ، راووشکارت لی
 قہدہغہیہ، ئنجا ئہگہر مہبہست پیی حالتی ئیحرام بہستن بی، ئہوہ تہنیا
 نیچیری وشکانی قہدہغہیہ، لہ کہسیک کہ ئیحرامی بہستوہ، واتہ: کہسیک کہ
 ئیحرام بہ حج دہبہستی، یان بہ عومرہ دہبہستی، لہسہری قہدہغہیہ کہ راوی
 ہر جوڑہ نیچیریک بکات، لہ وشکانیدا ﴿ صَيْدُ الْبَرِّ ﴾، بہلام راوکردنی نیچیری
 دہریا کہ ماسیہ، نہہنگہ، ہہموو ئہو ژیاندارانہن کہ لہ دہریادا دہژین ئہوانہ
 رہوان، با ئہو کہسہ ئیحرامیشی بہستی، بہ بہلگہی نایہتی (۹۶) ی (المائدة)
 کہ دہفہرموی: ﴿ أَجَلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ، مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحَرْمٌ عَلَيْكُمْ
 صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۹۶﴾، واتہ: بوٲان
 رہوا کراوہ، بوٲان حہلال کراوہ، نیچیری دہریا و خواردنی دہریا، ئہوہی کہ راوی
 دہکەن، ئہوہشی کہ دہریا ہہلیدہداتہ دہری، بہبی ئہوہی کہ راوی بکہن، ﴿ مَتَاعًا
 لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ﴾، ئہوہ بہہرہ وەرگرتنیکی کہمہ بوٲ ئیوہو بوٲ ریواران ﴿ وَحَرْمٌ
 عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا ﴾، وہ لیٲان قہدہغہ کراوہ نیچیری وشکانی
 ہہتا لہ ئیحرام دابن.

کہواتہ: راووشکار لہ وشکانییدا تہنیا لہ کہسیک کہ ئیحرامی بہ حج و عومرہ
 بہستوہ، قہدہغہیہ، ئہگہرنا گریمان کہسیک بہ نیو دہریادا دی و ئیحرامیشی
 بہستوہ، بوٲی ہہیہ راو بکات بہ ئیحرامہوہ، بہلام ئہگہر مہبہست لہ: ﴿ وَأَنْتُمْ
 حُرْمٌ ﴾، واتہ: ئیوہ لہ نیو بازنہی حہرہم دان، ئہو کاتہ دیارہ راوکردنی نیچیری

دهریایی و وشکانیی ههر دووکیان قهدهغهن، له نیو خاکی حهرهم دا، واته: گریمان ئهگهر لهوئ حهوزی ماسی ههبی، رپووباریک ههبی، له سنووری حهرهمدا، دروست نیه راو بکری.

مهسهلهی پینجهم: دهربارهی ئهم ئایهتهی یهکهم، زور له تهفسیرهکان ئهو

بهسهراههتیهان هیئاوه^(۱) که (النقاش) یهکیکه له زانیان دهگیریتهوه، دهئى: هاوهلهکانی فهیلهسووف (کندي) رپوژیک پی دهئین: (أَيُّهَا الْحَكِيمُ! أَعْمَلْ لَنَا مِثْلَ هَذَا الْقُرْآنِ، فَقَالَ: نَعَمْ، أَعْمَلْ مِثْلَ بَعْضِهِ، فَاحْتَجَبَ أَيَّاماً كَثِيرَةً، ثُمَّ خَرَجَ فَقَالَ: وَاللَّهِ مَا أَقْدِرُ، وَلَا يُطِيقُ هَذَا أَحَدٌ، إِنِّي فَتَحْتُ الْمُصْحَفَ فَخَرَجْتُ سَوْرَةَ الْمَائِدَةِ، فَنَظَرْتُ فَإِذَا هُوَ قَدْ نَطَقَ بِالْوَفَاءِ، وَنَهَى عَنِ النِّكَاحِ، وَحَلَّلَ تَحْلِيلًا عَامًّا، ثُمَّ اسْتَثْنَى بَعْدَ اسْتِثْنَاءٍ، ثُمَّ أَخْبَرَ عَنِ قُدْرَتِهِ وَحِكْمَتِهِ فِي سَطْرَيْنِ، وَلَا يَقْدِرُ أَحَدٌ أَنْ يَأْتِيَ بِهَذَا)، واته: ئهی فهیلهسووف! ئهی حهکیم! وهک ئهم قورئانه شتیکیان بو دابنی، (تو پیاویکی زور شارهزاو فهیلهسووفو عهلامهی)، گوتی: باشه، وهک ههندی له قورئانتان بو دادهنیم، چهند رپوژیکی زور له ژوورهه مایهوهو خوئی پهنهان کرد له شوینیکی چوئ، دوایی هاتهدهرئو گوتی: وهللاهی ناتوانم، وه هیچ کهسیش ئهوه ناتوانی، (وهک قورئان بیئی، یانی شتیکی وهک قورئان، جا بویان رپوون دهکاتهوهو دهئى): من موصحهفم کردهوه تهماشام کرد، (واته: تهماشای قورئانم کرد) سوورهتی (المائدة) هاته بهرچاوم، تهماشام کرد خوا له دوو دیراندا فهرمان دهکات به جیبهجیکردنی پهیمانو، قهدهغهی دهکات که پهیمان بشکیئری، دوایی به شیوهیهکی گشتی ئهو شتانهی که چاکنو سوودبهخشن ههلالیان دهکات، دوایی ههندی شتیان لی جیا دهکاتهوه، دوایی لهو شته جیاکراوانهش شتی دیکه جیا دهکاتهوه، دوایی ههوال دهکات بهوهی که بوخوئی لهسهه ههموو شتیکی به توانایه، وه کاربهجییه، بویه هیچ کهسیک ناتوانی شتی وا بیئی!

جا ئهو (کندي) یه بهپی ئهوه دهبی نامسوولمان بووبی، بهلام دیاره دان بهوه دادهنی که هیچ کهس ناتوانی ئایهتیکی وهک قورئانیش بیئی، چونکه ئهوه ئایهتی ژماره یهکه که (کندي) ئاماژهی پیکردوه، دیاره وهک چوئ ئیستا کهسانیک ههن

(۱) فتح القدير للشوکانی: ج ۲، ص ۷.

كە تانە لە قورئان دەدەن، وە خەيال پلاوى وا دەكەن كە دەتوانن پەرخنە لە قورئان بگرن، كاتى خۇيشى ئەو ھەر بوو، بەلام ئەم قورئانە، وەك خۇى ھەرماو ھە لە راستىيدا تا ئىستا ھىچ كەسك نەيتوانىو پەرخنەيەكى بەجئ لە قورئان بگري، بەلام ھەيە لە قورئان تىناگاتو بە نەزانى خۇى بە نيو دەكەوى، ئەو ئايەتە بو وايە؟ چۆن وا دەبئ؟ ئەو بو وابوو؟ كە گرافتەكەى ئەو ھەيە تىينەگەيشتو، وەك ەرەب دەلئىن: (النَّاسُ أَعْدَاءُ مَا جَهِلُوا)، واتە: خەلك دزى شتىكن كە پىي نائاشنان، زۆر كەس كە لەوبارو ھەشت دەنووسن، من جاروبار ھەندىك لەو كتيبانە تەماشە دەكەم، لە كوردەوارىي خۇشماندا ھەندىك شت لەوبارو ھەنووسراو، بەلام لەراستىيدا بو كەسك كە شارەزابئ، شارەزەى زمانى ەرەبى بئ، شارەزەى رەوانبىژىي ەرەبى بئ، شارەزەى قورئان بئ، ھەر كەمىك شارەزابئ، كاتىك تەماشەى ئەو پەرخنە بەكات كە ئاراستەى قورئان كراون، بالايى و گەورەى قورئانى زياتر بو دەردەكەوى، بەلام ھەندى كەس ھەيە، وەك گوتەم، نەزان و نەشارەزان، وەك ەرەب، دەلئىن: (ئىنسانى نەخۇش، ئاوى شىرىنى بە زارى تالە)! ئاوى شىرىنە، بەلام كابرەى نەخۇش كە دەپخواتەو بە زارى تالە، بەتايبەت ئەو ھەى نەخۇشى گرەنەتاو مەلارەى ھەبئ، بۇيە زۆر كەس ھەقى بە ناھەق دەكەوئتە بەرچا، لەبەرئەو ھەى بۇخۇى مىزاكەكەى تەواونىو تىي نەگەيشتو.

مەسەلەى شەشەم: كە دەفەرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾، واتە: بىگومان خوا ﷻ

بەو شىو ھەيە كە دەيەوى بىرپار دەدات، ھوكم دەكات، يەكك لىرەدا رەنگە بىرسئ: ئايا ئەو چۆنە، بۇچى خوا خۇى وا دەفەرموئ؟ ئايا ئەگەر يەكك لە ئىمە بئئ: وەئلاھى بۇخۇم چۆنە پئخۇشە، وا بىرپار دەدەم، ئەو قسەيە راستە، يان ھەئەيە؟ بىگومان ھەئەيە، بۇچى؟ چونكە ئەگەر ئىنسان چۆنى پئخۇشە وا بىرپار بەدات،

جارى وايە ستەم و خراپەى پئخۇشە، بەلام خوا كە دەفەرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا

يُرِيدُ﴾، مانايەكەى حىاوازە لەو ھەى كە مرفۇقك بىئئ، بۇيە ئەو كەسەى كە خواى پەروەردگار لەسەر خۇى قىياس دەكات زۆر ھەئەيە، چونكە بەس مرفۇق ەقلى روت نىو نەفس و ئارەزووشى ھەيە، ئنجا ئايا كئ ئەو قسەيەى كەردو؟ ديارە

فیرعهون وایگوتوه، وهك خوا ﷺ دهفهرموئ: ﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ

وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿۲۹﴾، واته: وه فیرعهون گوئی: من ههر ئهوهتان پئی دهئیم که خۆم به چاکی دهزانم، وه ئهوهی من دهئیم ههمووی راسته، خوای زاناش وهك تانه دان له فیرعهون ئهوه قسهیهی لی دهگیریتهوه، بۆچی؟ چونکه فیرعهون ئهگهر چۆنی پئی خۆشه، وای بریاردا، زۆلمی پئی خۆشه، خراپهی پئی خۆشه، جههلی پئی خۆشه، بهلام خوا ﷺ خوایه، خوا ئهوهی پئی خۆشه و بریاری لهسهر دهدات که ههق و راسته، خوا ههرچاکهی پئی چاکه، خوا ههر راستیی پئی چاکه، خوای دادگهر به ههلهدا ناچی و خاوهنی ئارهزوو نیه، وه پاکیی بۆ خوا، خاوهنی نهزانیی نیه، زانیاریی بی سنووری ههیه، حکمهتی بی سنووری ههیه، رهحمهتی بی سنووری ههیه، عیززهتی بی سنووری ههیه، وه بی نیازیی بی سنووری ههیه، پئیویستی به هیچ کهس نیه و پئیویستی بهوه نیه که زۆلم

بکات، کهواته: ئهوه که خوا دهفهرموئ: ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴾، بیگومان خوا چی بوئ و بریار دهدات، دهبی بزانیی بۆچی ئهوه بۆ خوا ﷺ شیاوه؟ ئهوه ئهگهر کهسیکی دیکه، بلئ: من چۆنم پئی خۆشه وا حوکم دهکهم، ئهوه دیاره سهری له فیرعهونایهتییهوه دهردهچی، ئنجا بهلگهمان لهسهر ئهوه که خوا ﷺ جگه له خیرو چاکه و ئسانیی و راستیی بۆ بهندهکانی بریار نادات، بهلگهمان لهسهر ئهوه چییه؟ چهند بهلگهیهك لهوبارهوه دینین:

بهلگهس یهكهم: خوا ﷺ له سوورهتی (البقره) ئایهتی (۱۸۵) دا دهفهرموئ:

﴿ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ... ﴿۱۸۵﴾، واته: خوا ئسانیی

بۆتان دهوئ و قورسیی و زهحمهتی بۆتان ناوئ، کهواته: خوا ئهوهی بریاری دهدات، ههمووی ئسانییه بۆ ئیمه.

بهلگهس دووهم: خوا ﷺ له سوورهتی (الأنعام) ئایهتی ژماره (۱۱۵) دا دهفهرموئ:

﴿ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ﴿۱۱۵﴾، واته: وشهکانی پهروهردگارت تهواویان

کردوه لهراستییداو له دادگهرییدا، وشهکانی خوا (واته: قورئان) دوو بهشه: یان ههواله، یان بریارو حوکمه، ههوالهکانی ههموویان تهواویان کردوه

لەپراستىدا، ۋە بىرپارەكانىشى ھەموويان دادگەرنو ۋە لە دادگەرىيدا تەواويان كىردو، ئىنجا قسەيەك ئەگەر ھەوال بى راسىت بى ۋە بى پىچ ۋە پەنابى، ۋە ئەگەر حوكم ۋە بىرپار بى، دادگەرانە بى، ماناى وايە كەموكوپى روى تى ناكات.

بەلگەس سىيەم: خوا ﷺ لە سوورەتى (النحل) ئايەتى (۸۹) دا دەفەر موى:

﴿ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴾

﴿ ۸۹ ﴾، ۋە كىتىمان بۇ سەر تۇ ناردو (ئەى موھەمەد ﷺ!) رپونكەرەوھىە بۇ ھەموو شتىك، واتە: رپونكەرەوھىە بۇ ھەموو شتىك كە ئىو پىويستتانه، يان عەقتان نايگاتى، ئەگەرنا يەكىك بوى ھىە، بلى: ئەدى بۇچى خوا ﷺ رپونى نەكردۇتەو، فرۇكە چۇن دروست بكەين؟ كەشتى چۇن دروست بكەين؟ كۇمپىوتەر چۇن دروست بكەين؟ راستە خوا ئەوھى رپون نەكردۇتەو، لەبەر ئەوھى ئەوانە لە مەوداى عەقلى ئىنسان دان، خوا ئەو شتانهى رپون كىردۇتەو ھە قورئاندا كە عەقلى ئىنسان نايانگاتى، بەلام ئەوھى كە لەبەرەستى ئىنسان داپەو، ئىنسان لە ئەنجامى بىر كىردنەوھى خۇى ۋە تىپرامانى خۇىو، ئەزمونى خۇيدا دەتوانى بيانكات، ئەو پىويست ناكات خواى پەرودىگار ئەو شتانه فىرى ئىنسان بكات، كە بۇخۇى دەتوانى بيانكات، بەلام خوا ﷺ ئەو شتانهى فىرى ئىنسان كىردوون لە قورئاندا، كە ئىنسان عەقلى پىيان ناشكى ۋە دەر كىيان بى ناكات.

جا خواى كاربەجى لىردا دەفەر موى: كىتىمان بۇ سەر تۇ ناردۇتە خوار، ھەموو شتىك رپون دەكاتەو، ۋە رىنمايى ۋە بەزەيى ۋە موژدەيە بۇ مسوئلمانان، كەواتە: ئەوھى لە قورئاندا ھىە ھەمووى ئاوايە رىنمايى ۋە بەزەيى ۋە موژدەيە.

مەسەلەى ھەوتەم: كە دەفەر موى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحْلُوا شَعِيرَ اللَّهِ ﴾،

ئەى ئەوانەى ئىمانتان ھىناو! دروشمەكانى خوا ھەلال مەكەن، واتە: بۇ خۇتانىان رەوا مەكەن، كە دەستدرىزىيان بكەنە سەرى، بى حورمەتتىيان بى بكەن، (شعائر) كوى (شعيرة) يە، واتە: دروشم (شعار) دروشمەو (شعيرة) ش دروشمە، بەلام دروشمى چى؟ دروشمى دىندارى، دروشمى مسوئلمانەتى، ھەرودك (مشاعر) یش

کوی (مَشْعَرَه)، ﴿...عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ...﴾ (البقره، (مَشَاعِر) و (شَعَائِر) یش ههر دو وکیان به مانای دروشمهکانی دینداری و مسوولمانهتین، نه وه به گشتی، یا خود دروشمهکانی حه ج و عومره به تایبتهت، یا خود به مانای فه رزهکانی خوا، یان به مانای حورمه تهکانی خوا، واته: نه و شتانهی که خوی پهروه دگار ریژی لیئاون، ده بی تو بیانپاریزی و حورمه تیان نه شکینی، خوا ﷺ له سوورپهتی (الحج) دا دهفه رموی: ﴿وَمَنْ يُعْظَمِ شَعْبَةَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ (۲۳)، ههر که سیك دروشمهکانی خوا به گه وره بگری و ریژیان بگری و بی حورمه تیان پی نه کات، نه وه نه وه به گه وره گرته نهی دروشمهکانی خوا، له پاریزکاری دلانه وهیه، دلئیک پاریزکاری تیدابی به رانبه ر به خوا و دروشمهکانی خوا، ریژیان لی دهنی و به گه وره یان ده گری، وه ده ستر ریژیان ناکاته سه ر.

مه سه لهی هه شته م: که دهفه رموی: ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَتْلَ وَلَا

ءَامِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا﴾، چوار (۴) شتی باس کردوون:

۱- ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾، واته: مانگی چه رام، مانگی قه دهغه، ئیا چ مانگی ک

جهنگی تیدا قه دهغه کراوه؟ که لی رهدا ﴿الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾، جینسه، واته: جینسی مانگی چه رام، چونکه مانگه چه رامه کان (الأشهر الحرم) واته: جهنگ تیدا قه دهغه کراوه کان، چوارن: (ذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ)، به دوا یه کدا (رَجَب) یش به جیا، نه و چوار مانگه جهنگیان تیدا قه دهغه کراوه واته: جهنگی ده ست پیشخه رانه، نه ک جهنگی به رگری کارانه، له سه ر مسوولمانان قه دهغه یه له م چوار مانگه دا ده ست پیشخه ری جهنگ بن، له گه ل غه یری خویاندا.

۲- ﴿الْهَدْيَ﴾، کوی (هدیه) یه، (هدیه) نه و نازده له یه که ده بردری بو (مینا)

بوئه وهی که وه ک دروشمیکی حه ج و عومره، یا خود عومره سه ر بپدری.

۳- ﴿الْقَتْلَ﴾، کوی (قِلَادَة) یه، ملوانکه، یان گه ر دن به ند یان مه به ست پی

(المقدمات) واته: نه وانهی که گه ر دن به ند یان له مل کراوه، جا نه وه عاده تیک

بوو ئیستاش هەر ههیه، که سێک دهیهوئ بچی حوشریک سهربرپری بیگاته قوربانیی، یان مانگیهک، یان پهشه و لاخیک، یان مهپیک، یان بزنیک، گهردن بهندیان له ملی کردوه له گه لای درهختی سهوز، یان ههرجوره گهردن بهندیکیان له مل کردوه، بو ئهوهی دیار بی که ئهه و ئازه له دهبردنی سهربرپردی و بگریته قوربانیی، بو ئهوهی ئهگهر خه لک بینی دهستدریژی نه که نه سهری.

۴- ﴿ءَامِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾، ئهوانه ی که روو ده که نه بهیتی چهپام، روو ده که نه مزگهوتی چهپام، بو ئهوهی لهوئ فه رزهکانی چهج، یا خود عومره، یا خود ههردووکیان جیبه چی بکهن، ئنجا لی ردها که خوا ده فه رموی: ئه ی ئیماندارینه! دروشمهکانی خوا چه لال مه کهن واته: دهستدریژیان مه که نه سهری، وه دوایی چوار له و دروشمانه به جیا باس دهکات، که (الأشهر الحرام) مانگه چه پامهکان و قوربانیهکان ﴿الهدی﴾ و ئازه له نیشاندار کراوهکان ﴿الْقَلْبِدِ﴾ و ئهوانه که روو ده که نه بهیتی چهپام ﴿ءَامِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾. مه بهست له چه لاکردنیان، حورمهت شکاندنیان و زیان پی گه یاندنیانه، وه بهنسبهت چوار مانگه کانه وه، مه بهست جهنگ تیداگردنیانه، جا لی ردها دوو مه سه له دینه پیش، که تو یژرهوانی قورئان زور مشتومریان له سهریان بووه:

(۱) حوکمی مانگه چه پامهکان، ئهه و چوار مانگه که جهنگیان تیدا قه دهغه کراوه، حوکمیان چیه؟

(۲) دهستدریژی نه کردن بو سهر: ﴿الْهَدَى وَالْقَلْبِدِ وَّءَامِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾، که لی ردها ده فه رموی: دهستیان بو دریژ مه کهن، چون له گه ل ئهه و ئایهتهی ژماره ی (۲۸) ی سوورتهی (التوبه) بیگونجینین، که لهوئ ده فه رموی: ﴿يَتَأْتِيهَا

الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ

هكذا... ﴿۲۸﴾، واته: ئه ی ئهوانه ی ئیمانتان هیناوه! هاوبهش بو خوا دانهرهکان پیسن، با له دوای ئهه و سهاله وه توخنی مزگهوتی چهپام نه کهون، ئهه و ئایهتهی سوورتهی (المائدة) ده فه رموی: دهستدریژی مه که نه سهر ئهوانه، لهوئیش

دەفەرەمۆی: با موشریکه‌کان لە دواى ئەم سائەوه نزیکی مزگەوتی حەرەم
نەگەون، ئیمەش برۆمان بەوه نیه هیچ ئایەتیک (منسوخ) بى، ئەدى چۆن
پیکەوه دەگونجین؟! ئەوه زانیان لایان بۆتە گرفتیکى زۆر گەورە، وه
مشتومری زۆریان لەسەری بووه، که ئیستا باسی دەکەین:

بەنسبەت ئیشکالی یەكەم:

حوکمی چوار مانگە جەنگ تیدا قەدەغەکراوه‌کان ﴿الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾، که وه‌کو
گوتمان (ذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ، وَرَجَبٌ)ن، ئیمە له ئایەتی ژماره
(۲۱۷)ی سوورەتی (البقرة)دا له بەرگی یەكەمی ئەم تەفسیره (تەفسیری قورئانی
بەرزو بەپیز) له لاپەرە (۸۸۱ - ۸۹۰) به تەفصیل باسمان کردوه، چونکه لیڕەش
زۆربەى زانیان دەلین: ئەم حوکمە، که جەنگ کردن لەو چوار مانگانەدا
قەدەغەیه، نەسخ کراوتەوه، بەلام ئیمە دەلین: نەخیر لەپراستییدا وانیه،
چونکه هیچ ئایەتیک له قورئاندا نەسخ نەبۆتەوه، بەلکو مەبەست له
جەنگکردنیک که لەو چوار مانگەدا قەدەغەیه، جەنگکردنی دەستپیشخەرانیه،
جەنگکردنی هیڕشبه‌رانه (الحرب الهجوميّة)، بەلام جەنگی بەرگریکارانه،
هەموو دەمى پەوايه، وه ئەگەر تەماشای پیغەمبەریش ﷺ بکەین، هیچ
جەنگیکى دەستپیشخەرانی لهو چوار مانگەدا نەکردوه، ئەو جەنگانەى که
کردوونى هەمووی جەنگی بەرگریکارانه بوون، واتە: رای زۆربەى زانیان راست
نیه، که قەدەغەبوونی دەستپیکردنی جەنگیان لەو چوار مانگەدا به (منسوخ)
داناوه، چونکه لەپراستییدا پیغەمبەر ﷺ لهو چوار مانگەدا جەنگی هەردەست پى
نەکردوه، تاكو نەسخ بووبیتەوه، بەلکو ئەو چوار مانگە حوکمیان هەر له‌جی
خۆیهتی که جەنگ تیداکردنیا قەدەغەیه، که جەنگی دەستپیشخەرانیه،
نەك جەنگی بەرگریکارانه (الحرب الدفاعية).

ئنجبا با له‌وباره‌وه گوئى له (ابن القيم) بگرین پەحمەتی خوای لى بى له
کتیپی (زاد المعاد في هدي خير العباد) که (محاسن التأويل)^(۱) لى

خواستوته، (ابْنُ الْقَيْمِ) نهو مهسهلهیه زور جوان پروون دهکاتهوه، دهلی: (إِذْ لَمْ يُحْفَظْ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ غَزَا فِي الشَّهْرِ الْحَرَامِ، وَلَا أَعَارَ فِيهِ، وَلَا بَعَثَ فِيهِ سَرِيَّةً، وَقَدْ عَيَّرَ الْمُشْرِكُونَ الْمُسْلِمِينَ بِقِتَالِهِمْ فِي أَوَّلِ رَجَبٍ فِي قِصَّةِ الْعَلَاءِ بْنِ الْحَضْرَمِيِّ، فَقَالُوا: اسْتَحَلَّ مُحَمَّدٌ الشَّهْرَ الْحَرَامَ، وَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي ذَلِكَ:

﴿ **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ... ﴿۲۷﴾** ﴾ البقرة، وَلَمْ يَثْبُتْ نَسْخُ هَذَا بِنَصِّ يَجِبُ الْمَصِيرُ إِلَيْهِ، وَلَا أَجْمَعَتِ الْأُمَّةُ عَلَى نَسْخِهِ،

وَقَدْ اسْتَدِلَّ عَلَى تَحْرِيمِ الْقِتَالِ فِي الْأَشْهُرِ الْحُرْمِ بِقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿ **فَإِذَا أَنْسَلَخَ**

الْأَشْهُرِ الْحُرْمِ فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا

لَهُمْ كُلٌّ مَرْصِدٍ... ﴿۵﴾ ﴾ التوبة، وَلَا حُجَّةَ فِي هَذَا، لِأَنَّ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ هَاهُنَا هِيَ أَشْهُرُ التَّسْيِيرِ الْأَرْبَعَةِ الَّتِي سَيَّرَ اللَّهُ فِيهَا الْمُشْرِكِينَ فِي الْأَرْضِ يَاْمُنُونَ فِيهَا، وَكَانَ أَوَّلُهَا يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ عَاشِرَ ذِي الْحِجَّةِ، وَآخِرُهَا عَاشِرَ رَبِيعِ الْآخِرِ).

واته: له پیغهمبهری خواوه ﷺ نهگیپردراوتهوه که له مانگه چهرامانهدا جهنگی کردبی، یاخود پهلاماری کومهئیکی دابی، یاخود سربیهیهکی ناردبی، (واته: بهشیک له سوپای ناردبی) وه هاوبهش بو خوا دانرهکان رهخنهیان له مسولمانان گرت لهبهرئوهوه که له سهرهتای مانگی رهجهبدا، وهک له بهسهرهاتهکهی (العلاء بن الحضرمی) {که له سوورتهی (البقرة)دا باسمان کرد، مهفرهزهیهکی مسولمان رپیان به کاروانیک گرت، وه نهفهریکیان کوشت و دووانیان لی به دیل گرتن و کاروانهکهیان گرت، نهیانزانی کهوتوونه نیو مانگی رهجهبهوه، وایانزانی نهوان ههر له مانگی چهلال دان، دیاره سهری مانگی بووه}، لهوبارهوه کافرهکان رهخنهیان له مسولمانان گرت، وه گوتیان: موحهمهده مانگی چهرامی چهلال کردوه، خوی بهرز لهوبارهوه نهه ئایهتهی

ناردوته خوار له سوورتهی (البقرة) که دهفهرموی: ﴿ **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ**

الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ... ﴿۲۷﴾ ﴾، پرسیارت لی دهکن دهربارهی

مانگە حەرپامەکان، جەنگ تێدا کردنیان چۆنە؟ بفرموو: جەنگ تێداکردنیان گەرەیه، (واتە: گوناھێکی گەرەیه) وە هیچ دەقیك نەچەسپاوە کە ناچاربین بیهینین، بلیین: ئەو دەقە ئەم ئایەتە ی نەسخ کردۆتەو، هەرودھا یەكەنگی ئۆممەتیشی لەسەر نیە (لەسەر نەسخ)، ئنجا هەندیکێ دیکە کە گوتوو یانە: جەنگکردن لە مانگە قەدەغەکراوەکاندا حەرپامە، بە قسە ی خوی بەرز بەلگەیان

هیناوتەو، کە لە سوورەتی (التوبة) دا دەفرموئ: ﴿ فَإِذَا أُنْسِلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ

فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذُوهُمْ وَأَحْضَرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ

مَرَصِدٍ... ﴿٥﴾، واتە: ئەگەر مانگە حەرپامەکان تەواو بوون، ئەو هەوێش بۆ

خوادانەرەکان بکوژن و کەمینیان بۆ دابنن و دەوریان بگرن ... هتد.

{(ابن القيم) دەئی:} لەراستییدا بەلگە هینانەو بەو ئایەتە راست نیە،

چونکە مەبەست لەو چوار مانگە، چوار مانگە جەنگ تێدا قەدەغەکراوەکان

نین، بەئکو ئەو چوار مانگەن کە خوی بەرز مۆلەتی دا بە موشریکەکان کە

هەتا چوار مانگان مۆلەتە ئەوانە ی کە پەیمانیان لەگەل پیغەمبەر ﷺ دا

هەبوو، وە هەموو جارئ پەیمانەکانیان دەشکاند فرموو: چوار مانگ

مۆلەتە، بیری لئ بکەنەو، ئایا پابەند دەبن بە پەیمانەکانەو، یان مسولمان

دەبن، یان ئامادە ی جەنگ دەبن کە لە سەرەتای سوورەتی (التوبة) خوی دادگەر

دەفرموئ: ﴿ بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ... ﴿٢﴾، واتە: بە زەوی دا برۆن چوار مانگ،

واتە: چوار مانگ مۆلەتە، کەواتە: ئەو چوار مانگە جیان لەو چوار مانگە ی

دیکە.

{بۆیە وردبوونەو لە قورئانی زۆر پیویستە، زۆر لە توێژەرەوانی قورئان

پییان وابوو ئەو چوار مانگە ی کە لە سوورەتی (التوبة) دا باسکراون، هەر ئەو

چوار مانگە حەرپامانەن کە جەنگیان تێدا قەدەغە کراو، کە لەراستییدا وانیەو

ئەو چوار مانگە ی سەرەتای سوورەتی (التوبة) واتە: چوار مانگ مۆلەتە بۆ ئەو

موشریکانەى پەیمانان هەیه لەگەڵ مسوولمانان، تاكو موراجەعەى خۆیان بکەنەوه، یان پابەندین بە پەیمانەکانەوه، یان مسوولمان بن، یان ئامادەى جەنگ بن، ئنجا ئەگەر نە مسوولمان بن و نە پەیمانەکانیش پیاویژن، مانای وایە ئەهلى ئیسلام جەنگیان لەگەڵدا دەکات، {، ئنجا دەلى: (لَأَنَّ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ هَاهُنَا هِيَ أَشْهُرُ التَّسْبِيرِ الْأَرْبَعَةِ الَّتِي سَيَّرَ اللَّهُ فِيهَا الْمُشْرِكِينَ فِي الْأَرْضِ يَأْمَنُونَ فِيهَا، وَكَانَ أَوْلَهَا يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ عَاشِرَ ذِي الْحِجَّةِ، وَآخِرُهَا عَاشِرَ ربيع الآخر)، واتە: مەبەست لەو چوار مانگە حەرامە لێردا ئەو چوار مانگە حەرامەیه کە خوا هاوبەش بو خوادانەرەکانی لە زهویدا بەرەللا کردو ئازادی پێدان، کە دڵنیابن تا چوار مانگان، (تا دواى بوخۆیان تەکلێفی خۆیان ڕۆشن بکەنەوه)، وە ئەو چوار مانگەش سەرەتایەکیان بریتی بوو لە ڕۆژی حەجی گەوره، ﴿... يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ...﴾ (التوبة، (له سالى دهيهى كۆچى دا، کە پێغەمبەر ﷺ حەجى مائناوایى کردو یەكەم حەج و دوا حەجى بوو، ئەوانى دیکە کە کردوونى عومرە بوون)، واتە: ڕۆژی (۱۰)ى (ذی الحجة)، ئنجا دواى (محرم، صفر، ربيع الأول) هەتا دە (۱۰)ى مانگی (ربيع الثاني).

بەنسەت نیشکالس دووهم:

کە چۆن ئەم ئایەتە دەفەرموئ: ﴿لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا

الْهُدَى وَلَا الْقَلْبِدَ وَلَا أَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾، لەوئ دەفەرموئ: دروشمەکانى

خوا ڕهوا مەكەن بوخۆتان، وە مانگە قەدەغە كراوهكان، وە ئەو قوربانىيانەى دەهینرین و نیشانەدار كراون، وە ئەو قوربانىيانەى دەهینرین و گەردن بەندیان لەم كراوهو، ئەوانەى كە ڕوو دەكەنە مزگهوتى حەرام، دەست درێژیان مەكەنە

سەر، بەلام لە ئایەتى (۲۸)ى سوورەتى (التوبة)دا دەفەرموئ: ﴿... إِنَّمَا

الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا...﴾ (۲۸)

بێگومان هاوبەش بو خوا دانەرەكان پيسن، (واتە: پيسى مەعنەوى، ئەگەرنا بابایەكى كافر تۆ دەستى لى بەدى، پيوست ناكات دەستت گلاو بكەيهوه، واتە:

عەقىدەيەكەيان ھەلگرتوھو بىرو بىروايەكەيان ھەلگرتوھ، كە پوچو ھەلئەيە ۋە دان ناهىنى بە پەروەردگارپىتى ۋە بەدەيەنەرىپىتى ۋە پەرسىتراۋىتى خىۋا بىھاۋتاۋ، بە پىغەمبەرايەتى موحەممەد ﷺ ۋە بە بەرنامەيەتى ئىسلامدا بۇ ژيان، ئەۋانە پىسى مەعنەۋىين، بۇيە (بۇيان نىە لە دواى ئەم سالە، كە سالى نۇى كۆچى بو، بىن توخنى مزگەۋتى حەرام بىكەون.

(ابن كئىر) لە تەفسىرەكەى خۇى ئەو بەسەرھاتە دەگىرپىتەۋە، دەلى: پىغەمبەر ﷺ (سالى نۇيەم) بۇ خۇى نەچوۋ بۇ حەج ۋە ئەبوبەكرى سىدىدىقى نارد، ۋە كرى بە ئەمىرى حەج، دواى چەند ئايەتتىكى بۇ ھاتنەخوارو ەلى كورى ئەبى طالىبى نارد، گوتى: بچۇ تۇ ئەو ئايەتەنە بخوینەۋە، ەرەب عادەتىان وابوۋ كەسىك پەيامىكى ھەبوۋايە دەبوۋايە خزمىكى ئەو كەسە پەيامەكە بگەيەنى، (كە شىعە ئەم مەسەلەيان كرىدە بە شتىكى زۇر گەورە بۇ تانەدان لە ئەبوبەكرى خوا لى رازى بى) ئنجا كە ەلى كورى ئەبو طالىب خوا لى رازى بى چوۋ بۇ لى ئەبوبەكر، ئەبوبەكر گوتى: (أَمِيرٌ أَوْ مَأْمُورٌ؟) واتە: فەرماندەى يان فەرمانبەر؟ (قَالَ: بَلْ مَأْمُورٌ) گوتى: بەلكو فەرمانبەرمو تۇ ئەمىرى حەجى، بەلام پىغەمبەر ﷺ ھەندىك ئايەتى بۇ ھاتونە خوارو لەبەرئەۋەى بۇخۇت دەزانى عادەتى ەرەبان وايە دەبى خزمىكى ئەو كەسە پەيام بە خەلك رابگەيەنى، من ئايەتەكانىان بۇ دەخوینەۋە، بەلام تۇ ئەمىرى حەجى، ئايەتەكانىش، ئەمە يەكەيان بوو: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا

الْمُشْرِكُونَ بَجَسٍّ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَكَذَا...﴾ ﴿۲۸﴾

التوبة، ئەى ئەۋانەى ئىمانتان ھىناۋە! بىگومان ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكان پىسن، لە دواى ئەم سالەۋە نابى توخنى مزگەۋتى حەرام بىكەون، واتە: سالىكى دىكە نابى حەج بىكەن، بۇچى؟ لەۋبارەۋە ئەم دەقە ھەيە: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: إِنَّ الْمُشْرِكِينَ كَانُوا يَطُوفُونَ بِالْبَيْتِ فَيَقُولُونَ: لَبَيْكَ لَبَيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَيَقُولُ النَّبِيُّ ﷺ: «قَطَّ قَطَّ»، فَيَقُولُونَ: إِلَّا شَرِيكًا هُوَ لَكَ تَمَلِكُهُ وَمَا مَلَكَ﴾ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِيرِ) بَرَقَم: (۱۲۸۸۳)}، واتە: ەبدوللاى كورى ەبباس خوا لە خۇى ۋە بابى رازى بى، دەلى: ھاوبەش بۇ خوادانەرەكان (كە

ھەندىكىيان پۈت بوون) طەوافيان بە دەورى كەعبەدا دەگردو، دەيانگوت:
 (لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ)، پېغەمبەرى خواش دەيفەرموو: ھەرگىز
 ھەرگىز ھاوبەشى نى، دوايى ئەوھشيان بۇ زياد دەگردو دەيانگوت: (إِلَّا شَرِيكًا
 هُوَ لَكَ تَمْلِكُهُ وَمَا مَلَكَ) خاويە ھىچ شەرىكت نى، بەس شەرىكىك نەبى،
 ئەويش خۇى و ھەرچى ھەيەتى ئەويش مولكى تۆيە!

ئىنجا سەربارى ئەو شىرك و ئەفسانەيە، بە دەورى كەعبەش دا بە پرووتىي
 طەوافيان دەگرد، ئافرەتيان بە پرووتىي طەوافى دەگرد، پياويان بە پرووتىي
 طەوافى دەگرد، وە خاوى پەروردگار دەفەرموى: ﴿ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ

الْبَيْتِ إِلَّا مَكَاةً وَتَصَدِيَةً ۚ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۲۵﴾

الأنفال، نويزەكەيان لە دەورى بەيت ھەر برىتى بوو لە فيكەكىشان و
 چەپلەليدان، كە ديارە ئەوھش گائتەو فشقياتەو لەگەل جددىەتیی
 خاوپەرسىتى دا كە مسولمانان دەيكەن ناگونجى، لەبەرئەوھ نەدەگونجا بيىن،
 ئىنجا كە ئايەتەكان خويىندرانەوھو موشىرىكەكان تەبليغى كران كە بۇ سالى دادى
 كە سالى دەيەمە، وە پېغەمبەر ﷺ بۇخۇى ھەجى مائىئاويى دەكات، نابى
 ھاوبەشدانەرەكان بيىن بۇ دەورى كەعبە، ھەلبەتە ئەو ھەجەش دوايى ناوى
 لىنرا ھەجى مائىئاويى، دەنا خۇ نەياندەزانى دوا ھەجە، كە پېغەمبەرى خوا
 ﷺ بيكات، بەلام پېغەمبەر ﷺ ئامازەي پىدا، فەرموى: ﴿ لَعَلِّي لَا أَلْقَاكُمْ
 بَعْدَ عَامِي هَذَا ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۴۵۹۳)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۰۲۳)،
 وَالدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (۲۲۷)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِير) بِرَقْم: (۷۷۷) قَالَ حَسِينُ سَلِيم
 أَسَد: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (الإِرْوَاء) بِرَقْم: (۱۰۷۴) }، واتە: رەنگە
 لە دواى ئەم سائەوھ پىتان نەگەمەوھ، واتە: ئامازەيەك دەكات كە كۆچى دوايى
 دەكات، ئىنجا ئايا ئەو دوو ئايەتە چۆن پىكەوھيان بگونجىين؟

زانايان لىيان بۆتە ئىشكالىكى گەورەو بە ناچارى - ھەرچەندە پىشتر
 گوتتويانە: (المائدة) ھىچ نەسخى تىدانىيە! - ئايەتەكەي (التوبة) يان بە
 (ناسخ) ئەوھى (المائدة) داناوھ! وە ئەوانەش كە گوتتويانە: (المائدة) نەسخى
 تىدانىيە، يان قورئان ھىچ نەسخى تىدانىيە، خۇيان ناچار بينىوھ كە بلىين:

مەبەست لە: ﴿ **ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ** ﴾، تەنیا مسوولمانانن و هەرودها ﴿ **الْهَدْيِ**

وَالْقَلَائِدِ ﴾ یش تەنیا هی مسوولمانان!

وہ لەراستیدا منیش بۆخۆم چەند رۆژیک بیرم لەو مەسەلەیه کردەوہ، وە زیاتر لە سە، تەفسیریشم لەلان، تەماشای هەموویانم کرد، هەتا سەرەنجام بەمجۆرە ئیشکالەکەم بۆ چارەسەر بوو:

جاری ناگونجی بلیین: ئایەتی دووہمی (المائدة) مەنسووخە، هەمووی یان هەندیکی، چونکە ئەو ئایەتە، دە (۱۰) فەرمانی گەورەو گرنگو بنەرەتی تێدان، کە هیچ کامیان ناگونجی نەسخ ببنەوہ، کە ئەمانەن:

۱/ ﴿ **يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعْبِرَ اللَّهِ** ﴾، ئەی ئەوانەى ئیمانتان هیناوہ! دروشمەکانی خوا حەلال مەکەن و بئ حورمەتییان پئ مەکەن، کە بیگومان ناگونجی ئەوہ نەسخ بیئەوہ.

۲/ ﴿ **وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامِ** ﴾، وە مانگی حەرپام کە جەنگی تێدا فەدەغە کراوہ حەلالی مەکەن، کە جەنگی تێدا بکەن، کە پیشتەر گوتمان: بە ج مەفھووومیئ؟ جەنگی دەستپیشخەرییانە، نەك جەنگی بەرگریکارانە.

۳/ ﴿ **وَلَا الْهَدْيِ** ﴾، وە قوربانییەکان کە دەھینرین بۆ مزگەوتی حەرپام دەستدریژیان مەکەنە سەر، ئەوہش دیسان ناگونجی بگوترئ: ئەوہ نەسخ بۆتەوہو بۆمان هەیه دەستدریژی بکەینە سەر قوربانییەکانی حەج و عومرە.

۴/ ﴿ **وَلَا الْقَلَائِدِ** ﴾، وە ئەو قوربانییانەى گەردن بەندیان لە مل دەکریئ، نیشانەدار دەکریئ، دەستدریژیان مەکەنە سەرئ، ئەمیش ناگونجی نەسخ بکریئەوہ.

۵/ ﴿ **وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ** ﴾، وە ئەوانەى روو دەکەنە مالى حەرپام، دەست دریژیان مەکەنە سەرئ، ئەمیش ناگونجی بلیین: نەسخ بۆتەوہو بۆمان

ههیه دەستدریژیان بکهینه سهڕی، کابرا بۆ حج هاتوه تۆش بۆت ههبی بیکوژی! نهخیر.

۶/ ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَأَصْطَادُوا﴾، وه ئەگەر ئیحرامتان شکاند راوی بکهن، ئەوهش ناگونجی نهسخ بووبیتهوه، چونکه ئیستاش ههرا وایه، که ئیحرامت شکاند بۆت ههیه راووشکار بکهی.

۷/ ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا﴾
 وه با کهسانیک که ئیوهیان له مزگهوتی چهرام گیراوهتهوهو نهیانهیشتوه بچن عومره بکهن، له سالی شهشهمی کۆچی دا، که صولحی حودهیبیهی لیکهوتهوه، ئەوه واتان لی نهکات ئیوهش دەستدریژی بکهنه سهروان، ئایا دەستدریژی کردنه سهرا خهک دروسته، با ئەوانیش غهلهتیان کردبی، دهبی ئیمه وهك خهک غهلهتی بکهین؟ نهخیر، ئەگەر ههقییمان لهسهریهتی لهپیی شهرییهوه ههقهکهی لی وهردهگرینهوه، کهسیک نهفهریکی له تۆ کوشتوه، تۆ بۆت نیه یهکسهرا به رهشهکوژی نهفهریک بکوژیوهوه، بهلکو دهبی بینی بزانی کی کوشتوو بهتی؟ یان تۆله لهو نهفهره که قاتله، بکهیهوه، یاخود خوینی لی وهرگیری، یان عهفوو، ئەمما بلی: ئەوه قهومه نهفهریکیان له ئیمه کوشتوه، ئیمهش نهفهریکیان لی دهکوژین، یان ئەوان زینایان کردوه لهگهڵ ئافرهتیکی ئیمه دا، دهبی ئیمهش بچین زینا لهگهڵ یهکیکیان بکهین، ئەوه نابی.

۸/ ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالْتَّقْوَى﴾، وه هاوکاری یهکدی بکهن لهسهرا چاکهکاری و پارێزکاری، ئەوهش ناگونجی نهسخ بیتهوه، هاوکاریکردن لهگهڵ یهکدی بۆ چاکهکاری و پارێزکاری شتیکی چهسپاوه.

۹/ ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾، وه هاوکاری یهکدی مهکهن لهسهرا گوناوه دەستدریژی، ئەوهش ناگونجی نهسخ بیتهوه، ئیستاش ههرا دروست نیه هاوکاری یهکدی بکری لهسهرا گوناوه دەستدریژی.

۱۰/ ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، پارێز له خوا بکەن، خوا سزای تونده، تەقوا له خواش نابێ نەسخ بێتەوه.

جا هەندیک له زانایان دەڵین: رستهکانی ئایەتەکە و حوکمەکانی هەموو

نەسخ نەبوونەوه، بەس یەکیکیان نەسخ بوتەوه، ﴿وَلَا آمِنَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ﴾،

بەس ئەوهندهی، یان هەندیکیان دەڵین: ئەو سییه: ﴿وَلَا الْهَدَىٰ وَلَا الْقَلْبِدَ

﴿وَلَا آمِنَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ﴾.

ئیمەش دەڵین: ناگونجی له ئایەتیکدا تەنیا سی وشە نەسخ بووبنەوه!

هەندیکی دیکەش وا چارەسەریان کردوه، کە گوتووینانە: ئەوه له گەڵ مسوڵمانانیهتی واتە: مسوڵمانانیک کە دین قوربانیمان پێیه، ئنجا قوربانیهکان چ نیشانەدار نەکرابن و کە (هدی) پێ دەگوتری، یان نیشانەدار کرابن، گەردن بەندیان له مل دابیی کە (قلائد) ی پێ دەگوتری، وه خوشیان کە روو دەکەنە مزگهوتی حەرەم، ئەو مسوڵمانانە دەستدریژیان مەکەنە سەری.

بەلام ئیمە دەڵین: روالهتی ئایهت و سیاقی ئایهتەکە وا نایهتە بەرچاو کە تەنیا مەبەستی پێی مسوڵمانان بێ، بەلکو مەبەستی پێی هەموو ئەوانهیه کە روو دەکەنە بهیتی حەرەم.

ئنجای چۆنیهتی لاجوونی ئیشکالهکەش ئەوهیه - کە له هیج کام له تەفسیرهکاندا نەمبینیوه، کە بلین:

ئایهتەکە سورهتی (التوبة) ئەگەر تەماشای بکەین چی دەفەر موی؟ چونکە نەسخ له کاتیکدا پەیدادەبێ کە ئایهتەکان تیکگیرین له هەموو روویکەوه، بەلام وهختیک کە تیکنەگیرین، یاخود بواری پیکهوه گونجانیان هەبێ، پێویست ناکات بلێی ئەویان ئەوی دیکە نەسخ کردۆتەوه، ئەگەر تەماشای ئایهتەکە

سورهتی (التوبة) بکەین خوا دەفەر موی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا

الْمُشْرِكُونَ نجسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ

عِيْلَةٌ فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

﴿ ٢٨ ﴾، واتە: ئەو ئەوانەى ئیمانتاران هیناوه! بێگومان هاوبەش بو خوادانەرەکان پێسن، با لە دواى ئەم سائەوه توخنى مزگەوتى حەرەم نەكەون، وه ئەگەر لە ئاتاجییش ترسان (كە ئەوان دەهاتن و بازرگانیان دەکرد) خوا لە بەخششى خۆى دەولەمەندو بى نیازتان دەكات، بێگومان خوا زانای كاربەجییه. ئەم ئایەتەى سوورەتى (التوبة) تەنیا دەفەرموى: رى مەدەن هاوبەش بو خوا دانەرەكان لە مزگەوتى حەرەم نزيك بكەونهوه.

وه ئایەتەكەى سوورەتى (المائدة)ش دەفەرموى: دروشمەكانى خوا حەلال مەكەن و دەستدریژی مەكەنە سەر قوربانییەكان، وه دەستدریژی مەكەنە سەر ئەوانەى دین بو مزگەوتى حەرەم، جا ئەوه چ تىگىرانىكان تیدا هەيه؟!

دەفەرموى: مەهیلن كافرەكان بچن بو مزگەوتى حەرەم، بەلام دەستدریژی مەكەنە سەر قوربانییەكەیان و، دەستدریژی مەكەنە سەر خوشیان، یانى: ئایەتەكەى سوورەتى (التوبة) بەس دەفەرموى: مەهیلن كافرەكان نزيكى مزگەوتى حەرەم بكەون، نافەرموى: بیانكوژن، هەتا بگوترى: ئەوهى ديكەى نەسخ كردۆتەوه، كە دەفەرموى: دەستدریژیان مەكەنە سەرى، بەلكو بەس دەفەرموى: رېگرييان لى بكەن، كەواتە: هيج تىگىرانىك لە نيوانىاندا نيه، تا بگوترى: يەكىيان ئەوى ديكەى نەسخ كردۆتەوه.

چونكە مسوولمانان لەلایەكەوه فەرمانیان پىكراوه كە نەهیلن كافرەكان توخنى مزگەوتى حەرەم بكەون و، لەلایەكى ديكەشەوه پىيان گوتراوه: دەستدریژی مەكەنە سەر ئەو كەسانەى بە مەبەستى حەج و عومرە دین و زیان بە قوربانییەكان مەگەيهن.

وه هەندىكان گوتويانە: ئەوه كە دەفەرموى: ﴿... يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ

وَرِضْوَانًا... ﴿٢٩﴾، بەخشش و رەزامەندى پەروردگاریان داوا دەكەن، بەلگەيه لەسەر ئەوه كە ئەوانەى بەو شیۆهيه وەسفیان دەكات، مسوولمانن.

رۆالەت تەماشای ئەو رێستەییە: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾ بکات، دەلێن: ئەو هەمان وایە رۆاکردن فەرزه، یانی هەرچی حاجییە، هەرچی عومرە چییە، لەوێ کە عومرەیان تەواو کردو حەجیان تەواو کرد، دەبێ دەست بە رۆاکردن بکەن، بەپێی ئەم ئایەتە، بەلام نا، ئەو زانایان تییدەگەن، دەلێن: ئەو فەرمانە بو رۆ پێدانە، واتە: بوئان هەییە رۆابکەن، بەلام مولزەم نین بەوێ کە هەر دەبێ رۆابکەن.

مەسەلە ی دەییە: کە دەفەر موی: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ

اَلْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا﴾، پێشتریش باسمان کرد، کە لە سالی شەشەمی کۆچیدا پیغەمبەری خوا ﷺ خۆی و هەزارو چوارسەد لە هاوێلانی بەرێکەوتن چوون بەرەو مەککە، بوئەوێ عومرە جیبەجی بکەن، هاوێش بو خوادانەرەکانیش لە مەککە رێیان پێگرتن لە شوینیکی کە پێی دەگوتری: (اَلْحُدَيْيَةِ)، وە سەرەنجام صولح و رێککەوتنیکیان کرد کە ئەو سالی، (سالی شەشەمی کۆچی) بگەرێنەوێ عومرە نەکەن و سالی ئایندە، (سالی حەوتەم)، بچن ئەو عومرەییە بکەن، جا لە هۆی هاتنە خوارەوێ ئەم رێستەییەدا باسمان کرد، کاتیکی کە لە (اَلْحُدَيْيَةِ) بوون کۆمەلێکی لە موشریکەکان لە رۆژەلاتەوێ هاتوون، واتە: خەلکی غەیری مەککە بوون، ویستووینانە بچن عومرە بکەن لە مەککە، هەندیک لە هاوێلان خوا لێیان رازی بی، خۆیان نامادە کردوێ بچن رێیان لی بگرن، وە شەرپیان لەگەل بکەن، خوی دادگەر ئەم رێستە قورئانییە

ناردوێتە خوارێ: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ

الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا﴾، وە با رقی لیبوونەوێنتان لە کۆمەلێکی کە ئیوێیان گیراوەتەوێ لە مزگەوتی حەرپامو رێیان لێگرتوون، واتان لێنەکات ئیوێش رۆی لە کۆمەلێکی دیکە بگرن، وە دەستدریژی بکەنە سەریان، ئنجا ئایا ئەوێ چی لیبوێدەگیرێ؟ ئەوێ لیبوێدەگیرێ کە مسولمانان دەبێ بە رەوشتو بەهای بەرزوێ لەگەل غەیری خۆیاندا مامەلە بکەن، نەک ئەگەر ئەوان جنیویان

پېگوتن، مسولمانانىش جنىويان پى بلىنەو، وە ئەگەر ئەوان جۇرىك لە دەستدريژى يان كرده سەريان، دەستدريژيان بىكەنەو، سەر، بەلى مسولمانان لە بەرانبەر دەستدريژى و ستەمى ئەھلى كوفردا ئەوانىش بۇيان ھەيە بەرپەرچيان بدەنەو، بەلام لە سنوورى شەرعدا، نەك ئەوان چىيان لەگەل كىردن، ئەوانىش ھەمان شتيان لەگەلدا بىكەنەو، بۇ وىنە: كە ئەوان مسولمانىكيان بە ناھەق كوشت، ئەوانىش بچن غەيرى بكوژەكە بە ناھەق بكوژنەو، يان ئەگەر ئەوان تەعدا ناموسيان لە ئافرەتلىك كىرد، ئەوانىش بچن تەعدا ناموس لە ئافرەتلىكيان بىكەنەو، يان ئەگەر ئەوان شتىكى خراپ، يان قسەيەكى خراپ و ناشەرعيان پېگوتن، بۇ وىنە: بوختانى داوينپىسى يان بۇ كىردن، ئەوانىش بچن وايان پى بلىنەو، ئەوانە دروست نىن، بەلكو مسولمان دەبى پابەندى بە بەھاي بەرزو رەوشتى بەرزەو، وە بە ياساكانى شەرىعەتەو، با بەرانبەرەكانىش ستەم و دەستدريژى بىكەن، بۇيان ھەيە داواى ھەقى خۇيان بىكەنەو لە رپى شەرىعيەو، بەلام مەرج نىە بە شىوہى دەستدريژى، جا خوا ﷺ دەفەرموى: با رق ھەلسانتان لە كۆمەلىك كە ئىوہيان گىراوہتەو لە مزگەوتى حەرپام و رپيان لىگرتوون، واتان لىنەكات ئىوہش دەستدريژى بىكەنە سەر كۆمەلىكى دىكە، لەوبارەشەو ئەم فەرمايشتە ھەيە، پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ أُتِمَّتْكَ وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۳۵۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۱۲۶۴)، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالْحَاكِمُ بَرَقَم: (۲۲۹۶) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَوَأَفْقَهُ الدَّهَبِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ }، واتە: كەسىك كە توى بە ئەمىندار داناو، سپاردەكەى بدەو، وە خىانەت لە كەسىك مەكە كە خىانەتى لە تۆ كردو، تۆ سپاردەت لەلای كەسىك داناو، ئەو بىزى كردو، ئەگەر سبەينى ئەویش سپاردەيەكى لە لای تۆ دانا، تۆش ئەمانەتەكەى بىز نەكەى، بلىي: تۆلە بە تۆلە! ئەگەر ئەو ئەمانەتى توى بىز كردو، بۆت ھەيە لە رپى شەرىعيەو، لە رپى ياسايىو دەعوای لەسەر تۆمار بىكەى و ھەقى خوت وەربرىو، بەلام بۆت نىە ئەو خىانەتى كردو، تۆش خىانەت بىكەى، ئەگەر ئەو خىانەت لە خوى دەوہشپىنئەو تۆ نابى لە خوتى بوہشپىنئەو، بەلكو دەبى ئەو ھەقى خوت بە شىوہەكى دىكە وەربرىو، ھەروہا لە فەرمايشتىكى

دیکهیدا پیغه مبهری خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۲۸۶۷)، وَأَبْنُ مَاجَهَ برقم: (۲۳۴۱)، وَالطَّبْرَانِيُّ برقم: (۱۱۵۷۶) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: حَدِيثٌ حَسَنٌ }، واته: زیان لیدان راسته و خو، زیان لیدان له بهرانبهر زیاندا له ئیسلامدا نیه، واته: بوئ نیه به بی دهستدریژی لایهنی بهرانبهر زیانی لیبدی، وه بوشت نیه له بهرانبهر زیان لیدانی نهودا زیانی لیبدیهوه، به لکو دهبی داوای ههقی خوئ بکهیهوه، ئنجا نهوهش زور جیی سهرنجه، یانی: خوا ﷺ به مسولمانان دهفه رموی: نهگهر خه لک له گهل ئیوهدا ستهمی کرد، شتی خراپی کرد، خیانهتی کرد، دهستدریژی کرد، ئیوه بوئان نیه وابکن، چونکه مسولمانن، وه دهبی به بهها بهرزهکان و رهوشته بهرزهکانهوه پابه ندبن، نهگهر نهوان خراپه و غه درو زولم و دهستدریژی له خویان دهوشینهوه، ئیوه نابی له خوئانی بوهشیننهوه، نهوه بویه زور جهختی لهسه ر دهکه مهوه، چونکه نهو ئایهتهی سوورتهی (البقرة) که دهفه رموی: ﴿فَمَنْ أَعَدَّی

عَلَيْكُمْ فَأَعَدُّوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّی عَلَيْكُمْ﴾، دهبی بزانی سیاقه کهی جیایه لهم سیاقهی ئیره، چونکه لهو سیاقهی سوورتهی (البقرة) دا مه بهست پیی شهر پیفرؤشتن و ریگرتنه، واته: که سیك شهر پیفرؤشتی توش بوئ ههیه بهرپهرچی بدهیهوه، که سیك پی پیگرتی، توش بوئ ههیه نهو پهرچه له پی خوئ لابهری، به لام که سیك ناشه رعیه کی له گهل تودا کرد، توش هه مان خیانهتی لییکهیهوه!! نهوه نابی، به لکو دهبی داوای ههقی خوئ بکهی به شیویه کی شه رعیی.

مه سه لهی یازدهیهم: که دهفه رموی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾، وه هاوکاری یه کدی بکن لهسه ر چاکه کاری و پاریزکاری، وشه ی: (تَعَاوَنُ) لهسه ر کیشی (تَفَاعُلُ) ه، بو به شداری کردنی دوولایه ن، یاخود زیاتر، دهگوتری: (تَقَاتُلُوا) واته: دوولایه ن، یاخود زیاتر یه کدیان کوشت، پیکه وه به شه ر هاتن، (تَعَاوَنُوا) واته: پیکه وه هاوکارییان کرد، هه ر کامیکیان (عَوْن) بوو بو نهوهی دیکه، دیاره لیردها خوا ﷺ نهوهی به کرداری فه رمان (فَعَلَ الْأَمْرَ) هیناوه، وته: فه رزه ئیوه

ھاوکارى بکەن، لەگەل کىدا؟ بەپىي سىاقى ئايەتەكە دەردەكەوى كە دەبى لەگەل مسوئلمان و نامسوئلماندا ھاوکارى بکرى، چونكە ئايەتەكە باسى چۈنيەتى مامەلەکردنى مسوئلمانان لەگەل نامسوئلماناندا دەكات، دەفەرموى: ھاوکارى لەگەل خەلكدا بکەن، لەگەل بەرانبەرەكانتاندا، چ مسوئلمان بن، چ نامسوئلمان، لەسەر ھەر شتىك كە چاكەكارىيە، وە پارىزكارىيە يە.

جا با بزنانين (البرّ والتّقوى) يانى چى؟ وشەى: (برّ) زانايان ئاوا پىناسەيان كرده، دەلّين: (البرّ: كُلُّ مَا فِيهِ نَفْعُ النَّاسِ) ھەر شتىك سوودى بۇ خەلك ھەبى، پىي دەگوترى: (برّ)، بۇيە من بە چاكەكارىيە مانا كرده، وە دەشگونجى مەبەست لە وشەى: (برّ) كردهو بەشەكان بن، وە مەبەست لە وشەى: (تّقوى) ش خۇپاراستن بى لە كردهو خراپەكان، ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾، واتە: ھاوکارى يەكدى بکەن بۇ ھەموو كردهو يەكى باش، وە ھاوکارى يەكدى بکەن بۇ خۇپاراستن لە ھەموو كردهو يەكى خراپ، دەشگونجى بلىين: (برّ) واتە: ئەو شتانەى كە بۇ خەلك باشن، سوودبەخشن، (تّقوى) ش واتە: ئەنجامدانى ھەر شتىك كە جىگای رەزامەندىي خواى پەرودرەگارە، ئنجا ئەم ئايەتە زۇر شتى لى وەردەگىرى:

يەكك لەوانە: لەسەر مسوئلمانان پىويستە ھەر كارىك پىويستى بە ھەرەووزى بوو، پىويستى بە ھاوکارى نىوخۇيان ھەبوو، پىويستى بەو ھەبوو كە بۇى كۆبىنەو، بۇ وىنە: رىكخراوئىكى مەدەنىي، ياخود رىكخراوئىكى سىاسى ... ھتد، بەپىي ئەم ئايەتە مادام كارو پرۇژەى ئىسلامىي، ياخود فەرمان بە چاكەكردن و رى لە خراپە گرتن، ياخود جىبەجىكردنى ياساكانى شەرىعەت و بەرگرىي كردن لە ئىسلام و مسوئلمانان پەكى لەسەر كەوتبى، ئەوانە ھەموويان دەبنە فەرز، چونكە فەرزە مسوئلمانان كۆبن، وە ناشتوان كۆبن، ھەتا بەرنامەو پرۇژەيەكيان نەبى، وە ھەتا تەباو ھاوکار نەبن و رىك و پىك نەبن لە نىوان خۇياندا، بۇيە ئەو شتانەى باسما كردن لەوكاتانە ھەموويان دەبنە فەرز، چونكە بنچىنەيەكى شەرىعىمان ھەيە دەلّى (مَا لَا يَتِمُّوا إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ)، واتە: ھەر شتىك فەرزىك بەبى ئەو جىبەجى نەكرى، ئەويش دەبىتە فەرز، بۇ

وینە: خوای پەرودرگار دەفەرموی: نوێژ بکەن، نوێژیش پێویستی بە دەستنوێژە، چونکە بەبێ دەستنوێژ نوێژ ناکرێ، کەواتە: دەستنوێژەکەش دەبێتە فەرز، ئنجا دەستنوێژیش پێویستی بە تارەتگرتن دەکات، بۆیە تارەتگرتنیش دەبێتە فەرز، هەر وەها نوێژکردن پێویستی بە بەرگو پۆشاکێ پاک هەیە، بۆیە: ئەویش دەبێتە فەرز... هتد، یاخود زانایان بنچینەیهکی دیکەیان داناوه، دەلی: (الْأَمْرُ بِالشَّيْءِ أَمْرٌ بِهِ وَمَا لَا يَتِمُّ إِلَّا بِهِ)، واتە: فەرمان کردن بە شتێک فەرمانە بە خودی ئەو شتە، وە بە هەرشتێکی دیکەش کە ئەو شتە بەبێ ئەو جیبەجی ناکرێ، وەک پێشتر وینەم هینایەوه لەسەر نوێژ، نوێژکردن بە دەستنوێژ، دەستنوێژ بەبێ تارەت، تارەت بەبێ خۆپاککردنەوه، ئنجا نوێژ بەبێ راولەستان لە شوینی پاک، پاشان رۆوکردنە رۆوگە (قِبْلَةً)، بەبێ ئاگاداربوون لە کاتی بوونی نوێژ، ئەوانە هەموویان پێویست دەبن، چونکە نوێژ بەبێ ئەوانە نابێ، هەر وەها چەندان شتی دیکەش کە شەرعزانان باسیان کردوون، بۆیە هاوکاریی کردن و دەستبارگرتنی مسوولمانان لەنێوان خۆیاندا فەرزە، وە خوای پەرودرگاریش لە

سوورەتی (آل عمران) دەفەرموی: ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۰۴﴾، واتە: بە لای ئەوانەدا کۆمەڵێک هەبن کە بانگەواز دەکەن بۆ چاکەو، فەرمان بە شتە پەسندەکان دەکەن، و، رێ لە شتە ناپەسندەکان دەگرن، وە هەر ئەوانەش سەرفرازان.

ئنجا پێغەمبەری خوا ﷺ ئاوا پێناسەی (پەری) کردو، کە پێناسەیهکی زۆر جوان دەکات، بۆ چاکەکاری، دەفەرموی: ﴿الْبِرُّ مَا أَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوُكَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۸۰۳۰)، وَالطَّبْرَانِيُّ بَرَقْم: (۴۰۳)، وَحَسَنَةُ الْأَبْنَانِي فِي (صَحِيحِ التَّرغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ) بَرَقْم: (۱۷۳۴) }، واتە: چاکەکاری هەر شتێکە کە دلت پێی ئارامبێ، { واتە: دلت پێی خۆشبێ، وە دەروونت پێی مورتاح و ئارامگرتوو بێ }، گوناھیش (بە پێچەوانەوه) هەر شتێک لە دلتدا بێت و بجێ و پێی نامورتاح بێ، وە لە سینهتدا لەرەلەری بێ، هەرچەندە خەلگیش فەتوات بۆ بدەن و فەتوات بۆ بدەن، واتە: ئینسان دلی خۆی زۆر جار بکات بە پێوهرو بیکات بە تەرازوو هەر شتێک

دلّت پیی مورتاح بوو، با بزانی رہوایہ، بہلام دلی کہسیکی ئیماندار، وہ ہەر شتیک لیی له گومان دابووی، لیی له لہرلہر دابووی، دلّت پیی مورتاح نہبوو، ئہوہ نارہوایہ، جاری وایہ شتیک بہ روالہتی شہرہ رہوایہ، بہلام ئہو کہسہ دہزانی کہ رہوا نیہ.

بؤیہ پیغہمبہری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له فہرمایشتیکی دیکہدا دہفہرموی: ﴿إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ وَإِنَّهُ يَأْتِينِي الْخَصْمُ، فَلَعَلَّ بَعْضَهُمْ أَنْ يَكُونَ أَبْلَغَ مِنْ بَعْضٍ، فَأَحْسَبُ أَنَّهُ صَادِقٌ فَأَقْضِي لَهُ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ مِنْ حَقِّ مُسْلِمٍ فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ، فَلْيَحْمِلْهَا أَوْ يَذْرِهَا﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۲۴۵۸)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۴۴۴۸)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۵۸۳)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۵۴۰۱)، وَابْنُ مَاجَهَ برقم: (۲۳۱۷)، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا}، واتہ: بیگومان منیش مروقم، ئنجا جاری وایہ کہسانیکی ناکوک دینہ لام بؤ کیشہیہک (کہ له نیوانیانہ) لهوانہیہ یہکیکیان قسہی فہسیح ترو زمانی رہوانتربی، له یہکیان و منیش وا دہزئم راست دہکات و ہہقی پیددہم، کہ ئہوہ ہہقی مسولمانیکی دیکہیہ، بہلام بیگومان ئہوہ پارچہیہکہ له ناگر، جا با ہہلیبگری، یاخود وازی لیبینی.

کہواتہ: کاتیک پیغہمبہر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وەك قازی برپاریک دہدات، مہرج نیہ له لای خوی دادگہر بہو شیوہیہ بی، بہلکو ئہو بہ روالہت وای لی حالی بووہو، ئہگہر دواپی زانرا کہ ہہقی تیدا نہپیگراوہ، نابیتہ پابہندکەر (مُلزم).

کہواتہ: ئینسان دہبی وریابی، ہہندی شت ہہیہ وەك گوتم بہپیی روالہتی شہرہ لهوانہیہ تو بتوانی بہدہستی بخہی، بہلام دہشزانی کہ ہہقت نیہ، دہبی ناگات لی بی، وەك کوردہواری خومان دہلین: (فیلّ له خوا ناکری!).

ہہروہا لہوبارہوہ، واتہ: دہربارہی پیناسہکردنی چاکہکاری (پر) پیغہمبہر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فہرموویہتی: ﴿الْبِرُّ: حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ: مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَعْلَمَهُ النَّاسُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۱۷۶۶۸)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الأدب المفرد) برقم: (۲۹۵)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۶۴۶۳)، وَالْتِّرْمِذِيُّ برقم: (۲۳۸۹) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْحَاكِمُ برقم: (۲۱۷۲) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ، واتہ: چاکہکاری بریتیہ لہ رہوشتی جوان، گوناهیش ہەر شتیکہ لہ دلّتا بیت و بچی

جیگیر نەبێ لە دلتدا، وە پێشت ناخۆشبی خەلك بیزانی، هەر شتێك پێت ناخۆشبوو خەلك بیزانی، دیارە ئەو گوناھە، كوردەواریی خۆشمان دەلێن: (ئەووی پاكە بێ باكە)، ئەگەر تۆ پاك بووی، واتە: شتێك بە شەرعیی دەزانی و دەیکە، پێت ئاسایە خەلكیش پێی بزانی، بەلام شتێك كە لە خەلكت شار دەو، دیارە ئەو ماستە بێ موو نیە و گومانە لێی هەیه.

مەسەلەى دوازدهیەم: كە دەفەرموی: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾، واتە:

هاوكاریی یەكدی مەكەن لەسەر گوناخ و دەستدریژی، ﴿الْإِثْمِ﴾، بریتیه لە

گوناھێك كە لە نیوانی خۆت و خوادا دەیکە، وە ﴿وَالْعُدْوَانِ﴾، بریتیه لە

گوناھێك كە لەگەڵ خەلكیدا دەیکە، واتە: دەستدریژی، چونكە گوناھەكان دوو بەشن: بەشیکیان (حَقُّ اللّٰهِ) یە، واتە: مافی خوا، وە بەشیکیان (حَقُّ النَّاسِ) ه، واتە:

مافی خەلك، هەلبەتە هەندیکیشیان مافی خوا و مافی خەلكیشیان پێوھیه، وەك زۆر لە گوناھەكان دوو سەریان هەیه، بەلام شەریعت مافی خەلكی تێدا زال

كردوون، بۆ وینە: قەتڵ هەم مافی خواى تێدا یە، هەم مافی خەلكی، بەلام خواى كاربەجێ مافی خەلكی تێدا زیاتر كردو، ئەگەر خەلك لە هەقەكەى خۆى

خۆشبوو، ئەو خۆى میھەربانیی لێى خۆش دەبێ، بەلام هەندێ گوناخ هەن تەنیا هەقى خواى پەرودرگاران، بۆ وینە: مەبخۆری، قومارکردن، ئەوانە

هەقى خواى بالادەستن و دەبێ ئینسان لە بەینی خۆى و خوادا تۆبە بكات، وە هەندیکیشیان وەك گوتمان هەقى بەندەگان، ئنجا لەوبارەو هەم فەرماشته

هەیه: ﴿عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: مَا الْإِثْمُ؟ فَقَالَ: إِذَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ شَيْءٌ فَدَعَهُ. قَالَ: فَمَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: مَنْ سَرَّهُ حَسَنَتُهُ،

وَسَاءَتْهُ سَيِّئَتُهُ فَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۲۲۵۳) قَالَ الْمُنْذِرِيُّ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۱۷۶)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۷۰۴۷) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ،

وَوَافِقُهُ الدَّهَبِيُّ، وَالطَّبْرَانِيُّ بَرَقْم: (۷۵۳۹) وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ: رَجَالُهُ رَجَالُ الصَّحِيحِ}، واتە: ئەبى ئومامە خوا لێى رازى بێ، دەلێ: پیاویك پرسیاری لە پێغەمبەرى

خوا ﷺ كرد، دەربارەى گوناخ، گوتى گوناخ چیه؟ فەرمووی: هەر شتێكە كە

له دلتدا بئو پئی مورتاح نهبی، وازی لئیینه، ئهوه دیاره گوناوه، گوتی: ئهدی ئیمان چیه؟ (واته: لیرهدا ئهوه هاوهله بهرپزه مهبهستی ئهوه بووه كه ئایا له مهسهلهی چاكهكردن و خراپهكردندا ئیمان چ دهوړیك دهینی؟ نهك مهبهستی ئهوهبوو بئو كه پیناسهی خودی ئیمانی بو بكات) پیغهمبهری خوا ﷺ پئی فهرموو: ههر كهسیك به چاكهكهی دلخۆش بوو، وه به خراپهكهی دل نارهحهت بوو، ئهوه ئیمانداره، بیگومان ئهوه تهرزوو پپوهړیكى زور ورده، یانی: ئهگهر ئینسان کاریکی چاکی کرد، وه بهو کاره چاكهی ئهنجامی داوه دئی خوشبوو، وه کاریکی خراپ له دهستی روویدا، گوناح و ههلهیهکی کرد، پئی دلنارهحهت بوو، ئهوه دیاره ئیمانی ههیه، وه ئیمانكهی وای لیدهكات، به چاكه دلخۆش بئو به خراپه دلناخۆش بئو، بهلام ئهوهی كه ئیمانی نهبی خوای پهنهانزان دهفهرموئ:

﴿يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا﴾ آل عمران، واته: گوناهانیش دهكهن و پپیشی دلخۆشن، نهتانبینوه، كهسی وا ههیه زینا دهكات، قهتل دهكات، شهراپ دهخوات، قومار دهكات، دزیی و رپگریی دهكات و خوشی پئ ههلهدهكیشی له مهجلیسان!! وهك ئهوهی شتیکی زور گهورهی کردبی، بهلام ئینسانی ئیماندار ئهگهر گوناهیکیشی کرد، شهرمی دهكات باسی بكات، شهرم له خوای پهروهردگارو له خهلكیش دهكات، وه خوی به خراپ و گوناهار دهرانی، وه پپیشی ناخۆشه، ههروهها به چاكهكشی دلخۆشه.

ئهم رسته قورئانییهش كه دهفهرموئ: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾، واته: هاوکاری یهكدی مهكهن لهسهر گوناح و دهستدریژی، ئهمیش زور شتی لیوهردهگری، یهكك لهوانه، ئهوهیه كه قهدهغهیه لهسهر مسوئلمانان بهشداریی له حیزبیک، رپخراویك، كۆمهلیك، كۆرو مهجلیسیكدا بکهن كه گوناهی تیدایهوه، دهستدریژی تیدایهوه، خراپهی تیدایه چونكه خوا دهفهرموئ: هاوکاری یهكدی مهكهن لهسهر گوناح و دهستدریژی، ههلهته بوونه ئهندامی ئینسانیش له حیزبیکدا كه دزی ئیسلامهوه گوناح و تاوان و ناشهرعیی دهكهن، جۆرپكه له هاوکاریی و ناوهكهی دهچپته نیو ناویان، لهگهلیان كۆبوونهوه دهكات، دهچی تهگبیر دهكاو پیلان دادهنی و ئابوونه ددات، ئنجا بهرگرییان لیدهكات لهگهلیان

دەبى، ئەوانەش ھەموويان ھاوکارىين، خىۋاي دادگەرىش دەفەرمۇئ: ھاوکارىي يەكدى مەكەن لەسەر گوناح و دەستدريژىي، كە بەو پىيە مسولماننىكى زۆر گوناھبارن، وە ھەرواشەو زۆر جار مسولماننىك لە نىو رىكخراوئىك دان، لە نىو رىكخراوئىكى مەدەنى، يان سىياسى دان، ياخود لە كۆرۈ مەجلىسىكدا دادەنىشن، كە گوناح و تاوانى تىدا دەكرى، كۆرئىك دەبەستري بۇ شاعىرىك، دەست بە شىعر گوتن دەكات و قسە بە خوا دەلى، قسە بە ئىسلام دەلى، قسە بە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەلى، ئەوئىش لەوئى دانىشتەو گويى بۇ تەپ كىردود! ئنجا مەلایە، شىخە، گەنجىكە، ھەرچى ھەيە، ھەموويان گوناھبارن، چونكە خىۋاي پەنھانزان دەفەرمۇئ:

﴿ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيَسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ

الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿۱۴۰﴾ النساء، واتە: لە كىبىدا بۆتان دابەزىنراو (مەبەست پىي ئايەتى (۶۸) ە لە سوورەتى ئەنعام، كە لەوئىشدا خىۋاي كاربەجى باسى ھەمان مەسەلە دەكات) كە ئەگەر بىستتان لە كۆرپىكدا، لە مەجلىسىكدا ئايەتەكانى خوا كوفرىيان پىدەكراو گائەھيان پىدەكرا، بەشدارىيان مەكەن، (واتە: دامەنىشن لەو كۆرۈ مەجلىسەدا) ھەتا خەلكەكە دەچنە نىو باسو بابەتىكى دىكەو، وە ئەگەر بەشدارىي بكن، ئەو ئىووش وەك وانن، (واتە: ھەمان حوكمى ئەوانتان ھەيە) وە خوا كافران و مونافىقەكان لە دۆزەخدا بەيەكەو كۆدەكاتەو.

مەسەلەى سىز دەيەم: ئنجا خىۋاي بەرزو بى وئىنە دىتە سەر ئايەتى سىيەم و ئاوا

دەست پىدەكات، دەفەرمۇئ: ﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا

أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ

إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ ۚ وَأَنْ تَسْقَمُوا بِالْأَزْلَمِ ۚ ذَٰلِكُمْ فَسْقٌ ۖ ﴿۱۱﴾

لىردا خوا ﷻ باسى يازدە (۱۱) جۆرە ئازەل دەكات و دەفەرمۇئ: ئەوانەتان ھەموو لى قەدەغەن، ئىمە لە بەرگى يەكەمى ئەم تەفسىرەدا لە ئايەتى (۱۷۳) ى

سوورەتی (البقرة)دا بە تەفصیل باسی ئەو چوارەمان کرد: (مردارەوہوو، خوین، گۆشتی بەراز، سەربراو بۆ غەیری خوا، یان ناوی غەیری خوا لەسەر ھینراو لەکاتی سەربریندا)^(۱)، لێردا خۆی پەروردگار ئەو چوارانە باس دەکاتەوہو حەوت جۆرە نازەلی دیکەش باس دەکات، کە ھەموویان دەبن بە یازدە (۱۱) جۆرە نازەل، ئنجا کە لە ئایەتی یەكەمدا فەرمووی: ﴿أَحَلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةَ الْأَنْعَامِ إِلَّا

مَا يَتَنَّى عَلَيْكُمْ﴾، نازەلە چوار پێیەکانتان بۆ حەلال کران، جگە لەوہی بەسەرتاندا دەخوینریتەوہ، ئەوہی کە بەسەریاندا دەخوینریتەوہ مەبەست پێی ئێرە، لێردا یازدە (۱۱) جۆری بەسەردا خویندووینەوہ، کە لەپراستیدا ئەو یازدە جۆرە دەچنەوہ نیو چوار جۆرەکان، بەلام خۆی پەروردگار تەفصیلی پێداون، بۆ ئەوہی کە خەلک تەواو بەرچاوی پروون بێ، نەوہک شتیک مردار نەبێ و بە مرداری لێ حالی بن، یاخود حەرەم بێ بە حەلالی لێ حالی بن، یان بە پێچەوانەوہ، ئەو یازدە جۆرەش ئەمانەن:

۱- ﴿الْمَيْتَةَ﴾، واتە: مردارەوہوو، ھەر نازەلیکە کە بمری و چەقوی پێرانەگات.

۲- ﴿وَالذَّمَّ﴾، واتە: خوین، مەبەست پێی خوینی رزاوہ، چونکە لە سوورەتی

(الأنعام)دا خوا دەفەرموی: ﴿أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا﴾، خوینی رزاو، بۆچی وادەلێن؟ چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿أَحَلَّتْ لَنَا مَيْتَاتِنِ الْحَوْتِ وَالْجَرَادِ، وَدَمَانَ الْكَبْدِ وَالطَّحَالِ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۵۷۲۳)، الدارقطني برقم: (۴۶۸۷)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۳۱۴)، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (السلسلة الصحيحة) برقم: (۱۱۱۸) }، واتە: دوو مردارمان بۆ حەلالن: ماسی و کوللە (کە سەرنابردرین با بشمرن حەلالن، مەگەر بۆگەن بووبن، یان لەرووی تەندروستی و پزیشکییەوہ زیانیان ھەبێ)، وە دوو خوینیش: جگەر و سپل (ئەوانیش لەپراستیدا جۆریکن لە خوین، بەلام دیارە پێکھاتەکیان جیا، لە خوینی ئاسایی).

(۱) بەلام باسی تێرو تەسەل لەو بارەبەرەوہ لە بەرگی پێنجەمی ئەم تەفسیرەدا ھاتوہ، لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتی (۱۴۵) لە سوورەتی (الأنعام)دا.

بۆيە لە سوورەتى (الأنعام)دا خوا دەفەرموى: ﴿ **أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا** ۱۴۵ ﴾،
خوینى پزى، ھەرودھا ئەو خوینەشى كە لە نىو رەگى گۆشت دايەو لەگەل
ئىسقان تىكەل دەبى، ئەوھش ديارە چاوپۆشى لىدراو.

۳- ﴿ **وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ** ﴾، گۆشتى بەراز.

۴- ﴿ **وَمَا أَهْلَ لَعْنِ اللَّهِ بِهِ** ﴾، ئەوھى بۆ غەيرى خوا سەربراو، واتە: ناوى
غەيرى خوى لەسەر ھاتو.

ئەوھ چوار، ئەوانى دىكە پىنجىان دەچنەو نىو مردارەو بوو، كە
برىتىن لە:

۵- ﴿ **وَالْمُنْخَنَقَةُ** ﴾، واتە: خنكىنراو، ئازەللىك كە دەخنكىنرى، ئنجا مەرە، بزە،
حوشترە، گايە، مانگايە، گامىشە، كە ھەموو ئەوانە ئەگەر خنكىنران، جا بە
غاز خنكىنران، لە ئاويدا خنكىنران، بەخويان ملان بە پەتىكەو بوو... ھتد،
بە ھەر شىوھىك لە شىوھەكان خنكىنران، ئەوھش ديارە مردارە.

۶- ﴿ **وَالْمَوْقُودَةُ** ﴾، يانى: (المضروبة)، واتە: لىدراو، ئازەللىك بە دار لىي بەدى،
يان بە بەرد لىي بەدى تا دەمرى، ئەوھش بە مردار لە قەلەم دەدرى.

۷- ﴿ **وَالْمُرْدِيَةُ** ﴾، واتە: ھەلدىراو، ئازەللىك لە چىايەك دەبى، لە شوپىنىكى
بەرز دەبى، بە ھەر شىوھىك بى، ھەلدىرى، وە بە ھوى ھەلدىرانەكەيەو
دەمرى، ئەوھش ديسان بە مردار چىسابە.

۸- ﴿ **وَالنَّطِيحَةُ** ﴾، واتە: قوچ لىدراو، ئازەللىك قوچ لە ئازەللىكى دىكە بدات،
جا گايە، مانگايە، مەرە، بزە، نىرىيە، بەرانە... ھتد، ھەرچى ھەيە،
گرنگ ئەوھى بە ھوى قوچ لىدراو ھەمى، ئەوھش بە مردار لەقەلەم دەدرى و
گۆشتى ناخورى.

۹- ﴿ وَمَا أَكَلَ السَّعْيُ ﴾، واتە: ئەوەی کە درێندە دەبخوات، جا ئەو درێندەییە، گورگە، کەمتیارە، شێرە، پلنگە، ورجە، کە بەشێکی لێ دەخوات، یاخود پاروویەکی لێ دەخوات و دوایی دەمرێ، ئەویش هەر بە مردار لەقەڵەم دەدرێ.

ئەوانە هەر پینجیان، پینج جووری مردارن، ئەوەی دەمینیتەو
دووی کۆتایی یە:

۱۰- ﴿ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ ﴾، واتە: ئەوەی کە لەسەر بت و صنەم، یاخود بەردی چەقینراو سەردەبەردرێ، کە دوایی باسی دەکەم یانی چی؟

۱۱- ﴿ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ﴾، واتە: ئەو کە بە یانسیب بەش دەکری، ئەوانەش هەردووکیان دەچنەو نێو ئەوەی کە بۆ غەیری خوا سەردەبەردرین، کەواتە: هەموویان هەر ئەو چوار جوورن.

ئنجا ئایا حیکمەتی قەدەغەبوونی ئەو یازدە جوورە ئازەلە چییە؟

ئەوویە کە لە رووی ماددیەو پێسن، خۆینەگیان لە بەدەن نەچۆتە دەری، کە شیوەکانی مردار هەموویان وان، وە خۆینیش کۆمەلێک نەخۆشیی پێوویە، یاخود لە رووی مەعنەوویەو پێسن، چونکە ناوی خویان لەسەر نەهیتراو، واتە: پێسییەگیان یان ماددی، یان مەعنەوویە، یاخود هەم ماددی و هەم مەعنەوی، هەردوو هۆیەگی تێدا کۆدەبنەو.

مەسەلە چوار دەییەم: کە دەفەرموی: ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾، مەگەر ئەوەی سەرتان بریو، (ذکاة)، واتە: سەربڕین، ئنجا ئیمە لە سن خالاندا چەمکی ئەم پستەییە روون دەکەینەو و باسی سەربڕین دەکەین:

باسک لە بارەى سەر برین (فج)ى ژياندارانوه

(۱) لێردا توێژەرەوانى قورئان دوو رایان هەن دەربارەى ئەم رسته موبارەكە: ﴿إِلَّا

مَا ذَكَّيْتُمْ﴾:

أ/ هەندیکیان دەلێن: ئەو (إستثناء) ه، (إستثناء مُتَّصِل) ه، واتە: هەلاوێردراو (مُستثنى) لە جینسى لێهەلاوێردراو (مُستثنى منه) ه، یانى: پێنج جوۆرە مردار، كە هەر یەكەیان بە شیوهیهك لە شیوهكان مردار دەبن، حەرمان مەگەر ئەوێ كە سەرتانبەرپو، واتە: هەرگام لەو پێنجانە ئەگەر چەقۆى

فریا كەوتبوو، تیغى فریا كەوت، حەلالە، ﴿وَالْمُنْخِنَةَ وَالْمَوْفُوذَةَ وَالْمُتْرِدِيَةَ

وَالنَّطِيحَةَ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ﴾، واتە: هەرگامیان ژيانى تێدا مابوو، كە سەربراو لینگە فرتهیهكى كرد، ئەو هەلالە.

ب/ هەندیکى دیکە دەلێن: نەخیر، ئەو (إستثناء) ه، (إستثناء يَكِي) (مُنْقَطِع) ه، (الإستثناء المُنْقَطِع) یش ئەو هیه كە هەلاوێردراو كە لە جینسى ئەو شتە نەبى كە لێى هەلاوێردرئ، واتە: (مُستثنى) لە جینسى (مُستثنى مِنْهُ) نیهو

لە یەك جیا بن، واتە: لێردا كە دەفەر موئى: ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾، یانى ئەوانە هەموویان حەرمان، بەلام ئەو هیه كە سەرى بېرن حەلالە، دیارە ئەو كاتە حوكمەكەى بە تەواوی دەگوئى، چۆن؟

بۆ وینە: ئازەلێك لەبەر خنكێنران بە عاستەم چەقۆى فریا دەكەوئ، یاخود هەلێردراو و چەقۆى فریا دەكەوئ، یاخود دڕندە لێى خواردوو و چەقۆى فریا دەكەوئ، پێش ئەو هیه ژيانەكەى دەربچى، یاخود قوچى لێدراو... هتد، بەپێى مانا لێكدانەو هیه یەكەم بى، ئەگەر (إستثناء) هكە لە جوۆرى (الإستثناء المتصل) بى، ئەوانە هەموویان حەلالن، وە بەپێى مانا لێكدانەو هیه دوو هیه بى،

ئەگەر (استثناء)ەكە (استثناء مُنْقَطِع)بى، ئەوانە حەرەمىن.

۲) ئُنجا سەربرپىن پىناسەى چۆنە لە شەرعدا؟

شەوگانى لە تەفسیری خوئی (فتح القدير)^(۱) ئەم پىناسەیهى هیناوه، دەلى: (والتذكية في الشرع: عِبَارَةٌ عَنْ إِهْزَاجِ الدَّمِّ وَفَرْجِ الْأَوْدَاجِ فِي الْمَدْبُوحِ، وَالنَّحْرِ فِي الْمَنْحُورِ، وَالْعَقْرِ فِي غَيْرِ الْمَقْدُورِ، مَقْرُونًا بِالْقَصْدِ لِلَّهِ وَذَكَرَ اسْمَهُ عَلَيْهِ) واتە: سەربرپىن لە شەرعدا بریتىە لە خوین لىهینانى ئەو ئازەلە كە سەردەبەردى، وە برپىنى دەمارەگانى (واتە: ئەو دەمارانەى كە لە دەوروبەرى ملن و خوین دینن و دەبەن) لە ئازەلەكدا كە سەردەبەردى، یاخود (نحر) دەكرى، {نەحر: هەر بەمانای سەربرپىن دى، بەلام بۆ حوشتر بەكاردههینرى، وە (ذبح): بۆ پەشە و لاخ و ئازەلى وردو پەلەوهر و ئەوانە بەكاردى}، وە هەر وەها لاق برپىن و خوین لىهینان لە ئازەلەكدا كە دەستەلاتت بەسەرى دانیه، {نيجيريك راپو دەكەى، تىرى لىدەدهى، چەقوى تىدەگرى، یاخود حوشترىك شىت بوو لە خەلك، یان گایەك كە بۆیان ناگیرى، چۆنى سەربرپىن؟ تیغىكى لىدەدەن، یان تەفەنگىكى لىدەدەن، ئەوانە هەموویان مادام خوینى لى بى، بە سەربرپىن لەقەلەم دەدرپىن} بە مەرجىك ئەو سەربرپىنە، وە ئەو برپىنار كەردنە، هاوكاتبى لەگەل ئەووە كە ناوى خوای لەسەر بهینرى.

هەلبەتە هەندىكىش دەلین: ناوى خوا لەسەر هینان سوننەتە، وە هەندىكىش دەلین: فەرزه، بەلام كەسىك بە ئانقەست ناوى خوای لەسەر نەهینى، لەسەر راپ زۆربەى زانایان ئەو شتە حەلال نیه بخورى، چونكە بەئانقەست ناوى خوای لەسەر نەهیناوه، بەلام ئەگەر بە لەبیرچوون بى، زۆربەى زانایان بە پەواى دەزانن.

شایانى باسیشە باسى تىروتەسەلمان لەبارەى چۆنیەتى سەربرپىن و حوكمى ناوى خوا لەسەر هینانى سەربرپاوهوه لە بەرگى پىنجەمى ئەم تەفسیرەدا كەردو، لە كاتى تەفسیركردنى ئایەتەکانى (۱۸) و (۱۲۱) لە سوورەتى (الأنعام)دا.

۳) ئُنجا دەربارەى ئامپىرى سەربرپىن، كە ئایا دەبى چۆن بى؟

دیسان زانیان ئەو هوشیان باس کردو، شهوکانیی دەلی: زۆربەهی زانیان دەلین: (كُلُّ مَا أَنْهَرَ الدَّمَ وَفَرِيَ الْأَوْدَاجَ فَهُوَ آلَةٌ لِلدَّكَاةِ مَا خَلَا السِّنَّ وَالْعَظْمَ)، واتە: هەر شتێك خوینی لی بیئ، وە دەمارەکان ببری، ئەو ه نامیرە بۆ سەربرین، جگە لە ددان و نینۆك. ئەویش لەبەرئەو هەرموودە (صحیح) ی پیغەمبەری خوا ﷺ لەوبارەو هەیه، دەفەرموی: ﴿مَا أَنْهَرَ الدَّمَ، وَذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ، فَكُلُّ لَيْسَ السِّنِّ وَالظُّفْرِ، وَسَأَحَدْتُكَ أَمَّا السِّنُّ فَعِظْمٌ، وَأَمَّا الظُّفْرُ فَمُدَى الْحَبَشَةِ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۵۸۴۴)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۴۸۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۹۶۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۴۹۱)، وَالتَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۴۹۹)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۱۷۸)، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) واتە: هەر شتێك خوین بیئ لە نازەلەگە، وە ناوی خواشی لەسەر بهیئری، بیخون، جگە لە ددان و نینۆك، وە ئیستا ئەوتان بۆ رووندەكەمەو: هەرچی ددانە بە ئیسقان لە قەلەم دەدری، وە هەرچی نینۆكیشە ئەو ه چەقوی حەبەشەییەگە. (المُدَى: جَمْعُ مِدْيَةٍ وَهِيَ الشَّفْرَةُ الْكَبِيرَةُ) (مُدَى) كَوَى (مِدْيَةٌ) يه، بریتیه لە چەقوی گەورە.

مەسەلەى پازدەیهەم: كە دەفەرموی: ﴿وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ﴾، واتە: ئەو هەى كە لەسەر بت و صەنەم، یاخود (نُصَب) سەردەبەردری، ئیستا ئەو ه روون دەكەینەو، كە مەبەست لە (نُصَب) چیه؟ (النُّصَبُ وَالنُّصَبُ، إِمَّا جَمْعٌ وَأَحَدُهُ نِصَابٌ، كَكُتُبٍ وَكِتَابٍ، أَوْ مُفْرَدٌ جَمَعُهُ أَنْصَابٌ، كَعُنُقٌ وَأَعْنَاقٌ، وَقُضْلٌ وَأَقْضَالٌ، أَوْ جَمْعُ نَصِيبٍ، كَمَا قَالَ الرَّاعِبُ الْأَصْفَهَانِيُّ)، واتە: (نُصَب) یان كۆیه تاكەكەى بریتیه لە (نِصَابٌ)، وەك: (كُتُبٌ وَكِتَابٌ)، (كُتُبٌ) واتە: كتیبهكان، (كِتَابٌ) واتە: یهك كتیب، یاخود هەر بۆخوی (نُصَب) تاكە، بەلام بە چى كۆدەكریتەو؟ بە (أَنْصَابٌ)، (وَالْأَنْصَابُ وَالْأَنْصَابُ)، وە (عُنُقٌ وَالْأَعْنَاقُ)، (قُضْلٌ وَالْأَقْضَالُ)، یاخود (نُصَبٌ) كۆى (نِصِيبٌ) ه، وەك راغیبی ئەسفەهانى گوتووویهتى.

وہ خواوہنى (محاسن التاویل)^(۱) دەلی: (وَفِي الْقَامُوسِ وَشَرْحِهِ: النُّصَبُ، كُلُّ مَا نُصِبَ وَجُعِلَ عَلَمًا وَكُلُّ مَا نُصِبَ فَعُيِدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ تَعَالَى، وَالْأَنْصَابُ حِجَارَةٌ

كَانَتْ حَوْلَ الْكَعْبَةِ تُنْصَبُ فِيْهَلُّ عَلَيْهَا وَيُذْبَحُ لِغَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى، وَقَالَ الْقَتَيْبِيُّ: النَّصْبُ صَنْمٌ أَوْ حَجْرٌ، وَكَانَتْ الْجَاهِلِيَّةُ تَنْصِبُهُ وَتَذْبَحُ عِنْدَهُ فَيَحْمَرُّ بِالِدَمِّ وَمِنْهُ حَدِيثُ أَبِي ذَرٍّ، فِي إِسْلَامِهِ، كَمَا وَرَدَ فِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ^(۱): خَرَرْتُ مَعْشِيًّا عَلَيَّ ثُمَّ ارْتَفَعْتُ حِينَ ارْتَفَعْتُ كَأَنِّي نُصِبْتُ أَحْمَرَ، (جمال الدين القاسمي) دهلی: له قامووس و له شهرحه کهیدا هاتوه، (نُصِبَ) ههر شتیکه که بچه قیئری، (وهك بهردیك)، وه بکری به نیشانه، وه ههر شتیك دابنری و بپهرستری، که ئهوان عادهتیا و ابوو له دهوروبهری کهعبه دایاندهنان و {عهربه بهتپهرستهکان دوو جووره بتو صهنه میان هه بوون، جوړیکیان له سهر شیوهی ئینسان، یان له سهر شیوهی بالنده دروستیان دهکرد، جوړیکیشیان هیچ شیوهی نه بوو، ههر بهردیك بوو، دایان نابوو}، دهچوون ئازده لیا ن له لایان سهرده برین، دواپی خوینه که یان تی هه لده سوون و سووریان دهکردن، بوئه (قتیبی) دهلی: (نصب) صهنه میکه، یاخود بهردیکه له سهردهمی خه لکی نه فامییدا دایان دهنه، دهیانچه قاند وه ئازده لیا ن له لای سهرده بری، دواپی خوینه که یان تی هه لده سوو و به خوین سوور دهچوو، وهك له به سهرهاتی ئه بو زهردا خوا لیی رازی بی هاتوه که به سهرهاتی مسولمان بوونی خوئی دهگیریته وه، له سیاقی گیرانه وهی به سهرهاته کهیدا دهلی: (خَرَرْتُ مَعْشِيًّا عَلَيَّ ثُمَّ ارْتَفَعْتُ حِينَ ارْتَفَعْتُ كَأَنِّي نُصِبْتُ أَحْمَرَ) {باسی خوئی دهکات که ئایه تی خویندوته وه دوا کافردهکان زوریان لیداوه، دهلی:} هینده یان لیدام له پهو رووکه وتمو له هوشی خووم چووم، دواپی هه لسه مه وه وهك بهردی به خوین سوورکراوم لی هاتوو، هینده یان لیدام، هه موو له شم له خویندا شه لال بوو بوو، ئه وه له صه حیجی موسلیما هاتوه.

کهواته: که دهفهرموئی: ﴿وَمَا ذُبِحَ عَلَى النَّصْبِ﴾، یانی ئه و شتهی که له لای بهردیك، له لای بتیك سهرده بری و خوینه که شی له و بته یان بهرده هه لده سوهری، ئه وهش دیاره خواردنی قهده غه یه.

مه سه له ی شازده یه م: که دهفهرموئی: ﴿وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزَلِمِ﴾، واته: ئه و

(۱) صَحِيحِ مُسْلِمٍ رَقْم: (۱۳۲).

گۆشتەى كە دابەش بىكەن بە (الأزلام) زەلمەگان، (زَلَمَ) يان (زَلَمَ)، بە (الأزلام) كۆ دەبىتتەو، پىشتر باسما كىرد كە دارىك، تىرىكە، بەلام نووكەكەى پىوۋ نى، وە پەرەكەشى پىوۋ نى بە ئوۋى پىپى بىروا، بەكارىان دەھىنا بو دابەشكردنى شت، (۲) سى بوون:

يەككىيان لەسەرى نووسرابوو (أَمَرَنِي رَبِّي)، يەككىيان لەسەرى نووسرابوو (نَهَانِي رَبِّي)، يەككىشيان هىچى لەسەر نەنووسرابوو، ئنجا كە گۆشتيان بەش دەكرد، يان لەسەر شتىك گرويان دەكرد، بو وىنە: لەسەر ئازەلىك، ئازەلىكيان سەردەبىرى و دابەشيان دەكرد لەنىوان كۆمەلە خەلكىكدا دەچوونە لای كاهىنىك، ئەو سى دارەى دەكردنە توورەگەيەكەوۋە دەيشلەقاندىن، يەككى دەردەھىنا، ئەگەر لەسەرى نووسرابا (أَمَرَنِي رَبِّي) واتە: پەرودەگارم فەرمانى پىكردووم، دەيگوت: تۆ بردووتەو، وە ئەگەر ئوۋى دىكەيان بووايە و لەسەرى نووسرابا (نَهَانِي رَبِّي) واتە: پەرودەگارم پى لىگرتووم، دەيگوت: دۇراندت، وە ئەگەر ئوۋى سىيەمىيان باو هىچى لەسەرنەبا، دەيگوت: دەبى دووبارەى بىكەمەو، ئنجا كە دەفەرموى: ﴿ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ﴾ (الأزلام) واتە: زەلمەگان، ئەو سى

دارە بوون، كە بەو شىوۋە شتىان پى دابەش كىردوون، وەك چۆن ئىستا دەلىن: يانسىب، كە ئەوئىش حەرەمە، كاتى خۇى بەو شىوۋە سادەيە كىردوويانەو، ئىستا ديارە چەندان شىوۋە ئالۆزى وەرگرتوون، بەپىي تەكنۆلۇجىاي ئەم رۇژگارو سەردەمە كە ھەموويان حەرەم، مادام بەو شىوۋە بى و بىتەوۋە سەر بەخت و

شانس، كەواتە: ﴿ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ﴾، (أَي: طَلَبُ الْقَسَمِ وَالْحُكْمُ بِهَا) واتە: بە ھۆى ئەو زەلمەمانەوۋە دابەشكردنەكە بىكى، (الأزھرى) دەلى: (هُوَ طَلَبُ مَعْرِفَةِ مَا قَسِمَ لَهُ مِنَ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ مِمَّا لَمْ يُقَسَمْ لَهُ بِوَسِطَةِ ضَرْبِ الْقِدَاحِ) (محاسن التأويل: ج ۶، ص ۴۰) دەلى: بىرىتە لەوۋە كە تۆ بتەوئى بزانى لە خىرو شەر چىت بو دابەش كراو، وە چت بو دابەش نەكراو، بە ھۆى (قِدَاح) ھو، كە كۆى (قِدَاح) ھ، وە ئەو دارەيە كە باسەم كىرد.

ئنجا لەبارەى (الأزلام) ھو ئەم فەرموودەيەى پىغەمبەر ﷺ ھەيە: ﴿ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا دَخَلَ الْكَعْبَةَ أَبِي أَنْ يَدْخُلَ الْبَيْتَ وَجَدَ إِبْرَاهِيمَ

وَإِسْمَاعِيلَ مُصَوِّرِينَ وَفِي أَيْدِيهِمَا الْأَزْلَامَ، فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَاتَلَهُمُ اللَّهُ! وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمُوا مَا اسْتَقْسَمُوا بِهَا قَطُّ» ﴿ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۹۲۰) ﴾، واته: عهبدوللای کوری عهباس خوا لییان برقم: (۲۶۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۲۹۲۰) ﴾، واته: عهبدوللای کوری عهباس خوا لییان رازی بی، دهلی: پیغهمبهر ﷺ کاتیئک چووہ نیو کهعبه (واته: له سالی ههشتهمی گوچی دا) که چووہ نیو کهعبه، ئاماده نهبوو بجپتته نیو بهیتی حهرا، چونکه ئیبراهیم و ئیسماعیلی بینی وینهیان کیشرابوو لهسه ر دیواری کهعبه، نهزلامیان بهدهستهوه بوون، (واته: نهو سی داره)، پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی: خوا بیانکوژی، (واته: خوا هاوبهش بو خوادانهرکان بکوژی) سویند به خوا نهوان دهزانن که ئیبراهیم و ئیسماعیل ههگیز شتیان بهو زهلهمانه دابهش نهکردوه! { چونکه حهرامه }، ئینجا نهو رسته قورئانییه بهلگهیه لهسه نهوهی که قومارو، نهستیره گرتهوهو نهوهی پی دهگوتری (رمل) که لهسه لم خهت دهکیشن، وه قاوهگرتهوهو لهپهدهست خویندنهوهو (عیافه) واته: بالنده ههلفراندن و (طیره) واته: رهشبینی کهسیئک پژی یان نهپژی، ههموو نهوانه قهدهغن و نابئ هیچ حیسابیکیان لهسه بگری، لهو بارهشهوه فهرموودهی پیغهمبهر ﷺ زورن، بو وینه:

یهکهم: ﴿ عَنْ قَطَنِ بْنِ قَبِيصَةَ عَنْ أَبِيهِ ﷺ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الْعِيَافَةُ وَالطَّرْقُ وَالطَّيْرَةُ مِنَ الْجِبْتِ» ﴿ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۰۶۲۲)، وَالطَّبْرَانِيُّ بَرَقْم: (۹۴۱)، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبْرِيِّ بَرَقْم: (۱۱۱۰۸)، وَالْبَيْهَقِيُّ بَرَقْم: (۱۶۲۹۲) ﴾، واته: (قَطَنُ بَنِ قَبِيصَةَ) له بابیهوه دهگیرپتتهوه که گوئی له پیغهمبهری خوا ﷺ بووه فهرموویهتی: بیگومان بالنده ههلفراندن، (وَالطَّرْقُ) واته: لهسه زهوی خهت کیشان یان لهسه لم، (وَالطَّيْرَةُ) وه رهشبینی { به هوئی پژیینهوه، یان به هوئی نهوهوه که شتیئک بکهی به نیشانه نهگه فالانکس هات، نهگه ئافرهت هات، نهگه سهگیکی رهشت بینی، نهگه پشيله هات، که له نیو ههنئی کومه لگایاندا نهو شتانهیان ههن }، نهوانه له (جبت)ن.

(جبت) یانی: بت پهستی، یان جوړیکه له بت پهستی، بوچی؟ چونکه تو دتهوئی بههوئی نهو شتانهوه نادیار بزانی، نادیاریش هه ر خوا دهیزانی،

خوای بەرز دەفەر موی: ﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا

اللَّهُ... ﴿ ۶۵ ﴾ النمل، واتە: بلی نادیار لە ئاسمانەکان و زویدا جگە لە خوا کەس نایزانئ.

ئنجنا ئایا (عیافە) چۆنە؟ ئەوانە ئەگەر ویستبایان سەفەرێک بکەن، مامەلەیهک بکەن، شتیەک بکەن، چۆن بزانیان بیکەن یان نەیکەن؟ دەچوونە سەر هیلانە ی بالندەیهک، کۆتربا، کەوبا، هەر بالندەیهک با، هەلیان دەفراند، ئنجنا ئەگەر بە لای راستدا فریبایه، دەیانگوت: (تیامنوا)، واتە: بەرەگەتە، مادام بە لای راستدا رۆیشتو، وە ئەگەر بە لای چەپدا رۆیشت بووایه، دەیانگوت: (تَشَاءَمُوا) نەگبەتە، دیارە ئیستا قاوێ گرتنەو هەیه، لەپەدەست خویندەنەو هەیه، لەسەر لەم زوێ خەت کێشان و شت هەیه، کە مەرج نیە لە نیو کوردەواریی خۆماندا ئەو شتانە هەبن، بەلام لەنیو هەندی گەلی دیکەدا هەن، ئەم قورئانەش بۆ هەموو گەلان هاتو.

دووهم: هەرودها هەر لەوبارەو، ئەم فەرمودەیهش هەیه: ﴿ عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُنَّ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ فَصَدَّقَهُ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا» ﴾ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بَرْقَم: (۵۷۸۲) }، واتە: یهکیک لە هاوسەرانی بەرپیزی پێغەمبەر ﷺ خوا لییان رازی بئ لە پێغەمبەرەو دەگیریتەو کە فەرموویەتی: هەر کەسێک بجێ بۆ لای فالچییهک (عَرَافًا) (ئەوێ ئیددیعیای ئەو دەکات کە دەزانئ سبەینئ، چی پروودەدات، تۆ جیت لیدی، ئەو شتە بکە ی باشە، یان خراپە؟) وە پرساری شتیکی لئ بکات و برپووشی پئ بکات، ئەو نوێژی چل رۆژی لئ وەرناگیرئ. بگره هەر چاکه که یه کجاری کافریش نابئ، چونکه له راستیدا هەر کەسێک پئی وابئ که غهیری خوا غهیب دهزانئ، ئەو مانای وایه هاوبهشی بۆ خوا داناوه، خوا

دەفەر موی: ﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ... ﴿ ۶۵ ﴾ النمل، واتە: بلی ئەوانە لە ئاسمانەکان و زویدان هیجیان نادیار نازانن، جگە لە خوا، تۆ پیت وابئ پیرەژنیک، قاوێگەرەوێهک، فالچییهک، غەیب دەزانئ! مانای

وايه سيفهتي خوات بؤ وى داناوهو ئەوهوش شيركه، بهلام وا دياره بهس نويزى چل رۆژى لى وەرناگیرى و ئەوه سزاكەيهتى.

سَيِّهَم: هەر لهوبارهوه ئەم فەرموودهيهش ههيه: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَا عَدُوَّ وَلَا طَيْرَةَ، وَيُعْجِبُنِي الضَّالُّ، قَالُوا: وَمَا الضَّالُّ قَالَ: كَلِمَةٌ طَيِّبَةٌ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۲۲۰۰)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۷۷۶)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۲۲۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۹۱۶)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۶۱۵) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۵۳۷) }، واته: ئەنهسى كورى مالیک خوا لى رازى بى دەلى: پيغه مبهرى خوا ﷺ فەرمووى: نهخوشى گرتنهوه نيه، رهش بينى و گهش بينى نيه، (به هوى بالندهو به هوى پژمین و وینهکانیانهوه)، وه سهسامم به (فأل) گوتمان: (فأل) چيه؟ فەرمووى: قسه يهكى باشه.

جا ئەوهتان دهبى تۆزىك بؤ شى بکه مهوه: که دهفهرموى: (لَا عَدُوَّ) واته: نهخوشى گرتنهوه نيه، يانى چى؟ چونکه هەر پيغه مبهرى خوا ﷺ بؤخوشى فەرموويهتى: ﴿فَرَمِنَ الْمَجْدُومِ فَرَارَكَ مِنَ الْأَسَدِ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۹۷۲۰)، تَعْلِيْقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوطِ: صَحِيحٌ }، واته: له گهر رابكه وهك چۆن له شير رادهكهى، ئەگهر شيرت بؤ بى راناکهى بۆنهوهى نهتخوا؟ ناوا خوت له كهسى گهر دووربگره، (جذام) گهري، گوليى نهخوشيهكى پيسى كوشندهيه، ئيستا لهم سهردهم و رۆزگاردا نيه، كهواته: که دهفهرموى: لى رابكه! ماناى وايه، لى دهگريهوه، لهوى وا دهفهرموى، ليرهش وا دهفهرموى! بويه ئەگهر فەرمايشتهکانى پيغه مبهر ﷺ هەر به سهركيلى تهماشا بكرين ههنديكيان تيكدهگيرين، بهلام كه لىيان وردبينهوه ئەوجار تيدهگهين كه ئەو فەرمايشتانه تىكناگيرين، پيغه مبهرى خوا له لايهك دهفهرموى: له چنگ گهر رابكه، چونکه ئەگهر له گهر رابكهى هەر نهخوشيهكى ديكهش مرؤف بيگريتهوهوه درم بى دهبى لهویش رابكهى، به قياس لهسهر ئەو، لهویش دهفهرموى لى گرتنهوه نيه، ئنجا ئايا ئەوه چۆنه؟

زانايان دهلین: پيغه مبهر ﷺ مهبهستى ئەوه بوو كه ئەو نهخوشيه بهبى

ئىرادەى خوا نەقل نابی، له نه خوۆشەكەوه بو ساغەكە، چونكە كە پىغەمبەر ﷺ ئاواى فەرموو، گوتیان: ئەدى ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆجى حوشترىك خرو (جرب) دەيگىرى (خروو جوۆرە دەردىكە تووشى حوشتر دەبى)، دوايى ئەوانى دىكە لىي دەگرەوه؟ فەرمووى: ئەدى كى حوشترى يەكەمى تووشى ئەو نه خوۆشى خرووە كردو؟ ماناى واىە بەبى ئىرادەى خوا ناىگرىتەوه، مەبەستى پى ئەوه بووه، ئەگەرنا هەر پىغەمبەر ﷺ له فەرمایشتيكدا دەفەرموى: ﴿لَا يُورِدَنَّ مُمْرِضٌ عَلَىٰ مُصِحٍّ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۹۲۵۲)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۵۷۷۴)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۵۷۵۲)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۳۹۱۱)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (۳۵۴۱)، وَأَبْنُ حِبَانَ بَرَقْم: (۶۱۱۵) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ)، واتە: با حوشترى ساغ لەگەل ھى نه خوۆش تىكەل نەكرى، بۆئەوهى لىي نەگرىتەوه، كەواتە: فەرمایشتەكانى پىغەمبەر ﷺ دەبى لىيان وردبىنەوه، كە دەفەرموى لىي ناگرىتەوه، واتە: بەبى ئىرادەى خوا لىي ناگرىتەوه، پىت وابى ئەو حوشترە ھەر بۆخوۆى ئەوهى دىكە تووش دەكات، يان مىكرۆبەكە ھەر لەخوۆرا تووشى دەبى، ئەگەر خوا نەيەوى تووش نابی، بەلام سونەتى خوا واىە كە ساغ و نه خوۆش، نه خوۆشى درم (معدى) لىك دەگرەوه، كەواتە: تۆ دەبى رەچاوى ئەوه بكەى كە ھى ساغ لەگەل ھى نه خوۆش تىكەل نەكرى، وه ئىنسانى ساغ لەگەل ئىنسانى نه خوۆش، ئەو جوۆرە نه خوۆشيانەى دەگرەوه، نه خوۆشپىكە كە ناگرىتەوه، بۆ وینە: سەرەتانە، ئەو نه خوۆشيانەى كە درم نىن و نەقل نابن، له كەسپىكەوه بۆ كەسپىكى دىكە، ئەوه خوۆ لىپاراستيان ناوى.

ئەدى مەبەستى له (فأل) چىيە؟ مەبەستى له كەشپىنيە، پىغەمبەر ﷺ جارى وا ھەبوو دەچوو بۆ شوپىنىك كەسپىكى دەبىنى دەيفەرموو: ناوت چىيە؟ پىي خوۆش بوو ئەگەر گوتباى ناوم (رياح)ە، واتە: قازانج كردن، يان ناوم (يسار)ە، واتە: ئاسانى، دەيفەروو: خوا سوودتان پىدەگەيەنى، يان ئىشەكەتان بۆ ئاسان دەكات، بەلام پىي ناخوۆش بوو ئەگەر كەسپىك ناوئىكى خراپى بووبايە واتە: ناوئىك كە مانايەكى خراپ بگەيەنى، وه جارى وا ھەبوو كە پىغەمبەر ﷺ ھەندى كەس ناوئىكى ھەبووبايە ماناى خراپى گەياندبايە، ناوئىكەى دەگۆرى بە ناوئىكى ئاسايى، بۆ وینە: (بِرّة) واتە: چاكەكار، ناوى ئافرەتانە، دوو سى جار گۆرپويەتى بۆ

(زهینهب)، وه ههروهها ناوی (عاصیه)ی گۆریوه بو (جمیلة)، (عاصیه) واته: گوناھبار، (جمیلة)ش، واته: جوان.

(ابن تیمیة) رهحمهتی خوای لی بی دهلی: (والعَرَّافُ اسْمٌ لِلْكَاهِنِ وَالْمُنْجِمِ وَالرَّمَالِ وَنَحْوِهِمْ مِمَّنْ يَتَكَلَّمُ فِي مَعْرِفَةِ الْأُمُورِ بِهِذِهِ الطَّرِيقِ) ^(۱) پیناسهیهکی باشی (عراف) دهکات، دهلی: عهپراف ناوه بو کاهین، (کاهین واته: فالچی و کتیب گرهوه) ئهستیرهگرهوه، (ئیستا له گۆفارو رۆژنامهکاندا شت دهنووسن، ئهوه بهپیی ئهستیره فلان ئاوا دهبی و ههر کهسیک سهفهری بکات، وای لی دیت، ههمووی دروو دهلهسهیه، هیچی ئهسل و ئهساسی نیه) وه لم گرهوهو (رمال)، وه وینهیان ئهوانهه کی قسه دهکهن دهربارهی زانینی نادیار (غیب) لهو ریپانهوه وشهی (عراف) ههموو ئهوانه دهگریتهوه، ئهدی ئینسانی مسولمان که بیهوی بزانی کاریک بکات، یان نهیکات، چیمان ههیه؟ (الاستخارة)مان ههیه، واته: راپیژکردن به خوا، پرس کردن به خوا، که خوایه تو ئه وشتهت پی چاکه بیکهم، یان پیت خراپه نهیکهم؟ جا (الاستخارة) چۆنه؟ بهم شیوهیه: ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَلِّمُنَا الْإِسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، يَقُولُ: إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ، فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الضَّرِيضَةِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَالَ: عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، (أَوْ قَالَ): عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ؛ فَاصْرِفْهُ عَنِّي، وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۲۲۰۰)، وَابْنُ خَالِيٍّ بَرَقْم: (۱۱۶۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۴۸۰)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۳۲۵۳)، وَابْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (۱۳۸۳)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۸۸۷)، وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرَطِ الْبُخَارِيِّ }، واته: جابیری کوری عهبدوئلا خوا له خوئی و بابی رازی بی (که ههردووکیان هاوهل بوون) دهلی: پیغهمبهری خوا ﷺ

ئىستىخارەى لە ئىشوكاردا فىر دەكردين وهك چۆن سوورپەتتىكى لە قورئان فىر دەكردين، دەيفەموو: هەركامىك لە ئىوہ ويستى كارىك بكات، (بەلام ديار نەبوو چاكە، يان خراپە، ئەمما كە شتەكە دياربى، بۇ وىنە: دەچى بۇ نوپىزى جوموعە، پىويست ناكات ئىستىخارەى بۇ بكەى، مانگى رەمەزان دى، پىويست ناكات ئىستىخارەى بۇ بكەى، يان دەچى بۇ حەج، پىويست ناكات ئىستىخارەى بۇ بكەى، سەردانى نەخۇشيك دەكەى، ئەوانە ئىستىخارەيان ناوى، چونكە ئەوانە خىرەكەيان ديارە، بەلام سەودا مامەلەيەك دەكەى، دەتەوى ژنى بينى، دەتەوى مامەلەيەك بكەى و لەگەل كەسىك تىكەل بى، يان سەفەرەك دەكەى، نازانى بچى، نەچى، خىرە شەپز، ئىستىخارە بۇ ئەو جۇرە كارانەيە)، با دوو ركات بكات جگە لە نوپىزى فەرز، (واتە: نوپىزى فەرز نەبى كە نوپىزى بەيانى بى، يان نوپىزى نيوەرۆ، بەلكو با دوو ركاتى سوننەت بەتايبەت بۇ ئەو مەبەستە بكات) دوايى بلى: ئەى خوايە! من بە زانىارىي خۇت داواى چاكەت لى دەكەم، وە بە دەستەلاتى خۇت داواى توانات لى دەكەم، وە لە بەخششى مەزنى خۇت داوات لى دەكەم، چونكە تۇ دەتوانى و، من ناتوانم، وە تۇ دەزانى و من نازانم، وە تۇ زاناي ھەموو نەينىەكانى، ئەى خوايە! ئەگەر دەزانى ئەم كارەم (وہ لەو كاتەدا ناوى كارەكەى دىنى بۇ وىنە: دەلى: ئەم سەفەرەم، ئەم سەودايەم، ئەم بازارگانىيەم)، بۇ من چاكە، بۇ دىنم و بۇ دىنام و بۇ ژيانم و بۇ دوارۆژم، ياخود فەرموى: ژيانى زوو تىپەرپم و دوايىم، ئەوہ بۆمى برپار بدەو بۆم ئاسان بكە، وە دوايى بەرەكەتى بۇ من تىبخە، وە ئەگەر دەزانى ئەو كارە بۇ دىنم و دىنام، وە بۇ ژيان و گوزەرەنم، وە بۇ سەرەنجامى كارم خراپە، ئەوہ منى لى لابدەو ئەویش لە من لابدە، وە پاشان ھەر خىرو چاكەيەك كە بۇخۇت پىت باشە بۆم برپار بدەو منىشى پى رازى بكە. كەواتە: مسوئلمانان بۇ كردن و نەكردنى ھەر كارىك ئىستىخارەيان ھەيەو ئەو شتانەى دىكە ھەموويان ھى نامسوئلمانان و شتى پووج و ئەفسانەيىشن.

مەسەلەى حەقدەيەم: كە دەفەرموى: ﴿ذَلِكُمْ فَسَقٌ﴾، ئا ئەوہتان فىسقى،

(فسق) واتە: لە رپى دەرچوون، يانى مايەى فاسىق بوونە، كە ئىنسان وەختىك فاسىق دەبى شايەدىي لى وەرناگىرى، وە ئىنسان بە گوناھى گەورە نەبى فاسىق

نابى، گوناھى گەورەش ھەر گوناھىكە كە سزای دنیایى لەسەربى، یاخود ھەرپەشەى قیامەتیی لەسەربى، وەك پێشتریش باسمان كردو، دەگونجی لیڤەدا كە دەفەرموی: ﴿ذَلِكُمْ فَسْقٌ﴾، مەبەستى پێى ئەوەیى كە ھەر كەسێك لەو یازدە (۱۱) جوړە گوشتە كە قەدەغە كراون، بخوات، ئەو (فیسق)ەو، گوناھبارییەو، لە رێ دەرچوونە، وە دەشگونجی مەبەستى ئەوەى دواییان بى، كە دەفەرموی: ﴿وَأَنَّ تَسَنَّقِسُمُوا بِالْأَلْزَلِ ذَلِكُمْ فَسْقٌ﴾، كە شت دابەش دەكەن بە ھۆى زەلمەكانەو، ئەوەتان (فسق)ە، بۆچى؟ چونكە ئەو لەراستیدا جوړیكە لە ھەولدان بۆ زانیارى غەیب لە رێیەكى ناشەرعییەو، كە ئەوەش ئینسانی پى فاسیق دەبى، وە سزایەكەى گەورەترە لە گوناھەكانى دى، وەك خواردنى گوشتى بەرازو مردارەو بوو و خوین و سەربراو بۆ غەیری خوا، لەوانەش گەورەترە بۆچى؟ چونكە ئەو زیان بە عەقیدە دەگەینى و پێچەوانەى خوا بەیەكگرتن (توحید)ە.

مەسەلەى ھەژدەیەم: كە دەفەرموی: ﴿الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا

خَشَوَهُمْ وَأَخْشَوْنَ﴾، ئەم رەستەى كە لە ئایەتى سێى سووڤەتى (المائدة) دایە، واتە: ئەمڕۆ ئەوانەى بیروان لە ئایینەكەى ئیو نائومید بوون، لییان مەترسین و لە من بترسین، كە دەفەرموی: ﴿الْيَوْمَ﴾، واتە: ئەمڕۆ، بەلام مەبەستى لە یەك رۆژى تاییەت نیە، بلى: ئەم رۆژە، واتە: رۆژیكى دیاریكراو، ھەرچەندە ئەو رۆژە رۆژى ڤاوەستان بوو لە عەرەفات و رۆژى جومعەش بوو، كە پێغەمبەر ﷺ و تارىكى بە گشتى داو بۆ مسولمانان كە لە خزمەتیدا حەجیان كردو، كە ھەندىك دەلین: لەو كاتەدا ژمارەى ھاوێلانى بەرپز سەد ھەزار كەس بوو، ھەندىك دەلین: سەدو بیست ھەزار كەس بوو، بەلام مەبەستم وشەى: ﴿الْيَوْمَ﴾، كە بە مانای لەم رۆژگاردا، لەم ماو ەزەمەنییەدا دى، ئیدی مەرج نیە تەنیا رۆژیكى گرتبیتەو، واتە: لەو ماو ەبیەدا، ئەو ماو ەبیە كە ئایەتەكانى تیدا ھاتوونە خواری،

ئهوانهی بیپروان له ئایینهکهی ئیوه نائومیڊ بوون، که دهفه رموی: ﴿ یَسْ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ ﴾، ئهویش دوو واتای ههن:

ا/ واته: نائومیڊبوون که هه ئیوه شیننه وه، وه بگه پینه وه بۆ خواردنی ئه و شتانهی که قه دهغه کراون، ئه و شتانهی پیسن، وهک: خوین و مرداره وه بوو، گوشتی بهرازو ... هتد، ئه وه واتایهکی، یانی: ئه مپۆ ئه و ئایین و بهرنامه یه ی ئیوه، ئه و حه لال و حه رامه ی ئیوه که خوا ﷺ بۆی دیاری کردوون، وا چه سپیوه جارێکی دیکه به ئه هلی کوفر هه ئناوه شیته وه.

ب/ واتایهکی دیکه ی ئه وه یه: که ئه وانه نائومیڊ بوون له وه ی که به سه ر دینه که تاندا زال بن، وه ئه و ئیسلامه که خوا ﷺ ناردوو یه ته خوار چه سپیوه و ناتوانن به سه ریدا زال بن، واته: ناتوانن به سه ر مسوئمانان و به سه ر قه واره سیاسییه که یاندا زال بن، له بهر ئه وه ی که دهسته لاتیکی ته وای پهیدا کردوه، وه دهشگونجی ههردوو واتایه که له یهک کاتدا مه بهست بن.

مه سه له ی نۆزده یه م: که دهفه رموی: ﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ

نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ﴾، دیسان خوای پهروهردگار وشه ی:

﴿ الْيَوْمَ ﴾، واته: ئه مپۆ، دووباره دهکاته وه، به مانای له و ماوه زه مه نییه دا، ئنجا

خوا سی شتان دهفه رموی:

یه کهه: ئایینه که تانم بۆ ته وای کردن.

دووهم: نیعمه تی خۆم له سه رتان ته وای کردوه.

سییه م: وه ئیسلامی شم بۆ به بهرنامه پهسند کردوون.

که واته: سی شتن، ته وای کردنی ئایین، ته وای کردنی نیعمه ت، وه هه ئبژاردنی ئیسلام به بهرنامه، سه ره تا ده لئین: ئه م ئایه ته وهک له پیناسه ی ئه م سوورته شدا باسما ن کرد، بگره هه ندی ده لئین: سوورته کهش هه مووی، به لام پهنگه ئه گه ر هه موو سوورته کهش نه بووبی، ئه م ئایه ته وه زۆر له ئایه تهکانی سوورته ی

(المائدہ) لہ رُوژی راوہستان لہ عہرہفات وہ لہ سالی دہیہمی کُوچی دا کہ پیغہمبہر ﷺ یہکہمین و دوایہمین حہجی کرد ہاتوونہ خوار، کہ حہجہکہیان ناولینا (حجۃ الوداع)، واتہ: حہجی مائئاوایی، کہ دیارہ ئہو کاتہ ئہو ناوہی لی نہراوہ، بہلکو دوا کُوچی دواپی پیغہمبہر ﷺ ناوی لینراوہ حہجی مائئاوایی، چونکہ ئہو کاتہ نہیانزانیوہ کہ مائئاوایی لہ دنیاپی دہکات، بہلام پیغہمبہر ﷺ لہ وتارہکہیدا ئاماژہیہکی پیداوہ، ﴿لَعَلِّي لَا أَلْقَاكُمْ بَعْدَ عَامِي هَذَا﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۴۵۹۳)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۰۲۳)، وَالِدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (۲۲۷)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِير) بِرَقْم: (۷۷۷)، قَالَ حَسِينُ سَلِيمٍ أَسَدٌ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ }، واتہ: رہنگہ لہ دوا ئہم سائلہوہ پیٹان نہگہمہوہ، واتہ: ئاماژہیہک دہکات کہ کُوچی دواپی دہکات، جا لہوہباروہ ئہم بہسہرہاتہ ہہیہ: ﴿عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ إِلَى عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّكُمْ تَقْرَءُونَ آيَةً فِي كِتَابِكُمْ لَوْ عَلَيْنَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ، نَزَلَتْ لَاتَّخَذْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ عِيدًا، قَالَ: وَأَيُّ آيَةٍ هِيَ؟ قَالَ: قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي

وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾، قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَاللَّهِ إِنَّنِي لِأَعْلَمُ الْيَوْمَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالسَّاعَةَ الَّتِي نَزَلَتْ فِيهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: عَشِيَّةَ عَرَفَةَ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ ﴿ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۸)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۷۴۴۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۰۴۳) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۵۰۱۲)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۱۸۵) }، واتہ: طاریقی کوری شہاب دہلی: پیاویک لہ جوولہکہکان ہاتہ لای عومہری کوری خہتتاب خوا لیی رازی بی، (کہ ئہو کاتہ دیارہ گہورہی ئیمانداران و خہلیفہی مسوئلیمانان بووہ)، گوتی: ئہی گہورہی ئیمانداران! ئیوہ ئایہتیک دہخویننہوہ لہ کتیبہکہتاندا، کہ ئہگہر بو سہر ئیمہی جوولہکہ ہاتبایہ خوار، ئہو رُوژہمان دہکردہ جہژن، پیی گوت: کامہ ئایہتہ؟ گوتی: ئہو قسہیہی خوا کہ دہفہرموی: ئہمرؤ ئایینہکہتانم بو تہواوکردن و چاکہی خوّم بہ تہواوی لہگہل کردن، وہ ئیسلاام بو بہ بہرنامہ پہسند کردون، عومہری کوری خہتتاب خوا لیی رازی بی، گوتی: سویند بہ خوا من ئہو رُوژہ دہزانم کہ ئہو ئایہتہ دابہزییہ سہر پیغہمبہر ﷺ: وہ ئہو سہعاتہش کہ تییدا دابہزییہ سہر

پێغه‌مبەری خوا ﷺ، ئیوارەى رۆژى عەرەفه له رۆژى جومعه‌دا بوو { که ئه‌وان ده‌لێن: (عَشِيَّة) واته: دواى نيوهرۆ، بۆ زانیاریتان (بُكْرَةَ وَعَشِيَّة) که (بُكْرَةَ) پيش نيوهرۆیه، مه‌رج نیه ئیلا به‌یانیه‌که‌ى بى، (عَشِيَّة) یه‌ش دواى نيوهرۆیه، یانى کاتیک خۆر له نيوهراستى ئاسمان لاده‌دا عەرەب پىی ده‌لێن: (عَشِيَّة) مه‌رج نیه، ئیلا که‌وتبێته لای عیشایه، چونکه راوره‌ستان له عەرەفات له دواى نيوهرۆیه تاکو رۆژ ئاوا ده‌بێ. }

وردبوونه‌وه‌یه‌ک له‌ رستى (اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ...)

ئنجبا با تۆزى له‌و سى وشه‌یه وردبینه‌وه، که ده‌فه‌رموى: ﴿ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ

دِينَكُمْ وَاَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْاِسْلَامَ دِينًا ﴾، یانى چى؟ زانیان سى واتیان لیداونه‌وه، که ده‌گونجى هه‌رسێکیان له یه‌ک کاتدا مه‌به‌ست بن:

مانای یه‌که‌مى: واته: ته‌واوکردنى یاساکانى و فه‌رزه‌کانى به شیوه‌یه‌ک که له دواى وى هیج حوکم و یاسایه‌کى دیکه، هیج حه‌لال و حه‌رامى دیکه دانه‌به‌زن، له‌وباره‌وه عه‌بدوئلاى کورپى عه‌بباس خوا له خۆى و بابى رازى بى، ده‌لێ: (لَمْ يَنْزَلْ بَعْدَ هَذِهِ الْاَيَةِ حَالًا وَلَا حَرَامًا) واته: له دواى ئەم نایه‌ته هیج نایه‌تى دیکه دانه‌به‌زیوون که باسى حه‌لال و حه‌رامیان تیدابى، ئەوه واتایه‌کى.

مانای دووه‌مى: واته: له‌وه‌و دوا شوینه‌کانى حه‌ج تیداگردن بۆ مسوئلمانان ته‌رخان ده‌کرین، چۆل ده‌بن، وه ته‌نیا پێغه‌مبەرى خوا ﷺ و مسوئلمانان حه‌ج ده‌که‌ن، واته: ئەو شوینانه‌ى که مه‌ناسیکى حه‌جیان تیدا ده‌کرین، چونکه پيشتر هاوبه‌ش بۆ خوادانه‌ره‌کانیش به‌شداریى مسوئلمانانان ده‌کرد له حه‌جدا، به‌لام

دواى خوا ئەو نایه‌ته‌ى ناردە خوار: ﴿ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنَّمَا

الْمُشْرِكُونَ نجسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا... ﴾ (٢٨) التوبه،

واته: ئەه‌ى ئيماندارينه! بېگومان موشريکه‌گان پيسن، (واته: له‌ رووى

مەعنەوییهو پێسن) لەم سال بە دواوە نابێ توخنی مزگەوتی حەرام بکەون،
وەك پێشتر باسمان کرد.

مانای سییەمی: واتە: خوا ﷻ دوزمینی لە کۆل کردوونەوه، وە وایکردووە کە
مسوڵمانان بالادەست بن، وەك چۆن پادشایەك، دەستەلاتداریك دەلی: (الْيَوْمَ
كَمَلْنَا لَنَا الْمُلْكُ) واتە: ئەمڕۆ دەستەلات و حوكمپرانیی ئیمە تەواو بوو،
ئەو کاتیك دەستەلاتی بەسەر هەموو شوینیكدا هەبێ، كەواتە: دەگونجی
مەبەست لە تەواو كردنی ئەووبی، وە دەشگونجی مەبەست پێی هەرسیکیان بێ
بەیهكەوه، ئنجا یەكێك بۆی هەیه بپرسی: ئایا لە پێش ئەو رۆژو ئەو کاتەدا،
یانی پێش ئەووی ئەم ئایەتە دابەزی، دینی خوا ناتەواو بوو، چونكە خوا
دەفەرموی: ﴿ **الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ** ﴾، ئەمڕۆ بەرنامە و ئایینەكەتانم بۆ
تەواو كردوون، ئایا پێشی ناتەواو بوو؟ وەلامەكەى ئەوویە: كە بە نەسبەت
پێشی تەواو بوو، بەلام بە نەسبەت كۆتا قۆناغی تەواو نەبوو و ماویەتی، بەلام
بە نەسبەت قۆناغی خۆیەوه تەواو بوو، واتە: لە هەر كام لە قۆناغەكاندا كە
دینداریی كراوە، تەواو بوو، ئەو دیندارییەى كە كراوە تەواو بوو، چونكە
لێردا مەبەست ئەوویە كە ئایا ئەو هاوئەه بەرپێزانەى كە شەهید بوون پێش
مالئاوایی (حَجَّةُ الْوَدَاعِ) و وەفاتیان فەرموو، ئایا لەبەر ئەووی دینەكە تەواو
نەكراوە، دیندارییەكەیان ناتەواو بوو؟ بیگومان نەخێر، چونكە خوای بەرز
تا ئەو کاتە بۆ وێنە: جەنگی بەدر، تەنیا ئەوئەندە ئایەتەى ناردوونە خوار،
وە مادام مسوڵمانان بەو ئایەتەوه پابەند بوون و بەو حوكمانەوه پابەند بوون،
كەواتە: دیندارییەكەیان تەواو بوو، بە نەسبەت سەردەمی خۆیانەوه، وە بە
نەسبەت دواى خۆیانەوه كە موکەللەف نەكراون، چونكە جارێ ئەو ئایەتەوه
نەهاتوونە خوارێ، ئەو حوكمانە نەهاتوونە خوارێ، دیسان دیندارییەكەیان بە
ناتەواو دانانرێ، واتە: چ بە نەسبەت دواى خۆیانەوه، چ بە نەسبەت سەردەمی
خۆشیانەوه، دیندارییەكەیان بە تەواو دادەنرێ.

ئنجا بە نەسبەت ئەو رستەیهوه كە دەفەرموی: ﴿ **وَأْتَمَّتْ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي** ﴾،
ئەویش دیسان سێ واتای لێوەردەگیرین:

مانای یه‌که‌می / واته: دین و شه‌ریعه‌تم بۆ ته‌واو کردوون، به ته‌واویی جه‌لال و جه‌رامه‌کان هه‌موو دابه‌زینراون، که دیاره هیچ نیعه‌ته‌تیکیش له نیعه‌ته‌ی ئیسلام گه‌وره‌تر نیه، یانی: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾، واته: مه‌به‌ست پیی نیعه‌ته‌ی ئیسلامه، که شه‌ریعه‌ت ته‌واو بووه و یاسا و حوکمه‌کان هه‌موویان دابه‌زیوون.

مانای دووه‌می / ئیسلام ته‌واو بالاده‌ست بووه و مه‌که‌که ئازاد کراوه، ده‌سته‌لاتی ئیسلام هه‌موو شوینه‌کانی گرتۆته‌وه، واته: نیوه دوورگه‌ی عه‌ره‌بی.

مانای سییه‌می / ئەو به‌ئینه‌ی که خوا پیی داوان که له سووره‌تی (البقرة) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَمَنَّيْكُمْ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ﴾، بۆ نه‌وه‌ی چاکه‌ی خۆم له‌سه‌ر ئیوه ته‌واو بکه‌م، ئەو به‌ئینه‌ی بۆ هیناونه‌ی دی، وه ئەو نیعه‌ته‌ت و چاکه‌یه‌ی به‌سه‌ردا ته‌واو کردوون که بریتی بووه، له‌وه‌ی بۆخۆیان له‌سه‌ر پیی خۆیان بووه‌ستن و خاوه‌نی برپاری خۆیان بن، له ژیر هه‌یمه‌نه‌و ده‌سته‌لاتی که‌سدا نه‌بن و، ئەو ناوچانه هه‌موویان بخه‌نه ژیر رکیزی ئیسلامه‌وه.

وه به‌نسبه‌ت ئەو رسته‌یه‌وه که ده‌فه‌رموی: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾، ئەویش زانایان ئاویان لیکداوه‌ته‌وه، (إِخْتَرْتَهُ لَكُمْ مِنْ بَيْنِ الْأَدْيَانِ وَالْإِسْلَامَ كَانَ مَرْضِيًّا لِلَّهِ مِنْذُ الْقَدَمِ وَلَكِنِ الْمَعْنَى بِهِ فِي آيَةِ الصِّفَةِ الَّتِي هُوَ بِهَا الْيَوْمَ وَهِيَ نَهَايَةُ الْكَمَالِ وَالْبُلُوغُ بِهِ أَقْصَى الدَّرَجَاتِ)، واته: له نیو به‌نامه‌کاندا ئیسلامم بۆ هه‌لبژاردوون، ئیسلامیش له‌وه‌و پيش هه‌ر جیگه‌ی رهمانه‌ندیی خواو په‌سند کراو بووه له لای خوا، به‌لام ئەدی مه‌به‌ست چیه‌ که ده‌فه‌رموی: له و رۆژدا ئیسلامم به به‌نامه بۆ په‌سند کردوون؟ واته: به‌و سیفه‌ته‌ی ئیستا له سه‌ریه‌تی که هه‌موو شه‌ریعه‌ت دابه‌زیوه، هه‌موو جه‌لال و جه‌رامه‌کان، هه‌موو نه‌هیه‌یه‌کان دابه‌زیون، به‌و سیفه‌ته‌ به ته‌واویی جیگای رهمانه‌ندیی خاویه، واته: هه‌ر که‌سیک به‌و سیفه‌ته ئیسلام وه‌ربگری و قبوولی بکات و پیوه‌ی پابه‌ندیی، ئەوه مانای وایه دینیکی ته‌واوو په‌سندکراوه گه‌یشته‌تۆته لوتکه‌ی په‌سندیی له لای خوای په‌روه‌ردگار، وه هه‌لبژاردوه‌و ته‌به‌ننی کردوه، له‌وباره‌وه‌ش ئەم فه‌رمووده‌یه

ههیه: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: قَالَ جَبْرِيلُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: هَذَا دِينِ ارْتَضَيْتَهُ لِنَفْسِي وَلَنْ يُصْلِحَهُ إِلَّا السَّخَاءُ وَحَسَنُ الْخُلُقِ أَلَا فَأَكْرَمُوهُ بِهِمَا مَا صَحِبْتُمُوهُ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَغَوِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْأَوْسَطِ) عَنْ جَابِرٍ، وَبِمَعْنَاهُ أَيْضًا عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَذَكَرَهُ الْمُنْذِرِيُّ بِصِيغَةِ التَّضْعِيفِ فِي التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ: "رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ، وَفِيهِ عَمْرُو بْنُ الْحَصِينِ الْعَقِيلِيُّ، وَهُوَ مَتْرُوكٌ فِي (مَجْمَعِ الزَّوَائِدِ)، وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ: بَاطِلٌ، (سلسلة الأحاديث الضعيفة) برقم: (۳۳۱۷)}^(۱)، واته: جابیری کوری عهبدوللا خوا له خوئی و بابی رازی بی، دهئی: گویم له پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم بوو دهیفرموو: جبریل سهلامی لهسهه فهرموویتهی: خوای بهرزو دههفرموئی: ئەم دینهه بوخۆم پهسند کردوهو هیج شتیك شایستهی ئەم دینه نیه جگه له سهخاوهتو رهوشتی بهرزو جوان، ئنجا ئیوه ریزی ئەم دینه بگرن، به سهخاوهتو به رهوشتی بهرزو جوان، ههتا هاوړای بنو لهگهلی دابن، واته: ئەم دینه، ئەم ئیسلامهتییه، تهنیا سهخاوهتی لهگهله دهگونجی و رهوشتی بهرزو جوانی لهگهله دهگونجی، که سهخاوهتیش یهکیکه له رهوشته جوانهکان، بویه ههتا خۆتان به مسوئلمان دابنن، سهخی بنو رهوشته بهرزو جوان بن، بهوه ریژ له دینهکهتان دهنین، واته: چرووکی و رهوشته دزیوی و ناقولایی دینهکهتان ناشیرین دهکن، وه ئەوه دهکاته بیپریزی بهرانبهه بهو دینه که خۆت به شوینکهوتوو دهنانی، که پیچهوانهی ئەوهی دین فهرمانی پیدهکات له تۆدا ههیه له سیفتهی خراب.

وهلامی پرساریکی گرنک

یهکیک بوئی ههیه پرسن: باشه که خوا دههفرموئی: دینم تهواو کردوهو، نیعمهتی خۆم به تهواوی بهسهردا رشتوون، وه ئیسلامم به بهرنامه بو پهسند کردوون، باشه گوا خۆ ئەو ئایهتانهی که له قورئاندا هههه که شهش ههزارو

(۱) ئەگهه له رووی سهنه دیشهوه بیهیز بی، بهلام مانایهکهی راستو بی گرییه، بویه هیشتهوه.

دوو سەدو سی و شەش ئایەتن، وە فەرمايشته‌کانی پێغەمبەر ﷺ، سنووردان، ئنجا ئایا له‌ حالیکدا که ئایەتەکان و فەرمايشته‌کان سنووردان، چۆن دەگونجی یاساو بەرنامە و چارەسەری هەموو ئەو گرفت و کێشانه، له‌و ئایەت و له‌و فەرمايشته‌ سنووردارو ژمێردراوانه‌ بهیندرینه‌ ده‌ری؟ واتە: ئایەتەکان سنووردان و ژمێردران، بەلام‌ ڕووداوه‌کان بئ سنوورن، گرفت و کێشه‌کان بئ سنوورن، ئەو ئایەتە سنووردارانە و ئەو فەرمايشته‌ ژمێردراوانه‌ چۆن فریای ئەو هەموو گۆرانکاری و بەسەرھات و شتانه‌ ده‌کەون که یاسای جو‌راو جو‌ریان ده‌وین؟ وەلام‌ه‌که‌ی ئەو هیه: خوای کاربەجئ دینه‌که‌ی واداناوه‌ کۆمه‌لێکی زۆر یاسای تێدان، که ئایەت و فەرمايشته‌کان ده‌قیان له‌سەر ده‌کەن، وە کۆمه‌لێکی زۆریش یاسایان لئ هەلده‌هینجرین له‌ ڕپی قیاسه‌وه‌، وە له‌ ڕپی ئیجماعه‌وه‌و له‌ ڕپی ئەو بنچینه‌ شه‌رعییانه‌ی وه‌ک: (العرف) و (الإستصحاب) و (الإستحسان) و (المصلحة المرسله) و... هتد، که‌واته‌: قورئان و سوننه‌ت به‌شی هەموو به‌شه‌ریه‌ت ده‌کەن، نه‌ک ته‌نیا به‌ ده‌قی ئایه‌ت، به‌لکو به‌و هەل‌هینجرائی یاساو بنچینه‌ش که لیان هەل‌ده‌هینجرین، بۆیه‌ش زانایان ژماره‌یه‌کی زۆر بنچینه‌یان ده‌ره‌یان، که پێیان ده‌گوتری: (القواعد الشرعیة)، ئنجا ئەوانیش دیسان دوو جو‌رن: (القواعد الفقهية)، (القواعد الأصولية) که دیاره‌ هەر بنچینه‌یه‌کی شه‌رعی ده‌گونجی کۆمه‌لێکی زۆر کێشه‌و گرفتی پئ چارەسەر بکرین، وە ده‌گونجی زۆر یاساو بریاری لئ ده‌ره‌هینرین.

مه‌سه‌له‌ی بیستم: که ده‌فه‌رموی: ﴿فَمِنْ أَضْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ﴾

لِائْتِمَارٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿﴾، یه‌کێک بۆی هه‌یه‌ بلئ: باشه‌ خوای بەرز له‌ نیو باسی حه‌لال و حه‌رامی گوشت و خواردنه‌کاندا، ئەوه‌ چۆنه‌ ئەو ئایه‌ته‌ی هیناوه‌:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

چونکه‌ دوايي دیته‌وه‌ سه‌ر باسی پیشی، ده‌فه‌رموی: ﴿فَمِنْ أَضْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ﴾

غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِائْتِمَارٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿﴾، یانی: ئەو سئ رسته‌یه‌ی

پێشەوه، وهك بئێی بابەتیکی نەگونجاوبن لەگەڵ ئەو بابەتەدا كە باس دەكړی، چونكە دوايي دیتەوه سەر باسی پیشی و دەفەر موی: هەر كەسێك له برسیتییدا تیگگیراو ناچار بوو بئێوهی مەبەستی پێ گوناھباریی بی و بئێوهی ئارەزووی خواردنی حەرپامی هەبێ، ئەوه خوا لیۆوردی بە بەزەیی یە، واتە: بۆی هەیه لەو یازدە جوړه گوشتەیی كە باسمان كردن بخوات، كە لە ئەسڵدا لێی قەدەغەن، بەلام ئەگەر لێیان نەخوات لە برسان بمری، جا بۆ وەلامی ئەم پرسیارە دەلێین: هۆی بوونی ئەو سی رسته لەم شوینەدا ئەوهیە: كە خوای زاناو شارەزا دەپهوی تێمانبگەیهنی كە ئەو دینه تەواوه نوقتهی لەسەر پیت داناوه بیگومان گرنگترین شتیش لە ژيانی بەشەردا بریتیه لە خواردن و خواردنەوهو حەلأل و حەرپام، حەلأل و حەرپام بە گشتی و خواردن و خواردنەوه بەتایبەت، چونكە ئەوه گرنگترین شتە لە ژيانی ئینساندا، ئینسان بەبێ خواردن و خواردنەوه ناژی، ئنجا مەسەلەیی گوشت و مامەلەكردن لەگەڵ ئاژەل و پەرەوردا كە بەشی سەرەکی خواردن و خوراك پێكدینن، مەسەلەیهکی زۆر گرنگە، بۆیه خوا ﷻ خستووێهتە نیو ئەو رستهیه كە باسی تەواویی دین، وە تەواوی نیعمەتی خوێ، وە هەلبژاردنی ئیسلام بە بەرنامەیی خوێ دەكات، بۆیهش خستووێهتە نیو ئەوانەوه، تاكو بزانی كاتێك ئیمە بە تەواویی بە دواي ئیسلام دەكەوین، كە پابەندبین بە هەموو حەلأل و حەرپامەكانیهوه، چ لە بواری خواردن و خواردنەوهدا كە گرنگترین شتە لە ژيانی ئینساندا، وە چ لە بواریه كانی دیکەدا، وە باسی هاوسەرگرییش دەكات، چونكە ئینسان بە دوو شتان ژيانی بەردهوام دەبێ، بە خواردن و خواردنەوه، پاشان بە هاوسەرگریی، كە ئەوهی دووهمیان بۆ ئەوهیه كە ئینسان وەچەو نەوهی بەردهوام بی، بۆیه خوا ﷻ ئەو سی رستهیهی خستۆته نیوان ئەو بابەتەوه، ئنجا لییردا كە

دەفەر موی: ﴿ فَمِنْ أَضْطَرٍّ فِي مَخْصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾

هەر كەسێك تیگگیراو ناچار بوو (مخمسە: واتە: برسیتی، أخصص: كەسێكە كە زگی بە پشتیهوه نووسابیتەوه لە برسان)، بئێوهی كە ئارەزووی چووبیتە گوشتی بەرازو بیکاته بیانوو، یان كەیفی چووبیتە مردارەوه بوو، یان كەیفی چووبیتە خوین، یان كەیفی چووبیتە خواردنی سەرپراو بۆ غەیری خوا، كە هەر ئارەزووی لی بی و برسیهتی بکاته بیانوو، نەخیر، بەلكو هەر بە

جیدیدی برسی بئی و ئەگەر لیشی نەخوات بمرئ، ئەو ئەگەر لە هەرکام لەو یازدە جوئرانە بخوات، مادام تیگی رایی و ناچار بووی، خوا لەگە ئی لیپور دەو بە بەزەیی یە، ئنجا لەو بارەو ئەم دوو فەرموودە هەن:

فەرماشتی یەكەم: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى رُخْصَةً، كَمَا يَكْرَهُ أَنْ تُؤْتَى مَعْصِيَةً﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۵۸۶۶)، ابْنُ حَزِيمَةَ بِرَقْم: (۹۵۰). وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۲۷۴۲)، وَصَحَّحَهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بِرَقْم: (۵۶۴) }، واتە: عەبدووللای کوری عومەر خوا لییان رازی بئی، دەئیی: پیغەمبەری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: بیگومان خوا حەز دەکات مۆلەتی لیوەر بگێرین، وەک چۆن خوا پیی ناخۆشە سەرپیچی بکری، بۆیە زانیان دەئین: دینداری تەواو تەقوا لەو هەدا نیە کە ئینسان هەمیشە ئەو بەکات کە زەحمەتە، بۆ وینە: کە سیک زۆر نەخۆشە، رۆژوونەگرتن مۆلەتیکە کە خوا پیی داو، کە چی بئی: نەخیر هەر بەرۆژوو دەبم، چونکە تەقوا وایە!! نا مەرج نیە، یان کە سیک لە سەفەر پیی، سەفەر کە ی وایە کە ئەگەر رۆژوو نەشکیئیی، زۆر تووشی نارەحەتی دەبی، یاخود ئەو ئەرکە ی کە لەسەر شانیه تی لەو سەفەر هەدا بۆی ئەنجام نادری، ئایا تەقوا وایە هەر بەرۆژوو بئی؟ نا، بەئکو تەقوا وایە بیشکیئیی، جاریک پیغەمبەری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رەمەزان بوو لە سەفەر یکا هەموو بەرۆژوو بوون، دوایی فەرمووی: ئاوم بۆ بیین، ئاویان بۆ هینا، ئاوەکە ی خوار دەو لەبەر چاوی هەمووان، بۆئەو ی بزانی بەرۆژوو نیە، دوایی هەندیکیان هەر بەرۆژوو بوون، هەوالیان پیدا گوئیان: ئەوانە هەر رۆژوویان نەشکاندووە زۆریش هیلاک بوو ون، پیغەمبەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: ﴿أُولَئِكَ الْعَصَاةُ أُولَئِكَ الْعَصَاةُ﴾ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (۲۶۰۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۷۱۰)، وَالتَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۲۶۳)، وَابْنُ حَزِيمَةَ بِرَقْم: (۲۰۱۹) وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۲۷۰۶)، عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واتە: ئەوانە سەرپیچی کارن، ئەوانە سەرپیچی کارن، جاریک دیکە لە سەفەر یکی دیکە دا دیارە رەمەزان نەبوو، هاوێلان هەندیکیان بەرۆژوو بوون، هەندیکیان بەرۆژوو نەبوون، بەلام رۆژووی سوننەت، ئەوانە ی کە بەرۆژوو نەبوون سیبەریان سازکرد بۆ ئەوانی دیکە و خواردنیان سازکردو ئیش و خزمەتی ئەوانی دیکە شیان کرد، چونکە ئەوانە ی کە بەرۆژوو بوون دیار بوو زۆر هیلاک بوون، تینو بوون، زۆر گەرما بوو،

پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ﴿ذَهَبَ الْمُفْطِرُونَ الْيَوْمَ بِالْأَجْرِ﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ
 برقم: (۲۸۹۰)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۶۱۷)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۲۲۸۳)، وَأَبْنُ حِبَّانَ
 برقم: (۳۵۵۹) عَنِ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واتە: ئەمڕۆ ئەوانەى بى پڕۆژوو بوون،
 پاداشتەكە هەمووی بۆ ئەوان بوو، واتە: خیریان زیاتر گەشتی لە
 بەرپۆژوووەكان، چونكە خزمەتى وانیشیان كرد، مەرفۆكە بەرپۆژوو بوو خزمەتى
 خۆشى پى ناكړی لە تینوان، ئنجا لە راستیدا ئەم مەسەلەیه زۆر گرنگە،
 زۆر جار مسوولمانان وادەزانن ئیلا دەبى لای زەحمەت بگرن، پىیان وایە
 تەقوا ئەوێهە كە لای زەحمەتى بگرن! نەخیر، مەرج نیە، خوا پىی خۆشە
 مۆلەتەكانیشى لى وەر بگيرین، بەلكو جارى وایە مۆلەت وەرگرتنەكە پىویست
 دەبى، ئەگەر فەرزێك پەكى لەسەر بكەوێ، بۆ وینە: كایرا دەچى بۆ جەنگو
 بەرپۆژوووشە، ئەگەر پۆژوووەكەى نەشكینى، جەنگەكەى بۆ ناكړی و دۆژمن
 زەفەرى پى دەبات، ئەو لەسەرى فەرزە بيشكینى، بۆچی؟ چونكە لەو
 حالەتەدا جەنگ بەردنەوێكە خیرترە لە پۆژوو تەواو كردنەكە، ئەگەر جەنگەكە
 بەریتەو، هەموو مسوولمانان قازانج دەكەن، بەلام ئەگەر پۆژوووەكەى تەواو
 بكات، بەس بۆ خۆى قازانجى كردو، وەر پەنگە بە هۆى تەواو كردنى پۆژوووەكەى
 خۆیەو زەرەر بە مسوولمانان بگات، مسوولمانان تى بشكین، وەر ئەگەر
 هەموویان بەرپۆژوووبن پەكیان دەكەوێ، بەلى دەبى ئینسان چاك لە دین تىبگات
 ئەو جار دەتوانى بە شیوێهەكى راست پىوێ پابەندبى، بەلام ئەو هەر بە
 وشكە تەقوایی نابى، كەسى وا هەیه یەك ئایەت دینى، یەك حەدیس دینى و
 تەنیا ئاگای لەیهك لایەن هەیه، بۆ وینە بەس ئاگای لە پۆژوووەكە هەیه،
 نەخیر، دەبى ئاگات لە هەموو لایەنەكان هەبى.

فەرمايشتى دووهم: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ لَمْ يَقْبَلْ
 رُخْصَةَ اللَّهِ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلَ جِبَالِ عَرَفَةَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم:
 (۵۳۹۲)، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده ضعيف، وَضَعْفُهُ الْأَبَانِي فِي
 (السلسلة الضعيفة) رقم: (۱۹۴۹) {^(۱)، واتە: عەبدوڵلای كورپی عومەر خوا
 لییان رازی بى، دەلى: گویم لىبوو پێغەمبەرى خوا ﷺ دەیفەرموو: هەر

(۱) ئەمیش ماناگەى راست و تەواو هەرچەندە سەنەدەكەى بپهێزە.

كەسێك مۆلەتی خوا وەرنەگرێ، هێندەى گوناح دەگاتى بە قەد كیوى
عەرپەفات، ئەو وە پێدەچێ لەگەڵ ئەو حالەتە بى، كە من باسم كرد، كەسێك
فەرزیكى گەورەى كەوتۆتە سەر شان و بە رۆژووشە، ئەگەر رۆژوووەكەى تەواو
بكات فەرزهكەى بۆ جیبەجى ناكړى، جا جەنگ و جیهاده، كار و كەسابەت و
رزقى حەلال پەیداكردنە بۆ مال و خیزان ... هتد، كە مەبەستم زیاتر رۆژوووی
سونەت لەو حالەتەدا ئەگەر كەسێك مۆلەتی خوا وەرنەگرێ، كە ئەركیكى
گەورەى شەرعى پەكى لەسەرى كەوتوو، وە بەبى شكاندنى رۆژوووەكانیش
جیبەجى ناكړى، لەو حالەتەدا ئەگەر كابرا هەر نەیشكینى، ئەو بە قەد كیوى
عەرپەفات گوناھى كەوتۆتە سەر شانى، با وا نەزانى خیرى زۆرى گەپووتى.

و بە نەسبەت ئەو پستەیهووە كە دەفەرموئ: ﴿غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِآثِمٍ﴾، لە
سوورەتى (البقرة) دەفەرموئ: ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾، وە لە شوینیكى
دیکەشدا دەفەرموئ: ﴿غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾، ئنجا ئەمە یانى چى؟ ﴿غَيْرَ بَاغٍ﴾،
واتە: ئارەزووی خواردنى نەبى و مەبەستی خواردن نەبى ﴿وَلَا عَادٍ﴾، واتە: لە
ئەندازەى پێویست تێنەپەرینى، ئنجا خوا لیڕەدا كە دەفەرموئ: ﴿غَيْرَ
مُتَجَانِفٍ لِآثِمٍ﴾، هەردووکی كۆكردوونەو، مەیل نەكات بەلای گوناھدا، چ بە
هۆى ئەووە كە ئارەزووی خواردنى حەرامى هەبى، وە چ بە هۆى ئەووە كە
تێپەرینى لەو ئەندازەى كە پەكى لەسەر كەوتوو، یانى: كە بە چوار پینچ
پارووان لە مردنى دەربازى دەبى، نەچى هەنگلانى لەسەر دابنئ و تیر بخوات،
یان بە ژمێك دەربازى دەبى، با نەچى سى ژمانى لى بخوات، با تێنەپەرینى
با مۆلەتیش بى، وە با لەرووی ئارەزووو رەغبەتیشەو لى نەخوات، بەلگو لە
رووی ناچارى و پێویستى پى بوونى تەواووە، لى بخوات.

مەسەلەى بیست و یەكەم: كە دەفەرموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ

الطَّيِّبَاتِ﴾، پرسىارت لى دەكەن چىیان بۆ حەلال كراو؟ بفرموو: شتە

خۆشو بەتامو بەسوودەگانتان بۆ حەلّال کراون.

خوشک و بریانی خۆشەویست !

شەریعەت هەموو ئەو شتانەی کە خۆشو بە تامن، بەلام بە سوودن، حەلّالی کردوون، وە هەموو ئەو شتانەی کە پیسو و خراپو زیانبەخشن، قەدەغەیی کردوون، وەك فەرموویەتی: ﴿...وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ

الْخَبِيثَاتِ...﴾ (۱۵۷) الأعراف، هیچ شتێک نیه ئیسلام قەدەغەیی کردبێ، پیسو زیان بەخش نەبێ، وە هیچ شتێک نیه ئیسلام حەلّالی کردبێ، چاک و سوودبەخش نەبێ، ئەووە بنجینەیه کە لێی بکوژنەو، ئاوا دەردهچی، لە سوورەتی (الأعراف) ئایەتی ژمارە (۱۵۷) دا خوای پەرودرگار لە پیناسەیی پیغەمبەردا ﷺ دەفەرمووی:

﴿...وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ...﴾ (۱۵۷) ، واتە: هەرچی سوودبەخش و بەتام و خۆشە، بۆیان حەلّال دەکات، وە هەرچی زیانبەخش و پیسو و خراپە، لێیان قەدەغە دەکات، ئەگەر تەماشای بکەیی هەموو رێپێدراوەکان لە شەریعەتدا چاک و سوودبەخشن، وە هەموو قەدەغەکراوەکان پیسو و زیانبەخشن، جا هەندیک لە زانیان گوتووینانە: وشەیی (طیبّات) واتە: حەلّالەکان، بەلام ئەووە هەلەیه، بۆچی؟ چونکە ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ ، ئەگەر مەبەست پێی حەلّال بێ، یانی: (يُحِلُّ لَهُمُ الْحَلَالَ) حەلّالەکانیان بۆ حەلّال دەکات، کە دیارە حەلّال هەر حەلّالە، نا (طیبّات) هەر وشەیی (طیبّ) لە زمانی عەرەبیدا، یانی: شتی خۆش، دەگوتری: (صَوْتُ طَيِّبٍ) دەنگی خۆش، دەگوتری: (رِيحٌ طَيِّبٌ) بۆنی خۆش، دەگوتری: (طَعَامٌ طَيِّبٌ) خواردنی خۆش، دەگوتری: (أَرْضٌ طَيِّبَةٌ) ئەرزێکی بە پیت، دەگوتری: (شَخْصٌ طَيِّبٌ) ئینسانێکی پاک و چاک، خوا فەرموویەتی: (الطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ)، واتە: ئافرەتانێ پاک و چاک بۆ پیاوانێ پاک و چاکن.

مەسەلەیی بیست و دووهم: دیتە سەر باسی ئەووە کە ئایا ئەو شتانەی پاک و چاک و

سوودبەخشن لە خواردنەکان، چینی؟ دەفەرمووی: ﴿قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ﴾ ،

واتہ: بلی: خواردنہ چاک و خوشہکانتان بؤ حالل کران، کہواتہ: ہہرچی لہ رووی پزیشکییہوہ، لہ رووی زانستییہوہ دہرکہوت سوودبہخشہ و بؤ مروؤف باشہ، ئہوہ ناوی لی مہخوؤہو حاللہ، وہ ہہرچی دہرکہوت کہ زیانبہخشہ، ئہوہ دیارہ کہ ہہرامہ، بؤچی؟ چونکہ خوی کاربہجی لیردہا بہگشتی فہرموویہتی: ﴿ قُلْ أُحِلَّ

لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ﴾، بہلام لہ شوینی دیکہ باسی (خَبَائِث) یش دہکات، دہفہرموی:

﴿ وَيَحْرِمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ ﴾، واتہ: وہ شتہ خرابو زیانبہخشہکانیان لی

قہدغہ دہکات، نجا یہکیک لہو شتانہی کہ سوودبہخشن و باشن، بریتہ لہ

گوشتی نیچیری راوکراو، بؤیہ دہفہرموی: ﴿ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ

تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ﴾، واتہ: وہ نیچیری ئہو نیچیرگرانہی کہ فیرتان

کردوون، بؤتان حالل کرانہ، لہ حالیکدا لہوہی کہ خوا فیری کردوون فیریان

دہکن، نایا ئہمہ مہبہست پیی چییہ؟ لیردہا زانایان دہلین: ﴿ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ

الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ﴾، راوکراو، نیچیری ئہو نیچیرگرانہ،

{ نیچیرگر مہبہست پیی چ نازل بی، وہک: سہگو تاژی و پلنگو شیرو

گورگو... ہتد، چ پہلہوہر بی، وہک: باز، باشوو، خہرتہل، دالاش... ہتد، ئہگہر

ئینسان مہشقیان پی بکات و فیری راویان بکات، ئہگہر نیچیر بگرن، ئہو نیچیرہ

حاللہ، واتہ: ہہر نازل و بالندہیہک کہ گوشت خوڑہ، ئہگہر ئینسان توانی

تہعلیمی بدو مہسقی پی بکات، کہ نیچیری بؤ بگری نیچیرہکہی حاللہ { خوا

دہفہرموی: نیچیری ئہوانہی کہ فیہ راوتان کردوون (مُكَلِّبِينَ) یانی: (مُعَلِّمِينَ)

فیہ راوتان کردوون، مہسقتان پی کردوون، نیچیرہکانیان حاللن، وشہی (جَوَارِحِ)

کوی (جَارِحَة) یہ، دیارہ بہ ئہندامہکانیش دہگوتری: (جَوَارِحِ)، دہست و گوئی و چاوو

لاق ہہرکامیکیان پی دہگوتری (جَارِحَة) لہبہرئہوہی کہ بہو دہست و لاق و چاوو

زمان و ... ہتد کردہوہ ئہنجام دہدرین، چونکہ (جَارِحَة) بہ مانای (كَاسِبِ) دی،

واتہ: وہدہستہینہر، وہک زانایان گوتوویانہ: (الْجَوَارِحِ: الْكُؤَاسِبُ مِّنْ سَبَاعِ الْبِهَائِمِ

وَالطَّيْرِ (جَوَارِحِ)، واتە: نیچیرگرەکان، لە درندهی ئازەلان، وه لە درندهی
بالبندانیش ئەو بالبندانەیی که دەتوانن پراو بکەن و غەیری خۆیان دەخۆن،
گۆشتخۆرن، (كَالْكَلْبِ وَالْفَهْدِ وَالْعُقَابِ وَالصَّقْرِ وَالْبَازِي وَالشَّاهِينِ، لَأَنَّهُا تَجْرَحُ
لَأَهْلِهَا: أَي تَكْسِبُ لَهُمُ الْوَأْحِدَةَ جَارِحَةً) وهك سەگو پلنگو هەئوو باشوو و باز،
چونکه نیچیر دەگرن بۆ ئەو نیچیرگرانەیی پراویان بۆ دەکەن، بەلگەیی قورئانییش
لەسەر ئەوه که (جرح) بە مانای (کسب)ە، ئەوهیە که خوای پەرودرگار لە

سوورەتی (الأنعام) دا دەفەرموی: ﴿وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾، خوا دەزانێ
لە پڕۆژگاردا چیتان و دەدەست هیناوه، (مَا جَرَحْتُم يَعْنِي: كَسَبْتُمْ)، (جارج) واتە:
(کاسب) و دەدەستەینەر، (جوارح) واتە: ئەو ئازەل و پەرەورانەیی که بۆ پراوکردن
بەکار دەهینرین، ئنجا ئەم ئایەتە موبارەکه چەند شتیکی لی وەر دەگیرین:

یەكەم: لی وەر دەگیرێ که ئازەل و پەرەوریش زانیارییان هەیه، چونکه خوا ﷻ

دەفەرموی: ﴿وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ﴾، ئەو نیچیرگرانەیی فیرتان کردوون،
مادام فیرکرابن، دیاره عیلمیشیان بۆ پەیدا بووه، که بریتیه لە عیلمی
پراوکردن.

دووهم: وه ئەوهشی لی وەر دەگیرێ که زانیاریی ئەگەر لە سەگیکیش دابی، ئەگەر
لە بازو باشوو و یکیش دابی، ئەگەر لە پلنگو شیریکیش دابی، زانیاریی پلەیی
ئەو ئازەل و پەلهوهره بەرز دەکاتەوه، ئایا ئەگەر سەگیک هەر لەخۆرا نیچیریک
بگری، هەلآله، یان هەپامه؟ هەپامه! بیگومان ئەدی ئەگەر سەگیک تەعلیم
دراپی و فیری پراو کرابی، نیچیر بگری هەلآله؟ بەلی هەلآله، بە هۆی
عیلمه که یهوه نیچیره کهشی هەلآله، بەلام مادام عیلمی نه بی و مه شقی پی
نه کرابی و رانه هینرابی، نیچیره کهشی ناخوری، ئەوهش له بهر پله و پایه ی
زانست و شارەزایی که زانست له ئازەلانی شیدا فەرق به نیچیره که یان دهکات،
دیاره که دەفەرموی: (مُكَلِّبِينَ) واتە: (مُعَلِّمِينَ) (التکلیب) واتە: (التعلیم)
فیرکردن، بەلام مه بهست پی فیری پراوکردنه.

دەربارەى ڤاوكردنیش ڤیویسته سی مهسهله بزانیڤ :

یەكەم/ زۆر بەی هەرە زۆری زانیان ڤایان وایه هەر ژیاندارێك، ڤیری ڤاوكردن ببی، چ ئاژەل بی، چ پەرەور، ئەوه نیچیرەكەى دەخوری، بەلام هەندیکیشیان گوتوو یانە: تەنیا سەگ نیچیرەكەى دەخوری، چونكە خوای بی هاوتا دەفەرموی: (مُكَلَّبِينَ) دەلین: ئەو هەش لە (كَلْب) هوه هاتوه، بەلام لەراستیدا قسەى زۆر بەی زانیان راسته، چونكە خوا وشەى (جَوَارِح) ی بەكارهیناوه دەفەرموی: ﴿وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ﴾، كهواته: هەر شتێك نیچیر بریندار بکات و بیگری بۆ خاوهنهكەى چ پەرەور بی، چ ئاژەل، ئنجا سەگه، پلنگه، گورگه، ... هتد، هەرچی ههیه، مادام تهعلیم درابی، نیچیرەكەى دەخوری.

دووهم/ زانیان له پیناسه کردنی ئەو ئاژەله، یاخود ئەو پەرەورەى كه ڤاوی ڤی دەکری گوتوو یانە: (اتباعُ الصَّيْدِ بِإِسْأَلِ صَاحِبِهِ وَبِئِزْجِرِ بَرْجَرِهِ وَبِئِصْرَفِ بَدْعَائِهِ وَيُمْسِكُ عَلَيْهِ الصَّيْدَ وَلَا يَأْكُلُ مِنْهُ)^(۱)، واته: بریتیه له وهى كه به قسەى خاوهنهكەى، به دواى نیچیر بکهوی، وه به قسەى خاوهنهكەى وازی لی بینی، وه به قسەى خاوهنهكەى بۆ وی بیگری و لیشی نهخوات، كهواته: كهسیك كه تاژییهكى ههیه، یان بازیکی ههیه و له نیچیری بهردهدا، بهلام تا پییگهشت نیوهی خوارد بوو، ئەوه دیاره بۆ ئەوی نهگرتوه و نیچیرگر نیه، چونكە ئەگەر نیچیرگر بی برینداری دهکات، وه جاری وایه بههوی بریندار کردنهکەیه وه رهنگه ئەو نیچیره بشمری، كه ئەو کاته بریندار کردنهکەى به سهبرین دادهنری، بهلام ئەگەر لی بخوات مانای وایه بۆ ئەوی نهگرتوه و بۆخوی گرتوو یهتی و ئەو پیناسهیهی بهسهردا ناچهسی.

سییهم/ زۆر بەی زانیان ڤایان وایه كه ئاژەل و پهلهوهری ڤاوكەر، ئەگەر بهبی ناگاداری خاوهنیان ڤاوی نیچیر بکهن، ههلال نیه بخوری، واته: كهسیك تاژییهكى ههیه له خۆرا له كهرویشکیك بهر دهبی، ئایا خاوهنهكەى بۆی ههیه لی بخوات؟ زۆر بهیان دهلین: بۆی نیه لی بخوات، هەندیکیشیان كه

(الحَسَنَ البَصْرِيَّ وَالزُّهْرِيَّ وَرَبِيعَةَ وَمَالِكَ وَالشَّافِعِيَّ فِي الْقَدِيمِ)ن، دەلێن: دروسته لێی بخوات، مادام له ئەسلدا ئەو ئاژەلە نیچیرگره فییری پراو بی، با خاوەنەكەشی ئاگای لێ نەبووبی، له مامزێك بەربووه، له كەرویشكێك بەربووه، یاخود بازەكەى كۆتریكى گرتوه، كەویكى گرتوه، با خاوەنەكەشی ئاگای لێ نەبووبی، مادام له ئەسلدا تەعلیم درابى، دروسته لێی بخوات، كە منیش پێموایه قسەى ئەمانیش راسته، ئنجا شهوكانیی رەحمەتى خۆى لێ بی له تەفسیرهكەى خۆى (فتح القدير)دا، بەرپەرچى ئەمانەى دووهم دەداتەوهو دەلێ: خوا دەفەرموێ: ﴿مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ﴾، لەوه بخۆن كە بۆیان گرتوون، بەلام من پێموایه شهوكانیی نەپێپكاوه، چونكە دەگونجی ئەو نیچیرگره نیچیرهكەش بگرێ بۆ خاوەنى، بئەوهى ئەویش ناردبیتى، ئەو نەیناردوه، بەلام دەگونجی نیچیر بۆ خاوەنەكەشى بگرێ و لێشى نەخوات، ئنجا كە لێی نەخوارد، مانای وایه بۆ وى گرتووێهتى، وه ئەمه ئەوهشى لێوهردهگیرى كە دروسته ئاژەل و پەلهوورەكێ كە دەگونجی فییری پراو بكرین، لێیان بدرى، چونكە ئەگەر لێیان نەدرى، یان ئەگەر برسى نەكرین، یان سزا نەدرین، فییری پراو نابن، لەبەرئەوه ئەو رەفتارانە لەگەڵیان دروستن، چونكە ئازاردانى ئاژەل حەرپامه، كە له خۆرا ئازارى بەدى، بەلام بە مەبەستى ئەوهى فییری پراوى بكەى، دروسته، هەلبەتە ئەك وای لێبەدى لەبەر دەستتدا مرداربیتەوه، بەلام دروسته بايى ئەوهنده كە فییرببى چۆن لێی نەخوات؟ یان چۆن بچى بۆ نیچيرو نیچیرهكەى بگرى؟ بايى ئەوهنده ئازار بدرى، دروسته.

مەسەلەى بیست و سییەم: كە دەفەرموێ: ﴿فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ

اللَّهِ عَلَيْهِ﴾، واتە: ئەو نیچیرانەى بۆ ئیوهیان دەگرن، لێیان بخۆن، وه ناوى خواشيان لەسەر بێنن، لێردا دوو شت بە مەرج گیراون، بۆ ئەوه كە دروست بی ئینسان له نیچیری ئەو نیچیرگرانه بخوات:

یەكەم: دەبی ئەو نیچیرەیان بۆ خاوەنەكەیان گرتی، دووم: دەبی ناوی خویان لەسەر بیین، جا دیارە زۆربەیی هەرە زۆری زانایان دەئین: ناوی خوا لەسەر هیئانەكە دەبی پیشی بی، واتە: كە ئەو نیچیرگرە لەو نیچیرە بەردەدا، ئینجا كە تازییە، سەگە، گورگە، پلنگە، هەرچی هەییە، بازە، باشوویە، كە تیی بەردەدا بلئ: (بسم الله) بە ناوی خواو ناوی خوی لەسەر بیئ، بەنسبەت مەرجی یەكەمیان: هەموو زانایان یاخود زۆربەیان لەسەر ئەو یەك دەنگن، كە ئەگەر نیچیرگرەكە ئەووی كە راو دەكات، ئەگەر لئی بخوا، مانای وایە بۆخۆی گرتوویەتی نەك بۆ خاوەنەكەیی، بۆیە دروست نیە لئی بخوا، ئەوكاتە دەبی بۆ وی لئی گەری، بەلام دەبی بشزانین زانایان دەئین: لئ خواردنیک زانی هەییە، كە پاش گرتنی بی، واتە: دوا ئەووی كە گرتوویەتی و لەبەردەستیدایە، وردە وردە لئی بخوا، ئەو مانای وایە بۆخۆی گرتوویەتی، بەلام لە كاتی گرتنیدا قەپالتهییەكی لییداو گازیکی لئ بگری، ئەگەر وانەبی بۆی ناگیری، یان ئەگەر چرنووکیکی لییداو لئی بچیری، ئەو هەش لە پیش گرتنیدا زانی نیە، چونكە دیارە بە مەبەستی ئەو بوو كە بیگری، بەلام دوا ئەووی كە دەگری لەبەردەستی خۆی دادەنی، لئی بخوا، ئەو دیارە بۆ خۆی گرتوویەتی و بۆ خاوەنەكەیی نەگرتووو دروست نیە لئی بخوا، چونكە ئایەتەكە دەفەرموی: ﴿فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ﴾، ئەوانەیی كە بۆ ئیویان گرتوون بۆتان هەییە لئی بخۆن.

چوارپرای زانیان لە بارەمی (بسم الله) کردنەوه

لە سەر نیچیر

بەنسبەت دووهمیشیان: (بسم الله)ی کردن لە نیچیر، ئەوه چوارپرای زانیانی تێدا هەن، کە دیارە ئێمە پرای چوارەمان پێ پەسنە:

۱/ هەندیکیان دەلێن: مەبەست لەوێهە لە کاتی لێ خواردنیدا ناوی خوای لێ بێنن، ئەوه نیچیرەکە پراوکراوه و هاتۆتە بەردەستی، سەری دەبرێ و دەبیرژینێ، جا لەکاتی خواردنیدا بڵێ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) لەوکاتەدا، بەلام لەراستیدا وهك شهوکانیی دەلێ: ئەو قسەیه راست نیه، چونکه ئایەتەکە لە باسی پراوکردنیدا دەفەرموێ: ﴿وَأذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾، لە کاتی پراوکردنیدا ناوی خوای لەسەر بێنن، نافەرموێ: لە کاتی نان خواردنیدا، ناوی خوای لەسەر بێنن، چونکه لە کاتی خواردندا ناوی خوا لەسەر هیئان فەرز نیه و لەسەر پرای زۆر بەی زانیان سوننەتە، وهك پیغەمبەر ﷺ به يهكێك له هاوهلانی فەرموو: ﴿يَا غُلَامُ سَمِّ اللَّهَ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۵۳۷۶)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۵۳۷۶)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۵۲۳۷)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۳۲۶۷)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكُبْرَى) بَرَقْم: (۶۷۵۹) }، واتە: پۆلە گیان! ناوی خوا بێنە و لە پێش خۆتەوه بخۆ، بە دەستی راستت بخۆ، کە ئەوه بوو خۆراک خواردنییە و ئەوه سوننەتە، ئەدی کەسێک (بسم الله)ی لە خۆراک خواردنی نەکرد؟ ئەوه گوناھبار نیه و تەنیا سوننەتێکی تەرك کردو، بەلام ئەوی دیکەیان پێویستە، کەواتە: ئەو رایە راست نیه.

۲- هەندیکیان دەلێن: ناوی خوا هیئان لە کاتی ناردنی نیچیرگرەکەدا مەرجی حەلال بوونی نیچیرەکەیه، دەلێن: ئەگەر ناوی خوای لەسەر نەهێنێ، ئەگەر نیچیریش بگرێ حەلال نیه، کە دیارە ئێمە ئەو رایەشمان پێ راست نیه.

۳- هەندیکیان دەلێن: ناوی خوا لەسەر هێنان، لە کاتی کەدایه کە لە نیچیرەکە ی بەر دەداو ئەو هوش سوننەتە.

۴- ئەم پرایەمان پێ راستە، کە دەلێ: ناوی خوا لەسەر هێنان فەرزە، بەلام بۆ کەسێک کە لە بیری بێ، واتە: کاتیک بابای راوچی تازییه کە ی تی بەر دەدا، بازە کە ی تی بەر دەدا، فەرزە، بلی: (بِسْمِ اللَّهِ) بەلام ئەگەر لەبیری چوو بەو خوار دنە کە ی حەرام نابێ، وە لە راستیدا ئەو ی چوارە میان زیاتر دەچیتە عەقڵەو، چونکە جاری وایە راوچی لە گەرمە ی راویدا ناوی خوا هێنانی لەبیر نابێ، بۆیە ش دەلێن: فەرزە، چونکە کە فەرمان (أَمْرٌ) لە قورئاندا دێ، ئیمە لە خۆمانەو بەمان نیە بلین: سوننەتەو دەبێ بەلگە یە ک لەو بارەو هەبێ، خوی پەروردگاریش دەفەرموی: ﴿وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾، ناوی خوی لەسەر بیین،

دیارە وشە ی: ﴿وَأَذْكُرُوا﴾، فەرمان (أمر)ەو، ئەمیش فەرز بوون دەگە یە نی، بەلام بۆ کەسێک کە لەبیری بێ، ئەگەر لەبیری چوو، ئەو خوار دنی گۆشتە کە ی لی قەدەغە نابێ، وە دەشگونجی بلین: سوننەتە، بەلام بە هەر حال ئەو پرایە ی چوارەم پیم وایە بەهێز ترە، چونکە صیغە ی ئەمر کە لە قورئاندا هاتو، واجب بوون دەگە یە نی، مەگەر نیشانە یە ک هەبێ کە لەو لایبەتات، بۆ پەوایی، یاخود بۆ بە پەسندو سوننەت دانان، کە لی رەدا ئەو نیە.

ئنجما لەو بارەو فەر موودە زۆرن، یە کێک لەو فەر موودانە: ﴿عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَيْدِ الْمِعْرَاضِ؟ قَالَ: مَا أَصَابَ بِحَدِّهِ فُكُلٌ، وَمَا أَصَابَ بِعَرْضِهِ فَهُوَ وَقِيدٌ، وَسَأَلْتُهُ عَنْ صَيْدِ الْكَلْبِ؟ فَقَالَ: مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ فُكُلٌ، فَإِنَّ أَخَذَ الْكَلْبُ ذَكَاءً، وَإِنْ وَجَدَتْ مَعَ كَلْبِكَ أَوْ كِلَابِكَ كَلْبًا غَيْرَهُ فَخَشِيَتْ أَنْ يَكُونَ أَخَذَهُ مَعَهُ، وَقَدْ قَتَلَهُ فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّمَا ذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَى كَلْبِكَ وَلَمْ تَذْكُرْهُ عَلَى غَيْرِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۴۷۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۹۵۱) وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۸۴۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۴۶۵)، وَالتَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۲۷۶)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۳۲۱۵)}، واتە: عەدی کوری حاتمە خوی لی رازی بێ (کە بە حاتمە ی طانیی بەناو بانگەو زۆر سەخی بوو، کورپکی هەبوو نەصرانیی بوو، دوا یی بوو مسوئمان) دەلێ: پرسیارم لە پیغمبەر ﷺ کرد: دەبارە ی شتیک کە

بە تیر (مِعْرَاضٍ) ڕاوە دەگرێت حوكمی چۆنە؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو هی كە بە تیزییەكەى دەگیرێت لێى بخۆ، (واتە: مادام برینداری بكاو خوینی لێ بیئى لێى بخۆ) بەلام ئەو هی بە پاناییەكەى دەگیرێت لێى مەخۆ، (واتە: ئەگەر مردار بیتەو، مەبەستى ئەو هیە ئەگەر بیکوژى، یانى: ئەگەر لێیدابى و خوینی لێ هاتبى، ئەو هی خوین لێ هاتنەكەى لە شوینی سەر برینیه تى، جا خوینەكەى لە هەر شوینیک هاتبى، بەلام ئەگەر خوینی لێ نەهینابى و مرداری کردبیتەو، ئەو بە مردار لە قەلەم دەدرى) چونكە (وَقِيدَ) ه، {واتە: ئەگەر نیچیرەكە لە ئەنجامی لێدراندا مردبى، ئەو هی مەخۆ}، وە پرسىارم لێکرد دەربارەى نِیچیرِک كە بە سەگ و تاژی دەگیرى؟ فەرمووی: هەر نِیچیرِک بۆ تۆى گرتبوو، لێى بخۆ، چونكە گرتنى سەگ سەر برینە بۆ نیچیر، {گرتنى واتە: بریندار کردنى، تاژی و سەگ كە نیچیر دەگرى، كەرویشكە، مامزە كە دەگیرى خوینی لێ دینى، ئەو لە جیى سەر برینیه با دوایى چەقۆشى پێرانهگات، كە رەنگە زۆر بەى خەلكى وانەزانن، وە پێیان وابى حەتمەن دەبى چەقۆى بگاتى، نا، مادام خوینی لێ هینابى، خوین لێ هینانەكەى لە جیى سەر برینیه، ئەو دەقى حەدبەسە ﴿فَإِنْ أَخَذَ الْكَلْبُ ذَكَاءً﴾، گاز لێگرتنى سەگ سەر برینە بۆ ئەو نیچیرە}، بەلام ئەگەر لەگەڵ سەگەكە تدا، یان لەگەڵ سەگەكاندا، سەگى نەفەرێكى دیکەش هات، یان تاژی نەفەرێكى دیکەش بەشداری کردبوو، وە مەترسی ئەو تە هەبوو كە لەگەڵیدا گازى لەو نیچیرە گرتبى و كوژرابى، ئەو لەو لێى مەخۆ، چونكە تۆ ناوى خوات لەسەر سەگەكەى خۆت هیناو، بەلام لەسەر سەگى غەیری خۆت ناوى خوات نەهیناو، ئەمەش ئەو هی لیوهر دەگیرى كە ناوى خوا هینان لەسەر ئەو نیچیرگرە، فەرزه.

هەر وەها لەو بارەو ئەم رېوایەتەش هەیه: ﴿عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قُلْتُ: إِنَّا قَوْمٌ نَتَّصِدُ بِهِذِهِ الْكِلَابِ، فَقَالَ: إِذَا أُرْسِلَتْ كِلَابُكَ الْمُعَلَّمَةَ، وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ مِمَّا أَمْسَكَنَ عَلَيْكَ، إِلَّا أَنْ يَأْكُلَ الْكَلْبُ، فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَكُونَ إِئْمًا أَمْسَكَ عَلَى نَفْسِهِ، وَإِنْ خَالَطَهَا كَلْبٌ مِنْ غَيْرِهَا فَلَا تَأْكُلْ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۲۹۶)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۴۸۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۹۵۰)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۸۴۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۴۷۰)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۲۶۷)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۳۲۰۸)}، واتە: عەدى كورپى حاتیم خوا لێى رازى بى، دەلى:

پرسیارم له پیغهمبهری خوا ﷺ کرد، گوتم: ئیمه خه لکیکین بهم سهگ و تاژی(و نیچیر) گرانه راوی دهکهن، (واته: ئهوه چونه کهنگی نیچیرهکه بخوین؟ کهنگی نه بخوین؟) فهرمووی: ئهگهر سهگهکانی خوت که فیری راوت کردوون، ناردتن و ناوی خوات له سهه هینان { (بِسْمِ اللّٰهِ) ت لیکردن } له نیچیرهکهیان بخو، له وهی که بوئویان گرتوه، مهگهر سهگهکه لیی بخوات، ئهگهر سهگهکه له نیچیرهکهی خوارد دهرسم که بوخوی گرتبیتی، له بهرئه وه لیی مهخو، ههروهها ئهگهر سهگی غهیری خوشت به شداری تیدا کرد، دیسان لیی مهخو.

مهسهلهی بیست و چوارهم: که دهرمووی: ﴿ اَلْیَوْمَ اُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ﴾، دیاره

ئهوهی پیشی فهرمووی: ﴿ قُلْ اُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ﴾، لیردها دووباره دی دهکاته وه،

﴿ اَلْیَوْمَ اُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ﴾، ئه مپروشته خوشت و به تام و سوودبه خشه کانتان بو

حه لال کراون، ئایا بوچی دووباره کراوته وه؟ به مسوگه ری هه شتیک له قورئاندا که دووباره دهبیته وه، هه له خووه نیه و حه تمه ن حیکمه تیکی گه وره، یان چه ندان حیکمه تی تیدان، که واته: با هه ولبده دین حیکمه تی ئه و مهسه له یهش لیردها بزاین:

یهکهه/ بو ئه وهی به بیانوی دنیا به که مگرتنه وه ئه و شتانه ی که پاک و چاک و سوودبه خشن له خوئیانیان قه دهغه نه کهن، به تایبه تی گوشت، وه ک خوا ﷺ

هه له سووره تی (المائدة) دا دهرمووی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَحْرِمُوْا

طَيِّبٰتٍ مَّا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴾ (۸۷) واته:

ئه ی ئه وانه ی برواتان هیناوه! شته خوشت و به تامه کان که خوا بو ی حه لال کردوون له خوئیانیان قه دهغه مه کهن، وه ده ستریزی مه کهن و سنوورشکینی مه کهن، چونکه بیگومان خوا سنوورشکینانی خوشناوین. دوایی دهگه ی نه تهفسیری ئه م ئایه ته، که له بهرچی هاته خوار؟ کو مه لیک له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ رۆژیک به لای می رگ و ئاو یکدا تی په رین، گو تیان: با لی ره دایکو تین و هه ر لی ره بین بو خو مان، وه هه ندیکیان گو تیان: با خو مان بخه سینین و پیو یستی مان

بە ئافرەتان نەبىۋ بۇ خۇمان تەركى دىنيا بىكەين، دوایى گوتیان: بابچینه وه پرسىك بە پیغمبەر ﷺ بىكەين داخۇ راي چىیە؟ ئىدى كە چوونە وه، پرسیان پىكرد، خواى پەرودىگار ئەم ئايەتەى ناردە خوار، ئەى ئەوانەى برواتان هیئا وه! شتە خۇش و بەتامەكان كە خوا بۇى حەلال كىردوون له خۇتانیان قەدەغە مەكەن، (ئىنجا گۆشتە، ئافرەتە، خواردنە، شتى شیرینه .. هتد)، وه سنوورشكىنىى مەكەن، كەواتە: شتى خۇش و بەتام و سوودبەخش له خۇت قەدەغە بىكەى به بیانووى ئە وه كە خوا له خۇت رازى دەكەى، مانای ئە وه یه تۆ سنوور شكىنىیت كىردو، كەواتە: دىنيا به كەمگرتن و به تەقوا بوون پەكى لەسەر ئە وه نەكەتو، شتى خۇش له خۇت قەدەغە بىكەى، بەلام زىدەرۆیى تىدا مەكە، وهك خوا

دەفهرموئى: ﴿يَبْنِيْ اٰدَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا

سُرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۱﴾ الأعراف، زور له مسولمانان وا دەزانن، به وه

له خوا نىك دەبنە وه كە شتى حەلال له خۇيان حەرام بىكەن، شتى خۇش نەخۇن و شتى خۇش بەكارنەهینن، پیغمبەر ﷺ شتى واى نەكردو، ئافرەتیشى هیئا ون، خواردنى خۇشیشى ئەگەر لیئەلکەوتبى خوار دوویەتى، شتى شیرینیشى خواردو: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ يُحِبُّ الْحُلُوَاءَ وَالْعَسَلَ﴾ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۴۳۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۶۶۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۸۳۱)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۳۲۳)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۵۲۵۴)}، واتە: عائیشە (خوا لیى رازى بى) دەئى: پیغمبەر ﷺ حەلواو هەنگوینى پى خۇش بوو، هەر وه ها گۆشتیشى پى خۇشبوو، هەركاتىك لیى هەلکەوتبى لیى خواردو، بەلام ئەگەر لیشى هەلکەوتبى نەیکردو به خەم، جارى وابوو چەند رۇژان نانى نەخواردو، به خورماو به ئاو قەناعەتى كىردو، ئامانجى خواردن نەبوو، بەلام دژى خواردن خۇشیش نەبوو، ئا ئە وه راستە شەرە، هەلبەتە وهك من له كتیى (رېگای صالح بوون و بەرهو خوا چوون) دا له باسى تەزکیەى نەفس و خۇراهیئان و مەشق لەسەر خۇگردنم كىردو، دەگونجى ئینسان جار جار هەندىك خواردن له خۇى بگریتە وه، بەلام نەك له خۇى قەدەغە بىكات، وه ئەمە ئە وه شى لى وەر دەگىرى كە ئەگەر مرؤف نەخۇشى

وہک زەختو شەگرەدی بێ و پارێزێ بکات و هەندێ شت نەخوا، مانای وانێه ئەوہ لەخۆی قەدەغە کردوہ.

دووہم/ ھەر و ھا بۆئەوہی کە مسوولمانان بە بیانووی ھەڵال بوونی شتی خۆش و بەسوودوہ، بەرەو شتی خراپ و پیس و زیانبەخشیش نەپۆن، وە سنوور شکیینی نەکەن، بۆیە خوای کاربەجێ دەفەر موێ: ﴿ **الْيَوْمَ أَحِلَّ لَكُمْ**

الطَّيِّبَاتُ ﴾ بۆئەوہی کە ئەوانە ی بە بیانووی زوھدو دنیا بەکەمگرتنەوہ شتی خۆش لەخۆیان قەدەغە دەکەن، کە بزانی ئەوہش خراپە، ئەوانەش کە لە ھەڵال تێدەپەرینن بەرەو ھەر و ھەر پام دەچن، بزانی کە نەخێر بەس ئەو شتانە ی کە سوودبەخش و خۆش و بەتامن، ھەڵالەن، وە ئەو شتانە ی کە پیس و زیانبەخشن قەدەغە و ھەر پام، وە خوا ھیچ شتیکی قەدەغە نەکردوہ کە پیس و زیانبەخش نەبێ.

مەسەلە ی بیست و پێنجەم: کە دەفەر موێ: ﴿ **وَطَعَامَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ** ﴾،

خواردنی ئەوانە ی کتیبیان پێدراوہ ھەڵالە بۆ ئێوہ، لێرەدا مەبەست لە خواردن چییە؟ زانیان دوو رایان ھەن:

(۱) ھەندیکیان گوتوویانە: (طَعَام) واتە: ھەموو جوۆرەکانی خواردن، جا نان بێ، دانە و ئێلە بێ، میوہ بێ، سەوزە بێ، گوشت بێ، ھەمووی دەگریتەوہ، با ھی ئەھلی کیتابیش بێ، با ھی جوولەگەش و نەصرانییەکانیش بێ، یانی: با ئەوانیش سازیان کردبێ، بۆ مسوولمانان ھەڵالە، چونکە پەرنگە ئەوکاتە مسوولمانان زۆر ھەستیارییان بووبێ بە خواردنیان، لەبەرئەوہی ئەھلی کوفرن، بۆیە خوای پەروردگار بۆی روونکردوونەوہ، کە نەخێر خواردنی وان (واتە: ھی خاوەن کتیبەکان) بۆ ئێوہ ھەڵالە، ئە ی مسوولمانینە!

(۲) ھەندیکی دیکە گوتوویانە: نەخێر لێرەدا مەبەست لە (طَعَام) تەنیا سەرپرەوہ، واتە: گوشت، دەلێن: چونکە مسوولمانان زانیویانە کە دانە و ئێلە و میوہ و سەوزە... ھتد، ھی ھەر کەس بێ ھەڵالە، مادام لە پێھکی ھەر پامەوہ دەستی نەکەوتبێ، ھەر کەسێک سازی کردبێ ھەر ھەڵالە، بەلام ئیشکالیان ھەبووہ لە

گۆشتدا، لەبەرئەوهی خوا ﷺ باسی ئەوهی کردووە، کە هەر شتێک بە ناوی غەیری
خواوە سەربەرێ درێ حەرپامە، ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ

لَفِسْقٌ... ﴿۱۲۱﴾ الأنعام، واتە: هەرشتێک ناوی غەیری خۆی لەسەر هاتبێ لێی
مەخۆن، چونکە ئەوه گوناھبارییە و لە پڕی لادانە، ئەوان ئیشکالیان لە گۆشتدا
هەبوو، بۆیە دەلێن: لێرەدا مەبەست لە (طَعَام) گۆشتە، هەلبەتە هەردوو
واتاکانیشت دەگونجین، چونکە خۆی زاناو شارەزا دەیتوانی لە جیاتی وشە
(طَعَام) بفەرموی: (وَلُحُومٌ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ) یان (وَذَبَائِحُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ)
بیگومان مسوولمانی واش هەبوووە هەیه کە پێی وابێ نانی دەستیشیان
حەرپامە! وە هی وایە ڕەنگە پێی وابێ میوەشیان لەدەست وەرگیری هەر
حەرپامە! بەلام خۆی پەرودرگار روونی کردۆتەووە کە نەخیر ئەوانە ی کتیبیان
پێدراو، هەموو جوۆرە خواردنیکیان بۆ ئیووە حەلالە، بە گۆشتیشەووە، وە
ئەوانە ی کتیبیان پێنەدراو، گۆشتیان حەرپامە، بەلام شتی دیکەیان حەلالە،
بتیەرسیتیکە، موشریکیکە دەعوەتت دەکات مادام گۆشت نەبێ، ئەوی دیکەیان
حەلالە، نانە، میوەیە، برنجە، نیسکە، نۆکە، هەموو ئەو شتانە حەلالن، ئنجا
لێرەدا ئیشکالێک دروست بوو لەلایەن هەندیک لە توێژەرەوانی قورئانەووە،
ئەویشت ئەوویە: کە ئایا ئەگەر زانرا خاوەن کتیبەکان (بِسْمِ اللَّهِ) ناکەن لەسەر
سەربراو، یاخود ناوی غەیری خۆی لەسەر دینن، ئەگەر کابرا بۆی ساغ بۆووە کە
ناوی عیسای لەسەر دینن، یان ناوی مەریەمی لەسەر دینن، یاخود جوولەکە
ناوی عوزیری لەسەر دینن، ئایا حەلالە بیخوات؟ زانیان لەوبارەووە راجیایی
یان هەیه:

هەندیک گوتووویانە: دروستە.

وە هەندیک دیکە گوتووویانە: دروست نیە.

وە من پێموایە پرای دووهم راستە، تۆ ئەگەر دنیایی ناوی غەیری خۆی لەسەر

هاتووە نابێ بیخۆی، بۆچی؟ چونکە خۆی زاناو شارەزا فەرمووویەتی: ﴿ وَلَا

تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ... ﴿۱۲۱﴾ الأنعام، واتە: هەرشتێک

ناوی خوای لەسەر نەهاتبی، (واتە: ناوی غەیری خوای لەسەر هاتبی) لێی مەخۆن، ئەگەر نا ئەگەر خاوەن کتیبیک وەك چۆن مسوولمانیک لەبیری دەچی، لەبیری چوو ناوی خوای لەسەر بێنی، بۆ وینە: کاتیک مریشکیک سەردەبێ، یان مەریک، بەرانیک، گایەك، حوشتریک سەردەبێ ناوی خوای لەسەر نەهینێ و لەبیری بچی، ئایا دەخوری یان ناخوری؟ زۆر بەی زانایان دەلین: مادام بە هۆی لەبیر چوونە وەو بە دەخوری، بەلام ئەگەر بە ئانقەست بلی: ناوی خوای لەسەر ناهینم، ئەوکاتە زۆر لە زانایان دەلین قەدەغە دەبی، با مسوولمانیش بی، ئنجا دیارە ئەگەر نامسوولمانیش بی لەبیری بچی ناوی خوای لەسەر بێنی، مانای وایە هەر هەمان حوکمی هەیه، بەلام ئەگەر ناوی غەیری خوای لەسەر بێنی، قەدەغەیه، بخوری، یاخود بە ئانقەست ناوی خوای لەسەر نەهینێ، ئەوکاتە ئیشکالەكە لەویدا دەبی، کەواتە: کە ئیمە دنیابووین خاوەن کتیبیک کە جوولەکەیه، یان نەصرانییە، ناوی غەیری خوای لەسەر سەر براوەکە یەنناو، ئەوکاتە بۆمان نیە لێی بخوین، بەلام ئەگەر نەمانزانی کە ناوی خوای لەسەر هاتو یان نەهاتو،

ئەسلەکە یەو وەیه: کە پەوایه بخوری، چونکە خوا دەفەرموی: ﴿وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا

الْكِتَابِ حُلٌّ لَكُمْ﴾، خواردنی ئەوانە ی کتیبیان پێدراو، حەلالە بۆ ئێسە، دیارە لە کاتیکدا خوای پەروەردگار وایفەرموو کە زانیویشیەتی کە ئەوان لە کاتی سەربریندا چی دەلین و ناوی چی لەسەر دەهینن، کەواتە: مادام فەرموویەتی: حەلالە، حەلالە، بەلام ئەگەر دنیابوو ناوی غەیری خوای لەسەر هیناوە ئەو کاتە حەرامە.

مەسەلەى بیست و شەشەم:

باسک لە بارەى شیان و نەشیانی ئافرەتى داویناکە و بە پیاوی داوینپیس

کە دەفەر موی: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ ...﴾، وە ئافرەتانی پاکیزەى ئیماندار بۆ ئیووە حەلألن کە هاوسەرگرییان لەگەڵدا بکەن، بۆ زانیاریتان (مُحْصَنَات) کۆى (مُحْصَنَة) یە، (حِصْن) واتە: قەلا، (مُحْصَن) یانى: قاییم کراو، پارێزراو، (حِصْن) بۆچى پێى دەگوترى (حِصْن)؟ چونکە هەر کەسێک بچیتە نیو قەلاو دەپارێزى، (مُحْصَنَة) ش ئافرەتیکە کە پارێزراو، پاکیزەى، دەشگونجى بخوینریتەو (مُحْصَنَات) واتە: خۆ پارێزەران، ئنجا ئەگەر (مُحْصَنَة) بى ئەو (إِسْم مَفْعُول) ه، وە ئەگەر (مُحْصَنَة) بى ئەو (إِسْم فَاعِل) ه، واتە: ئەوانەى خۆیان پاراستو، یان ئەوانەى پارێزراو، گرنگ ئەو یە لێردا ئەم ئایەتە ئەو دەگەیهنى کە دروست نیه پیاوی داوین پاک (عَفِيف)، ئافرەتى ناپاک بێنى، ئافرەتى داوینپیس و زیناکەر بێنى، هەرودها بە پیچەوانەشەو دروست نیه ئافرەتى پاک شوو بکات بە پیاوی ناپاک و داوینپیس، دیارە ئایەتى ژمارە (۲) سوورەتى (النور) یش هەمان مەبەست زۆر بە راشکاوی دەگەیهنى، کە دەفەر موی: ﴿الزَّانِي لَا

يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى

الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲﴾، جا قورئان هەندیکى هەندیکى لیکدەداتەو و رووندەکاتەو، بۆیە لە هەر شوینیک ئایەتیکت بینى چاک تێنەگەشتى، چاک لە واتاکەى حالى نەبووى، یاخود ئیشکالیک، یاخود تەمومژیکى لەسەر بوو، تەماشای بکە ئایەتى دیکە لەوبارەو چى هاتو، بیانەینە، ماناکەت بۆ روشن دەبیتەو، لێردا کە خوا دەفەر موی: ئافرەتانی پاکیزەى ئیماندار بۆ ئیووە حەلأل کراو، چونکە دەفەر موی:

﴿ **الْيَوْمَ أَحْلَلْ لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلًّا لَكُمْ وَطَعَامَكُمْ حِلًّا**

لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ ﴿٥﴾، یانی: ﴿ **وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ** ﴾ یش، بۆ

ئێوه حەلال کران، عەطفە بۆ سەر ﴿ **أَحْلَلْ لَكُمْ** ﴾، وەك چەمکی پێچەوانەى وایە
 كە ئافرهتانی ناپاكیزه حەلال نین و نابى هاوسەرگیریان لەگەڵدا بکەن، ئیـمە چۆن
 ئەوهمان بۆ رۆشن دەبیـتەوه؟ لە ئایەتى ژماره (۳)ى سوورەتى (النور)دا كە
 دەفەرموى: پیاوی زیناکەر تەنیا ئافرهتى زیناکەرو ئافرهتى هاوبەش بۆ خوادانەر
 دینى، ئافرهتى زیناکەرىش تەنیا پیاوی زیناکەرو هاوبەش بۆ خوادانەر مارهى

دەكات، وە ئەوه لە ئیمانداران قەدەغەکراوه، ﴿ **الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً**

وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ النور،

كەواتە: قەدەغەیه لە پیاوی ئیماندارو پاك ئافرهتیكى داوینپیس بئى، وە هەرودها
 قەدەغەیه ئافرهتیكى پاكی ئیماندار شوو بە پیاویكى داوینپیس بكات، مادام بزانی
 داوینپیسە و لەسەر داوینپیسى بەردەوامە، بەلام كەسێك بزانی پێشتر داوینپیسى
 كردوو، دواى تۆبەى كردوو گەراوتەوه و وازى لە گوناح هیناوه، ئەوكاتە دروستە،
 جا پیاوهكە بى، یان ئافرهتهكە بى، ئنجا ئەو ئایەتهى سوورەتى (النور) ئەوهوشى
 لى وەردهگیرى، كە دیسان وەك باسمان كرد، پیاوی زیناکەرىش ئافرهتى پاكیزه و
 (عفیفة)ى پى ناشى و نابى لى ماره بكرى، دیاره زانیان لەوبارهوه راحیایان
 ههیه، وە زۆربهیان نیکاحی ئافرهتى زیناکەر لە پیاوی پاك و، ئافرهتى پاك لە پیاوی
 زیناکەر بە دروست دەزانن، واتە: پێچەوانەى ئەوهى كە ئیـمە گوتوویمانە، بەلام
 بەشیکیان كە ئیمام ئەحمەدیشیان لە نیودا ههیه دەلین: دروست نیه، نه پیاوی
 داوین پاك ئافرهتى ناپاك بئى، نه ئافرهتى پاك شوو بە پیاوی ناپاك بكات،
 كەمیکیان وا دەلین، بەلام زۆربهیان دەلین: دروستە.

وہ من پیموایه ئەو راپه راسته كە دەلى: ئافرهتى پاك بە پیاوی زیناکەر ناشى،
 هەرودها پیاوی پاكیش بە ئافرهتى زیناکەر ناشى، واتە: نابى لىك ماره بكرین،
 لەبەر چەند بەلگەیهك:

یه‌که‌م/ پرسته‌ی: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾، ئافره‌تانی پاك له ئیمانداران، واته: ته‌نیا ئه‌وانه‌تان بو چه‌لال کراوه، ئه‌وه زۆر روون و راشکاوه، که به‌س ئافره‌تانی پاك چه‌لالن که ئینسان هاوسه‌رگرییان له‌گه‌لدا بکات، ئه‌دی ئافره‌تانی ناپاک؟ چه‌مکی پێچه‌وانه‌ی (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) هکه‌ی ئاویه، که ئافره‌تانی ناپاک که (مُحْصَنَات) نه‌بن و پاکیزه نه‌بن، دروست نیه هاوسه‌رگرییان له‌گه‌لدا بکریت، هه‌لبه‌ته وشه‌ی (مُحْصَنَات) له قورئاندا که به‌کاردی به‌س و اتا به‌کارده‌هیئری: (عظیفات)، (متزوجات)، (حرائر) واته: ده‌کری ئه‌و وشه‌یه به‌مانای ئافره‌تانی داوین پاك، یان ئافره‌تانی هاوسه‌ردار، یان ئافره‌تانی ئازاد بی، واته: پێچه‌وانه‌ی گوێله، به‌لام لی‌ره‌دا نه (متزوجات)، نه (حرائر)، ناگونجی بلین: مانای (مُحْصَنَات)ه، به‌لکو ده‌بی بلین: (مُحْصَنَات) واته: (عظیفات) ئافره‌تی داوین پاك.

دووه‌م/ له ئایه‌تی ژماره (۳) سوورته‌ی (النور) دا خوا زۆر به‌ روون و راشکاوی ده‌فه‌رموی: پیاوی زیناکه‌ر جگه له ئافره‌تی زیناکه‌رو، هاوبه‌ش بو خوا دانهر ناهینی، وه ئافره‌تی زیناکه‌ر ماره‌ی ناکات و نایهینی هاوسه‌رگریی له‌گه‌لدا ناکات، جگه له پیاوی زیناکه‌رو هاوبه‌ش بو خوا دانهر، وه ئه‌وه له ئیمانداران قه‌ده‌غه کراوه، ئیدی له‌وه روون و راشکاوتر ده‌بی چی بی، که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿... وَحَرَّمَ ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النور، ئه‌وه له ئیمانداران قه‌ده‌غه کراوه.

ئنجا له‌وباره‌وه (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) له کتێبه‌که‌ی خو‌ی (تیسیر الک‌ریم الرحمن فی تفسیر کلام‌المنان) دا له‌وباره‌وه ده‌لی: (وَهَذَا دَلِيلٌ صَرِيحٌ عَلَى تَحْرِيمِ نِكَاحِ الزَّانِيَةِ حَتَّى تَتُوبَ، وَكَذَلِكَ اِنْكَاحُ الزَّانِي حَتَّى يَتُوبَ، فَإِنْ مُقَارَنَةَ الزَّوْجِ لِرُؤُوسِهِ، وَالزَّوْجَةَ لِرُؤُوسِهَا، أَشَدُّ الْاِقْتِرَانَاتِ وَالْاِزْدَوَاجَاتِ، وَقَدْ قَالَ تَعَالَى: ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (الصافات، آی: قُرْآنَهُمْ)^(۱) دواى ئه‌وه‌ی که ئه‌م ئایه‌ته‌ی دینی له سوورته‌ی (النور) دا ده‌لی: وه

الأرنؤوط: حَدِيثٌ حَسَنٌ}، واته عهبدوئلاى كورى عهبرى كورى عاص خوا له خووى و بابى رازى بى دهئى: پياويك له مسوئلمانان مؤلتهتى له پيغهمبهرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وهرگرت كه ئافرهتتيك بينى كه پييان دهگوت: (أُمُّ مَهْرُؤَلٍ) كه عادهتى وابوو به ئاشكرا زيناي دهكردو دهشيكردو مهرج لهسهر ئهو كهسهى كه زيناي لهگهئ دهكات كه نهفهقهى بكيشى، ئهو پياوه گوتى: ئهى پيغهمبهرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رپگام ددهدى ئهو ئافرهته ماره بكهه؟ پيغهمبهرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئهو ئايهتهتى بهسهردا

خويندهوه: ﴿ **الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ**

مُشْرِكٌ... ﴿٣﴾ ﴾، واته: ئافرهتى زيناكهر مهگهر پياوى داوينپيس، ياخود

پياوى هاوبهش بو خوا دانهر مارهى بكات، ئهگههنا دروست نيه، ئيدى وازى لى هينا، كهواته: ئايهتهكه دياره مهبهستهكهى چييه؟

فهرموودهى دووهم: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ مَرْثَدَ بْنَ أَبِي مَرْثَدٍ الْعَنَوِيَّ كَانَ يَحْمِلُ الْأَسَارِيَ بِمَكَّةَ، وَكَانَ بِمَكَّةَ بَغِيٌّ يُقَالُ لَهَا: عَنَاقُ وَكَانَتْ صَدِيقَتَهُ، قَالَ: فَجِئْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنْكِحُ عَنَاقَ؟ قَالَ: فَسَكَتَ عَنِّي،

فَنَزَلَتْ: ﴿ **وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ... ﴿٣﴾** ﴾، فَدَعَانِي فَفَرَّهَا

عَلَيَّ وَقَالَ: «لَا تَنْكِحُهَا»﴾ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (٢٠٥٣)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم:

(٣١٧٧)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (٣٢٢٨)، وَالحَاكِمُ بَرَقَم: (٢٧٨٥) وَصَحَّحَهُ، وَقَالَ

الشيخ الألباني: حَسَنٌ صَحِيحٌ}، واته: عهبدوئلاى كورى عومهر خوا له خووى و

بابى رازى بى، دهگيرپيتهوه كه مهرتهدى كورى ئهبي مهرتهدى غهنهويى كه

ديلهكانى له مهككه دهفراند له چنگى كافرهكان، (ئهو مسوئلمانانهى كه ديبيان

كردبوون دهيفراندن دهيهينان بو مهدينه عادهتى وابوو، پياويكى ئازابوو) له

مهككesh ئافرهتتيكى داوينپيس ههبوو، پييان دهگوت: (عناق) دؤستى بوو،

{ واته: له سهردهمى نهفامى دا دؤستى بووه، زيناي لهگهئدا كردوه، ئهگههنا

دوايى كه مسوئلمان بووه، نا}، دهئى: چووم بو لاي پيغهمبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گوتم: ئهى

پيغهمبهرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! ئايا عهناق بينم؟! پيغهمبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بيدهنگ بوو، ههتا

ئهم ئايهته هاته خوارى: ﴿ **وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ... ﴿٣﴾** ﴾، النور،

واته: ئافرهتی زیناکهر مهگهر پیاوی زیناکهر یان هاوبهش بو خوا دانهر، نهگهرنا ماره‌ی ناکات، پیغه‌مبهر ﷺ بانگی کردم و ئایه‌ته‌که‌ی به‌سه‌ردا خویندمه‌وه و فه‌رمووی: ماره‌ی مه‌که، (لیی گهری به که‌لکی تو نایه‌ت).

فه‌رمووده‌ی سییه‌م: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَنْكِحُ الزَّانِي الْمَجْلُودَ إِلَّا مِثْلَهُ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۸۲۸۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۰۵۴)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۲۷۸۵) صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ }، واته: نه‌بو هوره‌یره خوا لئی رازی بی، ده‌لی: پیغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: پیاویکی زیناکهری جه‌لده لی‌دراو، (قامچی لی‌دراو)، وینه‌ی خو‌ی نه‌بی ماره ناکات،

خوا له‌باره‌ی سزای زیناوه فه‌رموویه‌تی: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲﴾﴾ النور، واته: پیاوی زیناکه‌رو ئافره‌تی زیناکه‌ر هه‌ردووکیان یه‌کی سه‌د قامچیان لی بدن، پیاویک له‌سه‌ر زینا قامچی لی درابی، مه‌گهر ئافره‌تیکی وه‌ک خو‌ی، نه‌گهرنا دروست نیه ماره‌ی بکا، واته: ئافره‌تیش که زینای کردبی‌و، سه‌د قامچی لی درابی، نه‌وه لی‌کده‌وه‌شینه‌وه، به‌لام پیاویکی زیناکه‌ر له‌گه‌ل ئافره‌تی پاکیزه‌و پاک، لی‌ک ناوه‌شینه‌وه.

دیاره نه‌و مه‌سه‌له‌یه زور گرنگه‌ بو‌یه تو‌زی‌ک له‌سه‌ری رو‌یشتم، شایانی باسه نه‌و زانایانه‌ش که رایان وایه: دروسته پیاوی پاک ژنی زیناکه‌رو، پیاوی زیناکه‌ر ژنی پاک بی‌نی، نه‌وانیش به‌لگه‌ دینه‌وه‌وه ده‌سته‌و نه‌ژنو دانه‌نیشتون، که به رای من به‌لگه‌گانیان جیی قه‌ناعه‌ت نین.

نه‌و شتانه‌ی نه‌وان به به‌لگه‌یان دینه‌وه‌وه:

فه‌رمووده‌ی یه‌که‌م: پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿أَلَا وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا، فَإِنَّمَا هُنَّ عَوَانٌ عِنْدَكُمْ، لَيْسَ تَمْلِكُونَ مِنْهُنَّ شَيْئًا غَيْرَ ذَلِكَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ، فَإِنْ فَعَلْنَ فَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ، وَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ مُبْرِحٍ، فَإِنْ أَطَعْتُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا﴾ { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۱۶۳)

وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الكبرى) برقم: (۴۱۰۰)، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْأَحْوَصِ الْجُشَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، وَاتَهُ: { پیغهمبه‌ری خوا ئه‌وهی له (حَجَّةُ الْوُدَاعِ) دا فه‌رموو، به‌لام با بزانی نهم فه‌رمایشه ئه‌وهی لی‌وه‌رده‌گیری، که ئه‌وان ده‌یلین؟ } پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموی: من به داکوکی‌کردنه‌وه ناموژگار بیتان ده‌کهم ده‌رباره‌ی ئا‌فره‌تان له‌گه‌ئیان چاک بن، چونکه ئه‌وان له‌به‌رده‌ستی ئی‌وه‌دان، ده‌توانن که بچنه لایان، (واته: له‌گه‌ئیان جووتبن)، وه جگه له له‌گه‌ل جووتبوون هیچ مافیکی دیکه‌تان له‌سه‌ریان نیه، بیانچه‌وسیننه‌وه { که دیاره له‌گه‌ل جووتبوون ئه‌ویش که مافی پیاوه له‌سه‌ر ژن، مافی ژنیشه له‌سه‌ر پیاو، که له رووی جینسیه‌وه یه‌کدی تی‌ر بکه‌ن بوئه‌وهی له گوناح پاریزراو بن } مه‌گه‌ر گونا‌هیکی ئاشکرا بکه‌ن، ئه‌گه‌ر گونا‌هیکی ئاشکرایان کرد، پشتیان تی‌بکه‌ن و له‌گه‌ئیان مه‌خه‌ون، وه لی‌یان بدن، به‌لام لی‌دانیکی وانا برینداریان بکه‌ن، شوینیان بشکی‌نن، ئنجا ئه‌گه‌ر دوا‌ی ئه‌وه به قسه‌یان کردن، ئه‌وه بیان‌وو‌یان پی مه‌گرن.

دیاره من فه‌رمووده‌ی دووه‌میش دینمه‌وه، دوا‌یی دیمه‌وه سه‌ری، که ئایا ئه‌وه به به‌لگه‌ی ئه‌وه ده‌شی که ئا‌فره‌ت و پیاوی پاک‌و‌پیس لیک ماره بکرین؟!

فه‌رمووده‌ی دووه‌م: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ امْرَأَتِي لَا تَمْنَعُ يَدَ لَأَمْسٍ، قَالَ: «غَرِبَهَا»، قَالَ أَخَافُ أَنْ تَتَّبَعَهَا نَفْسِي، قَالَ: «فَاسْتَمْتِعْ بِهَا» ﴿أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ برقم: (۲۰۵۱)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۳۴۶۴) صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، وَاتَهُ: عه‌بدو‌للای کوری عه‌بباس خوا له خو‌ی و بابی رازی بی، ده‌لی: پیاویک هاته لای پیغهمبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، گوتی: ژنه‌که‌م ده‌ستی که‌س نا‌گی‌رپ‌ته‌وه، فه‌رمووی: ده‌ری بکه‌و لی‌ی دووربکه‌وه‌و وازی لی بی‌نه، گوتی: ده‌ترسم نه‌فسم به دوا‌ی بکه‌و‌ی؟! فه‌رمووی: ده هه‌ر له‌لای خو‌ت بیه‌یله‌وه‌و سوودی لی بی‌نه.

به‌ر له‌وه‌ی بی‌نه سه‌ر ئه‌سلی مه‌به‌ست ده‌لیم: من زورم پی ناخوشه که زانایه‌ک له کتیبیکدا، فه‌رمایشه‌تیکی پیغهمبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دین‌ی و لی‌شی حالی نه‌بووه، ئنجا حوکمیکی غه‌له‌تی لی هه‌لده‌هینجی، ئنجا ئه‌و حوکمه که به هه‌له له‌و حه‌دیه‌سه هه‌له‌ینجراوه‌و قسه‌ی پیغهمبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نیه، ره‌نگه خه‌لک دوا‌یی و بزانی پیغهمبه‌ر

وایفهرمووہ!! ﷺ

من زور زور بهوه قه لسم، بویه پیموایه باشرین بهرگریی کردن له پیغه مبهه
 ئهوهیه که فهرمایشتهکانی پیغه مبهه ﷺ وهک خوی مه بهستی بووه، ئاوا
 لیان حالی بین، که هیچ کات پیغه مبهه ﷺ شتیکی نه فهرمووہ، که له گهل ئایهتی
 قورئاندا دژ بوهستی، یان له گهل عهقلی سه لیمدا دژ بوهستی، یان له گهل عیلم دا دژ
 بوهستی، یان له گهل واقیعدا دژ بوهستی، وه ههر شتیک که وابوو لیی بکه ونه
 گومانه وه، یان دهبی مانایه کی راستی لی وه برگرین، یان دهبی بلین: ئه وه
 فهرمایشتی پیغه مبهه ﷺ نیه، ئنجا لیهدا با ته ماشا بکه یین:

فهرمایشته که ی یه که م که ده فهرموی: ئاموژ گاریتتان ده که م له گهل ئافره تاندا باش
 بن، وه جگه له مافی سه رجیی کردن و، له گهل جووتبوونیان هه قیقی دیکه تان
 له سهریان نیه، مه گهر فاحیشه یه کی ئاشکرا بکه ن، بو زانیاریتتان وشه ی (فاحشة
 مبینه) له قورئاندا ته نیا له سی شویندا هاتوه، وه من به دوا ی مانای ریشه یی ئه و
 وشه یه که وتووم، له قورئاندا له بهر ئه وه ی که له سوورته ی (الأحزاب) دا دهر باره ی
 خیزانه کان ی پیغه مبهه ﷺ هاتوه، منیش زور به هه ستیاری ته ماشای ئه و وشه یه م
 کرد، داخو مه به ست پیی چییه؟ وه سه ره نجام بو م دهر که وت وشه ی (فاحشة) له
 قورئاندا به ته نیا و به بی وشه ی (مبینه) به و گونا هانه ده گوتری که په یوه ندیان به
 لایه نی جینسیه وه هه یه، با بزانی چو ن؟

۱- خوا ده فهرموی: ﴿وَالَّتِي يَأْتِيكِ الْفَحِشَةُ مِنْ نِسَائِكُمْ...﴾ (۱۵)

النساء، واته: ئه و ئافره تانه تان که فاحیشه ده که ن، که لیهدا مه به ست پیی خو له
 یه کدی خشان دنی ئافره تانه که (مُسا حقة) ی پیده گوتری.

۲- وه خوا له شوینیکی دیکه دا ده فهرموی: ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ

الْفَحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (۸۰) الأعراف، واته: لووط

کاتی که به گه له که ی گوت: ئایا گونا هیکی دزیو ده که ن که هیچ که س له جیهانیان
 بو کردنی پیشتان نه که وتوه؟ لیهدا مه به ست پیی نیربازییه.

۳- وه به مانای زینا و داوینپیسیش هاتوه، وهك خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی:

﴿ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَةَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴾ (۳۳) الإسراء، واته: وه

توخی زینا مه‌که‌ون چونکه فاحیشه‌یه و پیه‌کی زور خراپه.

۴- وه به مانای بلا و کردنه‌وهی قسه‌ی خراپ له‌رووی جینسیه‌وه به‌تایبه‌ت بوختان و

تۆمه‌تبارکردن به داوینپیسیی دی، وهك خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ

يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

... ﴿ ۱۹ ﴾ النور، واته: بیگومان نه‌وانه‌ی چه‌زده‌که‌ن که فاحیشه به‌نیو بروداراندا

بلا و بیت‌ه‌وه، نازاریکی به‌ئیشیان له‌دنیا و دواروژدا هه‌یه..

که به‌پیی سیاقی نایه‌ته‌کان بۆمان ده‌رده‌که‌وی مه‌به‌ست لی‌رده‌ا له (فاحشه)

بوختان و تۆمه‌تی داوینپیسیی یه...

به‌لام نایا وشه‌ی: (فاحشه‌ مبینة) ش وهك (فاحشه) هه‌ر هه‌مان مانای هه‌یه و به

مانای زینا دی؟!

من زور له‌و وشه‌یه‌م کۆلیه‌وه، چونکه وهك گوتم له‌سوورته‌ی (الأحزاب) دا خوای

به‌رز ده‌رباره‌ی خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلًا لِّاَلْزَوٰجِ

إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ ؕ اٰمْتِعْكُنَّ ؕ اٰسْرِحْكُنَّ سِرَاحًا جَمِيْلًا

﴿ ۲۸ ﴾، واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! به‌هاوسه‌ره‌کانت بلێ: ئه‌گه‌ر ژیان‌ی دنیا و جوانی

دنیا‌تان ده‌وی، وهرن با سه‌رو دیارییتان بده‌می و به‌شیوازیکی جوان ده‌ستتان لی

هه‌لبگر، دیاره‌ه‌وی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئه‌و نایه‌ته‌و نایه‌ته‌کانی دواییشی ئه‌وه‌بوو

خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ داویان لی‌کرد که نه‌فه‌قه‌یان بۆ زیاد بکات و ژیان‌یان

خۆش بکات له‌رووی گوزه‌رانه‌وه پیغه‌مبه‌ریش ﷺ توانای نه‌بوو وه‌ئه‌گه‌ر

توانیباشی بۆی نه‌ده‌گونجا، چونکه سه‌رمه‌شقی هه‌موو مسوولمانانه‌و ناگونجی

ژیان و گوزه‌رانیکی خۆش‌گوزه‌رانه‌ی هه‌بی، ئنجا له‌و سیاقه‌دا ده‌فه‌رموی:

﴿ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يٰٓاتِ مِنْكَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ

وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ وَمَنْ يَقْنَتْ مِنْكَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَمَلْ صَالِحًا

نَوَّتْهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ الأَحْزَاب، واتە: ئه‌ی هاوسه‌رانی پێغه‌مبەر! ﷺ هه‌رکامێک له‌ ئیوه‌ فاحیشه‌یه‌کی ئاشکرا بکات، ئه‌وه‌ سزای بۆ دووچه‌ندان ده‌کرێته‌وه‌، ئه‌وه‌ش له‌ لای خوا ئاسانه‌، وه‌ هه‌ر کامیکتان فه‌رمانبه‌رو ملکه‌چی خاوا پێغه‌مبهره‌که‌ی بێ و کرده‌وی باش بکات، دووجار پاداشتی ده‌ده‌ینه‌وه‌، وه‌ بزویوکی پر پیزو ریزمان بۆ داناوه‌.

ئنجا به‌داخه‌وه‌ که‌ ته‌ماشای ته‌فسیره‌کان ده‌که‌ین، ده‌بینین هه‌موویان ده‌لێن: وشه‌ی: (فاحشه‌ مبیئە) به‌ مانای زینا دی، وه‌ به‌ مانای یاخیبوونی ژنیش دی له‌ مێرد، به‌لام له‌راستیدا وانیه‌، چونکه‌ ناگونجی هاوسه‌رانی به‌رپیزی پێغه‌مبەر ﷺ تووشی ئه‌و گوناوه‌ ببن، وه‌ک خوای زاناو شاره‌زا فه‌رموویه‌تی: ﴿...وَالطَّيِّبَتُ

لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَتِ...﴾ النور، پاشان وشه‌ی (فاحشه‌) به‌ مانای زینایه‌، به‌لام (فاحشه‌ مبیئە) له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ ئایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (الأحزاب) دا به‌راورد کراوه‌ له‌گه‌ڵ ملکه‌چی و گوێپرایه‌لێیدا؟ ناگونجی به‌و مانایه‌ بێ، خوا ده‌فه‌رموی: هه‌رکامێک له‌ ئیوه‌ (فاحشه‌ مبیئە) بکات، سزایه‌که‌ی بۆ چه‌ند قات ده‌کرێته‌وه‌، وه‌ هه‌ر کامێک له‌ ئیوه‌ فه‌رمانبه‌ر بێ و ملکه‌ج بێ بۆ خاوا پێغه‌مبهری خوا، پاداشتی دوو قاته‌، ئنجا ملکه‌چی پێچه‌وانه‌ی چیه‌؟ بێگومان پێچه‌وانه‌ی یاخیبوونه‌، که‌واته‌: ئه‌گه‌ر یاخی بێ، سزای دووچه‌ندانه‌، وه‌ ئه‌گه‌ر به‌ قسه‌ی پێغه‌مبەر ﷺ بکاو گوێپرایه‌ل بێ، دیسان هه‌ر وایه‌و پاداشته‌که‌ی دوو به‌رانبه‌ره‌ ئنجا مونساه‌به‌ته‌که‌ش هه‌ر ئه‌وه‌ بوو، که‌ ئه‌وان گوتیان: ده‌بێ نه‌فه‌قه‌مان بۆ زیاد بکه‌ی پێغه‌مبهریش ﷺ له‌ توانای دا نه‌بوو، مونساه‌به‌ته‌که‌ هه‌ر ئه‌وه‌ بووه‌^(۱) باسی زینا له‌ گوێیدا نه‌بوو، به‌لکو باسی یاخی بوون بوو،

(۱) بۆ هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ی (۲۸ و ۲۹) ی (الأحزاب) بپروانه‌ (صحيح البخاري): ۵۱۹۱، ۲۴۶۸، وه‌ (صحيح مسلم): ۱۴۷۸ و ۱۴۷۹، که‌ ئه‌م ته‌عبیره‌ هاتوه‌: (فضحک رسول الله و قال: هُنَّ حَوْلِي كَمَا تَرِي؛ يَسْأَلُنِي النِّفْقَةَ).

هه‌روه‌ها بپروانه‌ : (الإستيعاب في بيان الأسباب)، ج ۳، ص: ۹۵-۱۰۲، نووسینی: سليم بن عيد الهلالي و محمد بن موسى آل نصر.

ئەوان لە قسەى پێغەمبەر ﷺ دەرچوون و سەرپێچییان کردوو مانیان گرتوو، گوتوو یانە: دەبێ نەفەقەمان بۆ زیاد بکەى، پێغەمبەرىش ﷺ فەرموو یەتە: من ناتوانم لەو زياتر نەفەقەو مەسرهفتان بۆ پەيدا بکەم و دەبێ وەك خەلکى سادە بژین، نەك وەك خەلکى خوشگوزەران، ديارە ئەگەر توانیباشى هەر نەیدەکرد، خۆى کاربەجێش بەراورد دەکات لە نێوان ئەو دووانەدا، واتە: لە نێوان یاخى بوون و سەرپێچى کردن، وە ملکەج بوون و فەرمانبەرى دا.

ئنجأ ئیمە دەلێین: زیناکردن پێویست ناکات وەسفی (مُبَيِّنَةٌ) ی بخریتە سەرى، چونکە زینا بۆ خۆى هەر ئاشکرایەو گوناھىکى ناقولاًو دزیوو خراپە، کەواتە: (فاحشة مبينة) لە بەکارهێنانى قورئاندا کە لە سوورەتەکانى: (النساء و الأحزاب و الطلاق) دا هاتوو، مەبەست پێى یاخى بوون (نشوز) ی ژنە لە مێرد.

فەرموو دەى دوو دەمیان: کە دەلێ پیاویک هاتە لای پێغەمبەر ﷺ گوتى: { إِنَّ امْرَأَتِي لَا تَمْنَعُ يَدَ لَامِسٍ }، واتە: ژنەكەم دەستى كەس ناگێریتەو، پێغەمبەر ﷺ فەرموو: لێى دووربکەو و تەلاقى بدە، گوتى: دەترسم دواى دەم بەلایدا بچى، (دياره پێى جوان بوو) فەرموو: مادام وایە هەر بیهێلەو لە لای خۆت، ئنجأ ئایا ئەو دەگونجى؟! چونکە هەندىک ئاوا لێکیانداو تەو: { لَا تَمْنَعُ يَدَ لَامِسٍ }، واتە: هەرچى داواى زیناى لێ بکات لەگەڵیدا دەکات، ئایا دەگونجى پێغەمبەر ﷺ بۆ پیاویکى وا بلێ: { غَرَبَهَا } یانى: تەلاقى بدە، بەلام دواى کابرا بلێ: نەفسم هەر بەدوایدا دەچى، ئەویش بفرموى: باشە بیهێلەو لە لای خۆت؟! نەخیر، هەرگیز شتى وا لە پێغەمبەر ﷺ ناوەشیتەو، ئەدى لێردا مەبەست پێى چیه؟!

ئیمە دەلێین: یان هەر سەنەدەگەى تەواونیهو فەرموو دەى پێغەمبەر ﷺ نیه، یان ئەو تە { لَا تَمْنَعُ يَدَ لَامِسٍ } واتە: دەستى كەس ناگێریتەو دەست بازى دەکات لەگەڵ خەلک، قسەى سوحبەت و گالته لەگەڵ خەلک زیاد لە پێویست دەکات، مەبەستى پێى ئەو یە، چونکە بە ئاشکرا نەگوتوو زینا دەکات، دەلێ: { لَا تَمْنَعُ يَدَ لَامِسٍ } هەندى ئافرەت هەیه دەست لە شانى پیاوان دەدات، پیاوان دەست لە شانى دەدەن، قسەیان لەگەڵدا دەکات، لە پیاوان دەچیتە پێشى، وەك بلێى زۆر لەگەڵیاندا تیکەل دەبى، ئەو جوړە ئافرەتەش مەزەندەى ئەو دەلى لێ دەکرى کە تووشى خراپە ببى، بۆیه پێغەمبەر ﷺ فەرموو: مادام وایە وازى لێ بێنە، گوتى: ئاخەر نەفسم بەلایدا دەروا، فەرموو: مادام وایە لە لای خۆت بیهێلەو، جا

هه نديک شت پیغه مبه ر ﷺ جاری وایه فهرموویه تی، به لام راویه که ته نیا نه و رسته یه ی هیناوه، که مه بهستی بووه، نه گه رنا پیغه مبه ری خوا ﷺ حه تمه ن پیشی فهرمووه: که ناموژگاریشی بکات، ده ستبازی له گه ل پیاوان نه کاتو، له گه ل پیاواندا هینده قسان نه کاتو، لیان نه چپته پیشی، به لام به ته نکید مه به ست نه وه نه بووه، کابرا بللی: نه و خیزانه ی من هه رچی داوای خراپه ی لی بکات، له گه لیدا ده کات، نه ویش بفه رموی: له لای خوئی به یله وه، هه رگیز شتی وا نابی، هه رگیز نه وه له پیغه مبه ری خوا ﷺ ناوه شیته وه، وه ک له م فه رمایشته دا به روونی ده رده که وی: ﴿عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: ثَلَاثَةٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ (أَبَدًا): الدِّيُوثُ مِنَ الرِّجَالِ، وَالرَّجُلَةُ مِنَ النِّسَاءِ، وَمُدْمِنُ الْخَمْرِ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمَا مُدْمِنُ الْخَمْرِ فَقَدْ عَرَفْنَا، فَمَا الدِّيُوثُ مِنَ الرِّجَالِ؟ قَالَ: "الَّذِي لَا يُبَالِي مَنْ دَخَلَ عَلَى أَهْلِهِ" قُلْنَا: فَالرَّجُلَةُ مِنَ النِّسَاءِ؟ قَالَ: "الَّتِي تَشَبَّهُ بِالرِّجَالِ" { رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ بِرَقْم: (۱۰۸۰۰)، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِيُّ فِي صَحِيحِ التَّرغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ رَقْم: (۲۳۶۷) } .

واته: سی جوړه کهس هه رگیز ناچنه به هه شت: پیاوی به ته نگ نامووسه وه نه بوو، وه ژنی سهر پیاوانه، وه مه یخوړی به رده وام، گو تیان: نه ی پیغه مبه ری خوا! مه یخوړی به رده وام ده ناسین، به لام پیاوی (دیووت) کییه؟ فهرمووی نه و که سه ی دهر به ست نیه کی له خیزانی وه ژوور ده که وی، گو تمان: نه دی ژنی سهر پیاوانه؟ فهرمووی: نه وه ی که خوئی به پیاوان ده چوینی.

مه سه له ی بیست و هه وتهم: که ده فه رموی: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

مِنْ قَبْلِكُمْ﴾، وه ئا فره تانی پاکیزه له وانه ی پیش ئیوه کتیبیان پی دراوه، دیاره لی رده دا مه به ست له وانه ی کتیبیان پی دراوه، به پله ی یه که م جووله که و نه صرانییه کانن، به لکو زور له زانایان ده لئین: ته نیا نه و دووانه ن، واته: ئا فره تی جووله که، وه ئا فره تی نه صرانیی به پیاوی مسوئمان ده شی که هاوسه رگریی له گه لدا بکات، وه که پیی ده شی نه ک دواپی که هات حه تمه ن بیته مسوئمان نه و جار پیی بشی، نه خیر، به لکو هه ر له سه ر جووله کایه تی خوی، یان له سه ر نه صرانییه تی خوی بمینیته وه، ده گونجی هاوسه ری نه و پیاوه مسوئمانه بی، شایانی باسه که

زۆر بەی زۆری زانایان مارەکردنی ئافرەتی خاوەن کتیبیان بەرەوا زانیوه، بەلام من نازانم بۆچی هیندیکیان بە رهوایان نه زانیوه، وهختیک خوای پهروهردگار به روون و راشکاووی بفرموی: ﴿ **وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ** ﴾، وه ئافرەتانی پاکیزە ی خاوەن کتیبەکان که له پیش ئیوهدا کتیبیان پیدراوه، بۆتان هەلەن، نه دەبوو هیچ کەس قسە ی تیدا بکات، بەلام به هەر حال هەندئ له زانایان هەندئ شتیان گوتوه که جیی پرسیاره! جاری وایه یهکیان ههستیاری بووه بهرانبهر به حالهتیک، یان بهرانبهر به وهزعیکی سیاسی، که کاتی خوی له گهه جوله که کاندای شه پ بووه، یان له گهه نه صرانییه کاندای، گوتوو یانه: چون دەبی ئافرەتی وان بیینن؟! به ئی دهگونجی وهک بهرژوهندی گشتی، وه بهرژوهندی سیاسی حوکمران بلی: نابلی بهیئرین، بهلام ناگونجی بلی: هه پامه، وهک له وباروه ئه م به سه رهاته هه یه، حوزه یفه ی کوری یه مان خوا لیی پازی بی، ئافرەتیکی هینابوو جوله که بوو، یان نه صرانیی بوو، عومه ر خوا لیی پازی بی هه والی بو نارد، گوتی: ته لاقی بده، گوتی بۆچی، ئایا هه لال نیه؟! گوتی: با هه لاله، بهلام ده ترسم تو ئه وه بینی و مسوئمانانیش ئافرەتی جوله که وه نه صرانییه کان بیین، سه ره نجام ئافرەتی مسوئمانان بمیننه وه وه بینه قهیره وه کهس نه یانه یینی، له بهر ئه وه ی ئافرەتی رۆمه کان جوانترن و بهر چاوترن، مسوئمانان رووبکه نه ئه وان و ئافرەتانی مسوئمانان بمیننه وه، له بهر ئه وه گوتوو یه تی ته لاقی بده، نهک له بهر ئه وه ی که هه لال نیه، ئنجا خوای کار به جی له سوورەتی (البقره) دا

دەفرەرموی: ﴿ **وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ** ... ﴾ (۲۲۱)، واته: ئافرەتانی هاوبهش بو خوا دانهر مه هینن تاكو ئیمان دینن، له وی وا دهفرەرموی، که چی لیرهش دهفرەرموی: ئافرەتانی پاکیزه ی که له پیش ئیوهدا کتیبیان پی دراوه، بو ئیوه هه لال، ئه وه چونه، ئایا تیکناییرین؟! زانایان ئاوا چاره سه ریان کردوه ده لین: خوای کار به جی موشریکه کانی به جیا باسکردوون، وه خاوەن کتیبەکانیشی به جیا باسکردوون، بو وینه: له سوورەتی (البینة) دا دهفرەرموی: ﴿ **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ**

﴿ **أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ** ﴾ (۶)

واتە: بێگومان ئەوانەى بێبەروان لە خاوەن کتێبەکان و لە هاوبەش بۆ خوادانەرەکان، لە ئاگرى دۆزەخدا بە هەمیشەى دەمىنەوه، ئەوانە خراپترین زیندەوهرن، کەواتە: خوا ئەهلى کیتابى بەجیا باسکردوون و هاوبەشدا نەرانیشى

بە جیا باسکردوون، بۆیە کە لەوئى دەفەرموئ: ﴿ **وَلَا تَنكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ**

يُؤْمِنَ... ﴿۳۱﴾ ، واتە: ئافەرتانى هاوبەش بۆ خوادانەر مەهینن، هەتا ئیمان نەهینن، ئافەرتانى هاوبەش بۆ خوادانەر شتین، وە ئافەرتانى خاوەن کتیب شتییى دیکەن.

هەندیکیشیان گوتووینە: ئەم ئایەتەى سوورەتى (المائدة) ئایەتەکەى سوورەتى (البقرة) کە دەفەرموئ: ئافەرتانى موشرىک مەهینن، تايبەت (تخصیص) دەکات، واتە: تەنیا ئافەرتانى هاوبەشدا نەرى بت پەرست مەهینن، بەلام ئافەرتانى دیکە کە شەرىک بۆ خوا پەیدا دەکەن مادام خاوەن کتیب بن، قەیناکات، دیارە ئەو هەش لە حالیکدا ئافەرتانى خاوەن کتیبیش بە موشرىک لە قەلەم بدرین، چونکە ئەوانیش دەلین: عوزەیر کورپى خواپە و عیسا کورپى خواپە، هاوبەش بۆ خوا دادەنن، ئنجا ئەگەر بە موشرىکیش لە قەلەم بدرین، دەلین: ئەو موشرىکانەى کە برۆیان بە کتیبى ئاسمانى هەیه، ئافەرتانیا نەلالە هاوسەرگىرى یان لەگەلدا بکرى، بەلام ئافەرتىکى هاوبەشدا نەر کە برۆای بە کتیبى ئاسمانى نیه و بت پەرستە بۆ پیاوى مسوولمان حەلال نیه، بەلام دیارە ئەگەر ئافەرتى خاوەن کتیب زیناکەر بى، دیسان دروست نیه، پیاوى مسوولمان هاوسەرگىرى لەگەلدا بکات، چونکە

خوا دەفەرموئ: ﴿ **الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ**

مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۲﴾ النور، واتە: پیاوى زیناکەر تەنیا ئافەرتى

زیناکەر و هاوبەشدا نەر دەهینن، هەرودها دەفەرموئ: ﴿ **وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا**

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ ﴿۳۳﴾ (مُحْصَنَات) واتە: (عُضَيَات) ئافەرتانى پاکیزە لەوانەى

پیش ئیوه کتیبیان پى دراوه، یهکىک بوى هەیه بلن: ئەدى ئەگەر ئەو ئافەرتە کاتى خوى زیناکار بووبى؟ چونکە ئیستا دەلین: رۆژئاوا کچیان لە دواى تەمەنى یازدە و شازدە سالیو بگره جارى وایه لە پیش ئەو هەشدا کچ نامینن و زینا

دەكەن، بەلكو دەلئىن: ئەگەر كەسىك كچىكى ھەبى گەشتىتە تەمەنى ھەژدەو نۆزدە سالىى و زىناى نەكردبى، دەبىيات بو لاي دكتورىكى دەروونناس و دەلئى: كچەكەم نەخوشە، چونكە تا ئىستا دۆستىكى نىھو زىناى نەكردوھ! ھەر بە جىددى دەلئىن: كچىكى وا پىويستى بەوھ ھەيە پىشانى دكتورىكى بدن كە تاكو ئىستا چۈنە ھاوھلىكى نىھو لەگەل كەسدا راي نەبواردوھ؟! دەلئى: ديارە كچەكەم نەخوشى دەروونى ھەيە، كەواتە: ئايا مسوئلماننىك كە لەوئى ژن دىنن، تەگبىريان چىيە!؟

ديارە زانايان ھەندىكىان دەلئىن: ھەر ئافرەتىك زىناى كىردبى، لە ھى خاوەن كىتەبەكان، پياوى مسوئلمان بوئى نىھ ماردى بىكات، بەلكو دەلئىن: ھى مسوئلمانىش ئەگەر زىناى كىردبى، با تۆبەش بىكات، ھەر دروست نىھ، پياويكى داوئىن پاك ماردى بىكات.

بەلام زۆربەى زانايان دەلئىن: چ ھى مسوئلمان، چ ھى نامسوئلمان، ئەگەر زىناش كىردبى، ئەگەر زانرا تۆبەى كىردوھ، ئىستا پاكىزەيە و چاكەو، وە ئىستا پابەندە بە شەرىعەتەوھ، ئەوھ دروستە ھاوسەرگىرى لەگەلدا كىرى، وە ئەم رايەش لە راستىيەوھ نىزىكتەر، وە لەوبارەشەوھ جابىرى كورى عەبدوللا خوا لىي رازى بى گوتوويەتى: { تَنْزُوجَ نِسَاءِ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا يَتَزَوَّجُونَ نِسَائِنَا } (أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ بَرَقَم: (۲۶۵۶))، واتە: ژنانى خاوەن كىتاب دىنن، بەلام ئەوان ئافرەتى ئىمە ناهىنن، وە يەكەدەنگى زانايانىشى لەسەرە كە ئافرەتى مسوئلمان بە پياوى جوولەكەو نەصرانىي ناشى و پىش ئەوھش بە پياوى بت پەرسى ناشى.

مەسەلەى بىست و ھەشتەم: كە دەفەرموى: ﴿ إِذَا عَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ ﴾، (أَجُور)

كوى (أَجْر)ه، (أَجْر) واتە: كىرى، بەلام لىرەدا بە ماناى ماردى دى، واتە: (مُهورهن)، ئەگەر ماردىيەكانتان پىدان، چونكە لىرەدا ئەوھ بو ھەموويان دەچىتەوھ: ئافرەتانى پاكىزەى ئىماندار و ئافرەتانى پاكىزەى خاوەن كىتاب، واتە: ئەگەر ھىناتانن و ماردىيەكانتان پىيان دان بو ئىوھ ھەلالن، ئنجا لىرەدا يەكىك بوئى ھەيە بلئى: باشە ئايا ئەگەر ماردىيەكەى تەسلىم نەكات دروست نىھ بىگوازىتەوھ؟

هەموو زانیان لەسەر ئەو یەك دەنگن کە: با، ئەدی لێرەدا مەبەستی پێی چییە؟ وەلام: یانی دەبێ مارییەکە ی بۆ بریاردابێ لە دئی خۆیداو عەزمی جەزم کردبێ کە مارییەکە ی بداتێ، ئنجا ئەگەر عەزمی جەزم کرد، با مارییەکە ی تەسلیم نەکردبێ، بۆی حەلالە، ئەدی پیاویک ئافرەتێکی هینا و لەسەر دوو سەد (۲۰۰) مسقال زێر ماری کردبوو، بەلام عەزمی جەزم نەکرد بوو یەك مسقالێشی بداتێ، ئایا ئەو حوکمی چۆنە؟ دەلیین: بیگومان ئەو کەسە گوناھبارە، بۆچی؟ چونکە عەزمی جەزم کردو، کە مارییەکە ی نەداتێ، ئنجا کە عەزمی جەزم کرد لەسەر پێنەدانی مارییەکە ی مانای وایە بۆی بە گوناھ لە قەلەم دەدرێ و خیانهتی لەو ئافرەتە کردو، بەلگەشمان لەسەر ئەو کە دروستە ئەگەر مارییەکە ی تەسلیمی ئافرەتەکە نەکری، بیگوازیتەو، ئایەتی (۲۲۶) لە سوورەتی

(البقرة)یە، کە دەفەرموی: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ

تَفَرَّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً... ﴿۳۳﴾، واتە: گوناھتان ناگاتێ ئافرەتان تەلاق بدن، بە مەرچیک دەستان نەیانگەیان دبیتێ، واتە: نەتانگواستبنەو نەچوونە لایان، وە مارییەتان بۆ دانەنابن، کەواتە: دروستە ئینسان ئافرەت ماری بکات، بەبێ ئەو مارییە بۆ دابنێ، وە دروستیشە بشیگوازیتەو، پێش ئەو مارییەکە ی تەسلیم بکات، بەلام قەرزه لەسەری و لە ئەستۆی دایە.

مەسەلە ی بیست و نۆیەم : کە دەفەرموی: ﴿مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا

مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾، وە نەبێ هەر پیاوان چا و بۆ ئافرەتانی عەفیفە و پاک بگێرن، بەلکو پیاویش دەبێ داوین پاک بێ و نەبە ئاشکرا نەبە پەنھان داوین پیسی

نەکات، ئەگەر بیەوی ئافرەتێکی داوینپاک بێنێ ﴿مُحْصِنِينَ﴾، واتە: خو پارێز

﴿غَيْرَ مُسْفِحِينَ﴾، واتە: ئەوانە ی کە ئاوی خۆیان نارپژن لەگەل هەر ئافرەتێک

کە پێی گەشتن زینای لەگەلدا بکەن، ﴿وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾، واتە: دۆستی

پەنھان ناگرن، (مسافح) کە سیکە لەگەل هەرکەسیک بۆی رپک کەوت، زینا بکات (أَخْدَان) کە کو ی (خدن)ە، واتە: دۆستی تاییبەتی کە زینای لەگەل بکات، چ پیاو چ

ئافرەت، دیارە ئەم ئایەتە بەلگەیه لەسەر دروست نەبوونی نیکاحی ئافرەتی پاکیزە لە پیاوی زیناکەر، وەك پێشتر هینامان، بەلام پیاووەکە ئەگەر زیناشی کردبێ، بەلام دوایی تۆبە بکات و بگەریتتەووە لای خوا، وەك چۆن بە نەسبەت ئافرەتەکەشەووە هەر وایە، ئەو کاتە دیارە دروستە کە بیهێنی، لەو بارەشەووە ئەم شوپنەوارە هەیه: ﴿عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ لَا أَدَعَ أَحَدًا أَصَابَ فَاِحْشَةً فِي الْإِسْلَامِ أَنْ يَتَزَوَّجَ مُحْصَنَةً! فَقَالَ لَهُ أَبِي بِنُ كَعْبٍ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، الشَّرْكَ أَعْظَمَ مِنْ ذَلِكَ، وَقَدْ يُقْبَلُ مِنْهُ إِذَا تَابَ!﴾ (رواهُ ابْنُ جَرِيرٍ برقم: ۱۱۲۶۷) (۱)، ئیبنو جەریر لە حەسەنی بەصرییەووە هیناویەتی، کە عومەری کورپی خەتتاب خوا لێی رازی بێ، گوتوویەتی: ویستم هەر پیاویک زینای کردبێ، رێگە ی پێنە دەم ئافرەتی پاک و پاکیزە ماره بکات، با تۆبەشی کردبێ، ئوبە ی کورپی کەعب (کە یەکیکە لە هاوێلان و زۆر شارەزا بوو)، گوتی: ئە ی فەرماندە ی برواداران! شەرێک بۆ خوا پەیدا کردن گەورەترە لە زینا کردن، کە تۆبەشی کرد لێی قبوول دەکری، واتە: وەکو چۆن کابرایەکی کافر کە مسوولمان بوو لێی قبوول دەکری و شێرک و کوفرەکە ی لە کۆل دەبیتەووە، زیناکەر رێکیش کە زینای کردووە، ئەگەر تۆبە ی کردو گەرایەووە، گوناھەکە ی لە کۆل دەبیتەووە، کەواتە: دروستە ئافرەتی ئیماندار بێنی، دیارە عومەریش خوا لێی رازی بێ نە یگوتووە بریار دە دەم، گوتوویەتی: خەرێک بوو بریار بە دەم، واتە هیندە بە داوینپیس ی قەئس بوو، گوتوویەتی: ویستم شتیکی وابکەم، بەلام ئوبە ی کورپی کەعب گوتی: ئەووە مەکە، چونکە ئەووە رەوانیە، هەلبەتە وەکو پێشتر گوتمان مەبەست لە (مسافحین) (المجاهرین بالزنا) یە، واتە: ئەوانە ی کە بە ئاشکرا زینا دەکەن، یاخود لەگەل هەر کە سێکدا بۆیان رێککەوت، داوینپیس ی دەکەن (الَّذِينَ يَفْعَلُونَ الزُّنَىٰ مَعَ كُلِّ مَنْ اتَّفَقَتْ مَعَهُ) ﴿مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾، یانی: (المُسْرِينَ بِالزُّنَى) واتە: ئەوانە ی کە بە پەنھانیی زینا دەکەن، یاخود ئەوانە ی کە (الَّذِينَ يَزْنُونَ مَعَ الْعَشِيقَاتِ) ئەوانە ی کە زینا دەکەن لەگەل ئافرەتانیکی تایبەتدا کە لەگەلئاندا رێک کەوتوون، کەواتە: ئایەتەکە دەفەر موی: ئیووە دەبی پاک بن ئە ی پیاوینە! نە بە ئاشکرا زینا بکەن، نە بە پەنھانیی، نە بە گشتی هەر کە سێکی بۆتان رێککەوت زینای لەگەلدا بکەن،

نە بەتایبەتی لەگەڵ ئافرەتییکی دیاریکراودا.

مەسەلەی سێیەم و کۆتایی: **﴿ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ**

عَمَلُهُ، وَهُوَ فِي الْأَخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴾، هەر کەسێک کوفر بە ئیمان بکات، ئەو دەبێت بیگومان کردووەکە لە ئۆهشاونەتەوه، لێردا ئیمان چاواگ (مصدر) دە مەبەست پێی ئەو شتەیه کە ئیمانی پێ دەهێنرێ، هەر کەسێک کوفر بکات بەو شتەیه کە ئیمانی پێ دەهێنرێ، جا ئەو شتەیه ئیمانی پێ دەهێنرێ چییه؟ خوای بێ وینەیه، فریشتەکانن، کتیبەکانن، پێغەمبەرانن، پۆژی دوایه یه، هەر کەسێک کوفر بکات بە خاوا بە فریشتەکانی و بە کتیبەکانی و بە پێغەمبەرانیهی و بە پۆژی دوایهی، یاخود بە یەکیکیان، ئەو کردووەکانی هەڵدەوشینەوه، واتە: با مسوولمان بێ و کردووی باشی کردبێ، ئەگەر کوفری کرد، کردووەکانی هەڵدەوشینەوه، وه

دەشگونجی مەبەست لەوه کە دەفەرموی: **﴿ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ**

عَمَلُهُ ﴾، ئەو بێی کە کوفر بکات بە یاساکی ئیسلام، چونکە یاساکی ئیسلام بەرجەستەکەری ئیمانن، ئیمان لەواندا بەرجەسته دەبێ، کە قەناعەتی پێیان بێ و پێیانەوه پابەندبێ، یەکیک لێردا بۆی هەیه بلی: باشه ئەگەر کەسێک ئیمانی هەیه و هەلگەرایهوه، بەلام دوایهی مسوولمان بووهوه، ئایا کردووەکانی هەموو هەلۆهشاونەوه؟ بۆ وینە: هەموو پۆژوووەکانی دەبێ بگریتهوه و هەموو نوێژەکان دەبێ بکاتهوه، حەجی کردبێ، دەبێ حەجەکەیه بکاتهوه، زانیان دوو رایان هەن:

هەندیکیان دەلین: هەر کەسێک هەلگەریتهوه، کردووەکانی هەموو هەڵدەوشینەوه، وه بۆ دوایهی قەرزداره.

بەلام هەندیکیان دەلین: نەخیر، کە هەلگەرایهوه کردووەکانی هەڵدەواسرین، ئەگەر ئیمانی هینایهوه، هەر لەجی خۆیانن، بەلام ئەگەر ئیمانی نەهینایهوه و لەسەر کوفر مرد، ئەوکاتە کردووەکانی هەڵدەوشینەوه، وه ئەو رایەش راسته، چونکە ئەو دەقی ئایەتی لەسەرە خوا له سوورەتی (البقرة) کە لەوێ بە

تهفصیل باسمان کردوه دهفهرموی: ﴿ وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ
وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۱۷﴾ البقرة، واته: وه ههر کامیك له ئیوه له
دینه که هی هه لگه پریته وه وه به کافر یی بمری، ئا ئه وانه کرده وه کانیان
هه لوه شاونه وه له دنیا وه له دوار وژدا، وه ئه وانه هاوه لی دۆزه خن، به هه میشه یی
تییدا ده میننه وه، که واته: که سیك له سه ر کوفر بمری، کرده وه کانی هه لوه شاونه وه،
ئه دی ئه گه ر له سه ر کوفر نه مرد، که سیك هه لگه پرایه وه وه دوایی ئیمانی هی نایه وه،
ئه وه کرده وه کانی هه لئاوه شینه وه، ئه وه ش دیاره دهقی ئایه تی له سه ره، وه هه ر
ئه وه ش زیاتر له ره حمه ت وه به زهی بی سنووری خوی پهروه دگار چاوه ری ده کری.
خوی به به زهی به لوتفو که رده می خوی سه ره نه جاممان خیر بکات، وه به بی
ئیمانی نه مانم ری نی، به لگو به ئیمانی ته وا وه به چینه وه خزمه تی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووھەم

پىناسەى ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا ئايەتەكانى (۶ و ۷) تەفسىر دەكەين، لەم دوو ئايەتەدا خوا ﷻ لە ئايەتى يەكەمياندا باسى دەستنوئىز گرتن، و خوشۆردن، وە لە كاتى نەبوونى ئاويشدا بۆ دەستنوئىز و خوشۆردن باسى تەيەمموم دەكات، پاشان باسى حىكمەتى دەستنوئىز و خوشۆردن و تەيەمموميش دەكات، كە برىتبيە لەوەى مسولمانان پاكبىنەو، ھەم پاكى روالەتبي، ھەم پاكى مەعنەويى، وە شايانى باسە ئەم ئايەتى ژمارە (۶)د، لە سوورەتى (المائدة)، تاكە ئايەتیکە بە تايبەت باسى دەستنوئىز و خوشۆردن و تەيەمموم پىكەو بەكات، ئايەتى ژمارە (۴۳)مان ھەيە لە سوورەتى (النساء)دا لەويشدا خواى كاربەجى، باسى خوشۆردن و تەيەمموم دەكات، بەلام لەم ئايەتەدا باسى دەستنوئىز و خوشۆردن بە ئا، وە ئەگەر ئا و نەبوو بۆ ھەر كام لە دەستنوئىز و خوشۆردن لە حياتيان تەيەمموم بكرى دەكات، وە ئەم ئايەتە زانايان زۆر گرنگيان پىداو، لە ھەندى لە تەفسىرەكاندا دەيان لاپەرەيان لەسەر نووسيو، وە (ابن العَرَبِي) لە كتبي (أَحْكَامُ الْقُرْآن)دەكى خۇيدا باسى كردو، دەلى: زانايان گوتوويانە: ھەزار حوكمى شەرىعى لەم ئايەتە وەردەگىرى، وە دەلى: ھاوولانى ئيمە (واتە: ماليكييهكان) لە شارى بەغداد دانىشتوون نەيانتوانيو ھەزار ياسا، بەلام ھەشت سەد حوكمى شەرىعيان لەم ئايەتە دەرھيئاو، وە لە ئايەتى دووھەدا خواى بەرزو مەزن بە برواداران دەفەرموى: پەيمانەكەى ياد بكەنەو، ئەو پەيمانە پتەوھى كە لەگەلدا بەستوويانە، پارىزى لى بكەن، وە بشرانن كە خوا نەيىنيەكانى نيو دل و دەروونيشيان دەزانى.

﴿ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا
فَأَطَهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ
النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ
مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ
نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى بېرواتان ھىناۋە! ھەر كات بۇ نوپۇز ھەئسان، رووتان بشۇن، ۋە ھەردوۋك دەستىشتان ھەتا ئانىشكان، (بشۇن) ۋە دەستى تەر بەسەرتاندا بىنن، ۋە لاقەكانىشتان بشۇن ھەتا دوو گوپزىنگەكان، ۋە ئەگەر لەش پىس بوون، خۇتان پاك بىكەنەۋە (بە ھۇى خۇشۇردنەۋە)، ۋە ئەگەر نەخۇش بوون، يان لە سەفەربوون، يان يەكىكتان لە شوپنى نزم (ى تارەت تىداگرتن) ھاتەۋە، يان دەستتان گەياندە ژنان، ۋە ئاۋىشتان چىنگ نەكەۋت، ئەۋە روو بىكەنە روۋى پاكى زەۋى و پاش دەستپىداھىپنانى، دەست بە رووتان و دەستەكانتاندا بىنن، خوا نايەۋى ھىچ سەغلەتتەكەتەن بىخاتە سەر، بەلكو دەيەۋى پاكەتان بىكاتەۋەۋە چاكەى خۇيتان لەسەر تەۋاۋ بىكات، بەلكو سوپاسگوزارى بىكەن ﴿۶﴾ ۋە چاكەى خوا بەسەر خۇتانەۋە يادبىكەنەۋەۋە ئەۋ پەيمانەى كە لەگەلى بەستەن كە گوتتان: بىستمان و فەرمانبەرىمان كەرد، ۋە پارىز لە خوا بىكەن، بىگومان خوا بە (نەپنى يە) خاۋەن سىنەكان زانايە ﴿۷﴾)).

شىكىردنەۋەى ھەندىك لىە وشەكان

(وَجُوهَكُمْ): (وَجُوه) كۆى (وَجْه)ە، (الْوَجْهُ: مَا يُوْجَهُكَ مِنَ الرَّأْسِ، أَوَّلُ مَا يَسْتَقْبَلُكَ)، (وَجْه) لەسەرى ئىنساندا ئەۋەىە كە رۈوبەرۈۈى تۆىە، يان پىشەۋەى سەرى ئىنسان پىى دەگوترى (وَجْه)، واتە: رۈۈ، بە كوردى ئىمە دەلىين: دەم و چاۈ، ۋە دەشلىين: (رۈۈ).

(الْمِرْفَقِ): (جَمْعُ مِرْفَقٍ، تَوْصِيلُ الذَّرَاعِ فِي الْعَضُدِ) دەلى: (الْمِرْفَقِ) كۆى (مِرْفَق)ە، (مِرْفَق) بە كوردى واتە: ئانىشك، دەلى: بە يەك گەىەنەرى باسك و قۆلە، پىكىان دەگەىەنى، پىى دەگوترى: ئانىشك.

(الكَعْبَيْنِ): دوو (كَعْب)ە، واتە: (مُثْنَى)ى (كَعْب)ە، (الكَعْبُ: الْعِظْمُ الَّذِي عِنْدَ مُلْتَقَى الْقَدَمِ وَالسَّاقِ)، (كَعْب) ئەۋ جومگەىەىە كە پىۋ لاق بەىەك دەگەىەنى، كە ھەموو پىىەك دوو گۈىزىنگى ھەن، گۈىزىنگى دەرىۋ ھى ژوورى، گۈىزىنگ تۈزىك خپرە، بۆىەش پىى دەگوترى (كَعْب) كە (مُثْنَى)ىەكەى (كَعْبَيْن)ە، ۋە كچۆلە كە تازە مەمك دەكات، پىى دەگوترى: (إِمْرَأَةٌ كَاعِب) واتە: ئافرەتىكى تازە مەمك كردوۋ.

(جُنُبًا): (جُنُب) واتە: لەش پىس، بەلام لىرەدا مەبەست پىى لەش پىسى گەۋرەىە، واتە: جەنابەتى لەسەر بى، دەلى: (أَجْنَبْتُمْ جُنُبًا: أَيِ أَصَابَتْكُمْ الْجَنَابَةُ وَسُمِّيَتْ بِذَلِكَ لِكَوْنِهَا سَبَبًا لِتَجَنُّبِ الصَّلَاةِ) بۆچى بە ئىنسانى لەش پىس (واتە: بى دەستنوئىزى گەۋرە) دەگوترى: (جُنُب)؟ چۈنكە كەسىك كە بى دەستنوئىزى گەۋرەى لەسەر بى، كە پىى دەگوترى: (الْحَدَثُ الْأَكْبَرُ)، واتە: لەش پىسى گەۋرە، بۆى نىە نوئىز بكات، ھەلبەتە بە ھۆى بى دەستنوئىزى گچكەشەۋە ھەر نوئىز ناكرى، بەلام بە ھۆى بى دەستنوئىزى گەۋرەۋە نوئىز ناكرى، نابى بچىە مرگەوت، ۋە نابى قورئان بخوئىنى، نابى طەۋاف بكەى، كۆمەئىك شت لە ئىنسان قەدەغە دەكرىن، واتە: لەۋ حالەتەى لەش پىسىدا ئىنسان لە زۆرىك لە طاعەتەكان دوور دەكەۋىتەۋە.

(الغَائِطُ): له زمانی عەرەبیدا (غَائِطُ) واتە: شوینی نزم، جا کاتی خۆی دیاره سەر ئاو، ئاودەست و شت نەبوو، چوون له شوینی نزم تارەتیاں گرتو، ئیستاش له هەندیک شوینان وا دەکەن، له شوینی نزم پەنھان پێویستی جێبەجێ خۆیان دەکەن، ئەسلی خۆی (غَائِطُ) واتە: شوینی نزم، بەلام دوایی بە عەینی تارەتگرتنیش گوتراو: (یتغوطُ)، واتە: تارەت دەگرێ، دوایی هەر بە عەینی پاشەرۆکەکە ی ئینسانیش دەگوترێ: (غَائِطُ)، دەلی: (الغَائِطُ: الْمُنْخَفِضُ الْوَاسِعُ مِنَ الْأَرْضِ كِنَايَةٌ عَنِ التَّبَرُّزِ وَالْهَرَازِ نَفْسُهُ) شوینی فرەوانی نزم، وه کینایەیه له فریدانی پاشەرۆک، واتە: تارەت گرتن، وه به عەینی پاشەرۆکەکش دەگوترێ: (غَائِطُ) هەرچەندە له ئەسلی زماندا مانایەکە ی وا نیە، جا بۆ زانیاریتان له قورئاندا ئەو شتانە ی که جوان نیە له مەجلیسی ناویان بەینرێ، هیچیان خوا ﷻ به زەقی ناوی نەهیناون، بۆ وینە: لێردا بۆ تارەت گرتن، دەفەرموی: ئەگەر یەکیکتان له شوینی نزم هاتەوه، لەسەر ئاوی هاتەوه، نافەرموی: چوو فلان شتە ی کرد! یان بۆ پیکەوه جووت بوونی پیاوو ئافرەت، دەفەرموی: ﴿لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ المائدة، دەستان گەیانده ئافرەتان، یان دەفەرموی: ﴿أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ (١١)

النساء، هەندیکتان چوونە لای هەندیکتان، یان ﴿مِن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾ (٤)

المجادلة، پێش ئەوهی دەستیاں بگاتە یەك، که مەبەستی پێی جیماعه، بەلام خوا به کینایە دەیفەرموی، ئنجا ئەمە ئەوهشی لێ وەردهگرێ که مسوئمانانیش دەبی لەبەر و مەجلیسیاندا، ئەو شتانە ی که جوان نیە به ناوی زەقی خۆیان ناو بەیندرین، نابێ ناوی زەقی خۆیان لێ هەلبدرێ.

(لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ): (اللَّمْسُ إِدْرَاكٌ بظَاهِرِ الْبَشْرَةِ، وَيَكُنَى بِهِ وَيَأْتِي الْمَلَامَسَةَ عَنِ الْجَمَاعِ)، (لَمَسَ وَمَسَّ) واتە: پێست به پێست بکەوی، بەلام وشە ی (لَمَسَ) یان وشە ی (مَسَّ) لهگەل وشە ی (مَلَامَسَةَ) به (كِنَايَةً) له زمانی عەرەبیدا به کوردی دەبیتهوه دەبەرپراهاویشتن، واتە: له پهناوه پێی بلی، نەك به راشکاویی، (كِنَايَةً) له چی؟ له پیکەوه جووتبوونی پیاوو ئافرەت، خوا ی پهروەردگار وشە ی (لَمَسْتُمُ) ی بۆ

بەکارھێناو، ﴿ **أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ** ﴾، واتە: دەستتان گەیانە ئافرەتان، کە مەبەست پێی ئەوھە لەگەڵیان جووت بوون.

(**فَتَيَمَّمُوا**): وشە (تَيَمَّم) واتە: (قَصَدَ) دەلی: (يَمَّمْتُ كَذَا، وَتَيَمَّمْتُهُ: قَصَدْتُهُ)، (يَمَّمْتُ كَذَا) بەرھو فلان شتە چووم، (وَتَيَمَّمْتُهُ قَصَدْتُهُ) واتە: کردم بە ئامانج، کە بەرھو لای بچم، کە دەفەر موی: ﴿ **فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا** ﴾، بپوون بەرھو زەویەکی پاک، بپوون بەرھو رووی زەوی پاک، واتە: ئەو لە جیاتی ئاو بەکاربینن، وەکو بە دیل بو ئاو، کەواتە: وشە (تَيَمَّم) کە ئیستا ئیمە وادەزانین بە مانای بەکارھێنانی گلە، لەراستیدا وانیە لە ئەسلی زمان دا.

(**صَعِيدًا طَيِّبًا**): (صَعِيد) ھەندیکیان بە گلیان لیک داوھتەو، خوول، خوولیک کە توژی ھەبێ غوباری ھەبێ، بەلام زۆریان بە رووی زەویان لیک داوھتەو، جا ئەو زۆری شت لەسەر بینا دەکری، دوایی بە تەفصیلی باسی دەکەین، ئەگەر مەبەست لە (صَعِيد) ﴿ **صَعِيدًا طَيِّبًا** ﴾، واتە: گلیکی پاک، ئەگەر مەبەست گل بی (تَيَمَّم) تەنیا بە گل دەکری، بەلام ئەگەر مەبەست رووی زەوی بی کە ئەو مانایە راستە، وە بەلگە زۆرم لەسەر ھیناوتەو، ئەو مانای وایە بە ھەموو شتیک لەسەر رووی زەوی (تَيَمَّم) دەکری، وە لەراستیدا ھەر ئەو رایەش راستە، کەسێک لە نیو بەفر بی، وە من بوخۆم لە نیو بەفر بووم، دەستت ناگاتە گل، جاری وایە مەترو نیویک بەفر باریو، مەترو نیویک بەفری لابرە، ئنجای دوایی سی مەتریش ھەلیقەنە ھەر ناگاتە گل، لەوانەییە عەرزەکە تەر بی، یان لە بەستەلەک، لە چیا، لە بیابان، ھەر گلی لی نیە، جا ھەندیک لە شەرعزانان رەحمەتی خویان لی بی گوتووینا: نا، حەتمەن دەبی گلیک بی توژی ھەبی، یەکیک لەوانە ئیمام شافعییە، وا پێدەچی لە شوینیک بوو بی گلی زۆر لی بوو بی، ئیستا دنیا زۆر فرەوانە، شوینی وا ھەییە ھەر ناگەییە گل، ھەمووی شاخ و چیا، ھەمووی لێو بیابان، یان ھەمووی بەفر بەستەلەکە، تەماشای بکەن! خوی زاناشارەزا چ وشەییەکی بەکارھینا، دەفەر موی: ﴿ **صَعِيدًا طَيِّبًا** ﴾، رووی

پاکی زەوی، ئەگەر فەرمووبای: (تُرَاب) هەر گلی دەگرتەوه، خەلك تووشی
سەغڵەتی دەبوون.

(حَرْج): (الضَّيْقُ أَوْ الْإِثْمُ، وَهُوَ فِي الْأَصْلِ مُجْتَمَعُ الشَّيْئَيْنِ)، (حَرْج) بە مانای
سەغڵەتی و تەنگیی دئی، بە مانای گوناھیش دئی، لە ئەسڵدا بە مانای دوو شت کە
پێکدەگەن، جا نیو قەدەگەیان تەسکە و هیندە تەنگ دەبی دەبیتە تەنگەبەر،
ئەو پئی دەگوتری: (حَرْج)، کە دەفەرموی: ﴿ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ
مِّنْ حَرْجٍ ﴾، خوا نایەوئ هیچ سەغڵەتیان لەسەر دابنئ و تووشی سەغڵەتیان
بکات.

(وَمِيثَاقَهُ): (المِيثَاقُ: عَقْدٌ مُّؤَكَّدٌ بِمِمين وَعَهْدٌ)، (المِيثَاقُ) پەیمانیکە جەختی
لەسەر گراوتەوه، بە هوی سویند لەسەر خواردن و پەیمان لەسەر دانەوه، واتە:
دەست خستنه نیو دەستی یەگدی.

هوئی هاتنه خواره‌وهی ئایه‌ته‌کان

هوئی هاتنه خواره‌وهی ئەم ئایه‌ته موباره‌که‌ی که ده‌فه‌رموئ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ، دوو شت گێردراوه‌نه‌وه:

١/ ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، سَقَطَتْ قِلَادَةٌ لِي بِالْبَيْدَاءِ، وَنَحْنُ دَاخِلُونَ الْمَدِينَةَ، فَأَنَاحَ النَّبِيُّ ﷺ وَنَزَلَ فَتَنَى رَأْسَهُ فِي حَجْرِي، رَاقِدًا أَقْبَلَ أَبُو بَكْرٍ فَلَكَزَنِي لَكَرَّةً شَدِيدَةً، وَقَالَ: حَبَسْتَ النَّاسَ فِي قِلَادَةٍ! ثُمَّ إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ اسْتَيْقَظَ وَحَضَرَتِ الصُّبْحُ فَالْتَمَسَ الْمَاءَ، فَلَمْ يُوْجَدْ فَنَزَلَتْ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ ...﴾ ، فَقَالَ أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ: لَقَدْ بَارَكَ اللَّهُ لِلنَّاسِ فِيكُمْ يَا آلَ أَبِي بَكْرٍ ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٤٣٣٢)} ، واته: دايكمان عائيشه خوا لیبی رازی بی، (دیاره له یه‌کیك له جه‌نگه‌کاندا که چوون، یان سه‌فه‌ریک بووه)، ده‌ئێ: گه‌ردن به‌ندیکم (ملوانکه‌یه‌کم) لێ‌که‌وتبوو له بیابان، له کاتی‌کدا ئیمه به‌ره‌و مه‌دینه ده‌گه‌راینه‌وه، (که ملوانکه‌که‌ی لێ‌که‌وتوه، رهنگه له‌سه‌ر ئاو لیبی که‌وتبی، یان له نیو که‌ژاوه‌که لیبی که‌وتبیته خوارئ، سه‌رنج بده‌ن! پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ چه‌ند به لوتف بووه، له‌گه‌ل مال و خیزانی خویدا) نه‌و سوپایه‌ی هه‌موو راگرتو فه‌رمووی: راوه‌ستن، وه له شوینی‌ک بارگه‌و بنه‌یان خست، بوئه‌وه‌ی نه‌و ملوانکه‌و گه‌ردن به‌نده‌ بدوژنه‌وه، ئنجا ده‌ئێ: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ دابه‌زی، وه سه‌ری به‌ کووشی من کرد، سه‌رخه‌ویک

بشکین، (دیاره هاوه لانی گه پراون تاگو ئەو ملوانکەیه بدۆزنەوه) ئەبۆبەکر هات، (واته: بابی عائیشە خوا لییان رازی بێ) مستیکی توندی لیدام (لَکْرَةً: ئەوهیه به پانایی دەستی، یاخود به مستیکی توند له گه سیك بدەئ)، وه پێی گوتم: خەلکت لەسەر ملوانکەیهک راگرتوه؟! (ئنجاً له بەر ئەوهی سەری پیغەمبەر ﷺ لەسەر رانم بوو، (له رپوایهتی دیکه دا عائیشە دەئ: ئەبۆبەکر خوشی دەپاراست لەوهی که پیغەمبەری خوا ﷺ خەبەر بکاتەوه، له رپوایهتی دیکه دا دەئ: منیش له بەر ئەوه نه با سەری پیغەمبەر ﷺ لەسەر رانم بوو هیندم ئازار پی گه‌یشت هه‌لده‌ستام)، دوایی پیغەمبەری خوا ﷺ خەبەری بووه‌وه، وه نوێژی به‌یانیش بوو، (دیاره شه‌و بووه ئیسـ پراحتیان کردوه)، گه‌ران بۆ ئاوئ ئاویان چنگ نه‌که‌وت، وه ئەم ئایه‌ته هاته خوارئ:

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْۤا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْۤا وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَاَمْسَحُوْۤا ... لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴾ (۶)، واته: ئەى ئەوانەى ئیمانتان هیناوه! ئەگەر هه‌ئسان بۆ نوێژئ، که هه‌ندیک له توێژهره‌وان ده‌ئین: واته: ئەگەر له خه‌وئ هه‌ئسان بۆ نوێژئ.

جا ده‌ئ: (أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ) که (یه‌کێکه له هاوه‌لانی به‌رپێزی پیغەمبەر ﷺ پیاویکی به‌رجه‌سته‌ی نه‌نصارپیه‌کانه)، گوئى: (لَقَدْ بَارَكَ اللهُ لِلنَّاسِ فِيكُمْ يَا آلَ أَبِي بَكْرٍ)، واته: به‌راستی خوا به‌ره‌که‌تى خستۆته‌ خه‌لکيه‌وه به‌ هۆى ئیوه‌وه ئەى بنه‌ماله‌ی ئەبۆبەکر! به‌ هۆى ئەو گرفته‌ی دایکمان عائیشە‌وه، خوا ئەو ئایه‌ته‌ی ناردە خوارئ، که ئەگەر ئاوت چنگ نه‌که‌وت، چ بۆ خوشۆردن، چ بۆ ده‌ستنوێژ گرتن، بۆتان هه‌یه ته‌یه‌موم بکه‌ن، واته: ده‌ست به‌ رووی زه‌ویدا بێنن.

ب/ ﴿ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: لَمَّا كَانَ مِنْ أَمْرِ عَقْدِي مَا كَانَ، قَالَ أَهْلُ الْإِفْكِ مَا قَالُوا، فَخَرَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي غَزْوَةٍ أُخْرَى فَسَقَطَ أَيْضًا عَقْدِي حَتَّى حَبَسَ النَّاسُ التَّمَّاسُ، فَقَالَ لِي أَبُو بَكْرٍ يَا بَنِيَّةُ فِي كُلِّ سَفْرَةٍ تَكُونِينَ عَنَاءٌ وَبِلَاءٌ عَلَى النَّاسِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ الرُّخْصَةَ فِي التَّيْمَمِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَاللَّهِ يَا بَنِيَّةُ إِنَّكَ لِمُبَارَكَةٌ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۶۳۸۴) تَعْلِيْقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَهَذَا إِسْنَادٌ حَسَنٌ، وَالطَّبْرَانِيُّ، وَالسِّيُوطِيُّ فِي لُبَابِ النُّقُولِ فِي أَسْبَابِ النُّزُولِ بِرَقْم: (۳۹۱) }، واته: عه‌بدوئلاى كورى زوبير خوا له

خۇي و بابى رازى بى دەگىرپتەو، دەلى: دايكمان عائىشه خوا لىي رازى بى دەلى: ئەو ملوانكەيەم كە لە جەنگىكى پىشتردا لى كەوتبوو، وە بوختانچىيەكان ئەوھى گوتيان گوتيان، بەلام جارىكى دىكە لەگەل پىغەمبەرى خوادا ﷺ بۇ جەنگىكى دىكە چووم، (پىغەمبەرى خوا عادەتى وابوو بۇ جەنگەكان قورعەى لە نيوان خىزانەكانى دا دەگرد، كاميان قورعەى بۇ دەرچووبا، لەگەل خۇي دەيبرد، وە زۇر لە ھاوھلانى دىكەش ھاوسەرى خۇيان لەگەل بوو، نان و چىشتيان بۇ لىدەنان، برىنداريان دەرمان دەگردن، خزمەتيان دەگردن ...، وە جارى وايە بەشدارىي جەنگىشان كردوون، دەلى) ديسان لەو جەنگەى دىكەشدا ملوانكەيەكم لى كەوت، وە بە ھۇي ئەوھوھ خەلك راولەستان و پىغەمبەر ﷺ سوپاكەى راگرت، (ديارە دەبى ئەو ملوانكەيە قىمەتى بووبىو، ويستوويانە بۇى بدۇزنەوھ) ئەبو بەگر پىي گوتەم: (واتە: بابى عائىشه) كچى خۇم لە ھەموو سەفەراندان تۇ ھەر دەبىيە مايەى نارەھەتىي و گرفتارىي بۇ خەلكى، (پىي ناخۇش بوو كە بە ھۇي كچەكەيەوھ ئەو سوپايە رابوھستى و ئەزىيەت ببىنن، نەيزانىوھ خواى پەروردگار حىكمەتتىكى گەورەى خستوتە نيۇ ئەو ئىشەوھ) خواى پەروردگار پىش مؤلەتى تەيەممومى نارە خوارى، دوايى ئەبو بەگر پىي گوتەم: وەللاھى رۇلە، كچى خۇم تۇ ديارە ئافرەتتىكى موبارەكى، بە ھۇي ئەو گرفتەى تۇوھ خواى بە بەزەيى ئەو مؤلەت و رۇخسەتەى بۇ مسوئلەمانان نارە خوار، كە ئەگەر ئاويان دەست نەكەوت بۇ دەست نوپۇز و خۇشۇردن تەيەمموم بەكاربىنن.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوایە ئاڵەم سوورەتەدا، بۆ جاری سییەم، تا ئیستا دوو جاری فەرمووه: ﴿يَتَّيَّنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، جارێکیان فەرمووی: ﴿يَتَّيَّنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾، له ئایەتی یەكەمدا، له ئایەتی دووھەمدا فەرمووی: ﴿يَتَّيَّنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا مَحْلُومًا شَعَائِرَ اللَّهِ﴾، یەكەمیان فەرمووی ئەی ئیماندارینە! پەیمانەکان بە تەواویی جێبەجێ بکەن، له ئایەتی دووھەمدا دەفەرمووی: ئەی ئیماندارینە! دروشمەکانی خوا مەشکێنن، بێ حورمەتیان بێ مەکەن، ئنجا بۆ جاری سییەم دەفەرمووی: ﴿يَتَّيَّنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، ئەی ئەوانە ی ئیمانتان هێناوه! هەر کات بۆ نوێژی هەلسان.. وەك له سوورەتی (البقرة) شدا باسم کردوه، هەندێ کەس پەخنە ئێوەیان له قورئان گرتوه ئەو چاوەروانییەیان له قورئان هەیه، کە له کتێبێک کە بەشەر دایدەنێ هەیانە، کە لهو شوێنەدا باسی دەستنویژی دەکات، هەر باسی دەستنویژی دەکات، وە لهو شوێنەدا کە باسی خۆ شۆردنە، هەر باسی ئەوه دەکات، وە لهو شوێنەدا کە باسی حەلال و حەرام دەکات هەر باسی ئەوه دەکات، وە لهو شوێنەدا کە باسی هاوسەرگیری دەکات، هەر باسی ئەوه دەکات، لهو شوێنەدا کە باسی جەنگ و ناشتی دەکات هەر باسی ئەوه دەکات، بەلام له قورئاندا ئەو بابەتە هەموویان تێکەلن، بەئێ هەندێک بە هۆی ئەوهوه پەخنەیان له قورئان گرتوه، بەلام بیگومان ئەوه حکمەتی زۆر گەورە تێدایه، ئەویش ئەوهیه کە خوای کاربەجێ دینی بۆ رێکخستنی ژین ناردوهو ئەم قورئانەش کتێبی ژیانە، ژیانیش وانیە کە لهو کاتەدا نوێژ دەبێ، هەر خەریکی نوێژ بێ، یان له پەمەزانداندا هەر پۆژوو بگری و هیچی دیکە نەکە، نەخێر، بەئێکو تۆ بەپۆژووی کارو کەسابەتیش دەکە، و، سیلە ی پەحمیش جێبەجێ دەکە، و، سەردانیش دەکە، و، مردووش بە خاک دەسپێری، کاری فیکریش دەکە، کاری سیاسیش دەکە، ژیان هەمووی تێکەلە، ژیان وانیە ئەگەر شتێک کرد هیچی دیکە نەکە، لهسەر نان خواردن جاری وایە میوانێکت دێ سەلامی دەکات، یان لهسەر نان خواردنی، گرفتێک دێتە پیشی دەبێ چارەسەری بکە، تەلهفونێکت بۆ دێ، ... هتد، ئنجا بۆیه خوا ﷻ

بابەتەكانى قورئانى تىكەل كىردوون، چونكى ژىنايش وايە، لىرەش خوا ﷺ دواى ئەوۋى كە باسى ئەو بابەتەكانى پىشۋى كىرد، ئىجا دەفەرمۇي: ئەى ئەوانەى ئىمانتان هىناۋە! ھەركات بۇ نوپۇز ھەئسان دەمۇ چاۋتان بشۇن و ... ھتە، ئىجا لىرەدا توپۇزەرەوانى قورئان لەبارەى رىستەى: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، ئەگەر بۇ نوپۇزى ھەئسان، دوو رايان ھەن:

(۱) ھەندىكىان گوتوويانە: واتە: كە لە خەوئى ھەئسان بۇ نوپۇزى.

(۲) ھەندىكىان گوتوويانە: واتە: ئەگەر بۇ نوپۇزى ھەئسان كە دەستنوپۇزتان نەبوو، بۇچى وایانگوتوۋە؟ چونكى ئەگەر ئىنسان دەستنوپۇزى ھەبى كە بۇ نوپۇزى ھەلدەستى، لەسەرى فەرز نىە دەستنوپۇزى بگرى، دەستنوپۇزى ھەبە! ۋەك دوايى باسى دەكەين، بۇيە گوتوويانە كەواتە: لىرەدا مەبەست ئەوۋىە، ئەى ئەوانەى ئىمانتان هىناۋە! ئەگەر دەستنوپۇزتان نەبوو و بۇ نوپۇزى ھەئسان، واتە: ئەگەر ويستان نوپۇزى بكەن، دەستنوپۇزى بگرن: دەمۇ چاۋتان بش، ۋن و دەستەكانتان بشۇن و مەسحى سەر بكەن و پىيەكانتان بشۇن.

(۳) دەشتوانىن بلىين: خوا ﷺ بەگشتى بە ئىماندارى فەرموۋە، ئەگەر بۇ نوپۇزى ھەئسان، ئىجا ئەوۋى لە خەوئى ھەئساۋە دەستنوپۇزى پىشتر شۇردوۋە، يانى: دەستنوپۇزى ھەبە، بەلام سوننەتە دەستنوپۇزەكەى بگرىتەۋە، يان ئەوۋى ھەر دەستنوپۇزى نىەو لەسەرى فەرزە دەستنوپۇزى بگرى، ھەموويان ھەر دەگرىتەۋە.

ھەرۋەھا لىرەدا كە دەفەرمۇي: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، واتە: ئەگەر ويستان ھەئسان بۇ نوپۇزى، بۇچى؟ چونكى تۇ كە دەستنوپۇزت نەبى، يەكسەر بۇ نوپۇزى ھەئسانتى، بەلكو دەچى دەستنوپۇز دەگرى، واتە: يەكسەر بۇ نوپۇزى ھەئسانتى، بەلكو ئەگەر ويستت نوپۇزى بكەى، دەبى دەستنوپۇز بگرى، نەك يەكسەر ھەئسى بۇ نوپۇزى، چونكى ئەگەر قامەت كرا، تۇ بە فرىاي دەستنوپۇزى ناكەوى، ئاۋا توپۇزەرەوانى قورئان زۇر بە وردىي تەماشاي وشەكانى قورئان دەكەن، ئىجا ئايا چۇن دەستنوپۇزى بگرن؟ باسى چوار شتان دەكات:

۱- ﴿فَاعْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾، دەمو چاوتان بشۆن (وَجُوه) کۆی (وَجْه)ه، (وَجْه) واتە: رۆو، دەمو چاو.

۲- ﴿وَأَيْدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، دەستەکانیشتان بشۆن تا ئانیشکان.

۳- ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، دەستی تەپیش بە سەرتاندا بیین.

۴- ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، پێیەکانیشتان بشۆن هەتا هەردوو گوپزینگان.

هەلبەتە دەوایی لە مەسەلە گرنگەکاندا بە درێژی باسی دەکەین، بەلام گرنگ ئەوھێ خۆی زاناو شارمزا چوار ئەندامی باس کردوون: دەمو چاو (رۆو)، هەردوو دەست، سەر هەردوو لاق، (پێیەکان)، هەموو توێژەرەوانی قورئان لەگەڵ ئەوھدان کە (إلى) لە ﴿وَأَيْدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، بە مانای (مَعَ) دى، چونکە (إلى) واتە: هەتا، ئنجا ئەگەر بفرموی: دەستان بشۆن تا ئانیشکی، مانای ئەوھێ ئانیشکی لەگەڵ نەبی، بەلام لیڕەدا (إلى) بە مانای (مَعَ) یە، واتە: لەگەڵ ئانیشکان، هەروەھا لە شۆردنی پێیەکانیشدا ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، (إلى) واتە: (مَعَ الْكَعْبَيْنِ) لەگەڵ دوو گوپزینگەکان، ئنجا ئایا (إلى) بە مانای (مَعَ) هاتووە لە قورئاندا؟! بەئى، وەك خوا لە سوورەتی (النساء) لە ئایەتی (۲) دا لە باسی خواردنی مالى هەتیواندا دەفرموی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ﴾، واتە: مالى هەتیوان لەگەڵ مالى خۆتاندا مەخۆن، واتە: مەبخەنە گەڵ مالهەتەتان و بیخۆن، کەواتە: (إلى) بە مانای (مَعَ) دى، یانی: (مَعَ أَمْوَالِكُمْ) لە زمانی عەرەبیدا جاری وایە ئەو پیتانە هەندیکیان لە شوینى هەندیکیان دادەنیشن، لەبەر حیکمەتیك، کە لیڕەدا دەفرموی: دەمو چاوتان بشۆن، ئەو دیارە سنووری دەموچاو کوپیه، کە لەو شوینەو کە تووکی سەر تەواو دەبی هەتاكو کۆتایی چەنەگە، ئەو پێی دەگوتری دەموچاو بە باری درێژیدا، وە بە باری پانییشدا لە گوپووە تا گوئی، ئەو رۆو (وَجْه)ه دەبی ئەوھندە بشۆری، ئەدی دەست کوپیه؟ لە نینۆکەووە تاكو دەگاتە هەنگل پێی دەگوتری دەست، بەلام چونکە

خو فەر موویەتى: ﴿إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، لەگەل ئانىشكان، كەواتە: لەو لای ئانىشكەوہ فەر ز نىہ، بەلام تۆزىكى دىكەش لەو لای ئانىشك بى، وەك لە سوننەتدا هاتوہ باشترە، ئەوہ ئەو كاتە دەست و پىی و دەم و چاوی ئیمانداران درەوشاوہو سپى و بازوو دەبى (غُرّاً مُحَجَلِّينَ)، ئنجا ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، دەستى تەر بەسەرى خۆتاندا بىنن، ئايا چەندى؟ بە پىی روالەتى ئايەتەكە ھەمووی دەگریتەوہ، بەلام ھەندىكىان گوتوویانە: بەشكىشى تەر بى ھەر تەواوہ، بەلام كە تەماشای دەقەكانى سوننەت دەكەين، پىغەمبەر ﷺ بە ھەردووك دەستى مەسحى سەرى كردوہ، ئنجا شۆردنى پىيەكانىش لەگەل گويزىنگاندا، ديارە (أَرْجُل) كۆى (رِجْل)ە، (رِجْل) واتە: لاق، ئەدى بۆچى بۆ نەيفەرمووہ: (أَقْدَامَكُمْ)؟ چونكە بەشيك لە لاق (ساق) یش دەبى بشۆرى لەگەل گويزىنگەكاندا، ئەگەر فەر موویاى: (قَدَم) تەنيا پىيە و گويزىنگى لەگەل نەدەكەوتن، بۆيە فەر موویەتى: ﴿وَأَرْجَلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، وە پىيەكانىشتان بشۆن لەگەل گويزىنگەكان، ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْفِرُوا﴾، وە ئەگەر لەش پىس بوون، خۆتان پاك بكەنەوہ، واتە: خۆتان بشۆن، ئەگەر ئاوتان دەست بكەوى مادام لەش پىسىتان لەسەر بى، دەبى خۆتان بشۆن، ئنجا دەتوانن نوپز بكەن و دەتوانن طاعت بكەن.

ئنجا دىتە سەر باسى ئەوہ ئايا ئەگەر ئاو نەبوو؟ دەفەرموى: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَضَى﴾ وە ئەگەر ئىوہ نەخۆش بوون، ﴿أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾، يان بە سەفەر چوون، ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ﴾، يان يەككتان لە شوینی نزم هاتەوہ، واتە: تارەتى گرتبوو ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾، ياخود لەگەل ژناندا جووت بوون، ھەندىكىش دەلین: ﴿لَمَسْتُمْ﴾، بە ماناى (لَمَسْتُمْ) يانى: دەستتان لى دابوون، دى، بەلام لەراستىدا ئەوہ مانايەكى بېھيزە، وە بەلگەيەكى واى لەسەر نىہ، چونكە (مُلَامَسَةً) لەسەر وەزنى (مُفَاعَلَةٌ) يە بۆ بەشدارى دووانە، يانى: پياويك دەست لە ژنەكەى دەداو ئەو ئاگای لى نىہ كە دەستى پىی كەوتوہ، يان ئافرەتەكە دەست لە پياوہكەى دەدا،

بئێهوەی پێی بزانی، ئەووە چەمکی (مُلاَمَسَة) نایگریتەو، بەلام (جماع) بە هەردووکیان نەبێ ناکرێ، بە هاوکاری هەردووکیانە، جگە لەوەش هەر (مُلاَمَسَة) بە خۆشی لە زمانی عەرەبیدا زیاتر بە مانای پیکەووە جووت بوونی ژن و پیاو دی، ئنجا کە دەفەرموئ: ئەگەر نەخۆش بوون، یان لەسەفەر بوون، واتە: کە نەخۆش بوون، نەخۆشییەکی وا کە نەتاندەتوانی ئاوێ بەکاربێنن بۆ دەستنوێژو خۆشۆردن، دەنا جاری وا هەیه مەروف نەخۆشە، بەلام دەتوانی ئاوێ بەکاربێنی، ئەووە نایگریتەو، بەلکو نەخۆشییەکی وا کە رپی بەکارهێنانی ئاوی لێ بگرێ، چ بۆ دەستنوێژ، چ بۆ غوسل.

وہ لە سەفەر بوون، واتە: لە سەفەر بوون و ئاوتان چنگ نەکەوت، دەنا مەروف با لە سەفەریش بێ، بەلام ئەگەر ئاوی چنگ بکەوئ، خۆ هەتا ئاوە هەبێ تەیهەموم بەتالە، ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ﴾، یاخود یەکیک لە ئیووە لە تارەت گرتن هاتەوہ ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾، یاخود دەستان گەیانە ژنانو لەگەڵیان جووت بوون ﴿فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً﴾، لە هەر کام لەو چوار حالەتەدا ئاوتان چنگ نەکەوت، چی بکەن؟ ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، ڕوو بکەنە ڕووی پاکی زەوی و دەست بە ڕووی زەویدا بێنن و دواوی بە دەمو چاوتانیدا بێنن، وە بەدەستانی دابینن، ئنجا ئەو (مِنْهُ) هەش وەك دواوی باسی دەکەین، هەندیک لە توێژەرەوانی قورئان بە بەلگەئە ئەووەیان داناووە کە دەبێ شتیک هەبێ لەووە بە دەست و بە دەمو چاوتەوہ بنووسێ، بۆیە گوتووین: دەبێ گل بێ و تۆزی هەبێ، بەلام نا، ئیمە دەلین، کە دەفەرموئ: ﴿مِنْهُ﴾ ئەو (مِنْ) ه، (مِنْ) بەشیک (تَبْعِيضِي) نیە، تاكو مەرج بێ هەندیک لە تۆزو غوبارەکەئ بە دەمو چاوت و بە دەستەوہ بنووسێ، بەلکو ئەو (مِنْ) ه، بۆ دەست پیکردن (إِبْتِدَاءً) ه، واتە: دەست بگەیهننە ڕووی زەوی دەستی پێدا بێنن، دەست بە دەمو چاوت و بە دەستاندا بێنن، کە دیارە ئەووە گەلێک وردەکاری هەیه، لە مەسەلە گرنەکاندا تیشکی دەخەینە سەر.

ئىنجا دەفەرمۇي: ﴿ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ ﴾، خوا نايەوى
 ھىچ سەغلەتییەكتان بختە سەرى، بۆیە بواری داون لە جیاتی ئاۋ ھەم بۆ دەستنوئىژ،
 ھەم بۆ خۇشۇردن، تەیەمموم بکەن، چونکە نايەوى سەغلەتتان بکات، کەسئک لە
 شوئینیکە لەشى پيس بوو، ئاۋیشی چنگ ناکەوى، نوئیش بوو، یان دەبئ
 نوئزەکەى بچئ، یان دەبئ بە لەش پيسی نوئزەکەى بکات، بەلام نەخیر، بۆى ھەیە
 تەیەمموم بکات، وە ئەمە بەلگەشە لەسەر ئەوہى کە گوتمان: ﴿ صَعِيدًا ﴾، واتە: پروى
 زەوى، ئەگەر پروى زەوى بە بەفر داپۇشرابوو، دەست بە بەفریدا بئە، وە ئەگەر
 بەستەلەک بوو، لەو شوئینانە کە ھەموو دنیا بەستەلەکە، دەست بە پروى زەویدا بئە،
 ئەگەر بەھار بوو سەوزایی و گیا بوو، ھىچى لئ نەبوو، دەست بە گیادا بئە، وە ئەگەر
 لم بوو، دەست بە لەمەکەدا بئە، وە ئەگەر لە چیا بووى، بەس بەردى لئ بوو، کە
 چیاو چۆل بەس بەردو زىخە، گلى لئ نە، دەست بە بەردەگاندا بئە، ئاۋا ئەم رپستە
 قورئانییە: ﴿ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ ﴾، کاتیک دئتە دى، کە
 تۆ بۆت ھەبئ دەست بە ھەموو شتیکدا بئىنى، ھەرچى لەسەر پروى زەویيە، واتە:
 مەبەست لە: (صَعِيد) پروى زەوى بئ، نەک تەنیا گل بئ، گل لە کوئ پەیدا بکەى،
 لە بیابان گلى ھەر لئ نە؟ زۆربەى دنياش بیابانەو چیاو چۆلەو بەستەلەکە، چونکە
 لە ھەموو شوئینان گل دەست ناکەوى، ئىنجا دەفەرمۇي: ﴿ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾، بەلکو خوا دەیەوى پاکتان بکاتەو، نايەوى سەغلەتتان
 بکات، بەلکو دەیەوى پاکتان بکاتەو، ﴿ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ ﴾، وە بۆئەوہى
 چاکەى خۆى لەسەر ئیوہ تەواو بکات، ﴿ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾، بەلکو
 سوپاسگوزاربن، لە ئەنجامى ئەوہدا ئینسان ھەست بە نىعمەت و چاکەکانى خوا دەکات،
 سوپاسى خوا دەکات و سىفەتى سوپاسگوزاری تیدا دئتە دى، خواى پەرورەدگاریش
 دەیەوى ئاۋا دینداربیتان بۆ ئاسان بکات، وە کارئک بکات کە بە ھۆى ئەو دینداربىیەوہ
 پاک ببنەو، بۆ نوئزو طاعەت، لەجیاتی غوسل و دەستنوئىژو بە تەیەمموم پاک
 ببنەو، وە چاکەى خۆیتان لەسەر تەواو بکات، تاکو سەرەنجام ئیوہش
 سوپاسگوزاری بۆ خوا ئەنجام بدەن.

ئججا له نایه‌تی دووه‌مدا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾، وه چاکه‌ی خوا یاد بکهنه‌وه له‌سه‌ر خۆتان، کام چاکه‌یه؟ زانایان ده‌لین: ﴿نِعْمَةَ اللَّهِ﴾، لیره‌دا جینسی نيعمه‌تی مه‌به‌سته، نيعمه‌تی ئيمان و ئيسلام، نيعمه‌تی ئهو نوپژو ده‌ست‌نوپژو پاک و خاوپنیه که له ئيسلامدا هه‌یه، ئهو هه‌موو نيعمه‌تانه‌ی که له ژيانی ئيمه‌دا هه‌ن، ئهو هه‌موو رزق و رۆزی و میوه‌یه، وه نيعمه‌تی له‌ش ساغی و نيعمه‌تی مال و منداڵ، ئنجا نيعمه‌تی ئهو هیمنی و ئاسایشه، وه نيعمه‌تی هه‌واو نيعمه‌تی تیشکی خۆرو، نيعمه‌تی ئاوو، نيعمه‌تی باران و ... هتد، نيعمه‌ته‌کانی خوا به‌گشتی، وه‌ک خوا بۆخوی ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ نَعُدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا

﴿۳۴﴾ ابراهیم، واته: ئەگەر بتانه‌وی نيعمه‌تی خوا بژمیرن، بۆتان سه‌رژمیر ناکرین، که‌واته: یادی چاکه‌ی خوا به‌سه‌ر خۆتانه‌وه بکهنه‌وه، ﴿وَمِثْلَهُ الَّذِي وَاتَّقُمْ بِهِ﴾، وه یادی ئهو په‌یمان‌ه‌ش بکهنه‌وه که له‌گه‌لیدا به‌ستون، په‌یمانیکي پته‌وی له‌گه‌لتاندا به‌ست، یادی ئهو په‌یمان‌ه‌ش بکهنه‌وه له‌بیرتان نه‌چی، که ئیوه به‌نده‌ی خوان، په‌یمانی خواتان له‌ نه‌ست‌ودایه، ئهو په‌یمان‌ه‌ چیه؟ هه‌ندیکیان گوتوو یانه: مه‌به‌ست له‌وه په‌یمان‌ه‌یه که بۆ جاری دووه‌م له‌ عه‌قه‌به له‌ نیوان پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لان به‌پرزیدا به‌ستراوه، به‌لام ئه‌وه راست نیه، چونکه ئهو په‌یمان‌ه‌ هه‌فتا و دوو پیاو بوون، له‌گه‌ل سی ئافره‌تیش، ئه‌وه هه‌فتا و پینج، که‌چی لیره‌دا خوی به‌رزو مه‌زن له‌گه‌ل هه‌موو ئیمانداراندا قسه‌ ده‌کات، که‌واته: چۆن ده‌گونجی ئهو په‌یمان‌ه‌ که ته‌نیا هه‌فتا و پینج که‌س به‌ستوو یانه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ﷺ لیره‌دا خوی په‌ره‌وه‌ردگار به‌فه‌رموی: هه‌مووتان یادی بکهنه‌وه؟! وه هه‌ندیکیان ده‌لین: مه‌به‌ست پیی ئهو په‌یمان‌ه‌یه که له ژیر دره‌ختی (رضوان) دا به‌سترا، که ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ

عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يَبَايَعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ

﴿۱۸﴾ الفتح، واته: خوا له‌وه ئیماندارانه‌ رازی بوو که په‌یمانیان پیدای له ژیر دره‌خته‌که‌دا، به‌لام ئهو په‌یمان‌ه‌ش هه‌زارو چوار سه‌د له‌ هاوه‌لان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ به‌ستیان، که‌چی لیره‌دا خوا به‌گشتی ده‌فه‌رموی، یادی

پەیمانەكەم بکەنەو! بۆیە وا پێدەچێ مەبەست لەو پەیمانە شتێکی دیکە بێ، ئەویش ئەوویە کە هەرکام لە ئیمانداران بە حوکمی ئیمانەكە ی پەیمانی لەگەڵ خوا بەستووە کە بەندە ی خوا بێ، و، فەرمانبەری بکات و گوێی بۆ بگری و پابەندی بەرنامەكە ی بێ.

پاشان بە حوکمی ئەو فیطرەتە ی کە خوا ئیمە ی لەسەر خولقاندووە، هەموو ئینسانێک خواناسە، وە بەلگە عەقڵییەکان و بەلگە نەقڵییەکان هەموویان ئینسان پابەند دەکەن بەووی کە بەندایەتی ی بۆ خوا بکات، وا پێدەچێ مەبەست پێ ی ئەو چەمک و واتا فراوانانە بێ، چونکە ئەوانە هەموو ئیمانداران دەگرنەو، ﴿إِذْ قُلْتُمْ

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾، کاتیک گوتتان، گویمان لێ بوو، گویرایە لێن، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، وە پارێز لە خوا بکەن بیگومان خوا بە خاوەنی سینهکان ئاگادارە، خاوەنی سینهکان یانی چی؟ یانی: ئەو نەینییانە ی کەوا لە سینهکاندا پەنھان بوون، هەرچەندە لە ئەسلدا سینهکان خاوەنی نەینییەکانن، بەلام خوی پەرودگار نەینییەکانی کردووە بە خاوەنی سینهکان، لەبەرئەووی هیندە پەنھانن، جگە لە خوا کەس بەو نەینییانە نازانی، کێ بە نیەتی کێ دەزانی؟! بیجگە لە خوا کەس ناتوانێ دلی کەس بخوینیتەو، کەواتە: پارێز لەو خویە بکەن، کە نیو دلیشتان دەخوینیتەو و نەینییەکانی دلیشتان دەبینی، وە ئاگاتان لە خۆتان بێ و سەرپێچی لێ نەکەن.

چہند مہسہلہ یہ کی گرنگ

مہسہلہ یہ کہم: لیردا کہ خوا دہفہرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى

الصَّلَاةِ﴾، لیردا مہبہست لہ: (کاتیک کہ ہہلسان بؤ نویژی)، یانی: کاتیک ویستتان ہہلسن بؤ نویژی، چونکہ: ئایا دہگونجئ نہگہر بانگدرا، یان قامہت کراو ہہلسی بؤ نویژی و یہکسہر نویژی بکہی، یان یہکسہر دہستنویژی بگری، جاری وایہ دہبینی ئاو لہوی نیہ؟ نہخیر، کہواتہ: لیردا مہبہست ئاویہ (إِذَا أَرَدْتُمْ الْقِيَامَ إِلَى الصَّلَاةِ) نہگہر ویستتان ہہلسن بؤ نویژی، دہستنویژ بگرن، حازر بن، بؤئہوی دویی لہسہر یہکدی رانہوہستن بؤ دہستنویژ گرتن)، کہواتہ: نہگہر ویستتان ہہلسن بؤ نویژی، دہستنویژی بگرن، چونکہ نہو کاتہی تؤ ہہلدہستی بؤ نویژی، دہستنویژت بؤ ناگیرئ و فریای نویژہکہت ناکہوی، کہواتہ: لیردا وشہیہک (تَقْدِير) دہکری کہ سیافہکہ دہلالہتی لہسہر دہکات، وہ بؤ زانیاریبتان لہ قورئاندا زورجاران وشہیہک باس ناکری، لہبہرئہوی سیافہکہی دہیگہیہنی، ئنجا لہو رستہ قورئانییہدا ہہرچہندہ لیردا خوا بہگشتی دہفہرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، ئەی ئیماندارینہ! نہگہر ہہلسان بؤ نویژی، واتہ: نہگہر ویستتان ہہلسن بؤ نویژی، ہہرچہند بہگشتی فہرمان بہ ئیمانداران دہکات کہ دہستنویژ بگرن، بہلام مہبہست پیی ئەوانیہ کہ دہستنویژیان نیہ، واتہ: (المُحَدِّثِينَ) واتہ: ئەوانہی بئدہستنویژن، ئنجا بئدہستنویژی گچکہ، (الْحَدِّثُ الْأَصْغَرُ)، چ بئدہستنویژی گہورہ (الْحَدِّثُ الْأَكْبَرُ)، کہ پیشی دہگوترئ: (الْجَنَابَةِ) واتہ: لہش بیسیی، ئنجا ئایا بہلگہمان لہسہر ئەوہ چییہ کہ تہنیا لہسہر ئەوانہ فہرزہ دہستنویژ بگرن، چونکہ ئایہتہکہ بہگشتی فہرزی دہکات:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ

إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، کہواتہ: فہرزہ

دەموچاو بشۆی، ھەردوو دەستت بشۆی لەگەڵ ئانیشکان، وە مەسحی سەر بکە، واتە: دەستی تەر بەسەرتدا بێنی، وە پێھەکانیشت بشۆی لەگەڵ گۆزینگەکان، جا ئایا ئەو لەسەر ھەموو کەس فەرزە، ھەر کە نوێژ بوو، ھەموو کەس بچێ دەستنوێژ بگرێ؟ نەخێر تەنیا لەسەر ئەوانە فەرزە کە بێ دەستنوێژن، بەلگەشمان سوننەتی پێغەمبەرە کە سوننەتی پێغەمبەر ﷺ زۆرجاران قورئان پوون دەکاتەو، دانا ئەگەر بە پێی روالەتی ئایەتە کە بێ، وە کە ھەندیکیان گوتویانە: لەسەر ھەموو کەس فەرزە، دەستنوێژی ھەبێ و نەبێ، دەبێ دەستنوێژ بگریتەو، بەلام کە تەماشای سوننەتی پێغەمبەر ﷺ دەکەین، بۆمان دەر دەکەوێ کە ئەو تیگەیشتنە لە ئایەتە کە تیگەیشتنیکی رووکەشییەو تیگەیشتنی راستەقینە ئەوھێ کە مەبەست پێی ئەوانەھێ کە دەستنوێژیان نیە، ئەوان لەسەریان فەرزە دەستنوێژ بگرنەو، ئەدی ئەگەر کەسێک دەستنوێژی ھەبێ؟ بۆ وان بەس پەسندو سوننەتە، کەواتە: ئەگەر بلیین: ﴿ فَأَغْسِلُوا ﴾، بۆ واجب بوونە، ئەو تەنیا بێ دەستنوێژەکان دەگریتەو، بەلام ئەگەر بلیین: مەبەست پێی سوننەتە، ئەو کاتە بە دەستنوێژەکانیش دەگریتەو، واتە: بۆ ئەوانیش سوننەتە دەستنوێژەکانیان تازە بکەنەو، ئەو لەسەر رای بەشیک لە زانایان، وە ھەندیکیان دەلین: سوننەتیش نیە.

یەکیک لە فەرماشتەکان: ﴿ عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ: يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، فَلَمَّا كَانَ يَوْمَ الْفَتْحِ، تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى خَفِيهِ، وَصَلَّى الصَّلَاةَ بِوَضُوءٍ وَاحِدٍ، فَقَالَ: لَهُ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّكَ فَعَلْتَ شَيْئًا لَمْ تَكُنْ تَفْعَلُهُ! قَالَ: «إِنِّي عَمْدًا فَعَلْتُ يَا عُمَرُ» ﴿ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٢٣٠٢٣)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (٢٧٧)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (١٧١)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (٦١)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (١٣٣)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (١٧٠٨) }، واتە: بۆرەیدە (کە یەکیکە لە ھاوولان) دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ عادتەتی وابوو لە کاتی ھەموو دەستنوێژاندا دەستنوێژی دەگریتەو، واتە: دەستنوێژی ھەبووایە، یان نەیبووایە (لە رۆژی فەتھدا) واتە: ئازادکردنی مەککە) دەستنوێژی گرت، وە دەستی تەری بەسەر دوو خوففەکە دەھینا، (خوفف، واتە: گۆرەوی چەرم، واتە: خوففی لەپێ کردبوون، وە پێشتر دەستنوێژی گرتبوو، دیارە چوو تارەتی گرتووە دەستنوێژی گرتووە دەموچاوی شۆردن و دەستی شۆردوون، وە مەسحی سەری کردووە، دەستی تەپیشی بەسەر دوو خوففەکە دەھیناوە، وە

هه‌موو نوپژه‌کانی به یه‌ک ده‌ست‌نوپیژ کردن، {دیاره ده‌بی نوپیژی به‌یانی بووبی، که ئەو هاوه‌له بینویه‌تی که بو نوپیژی به‌یانی ده‌ست‌نوپیژی گرتوه، نوپیژی نیوه‌پروو عه‌سرو شیوان و خه‌وتنانشی به‌و ده‌ست‌نوپیژه کردوه}، عومه‌ر پیی گوت: ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا! تو شتیکت کرد، که پیشتر وات نه‌کردوه، (واته: هه‌ر پینج نوپژه‌کانت به‌یه‌ک ده‌ست‌نوپیژ کردن و ده‌ست‌نوپیژت تازه نه‌کردوه)، گوتی: به ئەنقه‌ست وامکرد، ئەی عومه‌ر! که بیگومان حیکمه‌ت و نامانجه‌کیشی ئەوه‌بووه، ئەگه‌ر که‌سیک نه‌یتوانی بو هه‌موو نوپژه فه‌رزه‌کان ده‌ست‌نوپیژی تازه بکاته‌وه، ئەوه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وایکردوه، دیاره مه‌رج نیه هه‌ر ئەو جار‌ه‌ش وای کردبی، جاری دیکه‌ش هه‌بووه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ست‌نوپیژی تازه نه‌کردۆته‌وه، به‌لام ئەگه‌ر بشگونجی تازه‌ی بکه‌یه‌وه باشتره.

که‌واته: ده‌ست‌نوپیژگرتن بو هه‌ر نوپیژیک ئەگه‌ر ئینسان ده‌ست‌نوپیژی نه‌بی فه‌رزه، وه ئەگه‌ر ده‌ست‌نوپیژی هه‌بی سوننه‌ته، هه‌ر له‌وباره‌وه ئەم فه‌رمایشه‌ش هه‌یه: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، قُلْتُ: كَيْفَ كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ؟ قَالَ: كُنَّا نُصَلِّي الصَّلَاةَ كُلَّهَا بَوْضُوءٍ وَاحِدٍ، وَفِي رِوَايَةٍ: (يُجْزِي أَحَدَنَا الْوُضُوءُ مَا لَمْ يُحْدِثْ) ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۲۳۶۸)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۲۱۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۶۰)}، واته: ئەنه‌سی کورپی مالیک خوا لئی رازی بی ده‌گی‌رپه‌ته‌وه (دیاره یه‌کیک له تابعین لئی ده‌گی‌رپه‌ته‌وه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ عاده‌تی وابوو له کاتی هه‌موو نوپژه‌کاندا ده‌ست‌نوپیژی ده‌گرت، ئەو که‌سه که له ئەنه‌س ده‌گی‌رپه‌ته‌وه ده‌لی: به ئەنه‌سم گوت: ئەدی ئیوه چیتان ده‌کرد؟ (ئیوه‌ش بو هه‌موو نوپژان ده‌ست‌نوپیژتان ده‌گرتوه) گوتی: (واته: ئەنه‌س گوتی: ئیمه هه‌موو نوپژه‌کانمان به یه‌ک ده‌ست‌نوپیژ ده‌کرد، ئەگه‌ر ده‌ست‌نوپیژمان نه‌شکابایه، له ریوایه‌تی‌کدا ده‌لی: یه‌کیک له ئیمه یه‌ک ده‌ست‌نوپیژی به‌س بوو بو هه‌موو فه‌رزه‌کانی، ئەگه‌ر ده‌ست‌نوپیژی نه‌شکابوایه.

که‌واته: ئیستا بو‌مان ده‌رکه‌وت که خوا ده‌فه‌رموی: ده‌ست‌نوپیژ بگرن، واته: بو که‌سیک که ده‌ست‌نوپیژی نه‌بی له‌سه‌ری فه‌رزه، وه وه‌ک گوتم، ده‌شگونجی بلین: ئەوه رپوی له هه‌موو ئیماندارانه، بو ئەوانه‌ی ده‌ست‌نوپیژیان نیه، فه‌رزه ده‌ست‌نوپیژ بگرن، ئەوانه‌ش که ده‌ست‌نوپیژیان هه‌یه، سوننه‌ته، واته: بو ئەوان په‌سندوه

چاگە، ديارە ئەوېش ديسان لە حالئىكدا كە مرؤف تووشى مەشەققەت نەبى، و، ئاوەكە كەم نەبى، وە بەشى خەلكى دىكە نەبى، و، نوپىزى خەلكى دىكە تاخىر نەكات، بەلام كەسەك دەستونوپىزى ھەيەو دەچى بۇ زىادە دەستونوپىزى دەگرىتەوھو لە ھەقى خەلكى دىكە دەفەوتىنى، ئەوھ لە جىياتى ئەوھى خىرى بگاتى، رەنگە گوناھى بگاتى، ئىنسان دەبى ھوشيارو بە سەلىقە بى، سوننەت وەختىك بىتە ھوى رىگرتن لە واجبى كەسەكى دىكە، ياخود سوننەتەك بىتە ھوى ئەوھى خىرىكت لە دەست بدات، كە پاداشتى لە ھى سوننەتەكە پىرتى، ئەو كاتە لەسەر سوننەتەكەت قەرزاز دەبىەوھ!!

مەسەلەى دووھە: كە دەفەرموى: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، ئەمە ئەوھ دەگەيەنى كە ھەموو جۆرەكانى نوپىز پەكيان لەسەر دەستونوپىز كەوتوھ، چونكە وشەى (الصلاة) (ال)ى جىنسى لەسەر، كەواتە: جىنسى نوپىز پىويستى بە دەستونوپىز ھەيە، نوپىزى فەرز بى، نوپىزى سوننەت بى، نوپىزى جەنازە بى، نوپىزى مانگ گىران بى، نوپىزى خۆرگىران، نوپىزى بارانە، نوپىزى سلاوكردن لە مزگەوت (تَحِيَّة الْمَسْجِدِ)، ھەموو جۆرەكانى نوپىز، بەلكو لەسەر راي زۆر لە زانايان سەجدەى شوگرو سەجدەى قورئان خويندنىش پىويستىيان بە دەستونوپىز، وە بەبى دەستونوپىز دروست نىن، بىدەستونوپىزى گەورە ئەوھ ھەر ھىچ، بەبى دەستونوپىزى گچكەش دروست نىن، ئنجا لەبەرئەوھ كە ﴿فَاغْسِلُوا﴾، وە ئەوانى دىكەش ﴿وَأَمْسَحُوا﴾، بۇ فەرمانن، وە فەرمانىش بۇ فەرزبوونە: (الْأَمْرُ يَدُلُّ عَلَى الْوَجُوبِ) فەرمان پىويست بوون دەگەيەنى، بۇيە ئەمە ئەوھى لى وەردەگىرى: كە دەستونوپىز مەرج و فەرزە بۇ نوپىز، واتە: بەبى دەستونوپىز نوپىز دروست نىە بىرى، بۇ كەسەك كە ئاوى چىنگ بىكەوى، ئەگەر ئاوى دەست نەكەوت تەيەمموم دەكات، تەيەممومىش وەك دوايى باسى دەكەين، خواي كاربەجى بە شىوھەك دابناوھ بەپى شەرىعەت (قورئان و سوننەت) كە ھىچ كەس لە ھىچ شوپنىك پەكى ناكەوى، بەلام ھەندى لە مەزھەبەكان و ايان بەرتەسك و گچكە كردۆتەوھ، كە مرؤف لە زۆر شوپنان پەكى دەكەوى و تووشى سەغلەتەبى دەبى، بۇيە ھەمىشە كە دەگرىيەوھ بۇ شەرىعەت، بۇ قورئان و سوننەت دەبىنن، دىن ئاسانە، بەلام كە دەچىنە نىو قسەى زانايانەوھ،

زۇريان ئالۋىزى و پىچو مىچى زۇريان تىخستوۋە، مسولمانەتى لەسەر خەلگى بە زەحمەت خراۋە، ئەگەرنا بۇ وئىنە: كەسىك لە سجنە، (كە من بۇخۇم ئەو ئەزموننەم ھەيە لە زىندانى ئەمريكيەكاندا) لە سجن رېگات پى نادەن دەستنوئىز بگىرى، ئاوت چىنگ ناكەۋى، زۇرجار ئاۋى خواردنېشت بەتەۋاۋى نادەنى، چ جاي دەستنوئىزى پىبگىرى! باشە لەو كاتەدا چۆن نوئىزى بگەى؟ گل لە كوئى بىنى؟ ھەموۋى كۆنكرىت يان كاشىيە، ئەو خۇلەى ئىمام شافىعى دەلى، رەحمەتى خۋاى لى بى، دەبى تۇزى لى ھەللىسى لە كوئى بىنى؟ بەلام بە پى ئايەتەكە بى كە دەفەرموئى: ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا﴾، روو بگەنە روۋى زەۋى، ئەو كۆنكرىتو كاشىيە روۋى زەۋىيە، يان دەرو دىۋار دەستى پىدا دىنى و تەيەممومى خۇت دەكەى، ئنجا با بىكەينە پىۋەر: كاتىك تەماشى سەماحتى شەرىعەت دەكەين، ئەو كاتە ھەر راۋ بۇچوونىك لە سەماحتە و فراۋانى شەرىعەت دووركەوتبىتەۋە، بۇمان دەردەكەۋى كە خاۋەنەكەى نەپىكاۋە.

مەسەلەى سىيەم: زانايان ھەموۋ لەسەر ئەۋە يەك دەنگن كە دەستنوئىز پىش دابەزىنى ئەم ئايەتەش ھەر ھەبوۋە، يەككىك بۇى ھەيە بلى: باشە سوورەتى (المائدة) زۇر لە زانايان دەلىن: لە (حَجَّةُ الْوُدَاع) دا دابەزىۋە، واتە: سالى (۱۰) كۆچى، باسى دەستنوئىزىش لەۋىدا كراۋە، ئنجا ئەگەر گرېمان ئەو ئايەتەى باسى دەستنوئىزى دەكات، لەو كاتەشدا دانەبەزىبى و پىشترىش دابەزىبى، گرنگ ئەۋەيە سوورەتى (المائدة) ھەموۋى لە دۋاى صولحى حودەبىيە دابەزىۋە، دۋاى سالى شەشەمى كۆچى، باشە ناي تا سالى شەشى كۆچى مسولمانان چۆنيان نوئىز كردو، ناي بەبى دەستنوئىزى كردوۋيانە؟ دەستنوئىزىان چۆن بوۋە، چۆن نەبوۋە؟! ئەو پرسىارە دروست دەبى، زانايان ھەموۋ لەسەر ئەۋە يەك دەنگن دەلىن: دەستنوئىز پىش دابەزىنى ئەم ئايەتەش ھەر ھەبوۋە، واتە: بە نىۋەرۋكى ئەم ئايەتە ئىش كراۋە، بەلام دۋاى ئايەتەكە دابەزىندراۋە، ئەگەرنا ھەر لە مەككەۋە ھەر لەو كاتەۋە كە نوئىز فەرز كراۋە لەسەر پىغەمبەرمان ﷺ بە دەستنوئىزەۋە نوئىزى كردو، بەلگەمان چىيە؟ بەلگەمان ئەم دەقانەن:

یه‌که‌م: ﴿رَوَى ابْنُ إِسْحَاقَ وَغَيْرُهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا فَرَضَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةَ لَيْلَةَ الْإِسْرَاءِ وَنَزَلَ جِبْرِيلُ ظَهَرَ ذَلِكَ الْيَوْمَ لِيُصَلِّيَ بِهِ فَعَمَرَ الْأَرْضَ بِعَقْبِهِ، فَأَنْبَعَتْ مَاءً، وَتَوَضَّأَ مُعَلِّمًا لَهُ، وَتَوَضَّأَ هُوَ مَعَهُ، وَصَلَّى، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ﴾^(۱) ئیبنو ئیسه‌حاق و غه‌یری ویش گه‌یروایانه‌ته‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتیک خوی پاک نوئیژی له‌سه‌ر فه‌رز کرد له شه‌وی شه‌ورودا جبریل نیوه‌رودی ئه‌و رپوژه (که پیغه‌مبه‌ر ﷺ شه‌وه‌که‌ی چوو بو شه‌ورپویی و به‌رزبونه‌وه "الإسراء والمعراج" و دوا‌یی هاته‌وه) دابه‌زی بوئه‌وه‌ی نوئیژی بی‌بکات، وه جبریل پاژنه‌ی بیی له زه‌ویداو ئاوی هه‌لقولاند، وه جبریل خوی ده‌ستنوئیژی گرت پیغه‌مبه‌ری ﷺ فی‌رکرد، که ئاوا ده‌ستنوئیژ بگری، پیغه‌مبه‌ری خواش ده‌ستنوئیژی له‌گه‌ل گرت، وه جبریل نوئیژی کرد، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ نوئیژی کرد، وه‌ک ئه‌و یاخود له‌گه‌ل ئه‌و.

جا (ابنُ العَرَبِيِّ) ده‌لی: (وَهَذَا صَحِيحٌ وَإِنْ كَانَ لَمْ يَرَوْهُ أَهْلُ الصَّحِيحِ) ئه‌م ده‌قه راسته (صحیح) ه‌هرچه‌نده ئه‌وانه‌ی ده‌قه راسته‌کانیان گه‌یروته‌وه نه‌شیان گه‌یروا بیته‌وه، به‌لام ئه‌م ده‌قه له‌رووی سه‌نه‌ده‌که‌یه‌وه راسته، که‌واته: پیش دابه‌زینی قورئان باسی ده‌ستنوئیژ له‌سوننه‌تدا هه‌بووه، وه فه‌رزیش بووه، چونکه ده‌ستنوئیژ مه‌رجی نوئیژه.

دووه‌م: ئنجا هه‌ر له‌وباره‌وه ئه‌م ده‌قه‌ش هه‌یه که (حاکم) که زانایه‌کی فه‌رمووده‌ناسی شاره‌زایه، له‌کتیبه‌که‌ی خویدا به‌ناوی (المُستَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحِينَ) واته: ئه‌و فه‌رمایشانه‌ی بوخاریی و موسلیم نه‌یانگه‌یروانه‌وه وه‌ه‌راموشیان کردوون، یان له‌بیریان چوون، ئه‌و له‌و کتیبه‌ی خویدا هیناونی، له‌و باره‌وه ئه‌م ده‌قه‌ی هیناوه: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنَّ الْمَلَأَ مِنْ قُرَيْشٍ اجْتَمَعُوا فِي الْحَجْرِ فَتَعَاقَدُوا بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى وَمِنَاةَ الثَّلَاثَةِ الْأُخْرَى وَنَائِلَةَ وَإِسَافٍ لَوْ قَدْ رَأَيْنَا مُحَمَّدًا لَقَدْ قُمْنَا إِلَيْهِ قِيَامَ رَجُلٍ وَاحِدٍ فَلَمْ نُفَارِقْهُ حَتَّى نَقْتُلَهُ فَأَقْبَلَتْ ابْنَتُهُ فَاطِمَةُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا تَبْكِي حَتَّى دَخَلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَتْ: هُوَ لَأَمْلَأُ مِنَ قُرَيْشٍ قَدْ تَعَاقَدُوا عَلَيْكَ لَوْ قَدْ رَأَوْكَ﴾

(۱) أَحْكَامُ الْقُرْآنِ لِابْنِ الْعَرَبِيِّ، ج ۲، ص ۴۷.

لَقَدْ قَامُوا إِلَيْكَ فَقَتَلُوكَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ رَجُلٌ إِلَّا قَدْ عَرَفَ نَصِيبَهُ مِنْ دَمِكَ، فَقَالَ: يَا بُنَيَّةُ! أَرِنِي وَضُوءاً فَتَوَضَّأْتُ، ثُمَّ دَخَلْتُ عَلَيْهِمُ الْمَسْجِدَ، فَلَمَّا رَأَوْهُ قَالُوا هَذَا هُوَ دَا وَحَفَضُوا أَبْصَارَهُمْ، وَسَقَطَتْ أَدْقَانُهُمْ فِي صُدُورِهِمْ، وَعَقُرُوا فِي مَجَالِسِهِمْ فَلَمْ يَرْفَعُوا إِلَيْهِ بَصَرًا وَلَمْ يَقُمْ إِلَيْهِ أَحَدٌ ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۲۷۶۲) قَالَ الشَّيْخُ شَعِيبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ. رَجَالُهُ ثِقَاتٌ رَجَالُ الصَّحِيحِ إِلَّا أَنْ فِي يَحْيَى بْنِ سَلِيمٍ كَلَامًا يَحْطُهُ عَنِ رَتْبَةِ الصَّحِيحِ، وَالْحَاكِمُ بَرَقَم: (۵۸۳)، تَعْلِيقُ الذَّهَبِيِّ فِي التَّلْخِيسِ: صَحِيحٌ}، وَاتَهُ: عَهْدُ وَوَلَّأَى كُورَى عَهْدِ بَسَّاسِ خَوَالِهِ خُوَيُّ وَبَابِي رَازِي بِي، دَهْلِي: زَلَّةُ زَلَانِي قُورَهَيْش لِه حِيَجَر (حَجَرِ إِسْمَاعِيلِ) دَا كُؤُبُونَه وَوَه سُوَيْنِدِيَان بَه لَات وَ عُوَزَاو مَهَنَات وَ نِيَسَافُو نَائِيلَه خُوَارِدُو پَهِيمَانِيَانِدَا، كَه نَهْگَر مَوْحَه مَهْدِمَان بِيْنِي وَهَك يَهَك پِيَاو بُوِي هَه لَهْدَه سَتِيْن وَ لِيِي نَاگَه رِيِيْن هَه تَا دَهِيكُوِيْن، فَاطِيْمَه ي كُجِي خَوَالِيِي رَازِي بِي، چُووه لَای پِيْغَه مَبَهَر ﷺ بَه گِرِيَانَه وَوَه گُوْتِي: نَهْوَانَه، زَلَه زَلَه كَانِي قُورَهَيْش كُؤُبُونَه تَه وَوَه پَهِيمَانِيَان دَاوَه كَه بُوْت هَه لَسْن وَ بَتَكُوِيْن بَه شِيُوَه يَهَك كَه هَه رَكَامِيَكِيَان بَه شِيَكِ خُوِيْنِي تُوِي بَكَه وَبِيْتَه سَهَر پِيْغَه مَبَهَرِيَش ﷺ فَهَر مَوْوِي: كُجِي خُوْم! نَاوِي دَه سَتَنُوِيْژَم بُو بِيْنِن، وَه دَه سَتَنُوِيْژِي گِرْت، پَاشَان لِيِيَان چُووه مَزگَه وَت، كَاتِيَكِ بِيْنِيَان گُوْتِيَان: نَهْهَا نَهْوَه تَا! بَه لَام چَاوِيَان نَزَم كِرْدُو سَهَرِيَان نَهْوِي كِرْد لِه شُوِيْنِي خُوِيَان نَه جُووَلَان وَ تَه مَاشَايَان نَه كِرْد، وَه هِيَج كَامِيَان بُوِي هَه لَه نَه سَتَان.

دِيَارَه پِيْغَه مَبَهَرِي خَوَالِي ﷺ وَهَك لِيِي گِيْرِدِرَاوَه تَه وَه ﴿﴾ عَنِ حُدَيْفَةَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ صَلَّى ﴿﴾ {رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۱۳۱۹)، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِي فِي (صَحِيحِ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ)}، وَاتَهُ: (حُدَيْفَةَ) خَوَالِيِي رَازِي بِي، دَهْلِي: پِيْغَه مَبَهَر ﷺ نَهْگَر نِيَشِيَكِ نَارَه حَه تِي كِرْد بَايَه گِرْفَتِيَكِي هَه بَايَه، پَه نَاي دَه بَرْدَه بَهَر پَارَانَه وَه، يَان نُوِيْژِي دَه كِرْد، دِيَارَه كَه فَهَر مَوْوِيَه تِي: دَه سَتَنُوِيْژ دَه گِرْم، وَيَسْتَوِيَه تِي دُووَعَا بَكَات، يَان دُوو رَكَات نُوِيْژ بَكَات، پَه نَا بَه رِيْتَه بَهَر خَوَالِي شَهَرِي نَهْوَانَه ي كَه بَه تَه مَابُوون بِيكُوِيْن.

مهسهلهی چوارهم: دیسان که دهرموی: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، وَهَك پِيْشْتَرِيَش گُوْتَم، وَاتَهُ: (إِذَا أَرَدْتُمْ الْقِيَامَ إِلَى الصَّلَاةِ) نَهْگَر وَيَسْتَتَان هَه لَسْن بُو

نویژئی، ئەمه ئه‌وهشی لی وهرده‌گیری که نیهت پئویسته بو دستنویژ، واته: ده‌بی به نیازی دستنویژگرتن مروّف دهم وچاوی بشواو ده‌سته‌کانی بشواو مه‌سحی سه‌ری بکاو پئیه‌کانی بشوا، ئەدی ئەگەر نیهتی دستنویژی نه‌بوو، نیهتی غوسلی نه‌بوو، سه‌روین له‌ هه‌وزیان هاویشت، ئایا دستنویژه‌که‌ی ده‌گیری؟ غوسله‌که‌ی لی دهرده‌چی؟ نه‌خیر، ده‌بی نیهتی هه‌بی، چونکه وه‌ک گوتم: زانایان هه‌موویان ده‌لین: لیره‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، واته: (إِذَا أَرَدْتُمْ الْقِيَامَ إِلَى الصَّلَاةِ) ئەگەر ویستتان بو نویژئی هه‌لسن، ئیراده‌ش واته: نیهت، شایانی باسیشه هه‌رکام له:

(مالیک و شافعی) پ‌رحمه‌تی خویان لی بی، ده‌لین: دستنویژ به بی نیهت واته: به‌بی نیازو مه‌به‌ستی نیو دل دروست نیه، به‌س لی‌تان تیکنه‌چی، نیهتی دستنویژ نه‌وه نیه که بلئی: نیه‌تم نه‌وه‌یه ده‌ستنویژی ده‌گرم، چونکه نیهت بو نویژو دستنویژو پ‌ژوو و بو هه‌رچی عیباده‌ته‌ غه‌یری هه‌ج و عومره، هه‌ر نه‌وه‌یه که له دلدا هه‌یه، به‌لام نیهتی هه‌ج و عومره وی‌رای نیازی نیو دل به‌ زاریش ده‌هینری، ده‌لئی: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حَجَّةً، لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ عُمْرَةً) به‌ زار ده‌گوتری: ده‌بی له دلشدا هه‌ر هه‌بی، به‌لام نیهتی عیباده‌ته‌کانی دیکه هه‌مووی ته‌نیا له دلدایه، وه سوننه‌تیش نیه به‌ زار بگوتری، به‌لام ئەگەر که‌سی‌کیش به‌ زار نیه‌ته‌که‌ی گوت واته: گو (تلفظ) ی پ‌کرد، نالین دروست نیه، به‌لام ده‌لین: پ‌یچه‌وانه‌ی سوننه‌ته‌و نیهت هه‌ر نه‌وه‌یه که له دلدایه، ئنجا:

(مالیک و شافعی) ده‌لین: دستنویژیش پئویستی به‌و نیازه‌و مه‌به‌سته هه‌یه له دلدا.

هه‌ندی‌کیشیان که (ئهبو هه‌نیفه‌و ئه‌وزاعی) یان له نیودان ده‌لین: نیهتی ده‌ستنویژ پئویست نیه، له دلیدا هه‌بی، به‌لام پ‌یم سه‌یره وایان گوتبی، چونکه ئینسان که ده‌چی دهم وچاوی ده‌شواو ده‌ستانی ده‌شواو مه‌سحی سه‌ری ده‌کاو پئیه‌کانی ده‌شوا، دیاره نیه‌ته‌که‌ی هه‌ر هه‌یه، ئیدی نازانم مه‌به‌ستیان پی چی بووه که گوتووینا: پئویستی پی نیه، چونکه هه‌ج که‌سی‌ک هه‌تا ئامانجیکی نه‌بی پالنه‌رو هاندهریکی نه‌بی، ناچی کاریک بکات، کی هه‌ر له خووه ده‌چی: سی

جاران دەم وچاۋى بشاۋ، دەستەكانى بشوات ھەتا ئەۋلاى ئانىشكان، پاشان مەسحى سەرى بكاۋ پېيەكانى بشوات، بئەۋەى نىەتتىكى ھەبى؟! بېگومان بەبى نىازو مەبەست ئىنسان ھىچ كارىك ناكات، بۆيە لەراستىدا ھەر ئەۋ قسەيە راستە كە نىەت بۇ دەستنوئىز فەرزە.

مەسەلەى پېنجەم: خوا كە دەفەرموئى: ﴿فَاعْسِلُوا وُجُوْكُمْ﴾، ديارە ئەۋە (فعل)ى (أمر)ە، واتە: دەم وچاۋتان بشۆن، پۈوتان بشۆن، زانايان لەوبارەۋە كە ئايا شۆردن (عَسَل) تەنيا بە ئاۋ پېداگردن (صَبَّ الْمَاءِ) يان (سَكَبُ الْمَاءِ) دېتە دى، ياخود پېويستە وپراى ئاۋ پېداگردن دەستىشى پېدا بەيئىرى، كە بە عەرەبى پېى دەگوترى: (دلک)؟ ھەندىكىان پېيان وايە كە تەنيا ئاۋ بە دەم وچاۋت دابكەى، ئاۋ بە دەستانتا بكەى، مەسحى سەرت بكەى، ئاۋ بە پېيەكانت دابكەى، دەستنوئىزەكەت تەۋاۋە.

ھەندىكىش دەلئىن: نەخىر، دەبى دەستىشى پېدا بەيئىرى.

منىش واى بۇ دەچم راي ئەۋانە بەھىزتر بى، كە دەلئىن: پېويستە دەستىشى پېدا بەيئىرى، لەبەرچى؟ ئايا ئەگەر ئىنسان بەرگىكى خۆى بشاۋ تەنيا ئاۋى پېداەكەت؟ نەخىر، بەلكو ھەئىشى دەگوشىۋ دەستىشى پېدادىئى، كەۋاتە: لەراستىدا شۆردن (عَسَل) برىتتە لە ئاۋ پېداگردن وپراى دەست پېداھىئان، چونكە ئەگەر تەنيا ئاۋ پېداگردن مەبەست بوۋايە، دەيفەرموو: (فَصَبُّوا عَلٰى وُجُوْكُمْ الْمَاءِ)، يان (فَاسْكَبُوا) ئاۋى پېدا بكەن، بەلام فەرموۋىتەتى: ﴿فَاعْسِلُوا﴾، واتە: بىشۆن، شۆردنىش ئەۋدەيە كە ئاۋىشى پېدا بكەى و دەستىشى پېدا بېنى.

مەسەلەى شەشەم: كە خوا دەفەرموئى: ﴿فَاعْسِلُوا وُجُوْكُمْ﴾، ﴿وُجُوْكُمْ﴾، واتە: پۈۋەكانتان، دەم وچاۋەكانتان (وُجُوْه) كۆى (وَجْه)ە، (وَجْه) برىتتە لەۋەى كەسىك بەرەو پۈوت بى، كۆيى ديارە لەسەرى، ئەۋە پېى دەگوترى (وَجْه) واتە: (مَا يُوَاْجِهُكَ مِنَ الرَّأْسِ) واتە: لەسەرى ئىنسان كاتىك كە كەسىك بەرەو پۈۋى تۆ

رادەوهستی، ئەوهی که دیاره لەسەری، چونکه (وَجْه) بەشیکە لەسەر، ئەوه پێی دەگوتری: (وَجْه)، دەربارەى سنووری (وَجْه)یش چونکه پێویستییان پێیەتی که بیزانین خوا که دەفەرموی: (وَجْه)تان بشۆن، دەبێ ئەوهی (وَجْه)ە بشۆری، سنووری (روو)ش لە پێشە سەرەوه ئەو شوینەى که کۆتایی مووی لیدی لەسەر کۆتاییەکی هەتاگو کۆتایی چەناگە، ئەوه بە باری درێژی دا، وە بە باری پانیی دا لە گوێوه تا گوێ، ئەوه (وَجْه)ە، بۆیەش دەبێ ئەوه ورد بکریتەوه، چونکه خوا دەفەرموی: رووهکانتان بشۆن کەواتە: ئەوهی که بە روو لە قەلەم دەدری بۆ دەستنوێژ دەبێ بشۆری، ئەدی ئەگەر بەسەر لە قەلەم درا، دیاره شۆردنی لەسەر نیە، با لەوبارەوه نمونەیهک بێنینەوه، ئایا گوێیەکان لە سنووری (وَجْه)دان، یان لە سنووری سەر دان؟ زانایان لەو بارەوه مشتومریان هەیه و راجیان:

هەندیکیان گوتووینان: لە سنووری روو دان، کەواتە: دەبێ بشۆرین.

هەندیکیان گوتووینان: نەخیر، لە سنووری سەر دان، کەواتە: شۆردنی هەردوو گوێیەکان فەرزنیە، بەلکو بەس دەستی تەر پێداهیان (مسح) فەرزە، یان سوننەتە، که زیاتر ئەو رایەش بەهێزترە سوننەت بێ، کەواتە: ئەو رایەى دووهم راستە، که گوێ لە سنووری دەمو چاودا نیە، بەلگەمان چییە؟ بەلگەمان ئەوهیه که پێغەمبەر ﷺ لە کاتی دەستنوێژدا گوێیەکانی خوێ نەشۆردو، بەلکو دەستی تەری پێداهیان، ئەگەر لە سنووری دەموچاوا دابان، خوا دەفەرموی: دەموچاوتان بشۆن، مادام نەیشۆردوون، دیاره لە سنووری روودا نین، یەکیک لەو دەقانه:

یهکەم/ ﴿عَنْ الْمُقَدَّامِ بْنِ مَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ تَوَضَّأَ فَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَأُذُنَيْهِ ظَاهِرَهُمَا وَبَاطِنَهُمَا﴾ {أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (٤٤٢)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ ابْنِ مَاجَةَ) بِرَقْم: (٣٥٦)}، واتە: میقدادی کۆری مەعد خوا لێی رازی بێ، دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ دەستنوێژی گرت، مەسحی سەری کرد، (واتە: دەستی تەری بە سەری خوێ داھیان)، وە مەسحی گوێیەکانیشی کرد، هەردوو گوێیەکی دیوی نیوهوهیان و دیوی دەرییان، (وا پێدەچێ دیوی نیوهوهی بە دوو پەنجە گچکەکانی، و دیوی دەرەوهی بە دوو پەنجە گەورەکانی مەسح کردبێ).

دووهم/ ﴿عَنْ الرَّبِيعِ بْنِ مَعُوذٍ ابْنِ عَمْرٍاءَ أَنَّهَا رَأَتْ النَّبِيَّ ﷺ يَتَوَضَّأُ قَالَتْ: مَسَحَ

رَأْسَهُ وَمَسَحَ مَا أَقْبَلَ مِنْهُ وَمَا أَدْبَرَ وَصُدَّغَيْهِ وَأُدْنِيَهُ مَرَّةً وَاحِدَةً ﴿﴾ { أَخْرَجَهُ التَّرْمِذِيُّ
برقم: (۳۴)، قال الشيخ الألباني: حَسَنُ الإسْنَادِ }، واته: رۆبه‌یعی کچی
موعه‌وويز (یه‌کێکه له هاوه‌له ئافره‌ته‌کان) خوا لێی رازی بی، پێغه‌مبه‌ری خوی
ﷺ بینووه ده‌ست‌نوێژی گرتوه، ده‌لی: مه‌سحی سه‌ری خوی کرد، (واته: ده‌ستی
ته‌ری به‌سه‌ری داهینا)، پێشه‌وه‌ی سه‌ری و دواوه‌ی سه‌ری یه‌ک جار، هه‌روه‌ها
هه‌ردوولا جاینگی و گوێیه‌کانیشی، { واته: ده‌ستی ته‌ری به‌ پێش گوێیه‌کانیشی
داهیناوه (صُدَّغ) ئه‌وه‌یه که له په‌نای گوێیه، به‌ کوردی لاجاینگی پێده‌لێن، که
هه‌ر به‌ گوێوه‌یه }.

که‌واته: به‌م دوو ده‌قه ده‌رده‌که‌وئ که پێغه‌مبه‌ر ﷺ گوێیه‌کانی نه‌شۆردوه،
به‌لکو ده‌ستی ته‌ری پێداهیناوان، ده‌ستی ته‌ر پێداهینانیش فه‌رزی سه‌ره، نه‌ک
فه‌رزی ده‌م‌و‌چاو، بۆیه دوو گوێیه‌کان له سنووری ده‌م و چاودانین.

مه‌سه‌له‌ی هه‌وته‌م: که خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿ فَأَعْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى

الْمَرَافِقِ ﴾، وه هه‌ردوو ده‌سته‌کانیشتان بشۆن تاكو ئانیشکان، له زمانی عه‌ره‌بیدا
له شانه‌وه هه‌تا نینۆک پێی ده‌گوترئ ده‌ست، (الْيَدُ: مِنَ الْمَنْكِبِ إِلَى الظُّفْرِ)،
ئهدی بۆچی ئی‌مه بۆ ده‌ست‌نوێژی هه‌مووی ناشۆرین؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی خوا دیاریی کردوه،
ده‌فه‌رموئ: ﴿ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ ﴾، ده‌سته‌کانیشتان بشۆن تا ئانیشکان،
ئانیشک جومگه‌یه‌که که قۆل و باسک پێک ده‌گه‌یه‌نی، باسک به‌ عه‌ره‌بی (ساعِد)ی
پێده‌لێن، قۆل‌یش به‌ عه‌ره‌بی (عَضُد)ی پێده‌لێن، ئه‌وه‌ی ده‌که‌وێته‌ نیوان قۆل و
باسک، ئه‌و جومگه‌یه‌ پێی ده‌گوترئ (مِرْفَقُ)، که گۆیه‌که‌ی (مَرَافِقُ)ه.

جا زانایان له‌وباره‌وه که ئایا ئانیشک فه‌رزه بشۆرئ، یان نا؟ راجیایی یان
هه‌یه، هه‌رچه‌نده پێش‌تریش ئاماژه‌یه‌کمان پێدا، زۆربه‌یان ده‌لێن: فه‌رزی ئانیشک‌یش
شۆردنه، به‌لام ئیشکاله‌که‌یان له‌وه‌دا بۆ دروست بووه، که خوا ده‌فه‌رموئ:
﴿ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ ﴾، ده‌سته‌کانیشتان بشۆن هه‌تا ئانیشکان؟ چونکه
(إلى)ی به‌کاره‌یناوه‌وه نه‌یفه‌رموه: (مَعَ الْمَرَافِقِ) له‌گه‌ل ئانیشکه‌کان، هه‌روه‌ها

ھى پىيەكانىش فەرموويەتى: ﴿إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، نەيفەرمووۋە: (مَعَ الْكَعْبَيْنِ) لەگەل گۆيزىنگان، ئىشكالكە لەوودا دروست بوو، بەلام سوننەتى كردهى پىغەمبەر ﷺ پىشانى ئىمەى دەدات كە ھەمىشە پىغەمبەرى خوا ﷺ ئانىشكەكانى شۆردوون، وە گۆيزىنگەكانىشى لەگەل پىيەكاندا شۆردوون، كەواتە: لىردا بۆيە زانايان گوتوويانە: ھەرچەندە (إلى لبلوغ الغاية)، واتە: (إلى) بۇ گەشتنە بە شوپنىك، بۇ وىنە: تۆ دەلىلى: (سَافَرْتُ مِنْ أَرَبِيلَ إِلَى السَّلِيمَانِيَّةِ) لە ھەولپەرەو چوومە سلیمانى، كەواتە: لەوئ سەفەرەكەت كۆتايى پى ھاتو، كە خوا دەفەرموئ: دەستتان بشۆن ھەتا ئانىشك، دەبى لە ئانىشك كۆتايى پى بى و ئانىشكى لەگەلدا نەبى، بەلام نا، زانايان دەلىن: لىردا (إلى) بە ماناى (مَعَ) يە، واتە: لەگەل، ئنجا ئايا لە قورئاندا شتى وامان ھەيە؟ بەلى، لە سوورپەتى (النساء) دا خوا دەربارەى مامەلەكردن لەگەل مالى ھەتواندا دەفەرموئ: ﴿وَأَتُوا

الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ

حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾، واتە: وە مال و سامانەكانى ھەتوان بەدەن بە خۇيان و، پىس بە پاك مەگۆرن (خرابى خۆتان بە چاكى ئەوان مەگۆرن)، وە مالى ئەوان لەگەل ھى خۆتان مەخۇن، بە راستى ئەو گوناھىكى زلە.

{(إلى) لىردا بە ماناى (مَعَ) يە يانى: مالى ئەوان لەگەل مالى خۆتان مەخۇن}، ئنجا (إلى) ھەرچەندە لە ئەسلدا بە ماناى (تاكو) يە، بەلام لىردا يانى: مالى ئەوان مەھىنن لەگەل مالى خۆتان و ھەردووكيان پىكەو بەخۇن، كەواتە: كە دەفەرموئ: ﴿وَأَيِّدِكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، واتە: دەستەكانتان بشۆن ھەتا دەگاتە ئانىشكەكان و ئەوانىشيان لەگەل بشۆن.

ھەندىكىشيان دەلىن: (إلى) ھەر لەسەر واتاى خۆيەتى، بە ماناى گەشتن بە شوپنىكە، بەلام دەلىن: (الْحَدُّ إِذَا كَانَ مِنْ جِنْسِ الْمَحْدَدِ دَخَلَ فِيهِ)، سنوورنىك كە ديارى دەكرى، ئەگەر لە جىنسى ديارى كراو كە بى، ئەویش دەچىتە گەلى، لەوبارەو وىنەيەك دىننەو: ئەگەر يەكەك بلى: (بِعُتْكَ هَذَا الضَّدَّانِ مِنْ هَاهُنَا

إِلَى هَاهُنَا)، (فَدَان) رۆوبەرێکە لە زەوی {لە (المعجم الوسيط) دا دەلێ: (الْفَدَانُ مِقْدَارٌ مِنَ الْأَرْضِ الزَّرَاعِيَّةِ تَخْتَلَفُ مِسَاحَتُهُ فِي الْبِلَادِ الْعَرَبِيَّةِ مِنْ بَلَدٍ إِلَى بَلَدٍ وَمِسَاحَتُهُ فِي مِصْرَ (٣/١ ٣٣٣) قِصْبَةٌ مَرْبَعَةٌ، أَوْ (٤٢٠٠) مِتْرٌ مَرَبَّعٌ بِتَقْرِيْبِ الْكَسْرِ، جَ فَدَادِيْنٌ)^(١)، واتە: فەدەدان ئەندازەیهکە لە زەوی کشتوکالیی، پانتاییهکە لە ولاتانی عەرەبی لە شوپنیکەوه بۆ شوپنیک جیاوازه، لە میصردا سیسەدو سی و سێ و یەک لەسەر سێ قەسەبەیهکی چوار گۆشەیه، یاخود چوار هەزارو دوو سەد (٤٢٠٠) مەتری چوارگۆشەیه، کە بە (فەدەدین) کۆ دەکرێتەوه {ئەگەر کەسێک بلێ: ئەو دۆنمە تا ئەو دۆنمەم پێ فرۆشتی، یان ئەو فەدەدانە، تا ئەو فەدەدانەم پێ فرۆشتی، مانای وایە هەمووی دەچیتە نیوی، بەلام ئەگەر بلێ: (بِعَثْكَ هَذِهِ الْأَرْضُ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَى هَذِهِ الشَّجَرَةِ) ئەم زەویەم پێ فرۆشتی لەم درەختەوه تا ئەو درەختە، دیارە درەختەکە لە دوو ناکەوێتە زەویەکەوه، بۆچی؟ لە حالەتی یەکەمدا کە دەفەرموی: (مِنْ هَاهُنَا إِلَى هَاهُنَا) لێرەوه تا ئێرە، زەویەکە هەمووی یەک جینسە، بەلام لە حالەتی دووھەمدا درەختەکە لە جینسی زەویەکە نیە، بۆیە ئەو درەختە ناکەوێتە سنووری ئەو زەویەوه، چونکە زۆر جار خەڵک لەسەر نیوان و سیوان دەبیتە کێشەیان، فرۆشیار دەلێ: لەم درەختە تا ئەو درەختەم پێ فرۆشتووی، ئایا ئەو درەختە لە دوو ناکەوێتە نیو سنووری زەویەکەوه؟ نەخێر نایکەوێت، چونکە درەختەکە لە جینسی زەویەکە نیە و جیا، بەلام ئەگەر بلێ: لێرەوه تا ئێرە، یانی دوو شوپنان دیاری بکات، ئەوه هەر دوو شوپنەکان دەکەونە سنووری ئەو زەویەوه، بۆیە کە خوا دەفەرموی: ﴿إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، لەبەرئەوهی (مرفق) یش هەر لە جینسی دەستەکەیه، واتە: بەشیکە لە دەست، کەواتە: ئانیشکیش دەکەوێتە نیو حوکمی شۆردنەوه و دەبێ ئەویش بشۆری.

نُنْجَا لَهُوْبَارَهُوَهْ نَهْمَ دَهْقَهْ هَهِيَهْ: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا تَوَضَّأَ أَدَارَ الْمَاءَ عَلَى مُرْفِقَيْهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الدَّارِقُطْنِيُّ بِرَقْم: (١٥)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (الْكُبْرَى) بِرَقْم: (٢٥٩)، وَالسِّيُوطِيُّ فِي (الدُّورِ الْمُنْتَوَرِ)، وَأَبْنُ كَثِيرٍ

في (تفسیره) والقُرطُبي، وابنُ حَجَرٍ في (فتح الباري، وَصَحَّحَهُ الألباني في (السلسلة الصحيحة) برقم: (۲۰۶۷) }، واته: جابیری كوری عەبدوللأ خوا له خۆی و بابی رازی بی، دەلن: پیغەمبەری خوا ﷺ کاتیک دەستنوژی دەگرت، ئاوی به دەوری ئانیشکی دا هەلەدەسووراند، واته: ئاوی بەسەر ئانیشکەکەشی دا داگرد، کهواته: ئانیشکیش سنووری شۆرینه.

هەر له وبارەوه ئەم فەرماشتهش ههیه: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ أُمَّتِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الْوُضُوءِ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ﴾ {أَخْرَجَهُ البُخَارِيُّ برقم: (۱۳۶)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۴۶)، وَابْنُ حَبَّانَ برقم: (۱۰۴۹)}، واته: ئۆممەتی خۆم بەوه دەناسمەوه، دەموچاوو دەستوپی و بازوویمان (شوینی دەستنوژیان) له رۆژی قیامەتدا دەدرەوشیتەوه، سپی دەبی، دوایی ئەبو هورەیرە گوتووێتی: (فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ)^(۱) واته: هەر کامیک له ئیوه توانی سپیەتی و درەوشاوی ئەندامەکانی زیاد بکات، با زیاد بکات، واته: بەشیک بسات، ئەو کاتە ئەندامەکانی دەستنوژی ئەندازەیکە زیاتریان زیاتر دەدرەوشیتەوه له رۆژی دوایی دا، یانی: دەم و چاوی و دەستەکانی و پییەکانی، کهواته: با تەنیا ئەوەندە فەرزه نەیشوا، بەلکو واوەتریشی بەری، بە مەرجیک خۆی تووشی نارهحەتی و تەکەلوف نەکات.

دیاره له کاتیکدا ئینسان له خەو هەلەدەستی بە تاییبەت، هەرودها له حالەتەکانی دیکەشدا بەگشتی، پیویستە هەردوو دەستی هەتا مەچەکی بسات پێش ئەوهی ئاو بە دەموچاویدا بکات، واته: فەرزه، یان بەلای کەمەوه سوننەتە، کە هەردوو دەستی تا مەچەکی بشوا، پێشی کە دەستنوژی دەگری، بەتاییبەتی ئەگەر ئاوهکە لهو جوۆرە ئاوانە بی کە له قاپیک، له مەنجەلیک بی و دەستی تیبخات، دەبی پێشی ئاو برژینیتە سەر دەستی، یان قاپیکی بچووک بەسەر دەستی خۆیدا بکات و دەستەکانی بسات نەک دەستی بە پیسی تیبخات، له وبارەوه ئەم فەرماشتهی پیغەمبەر ﷺ ههیه: ﴿إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ، فَلَا يَغْمِسْ يَدَهُ فِي

(۱) قال الشيخ الألباني: وهذه الزيادة مدرجة في الحديث من كلام أبي هريرة لا من كلام النبي، بين ذلك غير واحد من الحفاظ.

الإِنَاءِ حَتَّىٰ يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۷۴۳۲)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۶۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۴۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۰۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۴) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۱۶۱)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۹۳) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، وَاتَه: ئەگەر یه کیکتان له خه وه ئسا با دهستی نه خاته نیو قاپ، (قاپی ئاوی، تهشتی ئاوی، چونکه نهو کاته وهک ئیستا ئاو به بهلوووعه نه بووهو ئاویان له تهشتو مهجهل کردوهو دهستنوویژیان پیگرتوه)، تاگو سی جارن ههردوو دهستی دهشوات، چونکه یه کیک له نیوه نازانی دهستی له کوئی بووه.

(واته: دهبینی دهستی له عه و پهرتی خوئی داوهو دهستی پیس بووه، با دهستی جوان بشوات، نهوه به تابهت که له خه وه هه لدهستی، وهکی دیکهش به گشتی، که دیاره به پیی ئەم فەرماشته دهبی که سیك که له خه وه هه لدهستی له سهری فەرز بی دهستهکانی بشوا، پیس نهوهی که دهستنوویژی بگری، له کاتی دهستنوویژگرتندا پیس نهوهی ئەندامهکانی دهستنوویژی بشوات، دهبی دهستهکانی خاوین بکاته وهو (بشوات).

مهسه لهی هه شتهم: که دهفه رموی: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، وه دهستی ته ر به

سهری خوتاندا بیئن، ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، واته: دهستان به سهرتاندا بیئن، به لام به ته نکید لیهدا مه بهستی نهوهیه دهستی ته ر به سهری خوتاندا بیئن، نهک هه ر دهست به وشکی، زانایان له و باره وه که هوی نهوه چییه خوای زانو شارهزا پیتی (ب) ی زیاد کردوه له سهه (رُءُوسِكُمْ) و نه یفه رموه: (وَأَمْسَحُوا رُءُوسِكُمْ) که دهشگونجا بهفه رموی: (وَأَمْسَحُوا رُءُوسِكُمْ) سهرتان مهسح بکهن، دهست به سهرتاندا بیئن، نهدی بوچی فهرموویهتی: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، بو زانیاریتان له قورئان یهک پیتیش نیه مانای خوئی نهبی، هیچ پیتیک به خو پایی نیه، جاری وا ههیه هه ندیک له شارهزایانی زمانی عه ره بی ده لئین: نهو پیته زیادکراوه، بوچی زیادکراوه؟ حه تمه ن دیاره مانایهکی له ژیر دایه، ئیستا لیهدا ئەم (ب) یه که دهفه رموی: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، زانایان دوو واتایان لیداوه ته وه:

هەندیکیان دەلێن: مەبەست لەو (ب)یە، ئەوێهە گە بەشێک لەسەرتان دەستی تەپری پێدابێنن، گە شافیعییەکان وا دەلێن، هەر وەها حەنەفیعیەکانیش دەلێن: یەك لەسەر چواری سەر فەرزە مەسح بکری، بەلام ئەوانی دیکە واتە: (مالیکییەکان و حەنبەلییەکان) دەلێن: دەبێ سەر هەمووی مەسح بکری، ئنجا ئەوانی پێشەو دەلێن: ئەو (ب)یە بۆیە زیادکراوە تاكو ئەو مانایە بگەیهێنێ، واتە: بەشێک لە سەرتان دەستی تەپری پێدا بێنن، بەلام ئەگەر فەرمووبای: (وَأَمْسَحُوا رُءُوسِكُمْ) دەبوایە دەست بە هەمووی دا بێنێ، بەلام لەپراستیدا ئەو رایەیی دیکە بەهێزترە گە دەلێ: ئەو (ب)یە، بۆیە زیادکراوە گە دەبێ پێ مەسح کراو (مَمْسُوحٌ بِهِ) یەك هەبێ، شتێک هەبێ سەری پێ مەسح بکە، ئەویش چییە؟ ئاوە، ئنجا ئەگەر خوا فەرمووبای: ﴿وَأَمْسَحُوا رُءُوسَكُمْ﴾، هەر دەستت بەسەری داھێنابا تەپریش نەبووبایە، هەر تەواو بوو، بەلام ﴿رُءُوسِكُمْ﴾، واتە: دەستان بە شتێک بکەن و بە سەری خۆتان دا بێنن، گە مەبەست پێی ئاوە، واتە: دەستان بە ئاوە بکەن و بە سەری خۆتان دا بێنن.

ئنجا لەوبارەووە گە ئایا مەسح واتە: دەستی تەپری بەسەر داھێنان، ئایا هەمووی بێ، یان بەشێکی، وەك گوتم: زانایان راچیا یان هەیه:

شافیعییەکان دەلێن: یەك تالە مووش لەسەر مەسح بکری، فەرزە گە دیتە دی (گە دیارە ئەو شتێکی مەحالە و نازانم بۆچی وایانگوتووە؟! چونکە یەك تالە موو مەسح ناکری، هەر حەتمەن دە، پازدە موو هەر وەبەردەگەون).

حەنەفیعیەکان دەلێن: دەبێ یەك لەسەر چواری سەر بە لای گەمەو، مەسح بکری.

مالیکییەکان و حەنبەلییەکان دەلێن: دەبێ سەر هەمووی مەسح بکری.

منیش وای تێدەگەم گە سوننەت و پەسند بێ هەموو سەر، یان زۆربەیی مەسح بکری، بەلام فەرزە هەندیکێ هەر مەسح بکری، واتە: هەندیکێ فەرزە، بەلام هەمووی سوننەتە، بەلگەکانی راستیی ئەم رایە:

یهک: ئەگەر تەماشای فەرمايشتهکانی پیغەمبەر ﷺ بکەین، ئەو دەیان لى وەر دەگیرى، کە پیغەمبەر ﷺ مەرج نیە، هەموو جارێ هەموو سەری مەسح کردبى، (دەستی تەرى بە هەمووی داھینابى).

دوو: لە زمانى عەرەبیدا ئەگەر تۆ بلیى (مَسَحْتُ ثَوْبِي) دەستم بە پۆشاکەکم داھینا، یان (مَسَحْتُ الْجِدَارَ) دەستم بە دیوارەکە داھینا، هیچ کەس وای لى وەرناگرى کە دەستی بە هەموو دیوارەکەدا هیئاو، یان دەستی بە هەموو پۆشاکەکەى داھینا، کەواتە: ئەو رایە راسترە کە کەمیکیش لەسەر، دەستی تەرى پێدا بهینرى، فەرزەکە لادەچى، بەلام وا باشتەر دەستی تەرى بە هەمووی دابینى، وەک لەم فەرموودەیهى پیغەمبەریشەو وە ﷺ دياره: ﴿عَنْ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: تَخَلَّفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَتَخَلَّفْتُ مَعَهُ، فَلَمَّا قَضَى حَاجَتَهُ، قَالَ: «أَمْعَكَ مَاءً»، فَأَتَيْتُهُ بِمَطْهَرَةٍ، فَغَسَلَ كَفَّيْهِ وَوَجْهَهُ، ثُمَّ ذَهَبَ يَحْسِرُ عَنْ ذِرَاعَيْهِ فَضَاقَ كُمُ الْجُبَّةِ، فَأَخْرَجَ يَدَهُ مِنْ تَحْتِ الْجُبَّةِ، وَأَلْقَى الْجُبَّةَ عَلَى مَنْكَبَيْهِ، وَغَسَلَ ذِرَاعَيْهِ وَمَسَحَ بِنَاصِيَّتِهِ، وَعَلَى الْعِمَامَةِ وَعَلَى خُفَّيْهِ، ثُمَّ رَكِبَ وَرَكِبْتُ فَأَنْتَهَيْتُنَا إِلَى الْقَوْمِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۴۶۳)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۶۳۲)}، واتە: موغیرەى کوپى شوعبە خوا لى پازى بى، دەلى: لەگەل پیغەمبەرى خوا ﷺ لەگەل سوپا بووین، دواکەوتین لە کاروانەکە، منیش لەگەلى دواکەوتم، دواى ئەو دى تارەتى گرت، فەرمووی: ئاوت پىیە؟ منیش (مَطْهَرَةٌ) کەم بۆ هیئا (کە وەک مەسینەیه، ئاوى دەستنوێژى تىدایە) ئەو شتەم بۆ هیئا کە ئاوى تىدا بوو پیغەمبەر ﷺ هەردوو لەپە دەستی شوژدن، دواى دەم و چاوى شوژد، پاشان ویستی قوئى هەلبکات، (واتە: باسکەکانى هەلبکات)، بەلام جوببەیهکە (قۆلەکەى تەسک بوو هەلنەکرا، بۆیە داينا، وە جوببەکەى بەسەر شانى دادا، ئەو جار هەردوو باسکى شوژدن، وە دواى پىشەسەرى خۆى مەسح کرد (دەستی تەرى پىداھینا)، وە دەستی تەرى بەسەر میژرەکەشى داھینا، دواى دەستی تەرى بەسەر هەردوو خوفەکەشى داھینا (خوف واتە: گۆرئى چەرم) دواى سواری و لاخەکەى بوو، منیش سواری بووم و گەیشتینەو وە خەلکەکە.

مەسەلەى نۆیەم: **﴿وَأَرْجُلُكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾**، لێرەدا زانایانی قورئان خوین هەندیکیان بە (وَأَرْجُلُكُمْ) خویندوویانەتەووە هەندیکیان بە (وَأَرْجُلُكُمْ) گەر ئەگەر (وَأَرْجُلُكُمْ) بى، یانى: پێیەکانتان بشۆن، بەلام ئەگەر (وَأَرْجُلُكُمْ) بى گەر ئەو قیرائەتەش هاتو، هەندیکیان وایان لیکداووتەووە گەر مەبەست پێى مەسح کردنى پێیەکانە، واتە: پێیەکان عەطف دەکرینەووە سەر مەسحى سەر واتە: (وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ) سەرتان مەسح بکەن و پێیەکانیشتان مەسح بکەن، وپراى گویزینگان، ئایا گویزینگ لە کویبە؟ پى لە کوی لەگەڵ لولاکدا پیک دەگاتەووە، ئەو دوو ئیسقانهى گەر لەو لای پى دەردەچن، پێیان دەگوترى گویزینگ، واتە: ئەو دوو ئیسقانهى گەر خرن، گەر دیارە لەو لایان یەکیان لە نیووەو، یەکیان لە دیوی دەرووە، ئەوانە پێیان دەگوترى گویزینگ، بەلام شیعە دەلێن: گویزینگ پێشى پێیە، لای پێشەووە پى، بەلام لەپراستییدا ئەو لولای پى گویزینگان، بۆچی؟ چونکە (کعب) لە زمانى عەرەبیدا بە کچیک دەگوترى گەر تازە مەمک دەکات، گەر لە قورئانیشدا هاتو، خوا دەفەرموى:

﴿وَكَوَاعِبَ أُنْبَابًا﴾ (٢٢) البأ، واتە: کچانی تازە مەمک کردوو، گەر واتە: (كعب) هەر شتیگەر گەر تۆزیک خەر بى، جا گویزینگیش مەیلەو خرن، شیعەش بۆیە وا دەلێن تاكو ئەوویان بۆ بچیتە سەر گەر دەلێن: دەبى پى مەسح بکری، بەلام بەپێى ئایەتەگەر گویزینگەکان دەبى وەبەر شۆردنى بکەن و گویزینگ سنووری شۆردنەو مەسح ناگاتە وى، دیارە ئەو ورده کاریانە زیاتر لە کتیبە فیهیەکاندا هەن، بەلام ئیمە لێرەدا لە قەدەر تەفسیرەگەرمان تۆزیکى لى باس دەکەین.

بەلێ ئەو وشەیه لە قیرائەتەکاندا هەم بە: (أَرْجُلُكُمْ) خویندراووتەووە، هەم بە (أَرْجُلُكُمْ) یش وە هەردووکیان مۆتەواتیرن (نافع وابن عامر وکسائی وعاصم) لە رپوایەتى (حفص) دا، وە یەعقوب لە سێیەکان بە (أَرْجُلُكُمْ) یان خویندۆتەووە بەلام هەرکام لە (ابن کثیر وحمزة وأبو عمر)، وە (عاصم) لە رپوایەتیکی دیکەى دا بە: (أَرْجُلُكُمْ) یان خویندۆتەووە، ئنجا ئەگەر (أَرْجُلُكُمْ) بى، (غسل) ی پێدا دیتەووە، یانى دەم و چاوتان بشۆن و پێیەکانیشتان بشۆن لەگەڵ گویزینگەکان، بەلام ئەگەر (أَرْجُلُكُمْ) بى، ئەووە وەك گۆتم دەگونجی بگەرپیتەووە بۆ سەر سەر، واتە:

سەرتان مەسح بگەن، دەستى تەرى پېدا بېنن و دەستى تەرىش بە پېيەكانتانا بېنن، ديارە زانايانى ئىسلام دەربارەى ئەوۋە كە ئايا مەسحى پېيەكان دروستە، يان دروست نىيە؟ چوار رايان ھەن:

۱/ ھەندىكىان دەلئىن: ئىنسان سەرىشكە ئايا پېيەكان بشۆرى، ياخود مەسحيان بكات.

۲/ زۆربەى ھەرە زۆريان دەلئىن: فەرزە بشۆرىن، كە ھەر ئەو رايەش راستە، وەك دوايى باسى دەكەين.

۳/ رايەكى دىكەش ھەيە كە راي شىعەى دوازە ئىمامىيە، دەلئىن: دەبى مەسح بكرىن.

۴/ رايەكى دىكەش ھەيە دەلئى: دەبى مەسحىش بكرىن و بشۆرىن، پېشى دەستى تەريان پېدا بېنى دوايىش بيانشۆى.

ئەو چوار بۆچوونە ھەن لەوبارەو، بەلام لەراستىدا ھەر بۆچوونى شۆردنىان لە ھەموويان بەھىترە.

ئىستاش با سەرنجىكى ھەركام لەو چوار رايە بدەين و ھەلىان سەنگىنن

راى يەكەم: سەرىشك بوون بۆ مەسح و شۆردن:

(الشُّوكَانِي) خاۋەنى كَتَيْبِي (فَتْحُ الْقَدِير) و (نِيلِ الْأَوْطَار) ھو زانايەكى گەورەيە دەلئى: (أَبُو جَعْفَرِ الطَّبْرِي) كە بە پېشەواى توپزەرەوانى قورئان بەناوبانگە، راي وايە كە ئىنسان سەرىشكە لە نيوان ئەوۋەدا پېيەكانى بشوات، ياخود مەسحيان بكات^(۱)، جا من ئەوۋەتان بۆيە بۆ باس دەكەم، بزنان كە (الشُّوكَانِي) لپردا بە ھەلەدا چوۋەو (طَبْرِي) كە يەككە لە پېشەواكانى ئىسلام، وە بە پېشەواى توپزەرەوانى قورئان بەناوبانگە، تەفسىرەكەى گەورەترىن تەفسىرە، وە زۆربەى تەفسىرەكانى دىكە ھەر سوود لەو دەبىنن، وە (طَبْرِي) سەرمەزەب بووۋە لە رىزى (مالىك) و (أَبُو حَنِيفَةَ) و (شَافِعِي) و (أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ) دا بووۋە، شتى واینەگوتوۋە، ئىستاش با سەرنجى بدەين:

ئایا (طبري) رای وایه ئینسان بوئی ههیه پییهکانی مهسح بکات، یاخود بشوات، وه لهوبارهوه سهرپشکه، لهگهڵ ئهوهشدا ئهوه ههموو فهرمایشتانهی پیغهمبهر ﷺ لهسهه پپووستبوونی شوژدنی پییهکان ههن؟ نهخیر، ئهدهی (الشوکانی) بوچی وا دهئی؟ من ئیستا قسهکانی (طبري) دینم وادیاره (الشوکانی) باش له قسهکانی تینهگهیشتوه، واش پیدهچی لهوکاتهده تهفسیرهکهی لهبهردهستدا نهبووبی، بویه وایگوتوه، بهلام (إِبْنُ كَثِيرٍ) وهك (جَمَالُ الدِّينِ الْقَاسِمِيِّ) ^(۱) لئی خواستوتهوه دهئی: (إِبْنُ كَثِيرٍ) باش له قسهکهی (طبري) حالی بووهو دهئی: مهبهستی (طبري) ئهوه نیه که ئینسان سهرپشک بی له نیوان ئهوهده که پییهکانی بشوا یان مهسح بکات، بهلکو گوتوویهتی: ئینسان سهرپشکه له نیوان ئهوهده که پییهکانی ههر ئاویان پیدا بکات، یان لهگهڵ ئاو پیداکردندا دهستیشیان پیدا بینئو (دَلْكَ) یان بکات، ئهمهش دهقی قسهکهی (طبري) یه که من له تهفسیرهکهی خوئی (جامع البيان)دا ^(۲) هیناومه، قسهکهی زور جوانه، دهئی:

{وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ عِنْدَنَا فِي ذَلِكَ، أَنَّ اللَّهَ عَزَّ ذِكْرُهُ أَمَرَ عَمُومَ مَسْحِ الرَّجْلَيْنِ بِالْمَاءِ فِي الْوُضُوءِ، كَمَا أَمَرَ بِعَمُومِ مَسْحِ الْوَجْهِ بِالثَّرَابِ فِي التَّيْمُمِ، وَإِذَا فَعَلَ ذَلِكَ بِهِمَا الْمَتَوَضِّئُ، كَانَ مُسْتَحَقًّا اسْمَ "مَاسِحٍ غَاسِلٍ"، لِأَنَّ "غَسَلَهُمَا" إِمْرَارُ الْمَاءِ عَلَيْهِمَا أَوْ إِصَابَتُهُمَا بِالْمَاءِ، وَ"مَسَحَهُمَا"، إِمْرَارُ الْيَدِ أَوْ مَا قَامَ مَقَامَ الْيَدِ عَلَيْهِمَا فَبَيِّنٌ صَوَابُ قِرَاءَةِ الْقِرَاءَتَيْنِ جَمِيعًا، أَعْنِي النَّصْبَ فِي "الْأَرْجُلِ" وَالْخَفْضَ، لِأَنَّ فِي عَمُومِ الرَّجْلَيْنِ بِمَسْحِهِمَا بِالْمَاءِ غَسْلَهُمَا، وَفِي إِمْرَارِ الْيَدِ وَمَا قَامَ مَقَامَ الْيَدِ عَلَيْهِمَا مَسْحَهُمَا، فَوُجْهُ صَوَابِ قِرَاءَةِ، مَنْ قَرَأَ ذَلِكَ نَصْبًا لَمَّا فِي ذَلِكَ مِنْ مَعْنَى عَمُومِهِمَا بِإِمْرَارِ الْمَاءِ عَلَيْهِمَا، وَوُجْهُ صَوَابِ قِرَاءَةِ مَنْ قَرَأَهُ خَفْضًا، لَمَّا فِي ذَلِكَ مِنْ إِمْرَارِ الْيَدِ عَلَيْهِمَا، أَوْ مَا قَامَ مَقَامَ الْيَدِ، مَسْحًا بِهِمَا }،
واته: رای راست له لای ئیمهوه ئهوهیه که خوای پایهدار فهرمانی کردوه که ههر دوو پییهکان ئاویان پیدا بکری، له کاتی دهستنوژدا، ههروهک چوون فهرمانی کردوه که له کاتی تهیهمومدا دهست به رووی زهوی دابهینریو، به دهموچاوو دهستدا

(۱) محاسن التأویل: ج ۶، ص ۱۰۹.

(۲) ج ۶، ص ۱۴۲، ۱۴۳.

بەپىندى، ۋە كاتىك كەسىك كە دەستىنوۋىژ دەگرى، ۋا بىكات، ئەو كاتە ماناى وايە دەگونجى پىي بگوترى (ماسىح غاسىل)، (ۋاتە: دەست پىداھىنەرو شۆرەر) چونكە شۆردنى دوو پىيەكان ئەۋەپە كە ئاۋيان پىدا بگىرى، ياخود ئاۋيان ۋى بگەۋى، جارى وايە كەسىك لاق لە نىۋ ئاۋى دەنى، ئاۋەكەيان پىدا ناكات، مەسح كىرنىشيان ئەۋەپە كە دەستيان پىدا بىنى، بۇپە ھەردوۋ قىرپائەتەكان راستن {لېرەدا (طبرى) دىفاع لەو دوو قىرپائەتە دەكات كە (أَرْجُلِكُمْ) ۋ (أَرْجُلِكُمْ)ن} كاتىك كە دەشۆرپن، ئەۋە ماناى وايە قىرپائەتى (أَرْجُلِكُمْ)، ھاتۆتە دى ۋ غوسلىيان بەسەردا دىتەۋە، ۋە كاتىك كە دەستيان پىدا دەپىنرى لەگەل ئاۋەكەدا ئەۋە ماناى

ۋايە قىرپائەتى (خَفْض) دەپىرپتەۋە، كە دەفەرمۋى: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ

وَأَرْجُلِكُمْ﴾، ۋاتە: دەستى تەپ بەسەرتان دابىنن، ۋە دەستى تەپ بە پىيەكانىشتان دابىنن، (بەلام لەگەل شۆردنى دا، نەك ھەر دەستى تەپ ۋە ھىچى دى)، كەۋاتە: دەپى ھەردوۋىكان ببن، (ۋاتە: دەستى تەپىشى پى دابىنى لەگەل شۆردنى، ۋە دەشگونجى دەستى تەپى پىدانەھىنى ۋ ھەر لاقان لە ئاۋى بنى، ئەو كاتە پىيەكان دەشۆرپن).

ئەۋە راپەكەى (طبرى) يە، كە شەۋكانى گوتوۋپەتى: ئىنسان سەرپشكە، ئايا دەستى تەپان پىدا بىنى، ياخود بىانشوات، كە لەپراستىدا ۋا نىە، بەلكو مەبەست پىي دەستى تەپ پىداھىنانە، لەگەل شۆردنىدا، ياخود ھەر شۆردن.

بەلام (التحاس) يەككە لە زانايان ديارە ئەۋ راپەى ھەپە، دەلى: ئىنسان كە دەستىنوۋىژ دەگرى، سەرپشكە لە نىۋان ئەۋەدا كە دەستى تەپ بە پىيەكانى دابىنى، ياخود بىانشوات، ھەركامپىكىان بى بۇى ھەپە، كە لەپراستىدا راپەكەى راست نىە.

راى دووھەم: شۆردن:

سەر جەم زانايانى ئىسلام لەسەر فەرز بوۋنى شۆردنى دوو پىيەكان، ۋە ھەردوۋ گۈپزىنگەكانىش يەكەدەنگن، بۇچى؟

چونکه وپرای نایه‌ته‌که چه‌ندان فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ریشمان ﷺ ههن، یان چه‌ندان ده‌قی سوننه‌ت که زور به روون و راشکاوایی نه‌وه ده‌گه‌یه‌نن، که ده‌بی دوو پییه‌کان له‌گه‌ل گوینگه‌کاندا بشورین:

(۱) ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: تَخَلَّفَ عَنَّا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرَةٍ فَأَدْرَكَنَا، وَقَدْ أَرَهَقْتْنَا الْعَصْرَ، فَجَعَلْنَا نَتَوَضَّأُ وَنَمْسَحُ عَلَى أَرْجُلِنَا، قَالَ: فَنَادَى بِأَعْلَى صَوْتِهِ: «وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ» مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا ﴿أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۶۳)﴾، واته: عه‌بدوئلای کورپی عه‌مری کورپی عاص خوا له خوئی و بابی رازی بی، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له سه‌فه‌ریک لیمان دواکه‌وت، (دیاره دواکه‌وتوه بو تاره‌تگرتن و بو ده‌ستنوئیزگرتن) دواپی پیمانگه‌یشت که کاتیک پیمانگه‌یشت نوئیزی عه‌سر بوو، نیمه‌ش ده‌ستنوئیزمان ده‌گرتو پییه‌کانیشمان مه‌سح ده‌کرد، ده‌ستی ته‌رمان پیدا دینان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ به ده‌نگی هه‌ره به‌رزی خوئی بانگی کردو فه‌رمووی: سزای سه‌خت له ناگر بو نه‌وانه‌ی پاژنه پییان ناشون، سزای سه‌خت له ناگر بو نه‌وه که‌سانه‌ی پاژنه پییان ناشون، دوو جاران وایفه‌رموو، یاخود سی جاران وایفه‌رموو. که‌واته: پییه‌کان ده‌بی بشورین.

(۲) ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: (أَسْبِغُوا الوُضُوءَ، وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ) ﴿أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۵)﴾، واته: دایکمان عایشه خوا لیی رازی بی، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ده‌ستنوئیزی به‌ته‌واوی بشون، سزای سه‌خت له ناگر بو نه‌وه که‌سانه‌یه که پاژنه پییان ناشون.

(۳) ﴿عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا تَوَضَّأَ فَتَرَكَ مَوْضِعَ ظُفْرِ عَلَى قَدَمِهِ فَأَبْصَرَهُ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: (ارْجِعْ فَأَحْسِنْ وُضُوءَكَ)، فَارْجِعْ ثُمَّ صَلَّى ﴿أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۴۳)﴾، واته: عومه‌ری کورپی خه‌تتاب خوا لیی رازی بی ده‌گی‌رپته‌وه ده‌لی: پیاویک ده‌ستنوئیزی گرت به نه‌ندازه‌ی نینوکیک له‌سه‌ر پیی خالیکی وشکی به‌جیه‌یشتبوو، (واته: نه‌یشوردبوو)، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیی فه‌رموو: بگه‌رپوه ده‌ستنوئیزه‌که‌ت به چاکی بگره، (واته: پیت هه‌مووی بشو، که‌واته: به قه‌د نینوکیکیش نابی وشکی بمینئ)، ده‌لی: کابرا گه‌رپه‌وه دواپی نوئیزی کرد، نه‌وه پای دووه‌م که وه‌ک گوتم هی زوربه‌ی زانایانه.

رای سییەم: مەسح کردن:

ئەویش رای شیعی ئیمامییە، ئەگەرنا شیعی زەیدی و نالیین، تەنیا شیعی، دوازدە ئیمامیی، و دەلێن، وە کیشەیی وان ئەوھییە دەلێن: کەسێک کە دەستنوێژ دەگرێ، ئەگەر پێیەکانی بشوا، دەستنوێژەکی وەبەر ناگەوێ، مەگەر مەسحیان بکات!! کە من پێمواوە زیاتر مەسەلەکە ھەر ئەوھییە کە پێچەوانەیی جەماوەری مسوئلمانان بچووئێنەو، کە بە ئەھلی سوننەت بە ناوبانگن، زیاتر ئەو پالئەریانە، وەک چۆن لە زۆر شتی دیکەشدا وەک: بانگو، بەردەمۆرەو، دەست نەگرتن لە نوێژداو ... ھتد، تەماشایان کردووە چۆن پێچەوانەیی ئەھلی سوننەتە ئاوا بکەن، کە وەک خۆ جیاکردنەوھییەک ئەو بۆ چوونە فێقھیانەیان تەبەننیی کردو، جا ئەوان دەلێن: کەواتە: ناشبێ بە (أَرْجُلَكُمْ) بخوینریتەو، دەبێ بە: (أَرْجُلَكُمْ) بئ، ئنجا ئیئە دەلێن: باشە ئەگەر ھەر (أَرْجُلَكُمْ) بخوینریتەو، ئەو بەسماں کرد، ئەدی ئەگەر بە: (أَرْجُلَكُمْ) بخوینریتەو، حیکمەتەکی چییە؟

(الشَّنْقِيطِي) لەو بارەو کە ئایا بۆچی خوای کاربەجێ ئەم ئایەتەیی واناردو کە بە دوو شیوہ بخوینریتەو؟ لە تەفسیرەکی خۆیدا چەند شتیکی جوان دێنێ، چوار ھۆکاری باسکردوون، دەلێ^(١):

١- (قِرَاءَةُ الْجَرِّ: إِجْمَالًا) واتە: مادام بە سەر (نصب) خویندراپیتەو، (أَرْجُلَكُمْ) دەزانین کە فەرزێ پێیەکان شوژدەن، بۆیە کە بە: (أَرْجُلَكُمْ) یش دەخوینریتەو، ئەو بە کورتییە، بەلام سوننەت ئەوھیی روونکردۆتەو کە دەبێ بشۆرین، دیارە خویندراوەھشی بە ژێر (خفص) چەند حیکمەتیکی تێدان کە لە خالەکانی (٢ و ٣ و ٤) دا دەیانخەینەروو.

٢- (قِرَاءَةُ الْخَفْصِ: إِنَّمَا هِيَ لِمُجَاوِرَةِ الْمَخْفُوضِ مَعَ أَنَّهَا فِي الْأَصْلِ مَنصُوبَةٌ بِدَلِيلِ قِرَاءَةِ النَّصْبِ)، لە زمانی عەرەبیدا بنچینەییەک ھەییە، پێی دەگوترێ: (خَفْصُ الْجَوَارِ) یان (جَرُّ الْجَوَارِ) ئەگەر وشەییەک لە تەنیشت وشەییەکەو ھاتبێ، کە وشەکی پێشی ئەو ژێر (کَسْر) ھەبێ، ئەو وشەییە دوای ویش

(١) بڕوانە: أضواء البيان، ج ١، ص ٣٣٠-٣٣٦.

ژیر (کَسْر) په‌یداده‌گات، هه‌رچه‌نده له ئه‌سلدا حالته ئیعرابییه‌که‌ی (مَنْصُوب) یان (مَرْفُوع) بی، ئنجا با وینه‌یه‌کی له قورئان بو بئینه‌وه: خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿... وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ﴾ (۸۴)

هود، واته: (هوود به قه‌ومه‌که‌ی گوت): من مه‌ترسی ئه‌وه‌م لی‌تان هه‌یه له سزایه‌کی ده‌وره دهر له رۆژیکدا، جا لی‌رده‌ا وشه‌ی: (مُحِيطٍ) سیفه‌تی (عَذَاب) ه، (عَذَاب) یش (مَنْصُوب) ه، ئه‌گه‌ر به‌پیی ئه‌وه‌بئ ده‌بووایه ئاوا بووایه: {إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطًا}، که‌چی ده‌خوینریته‌وه (مُحِيطٍ)، ئه‌وه پیی ده‌گوتری: (جُرُّ الْجَوَارِ)، له‌به‌رئه‌وه‌ی وشه‌ی: (يَوْمٍ) (مَجْرُور) ه، (مُحِيطٍ) یش هه‌رچه‌نده سیفه‌تی (عَذَاب) ه و ده‌بئ (مَنْصُوب) بی، ئه‌ویش (مَجْرُور) گراوه، له‌به‌ر دراوسییه‌تی.

هه‌روه‌ها هه‌ر له سووره‌تی (هود) دا هاتوه، ده‌فه‌رموی: ﴿... إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾

عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ (۶۱)، که دیسان وشه‌ی: (أَلِيمٍ) سیفه‌تی (عَذَاب) ه، نه‌ک (يَوْمٍ)، ئه‌گه‌ر به‌پیی ئه‌و بنچینه‌یه نه‌بووایه، ده‌بووایه بگوتری: {إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمًا}، که‌چی ده‌خوینریته‌وه (أَلِيمٍ).

هه‌روه‌ها عه‌ره‌بیش ده‌لین: (هَذَا جُحْرٌ ضَبٌّ خَرِبٌ)، به‌لام ئه‌وان ده‌بخویننه‌وه، (خَرِبٌ) چونکه له دواى (ضَبٌّ) هوه هاتوه، که ئه‌ویش ژیری هه‌یه، که واته: له‌به‌ر

ئه‌و بنچینه‌یه‌یه که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ﴾، که به: (أَرْجُلِكُمْ) بخویندریته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌یه له نزیك (رُءُوسِكُمْ) ه، ئه‌ویش ژیر (کَسْر) هه‌یه، ده‌بئ ئه‌ویش ژیری هه‌بی، له‌به‌ر نزیکی (جوار) ئه‌گه‌رنا له ئه‌سلدا حالته ئیعرابییه‌که‌ی (مَنْصُوب) ه، که شو‌ردنی به‌سه‌ردا دیته‌وه.

۳- (الْمُرَادُ بِمَسْحِ الرَّجْلَيْنِ غَسْلَهُمَا وَالْعَرَبُ تُطَلِّقُ الْمَسْحَ عَلَى الْغَسْلِ أَيْضًا) واته: مه‌به‌ست له مه‌سح کردنی پییه‌کان شو‌ردنیانه، چونکه عه‌ره‌ب جاری وایه وشه‌ی: (مَسْحٌ) به مانای شو‌ردنیش به‌گاردینن، ده‌لین: (تَمَسَّحْتُ) واته: (تَوَضَّأْتُ)، وه ده‌لین: (مَسَحَ الْمَطْرُ الْأَرْضَ: أَي غَسَلَهَا)، بارانه‌که زه‌وییه‌که‌ی

مەسح کرد، واتە: شۆردیەو، وە دەگوتری: (مَسَحَ اللَّهُ مَا بِكَ: غَسَلَ عَنْكَ الدَّنُوبَ وَالْأَذَى)، خوا بیسپیتەو، ئەوێ لیتە، واتە: گوناھەکان و دەردەکەت لێ لابادات و بشواتەو، کەواتە: وشە: (مَسَحَ) لە زمانی عەرەبیدا بە مانای (غَسَلَ) یش بەکارهاتو.

۴- (المرادُ بقراءة الجِرِّ: المَسْحُ، ولكن النَّبِيُّ بَيَّنَّ أَنَّ ذَلِكَ لَا يَكُونُ إِلَّا عَلَى الْخُفِّ) دەلی: ئەگەر بە (جِر) بخوینریتەو، واتە: بە (أَرْجُلِكُمْ)، مەبەست لە (مَسَحَ) دەست پێداهینانە، بەلام پیغەمبەری خوا ﷺ روونی کردۆتەو، کە ئەو دەستی تەر پێداهینانە لە کاتیکیادیه کە ئینسان خوف (واتە: گۆریی چەرمی) لە پێ بن، (یان گۆریی دیکە)، وختیک ئینسان کە گۆریی لە پێ بن، دەستی تەرپیان پێدادین، ئەو قیرائەتە بۆ ئەو حالەتەیه، تەماشای کەلامی خۆی زاناو شارەزا بکەن! چەندە وردەکاریی تێدا، ئەگەر فەرمووبای: (أَرْجُلِكُمْ) پێهەکانتان بشۆن، ئەو کاتە بەلگە ی مەسحمان لە کوێ هینابایە؟! بەلام ئیستا هەردوو قیرائەتەکان هەن، ئەگەر پێهەکانت رووت بن، ئەو شۆردنیان بەسەر دا دێ، وە ئەگەر داپۆشراوین (واتە: خوف یان گۆریت لە پێ بی) ئەو دەستی تەرپیان بەسەردا دێ و مەسحیان دەکە، قیرائەتیک بۆ حالەتێ کە پێ بە دەرەوبن، قیرائەتیکیش بۆ حالەتێ کە پێهەکان داپۆشراوین، ئیش هەرگیز لەو بەشتر ناکرێ، کەواتە: ئەو شیعە دەلیین: لەراستیدا قسەیهکی زیادهیه و هیچ بەلگەیه کیشیان بەدەستەو نیه، ئنجا ئەگەر یهکیک بپرسی: باشە ئایا نەدەگونجا ئەو هەموو مشتومرە لە کۆل شیعە و ئەهلی سوننە بکریتەو، یهکسەر خۆی کاربەجی لە دواي شۆردنی دەموچاویان شۆردنی دەستەکان باسی پێهەکانیشی کردباو فەرمووبای: (فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ)، نەدەکرا وای؟ ئیمە دەلیین: با، بەلام ئەو تەعبیری قورئان حکمەتی تێدا، حکمەتەگەش ئەو یه: کە خۆی کاربەجی مەسحی سەری خستۆتە نیوان شۆردنی دەستەکان و پێهەکان، تاکو بزانی کە ئەو ریزبەندییه پێویستە رەچاوی بکری، کە ئەو هەش رای زۆر بەی زانایانە، ئایا ئەگەر کەسێک دەستنوژی شۆرد، یهکسەر چوو پێهەکانی شۆرد،

ئىنجا دەستەكانى، دوایی دەموچاوى، وەبەر دەكەوى؟ لەسەر راي زۆربەى زانايان
 وەبەر ناكەوى، پىويستە رىزبەندىي رەچاوبكرى، بەم شىوھىيە:

۱- دەموچاوت دەشوئى.

۲- دوایی دەستەكانت دەشوئى.

۳- دوایی مەسحى سەرت دەكەى.

۴- ئىنجا پىيەكانت دەشوئى.

بەئى خواى پەروەردگار فىرمان دەكات، بۆيە مەسحى سەرى خستۆتە نىوان
 شۆردنى ھەردوو دەستەكان و ھەردوو پىيەكان، تاكو بۆ ئىمە دياربى كە پىويستە
 ئەو رىزبەندىيە رەچاوبكەين، كەواتە: فەرزەكانى دەستنوئىژ چى و چىن؟ بەپىي

ئەم ئايەتە فەرزەكانى دەستنوئىژ شەشن، كە دەفەرموئى: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ

ءَامِنُونَ﴾، ئەى ئەوانەى ئىمانتان ھىئاوہ! ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، پىشتر
 باسمان كرد، يانى: (إِذَا أَرَدْتُمْ الْقِيَامَ إِلَى الصَّلَاةِ) واتە: ئەگەر ويستان ھەئسن بۆ
 نوئىژى، يانى نيەتتان ھەبوو، كەواتە:

(۱) فەرزى يەكەمى دەستنوئىژ برىتيە لە نيەت.

(۲) فەرزى دووھمى برىتيە لە شۆردنى دەم و چاو.

(۳) فەرزى سىيەمى برىتيە لە شۆردنى دەستەكان لەگەل ئانىشكان.

(۴) فەرزى چوارەمى برىتيە لە مەسحى سەر، دەستى تەر بەسەر داھىيان.

(۵) فەرزى پىنجەمى برىتيە لە شۆردنى پىيەكان لەگەل گوئىزىنگان.

(۶) فەرزى شەشەمى برىتيە لە رىزبەندىي (ترتيب) و پاش و پىش پى نەگردنيان.

راى چوارەم: كە دەئى: دەبى پىيەكان مەسحىش بكرىن و بششورىن:

ئەوھ مەگەر مەبەست پىي ئەوھبى كە دەستيان پىداپھىنرى كە پىي دەگوترى

(دَلْك) ئەگەرنا بەلگەيەكى وام لەسەر نەدى شايانى باس بى

مەسەلەى دەيەم: چۆنيەتى دەستىنوئىزگرتن، ئايا دەستىنوئىز چۆن دەگىرى؟ ديارە لە زۆر فەرمائىشاندا باسى دەستىنوئىزگرتن كراو، من يەك فەرمائىشتم بە نمونە هيئاوئەتەو:

﴿أَخْرَجَ الْبُخَارِيُّ أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ: أَتَسْتَطِيعُ أَنْ تُرِينِي كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَوَضَّأُ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ: نَعَمْ، فَدَعَا بِمَاءٍ، فَأَفْرَغَ عَلَى يَدَيْهِ، فَغَسَلَ مَرَّتَيْنِ، ثُمَّ مَضَمَ وَاسْتَنْثَرَ ثَلَاثًا، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، ثُمَّ غَسَلَ يَدَيْهِ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ، ثُمَّ مَسَحَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ، فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَدْبَرَ بَدَأَ بِمُقَدِّمِ رَأْسِهِ حَتَّى ذَهَبَ بِهِمَا إِلَى قَفَاهُ، ثُمَّ رَدَّهُمَا إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۸۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۵۴)}، واتە: پياويك بە عەبدوئىلاى كورى زەيدى گوت: دەتوانى پيشانەم بەدى پيغەمبەرى خوا ﷺ دەستىنوئىزى چۆن دەگرت؟ عەبدوئىلاى كورى زەيدىش گوتى: بەئى، گوتى: ئاويكەم بۆ بيئن، ئاويان بۆ هيئا، دەستەكانى شۆردن پيش ئەوئى دەستى لە قاپەكە باوى، دوو جارەن دەستەكانى شۆردن، واتە: هەر دوو لەپە دەستى، دوايى ئاوى لە دەمى وەردا، وە ئاوى لە لووتيشى وەردا، (واتە: قورگو لووتى خوى ئاوى تيوەردا وە خاويى كەردنەو) سى جارەن، ئنجا دوايى سى جارەن دەم و چاوى شۆرد، (واتە: سى جارەن ئاوى بە دەم و چاوى داگردو دەستى پيئەهيئان) پاشان دوو جارەن دوو جارەن دەستەكانى شۆردن، (هەر دەستەى دوو جارەن شۆردوون) دوايى دەستى تەرى بەسەرى داھيئا، دەستى پيئەهيئاو دوايى هيئاپەو، هەردوو دەستى بە پيشە سەرى دەستى پيكرەو هەتا بردى بۆ پشته سەرى و دوايى لەوى راھيئەپەو، بۆ ئەو شويئەى كە ليئەو دەستى پيكرەبو، ئنجا هەردوو پيئەكانى شۆردن.

ليرەدا ئيئە پيويستە چەند شتيك دەربارەى دەستىنوئىزگرتن روون بکەپنەو:

يەكەم/ ئاوى لە زارو لووت وەردان:

كە پيى دەگوتىرى: (الْمَضْمَضَةُ وَالِاسْتِنْشَاقُ)، (الِاسْتِنْشَاقُ) بريتە لە ئاوى لە لووت وەردان، (الِاسْتِنْشَاقُ) بريتە لە فرپدانەوئى ئاوەكە، (الْمَضْمَضَةُ) ش ئاوى لە دەم وەردانە، زۆربەى زانايان بە سوننەت و هەندىكيشيان بە فەرزىيان

دەزانن، بەلام سوننەت بوونيان نزيكترە، وه له زۆربەى فەرموودەكانى پيغەمبەر ﷺ دا باسى ئاو له دەمو لووت وەردان كراوه، يانى: سوننەتە بەلاى كەمەوه، ھەندىكىش دەلئىن: فەرزە ئاو له لووت و دەم وەربدرى له كاتى دەستنويزگرتندا.

دووھە / دەستنويزگرتن:

بۇ شۆردنەكان دەگونجى يەك جار بى، وه دەگونجى دووجار بى، دەشگونجى سى جار بى، يانى: دەگونجى يەكجار، دووجار، سى جار دەم وچاوت بشورى بۇ دەست و پيغەمبەرى بە ھەمان شيۆه، له سوننەتى پيغەمبەرى خوا ﷺ دا ھەرسىك چۆرەكان ھاتوون:

۱/ ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا تَوَضَّأَ النَّبِيُّ ﷺ مَرَّةً مَرَّةً﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۵۷)}، واتە: ەبەدوللاى كورى ەبباس خوا له خۇى و بابى رازى بى، دەلئى: پيغەمبەرى خوا ﷺ يەك جار يەك جار، دەستنويزى گرت، واتە: (يەكجار ئەندامەكانى شۆردن، بەلام دوايى بۆتان روون دەكەمەوه، ئەو يەكجارو ئەو دووجارە دەبى چۆن بى)؟

۲/ ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ تَوَضَّأَ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۵۸)}، واتە: ەبەدوللاى كورى زەيد خوا لئى رازى بى دەلئى: پيغەمبەرى خوا ﷺ دووجار دووجار ئەندامەكانى شۆردن و دەستنويزى گرت.

۳/ ﴿عَنْ حُمْرَانَ مَوْلَى عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ رَأَى عُمَرَ بْنَ عَبْدِ مَنَافٍ دَعَا بِإِنَاءٍ، فَأَفْرَغَ عَلَى كَفِّهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ، فَغَسَلَهُمَا، ثُمَّ ادْخَلَ يَمِينَهُ فِي الْإِنَاءِ فَمَضْمَضَ وَاسْتَشَقَّ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثَ مِرَارٍ، ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ إِلَى الْكَعْبَيْنِ، ثُمَّ قَالَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وُضُوئِي هَذَا، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۵۹)}، واتە: حومران كە خزمەتكارى عوسمانى كورى ەففان بووه (خوا لئى رازى بى) گوتووئەتى عوسمانى كورى ەففانى بينيوه قاپيىك ئاويان بۇ ھيئاوه (دياره ئەويش ويستووئەتى وەك پيغەمبەر ﷺ خەلك فيرى دەستنويز گرتن بكات) له

قاپەكە سى جاران ئاۋى بە دوو لەپە دەستەكانى خۇى داگردو شۆردنى،
 دوايى دەستى تەرى خستنه نىو قاپە ئاۋەكە، وە ئاۋى لە دەمو لووتى وەردا
 (نەيگوتوۋە سى جار، كەواتە: يەكجارىش ھەر تەواۋە) دوايى دەموچاۋى خۇى
 شۆرد سى جاران، سى مستە ئاۋى پىدا گردن، وە پاشان ھەردوو دەستى خۇى
 شۆردن، لەگەل ئانىشكان سى جاران، دوايى مەسحى سەرى خۇى كرد يەكجار،
 (واتە: دەستى تەرى بەسەرى خۇى داھىنا) دوايى پىپەكانى خۇى شۆردن، ھەتا
 سى جاران لەگەل گۆيزىنگەكان، دوايى گوتى: (واتە: عوسمان گوتى:)
 پىغەمبەرى خوا فەرموويەتى: ھەر كەسىك دەستنوئىزى ۋەك ئەم دەستنوئىزى
 من بگرى (ديارە عوسمان پىغەمبەرى ﷺ بىنيوۋە كە دەستنوئىزى گرتوۋە)،
 ئنجا دوو ركات نوئىزان بكات، ھىچ لەگەل نەفسى خۇيدا قسە نەكات، (دالغەى
 نەروات بەولاولادا، يانى دوو ركاتان بكات، زۆر بە ئاگا لە خۇبۋونەوۋە، بە بىر
 لىكردنەوۋەى ئەو شتانەى كەوا دەيانلى)، ھەرچى گوناھى رابردوويەتى
 دەپۆشرى.

جا كوردەوارىي خۇشمان شتىك دەگىرنەوۋە، دەلئىن: (پىغەمبەر ﷺ جارىك
 فەرموويەتى: ھەر كەسىك دوو ركات نوئىزان بكات، ھىچ دالغەى نەروات يەككىك لەو
 دوو بەرمالانەى دەدەمى، ەلى كورى ئەبى طالېبش گوتوويەتى: من دوو ركاتى وا
 دەكەم، فەرموويەتى: باشە، دوايى كە دوو ركاتەكەى كردن لەنىو نوئىزەكەدا
 دالغەى بۇ دى، دەبى كام لەو دوو بەرمالەى بداتى؟ ئەويش بى دالغە
 نوئىزەكەى بۇ نەكراۋە)، كە راست نىە، جارى ئەو كاتى بەرمال ھەر نەبوۋە بەم
 شىۋەيە، پاشان ئىنسانىش دەتوانى دالغەى نەروات و دوو ركات نوئىزانىش بكات،
 نەك ەلى، زۆر كەسى دىكەش ئەگەر ھەر تۆزىك ئاگاى لە خۇى بى، دەتوانى
 دالغەشى نەروات و نوئىزى خۇشى بكات، بۇيەش وا دەلئىم: چونكە خەلك دەلئىن:
 جا خۇ ەلىش خوا لىي رازى بى لە نوئىزىدا دالغەى بۇ ھاتوۋە، ماناى وايە قەت
 نوئىزى بى دالغە ناكرى، بەلام لەراستىيدا وانىە، مرؤف ئەگەر بىەوى
 دەتوانى نوئىزى بى دالغەو خەيال بكات.

بەلام لىرە لىتان تىكنەچى! كە دەفەرموى: يەكجار يەكجار شۆرى، دەبى بەو
 يەك جاره دەموچاۋەكەى ھەموو بشوات، وە دەبى دەستەكانى ھەموو بشوات،

وہ پیہکانیش بہ ہمان شیوہ، بہ لَام کہ بہ دووچاران شۆردنہ کہ تہواو دەبی، ہردوو جارہ کہ دەبنہ فہرز، وہ ئەگەر بہ سێ جارن ہمووی تہرپی، ہەر سێ جارہ کہ دەبنہ فہرز، چونکہ ہەر جارہی ہندیکی لێ تہر کردوہ، بہ لَام ئەگەر بہ یە کجار دەم و چاوو دەستەکان لە گەل ئانیشک و پیہکانیش لە گەل گوپزینگ تہر بوون، ئەوہ جاری دووہم و سێھم تہر کردنہ وہیان دەبی تہ سوننەت، وہ لە راستیشدا دەتوانین بڵین: یە کجاریش سوننەتہ، دوو جاریش سوننەتہ، سێ جاریش سوننەتہ^(١)، ئەوہش بہ پیی حال تہکان دەگۆری، جاری وایہ ئاو کہ مہ سوننەتہ ئاوی کہم بہ کاریبی، یە کجار دەم و چاو بشۆ بەسہ، خو نابێ تۆ سێ جار بیشوی دواوی ئاو بو رەفیقہ کەت نہ مینیتہوہ، یان بو شتیکی گرنگتر پیویستت پیی بی، کہسی وا ہەییہ بہ دوو سێ جاریش راناوہستی، دەست پیدەکات سێ چوار مہ سینہ ئاوان سہرف دەکات، ئەوہ لە راستیدا لە سوننەت چۆتہ دەری و خوئی تووشی ئیسراف کردن کردوہ، کہ واتہ: ئەگەر یە کجاریش ئەندامەکانی دەستنوێژ بشۆرین ہەر سوننەتہ، دووش سوننەتہ، سێش سوننەتہ، بہ مہر جیک بہ یە کجارہ کہ ئەو ئەندامہ ہمووی بشۆری، بہ لَام ئەگەر بہ یە ک جارہ کہ تہواو ہمووی نہشۆری، مانای وایہ دەستنوێژہکە ی تہواونیہ، چونکہ رەنگہ کہسی وا ہەبی بہ سێ جارانیش ہموو دەم و چاوی تہر نہکات، مانای وایہ دەستنوێژہکە ی ہەر ناتہواوہ.

سێھم / مہسحی سہر یە کجارہ:

تہنیا لە ہندیک دەقانداندا ہاتوہ کہ پیغەمبەر ﷺ سێ جار مہسحی سہری کردوہ، بہ لَام لە زۆر بہی فہرمایشتہکاندا ہاتوہ کہ مہسحی سہر یە کجارہ، بو وینہ، ئەم دەقہ ہەییہ: ﴿مَسَحَ ﷺ رَأْسَهُ مَرَّةً﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (١٩٢)} عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، واتہ: پیغەمبەر ﷺ یە کجار مہسحی سہری کردوہ.

(١) لێرہ مہبەستمان لە سوننەت بوون، بہ پیی ریبازی پیغەمبہری خوا ﷺ بوونہ، نہک سوننەتی بہرانبەر فہرز!

چوارەم: پێشخستنی لای راستە لەسەر چەپ (تَقْدِيمِ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى):

لەلای زۆربەى زانایان سوننەتە، لای راست لە دەستنوێژگرتن پێش لای چەپ بخری، هەندیکیشیان بە فەرزیان داناوە، بەلام لەراستییدا سوننەتبوونەگەى بەلگەى بەهێزترە، بەلگەى سوننەتبوونیش ئەم فەرموودەیهیه: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا لَبَسْتُمْ وَإِذَا تَوَضَّأْتُمْ فَأَبْدُوا بِأَيِّمَانِكُمْ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (۸۶۳۷)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (۴۱۴۱)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقَمَ: (۱۰۹۰)، وَأَبْنُ حُزَيْمَةَ بَرَقَمَ: (۱۷۸)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْأَوْسَطِ) بَرَقَمَ: (۱۰۹۷) تَعْلِيْقُ الشَّيْخِ الْأَرْنَؤُوطِ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ }، واتە: ئەبو هورەیره خوا لای راست دەست پێ بکە، بە لای راست دەست پێبکەن، کەواتە: سوننەتە بە لای راست دەست پێ بکە، بەلام ئەگەر کەسێک بە لای چەپ دەستی پێکرد، نالێن: دەستنوێژەگەى تەواونیه، بەلکو سوننەتێکی تەرك کردووە.

کۆتا قسەم دەربارەى دەستنوێژگرتن:

ئایا حیکمەتى بەکارهێنانی وشەى: (المَرَفِقُ) بە کو، وه وشەى: (الكَعْبَيْنِ) بە (مَثْنَى) چیه؟ یانی: بۆچی بۆ ئانیسه که کان خوا فەرموویهتى: ﴿وَأَيْدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، (مَرَفِقٌ) کووى (مَرَفِقٌ) ه، نهیفه رموه: (إِلَى الْمَرَفِقَيْنِ)، که چی بۆ گوێزینگه کان فەرموویهتى ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾؟ وهلام: له بهرئهو وهى دەست یهك ئانیسكى هیه، بهلام هەر پێیهك دوو گوێزینگى هەن، ئنجا ئەگەر قسهگەى شیعان راست بووايه، وهك ئانیسك (مرفق) دهست، به كو (جمع) يش باس دهكران نهك به دووان (مثنى) كه دهلین: گوێزینگ پێشى پێیه، ئەگەر وابووايه هەر پێیهك یهك گوێزینگى دهبوو، بهلام نا، گوێزینگ بریتیه لهو ئیسقه خرانەى لهولاو لای پێ دهردهچن، وه هەر پێیهكیش دوو گوێزینگى هەن، خواى زاناو شارەزاش به نسبت ئانیسكه وه دزانى یهك ئانیسك هیه، بۆیه فەرموویهتى: ﴿إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، واتە: ئانیسكانیشی لهگەڵ بشۆن، بهس ئەگەر فەرمووبای: (إِلَى الْأَكْعَابِ)، که (كعب) پیموايه كۆیهگەى دهبى به (أكعاب)،

ئهگهر وای فهرمووبا، ئهوکاته دهرنهدهکهوت، که ئایا دهبی ههر دوو گوپزینگ بشۆرین، یان نا؟ بۆیه فهرموویهتی: ﴿إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، بۆ ئهوهی ههر دوو گوپزینگهکانی ئهولاولای پی بگریتهوه.

مهسهلهی یازدهیهه: مهسح کردن لهسهه خوفو گوژهوی:

خوفف بریتیه له پیلاویک که له پیست و چههرم دروست کرابی، گوژهویش ئهوهیه که غهیری چههرم بی، که به عهپهبی (جورب) ی پی دهئین: وه له کوردییدا نهمزانیوه (خوفف) وشهیهکی تایبهتی بۆ بهکارهاتبی، ههر (خوفف) بهکار دین، ئنجا سهبارته به مهسح کردن لهسهه خوفف یان گوژهوی، زانایان قسهو باسی زۆریان کردوه، خوای پهروهردگار دهفهرموی: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ

إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوْهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، باسمان کرد که حیکمهتی چیه ههر دوو قیرائهتهکه

بۆ (وَأَرْجُلَكُمْ) هاتوون: (وَأَرْجُلَكُمْ) که ئهوکاته (غسل) ی بهسهردا دیتهوه، یانی:

﴿فَاغْسِلُوا وُجُوْهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ﴾،

واته: پیکانیشتان بشۆن، بهلام قیرائهتی (وَأَرْجُلَكُمْ) که پیشت باسمان کرد، یهکی له حیکمهتهکانی ئهوهیه که خوای کاربهجی بۆیه وایداناوه ئهه وشهیه (وَأَرْجُلَكُمْ) به ژیر (کسر) یش، بخوینریتهوه، تاکو مهسحی لی وهربگری، واته: دهستی تهه پیداهینانی پییهکان له کاتیکی که له نیو خوفف دان، یان له نیو گوژهوی دان.

ئنجا زانایان لهوبارهوه قسهو باسی زۆریان کردوهو من له ههوت خال دا بۆتان کورت دهکهمهوه به گوشراوی، وه ئهوهی دهشینووسم ههمووی لهبهه تیشکی کتیبی (أضواء البيان) ی (الشنقيطي) دایه^(۱) لیکوئینهوهیهکی باشی کردوه لهوبارهوه، دیاره منیش به شیوهی خۆم ههندیکی لی دادهپژمهوهو، جار جار بۆچوونی خۆشمی لهگهه دهخهه:

یەكەم: رەوایی مەسح لەسەر خوف و گۆرەوی:

ئایا كەسێك كە دەست نوێژ دەگرێ، بۆی هەیه، ئەگەر پێیه‌كانی له نێو خوف دابن، واتە: گۆرەوی چەرم، یان له نێو گۆرەوی دابن، (كە له بەن یان دەزوو دەچنرێ) بۆی هەیه دەستی تەریان پێدابێنێ له جیاتی شۆردن؟ زانایانی ئیسلام هەموو لەسەر ئەو یەك دەنگن، جگە له خەوارێج و شیعەكان، كە پێیان وابوو دروست نیه له جیاتی شۆردنی پێیه‌كان دەستی تەریان پێدا بهێنرێ، له كاتیكدا كە له نێو گۆرەوی و له نێو خوف دان، ئەگەرنا شیعە مەسحی پێیه‌كان دەكەن، بەلام دەلێن دەبێ مەسحی پێی رووت بكرێ، واتە: كە له نێو هیچ شتیكدا نەبێ، شیعەش كە هەندێك رایان هەن، هەر بۆ خۆ جیاكردنەوهیان له زۆرینهی مسوولمانان، ئەو رایانە تەبەننیهی دەكەن، بێئەوهی كە بەلگەیه‌گی وایان بەدەستهوه هەبێ شایانی باس بێ.

(النووي) له كتیبی (المجموع)دا كە شەرحی كتیبی (المهدب)ی (الشیرازی)یه، دەلێ: (وَقَدْ نَقَلَ ابْنُ الْمُنْذِرِ فِي كِتَابِ الْإِجْمَاعِ إِجْمَاعَ الْعُلَمَاءِ عَلَى جَوَازِ الْمَسْحِ عَلَى الْخُفِّ وَيَدُلُّ عَلَيْهِ الْأَحَادِيثُ الصَّحِيحَةُ الْمُسْتَفِيضَةُ فِي حَدِيثِ مَسْحِ النَّبِيِّ ﷺ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ وَأَمْرِهِ بِذَلِكَ وَتَرْخِيصِهِ فِيهِ وَاتِّفَاقِ الصَّحَابَةِ فَمَنْ بَعْدَهُمْ عَلَيْهِ) ^(١)، واتە: (ابنُ الْمُنْذِرِ) له كتیبی (الإجماع)دا یەك دەنگی زانایانی لەسەر دروستبوونی مەسحکردن لەسەر خوف هێناوه، وه ئەو هەموو فەرماشته صەحیحانهی كە زۆرن، وه ناسراون، دەلالەتی لەسەر دەكەن كە پێغمبەر ﷺ كاتیك كە نیشته‌جێ بووه، وه كاتیك كە له سەفەریش بووه، مەسحی كردوه لەسەر خوف، وه فەرمانیشی پێكردوه، وه مۆلەتیشی داوه، وه هاوێلانی بەرپزیش و دواى هاوێلانی هەموو لەسەر ئەو یەكده‌نگن، كە دروسته له جیاتی شۆردنی پێیه‌كان، مەسحیان لەسەر بكرێ. واتە: دەستی تەریان پێدا بهێنرێ، به مەرجێك له نێو خوفدا، یان له نێو گۆرەوی دابن، كە دواى باسی گۆرەویش دەكەین.

دووهم: ئایا شۆردنی لاق باشتره، یان مەسح لەسەر خوف؟

لەوبارەوه دیسان زانایان را جیاییان هەیه، ئەوانەیی کە شۆردنیان پێ باشتره، بەلگەیان ئەوهیە، دەلێن: پێغەمبەر ﷺ زیاتر پێیەکانی شۆردوه، وه بەردهوام بووه لەسەر ئەوه له زۆریه کاتهکاندا، هەرچهنده زەحمەتی شی زیاتره، کەواته: مادام پێغەمبەر ﷺ لەسەری بەردهوام بووه، دیاره ئەوه خیری زیاتره، وه دیاره کردوه کانی ئه گەر زەحمەتیان زیاتر بێ، زەحمەتی زیاتریش دەبێتە هۆی پاداشتی زیاتر، وهك پێغەمبەر ﷺ به دایکمان عائیشەیی خوا لێی رازی بێ فەرموو: ﴿إِنَّ لَكَ مِنَ الْأَجْرِ عَلَىٰ قَدَرٍ نَّصِيبٌ، أَوْ قَالَ: نَقَقْتُكَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۷۸۷)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۱۷۳۳) وَاللَّفْظُ لَهُ}، واته: پاداشتی بۆ هەیه به ئەندازەیی ماندوو بوونت، یان فەرمووی: به ئەندازەیی خەرچکردنت.

دیاره بەشیکیش له زانایان دەلێن: مەسح کردن باشتره، یه کیک له بەلگەکانیشیان ئەم دەقهیه: ﴿عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَسَحَ عَلَىٰ خُفِّينِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَسَيْتَ؟ قَالَ: «كَلَّا بَلْ أَنْتَ نَسَيْتَ، بِهَذَا أَمْرِي رَبِّي عَزَّوَجَلَّ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۷۰۴)، وَأَحْمَدُ برقم: (۱۸۱۷۰)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۱۵۶)}، واته: موغیرهیی کوری شوعبه خوا لێی رازی بێ، دهگێریته وه دهلی: پێغەمبەر ﷺ دەستی تەری بەسەر (خوفهکانی دا دهینا له کاتی دەست نوێژدا، پیم گوت: ئەه پێغەمبەری خوا! لەبیرت چوو خوفهکانت دابنێی و پێیەکانت بشوی؟! فەرمووی: بەلکو تۆ لەبیرت چوو، چونکه بەمه پەروردگارم (عز وجل) فەرمانی پیکردووم. ئنجا که بفەرمووی: خوا فەرمانی پیکردووم، مانای وایه ئەوه خیرتره!

بەلام دواي هەلسەنگاندنی زۆر بۆ ئەو مەسەلهیه، پیموایه ئەو قسهیهی (ابن تيمية) که (ابن القيم) زەحمەتی خوای لیبی لێوهی نهقل دەکات، قسهیهکی ریکه، (ابن تيمية) دهلی: (وَلَمْ يَكُنْ يَتَكَلَّفُ ضِدَّ حَالِهِ الَّتِي عَلَيْهَا قَدَمَاهُ، بَلْ إِنَّ كَانَتْ فِي الْخُفِّ مَسْحَ عَلَيْهِمَا وَلَمْ يَنْزِعْهُمَا، وَإِنْ كَانَتْ مَكْشُوفَتَيْنِ، غَسَلَ الْقَدَمَيْنِ، وَلَمْ يَلْبَسِ الْخُفَّ لِيَمْسَحَ عَلَيْهِ) (۱)، واته: پێغەمبەر ﷺ عادهتی نهبووه

پېچەوانەى حالەتى خۇى مامەلە بکات، ئەگەر پېيەكانى لەنيو خوفف (و گۆرەوى) دا بووبن، مەسحى لەسەر كر دوون و دايەنەناون بۆ ئەوہى پېيەكانى بشوات، وە ئەگەر پېيەكانىشى بە دەرەوہ بووبن، لەو کاتەدا كە دەستنويزى گرتوہ، نەچووہ خوفف لەپى بکات، ئنجا مەسحى لەسەر بکات، بەلکو شۆردوونى.

كەواتە: ئيمە ناتوانين بلين کاميان خيرترە، بەلکو ئينسان چۆنى بۆ ھاتە پيش، دەتوانى وابکات، جارى وايە تۆ كە لە سەفەرى، ھەر لەنيو بازنەى سوننەتدايە، كە پېيەكانت مادام لەنيو گۆرەوى دان، يان لە نيو خوفف دان، پەنگە سەرما بى، ئا و كەم بى، دوایی لاقت بەزن، وا باشترە مەسحيان لەسەر بکەى، واتە: دەستى تەر بە خوففەكان، يان بە گۆرەويەكان دابىنى، بەلام ئەگەر وانەبوو لاقت پرووت بوون، خۇ ديارە دەبى بيانشوى، نەك ئەو کاتە بىي خوفف لەپى بکەى بۆئەوہى مەسحيان بکەى، ئەم رايە رايەكى مام نيوہنديى و باشە.

سپيەم: ئايا مەسحکردن لەسەر خوففى دراو (مخرق) يان گۆرەوى دراو دروستە؟

لەوبارەشەوہ زانايان راجياييان ھەيە، وە بۆ زانيارىيتان ئەو مەسەلانەى كە زانايان مشتو مرو راجياييان لەسەريان دەبى، لەبەر ئەوہيە كە دەفيكى پروون و بى چەندوچوونيان لەسەر نيە، ئەگەرنا زانايان لەخووە حەزيان لە را جيايى نەبووہ! ياخود چەند دەفيك ھەن ھەركامپيكان يەك لەو دەقانە ھەلدەبژىرى، ياخود ئايەتتىك، يان فەرمايشتىك چەند واتايەكى ھەيە، يان ھيچ دەفيكى يەكلاكەرەوہ نيە، بۆيە زانايان كەوتوونەتە مشتومپرەوہ، جا لەوبارەوہ كە ئايا دروستە خوففيك كە درابى، يان گۆرەوييەك كە درابى، مەسحى لەسەر بکەى يان نا؟ زانايان راجياييان ھەيە.

منيش دواى ليكۆلينيەوہى زۆر ئەو رايەم پى راسترە، كە ھەر خوففيك، يان ھەر گۆرەوييەك كە زۆر نەدرابى، بە شيوەيەك كە نەگونجى پى برۆى، وە بە شيوەيەك كە پېيەكانت تەواو تيدا دەرکەون، ھيئدە نەدرابى، ئەوہ دروستە مەسحى لەسەر بکەى، بۆ ويئە: كونيكى تيبووہ، دوو كوني تيبووہ، ئەوہ دروستە مەسحى لەسەر بکەى، بەلگەشم ئەوہيە كە ھاوہلانى بەرپز خوا لييان رازى بى،

ئەووە نیه هیئەدە بە ئیمکانیەت بووبن، وە بە زۆرییش لە سەفەردابوون، لەبارو سواردابوون، لە دەشتو بیاباندا بوون، لە جەنگدا بوون و خوفیشیان لەپێ کردووە ناتوانین بلیین: ھەموو گۆرەوی و خوفەکانیان نوێو تازە بوووە، کونیاں تیدا نەبوووە مەسحیان لەسەر کردوون، کەواتە: خوفو گۆرەوی مەگەر زۆر دراپی، کە تەواو پێی تیدا دیارپێ، ئەگەرنا دروستە مەسحیان لەسەر بکری.

چوارەم: ئایا مەسح لەسەر نەعل و گۆرەوی دروستە؟

لەسەر خوف ئەووە دیارە، وەك گوتم ھەموو زانایان جگە لە شیعە، لەسەر ئەووە یەك دەنگن، ھەروەھا خەوارچیش کە کاتی خۆی بوو ون، لەبارە مەسحکردن لەسەر نەعل و گۆرەویش راجیایی لە نیو زانایان ھەیە:

(أبو حنيفة والشافعي) رەحمەتی خویان لی بی، بە دروستی نازانن، دەلیین: نەخیر دروست نیه، لەسەر گۆرەوی و نەعل مەسح بکری.

ھەندیکیش لە زانایان بە دروستی دەزانن، چەند شتیکیش بە بەلگە دیننەووە، کە دیارە من رای دووھەم پێ راستەر، یەکیك لەو بەلگانە کە دەیانھیننەووە لەسەر ئەووە کە دروستە مەسح لەسەر نەعل و لەسەر گۆرەوی بکری، ئەم دەقەییە: ﴿عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى الْجُورِيِّينَ وَالنَّعْلَيْنِ ﴿ أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (١٥٩) ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (سُنَنِ أَبِي دَاوُد) ﴾ ، واتە: موغیرە کوری شوعبە خوا لێی رازی بی، دەلی: پێغەمبەری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەستنوێژی گرت و دەستی تەری بە گۆرەویەکان و بە نەعلەکانی داھینا، (دیارە ئەو کاتە نەعلی لەپێ بوووە گۆرەویش، وە دەستی تەری پێدا ھینان، لەجیاتی ئەووەی بیانشوا).

(قَالَ أَبُو دَاوُدَ وَمَسَحَ عَلَى الْجُورِيِّينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَابْنُ مَسْعُودٍ وَالتَّبْرَاءُ بْنُ عَازِبٍ وَأَنَسُ بْنُ مَالِكٍ وَأَبُو أَمَامَةَ وَسَهْلُ بْنُ سَعْدٍ وَعَمْرُو بْنُ حُرَيْثٍ وَرُوِيَ ذَلِكَ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ وَابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) ^(١) ئەبو داوود زانایەکی فەرموودەناسی گەورەییە خواھنی (سُنَنِ أَبِي دَاوُد) دەلی: ھەر لە کام عەلی کوری

ئەبی طالیب، عەبدوڵلای کورپی مەسعوود، بەرپائی کورپی عازیب، ئەنەسی کورپی مالیک، ئەبو ئومامە، سەهلی کورپی سەعد، عەمپی کورپی حورەیث، هەرودھا لە عومەری کورپی خەتتابو عەبدوڵلای کورپی عەبباس، خوا لە هەموویان رازی بێ گیردراوئەتەوه، کە مەسحیان لەسەر گۆرەوی کردووە.

دیاره ئەوانیش بە تەنکید ئەگەر پێغەمبەری خویان ﷺ نەبینیایە مەسحی لەسەر گۆرەوی کردووە، نەیان دەکرد، کەواتە: رای دروستبوونی مەسح لەسەر گۆرەوی بەهێزترە، وە بەراستی ئەوەش زۆرکار بوو خەلك ئاسان دەکات، جاری وایە سەرمايه، زستانه، ئاو کەمە، دانانی پیللاو یان دانانی گۆرەوی و ئەوانە زەحمەتە، مەسح کردن کارەکە ئاسان دەکات، وە ئەوانە هەمووی دەچنەوه نیو ئەو ئایەتە موبارەکە کە دەفەرموی: ﴿ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ ﴾، واتە: خوا نایەوی سەغلهتتان بکات، جاری وایە ئینسان بە هۆی دانانی گۆرەوی و پیللاووه، تووشی سەغلهتی دەبی.

پینجەم: ماوهی مەسح کردن:

ئایا تا ماوهی چەند ئینسان بۆی هەیه مەسح لەسەر گۆرەوی بکات، یان لەسەر خوفف؟ زۆربەیی زانایان رایان وایە ئینسانی نیشتهجی (مقیم) کە لە مائی خۆیەتی، شەوو رۆژیک، وە بابای ریبوار (مُساخر) سێ شەوو سێ رۆژان بۆی هەیه مەسح بکات، ئەمە رای: (أبو حنيفة والشافعي وأحمد والثوري وأوزاعي وأبو ثور وإسحاق و أبو داود الظاهري والطبري والحسن بن صالح بن حسين)، هیندیکیش کە (مالک ولیث بن سعد والحسن البصري) یان لە نیودا هەن، دەلین: ئەوەندە بابای ریبوار بیەوی بۆی هەیه، وە کاتی دیاریکراوی نیە، واتە: ئەوەندە بیەوی، بۆ وینە: دە رۆژ گۆریهکان دانەنی خوففەکان دانەنی، بۆی هەیه.

بەلام رای زۆربە راسترە، وە ئەمەش یەکیکە لە بەلگەکانیان: ﴿ عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالِ الْمُرَادِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرْنَا "يَعْنِي النَّبِيَّ" أَنْ نَمْسَحَ عَلَى الْخُضْفَيْنِ، إِذَا نَحْنُ أَدْخَلْنَاهُمَا عَلَى طَهْرٍ ثَلَاثًا إِذَا سَافَرْنَا، وَيَوْمًا وَلَيْلَةً إِذَا أَقَمْنَا، وَلَا نَخْلَعُهُمَا مِنْ بَوْلٍ، وَلَا غَائِطٍ وَلَا نَوْمٍ وَلَا نَخْلَعُهُمَا إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ ﴾، أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم:

(۱۸۱۱۸)، وَالطَّبْرَانِي بِرَقْم: (۷۳۵۲)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۱۳۲۵)، وَالِدَارَقُطْنِي بِرَقْم: (۱۵) تعلق شعيب الأرنؤوط: حديث المسح على الخفين منه صحيح لغيره وهذا إسناد حسن، واته: صهفوانی کوری عه‌سسالی مورادیی (که یه‌کیکه له هاوه‌لانی به‌پیز) خوا لییان رازی بی، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی پیکردین ده‌ستی ته‌ر به خوفه‌کانماندا بی‌نین، به مهرجیک پییه‌کانمان به پاکیی خستبیته نیو خوفه‌کانه‌وه، (واته: ده‌ستنویژت بووبی که خوفه‌کانت له‌پی کردبی، یان گورییه‌کانت له‌پی کردبی)، نه‌گه‌ر سه‌فه‌رمان کرد، سی شه‌وو سی رۆزان بو‌مان هه‌یه له جیاتی شو‌ردنی پییه‌گان، ده‌ستی ته‌ریان پیدا بی‌نین، وه شه‌وو رۆژیکیش نه‌گه‌ر له مال بووین، به‌لام به مهرجیک نابی خوفه‌گان دابنیین، نه بو تاره‌تگرتن (خوپاک‌کردنه‌وه له میزو پیسای)، وه نه بو خه‌وتن، مه‌گه‌ر له‌شمان پیسی، که له‌شیشت پیس بوو ده‌بی خۆت بشوی و نه‌و کاته ده‌بی خوفه‌گان دابنی، نه‌گه‌رنا نابی دایانبنی، که داتان، نه‌و کاته له‌سه‌ر رای زۆربه‌ی زانایان چیدیکه بو‌ت نیه مه‌سحیان له‌سه‌ر بکه‌ی و ده‌بی پییه‌کانت بشوی.

شه‌شه‌م: ئایا ته‌نیا پشتی خوف مەسح ده‌کری یان بنیشی؟

گۆره‌وی یان خوف عاده‌ت وایه پشته‌که‌ی مەسح ده‌کری، پشتی پی، ئنجا ئایا بنه‌که‌شی پیویسته، یان سوننه‌ته مەسح بکری؟! نه‌میش زانایان مشتومریان له‌سه‌ری هه‌یه، به‌لام زۆربه‌ی هه‌ره زۆریان ده‌لین: به‌س پشتی گۆره‌وی و خوفه‌که‌ مەسح ده‌کری و ته‌نیا نه‌وی پیویسته، وه نه‌وه رای (أبو حنیفة وأحمد والثوري وأوزاعي) یه، که به‌لگه‌شیان نه‌م ده‌قه‌یه: ﴿عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَوْ كَانَ الدِّينُ بِالرَّأْيِ لَكَانَ أَسْفَلَ الْخُفِّ أَوْلَى بِالْمَسْحِ مِنْ أَعْلَاهُ. وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَمْسَحُ عَلَى ظَاهِرِ خُفِّهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۶۲)، وَصَحَّحَهُ الألباني}، واته: عه‌لی کوری نه‌بی طالیب خوا لیی رازی بی، فه‌رموویه‌تی: نه‌گه‌ر دین به عه‌قل بو‌وايه (لی‌ره‌دا مه‌به‌ستی له دین لایه‌نی عیاده‌ته، که مه‌رج نیه هه‌مووی له عه‌قله‌وه بچی، دیاره پیچه‌وانه‌ی عه‌قل نیه، به‌لام مه‌رج نیه عه‌قل هه‌مووی بو هه‌زم بکری) بنی خوف له پیشته‌ر بوو که مەسح بکری له پشته‌که‌ی، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بینی پشتی خوفه‌گانی مەسح کرد.

دیاره ئەم رایەش بەهێزترە، کە هەر پشتی خوفف فەرزە مەسح بکری، بەلام ئەدی بنەکەشی ئەگەر مەسح بکری، حوکمی چۆنە؟ ئیمە دەلێین: بنەکەیی فەرز نیە، بەلام دروستەو ریشی تێدەچی سونەتیش بی، بەلام گرنگ ئەوویە فەرز نیە، مسولمان بنی خوففەکەیی مەسح بکات.

حەوتەم و کوئایی: زانایان لەسەر ئەو یەك دەنگن کە دەبی بابای مەسحەر دەستنوێژی بووبی، کە خوففەکانی کردوونە پی، یاخود گۆرەوویەکانی، ئەگەرنا ئەگەر بەبی دەستنوێژی، یان دوای تەیه موم کردبێه پی، دروست نیە مەسحیان لەسەر بکات:

بەلگەیان چەند دەقیکە، یەکیک لەوانە: ﴿عَنْ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ فِي سَفَرٍ... ثُمَّ أَهْوَيْتُ لِأَنْزِعَ حُضِّيَهُ، فَقَالَ: دَعَهُمَا فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۰۶)}، واتە: موغیرەیی کوری شوعبە خوا لێی رازی بی لە چەند سەفەرێک لە خزمەت پیغەمبەردا ﷺ بوو، لە درێژەیی حەدیسێکدا دەلی: لەگەڵ پیغەمبەر ﷺ بووم دەستنوێژی گرت، خوففی لە پیدا بوو، داهاتم تا خوففەکانی لە پی دابکەنم، بوئەووی پییەکانی بشوا، فەرمووی: (دَعَهُمَا) لێیانگەری (خوففەکانم لە پیدا مەنی) چونکە من بە پاکیی لە پیمکردوون، واتە: دەست نوێژم هەبوو کاتیک خوففەکانم لە پی کردوون، وە مەسحی لەسەر کردن.

مەسەلەیی دوازدەهەم: کە خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾،

ئەگەر لەشتان پیس بوو خۆتان پاک بکەنەو، واتە: خۆتان بشوون، (راغب الأصفهانی) دەلی: (أَي: أَصَابَتْكُمْ الْجَنَابَةُ وَذَلِكَ بِإِنزَالِ الْمَاءِ أَوْ بِالتَّقَاءِ الْخِتَائِنِ، وَقَدْ جُنِبَ وَأَجْتَنَبَ وَتَجَنَّبَ، وَسُمِّيَتِ الْجَنَابَةُ بِذَلِكَ لِكَوْنِهَا سَبَبًا لِتَجَنُّبِ الصَّلَاةِ فِي حُكْمِ الشَّرْعِ)، واتە: هەر کاتیک لەش پیسیتان بەسەرھات، لەش پیسی بە ئاوا هاتنەو بەسەر ئینسان دی، یاخود بەو کە ئەندامی نییرینەو مێینەیی ژن و میرد بە یەك بکەون، بەو و واجب دەبی کە ئینسان خۆی بشوا دەگوتری: (جُنِبَ وَأَجْتَنَبَ وَتَجَنَّبَ) هەر چواریان بە مانای لەش پیسی

بوو، دین، ئُنجا ئایا لەش پیسی بۆ پێی دەگوتری (جنابة) چونکه ئینسان هەتا لەش پیس بێ، لە نوێژکردن دووردهکەوێتەوه، (اجتنب) یانی: لێی دوورکەوتەوه (جُنُب) یانی: دوور، لەبەرئەوهی لە طاعەت دوور دەبێ لەو کاتەدا بە ناچارایی، بۆیە وای پێ گوتراوه. کەواتە: کە دەفەرموی: ﴿وَأِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطَهَّرُوا﴾، واتە: ئەگەر لەشتان پیس بوو خۆتان بشۆن، وه واجبى لەش پیسی خو شۆردنه، ئەدى ئەگەر ئاو نەبوو؟ ئەوه لە مەسەلەى سێزدەهەمدا باسى دەکەین.

مەسەلەى سێزدەهەم: کە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَأِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ

جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا

طَيِّبًا فَاَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، واتە: ئەگەر ئێوه نەخۆش بوون، یان لە سەفەر بوون، یان یەکیکتان لە تارەت گرتن هاتەوه، تارەتی گرتبوو، یاخود چوونە لای ئافەرەتان و لەگەڵیان جووت بوون و ئاوتان چنگ نەکەوت،

﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، ڕوو بکەنە ڕووی پـاکی زهوی، ﴿فَاَمْسَحُوا

بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، دەستی پێدا بێنن، وه دەست بەدەمو چاوتان و بە دەستەکانتاندا بێنن، دیارە ئیمە لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتی ژمارە (٤٣)ی سوورەتی (النساء)دا کە لە بەرگی سییەمی (٣) ئەم تەفسیرەدا هاتو، بە درێژی باسی ئەم ڕستە قورئانییەمان کردو، وه باسی تەیهەمومان کردو، بۆیە لێرەدا زۆر بە درێژی لەسەری ناچین، بەلام لەبەرئەوهی کە مەسەلەى تەیهەموم خەلک زۆر سەریان تیی دەوستی، بە باشی دەزانم لێرەدا لە نو (٩) کورتە خالدا هەندئ شت لەوبارەوه بنووسم، ئەوهی کە لەوبارەوهش دەینووسم، دیسان سوودم لە تەفسیری (أضواء البيان)^(١) وەرگرتو، کە زۆر بە گۆشراویی و بە پوختیی بە شیوهی خۆم دایدەرێژمەوه، ئەوهی کە گرنگە هەموو لایەك بیزانین ئەوهیه کە:

خوای بە بەزەیی دەفەر موی: ﴿وَأِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا﴾، ئەگەر لەشتان پێس بوو، خۆتان پاك بکەنەوه، واتە: بە ئاو خۆتان بشۆن، دوایی دەفەر موی: وه ئەگەر نەخۆش بوون، یان لەسەفەر بوون، یان تارەتتان گرتبوو، لە تارەتگرتن هاتنەوه، یان لەگەڵ ژنەکانتان جووت بوون، ئاویشتان چنگ نەکەوت، واتە: بۆ دەست نوێژو بۆ غوسل ﴿فَتَيَمَّمُوا﴾، پێشتر باسماں کرد (يَمَمٌ) واتە: (قَصْد) رووی تیکرد، (تَيَمَّمُوا) واتە: رووبکەنە ﴿صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، واتە: رووی پاکى زەوی، ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾، وه دەستان بە رووی زەویدا بیئن و دەستان بە دەمو چاوتاندا بیئن و بە هەردوو دەستاندا بیئن، ئەوه دوایی باسی دەکەین، تەیهەمموم چۆنە؟

جا با بیینه سەر باسی تەیهەمموم، باش باش گوپی بۆ بگرن^(۱)، زۆر پێویستیان پێی دەبێ، ئەوهی بیهوی نوێژەکانی نەچن، هەمیشە پێویستی بە تەیهەمموم هەیه، کەسی وا هەیه دەلی: ئاخر دڵم لێی پاك نابیتەوه، نوێژ بە تەیهەمموم بکەم، هەتا ئاوم چنگ نەکەوی! نا، خوا بۆخۆی چاکتر دەزانێ و ئەو تەیهەممومی داناوه، واتە: دەست بە رووی زەوی داهینانی داناوه، لە جیاتی ئاو کە ئاو چنگ نەکەوت، چ بۆ دەست نوێژ، چ بۆ خۆشۆردن، یانی: چ بۆ لابردنی بێ دەستنوێژی گچکە، چ بۆ لابردنی بێ دەست نوێژی گەوره، (الْحَدَثِ الْأَصْغَرِ) کە بێ دەستنوێژی، وه (الْحَدَثِ الْأَكْبَرِ) کە لەش پێسییه، لە کتیبە فیهیهکاندا ئەو دوو زاراوهیان بۆ بەکارهیناون.

(۱) چونکە لە ئەسڵ بەشیوهی وانه گوتراوتهوه، بۆیه باسی گوێگرتن کراوه.

کورتە باسک لە بارەی تێ مەموم وە

یەكەم: پیناسەیی تەیه مەموم: تەیه مەموم چییە؟

وشەیی تەیه مەموم (تَیْمَمٌ) لە زمانی عەرەبیدا بە مانای (قَصْدٌ) دئی، (التَّيْمَمُ: القَصْدُ) واتە: مەبەست، ئامانج، لە عەرەبیدا دەگوتری: (تَيَمَّمْتُ الشَّيْءَ: قَصَدْتُهُ) رووم کردە ئەو شتەو ئەو شتەم کردە ئامانج، کەواتە: کە خوا دەفەر موی:

﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، رووی پاکی زەوی بە ئامانج بگرن، رووی تێ بکەن، ئەو وەك ئەسلی واتایەکی، بەلام لە زاراوی شەرعدا واتایەکی دیکەیی هەیە، چونکە جاری وایە وشەیهك لە قورئاندا بەکارهاتووە لەسەر ئەسلە زمانەوانییەکی بەکاری هیناوە، بەلام دوایی وەك زاراویەکی شەرعی بەکاردهیئری، ئیستا بۆ وینە (صَلَاةٌ) ئیمە بۆچی بەکاری دینین؟ دەلیین: (الصَّلَاةُ: أَفْعَالٌ وَأَقْوَالٌ مُفْتَتِحَةٌ بِالتَّكْبِيرِ مُخْتَمَةٌ بِالتَّسْلِيمِ) نوێژ چەند قسەو کردەوێهە کە بە (اللَّهُ أَكْبَرُ) دەست پێ دەکەن، بە سەلامدانەو کۆتاییان پێ دئی، ئاوا پیناسەیی نوێژ دەکری، بەلام لە ئەسلی زمانی عەرەبیدا، وە لە بەکارهینانی قورئاندا وشەیی (الصَّلَاةُ) بە مانای پارنەو هاتووە، وە (صَوْمٌ) بە مانای خوگرتنەو هاتووە، (الصَّوْمُ الإِمْسَاكُ) وە (زَكَاةٌ) بە مانای پاکبوونەو دئی، (حَجٌّ) بە مانای مەبەست (قَصْدٌ)، دئی، بەلام دوایی وەك زاراوی شەرعی واتایەکی دیکە تاییبەت وەردهگرن، بۆیە لە زاراوی شەرعدا تەیه مەموم ئاوا پیناسەگراوە: (القَصْدُ إِلَى الصَّعِيدِ الطَّيِّبِ لِمَسْحِ الْوَجْهِ، وَالْيَدَيْنِ مِنْهُ بِنِيَّةِ اسْتِبَاحَةِ الصَّلَاةِ عِنْدَ عَدَمِ الْمَاءِ، أَوْ الْعَجْزِ عَنْ اسْتِعْمَالِهِ)^(۱)، واتە: تەیه مەموم لە زاراوی شەرعییدا بریتیە لە رووگردنە رووی زەوی، بۆ ئەووی کە دەستی پێدا بهیئری، وە دەم وچاوو هەردوو دەستەکانی پێ مەسح بکری، بە نیەتی ئەو کە بوار هەبێ نوێژ بکری، لە کاتی نەبوونی ئاودا، یاخود ئاوا هەبێ بەلام نەتوانی ئاوەکە بەکاربهیئری، لەبەرئەووی کە کەمەو بۆ

(۱) أضواء البيان: ج ۱، ص ۳۵۷ - ۳۵۸.

خواردنەو پێویستت پێتە و لە شوێنێکی دووریشی، یاخود لەبەر نەخۆشیی،
یان لەبەر ھەر ھۆیکە دیکە.

دووھەم: تەبەموم بە چی و چی دروستە؟!

وہلامی ئەم پرسیارە زۆر گرنگە، کە ئایا تەبەموم بە چی دەکری؟ بۆ زانیاریتان
مەلاکان کوردەواری خۆمان لەبەرئەوہی کە شافیعی مەزھەبن، وە زۆربەشیان
تەنیا لە مەزھەبی ئیمام شافیعی شارەزان، لە مەسەلە تەبەموم لە زۆر
مەسەلە دیکە وەك پاك و خاویئیدا، وەزە لە خەلکی زۆر تەسک دەکەنەوہ، لە
مەسەلە تەبەمومدا دەلێن: دەبێ گلیک بێ تۆزی لێ ھەلسی، ئەگەرنا
تەبەموم دروست نیە، دیارە زانیان لەو بارەوہ کە ئایا تەبەموم بە چی و چی
دروستە؟ راجیایان ھەیە، ئەویش بەھۆی ماناکردنیان بۆ وشە (صَعِيد)، ئایا
(صَعِيد) چییە؟

(شافعی و أحمد) رەحمەتی خویان لێ بێ، رایان وایە (صَعِيد) تەنیا گل
(تُرَاب)ە، ئەویش گلیک کە تۆز (غبار)ی ھەبێ، وە دەلێن: وشە (مِنْ) کە
دەفەر موی: ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، واتە: دەست بە
دەم و چاوو ھەردوو دەستانی دابینن، ئەو (مِنْ)ە، بۆ (تَبْعِيض)ە، کە واتە: دەبێ
ھەندیک لەو گلە کە تۆزەکیەتی بە دەم و چاوو بە دەستەوہ بنووسی!

بەلام (أبو حنيفة ومالك) رەحمەتی خویان لێ بێ، رایان وایە کە ھەرچی لەسەر
رووی زەویە، بێجگە لە شتی پێس، وە بێجگە لە زیرو زیوو کانزایەکان، دروستە
بەکاربێ، وە دەلێن: پیتی (مِنْ) کە دەفەر موی: ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ

وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، بۆ سەرەتای مەبەستە (لإبتداء الغاية) و بۆ (تَبْعِيض) نیە،
وہك: (ذهب من العراق إلى الشام) واتە: سەرەتای دەستپێکردنی سەفەرەکە عێراق
بوو، ئنجا بێگومان وشە (مَسَح) تەنیا بە دەست لێدانی شتێک دیتە دی و مەرج
نیە بەشیکی ئەو شتە دەست لێدراوہ بە دەستەوہ بلکی، وەك (مسحت الثوب) یان
(مسحت الحجر الأسود) کە بێگومان ھیچ بەشیکی پۆشاک و بەردە پەشە بە
دەستی بابای دەست لێدەر (ماسح)ەوہ نانووسی!

منیش پیموایه رای دووهم راسته و هەرچی له سەر پرووی زهوییه بۆ تهیه موموم
پێکردن دەشی و به کاردی، بهم به لگانهی خواری:

به لگهی یه کهم: خوای به بهزهیی دهفه رموی: ﴿ فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا

فَأَمْسَحُوا بوجوهكم وَأَيْدِيكم مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكم مِّن

حَرَجٍ ﴾، سه رهتا ده لیم: وشه و پرسته گانی قورئان ده بی هه موو پیکه وه په یوه ست
بکرین، ئه و جار مانای راست و دروست به دهسته وه ددهن، نهک وشه یه که له
سیاقی خوئی ده ربیبینی و دایرپی، ئه و کاته رهنکه مانایه کی هه له ت به دهسته وه
بدات، لێردها خوا دهفه رموی: پروو بکه نه پرووی پاکی زهوی، وه دهست به پرووی
پاکی زهویدا بیین و دهست به دم و چاوو دهستاندا بیین، خوا نایه وئی هیچ
سه غله تیه که تان بخاته سه ری.

شاره زایانی زمانی عه ره بی ده لین: (النكْرَةُ فِي سِيَاقِ النَّضِيِّ يَدُلُّ عَلَى الْعُمُومِ)
واته: وشه یه که به نه ناسراو (نكْرَةُ) هاتبی له سیاقیکدا که ئه و شته نه فی
کرابی و حوکه مه که ی لئ لابردرابی، به لگه یه له سەر گشتانندن، واته: لێردها که
خوا دهفه رموی: ﴿ مَا يُرِيدُ اللهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكم مِّن حَرَجٍ ﴾، ئه و
(حَرَجٍ) ه، (مِنْ) ی خراوته سه ری، (حَرَجٌ) یش (نكْرَةُ) یه و سیاقه که سیاقیکی
(نَضِيٍّ) یه، واته: خوا نایه وئی هیچ سه غله تیه تان بخاته سه ری، که واته: هیچ جوړه
سه غله تیه که نابی له مه سه له ی ده ست نوێژو تهیه موموم و ئه وانهدا هه بی،
ئنجای ئیمه ده لین: ئایا که سی که له بیابانیکه بهس لمی لیه، گل له کوئی
بیینی؟ یان که سی که له نیو به فرییه، من بوخوم جاری و ابووه رۆژیک سەر له بهر
له نیو به فرییدا بووم، گل له کوئی بیینی؟ ئایا ده توانی دوو سی مه تر زهوی
هه لقه نی، ئنجای دوایی بگاته زهوی وشک جا توژی لئ هه لسی و تهیه مومومی
پێ بکات، شتی وا زور سه غله تیه تیدایه، که سی که له وه بهسته له کی سه رووی
دنیا یه ئه وه گل له کوئی بیینی؟ که سی که له دهشت و ده ریکه هه مووی سه و زاییه،
گیایه، گل له کوئی بیینی؟ که واته: له راستیدا قسه که ی (أَبُو حَنِيفَةَ وَمَالِيك) که
ده لین (صَعِيدٍ) واته: پرووی زهوی، واته دهستت به پرووی زهویدا بیینه، جا ئه و پرووی

زەویە هەر چیهك بوو، دەشت و میڤگوزار و گیایە، دەستی پێدا بێنە، لەمە و زیخ و چەو، دەستی پێدا بێنە، شاخ و چیا، دەستی پێدا بێنە، بەفرو بەستەئەكە، دەست بە بەفرو بەستەئەكەكەدا بێنە، چونكە ئەو شتە لەسەر پرووی زەوی هەیه و خواش دەفەرموی: دەست بەسەر پرووی زەویدا بێنن، گرنگ ئەوێه پاك بێ، بەلام ئەگەر شتی پیسی لێ بێ، دروست نیە، كەواتە: هەر ئایەتەكە بۆخۆی بەئگەیه لەسەر ئەوێه كە (صَعِيد) دەبی شتێك بێ، كە لە هەموو شوێنان بە دەست هەموو خەلكی بكەوێ، ئنجا تەنیا پرووی زەوی بەگشتی دەست هەموو خەلكی دەكەوێ، بەلام گل وەك نمونەم پێ هێنایەو، وە دەست هەموو خەلكی ناكەوێ.

بەلگەى دووهم: وشەى (صَعِيد) لە ئەسلى زمانى عەرەبیدا بە مانای پرووی زەوى دى، (وَجْهَ الْأَرْضِ) وە (تُرَاب) گل، بۆیە ئەویش پێی دەگوترى (صَعِيد)، چونكە ئەویش لەسەر پرووی زەویە و بەشێكە لە پرووی زەوى، بەلام هەموو پرووی زەوى گل نیە، وەك (راغب الأصفهاني) لە (مفردات ألفاظ القرآن: ص ٤٨٤) دا، هەروەها (المعجم الوسيط: ص ٥١٤) هەردووکیان دەلێن: (الصَّعِيد: وَجْهَ الْأَرْضِ) واتە: پرووی زەوى، پرووی زەوى هەر شتێكى هەیه، هەروەها شارەزایانى دیکەى زمانیش هەر وا دەلێن، بەلام ئەو زانایانەى دەكەونە ژێر کاریگەریی مەزەهەبێكى دیاریکراو، بەپێى ئەو مەزەهەبە قسە دەكەن بۆ وینە: زانایەكى شارەزای زمان كە شافیعیی مەزەهەب بێ، بۆئەوێ پێچەوانەى قسەى ئیمام شافیعیی نەجوولیتەو، دەلێ (صَعِيد) یانى گل، ئەوى دیکە ئەگەر لەسەر مەزەهەبى ئیمام مالیک بێ، وەك ئیمام مالیک دەلێ، بەلام ئەگەر بگەرێیەو بۆ ئەسلى زمان، وە بۆ ئەسلى بابەتەكان لە زاتى خوێندا، پێش کاریگەریی مەزەهەبەكان، مەسەلەكەت باشتر بۆ دەرەكەوێ.

بەلگەى سێهەم: ئەو فەرموودەیهى پێغەمبەرە ﷺ كە دەفەرموی: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «أُعْطِيتُ حَمْسًا: لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهْرًا. فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتَهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ. وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ. وَلَمْ

تَحَلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي. وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً. وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۳۳۵)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۱۶۳)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۴۳۲)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۶۳۹۸)}، واته: جابیری کوری عه‌بدوئلا خوا لییان رازی بی ده‌ئی: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموویه‌تی: پینج شتم پیدراون له پیش مندا نه‌دراون به‌که‌س: (یه‌که‌م): بو ماوه‌ی مانگه رپییه‌ک به‌هوی ترس خرا‌نه دئی دوژمنه‌وه، به‌سه‌ر دوژمنم دا سه‌رکه‌وتووم، (دووم): وه سه‌ر زه‌وییم هه‌موو بو کراوه به‌مزگه‌وتو به‌پاککه‌ره‌وه‌ش (له هه‌ر کوپییه‌ک ئینسانی مسوئلمان نوپژ بکات دروسته) جا هه‌ر پیاویک له ئوممه‌تی من نوپژی گه‌یشتی، یان کاتی نوپژی لی‌دا هات، با نوپژ بکات، (سییه‌م): وه ده‌سته‌که‌وته‌کانی جه‌نگم بو جه‌لال کراون و له پیش مندا جه‌لال نه‌بوون، (چواره‌م): وه شه‌فاعه‌تم پیدراوه (پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له روژی دوا‌ییدا پیش هه‌موو پیغه‌مبه‌ران شه‌فاعه‌تو تکا ده‌کات) (پینجه‌م): وه پیغه‌مبه‌رانی پیش من بو گه‌لیکی تایبه‌ت ده‌نی‌ردان، به‌لام من بو تیکرای خه‌لکی ره‌وانه‌کراوم.

به‌لگه‌ی چواره‌م: له هه‌ندی‌ک فه‌رمووداندا وشه‌ی (تراب) هاتوه، وشه‌ی (تراب)

گه‌ل، وه‌ک له‌م فه‌رما‌یشته‌ی پیغه‌مبه‌ردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوه: ﴿عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فُضِّلْنَا عَلَى النَّاسِ بِثَلَاثٍ: جُعِلَتْ صُفُوفُنَا كَصُفُوفِ الْمَلَائِكَةِ، وَجُعِلَتْ لَنَا الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدًا، وَجُعِلَتْ ثُرْبَتُنَا لَنَا طَهْرًا إِذَا لَمْ نَجِدِ الْمَاءَ»﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ برقم: (۱۱۶۵)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكُبْرَى) برقم: (۸۰۲۲)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۱۶۹۷)، وَالدَّارَقُطْنِيُّ برقم: (۶۸)}، واته: حوزه‌یقه خوا لی‌ی رازی بی ده‌ئی: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموویه‌تی: به‌سی شتان به‌سه‌ر خه‌لکدا (واته: ئوممه‌تانی دیکه) هه‌لبژیردراوین: (دیاره له شوینی دیکه‌دا زیاتر ده‌فه‌رموی، به‌لام لی‌رده‌دا سی شت باس ده‌کات) (یه‌که‌م): ریزه‌کانمان وه‌ک ریزی فریشته‌کان لی‌کراون، به‌ریز ده‌وه‌ستین (دیاره ئوممه‌تانی پیش ئیمه بو طاعه‌ت به‌ریز نه‌وه‌ستاون، هه‌ر یه‌که به‌ته‌نیا بو خوی طاعه‌تی کردوه، وه ئیستاش نابینری جگه له ئوممه‌تی ئیسلام ئاوا به‌ریز بوه‌ستن، به‌تایبه‌تی بو نوپژ) (دووم): وه زه‌وییمان هه‌موو بو کراوه به‌مزگه‌وت، (واته: بو‌مان هه‌یه له هه‌ر شوینی‌ک نوپژ بکه‌ین، چونکه ئوممه‌تانی پیشوو ته‌نیا له شوینی

تایبه‌تی دا، له په‌رستگا‌کاندا بۆیان هه‌بووه خواپه‌رستی بکه‌ن (سێیه‌م): وه گلی زه‌وییمان بۆ کراوه به پاکه‌ره‌وه، ئه‌گه‌ر ئاومان ده‌ست نه‌که‌وت (واته: هه‌م له جیاتی ده‌ست‌نوێژ به‌کاری بێنین، وه هه‌م له جیاتی خۆ شو‌ردن).

نَجَا هَهُنْدِيكَ لَه زَانِيَان دَه‌لَيْن: ئه‌وه‌تا لێره‌دا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَجَعَلْتَ تُرْبَتَهَا لَنَا طَهُورًا﴾، وه گله‌که‌ی بۆ ئیمه‌ گێپراوه به پاکه‌ره‌وه‌یه، که‌واته: به‌س گله‌ که به‌ که‌گی ته‌یه‌موم دئ، به‌لام دهلین: ئه‌وه به‌لگه‌ نیه له‌سه‌ر نه‌شیانی غه‌یری گل بۆ ته‌یه‌موم، بۆچی؟ چونکه فه‌رمووده‌که له کاتی باسکردنی چاکه‌و منه‌تی خوادا ئه‌وه باس ده‌کات، له‌و حاله‌ته‌شدا شاره‌زایانی زمان و شاره‌زایانی شه‌ریعه‌ت به‌تایبه‌تی زانایانی (أصول الفقه) دهلین: چه‌مکی (مفهوم المخالفة) ئیعتیباری پێ ناکرئ، ئه‌وه‌ش زاراوه‌یه‌کی (أصولی)یه، ره‌نگه هه‌مووتان لێی تینه‌گه‌ن، (مفهوم الموافقة) هه‌یه‌و (مفهوم المخالفة)ش هه‌یه، بۆ وینه: خوا ده‌رباره‌ی

چاکه‌ له‌گه‌ڵ دایک و باب ده‌فه‌رموئ: ﴿... فَلَا تَقُلْ لَمْآ أَفٍ...﴾ (الإسراء، واته: به‌ باب و دایکت نه‌لێی ئۆف، یانی: وشه‌یه‌ک نه‌لێی که پێی ناخۆش بئ، ئه‌دی ئه‌گه‌ر زله‌یان لئ بده‌ی؟ خۆ خوا نه‌یفه‌رموووه زله‌یان لئ مه‌ده‌، ده‌فه‌رموئ: مه‌لئ ئۆف، به‌پێی (مفهوم الموافقة) یان (مفهوم الأولى) ئه‌گه‌ر وشه‌یه‌ک چه‌رام بئ، مانای وایه زله‌ لێدان چه‌رام‌تره‌.

ئه‌دی (مفهوم المخالفة) چیه‌؟ چه‌مکی پێچه‌وانه، که لێره‌دا پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: گله‌که‌ی بۆ ئیمه‌ پاکه‌ره‌وه‌یه، که‌واته: غه‌یری گل پاکه‌ره‌وه نیه، (مفهوم المخالفة) هه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، به‌لام لێره له‌م حاله‌ته‌دا چونکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ باسی منه‌ت و فه‌زل و چاکه‌ی خوا ده‌کات له‌سه‌ر ئۆمه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ (مفهوم المخالفة) له‌و حاله‌تانه‌دا ئیعتیباری پێ ناکرئ، زانایانی (أصول الفقه) له‌وباره‌وه وایانگوتوه، بۆ وینه له‌ کتیبی (مراقی السعود) دا واته: په‌یژدی به‌خته‌وه‌ری کتیبیکه له‌ باره‌ی (موانع اعتبار مفهوم المخالفة) رێگه‌کانی ئیعتیبارکردن به‌ چه‌مکی پێچه‌وانه، که شیعره، دهلین:

وَالْجَهْلُ وَالتَّكْيِيدُ عِنْدَ السَّمْعِ

أَوْ امْتِنَانٍ أَوْ وَفَاقِ الْوَاقِعِ

له حالهتى ئىمتىناندا چەمكى پىچەوانە كارى پىناكرى، واتە: له كاتىكدا خىواي پەروەردگار باسى نىعمەتەكانى خۇي دەكات، ئەگەر شىتىكى فەرموو، ئەوۋە چەمكى پىچەوانەكەي ئىشى پىناكرى، بەلگەمان لەوبارەۋى چىبە؟ خوا لە سوورەتى (النحل) دا دەفەرموى: ﴿ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا

طَرِيًّا... ﴿ ۱۴ ﴾ ، واتە: خوا دەرياي بۇ ئىۋە دەستەمۇ كىردو، بۇ ئەۋەي گۆشتىكى تەپرو تازەي لى بخۇن، كە مەبەست پىي گۆشتى ماسىبە، يان گۆشتى ژياندارەكانى دىكەي نىۋ دەريايە، بەپىي ئەمە بى، ئايا ئەگەر گۆشتى ماسى وشك كىرايەۋەو خىرايە قوتوو، يان گۆشتى ئەو ژياندارانەي دىكە كە لە دەريادا دەژىن، ئايا ئەگەر وشك كىرايەۋەو خىرايە قوتوو حەرامە يان حەللا ئە؟ بە پىي ئەمە بى و ئەگەر (مفهوم المخالفة) ئىشى پى بىكرى، دەبى بلىي نا حەتمەن دەبى بە تەپرو تازەي بخورى، ئەگەرنا بە وشكراۋەيى و بە خىرانە نىۋ قوتووۋەو حەرامە، بەلام ھەموو زانايان لەسەر ئەۋە يەكەنگن كە گۆشتى ماسى دەگونجى ھەلبىگىرى و وشك بىكرىتەۋە، ھەروەھا گۆشتى ژياندارە دەريايىبەكان ئەگەر لە پرووى پىزىشىكى (طب) يىيەۋە تىكەنەچى، دروستە ھەلبىگىرى و بخورى دەلېن: چونكە لىرەدا خىواي زاناو شارەزا لە مەقامى چاكە و فەزل و منەتى خۇيدا باسى دەكات، دەفەرموى: (لَحْمًا طَرِيًّا) گۆشتى تەپرو تازە، چونكە گۆشتى تەپرو تازە خۇشترە لە ھى قوتوو، كەواتە: (مفهوم المخالفة) لىرەدا ئىشى پىناكرى.

سىيەم: رەۋايى تەيەمموم:

باسى ئەۋەمان كىرد تەيەمموم بە چى دەكرى؟ ئەدى ئايا تەيەمموم رەۋايە، يان نا؟ بىگومان تەيەمموم رەۋايە، ۋەك بە دىل بۇ دەستىنوئىژو خۇشۋوردنىش، واتە: بۇ لا بردنى لەش پىسى گچكە و گەورە، لەوبارەۋە زانايان ھەموو يەكەنگن، بەلام يەك شت لە عومەرى كورپى خەتتاب و عەبدوئىلاي كورپى مەسعوود خوا لىيان رازى بى گىرپدراۋەتەۋە، ھەروەھا لە (ابراھىم النخعي) ىش كە يەككە لە زانايانى تابىعەن، كە گوتوو يانە: لەش پىسى گەورە بە تەيەمموم لاناچى، واتە: دروست نىە دەست بە پرووى زەويدا ھىنان بەكاربىنى بۇلا بردنى لەش پىسى گەورە، ئەگەر ئاۋت چىنگ كەۋت خۇت بشۇ، ئەگەرنا نوئىزان ناكەي تاكو ئاۋت چىنگ دەكەۋى،

ئەوان رايان وابوۋە، بەلام نەۋەۋى لە كىتئى (المجموع)ى خۇيدا ھىناۋىەتى لە (ابن الصبأغ)دوۋە لە غەيرى ئەۋىشەۋە كە عومەر و عەبدوللأى كورى مەسعوودىش وازيان لەو رايەى خۇيان ھىناۋە، وە ھاتوۋنە سەر راي زۆربەى زانايان كە تەيەمموم ھەموو شتىكى پىئ دروستە، واتە: لە جياتى غوسل و لە جياتى دەستنوئىرئىش، بەلگەش لەسەر رەۋايى تەيەمموم بۇ لابردنى لەش پىسى زۆرن، گریمان ئەگەر ئەۋەش راست بى، ھەرچەندە دەگونجئ ئەو رىۋايەتە سەنەدەكەى بەھىز نەبى، وە دەشگونجئ رايەك بووبى لە سەرەتاۋە نەيانزانىبى فەرموۋدە لەوبارەۋە ھەن، وە دواى گەرابنەۋە سەر راي زۆربە خوا لىيان رازى بى، بەلام بە ھەر حال ئىمە كاتىك پىغەمبەر ﷺ شتىك دەفەرموى: تازە قسەى ھەر كەسىك بى لە بەرانبەرىدا ئىعتىبارى بۇ دانانىين، با ئەبوبەكرو عومەرىش بن خوا لىيان رازى بى، رۆژىك عەبدوللأى كورى عەبباس خوا لە خۇى و بابى رازى بى، شتىك باس دەكات و دەلئ پىغەمبەر ﷺ وايفەرموۋە، مەجلىسىك دەبئ (دىارە دواى سەردەمى ئەبوبەكرو عومەر بوۋە، خوا لىيان رازى بى)، يەككىك دەلئ: دەنا ئەبوبەكرو عومەر واينگوتوۋە، عەبدوللأش دەلئ: ۋەللأھى چاكە بەردتان بەسەردا نابارى، من دەلئىم پىغەمبەر ﷺ وايفەرموۋە، ئىۋەش باسى ئەبوبەكرو عومەران دەكەن!! ھەرچاكە بەردتان بەسەردا نابارن، واتە: كە قسەى پىغەمبەر ﷺ ھاتە پىش كەس مەجالى قسەى دىكەى نىە، ئەگەر كەسىكىش قسەيەكى كردوۋە، با ئەبوبەكرو عومەرىش بن، خوا لىيان رازى بى، ديارە ئاگايان لەو فەرمايشتەى پىغەمبەر ﷺ نەبوۋە پىيان نەگەيشتوۋە، ياخود پىيان وانەبوۋە كە پىغەمبەر ﷺ شتى واى فەرموۋە، يان ھەر رىۋايەتەكە راست نىەو شتى واينەگوتوۋە، دەنا مەعقول نىە، ئەبوبەكرو عومەر كە لە ھەموو كەس زياتر چاكتر بە دواى پىغەمبەرى خوا ﷺ كەوتوۋن، فەرمايشتى ئەو ھەبئ و ئەوانىش قسەيەكى دىكەيان ھەبئ؟ ناگونجئ!

چەند بەلگەيەك لەسەر رەۋايى تەيەمموم بۇ لابردنى لەش پىسى

۱- ئىمە كاتى خۇى لە كاتى تەفسىر كەردنى ئايەتى ژمارى (۴۲)ى سوورەتى

(النساء)دا روونمان كەردۆتەۋە كە مەبەست لە: ﴿أَوَلَمْ تَسْمِعُوا لِلنِّسَاءِ﴾ يانى:

(جَامَعْتُمْ النِّسَاءَ)، واتە: جووت بوون لەگەڵ ژنەکانتاندا، نەك دەست لێدان وە (ملامسە)، لەوێ بە مانای جیماح لەگەڵ كردن دى، نەك بە مانای دەست لێدان. ئنجا دواییش كە باسی تەیهەموم كراوە، وەك بەدیلی غوسل كردن بە ئاو، كەواتە: تەیهەموم لەش پیسی (جنباً) لادەبات.

۲ - لە سوورەتی (المائدة) دا خوا بە وشەى (جنب) باسی لەش پیسی كردووە، كە دەفەرموئ: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾، پاشان باسی خوشووردن و لە دواییشدا لە كاتى نەبوونی ئاودا، باسی تەیهەمومیشى كردووە، كە دیارە بۆ (محدث وجنب)ە، واتە: ئەو كەسەى كە دەستنوویژی نیەو ئەو كەسەش كە لەشى پیسە، هەموویان دەگریتهووە دەفەرموئ: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾
 ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾، تەماشای بكەن! دەفەرموئ: ئەگەر لەشتان پیس بوو، خۆتان بشۆن، وە ئەگەر نەخۆش بوون یان لە سەفەر بوون، یان یەكێكتان تارەتی گرت، یاخود چوونە لای ئافرەتان، یان ئەگەر دایبینی، لێردا مەبەست لە: ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾، یانی: دەستتان لە ئافرەتاندا، ﴿فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا﴾، ئاوتان چنگ نەكەوت، تەیهەموم بكەن، ئى باشە هی پیشى باسی لەش پیسی كردووە، دەفەرموئ: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾، ئەگەر لەشتان پیس بوو خۆتان بشۆن... ئەگەر ئاوتان چنگ نەكەوت، تەیهەموم بكەن، كەواتە: لەراستیدا تەیهەمومەكە بۆ لابردنی لەش پیسیشە، ئەو زۆر روونە.

۳- ئنجا لەوبارەووە ئەم فەرمايشتانەى پیغەمبەرىش ﷺ هەن:

﴿عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِيهِ عَنْ أَبِيهِ ﷺ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَىٰ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ: إِنِّي أَجُنُبْتُ فَلَمْ أَجِدِ الْمَاءَ، فَقَالَ عَمَّارُ بْنُ يَاسِرٍ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ: أَمَا تَذَكُرُ أَنَّ كُنَّا فِي سَفَرٍ فَأَجُنُبْتُ أَنَا وَأَنْتَ، فَأَمَّا أَنْتَ فَلَمْ تُصَلِّ، وَأَمَّا أَنَا فَتَمَعَكْتُ فَصَلَّيْتُ، فَأَنْبَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فَذَكَرْتَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ هَكَذَا»، فَضَرَبَ النَّبِيُّ ﷺ بِكَفْيِهِ الْأَرْضَ فَتَفَخَّ

فِيهِمَا، ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَيْهِ ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۳۸)،
وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۸۱۸)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۲۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۴۴)،
وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۳۱۳)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۵۶۹)}، واته: پیاویک هات بۆلای
عومهری کورپی خه‌تتاب (که دیاره نه‌و کاته حوکمرانی مسوولمانان بووه خوا
لیی رازی بی)، گوتی: من له‌شم پیس بوو ئاویشم ده‌ست نه‌که‌وتوه، (یانی
نه‌گهر له‌شم پیس بوو ئاوم ده‌ست نه‌که‌وت چی بکه‌م، دیاره ئاوا پرسیاری
کردوه) عهمماری کورپی یاسر (دیاره له‌مه‌جلیسه‌که‌دا بووه خوا لییان رازی
بی) به‌ عومهری کورپی خه‌تتابی گوت: ئایا به‌بیرت نایه‌ت جاریک من و تو له
سه‌فه‌ر بووین، هه‌ردوو کمان له‌شمان پیس بوو، تو نوپژت نه‌کرد (واته:
له‌به‌رئه‌وه‌ی ئاوت ده‌ست نه‌که‌وت، خوئی پی بشووی و ده‌ست‌نوپیژی پی بگری)،
به‌لام من هاتم خوّم له‌ خوئی وهرگه‌وزاندو نوپژه‌که‌م کرد (یانی: وایزانیوه
که ته‌یه‌موم ده‌بی هه‌موو جه‌سته‌ی خوئی به‌ خوّل، بکات و خوئی له‌ خوئی
وهرداوه) که گه‌راینه‌وه بو پیغه‌مبه‌رم ﷺ گپراوه، ئه‌ویش فه‌رمووی:
ئه‌وه‌نده‌ت به‌س بوو که ئاوا بکه‌ی، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی به‌ زه‌وی
داداو فووی لی‌کردو به‌ دهم‌وچاوو ده‌ستی داهینا.

ب/ ﴿عَنْ عُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ، صَلَّى
بِالنَّاسِ فَإِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مُعْتَزِلٍ فَقَالَ: «مَا مَعَكَ أَنْ تُصَلِّيَ»؟ قَالَ: يَا رَسُولَ
اللَّهِ أَصَابَتْني جَنَابَةٌ، وَلَا مَاءَ، فَقَالَ: «عَلَيْكَ بِالصَّعِيدِ، فَإِنَّهُ
يَكْفِيكَ» ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۹۹۱۲)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۳۸)، وَمُسْلِمٌ
بِرَقْم: (۸۱۹)، وَالدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (۷۴۳)}، واته: عیمرانی کورپی حوصه‌ین خوا
لیی رازی بی ده‌لی: له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووین، له
سه‌فه‌ریکدا نوپژتی به‌ خه‌لکی کرد، دواپی ته‌ماشای کرد پیاویک
راوه‌ستاوه و که‌ناری گرتبوو، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: چ شتی‌ک ری
لی گرتووی نوپژت بکه‌ی؟ گوتی: له‌ش پیسییم تووش بووه، ئاویش نیه،
(خوّم بشوّم)، پیغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی: ده‌ست به‌ رووی زه‌ویدا بی‌نه، ئه‌وه
بو تو به‌سه.

چوارەم: ئایا یەك جار دەست لە زهوی دان (ضربة واحدة) یان دوو جار، پێویستە بۆ تەیه مەموم؟

لەوبارەشەوه زانایان ڕا جیاییان هەیه، زۆر لە شەرع زانان (الفقهاء) دەڵێن: دوو جار پێویستە، بەلام زۆربەى فەرموودەناسان (المحدثین) دەڵێن: یەك جار بەسە، وه ئەوه رای (عطاء ومكحول والأوزاعي وأحمد وإسحاق وابن المنذر)، كه ئەوانه زانای بەرجهستەن، منیش رای دووهمم پێ راستە، بۆچی؟ چونكه له فەرموودەکاندا تەنیا باسی یەك جار کراوه، بۆ وێنه: فەرموودەگەى عەممار كه پێش تۆزیک هیئامان، وه له فەرموودەکانی دیکەش دا بەس باسی یەك جار دەکری، پێغه مبهەر ﷺ جاریك دەستی به زهوی داوه و به دم و چاوو هەردوو ك دەستی دا هیئاوه، كهواته: ئەو دوو جارە لەراستیدا بەلگەیهکی لەسەر نیە، هەرچەنده زۆبەى شەرعزانان و مەزەهەبەکانیش وادهڵێن، بە هەر حال رای ئەوانیش هەر بەرپزەوه هیئەدهش زەحمەت نیە مرؤف دوو جاریش دەست به زهوی بدات، بەلام ئیمە دەبێ له رایەکان بکۆلینەوه داخۆ کامیان بەلگەى به هیئترە.

پێنجەم: ئایا ئەندامانی تەیه مەموم چی و چین؟

عەممارى كورپی یاسر خوا له خۆی و بابی رازی بێ، وایزانیوه ئەندامی تەیه مەموم ئەوهیه خۆی له خۆئێ وەرگەوزینی، حەتمەن خۆشی رپوت کردۆتەوه!! دیاره هی دیکەش هەبوون هەر وایزانیوه، ئیستاش من جاری وایه خەلك لیم دەپرسی: ئەرى مامۆستا! ئەگەر ئینسان غوسلی لەسەربێ، دەبێ بۆ تەیه مەموم خۆی له گل وەرگەوزینی؟ زانایان هەموو لەسەر ئەوه یەك دەنگن كه ئەندامەکانی تەیه مەموم رپوو و هەردوو دەستن (الوجه والیدین)، لەوبارەوه كه ئایا دەستەکانیش هەتا ئانیشکانن، یاخود هەر هەتا مەچه کەنن، ڕاجیایی یان هەیه، مەچهك (رَسْخ) یشی پێ دەڵێن، (كوع) یشی پێ دەڵێن.

دیاره منیش دواى ئەوهی تەماشای رای زانایانم کردوه، بە کورتیی دەڵێم: رپاسترین ڕا لەوبارەوه، واته: له بارهی تەیه مەمومهوه، فەرموودەگەى عەممارى كورپی یاسره، خوا له خۆی و بابی رازی بێ، كه پێشتر هیئاومانە كه دەڵێ: (تَمَّ مَسَّحَ بَهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَّيْهِ)، واته: (پاش دەست له زهوی دان) هەردوو ك دەستی به

دهم و چاوو له‌په ده‌سته‌کانی داهینان، هه‌روه‌ها له‌وباره‌وه ئهم فهرمووده‌یه‌ش هه‌یه: ﴿عَنْ أَبِي الْجَهْمِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ الصَّمَّةِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَبُو الْجَهْمِ أَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ نَحْوِ بئرِ جَمَلٍ فَلَقِيَهُ رَجُلٌ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَيْهِ، حَتَّى أَقْبَلَ عَلَى الْجِدَارِ فَمَسَحَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ ثُمَّ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقَم: (۳۳۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقَم: (۸۴۸)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (۳۲۹)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقَم: (۸۰۵)}، واته: ئه‌بی جه‌می کوری حاریسی کوری صیممه‌ی ئه‌نصارپی خوا لی‌ی رازی بی، ده‌ئی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌لای بی‌ری جه‌مه‌له‌وه (بیریک بووه ئه‌و ناوه‌ی لی بووه) هات، پیاویک پی‌گه‌یشت سه‌لامی له پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ کرد، پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ وه‌لامی نه‌دایه‌وه، هه‌تا رووی کرده دیواره‌که‌و ده‌ستی به دیواره‌که‌دا هی‌ناو پاشان به‌دهم و چاوو به هه‌ردوو ده‌ستی داهینا، ئنجا وه‌لامی دایه‌وه.

دوایی باسی کردوه و فهرموویه‌تی: پی‌م‌خۆش نه‌بوو به‌بی ده‌ست‌نوێژ وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ت بده‌مه‌وه، ئه‌مه ئه‌وه‌ی لی وهرده‌گیری، که دیواریش ته‌یه‌ممومی پی‌ ده‌گری، هه‌لبه‌ته ئه‌وانه‌ی شافیعی مه‌زه‌بن، ده‌لین: دیواره‌که گ‌ل بووه، به‌لام راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که مادام به رووی زه‌وی داده‌نری هه‌رشتی‌ک له‌سه‌ر رووی زه‌وی بی، ته‌یه‌ممومی پی‌ ده‌گری، وه‌ک ده‌بینین له هه‌یج کام له‌م فهرموودانه‌دا باسی دووجار نه‌کراوه، بگ‌ره فهرمووده‌که‌ی عه‌ممار به ته‌ئکید ده‌ئی: جاریک، که‌واته: فه‌رزی ته‌یه‌مموم ته‌نیا رووو هه‌ردوو له‌په ده‌ستن، به‌رو پشتی هه‌ردوو ده‌سته‌کان تا مه‌چه‌ک، وه هه‌ندی‌ک ده‌قیش هه‌ن بو زانیاریت‌ان باسی ئانیشکیش ده‌که‌ن، ده‌فه‌رموی: مه‌سحی دهم و چاوی کردو ده‌ستیشی تا ئانیشکی، به‌لام له‌راستیدا پسپۆرانی فهرمووده ناس مشتومریان له‌باره‌یان‌ه‌وه هه‌یه، یانی: له‌رووی سه‌نه‌ده‌وه به‌هه‌یز نین، وه له‌وانه‌یه راوییه‌که بو خۆی ئیجتیه‌ادی کرد‌ین و گوته‌یتی رهنگه ئانیشکیشی له‌گه‌ل دابن، به‌لام هه‌دیه‌سه‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ زۆر روون و ئاشکرایه، که هه‌ردوو له‌په ده‌ستن، بو‌یه من رایه‌که‌ی (الشنقیطی) یم پی‌ راست نیه، که ده‌ئی: (وَلَا يَبْعَدُ مَا قَالَهُ مَا لَكَ رَحْمَةُ اللَّهِ مِنْ جُوبِ الْكُفِّينَ، وَسَنِيَةِ الذَّرَاعِينَ إِلَى الْمَرْفِقَيْنِ)^(۱)، واته: وه دوور نیه رای مالیک

راست بێ ڕەحمەتی خۆی لێ بێ کە دەلێ: مەسح کردنی ھەردوو لەپە دەستان بۆ تەییەموم فەرزەو ھەردوو مەچەگیش تا دەگاتە ئانیشک، سوننەتە.

من ئەو ڕایەم پێ راست نیە، چونکە پێمواوە، ڕەنگە لەبەرئەو (الشنقیطی) مالیکی مەزھەب بوو، بەو لایەیدا شکاندیبێتەو، ئەگەرنا مادام فەرموودەکان تەنیا باسی ھەردوو لەپە دەست دەکن، کەواتە: بەس ئەوئەندە ئەندامەکانی تەییەموم، بەلام بە ھەر حال کە سێکیش بیهوێ بە قەسە ئیمامەکانی دیکەش بکات، دەتوانی تا ئانیشکانیش، مەسح بکات، بەلام بێگومان شوینکەوتنی بەلگە بەھێز باشترە.

شەشەم: ئایا ریزبەندی (ترتیب) لە تەییەموم دا فەرزە، یان نا؟!

لەوبارەشەو زانیان ڕاجیایان ھەیە، بەلام بەگوێرە ئایەتەکە کە دەفەرموی: ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، واتە: دەست بە ڕووی زەویدا بێن و بە دەم و چاوو بە دەستانیدا بێن، کوێ و کوێی باسی کردو؟ دەم و چاوو دەست، کەواتە: دەبێ پیشی دەم و چاوو بێ، ئنجا دەست بێ، مانای وایە ریزبەندی پێویستە، ھەر وھا بەپێ فەرموودە پێغەمبەر ﷺ کە لەبارە ی هاتن و چوونی نیوان صەفاو مەرودا فەرموویەتی: ﴿أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بَرَقَم: (٢٩٤١)، وَأَبْنُ حَبَّانَ بَرَقَم: (٣٩٤٤) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: بەو دەست پێدەکەم کە خوا دەستی پێکردو، خوا بە چی دەستی پێکردو؟

فەرموویەتی: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾ (١٥٨) البقرة، پیشی ناوی صەفای ھیناوە، کەواتە: پیشی بچۆ سەر صەفا، ئنجا بچۆ سەر مەرود، کەواتە: ئەمە بنچینەھەکی گشتی لێ وەر دەگیرێ، مادام خۆی پەروردگار لێردا دەفەرموی ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، پیشی باسی ڕوو دەکات، ئنجا باسی دەستەکان دەکات، کەواتە: وا پێدەچی کە پیشخستنی ڕوو پێویست بێ، یان بەلای کەمەو سوننەت بێ، وەك (ابن حجر) دەلێ: (أَكْثَرُ الْعُلَمَاءِ عَلَى تَقْدِيمِ الْوَجْهِ مَعَ الْإِخْتِلَافِ فِي وَجوبِ ذَلِكَ وَسُنِّيَّتِهِ)^(١)، واتە: زۆر بەی زانیان لەسەر ئەوئەن کە ڕوو پیش ھەردوو دەست بخرێ، لەوئەشدا ڕاجیایان ھەیە کە ئایا واجبە

یان سوننه‌ته، ئەگەر که سیکیش دەرسته‌کانی مەسح کردن، دوایی دەم‌و‌چاوی مەسح کرد، هەر دەگونجی، که ئەگەر بە سوننەت دابنری، گوناھبار نەبووه، ئەگەر بە واجبیش دابنری، تەیه‌مومە‌کە‌ی هەر دروستە، بە‌لام گوناھبار بووه، که دەستی پێش دەم‌و‌چاوان خستوون، چونکه خوای زانا رووی پێش دەرسته‌کان باسکردوه.

حه‌وته‌م: ئایا تەیه‌موم لەش پیسی (حَدَث) لادەبات، یان نا؟!

لەش پیسی: لەش پیسی گچکه، که بی دەست‌نوژییه، وه لەش پیسی گه‌وره که جه‌نابه‌ته ئایا لای دەبات، یان لای نابات؟ زانایان له‌وباره‌وه سی رایان هەن:
رای یه‌که‌م ده‌لی: تەیه‌موم بی دەست‌نوژیی لانا‌بات، واته: نه بی دەست‌نوژیی گچکه، نه هی گه‌وره.

رای دووه‌م ده‌لی: تەیه‌موم بی دەست‌نوژیی به‌یه‌کجاریی لا دەبات.

رای سییه‌م ده‌لی: تەیه‌موم بی دەست‌نوژیی به شیوه‌یه‌کی کاتیی لا دەبات.

به‌لگه‌کانی رای یه‌که‌م:

که ده‌لین: تەیه‌موم لەش پیسی لانا‌بات، چەند شتیک بە به‌لگه‌ دیننه‌وه، من ئەو دوو ده‌قه‌م هینا‌ون:

۱/ ﴿عَنْ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رضي الله عنه قَالَ: احْتَلَمْتُ فِي لَيْلَةٍ بَارِدَةٍ فِي غَزْوَةِ ذَاتِ السَّلَاسِلِ فَأَشْفَقْتُ أَنْ اغْتَسَلْتُ أَنْ أَهْلِكَ فَتَيَمَّمْتُ ثُمَّ صَلَّيْتُ بِأَصْحَابِي الصُّبْحَ، فَذَكَرُوا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: «يَا عَمْرُؤُ صَلَّيْتُ بِأَصْحَابِكَ وَأَنْتَ جُنُبٌ» ۱۹

فَأَخْبَرْتُهُ بِالَّذِي مَنَعَنِي مِنَ الْإِغْتِسَالِ، وَقُلْتُ إِنَّي سَمِعْتُ اللَّهَ يَقُولُ: ﴿وَلَا

تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۲۱﴾ النساء فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم

وَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۱۷۸۴۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۳۳۴)،

وَالْحَاكِمُ بَرَقَم: (۶۲۹)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، واته: عه‌مری کوری عاص خوا لیی

رازی بی (دیاره فه‌مانده‌ی سه‌ریه‌یه‌ک بووه، سه‌ریه‌ش به‌شیکه له سوپایه‌ک)

ده‌لی: شه‌ویکی زور سارد ئیحتیلامم بوو (له کورده‌واریی خو‌ماندا ده‌لین:

شه‌یتانیی بوو، ئیحتیلام واته: له خه‌ودا ره‌حه‌ت‌بوون) له جه‌نگی (ذات

السَّالِسِلِ)، منیش ترسام که ئەگەر بێت و خۆم بشۆم بھەوتیەم و بمەرم، بۆیە تەبەمومەم کرد، وە نوێژی بەیانیشم بەو تەبەمومە بە ھاوئەکانم کرد، (کە دیارە ئەو فەرماندەو بەرپرسیان بوو) ئەوانیش بۆ پێغەمبەری خویان ﷺ گێرپرایەو، ئەویش فەرمووی: ئەی عەمەر! ئایا نوێژت بە ھاوئەکانت کرد لە کاتی کە لەش پیس بووی؟! (واتە: خۆت نەشۆرد بوو) منیش ھەوالم پێدا، کە چ شتێک پێی لێ گرتەم خۆم بشۆم، وە گوتم: من گویم لێ بوو کە خوا دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝۲۱﴾ النساء، واتە: خۆتان مەکوژن مسۆگەر خوا لەگەڵتان بە بەزەییە، (منیش ترسام کە ئەگەر خۆم بشۆم، خۆم بھەوتیەم)، پێغەمبەری خوا ﷺ پێکەنی و ھیچی نەفەرموو، دیارە پێکەننەگەیی نیشانەیی ئەو یە پەسەندی کردووە و پازێ بوو، ئەگەرنا دەیفەرموو: نەخێر، جاریکی دیکە ئەو مەگە و ھەتەت کردو، نوێژەکەشت دەبێ بگێرپرایەو، کەواتە: دروستە، ئنجا ئایا لێردا بۆچی ئەو یان ھیناوتەو؟ دەلێن: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (صَلَّيْتُ بِأَصْحَابِكَ وَأَنْتَ جُنُبٌ؟) ھەر ناوی لێناو لەش پیس (جنب)، تەبەمومیشی کردو، کەواتە: جەنابەتەگەیی ھەر لەسەر بوو، ئەو ھەر ئایا یەگەمە کە دەلێن: تەبەموم لەش پیسی لاناوات.

ب/ بەلگە یەکی دیکەش دیننەو دەلێن: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ﴿إِنَّ الصَّعِيدَ الطَّيِّبَ طَهْرُ الْمُسْلِمِ، وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ فَلْيَمْسَهُ بِشَرَّتِهِ، فَإِنَّ ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۱۴۰۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۲۴) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ حَبَّانَ بَرَقْم: (۱۳۱۳)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۶۲۷) وَقَالَ: صَحِيحٌ}، واتە: پووی پاکێ زەوی پاکەرەو یە بۆ مسوولمان، ئەگەر بۆ ماوێ دە (۱۰) سالانیش ئاوی چنگ نەگەوێ، ئنجا ھەرکاتێک ئاوی چنگ کەوت با خۆی بشوات، دەلێن کەواتە: کە دەفەرموی: ھەرکاتێک ئاوی چنگ کەوت، خۆی بشوات، کەواتە: دیارە لەش پیسییەگەیی ھەر لەسەر، بۆیە دەفەرموی: با خۆی بشوات، وە ئەگەر لەش پیسییەگەیی لەسەر نەما، نەیدەفەرموو: با خۆی بشوات و ئاوی بەکاربێنی، ئەو بەلگەکانی ئایا یەگەم بوون.

به لگه کانی رای دووهه:

که ده لئین: ته یه موم به یه کجاری لهش پیسی لاده بات، ئه وانیش چه ند شتیک به به لگه دیننه وه:

۱/ یه کیان ئه وه فه رمووده یه که پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: ﴿جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهْرًا﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۳۳۵)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۱۶۳)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۴۳۲)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۶۳۹۸) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا}، واته: سه ر زه وییم هه مووی بو کراوه به مزگه وتو به پاکه ره وهش (له هه ر کوپیه ک ئینسانی مسوئمان نوپژ بکات دروسته)، که واته: پرووی زه وی هه م دروسته نوپژ له سه ر بکری، هه م پاک که ره وه شه ده ستی پیدا بینه و ته یه موم بکه، پاکت ده کاته وه، چونکه ده فه رموی (وَطَهْرًا) پاکه ره وه یه، مانای وایه لهش پیسی ده بی لابه ری، نجا پاک ده بیته وه.

۲/ دووه میان هه روه ها ئه م فه رمووده یه ش دیننه وه که پیشتر هیئمان، جا سبحان الله! هه ندیکیان به شیک له فه رمووده کیان بو رای یه که م کردوته به لگه، ئه مانیش به شی یه که می فه رمووده که بو رای دووه ده که نه به لگه که ده فه رموی: ﴿إِنَّ الصَّعِيدَ الطَّيِّبَ طَهْرًا لِلْمُسْلِمِ...﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۲۱۴۰۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۲۴) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۱۳۱۳)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۶۲۷) وَقَالَ: صَحِيحٌ}، واته: پرووی پاک زه وی پاکه ره وه یه بو مسوئمان، ده لئین: مادام پاک که ره وه بی، دیاره ده بی لهش پیسی له سه ر لابه ری و بی ده ست نوپژی له سه ر لاده بات.

به لگه کانی رای سییه م:

من رای سییه م پی راسته، له سوئنگه ی ئه وه وه که هه موو به لگه کان پیکه وه کۆده کاته وه، هه موو ده فه کان پیکه وه کۆده کاته وه، رای سییه م ده لی: ته یه موم لهش پیسی به یه کجاری لانا بات، به لام لهش پیسی له سه ر نیه، به لکو به شیوه یه کی کاتی لای ده بات، واته: هه تا ئاوی چنگ ده که وی، لهش پیس نیه و به لهش پیس له فه لم نادرئ، به لام که ئاوی چنگ که وت به لهش پیس له فه لم دهرئ و ده بی

خۇى بشوات، كەواتە: تەيەممومەكە حالەتى لەش پىسىيەكەى ھەئاسىوھو ئەگەر ئاوى چىنگ كەوت لەش پىسە، بەلام ئەگەر ئاوى چىنگ نەكەوت، بە پاك لەقەلم دەدرى، دوو بەلگەمان لەوبارەو ھەن:

۱/ ئەگەر تەيەمموم لەش پىسىيەكەى نەبردا، نوپز دروست نەدەبوو، وە ئەگەر بلئى: لەشى ھەر پىسە، ئەدى چۆن نوپزى دەكات؟ جا چ لەش پىسى گچكە بى، چ ھى گەورە بى، دەبى لای بەرى، بەلام ئىمە دەلئىن: بە شىوہىەكى كاتىى لای بردو، تا ئاوى چىنگ دەكەوى.

۲/ ئەگەر يەكجارى لای بردبايە پىوستى بە خۇشوردن نەدەبوو، كەواتە: وانىە بلئى لای نەبردو، چونكە نوپزى بو دروستە، واش نىە بلئى: يەكجارى لای بردو، چونكە دواى دەبى خۇى بشوات، كەواتە: راي راستو مىانجىى ئەوہىە كە بە شىوہىەكى كاتىى لای بردو.

ھەشتەم: ئايا بە تەيەممومىك دوو فەرز دەكرىن؟

مامۇستايانى كوردەوارى خۇمان دەلئىن: بو ھەر فەرزىك دەبى تەيەممومىك بكەى، بەلكو ھەندىكىان دەلئىن: سوننەتىشى پى ناكرى، بەس يەك فەرز! ھەندىكىان دەلئىن: فەرزىك و چەند سوننەتىكى پى دەكرىن، زانايان لەوبارەو دوو ران:

۱) ھەرچى: (حسن البصري والزهري وابن المسيب، أبو حنيفة وأحمد) لە باوترىن رىوايەتيدا، دەلئىن: ھەتا دەستنويز دەشكى، چەند فەرزى بوين دەتوانى بيانكات، كە تەيەممومى كرد، چ بو دەستنويز، ئەگەر لە جياتى دەستنويز تەيەممومى كرد، وە چ بو لەش پىسى، ئەگەر لە جياتى غوسل تەيەممومى كرد، چەند فەرزى بوين دەتوانى بيانكات، بەلام (مالك و شافعي) دەلئىن: لە فەرزىك زياتر نابى پى بكات، بەلام راي يەكەم راسترە، چونكە:

يەكەم: مادام تەيەمموم بەدىلى دەستنويزو خۇ شوردنە، ھەرچى بەوان دەكرى، بەويش دەكرى، وە ئايەتو فەرموودەكانىش بە رەھايى باسيان كردو، كە تەيەمموم بكەن لە جياتى دەستنويز، وە لە جياتى غوسل، وە نەيانفەرموۋە: بو نوپزىك يان بو دوو نوپزان.

دووەم: ئەوانەى كە دەلێن: بەس فەرزى پێ دەكرى، ههچ بەلگه‌یه‌كى قورئان و سوننه‌تیاى بەدهسته‌وه نیه، ئەدى ئیمه چ بەلگه‌یه‌گمان بەدهسته‌وه‌یه؟
بەلگه‌مان ئەوه‌یه كە خوا ﷻ دەفهرموئى: ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، واته:
ئەگەر بێ دەستنوێژ بوون، بێ دەستنوێژی گچكه، یان گه‌وره، به‌رپووی پاکی
زه‌وى ته‌یه‌موم بکه‌ن، ئیدی نافه‌رموئى: بۆ نوێژتێك و بۆ دوو نوێژان به
ره‌هایى فه‌رموووه‌تى.

نۆیه‌م و كۆتایى: ئایا ته‌یه‌موم وه‌برى لابرندى پیسی (نجاسه) ده‌كه‌وى؟

كه‌سێك پیسیه‌كى له‌سه‌ر به‌ده‌نه، میزی پێوه‌یه، پیسایى پێوه‌یه، یان خوێن،
ئایا ته‌یه‌موم وه‌برى ئەوه‌ش ده‌كه‌وى، كه‌ ئەو پیسیه‌ش لابه‌رى؟ له‌وباره‌شه‌وه
زانایان را جیا‌ی‌ان هه‌یه، ته‌نیا ئیمام ئەحمه‌د ره‌حمه‌تى خ‌واى لى بى‌ر‌اى
وايه كه‌ ته‌یه‌موم چ‌ون بى‌ر‌ ده‌ستنوێژی (حه‌دث) هى گه‌وره‌و گچكه‌ لاده‌بات،
پیسایش لاده‌بات، كه‌سێك با له‌شیشى به‌ میز بى‌ر، كه‌ ته‌یه‌مومى كرد وه‌ك پیس
نه‌بى‌ر‌وايه، به‌لام زانایانى دیکه‌ سه‌رجه‌میان ده‌لێن: ته‌یه‌موم پیسی لانا‌بات،
واته: حوكمه‌كه‌ى، ئەگه‌رنا خ‌ودى پیسیه‌كه‌ هه‌ر لانا‌چى، كه‌سێك میزی به
شوینێكه‌وه بى‌ر، ئەگه‌ر ته‌یه‌مومیش بکات، هه‌ر پێیه‌وه‌یه، كه‌واته: مه‌به‌ست له
حوكمه‌كه‌یه، حوكمه‌كه‌ى ده‌مێنى، یان نا؟

زۆربه‌ى زانایان ده‌لێن: حوكمه‌كه‌ى لانا‌چى و پیسیه‌كه‌ش هه‌تا نه‌یشوا، یان به
به‌ردىك، به‌ شتێك، لاینه‌بات لانا‌چى، ئنجا (الثوري والأوزاعي وأبو ثور) كه‌
ئەوانیش هه‌رسێکیان پێشه‌واى سه‌ر مه‌زه‌ه‌بن، ده‌لێن: ده‌بى‌ر‌ پیسیه‌كه‌ به‌ گل
لاببات، ئنجا نوێژه‌كه‌ى بکات، قسه‌كه‌ى ئیمام ئەحمه‌دیش به‌ ر‌اى من هه‌چ
بەلگه‌یه‌كى له‌سه‌ر نیه، وه‌ بێگومان له‌ حالى ئاواشدا پێویسته‌ به‌پێى توانا
پیسیه‌كه‌ لابه‌رى، به‌لگه‌مان چیه‌؟ به‌لگه‌مان ئەوه‌یه كه‌ خوا ﷻ دەفهرموئى:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾، كه‌سێك له‌ بیا‌بانێك لى قه‌وماوه، یان
مندالێك میزی پێدا ده‌كات، یان میزی خ‌وى به‌ لاقى كه‌وتۆته‌وه‌و ئاویشى لى نیه
بیشوا، چى بکات؟ به‌پێى توانا به‌ گل، به‌ به‌رد، به‌ هه‌رشتێك كه‌ هه‌یه‌ خ‌وى
پاك ده‌کاته‌وه‌و، وه‌ نوێژى خ‌وى ده‌كات، وه‌ نوێژه‌كه‌شى دروسته، وه‌ گێرانه‌وه‌شى

ناوی، چونکه ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾، خوا له‌سه‌ر هیج که‌س پیویست ناکات مه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌ توانای دایه‌.

مه‌سه‌له‌ی چوارده‌یه‌م: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ

حَرْجٍ﴾، واته‌: خوا نایه‌وی هیج سه‌غله‌تییه‌کتان بخاته‌ سه‌ر، زانایان و شاره‌زایانی زمانی عه‌ره‌بی ده‌لین: (النَّكْرَةُ فِي سِيَاقِ النَّضِيِّ يُفِيدُ الْعُمُومَ) واته‌: وشه‌یه‌ک به (نَكْرَةُ) هاتبی له‌ سیاقی‌کدا که‌ ئه‌و شته‌ نه‌فی کرابی و حوکه‌مه‌که‌ی لی لابررابی، به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر گشتاندن، که‌واته‌: لی‌رده‌ا که‌ خوا ده‌فه‌رموی: خوا نایه‌وی هیج سه‌غله‌تییه‌کتان بخاته‌ سه‌ری، یانی: به‌گشتی هیج جو‌ره سه‌غله‌تییه‌ک، ئنجا ئه‌وه‌ زو‌ر جیی سه‌رنجه‌! خوا له‌ گویدا وایفه‌رموو؟ لی‌رده‌ا که‌ باسی ده‌ستنوئیزو ته‌یه‌موم و خو‌شوردن و ئه‌وانه‌یه‌، که‌واته‌: هه‌رشتیک خه‌لکی سه‌غله‌ت بکات خوا

نه‌یویستوه‌، چونکه‌ لی‌رده‌ا خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾، زانایان ده‌لین: ئه‌و ئیراده‌یه‌، ئیراده‌ی ته‌شرعییه‌، ئیراده‌ی ته‌گوینی نیه‌، یانی: خوا له‌ شه‌ری خویدا هیج شتیکی دانه‌ناوه‌ که‌ ئیوه سه‌غله‌ت بکات، که‌واته‌: هه‌ر شتیک خه‌لکی تووشی سه‌غله‌تی بکات، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ ده‌لین: ته‌یه‌موم ته‌نیا به‌ گل ده‌کری، که‌ بی‌گومان خه‌لک تووشی سه‌غله‌تی ده‌بی، ئه‌وه‌ خوا نه‌یویستوه‌، له‌ شه‌ری خوادا نیه‌، هه‌روه‌ها هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی دیکه‌ که‌ خه‌لک تووشی سه‌غله‌تی ده‌که‌ن، ئه‌م ئایه‌ته‌ ده‌کریته‌ پیوه‌ر بو‌ی و مانای وایه‌ ئه‌وه‌ پیچه‌وانه‌ی شه‌ره‌، ئنجا دیاره‌ ئه‌م رسته‌ قورئانییه‌ له‌ چه‌ند شوینیکی دیکه‌ش له‌ قورئاندا هاتوه‌، بۆ وینه‌: له‌ ئایه‌تی (۱۸۵)ی سووره‌تی (البقرة) دا ده‌فه‌رموی: ﴿... يُرِيدُ اللَّهُ

بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ... (۱۸۵)﴾، ئه‌ویش له‌ کو‌ی و ده‌فه‌رموی؟

له‌ باسی له‌ کو‌تایی باسی رۆزووگرتندا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى

سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَكْمِ أُخْرٍ﴾، واته‌: وه‌ ئه‌گه‌ر که‌سیک نه‌خو‌ش بو‌و، یان له‌ سه‌فه‌ر بو‌و، با ئه‌و رۆزانه‌ی به‌ رۆزوو نه‌بووه‌ له‌ رۆزانی دیکه‌ بگریته‌وه‌، دوایی

دەفەرموئى: ﴿... يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ...﴾ (۱۸۵) ، واتە: خوا ئاسانىي بۇتان دەئى و زەحمەتى بۇتان ناوئى.

سبحان الله ! خوا چەند بە تەئكىد دەفەرموئى، كە چى كەسى وا ھەيە دىن زۆر لە خەلكى بە زەحمەت دەخات و پېشى وايە كە خوا وايفەرموۋە، يانى بە شىۋەيەك ئىسلام پېشانى خەلك دەدات كە مايە لى زەحمەت كىردن و نارەحەت كىردىنە، وە اشىيان تېدەگەيەنە كە ئاوا نەبى خوا لىيان رازى نابى، خواى پەرۋەردگار پېش بۇ خۇى بە روون و بە راشكاويى دەفەرموئى: خوا ئاسانىي بۇتان دەئى زەحمەتى بۇتان ناوئى، كە نەخۇشى و رۇزۋوت بۇ ناگىرئ مەيگرە، لە سەفەرىي قورسە لەسەرت، مەيگرە، نالىين: رۇزۋوگرتن دروست نىە لە سەفەرى، بەئى دروستە رۇزۋو بگىرى، ھەرچەندە ھەندىك لە زانايان دەئىن: دروست نىە، بەلام با، نەخۇشى دروستە بىگرى، ھەرچەندە ھەندىك لە زانايان دەئىن: سەرت بېشى دروست نىە بەرۇزۋوبى، ظاهىرىيەكان وادەئىن، بەلام وانىە، بەئى ئەگەر زانیت سەغلتە دەبى، بەرۇزۋو مەبە، دوایی بىگرەو، خوا واى پىخۇشەو شەرى خواى بەرز و ايدەوئى، وەك خوا لە سوورەتى (الحج) ئايەتى (۷۸) دا دەفەرموئى: ﴿وَمَا

جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (۷۸) ، واتە: خوا لە دىندا ھىچ سەغلتەتى بۇ ئىۋە

دانەناۋە، ھەرۋەھا لە سوورەتى (الروم) ئايەتى (۲۵) دا دەفەرموئى: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ

لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ

الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۰) ، واتە: پروى خىۋت

بەرانبەر دىن راست راگرە بە ساغىي، ئەو سىروشتەى كە خوا خەلكى لەسەر خولقانودە، گوپىن نىە بۇ دروستكراوى خوا، ئەوۋە دىنى راستە، دىنى راست ئەوۋە كە بەپىي فېطرەت و سىروشتى ساغىي ئىنسانەكان بى.

مەسەلەى پازدەيەم: كە دەفەرموئى: ﴿وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ

عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ، واتە: بەلكو خوا دەيەوئى پاكتان بىكاتەوۋە

چاگەى خۇى لەسەرتان تەواو بکات، بەلگو سوپاسگوزارىى بکەن، واتە: خواى بەبەزەبى گە دەفەرموى: خۇتان بشۇن، ئەگەر لەشتان پىس بوو، دەستنوئىز بگرن بۇ نوئىزى، ئنجا ئەگەر ئاوتان چنگ نەگەوت تەيەمموم بکەن، ئەو نايەوى سەغلەتتان بکات، بەلگو دەيەوى پاکتان بکاتەو، دەيەوى چاگەى خۇى لەسەر ئیو تەواو بکات، بۇ ئەوئى سوپاسگوزاربن، ئەم رستە موبارەگە حکمەت و ئامانجى دەستنوئىز و خۇشۇردن و تەيەمموم روون دەکاتەو، خوا دەفەرموى: دەستنوئىز بگرن، ئەگەر ویستتان نوئىز بکەن، خۇتان بشۇن ئەگەر لەشتان پىس بوو، وە ئەگەر ئاوتان دەست نەگەوت بۇ دەستنوئىز و بۇ خۇشۇردن، تەيەمموم بکەن، بۇچى و دەفەرموى؟ بۇیە و دەفەرموى تاكو پاك بينهوه، ئنجا گە دەفەرموى: ﴿وَلَكِنْ

يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ﴾، خوا دەيەوى پاکتان بکاتەو، ئەو پاكکردنەوئىە هەم لایەنى روالەتبی دەگریتەو، هەم لایەنى دەروونیش، واتە: هەم جەستەبى و هەم رووحى، با تەماشای ئەم چەند فەرموودانە بکەين، گە چۇن پىغەمبەر ﷺ باسى پاك و خاوینى دەکاتو، چ پەيوەستییەكى هەيە بە ئیمان و مسؤلمانەتیهو:

حىكەتى دەستۇر و خوشوردن و تە موم:

۱- پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي: ﴿الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (۲۲۹۵۳)، وَمُسْلِمٌ بَرْقَم: (۲۲۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرْقَم: (۳۵۱۷) وَقَالَ: صَحِيحٌ}، واتە: پاك و خاوينى نىۋەى ئىمانە، ھەندىك لە زانايان و ايان لىكداۋەتەۋە، كە پاك و خاوينى ھەم لايەنى رواللەتتى دەگرىتەۋە، ھەم لايەنى دەروونىش، دەلىن: لەبەرئەۋەى كە دىن دوو بەشە بەشەك ئەۋەيە كە تۇ لە خراپەكان خالى بى: شىرك و كوفرو نىفاق و رىا و كىبر و ئەو سىفەتە خراپانەت تىدانەبن، وە بەشى دوۋم ئەۋەيە تۇ بە چاكەكان برازىيەۋە: ئىمان و تەۋھىد و عىبادەت و رەۋشە بەرزەكان، كەۋاتە: خۇ پاككردنەۋە لە شتى خراپ، نىۋەى مسولمانەتتەيە و خۇ رازاندنەۋەش نىۋەكەى دىكەيەتى، وە دەشگونجى ۋەك گوتەم لىرە پاكى رواللەتتى و جەستەي مەبەست بى، وە لەپراستىيدا مسولمان دەبى پاك و خاوين بى، دەبى بۇن خۇش بى، دەبى ئاۋىنەيەك بى، پاكى مسولمانەتتى و پاكى ئىسلامەتتى تىدا دەربكەۋى، چلكن و كولكن و بۇن ناخۇش نەبى، كە پىغەمبەر ﷺ لە فەرمودەدا دەفەرمۇي: يەككىك لە ئىۋە ئەگەر لەو گىايانەى خوارد ۋەك سىرو پىياز و تور، با توخنى مزگەۋتمان نەكەۋى^(۱)، با لە مالى خۇى نوپز بكات، نوپزى بە كۆمەل كە بە بىست و ھەوت نوپزى دىكە ھەيە، با لە قىس خۇى بدات، چونكە ئەگەر بەو بۇنە ناخۇشەۋە كە بۇنى دەمى ناخۇش بى، بىتە مزگەۋتى، ماناى وايە ھىندەى گوناج دەگاتى، لەسەر خىرەكە قەردار دەبىتەۋە، يانى: نوپزى بە كۆمەل بە بىست و ھەوت پلە چاكترە لە نوپزى

﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ فِي غَزْوَةِ خَيْبَرَ: (مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ يَعْنِي الثُّومَ فَلَا يَقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا)﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بَرْقَم: (۸۵۱)، كِتَابُ الْأَذَانِ: بَابُ مَا جَاءَ فِي الثُّومِ النَّبِيُّ وَالْبَصَلِ وَالْكَرَاثِ. ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: (مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الْبَقْلَةِ الثُّومِ "وَقَالَ مَرَّةً مَنْ أَكَلَ الْبَصَلَ وَالثُّومَ وَالْكَرَاثَ" فَلَا يَقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَتَأَذَى مِمَّا يَتَأَذَى مِنْهُ بَنُو آدَمَ)﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بَرْقَم: (۱۲۸۲)، كِتَابُ الْمَسَاجِدِ، بَابُ نَهْيِ مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا أَوْ كَرَاثًا أَوْ نَحْوَهَا عَنْ حُضُورِ الْمَسْجِدِ}.

تاك، بەلام دياره گوناھى بۇنى ناخۇش لى ھاتنەكەى گەورەترە، لە خىرەكەى، ئنجا ئايا بۇنى جگەرە چى كەمترە لە بۇنى سىرو پىياز؟! ھى وا ھەيە جگەرە كىشە، لە پەنات رادەوھستى، تا لە نوپۇزى دەبىيەوھ پشوت سوار دەبى، بۇن خلتەيەكى لى دى! ئنجا مسولمانان بەداخەوھ زۇرجار گوئ نادەنە پاك و خاوينى، ھى وا ھەيە بۇنى دەمى دى، بچۇ تۇزىك دەم و ددانى خۇت بشۇ بە فلچەو مەعجون، يان بە سيواك بيشۇو خاوينى بکەوھ، وھ ھى وا ھەيە بۇنى ناخۇشى لى دى، وھ ھەيە خۇى ناشوات، خۇتان بشۇن و بۇنى خۇش لە خۇتان بدەن، پىغەمبەر ﷺ ھەمىشە خاوين بووھو بۇنى خۇش بووھ، ئىمەش دەبى وھك پىغەمبەرى خوا ﷺ بين.

۲- لە فەرمودەيەكى دىكەدا دەفەرموى: ﴿الْوُضُوءُ شَطْرُ الْإِيمَانِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۲۹۵۹)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۴۳۷)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۸۰)، وَأَبْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۸۴۴)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِير) بِرَقْم: (۳۴۲۳) عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ ﷺ قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحٌ}، واتە: دەستنويز نيوھى ئىمانە.

۳- لە فەرمودەيەكى دىكەدا ھاتوھ: ﴿مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۲۹۵۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۶۱۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳) هَذَا الْحَدِيثُ أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۷۵)، عَنْ عَلِيِّ ﷺ، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ}، واتە: كلىلى نوپۇز پاك و خاوينىيە.

۴- ئنجا ئەم فەرمودەيەش دەربارەى چۇنىەتى پاكبۇنەوھى ئىنسانە لە گوناھەكان، بە ھۇى دەستنويزەوھ، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿إِذَا تَوَضَّأَ الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ أَوْ الْمُؤْمِنُ، فَغَسَلَ وَجْهَهُ، خَرَجَتْ مِنْ وَجْهِهِ كُلُّ خَطِيئَةٍ نَظَرَ إِلَيْهَا بِعَيْنَيْهِ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ أَوْ نَحْوِ هَذَا، فَإِذَا غَسَلَ يَدَيْهِ، خَرَجَتْ مِنْ يَدَيْهِ كُلُّ خَطِيئَةٍ بَطَشَتْهَا يَدَاهُ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ، فَإِذَا غَسَلَ رِجْلَيْهِ، خَرَجَتْ كُلُّ خَطِيئَةٍ مَسَّتْهَا رِجْلَاهُ مَعَ الْمَاءِ أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ حَتَّى يَخْرُجَ نَقِيًّا مِنَ الدُّنُوبِ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۴۴)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۴۳۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲)، وَأَبْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۱۰۴۰)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ}، ئەم فەرمودەيە موژدەيەكى زۇر خۇشى تىدايە، دەفەرموى: ھەر كاتىك بەندەى مسولمان يان، فەرمووى: بەندەى ئىماندار، دەستنويزى گرت، ئەگەر دەم وچاوى شۇرد رووى خۇى شوشت،

ھەر گوناھىك كە بە چاۋەكانى كىرۋىيەتى (كە لە دەم و چاۋدان) لەگەل ئاۋەكە، ياخود لەگەل دوا دلۆپى ئاۋەكەدا، ئەو گوناھانە ھەموويان دەرۋن، واتە: گوناھى رۋانىن، (بەلام ئەگەر درۋو غەيبەت و بوختانى كىردى، بە ئاۋى دەستىۋىژ ناچى، چونكە گوناھى گەورەن، دەستىۋىژو غوسل بەس گوناھى گچكەيان پى دەچى)، ۋە ئەگەر دەستى شۇردن، ھەر گوناھىك بە دەستەكانى كىرۋىيەتى لەگەل ئاۋەكە، ياخود لەگەل دوا دلۆپى ئاۋەكەدا دەرۋات، (دىسان ئەۋەش مەبەست پىي گوناھى گچكەيە، بەلام كەسىك بە دەستە قەتلىكى كىردى، بلى: دەستىۋىژىكى دەگرم، نا)، ۋە ھەر كاتىك پىيەكانى شۇردن، ھەر گوناھىك بە پىيەكانى بۇيان چوۋە، ئەو گوناھانە لەگەل ئاۋەكە، ياخود دوا دلۆپى ئاۋەكەدا دەرۋن، تاكو لە گوناھان پاك دەبىتەۋە، دواى دەستىۋىژەكەى. واتە: لە گوناھە گچكەكان، ئەمە لە رۋوى مەعنەۋىيەۋە، ۋە لە رۋوى جەستەۋىيەۋە، ھەم دەستىۋىژو ھەم خۇشۋوردنىش ھىكەمەتەكەيان ديارە:

دەستىۋىژ:

ئىنسان چ ئەندامىكى زياتر مەزىندەى ئەۋەى لىدەكرى كە تۈزۈ خۇلۋو مىكرۇباتى لى بنىشى؟ ناشكرايە دەم و چاۋ دەست و پىيەكان و سەر، ئنجا بەھۋى دەستىۋىژگرتنەۋە، دەم و چاۋت دەشۋى، دەستەكانت دەشۋى و پىراى ئانىشكەكانت، ۋە پىيەكانت دەشۋى لەگەل گۈيزىنگان، ۋە سەرىشت ھەموۋى مەسح دەكەى، كە ئەگەر ھەر تۈزۈ خۇللىكى پىۋەبى پاك دەبىتەۋە، چونكە زەحمەتە سەرت ھەموۋى بشۋى، جارى وايە زستانە و مرۇف ئەگەر سەرى بشوا، رەنگە توۋشى ھەلامەتلىكى خراب بى، كەواتە: مرۇف رۇژى پىنج جاران دەستىۋىژ بشوا، ھەمىشە دەم و چاۋو لاق و پى و سەرۋوگۈيلاكى خاۋىن دەبى، ئەۋە لە رۋوۋە جەستەۋىيەكەيەۋە لەرۋوۋە مەعنەۋىيەكەشىيەۋە، كاتىك ئىنسان دەچىتە خزمەت خوا جل شائە ئەۋە لە كوئى كە دەستىۋىژىكى تازەى گرتبى و ھۇشيارو بىدار بچى لە خزمەت خوادا راۋەستى، يان بە دەستىۋىژىكى كۆنەۋە بچى لە خزمەتى راۋەستى، بە تەئكىد فەرق دەكات، ۋە ئەگەر دەستىۋىژى نەبى ھەر دروست نىە، كەواتە: لەراستىدا ھەم لە رۋوى مەعنەۋىيەۋە، ھەم لە رۋوى جەستەۋىيەۋە، دەستىۋىژ ھىكەمەتەكەى ديارە.

خۇشۇردن: (الغسل):

لە رووی پزىشكى (طب) يىھوۋە شارەزايان گوتوويانە: لەنيو جەستەى ئينساندا، دوو رستە دەمار ھەن، رستە دەمارىك پييان دەگوترى: دەمارەكانى (سمپاتيک) كە ئەوان كۆئەندامەكان توند دەكەنەو، رستە دەمارىكى دىكە پييان دەگوترى: (پارا سمپاتيک) كە كۆئەندامەكان شل دەكەنەو، يانى پيچەوانەى يەكدين، يەكيان تونديان دەكاتەوۋە يەكيان شليان دەكاتەو، ئنجا لە كاتىكدا ئينسان ئاوى ديتەوۋە ئيحتىلامى دەبى، يان جىماع دەكات، ھاوسەنگى نيوان ئەو دوو دەزگايە تىكدەجى، كە ئينسان ھەستىش دەكات لەشى گران و سست دەبى، ئنجا بە ھوى خۇشۇردنەو ئەو حالەتە ھاوسەنگىيە بۇ جەستەى دەگەرپتەو، لىردەدا با شتىكى خۇشستان بۇ بگىرپمەو:

دەگىرپنەو رۇژىك مەلايەكى كوردەوارىي خۇمان لەگەل كەسىكى نەصرانىي (فەلە)، دەبىتە موناقدەشەيان، (فەلە برويان بە خۇشۇردن نيە دواى جىماع بە فەرزى نازانن، كە ئىستا لە رووی پزىشكىيەو سەلمىنراوۋ ئەو پيويستە، چونكە كارىگەرىي لەسەر ھەموو جەستە ھەيە)، نەصرانىيەكە گوتى: باشە ئيوەى مسولمان دەلئىن: ئەگەر پياو لەگەل خىزانى جووت بوو، دەبى ھەموو بەدەنى بشوا؟ مەلاش دەلئى: بەلئى، فەلەكەش دەلئى: جا ئەو غەلەتە، مەلاش دەلئى: بۇچى؟ فەلە دەلئى: تۇ بارە خەيارىكت پيىە، خەيارىكت لى دەكەوئتە نيو قورپى، ئايا ھەموو بارە خەيارەكە دەشوى، يان ھەر ئەو خەيارە دەشوى كە كەوتۆتە نيو قورپى؟ مەلا گوتى: ھەر ئەو دەيان دەشوم كە كەوتۆتە نيو قورپى، فەلەكە گوتى: ئەدى بۇچى لە حالەتى جىماعەردندا تەنيا ئەندامى پيس بوون ناشورپى و ھەموو جەستەت دەشوى؟

مەلا گوتى: كاكى فەلە تىينەگەشتووى، گوتى: بۇچى؟ گوتى: ئايا ئەو خەيارە لەو بارە جىادەبىتەو، گوتى: بەلئى، گوتى: ئەدى كە جىماعى دەكەى ئەو ئەندامەت لە خۇت جىادەكەيەو، يان ھەر پىتەوھىە؟ گوتى: ھەر پىمەوھىە، گوتى: كەواتە: دەبى جەستەت ھەموو بشوى!!

ئنجا لەراستىدا جىماعەردن لە رووی پزىشكىشەوۋە كارىگەرىي لەسەر ھەموو بەدەن ھەيە، بۇيە پيويستە ھەموو بەدەن ئاوى پى بکەوى و بشورپى، ئنجا ديارە

لە رووى مەعنەۋىيەشەۋە، رووحو جەستەى ئىنسان بە خۇشۇردن، ھۇشيارىيى و چالاكىي، ۋە نەھىشتى تەنبەلىيى و سستىي بۇ فەراھەم دىنى، ئنجا يەككى بۇي ھەيە بېرسى: باشە ئەۋە خۇشۇردن بە ئاۋ حىكمەتەكەى ديارە، بەلام ئەدى تەيەمموم؟

تەيەمموم:

دەلىين: لەراستىدا گل، يان رووى زەوى زۇرجار مىكرۇب و شتى زىانبەخش لە بەين دەبات، زانايان دەلئىن خۋاي كاربەجى چۋار پىنج پاككەرەۋەى داناون لەسەر زەوى بۇ نەھىشتى بۇنى ناخۇش و مىكرۇبات و ئەۋانە:

۱/ گل، رووى زەوى كە كارلىكى لەگەل دەكات، ئەۋ ھەموو كەلاكە تۇپيوو شتە بېسانە دۋاي ماۋەيەك تەماشە دەكەى نامىن، واتە: ھەر رووى زەوى بۇ خۇي شت پاك دەكاتەۋە.

۲/ با، كە بېسىي و بۇگەنىي پرا دەمالتى.

۳/ تىشى خۇر.

۴/ ئاۋ (باران و بەفرو تەرزەو رووبارو كانىاۋ).

ئەۋانە ھەموويان پاككەرەۋەن، ۋە لە رووى دەروونىيەشەۋە بە تەئكىد مرۇف كە ھەست دەكات شەرع ۋاي داناۋە كە دەست بە رووى زەويدا بىنى لەجىياتى دەستنوئىز بۇي دروستە، ھەست دەكات كە پاكە، ۋە لە خزمەت خۋادا بە پاكىي راۋەستاۋە.

مەسەلەى شازدەيەم: كە خوا دەفەرموئ: ﴿وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

وَمِيثَقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾، واتە: چاكەى خوا ياد بكنەنەۋە بەسەر خۇتانەۋە، ۋە ئەۋ پەيمانە پتەۋەى لەگەلىدا بەستن، كاتىك كە گوتتان بېستمان و فەرمان بەرىن، لىردەا خوا بە ئىمە دەفەرموئ: چاكەى خوا بەسەر خۇتانەۋە ياد بكنەنەۋە، نافەرموئ كام چاكە، كە بىگومان ئىسلام گەرەترىن نىعمەت و چاكەيە، ھەرۋەھا لەش ساغىي چاكەيە، مالى حەلال چاكەيە، مال و مندالى حەلال و ھىمنىي و ئاسايش و ئازادىي و ئەۋ ھەموو بىزىو

رۆزیانە، ھەموو ئەوانە چاکەن و ھەموو ئەوانە دەگریتەو، ﴿وَمِثْقَةَ الْأَذَى

وَأَثْقُم بِهِ﴾، وە ئەو پەیمانە پتەوێی کە لەگەڵی بەستن، (الميثاق: عَهْدٌ مُؤَكَّدٌ بِيَمِينٍ) پەیمانیکە بە سویند لەسەر خواردن، یان بەدەست لە دەستی یەكدی نان، تەئگیدی لەسەر کرابیتەو، ئایا ئەو پەیمانە چییە؟ زانیان سێ چوار ئیحتیمالیان بۆ داناون:

١- ھەندیکیان دەئین: مەبەست پێی پەیمانی دووھمی (عَقَبَةٌ) یە، کە پێغەمبەر ﷺ پەیمانی لە ھاوھەڵانی بەرپێزی وەرگرت کە ھەفتا و پینج کەس بوون، ھەفتا و سێ پیاو و دوو ئافرەت، کە پەیمانەکە وەك لە سیرە (ابنُ هِشَامٍ) ^(١) دا ھاتو، ھەرودھا لە (البداية والنهاية) ی (ابن كثير) ^(٢)، وە (إمام أحمد) ھیناویەتی، وە (حاکم وابن حبان) بە ھەحیحیان داناو، ئاوايە: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! نُبَايِعُكَ، قَالَ: تُبَايِعُونِي عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، فِي النَّشَاطِ وَالْكَسَلِ، وَالنَّفَقَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ، وَعَلَى الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَأَنْ تَقُولُوا فِي اللَّهِ لَا تَخَافُونَ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَائِمَةً، وَعَلَى أَنْ تَنْصُرُونِي فَمَنْعُونِي إِذَا قَدِمْتُ عَلَيْكُمْ مِمَّا تَمْنَعُونَ مِنْهُ أَنْفُسَكُمْ وَأَرْوَاجَكُمْ وَأَبْنَاءَكُمْ وَلَكُمْ الْجَنَّةُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (١٤٤٩٦)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٧٠١٢)} وَصَحَّحَهُ كُلُّ مَنْ شَعِبِ الْأَرْنَؤُوطِ وَالْأَلْبَانِي، واتە: جابیری کوری عەبدوللا خوا لە خۆی و بابی رازی بئ دەگریتەو (کە پەیمانی دووھمی عەقەبە لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ بەسترا، ھەفتا و پینج لە پشتیوانەکان ھاتن، لە ئەوس و خەزرج ھەفتا و سێ پیاو لەگەڵ دوو ئافرەت، بەم شیوھە پەیمانیان بەست)، دەئێ: گوتمان: ئەی پێغەمبەری خوا ﷺ لەسەر چی پەیمانت لەگەڵ بەستین؟ (مسولمان بووین، بەلام لەسەر چی پەیمانت لەگەڵ دەبەستین، واتە: وەك سەرۆك ولاتیک، بەرپرسیك، خاوەن دەستەلاتیک) فەرمووی: پەیمانم لەگەڵ بەستن کە گویم بۆ بگرن و بە قسەم بکەن، لە کاتیگدا کە لە قەلبتان خۆشەو لە کاتیگدا

(١) ج ٢، ص ٢٢٨، ط دار ابن الھیثم.

(٢) ج ٣، ص ٢٨٤.

کە لە قەلبتان ناخۆشە، (واتە: لە کاتی چالاکیی و لە کاتی تەنبەلایی دا)، وە لەسەر ئەووە کە مائی خۆتان بێخەشەن لە کاتی سەغەلتیی و لە کاتی ئاساییدا، (واتە: کاتیەک کە تەنگ دەستن و لە کاتیەکدا کە دەوڵەمەندن)، وە پەیمانە لەگەڵ بێهەستن لەسەر فەرمان بە چاکە و رێگرتن لە خراپە، وە لەسەر ئەووە کە لە پیناوی خوادا قسە هەق بکەن و لە لۆمە لۆمەکاران نەترسین، وە لەسەر ئەووە کە پشتم بگرن و سەرم بکەن، هەرکاتیەک هاتم بۆ نیوتان } (واتە: هاتم بۆ شاری (یثرب) کە دوایی ناوی گۆردرا بۆ (مەدینە) {من بپاریزن لە هەر شتیەک کە خۆتان و مال و منداڵەکانتان لێ دەپاریزن، پشتم بگرن و بەرگرییم لێ بکەن، وە بەهەشتان هەبێ لە بەرانبەردا.

٢- وە هەندیک دەلێن: مەبەست پێی ئەو پەیمانەیه کە لە ژێر درەختیەکدا بەسترا،

بە ناوی (شجرة الرضوان) کە خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ

الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يَبَايَعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ

وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ الفتح، پەیمانی عەقەبەش لە سائی سێزده (١٣)ی

پێغەمبەرایەتی دا بوو، بەلام پەیمانی (رضوان) لە سائی شەشەمی کۆچیدا لە حودەیبییدا بوو، دوای ئەووی کە کافرەکان رێیان لە پێغەمبەر ﷺ و هاوێلان گرت، پێغەمبەری خوا دەوری هەزارو چوارسەد (١٤٠٠) جەنگاوەری لە خزمەت دابوون، بانگی کردن وەرن، پەیمانە لەگەڵ تازە بکەنەووە^(١)، جا بۆیە لێرەووە دەبێ بزاین بەیعت کردن تەنیا بۆ مسوڵمان بوون نەبوو، چونکە ئەوانە هەموو مسوڵمان بوون، چ ئەوانە پەیمانی (عەقەبە)یان بەستو، چ ئەوانە پەیمانی (رضوان)یان بەستو، بەلام پەیمان دان بۆ تەئکیدکردنەووی ئەوویە کە تۆ بە قسە ئەو بەرپرسە خۆت دەکە، جا خوا لە ئایەتی ژمارە (١٨)ی

سوورەتی (الفتح) دا دەفەرموی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يَبَايَعُونَكَ

تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾،

واته: خوا رازی بوو لهو ئیماندارانه‌ی که په‌یمانته‌ له‌گه‌ل دهبه‌ستن له ژیر دره‌خته‌گه‌دا، (خوا) زانی چیان له دل‌دایه، نارامیی رژانده سهریان.

۳- وه هه‌ندیك ده‌لین: مه‌به‌ست پیی نهو په‌یمانیه که خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ

أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿۱۷۲﴾

الأعراف، واته: وه یاد بکه‌وه کاتیک په‌روه‌ردگارت وه‌چه‌ی ئاده‌می له پشته‌ی له ئاده‌م وه‌رگرت، وه پیی فه‌رموون: نایا من په‌روه‌ردگارتان نیم؟ گوتیان: با، واته: به‌سه‌ر خویانه‌وه کردنی به‌شایه‌د، هه‌ندیك ده‌لین: مه‌به‌ست پیی نهو په‌یمانیه

۴- وه هه‌ندیكیش گوتوو‌یانه: مه‌به‌ست پیی نهو به‌لگه‌ عه‌قلیی و شه‌رعییانه‌ن که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر په‌کتایی خواو، له‌سه‌ر راستیی ئیسلامو، راستیی پیغه‌مبه‌رو

﴿قُلْ أَظْهَرُ مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تا کوتایی، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ أَظْهَرُ مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

﴿وَمَا تُعْجِبُ الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿۱۰۱﴾ یونس، واته: بلی: ته‌ماشای ئاسمانه‌کان و زه‌وی بکه‌ن، به‌لام نیشانه‌کان و ترساندنه‌کان (ئاگادار کردنه‌وه‌کان) چ سوودیان هه‌یه بو که‌سانیک که ئیمان ناهینن.

به‌لام من نهو رایه‌م پیی راسته که لی‌رده‌ا مه‌به‌ست لهو په‌یمانته‌ وه‌ویه که هه‌موو ئیمانداریک په‌یمانی له‌گه‌ل خوا‌دا هه‌یه، لهو پوژوه‌وه که تو ده‌لینی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) په‌یمان له‌گه‌ل خوا‌دا دهبه‌ستی، که بیجگه له خوا که‌س به په‌رستراو نه‌زانی، وه بیجگه له موحه‌مه‌د ﷺ که‌س به رابه‌رو پیشه‌واو سه‌ر مه‌شقی ره‌های خوت نه‌زانی، وه به‌دوای پیغه‌مبه‌ری خوا بکه‌وی و به‌ریی نه‌ودا برپوی، که نه‌ویش به‌ریی قورئاندا ده‌روات، هه‌موو ئیمانداریک په‌یمانی له‌گه‌ل خوا‌دا هه‌یه، واته: مه‌به‌ست پیی نهو په‌یمانیه، بو‌یه‌ش واده‌لیم، چونکه خوی په‌روه‌ردگار لی‌رده‌ا

به‌گشتی ده‌فه‌رموی: ﴿وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ

بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ﴿۱﴾، وه لهگهل هه موومانیهتی، ئنجا ئهگهر بهپیی رای بهگهم بی، (پهیمانی عهقهبه) تهنیا ههفتاو پینج هاوهلهگهی گرتوتهوه، که ئهوکاته^(۱) رهنگه ژمارهیهکیشیان لی شههید بووین! وه ئهگهر مهبهست ئهوهی ژیر درهختی (رضوان) بی، تهنیا ههزارو چوار سههدهگرتتهوه، ئههی برواداران دیکه؟ ئنجا که دهفرموی: خوا کاتی که وهچهی ئادهمی له پشتی ئادهم وهگرت؟! ئیمه دهلین: ئهوه تهعبیره زیاتر مهبهست پیی ئهوهیه که خوا ئینسانهکانی وا خولقاندوه وهک بلئی پهیمانی لی وهگرتبن، ئهگهرنا کهس ئهوه پهیمانهی نایهتهوه بیر، کهس دیتتهوه بیری ئهوه رۆزهی که خوی بالادهست قسهی لهگهل رووحی ئیمه کردبی؟ کهس نایهتهوه بیری، کهواته: لیهدا وهک ههندی که زانیان دهلین مهبهست پیی ئهوهیه که خوا ئینسانی وا دروست کردوه، وهک پهیمانی لی وهگرتبی، که تهنیا خوا (الله) به پهروهردگاری خوی بزانی، چونکه لهسههه ئهوه فیطرتهه خولقاندوویهتی، کهواته: مهبهست لهوه که ئیمانداران پهیمانیان لهگهل خوادا ههیه، ئهوهیه که تهنیا ئهوه پهستراویان بی، پهروهردگاریان بی، دانهری بهرنامهی ژیانیان بی، وه تهنیا موحهمهده صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که رهوانهکراوی ئهوه سههمهشقی ژیانیان بی.

مَهْسَلَهُی حَهْفَدَهیَهْم وَكُوتَايِي: که دهفرموی: **﴿ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴾**،

بیگومان خوا به خاوهنی سینهکان، ئاگاداره، زانیاه، خاوهنی سینهکان خوی مهبهست پی نهینییهکانی نیو سینهکان، بهلام بوچی دهفرموی: (ذات الصدور) (ذات) یانی: (صاحب)، خاوهن سینهکان، وهک بلئی نهینییهکان بووبنه خاوهنی ئهوه سینانه، خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهفرموی: من به نیو دلستان، به نیو سینهکانیشتان زاناو ئاگادارم، کهواته: فیل له خوا ناکری، راست و ساغ بن، لهگهل خوی خوتاندا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) واته: کاتی دابهزینی سوورتهی (المائدة) که ئهوه نایهتهی تیدایه.

دەرسی سێهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا ئایەتەکانی: (۸، ۹، ۱۰، ۱۱) دەتوێژینەوهو تەفسیر دەکەین، که

خوا ﷻ بۆ جاری چوارەم و پێنجەم لەم سوورەتەدا بە نازناوی ئیمان ﴿ يَتَّأْتِيهَا

الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، مسوولمانان دەدوین، وە سەرەتا فرمانیان پێدەکات بە
راوهستان بۆ خوا، وە شایەدیی دان بە دادگەری، وە وریا بوون لەوهی که له
کاردانەوهی خراپەیی خەڵکی نامسوولماناندا له دادگەری لابدن، وە فرمان پێکردن
بە پارێزکاری.

پاشان باسی بەئینی خۆی دەکات بۆ ئەو ئیماندارانەیی کردەوهی باش ئەنجام
دەدەن و ئیمانیان هەیه، که لیبوردنیک و پاداشتیکی مەزنیان بدات، هەر وهها
هەر هەشەیی خۆیشی بۆ بیبروایان دەخاتەر وو، که ببه هاو و خواوینی دۆزەخ، ئنجا

بۆ جاری پێنجەم بانگی مسوولمانان دەکات و بە نازناوی ئیمان ﴿ يَتَّأْتِيهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا ﴾، دەیان دوین، پێیان دەفەرموی: که یادی چاکەیی خوا بکەنەوه، که له
شەڕ و زیانی ناحەزانیان پاراستوونی، وە فرمانیان پێدەکات بە پارێزکردن، وە تەنیا
پشت بە خوا بەستن.

﴿ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُوْنُوْا قَوَّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ ۗ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شَنَّٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ
خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۸﴾ وَعَدَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۹﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿۱۰﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۗ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۱﴾ ﴿

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((ئەى ئەوانەى بېرواتان هېناو! بە تەواوئى بۆ خوا لەسەر هەق ڤاوەستاوبن، وە شایەدئى بە دادگەرانه بدن، وە با ڤق لئىبونەووتان لە گۆمەلئىك پەلكئىشى نادادگەرىيتان نەكات، دادگەرىن، ئەو وە لە ڤارىزكارىيەو وە نزيكترە، وە ڤارىز لە خوا بگەن، بئىگومان خوا بەوئى دەيگەن شارەزايە، ﴿۸﴾ خوا بەلئىنى لئىبوردن و پاداشتئىكى مەزنى بەو گەسانە داو وە گە ئيمانىان هېناو، كردهو بەشەكان ئەنجام دەدن ﴿۹﴾ وە ئەو گەسانەى بئىڤروان و ئايەتەكانمانيان بە درۆ داناو، ئەوانە خاوەنى (يان هاوئى) كئپەى ئاگرى دۆزەخن ﴿۱۰﴾ ئەى ئەوانەى بېرواتان هېناو! يادى چاكەى خوا بەسەر خۆتانەو وە بگەنەو، كاتئىك گۆمەلئىك وئىستيان دەستان بۆ درئىز بگەن، ئەوئىش (واتە: خوا) دەستيانى لئىتان گئڤاىەو، وە ڤارىز لە خوا بگەن، وە با بېرواداران تەنيا پشت بە خوا ببەستن ﴿۱۱﴾)).

شیکردنەووی ھەندیك له وشەکان

(كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ): واتە: زۆر بو خوا رابووستن، لەسەر پێی راست بووستن، یاخود لەسەر ھەق بووستن، جا وشەى: (قَوَامٌ) صیغە موبالەغەى (قَائِمٌ)، (قَائِمٌ) واتە: راپووستاو، (قَوَامٌ) واتە: زۆر راپووستاو لەسەر ھەق، دەلى: (قِيَامٌ بِالشَّخْصِ إِمَّا بَتَسْخِيرٍ أَوْ اخْتِيَارٍ، وَقِيَامٌ لِلشَّيْءِ هُوَ الْمُرَاعَاةُ لِلشَّيْءِ وَالْحِفْظُ لَهُ)، (قِيَامٌ) له زمانى عەرەبى بە چەند شیوہیەكە، دەگوترى: (قِيَامٌ بِالشَّخْصِ) واتە: كەسێك بە ھوى كەسیكەوہ رابووستى، (وَقِيَامٌ لِلشَّيْءِ) راپووستان بو شتێك كە بریتىە لە رەچاوكردنى و پارێزكارى لێكردنى كە دەفەرموى: **(كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ)**، واتە: بو خواو لەبەر رەچاوكردنى شەریعەتى خوا رابووستن لەسەر راستە شەقامى خوا، واتە: لەسەر ھەق.

(وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ): واتە: با واتان لێنەكات و پەلكیشتان نەكات، لە قورئاندا لە چەند شوینیك ئەم وشەیه ھاتوہ، (أَجْرَمَ، أَي: سَارَ ذَا جُرْمٍ) وەك: (أَثْمَرَ وَالْبَنَ)، (أَثْمَرَ) واتە: میوہى دەرکرد، (أَلْبَنَ) واتە: شیرى پەیداكرد، دەگوترى: (أَلْبَنَتِ الْبَقْرَةُ) واتە: مانگایەكە شیرى پەیداكرد لە گوانیدا، وە (أَجْرَمَ) واتە: جورمى پەیداكرد، **(وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ)**، واتە: با پەلكیشتان نەكات بو گوناح و خرابە، وە وشەى (إِجْرَامٌ) ھەرچەندە لە بنەرەتدا بو ھەر جورە كردوہو بە دەستھینانیك بەكاردى، بەلام بە زۆرى بو بەكارھینانى كردوہو خراب بەكاردى، بۆیە وشەى (مُجْرِمٌ) یش واتە: كەسێك كە خرابەو تاوانیك دەكات.

(الْجَحِيمِ): (الْجَحْمَةُ: شِدَّةُ تَأْجُجِ النَّارِ، وَمِنْهُ الْجَحِيمُ)، (الْجَحْمَةُ) بە كلیەى سەوزى ئاگر دەگوترى، كە ئاگر زۆر كلیە دەسینى سەوز دەبى، ئەوہ پێى دەگوترى: (جَحْمَةُ النَّارِ)، ئاگرى دۆزەخ بو پێى دەگوترى (جَحِيمِ)؟ چونكە ئاگرەكەى زۆر كلیە سەندوو بەھیزە.

(أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ) : واتە: دەستتان بو درێژ بکەن، چونکە دەلی: (البَسَطُ: النَّشْرُ، وَيَسْطُ الْيَدِ: مَدُّهَا)، (بَسَطَ) واتە: بلاوکردنەوهو فراوانکردن، وه (بَسَطَ الْيَدِ) واتە: دەستدریژکردن.

(فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ) : دەستیانی لێتان گێراییەوه، دەلی: (الكَف) له ئەسڵدا بە لەپە دەست دەگوتری، (وَتُعَوِّفَ الْكَفَّ بِالِدْفَعِ عَلَى أَيِّ وَجْهِ كَانَ بِالْكَفِّ كَانَ أَوْ غَيْرِهَا) وشەی: (كَفَّ) له بنەرەتدا بە لەپە دەست دەگوتری، بەلام دوایی له زمانی عەرەبیدا بەکاریان هیناوه بو گێرانەوهی شتێك، (كَفَّهُ) واتە: (دفعه) واتە: گێراییەوه، جا چ بە دەست بیگێرێتەوه، چ بە لاق بیگێرێتەوه، بە هەر شتێك بیگێرێتەوه، بەلام لەبەرئەوهی ئینسان بە زۆری بە لەپە دەست شت دەگێرێتەوه، بۆیە وشە (كَفَّ) واتە: (دفع)، (كَفَفْتُهُ، دَفَعْتُهُ) واتە: گێرامەوه.

هوی هاتنه خواره‌وهی ئایه‌ته‌کان

(۱) هوی هاتنه خواره‌وهی ئەم رسته قورئانییه که ده‌فه‌رموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا

أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾:

﴿قَالَ الطَّبْرِيُّ: نَزَلَتْ فِي يَهُودِ خَيْبَرَ، أَرَادُوا قَتْلَ النَّبِيِّ ﷺ، وَقَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ كَثِيرٍ: ذَهَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى يَهُودِ يَسْتَعِينُهُمْ فِي دِيَّةٍ، فَهَمُّوا أَنْ

يَقْتُلُوهُ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا

أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾﴾ (۱)،

واته: ته‌به‌ری ده‌لی: ده‌رباره‌ی جووله‌که‌کانی خه‌یبه‌ر هاته خوار، کاتی‌ک و‌یستیان

پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکوژن، وه ئیبنو جو‌ره‌یج (که یه‌کیکه له زانیانی تاب‌عیین) ده‌لی:

عه‌بدو‌ل‌لای کوری که‌ثیر گوتوو‌یه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چوو‌ه بو‌لای

جووله‌که‌کان داوای لی‌کردوون له خوینی‌کدا به‌شداریی بکه‌ن (خوینی‌ک که‌وتوته‌سه‌ر

مسو‌ل‌مانان، دیاره‌ نه‌و کاتی‌ش مسو‌ل‌مانان په‌یمانیان له‌گه‌ل جووله‌که‌کانی مه‌دینه‌دا

هه‌بوو به‌ (صحیفة‌ی) مه‌دینه‌ که‌ ده‌بووایه‌ هاوکاری یه‌گدی بن، چوو‌ه داوای

هاوکاری و‌ یارمه‌تی لی‌کردوون له‌و خوین‌دانه، نه‌وانیش و‌یستیان بیکوژن) ئنجا که‌

مسو‌ل‌مانان نه‌و نیه‌ته‌ خراپه‌ی جووله‌که‌یان بو‌ ئاشکرا‌بوو، و‌یستیان تو‌له‌ له‌

جووله‌که‌کان بستیننه‌وه، خوا‌ی داد‌گه‌ریش ئەم ئایه‌ته‌ی ناره‌ده‌ خوار: ﴿وَلَا

يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا...﴾، واته: با‌رق هه‌لسانتان له‌

کو‌مه‌ئیک واتان لی‌نه‌کات ناداد‌گه‌ریی بکه‌ن، به‌لی ئەوان که‌ و‌یستوو‌یانه پیغه‌مبه‌ری

خوا ﷺ بکوژن، خراپه‌یان کردوه، به‌لام ئەوه‌ پاسا‌وی ئەوه‌نیه‌ ئیوه‌ش بین

بیانکوژن، به‌لکو ده‌بی‌ سزای دیکه‌ بدرین، نه‌گه‌رنا له‌سه‌ر ئەوه‌ که‌ به‌ ته‌مای

گوناهێک بوون و بۆیان نەگرا، ئەو نابی تۆلەى ئەو گوناھەیان لى بسەندریتەو هە
کە نەیان توانیوە بیکەن، ئایا ئەگەر کەسێک ویستی کەسێک بکوژی، دروستە تۆ بچی
بیکوژی؟ نەخیر، بەلام ئایا ناگونجی هیچ جوړە سزایەکی بەدەى؟ با، بەلام لەسەر
ئەو کارە تۆلە (قصاص) ی لەسەر پێویست نابێ.

(۲) هۆی هاتنە خوارەوێ ئەو رستە قورئانییە کە دەفەرموی: ﴿ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۱﴾ :

أ- ﴿عَنْ يَزِيدِ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، قَالَ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَرَجَ وَمَعَهُ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ
وَعَلِيٌّ وَطَلْحَةُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، حَتَّى دَخَلُوا عَلَى كَعْبِ بْنِ
الْأَشْرَفِ وَيَهُودِ بْنِ النَّضِيرِ يَسْتَعِينُهُمْ فِي عَقْلِ أَصَابِهِ، فَقَالُوا: نَعَمْ، اجْلِسْ حَتَّى
نُطْعِمُكَ وَنُعْطِيكَ الَّذِي تَسْأَلُنَا، فَجَلَسَ، فَقَالَ حُيَيُّ بْنُ أَخْطَبٍ لِأَصْحَابِهِ: وَلَا
تَرُونَهُ أَقْرَبَ مِنْهُ الْآنَ، اطْرَحُوا عَلَيْهِ حِجَارَةً فَاقْتُلُوهُ وَلَا تَرُونَ شَرًّا أَبَدًا، فَجَاءُوا
إِلَى رَحَى عَظِيمَةٍ لِيَطْرَحُوهَا عَلَيْهِ، فَأَمْسَكَ اللَّهُ عَنْهَا أَيْدِيَهُمْ حَتَّى جَاءَهُ
جَبْرِيلُ فَأَقَامَهُ مِنْ ثَمِّ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ جَلَّ وَعَزَّ: ﴿ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ اذْكُرُوا

نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ ﴾ (١)، واتە:

یەزیدی کوری ئەبی زیاد دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ چوو بۆ لای جوولەکەکان،
ئەبو بەکرو عومەر و عوسمان و علی و طەلحە و عەبدوڕەحمانی کوری عەوف
خوا لێیان رازی بێ لە خزمەتی دابوون، هەتا چوونە لای کەعبی کوری ئەشرف
(کە سەرۆکی جوولەکەکانی خەیبەر و بەنی "قریظە" بوو)، وە یەهوودی بەنی
نەضیر، پێغەمبەری خوا ﷺ داوای هاوکاری و یارمەتی لیکردن بۆ خوینێک کە
کەوتبوو سەریان، (عقل و دیا - بە واتای خوینبایی دی)، جوولەکەکانیش گوتیان:
بەلی، دانیشە، بۆئەوێ خواردنیش بەدەینی و ئەوێ داواشت کردوێ پێت بەدەین،
پێغەمبەری خوا ﷺ دانیشت، (حیی بن أخطاب) بە هاوئەلەکانی خوێ گوت: هیچ

كَاتِيكَ لَه نَيْسَتَا نَزِيكَتَر چىنگتان ناكهوى، (واته: لهبەر دەستانه) بەردىكى بەسەردا بدەن و بىكوژن، وه له دواى وى هەرگىز تووشى خراپە نابنەوه، (يانى: ئەگەر موحمەد له كۆل خۆتان بكەنەوه، تازە بۆخۆتان دەكەونە خىرو خوشىي)، ئەوانىش چوون بەرداشىكى زۆر گەورە لەوى بوو، چوون بېھىنن و خلۆرى بكەنەوه بەسەر پىغەمبەرى خوادا ﷺ، (دياره پىغەمبەر ﷺ له بن ديوارىك دانىشتوه له شوينك كه دووقات بووه، يان سەربانىكى بەرزى هەبووه) ئىدى خوا دەستى گرتن، وه نەيانتوانى بەرداشەكەى بەسەردا بەردەنەوه، جىربىلىش هاتو لەوى هەلىساندو هەوالى پيدا كه ئەوان به تەماى پىلانىكى ئاوان، جا بەبوئەوه خوا (جَلَّ وَعَزَّ) ئەو ئايەتەى نارده خوار: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ

اللَّهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ ﴿۶﴾

يەكئىك بۆى هەيە بلى: مادام ئەو جوولهكانه به تەمابوون دەستدرىژىي بكەنە سەر پىغەمبەرى خوا ﷺ، ئەدى بۆچى خوا دەفەرموى: ئەى ئيماندارينه؟! وهلامەكەى ئەوهيه كه پىغەمبەرى خوا ﷺ پىغەمبەرى هەموو ئيماندارانه، خوا كه پىغەمبەرەكەى خۆى پاراستوه، وهك ئەوهيه هەموو ئيماندارانى پاراستبن، ئەگەر خوانەخواستە ئەو زيانى هينابا، هەموو ئيمانداران زەرەريان دەکرد، وه هەموو ئيماندارانىش دەبى پىغەمبەريان له خۆيان خۆشتر بووى، وهك خوا دەفەرموى: ﴿الَّتِي أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ... ﴿۶﴾ الأَحْزَاب، واته: پىغەمبەر ﷺ بۆ ئيمانداران له نەفسى خۆيان له پىشتەر، واته: دەبى له خۆيانيان خۆشتر بوى.

ب- هەروەها هەر لهوبارهوه ئەو بەسەرھاتەش گىردراووتەوه، كه دەشگونجى هەردووکیان مەبەست بن، چونكه جارى وايه دوو سى ڤووداو ڤوويان داوه، ئايەتیک هاتۆته خوارى هەم ئەو ڤووداوهى پى مەبەستە، هەم ئەو ڤووداوهشى پى مەبەستە، وه هەم ئەوى دیکەشى پى مەبەست بووه، ئەمەش دەقى بەسەرھاتەكەيه: ﴿عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَخْبَرَ أَنَّهُ غَزَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَبْلَ نَجْدٍ فَلَمَّا قَضَىٰ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَضَلَ مَعَهُ فَأَدْرَكْتُهُمُ الْقَائِلَةَ فِي وَادٍ كَثِيرِ الْعِضَاءِ، فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَتَفَرَّقَ النَّاسُ

يَسْتَظِلُّونَ، بِالشَّجَرِ فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ تَحْتَ سَمْرَةٍ وَعَلِقَ بِهَا سَيْفَهُ، وَنَمْنَا نَوْمَةً فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْعُونَا وَإِذَا عِنْدَهُ أَعْرَابِيٌّ، فَقَالَ: إِنَّ هَذَا اخْتَرَطَ عَلَيَّ سَيْفِي، وَأَنَا نَائِمٌ فَاسْتَيْقِظْتُ وَهُوَ فِي يَدِي صَلَاتًا فَقَالَ: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ فَقُلْتُ: اللَّهُ ثَلَاثًا، وَلَمْ يُعَاقِبْهُ وَجَلَسَ ﴿^۱﴾، واتہ: جابیری کوری عہدوللا خوا لہ خوئی و بابی رازی بی، دہلی: لہ گہل پیغہمبہری خوا ﷺ بہرہو نہجد بو جہنگ چووین، (نہجد: واتہ: سہرہوی رۆژہلاتی نیوہ دوورگہی عہرہبیی) کاتیک پیغہمبہری خوا ﷺ گہرایہوہ لہو جہنگہ جابیریش لہ گہلی گہراوہتہوہ، کاتی نووستنی نیوہرؤ بوو، لہ شیویک کہ دارو درختی زور بوو، (جہنگہ لستانیک بوو، بوئہوہی ہەر کہسیک بجیتہ ژیر سیبہری داریک ئیسراحت بکات) پیغہمبہری خوا ﷺ لہ ژیر سیبہری درختیکدا دابہزی و شمشیرہکہشی بہ یہکیک لہ لہکانی درختہکہ ہہلواسی، جا دہلی: توژیک خہوتین و سہرخہویکمان شکاند، ہەر ئہوہندہمان زانی پیغہمبہری خوا ﷺ وا بانگمان دہکات، (ئیمہش چووینہ خزمہتی) دیتمان عہرہبیکی دہشتہکی، (خیلہکی) لہ لای دانیشتوہ، پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموی: ئہو کابرایہ شمشیرہکہمی ہہلکیشا، منیش خہوتبووم، کہ بہناگا ہاتم شمشیرہکہی بہ رووتی لہدہستدا بوو، (صلتاً: واتہ: لہ کالان دہری ہینابوو) سی جاران پیی گوتم: کی لہ من دہتپاریزی؟ گوتم: خوا، (دیارہ لہ گیرانہوہیہکی دیکہدا دہلی: شمشیرہکہی لہدہست کہوتہ خواریوہ، وہ لہ گیرانہوہیہکی دیکہدا دہلی: ہەرچہندہ ویستوویہتی دہستی لی بوہشینی، دہستی رہق بووہو نہیتوانیوہ)، ئہوہ لیہرہ دانیشتوہ، پیغہمبہری خواش ﷺ سزای نہدا، (لہ ریوایہتی دیکہدا ہاتوہ دوایی پیغہمبہری خوا ﷺ شمشیرہکہی لہ دہست دہرہینا و فہرموی: ئہدی کی تو لہ من دہپاریزی؟ ئہویش گوٹوویہتی: تو باشترین کہسیک بہ کہ شمشیری بہ دہستہوہیہ) واتہ: مہیوہشینہوہ! ئیدی سزای نہدا، جا لہوہارہوہ خوا ﷺ ئہم ئایہتہی ناردوتہ خواری کہ دہفہرموی: ئہی بروادارینہ! یادی چاکہی خوا بکہنہوہ لہسہر خوٹان، کہ کہسانیک ویستیان دہستدریژی بکہنہ سہرتان، بہلام خوا دہستی ئہوانی لہ ئیوہ گیرایہوہ.

(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۱۳۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۹۴۶).

مانای گشتی ئایه تهکان

ههك پيشتر باسمان كردوه لهم سوورپهته موبارپهكهدا شازده جار خواي پهروهردگار رستهی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ﴾، دووباره كردوتهوه، وه جا ئهمجاره له ئايهتي ههشته م دايهوه، جاري چوارهمينه لهم سوورپهتهدا ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ﴾، دووباره دهبيتتهوه، دياره ئيمه باسمان كرد كه ئهم سوورپهته زور باسي پهيمان و گريهستو بهلئين دهكات، ليردها خوا ﷺ دواي ئهوهي كه له ئايهتهكاني رابردودا باسي چهند ياسايهكي شهرعيي كرد، وه پاشان باسي دهستدريژيي كرد، وه باسي خوشوردني كرد، وه باسي تهيه موموي كرد بو ئهوه كه سانهي كه ئاويان دهستناكهوي، ئنجا باسي ئهوه پهيمانهي كرد، كه ئيمانداران بيهيئنهوه بير خويان، كه خوا لهگه ئيدا بهستوون به حوكمي ئيمانكهيان، هه موو ئيمانداري ك پهيماني لهگه ل خوا بهستوه كه بهندهي خوا بي، ئنجا خوا ﷺ بو جاري چوارهم دهفهرموي: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُونُوْا قَوَّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ ﴾، ئه ي ئهوانه ي ئيمانتان هيناوه! بو خوا زور باش بوهستن، وه به دادگهريي شايهديي بدن، له سوورپهتي (النساء) يش به شيويهكي ديكه ئهم ئايهته هاتوه، دهفهرموي: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُونُوْا قَوَّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ ... ﴾ (۱۳۵)، ليهرهش دهفهرموي: ﴿ كُونُوْا قَوَّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ ﴾، زور به دادگهريي ههلسن، له بهر خوا شايهديي بدن، ليردها دهفهرموي: زور بو خوا رابوهستن، به دادگهريي شايهديي بدن، كه خوا پشتيوان بي ئيمه له مهسهله گرنهكان باسي دهكهن بوچي ليردها وا هاتوه، وه لهويش وا هاتوه؟ حهتمه ن حيكه متي خوي تيدياه، گرنه ئهوهيه ليردها خوا دهفهرموي: ئه ي ئهوانه ي ئيمانتان هيناوه! بو خوا زور باش راست بوهستن، واته: لهسه ر راسته شهقامي ئهوه بوهستن، وه به دادگهريي شايهديي بدن، وه كه شايه دييتاندا، ئنجا شايه دييدانهكه بو مسولمانان بوو يان بو نامسولمانان بوو، با دادگه رانه بي، چيتان ئاگا لييه، وا بلين، وه

شایەدییەكە مەگۆرن، ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا﴾، وە با رِق ھەئسائتان لە كۆمەئێك، ئەو كۆمەئە كافرین، یان مسوئلمان بن، دوژمن و ناحەزبن، یان نزیك و دۆست بن، چونكە بە زۆری وایە ئینسان رقی لە ناحەز ھەئدەستی، وە مسوئلمان رقی لە كافر ھەئدەستی، وە دەشگۆنجی مسوئلمان رقی لە كەسانیکى مسوئلمانیشى ھەئسى، كە زوئمیان لێكردو، بۆیە مەرج نیە بە تەنیا كافران بگرتتەو، گرنگ ئەوویە خوا ﷺ دەفەرموی: با رِق ھەئسائتان لە كەسانیک واتان لێنەكات و پەلكیشتان نەكات، بەرەو نادادگەریی ﴿اعْدِلُوْا﴾، لەگەئ دۆست و دوژمندا دادگەربن، لەگەئ كافرو مسوئلماناندا دادگەربن، ئەگەر شایەدییتاندا، ئەگەر ھوكمتان كرد، دادگەرانە شایەدی بەدەن و دادویری بكەن، ﴿هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى﴾، دادگەری لە پارێزكارییەو نزیكترە، واتە: لە ئەنجامی دادگەربووندا تەقوا پەیدا دەبێ، تەقواش بەرھەمی كردهو باشەكانە، خواى پەرودرگار باسى عیبادەت دەكات، دەفەرموی: بۆئەو تەقواتان پەیدا بێ، باسى رۆزوو دەكات، دەفەرموی: بۆئەو تەقواتان پەیدا بێ، باسى دادگەری دەكات، دەفەرموی: بۆئەو تەقواتان بۆ پەیدا بێ، لە ئەنجامی عیبادەتدا ئینسان تەقوا بە دەست دێنى، لە ئەنجامی رۆزووگرتندا كە جوړیكە لە عیبادەت، ئینسان تەقوا وەدەست دێنى، لە ئەنجامی خۆرازانندنەو بە سیفەتی دادگەری دا، ئینسان تەقوا وەدەست دێنى.

وہك خوا ﷺ دەربارەى عیبادەت دەفەرموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِى

خَلَقَكُمْ وَالَّذِىٰن مِّنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۲۱﴾ البقرة، واتە: ئەى خەلكینە! بەندایەتیى بۆ خوا بكەن، ئەو خوايەى كە ئیو و ئەوانى پێش ئیو وەست كردهو، بۆئەو پارێزكاربن.

دەربارەى رۆزووگرتن خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِىۡنَ ءَامَنُوْا كُتِبَ عَلَیْكُمْ

الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِىۡنَ مِّنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۸۳﴾ البقرة، واتە: ئەى ئەوانەى ئیمانتان ھیناوە! رۆزووگرتتان لەسەر پێویست كراو، وەك چۆن لەسەر ئەوانى پێش ئیو وەست كرابوو، بۆئەو پارێزكاربن، (تەقواتان پەیدا بێ).

لیره شدا ده فهرموی: ﴿ **أَعِدُّوا لَهُ أَقْرَبَ لِلتَّقْوَى** ﴾، دادگهر بن ئه وه نزیک تره له پاریزکار بییه وه، ﴿ **وَأَتَّقُوا اللَّهَ** ﴾، وه پاریز له خوا بکه ن، ﴿ **إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ** ﴾، بیگومان خوا به وهی دهیکه ن شاره زایه، له ههن دیک شوینان خوا وشه ی (علم) بوخوی به کار دینی ده فهرموی: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ** ﴾ ﴿ ۲۳ ﴾ لقمان، لیره شدا ده فهرموی: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ** ﴾، ئه وه سیفه تانه ی خوی بی وینه هه رگامیکیان له گهل ئه وه مه به سته که باس ده گری، گونجاون، بو زانینی نهینی نیو دله گان سیفه تی زانیاری (علم) گونجاوتره، ناسینی کرده وه گان سیفه تی شاره زایی (خبیر) گونجاوتره، واته: خوا به کرده وه گان شاره زایه وه به نهینی نیو دله گان، زانایه.

ئجنا خوی پهروه ردار دهیخاته روو که به ئینی داوه به ئیمانداران، ﴿ **وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ** ﴾، واته: خوا به ئینی داوه به ئیماندارانی که ئیمانان هیئاوه و کرده وه باشه گان ئه نجام دهن، به لیبور دنی که شایسته یه، وه پاداشتیکی مه زن، به ئینی ئه وهی پیاداون، واته: ئیماندارینه! نیوه له بهر لیبور دنی که پاداشتیکی مه زن که خوا بو ی داناون، دادگهر بن و دادگهری یه کیکه له و کرده وه باشانه ی که ئیمان هه تان ده یانخوازی، ئیمان هه مو و کرده وه یه کی باش ده خوازی، ئه گهر ئینسان ئیماندار بی، ده بی کرده وه باشه گان له خویدا بیئیه دی، سیفه ته به رزه گان له خویدا بیئیه دی، ئیمان و زولم پیکه وه نه گونجاون، ئیمان و دادگهری پیکه وه گونجاون، ئیمان و ته قوا پیکه وه گونجاون، ئه وه به نسبت ئیماندارانه وه، ﴿ **وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا** ﴾

﴿ **أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ** ﴾، ئه وان هه که بیپروا بوون، وه ئایه ته گانی ئیمه یان به درو داناه، ئا ئه وان هه هاوه لانی دوزه خن، یا خود خاوه نانی دوزه خن، (أصحاب) گوی (صاحب) ه، (صاحب) هه م به مانای هاوه ل دی، هه م به مانای خاوه ن دی، جا ئینسان بیئیه ره فیکو هاوه لی دوزه خ هه ر خراپه، وه بیئیه خاوه نی دوزه خ و هیج شتیکی دیکه ی نه بی، جگه له ئاگری دوزه خ، هه ر خراپه.

ئنجای بۆچی لیڤه‌دا خوای زاناو شارەزا باسی سزای بی‌پروایانیک دەکات که ئایه‌تەکانی به درۆ دادەنن؟ تاکو کەس گومان نەبات، خوا کافرانی خۆشبوین، یان کافران سزا نەدات، هەر له‌بەرئەوه‌ی دەفەرموی: له‌گەڵ کافرانی‌ش دادگەرین، به‌لام بۆیه‌ وای دەفەرموی: چونکه دادگەری هەر له‌ئەهلی ئیمان دەوه‌شیتەوه، وه دادگەری بناغە‌ی ژیانە‌و به‌بی‌ دادگەری کۆمه‌لگاکان پیکه‌وه‌ نازین، کافرو مسوولمان به‌ دادگەری دەتوانن پیکه‌وه‌ بژین، که زولم هەبوو کۆمه‌لگا تیک‌ده‌چی، ئەوه له‌بەرئەوه‌یه، ئەگەرنا خوای بالادەست بریاری داوه: کافرەکان خاوه‌نی دۆزه‌خ بن، وه‌ هاوه‌لی دۆزه‌خ بن.

ئنجای له‌ کۆتاییدا دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

عَلَيْكُمْ﴾، ئەه‌ی ئەوانه‌ی ئیمانتان هی‌ناوه‌! چاکه‌ی خوا به‌سەر خۆتان‌وه‌ یادبکه‌نه‌وه، جاکه‌کانی خوا زۆرن، به‌لام لیڤه‌دا دیاری ده‌کات که مه‌به‌ست له‌و چاکه‌یه‌ چیه‌؟ دەفەرموی: ﴿إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ

عَنْكُمْ﴾، کاتی‌ک که کۆمه‌لێک ویستیان دەستان بۆ درێژ بکه‌ن، خواش ده‌ستی گیرانه‌وه، ئەگەر یه‌کی‌ک بلی: باشه‌ ئەوه‌ یه‌ک نه‌فەر بووه، ویستویه‌تی ده‌ستدریژی بکات بۆ سەر پیغه‌مبەری خوا ﷺ، بۆچی خوا به‌ کۆمه‌ل ده‌یه‌نن؟ له‌ وه‌لامدا ده‌ئین: له‌پراستیدا ئەوه‌ یه‌ک نه‌فەر له‌وانه‌یه‌ کۆمه‌لێک نه‌فەر نارەبیان، وه‌ک له‌ هۆی هاتنه‌خواره‌که‌شدا باسکرا، ئەگەرنا ئەوه‌ کەسه‌ له‌ کوی پەیدا بووه‌؟ دیاره‌ کۆمه‌لێک کافر هەبوون، چاودیری ئەوه‌ سوپایه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ یان کردوه‌و ئەوه‌ نه‌فەرەیان نارده‌وه‌، بۆئەوه‌ی پیغه‌مبەری خوا ﷺ بکوژی.

ئنجای ئەوه‌ حاله‌ته‌ش هەر یه‌ک جار نه‌بووه‌و چه‌ند جارێک دووباره‌ بۆته‌وه‌و خه‌لکانی دیکه‌ش ویستویه‌نه‌ پیغه‌مبەری خوا ﷺ بکوژن، واته‌: لیڤه‌ وشه‌ی (قوم) مه‌به‌ست پێی هەموویانه‌، وه‌ ده‌شگونجی مه‌به‌ست پێی ئەوه‌بی‌ که حاله‌تی دیکه‌ بووه‌، ئەه‌لی کوفر ویستویه‌نه‌، زه‌فەر به‌ مسوولمانان به‌رن، خوای په‌روه‌ردگار

ده‌ستی گیراونه‌وه‌، وه‌ک له‌ هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی دیکه‌دا باسکراوه‌، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى

اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾، وه‌ پارێز له‌ خوا بکه‌ن، وه‌ ئیمانداران با ته‌نیا پشت

به خوا ببهستن، تهماشا بکهن، لیهدا خوی بی هاوهل له بهرانبه پیلانی دوژماندا ههر دهفهرموئ: ئههلی تهقوابن، له کاتیکیدا لهگههلههلی کوفردا رووبهروو دهبهوه، ههر دهفهرموئ: ئههلی تهقوابن، له مهسهلهی حوکم و دادوهیری کردندا ههر دهفهرموئ: ئههلی تهقوابن، له راستیدا تهقواو پاریزکاری دهبی له ههموو مهیدانهکاندا لهگههله ئینساندابی، بوئهوهی ئینسان لانهاداتو کاریک نهکات له راسته پئی خوی کاربهجی لابات، بوئهوهی ههمیشه خوی لهگهلهدابی، وه به دئیایی یهوه به ئەندازهی پاریزکار بوون، خوا لهگهله ئیمانداراندا دهبی، بوئه تهقوا له ههموو مهیدانهکاندا پیویسته، ئنجا که دهشفهرموئ: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى

اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾، وه پاریز له خوا بکهن، وه ئیمانداران با تهنیا پشت به خوا ببهستن، واته: پشت به هیچی دیکه نهبهستن.

یهکیک بوئ هیهه بلی: باشه ئهدی مادام هیز ئاماده بکهن، پاروه سامان و ئیمکانیهتیا ههبی، له رووی ریکخستنی ئیدارییهوه خوین ریکبخهن، وههولبدن تا شارهزا بن له پلان و نهخشهی جهنگیی، له پیلانی دوژمان، ئایا پیویست ناکات پشت بهوه هوکارانهش ببهستن؟ دهلئین: نهخیر، چونکه ئهوانه ههموویان هوکارن، دهبی دهستیان پیوه بگیری، بهلام تهنیا خوا دهبی پشتی پی ببهستری، دهبی دل تهنیا به خواوه پهیوهست بی، دهستیش به هوکارهکانهوه بی، که دوایی له مهسهله گرنگهکاندا زیاتر تیشکی دهخهینه سهر.

چەند مەسەلەیهکی گەرنگ

مەسەلە یەكەم: که خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ

لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓيْ اَلَّا تَعْدِلُوْا ﴾، جاری

دیکەش گوتوو مەو ئیستاش دەلیم: بۆ ئەو هی له مەبەستیک یان له وشەیهکی قورئان تیبگەن، بپۆن بگەرین لەنیو قورئاندا بزانی له کوی دیکە ئەو مەبەستە یان ئەو وشەیه هاتود، هەموویان کۆبکەنەو مەناکەتان بۆ پوون دەبیتهو و زۆر شتتان بۆ دەردەکەوی، بۆ وینە ئیستا لەم ئایەتە هی ژمارە (۸) ی سوورەتی (المائدة) دا که دەفەر موی: ئە هی ئەوانە هی ئیمانتان هیناو! بۆ خوا راوہ ستاوبن و بە دادگەری شایەدی بدن، ئەمە وەک ئەو ئایەتە هی ژمارە (۱۳۵) ی

سوورەتی (النساء) ه، که خوا لەوی دەفەر موی: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ

بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰٓيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ الْوَالِدِيْنَ وَالْاَقْرَبِيْنَ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ

فَقِيْرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰٓيْ بِهٖمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓيَّ اَنْ تَعْدِلُوْا وَاِنْ تَلَوْا اَوْ تَعْرَضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ

كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿۱۳۵﴾، واتە: ئە هی ئەوانە هی ئیمانتان هیناو! بۆ خوا زۆر

بە دادگەری بەپۆه بچن و زۆر بە دادگەری هەلسن، وە لەبەر خوا شایەدی بدن، ئەو شایەدی دانە با لەسەر خۆشتان بی، یاخود لەسەر بابو دایکتان و خزمانی نزیك بی، یان "بابای شایەدی بۆ دراو یان لەسەر دراو" دەولەمەند بی یان هەزار بی، خوا لە پێشترە لەو، (واتە: لەبەر ئەووە که هەزارە شایەدی بۆ مەدەن، وە لەبەر ئەووە که دەولەمەندە بە ناھەق شایەدی بۆ مەدەن، یان شایەدی لەسەر مەدەن)، وە بە دوای ئارەزوو مەکەون لە دادگەری لایەدن، (یاخود بۆ ئەووە که دادگەربن بە دوای ئارەزوو مەکەون)، ئەگەر شایەدیەکە بگۆرن، یاخود پستی تیبکەن (بیگۆرن، یان هەر شایەدیەکە نەدەن) ئەووە بیگومان خوا بەووە دەیکەن شارەزایە.

ئنجایا بۆچی خوای پەروردگار لە سوورەتی (النساء) دا دەفەرموی: ﴿كُونُوا

قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ﴾؟ ھۆیکەھی ئەو ھێە سیاقی ئایەتەکە باسی خزم و نزیکان دەکات، بۆیە با بزانی ئێ کە شایەدی دانەکە دەبێ بۆ خوا بێ، چونکە ئێگەر لەبەر خوا شایەدی بەدی، لایەنگری خزمان ناکە، بەلام ئایەتەکەھی سوورەتی (المائدة) لە سیاقیکدا بە باسی دوژمنان دەکات، باسی ئەھلی کوفر دەکات، بۆیە پێویستە بزانی ئێ کە شایەدی دانەکە دەبێ دادگەرانی بێ، ئنجایا بۆچی لەگەڵ مسوولماناندا جەخت لەسەر چاودیری خوا دەکریتەو، بەلام لەگەڵ نامسوولماناندا جەخت لەسەر دادگەری دەکریتەو؟ چونکە تۆ ناکری بلی لەبەر خوا چاکە لەگەڵ ئەو کافرەدا دەکەم، دەلی لەبەر خوا لەگەڵ ئەو کافرەدا دادگەر دەبم، چونکە خوا فەرمانی پیکردو، بەلام دەگونجی بلی: لەبەر خوا شایەدی بە ھەق بەد، لەسەر مسوولمانان و نامسوولمانان، بیگومان ئینسان کاتیک ئەو وردەکاریانەھی قورئانی بۆ دەردەگەون، وەک گۆتم کە ھەموو ئایەتەکان بێنی کۆیان بکاتەو، تەماشایان بکات، وە قورئان تەنیا کەسانیک باش تێدەگەن کە چاک لێی وردبەو، بەلام ئەوھی ھەر بیخوینیتەو سەرکیلانەو سەتھیانە تەماشای ئایەتەکان بکات، بۆی دەرناکەون، بۆیە خوای کاربەجی دەفەرموی:

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَأْمُرْ عَلَى قُلُوبِ أَقْفَالِهَا﴾ ﴿٢٤﴾ محمد، واتە: ئایا لە قورئانی وردنابنەو، یاخود دلیان قوفلی لیدراو، ھەمیشە لە ئەنجامی وردبوونەو تیراماندا، ئینسان نەینییەکانی قورئانی بۆ دەردەگەون.

مەسەلەھی دووھم: کە دەفەرموی: ﴿أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾، دادگەربن ئەو

لە پارێزکارییەو نزیکتەر، وشەھی نزیکتەر ئەوھی لێو دەگەری ئێ کە ئینسان ئەگەر دادگەریش نەبێ، نزیکە لە پارێزکارییەو، بەلام دادگەری نزیکتەر، چونکە (أقرب) (صیغە التفضیل)ە، (قريب، أقرب) نزیک، نزیکتەر، بەلام جاری وایە مەبەست پێی (مفاضلة) نیە و مەبەست پێی ئەو ھێە کە فلان شتە لە فلان شتە نزیکتەر، بەلکو مەبەست پێی نزیکتەری پەھایە، وەک ئەو ئایەتەھی خوای

پەروردگار دەفەرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ﴾

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿۷۵﴾ مريىم، واتە: (ئەھو بىب رۇايانە) ھەر كاتىك ئەھدەيان بىنى كە ھەرەشەيان پىي لىدەكرى، يان سزاي دىيىي، ياخود ئەھو كاتەي كە دىيىاي تىدا كۆتايى دى، ئەھو كاتە بۇيان دەردەكەوى و دەزانن كى پىگەي خراپتەرە، وە سەربازەكانى بىھىزترن.

لىرەدا مەبەست پىي ئەھو نىە كە پىگەي كافرەكان خراپتەرە، كەواتە: ئەگەر بەھو واتايە بى دەبى بلىي پىگەي مسوئلمانانىش خراپە! بەلام ھى كافران خراپتەرە، يان سەربازەكانى مسوئلمانان بىھىزترن، بەلام سەربازەكانى كافرەكان بىھىزترن، نەخىر، لىرەدا مەبەست پىي زانىنى باشى و باشترە (مفاضلە) و بەراورد نىە، بەلكو مەبەست پىي ئەھدەيان ئەھو كاتە بۇيان دەردەكەوى كە ئەھوان خراپترن پىگەيان ھەيە، وە خراپترن و بىھىزترن ھىزو پشت و پەناشيان ھەيە، ھەرودھا لە سوورەتى (الجن) ئايەتى (۲۴) ىشدا بە ھەمان شىوہ كە دەفەرموى: ﴿حَتَّىٰ إِذَا

رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقْلُ عَدَدًا ﴿۲۴﴾ الجن، واتە: ھەتا كاتىك ئەھدەيان بىنى كە ھەرەشەيان پىي لى دەكرى، (واتە: قىامەتيان بىنى)، ئەھو كاتە دەزانن كى پشتىوانەكەي بىھىزترە، وە ژمارەكەشى كەمترە، لىرەشدا دىسان واتە: كى بىھىزترن پشتىوانى ھەيە، وە كەمترن ژمارەي ھەيە، كە ھاوكارىي بكنە، لىرەدا مەبەست پىي بەراورد نىە، لە نيوانى ئەھو دووانەدا، چونكە ئەگەر مەبەستى پىي بەراورد بى، ئەھو ئىشكالىكى تىدا پەيدا دەبى، كە وەك گوتەم ەرەب ئەھو تەعبىرەيان بەكارھىناو، نەك مەبەستيان پىي ئەھدەي كە ھەردووكيان خراپن، بەلام يەكيان خراپتەرە، وە ھەردووكيان بىھىزترن، بەلام يەكيان بىھىزترە.

وہ ئەھم رستە قورئانىيە ئەھدەي لىوہردەگىرى كە بە ھوى دادگەربوونەھو مسوئلمان پارىزكار دەبى، پىشترىش ئامازەمان پىدا كە تەقوا بە ھوى چىيەھو پەيدادەبى؟ بە ھوى خواپەرستىيەھو، بە ھوى دادگەرىي يەھو، بە ھوى خۇدوورگرتن لە گوناھانەھو ... كەواتە: بە ئەندازەي ھەبوونى زولم و ستەم، تەقوا لە ئىنساندا كەم دەبىتەھو، وە بە ئەندازەي زياتر پابەندبوون بە دادگەرىي يەھو، ئىنسان تەقواي پەيدادەبى، لەوبارەھو ئەھو فەرمودەيەي پىغەمبەر ﷺ ھەيە: ﴿عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: تَصَدَّقَ عَلَيَّ أَبِي بِبَعْضِ مَالِهِ، فَقَالَتْ: أُمِّي

لَا أَرْضَى حَتَّى تَشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَأَنْطَلِقَ أَبِي إِلَى النَّبِيِّ ﷺ لِيُشْهَدَهُ عَلَى صِدْقَتِي، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفَعَلْتَ هَذَا بَوْلِدِكَ كُلِّهِمْ»، قَالَ: لَا، قَالَ: «اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ»، فَرَجَعَ أَبِي فَرَدَّ تِلْكَ الصَّدَقَةَ ﴿أَخْرَجَهُ: الْبُخَارِيُّ برقم: (۲۵۸۶)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۴۱۵۷)﴾، واتہ: نوعمانی کوری بہشیر (یہکیکہ لہ ہاودلان) خوا لییان رازی بن دہلی: بابم لہ ہندیک لہ مالہکھی بہ دیاری دامن، (دیارہ خوشک و برای دیکہشی ہہبوون) دایکم گوتی: رازی نابم ہتا پیغہمبہری خوا ﷺ شاید نہبی لہسہری، دہلی: بابم جووہ لای پیغہمبہر ﷺ بوئہوہی شاید بن لہسہر ئەو مالہی داویہتہ من، پیغہمبہری خوا ﷺ پیی فہرموو: نایا ئەو کارہت بو ہہموو مندالہکانت کردوہ (واتہ: سہرو دیاریت داوئی)؟ گوتی: نہخیر، پیغہمبہریش ﷺ فہرموو: پاریز لہ خوا بکہن و لہ نیوان مندالہکانتان دادگہربن، (فہرق و جیاییان پی مہکهن)، لہ ریوایہتی دیکہدا دہلی: دوایی پیغہمبہر ﷺ فہرموو: من شایدیی نادہم لہسہر شتیک کہ ستہمہ، نوعمان دہلی: بابم ہاتہوہ ئەو دیارییہی پیی دابووم لیی وەرگرتہوہ.

شاید لیرہدا ئەوہیہ کہ پیغہمبہر ﷺ فہرموویہتی: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ﴾، واتہ: پاریز لہ خوا بکہن و لہ نیوان مندالہکانتان دادگہربن، کہواتہ: ئینسان بہ ئەندازہی ئەوہ کہ دادگہر دہبی، تہقوای بو پیدادہبی، وہ بہ پیچہوانہوہ ستہم پیچہوانہی پاریزکاریہ.

مہسہلی سییہم: کہ دہفہرموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ؕ وَجَزَاءٌ عَظِيمٌ﴾، خوا بہئینی داوہ بہوانہی ئیمانیان ہیناودہ کردوہ باشہکان ئەنجام دہدن، کہ لیبورڈنیک و پاداشتیکی مہزنیان ہہیہ، واتہ: ئیماندارانی کردوہ باش دہبی دادگہربن، وہ دادگہریی یہکیکہ لہ سیفہت و خہسلہتہ بنہرہتیہکانی ئینسانی ئیماندار، وہ دادگہریی گرنگترین کردوہی باشیانہ لہ بواری مامہلہ لہگہل خہلگدا، چ مسولمان بن، چ نامسولمان بن، کہواتہ: ئیماندارینہ! ئەگہر دہتانہوی پہیمان و بہلین و موژدہی خوا بتانگریتہوہ بہ لیبورڈن و پاداشتی مہزن، با یہکیکہ لہ کردوہ چاکہکانتان دادگہریی بن لہ مامہلہکردندا، دادگہربن لہگہل خہلگدا.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەرموئى: ﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ، وە ئەوانەى بىپروان، وە ئايەتەكانى ئىمە بە درؤ دەزانن، ئەوانە خاوەنى دۆزەخن يان هاوئلى دۆزەخن، لىرەشدا خواى پەنھانزان بۆيە سەرەنجامى شوومى ئەھلى كوفرى باسكردو، تاكو وا نەزانرى كە لەبەرئەوئى خوا ﷻ دەفەرموئى: لەگەل كافراندا دادگەربن، پەنگە خوا لە كافران رازى بى و گلەيى لىيان نەبى، نەخىر، بەلكو خوا لەبەر دوو ھۆكاران دەفەرموئى: لەگەل كافراندا دادگەربن:

۱/ ئيماندار ناگونجى ستمكاربى و ناگونجى لاروخوار بى، بەلكو دەبى راست و دادگەربى، وەك گوتمان دادگەرى سىفەتتىكى گرنگ و بنەپەرتى ئىنسانى ئيماندارە لەگەل كافران و مسولماناندا، وە مسولمانان ستمەيان لى ناوەشىتەو، بۆيە خواى بەرز دەفەرموئى: لەگەل كافرانىش دادگەربن، چونكە ئەگەر كافرەكەش لى بوشىتەو ستمەى لىبەكەى، تۆ لىت ناوەشىتەو زولمى لىبەكەى، وەك زۆر جار من بە خەلكى خۆمانم گوتو، تۆ كە دەگەيە كەسەك پەنگە شايستەى ئەو نەبى سلاوى لىبەكەى و رىزى لى بگرى، بەلام ئىو شايستەى ئەو نەو ئەوئەتان لى دەوئەشىتەو كە سلاو بگەن و رىز لە خەلك بگرن، تۆ تەماشى بەرانبەرەكەت مەكە، تەماشى خۆت بگە، چىت لى دەوئەشىتەو بەو شىو مامەلە بگە، دادگەرى و راستگوى و دەستپاكى و سىفەتى بەرزت لى دەوئەشىتەو، بەو سىفەتە بەرزو چاكانەى خۆت مامەلە بگە، با بەرانبەرەكەشت شايستەى ئەو نەبى، وە دەشگونجى تۆ بە ھەلەداچووبى و بەرانبەرەكەت شايستەى بى، تۆ پىت وابى شايستە نى، بە ھەر حال ئەو ھۆكارىك بوو.

۲/ ھۆكارى دووئەوئەوئە كە سروشتى ژيانى دنيا وايە بە دادگەرى بەرپوئە دەچى لەگەل كافران و مسولماناندا، وە دادگەرى بناغەى ھەلسوكەوت و بناغەى پىكەوئە ژيان و تەبايى، بە دادگەرى نەبى ژيان تىكەدەچى، بۆيە زانايانى ئىسلام گوتوويانە: (إِنَّ الْمَلَكَ يُبْقَى مَعَ الْكُفْرِ، وَلَا يُبْقَى مَعَ الظُّلْمِ)، واتە: دەستەلات و ھوكمرانى بە كوفروئە دەمىنئەوئە بەردەوام دەبى، بەلام بە ستم و زولمەوئە نامىنئەوئە بەردەوام نابى، جا تەماشى دنيا بگەن ئەو ولاتانەى كافر، بەلام لە نىو خۆياندا و بۆخۆيان باشن، بەردەوامن، بەلام ئەو ولاتانەى

مسوئلمانان که زولم و ستهم ده‌کەن، تیکده‌چین و به‌رده‌وام نابین، قسه‌که زۆر جوانه، پادشایه‌کی کافر ئە‌گەر داد‌گه‌ریی له‌گه‌ڵ خه‌لکه‌که‌ی خۆی، ده‌گونجی به‌رده‌وام بی، به‌لام ده‌سته‌لات‌داریکی مسوئلمان یان به‌روا‌هت مسوئلمان^(۱) مادام زالم بی به‌رده‌وام نابی، وه سه‌ره‌نجام خه‌لک لیی راده‌په‌رن و سه‌رنخوونی ده‌کەن وهک: (زه‌ین ولعابیدین بنو عه‌لی و حوسنی موباره‌ک و موعه‌مه‌ر قه‌زافی و عه‌لی عه‌بدو‌للا صالح و به‌شار ئە‌سه‌دیشیان به‌دوادا ده‌چی به‌م زووانه‌ی ان شاء الله)، که‌واته: بۆیه‌ خوای بالاده‌ست لی‌ره‌دا باسی سزای کافر‌ه‌کان ده‌کات، که‌ خاوه‌نی کلپه‌ی دۆزه‌خن و هاوه‌لی کلپه‌ی دۆزه‌خن، که‌س وا گومان نه‌بات که‌ خوا ﷺ بۆیه‌ ده‌فه‌رموی له‌گه‌لئاندا داد‌گه‌ربین، چونکه‌ که‌ خۆشی ده‌وین یان گله‌یی لی‌یان نیه، نه‌خیر کافر هه‌ر کافر و خاوه‌نی دۆزه‌خه، به‌لام تو لی‌ت ناوه‌شیته‌وه زولم بکه‌ی، وه سروشتی ژبانی دنیا ئە‌وه هه‌لده‌گری که‌ ده‌بی داد‌گه‌ریی تیدا بچه‌سپی.

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اٰذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ

عَلَيْكُمْ اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ﴾،
 ئە‌ی ئە‌وانه‌ی ئیمان‌تان هی‌ناوه! یادی چاکه‌ی خوا بکه‌نه‌وه به‌سه‌ر خۆ‌تان‌ه‌وه، کاتیک کۆمه‌لێک ویستیان ده‌ست‌تان بۆ درێژ بکه‌ن و خوا ده‌ستی گیرانه‌وه، یه‌کیک بۆی هه‌یه، بلێ: باشه لی‌ره‌دا ده‌ست‌درێژ‌کردنه‌که به‌س بۆ سه‌ر پینجه‌مبه‌ر ﷺ بوو، به‌ پێی ئە‌وه‌ی له‌ هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌که‌یدا باس‌مان کرد، ئە‌دی بۆچی خوا ده‌فه‌رموی: که‌سانیک ویستیان ده‌ست‌تان بۆ درێژ بکه‌ن؟

وه‌لامه‌که‌ی ئە‌وه‌یه‌ که‌: هه‌موو ئیمان‌داریکی راست پینجه‌مبه‌ری خوای ﷺ له‌ خۆی خۆش‌تر ده‌وی و له‌ خۆی پێی له‌ پینشته‌، وه ئە‌و ئیمان‌دارانه‌ی که‌ له‌ خزمه‌تی دابووون پینان خوش‌بووه هه‌ر هه‌موویان له‌نیو بچن، به‌س پینجه‌مبه‌ر ﷺ سه‌لامه‌ت بی و هیچی به‌سه‌ر نه‌یه‌ت، وه ئە‌گه‌ر ئە‌و شتیکی به‌سه‌ر هاتبایه، وه‌ک ئە‌وه وابوو هه‌موویان شتیان به‌سه‌ر هاتبی.

(۱) چونکه هه‌ندی له‌و حوکمه‌رانه‌ تینج‌ووانه‌ کوفری روون و ئاشکرایان لی‌ بینراوه‌و بیستراوه، واته: ئە‌وانه‌ی لی‌بیاو تونس و میسرو یه‌مه‌ن و سووریا.

پاشان ئیمە بنچینهیهکی (أصول الفقه) مان ههیه ده‌ئێ: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى) واته: تايبه‌تمه‌ندبوونی هۆکاری هاتنه‌ خوار، رینگا ناگرێ له گشتگیریی واتایه‌که‌ی، هۆیه‌که‌ی ئه‌وه‌بووه‌ که کافرێک و یستووێه‌تی پیغه‌مبەر ﷺ بکوژی، به‌لام خوای په‌روه‌ردگار له‌و رووداوه‌ حوکمیکی گشتی دهره‌یناوه‌، چونکه‌ زۆر جاری دیکه‌و زۆر مسوڵمانی دیکه‌ش که‌وتوو‌نه‌ته‌ به‌ر مه‌ترسی کافرانه‌وه‌و، و یستووێانه‌ زه‌فه‌ریان پی‌به‌ه‌ن و په‌لاماریان بدن، خوای په‌نه‌انزان ئه‌و چاکه‌یه‌ ده‌خاته‌ به‌رچاوی هه‌موویان، که‌ زۆر جار دهر‌بازیان ده‌کاو چه‌پاله‌یان ده‌داو، نایه‌ئێ بکه‌ونه‌ بن ده‌ستی کافران.

وه‌ ده‌شگونجی ئاواش وه‌لام بدریته‌وه‌: که‌ له‌راستیدا هه‌یج که‌سیک له‌ مسوڵمانان نیه‌، وه‌ هه‌یج کۆمه‌لێکی مسوڵمانان نیه‌ له‌ ژایاناندا دووچاری ترسو و پیلانی دوژمنان نه‌بنه‌وه‌، وه‌ خوای بالاده‌ستیش دهر‌بازی نه‌کردبن، هه‌میشه‌ ئیمانداران له‌گه‌ڵ نه‌خشه‌و پیلانی گلاوی دوژمناندا رووبه‌روو ده‌بنه‌وه‌، وه‌ خوای په‌روه‌ردگاریش دهر‌بازیان ده‌کات، به‌ئێ جاری واش هه‌یه‌ تووشی زیانیش دین، به‌لام زۆر جار خوا ئیمانداران سه‌لامه‌ت ده‌کات، مه‌به‌ست پیی ئه‌و سه‌لامه‌تییه‌، که‌ ئیمانداران هه‌میشه‌ ئه‌و نیعه‌ته‌یان له‌به‌رچاو بی‌ت.

مه‌سه‌له‌ی شه‌شه‌م: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه‌ با

ئیمانداران ته‌نیا پشت به‌ خوا به‌ستن، له‌ شوینی دیکه‌دا شیمان کردۆته‌وه‌، ئیستاش شیده‌که‌مه‌وه‌، وشه‌ی (تَوَكَّل) له‌سه‌ر کیش (وزن)ی (تَفَعَّل)ه‌، له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا ئه‌م کیشه‌ بو‌ شتیکه‌ به‌ زۆر بکری، به‌ جه‌خت لی‌کردنه‌وه‌، (تَكَلَّف) واته‌: خو‌ ئه‌زیه‌تدان‌و، خو‌ زۆر ماندوو‌کردن، (تَوَكَّل)یش، واته‌: وه‌کیل‌گرتن، خوای زانا ده‌فه‌رموی: با ئیمانداران ته‌نیا خوا به‌ وه‌کیل‌بگرن، وه‌کیل‌به‌ که‌سیک ده‌گوتری که‌ تو‌ ده‌یکه‌یه‌ کار پی‌سپێردراوی خو‌ت، وه‌کیل‌واته‌: کار پی‌سپێردراو، وه‌ک چۆن یه‌گی‌ک ده‌ئێ: فلان که‌سه‌م کردۆته‌ وه‌کیلی خو‌م، واته‌: کاری خو‌م به‌و سپاردوه‌و ئه‌و له‌ جیاتی من کاره‌که‌ ده‌کات، ئیمانداران ده‌بی‌ کاری خو‌یان به‌ خوا بسپێرن، به‌لام کار به‌ خوا سپاردن، مانای وانیه‌ تو‌ ده‌ستبه‌رداری هۆکاره‌کان بی، به‌لکو ده‌بی‌ تو‌ له‌ دله‌وه‌ به‌ خواوه‌ په‌یوه‌ست بی، وه‌ کاری خو‌ت

ھەواللەي خىۋاي پەرۋەردگار بىكەي، كەۋاتە: (تَوَكَّل) واتە: خوا كىردن بە كار
 پېسىپىردراۋى خۆت، ئىنجا (تَوَكَّل) ئىشى دىلە، كەۋاتە: ئايا كەسىك كە سەفەر
 دەكات، ھۆكارەكان وئىل بىكات و بلى: پىشتم بە خوا بەستوۋە نان و توئىشوو لەگەل
 خۆي نەبات، ولاخى پى نەبى، يان سەيارەي پى نەبى، بلى مادام پىشتم بە خوا
 بەستوۋە، نان و توئىشوو بۇ چىيە؟ ھۆكارى سەفەرم بۇ چىيە؟ ئايا راست دەكات و
 تىگەيشتوۋە لە مەسەلەي پىشت بە خوا بەستن؟ بە دىئايى نەخىر، بۇچى؟
 چونكە پىشت بە خوا بەستن، ئىشى دىلە ۋە قەرەبوۋى ئىشى دەستان ناكاتەۋە، تۆ
 ئەۋەي بە دەست پىت دەكرى، دەبى نامادەي بىكەي، نان و توئىشوو، جل و بەرگ و
 پىلاۋە، ھۆكارى گواستنەۋەيە... ھەتد، ئىنجا دەبى بلى: دىل بە خواۋە پەيۋەستە،
 بۇچى؟ چونكە جارى وايە ھەموو ھۆكارەكان ساز دەكەي، كەچى رېگرىك دىتە
 پىش و سەفەرەكەت بۇ ناكى، بۇيە لە حالىكدا كە دىت بە خواۋە پەيۋەست بوۋە،
 بلى: خىۋايە! من ھەموو ھۆكارەكان نامادە كىردوون، ئەگەر تۆ بتەۋى بۆم ئاسان
 دەكەي و سەفەرەكەم بۇ دەكرى، بەلام ئەگەر خوا نەيەۋى رېگرىك دىتە پىشى و
 نەخۆش دەكەۋى و سەفەرەكەت بۇناكرى، ترسىك دەبى، دوژمنىك دەبى،
 گۇرانكارىيەك لە كەش و ھەۋا دەبى، سەفەرەكەت بۇ ناكى، كەۋاتە: (تَوَكَّل)
 ئىشى دىلە، كە بىگومان قەرەبوۋى ھۆكارەكان ناكاتەۋە، ھەرچەندە زۇرىك لە
 مسولمانان لەۋە ھالى نىن و پىيان وايە پىشت بە خوا بەستن (تَوَكَّل)
 قەرەبوۋى نامادەكىنى ھۆكارەكان دەكاتەۋە، مادام پىشتت بە خوا قايەمە،
 پىۋىستىت بە ھىچ نىە!

جارى وايە ئەگەر مسولمانىك دوربىنىيەك بىكات بۇ ئەنجامدانى كارىك، ئەۋ
 جۇرە كەسانە دەلىن: تەماشىا بىكەن تەۋەككولى چەند بېھىزە؟! بەلام نەخىر
 ئەۋە تەۋەككول كەمىي نىە، تەماشىا زىانى پىغەمبەر ﷺ بىكەن! ۋەك لە
 زىاننامەيدا ھاتوۋە، نان و توئىشوو سالىكى بۇ خىزانەكانى دادەنا، لە كاتىكدا كە
 لە ھەموو كەسىكىش زىاتىر پىشتى بە خوا بەستوۋە، كەۋاتە: ئىنسان دەبى ھەموو
 ھۆكارەكان نامادە بىكات، ئىنجا دىشى بە خوا پەيۋەست بىكات، جا بۇ جەنگ و
 جىھاد دەچى، بۇ ئاشتىيە، بۇ سەفەر دەچى، دەيەۋى كىرىن و فرۆشتن و
 مامەلەيەك بىكات، ھەر كارىك دەكات.

لهوبارهوه ئهم فهرموودهیهش ههیه، که پیموایه زیاتر بهرچاوی مسؤلمانان روون دهکاتهوه دهربارهی وشهی (تَوَكَّلْ) پشت به خوا بهستن: ﴿عَنْ عَمْرٍو بْنِ أُمَيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أُرْسِلُ نَاقَتِي وَأَتَوَكَّلُ؟ قَالَ: أَعْقَلَهَا وَتَوَكَّلْ﴾ { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۵۱۷) عَنْ أَنَسٍ، وَأَخْرَجَهُ ابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۷۳۱)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۶۶۱۶)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْمٍ: (۱۲۱۰) قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: حَدِيثٌ حَسَنٌ }، واته: عهمری کورپی ئومهیهه خوا لیی رازی بی دهلی: گوتم: نهی پیغهمبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! حوشرهکهم بهره لاکهه و پشت به خوا بهستم؟ فهرمووی: بیبهستهوه و پشت به خوا بهسته.

کهواته: پشت به خوا بهستن بهدیل نیه بو بهستهوه به دست، ههروهک به دست بهستهوههش بهدیلی پشت به خوا بهستن نیه، کهواته: وپرای دابینکردنی هۆکارهکان به دلش پشتت به خوا قایم بکه، بۆچی؟ چونکه جاری وایه به دهستان دهیبهستهیهوه، دواپی یهکیک دی و پهتهکهی لیدهکاتهوه و دهیدزی، یان پهتهکهی دهپسی و درندهیهک تی رۆ دی و دهیخوات، کهواته: مهرج نیه بهستهوه کارهکهت بو تهوا و بکات، وه نهو فهرموودهیهی پیغهمبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نهوه مان بو روون دهکاتهوه، که پشت به خوا بهستن، به دیل نیه بو ههولدان و کۆششکردن و دابینکردنی هۆکارهکان.

له فهرمایشتیکی دیکه دا هاتوه که پیغهمبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویهتی: ﴿لَوْ أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ تَغْدُو خِمَاصًا وَتُرْوَحُ بِطَانًا﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۰۵) تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ قَوِي رِجَالُهُ ثَقَاتُ رِجَالِ الشَّيْخِينَ غَيْرِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هَبِيرَةَ فَمِنْ رِجَالِ مُسْلِمٍ، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۳۴۴)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۴۱۶۴)، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقْمٍ: (۲۴۷)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۷۳۰)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۷۸۹۴)، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ بِرَقْمٍ: (۱۱۸۲) عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: نهگهر ئیوه بهراستی پشت به خوا بهستن، خوا رزقتان دهوات وهک چون رزقی بالنده دهوات، بهیانان به زگی برسیهوه دهروات و ئیواران به زگی تیر دیتهوه!

ئىنسان ئەگەر لەو فەرمايشتە ورد نەبىتەو، وادەزانى پېچەوانەى ئەو قسەيە
كە من گوتەم، كەچى ئەو فەرمايشتە پشتگىرى قسەكەى من دەكات، بۇچى؟

ئايا خوا چۆن رۆزىيى بالئندە دەدات؟ ئايا ئەگەر لەنىو هیلانەكەيدا نەجوولنى،
خوا رزقى بۇ دەبارىنى؟ نەخىر، بە بەلگەى ئەو كە لە فەرمايشتەكەدا دەفەرموى:
(تَعْدُو حِمَاصًا)، جا وشەى: (حِمَاصًا) واتە: زگى بە پشتىيەو نووساوه، بە زگى
بەتالەو بەيانىان دەروات، كەواتە: ئەو بالئندە لە هیلانەكەى دەرەجى، ئنجا
دەفەرموى: (وَتَرُوحُ بِطَانًا) واتە: ئىوارە بە زگى تىر دىتەو، ماناى وايە ئەو
بالئندە جوولەى كردهو ئىشى خۇى كردهو، ئەگەر لە هیلانەكەيدا دەرەجىو باو
راووشكارى نەكردبايە، خوا لە ئاسمانىو رۆزىيى نابارىنىتە نىو هیلانەكەى.

جا با بىنە سەر مەبەستى فەرموودەكە، پېغەمبەر ﷺ دەفەرموى: كەواتە
ئىووش ئەگەر وەك بالئندە پشت بە خوا بەستەن، رۆزىتان دەدات، بەلام پشت بە
خوا بەستەن وەك ھى بالئندە، كە بالئندە بەيانى دەرەجى تا ئىوارى راووشكارى
دەكات، ئنجا ئىوارى بە تىرى دىتەو، بەلام تۆ لە مالى دابنىشى و بلىي: وەك
بالئندە پشت بە خوا بەستەو، نەخىر تۆ وەك بالئندە نەكردەو، چونكە بالئندە
دەروات ھەولدەدات، بەلام تۆ ھىچت نەكردەو، بۇيەش وا دەلىم: چونكە ھەندىك
لە ئەھلى تەسەووف بە ھەلە ئەم فەرمايشتە مانا دەكەن و بە ھەلە تىي
دەگەن، دەلىن: تەماشبا بكن! پېغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ئەگەر بەراستى پشت
بە خوا بەستەن، وەك چۆن رزقى بالئندە دەدات، ئاوا رزقى ئىووش دەدات، كە ئەو
راستە، بەلام تەماشبا ھەموو فەرموودەكە بكن، لە كۆتايى دا دەفەرموى: (تَعْدُو
حِمَاصًا)، بەيانىان بە زگى بەتالەو دەروات، (وَتَرُوحُ بِطَانًا) ئىوارەش بە زگى
تىر دىتەو، جا بالئندە بۇچى بەيانىان دەچىتە دەرى؟ بۇئەوھى لە شوئىنىك
رزقىك پەيدا بكات، كە خوا بۇى داناو بە تىرى بگەرپتەو، بەلام بەيانى
لەنىو هیلانەكەى دابنىشى، بېگومان بەيانىش ھەر برسى دەبى و ئىوارەش ھەر
برىسى دەبى.

بۇيە دەبى زۆر ئاگامان لە چەمك و واتاى وشەى (تَوَكَّل) بى، وە ئاگامان لە
چەمكى (قَدَر) بى، چونكە ھەندىك گوتوويانە: مادام ھەموو شتىك بە قەدەرى
خوايە، كەواتە: (تَوَكَّل) ھىچ لە مەسەلەكان ناگۆرى، وە ھىچ كەلئىنىك ناگۆرى؟

بهلام ئیمه دهلیین: ئهوه راست نیه، با روونی بکهینهوه:

۱- له شوینهواریکدا هاتوه که عومهری کورپی خهتتاب خوا لیبی رازی بی گوتوویدهتی: ﴿ مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى النَّاسِ فَلْيَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ﴾ {رَوَاهُ ابْنُ جَرِيرٍ بَسْنَدَهُ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ مَوْقُوفًا، وَقَالَ الْمَنَاوِيُّ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ}، واته: ههر کهسیک دهیهوئ بههیزترین کهس بی، با پشت به خوا بههستی.

کهواته: پشت به خوا بهستن هیزی دل ددهات به ئینسان، مهعنهوویاتی ئینسان بهرز دهکاتهوه، ههست دهکات که خاوهنیک و کارپیسپیروویکی ههیه، که ئهوه زور جیایه لهوهی که تو ههر تهنیا دست به هوکاره ماددییهکانهوه بگری و ههست به هیچ هیزو توانایهکی مهعنهویی نهکهی و، ههست به هیچ سههرپهرشتیارو مشوورگیرو کارسازیک نهکهی.

۲- لهوبارهوه ئهه دهقهش ههیه: ﴿ سَأَلِ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: أَرَأَيْتَ أَدْوِيَةَ تَتَدَاوَى بِهَا وَ رُقَى نَسْتَرْقِي بِهَا، وَتُقَى نَتَّقِيهَا، هَلْ تُرَدُّ مِنْ قَدْرِ اللَّهِ شَيْئًا؟ قَالَ: هِيَ مِنْ قَدْرِ اللَّهِ ﴾ {رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ بِرَقْمٍ: (۳۴۳۷)، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: ضَعِيفٌ، انْظُرْ رَقْمَ: (۷۴۹) فِي (ضَعِيفِ ابْنِ مَاجَةَ)}، واته: پرسیار له پیغهمبهری خوا کرا ﷺ، گوترا: ئایا ئهوه دهرمانانهی که ئیمه خوئمانی پی چارهسههر دهکهین، وه ههنديک دوعا که نهخوشهکانمانی پی چارهسههر دهکهین، وه ههنديک هوکار که خوئمانی پی دهپاریزین، (بو وینه: بهرگ پۆشین له بهر سههرماو گهرماو، زری پۆشین له کاتی جهنگدا بوئهوهی تیرو شیر کاریگهیری نهبی... هتد) هیچ شتیکی له قهدهری خوا دهگیرنهوه؟ (تهماشای بکهن! چ وهلامیکی چهکیمانهی داونهوه) فهرمووی: ئهوانهش ههموویان بهشیکن له قهدهری خوا.

واته: که تو خوت دهرمان دهکهی، یان پیاویکی صالح دوعات بو دهکات و گرفتیکت بو چارهسههر دهبی، هوکاریک دهگریه بهرو له شتیکی دهپاریزیی، بهرگی گهرم له بهر دهکهی سههرمات نابی، خوت فینکدهکهیهوه، ههتاو ناتبا، ئهوانه ههمووی له قهدهری خوان، واته: له قهدهری خوا بووه تو زستانئ خوت دابپۆشی و، تووشی ههلامهت و گوخه و سههرما نهبی، وه ئهگهر نهخوش بووی دوعا بکهی و نهخوشییهکهت چارهسههر بی، هوکاریک بگریه بهرو ئهوه گرفتهت چارهسههر بی، ئهویش ههر له قهدهری خوایه، ههروهها ئهوه کهسهش که ئهوه شتانه

رەچاۋ ناكاتو دەرمان بەكارناھىنى بۇ نەخۇشىيەگە، قەدەرى خاۋايە كە ئەۋىش بەۋ نەخۇشىيە لەنىۋ بېچى، يان خراپتر بىي، لەبەرئەۋەدى دەرمان بەكارناھىنىۋ، دوعا ناكاتو خۇي ناپاريزى، كەۋاتە: پشت بە خوا بەستىن لەگەل قەدەرى خاۋا يەكن، بە قەدەرى خوا پشت بە خوا دەبەستى، بەلام ئىنسانى كافر پشت بە خوا نابەستى، بۇيە ھەمىشە ھەست بەبى پشتو پەنايى دەكاتو ھەست بە بىكەسىي دەكات، ۋە بىگومان ياسا (سنة)ى خاۋايە ھەر كەسك پشت بە خوا بەبەستى، خاۋاى بالادەست كارى بۇ پىكدىنى، دلى بەھىز دەكات، ۋە بۇ زانىارىتان بناغەى بەھىزى ئىنسان، دلى ئىنسانە، ئەگەر ئىنسان لە پروى مەعنەۋىيەۋە بەھىز بوو، كارەكانى بۇ ئاسان دەبن، بۇيە موسا ﷺ كە خوا دەپنىرى بۇ لاي فىرعەۋن، چوار داۋايان لە خوا دەكات، كە خوا پىي دەفەرەمۇي: ﴿ **أَذْهَبَ إِلَى**

فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٤﴾ طە، واتە: برۇ بۇ لاي فىرعەۋن بەراستى ئەۋ ياخى بوۋە،

پىغەمبەر موساش ﷺ دەفەرەمۇي: ﴿ **قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي**

أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي ﴿٢٧﴾ يَقْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾

هَؤُلَاءِ أَخِي ﴿٣٠﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرِي ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ تُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَتَذْكُرَكَ

كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ طە، واتە: گوتى: خاۋايە! سىنەم گوشاد بكة، كارم ئاسان بكة، گرىي

زمانم بكةۋە، كە لە قسەم تىبگەن، ۋە لە كەسوكارم پالپشتىكم بۇ دابنى ئەۋىش ھارۋونى برام بى، پشتى پى بەھىز بكة، ۋە لە كارمدا بەشدارىي بكة، بۇئەۋەدى زۇر تۇ بە پاك بگرىن، ۋە زۇر يادى تۇ بكەين.

كەۋاتە: بناغەى سەرگەۋتنى ئىنسان ئەۋەيە لە پروى مەعنەۋىيەۋە بەھىزىي، پىش ھەموو شت موسا ﷺ داۋاى چى دەكات؟ دەلى: سىنەم فراۋان بكة، ئىنسانى دل گچكە ھەر كە دوو خەمى ھاتنە پىش، يەكسەر دەكەۋى، كەۋاتە: دەبى سىنگت فراۋان بى، ئنجا كارت ئاسان دەبى، ۋە كە كارت ئاسان بوو، ئنجا زمانت دەكرىتەۋە، ۋە كە ۋابوۋى، ھاۋكارى باشترت بۇ پەيدا دەبن، بەلام ئەۋەدى لە زاتى خۇيدا دلى گچكەبى ۋە ھەسەئەى كەم بى، ھەر لە رپوۋە بە دوو خەمان

دلى كۆيّر دەبىتەو، وەك كوردەوارىي خۇمان دەلئىن: (فلان كەس دلى دەلئىي شارە مېروويە، بە دلۆپە ئاويك ويّران دەبى)، شارە مېروو بۆ بە دوو دلۆپە ئاوان ويّران دەبى، چونكە گچكەيە، ھەر كوردەوارىي خۇشمان گوتوويانە: (فلان كەس دلى وەك دەريايە بە ھىچ پّر نايى) جا پشت بە خوا بەستن لە رووى مەعنەوييەو ە ئىنسان بەھىز دەكات، تۆ ھەست دەكەي مشوورخوړيكت ھەيە، كارسازيكت ھەيە، پشت پيى قايمە، ئەو ەش ھىز دەداتە دلّت، چونكە ەلمانىيەكان و ماددىيەكان دەلئىن: كوا پشت بە خوا بەستن، چ كەلئىنيك پّر دەكاتەو؟ وە بيئاگان لەو ە كە (توكل) لايەنى مەعنەويى و دەروونىي ئىنسان پّر دەكاتەو، ئنجا من پەنديكى ەپرەبىم داناو، دەلئىم: (لا يَضْعَفُ جِسْمٌ عَمَّا قَوِيَتْ عَلَيْهِ الرُّوحُ) واتە: جەستە لە بەرانبەر ئىشىكىدا لاواز نايى، ئەگەر روو ەكە لە بەرانبەريدا بەھىز بى، يانى: ھەمىشە ئىنسان بە روو ەبھىز دەبى، ئنجا جەستەكەي بېھىز دەبى.

دەگىرئەو ە كاتى خۇي پياويكى كاروانچىي ھەبوو زۆر بە شان و شەوكت بوو، قەدو قىافەكى زۆر بەھىزو بەرچاوى ھەبوو، جارېك بە رېگادا دەروات كە ولاخى بارى پىيە، لە ناكاو ولاخەكەي لە قوورې دەچەقى، چەتەو رېگريش لەوئى كەمىنيان داناو، چونكە دەزانن ولاخ لەوئى دەچەقى، ئنجا كابرا ھەر دەست دەداتە ولاخەكەي و بە بارەو لە قورەكەي دەردىنى، بەلام لەبەر خۇيەو قسەيەكى كردو گوتى: (ئاي زۆرەكە بۆ غىرەتى)، واتە: ئاي ئەو ھىزو قووتە غىرەتېكىشى لەگەلدا بووايە!! ئنجا كابراي رېگر سەرەتا كە دەبىنى ئەو ولاخە بە بارەو دەردىنى و لەو گۆرە دايدەنى دەلئى: ئەو ەي ئەو نىە خۇمى لىبەدەم، چونكە ھەر دەستى بىمگاتى لە پەل و پۆم دەخات، بەلام دوايى كە گوئى لەو قسەيەي دەبى، دەلئى: واديارە ھەر ھىزەو غىرەتى لەگەلدا نىە، ھەر جەستەيەو روو ەي لەگەلدا نىە، بە ھەر حال لىي بە تەماع دەكەوئى، دەنگى دەداو دەلئى: پروتتەو! ئەو ەش دەلئى: بەلئى قوربان چىت دەوئى؟ ئىدى پروتى دەكاتەو، ئنجا كابراي رېگر دەلئى: ئەي بى قەزابى ئەو قووتەي كە تۆ ھەتە، كەس ناوئىرى خۇي لىبەدات، دەلئى: راستە، بەلام ەيفى غىرەتى لەگەلدا نىە، كەواتە: لە ەقىقەتدا ئىنسان بەس جەستە نىە، زۆر جار دەبىنى ئىنسانىكى كورته بالاي بچووك بە ئىنسانىكى گەورە دەوئىرى، بۆچى؟ چونكە لە رووى مەعنەوييەو لەو بەھىزتەرە.

ئنجانا ئه و ئایه تانهش به لگهن له سه ر ئه وه که پشت به خوا بهستن هیژ دهادته ئینسان، خوای بهرز دهر موی: ﴿ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴾ (۱۳) التوبة، واته: نه گهر پشتیان هه لکرد، بلی: خوامان بهسه، بیجگه له و هیچ په رستراوی هه ق و رهوانین، پشتم به و بهستوه، نه و خاوهنی باره گای مه زنه.

ههروهها له سوورهتی (الطلاق) دا دهر موی: ﴿ ... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغٌ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴾ (۳)، واته: هه ر کهس پاریز له خوا بکات، خوا دهر ووی خیری لیده کاته وه، وه بیئه وهی بوخوی فکری پی بشکی رۆزی دهادت، وه هه ر کهس پشت به خوا ببهستی خوای بهسه، خوا کاری خوی دهگه یه نیته جی، به لام خوا بو هه ر کاریک ئه ندازه یه کی داناوه، وه کات و شوینیکی دیاریکراوی داناوه.

خوا له و کهسانه مان بگپری که به راستی پشت به خوا ده بهستو و دلیان به خوا وه په یوهسته، وه دهستی شیان به هوکاره گانه وهیه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی چواره م

پیناسهی ئەم دهرسه

له م دهرسه ماندا نایه تهکانی: (۱۲، ۱۳، ۱۴) ده تووژینه وهو تهفسیر دهکەین، که خوا ﷺ له م سئ نایه ته موباره که دا باسی ئەزموونی شکستخواردووی جووله کهکان و، پاشان نهصرانییهکان دهکات له بواری پهیمان لی وهرگرتن و بهئین به خوا دان دا، لهسه ر بهندایه تیی کردن بو خواو، طاعهت و چاکه کاری، پاشان شکاندنی ئەو پهیمان و بهئینانه، وه سه رهنجام سزاو تۆله ی دنیایی و قیامه تیی خوا عَزَّوَجَلَّ لهسه ر ئەو بی پهیمانی و ئەو بهئین شکاندنه دهخاته روو، که دیاره ئامانجی سه رهکییش له خسته رووی ئەو راستیی، دهرس و په ند لی وهرگرتنی مسوئمانانه، وه پاشان ناسینی ئەو دوو میلله تهیه: جووله کهکان و نهصرانییهکان.

﴿ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ۗ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۱۲﴾ فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۗ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۗ وَلَا نَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳﴾ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيءُ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۗ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿۱۴﴾ ﴾

مانای وشە بە وشەى نایەتەکان

((وہ بہ دنیایی یەوہ خوا پەیمانیکى پتەوى لە وەچەى ئیسپرائیل وەرگرت، وە دوازدە مشوورخۆرمان لە نیودا دانان، وە خوا پێى فەرموون: مسۆگەر من لەگەڵتانم بە مەرجیک نوێژ بەرپا بکەن و، زەکات بدەن و، ئیمان بە رەوانەگراوانم بێنن و، پشتیان بگرن و، قەرزى باش بە خوا بدەن (لەبەر خوا هاوکاری هەژاران و نەداران بکەن)، ئەو دنیابین خراپەگانتان لى دەسپمەو، دەتانخەمە نیو چەند باخیکەو کە رووباریان بەژێردا دەرۆن، ئنجا هەرگامیکتان دواى ئەو بەبیروا بى، ئەو بەیگومان پێى راستى بزر کردو (۱۲) ئیدی لە سۆنگەى هەلۆهشاندنەو پەیمانەگەیانەو، نەفرینمان لیکردن و دلیانمان رەق کرد: وشەکان لە شوینی خویان لادەدەن و دەگۆرن، وە بەشیک لەوێ کە پێى نامۆزگاریی کرابوون لەبیریان کرد، وە بەردەوامیش ناپاکیی دیکەیان لى دەبینى، جگە لە کەمیکیان، دەجا لیان بیوورەو چاوپۆشیان لى بکە، بیگومان خوا چاکەکارانى خۆش دەوین (۱۳) هەر وەها لەوانەش کە گوتیان: ئیمە نەصرانین، پەیمانى پتەومان وەرگرت، بەلام بەشیک لەوێ کە پێى نامۆزگاریی کرابوون لەبیریان کرد، ئیدی لە ئەنجامى ئەو دەدا ئیمەش دوژمنایەتیی و رِق و کینەمان خستە نیوان هەتا رۆژى قیامت، وە لەمەو دواش خوا هەوالیان پێدەدات بەوێ کە لیزانانەو، وردەکاریانە (لە کردەوێ خراپ) دەیانکرد (۱۴)).

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(نَقِيبًا): وشەى (نَقِيب) نایمە بە کوردی دەلێن: سەرپەرشتیار، یان مشوورخۆر، یان بەرپرس، بەلام لە ئەسڵدا دەلێ: (النَّقْبُ فِي الْحَائِطِ وَالْجِلْدِ كَالنَّقَبِ فِي الْخَشَبِ وَالنَّقِيبُ الْبَاحِثُ عَنِ الْقَوْمِ وَعَنْ أَحْوَالِهِمْ وَجَمَعُهُ نُقَبَاءٌ) وشەى: (نَقِيب) لە (نَقْب) هەهاتو، (نَقْب) وهك چۆن كونیك لە دیوار دەكری پێی دهگوتری: (نَقْب)، بەلام لە خشتهو دار كه نهخشەى لەسەر دەكری، یان كه كون دەكری پێی دهگوتری: (نَقْب)، وه (نَقِيب) كهسێكه كه له حال و باڵی كۆمهڵێك بپێچیتەوهو سەرپەرشتیان بكات، وه (نُقَبَاء) كۆی (نَقِيب)ە.

(وَعَزَّزْتُمُوهُمْ): (التَّعْزِيزُ: النُّصْرَةُ مَعَ التَّعْظِيمِ)، واتە: (تَعْزِير) بریتیه لە پشتگرتن لەگەڵ بە گەورەگرتندا، (وَالتَّعْزِيزُ: ضَرْبٌ دُونَ الْحَدِّ، وَهُوَ تَأْدِيبٌ) هەر وهها (تَعْزِير) بە لێدانێك دهگوتری، كه له سزا شهرعیههكان كه مەتر بێ، كه بۆ ته مین كردنی ئینسانی تاوانبارە، به بێ ئەوهی كه ئەو سزا شهرعیهه دیاری كرابێ.

(وَأَقْرَضْتُمُ): (الْقَرْضُ: ضَرْبٌ مِنَ الْقَطْعِ، وَتَقْرَضُهُمْ: تَجَوُّزُهُمُ وَالْقَرْضُ وَمَالٌ يُدْفَعُ بِشَرْطٍ رَدِّ بَدَلِهِ) (قَرْضٌ) جۆرێكه له برین، وشەى: (تَقْرَضُهُمْ) كه له سوورپهتی (الكهف) دا هاتوه، واتە: خۆر لێیان تێدهپهڕی راستهوخۆ لێی نهدهدان، وه هەر وهها (قَرْضٌ) به مائێك دهگوتری كه بدری به كهسێك به مهرجێك دواوی خودی ئەو ماله، یان وینەى ئەو ماله بدری بهو كهسهی كه پێیداوه.

(قَدْسِيَّةً): واتە: رەق، (القَسْوَةُ: غَلْظُ الْقَلْبِ، وَأَصْلُهُ مِنْ: حَجَرٍ قَاسٍ، وَالْمُقَاسَاةُ مُعَالَجَةُ ذَلِكَ)، (قَسْوَةٌ) واتە: دل رەقیی، له ریشهشدا عهزەب به بهردیكى زۆر رەق و سهخت دهلێن: (حَجَرٌ قَاسٍ) واتە: بهردیكى رەق و پتهو (مقاساة) یش بریتیه له چارهسهركردنی بهردیكى رەق كه بشكینری، پێی دهگوتری: (قَاسَاهُ) واتە: ئەو بهرده رەقهی شكاند.

(حَظًا): (الْحَظُّ: النَّصِيبُ الْمَقْدَرُ، جَمْعُهُ أَحَاطٍ وَأَحْظٌ)، (حَظٌّ) له زمانی عەرەبیدا بە بەشێکی دیاریبیکراو دەگوتری که بە (أَحَاطٌ) و بە (أَحْظٌ) کۆ دەکرێتەوه.

(خَائِنَةٌ): (خَائِنَةٌ: جَمَاعَةٌ خَائِنَةٌ، وَقِيلَ رَجُلٌ خَائِنٌ، وَخَائِنَةٌ وَقِيلَ: الْخَائِنَةُ: مَصْدَرٌ) وشەى (خَائِنَةٌ) دەگونجی بە مانای کۆمەڵێکی خیانهتکاربی، وه دەشگونجی پیاویکی خائین بی، که زۆر ناپاکیی کردبی، وه دەشگونجی وشەى (خَائِنَةٌ) لێردا چاوگ بی و مەبەستی پی ناپاکیی بی، دیاره خیانهت پیچەوانەى ئەمانەتە، ئەمانەت واتە: سپاردە پاراستن، خیانهت واتە: ناپاکیی کردن له سپاردەدا.

(فَاعَفَ عَنْهُمْ): واتە: لێیان ببووره، (الْعَفْوُ هُوَ التَّجَافِي عَنِ الذَّنْبِ) ئەوهیه که کهسێک گوناھێک بکات و گوناھەکه نادیده بگری، (وَعَفَوْتُ عَنْهُ قَصَدْتُ إِزَالََةَ ذَنْبِهِ صَارِفًا عَنْهُ) کهسێک گوناھێک دەکات، هەلەیهک دەکات، عەفوو کردنەکهی بریتیه لهوهی که گوناھەکهی نادیده بگری، وهک بلێی گوناھەکهی نهکردبی، یاخود خوێ لی بهسەر وه نهبات، وهک ئەوهی که نهزانێ ئەو گوناھەى کردوه.

(وَأَصْفَحَ): (صَفَحَ) له گەل (عَفُو) جیاوازییان چیه؟ (عَفُو) ئەوهیه که گوناھەکه نادیده بگری، بەلام (صَفَحَ) بریتیه لهوهی که هەر سەرکۆنەشی نهکەى، (عَفُو)، ئەوهیه که تۆ گوناھەکه ببینی، بەلام چاوپۆشیی لی بکەى، بەلام (صَفَحَ) ئەوهیه که وهک بلێی ئەو گوناھەت هەر نهبینیی، دەلی: (صَفَحَ الشَّيْءُ: عَرَضَهُ وَجَانِبَهُ، وَالصَّفْحُ: تَرَكُ التُّرَيْبِ) (صَفَحَ) بریتیه له لای شتێک، یاخود پانایی ئەو شتە، یاخود تەنیشتی، (صَفَحَ) بریتیه لهوهی که تۆ سەرکۆنەى کهسێک نهکەى لهسەر ئەو هەلەیهی که کردوو یهتی.

(فَاعْرَبْنَا): (فَاعْرَبْنَا) و (هَيَّجْنَا) و (أَلْصَقْنَا) هاتوه، ﴿فَاعْرَبْنَا بَيْنَهُمْ﴾

﴿الْعَدَاوَةُ﴾، واتە: دوژمنایهتی و دل رهقییمان له نیواندا پهیدا کردن، یاخود پیمانەوه لکاندن، دەلی (غَرِي بِكَذَا، أَي لَهَجَ بِهِ وَلَصِقَ)، (غَرِي بِكَذَا) واتە:

زۆر بەو شتەوه سەرگەرم بوو، پێوه نووسا، (وَأَصْلُهُ مِنَ الْغِرَاءِ وَهُوَ مَا يُلْصَقُ بِهِ) (غِرَاءٌ) بە صمغ و کەتیرە و هەر شتێک دەگوترێ کە مرۆف شتیکی پێ بە شتیکی دیکەوه بنووسینی، (أَغْرَيْتُ فَلَانًا بِكَذَا، أَلْهَجْتُ بِهِ)، له کوردەواریی خۆماندا دەڵین: تێمبەردا، یاخود شتەکەم پێوه خەریک کرد، یاخود پێمه وەنووساند.

(يَصْنَعُونَ) (الصُّنْعُ إِجَادَةُ الْفِعْلِ) (صُنِعَ) بریتیه لهوهی هەرشتیک بە رێکیی

بکری، کە دەفهرموی: ﴿ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا

يَصْنَعُونَ ﴾، واتە: خوا هەواییان پێدەدا بهوهی کە زۆر بە وردەکاریی دەیانکرد، کە لێرەدا مەبەست پێی کردەوه خرابەکانیانە، هەرچەندە زۆر وردەکاریی و پەنھانیان تێدا کردبێ، بەلام خوا هەواییان پێدەدا بهوهی کە کردووینانە.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوَا ﷺ له نایه‌ته‌کانی پی‌شوودا که دهیفرهمون، رووی دواندنی له ئیمانداران بوو، نُنجا خوَا ﷺ باسی ئەزموونی جووله‌که‌کان و نه‌صرانییه‌کان ده‌کات له په‌یمان و به‌ئیندانیاندا به‌خوَا، وه پاشان شکاندنی ئەو به‌ئین و په‌یمان، بوئه‌وه‌ی مسولمانان په‌ندی لی وهر‌بگرن، نُنجا ئیمه له سه‌ره‌تای ده‌ست‌پیکردنی ته‌فسیرکردنی ئەم سوورپه‌ته موباره‌که‌وه، باس‌مان کرد، که یه‌که‌م نایه‌تی ئەم سوورپه‌ته باسی په‌یمان ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿يَتَّيَّنُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوفُوا بِالْعُقُودِ﴾، بو‌یه له زۆر شوینی ئەم سوورپه‌ته‌دا باسی به‌ئین و په‌یمان ده‌کری، لی‌ره‌دا ئەمه یه‌کیکه له‌و شوینانه که خوَا بو‌مان باسی به‌ئین و په‌یمانیک ده‌کات که له جووله‌که‌کانی وهر‌گرتوه، دیاره مه‌به‌ست له جووله‌که‌کان (بَنِي إِسْرَائِيل) ه، واته: وه‌چه‌ی ئیس‌رائیل، چونکه ئیس‌رائیل نازناوی پی‌غه‌مبهر (یه‌عقوب) ﷺ، که دوازده کوری بوو ون، یه‌کیکیان یوسف بوو، یه‌کیکی دیکه‌یان بنیامین بوو، له‌گه‌ل ده‌برایه‌که‌ی دیکه‌یان، یوسف و بنیامین به‌ته‌نیا له‌دایکیک بوون، ئەوانی دیکه‌ش له‌دایکیک بوون، هه‌موویان کورانی (یه‌عقوب) ن، جا ئیس‌رائیل نازناو و شو‌ره‌تی (یه‌عقوب) ه، که ده‌فه‌رموی (بَنِي إِسْرَائِيل) رۆله‌کانی ئیس‌رائیل، بی‌گومان وه‌چه‌ی ئیس‌رائیل، هه‌موو ئەوانه‌ن به‌کورو کچه‌وه که ده‌چنه‌وه سه‌ر یه‌عقوب و له‌یه‌عقوب په‌یدا بوون، (یه‌عقوب) یش کوری (ئیس‌حاق) ه، (ئیس‌حاق) یش کوری (ئیس‌راهیم) ه، سه‌لامی خوَا له‌سه‌ر هه‌موویان بی، جا لی‌ره‌دا خوَا ﷺ بو‌مان باسی ئەو په‌یمان و به‌ئینه‌په‌وه ده‌کات که له‌به‌نی ئیس‌رائیلی وهر‌گرتوه ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، ده‌فه‌رموی: بی‌گومان خوَا په‌یمانیک پته‌وی وهر‌گرت له‌وه‌چه‌ی ئیس‌رائیل، (الميثاق: الْعَهْدُ الْمَوْكَدُّ، الْعَهْدُ الْمَوْثَقُ) په‌یمانیک پته‌و، په‌یمانیک داکوکی له‌سه‌ر کراو و جه‌خت له‌سه‌ر کراو، نُنجا ئایا په‌یمانی چی لی وهر‌گرتن؟ په‌یمانی به‌ندایه‌تی بو‌خوَا کردن، په‌یمانی پابه‌ندی به‌شه‌ریعه‌ته‌وه، په‌یمانی فه‌رمان‌به‌ریی کردن بو‌ پی‌غه‌مبهرانیان (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی)، ﴿وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا﴾، وه له‌نیو به‌نی ئیس‌رائیلدا دوازده (نَقِيب) مان ناردن (نَقِيب) واته:

مشوورخۇر، بەرپرس، بۇچى دوازده بوون؟ چونكه جوولهكهكان دوازده تيره بوون، هەر تيرههك چۆتەوه سەر يەگىك له كورەكانى يەعقووب، هەر كورپىك بەرەبابىكى لى كەوتۆتەوهو تيرهو هۇزىكى لى كەوتۆتەوه، خواى پەروردگار بۇ رىكخستنى كاروباريان، له نيو هەرگام لهو تيرانەدا مشوورخۇرىكى پەيدا كردوه، جا ئايا ئەوه به وهحى بووه بۇ پىغەمبەرى سەردەمى خۇيان سەلامى خواى لەسەر، كه خوا بفرموى: فلان كەس بكه به (نەقىب)ى فلان تيرهو هۇز، ياخود خواى بالادەست ئەو سەلاحىهتەى بهو پىغەمبەرە داوه، كه له نيو هەر تيرههكدا (نەقىب)ىك

هەلبۇزىرى، هەردووكان گونجاون، ئنجا دفرموى: ﴿ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ﴾، وه خوا فەرموى: {بەو دوازده (نقىب)دى فەرموو}، من لەگەلتانم، كه ئىووش سەرپەرشتى هەر گام لهو دوازده تيرهو هۇزه دەكەن، كه به هەموويان گەلى جوولهكه پىكدىن، بەلام بىگومان لەگەل بوونى خوا بۇ هيچ گەل و كۆمەلىك به گۆترە نيهو خواى كاربهجى لەخۆوه وه لەگەل كەس نيه، ئنجا كه لىردەدا

دفرموى: ﴿ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ﴾، خۇ خوا لەگەل هەموو دروستكراوهكانى خوى دايه، به زانيارىي و به دەسەلاتو به ئىرادەوه، لەگەل هەمووان دايه و ئاگاي له هەمووانه هيچ شتىك نيه بەبى ئىرادەى خوا بى و بچى، بەلام لىردەدا كه دفرموى: ﴿ إِنِّي مَعَكُمْ ﴾، ئەم لەگەل بوونه لەگەل بوونىكى تايبەتە، واتە: لەگەلتان دام به پشت گرتن و هاوكارىي كردن و كار بۇ ئاسان كردن، وه سەرخستن، ئنجا ئەم لەگەل بوونه تايبەتەى خوا، دياره به گۆترە نيه، بۇيه دفرموى:

﴿ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾، وه خوا فەرموى: من لەگەلتانم

ئەگەر نوپز بەرپا بكەن و، زەكات بەدن و، برپا بىنن به رەوانەكراوانى من، وه پشتيان بگرن و ريزيان لى بگرن، وه قەرزى باش به خوا بەدن، (واتە: لەبەر خوا

هاوكارىي هەزارو نەداران بكەن)، ئەگەر وابكەن ﴿لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ

سَيِّئَاتِكُمْ﴾، به دئىيى يهوه، خراپەكانتان لى دەسپمەوه، يانى: جگە لهوهى كه

له‌گه‌لتانم، له‌ دنیا‌دا پشتتان ده‌گرم و هاوکاربیتان ده‌گم، له‌ دواروژیشدا خراپه‌کانیش‌تان لئ‌ ده‌س‌ر‌مه‌وه، ﴿وَلَا تَدْخُلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، وه به‌ ته‌ئکید ده‌ستانخه‌مه‌ نیو‌ چهند باخیکه‌وه که‌ رووباریان به‌ ژیردا ده‌روؤن، واته‌: به‌هه‌شته‌کان.

لی‌رده‌دا خ‌وای په‌روه‌ردگار هه‌ر به‌ کور‌تی ده‌فه‌رم‌وئ: به‌لئین و په‌یمانی له‌ به‌نی ئیس‌رائیل وهر‌گرت، به‌لام له‌ سووره‌تی (البقره)‌دا { وه‌ک له‌ به‌رگی یه‌که‌می ئەم ته‌فسیره‌دا باس‌مان کرد، له‌ نایه‌تی (۸۳ و ۸۴)‌دا { به‌ ته‌فصیل باسی ئەو په‌یمانه‌ ده‌کات که‌ له‌ جووله‌که‌کانی وهر‌گرت‌وه، په‌یمانی‌کی ده‌ بر‌گه‌یی بووه، ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۸۳﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿۸۴﴾، ئەوه ئەو په‌یمانه‌ ده‌ (۱۰) بر‌گه‌یی یه‌، که‌ لی‌رده‌دا ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ

اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، خوا په‌یمانی‌کی پته‌وی له‌ وه‌چه‌ی ئیس‌رائیل وهر‌گرت، قورئانیش هه‌ندیکی هه‌ندیکی روون ده‌کاته‌وه، ئجا خوا ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾، هه‌ر کامی‌ک له‌ نیوه‌ د‌وای ئەوه، (واته‌: د‌وای ئەو په‌یمان لئ‌ وهر‌گیرانه‌)، بی‌پروا بئ‌، ئەوه‌ پ‌یی راستی ون‌ کرده‌، جا لی‌رده‌دا خ‌وای داد‌گه‌ر ده‌یه‌وئ ئەوه‌ بخاته‌وه‌ بیری مس‌ولمانان، که‌ کاتی خ‌وای په‌یمانی‌کی ئا‌وای له‌ جووله‌که‌کان وهر‌گرت، به‌لئین و موژده‌ی زو‌ریشی پ‌یدان، که‌ ئەگه‌ر پابه‌ندبن به‌و به‌لئین و په‌یمانانه‌وه، خوا ئەوه‌تان بو‌ ده‌کات و ئەوه‌تان بو‌ ده‌کات، له‌ دنیا‌دا سه‌رتان ده‌خات و پشتتان ده‌گرئ، وه‌ له‌ دواروژیشدا گونا‌هه‌کانتان لئ‌ ده‌س‌ر‌پته‌وه‌وه‌ ده‌تانخاته‌ نیو‌ چهند باخیکه‌وه، که‌ رووباریان به‌ ژیردا

دەرپۆن، وە ترساندنیشی و ھەرپەشەشی لێکردن کە ھەرکامێک لە ئیوھ لە دوای ئەو پەیمانە کە لێتان وەرگیراوە، بێپرۆبایی، ئەووە پڕی راستی ون کردووە، وە ھەر کەسیک پڕی راستی ون کرد، ھەم لە دنیادا زیانبەرەو دەفەوتی، و ھەم لە دواپۆزیشدا گوناھبارەو، تووشی سزاو جەزەبەھی خوا دی.

ئنجما لە نایەتی دووھمدا دیتە سەر ئاکام و سەرەنجامی ئەو پەیمان لێ وەرگیرانەو دەفەرموی: ﴿ فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ ﴾، دیارە پەیمانەکەیان شکاندو پێو پابەند نەبوون، خوا دەفەرموی: جا بە ھۆی ھەلوھشانندنەوھیان بۆ پەیمانەکەیان سزیمان دان، خوا باسی پینج جۆر سزا دەکا، دیارە پێشی پینج شتی بۆ دیاری کردبوون کە ئەگەر بیانکەن: نوێژ بەرپا بکەن، زەکات بدن، ئیمان بە پیغەمبەرائی خوا بینن، پشتیان بگرن، وە لە پیناوی خوادا مائی خۆیان ببەخشن، ئەگەر ئەو پینج شتە بکەن، ئەو بەئینانەیان بۆ دینیتە دی، بەلام لە ئەنجامی پەیمان شکاندن دا، خوا گیرۆدەیی کردن بە پینج شتەو، واتە: پینج جۆر سزای دان ﴿ فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ ﴾، بە ھۆی پەیمان شکاندنەیانەو ھەلوھشانندنەوھی

پەیمانەکەیانەو: ﴿ لَعَنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهَا وَتَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تُزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ﴾، گوناح ھەندیکی ھەندیکی پەلکیش دەکات، ئاگاداربنا! (گوناھیکت کرد، ئەو گوناھە وات لێ دەکات گوناھیکی دیکەش بکە) ھەرودک چۆن چاکەکان یەگدی پەلکیش دەکەن، چاکە یەکت کرد ئەو چاکە یە وات لێ دەکات چاکە یەکی دیکەش بکە، کە بە پۆژووی بیر دەکە یەو لەوھی کە نوێژیکیش بکە، قورئان بخوینی، زیکر بکە، کە دەچیتە مزگەوتی بیر دەکە یەو لەوھی دوو پکات نوێژی سالاو لێکردنی مزگەوت بکە، گوئی لە قسە یەکی خیر بگری، قورئان بخوینی، بەئێ چاکەکان یەگدی پەلکیش دەکەن و رادەکیشن، خراپەکانیش یەگدی پەلکیش دەکەن و رادەکیشن.

لێرەشدا خوا دەفەرموی: بە ھۆی شکاندنی پەیمانەکەیانەو، نەفرینمان لێکردن، کەواتە: ھەرکەسیک پەیمان بشکینی، وە بەر لەعنەتی خوا دەکەوی، ئنجما ئایا

الْمُحْسِنِينَ ﴿ ۱۹۵ ﴾، لە رپی خوادا مائی خۆتان بیه‌خشن لە رپی جەنگ و جیهاددا بیه‌خشن، وە بە دەستی خۆتان خۆ مەفەوتینن، یانی: ئەگەر مائی خۆتان نەبەخشن و جیهادی مائی نەکەن، دوژمن بەسەرتان زال دەبی و بە دەستی خۆتان خۆ دەفەوتینن، کەواتە: تەماشای بکەن نایەتەکە چ دەگەیهێنن، ئەگەر لە سیاقی خۆی دەرت هینا؟ دەگونجی بە مانایەکی هەڵە بەکاربهێنری، کە خۆی پەرودرگار مەبەستی نەبوو، وە لەگەڵ نایەتەکانی دیکە قورئانیشدا تیکدەگیرری، جا ئەو پپی دەگوترری گۆرینی مەعنەوی.

ئنجای بەلای چوارەم کە بەسەریان هاتو گوناھی چوارەم کە کردیان لە ئەنجامی پەیمان شکاندنا: ﴿ **وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ** ﴾، بەشیک لەو هی پپی ئامۆژگاری کرابوون لە بیران کرد، واتە: بەشیک لە دینی خوا کە پپی ئامۆژگاری کرابوون، بەشیک لە کتیبی خویان فەرامۆش کرد، ﴿ **وَلَا نَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا**

مِنْهُمْ ﴾، وە گوناھی پینجەمی دەرھاویشتەھی ئەو پەیمان شکاندنا، ئەو بوو کە دەفەرموی: بەردەوام تۆ خیانتیان لئ دەبینی، بەردەوام ناپاکی دەکەن و تۆ ئاگاداری ناپاکی یەکانیان دەبی، کە لیرەدا پرووی دواندن لە پیغەمبەر ﷺ، یان ھەر کەسێک کە قورئان دەخوینتەو، ئەھی مسوئلمان! تۆ بەردەوام ناپاکی لە جوولەکەکان دەبینی، خیانتیان لئ دەبینی، ﴿ **إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ** ﴾، جگە لە کەمیکیان، ئەو کەمانەش ئەوانەن کە مسوئلمان دەبن، یاخود ئەوانەن کە ئینصافیان ھەبە، وەك زۆرجار لە ئەمریکا و لە لاتانی رۆژئاوا ھەندیک لە جوولەکەکان لە دژی سیاسەتی دولتەتی ئیسپرائیلی ئیستا خۆپیشانندان دەکەن، ئەو کاتەھی کە قەواری جوولەکە لە غەزە دەدا، یەکیک لە قەشە گەورەکانی جوولەکە لە بەریتانیا پاسپۆرتەکەھی خۆی سووتاند، وە لە ئەمریکا خۆپیشاناندان دەکرد، دژی سیاسەتی زایۆنی، مەبەست ئەو جوۆرە کەسانەن، جا تەماشای بکەن! دینی خوا چەند بە ئینصافە جوولەکەکانیش پۆلین دەکات، کەمیکیان کە بە ئینصافن یان ئیمان دینن، ئەو کەسانە جیادەکاتەو کە ئەوانە خائین نین، جا خۆی دادگەر بە پیغەمبەر ﷺ وە بە ھەرکەسێک کە لە رپی پیغەمبەرەو دەروا دەفەرموی: ﴿ **فَاعْفُ عَنْهُمْ**

وَاصْفَحْ ﴿۱۲﴾، لییان ببورده و چاوپوشییان لی‌بکه، (عضو) له کوردیدا ئیمه ده‌لئین: لی‌بوردن، لی‌بوردن ئه‌وه‌یه گونا‌هه‌که‌ی ده‌بینی، هه‌له‌که‌ی ده‌بینی، ده‌لئیی ئه‌وه هه‌له‌که‌ته، ئه‌وه گونا‌هه‌که‌ته، به‌لام برۆ‌گه‌ردنت ئازادبئی و ئه‌وه لی‌م‌بوردی و لی‌ت ناپی‌چمه‌وه‌و سزات نادم له‌سه‌ر ئه‌و گونا‌هه، به‌لام (صَفَح) ئه‌وه‌یه که گونا‌هه‌که، یان هه‌له‌که به چاوی کابرا دانه‌ده‌یه‌وه، چونکه (صَفَح) له‌وه‌وه هاتوه، واته: لاملی تی‌بکه‌ی و هه‌له‌که‌ی نادیده بگری، وه‌ک هه‌ر هه‌له‌شی نه‌کردبئی، ئنجا خوای لی‌بورده ده‌فه‌رموی: تو له‌گه‌ل‌ئی‌اندا به لی‌بورده‌یی و چاوپوشی کردن مامه‌له‌ بکه، **﴿إِنَّ اللَّهَ**

يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳﴾، بی‌گومان خوا چاکه‌کارانی خوش‌ده‌وی، یانی: ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل ئه‌و خراپه‌کارانه‌شدا لی‌بوردن و چاوپوشی کردن هه‌ر باشه، دیاره ئه‌ویش له کاتی خوی و له شوینی خۆیدا و له سنووری خۆیدا، وه‌ک دوایی له مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کاندا زیاتر روونی ده‌که‌ینه‌وه، چونکه هه‌ندی‌ک له تو‌یژه‌ره‌وانی قورئان گوتوو‌یانه: ئه‌م رسته قورئانییه **﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ﴿۱۴﴾**، نه‌سخ بۆته‌وه، به‌لام پی‌شته‌ر باس‌مان کرد له سه‌ره‌تای سووره‌تی (المائدة) وه‌ که زانایان هه‌موو له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌ک ده‌نگن که سووره‌تی (المائدة) هیچ نایه‌تیکی مه‌نسووخی تی‌دا نیه، که‌واته: ئه‌و قسه‌یه راست نیه که ئه‌م رسته‌یه **﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ﴿۱۵﴾**، لییان ببورده و چاوپوشییان لی‌بکه! نه‌سخ بۆته‌وه، ئه‌دی چۆن ده‌گونجی له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که ئه‌وانه‌ی په‌یمانیش ده‌شکینن و خیانه‌ت ده‌که‌ن، چاوپوشییان لی‌بکه‌ی؟ دوایی روونی ده‌که‌ینه‌وه.

ئنجا له‌ گۆتاییدا دیته‌ سه‌ر باسی خیانه‌ت و په‌یمان شکینی نه‌صرپانییه‌کانیش و ده‌فه‌رموی: **﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ ﴿۱۶﴾**، وه له‌وانه‌ش که گوتیان: ئیمه نه‌صرپانیین، په‌یمان‌یکی پته‌ومان لی‌یان وه‌رگرت، ئه‌مه‌ نامازه‌یه به‌وه که ئه‌وانه راست ناکه‌ن، نه‌صرپانیی نین، **﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ﴿۱۷﴾**، ئه‌وانه‌ی خۆیان گوتیان: ئیمه نه‌صرپانیین، واته: هه‌ر به‌لاف لی‌دان و ئیددیعا و ده‌لئین، به‌لام له‌راستییدا نه‌صرپانیی نین، چونکه نه‌صرپانیی که‌سیکه‌ دینی

خوای سەر خستىبى و پىغەمبەرانى خوای پشت گرتىبى و يارمەتى دابن، که ئەوان وانه بوون، بۇيە ئەو نازناوھيان بە ئىدديعاو بە لاف لىدان بۆ تۆمار دەكات، جا دەفەرموى: لەوانىش پەيمانى پتەومان وەرگرت، ﴿ فَتَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا

بە ﴾، بەشيك لەوھى کہ پىي نامۆزگارىي كرابوون، فەرنامۆشيان كىردو لە بىريان بردهو، ھەمىشە ھۆي پەرتەوازەبوونى مىللەتان، واتە: ئەوانەى خواھنى بەرنامەى ئاسمانىن، ئەو بوو کہ بوونەتە تاقم تاقم، ھەر تاقمەو دەستەيە بەشيكى ئايىنەگەى گرتو و لايەن و بەشەكانى دىكەى فەرنامۆش كىردو، سەرەنجام لە بەينى خۇياندا بۆتە دەمەقائى و مشتومپىان و ھەركامىكىان بەشەگەى خۆي پى راست بوو، بەلام ئەوھى کہ دەبىتە ھۆي يەكپىزى ئەوھىە کہ ھەموو دىنەگە بگىرى و ھىچى لى فەرنامۆش نەگەى، ئەو كاتە کہ مەرفۇ ھەمووى پىكەو گرت و ھەمووى تەماشى كىرد: لايەنى عەقىدە، لايەنى عىبادەت، لايەنى سىياسەت، لايەنى حوكم، لايەنى جەنگ و جىھاد، لايەنى پەروەردە، ئەو كاتە ھەر كەسىك خزمەتى ھەر لايەنىك لەو لايەنانەى دىندارىي بكات و خزمەتى ھەر بەشيكى بكات، خۆشى دەوى و پىيوايە کہ ئەویش ھاوكارىەتى ھاوپىزىيەتى. بەلام كەسىك وابزانى ئىسلام تەنيا لايەنى زىكرو فىكەرە، لەگەل ئەوھدا کہ لەرووى كارى سىياسىيەو خزمەت بە ئىسلام دەكات، ھەستىارى دەبى، و ئەوھى كەوا دەزانى ئىسلام تەنيا جەنگ و جىھادە، ھەر كەسىك لە رووى عىلمىي و فىكرىيەو خزمەتى ئىسلام دەكات، ھەستىارى بەرانبەرى دەبى، و ئەوھى كە پىيوايە ئىسلام تەنيا لايەنى بانگەواز و پەروەردەيە، ھەستىارى دەبى بەرانبەر بە مسوئلمانانى دىكە کہ خزمەت بە لايەنەكانى دىكە دەكەن، بەلام ئەگەر تۆ ھەموو ئىسلامت بىنى، لە ھەر قولىكەو كەسىك خزمەتى بە ئىسلام كىرد، كارەگەى ئەو بە كارەگەى خۆت دەزانى، و بەرانبەرى ھەستىار نابى، نەك وەك ئىستى مسوئلمانان، يەكىك تەنيا لايەنى تەزكىەو تەصەوف دەگرى، يەكىك تەنيا لايەنى عەقىدە دەگرى، يەكى دىكە تەنيا لايەنى بانگەواز دەگرى، يەكىك تەنيا لايەنى جەنگ و جىھاد دەگرى، سەرەنجام ئەوانە ھەموو لە بەينى خۇياندا تىكدەگىرىن، و ھەركامىكىان ئەوھى دىكە بە ھەلە دەزانى، کہ لەراستىدا ھەمووشيان ھەلەن و، ئىسلام ھىچ كام لەو لايەن و بەشانە نيە بە تەنيا، بەلكو ھەموو ئەوانەيە بەيەگەو، وە گەلىك لايەنى دىكەشە، ئنجا

دەفرموی: ﴿ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾،

نەصرانییەکان لە ئەنجامی ئەوەدا کە بەشیک لەوەی کە پێی ئامۆژگاری کرابوون فەرامۆشیان کرد، (بەلام بۆمان دەرخات بەشە کە چییە؟ بۆمان دەرخات ئەو لایەنە چییە؟ کە فەرامۆشیان کردووە) لە ئەنجامی ئەوەدا دوژمنایەتی و رقو کینەمان لە بەیندا پەیدا کردن، تاگو رۆزی قیامت، کە زۆر لە توێژەرەوان دەلێن: مەبەست لەو بەشە کە فەرامۆشیان کردووە، لایەنی یەکتاپەرستی (توحید)ە، نەصرانییەکان کە لایەنی خوا بەیەگرتنیان لە نەصرانییەت دەرھینا، لە بەینی خۆیاندا ناکۆک بوون، وەك دوايي باسی دەکەین، هیچ پێغەمبەرێک (علیهم الصلاة والسلام) نەهاتووە کە خەلک بانگ نەکات بۆ تەنیا خوا پەرستن، کەچی نەصرانییەکان دەلێن: عیسا کورپی خویە، وە بەشیکە لە خوا، وە مەرپەم بەشیکە لە خوا، وە (روح القدس) بەشیکە لە خوا! وە لە ئەنجامی ئەوەدا تووشی جیاوازی زۆر بوون، وەك دوايي باسی دەکەین، چونکە هەمووکات شتی راست یەکیکە، بەلام شتی هەلە جۆراو جۆرە، (۴ = ۲ + ۲)، وەرە ئەنجامە راستەکە بەدەستەووە مەگرە، بلی: (۵ = ۲ + ۲)، ئەوەی دیکەش دەلێ: (۶ = ۲ + ۲) ... هتد، بۆی هەیه رەخنەت لی بگری، ئەوی دیکە دەلێ: دەگاتە سێ بۆی هەیه رەخنەت لی بگری، هەموویان رەخنەیان دەبی بەرانبەر بەوی دیکە، مادام ئەنجامە راستەکە نەگرن، کە (۴ = ۲ + ۲)، هەمیشە ئەنجامە هەلەکان پیکەووە ناکۆکن، بەلام ئەنجامی راست هەموولا لەسەری پیکدین، ئینسان کە لە راستەکە لادا تووشی هەلە بوو، ئەووە چ بلی (۵ = ۲ + ۲)، چ بلی: (۳ = ۲ + ۲)، چ بلی (۱۰۰۰ = ۲ + ۲) هەر وەك یەگە، هەمووی هەر هەلەیه، بەلی هەیانە دوورتر رۆشتووە، بەلام هەمووی هەر هەلەیه، ئنجا لە کۆتاییدا دەفرموی:

﴿ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴾، وە لەمەودوا خوا بە

تەئکید هەوالیان پێدەدا بەوەی کە زۆر بە وردەکاری و بە وەستایانەو لیزانانە دەیانکرد، واتە: لە کردەووی خراب و رەفتاری خراب، خوا لەمەودوا هەوالیان پێدەدا، کە هەوالیشیان پێدەدا بۆ سزادان و بۆ سەرزەنشترکردن و بۆئەوەی کە پێیان بفرموی: ئەووە هەلە نەبوو کردتان، ئەووە ناشەرعی نەبوو؟ ئەووە زولم نەبوو؟ ئەووە خراپە نەبوو؟ با، دە ئەووە سزایە کە تانەو سزای خۆتان بچێژن !.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی په‌که‌م: که خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي

إِسْرَائِيلَ﴾، واته: بی‌گومان خوا په‌یمانی پته‌وی وهرگرت له به‌نی ئیس‌رائیل، که جووله‌که‌کانن، دیاره په‌یمان وهرگرتنی خوی دادگهر له هر گهل و کومه‌ئیک، واته: پابه‌ندکردنیاں بهو شهریه‌ته‌وه که خوا بو‌ی ناروون، وه به‌ندایه‌تی کردنیاں بو‌ خوا به‌هوی پابه‌ندی یان بهو شهریه‌ته‌وه، که ده‌فه‌رموی: خوا په‌یمانی له جووله‌که‌کان وهرگرت، یان له نه‌صرانییه‌کان وهرگرت، مه‌به‌ست لهو په‌یماننه‌وه‌یه که خوا به‌ئین و په‌یمانی له هه‌موو نه‌و خاوه‌ن کتیبانه وهرگرتوه که به‌ندایه‌تی بو‌ خوا بکه‌ن، به پابه‌ندیان بهو کتیب و شهریه‌ته‌وه که بو‌ی ناروون، نه‌و په‌یماننه‌ش که لیره خوی زاناو شاره‌زا به کورتی باسی ده‌کات، وه‌ک له مانا گشته‌که‌شدا ئامازهمان پیدا، له نایه‌تی ژماره (۸۳) و (۸۴) ی سوورته‌ی (البقرة) دا به دریزی باسی ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۸۳﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ

وَلَا تَخْرُجُونَ أَنفُسَكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿۸۴﴾، دوایی باسی ده‌کات، که چون په‌یماننه‌کیان شکاندوهو پیوه پابه‌ند نه‌بوون، نه‌و په‌یماننه بریتیه له (۱۰) برگه، دیاره ئیمه له بهرگی په‌که‌می نه‌م ته‌فسیره‌دا به ته‌فصیلی باسمان کردوه، (۱۰) ده برگه‌کان بهم شیوه‌یه‌ن:

یه‌که‌م / ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾، بی‌جگه له خوا که‌سی دیکه، وه هیچ شتیکی دیکه ناپه‌رستن، که بناغی نه‌و په‌یماننه‌یه، چونکه نه‌گه‌ر ته‌نیا خوات په‌رست،

شته چاکەکانی دیکە هەموویان دینێه دی، وە ئەگەر خوات نەپەرست، خراپەکانی دیکە هەموویان بە دواى نەپەرستى خوا، یان بە تەنیا نەپەرستى خوادا دین.

دووهم / ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، یەكسەر لە دواى خوا پەرستى، چاکە لەگەڵ بابو دایکتاندا بکەن.

سییەم / ﴿وَزَى الْقُرْبَى﴾، وە لەگەڵ خزماندا چاکە بکەن.

چوارەم / ﴿وَأَيْتَمَى﴾، وە لەگەڵ هەتیواندا چاکە بکەن.

پینجەم / ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾، وە لەگەڵ نەداراندا، چاکە بکەن.

شەشەم / ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾. وە پەیمانمان لى وەرگرتن کە دەبى هەمیشە قسەى باش لەگەڵ خەڵکیدا بکەن، مسوڵمانان نابى قسەى خراپ بکەن، ئەوانەى کە خۆیان بە بەندەى خوا دەزانن، نابى قسەى خراپ لەگەڵ خەڵک بکەن.

هەوتەم / ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾، وە نوێژ بەرپا بکەن.

هەشتەم / ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾، وە زەکات بدن، نوێژ هەقى خوايه، زەکات هەقى خەڵکە، خوا پەرست و خەڵک دۆست بن.

نۆیەم / ﴿لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ﴾، وە پەیمانمان لى وەرگرتن کە خوینى یەكدى نارپژن، دەفەرموى: خوینى خۆتان نارپژن، ئنجا ئایا بۆچی دەفەرموى: خوینى خۆتان، خۆ کەس خوینى خۆى نارپژى مەگەر بە دەگمەن ئینسان خۆى بکوژى؟ مەبەستى لەوێهە کە هەركامىك لە مسوڵمانان دەبى وەك خۆت تەماشایا بکەى و خوینى ئەو بە خوینى خۆت بزانی.

دەییەم : ﴿وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ﴾، وە خۆتان لە مال و حال و نیشتیمانى خۆتان و دەهرنانین، دیارە کەس خۆى دەرناکات، بەلام کە تۆ براهەى

مسوئلمان، خوشکێکی مسوئلمان دەردەگەیی لە مال و حاڵی خوئی، لە نیشتیمانی خوئی، وەك خۆتت دەركردبێ وایە، دیارە لەوئ باس دەكات، كە دوایی پیوهی پابهندنەبوون، وە خوای پەروەردگاریش سزای دان، وەك چۆن لیڕەشدا وادەفەرموئی.

مەسەلەیی دووهم: كە دەفەرموئی: ﴿وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا﴾، وە

دوازده نەقیبمان لەنیودا پەیداكردن و پەوانەكردن، (نَقِيب) واتە: مشوورخۆرو بەرپیوهبەر و كارهه‌ئسورپێنەر، بۆ زانیاریتان خوای كاربه‌جی باسی دوازده (نقیب)ی كردوه، هەم بۆ جووله‌گەكان، ئەوه لیڕەدا وە هەروها بۆ نەصرانییه‌كانیش لە ئینجیلەكاندا هاتوه، كە عیسا دوازده حەواریی هەبوون (حواری)، واتە: هاوئ و دۆستی دئسوؤزو مشوورخۆری زۆر نزیك و تاییبەت بە ئینسانەوه، هەروها پیغه‌مبەر ﷺ یش لە عەقەبەدا كە پەیمانێ دووهمی لە مسوئلمانان وەرگرت، كە حەفتا و پینج كەس بوون لە خەلكی (يَثْرِب) نوینەرانێ هەردووك هۆز ئەوس و خەزرج دوو ئافرەت و حەفتا و سێ پیاو بوون، پیغه‌مبەر ﷺ دوازده (نَقِيب)ی لە نیوانیاندا هەلبژارد، كەواتە: دوازده مشوورخۆر: لەنیو جووله‌گەكاندا بوون، وە لەنیو نەصرانییه‌كاندا بوون، وە لەنیو مسوئلمانانیشدا بوون، جا ئەو دوازده نەقیبەیی كە خوا لیڕەدا باسیان دەكات لە تەفسیره‌كاندا ئاوا باس دەكات، وە لە پەیمانێ كۆنیشدا (واتە: لە تەوورات و ئەو كتیبانەیی كە لەگەئ تەوورات دان، پێیان دەگوترئ پەیمانێ كۆن)، لەوئشدا هاتوه كە موسا ﷺ دواي ئەوهی گەلی جووله‌گە دەرباز دەكات لەدەست فیرەهون وە لە رووباری نیل دەپەرئەوه، یان لە دەریای سوور دەپەرئەوه، بەرهو شام دین، بەرهو دەشتی (سینا) دین، لەوئ بەو دوازده مشوورخۆر (نَقِيب)ە، دەفەرموئی: بچن بۆ سەر زەمینێ كەنعان، (فەلەستینی ئیستا) بچن بزانی داخۆ ئەو كەسانەیی كە لەوئین چۆنن؟ چونكە خوا بەئینێ پێداوین كە ئیمە بچینه سەر زەمینێ كەنعان، (سەر زەمینێ فەلەستین) و لەوئ نیشته‌جی بین، ئەو كاتە خوا ئەو بەئینەیی پێداون، دیارە ئەو دوازده كەسه دەچن بۆئەوهی بزانی داخۆ ئەوانە چۆنن؟ هیزیان چەندە؟ دەسته‌لاتیان چەندە، ئەگەر لەگەئیان بەشەر بێن؟ دیارە ئەگەر ئەوان یەكسەر بلین: ئیمە هاتووین لیڕە

نیشتەجی بین، بیگومان لییان ناگەرپن و تووشی شەر دەبن، بۆیە سەرەتا ئەو دوازدە کەسە دەچن، دیارە مووساش عليه السلام بەپیی ئەو بەسەرھاتانە کە گێرپەردانەووە پێیان دەفەرموی: ھەر شتیکتان بینی بلاوی مەکەنەو، بە خۆمی بلین، واتە: ئەگەر دوژمنەکان دەسەلاتیان زۆر بوو، بە توانا بوون، شەرکەرێکی بی رەزا بوون، بلاوی مەکەنەو بۆ ئەووی مەعنەو بیاتی خەلکە کە نەشکی، تەنیا بە من بلین، دواوی لەو دوازدەییە دەیان پەیمان دەشکینن، تەنیا دوویان خیانت ناکەن، شتە کە دەپاریزن، لە تەفسیرەکاندا بۆ وینە: لە تەفسیری (الطبري) دا وەك لە کوردەواریی خوشماندا باوە باسی (عوج) دەکات، دەلی: (عوج) کە بە (عاج) یش ھاتو، کابرایە ک بوو لە کەنعانییەکان، کە عەمالیقەشیان پێگوتوون، دیارە (طبري) رەحمەتی خۆای لی بی زانیایەکی زۆر گەورەییە، بەلام ئەو بەسەرھاتە ئەفسانەییە دەگێرپیتەو، دەلی: ئەو دوازدە کەسە کە چوون لە رێگادا تووشی (عاج) یان (عوج) بوون، کە ئەو دووازدە نەفەرە بی بی ھەمووی خەردنەووە لەبەر پشیتندی نان، گوتی: بۆ خیزانە کە میان دەبەمەو، با تەماشایان بکات، ئەو بەشەرە وردیلانە، وە ھەندیك دەلین: لە نیفۆکی خۆی نان، (واتە: ئەو شوینە ی کە بەنەخوینی پێدا دەچن) لەووی ھاویشتن، ئنجا کە بردنیەووە بردنیەووە ھەلی رشتن بۆ ھاوسەرە کە ی گوتی: ئەو دوازدە کەسە بەحیساب ھاتوون شەر لەگەل ئیمە بکەن!! ئایا بیانھارم، پێیان لێنیم؟ خیزانە کەشی گوتی: نە، مەیانھارە، لییانگەرپ، با برۆنەو، چییان دیتووە بۆ قەومە کە یان بیگێرنەو، بۆئەووی مەعنەو بیاتیان بشکی و بزانی کە ئەو خەلکە ی ھاتوون شەریان لەگەل بکەن، پیاوی وەك تۆیان ھەییە، دەلی: (عاج) ئەگەر ویستبای ماسییان بگری یە کسەر دەچوو نۆ بەحرئ ھەتا ئەژنۆی دەھات، دواوی ماسی دەردەھینا و بە تیشکی خۆر دەبەرژاندن، ئەو لە (تأريخ الطبري) دا باسکراو، بەلام بیگومان راست نیە، بەلی رەنگە بە کەلەش بەھیز بوون و شەرکەر و ئازاش بووبن، واتە: خەلکیکی نائاسایی بوون، بەلام بەو شیۆەییەش نا کە نەچیتە عەقڵی ھیچ کەسیکەو، بۆیەش لیردا باسکرد تاکو کەسیک کە تەفسیری (طبري) خویندەووە پێی وانەبی کە ئەو رپوایەتیکی راستە، ئەویش ھەروا بیستووویەتی و ھیناویەتی رەحمەتی خۆای لیبی، چونکە (طبري) بۆخۆی گوتووویەتی: من ھەندیك شت

دەهینم مەرج نیە پێم راست بێ، زانیان دوایی بوخۆیان تەحقیق بکەن لێی بکوڵنەوه، بەلام هەرچی بیستوومه دەیهینم بوئەوهی زایە نەبێ، بزر نەبێ، وەك زانستیک هەبێ، بەلام نالیم کامە ی راستە و کامە ی راست نیە، جا چ بەنسبەت ئەو شتانە ی وەك شوینەوار بە ناوی هاوولان و پێغەمبەریشەوه ﷺ گوتراون، چ بەنسبەت ئەو شتانەوه که له بهنی ئیسرائیل وەرگیراون، ئنجا دیارە ئەو دوازدە نەقیبە ی جوولەگەکان که لێردا خوا باسیان دەکا، هەموویان پەیمانان شکاندوه، جگە له دووانیان که دوایی له نایەتەکاندا دەیگەینێ، ئەوانیش ناویان (یوشع بن نون) وه (کالب بن یوفنا) بوون، بەپێی ئەوهی که له کتیبەکانی ئەهلی کیتابدا هاتوه^(۱).

ئنجا بەنسبەت دوازدە حەوارییەگە ی عیساوه ﷺ ئەوانیش هەموویان هەر راست نەبوون، وەك له ئینجیلی (یوحنا) له (إصحاح) ی (۱۳) نایەتی (۱۰) دا هاتوه^(۲): { فَقَالَ يَسُوعُ: مَنْ اغْتَسَلَ صَارَ كُلُّهُ نَقِيًّا وَلَا يَحْتَاجُ إِلَّا لِيُغَسَلَ قَدَمَيْهِ، وَأَنْتُمْ أَنْقِيَاءَ وَلَكِنْ لَيْسَ كَلِّكُمْ } واتە: عیسا گوتی: (بە دوازدە حەوارییەکانی هەر کامیک له ئیوه خووی شۆردبێ، خاوین بوئەوه، وه هیچی پێویست نیە مەگەر هەردوو پێیەکانی بشۆن (بە حساب عیسا پێی هەر دوازدە حەوارییەکانی شۆردوون، وه به خاویلهکیش که لهبەر پشتینی خووی چەقاندوه له ئینجیلهکاندا واهاتوه پێیەکانیشی وشک کردوونهوه، گوتووێهتی: ئیوه هەمووتان پاکن، بەلام هەمووشتان پاک نین، ناپاکیشان تیدا هەیه).

ئنجا له ئینجیلی (متی) له (إصحاح) ی (۲۶) له نایەتی (۱۴ و ۱۵ و ۱۶) دا هاتوه^(۳) ئاوا باسی یهکیکیان دەکات له دوازدە حەوارییەکان که خیانەتی به عیسا کردوه، که قورئانیش نامازە ی بهوه کردوه، دەلی: { عَيْنِدُنْ دَهَبَ وَاحِدٍ مِنَ الْأَثْنِي عَشْرَ وَهُوَ الْمَدْعُو يَهُودًا الْأَسْخَرِيُّوْطِيُّ إِلَى رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ، وَقَالَ: كَمْ تُعْطُونِي، لِأَسْلِمَهُ إِلَيْكُمْ فَوَزَنُوا لَهُ ثَلَاثِينَ قِطْعَةً مِنَ الْفِضَّةِ، وَمِنْ ذَلِكَ الْوَقْتِ أَخَذَ يَهُودًا يَتَحِينُ

(۱) بروانه: التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر العدد، الإصحاح: ۱۳، (استكشاف أرض كنعان)، الإصحاح: ۱۴، (تمرّد أبناء بني إسرائيل)، ص ۲۹۸ - ۳۰۵ .

(۲) الكتاب المقدس: العهد الجديد: ص ۲۲۱۸ .

(۳) الكتاب المقدس: ص ۱۹۵۶ .

الْفُرْصَةَ تَسْلِيمَهُ}، واتە: لەو کاتەدا یەکیک لە دوازدەگان (دوازدە حەوارییەکان، واتە دوازدە هاوئەڵە تاییبەتییه‌کانی عیسا، یان دوازدە مشوورخۆرەکانی که له خزمەتی دابوون) که پێی دەگوترا (يَهُودًا الْأَسْخَرِيُّوطِي) چوو بۆ لای سەرۆکه‌کانی کاهینه‌کان^(۱) وه پێی گوتن: چەندەم دەدەنئ عیساتان تەسلیم بکەم، شوینەگەتان پێ بلیم؟ ئەوانیش سی (۳۰) پارچە زیویان بۆ ژمارد، (دیاره دراوی ئەوکاتە زیو بوو) ئیدی ئەوکاتە (يَهُودًا) له دەرڤەتیک دەگەرا که تەسلیمیان بکات و پێیان بلئ: عیسا له فلان مائە، وەرن بیگرن دیاره پۆمەکان و جوولەگەکانیش هەردووک لایان له عیسا دەگەران، ئەویش خۆی و دوازدە هاوئەڵەگەیی له مائیکدا بوون، (يَهُودًا) گوتی: ئەوەتا لێرەدایە، گوتیان: بچۆ ژووری بزانه له وێه؟ ئەو چوو ژووری و خواش عیسا ﷺ به کلاورپۆژنەدا سەرخست، وهك خوا دەفەرموی:

﴿... وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ...﴾ (۱۵۷) النساء، واتە: نەیانکوشت و هەلشیان نەواسی، بەئکو وینەیی عیسیان بۆ بڕایە سەر یەکیکی دی، که ئەو یەگە، هەر ئەو (يَهُودًا) یە بوو، که خیانهتی به عیسا ﷺ کرد، خواش شیۆی

عیسای بڕدە سەر وی، عیساخی بەرزکردووه، وهك دەفەرموی: ﴿بَل رَّفَعَهُ اللَّهُ

إِلَيْهِ...﴾ (۱۵۸) النساء، واتە: بەئکو خوا بەره لای خۆی بەرز کردووه، هەر به زیندوویی نەك وهك نەصرانییه‌کان دەلین، نەصرانییه‌کان زۆر به غەلەت داچوو ون، وهك له تەفسیری ئەو نایەتانهی له سوورەتی (النساء) دا هاتوون، به درێژی باسکرد، نەصرانییه‌کان به قسەیی جوولەگەکان بڕوایان کرد، که ئیستا نەصرانییه‌کانیش پێیان وایه عیسا گیراوه وهلشیواسراوه له داریش دراوه، به‌لام دواي سئ پۆژان زیندوو بۆتەوه، له ئینجیلەکاندا واهاتوه، دەلئ: عیسا دواي سئ پۆژان زیندوو بۆتەوه، ئنجا خوا بەرز کردۆتەوه^(۲)، که لەپراستی وانیه و عیسا ﷺ نەگەوتە بهر په‌لی جوولەگەکان و پۆمەکان که دەولەت بوون،

(۱) كهنة: جمع كاهن وهو عالم اليهود.

(۲) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد الجديد، إنجيل لوقا، الإصحاح: ۹، (يسوع يعلن عن موته وقيامه)، وه الإصحاح: ۲۴، (قيامه يسوع المسيح)، ص ۲۱۰ و ۲۱۰۹ .

جووله‌که‌کانیش که خویمان به خاوه‌نی دینی یه‌هودییه‌ت دهزانی، وه پئیانوابوو عیسا علیه‌السلام له دینی یه‌هودییه‌ت هه‌لگه‌پراوه‌ته‌وه‌وه لای داوه، به دئیایی عیسا علیه‌السلام نه‌که‌وته به‌رده‌ستی ئه‌وان، به‌لکو خوا به‌رزوی کرده‌وه وه‌ک به دهقی نایه‌ت خوا وا ده‌فرموی: ﴿... وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۱۵۷﴾ النساء، به‌لام ئه‌وه نه‌ئیییه‌ ته‌نیا قورئان زانیویه‌تی، جووله‌که‌کانیش وایان‌زانیه‌وه که عیسیان کوشتوه‌وه، رۆمه‌کانیش هه‌روایان زانیوه، وه نه‌صرانییه‌کانیش وایان‌زانیه‌وه عیسا علیه‌السلام له دار دراوه، بوچی؟ چونکه ئه‌وه کابرایه‌ی که گرتیان و دوایش شیوه‌ی عیسا علیه‌السلام چوو بووه سه‌ر شیوه‌ی وی، کتومت عیسا علیه‌السلام بووه، که گرتیان گوتی: من عیسا نیم، گوتیان: با هه‌وی، عه‌یب ناکه‌ی ده‌ترسی! ئه‌دی تا ئیستا نه‌تگوتوه‌وه من پیغه‌مبه‌ری خوام و ناترسیم، عه‌یبه ئیستا له مردن ده‌ترسی! گوتی: هه‌ونیم و عیسا بو ئاسمان به‌رز بووه، گوتیان: عه‌یبه ئه‌وه درۆو ده‌له‌سه‌یه مه‌که تو هه‌ر هه‌وی، ده‌لی: به‌لام عه‌جایب ئه‌وه‌بووه که ده‌یان‌ژماردن یازده بوون، ده‌یان‌گوت باشه دوازده بوون، ئیستا بو بوون به یازده؟ ئه‌وی دیکه چی لی هات؟ ئه‌وه لیان بووه به مه‌ته‌ل، به‌لام به هه‌ر حال ئه‌وه نه‌ئیییه‌ک بووه که دوایی قورئان ئه‌وه نه‌ئیییه‌ی ئاشکرا کرد، که له‌راستیدا ئه‌وه‌ی له دار درا (يَهُودًا الْأَسْخَرِيوطِي) بووه، وه ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئینجیله‌کانیش بکه‌ین، ده‌رده‌که‌وی: ئه‌وه‌ی له دار دراوه زۆر به‌یژ بووه، بو وینه: له شوینیکدا ده‌لی: («إيلي، إيلي، لَمَّا سَبَقْتَنِي؟» أَيُّ: «إِلَهِي، إِلَهِي، لَمَّاذَا تَرَكْتَنِي؟»^(۱) خوايه خوايه! بو ویلت کردم، بو به‌جیت هی‌شتم، دیفاعم لی ناکه‌ی، یان ده‌لی: خوايه ئه‌مجاره‌ش ده‌ربازم بکه با نه‌مرم، یانی: زۆر به به‌یژی ده‌رده‌که‌وی، که ئه‌وه خو مسولمانیک هه‌ر توژی ئیمانداری چاکیش بی، ئاوا ناپارێته‌وه بو چه‌نگه خوینیک و چوار هه‌ناسه ژیان!! چ جای پیغه‌مبه‌ریکی پایه به‌رزوی وه‌ک عیسا علیه‌السلام، که‌واته: دیاره ئه‌وه که‌سه (يَهُودًا الْأَسْخَرِيوطِي) بووه که زانیویه‌تی که له دار ده‌دری و خوا سزای ده‌دات، بویه‌وه وا ترساره، که‌واته: دوازده حه‌واریه‌که‌ی عیسا هه‌موویان ساغ ده‌رنه‌چوو و ن، به ئیعتیرافی نه‌صرانییه‌کان خوشیان.

(۱) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد الجدید، إنجیل متی، الإصحاح: ۲۷، (یسوع

یسلم الروح)، ص ۱۹۶۸.

ئنجبا با بزانی دوازدە نەقیبەگەى پېغەمبەر ﷺ چۆن بوون؟ دوازدە نەقیبەگەى پېغەمبەرى خوا ﷺ ھەموویان ساغ و راست و بە وەفا دەرچوون، دواى ئەوئى ئەو ھەفتا و پینج گەسە چوونە خزمەت پېغەمبەر ﷺ لى سالى دوازدەئىمى پېغەمبەرایەتى دا، سالىک پېش ئەوئى پېغەمبەر ﷺ و ھاوئەلانى کۆچ بکەن بۆ مەدینە پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرموئى: ﴿أَخْرِجُوا إِلَيَّ مِنْكُمْ اثْنِي عَشَرَ نَقِيبًا، لِيَكُونُوا عَلَى قَوْمِهِمْ بِمَا فِيهِمْ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۵۸۳۶)، وَقَالَ شَعِيبُ الْأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ قَوِيٌّ وَهَذَا إِسْنَادٌ حَسَنٌ، سِيرَةُ ابْنِ هِشَامٍ ج ۲، ص ۲۲۹، وَالطَّبْرَانِي بَرَقْم: (۱۷۴)، وَالذَّهَبِيُّ فِي تَارِيخِ الْإِسْلَامِ ج ۱، ص ۸۵}، واتە: دوازدە (نقیب) م لەئىو خۆتاندا بۆ ھەلبژێرن بۆئەوئى بەسەرتانەوئە سەرپەرشتیارین، (دیارە دەبى دوازدە بەرەباب بووبن)، ئەوانیش دوازدە کۆمەل بوون، گوتوویەتى: با ھەر کۆمەلە سەرپەرشتیاریکتان ھەبى، خۆتان لە ئىو خۆتاندا ھەلبژێرن و بۆم دەستنیشان بکەن.

ئنجبا دەئى: دواى پېغەمبەر ﷺ پى فەرموون: ﴿أَنْتُمْ عَلَى قَوْمِكُمْ بِمَا فِيهِمْ كَفَالَةٌ، كَكَفَالَةِ الْخَوَارِئِينَ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، وَأَنَا كَفِيلٌ عَلَى قَوْمِي "يَعْنِي الْمُسْلِمِينَ" قَالُوا: نَعَمْ﴾^(۱)، واتە: ئىوئە بەسەر کۆمەلئى خۆتانەوئە کەفیل دەبن وەك کەفالىەتى ھەواریبەگان، چۆن لە جىاتى عىسا سەرپەرشتیاریى خەلگەکەیان دەکرد، سەرپەرشتیاریى شوئىنکەوتووانى عىسايان دەکرد، ئىوئەش لە جىاتى من سەرپەرشتیاریى خەلگەکەى خۆتان بکەن و بچنەوئە بۆ مەدینە، ئەوئە منیش کەفیل بەسەر قەومەکەى خۆمەوئە، کۆمەلئى خۆئى کىن؟ بىگومان ھەموو مسوئمانان، گوتیان: بەئى، واتە: ئىمە ئامادەين لە جىاتى تۆ سەرپەرشتیاریى ئەو گەل و کۆمەلەئى خۆمان بکەين، دیارە وەك لە مێژووشدا چەسپاود، ئەو دوازدە نەقیبەئى پېغەمبەر ﷺ وەفادار بوون بە پەيمانى خۆيانەوئە ھىچکەسى ناساغ و نارپکیان تىدا پەيدا نەبوو، ھەلبەتە لىردەدا نالیين: مووسا و عىساش سەلات و سەلامى خویان لەسەر بى، ھەلەو سووچیان ھەبوو، بەلام ئەوئە فەزل و ئىمتیازیکە خوا بە پېغەمبەرى خاتمى داو، گە ئەو دوازدە مشوورخۆرە، ھەموویان ساغ و راست دەرچوون، وە لەراستیدا ھاوئەلانى پېغەمبەر ﷺ مەگەر

جاری واش ههیه خوای کار به جی پشتی خه لکی بهردهدا، به لئی خوا پشتی که سانیک دهگری که له گه ل خوا راست و ساغ بن، وه پشتی که سانیکیش بهردهداو ئیهمالیان دهکات، که له گه لیدا راست و ساغ نه بن، وه که دهبنین خوا پینج مهرجی داناون بو پشتگیری کردنی خوای بویان:

۱- ﴿أَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ﴾، نوێز بهریا بکهن.

۲- ﴿وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ﴾، زهکات بدهن.

۳- ﴿وَأَمَنْتُمْ بِرُسُلِي﴾، ئیمان به پیغه مبه رانی من بینن.

۴- ﴿وَعَزَّزْتُمُوهُمْ﴾، پشتی پیغه مبه رانی خوا بگرن و به هیزیان بکهن و سهریان بخهن.

۵- ﴿وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، وه له پیناوی خوادا مالی خوتان به خشن، واته: بیجگه له زهکاتیش، چونکه یه کیک بو ی ههیه بلای: له و ی باسی زهکات دهکات، دوایش باسی قهرزی چاک دهکات، قهرزی چاک به خوا دان، مه به ست پیی به خشیانی مالی سوننه ته، مال به خشیانی (تطوع) بیئه وه ی له سهرت فه رزی.

جا ده فه رموی: که سانیک نه وانه بکهن، ﴿لَأُكْفِرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، خراپه کانتان لی ده سه ر مه وه بو قیامه تیش ده تانخه مه نیو باغه کانه وه، (بو دنیا ش پشنتان ده گرم و له گه ل تانه و هاو کار تانه).

مه سه له ی چوارەم: که ده فه رموی: ﴿فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ﴾، له نه نجامی

شکاندنی په یمانه که یاندا ﴿لَعْنَتُهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلْسِيَةً يَحِرفُونَ

الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ، وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ، وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى

خَايِنَةٌ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ، بەراستىي ئەمە زۆر جىيى سەرنجەو زۆر جىيى ھەلۋەستەكردن و پەند لى وەرگرتنە، كە پەيمان شكاندن لەگەل خواي بالادەستدا ئىنسان پەلكىش دەكات بۇ زۆر جۆرە گوناھو ھەلۋە پەلۋە كەموكوپىي دىكە، چونكە ھەر كات ئىنسان بەينى لەگەل خوادا تىكچوو، يەكسەر سەرەو زىر دەبىتەو، لىرەدا دەفەرموى: جوولەگەكان لە ئەنجامى ئەوودا كە پەيمانەكەيان شكاند لەگەل خوادا، لەعنەتمان لىكردن و دلمان رەق كردن، وشەكانى خوا دەگۆرن، وە بەشىك لەووى پىي ئامۇژگارىي كرابوون لەبىريان كرد، وە بەردەوام خيانەتیش دەكەن و ئاگادارىي خيانەتەكانيان دەبين.

كەواتە: ئىنسان دەبى لە خوى وريابى، كەسى وا ھەيە گوناھىكى دىتەپىش، دەلى جا خۇ يەك گوناھە، دوايى تۆبە دەكەم! بەلام ئەو گوناھكردنە زۆرجار وەك ئەو وايە ئىنسان لە شوينىكى لىژ وەستابى و خلىسك ببات، كە لەگەل پىي خلىسكا رەنگە خوى پى نەووستى، چونكە ئەو نىە بلپى دوو ھەنگا و پروا، يان سى ھەنگا و پروا، دوايى خوى بۇ بگىرپتەو، ئىمە جارپك لە سالانى ۱۹۸۷ و ۱۹۸۸ دالە بنارى قەندىل سەر دەكەوتىن بەياني بوو، بەستبووى دەمانويست تەماشاي ناوچەكە بكەين، زۆر لىژ بوو، براپەكمان خلىسكا خەرىك بوو ھەر پروا، كە ئەگەر نەگىرسابايەو ھەوانە خواستە ھەر لە بەين دەچوو، سوپاس بۇ خوا دوايى لە نىو قەدى رپدا درەختىكى لى بوو، دەستى بە درەختەكە گرتو خوى گرتەو، ئەگەرنا دەرپوىي تا خوارى خواري، چىايەكەش شاخىكى زۆر بەرز بوو، گوناھكردنىش ئاوايە ئىنسان كە خلىسكا، وەك گوتە بە زەحمەت خوى پى كۆنترپۆل دەكرى، دەلپن: كەسىك كە شەراب دەخواتەو، بەس پىكى يەكەم، يان قومى يەكەم كە دەخواتەو، دوايى پىيەو ھوگر (مُعْتَاد) دەبى، يان ئەوانەى ماددەى بى ھۆشكەر بەكاردينن، دوايى وردە وردە گىرۆدە دەبن، ھەروەھا داوئىنپىسى، يان قەتل، دەلپن: باباي قاتل ھەر ئەوئەدەيە نەفەرىكى كوشت، ئىدى دوايى نەفەر كوشتنى لەلا وەك ئا و خواردنەو لىدى، يان كەسىك كە دزى دەكات، دەلپن: ئەووى يەكەم جار دزى دەكات ئارەقە دەكات و رەنگى تىكدەچى، دوايى وردە وردە وەك لە مالى خوى شت بىنپتەو، ئاوايەو زۆر لەلاى ئاسايى دەبى، ئنجا ھەموو گوناھەكان ھەر ئاوان، ئىنسان قابىليەتى ئەووى ھەيە، ھەم

چاکە بکات، هەم خراپە بکات، بۆ نموونە: کەسێک کە یەكەم جار بە مندالیی نوێژ دەکات، یان پۆژوو دەگری، هەر طاعەتێک کە ئەنجام دەدات، سەرەتا پێی قورسە، دوایی زۆر ئاسانە بەلایەوه، بۆیە ئینسان دەبێ لە سەرەتاوه ئاگای لە خۆی بێ، ئەوەتا لێردا دەفەرموی: دواى ئەوەی کە بەیمانیاں لەگەڵ خوا شکاند، لەعەنەتمان لێکردن، کەواتە: کەسێک پەیمان بشکێنێ خوا لەعەنەتی لێ دەکات و لە پەرحمەتی خۆی دووری دەخاتەوه، دوایی دلی رەق دەبێ بۆ طاعەت، ئنجا وشەکانی خوا دەگۆڕی، ئینسان کە لە خوا دوورکەوتەوه، دەیهوێ ئایەتەکان لەگەڵ لارییەکەى خۆیدا بگۆنجنێ، بۆ نموونە: مەلای وامان هەیه، کە ئیستا لەگەڵ یەکی لە حیزبە عەلمانییەکان دایە، هەولێدەدات هەرچی ئایەت و فەرمایشتی پێغەمبەرە ﷺ لەگەڵ وەزە لارەکەى خۆی و حیزبە لارەکەى کە لەگەڵی دایە بیگۆنجنێ، نابینن چ لە هەریمی کوردستان، لەسەر ئاستی عێراق، وە لەسەر ئاستی دنیا ئەو زانایانەى کە لادەدن، هەرچی ئایەت و فەرمایشته ملی پێ دەسوورپێنن و لەگەڵ وەزە لارەکەى خۆیاندا دەیانگۆنجنێن و تەئویلیان دەکەن، ﴿وَسُوا حَظًا مِّمَّا ذُكِّرُوا

بِهِ﴾، وە بەشێک لەوەی کە پێی ئامۆژگاریی کرابوون فەرامۆشیان کرد، لەبیر خۆیان بردەوه، کەواتە: راستە گوناھەکان یەکدی پەلکێش دەکەن، وەك چۆن چاکە چاکە پەیدا دەکات، بە هەمان شیۆه خراپەش خراپە پەیدا دەکات، بۆیە ئینسان دەبێ زۆر لە خۆی وریابی، وە هیچ گوناھێک بە کەم نەگری، گوناھى گچکەش بە کەم نەگری، چونکە گوناھە گچکەکانیش دوایی وای لێدەکەن هی گەورە بکات.

(أحمد شوقي) دەربارەى رۆانینی حەرپام (نظر) قسەیهکی زۆر جوانی هەیه، دەئێ:

نَظْرَةٌ فَابْتِسَامَةٌ فَسَلَامٌ   فَكَلَامٌ فَمَوْعِدٌ فَلِقَاءٌ

واتە: رۆانینیکی، دوایی زەردەخەنەیهکە، پاشان سەلام کردنیکی، ئنجا قسەکردنیکی، دوایی جیی ژوان دانانیکی، لە کۆتایی دا پیکگەیشتنە.

عەرەب دەئێن: (وَمُعْظَمُ النَّارِ مِنْ مُسْتَصْغَرِ الشَّرِّ) واتە: ئاگری زۆر لە بلێسەیهکی بچووکهوه پەیدا دەبێ، جاری وایە لە دەنکە شقارتەیهکەوه ئاگریکی

گەورە خەلەو خەرمانی وا دەسووتی، گەنم و دەغل و دانی وا دەسووتی، لێرەواری وا دەسووتی که به چەند رۆژ ناتوانی بکوژنریتەوه، له سۆنگە ئێهوهوه که بابایەکی جگەرەکیش جگەرەیهک فری دەدات بە ئیهمالیی! بەئێ ئینسان دەبی وریایی له گوناھان و له گوناھی گچکەش خۆی بیاریزی، بۆئەوهی تووشی هی گەورە نەبی، وه ئەگەر ئینسان تووشی گوناح و هەلەیهک بوو، زوو بگەرپیتەوه، نەک بچیتە دووی، هەرچەندە پاریز زۆر له چارەسەر ئاسانتره، که ئینسان خۆی بیاریزی له گوناھان، لهوهی تیوه بگلی و دوایی بگەرپیتەوهوه خۆی چارەسەر بکات.

مەسەلە ی پینجەم: که دەفەرموی: ﴿ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ ﴾، لێیان ببوورەو چاوپۆشیان لێبکە، بیگومان خوا چاکەکارانی خوشدەوین، لێردا له گەل پیغەمبەرێهتی ﷺ، به نسبت ئەو جوولەکانەوه که پەیمانان شکاندو ئاویان کردو ئاویان کرد، دەفەرموی: لێیان ببوورەو چاوپۆشیان لێبکە، ئایا له چی لێیان ببوورئ و چاوپۆشیان لێبکات؟ له وه هەلەو پەلانی که له گەل مسوئماناندا دەیکەن، بۆیه لێردا هەندیک له توێژەرەوانی قورئان گوتووینان: ئەم رسته قورئانییه نەسخ کراوهیه، چونکه جوولەکان که پەیمان دەشکینن و خرابه دەکەن، چون دەبی پیغەمبەری خوا ﷺ لێیان ببوورئ و چاوپۆشیان لێ بکات؟! له ولایشهوه له سەرەتای سوورەتی (المائدة) باسمان کرد که زانیان گوتووینان: سوورەتی (المائدة) کۆتا سوورەته له قورئان هاتبیتە خوار، وه دوا حەلال و حەرام له سوورەتی (المائدة) دا بهیان کراون، وه هیچ نایەتیکی تێدانیه که نەسخ کرابیتەوه، ئایا چون ئەوه چارەسەر بکەین؟ من لێردا ئەو قسەیهی: (طبري) دینم، که به پیشه‌وای توێژەرەوانی قورئان

ناسراوه، له تەفسیره‌کهی خۆیدا ئەمە ی هیناوه، دەلی^(۱): ﴿ عَنْ قَتَادَةَ: ﴿ فَأَعْفُ

عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾، وَلَمْ يُؤْمَرْ بِمُؤْمِنٍ بِقِتَالِهِمْ، فَأَمَرَهُ

اللَّهُ عَزَّ ذِكْرُهُ أَنْ يَعْضُو عَنْهُمْ وَيَصْفَحَ، ثُمَّ نَسَخَ ذَلِكَ فِي "بِرَاءة" فَقَالَ: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ

صَغُرُونَ ﴿ ۲۹ ﴾ التوبة، وَالَّذِي قَالَهُ قَتَادَةَ غَيْرُ مَدْفُوعٍ إِمْكَانُهُ، غَيْرَ أَنْ النَّاسِخَ الَّذِي لَا شَكَّ فِيهِ مِنَ الْأَمْرِ، هُوَ مَا كَانَ نَافِيًا كُلَّ مَعَانِي خِلَافِهِ الَّذِي كَانَ قَبْلَهُ، فَمَا مَا كَانَ غَيْرَ نَافٍ جَمِيعَهُ، فَلَا سَبِيلَ إِلَى الْعِلْمِ بِأَنَّهُ نَاسِخٌ إِلَّا بِخَبَرٍ مِنَ اللَّهِ جَلَّ وَعَزَّ أَوْ مِنْ رَسُولِهِ ﷺ، وَلَيْسَ فِي قَوْلِهِ: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ... ﴾، دِلَالَةٌ عَلَى الْأَمْرِ بِنَفْيِ مَعَانِي الصَّفْحِ وَالْعَفْوِ عَنِ الْيَهُودِ، وَإِذْ كَانَ ذَلِكَ كَذَلِكَ، وَكَانَ جَائِزًا مَعَ إِقْرَارِهِمْ بِالصَّغَارِ وَأَدَائِهِمُ الْجِزْيَةَ بَعْدَ الْقِتَالِ، الْأَمْرُ بِالْعَفْوِ عَنْهُمْ فِي غَدْرَةِ هُمُومًا بِهَا، أَوْ نَكْثَةِ عَزْمُوا عَلَيْهَا، مَا لَمْ يَنْصَبُوا حَرْبًا دُونَ آدَاءِ الْجِزْيَةِ، وَيَمْتَنِعُوا مِنَ الْأَحْكَامِ اللَّازِمَةِ لَهُمْ، لَمْ يَكُنْ وَاجِبًا أَنْ يُحْكَمَ لِقَوْلِهِ: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ... ﴾

الآية، بِأَنَّهُ نَاسِخٌ قَوْلِهِ: ﴿ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾، وَاتَّه: لَهُ فَهْتَادُهُ هَاتُوهُ (كه يهكيكه له زانايانى تابعين، واته: جيلى دواى هاوهلان)

گوتووويهتى: ﴿ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾، بؤيه خوا وايهه رموووه نهو كاته فهرمان نهكرابوو به جهنگ كردن له گهل جووله كه كاندا، بؤيه خواى ناوبانگ بهرز فهرمانى كردوه به پيغه مبهر ﷺ كه لييان بيبورى و چاوپوشيان لى بكات، به لام دوايى له سوورتهى (براءة) دا نهو ليبوردن و

چاوپوشيه نهسخ كرايه وه، وه خوا فهرموى: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَغُرُونَ ﴿ ۲۹ ﴾

التوبة، واتە: لەگەڵ ئەوانەدا بجهنگن که ئیمان به خواو به رۆژی دوایی ناهینن، له خاوهن کتیبه‌کان، تاكو سه‌رانه ددهن، به ملکه‌چی.

(طَبْرِي) ده‌ڵێ: ئەوهی قه‌تاده گوتووویه‌تی: نالین ناگونجی، به‌لام لابه‌ری حوكمی پیشی کاتیك ده‌بی، وه گومانی تیدا نابێ، ئەوهی که ناسیخه تیکبگیری له‌گه‌ڵ هه‌موو ئەو ماناو مه‌به‌ستانه‌ی ئەوه‌دا که مه‌نسوخه، به‌لام که له‌گه‌ڵ هه‌موو ماناو مه‌به‌سته‌کانی تیکنه‌گیری، وه هه‌والیکمان پی نه‌بی له‌لایه‌ن خواو پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ که ئەم نایه‌ته‌ی دوایی هاتوه له‌گه‌ڵ ئەوهی پیشی دا تیکده‌گیری، وه ئەوهی پیشی نه‌سخ کردۆته‌وه (مادام له‌لایه‌ن خواو پیغه‌مبه‌ره‌وه هه‌والیکمان پی نه‌بی، وه له‌گه‌ڵ هه‌موو مه‌به‌سته‌کانی پیشی تیکنه‌گیری ناتوانین بلین:

مه‌نسوخه) جا ده‌ڵێ: ئەوه که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ... ﴾، هه‌یج ده‌لاله‌تیکی تیدانیه که تیکبگیری له‌گه‌ڵ هه‌موو ئەو واتاو مه‌به‌ستانه‌دا که له‌و رسته قورئانییه‌دا هاتوون، که ده‌فه‌رموی:

﴿ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾، چونکه له‌ حالیکدا که

جووله‌که‌وه نه‌صرانییه‌کان دان به‌وه‌دا بلین که سه‌رانه بدن به ملکه‌چی و دوای ئەوهی که جهنگیان له‌گه‌ڵدا ده‌کری، جهنگه‌که راده‌گرن و ده‌لین: ناماده‌ین سه‌رانه‌ی بدین، (ئه‌ندازه‌یه‌ک ما‌ئمان بدین به‌ ده‌وله‌تی ئیسلامی و له‌ ژیر سایه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامیدا ده‌مینینه‌وه)، ئەوه که ئەگه‌ر جارێک په‌یمانیکان شکاندبێ، یاخود هه‌له‌یه‌کیان کردبێ، مسو‌ل‌مانان چاوپۆشیان لێ بکه‌ن و لیان ببورن، مادام سه‌رانه بدن و ملکه‌ج بن بۆ ده‌وله‌تی ئیسلامی، ئەو دووانه تیکناگیرین. واته: جهنگ له‌گه‌ڵدا کرانیا هه‌تا سه‌رانه دده‌ن، له‌گه‌ڵ چاوپۆشی لیکردنیاندا له‌سه‌ر هه‌ندێ هه‌له‌وه‌که‌موکوریی تیکناگیری، به‌ مه‌رجیک جهنگ له‌گه‌ڵ مسو‌ل‌ماناندا نه‌که‌ن، که سه‌نگه‌ریان لێ بگرن و بلین: سه‌رانه ناده‌ین، وه لاملی و سه‌رپێچی نه‌که‌ن له‌و یاسا شه‌رعیه‌یه‌ی که روویان تی ده‌که‌ن و ده‌بی جیه‌جیان بکه‌ن، مادام وا نه‌که‌ن، ئەو کاته رپی تیده‌چی که مسو‌ل‌مانان چاوپۆشیان لێ بکه‌ن له‌ هه‌ندیك هه‌له‌وه‌که‌موکوریی، وه‌ک چۆن پیغه‌مبه‌ر ﷺ چاوپۆشی له‌ هه‌ندی هه‌له‌وه‌که‌موکوریی مسو‌ل‌مانان کردوه، ئەوانیش هاو‌ولاتین و دانیشتووی ژیر

سایه‌ی ده‌ولته‌ی ئیسلامیین، ئەگەر هەندیک هەلەو که موکوپیشیان هەبوون، چاوپۆشیان لێ بکری، ئەو پێویست ناکات بگوتری: نەسخ بۆتەو، بەتایبەتیش

که خوای بالادەست دوایی دەفەرموی: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ** ﴾، واتە:

بێگومان خوا چاکەکارانی خۆشده‌وین، کهواتە: لێبوردن لە خەلک و چاوپۆشی لێ‌کردنیان لە هەندیک هەلەو که موکوپیی بە مەرچیک نەگەیشتیته رادده‌ی ئەو که دزایه‌تی ده‌ولته‌ی ئیسلامیی بکەن، واتە: هەلەو که‌سی، بۆ وینە: که‌سیک لە جووله‌که‌کان قسه‌یه‌کی غەلەت دەکات، وه‌ک ئەو‌هی (فناحاص)

گوتی: ﴿ **... إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ... (۱۸۱)** ﴾ آل عمران، وه‌ دوای ئەو ئەبوبه‌کر

خوا لێی رازی بێ زلله‌یه‌کی لێدا، وه‌ک لە سوورته‌ی (آل عمران) دا باس‌مان کردوه^(۱)، دوایی پێغه‌مبەر ﷺ پشتگیری ئەبوبه‌کری نەکرد، خوا لێی رازی بێ،

هەرچه‌نده‌ کابرای جووله‌که‌ بێئەده‌بیه‌کی گه‌وره‌ی کردبوو، که‌ گوتی: خوا فه‌قیره‌ و ئیمه‌ ده‌وله‌مه‌ندین!! چونکه‌ خوا دەفەرموی: قه‌رزم بده‌ن، که‌واتە:

دیاره‌ خوا پێویستی بە ئیمه‌یه، که‌ ئەو بێئەده‌بیه‌کی گه‌وره‌یه، بەلام خوای

زاناو شاره‌زا، نایه‌تی نارده‌ خوار: ﴿ **لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ**

وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا

أَذَى كَثِيرًا وَإِنْ تَصَبَرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴾ (۱۸۶)

آل عمران، واتە: مسوگه‌ربن لە مال و سامانتان و لە خودی خۆشتان دا تاقی ده‌کرینه‌وه، وه‌ له‌وانه‌ی پێش ئیوه‌ کتیبیان پێدراوه‌ و له‌وانه‌ش که‌ هاوبه‌شیان (بۆ

خوا) په‌یدا کردوه، نازاری زۆر ده‌بیستن، وه‌ ئەگەر خۆراگرین و پارێزکارین، ئەو ئەو خۆراگری و پارێزکاریه‌ له‌و کارانه‌یه‌ که‌ (له‌لایه‌ن خواوه‌) جه‌ختیان له‌سه‌ر کراوه،

(یان پێویست به‌ بریاری به‌هێزو ئیراده‌ی پته‌و ده‌کەن)، واتە: ئەگەر سزایان نەده‌ن، ئەو له‌و شتانه‌یه‌ که‌ پێویستیان به‌ عه‌زیمه‌ت ده‌کات، که‌ ئەو هاندانی

مسوئمانانه‌ که‌ چاوپۆشیی له‌و که‌موکوپییانه‌یان بکەن، با عه‌قیده‌ی غه‌لەتیشیان

(۱) بڕوانه: (الإستیعاب فی بیان الأسباب) ج ۱، ص ۳۳۹ - ۳۴۲ .

هەبێ، با قسەى بئەدەبانەش بکەن، چاوپۆشییان لى بکەن، بە مەرجێک شتەکیان نەبوویتە سەرپێچییەکی گشتی.

کەواتە: نایەتی ژمارە (۲۹)ى سوورەتی (التوبة) لەگەڵ ئەم رێستە قورئانییەى ئەم نایەتەى سوورەتی (المائدة)دا تێکناگیرین، تاكو بلیین: ئەوەى دوایان، ئەوەى پێشێى نەسخ کردۆتەو، کە دیارە من بۆ خۆم قەناعەتم وایە هیچ رێستەیهک لە قورئاندا نیە نەسخ کرايیتەو، واتە: هیچ رێستەیهک لە قورئاندا نیە کە کارى پى نەکړی، وەك لە سوورەتی (البقرة)دا لە بەرگی یەكەمى ئەم تەفسیرە، بە تەفصیل باسەم کردو، بەلگەشم لەسەر هیناوتەو.

مەسەلەى شەشەم: **﴿ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ ﴾** کە دەفەر موی:

أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ

وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا

يَصْنَعُونَ ﴿﴾، لێردەدا پێویستە سێ شتان لەم نایەتە موبارەکە وەر بگرین:

یەكەم: کە دەفەر موی: **﴿ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ ﴾**، واتە:

ئەوانەى گوتیان: ئێمە نەصرانیین، ئەمە ئەوەى لى وەر دەگیرى کە لەو

دەعوایەیاندا راست ناکەن، وەکو تۆ بە یەکیک بلیی: تۆش دەلیی مسوڵمانم؟!

یانى من نالییم هەوى، ئەگەر بلیی: خۆ تۆش مسوڵمانى، ئەو مانایەکە، بەلام

ئەگەر بلیی تۆش خۆت بە مسوڵمان دەزانى؟ یان خۆ تۆش دەلیی مسوڵمانم؟!

ئەو مانای وایە من بپروات پى ناکەم، کە وادەلیی، یاخود قەناعەتم وا نیە کە

تۆ مسوڵمان بى، ئنجا کە لێردەدا دەفەر موی: **﴿ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا**

نَصْرِيُّ ﴾، واتە: ئەوانەى کە گوتیان: ئێمە نەصرانیین، نەیفەر موو:

(وَمِنَ النَّصْرِيِّ) بۆچی؟ چونکە وشەى **(نَصْرِي)** کۆى (نصرانى)یە،

نەصرانىی، واتە: ئەوانەى کە یارمەتى خوايان داو و پشتمى دینى خوايان

گرتو، پشتی پیغمبەرانیان گرتو، کە ئەوان وا نەبوون، بۆیە ئەو ناوە نیوەرۆکیکی وەك خۆی لەگەڵدا نیه.

دووهم: کە دەفەرموی: ﴿ **أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ** ﴾، واتە: پەیمانێکی پتەومان لەوانیش وەرگرت، پەیمانە پتەووەکە پیشتر باسمان کرد، واتە: خوا بەئین و پەیمانی وەرگرتو لە هەموو خاوەن کتێبە ئاسمانییەکان کە بەندایەتی بۆ خوا بکەن، پابەند بن بە کتێب و شەریعەتی خواوە.

سێیەم: وە کە دەفەرموی: ﴿ **فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ**

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ ﴾، ئەمە ئەوەی لێ وەردهگیرئ، وەك پیشتریش باسمان کرد، کە هەمیشە لەبیر چوون و پشتمگۆئ خستنی بەشیک لە دین، دەبیتە هۆی ناکۆکیی و دووبەرەکی، ئەگەر دین هەمووی بگری لەگەڵ دیندارانی ساغ و راستدا ناکۆک نابێ، هاوێڵانی بەرپز خوا لێیان رازی بئ، چونکە دەستیان بە هەموو دینەووە گرتبوو، لەنیو خۆیاندا تەباو رێک بوون، بەئێ دواوی شەیتان زەفەری بە هەندیکیان برد لەسەر مەسەلە زەعامەت و سەرۆکایەتی و دوژمنانیشیان دەستیان تیخستن، بەلام گرنگ ئەوویە هیچیان کیشەیان نەبوو لەسەر ئەوەی ئەو نایەتە ئیشی پێدەکرئ، یاخود ئیسلام جەنگ و جیهادی تێدایەو، بەلام بانگەواز و پەرودەدی تێدانیە، سیاسەت و حوکمی تێدایە، بەلام عیبادهتی تێدانیە، یان عیبادهتی تێدایە، بەلام لایەنی ئابووری تێدانیە، هیچ کەسیکیان لەسەر ئەو شتانە کیشەو مشتومریان نەبوو، بەلام جیلەکانی دواوی لەسەر ئەو کیشەو مشتومریان هەبوو، ئیستا مسوڵمانی وا هەیه، پێی وایە ئیسلام سیاسەتی تێدانیە، یان ئیسلام حیزبایەتی تێدانیە، یان ئیسلام جەنگ و فیداکاریی تێدانیە، بەلکو خەلکیکی ناخالیی و فەقیرۆکەمان هەیه، دەئێ: فەرزه یان سوننەتە مسوڵمانان هەر پرژو بلاوبن، و ناشەرعیی و بیدعەتە، پیکەووەبن، ئەگەر پیکەووە خڕبنەووە ئیشی خۆیان رێکبخەن و بەرپرسیکیان هەبئ و ئیشی خۆیان رێک بخەن، خراپە!! وەك دەبینین لێردا خوای بەرزو مەزن بۆمان باسی نەقیبان دەکات و بۆمان باسی کۆمەڵبوون و کاری

ھەرەۋەزى دەكات، كەچى مسولمانى فەقىرۆكەى وا ھەيە دەلى: بىدعەتە مسولمانان خرىنەۋە سەر يەك، دەبى ھەر پىرژو بلاۋ بن و لىكترازو بن، بى خەبەر لەۋە ئەۋ دىنە گەۋرەيە بە كارى ھەرەۋەزىۋو بە خەلىكى پىكەۋە جۇشدرائو لىكەبەستراۋ نەبى، چۇن بەرپۆۋە دەچى؟! چۇن دەگونجى ئەم واقىعە بگۇردىۋ ئەم شەرىعەتەى تىدا پىيادە بىرى؟ بەلام بە ھەر حال ئەۋە ھەموۋى لە ئەنجامى دووركەۋتەۋەيە لە قورئان و سوننەت، كە ھەر كەسىك لايەك دەگرى، كەسىك كە ئەۋ لايەى گرتو، لەگەل ئەۋى دىكە كە لايەكى دىكەى گرتو، تىكەدەگىرى، سۇفىۋى و سەلەفىۋى، ئەۋى دىكەۋ ئەۋى دىكە تىكەدەگىرىن، بەلام ئەگەر تۇ بىنى ھەموۋ لايەنەكانى ئىسلام بگرى، ۋەك چۇن پىغەمبەر ﷺ و ھاۋەلانى بەرپىزى دىندارىيان كىردو، ئاۋا دىندارىى بىكەى، ھەستىارىيت بەرانبەر ھىچ كەس نابى، بەلى كەسىك كە زىاتر خەرىكى لايەنى تەزكىەى نەفسە، بە مەرجىك پابەندىۋى بە شەرىعەتەۋە، ئەۋەش ھەر كارىكى خىرە، ۋە ئەۋى دىكە كە زىاتر خەرىكى لايەنى دژايەتپىكىردنى بىدعەتو ئەۋ شتانەيە، كە پەيدا كراۋن لە بوارى ئىمان و عىبادەتدا، ئەۋىش ھەر خەرىكى كارىكى چاكە، كە بەشىكە لە كارى ئىسلامىۋى، ۋە ئەۋى دىكە كە خەرىكى جەنگو جىھادە، ئەۋى دىكە خەرىكى لايەنى سىياسەتە، ئەۋى دىكە خەرىكى لايەنى كۆمەلەيەتپىيە ... ھتە، ئىنسان دەبى دان بە ھەموۋىياندا بىنى، ھەموۋىيان بە ھى خۇى بزانى.

ئىجا كە خوا دەفەرموى: ﴿فَاغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ﴾،
دوژمنايەتىۋى و رىق و كىنەمان لە نىۋدا پەيدا كىردن، يەكىك بۇى ھەيە بىرسى:
خوا دوژمنايەتىۋى و ناكۆكىۋى لە نىۋان خەلىكىدا پەيدا دەكات؟

ۋەلامەكەى ئەۋەيە كە خۋا دادگەر لىرەدا باسى ھاتنە دى ياسايەكى خۇى دەكات، كە دەرنەجامەكەى خوا پەيداي نەكردو، بەۋ واتايە خۋا بەرز داۋاى كىردى، بەلام بۇيە پالى دەداتە لاي خۇى، چۈنكە بە پىۋى ياساى خوا ھاتۇتە دى، ۋەك چۇن كەسىك زەھر دەخواتەۋە، دۋاى زەھرەكە دەيكوۋى، ئەۋ كەسە كە زەھرەكەى داۋەتى بۇى ھەيە بلى: من كوشتەم، ھەرچەندە راستەۋخۇ نەيكوشتو،

بەلکو لە رپی ژهر پیدانهوه بووه، که ژهرهگهش رهنکه به نهفه ریکی دیکه دا بۆی ناردبێ، مه بهست ئه وهیه که خوای کار به جی یاسایهکی داناوه، که هه ر کاتیك ئه هلی دین به شیک له دینیان فه رامۆش کرد، دژایه تی و ناکوکیان له نیودا په ییادده بی، جا خوا ده فه رموی: ئیمه په ییادمان کرد، واته: به پی یاسای ئیمه په ییادبوو، نهک خوای په روه ردگار دژایه تی و ناکوکی له نیوانی ئه هلی دیندا په ییاد بکات، به لām خوا وای داناوه، هه ر کاتیك خه لک به دینی خوا وه پابه ندین، به هه موو دینه وه پیکه وه، ئه وه ته باو کوک و ریکده بن، به لām نه گه ر هه ندیکیان ئه و لایان گرت و هه ندیکیان لایه کی دیکه یان گرت، ناکوکیان له به ییاد په ییادده بی، ئه وه ش یاسای خوا یه، بۆیه خوا ئه و دهره نجامه پال دهداته لای خو ی، ئه گه ر نا خوا ناکوکی و دژایه تی له نیوان خه لکدا په ییاد ناکات، ده بی ئاوا به وردی له وشه کانی خوا تی بگه یین، بۆ ئه وه ی به رانه به ر به خوای په روه ردگار تووشی بی ئه ده بیی نه بین، بلین: خوای دادگه ر دوژمنایه تی و ناکوکی په ییاد ده کات، جا هه ندیک له وانیه ی به حیساب ره خنه له قورئان ده گرن، رسته یه کی ئاوا دین و هه ر به سه رکیلی ته ماشای ده گهن، ده لین: ته ماشا! ئه دی بۆچی ده لین خوا هه ر چاکه ی ده وی بۆ به نده کانی و خوا خراپه ی ناوی؟! ئه دی ئه وه نیه لی ره ده فه رموی: دوژمنایه تی و رق و کینه مان له به ییاد په ییادکردن که واته: خوا خه لکی تی که به رده دات! نه خیر، مه به ست ئه وه یه که ئیمه گوته بوومان به هه موو دینه وه پابه ندین، که چی ئه وان هه ندیکیان لی فه رامۆش کردو، له ئه نجامی ئه وه دا که به قسه ی ئیمه یان نه کرد، ناکوکیان له به ییاد په ییاد بوو، به پی یاسای ئیمه ئه و دهره نجامه هاته دی.

مه سه له ی هه وته مو کو تای: که ده فه رموی: ﴿ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا

كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴾، ئه مه هه ره شه یه: له مه ودوا خوا هه وایان پی دهدات به وه ی که به ورده کاری ده یان کرد، ئایا جیاوازی له نیوان ﴿ يَصْنَعُونَ ﴾ و يَفْعَلُونَ و يَعْمَلُونَ و يَكْسِبُونَ ﴿ دا چیه؟! جیاوازی ورد وردیان هه ن: به زۆری وایه وشه ی (عَمَل) ئیراده ی له گه ل دایه، به لām (فعل) جاری وایه مرؤف ئه و شته ی ناوی، ده شبی، (كَسَب) ئه وه یه ئینسان بۆ خو ی به دهستی بی نی،

(صُنْع) نُهوهیه که ورده‌کاری تیّدابی، ناگونجی (صنع) پال بدریته لای ماددهی بی ژیان، بو وینه: لای دارو دره‌خت، به‌لکو پال ددریته لای ئینسان، وه پال ددریته لای خوای په‌روه‌ردگار ﴿... صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَنْقَضَ كُلَّ شَيْءٍ...﴾ النمل، واته: نُهوه دروست‌کراوی خوایه، که هه‌موو شتیکی به وردی دروست کردوه، هه‌روه‌ها پال ددریته لای ئینسان، ئینسانیش کاتیک شته‌که‌ی خوی زور به ورده‌کاری ده‌کات، کاره‌که‌ی پیی ده‌گوتری: (صنع)، به‌لام نه‌گه‌ر زور ورده‌کاری تیّدا نه‌بی پیی ده‌گوتری: (فعل)، وه‌ک هه‌ر له‌م سوورته‌ی (المائدة) دا که دوایی ده‌یگه‌ینی خوا بو جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان، بو خه‌لکه‌ گشتیه‌که‌یان (فعل) به‌کار دینی، به‌لام بو زاناکانیان (صنع) به‌کار دینی، بوچی؟ چونکه زاناکان زور به ورده‌کاری شته‌که‌یان کردوه، پیلانه‌کان به وردی داده‌پیزن، به‌لام خه‌لکه‌که‌ هه‌ر وا به شیوه‌یه‌کی سه‌رکیلی شته‌کان نه‌نجام دده‌ن، که‌واته: لی‌رده‌ا خوا ده‌یه‌وی پییان بفرموی: نُهوه کرده‌وانه‌ی که زور به په‌نه‌انکاری و ورده‌کاری و لی‌زانانه‌وه ده‌یانکرد، خوا هه‌والیان پی دده‌ات، بوئه‌وه‌ی که سه‌رزه‌نشتیان بکات و سه‌ره‌نجام سزایان بدات، دوا نُهوه‌ی که وایان لی‌ده‌کات دان به هه‌له‌کانی‌اندا بینن، بوئه‌وه‌ی نُهوه سزایه‌ی که ده‌یاندات بزنان که سزایه‌کی پر به پیسته بو نُهوان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی پیئجم

پیناسە ی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا ئایهتەکانی: (۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹) دەتوێژینەووە و تەفسیر دەکەین، که خوا ﷻ لەم پیئج ئایهتە موبارەکەدا بانگی خاوەن کتیبەکان دەکات بەگشتی، وە پییان رادەگەیهنێ که پیغه مبهریکی بو ناردوون، زۆرێک لەو شتانە ی که شار دوویاننەووە بۆیان ئاشکرا دەکات و چاویۆشیی لە هەندیک شت دەکات، پاشان

پیناسە ی قورئان دەکات بە: ﴿ نُوْرٌ وَّکِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۵﴾ يَهْدِيْ بِهٖ اَللّٰهُ

مَنْ اَتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى

النُّوْرِ وَيَهْدِيْهِمْ اِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۵﴾، دوایی بیروایی نەصرانییەکان رادەگەیهنێ لەسەر بە خوا دانانی عیسا، یان بە بەشیک لە خوا دانانی سەلامی خوی لی بی، پاشان بەرپەرچیان دەداتەووە، بە خستنهرووی چەند راستییەکی حاشا هەئەگر، ئنجا باسی لاف لێدانی جوولەکەو نەصرانییان دەکات، بەووە که کوران و خۆشەویستانی خوانو، هەئیدەووەشینیئەووە.

لە کۆتایی دا جاریکی دیکە بانگیان دەکات، که هاتنی پیغه مبهری کۆتایی موحەممەد ﷺ پاش دابرائی وەحی بوو، بو ماوەی شەش سەدەو دە سال، که پیئتر بەردەوام پیغه مبهرائیکیان بو هاتوون بو موژدە پیدانیان و ترساندن و ئاگادارکردنەوویان لە سزای خوا، وە ئەمجارەش بو دواجار ئەووە پیغه مبهری خاتەمیان بو هات.

﴿ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَّكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۵﴾ يَهْدِيْ بِهٖ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلٰمِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ اِلَى صِرٰطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۶﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٖ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۗ وَاللّٰهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۷﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصٰرَى نَحْنُ اَبْنٰؤُا اللّٰهَ وَاَحْبَبُوْهُ ۗ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ ۗ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿۱۸﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَرَقٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَآءَنَا مِنْ بَشِيْرٍ وَّلَا نَذِيْرٍ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ وَّنَذِيْرٌ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۹﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((ئەى خاوەن كەتیبینە! ئەووە پێغەمبەرەكەمان هاتە لاتان زۆرێك لەوہى كە لە كەتیب (ى خوا كە لەلاتانە) دەتانشاردەوہ، بۆتان روون دەكاتەوہو چاوپۆشیش لە زۆرێك دەكات (كە پێویست ناكات روون بكریتەوہ)، بێگومان رووناكیەك و كەتیبكى رۆشكەرەوہتان لە خواوہ بۆ هات (۱۵) خوا رینمایى كەسانىكى پیدەكات - كە شوین رەزامەندییەكەى دەكەون - بەرەو رېبازەكانى ناشتییو، لە تارىكایى یەكان بەرەو رووناكیى بە ویستی خۆى دەربازیان دەكاتو، بەرەو راستە شەقام رینمایى یان دەكات (۱۶) بە دنیایى یەوہ ئەوانەى گوتیان: خوا مەسیحى كورپى مەریەمە، بێپرۆان، بلى: ئایا كى هیچ شتىكى لە خواوہ بەدەستە، ئەگەر بیهوى مەسیحى كورپى مەریەم و دایكى و تىكرای ئەوانەى لەسەر زەویین، لەبەین بەرى، وە مولكى ئاسمانەكان و زەوى و هەرچى كە لەنیوانیان دایە هى خوایە، هەرچى بیهوى وە دى دینى، وە خوا لەسەر هەموو شتىك بەتوانایە (۱۷) وە جوولەكەو نەصرانییەكان گوتیان: ئیمە كوران و خوشەویستانی خاوين، بلى: ئەدى بۆچى بە هۆى گوناھەكانتانەوہ سزاو ئازارتان دەدات؟! بەلكو ئیوہوش بەشەرىكن وەك ئەو خەلكەى كە خوئقاندوونى، هەر كەسىك بیهوى دەیبووړو و هەر كەسىكىش بیهوى سزاو ئازارى دەدات، وە مولكى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوہى نیوانیان هى خوایەو سەرەنجامیش هەر بۆ لای ویه (۱۸) ئەى خاوەن كەتیبینە! ئەووە پێغەمبەرەكەمان هاتە لاتان، پاش دابراىكى (هاتنى) پێغەمبەران (ئەو راستیانەى كە پێویستتان بۆتان رۆشن دەكاتەوہ، نەوہك بلىن: هیچ موژدەدەر و ترسىنەرێكمان بۆ نەهاتوہ، بێگومان ئەوہ موژدەدەر و ترسىنەرتان بۆ هات، وە خوا لەسەر هەموو شتىك بە توانایە ((۱۹)).

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(نور): خۆی پەروردگار قورئان بە چەند وشەیهک پێناسە دەکات، یەکیک لەوانە بریتیه لە (نور)، ئەم وشەیهش لە زمانی عەرەبیدا ئاوا پێناسە کراوه: (النور: الضوء المنتشر الذي يعين على الإبصار، وهو ضربان: معقول، ومحسوس) واتە: نوور ئەو رووناکییەیه کە بلاودەبێتەوه، وه یارمەتی بینین دەدات، (کە دیارە ئێمە بە هۆی رووناکییەوه شت دەبینین) دیارە رووناکییش دوو جووره: رووناکییەکی مەعنەویی مەعقول، کە بە عەقل دەرك دەکری، کە لێردا بە قورئان دەفەرموی نوورە، واتە: نووریکی مەعنەویی، وه نووری بەرەهەستیش وهک: چراو گلۆپو ئەو رووناکییانە ی کە بە چاودەبینرین.

(المسيح ابن مريم): مەسیح نازناوی عیسا کورپی مەرپەمە، یانی: مەسیحی کورپی مەرپەم، جا عیسا عليه السلام لە قورئاندا هەمیشە پالدراوته لای دایکی، چونکە هەر دایکی هەیه، بابی نیه، مەسیح لە چیهوه هاتوه؟ مەسیح یان (فعلیل) بە مانای (فاعل)، یان (فعلیل) بە مانای (مفعول)، دەلی: (المسيح من المسح، بمعنى الفاعل، الذاهب في الأرض، أمسح ذا العاهة، أو الممسوح بمعنى المفعول: مسح منه قوة الشر) یان بە مانای کەسیکە بە زهویدا دەرواتو سیاحت دەکات، ئەگەر مەسیح لێردا بە مانای (فاعل) بی، چونکە عیسا عليه السلام سیاحتی کردوهو زۆر گهراوه بە زهویدا بۆ بانگهوازکردنی خەلکی بۆ لای خوا، یاخود لەبەرئەوهی کە دەستی بە خەلکی دا هیناون و مەسحی کردوون، کاتیکی نەخۆش و نەساغ بوون هاتوونه لای، ئەویش دەستی پێداهیناون و خۆی شیفادەر شیفای بۆ ناروون، یانیش بە مانای (مفعول) ه، کە کەسیکە شەرو خراپە ی تێدا مەسح کراوتهوهو لابر دراوه، هیزی شەرو پالنهری خراپە ی تێدا لابر دراوه، وهک لە فەرمايشتی پێغه مەبر صلى الله عليه وسلم دا هاتوه، هیچ کەسیک نەبووه خەتەرە ی گوناھی بە دلدا نەیهت جگە لە عیسا کورپی مەرپەم، کە بە خەتەرەش بەسەر دلای دا نەهاتوه گوناح بکات، دەلین ئەویش لە بەرەگەتی دووعای نەنکی،

واتە: دایکی مەرپەم، وەك خوا فەرموویەتی: ﴿ **إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي**

نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا... ﴿۳۵﴾ آل عمران، واتە: کاتێک خێزانی عیمران

گوتی: پەروردگارم! ئەوەی لە زگم دایە (کە مەرپەم بوو) نەزری دەکەم بۆ تۆ،

وہ دوايي گوتی: ﴿ **وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِلَكَ وَدُرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ... ﴿۳۶﴾**

آل عمران، وە خوايە! من خۆی و ئەوەشی کە لێی دەبی، پەناي پێ بە تۆ

دەگرم لە شەیتانی نەفەرت لێکراو، بۆیە شەیتان زەفەری بە عیسا عليه السلام

نەبردووە.

﴿ **عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِنَ الرَّسْلِ** ﴾: وشەى (فترە) بە مانای (إنقطاع) دى، (فتر، يفتُر)، (الفتور:

سُكُونٌ بَعْدَ حِدَّةٍ، وَلَيْنٌ بَعْدَ شِدَّةٍ، وَضَعْفٌ بَعْدَ قُوَّةٍ)، (فتور) بە مانای

وەستانی شتێک دى دواى ئەوەى کە زۆر بەهێز ئەو شتە بجوولێنرێ، یاخود

شتێکی توندە دوايي نەرم بێتەو، یان شتێک بەهێزى دوايي بێهێز بى،

لێردەدا کە دەفەرموی: ﴿ **عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِنَ الرَّسْلِ** ﴾، واتە: دواى داپرانیک لە

پێغەمبەران.

جا بۆ زانیاریتان درێژترین ماوەى نیوان دوو پێغەمبەران (عليهم الصلاة

والسلام) ئەو ماوەیە بوو کە لە نیوانی عیساو موحمەد دا بوو، سەلاتو

سەلامی خویان لەسەر، ئەگەرنا دەربارەى پێغەمبەرانى دیکە خواى پەروردگار

دەفەرموی: ﴿ **ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا... ﴿۴۴﴾** المؤمنون، واتە: پاشان پێغەمبەرانى

خۆمان پەیتا پەیتا، یەك لە دواى یەك ناردوون، وە ماوەى نیوان عیساو

موحمەد (٦١٠) شەش سەدو دە سال بوو، وەك دوايي تۆزیکى روون

دەکەینەو.

﴿ **بَشِيرٍ** ﴾: (أَي: الْمُبَشِّر) واتە: موژدەدر، دلخۆشکەر، (وَأَبَشْرُهُ: أَخْبَرْتُهُ بِسَارٍ بَسَطَ

بَشْرَةَ وَجْهِهِ)، (أَبَشْرْتُهُ، بَشْرْتُهُ) واتە: هەوالو موژدەیهکی خۆشم پێدا بوو بە

هۆی گەشبوونی دەموچاوی، ئینسان لە کاتێکدا کە هەوالی خۆشی پێدەگات،

دەموچاوی گەش دەبی، یان روون دەبی، بە پیچەوانەشەو کاتیک هەواییکی ناخۆشی پێدەدری، دەمو چاوی تاریک دادی و لیل دەبی، تەنانت پیغەمبەری خواش ﷺ وا بوو، وە بە زۆری ئینسانی راستگۆ وان، ئەوانە ی گە پرواڵەت و دەروونیان یەگە، واتە: حالەتی دوو فلیقانی و نیفاقیان نیە، بە خۆشیی دلخۆش دەبن، بە ناخۆشیی دلناخۆش دەبن، وە خۆشیی و ناخۆشیی لەسەر دەموچاویان دەردەگەوی.

(نَذِيرٌ): (نَذِيرٌ جَمَعُهُ: نُذُرٌ: الْمُنْذِرُ)، (نُذْرٌ) كَوَى (نَذِيرٌ)، واتە: ئاگادارکەرەو، ئاگادارکەرەوکان، یاخود ترسینەرەکان، ئنجا دەلی (الْإِنْذَارُ إِخْبَارٌ فِيهِ تَخْوِيفٌ كَمَا أَنَّ التَّبَشِيرَ إِخْبَارٌ فِيهِ سُرُورٌ)، (إِنْذَارٌ) بریتیه لە هەوآل پیدانیك كە ترسی تیدایه، هەروەك چۆن (تَبَشِيرٌ) بریتیه لە هەوآل پیدانیك كە دلخۆشیی تیدایه.

مانای گشتی ئایه تهکان

خوای پهروه دگار هر له سهه باسی خاوهن کتیبهکان دهروا، که دیاره وهک کاتی خوئی له پیناسهئی ئه م سووره ته موباره کهدا باسمان کرد، پانتاییهکی باش تهرخان کراوه بو و توویژکردن له گهل خاوهن کتیبهکان، له گهل جووله کهوه نه صرپانییهکان، به لأم زوربهی جار دواندنهکان روو له جووله کهکان دهکات، به لأم به گشتی روو له ههر دووکیانه، لیره دا روو له ههر دووکیانه، خوا ﷺ دهه رموی: ﴿ يٰٓاَهْلَ

الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يٰبَيِّن لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ

مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْفُوْا عَن كَثِيْرٍ ﴾، ئه ی خاوهن کتیبینه! خوا ﷺ له قورئاندا کاتیک بیهوی به شیوهیهک جووله کهوه نه صرپانییهکان بدوینی، که حاله تیکی ئاسایی وه بگری، یا خود حاله تی ریز لیگیرانی تیدا بخوینریته وه به ﴿ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ ﴾ دهیان دوینی، به پیچه وانه وهش ئه گهر له حاله تی

سه رزه نشت و لی تووره بوونیاندا بی، که باسی که موکوپیهکانیان دهکات به ﴿ يٰٓاَهْلَ

الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبِ ﴾، ئه وانه ی کتیبیان پیدراوه، لیره دا خوا ﷺ دهه رموی: ئه ی

خاوهن کتیبینه! ﴿ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يٰبَيِّن لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا كُنْتُمْ

تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ ﴾، پیغه مبهری ئیمه تان بو هات، زوریک له وهی که له

کتییدا ده تانشارده وهو په نهان تان ده کرد، بو تان روون دهکاته وه، مه به ست پی چیه؟

دیاره ئیمه له مه سه له گرنگهکاندا هه ئه وهسته یهکی دریز له وباره وه ده کهین، چونکه

خاوهن کتیبهکان هه م له رووی عه قیده وه، هه م له رووی شه ریعه ته وه، هه م له

رووی مامه له له گهل پیغه مبه راندا ﷺ زور راستیان شارده وته وه، وه زور راستی

که له کتیبهکانی خویناندا هه بوون، گوړیووینان، به لأم دوایی قورئان بوئی

دهرخستوون، جا ئه وهی که دهویستری له م ئایه ته موباره که رابگه یه نری، ئه وهیه که

خاوهن کتیبهکان واته: جووله کهوه نه صرپانییهکان به تابه ت، زوریک له و راستیانه ی له

کتیبهکانی خویناندا، له زه بوورو ته ورات و ئینجیلدا هه بوون، دیاره ئه و کتیبانه

ناويان لە قورئاندا ھاتو، بەلام ئەوان لە پەيمانى كۆن و نویدا باسى زۆر كتيبي ديكەش دەكەن، ئەوھى كە لە كتيبيەكانى خوياندا بويان روون كراوئەتەو، زۆربەيان شاردۆتەو، ياخود گۆرپويانە، قورئان ھاتو زۆريك لەو راستييانە دەخاتەرۆو، جا چ لە رووى عەقىدەو، چ لە رووى شەرىعەتەو، چ لە رووى پيغەمبەرەنەو، ئنجا

دەفەرموى: ﴿وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾، چاوپۆشىي لە زۆريكيش دەكات، واتە: زۆريكى كە پيويست بكات روونى دەكاتەو لە قورئاندا، بەلام زۆريكيش كە پيويست نەكات چاوپۆشىي ليدەكات، چونكە ھەندىك شتيان گۆرپوھو شاردۆتەو، پيويست ناكاتو قورئان بە پيويستى نازانى ئەو شتانە بخاتە روو، لەبەر ئەوھى بەشەرىيەت پيويستى پيى نىە، بۆيە چاوپۆشىي ليدەكات، بۆيە تەماشادەكەي قورئان ھىچ شتيكى نا پيويستى تيدانىە، ھەندى شت كە ئەوان شاردوويانەتەو، واتە: ئەوھى كە شاردوويانەتەو، ھەر ئەوانە نين كە قورئان دەريان دەخات، ئيديكەش ھەبوون، شاردوويانەتەو، بەلام مادام بەشەرىيەت پيويستى پييان نەبى، قورئان جاريكى ديكە دەريان ناخاتەو: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ

مُبِينٌ﴾، بيگومان لە خواوھ رووناكييەكتان بۆ ھاتو، وە كتيبيكى رۆشەنكەرەو، دوايى باسى دەكەين، كە ھەندىك لە زانايان پييان وايە ليرەدا مەبەست لە نوور

پيغەمبەرە ﷺ، وە ﴿وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ ييش مەبەست پيى قورئانە، بەلام من واى تيدەگەم كە ھەردووكيان ھەر مەبەست پيى قورئانە، ليرەدا ھەر باسى قورئان دەكرى، ئەويدىكە مەبەست پيى پيغەمبەر ﷺ بوو، ئەو پيغەمبەرە ﷺ كۆمەليك راستى دەخاتە روو كە ئەوان شاردوويانەو، بە ھۆى چيەوھ دەيانخاتەرۆو؟ بەھۆى قورئانەو، بۆيە پيشى باسى پيغەمبەرى ﷺ كرد، ئنجا پيناسەي ئەو كتيبيە دەكات

دەفەرموى: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ﴾، بيگومان لە خواوھ

رووناكييەكتان بۆ ھاتو، ﴿وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾، وە كتيبيكى رۆشەنكەرەو،

ياخود كتيبيكى رۆشەن، وشەي (مُبِينٌ) ئەگەر لە (بَانَ، يَبِينُ) ھوھ بى (فعل لازم)، (بَانَ، يَبِينُ)، واتە: دەرگەوت، دەرەكەوئى، ئەوكاتە واتە: كتيبيكى رۆشەن، بەلام ئەگەر لە (أَبَانَ، يُبِينُ) ھوھ بى، دەگونجى (لازم) بى و دەشگونجى (مُتَعَدِي) بى،

واتە: دەریخست دەریدەخات، واتە: کتیییکی رۆشنگەرەوه، جا دیاره که قورئان هەم کتیییکی رۆشنەو، لە ماناگانى تێدەگەى هەر کهسێک شارەزای زمانى عەرەبى بى، بەقەدەر خۆى لە قورئان تێدەگات، هەم رۆشنگەرەوهشە، هەردووک لایە.

ئنجما لەسەر پێناسەى قورئان بەردەوام دەبى و دەفەرموى: ﴿ **يَهْدِي بِهِ اللَّهُ**

مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ ﴾، هەر کهسێک بە دواى رەزامەندیى خوا بکەوى، خوا بە هۆى ئەو کتیبەوه بەرەو رێبازەکانى ئاشتیی، رێنمایى دەگات، یانى: خوا بە هۆى قورئانەوه رێنمایى کەسانى دەگات بەرەو رێبازەکانى ئاشتیی، کە ئەو کەسانە کین؟ ئەوانەن کە مەبەستیان و دەستەپێنانى رەزامەندیى خۆى پەرەدگارە، لەم ئایەتەوه بۆمان دەردەکەوى کە کەسێک مەبەستى و دەستەپێنانى رەزامەندیى خوا نەبى، لە قورئان بەهرەمەند نابى، بۆیە زۆر کەس کە قورئان دەخوینیتەوه، سوودى لى نابینى، وەك خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿ **وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ**

جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾ **وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ**
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا **وَإِذَا ذُكِرْتِ رَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ** **وَلَوْ أَنَّ عَلَىٰ أَكْبَرِهِمْ**

نُفُورًا ﴿٤٦﴾ الإسراء، واتە: کاتێک کە قورئان دەخوینیتەوه، لە نیوانى تۆ و ئەوانەدا کە برۆیان بە رۆژى دواى نیه (واتە: بێرۆیەکان) پەردەیهکی داپۆشراومان داناوهو دلیانمان خستۆتە توورەکهوهو گۆیان قورسایى تێدايه، واتە: وەك کەسێک وان کە دلى لە توورەکه دابى و پەردەیهکی ئەستوورى لە پێش چاوبى، وە گۆیشى گیرابى، کەسێک وابى دیاره لە هیچ شتێک حالى نابى، ئەوانەش بە هۆى ئەو کوفرەوه کە لە دلیاندا هەیه، بەهرەمەند نابن.

جا ئەوه لیتان وەصیەت بى، ئینسان بە ئەندازەى ئیمانى لە قورئان تێدەگا، هەر کەسە بە ئەندازەى ئەوهى کە لە خوا نزیکە، لە فەرمايشتى خوا حالى دەبى، بە ئەندازەى ئەوه کە ئیمانەت بە خوا هەبى، مەبەستت بى خوا لیت رازى بى، کە تەماشای کتیبەگەى دەکەى لە راستییهکانى کتیبى خوا بەهرەمەند دەبى، ﴿ **وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ** ﴾، وە خوا بە هۆى ئەوهوه

کە بە دواى ڕەزامەندیى خوا دەکەون، لە تاریکاییهکان دەربازیان دەکات بەرەو ڕووناکایى، بۆچى تاریکاییهکانى بە کۆ هیئاوون و ڕووناکى بە تەك هیئاوه؟!

لەبەرئەوهى ئیسلام یەك بەرنامەیه، وەحى خوایه، كە لە قورئان و سوننەتدا بەرجەستەیه، بەلام تاریکاییهکان چ مەبەست پێى بەرنامەکان بى، كە زۆرن: ئەوانەى لە ڕۆژەلاتەوه هاتوون و، ئەوانەى لە ڕۆژئاواوه هاتوون و، ئەوانەى لێره سەرھەلەدەن، چ مەبەست پێى حالەتەکانى پى كەوتنە تاریکى ئینسان بى، لە ڕووى بووناسى، لە ڕووى ئیمان و عەقیدە، لە ڕووى ڕەوشت و ئاكار، لە ڕووى سیاسى، لە ڕووى ئابوورى، لە ڕووى كۆمەلایەتیی ... هتد، ئینسان دەكەوێتە زۆر جۆرە تاریکىیهوه، بەلام یەك ڕۆشناییمان ھەیه و ڕووناکى تەنیا یەك حالەتى ھەیه، بەلام تاریکاییهکان جۆراوجۆرن، بە مۆلەتى خوا، بە فرمانى خوا لە تاریکاییهکان دەربازیان دەکات بەرەو ڕۆشنایى، ﴿وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، وە بەرەو راستە شەقام ڕێنمایان دەکات، كەسانى كە مەبەستیان وە بەدەستھێنانى ڕەزامەندیى خوا بى.

ئنجە خوا دواى پێناسەکردنى پێغەمبەرى كۆتایى خۆى و كۆتایى كۆتایى خۆى، ئنجە دێتە سەر باسى دەرخستنى حەقیقەتى عەقیدە و دیندارى خاوەن كۆتایەکان بە تايبەت نەصرانییهکان، سەرھەتا باسى ئەوان دەکات، دەفەرموى: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾، بێگومان بێپروان ئەوانەى كە گوتیان: خوا مەسیحى كورپى مەریەمە، واتە: ئەوانە بێپروان.

ھەندىك لە ئەھلى عیلم ئەوانەى كە زیاتر بە پێى دلخواستى دەسەلاتداران قسە دەكەن، زۆر جارەن وشەى كافر بۆ جوولەكەو نەصرانییهکان بەكارناھێنن، دەلێن: ئەوھنیه ئەوانیش خوا دەناسن، ئیمانیان بە خوا ھەیه، ئیمانیان بە ڕۆزى دواى ھەیه، ئیمانیان بە پێغەمبەران ھەیه، با ئیمانیشیان بە پێغەمبەرى ئیمە نەبى، مادام ئیمانیان بە پێغەمبەران ھەیه، ناگونجى بلێین: كافر^(۱)!

(۱) ھەلبەتە دەگونجى وشەى (نامسوئمانان - غیر المسلمین) بۆ ھاوولاتیانی كافر لە جوولەكەو نەصرانىی و غەیری وانیش بەكار بەنێرى، بەلام نابى لەبارەى كافر بوونیانەوه مشتومر (جدال) ھەبى .

بەپێزان! لەپراستیدا عیلم هەبوون بە خوا جیاپە لە ئیمان هەبوون، عیلم هەبوون بە رۆژی دوایی جیاپە، لە ئیمان هەبوون پێی، عیلم هەبوون بە پێغەمبەران جیاپە لە ئیمان هەبوون بەوێی کە پێغەمبەران لەلایەن خواوە هاتوون، فەرقیان چیبە؟

ئیمان بە شتێک ئەوەیە کە ئەو شتەت وەک خۆی دەرك کردبێ بە عەقل، وە بە دل قبوولت کردبێ و پەسندت کردبێ، وە بە زمانیش دانی پێداپێنی، بە کردووەکانیش بە پێی ئەووە رەفتار بکە. چونکە ئیمان دەبێ چوار پێکھێنەری تێدا بن، ئەو جار پێی دەگوترێ ئیمان، ئەگەر نا ئایا ئیبلیس بە ئیماندار لە قەڵەم دەدرێ، کە قسە لەگەڵ خوادا کردووە، موناقلەشە لەگەڵ خوادا کردووە؟ نەخیر، هەچەندە عیلمی بە خوا هەبوو زانیویەتی خوا هەبە، خوا هەقەو راستە، بەلام ئیمانی نەبوو، چونکە ئیمان بە خوا تەنیا بریتی نیە لە عیلم هەبوون بە خوا، بەلکو بریتیه لە: {عیلم پێ هەبوون + خۆشویستن و قبوولکردن و بوو ملکە چبوون + دانپێداھێنان بە زمان + جیبەجیکردن بە ئەندامەکان}.

ئینسان چوار هیزی سەرەکی هەن کە بریتین لە:

۱/ هیزیەک کە شتی پێ دەرك دەکات، کە بریتیه لە عەقل و هۆش.

۲/ هیزیەک کە شتی پێ قبوول یان رەفز دەکات، کە بریتیه لە هیزی دل و ئیرادە.

۳/ هیزیەک کە شتی پێ دەربەرێ، کە بریتیه لە هیزی زمان، یان نووسین.

۴/ هیزیکیش کە شتی پێ جیبەجێ دەکات، کە بریتیه لە هیزی ئەندامەکانی جەستە.

ئنجای ئیمان پەیوەندی بە هەر کام لەو چوار هیزانەوە هەبە.

جا لێردا خوای پەروردگار دەفەرموێ: بێگومان ئەوانە ی کە گوتیان: مەسیحی

کورپی مەریەم خوایە، بێرپوان، ئنجای قسەکەیان هەڵدەوێشینی تەووە دەفەرموێ: ﴿قُلْ

فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ،

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾، (ئەو موحەممەد ﷺ، یان هەر کەسێک کە قورئان

دەخوینێ) تۆ (بە نەصرانییەکانی سەردەمی خۆت) بلێ: کێ لە خواوە هیچ

شتیکی بە دەستە؟! ئەگەر خوا بیهوئ مەسیحی کۆری مەپڕەم و دایکیشی لە بەین بەری ، وە ئەگەر تیکرای ئەوانە لەسەر زەویش دان هەمووان بفرۆتین، کئ هیچی پێدەکرئ؟ کەس، کەواتە: وەك كوردهواری خۆمان دەلین: (هەر خوا خوایه، ئەویدی هەمووی کاو بایه)، لە بەرانبەر خوادا هیچ کەس هیچی بە دەست نیە، بۆیە ناگونجئ عیساى کۆری مەپڕەم، کە مان و نەمانى بە دەستی خوایه، وە دایکیشی، وە تیکرای ئەوانە لەسەر زەویشن، ناگونجئ بەشیک بئ لە خوا، چونکە هیچی بە دەست نیە، خوا ئەو کەسە یە دەژینئ و دەمرینئ، دروست دەکات و لە بەین دەبات، هەموو شتیکی بە دەستە.

ئنجای دواى دەفرموی: ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾

﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾، وە مۆلکی ئاسمانەکان و زەوی و ئەو دی دەکەوئتە نیوانیشیانە، هئ خوایه، وە هەر چی بیهوئ دروستی دەکات، واتە: هەر چی هەیه خوا خاوەنیەتی، واتە: ئاسمانەکان و زەوی و ئەو دی دەکەوئتە نیوانیانە، لە دواى ئەوانەش هەر شتیکی دیکە بیهوئ دروستی دەکات، ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، وە خوا لەسەر هەموو شتیکی بە توانایە، ئەوە خوایه جل جلاله، خوا دەبئ ئاوابئ، ئەوە پێناسە کە یەتی، ئەوە وەسفە کە یەتی، خاوەندار ئیتی هەموو شتیکی هەیه، وە هەر چی بیهوئ دروستی دەکات، ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، وە خوا لەسەر هەموو شتیکی بە توانایە، بەلام عیسا عليه السلام "بە عەقیدەى وان" بەرگری پئ لە خوئ نەکرا، کاتیک جوولەکە و رۆمەکان گرتیان و لە سیدارەیاندا، بەلام ئیمە دەلین: لە سیدارە نەدراو، کە بیگومان قسەکەى ئەوان ناراستە، وەك من لە تەفسیری ئایەتەکانی سوورەتی (النساء) دا بە تەفصیل باسی ئەو دەم کردو، هەرودها لە ئایەتەکانی سوورەتی (آل عمران) ییش دا.

ئنجای خواى پەرودرگار باسى لاف لیدان و ئیددیعا و درۆیهکی دیکەى جوولەکەو

نەصرانییەکان دەکاو هەلیدەوەشینی ئەو، دەفرموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ

نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَبَتُوهُ﴾، جوولەکەو نەصرانییەکان گوتیان: ئیمە کورانی خاوین و خوشەویستانی خاوین، کە دواى ئیمە لە مەسەلە گرنگەکاندا روونی دەکەینەو، کە

ئایا ئەو قسەیان کردووە، یان قسەیهکی دیکەیان کردووە، کە ئەو دەگەیهنی؟! بەس هەرچی خوا فەرموویەتی، بە تەئکید وایە، بەلام گرنگ ئەوویە لە مەبەستی خوا وەك خوا ﷻ مەبەستیەتی و ویستوویەتی ئاوا تییبگەین، چونکە هەندیک لە زانایان دەلێن، وە نەصرانییەکانیش دەلێن: کوا ئیمە نەمانگوتووە ئیمە کورپی خواین، بەس دەلێن: عیسا کورپی خوایە، وە جوولەکەکان نەیانگوتووە، ئیمە هەموومان کورپی خواین، دەلێن: بەس عوزیر کورپی خوایە، ئەدی ئایا مسوڵمانینە ئەوەتان لە کوئ هیناوە؟ دوایی ئەو روون دەکەینەو.

ئنجای دوای ئەو فەرمووی: جوولەکەو نەصرانییەکان گوتیان: ئیمە کورانی خواین و خۆشەویستانی خواین، دەفەرموئ: ﴿ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ﴾، بلی: ئەدی بۆچی بە هۆی گوناھەکانتانەو سزاتان دەدات؟ چونکە بۆ خۆیان دان بەو دادینن کە خوا بە هۆی گوناھەکانیانەو سزایان دەدات، جا هەرچی جوولەکەن دەلێن: ئیمە چەند رۆژیکی کەم نەبی لە دۆزەخدا نامینینەو، چل رۆژ، بە ئەندازە ی ئەو چل رۆژە کە بابو باپیرانیان گۆلکە زیڕینەیان پەرستووە، وە نەصرانییەکان دەلێن: عیسا دەبیتە بە لاگیڕەو و فیداکارمان و بۆیە لە خاچ دراو، تاکو گوناھەکانی ئیمە بسرپیتەو، گرنگ ئەوویە جوولەکەو نەصرانییە هەردووکیان دان بەو دا دینن کە خوا سزایان دەدات، ئنجای خوا دەفەرموئ: ئەدی ئەگەر ئیو کوران و خۆشەویستانی خان، بۆچی خوا بە هۆی گوناھەکانتانەو سزاتان دەدات؟! کەواتە: دان پێداھینانتان بەو دا کە بە هۆی گوناھەکانتانەو سزاتان دەدات، ئەو قسەیهتان هەلدەوشینیتەو، چونکە هیچ بابیک کورپی خۆی و خۆشەویستی خۆی سزا نادات، ﴿ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ﴾، بەلکو ئیو دەش بە شەرێکن و خەلکیکن، وەك ئەو خەلکی دیکە کە خوا دروستی کردوون، واتە: لەسەر چاکە پاداشتتان هەیهو، لەسەر خراپە سزاتان هەیه، نە کورپی خان و نە خۆشەویستی خان، دروستکارو هەکانی خوا لەگەڵ خوای بئھاوتادا هیچ نەسبەتیکیان نیە، مەگەر نەسبەتی بەندایەتی، ئەگەر بۆ خوا فەرمانبەر و ملکەج بن، خوا خۆشی دەوین و پاداشتیان دەداتەو، وە ئەگەر سەرپێچی لە فەرمانی خوا بکەن، خوا رقی لێیان هەلدەستی و سزایان دەدات، هەر کەسە بە پێی خۆی، ﴿ يَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَشَاءُ ﴾، ئەوانە ی کە خوا

دروستی کردوون، ھەر کەس بیەوی، لئی دەبووری، وە ھەر کەسیکیش بیەوی، ئازارو سزای دەدات ﴿ **وَلِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ** ﴾، وە مولکی ئاسمانەکان و زەوی، وە ئەو دەش کە دەکەوێتە نیوانیانەو، مولکی خواپە وە سەرەنجامیش بو لای خواپە، ئایا بوچی خوای کاربەجی ئەو پرستەپە دووبارە دەکاتەو؟ چونکە نەصرانیەکان ئیستاشی لەگەڵدابی، زۆر بە داگوکی لەسەر کردن و جەخت لەسەر کردنەو دەلین: عیسا کورپی خواپە، خواش (سبجانە و تعالی) دەفەرموی: عیسیایەک بە دانپیداھێنانی خۆتان گواپە جوولەکەکان گرتوویانەو لە داریان داو وە ئەوانواییو، ناگونجی کورپی خواپە، وە ناگونجی بەشیک بی لە خوا، چونکە ئەو بی سەرەنجامیش ھەر لە لای ویە، کە خواپە.

ئنجای لە گۆتاییدا دەفەرموی: ﴿ **يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ** ﴾، ئەو کتیبینە! ئەو پینجەمبەری ئیپمەتان بو لا ھات، واتە: پینجەمبەری گۆتایی موھەممەد ﷺ بۆتان روون دەکاتەو، چییان بو روون دەکاتەو؟ لیرەدا بەگشتی فەرموویەتی، ﴿ **يُبَيِّنُ لَكُمْ** ﴾، واتە: ھەموو ئەو کە پینجەمبەری خوا روونی دەکاتەو، ﴿ **عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُولِ** ﴾، دواي دابراپنیک لە پینجەمبەران یانی: (عَلَىٰ انْقِطَاعٍ مِّنَ الرَّسُولِ أَوْ عَلَىٰ انْقِطَاعٍ مِّنَ إِسْرَائِيلَ) دواي ماوہیک کە خوای پەرورەدگار ناردنی پینجەمبەران پراگرت، ئنجای پینجەمبەری گۆتایی موھەممەد ﷺ ھات، دیارە ئەو پراگرتنە پینجەمبەرانیش بو ئەو ماوہیک، چەندان حکمەتی تیدان، یەکیک لە حکمەتەکان بریتە لەو کە ھەموو بەشەرییەت چاوەرپیی پینجەمبەری گۆتایی بی، کە لە ھەر چوار لای دنیاو ھەموو بەشەر چاوەرپیی بوون: جوولەکە، نەصرانی، زەرەدەشتی، بووژیی، ھەر ھەموو چاوەرپییان کردو، چونکە لە کتیبەکانی خویاندا بینویانە کە پینجەمبەری گۆتایی دی و پینجەمبەران پینش خوی ھەموو بە راست دەزانن، کتیبەکانیان بە راست دەزانن، بەلام ئەو گۆرانکاری و دەستکاریانە کە لە کتیبەکاندا ھەن ھەموویان راست دەکاتەو، چاوەرپەر بەسەریانەو، بەلام ئەگەر خوای کاربەجی وەک عادیەتی خوی لەو ماوہیکەشدا پینجەمبەران پەیتا پەیتا ناردباپە، ئاوا چاوەرپیی نەدەبوون، بەلام دواي ئەو کە (۶۱۰)

شەش سەدو دە سال پینجەمبەران نەھاتوون، ھەموو بەشەر گوتوویانە: پینجەمبەری کۆتایی دی.

بۆیە ئیوە تەماشای بکەن ! کە دوای ئیسلام ئاوا بە خیرایی بلاووتەووە لەبەرچی بوو؟ لەبەر ئەوە بوو کە بەشەرییەت ھەمووی چاوەرێ بوو، زانیویانە پینجەمبەری کۆتایی دی، بەلام جوولەکە گوتوویانە: لە ئیمەیه، نەصرانیی پیمان وابوو عیسا دیتە خوارەو، ھەندیکی دی گوتوویانە: لە ئیمەیه، رەنگە عەرەب لە ھەموو کەس کەمتر چاوەروانییان کردبێ، یان ھەر چاوەروانییان نەکردووە، چونکە شوینەواری پینجەمبەرایەتیان زۆر لە نیودا کوژاوتەووە، بەلام سەرەنجام خۆی کاربەجێ لە نیو

گەلی عەرەبدا ناردی، ﴿ **أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ** ﴾، بۆیە ئەو پینجەمبەرمەمان بۆ ناردن ئەو خاوەن کتیبەکان! تاكو نەئین: (كِرَاهَةً أَنْ تَقُولُوا) یان (لِأَلَّا تَقُولُوا) ھیچ دلخۆشکەر و ترسینەرێکمان بۆ نەھاتووە، خۆی بەرز پینجەمبەران

بە دوو وەسف و دەکات، ﴿ **بَشِيرٍ** ﴾ و ﴿ **نَذِيرٍ** ﴾، دلخۆشکەر و ترسینەر، یاخود

مۆژدەپێدەر و وریاکەرەووە ﴿ **فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ** ﴾، ئەوە بە تەئکید ھات بۆ لاتان ھات دلخۆشکەرێک و ترسینەرێک، یاخود مۆژدەدەرێک و وریاکەرەووەیەک کە

موحەممەد ﷺ، ﴿ **وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** ﴾، وە خوا لەسەر ھەموو شتێک بە

توانایە، کەواتە: ئەو خاوەن کتیبەکان! ئیوە بیانووتان نیە، کە لەسەر کتیبە گۆردراوەکانی خۆتان بمیننەووە، وە شوین پینجەمبەران خۆتان بکەون، کە شوینەواری ئەوانتان رەش کردووتەووە و تیکتان داو، دوای ئەوەی خوا پینجەمبەری کۆتایی بۆ ناردن، کە ھەموو ئەو پینجەمبەرانە برای ئەون، ھەموویان بە راست دەزانن و ھەموویانی خۆشدەو، وە کتیبەکانیشیان بە راست دەزانن، وە ھەرچی گۆرانکاری و دەستکاری کردووتانە لە کتیبەکانتاندا، ئەوەی پێویست بکات دەستنیشان و دیاری دەکات.

چەند مەسەلەیهکی گەرنگ

مەسەلە یەكەم: كە دەفەرموی: ﴿ **يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا**

يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ ﴾، كە پێشتر

مانامان كرد، ئەم رێستە قورئانییە ئەووی لیوێدەگیرئ، كە قورئان زۆر شتی ئاشكرا كردووە لەووی كە جوولەكەو نەصرانییەكان شار دوویانەتەو، واتە: لە كتیبەكانی خۆیاندا هەبوو، بەلام ئەوان پەنھانیان كردو، بۆ وینە: سیفەت و ناوونیشانەكانی پێغەمبەری كۆتایی موحەممەد ﷺ من بۆخۆم پەیمانی كۆن و پەیمانی نویم خویندۆتەو، ئیستاش لە پەیمانی كۆندا لە چەند شوینیکدا، هەروەها لە پەیمانی نویدا واتە: چوار ئینجیلەكان، باسی پێغەمبەری كۆتایی موحەممەد ﷺ هەیه، بەلام تۆزیک گۆریوویانە، بەلام چەند وەسفیکیان باس كردو، كە ئەو وەسفانە بەسەر غەیری پێغەمبەری كۆتایی موحەممەددا ﷺ ناچەسپین، وەك من لەو كتیبە ی لە (سجن) دا نووسیومە: (الإِسْلَامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ) ئامازەم بە هەندیک لەو شوینانە كردو، وە زۆر لە زانایان ئامازەیان بەو شوینانە كردو، لە هەردووك پەیمانی كۆن و نویدا.

بەلام جگە لە سیفەت و ناوونیشانەكانی پێغەمبەری كۆتایی موحەممەد ﷺ

جوولەكەو نەصرانییەكان شتی دیکەشیان شار دۆتەو، بۆ نموونە:

چەند نموونەیک لە شار دۆتەوهی خاوەن کتیبەکان بوو راستیەکان

یهکەم/ له بواری خوا ناسین و خوا به یه کگرتن (مَعْرِفَةُ اللَّهِ وَالتَّوْحِيدُ):

چ جووله کهکان، چ نهصرانییهکان کۆمه ئیک شتیان دەر باره ی خوی بی وینه باس کردوه، که به هیچ جوړیک له گه ل خوادا ناگونجی، بۆیه ئیمه دلنیا یین که ئەوان خواناسی راسته قینه یان شاردۆته وه، خوا به یه کگرتنی راسته قینه یان شاردۆته وه و ئەو شتانه یان خستۆته شوینی، دیاره کتیبی پیروز (الکتاب المقدس) له ههردوو پهیمانی کۆن و پهیمانی نوێ پیکهاتوه، ئنجا پهیمانی کۆنیش بریتیه له تهورات به ههموو سیفره گانیه وه، (سفر العدد، سفر الخروج، سفر التکوین... إلخ)، ههروهها ئەو کتیبانه ی دیکه، وهک زه بووری داوود و ئەوه ی بو سوله یمان هاتوه و ههرحیهک که له خواره وه هاتوه تاکو سهرده می عیسا، هه مووی تیدایه، وه پهیمانی نویش بریتیه له چوار ئینجیله کان و ئەو کتیبانه ی دیکه ی دوا ی عیسا نووسراونه وه.

هه ئبه ته جووله که وه نهصرانییه کان ههردوو لایان پهیمانی کۆن یان ته به ننیسی کردوه به کتیبی خۆیانی دهزانن، ئنجا با له پهیمانی کۆندا دوو نموونه بیینه وه:

۱- له پهیمانی کۆن له (سفر التکوین، الإصحاح: ۲، الآیه: ۲)^(۱) ئاوا باسی خوی پهروه دگار دهکات، ده ئی: (وَهَكَذَا اكْتَمَلَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ بِكُلِّ مَا فِيهَا، وَفِي الْيَوْمِ السَّابِعِ أَمَرَ اللَّهُ عَمَلَهُ الَّذِي قَامَ بِهِ، فَاسْتَرَحَ فِيهِ مِنْ جَمِيعِ مَا عَمَلَهُ..)

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، قصة الخلق، ص ۹.

(سەرەتا باسی ئەو دەکات کە خوا پۆزی شەممە فلان شتی دروست کرد، پاشان باسی پۆزی یەك شەممە و پۆزی دووشەممە و پۆزی سێ شەممە و پۆزی چوار شەممە و پۆزی پینج شەممە دەکات، ئنجا لە دوایی دا بۆ پۆزی جومعه دەلی: بەو شیوهیە دروستکرانی ئاسمانەکان و زەوی و هەرچی تیئاندا یە تەواو بوو، وە لە پۆزی حەوتەمدا خوا ئەو کارە دەستی پیکردبوو تەواوی کرد، وە ئیسراحتی کرد لە هەرچی کردبووی.

واتە: ئەوان وەك بەشەر تەماشای خوا دەکەن و وا دەزانن وەك چۆن بەشەر کە شتیك دەکات ماندوو دەبێ و پێویستی بە پشوو دان دەبێ، خواش ئاوا یە، کە لەپراستیدا ئەو جۆریکە لە جەستاندن (تجسد)ی خوا، بەلام خوای پەرورەگار دەفەرموی: ﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا

مَسْنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ ق، واتە: بەراستی ئاسمانەکان و زەوی ئەو ی نیوانیانمان لە ماوی شەش رۆژدا دروست کرد، وە هیچ ماندوو بوونی کمان نەهاتە سەری.

ئەو بۆ بەرپەرچدانەوی ئەو قسەییە جوولەکەو نەصرانییەکانە، کە بە دنیاییەو، خوای پەرورەگار ماندوو نابێ بە شتەکانەو، چونکە خوا جل جلالە ئەگەر بیەوی شتیك بکات، هەر بفرموی ببە دەبێ، وەك دەفەرموی: ﴿ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ بس، واتە: بیگومان فەرمانی خوا ئاوا یە، ئەگەر ویستی شتیك بکات پێی دەفەرموی: ببە، دەبێ، کە ئەو هەش ماندوو بوونی تیئانیە، دیارە بۆ نزیک خستنهوه لە عەقڵی ئیمە و دەفەرموی، ئەگەر نا وە نەبێ خوای بەرز بە شتەکە بفرموی: ببە ئەویش ببێ، چونکە ئەگەر ئیمە بە شتیك بلین: ببە، یەکسەر ببێ، پێوی ماندوو نابین، بۆ خوای بالادەستیش هەر ئاوا یە، ئەك خوا بە شتەکە بفرموی: ببە، ئەویش ببێ، چونکە جارێ شتەکە بوونی نیە، تاكو فەرمانەکە ی ئاراستە بکری، بەلام ئەو بۆ نزیک خستنهوه یە لە عەقڵی ئیمە.

۲- هەر وەها لە (سفر التکوین، الإصحاح: ۳) لە باسی (سقوط الإنسان: الآياتان: ۸ و ۹)دا^(۱)، (ثُمَّ سَمِعَ الزُّوجَانِ صَوْتَ الرَّبِّ الْإِلَهِ مَاشِيًا فِي الْجَنَّةِ عِنْدَ هُبُوبِ رِيحِ

النَّهَارَ فَاحْتَبَأَ مِنْ حَضْرَةِ الرَّبِّ إِلَهِ بَيْنَ شَجَرِ الْجَنَّةِ، فَنادَى الرَّبُّ إِلَهُ أَدَمَ: «أَيْنَ أَنْتَ؟» واتە: دواى ئەوەى ژنو مێردەکه (مەبەست پێى ئادەم و حەوواىە سەلامى خۆیان لى بى) گوێیان لە دەنگى پەروەردگارى پەرستراو بوو که لە بەهەشتى دەرپۆى پیاوسەى دەکرد، لە کاتیکدا که باى رۆژگار هەلیکردبوو، ئەوانیش خۆیان لە پەروەردگار شارەدووە لەنیو درەختەکانى بەهەشتدا (خۆیان پەنەن کرد بۆئەوەى خوا نەیانبینى)، پەروەردگارى پەرستراو بانگى ئادەمى کردو فەرمووی: لە کوێى؟!

وهك خوا نەزانی ئادەم لە کوێیەو پرسىارى لى بکات! بەلى جوولەگەو نەصرانییەکان لە کتیبە موقەددەسەگەیاندا ئاوا باسى خوا دەگەن، بۆیە پیتان سەیر نەبى که ئیستا خەلکى رۆژئاوا متمانەى بە دین نەماو، دینیک ئاوا باسى خوا بکات، خەلک چۆن لەبەرچاوى ناکەو، ئەو خواىە پیاوسە بکات لە بەهەشتى، که لە درێژەى ئایەتەکاندا دەلى: خوا گۆرانى دەگوت!! پاشان لەنیو بەهەشت نەزانی ئادەم لە کوێیەو نەیبینى و بلى: لە کوێ خۆت شارەدۆتەو؟! ئنجا دەلى: دواى ئادەم وەلامى دەداتەو دەلى: خۆم لەنیو درەختى بەهەشتدا شارەدۆتەو! خواش پێى دەفەرمو: بۆچى خۆت شارەدۆتەو؟ دەلى: چونکە رپووتەم، دەلى: بۆچى رپوتى ديارە لە درەختەگەت خواردو؟! (وهك ئەوەى خوا نەیزانىبى لەو درەختەى خواردو!!)

ئنجا با سەرنج بەدەین داخۆ نەصرانییەکان چۆن پیناسەى خواى تاك و تەنیا دەگەن؟!

لە پەیمانى نوێ لە ئینجیلی (متى، الإصحاح: ۳، الآياتان: ۱۶، ۱۷) دا^(۱)، ئاوا باسى خواى پاك و تاك دەكات، دەلى: (فَلَمَّا تَعَمَّدَ يَسُوعُ صَعِدَ مِنَ الْمَاءِ فِي الْحَالِ، وَإِذَا السَّمَوَاتُ قَدْ انْفَتَحَتْ لَهُ وَرَأَى رُوحَ اللَّهِ هَابِطاً وَنَازِلاً عَلَيْهِ، كَأَنَّهُ حَمَامَةٌ، وَإِذَا صَوْتٌ مِنَ السَّمَوَاتِ يَقُولُ: هَذَا هُوَ ابْنِي الْحَبِيبُ الَّذِي سُرَرْتُ بِهِ كُلُّ سُرُورٍ) واتە: کاتیک عیسا لە ئاو هەلکیشان (تعمد) ی کرد، (ئەو زاراوہیەگە نەصرانیی بەکارى دینن لە جیاتی خۆشۆردن) لە ئاوگە هاتە دەرى، یەگسەر ئاسمانەکان کرانەو، وە

رووحی خوا هاته خواری دابه‌زیه سه‌ری وه‌ک کو‌تریک، وه‌ ده‌نگیک له‌ ئاسمانه‌وه هات گوتی: ئەوه‌ ئه‌و کورپه‌ خو‌شه‌ویسته‌ی منه‌، که‌ زۆر پێی دلخۆش بووم، (واته‌: عیسا کورپه‌ منه‌)!!

ئنجاه‌ له‌ (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس) دا^(۱) ده‌لی: (الش‌رح: إِنَّ تَعْلِيمَ الثَّالُوثِ مَعْنَاهُ أَنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ أَقَانِيمٌ، وَلَكِنَّهُ وَاحِدٌ فِي الْجَوْهَرِ، وَفِي هَذَا الْفَصْلِ نَرَى الْأَقَانِيمَ الثَّلَاثَةَ، مَوْجُودِينَ وَعَامِلِينَ: فَاللَّهُ الْأَبُ تَكَلَّمَ، وَاللَّهُ الْإِبْنُ اعْتَمَدَ، وَنَزَلَ اللَّهُ الرُّوحَ الْقُدُسَ عَلَى يَسُوعَ، فَاللَّهُ وَاحِدٌ وَلَكِنَّهُ فِي نَفْسِ الْوَقْتِ ثَلَاثَةٌ أَقَانِيمٌ) شه‌رحی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی سه‌ری ده‌کات و ئه‌و شه‌رحه‌ له‌ لایه‌ن نه‌صرانییه‌کانه‌وه‌، دیاره‌ ته‌به‌ننی کراوه‌ ده‌لی: فی‌رکردنی (ثالوث)، (ثالوث: واته‌: سی‌کوچکه‌) مانای ئه‌وه‌یه‌ که‌ خوا سی‌ توخمه‌، سی‌ پیکهاته‌یه‌ به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا له‌ نیوه‌رپۆکدا یه‌که‌، وه‌ له‌ وه‌سه‌له‌دا ده‌بینین که‌ هه‌ر سی‌ ئوقنوومه‌کان، { (أقانیم) کوی (أقنوم)ه‌، واته‌: پیکهاته‌، پیکه‌ینه‌ر } پیکه‌وه‌ کاریان کردوه‌، (فَاللَّهُ الْأَبُ تَكَلَّمَ) خوای باب قسه‌ی کردوه‌، (وَاللَّهُ الْإِبْنُ اعْتَمَدَ) وه‌ خوای کورپه‌ خو‌ی شو‌ردوه‌، (وَنَزَلَ اللَّهُ الرُّوحَ الْقُدُسَ عَلَى يَسُوعَ)، وه‌ خوای رووحی قودسیش (که‌ ئه‌وان وا پێده‌چی مه‌به‌ستیان پێی جبریل بێ) دابه‌زیوه‌ته‌ سه‌ر یه‌سووع، که‌واته‌: خوا یه‌کیکه‌ وه‌ له‌ هه‌مان کاتیشدا سی‌ پیکهاته‌یه‌، { خوا بو‌خو‌ی، عیسا‌ش که‌ کورپه‌تی، وه‌ (روح القدس)یش که‌ له‌ نیوان خواو عیسا‌دا دی و ده‌چی و په‌یام دینی، هه‌ندیکیشیان له‌ جیاتی (روح القدس) ده‌لین: مه‌ریه‌م، واته‌: خواو عیسا‌و مه‌ریه‌م، هه‌ردوو عه‌قیده‌کان بوو ون } ئه‌وه‌ عه‌قیده‌ی نه‌صرانییه‌کانه‌، ده‌رباره‌ی خوا.

من جاری وابوووه‌ مونا‌قه‌شه‌م بووه‌ له‌گه‌ڵ فه‌شه‌و زانا‌کانیان پیم‌گوتوون: ئه‌وه‌ چۆن ده‌گونجی ئیوه‌ ده‌لین: خوا یه‌کیکه‌و سی‌شه‌؟ گوتووینانه‌: ئه‌دی چۆن ئیوه‌ش ده‌لین: خوا یه‌کیکه‌و نه‌وه‌دو نو (۹۹) ناویشی هه‌یه‌؟ دیاره‌ خوا له‌ قورئاندا

ده‌فه‌رموی: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي

أَسْمَائِهِ ۚ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸۰﴾ الأعراف، له‌ فه‌رمایشتی‌کدا ده‌رباره‌ی

ناوەکانی خوا هاتووە، کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ﴿إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةَ وَسَعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ، إِنَّهُ وَثْرٌ يُحِبُّ الْوَثْرَ﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۲۵۸۵)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۶۹۸۶)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: بە دنیایای خوا نەو هەردو نۆ ناوی هەیه، سەد جگە لە یەکیک، جا هەر کەسیک بیانزمیڕی دەچیته بەهەشت، بیگومان ئەو (یانسی: خوا) تاکە، تاکیشی خوشدەوی.

منیش لە وەلامدا گوتوومە: ئەو دوو بابەتە زۆر لە یەک جیاوازن، ئێمە دەلێین: خوا یەکیکە، بەلام نەو هەردو نۆ وەسفو ناوی هەیه، کە ناوەکان هەموویان یەک حەقیقەتن، بەلام ئیوە دەلێن: سێ شتن، خۆی بابو، خۆی کورو، خۆی (روح القدس)، کە سێ شتی لێک جیان و لە هەمان کاتدا یەکیشن!! ئەو هەش لەراستیدا لە عەقل دا جیی نابیتەو.

دووهم: لە بواری پرۆبۆون بە پێغەمبەران (الإيمان بالأنبياء والرسل) دا:

با بزانی ئەو کتیبانە ی لە بن دەستی جوولەکەو نەصرانییەکاندان، چۆن باسی پێغەمبەران دەکەن و، قورئانیش چۆن راستیان دەکاتەو؟

ئنجای زانی ئەو راستییە بۆ ئێمە زۆر گرنگە، تاكو بزانی خەلکی رۆژئاوا ئەمریکاشەو، بۆچی لە دینەکە ی خوا هەلگەراونەتەو و روویان کردۆتەو و عەلمانیەت و رێچکەو بەرنامە دەستکردەکان؟ بۆچی متمانەیان بە ئایینەکەیان نەماو؟ چونکە لە ئەسلی عەقیدەکەیاندا لادان (إنحراف) یکی زۆر سەیر هەیه، ئنجایا تەماشای بکەین، جارێ لە (الكتاب المقدس) دا کە هەر دوو پەیمانێ کۆن و پەیمانێ نوێ دەگریتە خۆی و، جوولەکەو نەصرانییش تەبەننییان کردو، گوناھی گەورەو کەم کورپی زۆریان پالداوئە لای پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) کە ئێمە پیمان وایە مسوولمانیکی عەدەتیش کە هەر تۆزیک مسوولمان بێ، ئەو گوناھانە ناکات، بەلام ئەوان بە چاویکی زۆر کەم و سووک تەماشای پێغەمبەرانیان کردو، وە ئێمە کە لێردا ئەم دەقانە ی نیو کتیبی جوولەکەو نەصرانییەکان نەقل دەکەین، مانای وانیە باوەرمان پێی بێ، پەنا بە خوا، بەلکو دەمانەوی چەمکی ئەو ئایەتانە روون بکەینەو، خوا دەربارە ی دەستکاری کرانی

بهئى خاوهن كتيبهكان ئاوا باسى پيغه مبهران دهكهن، لىووط عليه السلام پيغه مبهرى ههئبزيردراوى خوا، شهرايى دراييئي و دوايى زيناى كرديى لهگهئ دوو كچهكهى خويدا، بيئهووى بهخووى بزاني، بهلام بيگومان پيغه مبهران پاريزراون نهك له زينا، بهلكو له شتى زور بچووكتريش له زينا، ههتا له نهزهريش كه به ئارموزوووه تهماشاي ئافرهتيان كرديى، خوا پاراستوونى، چ جاي ئهوه لهگهئ كچى خويناندا زينا بكهن!!

۲/ له (سفر التكوين) ^(۱) له باسى (نُقْطَةُ الضَّعْفِ وَالْخَطَا) دا ئاوا باسى پيغه مبهرى يهعقوب عليه السلام دهكات:

أ- (كَانَ يَعْتَمِدُ عَلَىٰ إمكَانِيَاتِهِ الشَّخْصِيَّةِ عَوْضًا عَنِ الرَّجُوعِ إِلَى اللَّهِ طَلَبًا لِمَعُونَةٍ إِذَا وَاجَهَ صِرَاعًا)، واته: ههئهو خالي بيهيئزي يهعقوب ئهوه بوو كه پشتى به تواناي شهخصى خووى دهبهست، له جياتى ئهوهى بگهريئهوه بوو لاي خوا، كاتيئ كه ناكوكيى و دزايهتيى بهرهو روو دهبووه (له جياتى ئهوهى بگهريئهوه بوو لاي خوا، پشتى به خووى دهبهست).

كهواته: تهوهككولى نهبووه به خواى بالادهست، خواى بهريش فهرموويهتى:

﴿ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ ^(۲۳) المائدة، واته: وه پشت به خوا

بههستن، ئهگهريئوه ئيماندارن، كهواته: كهسيئ ئهگهري ههري ئيمانداريى، دهبيى پشت به خوا بههستيى، چ جاي پيغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام)!!

ب- (كَانَ يَمِيلُ إِلَى تَكْدِيسِ الثَّرْوَةِ مِنْ أَجْلِ الثَّرْوَةِ ذَاتِهَا)، واته: (يهعقوب) پيى خوئشبوو سهروهتو سامان وهسهريهك بنى، ههري لهبهري سهروهتو سامان خوئشوويستن، (نهك لهبهريئهووى پيويستييهتى، يان لهبهريئهووى له پيئاوى خوادا سهرفى بكات).

۳/ له (سفر التكوين) ^(۲) له باسى (نُقْطَةُ الضَّعْفِ وَالْخَطَا) دا، ئاوا باسى پيغه مبهرى يوسف عليه السلام دهكات: (كَانَتْ كِبْرِيَاءَ شَبَابِهِ سَبَبًا فِي إِحْتِكَاهِ بِإِخْوَتِهِ) واته:

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، ص ۷۳.

(۲) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، ص ۹۷.

(یوسف) شانازی بە خۆوەکردنی لە سەردەمی گەنجییتی دا، ھۆکاری ئەوە بوو،
کە لەگەڵ براپەکانی دا تیکبگیری.

کە دیارە ئەوە درۆبە چونکە کاتیگ براپەکانی یوسفیان خستۆتە نیو بیر،
تەمەنی ھێندە نەبوو و زۆر بچووک و نا بائغ بوو، واتە: تەمەنی ھێندە نەبوو،
کە ئەو حالەتە دەروونیەیی بۆ دروست بێ.

٤/ له (سفر التكوين)^(١) له باسی (نُقطة الضعف والأخطاء) دا ئاوا باسی
پێغەمبەر موسا ﷺ دەکات:

أ- (لَم يَدْخُلْ أَرْضَ الْمَوْعِدِ بِسَبَبِ عَصِيَانِهِ لِلَّهِ) واتە: خالی یەگەمی بپهیزی
موسا ئەوە بوو کە نەچوو سەر ئەو زەمینەیی کە خوا بە ئینی پێدا بوون، بە
ھۆی سەرپێچیکردنی لە فەرمانی خوا، یانی: موسا بە قسەیی خۆی نەکردووە!!
ب- (لَمْ يُمِيزْ عَلَى الدَّوَامِ مَوَاهِبَ الْآخَرِينَ وَيَسْتَخْدِمَهَا)، واتە: (خالی دووھمی
بپهیزی موسا) ئەوە بوو ھیچ کاتیگ نەیتوانیوە توانای بەرانبەرەکانی
بناسی، تاگو بە شیوەییەکی راست بەکاری بینی!!
ئەو شیوەیی تێروانیینی جوولەگەو نەصرانییەکانە بۆ پێغەمبەرەکان (علیھم
الصلاة والسلام).

سییەم: لە بواری یاساکانی شەریعەت (الأحكام الشرعية) دا:

أ) خۆی پەرودرگار باسی شاردنەوێ سیفەتەکانی پێغەمبەر ﷺ دەکات لەلایەن
خاوەن کتیبەکانەو، ئەو سیفەتەکانی لە کتیبەکانیاندا ھەبوون، پەنھانیان
کردوون و شاردوویاننەو، یاخود گۆریویانن.

خۆی زاناو شارەزا ھەم بۆ جوولەگەکان، ھەم بۆ نەصرانییەکان لە چەند
شوینیگدا زۆر بە روونی فەرموویەتی: دەیانزانی موھەممەد پێغەمبەری
خوایەو نیشانەکانیان دەزانن، بەلام شاردیانەو، بۆ وینە: لە ئایەتی (۸۹) ی

سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموێ: ﴿...وَكَاذِبًا مِّن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ

كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۸۱﴾

که ئیمه له بهرگی یه که می ئه م تهفسیره دا، به تهفصیل باس مان کردوه، دهفه رموی: جووله که کان پیشتر داوایان له خوا ده کرد به پیغه مبهری کۆتایی موحه ممه د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یا خود هه ره شه یان له کافره بتپه رسته کان ده کرد، به هاتنی پیغه مبهری کۆتایی، دهیانگوت: (لَنَقْتُلَنَّكُمْ قَتْلَ عَادٍ وَارْمِ) واته: ده تانکوژین و له نیوتان ده بهین، وهک چۆن قهومی عادو ئیره م له نیوچوون، ئیمه ش ئاوا ده تان فه وتینین، به پشتیوانی پیغه مبهری کۆتایی، که ئیمه ئیمانی پی دینین و شوینی ده که وین، وه له گه ل ئیوه دا ده جه نگی ن، واته: له گه ل بتپه رسته کاند،

ئه وه واتایه کی، واتایه کیشی ئه وه یه ﴿يَسْتَفْتِحُونَ﴾، ده لئ: دووعایان ده کرد، دهیانگوت: خوایه! ئیمه لیت ده پارینه وه به پیغه مبهری کۆتایی واته: ته وه سسولی پی ده که یین، که به هوی ئه وه وه سه رمان بخه ی به سه ر کافره کاند^(۱)،

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ﴾، کاتیک ئه وه ی که ده یانزانی ده یانناسی که پیغه مبهری کۆتاییه (موحه ممه د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بو یان هات، بی پروا بوون پیی ﴿فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، نه فرینی خوا له بی پروایان.

وه هه ر له سووره تی (البقرة) دا دهفه رموی: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ،

كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۶۶﴾، واته: ئه وان ه ی کتیب مان پی دا بوون، (دیاره هه م جووله که وه هه م نه صرانییه کان ده گریته وه، به لام به پیی سیاقی ئایه ته کان ده زانین، که لی ره دا مه به ست پیی جووله که کانن) ده یانسن (واته: موحه ممه د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ﴿كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾، وهک چۆن کوره گانی خو یان ده ناسن، وه کۆمه لیکیان هه ق ده شار نه وه، که ده شرانن هه قه.

(۱) بروانه: الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۱، ص ۳۴، که له کۆتایی هی نانی چه ند گیره را ویه ک دا نووسه ره گانی گوتوو یانه: (قلنا: وسنده حسن - إن شاء الله - و جهالة الأسياخ لا تضر لكونهم صحابة وهم عدول، والله أعلم.

دهربارهی نهصرانییهکانیش که زانیویانه موحه ممه د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، پیغه مبهری

کوتاییه و دی، له سووردهتی (الصف) له ئایهتی (۶) دا خوا دهفه رموی: ﴿وَاِذْ قَالَ

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ

وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

﴿ ۶ ﴾، واته: کاتیئک عیسی کوری مه پیه م، گوتی: ئهی وه چهی ئیسرانیل (واته: ئهی جووله که کان، چونکه عیسا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆ خوئی جووله که بووه له یه هوود بووه، وه به پلهی یه که میش بۆ ئه وان نیردراوه، به لکو هه ندیئک ده لئین: هه ر بۆ جووله که کان نیردراوه، به لام نهصرانییه کان ئیددیعا ده که ن، که بۆ هه موو خه لکی دیکه ش نیردراوه) من ره وانه کراوی خوام بۆ لای ئیوه، ئه وهی له پیش دهستی منه وهیه، به راستی ده زانم، (واته: ئه وهی له پیش مندا هاتوه که ته وپراته، به راستی ده زانم که کتیبی خواجه، ئنجا که ته وپرات به راست بزانی که واته: مووساش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به راست ده زانی)، وه موژده شتان پیی دده م به پیغه مبه ریئک له دواى من دی، ناوی نه حمه ده (نه حمه د واته: ستایش کراو، موحه ممه دیش واته: ستایش کراو).

ئنجا پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: ﴿لِي خَمْسَةَ أَسْمَاءٍ: أَنَا مُحَمَّدٌ وَأَحْمَدُ، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِي الْكُفْرَ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشِرُ النَّاسَ عَلَيَّ قَدَمِي، وَأَنَا الْعَاقِبُ﴾ { أَخْرَجَهُ مَالِكُ بَرْقَم: (۱۸۲۳)، وَأَحْمَدُ بَرْقَم: (۱۶۷۸۰)، الْبُخَارِيُّ بَرْقَم: (۴۶۱۴)، وَمُسْلِمٌ بَرْقَم: (۶۰۵۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرْقَم: (۲۸۴۰)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالتَّنَائِي فِي (الكبرى) بَرْقَم: (۱۱۵۹۰)، وَالدَّارِمِيُّ بَرْقَم: (۲۷۷۵)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرْقَم: (۶۳۱۳)، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ عَنْ أَبِيهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ }، واته: من پینج ناوم هه ن: من موحه ممه دو نه حمه دم، وه من سره ره وه (ماحی) م، که خوا کوفر م پی ده سر پته وه، وه کوکه ره وه (حاشر) م که خه لک له به رده ممدا کو ده کر پته وه، وه دوامین (عاقب) م.

جا خوا دهفهرموی: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾، ئنجا کاتیئک به بهلگه ئاشکرایهکانهوه گوئیان: ئهوه جادووویهکی ئاشکرایه، بو زانیارییتان وهک پیشتیش ئماژهم پییدا، له پهیمانی کۆن و له پهیمانی نویدا له چهند شوینیئکدا باسی سیفهتهکانی پیغهمبهر ﷺ کراوه، که وهک باسکرد زانیان دهریانخستوون، وه منیش ئهه کاتهی له زیندانی ئهمریکییهکان بووم، لهه کتیبهدا که نووسیومه باسکردوه، که ئهه وهسفانهی باسکراون، غهیری پیغهمبهر موحهمهد ﷺ بهسهه کهسی دیکهدا ناچهسپین، ههروهها له پهیمانی کۆندا هاتوه ههندی له پیغهمبهران موژدهیان داوه که پیغهمبهریئک دی ئاواو ئاواو ئاواویه، وهک گوتم: ئهه وهسفانهی بهسهه پیغهمبهری کۆتایی نهبی بهسهه کهسی دیکه ناچهسپین، بو وینه: دهلی پیغهمبهریئک دی بانگهوازهکهی بو ههموو خهلگه، سوپای دهبی، وه بانگهوازهکهی دهگاته نیو دورگهکانی دهریاکانیش، وه هاوهلهکانی بهه شیوهیهن، ئنجا که وهسفی هاوهلانی دهکات، بهس سیفهتهکان بهسهه هاوهلانی بهریزی پیغهمبهر ﷺ دا دهچهسپین^(۱).

(ب) ههروهها ههندیئک له یاساکانی شهریعهتیشیان شارذۆتهوه:

وهک خوی پهنهانزان باسی دهکات، بو وینه شارذنهوهی ههددی زیناکهر، له شهریعهتی جوولهکهدا زیناکهر دهبووایه بهردباران بکری، مادام ئهه وپیاوه زنی ههبووایه، ژنهکهی مابی یان نا، یان ئهه ئافهرته میردی ههبووی، جا میردهکهی مابی، یان نا، لهوبارهوهش با تهماشای ئهه دهقه بکهین: ﴿ عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ مَرَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ بِيَهُودِيٍّ مُحَمَّمًا مَجْلُودًا فَدَعَاهُمْ فَقَالَ: (هَكَذَا تَجِدُونَ حَدَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ)؟ قَالُوا: نَعَمْ، فَدَعَا رَجُلًا مِنْ

(۱) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد القديم، سفر: إشعیاء، الإصحاح: ۴۲، (مهمة خادم الرب):

(هوذا عبدي الذي أعضدته، مختاري الذي ابتهجت به نفسي، وضعت روعي عليه ليسوس الأمم بالعدل، لا يصيح ولا يصرخ ولا يرفع صوته في الطريق، لا يكسر قصبه مرضوضة، وفتيلة مدحنة لا يطفىء، إنما بأمانة يجري عدلاً، لا تكل ولا تثبط له همهة حتى يرسخ العدل في الأرض، وتنتظر الجزائر شريعته... ها هي النبوات السالفة تتحقق وأخرى جديدة أعلن عنها وأنبيء بها قبل أن تحدث)، ص ۱۴۳۷.

عُلْمَائِهِمْ، فَقَالَ: (أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى مُوسَى، أَهَكَذَا تَجِدُونَ حَدَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ)؟ قَالَ: لَا وَلَوْلَا أَنْتَ نَشَدْتَنِي بِهِذَا لَمْ أَخْبِرْكَ نَجْدَهُ الرَّجْمَ، وَلَكِنَّهُ كَثُرَ فِي أَشْرَافِنَا فَكُنَّا إِذَا أَخَذْنَا الشَّرِيفَ تَرَكَنَاهُ، وَإِذَا أَخَذْنَا الضَّعِيفَ أَقَمْنَا عَلَيْهِ الْحَدَّ، قُلْنَا: تَعَالَوْا فَلْنَجْتَمِعْ عَلَى شَيْءٍ نُقِيمُهُ عَلَى الشَّرِيفِ، وَالْوَضِيعِ فَجَعَلْنَا التَّحْمِيمَ، وَالْجَلْدَ مَكَانَ الرَّجْمِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (اللَّهُمَّ! إِنِّي أَوَّلُ مَنْ أَحْيَا أَمْرَكَ إِذْ أَمَاتُوهُ) ﴿﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۵۴۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۷۰۰)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۴۴۸)، وَأَبْنُ مَاجَهُ بِرَقْم: (۲۵۵۸) }، وَاتَّه: جووله که یه کیان به لای پیغه مبهر داهینا، دهموچاوی رهش کرابوو، قامچیشیان لیدا بوو، پیغه مبهری خوا ﷺ بانگی کردن، فهرمووی: ئایا ئه مه له کتیبه که تاندا سزای زینایه؟ (دیاره نهو که سه زینای کردوه، بویه بهو جووره سزایان داوه)، گوتیان: به لئی، دواپی پیاویکیانی بانگ کرد له زاناکانین (دیاره زانیویه تی ئه هلی ئینصافه)، فهرمووی: خوات به گز داده کهم، (وهک کورده واریی خویمان ده لئین: تو ئه خوایه) که ته وراتی ناردوته سهر موسا ﷺ! ئایا ئه وه سزای زینایه، له کتیبه که تاندا؟ گوتی: نه خیر، وه نه گهر بهو شیویه داوات لی نه کردبام (واته: ئاوا سویندت نه دابام) هه واللم پینه ده دای، سزای زینا له کتیبی ئیمه دا بریتیه له بهردباران کردن، به لام دواپی ئه وهی زینا له نیو پایه داره کانمان و خاوهن پیگه کانماندا زور بوو، نه گهر یه کیک لهو پیاوه ناودارانه مان زینای کردبایه، لئی ده گهراین، وه نه گهر یه کیکی بیه یزیش زینای کردبایه، سزمان دها، گوتمان وهرن با شتیک دابنئین به سهر پایه دارو بی پایه دا (واته: به هیزو بی هیز) بیچه سپینین، وه پامان هاته سهر ئه وهی که دهموچاویان رهش بکهین و قامچیان لی بدین، (ئنجا قامچی بووه، دار بووه، باس نه گراوه) پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ئه ی خوایه! من یه کهم که سم که فهرمانی تو ی زیندوو کردوته وه، دواپی ئه وه که مراندبوویان، وه فهرمانی پیکرد بهردبارانین کرد.

دیاره بو خویمان رازی بوون که پیغه مبهر به پیی ته وراته که ی خویمان، نهو سزایه یان به سهردا به سپین، نه گهرنا خاوهن کتیبه کان له بواری باری که سی (الأحوال الشخصية) داو له بواری تاییه تمه ندییه کانیناندا، په یوه ست نین که ئیش به شه ریعتی ئیسلام بکهن.

ئنجاه له تهوواتدا له ژیر ناوونیشانی: (الأحكام في الزنى والإغتصاب)^(۱) دا سزای زینا بهم شیوهیه هاتوه: { وَإِذَا ضَرَبْتُمْ رَجُلًا مَضْطَجِعًا مَعَ امْرَأَةٍ مُتْرَجِّجَةٍ تَقْتُلْنَهُمَا كِلَاهُمَا } واته: ههر کاتیک پیاویکتان بینی لهگهڵ زنی که هاوسهردار بوو راکشابوو (واته: زینای لهگهڵ کردبوو) ههر دووکیان دهکوژن، دیاره وپرای ئەم سزایه چهندان، یاساو سزای شهرعیی دیکهشیان شار دوونهوو دهستکارییان کردوون و گۆرپویانن، وه قورئان ئەو شتانەى بهگشتی باسکردوون، وهك دهفهرموی: ﴿بَيِّنَاتٌ لَّكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ

الْكِتَابِ﴾، زۆر لهوهی له کتیب شار دووتانهوه، قورئان روونی دهکاتهوه.

مهسهلهی دووهم: که دهفهرموی: ﴿وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾، وه چاوپوشیی له زۆری دهکات، یهکیک بوی ههیه بپرسی: باشه قورئان لهوهی دهریدهخات، دهریدهخات، لهوهی که خاوهن کتیبهکان شار دوویانهتهوه له کتیبهکانی خۆیاندا، بهلام بۆچی چاوپوشیی له زۆریکیش دهکات و دهرینهخات؟

زانایان چهند وهلامیکیان داوتهوه، باشتترینیان ئەوهیه که قورئان نههاتوه باسی ههموو شتی بکات، بهلکو باسی ئەو شتانە دهکات که ئینسان پپووستی پپی دهبن، لهو کاتهوه که دابهزیوه تا لهسه زهوی ژیانى ئینسان گۆتایی پپدی و دهپچریتهوه، ئەو شتانەى که قورئان چاوپوشیی لی کردوون له دهستکاری کران و گۆرانکاری و شار دنهوهی خاوهن کتیبهکان و نهیخستوونه روو، دیاره ئینسان پپووستی پپیان نیه، ئەوان زۆر شتیان گۆرپوهو ئەگەر هاتبوو قورئان ههموو شتیکی باس کردبا، ئیستا قهبارهکهی چهنده، دهبوو به پهنجاهینده، کهواته: ئەو شتانەى پشتگوئى خستوهو چاوپوشیی لی کردوون که پپووست ناکات باس بکرین و روونبکرینهوه، لهبهرئهوهی ژیانى بهشهر پپووستی پپیان نیه، نهك قورئان خاتری گرتبن، خوای پهروهردگار له گوتنی ههقدا خاتری کهس ناگری، وهك دهفهرموی: ﴿... وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ (۴) الأحزاب، واته:

خوا ههق دهفهرموی و بهرهو رپی راست خهکی رپنمایى دهکات.

(۱) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد القديم، سفر التثنیه: الإصحاح: ۲۲، ص ۳۱۶.

مهسهلهی سییهه: که دهفهرموی: ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿۱۵﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾.

پینج وه سخی که وره وگرنگی قورئان بویناسه کردنی

باسمان کرد که خوی کاربهجی لهه رسته قورئانییهه دا چهند وهسفو
بییناسهیههک بو قورئان بهکار دینن:

- ۱/ ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ ﴾ .
- ۲/ ﴿ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴾ .
- ۳/ ﴿ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ ﴾ .
- ۴/ ﴿ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ﴾ .
- ۵/ ﴿ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ .

به پینج سیفهت قورئانی وهسفو کردوه:

یهکهه: که دهفهرموی: ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ ﴾ ، توئیزهروانی
قورئان دوو ههئویستیان ههیه له بهرانبهه رتهه وشهیهه دا:

۱- ههندیکیان دهئین: (نور) واته: قورئان.

۲- ھەندیکیش دەئین: (نور) واتە: موحەممەد ﷺ، چونکە لە سوورەتی

(الأحزاب) دا خوا دەفەر موئ: ﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا

وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ الأحزاب، واتە: ئەوی

پینغەمبەر! تۆمان ناردووە چاودێری، موژدەدەر و ترسینەری، وە بانگەوازکاری

بۆ لای خوا، بە مۆلەتی خوا، وە چرایەکی رۆشنکەر وەه بی، کەواتە: دەگونجی

ناو لە پینغەمبەر ﷺ بنری، (نور) خوا لێرە ناوی لێناوە: (سِرَاجًا مُنِيرًا)،

(سِرَاج) واتە: چرا، (مُنِير) واتە: رۆشنکەر وەه، یاخود رۆشن، دەئین:

لەراستییدا لە پرووی زمانەوانییە وە دەگونجی، بەلام بە پێی سیاقی ئەم پرستە

قورئانییە بۆمان دەر دەرکەوئ، کە مەبەست لە (نور) لێرەدا پینغەمبەر ﷺ نیە،

بەلکو مەبەست لە (نور) و (کتاب مُبِين)، وە لە ھەموو وەسفەکانی دیکە،

قورئانە، بۆچی؟ چونکە ئایەتەکە ی پینشی دەفەر موئ: ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ

رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّنْ مَا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَأَنَّ الْأُولَىٰ أَكْبَرُ ﴾، کەواتە: ئەو دە باسی پینغەمبەر ﷺ کرا،

ئنجای دوایی باسی قورئان دەکات.

بەلگە ی دوو مەمان ئەو دەیە کە بۆ پینغەمبەری خوا ﷺ دەفەر موئ:

﴿ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴾، واتە: رینمایان دەکات بەرەو

راستە شەقام، ھەر وەھا دەفەر موئ: ﴿ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ ﴾، بە ھۆی ئەو دەو دە خوا

رینمای دەکات، ئەگەر مەبەست پینغەمبەر ﷺ و قورئان بووایە دەیفەر موئ:

(يَهْدِي بِهِمَ اللَّهُ) چونکە ئەو کاتە دەبوونە دوو، بەلام بە دنیایی ئەو وەسفانە

ھەموویان مەبەست پینان قورئانە، بۆیە راناو دەکە ی بۆ یەکیانە (يَهْدِي بِهِ)، ئەک

(بِهِمَ) بۆ ھەر دووکیان ناچیتە وە، بۆ یەکیان دەچیتە وە، ئەویش بریتییە لە

قورئان، وە لەراستییدا ئەو بەلگە یەکی بەھیزە لەسەر ئەو کە مەبەست لە

ھەرگام لە (نور) و (کتاب مُبِين) قورئانە، بیگومان ھەر شتیک خوا

بیفەر موئ سەد لە سەد وایە، وە ئەو وەسفانە ی قورئانیش پر بە پینستی

قورئان، کە دەفەر موئ: ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ ﴾، قورئان:

نوورو، رۇشنايىيە، بۇ عەقل، بۇ دل، بۇ ژيانى تاك، بۇ ژيانى خىزان، بۇ ژيانى كۆمەلگا، بۇ دەولەت، بۇ بوونناسىيى، (واتە: جۆنيەتى تىپروانىنى ئىنسان بۇ خوا، بۇ بوون، بۇ ئىنسان) ھەروھە قورئان نوورە لە پرووى ئيمان و عەقىدەو، لە پرووى ياساكانى رىكخەرى ژيانەو، وە نوورە بۇ رابردوو، چونكە پىمان دەلى رابردوو چۆن ھاتو؟ وە پرووناكىيە بۇ داھاتوو ئايا چى دەگوزەرى، وە چى دەبى، وە نوورە بۇ ئىستاش، ئايا چى بكەين؟ وە قورئان لە پرووى زانستىيەو نوورە، وە لە پرووى عەقلىيەو نوورە، وە لە پرووى مېژويەو نوورە، وە قورئان لە پرووى دەروونناسىيەو نوورە، لە ھەر پروويەكەو بىگىرى قورئان رۇشنايىيە.

دووم: كە دەفەرموى: ﴿ وَكِتَابٌ مُّبِينٌ ﴾، وە قورئان كىتیبىكى رۇشنىشە،

يەككە بۇ ھەيە بلى: باشە ئەدى مادام قورئان كىتیبىكى رۇشنىشە، بۇچى ئەو ھەموو زانايە قورئان تەفسىر كردو؟ لە وەلامدا دەلىن: لەراستىدا قورئان رۇشنىشە، واتە: ھىچ كەس نىيە بەشى خۇى لە قورئان تىنەگات، بەلام ھىچ كەسىش نىيە بگاتە ئەوپەرى زانايى و تىگەيشتن دەربارى قورئان، وە بە دلئايى تەنيا بىژەرى قورئان كە خواى زاناو شارەزايە، وەك پىويستو بە تەواويى دەزانى قورئان چى تىدايە، چونكە قورئان فەرمودەى خوا (كلام اللہ) يە، ئەگەرنا پىغەمبەرى خواش ﷺ بە تەئكىد نەگەيشتوتە ئەوپەرى قورئان، بەو مانايە كە بە ئەندازەى ئەوھى كە خوا دەزانى مەبەست لە فلانە ئايەتە جىيەو؟ فلان ئايەت چى مەبەستە؟ بەلكو پىغەمبەرى خواش ﷺ بەقەدەر خۇى وەك بەشەرىك، وەك سەرورەو گەورەى پىغەمبەران، ئەويش بەقەدەر خۇى لە قورئان گەيشتو، بەلام دەربارى زانبارى قورئان خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿ قُلْ أَنْزَلَهُ

الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ... ﴿٦﴾ الفرقان، واتە: بلى: كەسىك قورئانى ناردوتە خوار، كە نەينىيەكانى ئاسمانەكان و زەوى دەزانى، نەينى ئاسمانەكان و زەويش بەس خوا ﷺ دەزانى، بە بەلگەى چى؟ خوا فەرمويەتى:

﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴾

﴿ ۶۵ ﴾ النمل، واتە: بلى: هیچکەس نەینى ئاسمانەکان و زەوى نازانى جگە لە خوا ﷻ، دیارە پیغەمبەرى خوا ﷺ تەنیا ئەوەندەى لە ناديار (غیب) زانیوه کە خوا پىی فەرمووه، بۆیە قورئان کتیبىكى رۆشنە، واتە: هیچکەس نیه بەشى خۆى لىی تینەگات، بەلام بەو مانایە نا کە هەرچى راست بۆوه هەموو شتىک بزانی لە قورئان، بەلکو هەر کەسە بەشى خۆى لىی تیدەگات، بەلام زانترین کەس ناگاتە ئەوپەرى قورئان، وە نەزانترین کەسیش کە هیچ شارەزاییهكى نەبى، بەشى خۆى لە قورئان تیدەگات، هەر ئەوەشە کە کردووێهتەى بە موعجیزه: هەر کەسە بەشى خۆى لىی تیدەگات، هیچ کەسیش ناگاتە ئەوپەرهکەى، کە بیگومان هیچ کتیبىكى دیکە وانیه لەسەر زەوى، خەلک یان تیدەگات، یان تیناگات، بەلام قورئان رۆژ بەرۆژ نەینىیهکانى دەردەکەون، وە چىن (جیل)ەکانى بەشەر هەتا دین بە دواى یەکدا وەك شەپۆلى دەریا، زیاتر نەینىیهکانى قورئان دەردەخەن، وەك خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿ سَنُرِيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي

أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

﴿ ۵۳ ﴾ فصلت، واتە: لەمەودوا نیشانەکانى خۆمانیان بۆ دەردەخەین، لە ئاسۆیهکان، (واتە: لە بوونەوهردا) وە لە خودى خۆشیاندا، بۆ ئەودى بۆیان دەربکەوى کە هەقە، ئایا ئەو راناوه (أَنَّهُ) بۆچى دەگەرپیتەوه؟ بۆ قورئان، کەواتە: هەتا زانست بەرهو پيشهوه بچى، نەینىیهکان زیاتر ئاشکرا دەبن، جا نەینى کەونى و نەینى ئینسانى، وە خەلک زیاتر لە هەقانیهتەى قورئان تیدەگات.

سَيِّهَم: وە قورئان وەك خوا ﷻ وەسفى دەکات: ﴿ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ

رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ ﴾، خوا بە هۆى قورئانەوه کەسێک رینمایى دەکات کە بە دواى رەزامەندى خوا بکەوى بەرهو ریبازەکانى ناشتى، کەواتە: ئینسان هەتا دلى خۆى بۆ خوا ساغ نەکاتەوه، لە قورئان بەهرەمەند نابى، رەنگە زۆر کەس کە تەماشای قورئان دەکات بلى: کوا قورئان چى تیدایه؟!

جاریك كابرايه كى عهلمانى، گوتى: خو من ريزم ههيه بو قورئان، بهلام ئايا سوورتهى: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴾ (۱) المسد، له قورئاندا چ سوويكى ههيه؟ گوتم: ئيستا بو ارم نيه هه موو شتيكت بو باس بكه م، بهلام ئه وهنده ده ئيم كه له هه موو قورئاندا ناوى يه ك كافرئى سه رده مى پينغه مبه ر ﷺ هاتوه، ئه ويش (أبو لهب) ه، كه دياره به نازناوه كه ئى هاتوه، ئه گه رنا بو خوئى ناوى (عبد العزى) بووه، به لام كونيه كه ئى (أبو لهب) بووه، ئه وهش گه وهره ترين حيكمه تى تيدايه، كه خوا لي رده دا ئه م سوورته ئى ناردوته خوار، جارى ئه وه به رگريه له پينغه مبه ر ﷺ، چونكه به و موناسه به ته وه ئه م ئايه ته دابه زيوه: ﴿ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: صَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ الصَّفَا، فَقَالَ: يَا صَبَاحَاهُ، قَالَ: فَاجْتَمَعَتْ إِلَيْهِ قُرَيْشٌ، فَقَالُوا لَهُ: مَا لَكَ؟ فَقَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ الْعَدُوَّ مُصْبِحُكُمْ أَوْ مُمْسِكُكُمْ أَمَا كُنْتُمْ تُصَدِّقُونِي؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: فَإِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ، فَقَالَ أَبُو لَهَبٍ: تَبًّا لَكَ لِهَذَا دَعَوْتَنَا جَمِيعًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴾ (۱) المسد ﴿ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۵۲۳) 》， واته: عه بدولاي كورى عه بباس خوا له خوئى و بابى رازى بئى، ده ئى: رؤزيك پينغه مبه رى خوا ﷺ سه ركه وته سه ر كيوى سه فاو فه رموى: (يا صباحاه) هوى هاوار! قوره يش له ده ورى كو بوونه وه و گوتيان: چى بووه؟ فه رموى: ئه گه ر هه والتان پئ بده م به وه ئى كه دوژمن ئيوارى، يا خود به يانى هيرستان ده كاته سه ر، بروام پئ ناكه ن؟ گوتيان: با، فه رموى: ده من ترسي نه رتانه م بو تانه اتووم پئ تانرا بگه يه نم كه سزايه كى سه خت هه يه بو ئه و كه سانه ئى كه ئيمان ناهين، ئه بو له هه ب (يش كه له نيو خه لكه كه بو) گوتى: ده سته كانه ت له نيو چن، هه ر بو ئه وه ئيمه ت كو كرده وه؟ ئنجا له دوا ئى ئه و قسه يه ئى له بو له هه ب، خواش وه لامى دا يه وه و ئه و سوورته ئى ناره خوار، فه رموى: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴾ (۱) واته: ده سته كانه ئى له بو له هه ب بفه وتين و فه وتاشن، وه له هه موو كافره كانه ئى قوره يش خوا ﷺ ته نيا ناوى ئه بو له هه بى هي ناوه، له گه ل هاوسه ره كه يدا، وه باسيان ده كات كه چؤن پيلانيان گي راوه دزى پينغه مبه ر ﷺ، هه رچه نده ماميشى بووه، كه واته: له ئيسلامدا به هيج

شیوهیهک خاترو خوئر نیهو له ههقییدا، خاتری کهس ناگیری، وه ههلاویردران نیه، وهک دهبینن مامی پیغهمبهری خوا تووکی لیکراوهو خوا فهرموویهتی: بفهوتی، وه فهوتاش و بههیلاکیش چوو، ههروهها خیزانهکهشی.

مهبهستم ئهوهبوو که ئینسان به ئهندازهی ئهوه که مهبهستی پپی خوایهو دلی بو خوا ساغ دهکاتهوه، له قورئان تیدهگات، ئایا ههر کهسیک شارهزای زمانی عهپهبی نهبی کتیبیکی عهپهبی بده دست، هیچی لی تیدهگات؟ نهخیر، ئهدی کهسیک شارهزای زمانی ئینگلیزی، فهپهنسی، پروسسی یان چینی نهبی کتیبیکی بهو زمانانه نووسرابی بده دهستی، که پپی له زانست، پپی له حکمهت، ئایا هیچی تیدهگات؟ نهخیر، دهجا لهراستییدا کهسیکیش ئیمانی نهبی، له قورئان بههرمههه نابی، تهماشای دهکات پوالتهکهی دهبینی، بهلام دلی خوی بو ناکاتهوه، لیی بههرمههه نابی، بویه خوا ﷺ له سههرتای

سوورهتی (البقرة) دا دهفهرموی: ﴿ **الْم ۱** ذَلِك الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى

لِّلْمُتَّقِينَ ﴿ **۲** الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿ **۳** ﴾ ، واته:

ئهلیف، لام، میم، ئهه کتیبه رینماییه بو پاریزکاران، ئهوانهی ئیمان به پهنهان دینن، وه نویژ بهریا دهکهه و لهوهی پیمان داوه دهههههه.

کهواته: ئهوهی که ئیمانی نهبی، قورئان بو ئهه رینماییه نیه، مهبهستم لهوهنیه که نازانی بیخوینیتهوه، یاخود به پوالته له مهبهستهکانی تیناگات، بهلام قورئان بو نابیته ری پیشاندهرو رینماییه، دهبی ئینسان تهفاعولیکی ئیمانیی و رووحیی و مهعههوی لهگهه قورئاندا بکات، ئههوجار لیی بههرمهههه نههههه.

چوارهه و پینجههه: ئنجا دهفهرموی: ﴿ **وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى**

النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿

دهریاندینی بهرهه و روشنایی، وه بهرههه راسته شهقام رینماییهه دهکات، ئهوانه ئهه وهسفانهه که خوی بهرز بو قورئان بهکاری هیناون، وه بهه دنیایی هههههههه له جیی خویناندهه و پپ به پستی قورئانن.

مهسهلهی چوارهم: که دهفه رموی: ﴿ **لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ**

الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ﴾، بیگومان ئهوانهی گوتیان: خوا مهسیحی کوری مهپریه مه، بیپروان، که واته: نه صرانییه کان کافرن، پیشتریش ئامازهیه کم پیدایا، هه نندیک مه لا ههن، ئهوانهی که له بهرگی پیشه وایانی ئایین دان، به لام سهر به دهسته لاتن و به لای دهسته لاتن و حوکمراناندا دایده شکینن، وه پیمان خوشه به هه وای ئهوان قسه بکهن، جاری وابوو له گه ل ئه و جوړه که سانه رووبه پروو بوومه وه، گوتوو یانه: مامؤستا! دروست نیه به جووله که وه نه صرانیی بلین: کافر، چونکه ئهوانیش ئیمانیا به خوا هه یه!! به لام وهک پیشتریش گوتم: ئیمان هه بوون جیا به له گه ل عیلم هه بوون به بوونی خوا، چونکه ئیبلیس به دلنایی دهیزانی خوا هه یه، فیرعه ونیش به ته ئکید دهیزانی موسا پیغه مبهری خوا به و موعجیزهکانی له لایهن خوا وه پیدراون، وهک دهفه رموی: ﴿ **وَحَدِّثُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا**

فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴾ النمل، واته: دانیان پیدانه هیناو له دهروونیشدا یه قینیان هه بوو که راسته، له بهر ئه وهی چاویان له سته م و له خو به زلگرتن بوو، نه یانده ویست بو پهیامی موسا ملکه چ بکهن، چونکه ئه و کاته فیرعه ون و داروده سته که ی ئه و به زمو بازارهی هه یانبوو لییان تیگده چوو، که واته: ئهوانیش عیلمیا هه بووه به خوا پیغه مبه ره که ی، که چی به ئیمانداریش له فه ل هه نه دراون، که واته: جووله که کان و نه صرانییه کان و ئهوانی دیکه ش که عیلمیا هه یه به بوونی خوا، وه عیلمیا هه یه به پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) به کتیبه کان، ته نیا به وهنده به ئیماندار له فه ل هه نادرین، له بهر ئه وهی ئیمانیا نیه به پیغه مبه ری گوتایی موحه ممه د ﷺ، وه دوایین کتیبی خوا سبجانه و تعالی، که ئه و چه وتی و لادان و هه لانه ی که وتوونه نیو کتیبه کانیا نه وه، راستیا ن دهکاته وه و بزاریان دهکات، ئنجا پیغه مبه ری گوتایی موحه ممه د ﷺ سهر وه ری هه موو پیغه مبه رانه، وه هه موو پیغه مبه ران موژده یان به هاتنی داوه، ئنجا ئایا نه گهر موحه ممه د ﷺ ئه و پیغه مبه ره موژده پیدراوه نه بی، کوا کی هاتوه، ئه وه دوا ی عیسا دوو هه زار سال زیاتر تیپه ریوه و که س نه هاتوه؟! به لئی

کەسانی وا هەبوون بە درۆ بانگەشە ی پێغەمبەراییەتیان کردووە، بەلام هیچ نەبوونەو هەر زوو درۆیەکیان ئاشکرا بوو، ئەو پێغەمبەرە ی کە موسا گوتووێت: دوا ی من دێ و عیسا گوتووێت و پێغەمبەران هەموویان گوتووین: کوا؟ کامەیه؟ کەواتە: کەسێک کە ئیمان بە موحەممەد ﷺ ناهێنێ، وە ئیمان بە قورئان ناهێنێ، ئیمانی بە پێغەمبەرەکی خۆشی و بە کتیبەکی خۆشی لێ هەلەوهشیتهوه، چونکە کتیبەکەشی و پێغەمبەرەکی گوتووین: دوا ی پێغەمبەری کۆتایی دێ، ئیمانی پێ بێن، ئنجا کە ئیمانیا ن پێ نەهینا، مانای وایە بروای بە کتیب و پێغەمبەرەکی خۆشی نەهیناوه.

ئنجا دیارە پێشتریش لە کتیبی پیرۆز (الکتاب المقدس) لە پەیمانی نوێ، (العهد الجديد) دا ئەم دەقەم هیناوه: (فَاللَّهُ وَاحِدٌ وَكَانَهُ فِي نَفْسِ الْوَقْتِ ثَلَاثَةً أَقَانِيم)، وە لە ئینجیلی (متی: الإصحاح: ۳) لە شەرحی ئایەتەکانی (۱۶ و ۱۷) دا دەلێ: (يَسُوعُ بَاعْتَبَارَهُ اللَّهُ: لِابْنٍ، يَخْضَعُ طَوْعِيَةً لِلَّهِ الْآبِ) ^(۱)، واتە: یەسووع بەو ئیعتیبارە ی خوای کورە، ملکە چ دەکات بۆ خوای باب! ئەوەش مانای وایە کافر بوو ون، بۆیە خواش فەرموویەتی: ﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ﴾، واتە: بیگومان ئەوانە ی گوتیان: خوا مەسیحی کورێ مەریەمه، بیبروان.

هەروەها هەر لە ئینجیلی (متی) لە (الإصحاح: ۱۵، آیتان: ۵، ۶) دەلێ: (الْحَيَاةُ فِي الْمَسِيحِ تَعْنِي: أَوْلًا: الْإِيمَانُ بِأَنَّهُ ابْنُ اللَّهِ، ثَانِيًا: مَخْلُصًا وَرَبًّا) ^(۲)، واتە: ژیان لە مەسیح یانی: ئیمان هینان بەو کە کورێ خوایە، وە قبوولکردنیشی بەو کە ئەو رزگارکەرە و پەرودرگا رە! بە هەر حال ئەگەر تەماشای ئەو بەکری کە پێی دەگوترێ: (الکتاب المقدس: العهد الجديد)، پەیمانی نوێ، چ چوار ئینجیلەکان، چ نامەکانی پۆلص و ئەوانە، زۆر بە زەقی دەلێن: خوا سێ بەشە: (الآب، الابن، الروح القدس) واتە: باب و کور و گیانی پیرۆز، کە مەبەستیشیان لە گیانی پیرۆز

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس: ص ۱۸۷۵

(۲) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس: ص ۲۲۲۴

جبیریله سه‌لامی خوای لیئی، دیاره من له بهرگی دووه‌می ئهم ته‌فسیره، له ته‌فسیرکردنی سوورپه‌تی (آل عمران)دا، ئهم ده‌قه‌م که له ته‌فسیری (الجامع لأحكام القرآن)ی (القرطبي) وهرگرتوه، له‌ویش هیناوه، که ده‌لی: { نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ بِسَبَبِ وَقْدِ نَجْرَانِ حِينَ أَنْكَرُوا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ قَوْلَهُ: إِنَّ عَيْسَى عَبْدُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ، فَقَالُوا: أَرْنَا عَبْدًا خُلِقَ مِنْ غَيْرِ أَبِي، فَقَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ: «أَدَمُ مَنْ كَانَ أَبُوهُ أَعْجَبْتُمْ مِنْ عَيْسَى لَيْسَ لَهُ أَبٌ؟ فَادْمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَيْسَ لَهُ أَبٌ وَلَا أُمٌّ» }^(۱)، واته: ئهم ئایه‌ته به هوئی شاندى نه‌جرانه‌وه هاته خوار، که نکوولییان کردو ره‌خه‌یان گرت له‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که فه‌رمووی: عیسا به‌نده‌ی خوایه‌و وشه‌ی خوایه، (واته: به وشه‌ی خوا دروست بووه)، گوتیان: به‌نده‌یه‌کمان پیشان بده، که به‌بی باب دروست بووی و له دایک بووی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ئه‌دی بابی ئاده‌م کییه؟ ئایا سه‌رسام ده‌بن به‌وه که عیسا بابی نیه، به‌لام سه‌رسام نابن که ئاده‌م نه بابی هه‌یه، نه دایک؟ بویه خوا ئهم ئایه‌ته موباره‌که‌ی نارده خوار، که ده‌فه‌رمووی: ﴿ **إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ**

ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾، واته: بیگومان وینه‌ی عیسا له لای خوا، وه‌ک وینه‌ی ئاده‌مه که له گل دروستی کردو فه‌رمووی: ببه، یه‌کسه‌ر بوو.

واته: ئه‌گه‌ر عیسا دایکی دیاره، به‌لام بابی دیارنیه، خو ئاده‌م ﷺ نه بابی و نه دایکی دیارنن، به‌لکو خوا له گل دروستی کرد، عیسا شی ﷺ له دایکی دروست کرد، ئنجا ده‌باره‌ی دروستبوونی عیسا ﷺ خوای په‌روه‌دگار له سوورپه‌تی (مریم)دا زۆر به‌روونی باسی ده‌کات، که رووحی عیسا ﷺ راسته‌وخو خراوته نیو مندالدانی مه‌ریه‌مه‌وه، به‌بی به‌یه‌گه‌یشتنی پیاوو ئافه‌رت، وه‌ک

ده‌فه‌رمووی: ﴿ **وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا** ﴿١٦﴾ **فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا** ﴿١٧﴾ **قَالَتْ**

(۱) الجامع لأحكام القرآن للقرطبي ج ٤، ص ٩٢، وأسباب النزول للسيوطي برقم: (١٩٨)، ورواه ابن أبي حاتم مُرسلاً.

إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشْرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْئٍ وَلِنَجْعَلُهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ ﴿ مريم، واتە: باسى مەريەم بگە، كاتىك خۆى دوور گرت لە

كەسوكارى و لە شوپىنىكى رۆژھەلاتى، ئنجا پەردەيەكى گرتەوہ لە نيوان خۆى و ئەواندا (ديارە رۆژىك چووہ خۆى بشوا، وەك عادەتى ئافرەتان دەچوونە سەر كانى و ئاو، چونكە كاتى خۆى گەرماو بەو شىوہيەى ئىستا نەبووہ، كوردەوارىي خۆمان دەلین: (كول)، ديارە چووہ كولئ بكات، خۆى بشوات، يان خۆى و جل و بەرگى خۆى بشوات)، رووحى خۆمانمان بۆ لای نارد، (واتە: جبريل، چونكە چەند ناويكى ھەيە: الروح القدس، الروح، الروح الأمين) ئنجا خۆى لىبردە سەر شىوہى بەشەرىكى تەواو (مەريەم) گوتى: من پەنا بە خواى خاوەن بەزەيى دەگرم، ئەگەر ئەھلى تەقواى و تەقوات ھەيە، (وايزانيوہ چووہ دەستدرىژيى بكاتە سەرى، چونكە لە شىوہى پياودا بووہ) (ئەويش) گوتى: من نىردراوى پەروەردگارتەم، دەبى مندالىكى پاكى پى بھەخشم. (بەلام ديارە مەريەم ھەر گومانى لى ھەبوو بۆيە) گوتى: جا من چۆن مندالم دەبى، نە ھىچ بەشەرىك (بە ھەللايى) دەستى گەياندوومى، وە بە ھەراميش داوين پىسييم نەكردوہ؟! گوتى: پەروەردگارت واى فەرمووہ ئەوہ لە لای منەوہ ئاسانە، بۆئەوہى بيكەينە نيشانەيەك بۆ خەلك، وە بەزەيىە لە لايەنى منەوہ و ئەو بريارە، دراوہو براوہتەوہ.

كەواتە: مەريەم بە دەستى خۆى نەبووہ عيساى بى، بەلكو لەسەرى پىويست بووہ، ئنجا لە تەفسىرەكاندا دەلى: جىبيريل فووى بە يەخەى كراسەكەى داگرد يان فووى بە دەمى داگردو رووحەكە چووہ نيو مندالدانى مەريەمەوہ، گرنگ ئەوہيە رووحەكە دەچىتە بەرى، وە دەبىتە كۆرپە، جا ئايا بە نۆ مانگو نۆ شەو بووہ، وەك مندالى ديكە، ياخود ھەر ئەو كاتە يەكسەر بوويەتى؟ لىردا زانايان دوو رايان ھەن:

هەندیکیان دەلێن: ﴿ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَّتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴾ (۲۲) مەریم، واتە: لە سکی دا هەلێگرتو چوووە شوینیکی دوور لە خەلگی، ئیدی دوایی خوای زاناو شارەزا بە تەفصیل باسی چۆنیەتی لە دایکبوونی عیسا عليه السلام دەکات، کە هەر بە مەلۆتکەبێش کاتێ دایکی بردوووەتیەووە بۆ لای گەلەکەیی، قسەیی کردووە، باشە مەریەم لەو گۆرەیی مندالێک بێنیتهووەو بلی: هی خۆمە، کە بە حساب ئەو خزمەتی پەرستگای کردووە، ئایا کێ برۆای پێدەکات، کە هیچی خراپی نەکردبێ؟! بۆیە خوای پەروردگار پێی دەفەرموی: ﴿ ... فَإِمَّا تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي

إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴾ (۲۳) مەریم، واتە: ئەگەر کەست بینی بلی: من پۆژووم لەسەر خۆم نەزر کردووە، بۆ خوای خاوەن بەزەیی، ئەمڕۆ قسە لەگەڵ کەس ناکەم، دیارە ئەوکاتە عادتیان وابوو، کە پۆژووویان گرتووە، لەگەڵ نەخواردن و نەخواردنەووە، قسەشیان نەکردووە، ئنجا کە دەچیتەووە بۆ لای گەلەکەیی، سەریان سووردەمینێ و دەلێن: بابت پیاویکی خراپ نەبوو، دایکیش خراپەکار نەبوو، ئەدی ئەو مندالەت لەکوێ بوو، ئەی مەریەم؟!

﴿ يَتَأَخْتَهُنَّ الْمَرْءُونَ مَا كَانَ مِنْ أَمْرٍ أَسْوَأَ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ﴾ (۲۴) فَاشَارَتْ إِلَيْهِ

قَالُوا كَيْفَ نَكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴾ (۲۵) مەریم، واتە: (دیارە کە پێی گوتن من بە پۆژووم و قسە ناکەم) ئنجا ئاماژەیی بۆ کۆرپەکەیی کرد، ئەوانیش گوتیان: جا چۆن قسە لەگەڵ مندالێکدا بکەین کە جارێ لە بێشکە دایە؟! ئنجا عیسا

عليه السلام دەکەوێتە قسەو لەگەڵیاندا دەدوی: ﴿ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي

نَبِيًّا ﴾ (۲۶) وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

﴿ ۳۱ ﴾ وَبِرًّا بَوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴾ (۳۲) وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ

أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴾ (۳۳) ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ

يَمْتَرُونَ ﴾ (۳۴) مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ

فَيَكُونُ ﴿۳۵﴾ مەرىم، واتە: (عیسا) گوتى: من بەندەى خوا، كەتیبى پیداووم گىراومى بە پىغەمبەر. وە پىزدارى كىرەوم لە ھەر كۆپەك بە، وە ھەتا زىندوو بەم راپسپاردووم بە نوپز كىردن و زەكەت دان. وە راپسپاردووم كە لەگەل داىكەم دا چاكەكار بەم، وە نەگىراوم بە خۆسەپىن و خراپەكار. وە سەلامم لى بى، رۆزى لە داىكبووئەم، رۆزى مردنەم، رۆزى زىندوو بوونەم. ئا ئەو قسەى عىسای كورپ مەرىمە، ئەو قسە ھەقەى كە تىیدا لە گوماندان. ناگونجى خوا رۆلەى ھەبى "پاكىبى بۆ وى" ھەر كات كاریكى بوى، بەس پىبى بفرەموى: بە، دەبى.

پىمباش بوو شتەكتان بۆ باس بكەم، لەوبارەو كە عىسا ﷺ چۆن پەیدا بوو؟ كەواتە: كە بەمشوویە پەیدا بوو، مانای وانىە كورپ خواپە، خواى كار بەجى عىسای بەبى باب دروست كىردو، ھەر وەك ئادەمىشى بە بى داىك و باب دروست كىردو لە گل، ھەوواش ديارنىە چۆنى دروست كىردو؟ بەلام وا پىدەچى ئەویشى راستەوخۆ لە گل دروست كىردى، بەلام ئەو كە دەگوتى: ھەووا لە پەراسووى چەپى ئادەم دروست بوو، راست نىە، چونكە ئەو تەنىا لە تەوراتدا ھاتو، بەلام لە قورئان و سوننەتدا شتى وا نەھاتو، وەك من لە كەتیبى: (ئافرەت و خىزان لە ساپەى شەرىعەتدا) باسەم كىردو، ھەر وەھا لە تەفسىرى ئایەتى ژمارە (۱)ى (النساء) یشدا بە دىژى باسەم كىردو، واتە: بە ھەر چوار شووگان خواى پەروەردگار خەلكى خولقاندو:

(۱) خەلكى بەگشتى: بابو داىكىان ديارن.

(۲) ئادەم ھىچ كامىانى ديارنىەو راستەوخۆ لە گل دروست بوو.

(۳) عىسا داىكى ديارەو بابى ديار نىە.

(۴) ھەووا، چۆنىەتەكەى ديار نىە.

بۆچى؟ تاكو تىمان بگەنەنى كە ئەگەر خوا بىەوى شتەك دروست بكات،

دروستى دەكات!!

مەسەلەى پىنجەم: كە ديارە لە وەلامى نەصرانىيەكاندا كە گوتوو يانە: عىسا

كورپ خواپە، پاكىبى بۆ خوا ﷺ، دەفرەموى: ﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾

إِنَّ أَرَادَ أَنْ يَهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ﴿١٥﴾

ئەو بە لێگەهێنانەوهی خوای پەروردگار، جا بۆ زانیاریتان خوای زاناو شارەزا زۆر بە لێگان دینیتەوه له قورئاندا، ئیمە فیر دەکات، که ئیمەش فیرین ئەو دین و عەقیدەو مسوولمانەتییهی خۆمان لەسەر بە لێگە بنیات بنیین، ئەک لەسەر بناغە ی لاسایکردنەوهو عاتیفە، بە لێکو لەسەر بناغە بە لێگە، بۆیە لە چەند شوینان لە قورئاندا، خوا هەم بە ئەهلی کتیب و هەم بە کافرە بپەرستەکان، دەفەر موی:

﴿... قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦﴾﴾ البقرة، واتە: بلی:

بە لێگەتان بیین، ئەگەر راست دەکەن، لە سوورەتی (البقرة) بە ئەهلی کتیب

دەفەر موی: **﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ**

أَمَانِيَّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾﴾، لـه

سوورەتی (النمل) یش بە بپەرستەکان دەفەر موی: **﴿أَمْ يَبْدؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ،**

وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَءَلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ﴿١٨﴾﴾، که واتە: ئینسانیک که راستی کرد لە دەعوواکەیدا، دەبی

بە لێگە ی بی، ئەگەر بە لێگە ی پینەبوو، مانای وایە راست ناکات، جیاوازی نیوان

راست و درۆ بە لێگە یه، جا ئەو بە ئیمە دەرسیکی گەورە یه، لێردا خوا بە لێگە

دینیتەوه لەسەر نەصرانییهکان که دەلین: عیسا کورپی خوایه، لەبەرئەوهی بابی

دیار نیه، خوای پەروردگار لە سوورەتی (آل عمران) دا دەفەر موی: ئادەم نە بابی

دیاره، نە دایک، که واتە: ئەگەر ئەو بە لێگەتان بی، قسە یهکی پووچه، ئنجا هەر

ناگونجی عیسا کورپی خوا بی؟ وهك دەفەر موی: **﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ**

شَيْعًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يَهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

جَمِيعًا ﴿١٩﴾﴾، بلی: ئایا کی لە لایەن خواوه هیچی بە دەستە، ئەگەر بیهوی مه سیحی

کورپی مه ریهم و دایکیشی و ئەوانه ی که لەسەر زهوشن هه موویان بفه وتینی،

کئی چی لە دەست دئی؟ کەواتە: هیچیان پشک و بەشیان لە خواپەتی دانیه، خوای بەرزیش ئەو کەسە یە کە دەژینئ و دەمرینئ، پەیدا دەکاو دەفەوتینئ، ئەو خویە، سیفەتی سەرەکیی خوا ئەو یە کە بەدیھینەر و پەیدا کەربئ، وە دەبئ مرینەر و لەنۆبەر بئ، بەلام غەیری خوا نە شتیکی پئ پەیدا دەکری، نە شتی پئ دەفەوتینرئ، پئی خراپ دەکری، بەلام پئی نافەوتینرئ، واتە: پئی وای لئناکری کە نەمینئ، ئیستا تۆ دەتوانی شتیک بسووتینئ، لە حالەتیکی ماددیە وە دەیگۆری بۆ حالەتیکی ماددی دیکە، بۆ وینە: ئاو دەیکوئینئ، لە حالەتی شلیە وە بۆ حالەتی گازی و دەبیتە هەلەم، وە کە دەیبەستئ دەگۆری بۆ حالەتیکی دیکە، بەلام ماددە کە هەر هەیه و نافەوتئ، لەراستیدا ئەو ی کە دەتوانئ شت پەیدا بکات لە نەبوو وە بیشیکاتە وە بە نەبوو (عدم)، بەس خویە ﷻ، کەواتە: ئەو بەس خویە کە ئەو ی لە دەست دئی، خوا وەنداریتی ئاسمانەکان و زەوی دەکات، بۆیە تەنیا ئەویش شایستەیی پەرسترائی هەیه.

مەسەلە ی شەشەم: کە دەفەر موی: ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ

وَاحْبَبُوهُ ۗ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ۖ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ

وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿

تویژەرەوانی قورئان لێردا بۆ لیکدانە وە مانای ئەم ئایەتە تووشی جوړیک لە ئیشکال و تەنگرە بوون، چونکە: خوای دادگەر لە سوورەتی (التوبة) دا

دەفەر موی: ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ

أَبْنُ اللَّهِ ... ﴿٣٠﴾ ، واتە: جوولە کە گوتیان: عوزیر کورپی خویە و

نەصرانییەکانیش گوتیان: عیسا کورپی خویە، (پاکی بۆ خوا)، بەلام لێردا

دەفەر موی: جوولە کە وە نەصرانییەکان گوتووینە: ئیمە هەموومان کورانی خواین و

خۆشەوستانێ خواین، بۆیە تویژەرەوانی قورئان چەند وەلامیکیان داووتە وە بۆ

ئەو پرسیارە، بە چەند جوړیک هەوئ لابر دنی ئەو ئیشکالەیان داو:

ئیشائیک لەسەر رپستی:

﴿ ... نَحْنُ أَوْلَادُ اللَّهِ وَأَحِبُّوهُ ... ﴾ ووه لادانە ووهی

۱/ هەندیکیان دەلێن: کە جوولەکە دەلێن: عوزیر کورپی خوایەو نەصرانیی دەلێن: مەسیح کورپی خوایە، وە ئەو دوو کەسەش لەنیو جوولەکەو نەصرانیی یاندا زۆر بەرپۆز، مادام دوو بەشەر بگونجی کورپی خواین، دەگونجی بەشەرەکانی دیکەش کورپی خواین.

۲/ وە هەندیکیان دەلێن: کاتی خۆی ئەوانە ی گوتووینانە: ئیمە کە دەبین بە جوولەکەو دەبین بە نەصرانیی، مانای وایە ئیمە کورپی خواین و خۆشەویستی خواین، با ئیستاش لە کتیبەکانیاندا نەبی، چونکە لە کتیبەکانیاندا نیە، بلی: ئیستا نەصرانییەکان کورپی خوان، دەلێن: کاتی خۆی وایانگوتو، بەلام ئیستا لایانبردو.

۳/ هەندیکیش دەلێن: مەبەست لە کورانی خوا، خۆشەویستانی خوایە، واتە: ئەوانە گوتووینانە: ئیمە خۆشەویستی خواین، وە لەلای خوا پەسندین و هەلبژێردراوین، جا جوولەکەکان ئەو نەشارنەووەو ئیستاش دەلێن: ئیمە گەلی بژاردە ی خواین، (نَحْنُ شَعْبُ اللَّهِ الْمُخْتَار) وە لە قورئانیشدا باسی ئەو

مەسەلە کراوە، خوا دەفەرموی: ﴿يَبْنَىٰ إِسْرَءِىلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

وَ اَنِي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ البقرة، ئەه ی وەچە ی ئیسرائیل! یادی نێعمەتەکانی من بکەنەووە کە لەگەلم کردوون، وە بەسەر جیهانیاندا هەلبژاردوون، کە مەبەست پێی سەردەمی خۆیەتی، لە سەردەمی خۆیاندا وەچە ی ئیسرائیل ئیماندار بوون و لە هەموو خەلکی سەردەمی خۆیان باشتر بوون، بەلام مانای وانیه کە بە درێژایی میژوو، وە تا دنیا بە کۆتا دی، لە

هەموو خەڵک باشترین، شتی وانیه، بەلام کە گوتووینانە: ئیئە کورانی خواین، واتە: ئیئە خۆشەویستی خواین، وە بە خۆشەویست بوون لەلای خوای پەروردگاریش، نەسبەتیکی تایبەتیمان لەگەڵ خوادا هەیه.

۴/ هەندیکیشیان دەلێن: دەقی ئەو قسەیان نەکردووە، بەلام لاف لێدانەکانیان خوازیری ئەوەن، واتە: نەیانگوتووە ئیئە کورپی خواین، نە ئیستا وا دەلێن: نە کاتی خۆشی وایانگوتووە، بەلام ئەو لافە لێدەدەن بۆ وێنە: جوولەکەکان گوتووینانە: ﴿ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ

اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۖ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۰﴾ البقرة

، ﴿ قَالَوَا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۖ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا

يَفْتَرُونَ ﴿۲۴﴾ آل عمران، چەند رۆژێکی کەم و ژمێردراو نەبێ ناگرمان تووش

نابێ، واتە: ئیئە هەرچەند گوناھانیش بکەین، هەرچەند خراپیش بین، تەنیا چەند رۆژێکی کەم دەسووتێنرێین، جا هەندیکیان گوتووینانە: حەوت رۆژە، هەندیکیشیان گوتووینانە: چل رۆژە، ئنجا ئەو لاف لێدانە، ئەگەر وابێ، ئەو دەگەینەن کە دەبێ ئیئە خۆشەویستی خواین و نەسبەتیکی تایبەتیمان لەگەڵ خوای پەروردگاردا هەبێ، واتە: لاف لێدانی ئەو کە خوا سزایان نادات، ئەو لێو دەگیرێ کە دەبێ ئەوان نەسبەتیکی تایبەتیمان لەگەڵ خوادا هەبێ، خۆشەویستی خواین، نەصرانییەکانیش ئەو دیارە دەلێن: عیسا عليه السلام کە لە خاچ دراووە بۆتە بەلاگێرەوی بەشەر، بۆ زانیاریتان نەصرانییەکان عەقیدەیان وایە کە عیسا عليه السلام لە دار دراووە هەلواسراوە کە بە حیساب ئەو تاقە جگەر گۆشەو تاقە کورپی خوا بوو، وە خوا فەرموویەتی: من ئەو تاقە کورپی خۆم دەکەمە فیداو بەلاگێرپی هەموو ئەوانە کە ئیمانێ پێ دینن، کە پێغەمبەری خواو کورپی خوایەو بەشیکی لە خوا، هەر کەس ئەو ئیمانە پێ هەبێ، ئەو ئەو لە سێدارەدرانە کە، دەبێتە هۆی سڕینەوێ هەرچی گوناھێ کردوویەتی! کە بەراستی ئەو شتیکی زۆر نامەتیقییە، یانی: ئیستا بابای نەصرانیی لە ولاتانی رۆژئاواو لەوپەڕی دنیا گوناھان دەکات، زینا دەکات، قەتل دەکات، دزی

دەكات، بە عەقىدەى ئەفسانەىى وان، دوو ھەزار سالّ پىش ئىستا عىسا ﷺ له دار دراوه ھەئوسراوه، تاكو بىتە مایەى كەفەرەتى گوناھەكانى ئەوان!! كە بىگومان واش نىە، وەك ئىمە لە تەفسىر كەردنى ئايەتەكانى سوورەتى (النساء) و (آل عمران) دا روونمان كەردەوه كە عىسا، لە دار نەدراوه، خوا دەفەرموى: ﴿... وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ...﴾ (النساء، واتە:

نە كوشتوووانەو نە ھەئانواسىو، بەلكو وینەى عىسان بۆ براىە سەر كەسىكى دىكەو ئەو كەسەیان لە جىاتى عىسا ﷺ لە خاچداوه، ئنجا بە ھەر حالّ عىسا ﷺ دوو ھەزار سالّ لەمەو پىش ھەئوسرابى، بۆ دەبى بىتە ھۆى سەرىنەھى گوناھى ئىستای كەسىك كە تاوان و گوناھان دەكات؟!)

بۆ زانىارىيتان! ئەو عەقىدە ئەفسانەىیە زۆر كاریگەریشى ھەبوو لەسەر نەصرانىيەكان، چونكە ئەگەر بە پىى ئىنجىلەكان بى، دەبى نەصرانىى زۆر سەلامەت و ئاشتى خوازىن، چونكە لەو چوار ئىنجىلانەدا ھاتو، دەئى: عىسا ﷺ فەرموویەتى: (ئەگەر كەسىك زلەيەكى لەلای راست دای، لای چەپیشى بۆ راپەرە! وە ئەگەر كەسىك چۆغەلەكەى لى سەندى، كراسەكەشتى بۆ دانى)، وە (ئەگەر كەسىك مىلىكى بە پىش خۆى دای، دوو مىل لە پىشەو بەرپۆ) باشە مادام عىسا ﷺ واى فېر كەردوون، ئەدى بۆچى پۆژئاواو ئەوروپا، ولاتانى دنيا داگىر دەكەن؟ ئەدى ئەمەرىكا بۆچى دنيا داگىر دەكا؟ بەرىتانیای مەزن (عظمى) كاتى خۆى بۆ دنیاى داگىر كەردبوو؟ فەرەنسائو ئىسپانىا و ئەلمانیا بۆ دنيا پاوان دەكەن؟ ھەمووشتان خۆتان بە نەصرانىى دەزانن!

بۆیە من پىموايە ئەو عەقىدە ئەفسانەىیە كاریگەرىى زۆرى بوو لەویدا بلىن: ھەرچى بكەین قەیدىناكات مادام عىسا ﷺ لە سىدارە دراوه ئىمەش نەصرانىين و بە دواى عىسا ﷺ كەوتووین، ئەو بۆتە ھۆى سەرىنەھى گوناھەكانمان، چاوپۆشسىمان لى دەكرى، چونكە عىسا ﷺ لە جىاتى ئىمە لە سىدارە دراوه، ھەلبەتە ئەوان بىرۆكەيەكى دىكەشيان ھەيە، دەئىن: چ پىاو چ ژنى نەصرانىى ھەرچەندە گوناھان بكات، كە جوو بۆ لای پاپا، يان بۆ لای قەشەو لە بەردەمى دانى دا بە گوناھەكانى خۆى داھىئاو گوتى: من ئەو گوناھانەم كەردەو ھەلەم

كردوه، ئەويش بلى: ئەوه من له جياتى خوا لىت خۇشبووم! تازە ئەوه پاك دەپتەوه.

ئىنجا بۇ ئاگادارىيتان ئەو جۆره فىكىرو بىرۆكه سەيرانە هاتوونە نىو ئىسلامو مسولمانانىشەوه، ئىستا ھەندىك لەوانەى خۇيان بە سەيىدو شىخ دەزانن، پىيان وايە لەبەرئەوهى خزمى پىغەمبەرن، لە گوناھان دەبەخشرىن، جا شتىكىش دىننەوه، دەلىن: خوا پىي فەرمووه: ئەوانەى خزمى تۆن چاكەكانيان بۇ خۆم دەبەمە بەھەشتى، خراپەكانىشيان بە تۆ دەبەخشم، ماناى وايە كەس نامىننەتەوه، ئىنجا لەوبارەوه (مەلاى گەورەى كۆيى) شتىكى سەير لە تەفسىرەكەى باس دەكات، دەلى: رۇژىك بابم (مەلا عەبدوئلا جەلى زادە) لە مەجلىسى كاك ئەحمەدى شىخ دادەنىشى، كە پىاويكى گەورەو زۆر چاكىش بووه، كورپى شىخ مەعرووفى نۇدىيە، شونىكەوتووى (رېبازى قادىرى)ىن، مەولەوى شاعىرىش لەو مەجلىسە دەبى، يەككە لە سەيىدەكان لەو مەجلىسەدا دەلى: ئىمە پىاوهكانمان ھەرچى بكەن عەفوون، لە گوناھو خراپە، لەبەرئەوهى لە وەچەى پىغەمبەرانن، مەولەويش دەلى: وەلامى ئەو پرسىيارەم بدەوه: ھەر پىاوهكانتەن عەفوون، يان ئافرەتەكانىشتان؟! كاك ئەحمەدىش توورە دەبى لە خزمەكانى و دەلى: قسەى نەزانانەو نەفامانە بۇ دەكەن كە مەولەوى لىرە دانىشتەوه؟! بۇيەش خوا ﷻ

وەك بەرپەرچدانەوهى ئەو بىرە ئەفسانەيەى جوولەكەكان دەفەرموى: ﴿ قَالُوا لَنْ

تَمَسْنَا النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهم فِي دِينِهِم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۲۴﴾

آل عمران، واتە: گوتيان: ئاگر نامانگاتى مەگەر چەند رۇژانىكى ژمىردراو، وە ئەوهى لە دىنەكەياندا ھەلىان دەبەست فرىوى دان. بەلى شت ھەلبەستەن لە دىندا خەلك فرىو دەدات: سەيىد بەتەماى پشتىنى سەوزو، حاجى بەتەماى كەشىدەى زەردو، مەلا بە تەماى مەندىلى سەرىو، ئىسلامىي بە ھۆى ئەوهى ناوى ئىسلامىيەو، ئەوى دىكە لەبەرئەوهى كورپى فالانە كەسە، ئەوى دىكە لەبەرئەوهى مەلا زادەيە، يەكيان لەبەرئەوهى شىخ زادەيە، كە لە قورئاندا ھىچيان بنەمايان نىە، بەلكو پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿ مَنْ بَطَّأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ ﴾ {رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۷۹۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۹۴۵)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۲۵)،

وَالدَّارِمِي بِرَقْم: (۳۴۴) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ { واته: ههر کهسیک کردهوهکهی دواى بخت، رهچهلهکهکهی پیئشى ناخات، کهواته: دهبی مرؤف به کردهوه پیئش بکهوی،

خوای پهروهردگاریش که دهفهرموی: ﴿... إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَنَكُمْ...﴾ (۱۳)

الحجرات، واته: بهرئزترینتان لای خوا پاریزکارترینتانه، وه دهفهرموی: ﴿فَإِذَا

تُفَخَّ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ (۱۰) المؤمنون، واته: نهگهر فوو به کهرهنادا گرا، لهو رؤژهدا نه رهچهلهکیان له نیوان دا ههیه، نه کهسیش داوا له کهس دهکات.

(جمال الدين القاسمی) خاوهنی تهفسیری (محاسن التأویل) قسهیهکی خوش دهکات، دهلی: (قَالَ بَعْضُ شَيْخِ الصُّوفِيَّةِ لِبَعْضِ الْمُفَقَّهَاءِ: أَيْنَ تَجِدُ فِي الْقُرْآنِ

أَنَّ الْحَبِيبَ لَا يُعَذِّبُ حَبِيبَهُ؟ فَلَمْ يَرُدْ عَلَيْهِ، فَتَلَا الصُّوفِي هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ﴾ (۱۸) المائدة^(۱).

واته: یهکیک له شیخهکانی تهریقتهتی تهسهووف به یهکیک له شهرعزانان دهلین: له کوئی قورئاندا نهوه ههیه که خوشهویست خوشهویستی خوئی سزا نادات؟ نهویش وهلامی ناداتهوهو نازانی وهلامی بداتهوه، شیخه صؤفیهکهش نهه

ئایهتهی بو خویندهوه: ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ﴾ (۱۸)، واته: نهدی بوچی

به گوناههکانتان سزاتان دهدات، دیاره نهوان گوتوویمان: ئیمه کوران و خوشهویستانی خواین، نهویش دهفهرموی: کهواته نهگهر خوشهویستبان سزای نهدهدان، ئنجا دیاره نهو ئایهته بهلگهیه لهسهر نهوه که خوا ههر کهسیکی خوشویست به گوناههکانی سزای نادات، بهلام بوچی سزای نادات؟ دیاره تۆبهیان لی دهکات و پهشیمان دهبیتهوه، نهگهرنا کهس مافی (فیتوی) نیه له بهرانبهر خوادا، بهلام کهسیک خوا خوشی بوئی، دیاره که گوناھی کرد، تۆبه دهکات و پهشیمان دهبیتهوه، ئنجا که پهشیمان بووهو تۆبهی کرد، نهوه خوای به بهزهیش

لېي خۇش دەبى، چونكى خۇا ﷺ دەفەرمۇي: ﴿... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ

الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ ﴿۳۴۴﴾ البقرة، واتە: بېگومان خۇا ﷺ ئەوانەى كە زۆر دەگەرپىنەوہ بۇ لای خۇا، ئەوانەى كە زۆر خۇ پاك دەگەنەوہ، خۇشىدەوئىن.

مەسەلەى ھەوتەم: كە دەفەرمۇي: ﴿بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ﴾، واتە: بەلكو

ئىوہش بەشەرىكن وەك باقى ئەو خەلكە، كە خۇا دروستى كىردوون، كەواتە: ھىچ كەس پلەو ئىمتىيازى لەلای خۇا نىە، مەگەر بە تەقوا نەبى، وە بە لای خۇاوە نەسەبو رەچەلەك ھىچ دەورېك نابىنى، ئەوہ زۆر گرنگە كە مسوئلمانان باش لىي تىبگەن، چونكى وەك گوتم: ھەيە مەلازادەيە، دەلى: كاكە ئىمە ئەوہندە پشتمەن مەلا بووہ، تۇ بلىي خۇا لىمان خۇش نەبى! ئەوئىدېكە دەلى: ئىمە شىخ بووین، ئەوئىدېكە دەلى: ئىمە سەيد بووین، يەكى دىكە دەلى: بابم ئەوہندە چاك بووہ...ھتە، نەخىر وەك كوردەوارىي خۇمان دەلى: (كەس بە مەلەى بابى ناپەرئتەوہ) يان (كە خۇت كۆسەى رېشى بابت بە تۇچى)، دەبى بوخۇت كىردەوہت ھەبى، وەك جارېك من لەگەل مامۇستايەكى شىخ كە سەيىدېش بوو، باسى ئەو بابەتى نەسەبو رەچەلەك ئەوانەمان كىرد، پىي گوتم: مامۇستا چۆن رەچەلەك سوودى نىە؟ سوودى ھەيە، گوتم: سوودى چى ھەيە؟ گوتى: كەسېك خىزمى پىغەمبەر ﷺ بى، چۆن سوودى بوى نىە؟ منىش گوتم: ئەگەر خىزمىيەتى لەگەل پىغەمبەردا ﷺ سوودى ھەبووايە، لە سەردەمى خۇيدا سوودى زىاتر دەبوو، باشە (أَبُو طَالِب) مامى نەبوو؟ (أَبُو لَهَب) مامى نەبوو؟ گوتى: با، گوتم: تۇ لە دوای ھەزارو چوار سەد سال بە چەند پشنت دەچىەوہ سەرى، زۆر لىي دووركەوتوويەوہ، ئەوان لە بنەو پالى خۇى بوون، كەچى (أَبُو لَهَب) خۇا لەعنەتى لى دەكات، لەبەرئەوہى لەگەلئىدا نەبووہ، ئىمە دەلىين: ھەر كەسېك بە دوای پىغەمبەر ﷺ نەكەوئى، خىزمىيەتى لەگەل پىغەمبەر ﷺ سوودى پىناگەيەنى، ئەدى كەسېك بە دوای بکەوئى و خىمىشى بى؟ بېگومان باشە، بەلام بايى ئەوہندى سوودى پىدەگەيەنى كە بە دوای دەكەوئى، نەك بايى ئەوہندە كە خىمىيەتى، بوچى؟ چونكى ئەگەر وانەبى ئەوانەى خىزمى پىغەمبەر نىن، لە رۆزى قىامەتى بويان ھەيە بلىن: خۇايە! ئىمەشت بە خىزمى پىغەمبەر ﷺ دروست كىردبا، تاكو

بەبێ خۆ ماندووکردن چوواینە بەهەشتی، پاکیی بۆ خوا، ئەو کاتە خوا بەلگەی بەدەستهوه نەدەبوو، بەلام خوا لە قورئاندا دەفەرموی: ﴿... إِنَّ أَكْرَمَكُمْ

عِنْدَ اللَّهِ أَفْقَرُكُمْ...﴾ (۱۳) الحجرات، واتە: بەرپزترینتان لە لای خوا پارێزگارتزیتانە، وە پێغەمبەریش ﷺ رۆونی کردۆتەوه، کەواتە: وەك كوردەواری خۆمان دەلێن: (ئیمانێ بە نەیسکی مەسپێرە)، نابێ ئینسان خۆی بەو شتانە هەلخەلەتینی، وە لەراستیدا جوولەكەو نەصرانییەكان لێرەدا تووشی لادان بوون، وە لێرەدا تووشی لەخۆباییبوون بوون، کە پشتینی لێ بکەنەوهو گۆی نەدەنە کردەوهی باش، ئەوەتا بە دواي پێغەمبەری کۆتایی نەکەوتوون، گوتووایانە: ئیمە تەنیا بە دواي مومسە دەکەوین، یان بە دواي عیسا دەکەوین، ئەوان شەفاعەتمان بۆ دەکەن، بەوه خۆیان هەلخەلەتاندوه، ئنجا ئەگەر خاوەن کتیبەکان وابلێن و مسوولمانانیش هەر کۆمەلەیان بلی: خزمی فلان کەسین، یان فلان کەسین .. هتد، مانای وایە هەموو خەلک مافی (فیتۆی) دەبێ لە بەرانبەر خاوادا، ئەدی کێ پابەندبێ بە شەریعەتەوه؟ بۆیە دەبێ هەولبدری ئەو شتانە لە مێشک و دلی مسوولمانان بـسـرـپـێـنـهـوهـو تیبگەیهـنـدرـپـن کە تەنیا پشت بە کردەوهی باشی خۆیان ببەستن، وە ئەگەر تەماشای هەموو قورئانیش بکەین، دەبینین خوا هەر

دەفەرموی: ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۸۲) التوبة، ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿۱۷﴾ السجدة، پاداشت و سزای ئەوهیه کە بە دەستیان دینا و دەیانکرد، هەرگیز نافەرموی: لەبەرئەوهی کە خزمی فلان کەس بوو، یان لە فلان کەس نزیک بوو.

مەسەلەي هەشتەم و کۆتایی: کە دەفەرموی: ﴿يَتَأْهَلُ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا

يَبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فِتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ﴾. وشەي: (فِتْرَة) واتە: دابـرـان و وهـسـتان و خاوبوونەوه، وە پێغەمبەری خواش فەرمووێتە: ﴿أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْنِ مَرْيَمَ، وَالْأَنْبِيَاءِ أَوْلَادُ عِلَاتٍ، لَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۹۹۷)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۳۴۴۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۶۰۸۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۴۶۷۵)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ}، واتە: من نزیکترین کەسم لە کورپی مەریەمەوه، وە پێغەمبەران هەموویان لە بابێکن و دایکیان جیایە، وە لە نیوان من و عیسا کورپی مەریەم دا

هیچ پیغمبەریکی دیکە نەبوون، بۆیە ئەم فەرموودەیەم هیناوه، چونکە لە هەندێ لە کتیبەکانی تەفسیردا دەئین: لەنیو عەرەباندا دوو سێ پیغمبەری دیکە هاتوون، خالیدی کوری کئی کوری گئی، لەراستییدا ئەوه وانیە، لە دواى عیسا هیچ پیغمبەر نەهاتوون هەتا پیغمبەری کۆتایی ﷺ هاتو، وە ئەم حەدیسەى پیغمبەر ﷺ دەقە لەسەر ئەوه، وپرای ئایەتەگەش کە دەفەرموی:

﴿ عَلَىٰ فَرَقٍ مِّنَ الرُّسُلِ ﴾، دواى دابرائیک لە پیغمبەران، ئەوجار موحمەد ﷺ هاتو، وە ماوهى نیوان پیغمبەری کۆتایی ﷺ و عیسا ﷺ چەند سال بوو؟ لە کاتی وەفاتی عیساو ﷺ تاكو نیردرانی موحمەد ﷺ (۵۶۰) پینج سەدو شەست سال بوو، وە ئەگەر عیسا ﷺ لە یەکی (۱) زایینی لەدایک بووبی و لە تەمەنى چل (۴۰) دا بووبیتە پیغمبەر و لە تەمەنى پەنجا (۵۰) دا هەلکیشرابی بو ئاسمان، پیغمبەری ئیمەش موحمەد ﷺ لە سالی (۵۷۱) زایینی لەدایک بوو و لە (۶۱۰) بوته پیغمبەر، پەنجا سالی لیدەرکە، دەبیتە (۵۶۰)، واتە: ماوهى (۵۶۰) سال لە نیوان عیسا ﷺ و موحمەد ﷺ دا بوو، کە ئەوه ماوهیەکی زۆر، وە لە نیوان هیچ دوو پیغمبەریکدا ئەو ماوه زۆر نەبوو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی شەشەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان حەوت ئایەت دەگرێتە خۆی، لە ئایەتی: (۲۰ تاكو ۲۶)، دیارە ئەم دەرسەمان یەكەمین بەسەرھات لەو چوار بەسەرھاتە یەكەمەکانی (المائدة) دا باسکراون، دەگرێتە خۆی، کە بریتییە لە فەرمانکردنی موسا عليه السلام بە گەلەكەیی، واتە: وەچەیی ئیسرائیل، کە بچنە نیو سەرزەمینی پیرۆزەو، کە دواتر باسی دەکەین سەرزەمینی پیرۆز یانی: چی؟ دیارە ئەوانیش برۆبەھانەیان هیئاووتەو و نەچوون، وە سەرنجام سەریچییان کردووە لە فەرمانی موسا عليه السلام، وە دوو کەس لە گەلەكەیی موسا عليه السلام کە دوو پیاوی لەخواترس بوون، وە پشت بە خوا بەستوو بوون، وە خوا پێداو بوون، زۆر هانیان داوون کە بچن و نەترسن، بەلام هەر ئامادە نەبوون بچن و سەریچییان کردووە، پاشان موسا عليه السلام سکالای خۆی لە لای خوای پەروردگار کردووە، وە لێی پاراوتەو، کە لەگەڵ ئەو گەلە لاری و لەرپی دەرچوووە لە یەکیان بترازین و لە یەکیان جیا بکاتەو، وە سەرنجام خوای کاربەجی بریاری داووە کە دەبی ئەو گەلە (واتە: بەنی ئیسرائیل) چل سال لە بیابانی سینادا بمیننەو، وە ئەو چل سالە بە سەرگردانیی بسوورینەو و سەراسیمەو بن.

﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُوا لِقَوْمِهِ يَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلْنَا فِيكُمْ
 أَنْبِيَاءَ وَجَعَلْنَاكُمْ مَلُوكًا وَآتَيْنَاكُمْ مِمَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۲۰﴾ يَتَقَوَّمُوا
 الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿۲۱﴾
 قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنذُرُكَ حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن
 يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿۲۲﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنعَمَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن
 كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۲۳﴾ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَنَنذُرُكَ أَلَّا تَمُوتَ فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ
 وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿۲۴﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي
 فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۲۵﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
 يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۲۶﴾ ﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((وہ یاد بکەوہ! کاتیک موسا بە گەلەکەئە خۆی گوت: ئەئە گەلەکەم! چاکەئە خوا بەسەر خۆتانەوہ یاد بکەنەوہ، کە پێغەمبەرانیکەئە تێدا رەوانە کردوون و گێرپاوانی بە پادشا، وە ئەوہی پێیداون بە هیچ کام لە جیہانیانی نەداوہ ﴿۲۰﴾ ئەئە گەلەکەم! بچنە سەر ئەو زەمینە پاکەوہ کە خوا بوئە نووسیون، وە پاشەو پاش مەگەرپنەوہ دوا کە سەرەنجام زیانباربن ﴿۲۱﴾ گوتیان: ئەئە موسا! بەراستی ئەو سەر زەمینە کۆمەئیکەئە بە زەبرو زۆری تێدان، وە ئیمە ھەرگیز نایچینئە، ھەتا ئەوان لێئە نەچنە دەر، ئنجا ھەرکات لێئە چوونە دەر، دھچینە نیوی ﴿۲۲﴾ دوو پیاو لەوانەئە لە خوا دھترسن، وە خوا چاکەئە لەگەئە کردبوون، گوتیان: لە ناکاو لێیان وەژوور دەروازەئە شارەکەیان بکەون، ئنجا ھەرکات کتوپر لێیان بچنە ژوور، ئەوہ بیگومان ئیوہ سەرکەوتوون، وە ئەگەر لە بروادارانن تەنیا پشت بە خوا ببەستن، ﴿۲۳﴾ (گەلەکەئە) گوتیان: ئەئە موسا! بە دئنیایەوہ ئیمە ھەرگیز نایچینە ئەو شارەوہ تاکو ئەوانی تێدا بن، دھجا تۆو پەرودگارت بچن لەگەئەئە بچنەنگن، ئەوہ ئیمەش لێرەدا دانیشتووین و چاوەرپین ﴿۲۴﴾ موسا گوتی: پەرودگارم! تەنیا خۆم و براہەکەمم بەدەستە، دھجا لەگەئە کۆمەئەئە لارییان و سەرپێچییکاران لە یەگمان جیاکەوہ ﴿۲۵﴾ خوا فەرمووی: بیگومان لێیان قەدەغەئە، بۆ ماوہی چل سال دەبئە لە زەویدا سەرگەردان ببن، دھجا تۆش خەفەت لە کۆمەئەئە لارییان مەخۆ ﴿۲۶﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(مُلُوكًا): كۆی (ملک)ە، جا مانا زاراوەیەکی واتە: پادشا، حوکمران، بەلام خو بەنی ئیسرائیل تاك تاکیان مهلیك نه بوون، ریشهی وشهێ مهلیك ئاوا هاتوه: (الملوك: جَمْعُ الْمَلِكِ، وَالْمَلِكُ مَنْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ، وَالْمُلْكُ: هُوَ التَّصَرُّفُ بِالْأَمْرِ وَالنَّهْيِ فِي الْجُمْهُورِ)، واتە: (مُلْك) بریتیه له دەستکراووی له فرمان پیکردن و لێ قەدەغەکردن له خەلک و جەماوەردا، هەر کەسێک ئەوێ بە دەست بوو، مانای وایە ئەوێ مهلیکی ئەو خەلکەیه، (وَالْمَلِكُ ضَرِيَانٌ: مَلِكٌ هُوَ التَّمَلُّكُ وَالتَّوَلَّى، وَمَلِكٌ هُوَ الْقُوَّةُ عَلَى ذَلِكِ، تَوَلَّى أَوْ لَمْ يَتَوَلَّ)، واتە: (مَلِك) بریتیه له خاوەنداریهتی شت، جا (مَلِك) دوو جوړی ههیه: یهکیان ئەوێه شتیکی ههبی و لهژێر دهستهلاتی خویدا بی به کردهوه، ئەویدیکه ئەوێه که شتیکی ههبی و دهستهلاتیشی ههبی با به کردهوه ئەو حوکمرانییهشی لهبەردەستدا نهبی.

(الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ): واتە: سەر زەمینی پاکراوه، چونکه دهلی: (التَّقْدِيسُ: التَّطْهِيرُ الإِلَهِي الْمَذْكُور فِي قَوْلِهِ: ﴿وَيُطَهِّرُكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (الأحزاب)، (تَقْدِيس) واتە: (تَطْهِير)، پاککردنەوه، جا پاککردنەوهی خوایی ههیه، جاری وایه خوا هەندیک کەس پاک دەکاتەوه، بۆ وینە: به (بنه ماله) و هاوسه رانی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَامُ دهفه رموی: ﴿وَيُطَهِّرُكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (الأحزاب)، واتە: دهیهوی به پاکبوونهوه پاکتان بکاتهوه، جاری واش ههیه، شتیك پاک دهگریتهوه، نهك خوا پاکي کردبیتهوه، بۆ وینە: شوینیك، ولاتیك، له دهستهلاتی كهسیك دایه، دوايي كهسیکی دیکه دهستهلات دهگریته دهست، دهگوتری: دهستهلات پاکرایهوه له دهستی فلان کەس.

(أَدْبَارِكُمْ): (أَدْبَار) كۆی (دُبْر)ە، (دُبْرُ الشَّيْءِ خِلَافُ الْقَبْلِ)، (قُبْل) واتە: پێشهوه، پێشی هەر شتیك، (دُبْر) واتە: پشتهوه، (خلف) واتە: پشت، پاش و پێش، نهك بلایی:

وهك ئەندامیكى دیاریکراو، نا، دوایی بە مانای زاراوهیی و باو وایلێهاتوه، که
(قُبْل) و (دُبْر) به دوو ئەندامی ئینسان بگوترین.

(جَبَّارِینَ): کۆی (جَبَّار)ه، (الإِجْبَارُ: هُوَ الإِكْرَاهُ، وَالْجَبَّارُ: الْمُتَعَالِي)، (إِجْبَار) واتە:
(إِكْرَاه)، زۆرلێکردن، تۆزبزی لێکردن، ناچارکردن، (جَبَّار) یش کهسیکه خۆی
بەرز کردبیتەوهو مل به خه‌لك کهچ بکات، وه دهسته‌لاتی خویان به‌سه‌ردا رابنی.

(فَأَفْرَقَ): واتە: جیامان بکهوه، (الْفَرْقُ يُقَارِبُ الْفَلَقَ، لَكِنَّ الْفَلَقَ إِتِّسَاقٌ وَالْفَرْقُ
إِنْفِصَالٌ) واتە: (فَرْق) که به مانای لێک جیاکردنه‌وه‌یه، له‌گه‌ڵ وشه‌ی (فَلَق) زۆر
لێک نزیکن، به‌لام (فَلَق) بریتیه له‌وه‌ی که شتیک شه‌ق ببی، واتە: شتیکی ره‌ق
ببیته دوو که‌رت، که‌رت بوون، (فَرْق) یش بریتیه له لێک جیا‌بوونه‌وه، با
ده‌نگی‌شی لێوه نه‌ی.

(يَتِيهُونَ): واتە: سه‌رگه‌ردان ده‌بن، سه‌راسیمه ده‌بن، (تَاهُ يَتِيهِ: إِذَا تَحَيَّرَ، وَتَاهُ
يَتَوَّهُ، لُغَةً مِنْهُ)، (تَاه) واتە: سه‌رگه‌ردان بوون، (يَتِيهِ) واتە: سه‌رگه‌ردان ده‌بی،
(تَحَيَّرَ) واتە: سه‌راسیمه بوون، سه‌رگه‌ردان بوو، نه‌یزانی بو کۆی ده‌چی، وه
(وتَاهُ يَتَوَّهُ) ش نه‌ویش له‌هه‌جه‌یه‌که‌وه نه‌وه‌ش به‌کارهاتوه.

(فَلَا تَأْسَ): واتە: خه‌فه‌ت مه‌خۆ، (الْأَسَى: الْحُزْنُ، وَيُقَالُ: أَسَيْتُ عَلَيْهِ وَأَسَيْتُ لَهُ،

قال تعالى: ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ (٣٦)، واتە: (الأسى) یانی:
خه‌فه‌ت، ده‌گوتری: (أَسَيْتُ عَلَيْهِ وَأَسَيْتُ لَهُ) واتە: خه‌فه‌تم بو‌ی خوارد، بو‌ی

دلته‌نگ بووم، که خوای به‌رزیش ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾

، واتە: خه‌م مه‌خۆو دلته‌نگ مه‌به، که نه‌و گه‌له لاری و ده‌رچوو، به
قسه‌ت ناکه‌ن و سه‌رپێچی ده‌که‌ن.

مانای گشتی نایەتەکان

دیاره هەر له درێژە ی باسی خاوەن کتیبەکاندا، لێردا خوا بە تاییبەت دەربارە ی

موسا عَلَيْهِ السَّلَام و گەله‌کە ی، واتە: بەنی ئیسرائیل دەدو ی، دەفەر مو ی: ﴿ **وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ**

لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ﴾، وه یاد بکەوه، ک ی یاد بکاتەوه؟ پ یش

هەموو کەس پ ینگە مەبەری خوا عَلَيْهِ السَّلَام، چونکە یە کە م کەس بووه قورئان دابە زینراو تە سەر دلی موبارەکی، دوا ی ویش هاو دەلانی بەرپزی، ئنجا هەموو جیلەکانی ئۆ مەت تا دنیا کۆتایی د ی، هەرکە سیک کە قورئان دەخوینیتەوه، ئە م دواندانە دەیگر نەوه، جا ئە مە ئەوهشی لێو دەدەگیر ی کە پ ۆیو سته ئیمە له بە سەر هاتەکانی قورئان

وردبینەوهو ت یمان رابم ینین و سەرنج بەدەین، ﴿ **وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ**

اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ﴾، وه یاد بکە نەوه کات ی ک موسا بە گەله‌کە ی خۆ ی

گوت: ئە ی گەله‌کە م! یاد ی چاکە ی خوا بە سەر خۆتانەوه بکە نەوه، لێردا نەعمەتی بە تاک هی ناوه، واتە: جینسی نەعمەتەکانی خوا، چاکەکانی خوا، چونکە بەرپستی خوا ی بە خشەر وه ک دوا یی باسی دەکەین، ئەو چاکانە ی له گەل بەنی ئیسرا ئیلی کردوون و ئەو هەموو شتانە ی بە وانی داو، بە هیچ گەلیکی دیکە ی نەداو، دیارە هۆکارە کەیشی ئەوه بووه کە پ ۆیو سته یان پ یمان بووه، وه خوا ی پەروەردگاریش کار بە ج یبە و شتی نابە ج ی ناکات، ئەوان له سەردەمی خۆیاندا چوار دەوریان هەموو ئەهلی کوفرو بتپەرستان بوون و، تەنیا خۆیان ئەهلی خوا بە یە کگرتن و خواپەرستی بوون، ئنجا له بەر ئەوه ی زەخت و فشار ی زۆریان له سەر بووه، یان له بەر ئەوه ی له ژ یر دەستی فیرعە وندا زۆر چەوسینراو نەوه، پ ۆیو سته یان بە موعجیزە ی زۆرو بە دەستگرتنی خوا ی پەروەردگار هەبووه، له بەر ئەو هۆیانە و چەند هۆکاریکی دیکە ش، خوا ئەو چاکانە ی له گەل ئەو گەله‌دا کردوون، گرنگ ئەوه یه ئەو نەعمەتانە ی خوا عَلَيْهِ السَّلَام بە گەلی ئیسرا ئیلی داو، بە هیچ گەلیکی دیکە ی نەداو، وه ک موسا ش عَلَيْهِ السَّلَام لێردا دەفەر مو ی: یاد ی چاکە ی خوا بە سەر خۆتانەوه بکە نەوه،

﴿ اِذْ جَعَلْ فِیْكُمْ اَنْبِیَاءَ ﴾، یاد بکنہوہ کہ لہ نیوتاندا پیغہمبہرانیکی پیداکردوون، ئەمہ لئی وەردہگیری کہ دەبی لہ پیس موسادا ﷺ پیغہمبہرانیکی دیکہ بووبن، ﴿ وَجَعَلْکُمْ مِّلُوکًا ﴾، وە گیراونی بە پادشاو حوکمران، جا توئزەرہوانی قورئان وەک دواپی لہ مەسەلہ گرنگەکاندا باسی دەکەین، دەلین: لیرەدا خوی بالادەست باسی کردوہ کہ ہەندیک پیغہمبہری تیدا پیداکردوون، بەلام ئەدی چۆن دەفەرموئ: ہەمووتانی کردہ پادشا؟ واتہ: لہ نیوتاندا حوکمرانی پیداکردوون، بەلام لہبەرئەوی حوکمرانییہکە بە قازانجی ہەمووان بووہ، وەک ئەوہ وایہ کہ ہەموویان حوکمران بووبن، خویان خاوەنی خویان بووبن، دواپی دەفەرموئ: ﴿ وَاَتَّکُمْ مَّا لَمْ یُوْتِ اَحَدًا مِّنْ الْعَالَمِیْنَ ﴾، وە یادی ئەوہ بکنہوہ، کہ خوا ئەوہی بە ئیوہی داوہ، بە ہیج کەس لہ جیہانیانی نەداوہ، جا ہەندیک مەسەلہ کہ لہ قورئاندا ہەن، لہ پەیمانی کۆنیشدا ہەن، بەلام بە ہەلہ تیگہیشتنی ئەو مەسەلہیہ وای لہ جوولہکە کردوہ، کہ خویان پی لہ ہەموو خەلکی دنیا چاکتربی، دەلین: ئیمہ گەلی ہەلزاردە خواین (نَحْنُ شَعْبُ اللّٰهِ الْمُخْتَارِ)، کہ لہراستییدا ئەو ہەلہینجان و تیگہیشتنہیان ہەلہیہ، بەلئ راستہ ئەو کاتی باشتزینی خەلکی بوون، بۆیہ خوا ئەو شتانہی بہوانی داون، بە کەسی دیکہی نەداون، چونکہ ئەو کاتہ بەس ئەوان لہسەر ریبازی خوا بوون، بەلام دوا ئەوہی لایانداوہ، بۆ وینہ: گەلی فەلہستین ئاوا بہو شیوہیہ دەچەوسیننہوہ، ستەم دەکەن، ئەوہ بە تەئکید ئەو مەدحانہی خوی پەروردگار نایانگریتہوہ، چونکہ خوی دادگەر لہ گۆترہ نە کەسی خۆشدەوئ، نە رقی لہ کەسیش ہەلدەستی، کەسانیکی خۆشدەوئ کہ رازاوەن بە سیفہتی باش، وە رقی لہ کەسانیک ہەلدەستی کہ سیفہتی خراپیان تیدان، ئەگەر وەختی خوی لہبەر سیفہتہ باشەکانیان خۆشی ویستبوون، ئیستا کە سیفہتی خراپیان تیدان، لہبەر سیفہتہ خراپەکان رقی لہوان و غەیری ئەوانیش ہەلدەستی، ئنجا ئەو قسانہی موسا وەک بلئی زەمینہ خۆشکردنیک بوون، بۆ ئەو فەرمانہی کہ دەیہوئ پییان بکات، پیس ئەوہ زەمینہی بۆ خۆش کرد، فەرمووی: ئیوہ گەلیکن خوا چاکہی زۆری لہگەلدا کردوون، پیغہمبہرانی لہ نیودا ہەلزاردوون، کردوونی بە پادشاو، ئەوہی

بە ئیووی داو بە کەسی نەداو، کەواتە: ئەو زەمینە خۆشکردنە، جا ئەمە ئەووی
 لیوئەدەگیرئ کە ئیمە دەبی ئەگەر ویستمان کاریک بە کەسیک بسپیرین، پیشئ
 زەمینە ی بۆ خۆش بکەین و هانی بدەین، وەک چۆن کەسیک بیەوی زەویەک بکیئئ
 پیشئ هەلیدەوژیرئ، دواپی لە کاتی خۆیدا دەچئ دەکیئئ، عەرەبیش دەئین: (اضرب
 الحدید و هو ساخن)، واتە: کاتیک ئاسن گەرم دەبی، ئنجا لیی بدە، چونکە کە
 نەرم دەبی ئینسان دەتوانئ بیچەمینئتەووەو شتی لی دروست بکات، پیرەمیردی
 شاعیریش گوتووپیەتی:

پیاوت نارد بۆ ئیش قووتی بەرئ سەعات قورمیشی نەکە ی ناگەرئ

ئنجا فەرمانەکیان پیدەکات، دەفەرموی: ﴿يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ

الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾، ئە ی گەلەکەم! بچنە سەر ئەو زەمینە پاکراو، کە خوا بۆ ی

نوو سیون و بۆ ی بریار داو، ﴿وَلَا تَرُدُّوا عَلَىٰ آذَانِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾، پاشا و

پاش مەکشینەووەو هەلمەگەرینەووە لە ترسان، ئینسان وەختیک مەترسییەکی
 رووبەر ووبی و فریا نەکەوی بسوورپیتەووەو باداتەو، ناچارە پاشا وپاش بگەرپیتەو،

واتە: هیندە ترساو مەبن، هیندە زراو تۆقیو مەبن، کە دەگەل چاوتان بە دوژمنتان
 کەوت، یەگسەر فریای بادانەووەو نەکەون و پاشا وپاش بکشینەو، ئەگەر وا بکەن

سەرەنجام لە زیانباران دەبن، مەبەست لە: ﴿الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ﴾، سەر زەمینە

پاکراو، فەلەستینە، یاخود (بیت المقدس) و دەور و بەریەتی، دواپی باسی دەکەین
 بۆچی ناوئراو سەر زەمینە پیرۆز، پاکراو، لەبەرئەووی خوا بەرەکەتی زۆری

تیخستو، هەندیک لە زانایان دەئین: لیردا مەبەست پیی پاککردنەووی ماددی بوو،
 وەک نەخۆشی و دەردو بەلا کە لە هەندی سەر زەمینان هەن، لەوی نەبوون،

شوینیکی زۆر بە بەرەکەت بوو، ئیستاش وایە، شوینیکی زۆر بە پیزە، ئاو و
 هەوا یەکە ی زۆر خۆشە، بەرەکەتی زۆری تیدایە لە رووی ماددیەو، هەندیکیش

دەئین: لە رووی مەعنەویەو، واتە: شوینیک بوو کە پیغەمبەران لیبوون، هەر
 لە ئیبراهیمەو، دواپی پیغەمبەران دیکە ی بەنی ئیسرائیل لەو سەر زەمینە بوون،

یەعقوبو کورەکانی و ئەوانەى دواى وان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) كەواتە: لێردا مەبەست لەسەر زەمینی پیرۆز، یاخود پاككراوه، یان مەبەست پاككردنەوهى ماددییه، یان مەعنەوییه، یاخود مەبەست پێى هەردووکیانە، ئنجا موسا پێى گوتن: بچنەوه ئەو سەرزەمینەى كە خوا بۆى بریار داو، كەى بۆى بریار داو؟ لەسەر دەمى موسادا بۆیان بریار دراوه، خوا فەرموویەتى: ئەو شوینەم بۆ دیارى كردوون، بچن لەوى نیشتهجى بن، دواى ئەوه كە لە میسر دەرەبازیان بووه، بچنە كوى؟ دەبى لە شوینىك نیشتهجى بن، دیارە ئەوى چۆل بووه، یان شوینی ئەوانیشى تیدا بۆتەوه، یاخود لە سەردەمى ئیبراھیمدا ﷺ وەك دواى باسى دەكەین لە پەیمانى كۆندا هاتوه، كە خوا بەلێنى بە ئیبراھیم داوه، كە وەچەى تۆ لەو شوینە نیشتهجى بى، موسا ﷺ وایپێگوتن، بزانین ئەوان چى وەلام دەدەنەوه؟ ﴿ قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّ

فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنذُرُكَ حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا

دَاخِلُونَ ﴾، گوتیان ئەى موسا ﷺ! ئەو سەر زەوییه كۆمەلێكى زۆر ستهمكارو خۆبەزەلگرو جەربەزەو بەتین و توانای تیدایه، وە ئیمە بیگومان ناچینه سەر ئەو زەمینە، تاكو ئەوان نەچنە دەرى، هەركاتێك ئەوان چوونە دەرى، ئیمە دەچین، وەك كوردەوارى خۆمان دەلێن: (حازر خۆرى بەر سیبەرى)، دیارە وەلامێكى زۆر نارێکیان داوتەوه، بەلام هەموویان وانەبوون، دوو كەس لەنیو بەنى ئیسرائیلدا واتە: دوو لە بەرپرسان و مشوورخۆرانیان، ئەگەرنا هەر ئەو دووانە وا نەبوون، وەك دواى باسى دەكەین، موسا ﷺ دوازدە كەسى ناردوون، لە هەر تیرەى نەفەرێك وەك نوینەر، كە ئەو سەر زەمینەى بپشكنن، بزانی چۆنە؟ وە چیه؟ وە كى لیه؟ وە چۆن دەتوانن بچن نیشتهجى بن، ئەگەر ئەوانەى كە لەوى نیشتهجین، لەگەلیان بەشەر بێن، ئایا دەتوانن بەسەریاندا زال بن، یان نا؟ دوازدە كەس دەچن، دووانیان كە یەکیان (یوشع بن نون) و ئەویدیكەش (كالب بن یوفنا) بوو، لەسەر رای زۆرەى زانیان، كە لە پەیمانى كۆنیشدا ناوەكانیان هاتوه، ئەو دووانە هەلۆیستی باشیان دەبى، بەلام دە كەسەكەى دیکە هەلۆیستی خراپیان دەبى، دەلێن: پێیان ناویرین،

كە دواى بە درێژى باسى دەكەین، دەفەرموى: ﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ

أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ﴿﴾، دوو پیاو لەوانەى كە دەترسین، لە چى دەترسین؟ لە خوا دەترسین، لە جىاتى ئەووى لە دوژمن بترسین، لە خوا دەترسین، ھەر كەسىك بەراستى لە خوا ترسا، لە كەس ناترسى، دل و دەروونى پىر دەبى لە ترسى خوا، جىى ترسى خەلكى دىكەى تىدا نابىتەو.

خویندراویشەتەو: ﴿ **قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ** ﴾، واتە: دوو كەس لەو كەلەى كە لە دوژمنەكانیان دەترسین، كە ديارە ئەوانە ترسیان نەچۆتە دل، ئاویان گوت.

ئنجە خوا بەو وەسفیان دەكات، دەفەرموى: ﴿ **أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ**

الْبَابِ ﴾، خوا چاكەى لەگەل كىبوون، بە چى چاكەى لەگەل كىبوون؟ بەووى كە ئازا بوون، دلسوژبوون بو موسى ﷺ، فەرمانبەر بوون بو خوا، ديارە كە دەفەرموى: چاكەى لەگەل كىبوون، بە موتڵەقى فەرموویەتى، زور شت دەگریتەو، ئەوان گوتیان: ﴿ **ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابِ** ﴾، بچنە نىو دەرگاكەو، ئەوكاتە ھەر شارىك دەروازەى ھەبوو، شوورەو قەلاى بەرزى ھەبوو، وە دەرگاشى ھەبوو، كە لەو دەرگاىو نەبوواىە كەس نەیتوانىو بچیتە ژوور، چونكە لەسەر قەراغى دیوارو شوورەكانىش بورج و ئىشكگر ھەبوو، بۆیە كە دەفەرموى: گوتیان:

﴿ **ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابِ** ﴾، لىیان وەژوور دەرگاكە بكەون، واتە: بە كىپى بچنە نىوى، ﴿ **فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ** ﴾، ئنجە ئەگەر چوونە ژوور دەروازەكە،

ئەو نىو بەسەریاندا زال دەبن، ﴿ **وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ** ﴾، وە ئەگەر نىماندارىشن، پشت بە خوا ببەستن، ئەو دوو نەفەرەش ئاوا ھانىندان و پشتگىرى

قەسەكەى موسایان ﷺ كىرد، دووبارە خوا دەفەرموى: ﴿ **قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَن**

نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا ﴾، كەلەكەى گوتیان: ئەى موسا! نىمە ھەرگىز

ناچینہ نیو ئہو شارہ، نیو ئہو سہر زہمینہ، ہہتا ئہوان لہوئی بن، ﴿ **فَاذْهَبْ أَنْتَ** **وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ** ﴾، توو پەروردگارت بچن لہگہلیان بجہنگن، ئہوہ ئیمہ لیہرہ دانیشتووین، ئہگہر ئیوہ لیبوونہوہو کوٹایتان پیہینان ننجانئیمہش دیین، دیارہ موسا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زور خہفہتی خواردوہ، بویہ روظئیک پیغہمبہری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شتیئک دہبیستی، دلی زور پیی نارہحت دہبی و دہفرموی: ﴿ **رَحِمَ اللَّهُ مُوسَى، قَدْ أُوذِيَ بِأَكْثَرِ مِنْ هَذَا فَصَبَرَ** ﴾ { **أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (۳۶۰۸)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَمَ: (۲۴۴۴)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَمَ: (۳۱۵۱)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقَمَ: (۴۸۲۹) عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ** }، واتہ: خوا بہزہیی بہ موسادا بیٹہوہ، زور لہوہش زیاتر ئہزیہت در، بہلام نارامی گرت.

وہ بو زانیاریتتان! ہمیشہ ئہوانہی بہرپرس و سہرکردن، تووشی ئہزیہت دہبن لہگہل خہلک، یان دہبی دیکتاتوربن و خہلک و لیبکەن یہک کەس قسہ نہکات، یاخود دہبی تہحہممول بکەن، کاتیئک کەسیئک تہعبیر دہکات لہ ناخی خوئی، لہ زوعفی خوئی، لہ گری و گوئی خوئی، لہ دہروونی نہخوشی خوئی، لہ ئاستی خوئی، پیغہمبہری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کە ئہو فہرمایشتہی فہرموہ، لہ کاتیئکدا بوہ کە دہستکەوتی جہنگی دابہش کردوہ، یہکیئک پیئگوتوہ: ﴿ **وَاللَّهِ إِنَّ هَذِهِ الْقُسْمَةَ مَا عُدِلَ فِيهَا، وَمَا أُرِيدَ بِهَا وَجْهَ اللَّهِ** ﴾، واتہ: بہ خوا ئہم دابہشکردنہ دادگہری تیڈانیہو، مہبہستیش تیڈا رہزامہندی خوا نیہ، وہ جاریکی دی یہکیئک پیئگوتوہ: ﴿ **يَا مُحَمَّدُ اتَّقِ اللَّهَ** ﴾ { **أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (۱۱۶۶۶)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَمَ: (۶۹۹۵) عَنِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ** }، واتہ: ئہی موحممہد لہ خوا بترسی! پاریز لہ خوا بکە! دیارہ پیغہمبہر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لیی توورہ نہبووہ، بہلام پیی ناخوش بوہ لہ دلہوہ، بویہ فہرموویہتی: جا کی لہ من شایستہترہ کە لہ خوا بترسی، گفتوگو لہگہل خوای پەروردگاردا دہکەم، بیگومان مووساش صہلات و سہلامی خوا لہسہر، لہو کاتہدا زور خہفہتی خواردوہ، بویہ بہ داخ و حہسردتہوہ دہلی: ﴿ **قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي** ﴾، گوتی: پەروردگارم! تہنیا خووم برایہکەم بہدہستہ، واتہ: ئہو دووہمان نامادہین، بو ہموو شتیئک، بہلام زوربہی خہلکی نامادہنین، نہیفہرموہ: ہیچ یہکیئک لہ خہلکی

دیکە ئامادەنین، چونکە ئەوەتا دوو پیاوی دیکەش که پیشتر باسی کردن، ئەوانیش ئامادەبوون، بەلام که زۆرینەى قەومیک بۆ ئەنجامدانى شتیک ئامادەنەبوون، که پهکی لەسەر زۆرینەیان کهوتبى و به کهمینە نەکرى، مانای وایه بابای سەرکرده عوزرى ههیه که ئەو کارەى بۆ ئەنجام نادرى، دیاره ئەوانیش "واته: موساو هارپوونى برائى و ئەو دوو پیاوه" بايى ئەوەندە نەبوون، جەنگەگە بکەن.

ئنجا گەلەگەى سەرەراى ئەوەى که رازى نەبوون جەنگەگە بکەن، وهک دوايى باسى

دەکەم، قسەى زۆر بىتەميشيان کردوه، بۆیه موسا عليه السلام گوتى: ﴿فَأَفْرَقَ بَيْنَنَا

وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾، ئيمه و گەلى لادەرو لارپى لايك جيايگه وه، لادەرو لارپى

له چى؟ لادەر له شهريعت، لارپى له فيطرهت، لادەر له عهقل و مهنتيق، له ميسر دەرکراون، خوا فەرموويهتى: بچن له فەلەستين نيشته جي بن، سەر زەمینیکی به بەرەگەت و ئاوو هەوايەکی خۆش و میوه و بەروبوومیکی زۆر، ئیدی خەلکیک که لەوێه، ئەگەر چاویان له سەتم بى و نەهیلن لەوى نيشته جي بن، له گەلیان بجەنگن، چونکە جي ئیوهش دەبیته وه و جي ئەوانیش دەبیته وه، که سانیک ملکەچ نەکەن بۆ فەرمانیکی خوا که بەرزوهندی خویانى تیدایه، دیاره لارپین و له حوکمی خواو عهقل و شهرع و فيطرهت و هه موو شتیک دەر چوون، بۆیه بهکەلکی ئەوه نایەن ئیمه له نیویاندا بمینینه وه، بۆیه موسا عليه السلام دەپارپته وه، دەلى: پەرودەگارا! ئیمه و ئەو گەله لارپیه لیک بترازینه، دیاره چى دیکه تەحەممولى نەماوه گەشیتۆته ئەوپەرى، چونکە بەنى ئیسرائیل هەر ئەو هەلۆیستە خراپەیان نەبووه، بەلگو زۆر هەلۆیستی دیکەى خراپیان بوون، وه زۆر پرتەو بۆلەیان کردوه و برۆبیانوویان گرتوه، وهک ئیمه له بەرگی یەکەمى ئەم تەفسیره له

سوورەتى (البقرة) دا زۆر شتمان باس کردوه، ئنجا خوا برپار دەدات: ﴿قَالَ فَإِنَّهَا

مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ﴾، واته: خوا عليه السلام فەرمووى: بیگومان لیان قەدەغەیه، واته: ئەو

گەلەى بەنى ئیسرائیل که پیشتر بۆم برپار دابوون و بۆم نووسیبوون، که بچنە نیو ئەم سەرزمینەو لیى نيشته جي بن، ئەوه ئیستا لیانم قەدەغە کرد، مادام ئەوه

هەلۆیستیانه، شایانی ئەو نین بچنە ئەو شوینەو، ﴿أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ﴾

﴿فِي الْأَرْضِ﴾، دەبی چل سال له زهویدا بخولینهوه به سه‌رگه‌ردانی، ئەو و
واتایه‌کی، وه ده‌گونجی به مانای ئەو بی، که بۆ ماوه‌ی چل سال لیان قه‌ده‌غیه‌و،

دوای چل ساله‌که بۆیان هه‌یه بچنه نیوی، وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین، ﴿فَلَا تَأْسَ﴾

﴿عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾، که‌واته: خه‌فه‌ت له گه‌لی لاری مه‌خۆ، ئە‌وانه شایسته‌ی
ئە‌وه‌نین خه‌میان لی بخۆی، وه تۆ هاپروونی برات له‌گه‌ل وان لی‌ک جیاده‌که‌ینه‌وه.

چەند مەسەلەیهکی گەرنەگ

مەسەلە یەكەم: که دەفەر موی: ﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُوا أَدْخُلُوا رِعْمَةً

اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ﴾، وەك پێشتر تەفسیرمان

کرد، که دەفەر موی: ﴿ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ ﴾، واتە: لە نیو ئیوودا

پێغەمبەرانیکی ناردووە (علیهم الصلوة والسلام)، که واتە: هەموویان پێغەمبەر نین،

وہ که دەفەر موی: ﴿ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ﴾، مانا رواله تیه که ی وا دهگه یه نی، که

هەمووتانی کردووە بە مەلیک و پادشا، ئنجاً توێژەرەوانی قورئانیش زۆریان قسە

لەوبارەووە کردووە، بەلام ئەو دی من بە عەقلمەووە نووساوە، دوو راو بۆچوون:

رای یەكەم: ﴿ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ﴾، واتە: مادام حوکمپرانەکان لە خۆتان، وەك ئەو

وا یە هەمووتان حوکمپران بن، چونکە ئەگەر حوکمپرانیک لە ولاتیک، یان لە نیو

قەومیك دادگەر بێ، وەك ئەو وایە هەموو خەلکەکه حوکمپران بن، مادام بە

دادگەری حوکمی کرد، ئەو لە بەرزو وەندی هەمووانە، چونکە بە زۆری

وابوو ئەگەر حوکمپران لە غەیری قەوم بێ، دەیانچەوسینیتەو، بەلام ئەگەر

حوکمپران لە خۆیان بێ، ئەو مەگەر چۆن دەنا چاوی لە چەوساندنەو نیه،

خەلکەکه بۆخۆیان دایانناو و بۆخۆشیان دەتوانن لایبەرن، بەلام ئەگەر لە

قەومیکی دیکە بێ، خۆی بەسەر قەومیکی دیکەدا فەرز کردبێ، بە زۆری

وا یە دەیانچەوسینیتەو، سۆغەرە بیگاردو ستهم و زۆرییان بەسەردا

دەسەپینی، ئەو و اتایەکی.

رای دووهم: ﴿ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ﴾، لێردا وشە ی (ملوك) مەبەست پێی مانا

عورفییەکه ی نیه، چونکە مانای عورفی ی (ملک)، واتە: پادشا و حوکمپران،

بەلام مانا زمانەوانییەکه ی واتە: کەسیك که بۆخۆی خاوەنی خۆیەتی، و

ئیشی خۆی بەدەست خۆیەتی، کەس زۆلی لێ ناکات، و پێداویستییهکانی

ژیانی بۆ دابین کراون، بەلگەمان لەسەر ئەووە چییە؟ ئەم فەرموودەییە: ﴿عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا﴾، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (زَوْجَةٌ وَمَسْكَنٌ وَخَادِمٌ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ فِي مَرَّاسِلِيهِ بِرَقْم: (۱۷۹) مُرْسَلًا}، واتە: زەیدی کوری ئەسەلم (کە یەکیکە لە زانیانی تابیعین) دەئێ: پیغەمبەری خوا ﷺ دەربارەى تەفسیری نایەتی ﴿وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا﴾، فەرموویەتی: هەر کامیکتان هاوسەری هەییەو، جیگاو ریگای هەییەو، کەسیکیشی هەییە خزمەتی بکات (ئەووە مەلیکە).

لە فەرموودەییەکی دیکەدا پیغەمبەری خوا ﷺ مانای ئەم نایەتەمان بۆ ڕوون دەکاتەو، دەفەرموی: ﴿مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ مُعَافًا فِي جَسَدِهِ، آمِنًا فِي سِرِّيهِ، عِنْدَهُ قُوَّةٌ يَوْمَهُ، فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا بِحَدِّ أَفْرِهَا﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي (الْأَدَبِ الْمُفْرَدِ) بِرَقْم: (۳۰۰)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۳۴۶) وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۴۱۴)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْم: (۱۰۳۶۲)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مِحْصَنِ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَحَسَنَهُ الْأَبْيَانِي فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) رَقْم: (۲۳۱۸)}، واتە: هەر کامیک لە ئیووە لە جەستەیدا سەلامەت بێ و بێ دەردو بەلای بێ، لە جیگاو ریگای خۆیدا لە خۆی دنیاییو، ترسی لەسەر نەبێ، وە نان و بزێوی ئەو ڕۆژەى لەلابی، (واتە: نان و ئەمان و لەش ساغی هەبێ) وەك ئەووە وایە هەموو دنیای بە هەموو نیعمەتەکانییەووە بۆ کۆکراپیئەووە، واتە: مەلیکە، کوردەواریی خوشمان دەئێن: فلان کەس مەلیکە! یانی: مادام لەشی ساغ بێ و هەبووبیو، جی و ڕپی خۆی هەبێو، چاوی لە دەستی خەلک نەبێو، ترسی لەسەر نەبێ، دەئێن: فلان کەس مەلیکە.

مەسەلەى دووهم: کە دەفەرموی: ﴿وَأَتَانَكُمْ مَا لَمْ يَأْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾،

شتیکى پێداون کە بە هیچ کەس لە جیهانیانی نەداو، وەك گۆتم: لە پەیمانی کۆنیشدا ئەو تەعبیرە بە شیوەی دیکە بەکارهاتو، بۆتە هۆی لەخۆباییبوونی جوولەکەکان، چونکە بە هەلە لێی تیگەیشتون، دیارە لە سەردەمی مووسادا ﷺ بەنى ئیسرائیل شایستەترین گەل بوون لەسەر زەوی، چونکە هەر ئەوان

خوابه‌رست و خوا به‌یه‌گگر (موحد) بوون، خه‌لکی دیکه هه‌مووی بتپه‌رست و سه‌رگه‌ردان و سه‌رلئیشیواو بوون، مانای وایه له سه‌رده‌می خۆیاندا له هه‌موو خه‌لک باشتر بوون، بۆیه خوای به‌خشه‌ر ئه‌وه‌ی به وانی داوه به که‌سی نه‌داوه، ئه‌وه له لایه‌کی له لایه‌کی دیکه‌وه: به‌نی ئیسرائیل بیگومان زۆر چه‌وسینراونه‌وه و تووشی نارچه‌تی و گرفتاری بوون له‌به‌رده‌ستی فیرعه‌وندا، بۆیه خوای په‌روه‌ردگار کاربه‌جییه و به ئه‌ندازه‌ی پیویستی خه‌لک به دم خه‌لکه‌وه‌یه، ئه‌وانه وه‌ک چۆن که‌سیک زۆر بریندارو دهرده‌دارو گرفتارو نه‌خۆشه، پیویستی به هاوکاری زیاتره، ئه‌وانیش له‌به‌رده‌ستی فیرعه‌وندا که زۆر چه‌وسینراونه‌وه و تووشی نارچه‌تی بوون و، نه‌خۆشی و دهردی زۆریان تییدا په‌یدا بوون، له‌به‌رئه‌وه پیویستیان به موعجیزه‌گه‌لی زۆرو ده‌ستگرتنی به‌رده‌وامی خوا بووه، بۆیه خوای به به‌زه‌یی له زۆر رووه‌وه ده‌ستی گرتوون و هاوکاری کردوون، وه ئه‌و شتانه‌ی که پییداون به که‌سی دیکه‌ی نه‌داون، بۆ وینه:

چوارچاکه و نیمه‌تی خوا بوگه‌لی موسا

یه‌که‌م: دهریای بۆ له‌ت کردوون ﴿ **وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ ...** ﴿٥٠﴾ البقرة، که

مه‌به‌ست دهریای سووره، هه‌ندی‌کیش ده‌لین: مه‌به‌ست رووباری نیله، به‌لام واپی‌ده‌چی دهریای سووربی، که له میسره‌وه هاتوون، پیشیان دهریا بووه، پشتیان فیرعه‌ون و سووپایه‌که‌ی بووه، وه‌ک له سووره‌تی (الشعراء) دا خوای

په‌روه‌ردگار به ته‌فصیل باسی ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿ **فَلَمَّا تَرَأَ الْجَمْعَانَ قَالِ**

أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾ **قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ** ﴿٦٢﴾ **فَأَوْحَيْنَا**

إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

﴿٦٣﴾ الشعراء، واته: کاتی‌ک هاوه‌لانی موسا ئه‌و کۆمه‌له‌یان بینی، گو‌تیان: (ئه‌ی

موسا فیرعه‌ون و سووپایه‌که‌ی) ده‌مانگه‌نی، {به‌رده‌میشمان دهریایه، یان

دەبىٰ بخنكىين، يان دەبىٰ بكوژرئين؟! وهك كوردەوارىي خۇمان دەلئىن: (چ گورگ بتخوا، چ سوار بتبا) .

مووسا ﷺ گوتى: نەخىر پەرودەردگارم لەگەلم داىەو رېنمايم دەكات، (چى بکەم و چۆن دەربازتان بکەم؟) ئنجا سرووشمان بو کرد، گوتمان: بە گۆچانەكەت لە دەرياگە بدە، (گۆچانئىكى لئىدا)، بوو بە بەش بەش و دالان دالان، ھەر بەشئىكى وهك چىايەكى مەزن بوو (ئەوان دوازده تيرە بوون، ئەو دەريايەش بوو بە دوازده رېگا، بۇ ئەوەى ھەر سەرۆك تيرەيەك ئاگای لە ئەندامانى تيرەكەى خۆى بى، كەسى لى بزر نەبى، ھەر تيرەيەك بە كۆلانئىكى دەريادا رۆيشتن كە شەق بوو)، جارى وايە پانتايى دەريا چەندان كىلۆمەترە، نەك چەندان مەتر، وە چەندان كىلۆمەتر قوولە، پەيمانى كۆن دەلئى: ھەمووى جامد بوو بوو لە شوئىنى خۆى وهك سەھۆل بەستبووى، ئنجا لە ھەندىك سەرچاواندا دەلئى يەكديشيان دەبينى، بۆئەوەى ھەر تيرەيەك ئاگايان لە يەكديش بى، ھەتا لئى پەريونەو، چەندان كىلۆمەتر بوو، وە بىگومان زۆرى پيۆەبوون، ئنجا ديارە فيرەون و سوپايەكەى دواى وان دئىن و وادەزانن ئەو ھەر رېيە، وە دواى ئەوەى كۆتا نەفەرى بەنى ئيسرئائىل لە دەريا دەربازى دەبىو، كۆتا نەفەرى فيرەونىيەكانىش دئتە نيو دەريا، دەريا ويكديتەو ھەو دەخنكىن، چەند خۆشە مرؤف خۆى دەربازبى و دوژمنىشى بە چاوى خۆى ببينى فەوتاو^(۱)، جا لە كتيبەكانى ميژوودا ھاتو، كە بەنى ئيسرئائىل دواى ئەوەى لە دەريا دەرباز بوون و سوپاي فيرەون و فيرەونىش ھەموويان غەرق بوون، گوتيان: ئەى مووسا! ئيمە ليرە ناجوولئىين؟ فەرمووى: بۆچى؟ گوتيان: ئەوان بە بنى دەريادا بۆمان دئىن، فەرمووى: ئاخر ھەموويان خنكاون، گوتيان: نەخىر، ليرە ناجوولئىين، دەبىٰ جەنازەكانيان ببينىن، با جەنازەكانيان سەر ئاو بکەون، ئەگەرنا وهك ماسى بە بن دەريادا بۆمان دئىن! دەلئى: ئنجا مووسا ﷺ لە خوا

(۱) بۇ وردەكارىي چۆنيەتى دەربازبوونى مووسا عليه السلام و گەلى بەنى ئيسرئائىل و شەقبوونى دەرياي سوور، دەتوانى سەرنجى: (التفسير التبيقي للكتاب المقدس) بدەى، بروانە: العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۱۴، عبور البحر الأحمر، هلاك جيش فرعون، ص ۱۶۰، ۱۶۱.

پاراپیهو و دووعای کرد، گوتی: پەروردگارم با جەنازەکانیان وەك ماسی سەر ئاو بکەون، بە جەنازەى فیرەو نیشەو، تاكو گەلەكەم بیانبینو دئیان بە مردوون، وە لاقیان لە دوا بئ برۆن، دیارە فیرەوون زۆری تۆفاندوون، بۆیە بە مردوویش ئیى ترساون، ئنجا وەك خوا دەفەر موی: ﴿ **وَأَوْرَثَكُم أَرْضَهُم** **وَدِينَهُمْ وَأَمْوَالَهُم** ... ﴿٤٧﴾ الأَحْزَاب، وە سەرزەمینی ئەوان و مال و سامانی ئەوانی کردە میراتتان.

دوووم: یەکی دیکە لەو نیعمەتانەى که خوا بە کەسى نەداووە بەوان نەبى، (واتە: بەنى ئیسرائیل) بریتىە لەوہى که گەزۆى بۆ باراندوون و بالئەدى سەمانى بۆ دەستەمۆ کردوون، کە دەهاتە بەردەستیان و دەیانگرت، وەك فەرموویەتى: ﴿ **وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمْنَا** **وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ** ﴿٥٧﴾ البقرة.

سێیەم: وە کە گەرمايان بوو لە دەشتى سینادا خوا سێبەرى بۆ پەیدا کردن، وەك خواى پەروردگار دەفەر موی: ﴿ **وَوَضَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْعِمَامَ** ... ﴿٥٧﴾ البقرة، واتە: هەرمان بۆ کردن بە سێبەر، تەماشای بکەن چەند بەنازبوون، خواى بە بەزییش چەند نازی هەلگرتوون! هەورى بۆ دەناردن بە هاوین، چونکە بارانى پێوہ نەبوو بەس بۆئەوہى سێبەریان لێبکات!

چوارەم: وە کاتیک کە تینوویمان دەبى لە دەشتى سینادا، دەچنە لای مووسا و دەلین: تینوویمانە، مووسا بە فەرمانى خوا گۆچانەگەى لە پارچە چیاىەك دەدات، دوازدە کانى و سەرچاوەى لى دەردەقوئن، وەك خوا دەفەر موی: ﴿ **وَإِذْ** **أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَاَنْفَجَرَتْ مِنْهُ** **أَنْتَاءَ عَشْرَةَ عَيْنًا** ... ﴿البقرة، واتە: کاتیک مووسا داواى ئاوى کرد بۆ گەلەکەى، گوتمان: بە گۆچانەگەت لەو بەردە بدە (دیارە دەبى بەردىكى گەورە یان پارچە

چیاپەك بووبی)، یەكسەر دوازده سەرچاوه و كانی لئ هەلقوولان، چونكه ئەوان دوازده تیره بوون، بۆ ئەوهی هەر تیره سەرچاوهی خووی هەبێ، واپێدەچێ لەنیوان خۆشیاندا تەبا نەبووبین و كێشەو ناكۆكییان بووبی، تاكو لەسەر ئەوه بەشەر نەیهن^(۱)، وە خوا زۆر شتی دیکەشی پێداون، بۆیە دەفەر موی:

﴿وَأَتَّكُم مَّا لَمْ يَأْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾، شتیکی پێداون كه به هیچ كەس له جیهانیانی نەداوه، وە ئیەمە له بەرگی یەكەمی ئەم تەفسیرە له سوورەتی (البقرة) دا به درێژی باسی ئەو شتانەمان كردوه.

مەسەلەى سێیەم: كە دەفەر موی: ﴿يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي

كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾، ئەى گەلهكەم! بچنه سەر ئەو زەمینه پاكهوه كه خوا بۆى نووسىوون، ئايا مەبەست لەو سەرزەمینه موقەددەس و پاك و پیرۆزه كۆپیه؟ له وبارەوه سێ ڕا هەن:

١) پای یەكەم: دەلێن: مەبەست (بیت المقدس) و دەورو بەرهكەیهتی، واتە: شارى قودس و دەورو بهرى.

٢) پای دووهم: دەلێن: مەبەست فەلەستینە.

٣) پای سێیەم: دەلێن: مەبەست لەو شوینە پاكه، هەموو (شام)ە، واتە: سووریاى ئیستا و ئوردن و لوبنان و فەلەستین، وە دەشتى سیناش كه هەندیکى دەكهوێتە نیو وڵاتی میسرەوه.

وە دەلێن: مەبەست له (المقدسة) پاکیی مەعنهوویە، یانی: پاكراره له بت و صەنەم، كه لێى بپه‌رستێ، وە له‌به‌رئەوهی شوینی پێغه‌مبهران بووه، سه‌لامی خوايان لئ بئ، وە شوینی خوا به یه‌كگرتن و خوا به‌یه‌كگران بووه، وەك ئیبراهیم پێغه‌مبەر و ئیسحاقى كورپی و یه‌عقوبی كورپی ئیسحاق، وە كورپانى یه‌عقوب و ... هتد، كه‌واته: مەبەست پێی پاكرانه‌وه (تپه‌یری

[۱] بڕوانه: (التفسير التبطي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۱۶ و ۱۷، ص ۱۶۴ و ۱۶۷) كه باسی (المن والسلوی) و (ماء من الصخرة) ده‌كات.

مەعنەوییە، رایەکیش دەلی: مەبەست پاکیی پراوەتی و ماددیە، واتە: سەرزەمینیکە، کە هەندئ نەخۆشی و دەردو نارەحەتی لئ نیه، چ دەردو نەخۆشییە کە تووشی ئینسان دەبی، یان دەردو نەخۆشییە کە تووشی ئازەل دەبی، چ دەردو نەخۆشییە کە تووشی کشتوکال دەبی، کە ئیستاش هەر وایە و سەر زەمینی فەلەستین شوینیکی زۆر بە بەرەکەتە، منیش رایەکی دیکە سییەم دەخەمەرۆو و دەلیم: مەبەست لەو پاکیی یە پاکیی مەعنەوی و ماددیە هەردوویکی پیکەو.

ئەجا بەنسبەت ئەووە کە دەفەرموی: ﴿ كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ﴾، واتە: خوا بوئی نووسیون، بەپراستی ئەووە جیی هەلۆستە لەسەرکردنە، چونکە ئەگەر بەپراوەت تەماشای ئەم ئایەتە بکەین جوولە کە بویان هەیه بلین: ئەوەتا لە قورئانی خۆشتاندا هاتو، کە ئەووە بو ئیمە نووسراو، شایانی باسیشە لە تەفسیرەکاندا زۆر گەپام، بە داخەووە نەمبینی زانیانی تەفسیر هەلۆستەیان لەبەردەم ئەم پرستەیهدا نەکردبی، جگە لە (المراغی) کە لە تەفسیرەکە خۆیدا شتیکی جوانی هیناوە،

دەلی: ﴿ كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ﴾: يُرِيدُ مَا وَعَدَ اللَّهُ بِهِ إِبْرَاهِيمَ مِنْ حَقِّ السُّكْنَى فِي تِلْكَ الْبِلَادِ الْمُقَدَّسَةِ، لَا أَنَّ الْمُرَادَ أَنَّهَا تَكُونُ كُلُّهَا مِلْكَاً لَهُمْ، لَا يُزَاحِمُهُمْ فِيهَا أَحَدٌ، لِأَنَّ هَذَا مُخَالَفٌ لِلْوَاقِعِ، وَلَنْ يَخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ، فَاسْتِنْبَاطُ الْيَهُودِ مِنْ ذَلِكَ الْوَعْدِ أَنَّهُ لَا بُدَّ أَنْ يَعُودَ لَهُمْ ذَلِكَ الْمَلِكُ، لَيْسَ صَحِيحاً^(۱)، واتە: مەبەست لەووە کە دەفەرموی: خوا بوئی نووسیون، ئەوویە کە کاتی خۆی خوا (وەک دوایی دەیهینین) لە پەیمانی کۆندا بەلین بە ئیبراهیم دا، کە لەو شوینەدا لەو سەرزەمینە پاکەدا نیشتەجئ بی، خۆی و وەجەکە، نەک مەبەست ئەووەبی کە ئەووە موئکی بەنی ئیسرائیلە و هیچ کەسیکی دیکە نابئ لەویدا هەبی، چونکە ئایەتەکە ئەووە ناگەیهنی، ئایەتەکە بەس ئەووە دەگەیهنی بۆتان هەیه لەوئ نیشتەجئ بن، (ئەجا ئایا بەلگەمان لەسەر ئەووە چیه کە مەبەست ئەووە نیه کە هیچ کەسیکی دیکە تیدا نەبی؟!) چونکە ئەووە پێچەوانە و واقیعه، وە خواش

(۱) تفسیر المراغی: ج ۲، ص ۹۰.

بەئینی خوئی بەجی دینئ (بەئینی خوای کاربەجی درۆ دەرناچئ) ئیمەش دەبینن جگە لە بەنی ئیسرائیل ئەو شوینە خەلکی دیکەشی لیبوو، کەواتە: مەبەست لەووە کە خوا بۆی نووسیون ئەووە نیە کە ھەر ئەوانی تێدابن، بۆیە ھەلھینجانی جوولەکەکان لەو بەئینە، ئەووە کە دەبی مۆلکی ئەو سەرزەمینە ھەر ھی ئەوان بی، راست نیە.

لە (پەیمانی کۆن) لە (سفر التکوین) لە (إصحاح: ۱۵) لە ژیر ناوونیشانی بەئیندانی سەرزەمین (الوعد بالأرض) دا ئاوا ھاتو: (فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ عَقَدَ اللَّهُ مِيثَاقًا مَعَ آبْرَامَ قَائِلًا: سَأُعْطِي نَسْلَكَ هَذِهِ الْأَرْضَ مِنْ وَاْدِي الْعَرِيشِ إِلَى النَّهْرِ الْكَبِيرِ نَهْرِ فِرَاتٍ)^(۱)، دەئ: لەو رۆژەدا خوا بەئینیکی پتەوی بە (أبرام)، (واتە: ئیبراھیم) دا، پئی فەرموو: ئەم سەر زەمینە لە دۆلی عەریشەووە تاکو رۆوباری گەورە فورات، بە وەچەکە تۆ دەدەم.

(پەیمانی کۆن) یش دیارە دەستکاری کراد، بەلام گرنگ ئەوویە بەگشتی قسەکە تەوراتیش لەگەل واتای ئایەتەکەدا دیتەو، چونکە ئەو بەئینە بە کئ دراد؟ بە ئیبراھیم، ئنجا ئەگەر ئەو بەئینە بە ئیبراھیم درابئ، دیارە ئیبراھیم دوو کوری بوون: ئیسحاق و ئیسماعیل، کەواتە: وەك چۆن وەچەئ ئیسحاق بۆیان ھەییە لەوئ نیشتەجئ بن، وەچەئ ئیسماعیلش بۆیان ھەییە لەوئ نیشتەجئ بن، بەلام بە ھەر حال، خوا بەئینی بەو گەلە داووە کە بۆتان ھەییە لەوئ نیشتەجئ بن، ئەمما نەیفەر موو ھی خۆتانەو نابئ کەسی دیکە تێدابئ، وەك جوولەکە ئیستا ئیددیعا دەکەن.

مەسەلەئ چوارەم: کە دەفەر موئ: ﴿وَلَا تُرْذَوُا عَلَىٰ آذَانِكُمْ فَانْقَلِبُوا خَسِرِينَ﴾، وە

پاشا و پاش لەسەر پاژنە پییەکانتان ھەلمەگەر پینەو، دوایی زەرەرمەند دەبن، یانی: پاشگەز مەبنەو لە فەرمانبەری و گوێرایەئیی بۆ موسا ﷺ ئنجا ئەووە چی لئ وەردەگئ؟ ئەووی لئ وەردەگئ کە جاری وایە دۆراندنی ھەلوئستیک چارەنووسیکی شووم بۆ ئینسان پەلکیش دەکات، خوای پەروردگار بە بەنی

(۱) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، ص ۴۰.

ئیسرائیل دەفەر موئ: ھەلمەگەر پێنەو، واتە: لە جیبە جیکردنی ئەو فەرمانە، ئەگەرنا زەرەرمەند دەبن، کەواتە: جاری وا ھەبە ھەلۆیستیکى چارەنوساز لە ژيانى ئینساندا دیتە پێش، کە ھەلۆیستەگەى دۆراند، ئینسان زیانبار دەبێ، واتە: ئینسان خۆى دەدۆرێنێ، مەبەستە ئەو ھەبە جاری وا ھەلۆیستیک دیتە پێش، ئەگەر وەك پێویست نەبووی و دۆراندت، تەنیا ئەو ھەبە گوناھێك بێ بیکەى، بەلگە بەتەواویى خۆت لە دەست دەدەى، خۆى پەرورەدگار پەنامان بەدات.

مەسەلەى پێنجەم: کە دەفەر موئ: ﴿ قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَ

نَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنَّا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴾، گوئیان: ئەى موسا! اللّٰهُ لێ لەو سەرزەمینەدا کۆمەلێكى بە زەبرو زۆرو خۆ بە زلگەر ھەن، وە ئێمە بە تەئکید ناچینە سەر ئەو زەمینە، تاكو ئەوان لێى دەرنەچن، ھەركاتێك ئەوان لێى دەرچوون ئێمەش دەچین، دەربارەى وشەى: (الجَبَّار)، زەججاج یەكێكە لە شارەزایانى زمان، دەئى: (الجَبَّار: العاتى وَهُوَ الَّذِي يُجَبِّرُ النَّاسَ عَلَىٰ مَا يُرِيدُ) واتە: ستمكار، خۆسەپێنەر، كەسێكە كە خەلك ناچار دەكات لەسەر ئەو ھەبە دەیبەوئ.

و ھەوگانىی لە تەفسیرەگەى خۆى (فتح القدير)^(۱) دا دەربارەى وشەى: (الجَبَّار)، دەئى: (وَالْمُرَادُ هُنَا قَوْمٌ عِظَامُ الْأَجْسَامِ طَوَالَ مُتَعَاظِمُونَ، قِيلَ هُمْ قَوْمٌ مِنْ بَقِيَّةِ قَوْمٍ عَادٍ وَقِيلَ هُمْ مِنْ وُلْدِ عَيْصِ بْنِ إِسْحَاقَ وَقِيلَ هُمْ مِنَ الرُّومِ، وَيُقَالُ إِنَّ مِنْهُمْ عَوْجُ بَنِ عُنُقِ الْمَشْهُورِ بِالطُّوْلِ الْمَضْرُطِّ وَعُنُقُ هِيَ بِنْتُ آدَمَ قِيلَ كَانَ طَوْلُهُ ثَلَاثَةَ أَلْفِ ذِرَاعٍ، وَثَلَاثُمِائَةٍ وَثَلَاثَةَ وَثَلَاثِينَ ذِرَاعًا وَثَلْثُ ذِرَاعٍ، قَالَ ابْنُ كَثِيرٍ: وَهَذَا شَيْءٌ

يُسْتَحْيَا مِنْ ذِكْرِهِ)، واتە: مەبەستە لە: ﴿ قَوْمًا جَبَّارِينَ ﴾، كۆمەلێ كە جەستەیان زۆر گەورەبە، و ھە زۆر درێژن و زۆر زل و قەبەن، ھەندێك گوتووینانە: ئەوانە پاشماو ھەبە گەلى عاد بوون، ھەندێكیش گوتووینانە: ئەوانە لە وەجەى عەبەس كورى ئیسحاقى كورى ئیبراھیم، ھەندێكیشیان گوتووینانە: لە رۆمەكانن، و ھە گوتراو:

عوجی کوری عونق لەو گەلەییە، کە ناسراوە بەوادی زۆر زۆر درێژ بوو، وە عونق کچی ئادەمە، عوجیش لەو کچە بوو، واتە: نەوادی ئادەمە، کە گوتراوە درێژیەکە ی سێ هەزارو سیسەدو سی و سێ و سییەکی (۳/۱، ۳۳۳) گەز بوو، (ئبن کثیر)یش گوتوووەتی: شەرمە شتی وا باس بکری، دیارە لە تەفسیرەکاندا بە درێژی بەسەرھاتو باسو خواسی عووج باسکراوە، دەلی: عووج دەچوووە نیو دەریاو ماسی دەگرتن، کە دەچوووە نیوی ئاوی دەریا هەتا چۆکی دەھات! ئنجا کە ماسی دەگرتن ھەر بە تیشکی خۆر دەپڕژاندن و ... ھتد، بەلام (ئبن کثیر) قسەییەکی جوان دەکات، کە دەلی: (وَهَذَا شَيْءٌ يُسْتَحْيَا مِنْ ذِكْرِهِ)، واتە: ئەو شتیکیە شەرمە کە باس بکری، واتە: درۆیەو بنەمای نیە، وە رەنگە بەنی ئیسرائیل ھەر بوخویان ئەو درۆو دەلەسەیان پیکخستبێ، بوئەوادی بیکەنە بەلگەو پاساوی ئەو کە نەچن و ئەو شەپە بکەن، ئەگەرنا بەشەری وا نەبوو بەو شیوہیە بی، ئنجا ئایا ئیمە کە دەلین: ئەو درۆیەو ئەسل و ئەساسی نیە، وە (عوج) یکی وا بەو شیوہیە نەبوو، بەلگەمان چییە؟ بەلگەمان ئەم فرمایشتەییە، پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ، وَطَوْلُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا، ثُمَّ لَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَهُ حَتَّى الْآنَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَمَ: (۸۱۵۶)، وَالْبُخَارِيُّ بَرْقَمَ: (۳۳۲۶)، وَمُسْلِمٌ بَرْقَمَ: (۷۰۹۲)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرْقَمَ: (۶۱۶۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واتە: خوا ئادەمی دروست کرد، درێژیەکە شەست باسک بوو (یانی: نزیکە سی (۳۰) مەتر، یان زیاتر، یان ئەو دەوروبەرە) پاشان وردە وردە خەلک لێی کەم بوئەو (واتە: لە قەدو قیافەو بالاییان کەم بوئەو) تا وەك ئیستای لێھاتو.

زانایانی شوینەوار زانیشت ھەندێ کە لەشو و پەیکەر و ئیسقانیان دۆزیوئەو کە زۆر درێژن، دیارە بە ئەندازە ی ئەوھش کە زۆر کۆن بن درێژترن، ئادەم و کورەکانی و نەوەکانی زۆر زۆر کۆن، وە پێشموانیە کە ئیسقانەکانیشیان مابنەو، چونکە ئیسقانیشت کە زۆر مایەو لە زەویدا دەپرووکی و دەبیتەو بە خاک، وەك خوا دەفەرموی: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ طە، واتە: لەوێ دروستمان کردوون و دەتانگێرینەو بوئەو، جاریکی دیکەش ھەر لەوێ دەرتان دینینەو، کەواتە: ئەگەر ئادەم ﷺ بە خۆی ئاوا بووبی، یانی:

شەست باسک بووبی، مەعقوول نیه نەو دەگە ی بەو شیوێه بووبی، چونکە دەقی
 حەدییسی پیغەمبەری خوایە ﷺ دەفەرموی: ﴿ تُمْ لَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَهُ حَتَّى
 الْآنَ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۸۱۵۶)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۳۳۲۶)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم:
 (۷۰۹۲)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الْأَدَبِ الْمُرْتَدِ) بَرَقْم: (۹۷۸)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۶۱۶۲) عَنْ
 أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَاتِهِ: پاشان وردە وردە خەلك لئی كەم بوتهوه (واته: له قەدو
 قیافه و بالایان كەم بوتهوه) تا وهك ئیستای لیها توه.

وه له (پهیمانی كۆن) له (سفر العدد)، (الإصحاح: ۱۳) دا هاتوه، باسی ئەوه كراوه
 ئەوهی كە موسا ﷺ دوازدە نەفەر له هەر تیرەیهك دەنیری بوتهوهی پیسی
 بچن ئەو سەرزەمینە پیشکن، بزانی چۆنەو کیی لییهو چییهو چۆنە؟ له ژیر
 ناوونیشانی (استکشاف أرض کنعان) پیشکنینی سەرزەمینە کەنعاندا، ئاوا
 هاتوه: (ثُمَّ قَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى: أَرْسِلْ جَوَاسِيسَ إِلَى أَرْضِ كَنْعَانَ الَّتِي أَنَا وَأَهْبُهَا
 لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَرْسِلْ مِنْ كُلِّ سِبْطٍ مِمثلاً لَهُ...)، واته: دواپی پهروەردگار به
 موسای فەرموو: چەند سیخوړیک بو سەرزەمینە کەنعان بنیره، که من ئەو
 سەرزەمینەم به بهنی ئیسرائیل داوه، وه له هەر تیرەو هۆزیکى بهنی ئیسرائیل
 نوینەریک.

ئەجا هەر له پهیمانی كۆندا باسی راپۆرتیک دەگات دەربارهی پیشکنینی ئەو
 سەرزەمینە، به ناوونیشانی: (تقرير عن استكشاف الأرض) راپۆرتیک لهبارەى
 پیشکنینی زهوییهوه، دەئى: (وَبَعْدَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا رَجَعُوا مِنْ اسْتِكْشَافِ الْأَرْضِ
 فَأَقْبَلُوا عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ وَسَائِرِ شَعْبِ إِسْرَائِيلَ فِي صَحْرَاءِ فَارَانَ فِي قَادِشَ
 وَيَلْغُوهُمْ بِمَا شَاهَدُوهُ وَأَرْوَهُمْ ثَمَرُ الْأَرْضِ، وَقَالُوا: قَدْ انْطَلَقْنَا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
 أَرْسَلْتَنَا إِلَيْهَا فَوَجَدْنَاهَا تَفِيضٌ حَقًّا لَبَنًا وَعَسَلًا وَهَذِهِ هِيَ ثَمَارُهَا، غَيْرَ أَنَّ الشَّعْبَ
 الْمَسْتَوِطِينَ فِيهَا بَالِغُ الْقُوَّةِ وَمُدُنُهُ مَنِيعَةٌ وَعَظِيمَةٌ جَدًّا... وَلَكِنْ كَالْبِ هَدَأُ رَوْعَ
 الشَّعْبِ الْمَائِلِ أَمَامَ مُوسَى وَقَالَ: لِنَمِضْ وَنَمْتَلِكْ الْأَرْضَ لِأَنَّا قَادِرُونَ حَقًّا عَلَى
 ذَلِكَ، فَعَارِضُهُ الرَّجَالُ الَّذِينَ كَانُوا مَعَهُ وَقَالُوا: لَأَنْقَدِرُ عَلَى أَنْ نُقَاوَمَ سُكَّانَهَا
 لِأَنَّهُمْ أَقْوَى مِنَّا، وَيَذَلِكَ أَدَّعَاوُ الدُّعْرَبَيْنِ الْإِسْرَائِيلِيِّينَ مِنَ الْبِلَادِ الَّتِي
 تَجَسَّسُوهَا قَائِلِينَ: سَتَفْتَرِسُنَا الْأَرْضُ الَّتِي تَجَسَّسْنَاهَا وَجَمِيعُ مَنْ شَاهَدْنَا هُمْ مِنْ

سُكَاَنَهَا عَمَالِقَةَ، فَقَدْ رَأَيْتَا هُنَاكَ الْجَبَابِرَةَ بَنِي عُنَاق فَبَدَوْنَا فِي أَعْيُنِ أَنْفُسِنَا
 كَالْجَرَادِ وَكَذَلِكَ كُنَّا فِي أَعْيُنِهِمْ^(۱)، واته: له دواى چل رۆژ، (واته: دواى چل
 رۆژ له گه‌ران و پشکینی ئەو دوازده نوینه‌ره‌ی که موسا ﷺ ناردنی به
 نوینه‌رایه‌تی هەر دوازده تیره‌که‌ی گه‌لی به‌نی ئیسپرائیل)، دواى ئەوه‌ی که
 سه‌رزهمینه‌که‌یان پشکینی گه‌رانه‌وه‌و رپوویان کرده موساو هاروون و گه‌لی به‌نی
 ئیسپرائیل له بیابانی فاران له قادیش، وه ئەوه‌یان پی‌راگه‌یانندن که بینویانه
 (واته: چییان دیبوو گیرپایانه‌وه) وه به‌رو میوه‌ی ئەو سه‌رزهمینه‌ش که چوو‌بوون
 بیپشکنن و ئەویشیان له‌گه‌ل خویان هینا، وهك نمونه پیشانیانندان، وه گوتیان:
 ئیمه چووین بو ئەو سه‌رزهمینه‌ی که ئیمه‌ت بو ئەوی ر‌ه‌وانه کرد بوو، بینیمان،
 به‌راستی وایه: شیرو هه‌نگوینی لئ‌ده‌رژێ، (واته: زۆر به به‌ره‌که‌ته) ئەوه‌ش
 نمونه‌ی ئەو میوه‌و به‌ره‌مه‌یه که له‌وییه، به‌لام ئەو گه‌له‌ی که له‌ویدا نیشته‌جین،
 زۆر به‌هیزن، وه شاره‌کانیان زۆر مه‌حکه‌من، وه شاره‌کانیان گه‌وره‌ن وه شووره‌ی
 مه‌حکه‌میان هه‌یه، (زۆریان له‌وباره‌وه گوت)، به‌لام کالیب {واته: (کالب بن یوفنا)
 دیاره لیره‌دا ته‌نیا باسی ئەوی کردوه، به‌لام زانیانی ئیسلام له کتیبه‌کانیاندا باسی
 (یوشع بن نون) یش ده‌که‌ن هه‌روه‌ها (په‌یمانی کۆن) یش له شوینی دیکه‌دا باسی
 ئەویش ده‌کات^(۲)، ئەو گه‌له‌که‌ی ئارام کرده‌وه، ئەو گه‌له‌ی که له به‌رانبه‌ر موسادا
 وه‌ستا بوو، وه گوتی: با بچین بو ئەو سه‌رزهمینه که بۆمان دیاریی کراوه، بیکه‌ینه
 مولکی خۆمان و تیدا نیشته‌جی بین، چونکه بیگومان ئیمه ده‌توانین ئەوه بکه‌ین،
 به‌لام ئەو پیاوانه‌ی که له‌گه‌لی بوون، {واته: جگه له خوی ئەو یازده‌یه‌ی دی، به‌لام
 له‌راستیدا (یوشه‌عی کورپی نوون) یش هەر رای وهك ئەو بوو، واته: ته‌نیا ئەو
 دووه‌یان رایان وابوو و ئەو ده‌یه‌ی دیکه { گوتیان: ئیمه ناتوانین بچین له‌و
 سه‌رزهمینه‌دا نیشته‌جی بین، چونکه دانیشتوانی له ئیمه به‌هیزترن، وه به‌و
 شیوه‌یه ئەو ده نه‌فه‌ره‌ی دیکه ترس و بیمیکی زۆریان له‌نیو وه‌چه‌ی ئیسپرائیلدا
 بلا‌وکرده‌وه له ولادت، سه‌باره‌ت به خه‌لکی ئەو شوینه‌ی که چوو‌بوون بو پشکینی،
 وه گوتیان: ئەگه‌ر ئیمه بچینه سه‌ر ئەو زهمینه‌و تیدا نیشته‌جی بین له به‌ینمان

(۱) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، ص ۲۹۸، ۳۰۱.

(۲) ب‌روانه: (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد القديم، سفر العدد، الإصحاح: ۱۴، ص ۳۰۴).

دەبن، وە خەلکی ئەو شوینە وەك نیچیر راومان دەگەن، وە هەموو ئەوانەى كە بینیومانن (عَمَالِقَة) ه بوون (عَمَالِقَة) ه، كۆی (عَمَالِق) ه، (عَمَالِق) ه، واتە: ئینسانی زۆر بە قەلاڤەتو بە كەلەش و بەهیز، وە پێیانگوتن ئیمە لەوئ (جَبَابِرَة) مان بینن، { (جَبَابِرَة) كۆی (جَبَابِر) ه، واتە: كەسانی زۆر بە هیزو بە تواناو سەرکەش } له وهچەى (عَنَاق) كە ئیمە لەچاو ئەوان خۆمانمان بە كوللە بینى، هەروەها ئەوانیش ئیمەیان وەك كوللە دەهاتە بەرچاو لەچاو ئەوان، هیندە گچكە بووین.

دیاره ئەو وردەکارییه له پەیمانی كۆندا هاتوه، بەلام له قورئاندا تەنیا ناماژەى پێدراوه، كە گوتووینانە: ئیمە ناتوانین بچین چونكە خەلكى بەهیزو توانای تێدایه، ناتوانین بچین لەوئ نیشته جئ بینو، ئەوان رینگا نادەن، وە شەرىشمان بۆ لەگەل ئەواندا ناكړئ.

مەسەلەى شەشەم: ﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا

عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾، دوو پیاو لەوانەى كە (له خوا) دەترسین، یاخود لەو خەلكەى كە له دوژمن دەترسان، كە خوا چاكەى لەگەلدا كړدبوون، پێیانگوتن، (واتە: بە گەلى بەنى ئیسرائیلیان گوت): كتوپر بچنە نیو دەروازەكەیانەوه (واتە: دەروازەى شارەكەیانەوه) ئەگەر ئیوه كتوپر پەلامارتان دان، بەسەریاندا زال دەبن، وە پشت بە خوا ببەستن ئەگەر ئیماندارن، لێردا پێویسته چەند هەلوێستەیهك بكهین:

یه كەم: ئەو دوو پیاوه كئ بوون؟

له تەفسیرهكان زانایانى ئیسلام ناویان بە (یوشع بن نون) وه (كالب بن یوفنا) هیناون بۆ وینە: (فتح القدير) دا دەلئ: (جاء في العهد القديم قال الرب لموسى وهارون: إلى متى أصفح عن هذه الجماعة الشريرة المتدمرة علي؟ ... لن تدخلوا الأرض التي وعدت يدي رافعاً بقسم أن أسكنكم فيها ماعدا كالب بن يفتنة ويشوع بن نون، غير أني سأدخل إليهما أولادكم الذين ادعيتهم أنهم يصبحون أسرى فيتمتعون بالأرض التي احتقرتموها أمّا أنتم فإن جثثكم تتساقط في هذا

القَصْرِ^(۱)، واتە: لە پەیمانێ گۆندا دەلێ: پەرورەدگار بە مووسا و هاروونی فەرموو: هەتاگە ی من چاوپۆشیی لەو کۆمەڵە خراپەکارە بکەم، کە هەمیشە پرتەو بۆلەم لەسەر دەگەن، هەمیشە ناپۆزیی دەردەبەرن؟! خوا فەرمووی: وە ناچنە سەر ئەو زەمینیەو کە بەلێنم پێداون و دەستم بەرزکردۆتەو و سویندم بۆ خواردن، کە ئیوەی تێدا نیشتهجێ بکەم، ئیوە نابێ بچنە نیوی جگە لە دوو کەس (یوشع بن نون) وە (کالب بن یوفنا) تەنیا ئەو دووانە دەچنە نیوی و ئیوە هیچ کامتان ناچنە نیوی، بەلام ئەو منداڵانەتان کە لافی ئەوەتان لێدەدا دەبنە دیلی خەلکی ئەو سەرزمینە، (واتە: دەبنە دیلی جەبابیرەو عەمالیقە) ئەوانە دەچنە نیوی، دوای ئیوە، وە ئەو سەرزمینە کە ئیوە بە کەمتان تەماشای کرد، ئەوان تێدا ژیانیکێ خوش دەگوزەریئن، بەلام ئیوە دەبێ جەنازەکانتان لەو بیابانەدا بەسەرێهە کدا بکەون، وەک گەلاریزان (واتە: دەبێ ئیوە هەمووتان بمەرن، ئنجا وەچە تازەتان منداڵەکانتان پێدەگەن، وە دەچنە نیو ئەو سەرزمینەو نیو ئەو شارەو).

دووهم: ئەوەی جێی سەرنجە لێرەدا خوا ی بالادەست ئەو دوو پیاوێ بە دوو سیفەت پێناسە کردوون:

وہسفی یہ کہم: ﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ ﴾، بۆ وشەیی:

(يَخَافُونَ) ە، چەند واتایەکیان لێکداوئەو:

۱- لە خوا دەترسین، یانی: بەنی ئیسرائیل لە دوژمنەکان دەترسان، بەلام ئەوان تەنیا لە خوا دەترسان.

۲- واتایەکی دیکە: ئەو دوو پیاوێ کە ئەوانیش لە جەبابیرە دەترسان، کە لەو سەرزمینە پیرۆزە نیشتهجین، بەلام لەبەرئەو ئیمانیا بە خوا پتەو بوو، هەرچەندە ترسی ئەوانیشیان لە دلدا هەبوو، گویان نەدا بەو ترسە.

(۱) ج ۲، ص ۱۳۰۴، هەرۆهەا بڕوانە: التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد القديم: سفر العدد، الإصحاح: ۱۴، ص ۳۰۴.

۳- دوو پیاو لەو گەلی بەنی ئیسرائیلە کە لە دوژمنەکانیان دەترسان واتە:
 ﴿يَخَافُونَ﴾، دەچیتەووە بۆ ﴿الَّذِينَ﴾، نەك بۆ دوو پیاووەكە، واتە: ئەوان
 ترسی دوژمنیان نەبوو، تەنیا گەلی بەنی ئیسرائیل ترسیان هەبوو،
 هەرودەها خویندراویشەتەووە (مِنَ الَّذِينَ يُخَافُونَ)، (يُخَافُونَ) واتە: لەوانەى
 كە ترسیان، یاخود مەترسییان لێدەكرا، ئەووە وەسفی یەكەم، كە من زیاتر
 ئەووەم بە عەقلەووە دەنووسى، كە مەبەست پێى ئەووەبى ئەو دوو پیاووى كە لە
 خوا دەترسان، ئەووەش پەخنەیه خوا لە بەنى ئیسرائیلی دەگرى، كە ئیووە
 مادام ئیددیعای ئیمان دەكەن، دەبوو بەس لە خوا بترسین، وەك ئەو دوو
 پیاووە ئیماندارە، نەك لە غەیری خوا بترسین.

وەسفی دوووەم: ﴿أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾:

﴿أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ (خوای چاكەى لەگەڵدا كرد بوون، ئەو چاكە
 لەگەڵداكردنەى خواى پەروەردگار ديارە خوا بەگشتى فەرمووێتەى، بەلام
 دەگونجى مەبەست ئەووەبى ئیمانیان هەبوووە، پشتیان بە خوا بەستووە، نازا
 بوون، و، دلیان بەهیز بوووە، پووحى فیداكارییان هەبوو، كۆمەلێك وەسف
 دەگونجى ئەم (أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا) یان پێى تەفسیر بكرى، هەموو ئەوانە
 دەگریتەووە، نجا لە یەكێك لە پووەكانى پەوانبیزی لە قورئاندا ئەووەیه كە
 وشەیهك بەكاردەهێنرى، كۆمەلێك مانای هەیه، ئیستا لێردا ئەگەر
 فەرمووبای: (قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ شُجَاعَيْنِ أَوْ شُجَاعَانِ)، دوو
 پیاوى نازا، ئەووە هەر نازایەتیی دەگرتەووە، بەلام لێردا كە دەفەرموى (أَنْعَمَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمَا) نازایەتیی دەگریتەووە، فیداكاریی و لە خۆبردوویی دەگریتەووە،
 پشت بە خوا بەستن دەگریتەووە، ئیمان بە خوا دەگریتەووە، نەترسان لە
 دوژمنان دەگریتەووە، زۆر سێفەت دەگریتەووە.

سێیەم: دانانی نەخشەى جەنگ:

ئەنجا ئەم دوو پیاووە واتە یوشەى كورپی نوون لەگەڵ كالیبی كورپی یوفەننا،
 كە لە تەفسیرەكانى خۆماندا دەلى یوفەننا، بەلام لە پەیمانى كۆندا دەلى:

یەفوننە (يُفَنِّةً)، بە ھەر حال دین نەخشەییەکی جەنگ دادەنن بۆ بەنی

ئیسرائیل، کە لە دوو سێ وشەدا کورتی دەکەنەوہ: ﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ

يَخَافُونَ أَنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمَا أُدْخِلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ

غَلِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾، نەخشەییەکی جەنگیان بۆ

دادەنن کە بریتییە لەوہی کتوپر پەلامار بدن، پەلاماری کوێ بدن؟ یەکسەر

پەلاماری دەروازە شارەکیان بدن، پیشتر باسمان کرد کە کاتی خوێ ھەر

دەولەتییەک و شارێک شوورەیی ھەبوو، بۆ وینە: کە ھەولێر دەبینن قەلای

ھەییە، ھەموو شارەکان وابوون، قەلایان ھەبوو و شوورەیان ھەبوو، ئنجا ئەو

قەلایە خەلکەکە، دانیشتوانەکە ھەموویان لەنیوی دابوون، وە ھەر قەلایەک

کە شوورەیی ھەبوو، دەروازەشی ھەبوو، جا دەروازەییەک بوو، یان دوو

دەروازە بوون، یان زیاتر بوون، گەرنج ئەوہیە لەو دەروازەوہ نەبێ، پڕ نەبوو

خەلک بچیتە نیویان، ئەو دەروازەییەش بە دەرگایەکی زۆر گەورەیی لە ئاسن،

یان پۆلا، یان لە تەختەییەکی زۆر مەحکەم دروستیان کردو، وە شتی گەورەیان

داوہتە پشتی کە بە ھیچ کەس نەبیتەوہ، بۆیە ئەو دوو پیاوہ دەلین: ﴿ ادْخُلُوا

عَلَيْهِمُ الْبَابَ ﴾، نەخشە جەنگییەکە لەوہدا کورت ھەلدیتەوہ: لە ناکاوو

کتوپر پەلاماریان بدن، یەکسەر ھێرشیش بکەنە سەر دەروازەیی شارەکیان

﴿ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَلِبُونَ ﴾، ئنجا کە نەخشەیی جەنگیان بۆ دادەنن، وە

موژدەشیان پێ دەدەن کە ئەگەر ئێوہ کتوپر چوونە نیو دەروازەیی شارەکە،

دنیابن بەسەریاندا زال دەبن، واتە: بە ھیزیکی زۆرەوہ پەلاماری دەروازەیی

شارەکە بدن و بیکەنەوہو بچنە نیو شار، ئنجا پیشیان دەلین: ﴿ وَعَلَى اللَّهِ

فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾، وە پشتیش بە خوا ببەستن ئەگەر ئیماندارن.

کەواتە: ھەم نەخشەیی جەنگیان بۆ دادەنن، ھەم موژدەیی سەرکەوتنیان

پێ دەدەن، وە ھەم ئامۆژگاریشیان دەکەن، بەلام بزانیان ئایا بەنی ئیسرائیل

ئامۆژگاری ئەو دوو پیاوہش ھیچ کاریگەری لەسەریان ھەبوو؟!

مەسەلەى ھەوتەم: **﴿ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا**

دَامُوا فِيهَا ﴾، بەنى ئیسرائیل گوتیان: ئەى موسا! ھەرگیز نایەتە ناچینە نیو ئەو شارەو، یان ناچینە ئەو سەرزەمینەو، تاكو ئەو دانیشتوانە لەویدا ھەبن، وەك گوتەم ئەوانە دیارە خەلكیك بوون پووحن فیداکاریی و لەخۆبوردووییان نەبوو، بە كوردەواریی خۆمان دەلی: (حازر خۆری بەر سەبەری بوون) قەومیكى واش شایستەى ئەو نین كە ئەو جەنگو جیھادە بكەن، وە ئەگەر بێشیکەن سەرگەوتوو نابن، بەو پووحنیەتەو، ھیندە خۆت پى بێھیز بێت و دوژمنەكەى خۆت پى ئەوئەندە بەھیز بى، ئەو تۆ ھەر لەرپۆە تیشكای، ئنجا ئەگەر تەماشاشا بكەین ئەوانە چوار جۆرە تەئكیدیان بەكارھیناوە بۆ نەچوون:

یەكەم: (إِنَّا)، (إِنَّا) ئەسلى خۆى (إِنَّا)یە، واتە: بێگومان نایەم.

دووەم: **﴿ لَن نَّدْخُلَهَا ﴾**، (لَن) بۆ داكوکیى (تاكید)ەو بۆ ھەرگیز (تأبید)ە، واتە: دووەم بە تەئكید ناچین و ھەرگیز ناچین.

سێیەم: (أَبَدًا) تەئكیدیان كردو، واتە: ھەرگیز نایەم ناچین.

چوارەم: **﴿ مَا دَامُوا فِيهَا ﴾**، ھەتا ئەوان لەویدا بن، واتە: مەگەر چۆلى بكەن، كە بێگومان دانیشتوانى ھیچ شارو ولاتیك، لە خۆرا شارو ولاتى خۆیان چۆل نەكردو، كەواتە: چوار جۆرە تەئكیدیان بەكارھینا، تاكو موسا سەلامى خۆى لى بى یەكجاریى ناومید بى لییان، وە ناومیدی بكەن كەچى دیکە داویان لى نەكات، وە بۆئەوئەى غەیری موساش، ئەو دوو پیاوئەش و ھیچكەسى دیکەش داویان لى نەكات، ئنجا بزانیان دەلین: چى لە بەرانبەردا؟

مەسەلەى ھەشتەم: **﴿ فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا**

قَاعِدُونَ ﴾، ئەو بەنى ئیسرائیلە بە موسا عليه السلام و، وە بە ھاروونى براى دەلین: وە دیارە لە پشت ئەوانیشەو بە یوشەى كورى نوون و بە كالیبى كورى یوفەنناش دەلین: **﴿ فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴾**، تـو و

پەروردگارت بچن بجهنگن، ئیەمش ئەوە لیڕە دانیشتووین، که دەلین: (فَأَذْهَبَ)

أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا) تۆو پەروردگارت بچن بجهنگن، ئەوە دوو واتای هەن:

(۱) یان ئەوەتا ئەوانە موجه سسیمە بوون، واتە: خوای پەروردگاریان جهستاندووە وایانزانیوە هەك چۆن بەشەر دیتو دەچی و دەروا، خوای پەروردگاریش وایە، واتە: خوایان جهستاندووە هەك جهسته شتی مادیدی تەماشایان کردووە.

(۲) یاخود مەبەستیان ئەوە بوو: ئەی موسا! ﷺ تۆ بچۆ، با خوای پەروردگاریش یارمەتیت بدو و هاوکار ت بێ، هەردوو و اتاگان هەلدهگری.

ئنجە دەلین چی؟ دەلین: تۆو پەروردگارت بچن بجهنگن، بەلام ئەدی بەنسبەت خۆیانەو چی؟ دەلین: ئیەمش ئەوە لیڕە دانیشتووین! لە (پەیمانی کۆن) لە (سیفیری عەدەد) لە ئیصحاخی (۱۴) لە ژیر ناوونیشانی: (تَمَرُّدُ أَبْنَاءِ إِسْرَائِيلَ) واتە: هەلگەرپانەو هەی ئیسرائیلدا، ئاوا باسی ئەو هەلوپێستە ی بەنی ئیسرائیل دەکات، دەلین: (فَرَفَعَ الشَّعْبُ كُلَّهُ صَوْتَهُ وَبَكَى فِي تِلْكَ اللَّيْلَةِ وَتَذَمَّرَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ، وَقَالُوا: لَيْتَنَا مَثْنَا فِي دِيَارِ مِصْرَ أَوْ لَيْتَنَا مَثْنَا فِي الصَّحْرَاءِ، لِمَاذَا أَحْضَرْنَا الرَّبُّ إِلَى هَذِهِ الْأَرْضِ لَنَهْلِكَ بِحَدِّ السَّيْفِ وَتُوْخَدَ نِسَاؤُنَا وَأَطْفَالُنَا سَبَايَا؟ أَلَيْسَ مِنَ الْأَفْضَلِ أَنْ نَرْجِعَ إِلَى مِصْرَ؟ وَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ لِنَنْتَخِبْ لَنَا قَائِدًا وَنَرْجِعْ إِلَى مِصْرَ...) (۱) واتە: لەو شەو هەمووی دەنگی گریانی بەرز بوو، وە پرتەو بۆلەو بیزاریی و نارەزایی زۆریان لە بەرانبەر موسا و هاروونی برای (سەلامی خوایان لیبی) دەربری، وە گوتیان: خۆزگە لە سەرزەمینی میسر مردباین، یان خۆزگە لە بیابان مردباین، بۆچی پەروردگار ئیەمی هیناوەتە ئەم زەمینەو، تاکو بە تیژی شمشیر بکوژرین! وە ژنەکانمان و مندالەکانیشمان بە دیل بگراین، (پەخنەیان لە خوا گرت) دوایی گوتیان: ئایا باشتەریە بگەرینەو هە بۆ میسر، (ئەو میسرە ی که سألەهای سال بوو سوغرەو بیگاریان لەویدا پیکراو چهوسینراونەو) وە هەندیکیان بە هەندیکیان گوت: با فەرماندەیهك بۆخۆمان هەلبژیرین، وە لەگەل خۆی بمانباتەو هە بۆ میسر!

جا دہبئ موسا ﷺ چہندہی خہفت لہو قسانہ خواردبئ!! خوا ﷺ موسا
 ﷺ و ہاروونی ﷺ برای ناردوون، دوو پیغہمبہری پایہ بہرز، کہ بچن بہنی
 ئیسرئیل دہرباز بکہن و لہ ژیر چہکمہو پؤستائی فیرعون دہریان بئین، دہریای
 بؤ شہق کردوون، فیرعونی بؤ فہوتاندوون، بہ خوی و بہ سوپاکہیہوہو، دہربازی
 کردوون بؤ بیابانی سینا، لہ بیابانی سینا خواردنی حازری بؤ ئامادہکردوون، بہ
 ہہور سیبہری لئ کردوون، بہ لکو لہ پہیمانی کؤندا دہئی بہ شہوانہش چؤن
 دہرؤیشتن لہو بیابانہو چؤن بہ رپیان دہزانی؟! عہموودیکی ئاگر ہہبوو لہ
 شیوہی کؤلہکہیہکدا ئاگر بوو رپی بؤ رپؤشن دہکردنہوہ^(۱)، ئنجا کانئو
 سہرچاوہی بؤ رپہخساندبوون، ئنجا خؤ ناکری ہہر لہ بیابان بن تا قیامت، خوا
 بہ مووسای فہرموو: بچن لہ شام نیشتہجئ بن، لہ دہوری (بیت المقدس)، کہچی
 ئہوہ وہلامیان، بوو!! ئہوہش لہ پہیمانی کؤندا ہاتوہ، کہ ہہم جوولہکہکان و ہہم
 نہصرانییہکان کتیبی خویانہ بروایان پییہتی.

ئنجا با ئہوہ بہراورد بکہین لہ گہل ہہ لئوئیستیکی ہاوہلانی پیغہمبہردا ﷺ
 تاگو بزانی ہاوہلانی بہرپیزی پیغہمبہر ﷺ خوا لئیان رازی بی، چہند وہچہو
 جیلئکی موبارہک بوون، چہند خہ لکیکی جیی رپزو خؤشہویستین خوا لئیان
 رازی بی، وہ جیی ئہوہن کہ بہراستی ہہموو ہہموو وہچہکانی مسؤلمانان
 بیانکہنہ سہرمہشوقو رپزیان لئ بگرن، با تہماشا بکہین: ﴿عَنْ أَنَسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
 ﷺ شَاوَرَ حِينَ بَلَغَهُ إِقْبَالُ أَبِي سُفْيَانَ، قَالَ: فَتَكَلَّمَ أَبُو بَكْرٍ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ
 تَكَلَّمَ عُمَرُ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَقَامَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، فَقَالَ: إِيَّانَا تُرِيدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ!
 وَاللَّيْلِ نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نُخِيضَهَا الْبَحْرَ لَأَخْضْنَاَهَا، وَلَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نُضْرِبَ
 أَكْبَادَهَا إِلَى بَرْكِ الْعَمَادِ لَفَعَلْنَا...﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بَرَقْم: (۸۳) وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم:
 (۲۶۸۱)}، واتہ: ئہنہسی کوری مالیک خوا لئی رازی بی دہگیرپیتہوہ (لہ باسی
 جہنگی بہدردا) دہئی: کہ پیغہمبہری خوا ﷺ راویژی کرد بہ ہاوہلانی بہرپیزی،
 دوای ئہوہی ہہوئی پیگہیشت کہ ئہبو سوفیان بہ خؤو بہ کاروانہکہوہ ہاتوہ لہ
 شامہوہ، وہ تیپہرپوہ (دوایی سوپای قورہیش بہ سہرگردایہتی ئہبو جہل لہ

(۱) ہہمان سہرچاوہ، سفر الخروج، الإصحاح: ۱۳، عمود السحاب والنار، ص ۱۵۸.

مەككەووە هاتووە) پێغەمبەر ﷺ راویژی پێکردن: ئەبەبەگر خوا لێی رازی بێ قسەى كرد، پێغەمبەر ﷺ رووی لێوەرگێرا، وە عومەر قسەى كرد، رووی لێوەرگێرا، {یانى چى رووی وەرگێرا؟ واتە: مەبەستى نەبوو كۆچكەران قسە بكەن، مەبەستى بوو پشتیوانان قسە بكەن، لەبەر دوو هۆیان:

یەكەم: لەبەرئەوێى كە كۆچكەران ژمارەیان زۆر كەم بوو، وە ئەو (۳۱۴) كەسە زۆربەى پشتیوانان بوون.

دوو: لەبەرئەوێى ئەوانەى كە لە مەككەووە كۆچیان كردووە لەگەڵ پێغەمبەردا ﷺ بۆ مەدینە، دیارە ئامادەى جەنگ و جیهادن، بەلام ئایا پشتیوانانیش كە كاتى خۆى پەیمانیان بە پێغەمبەر داووە ﷺ كە لە عەقەبەى دووهمدا پەیمانیان پێدابوو لە نیو شارددا بیپاریژن، ئایا لە دەرەوێى شاریش ئامادەن جەنگ و جیهادى لە خزمەتدا بكەن، لە بەرانبەر دوژمناندا، یان نا؟ دەبێ لێیان تەئكید بكاتەووە، چونكە گریبەست و پەیمانێك كە لێیان وەرگێراووە، ئەوێى تێدا نەبوووە، بۆیە ئیستا دەهێوى لێیان دێنیا بێت، كە ئایا ئامادەن؟ بۆیە كە ئەبو بەكر قسە دەكات و عومەر قسە دەكات خوا لێیان رازی بێ، روویان لێوەرگێرێ واتە: چاوەرپێ قسەكردنى كەسانى ديكە دەكەم! كەواتە: با بە هەلە تێنەگەین و پیمان وابێ قسەكەى وانى پێ ناخۆش بوو، نا، لەبەرئەوێى كە پێویستى بە قسەى وان نەبوووە پێویستى بە قسەى پشتیوانەكان بوو، ئەوانەى كە خەلكى مەدینەن { ئنجا سەعدى كورپى عوبادە (كە سەرۆكى تیرەى خەزرج بوو كە زۆرینەى خەلكى مەدینەیان پێك دەهێنا) هەلسا گوتى: ئەى پێغەمبەرى خوا! ﷺ مەبەستت ئیمەیه؟ (دیارە پێغەمبەرى خواش ﷺ فەرمووى: بەئى، یان ئامازەى بۆ كردووە یاخود سەعدى كورپى عوبادە مەبەستى ئەووە نەبوووە وەلامى پرسیارەكەى بداتەووە) سوپند بەو كەسەى گىانى منى بەدەستە، ئەگەر فەرمانمان پێ بكەى ئەو حوشرانەى كە سواریانین پێیان بەنیو بەحرئى بكەوین، بەنیو دەكەوین، وە ئەگەر فەرمانمان پێ بكەى كە لە كەلەكەى حوشرەكان بدەین و لێیان خورپن تاكو بەركو لغیماد، دەچین، (بەركو لغیماد شوپنێكە پێنج شەو لە مەككەووە دوورە بەلای ئەو لایدا، نەك بەلای مەدینەدا، وەك كوردەوارى خۆمان

دەلێن: ئامادەین لەسەر فەرمانی تۆ بە نیۆ ئاگرو ئاو بکەوین، ئەو هەلۆیستی
هاوەلانی پیغەمبەر ﷺ بوو.

یەکیەک بۆی هەیه بپرسی: ئنجا خو لێردا تەنیا سەعدی کورێ عوبادە قسە
کردو؟ دەلێن: دیارە پشتیوانەکان، سەعدی کورێ عوبادە لەو مەقامەدا
نوینەریان بوو، واتە: کە ئەو قسەیهی کردو وەک برا گەورەو ریش سپیان
قسە هەموویانی کردو، وەک چۆن کۆچکەرەکان ئەبو بەگرو عومەر خوا لێیان
رازی بێ نوینەریان بوون، کە ئەوان قسەیان کردو پێویستی نەکردو، هەموویان
قسە بکەن، ئەمەش ئەو دەگەیهنی کە دەبی لە نیۆ مسوئلماناندا گەورەو بچوکی
هەبی، وە دەبی وانەبی کە پێویست بکات هەموویان هەر قسە بکەن، چونکە
ئەگەر بەرپرسیک مشورخۆریک قسە کرد، مانای وایە لە جیاتێ ئەوانی
دیکەشە.

هەروەها لەوبارەو ئەم دەقەش دینین: ﴿عَنْ طَارِقٍ أَنَّ الْمِقْدَادَ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ
ﷺ يَوْمَ بَدْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّا لَا نَقُولُ لَكَ كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى:

﴿فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ﴾، وَلَكِنْ أَذْهَبَ أَنْتَ
وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا مَعَكُمْ مُقَاتِلُونَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۹۵۲)، وَأَحْمَدُ
بِرَقْم: (۱۸۸۴۷)، وَاللَّفْظُ لَهُ، تَعْلِيقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوطِ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ}، واتە:
طاریق دەلی: میقداد (کە ئەویش دیارە لەگەڵ ئەو سوپایەدا بوو کە لە
خزمەت پیغەمبەردا بوون ﷺ) لە جەنگی بەدردا گوتی: ئەی پیغەمبەری خوا!

ئێمە وەک بەنی ئیسرائیل نالین کە بە موسایان گوت: ﴿فَأَذْهَبَ أَنْتَ

وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ﴾، واتە: تۆ و پەروردگارت بچن بجهنگن
ئێمەش ئەو لێرە دانیشتووین، بەلکو دەلێن: تۆ و پەروردگارت بچن بجهنگن
ئێمەش لە خزمەتتانین و جەنگاوهرین.

مەسەلەى نۆیەم: پیغەمبەر موسا ﷺ دیارە کە زۆر بیزارو ناویمید دەبی،

سکالای خوێ لە لای خوا دەکات، دەلی: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي

فَأَفْرَقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۱﴾، گوئی: پەروردگارم! من تەنیا خۆم و باریەكەم بە دەستە، (واتە: بە مسۆگەری خۆم و باریەكەم ئامادەین، كە ئەویش پێغەمبەر بوو، بەلام خەلكەكەى دیکە ئامادەنین، دیارە خۆیان و دوو نەفەرەكەى دیکەش كە پیشتر باسماں كردن: یوشەعو كالیب، باى ئەو هیان نەكردووە جەنگ بکەن، چونكە بە چوار نەفەرەن جەنگ ناکرئ) بۆیە ئیمە و کۆمەلى لارییان لیک بترازینەو لیکمان جیابکەو، (واتە: بەكەلكى گەل یەكدى نەماوین، ئەوانە بە قسەم ناکەن و ریزم ناگرن، هەرچەندە من سوودی وانم دەوئ، بەلام ئەوان بەو شیوەین، لەبەرئەو بە لیک جیابینەو)، لێردا كە دەفەرموئ: ﴿فَأَفْرَقَ

بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۲﴾، ئیمە دوو هەلۆستە دەكەین:

یەكەم: مەبەست لەو لیکجیابوونەو هیە جیە؟ سئ واتای لێوەر دەگیرئ:

(۱) واتە: ئیستا لە یەكمان جیابکەو، یانى: ئیمە بمرینەو لە كۆل ئەوانمان بکەو، یانى: من و هاروونى برام بمرینەو بمانبە لای خۆت.

(۲) واتە: ئەگەر ئەوانت سزادا لە دنیا دا ئیمە لەگەل ئەوان سزا مەدەو لەوانمان جیابکەو، چونكە ئەوان بۆ فەرمانبەریت ئامادەنین و ئیمە ئامادەین.

(۳) واتە: با لە قیامەت پیکەو نەبین، یانى پیکەو لە قیامەتدا سزیمان مەدە، چونكە ئیمە وەك وان نین، ئامادەین بۆ هەموو شتیك، دیارە هەر سئ واتاكەش گونجاون.

دووهم: كە دەفەرموئ: ﴿فَأَفْرَقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۳﴾، (قوم) واتە:

كۆمەل، (فاسق) واتە: لەرئ دەرچوو، كە دەگونجئ مەبەست پئی ئەو بەل لە رپی شەریعەت دەرچوون، یان لە شیرازەى فیطرەت دەرچوون، یان لە حوكمی عەقلى سەلیم دەرچوون، كە لەراستییدا هەلۆیستەكەى ئەوانە پێچەوانەى شەریعەت بوو، پێچەوانەى فیطرەت بوو، پێچەوانەى عەقل و مەنتیقیش بوو، بەنسبەت پێچەوانەى شەریعەت ئەوە خوا ﷻ فەرموویەتى: بچنە ئەو سەر زەمینەو نەچوونە، وە بەنسبەت پێچەوانەى فیطرەتیش، ئەوە دیارە

ھەموو خاۋەن فىطرەتو سروسىتىكى ساغ، دەبى ئامادەبى بۇئەۋەدى دەستكەۋتتىكى دەستبەكەۋى، تۇزىك قوربانىيى و زەحمەتتەش بداتە بەر خۇى، تەماشادەكەى بائندە بۇئەۋەدى بەچكەكانى بەخىو بىكات، دەچى خۇى ماندوو دەگاۋ نىچىريان بۇ دەگرى و خواردنىيان بۇ پەيدا دەكات، ۋە زىندەۋەران تا ئەندازىيەك توۋشى نارەھەتتىي و مەشەققەت دەبن لەپىناۋى ئەۋەدا دەستكەۋتو بەرھەمىكىيان ھەبى، ۋە عەقل و مەنتىق ۋادەخۋازى، تۇكە لەبەردەستى فىرەۋندا بوۋى و تا ئىستا چەوسىنراۋىيەۋە، سۇغەرە بىگاردت پىكراۋە، ئىستا ھاتوۋى بۇ دەشتو بىابان خۇ ناكرى ھەر لەو دەشتو بىابانەدا بەمىنيەۋە دەبى لە شوپنىك نىشتەجى بى، ئنجا شارىك ھەيە دەگونجى تىيدا نىشتەجى بى، قەۋمىكى تىدايە، لىك تىگەپىشتىكى لەگەلدا دەكەى و پى دەلىي: ئىرە جىي ئىمەشى تىدادەبىتەۋەۋە جىي ئىۋەشى تىدادەبىتەۋە، ئەگەرنا دەبى ئامادەى جەنگردن بن، كەۋاتە: سەرپىچىيەكەيان ۋەك گوتەم: دەرچوون بوۋە لە ھوكمى شەرعو، لە ھوكمى فىطرەتو، لە ھوكمى عەقل، بۇيە ئەۋانە شايستەى ئەۋەنن كە چىدىكە دوو پىغەمبەرى پاىبەرز كە مووساۋ ھاروونن (عليهما الصلاة والسلام) لە نىۋياندا بەمىننەۋە.

مەسەلەى دەپەمو كۇتايى: بزانىن دوۋى چارەنۋوسىيان چى لى دى؟ ﴿ قَالَ

فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ

الْفَاسِقِينَ ﴿ خۋا ﷺ فەرموۋى: لىيان قەدەغەيە ئەۋ سەر زەمىنە بچنە

نىۋى، ۋە چل سال لە زەۋىدا بە سەرگەردانىي دەگەرپىن، خەفەت لە كۆمەلى

بىباۋەران مەخۇ، كە دەفەرموۋى: ﴿ **قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً**

يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ ﴿، ئەۋ چل سالە دەگونجى پەيوەست بىرى بە: ﴿ **مُحَرَّمَةٌ**

عَلَيْهِمْ ﴿ ھو، ۋاتە: بۇ ماۋەى چل سال لىيان قەدەغەيە، ھەتا چل سالى دىكە

ناتۋانن بچنە نىۋ ئەۋ سەرزەمىنە، كە ئەۋ كاتە رستەكە ئاۋا دەبى: (قال فَإِنَّهَا

مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً).

ياخود ﴿أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾، پەيوەستە بە: ﴿أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي

الْأَرْضِ﴾، واتە: دەبى چل سال سەرگەردان بن و بخوولئىنەو لە بىابانى سىنادا، بۆ ھىچ شوئىنىكى دىكە نەچن، چونكە روو لە ھەر شوئىنىك بكنە ئاوەدانى لىيە، ئىوەش ئامادەنن جەنگو فىداكارى بكنە و لەگەل ھىچ كەسىك تىكبگىرئىن، ماناى وايە دەبى ھەر لەو بىابانەدا بمئىنەو بە سەرگەردانى، يەكئىك بۆى ھەيە بپرسى: ئايا ئەو چل سالە ھىكمەتى چىيە؟ ھىكمەتەكەى ئەو ھەيە: كە ئەو جىلەى كە لەو كاتەدا بوون، كۆتايان پئ بئ، چونكە ئەو كاتە گەنجەكانيان تەمەنيان لە نىوان بىست و سى سال دابوو، بىگومان ھى واشيان تىدابوو كە تەمەنى پەنجاو شەست و ھەفتا سال و زياترئىش بوو، ئنجا ئەوانەى كە تەمەنىشيان بىست و سى سال بوو، بەو چل سالە دەبوونە شەست و ھەفتا سال، چونكە ئەو جىلە كاتى خۆى وا راھاتون ھەر بچەوسئىرنەو سوغره بىگارىان پئ بكرئو، لە بەرماوھى سفرھى فىرەونەكان شتىك بچون، وە لە ژيانى كۆيلايەتى راھاتون و فىر نەبوونە نانى فىداكارى و ئازايەتى و جوامىرى بچون، بۆيە ئەو جىلە بەكەلكى شوپش نايەن و دەبى ئەوانە برپون و وەجەكانيان نەوەكانيان كە تازە پىدەگەن، بەكەلكى ئەو دئىن كە لەنىو بىاباندا پىدەگەن، چونكە ژيانى بىابان ژيانى خوشگوزەرانى نىو و ژيانىكى زەھمەتە، سەرمايەو گەرمايەو ناپەھەتئىيەو باران و بايە، ژيانى بىابان ژيانىكى ئاسوودەو نەرم و نۆل نىو، ئىنسان لەوئىدا ژيانىكى ناز پەروەرانەى نىو، كە سانىكىش بەكەلكى جەنگو جىھاد دئىن كە ژيانىكى زىريان بووبئ، ئەوانەى كە وەختى خۆى بەو شىوە ژيانەى زىر دەستەلاتى فىرەونەو راھاتون، بەكەلكى ئەو نايەن بئىن ئەو فىداكارىيە بكنە، بۆيە با ئەوانە برپئىنەو و وەجەى تازەيان پىبگات، ئنجا ئەو وەجە تازەيە دەتوانن ئەو شەپھەيان پئ بپرى، بچن لەو سەرزەمىنە پىرۆزەدا نىشتەجئ بن، ئەو وەك شىگردنەو ھەيەكى كۆمەلناسانە، ئەگەرنا دەقىكى شەرعى لەسەر نىو، وە كە (پەيمانى كۆن) ىش ئىمە جار جار ھەندئ شتى لئ دەردئىنن، ئەو شتانە دئىنن كە زياتر لەگەل سىياقى ئايەتەكاندا دەگونجئ و وردەكارى زياتريان لەبارەى رووداوەكانەو تىدایە، چونكە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموئ:

﴿ حَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرْجَ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۶۴۸۶)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۲۷۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۸۴۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۶۶۹)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۶۲۵۶) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه }، واته: قسان له بهنی ئیسرانیل بگپرنه‌وه‌وه سوغله‌تییان له‌سه‌ر نیه، واته: ئه‌و شتانه بگپرنه‌وه‌وه که له‌گه‌ل قورئان و سوننه‌تدا ده‌گونجین، به‌لام شتی‌ک که پیچه‌وانه‌ی قورئان و سوننه‌ته، مه‌گه‌ر وه‌ک دهرس و په‌ند وه‌رگرتن، یان وه‌ک دهرخستنی که موکوپیه‌کان، ئه‌گه‌رنا ناگونجی به به‌لگه بهینریته‌وه، جا له په‌یمانی کون، (الإصحاح: ۴) ^(۱) دا هاتوه، (غیر آئی سَادخلُ إليها أولادکم الذین ادعیتم أَنَّهُم یُصبحون أُسرى، فیتمتعون بالأرض التي احتقرتموها، أما أنتم فإن جثکم تتساقط فی هذا القصر. ویبقی بنوکم فی الصحراء أربعین سنة تُعانون من فجورکم حتی تَبلی جثکم فیها، وتحملون أوزارکم أربعین سنة کل یوم بسنةٍ علی عدد الأيام الأربعین التي تجسستم فیها الأرض فتُدركون عاقبة ابتعادي عنکم)؟

(به حساب خوای په‌روه‌دگار وای پی‌فه‌رموون)، واته: به‌لام من ئه‌و مندالانه‌تان که ئیددیعی ئه‌وه‌تان ده‌کرد دهنه‌ دیل به‌دهستی عمالیقه‌وه جه‌بابیره‌کانی سه‌رزهمینی موقه‌ددهس، ئه‌وان ده‌خمه‌ نیو سه‌رزهمینی پی‌رۆزه‌وه‌وه له‌و زه‌وییه به‌هرمه‌ند دهن، که ئیوه به‌که‌م ته‌ماشاتان ده‌کرد، به‌لام ئیوه جه‌نازه‌کانتان له‌و بیابانه‌دا ده‌که‌ون، وه‌ک چۆن گه‌لای دره‌ختی پایز ده‌که‌وی، وه منداله‌کانتان و کوره‌کانتان چل سال له بیاباندا ده‌میننه‌وه، ئیوه‌ش به‌هوی خراپه‌کاریتانه‌وه توشی ئه‌و ناخوشیانه‌ دهن، هه‌تا ئه‌و چل ساله‌ هه‌مووتان دهمرن، ئه‌وانه‌ی ئیستا هه‌ن، (ئه‌وانه‌ی که‌وتوونه ته‌مه‌نه‌وه دهرۆن)، وه ئیوه‌ش باجی گونا‌ه‌گانی ئه‌و چل رۆژه‌ دده‌ن، که چوون ئه‌و سه‌رزهمینه‌ بپشکنن بزنان چی لییه، (مادام دوایی ناماده نه‌بوون بچنه نیو ئه‌و سه‌رزهمینه‌وه)، له‌جیاتی هه‌ر رۆژی‌ک ده‌بی سالی‌ک له‌و بیابانه‌دا بمیننه‌وه، تا‌کو سه‌ره‌نجامی دوورکه‌وته‌وه‌تان له‌ من، یان دوورکه‌وته‌وه‌ی من له ئیوه‌تان بۆ دهرکه‌وی.

لیره‌دا دوو پرسیار دینه پیش :

یه‌که‌م: ئایا موساو هاروون (علیهما السلام) له ماوه‌ی ئه‌و چل ساله‌دا له‌گه‌ل
گه‌له‌که‌یان ماونه‌وه له بیابانی سینادا؟

دووهم: ئایا پاش چل ساله‌که به‌نی ئیسرائیل چوونه‌ته ئه‌و شوینه‌وه؟

له وه‌لامی پرسیاری یه‌که‌م‌دا، ده‌لئین: مادام ئه‌و چل سال مانه‌وه‌ی به‌نی
ئیسرائیل له نیو دهشتی سینادا، سزایه‌کی خوا بووبی و خوا ﷺ له‌سه‌ر ئه‌وه
سزای دابن که فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ران موساو هاروونیان شکاندوه، که‌واته:
نابی ئه‌و سزایه ئه‌وانی "واته: موساو هاروونی" گرتبته‌وه.

به‌لام ئایا ئه‌گه‌ر ئه‌و چل ساله به‌نی ئیسرائیل له‌و بیابانه بی‌سه‌روبنه‌دا
مابنه‌وه، ئایا موساو هاروون (علیهما السلام) چیان به‌سه‌ر هاتوه؟ دیاره وه‌فاتیان
کردوه، ئه‌گه‌رنا خو به‌جیشیان نه‌هیشتوه! چونکه ئه‌و سه‌رگه‌ردانیی و
سه‌راسیمه‌یه‌ی ئه‌و چل ساله، سزایه‌ک بووه‌و سزایه‌که‌ش موساو هاروونی
نه‌گرتوته‌وه، چونکه ئه‌وان دوو پیغه‌مبه‌ری خوان و ناماده‌بوون، بو ئه‌نجامدان
هه‌موو فه‌رمانیکی خوا ﷺ.

وه له وه‌لامی پرسیاری دووهم دا ده‌لئین: وایده‌چی که‌ دوا‌ی ئه‌و چل ساله
چووبنه نیو سه‌رزه‌مینی موقه‌دده‌سه‌وه، وه‌ک له ته‌فسیره‌کانی خو‌مان و له په‌یمانی
کۆنیشدا باسکراوه^(۱)، که (یوشع بن نون) و (کالب بن یوفنا) دوا‌یی ئه‌م کاره‌یان
ئه‌نجام دابی و سه‌رپه‌رشتی جیلی تازه‌ی به‌نی ئیسرائیلیان کردبی، وه پیشیان
که‌وتبن و جه‌نگیان کردبی له‌گه‌ل عه‌مالیقه‌و جه‌بابیره‌کانی ئه‌و سه‌رزه‌مینه‌دا که
نه‌یانه‌یشتوه بچن، وه سه‌ره‌نجام چووبن و له‌ویدا نیشه‌ته‌جی بووبن، ئه‌وه
(الشوکانی) له (فتح القدير)^(۲) دا هیناویه‌تی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) بروانه: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر العدد، الإصحاح: ۲۲،
ص ۳۲۱، ۳۲۲، المحاولة الثانية لدخول أرض الموعد).

(۲) ج ۲، ص ۴۰.

دەرسی حوتەم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا ئایەتەکانی (۲۷ تاكو ۳۱) تەفسیر دەکەین، لەو پێنج ئایەتەدا خوای پەنھانزان دوو مەین بەسەرھاتی کە لەم سوورەتە موبارەکەدا ھاتووە، لە چوار بەسەرھاتەکان خستۆتە روو، ئەو بەسەرھاتەش بە بەسەرھاتی قابیل و ھابیل ناسراوە، کە کورتەکەى ئەوھىە یەکیک لە دوو کورەکەى ئادەم ئەویدیکەیان دەکوژى، کە لە تەفسیرەکاندا دەئى: قابیل ھابیلی کوشتووە، بۆچى؟ لەسەر ئەوھى کە ھەردووکیان سەر و قوربانى دەکەن، قوربانى یەکەمیان وەر دەگیرى کە ھى ھابیلە، وە قوربانى دوو مەیان کە ھى قابیلە، وەر ناگیرى، ئەوھى کە قوربانى یەکەى لێوەر نەگیراوە ھەسوودى بە برا یەکەى دیکەى دەبات، کە قوربانى یەکەى وەر گیراوە، وە ھەر شەى لێدەکات، وە سەرەنجام دواى مشتومرێک لە نیوانیاندا دەیکوژى، ئنجا دواى ئەوھى کە دەیکوژى، بە دەست تەرمەگە یەوہ گیر دەخوات و نازانى چى لى بکات! چونکە ئەوھ یەکەمى ئینسانە کە بکوژى، بۆیە ئەزموونى نەبووہ لە چۆنیەتى شاردنەوھى مردوودا، واشپێدەچى کە یەکەمى ئینسانىش بووبى کە مردبى، بۆیە نەیزانیوہ چى لە جەنازەکەى بکات، لە تەفسیرەکاندا دەئى: جەنازەکەى ھەر بە کوڵەوہ بووہ، بەس خوا دەزانى چەند رۆژان یان چەند مانگان بە کوڵیەوہ بووہ، ھەتا خوا قەلەرەشیک دەنیرى بە دەنووکى زەوى ھەلەدقەنى و پىشانى دەدا چۆن تەرمى برا یەکەى بنیرى، جا لە تەفسیرەکاندا دەئى: دوو قەلەرەشە دەبن، یەکیکیان ئەوھى دیکە دەکوژى، قەلەرەشەکەى کە ماوہ زەوى دەکوڵى بە دەنووکى، بە پى زەوى ھەلەدقەنى و تەرمى قەلەرەشەکەى دیکەى تێدەخا و خوڵەکەى بەسەردا دەکاتوہ، تاكو قابیل فیر بکات چۆن تەرمى برا یەکەى بنیرى.

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۗ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۲۷﴾ لَئِن بَسَطَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ ۗ إِنَّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۸﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿۲۹﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ ۗ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۳۰﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ ۗ كَيْفَ يُورِي سَوْءَ أَخِيهِ ۗ قَالَ يُوَيْلَتَىٰ أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوْرِي سَوْءَ أَخِي ۗ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿۳۱﴾﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((وہ بہ شیوہیہ کی ہق بہ سہرہاتی دوو کورہکە ی ئادەمیان بە سەردا بخوینەوہ، کاتیک کہ ہەردووکیان سەرو قوربانییەکیان کرد، ئنجا لە یەکیکیان وەرگیراو لەوی دیکەیان وەرنەگیرا، ئەوہی قوربانییەکە ی وەرنەگیرابوو، گوتی: سویندبئ دەتکوژم، قوربانئی لێوہرگیراوہکە گوتی: بیگومان خوا تەنیا لە پارێزکاران وەردەگرئ، (تۆش پارێزکارنی بۆیە قوربانییەکەت وەرنەگیراوہو ہیچ سووچی منیشی تێدانیہ، لەسەرچی دەمکوژی؟!)) (۲۷) بە دنیاییەوہ ئەگەر تۆش دەستم بۆ درێژ بکە ی تاکو بمکوژی، من دەستم بۆت درێژ ناکەم کہ بتکوژم، چونکہ من لە خوا ی پەروردگاری جیہانیان دەترسیم (۲۸) من دەمەوی کہ لە ئەنجامی کوشتنی مندا بە ناہەق، گوناہی من و گوناہی خویشت ہەلبگریو، سەرنجام لە ھاوہلانی ئاگر بی، وہ ئەوہش سزای ستەمکارانہ (۲۹) ئیدی سەرنجام نەفسی (نەخوشی) کوشتنی برایەکە ی بۆ ئاسان کردو کوشتی و لە زیانباران بوو (۳۰) ئنجا خوا قەلەرہشیکی نارد بە دەنووی لە زہوی دەگەرپا دەیکۆلی، تاکو پێشانی بدات، چۆن تەرمی برایەکە ی بشاریتەوہ، گوتی: ئە ی ھاوار بۆ من! ئایا نەمتوانی کہ وەک ئەم قەلەرہشیہش بم، وہ تەرمی برایەکەم بشارمەوہ؟! ئنجا لە ئاکامدا لە پەشیمانان بوو (۳۱)).

شیکردنه‌وهی هه‌ندیك له وشه‌کان

(وَأَتْلُ): یانی: (وَأَقْرَأَ) بخویننه‌وه، (تَلَاهُ: تَبِعَهُ مُتَابَعَةً لَيْسَ بَيْنَهُمَا مَا لَيْسَ مِنْهُمَا، قِرَاءَةً بِتَدْبِيرٍ)، واته: شوینی کهوت، به شیوهدیه‌ک که له نیوانی ئه‌وو ئه‌و شته‌ی که شوینی کهوته هیج شتیکی نامۆ نه‌بی، وه (تِلَاوَةٌ) واته: خویندنه‌وه به لیوردبوونه‌وه‌وه، به‌لام (قِرَاءَةٌ) واته: خویندنه‌وه، جا به لیوردبوونه‌وه‌وه‌بی، یان بی لیوردبوونه‌وه، به‌لام که گوترا: (تَلَاهُ، يَتْلُوهُ) واته: خویندیه‌وه به تیوه‌پرامان.

(نَبَأٌ): (النَّبَأُ: خَبْرٌ ذُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلْبَةٌ ظَنٌّ)، (نَبَأٌ)، بریتیه له هه‌والیکی سوودبه‌خشی گه‌وره، که زانیاری یاخود گومانیکی زالی پی وه‌دهست بی، ته‌نیا ئه‌و کاته پی ده‌گوتری: (نَبَأٌ).

(قُرْبَانًا): (القُرْبَانُ: مَا يُتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ) (قُرْبَان) هه‌ر شتیکه ئینسان پی له خوا نزیک بکه‌ویته‌وه، جا چ سه‌ربرینی ئاژهل بی، چ پاره بکه‌یه خیر، چ خواردنیک بکه‌یه خیر، هه‌ر شتیک بی، هه‌رچه‌نده چه‌مکه عورفیه‌که‌ی وشه‌ی (قُرْبَان) زیاتر بو ئاژهل به‌کاردی، به‌لام له‌پراستییدا وانیه، (قُرْبَان وَجْمَعُهُ قُرَابِين، هِيَ الدَّبِيحَةُ وَالنَّسِيكَةُ فِي الْعُرْفِ، وَقُرْبَان الْمَلِكِ: لِمَنْ يَتَقَرَّبُ بِخِدْمَتِهِ إِلَى الْمَلِكِ)، واته: (قُرْبَان) کویه‌که‌ی (قُرَابِين)ه، که بریتیه له‌وه‌ی سه‌رده‌بردنی ئه‌وه له عورف دا، به‌لام له ئه‌سلی زماندا (قُرْبَان) هه‌ر شتیکه ئینسان پی له خوا نزیک بیته‌وه، وه (قُرْبَان الْمَلِكِ) بو که‌سیکه شتیک ده‌کات، خزمه‌تیک ده‌کات و پی له پادشاو حوکمران نزیک بیته‌وه.

(بَسَطَتْ): (بَسَطَتْ) وشه‌ی (بَسَطَ) واته: پانی کرد، به‌لام لی‌رده‌دا به مانای دریشی کرد، دی، (لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ) واته: ئه‌گه‌ر ده‌ستت بۆم دریش کرد، ده‌لی: (بَسَطَ الشَّيْءُ: نَشَرَهُ وَتَوَسَّيَعُهُ، وَيَسَطُ الْيَدُ لِلصَّوْلَةِ وَالضَّرْبِ)، واته: (بَسَطَ) یانتی: بلاوی کرده‌وه فراوانی کرد، به‌لام (بَسَطَ الْيَدِ) بریتیه له‌وه‌ی که ده‌ست رابوه‌شینی بۆئه‌وه‌ی له کابرای بده‌ی، واته: ده‌ست وه‌شانندن.

(تَبَوُّاً): (بَاءَ يَعْنِي: رَجَعَ)، (بَاءَ) واتە: گەپرایەو، (تَبَوَّءَ) واتە: (تَرْجَعُ)، دەلی: (وَبَاءَ يَغْضَبُ مِنَ اللَّهِ، أَيْ حَلَّ مُبَوُّاً وَمَعَهُ غَضَبُ اللَّهِ أَيْ عَقُوبَتُهُ)، واتە: لەگەڵ توورەیی خوادا گەپرایەو، یانی لە شوینیك قەراری گرتو نیشتهجی بوو، وە توورەیی لەگەڵدا بوو، واتە: سزای خوای پەرورەدگار.

(فَطَوَّعَتْ): واتە: بۆی ئاسان کردو دنە ی دا، (الطَّوْعُ: الإِنْقِيَادُ، تَكْلُفُ الطَّاعَةِ، وَهُوَ التَّبَرُّعُ بِمَا لَا يَلْزَمُ كَالْتَّنْفُلِ ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسَهُ﴾ أَي: سَوَّلَتْ لَهُ وَزَيَّنَتْهُ وَشَجَعَتْهُ عَلَيْهِ)، (طَوَّعَ) بریتیه لە ملکه چیی، وە (تَطَوَّعَ) بریتیه لە طاعەتیك که ئینسان بۆخووی خۆبەخشانە بیکات و لەسەری فەرز نەبی، وەك کردنی دوو پرکات نوێژی سوننەت، که دەفەرموی: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسَهُ﴾، واتە: نەفسەکە ی بۆی ئاسان کردو بۆی جوان کردو هانیدا بیکوژی.

(غُرَابًا): ئیمە بە کوردیی دەلیین: قەلەرەشە، (سُمِّيَ الْغُرَابُ غُرَابًا لِكَوْنِهِ مُبْعَدًا فِي الدَّهَابِ، وَغَارِبُ السَّنَامِ لِبُعْدِهِ) بۆیه قەلەرەشە پیی دەگوتری: قەلەرەش، لەبەرئەوێ که زۆر دەروات، چونکە دەلی: (غَارِبُ السَّنَامِ) بە حوشتریک دەگوتری که دوونگەکە ی لە پستی بەرز بووبیتەو، لەبەرئەوێ دوورکەوتۆتەو لە پستی.

(يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ): زەوی دەکوژی بە دەنووی، یان بە پێیەکانی جنجروویکی لێدەدا، دەلی: (الْبَحْثُ: الْكَشْفُ وَالطَّلَبُ، وَبَحَثَتِ النَّاقَةُ الْأَرْضَ بِرِجْلِهَا فِي السَّيْرِ: إِذَا شَدَّدَتِ الوَطَاءَ تَشْبِيهًا بِذَلِكَ)، واتە: (بَحَثَ) بریتیه لە دەرخستن و بەدوای شتیك گەوتن، وە حوشتر که چاک پیی بە زەویدا بدات بۆئەوێ خیرا بروات، دەگوتری: (بَحَثَتِ النَّاقَةُ) واتە: پێیەکە ی چاک بە زەوی دادا، وەك بلیی زەوی هەلکوژی.

(يُورِي): (وَأَرَيْتُ كَذَا إِذَا سَتَرْتَهُ، وَتَوَارَى اسْتَتَرَ، وَجَاءَ فِي الْحَدِيثِ: إِذَا أَرَادَ غَزَاؤًا وَرَى بغيره)، (وَأَرَيْتُ كَذَا) واتە: دامپۆشی، (تَوَارَى يَعْنِي اسْتَتَرَ) خووی داپۆشی،

ون بوو، خوئی پنهان کرد، له حه‌دیسدا هاتوه: ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ النَّبِيَّ كَانَ إِذَا أَرَادَ غَزْوَةً وَرَى بِغَيْرِهَا وَكَانَ يَقُولُ: (الْحَرْبُ خُدْعَةٌ)﴾ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (۲۶۳۹)، وَأَبِي عَوَانَةَ بَرَقَمَ: (۶۵۴۹) قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِي: صَحِيحٌ}، واته: كه‌عبي كوری مالیک ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه‌گهر ویستبای جه‌نگیك بکاتو، به لایه‌کدا بروات، وای نامازه پی‌ده‌دا که بو لایه‌که‌ی دیکه ده‌چی، بوئه‌وه‌ی ئه‌وانی به‌رانبه‌ر هه‌والیان پی‌نه‌گاتو کتوپر بتوانی بجپته سه‌ریان.

(سَوَاءٌ): (كِنَايَةٌ عَنِ الضَّرْحِ، وَعَنِ الْعَوْرَةِ لِأَنَّ انْكَشَافَهَا يَسُوءُ الْإِنْسَانَ)، (سَوَاءٌ) کینایه‌یه له داوینی ئینسان، پيش و پاشی ئینسان، هه‌روه‌ها به‌هه‌وره‌تیش ده‌گوتری، واته: ئه‌و شوینانه‌ی که نابی دهرکه‌ون، هه‌م له رووی فیطره‌ته‌وه، هه‌م له رووی شه‌رعه‌وه نابی دهرکه‌ون، چونکه دهرکه‌وتنیان ده‌بیته هوی ئه‌وه‌ی که ئینسان پی ناخوش و خه‌فه‌تبار بی.

(يَوَيْلَتِي): (وَيْلٌ) به مانای سزا دی، (وَيْلَتِي) واته: سزایه‌که‌ی من، ده‌لئ: (وَيْلٌ: قُبْحٌ، وَقَدْ يُسْتَعْمَلُ عَلَى التَّحْسُرِ)، که‌واته: (يَا وَيْلَتِي) واته: ئه‌ی هاوار بو من، که مه‌به‌ست پی خه‌م و خه‌فه‌ت خواردنه.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

ئهم به‌سه‌رهاته وهك پیشتر گوتمان، دووهمین به‌سه‌رهاته له سوورپهتی (المائدة) دا که خوا ﷺ باسی کردوه، دیاره سوورپهتی (المائدة) جگه لهو چوار به‌سه‌رهاته که ئه‌وانیش ههر کومه‌ئیک یاسای شه‌رعییان لئ ودرده‌گیرین، نایه‌ته‌کانی دیکه ههموویان باسی یاسا شه‌رعییه‌کانن، له یه‌که‌م نایه‌ت تا کۆتا نایه‌ت، جا ئهم به‌سه‌رهاته به به‌سه‌رهاتی قابیل و هابیل ناسراوه، ههرچه‌نده ناوی قابیل و هابیل نه له قورئاندا، وه نه له سوننه‌تی سه‌حیحی پیغهمبه‌ردا ﷺ نه‌هاتوه، باشه ئه‌دی له کوی هاتوه؟ له په‌یمانی کۆن، له ته‌ورات ودرگیراوه، ئهو به‌سه‌رهاته به‌و شیوه‌یه ده‌ست پی‌ده‌کات خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ﴾، وه به‌سه‌ریاندا بخوینه‌وه هه‌والی دوو کوره‌که‌ی ئاده‌م، به شیوه‌یه‌کی هه‌ق، واته: به شیوه‌یه‌کی راست، به شیوه‌یه‌ک که جیگه‌ی دنیای بی، وه له چه‌ند شوینیکی دیکه‌دا خوای په‌روه‌ردگار ئهم رسته‌یه‌ی فه‌رموو: ﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ﴾، بو وینه: له سوورپهتی (الأعراف) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾، به‌سه‌رهاتی ئهو که‌سه‌یان به‌سه‌ردا بخوینه‌وه که نایه‌ته‌کانی خو‌مانمان پیدا بوون، واته: شاره‌زمان کردبوون له نایه‌ته‌کانی خو‌مان، دیاره رووی دواندن له پیغهمبه‌ری خوا موحه‌مه‌ده ﷺ له دوی ئه‌ویش رووی دواندن له ههر که‌سیکه که قورئان ده‌خوینئ، یانی: هه‌والی دوو کوره‌که‌ی ئاده‌میان به شیوه‌یه‌کی هه‌ق به‌سه‌ردا بخوینه‌وه، ئنجا دیته‌ سه‌ر هه‌واله‌که‌و به‌سه‌رهاته‌که باس ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿إِذْ قَرَّبًا قُرْبَانًا﴾، کاتی که قوربانیه‌کیان کرد، واته: ههرکامیکیان قوربانیه‌کی کرد، قوربانیه‌ی وهك پیشتر باس‌مان کرد ههر کرده‌وه‌یه‌که که ئینسان پی له خوا نزیک ببیته‌وه، ئه‌وه مانای زمانه‌وانیه‌که‌ی، له ئه‌سلی زماندا (القُرْيان: مَا يَتَّقِرُّ بِهِ إِلَى اللَّهِ)، به‌لام مانا عورفییه‌که‌ی بریتیه له سه‌ربرینی ئازه‌ئیک بوئه‌وه‌ی که ئینسان پی له خوا نزیک ببیته‌وه، ئنجا وهك

ئەم بەسەرھاتەش دەلالەتی لەسەر دەکات، ھەر شتێک ئینسان بیکات بۆئەوێ پێی لە خوا نزیك بپێتەو، پێی دەگوتری قوربانی، ئەو دوو کورە ئادەم وەك گۆتمان نە لە قورئاندا، نە لە سوننەتدا نەھاتو، ناویان چییە؟ دوایی باسی دەکەین، بەلام لە پەیمانی کۆندا (قاین و ھابیل) ھاتوون، بەلام لە کتیبە ئیسلامی و سەرچاوە ئیسلامیەکاندا گوتوویانە: (قابیل و ھابیل) کە دیارە قابیل کورە خراپەکەییە و ھابیل کورە باشەکەییە، ئەوانە سەر و قوربانیان کردووە بۆ لە خوا نزیکبوونەو، وە باس نەکراوە ئەو قوربانییەیان بۆچی کردو؟ دوایی باسی دەکەین لە مەسەلە گرنگەکاندا، ﴿فَقُتِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُنْقَبَلْ مِنَ الْآخِرِ﴾، یەکیکیان قوربانییەکە لێ قبوول کرا، لێی وەرگیرا، وە یەکیکیان لێی وەرنەگیرا لەبەرچی؟ یەکیکیان لێی وەرگیراوە ئەو دیکیان لێی وەرنەگیراوە؟ ھۆکاریکی ھەبوو، بە بەلگە ئەو کە دوای ئەو قوربانییەکە لێ وەرنەگیراوە، بەو دیکی گوتو: ﴿قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ﴾، واتە: گۆتی: بە تەئکید دەتکوژم، وە ئەو کە قوربانییەکە لێ وەرگیراوە گۆتی: ﴿قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾، بیگومان خوا تەنیا لە پارێزکاران وەردەگرێ، تەنیا کردووە پارێزکاران وەردەگرێ، لێرەو بۆمان دەردەکەوێ کە ئەو دوو مەیان کە قوربانییەکە لێ وەرنەگیراوە، پارێزکار نەبوو، واتە: یان قوربانییەکە بۆ خوا نەبوو، یان بە شیوہیەکی باش نەبوو، یان نە بۆ خوا بوو نە بە شیوہیەکی باشیش بوو، چونکە پارێزکار (مُتَّقِي) کەسیکە:

یەکەم: کردووەکە بەپێی شەرع ئەنجام بدات.

دوو: تەنیا بۆ خواش ئەنجامی بدات، واتە: ھەم لە ئەنجامدانی کردووەکەیدا شوینی شەرع بکەوێ، وە ھەم ئیخلاصیشی ھەبێ و ئەنجامدانی ئەو کردووەیە تەنیا بۆ خوا، وە مەبەستی پێ لە خوا نزیك بوونەو، جا ئەو دوو مەیان دیارە لە پارێزکاران نەبوو، بۆیە قوربانییەکە لێ وەرنەگیراوە، ئنجا یان یەکیک لە دوو مەرجەکانی ناتەواو بوو، واتە: قوربانییەکە یان شەرعیی نەبوو، یان باش نەبوو، یاخود لەبەرئەو کە بۆ خواش نەبوو باشیش نەبوو.

کەواتە: ئەو دوو کورەیی ئادەم سەر و قوربانیان کردووە، یەکیان لێی وەرگیراوە، ئەوی دیکەیان لێی وەرنەگیراوە، ئنجا ئەووی کە قوربانیەکی وەرنەگیراوە، بەووی دیکەیی گوتووە: دەتکوژم، ئەویش گوتوویەتی، بیگومان خوا تەنیا لە پارێزکاران وەردەگیرێ، ئنجا ئایا ئەمە چی لێ وەردەگیرێ؟ ئەووی لێ وەردەگیرێ کە من ئەو قوربانییەکی کە کردومە، هەم شتیکی باشم کردۆتە قوربانی، هەم بۆ خواشم بوو، هی تۆ دیارە ئەم دوو مەرجەیی تێدا نەبوون، یەکیکیان یان هەردووکیان، بۆیە خوا لێی وەرنەگرتووی، کەواتە: سووچی من نیە، سووچی خۆتە کە قوربانییەکتە وەرنەگیراوە، مانای وایە تۆ من بە بی بەلگە و پاسا و دەکوژی، ئنجا ئەووی کە

قوربانییەکی لێ وەرگیراوە بەردەوام دەبێ و دەلێ: ﴿لَيْنُ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ

لِنَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِلَيَّ أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾، ئەگەر تۆ دەستم بۆ درێژبکەیی تاکو بمکوژی، من دەست بۆ تۆ درێژ ناکەم کە بتکوژم، بیگومان من لە خوای پەروردگاری جیهانییەکان دەترسێم، ئەمەش ئەووی لێ وەردەگیرێ کە کورە صالحەکی، دەلێ: دەستت بۆ درێژ ناکەم بۆ کوشتنت، بەلام ئەدی بۆ بەرگری لەخۆکردن؟ ئەووی ئەفی نەکردووە! بۆیە زانایان زۆر مشتومریان لەو بارەووە هەیە، گوتوویانە: دیفاع لەخۆکردن فەرزه، ئەدی چۆن لێردا، دەلێ: من دەست درێژ ناکەم بتکوژم؟! وەلامەکی ئەوویە کە دەلێ: دەستت بۆ درێژناکەم بۆ کوشتنت، بەلام نەگوتووە: دەست درێژناکەم بۆ نەهێشتنت کە بمکوژی، چونکە خۆ کەسیک بەلێ: دەتکوژم، نابێ ملی بۆ راگری، ئەمە ئەووی لێ وەرناگیرێ، وەک دوایی باسی دەکەین، ئنجا هۆکاری ئەو کە دەست بۆ کوشتنی باریەکی درێژ ناکات، چییە؟!

بەو پاساوی دەداتەو، ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾، بیگومان من لە خوای

پەروردگاری جیهانییەکان دەترسێم، کەواتە: کەسیک ترسی خوای لە دل دابی، خوینی خەلک بە ناھەق نارێژی، ئنجا لەسەر هەلوێستی خۆی بەردەوام دەبێ و دەلێ:

﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاؤُ الظَّالِمِينَ﴾،

من دەمەوی گوناھیی من و گوناھیی خۆشت لەگەڵ خۆت بەریەووە^(۱)، گوناھیی من و

(۱) باء، یبوء، رجع، یرجع، گەرایەووە، دەگەریتەووە.

خۆشت لەگەڵ خۆ بەری بۆ قیامەتی بۆ لای خوا، ﴿فَتَكُونُ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾، لە ریزی هاوەلانی ئاگر، یان لە ریزی خاوەنانی دۆزەخ بی، ئەمەش ئەوەی لێ وەرەگیرێ کە ئینسان لە ئەنجامی گوناح کردندا دەبێتە هاوەلی دۆزەخ، یاخود دەبێتە خاوەنی دۆزەخ، ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾، ئەوەش سزای ستمکارانە کە تۆ ستم بکە لە من، بە ناهەق بمرکوزی منیش پێم خۆشە گوناھی من و خۆشت هەلبگری، دوایی پروونی دەکەینەوه بۆچی گوتووینەتی گوناھی من و خۆشت؟ توێژەرەوان چەند مانایەکیان لەویدا لێکداوتەوه.

ئەجا خوا ﷻ هەلویستی کورپە ناصالحەکە باس دەکات ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾، نەفسی کوشتنی بڕایەکی بۆ ئاسان کرد، وشە (طَوَّعَ) دەلی: (الطَّوْعُ: الإِنْقِيَادُ) وه (تَطَوَّعَ) بریتیه له ئەنجامدانی کردەوهیهک کە پێیهوه پابەند نەکراوی، لەسەرت پێویست نیه، خۆبەخشانه ئەنجامی دەدی، (طَوَّعَتْ) توێژەرەوان بە (سَهَّلَتْ) و (زَيَّنَتْ) و (سَوَّلَتْ) بە هەرسێکیان لێکیان داوتەوه، واتە بۆی ئاسان کرد، بۆی جوان کرد، دنهیداو هانیدا، ئنجا ئایا نەفسی بۆچی هانیدا؟ ﴿قَتْلَ أَخِيهِ﴾، کوشتنی بڕایەکی بۆ ئاسان کردو بۆی هاندا، ﴿فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾، ئەویش کوشتی و لە زیان باران بوو، لێردا ئەم نایەتە موبارەکە ئەوەی لێ وەرەگیرێ، کە هەرچی گوناها هەرچی تاوان و خراپەیه، ریشەکە دەگەرێتەوه بۆ نەفس، لەوبارەوهش خوا فەرموویەتی: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ ﴿۵۳﴾ یوسف، واتە: بیگومان نەفس زۆر فەرمان بە خراپە دەکات، واتە: هەرچی هەلسوکەوتی ئینسانە لە خێرو لە شەر، ریشەکە لێردەوهیه، بۆیه پێغه مەبەر ﷺ له فەرمايشتیکی صەحیح دا باسی تەقوای کردوه، فەرموویەتی: ﴿التَّقْوَى هَا هُنَا، وَيَشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۷۷۱۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۶۴۸۷)}، واتە: تەقوا لێره دایه، تەقوا لێره دایه، تەقوا لێره دایه، ئامازە بۆ سینگ موبارەکی کرد، واتە: ریشە تەقواو هاندەری تەقوا له سینە و دلی ئینسانەوهیه، هەرودها هی گوناھیش بە هەمان شیوه.

ئنجاء خواتین باسی ئەو دەکات کە هابیل دیارە یەکەمین مەرۆف بوو کوزراوە بە دەستی قابیل، یاخود یەکیک لە دوو کورەگە ی ئادەم کە کورە صالح و چاکەگە ی بە دەستی کورە خراپەگە ی کوزراوە، یەکەمین ئەزمونی کوشتن بوو، بۆیە نەیزانیوە تەرمەگە ی چی لێ بکات، جا لە تەفسیرەکاندا زانیان خەیاڵی خۆیان خستۆتە سەری، هەبوو گوتوو یەتی: چل رۆژ بە کۆلیەو بوو، هەبوو گوتوو یەتی: سائیک بە کۆلیەو بوو، هەبوو گوتوو یەتی: حوت سال بە کۆلیەو بوو، جەنازەگە ی لێ بۆتە بە لاو نەیزانیوە چی لێ بکات! ئەگەر بەجیبی بەیشتبایە، دڕندە دەیانخوارد، بۆیە زۆر ئەزیەتی پێو کیشاوە، ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾، خوا قەلەرەشەگە ی نارد زەوی دەکوڵی، (بَحَث) یانی: لێی کۆلیەو بە دوای گەوت، لێی گەرا، ئنجاء لێردا ﴿يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾، واتە: بە دەنووی، یان بە چرپوو کەکانی زەوی هەلەکوڵی، قەلەرەشەش بۆخۆی عادی وایە شت دەشاریتەو، زەوی هەلەکوڵی و شتەگە ی تێدەخات، ئنجاء بۆچی خۆی پەروردگار ئەو قەلەرەشەگە ی ناردو لە پێشچاوی قابیل، واتە: کورە خراپەگە ی زەوی بکوڵی؟! ﴿لِيرِيَهُ، كَيْفَ يُؤَرِي سَوَاءَ أَخِي﴾، بۆئەو ی پێی پێشانیدا چۆن تەرمی براهەگە ی بشاریتەو، ﴿سَوَاءَ﴾، بە مانای عەرپەت دی، یان بە مانای هەرشتیك دی کە مەرۆف دەرگەوتنی پێ ناخۆش بی، دیارە ئەویش وەك چۆن ئینسان پێی ناخۆشە عەرپەتی دەرگەوی، ئەویش پێی ناخۆش بوو، تەرمی ئەو براهە ی بە کۆلیەو بی، وە پێشی ناخۆش بوو داینی و دڕندە بیخوات، لەبەرئەو وەك شتیك بە ملیەو بوو، بۆیە خۆی پەروردگار ئەو قەلەرەشەگە ی ناردو، بەلام نایا چۆنی ناردو چی کردو؟ هەروا لە خۆو گلی هەلکوڵیو شتیکی تیخستو؟ دەگونجی، وە دەشگونجی وەك هەندیك لە تویژەرەوان دەلین: خوا دوو قەلەرەشی ناردوون یەکیان یەکیان کوشتو زەوی هەلکەندو، کە لەشی قەلەرەشە مردووگە ی لەبن گلی ناوو، خۆلی بەسەردا کردو، بۆئەو ی مردووناشتن فیری مەرۆف بکات، ﴿قَالَ يٰوَيْلَتَىٰ اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُونَ مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ فَاُورِي سَوَاءَ اَخِي فَاَصْبَحَ مِنَ الْاٰنْدَمِيْنَ﴾، (قابیل

يان كورە بكوژە كە) گوتى: ھەى ھاوار بوۆمن، ھەى داخو ھەسرەت ھاوار بوۆمن، ئايا من دەستەوستان بووم كە وەك ئەو قەلەرەشەيەشم پى بكرى! كە تەرمى براپەكەم بشارمەو، بەقەدەر ويشم لى نەزانى!! بوپە لە پەشىمانان بوو، واتە: پەشىمان بووۋە كە چەند سەعات يان رۆژە، يان چەند مانگو سالە، بەلام پىموانىيە مانگو سال بووبى، چەند سەعات يان ئەوپەرى چەند رۆژىك ئەو جەنازەيەى بەكوئىيەو ھەلگرتەو، فكري پى نەشكاو ھەبن گلى بنى و بيشارىتەو، لەبەرئەو پەشىمان بوو لە بە كۆل ھەلگرتەكەى، كە ئەو ھەموو ماوئەيە ماوئەتەو، نەك لە كوشتەكەى پەشىمان بووبى، وەك دوايى روونى دەكەينەو.

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە یە کەم: کە دەفەر موی: ﴿ **وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ** ﴾. زانیان

چەند ھەلۆ ھەستە یەکیان لە بەردەم ئەم رێستە قورئانییەدا کردوون:

یە کەم: ئایا ئەو دوو کورە کورپی راستەوخۆی ئادەم بوون؟ واتە: لە ئادەم و ھەووا بوون، یاخود نەو ھەوویان بوون، یان کورپی نەو ھەوویان بوون؟ تەنانەت ھەندیک گوتووین: لە بەنی ئیسرائیل بوون، بەلام ئەو ھەووی دەردەکەوی، ئەو ھەووی کە کورپی ئادەم خۆی بوون، لە بەرچی؟

(۱) وشە (بنی آدم) کورپی راستەوخۆ دەگەییەنی، مەگەر نیشانە یە کە ھەبێ لەو مانایە لایدا.

(۲) کورە بکوژە کە لە کۆتایی بەسەر ھاتە کەدا کە دەئێ: ﴿ **قَالَ يَوَلِّتَنِي أَعَجَزْتُ أَنْ**

أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغَرَابِ فَأُورِي سَوَاءَ أَخِي ﴾، واتە: ئەی ھاوار بۆ من داخ و ھەسەت بۆ من، ئایا دەستەوسان بووم کە وەك ئەو قەلەر ھەشیە بە! بەلگە یە لەسەر کورپی راستەوخۆی ئادەم بوونیان، چونکە ئەگەر ھاتباو بکوژ کورپی راستەوخۆی ئادەم نەبووایەو، یە کەم قەتل نەبووایە کە دەکرا لەسەر زەوی، دەیزانی چۆن بشاری تەو، بەلام دیارە ئەزموونی نەبوو، وە یە کەم مەرووف بوو بکوژرێ، بۆیە ئەزموونی شارندنەو بە خاک سپاردنی نەبوو، ناچار بوو لە قەلەر ھەشیە فیڕبی، کە واتە: ئەمە بەلگە یە لەسەر ئەو کە کورپی ئادەم بوون، چونکە ئەگەر نەو ھەووی بوونایە، یاخود دوور بوونایە، تا ئەو کاتە چەند بەشەر دەکوژران و دەمردن و بە خاک دەسپێردران، پێویستی بەو نەدەبوو قەلەر ھەشیە کە فیڕی بکات.

دوو ھەم: دەربارە ی ناویان: ئایا قابیل و ھابیل ناویان لە کوێ دا ھاتو؟!

وەك گوتەم لە کتیبە ئیسلامییەکاندا لە تەفسیرەکاندا دەئێ: ناویان قابیل و ھابیل بوو، کورە خراپە کە ناوی قابیل بوو، کورە چاکە کەش ناوی ھابیل

بووه، جا ههندیك له توپژرهوانی قورئان جار جار وایانزانیوه زمانی عه‌په‌بی تاكه زمانیك بووه كه به‌شهر قسه‌ی پیکردوه!! ئیدی هه‌ئساون بۆ هه‌موو وشه‌یه‌ك لییان کۆلیوه‌ته‌وه ریشه‌ی له عه‌په‌بی دا یانی چی؟ بۆ وینه: هی نووح گوتوو یانه: ئه‌وه له‌به‌رئه‌وه‌ی كه زۆر (نُوح) ی کردوه، زۆر شین و گریانى کردوه، بۆ ئه‌و خه‌لكه‌ی كه دوایی به‌ تۆفان هه‌مووی مردوه، له‌به‌رئه‌وه‌ خوا ﷻ ناوی لیئاوه نووح، هه‌روه‌ها ناوی پنیغه‌مبه‌رانی دیکه‌ش و گه‌له‌کانیان و شوپنه‌کانیشیان به‌ هه‌مان شیوه‌ كه ئه‌وانه هه‌چیان وانین، چونكه ئه‌و ناوانه عه‌جه‌میین، هه‌ر خوا ده‌زانى به‌و زمانانه چ مانایه‌گیان هه‌بووه، ئنجا كه ده‌گوترى: ناوی عه‌جه‌میی، مانای وایه عه‌په‌بی نه‌بووه، تا بیه‌یه‌وه سه‌ر ره‌گو ریشه‌یه‌کی عه‌په‌بی، دوایی مانایه‌کی عه‌په‌بی لى‌وه‌رگيرى، (نووح) یش و (ئیب‌راهیم) یش و (شوعه‌یب) یش و ئه‌و ناوانه‌ی دیکه‌ش هه‌موویان، وه‌ك: (مووسا) و (عیسا) و (قابیل) و (هابیل) و (هارووت) و (مارووت) و هه‌موویان پێیان ده‌گوترى: ناوی عه‌جه‌میه‌کان (الأسماء العجمية)، ئنجا ئایا بۆچی له قورئاندا ناویان نه‌هاتوه؟! جارى دیکه‌ش باسمان کردوه، كه له قورئاندا ته‌نیا ئه‌و شتانه‌ی كه تیگه‌یشتن له ئایه‌ته‌کان و تیگه‌یشتن له‌و به‌سه‌ره‌هاته، په‌کی له‌سه‌رى كه‌وتوه، باس ده‌کرى، ئه‌مما قورئان ناچیت هه‌موو ورده‌کاریه‌کان باس بکات، ئه‌گه‌ر قورئان ورده‌کاریه‌کانی هه‌موو باس کردبان، گۆچانه‌که‌ی چه‌زه‌تی مووسا چه‌ند مه‌تر بووه‌و؟ چه‌ند بست بووه‌و؟ له چ دارێك بووه‌و؟ چۆن بووه‌و؟ كه‌شتیه‌که‌ی نووح چه‌ند قات بووه‌و؟ چۆن بووه‌و؟ چه‌ند مه‌تر بووه‌و؟ چه‌ند نه‌فه‌رى سوار بووه‌و؟ ئه‌وانه هه‌چ باس ناکات، به‌لكو قورئان دینى نیوه‌رپۆکی ئه‌و به‌سه‌ره‌هاته و نیوه‌رپۆکی ئه‌و بابه‌ته باس ده‌کات، ئه‌گه‌رنا قورئان چه‌نده، ده‌بوو سه‌د هه‌ینده‌ی دیکه بووایه، به‌لام ناوی قابیل و هابیل له په‌یمانى کۆن وه‌رگه‌راون، له (په‌یمانى کۆن، سifers ته‌کوین ئیصباح: ٤)^(١) له ژیر ناوونیشانی (تقدمتا قاین وهابیل) دا هاتوه: (وَعَاشَرَ آدَمَ حَوَّاءَ زَوْجَتَهُ فَحَبَلَتْ وَوَلَدَتْ قَايِينَ إِذْ قَالَتْ اقْتَنَيْتُ رَجُلًا مِّنْ عِنْدِ الرَّبِّ لِيُعَذِّبَنِي فَأَعَذَّبَ الرَّبُّ لِيَ أَخَاهُ هَابِيلَ)، واته: ئاده‌م له‌گه‌ل هه‌وای هه‌وسه‌رى

جووت بوو (سەلامی خوایان لێ بێ)، دووگیان بوو، وە قایینی بوو، حەووا گوتی: لەلایەن پەروردگارمەوه پیاویکم پەیدا کرد، (یان: کورپکم بوو)، دوایی دووبارە کە بەیەگەوه جووت بوون، ئەمجارە هابیلی بوو.

کەواتە: لە پەیمانی کۆندا (قاین و هابیل) و زانیانی خۆشمان واپێدەچێ هەر لێره وەریانگرتبێ.

ئەجا کە دەفەرموێ: ئەو بەسەرھاتەیان بە هەق بەسەردا بخوینەوه، دوو واتای هەن:

مانای یەگەمی: واتە: هەق و حیکمەتی تێدایەو، حیکایەتی بەر ئاگردان نیە، ئەوه نیە هەر قسە بێ و گیردراوه بێ.

مانای دووہمی: واتە: راست و دروست و واقعی یە و رەمزو هێما نیە، دیارە خوای زاناو شارەزا زانیویەتی هەندیک لە توێژەرەوان گوتووینانە: ئەو بەسەرھاتەو هەندیک لە بەسەرھاتەکانی دیکە قورئانیش، بەسەرھاتی رەمزین، هێمان و مەرج نیە پووداویک بن پووین دابی، بەلکو ئەوه وەک رەمزو هێمایەکە کە خوای پەروردگار فەرموویەتی، بەلام وانیه بەسەرھاتەو رووشیداوه و واقعییە و هەقە^(١).

مەسەلە ی دووہم: کە دەفەرموێ: ﴿إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُنْقَبَلْ

مِنَ الْآخِرِ﴾، کاتیک کە قوربانییەکیان کرد، واتە: هەرکامێکیان قوربانییەکی کرد، یەکیان قوربانیهکە لێ وەرگیرا، یەکیان لێ وەرناگیرا، ئایا قوربانیهکە چی بوو؟ ئیمە جار جار هەندیک زانیاری کە لەگەڵ سیاقی

(١) ژمارەیهک نووسەری عەلمانی و تووشی ئەو جۆرە هەلەیه بوو و ن، کە بیگومان مەگەر لێی پەشیمان بووبنەوه، ئەگەرنا بەهۆیەوه فەریان بەسەر ئیسلامەوه نامین، بپوانە: (العلمانیون والقرآن الکریم، تاریخية النص) د. أحمد إدريس الطعان. المدخل التاريخي (الأسطوري): ص٥٤٧-٥٨٣، کە ناوی هەرکام لە:

(طه حسين و أمين الخولي و محمد أحمد خلف الله و محمد أركون و نصر حامد أبو زيد و هاشم صالح و القمني و خالد السعيداني) ی هیناوه کە هەلگری ئەو جۆرە بیروکەیه بوون، بەلام (طه حسين) دوایی لێی پەشیمان بوتهوه.

نایه‌ته‌کاندا ده‌گونجین و دژ ناوه‌ستن، هه‌ندیك ورده‌کاری که له په‌یمانی کۆندا له په‌یمانی نویدا هه‌یه ئیستیفاده‌یان لی ده‌کەین، توپژهره‌وانی قورئانیش هه‌موویان یاخود زۆربه‌ی هه‌ره زۆریان وایانکردوه، چونکه ئه‌وه تیشکی زیاتر ده‌خاته سه‌ر هه‌ندیك بابته، ئنجا پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له فه‌رمایش‌تیکدا فه‌رموویه‌تی: ﴿حَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرْجَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٣٢٧٤) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو}، واته: له به‌نی ئیسرائیله‌وه شت بگپرنه‌وه و سه‌غله‌تیبتان له‌سه‌ر نیه، یانی: ئه‌وه‌ی که پیچه‌وانه‌ی نایه‌ته‌کان نیه، وه له‌گه‌ل رووحی ئیسلام و عه‌قیده‌ی ئیسلامی دا دژ ناوه‌ستی.

له په‌یمانی کۆندا له (سفر التکوین: الإصحاح: ٤) ده‌لی: (وَكَانَ هَابِيلُ رَاعِيًا لِلْغَنَمِ، أَمَّا قَايِنُ فَقَدَ عَمِلَ فِي فَلَاحَةِ الْأَرْضِ، وَحَدَّثَ بَعْدَ مَرُورِ أَيَّامٍ، أَنْ قَدَّمَ قَايِنُ مِنْ ثَمَارِ الْأَرْضِ قُرْبَانًا لِلرَّبِّ، وَقَدَّمَ هَابِيلُ أَيْضًا مِنْ خَيْرَةِ أَكْبَارِ غَنَمِهِ وَأَسْمَنَهَا فَتَقَبَّلَ الرَّبُّ قُرْبَانًا هَابِيلَ وَرَضِيَ عَنْهُ لِكِنَّهُ لَمْ يَتَقَبَّلْ قُرْبَانَ قَايِنَ وَلَمْ يَرْضَ عَنْهُ)^(١)، واته: هابیل شوان بوو، (واته: مه‌ردار بوو)، قایینیش زه‌وی ده‌کیلاو جوتیار بوو، دوا‌ی تیپه‌پینی چه‌ند رۆژیک، قایین له به‌روبوومی زه‌وی (که دیاره کشتوکالی کردوه، له ته‌فسیره‌کاندا هاتوه: باقه‌ دانه‌ویله‌یه‌کی هیناو تیپه‌گه‌را له نیو ده‌غله‌که‌ی دا کام گوته‌ بی دانه، یان دانه‌که‌ی به‌ که‌لک نایه‌ت، ئنجا گه‌نم بووه، جو بووه، مه‌ره‌زه بووه، هه‌رزن بووه)، باقه‌یه‌کی کرده خپرو سه‌ده‌قه‌و قوربانیی، بوئه‌وه‌ی پی له په‌روه‌ردگار خوا نزیك بیته‌وه، هابیلیش که خاوه‌ن مه‌ر بوو، ئه‌ویش تیپه‌گه‌را له نۆبه‌ره‌ی مه‌ره‌که‌ی کامه‌یان له هه‌موویان قه‌له‌وتره‌و چاکتره، یه‌کیکی کرده قوربانیی، په‌روه‌ردگار قوربانیی هابیلی وه‌رگرت، وه لیی رازی بوو، به‌لام قوربانیی قایینی وه‌رنه‌گرت و لیی رازی نه‌بوو.

دیاره هابیل که مه‌ردار بووه کامه مه‌ری قه‌له‌وو چاکه ئه‌وی کردۆته خپر، خواش لیی وه‌رگرتوه، ئینسان شتیك که پیشکه‌شی خوا‌ی ده‌کات، ده‌بی باش بی، به‌لام قایین که جوتیار بووه کام دانه‌ویله‌ خراپه، ئه‌وه‌ی بو خوا کردۆته خپرو قوربانیی، بویه خوا‌ی په‌روه‌ردگار لیی وه‌رنه‌گرتوه.

(١) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، ص ١٧، ١٨.

ئنجایا هۆکاری ئەوه چی بووه که قوربانییان کردوه؟ له قورئاندا باس نەکراوه و له سوننەتی پێغەمبەریشدا ﷺ نەهاتوه، بەلگه له قورئان و سوننەتدا هەر باسی نەکراوه، که هی یهکیکیان مەر بووه، هی یهکیکیان دانەویڵه و کشتوکال بووه، وه له پهیمانی کۆنیشدا نەهاتوه، که له بهرچی ئەو قوربانییهیان کردوه؟ واپێدهچێ که تەنیا بۆ له خوا نزیك بوونهوه ئەو قوربانییهیان کردبێ، بەلام له تەفسیرهکاندا بۆ وینە: خاوەنی تەفسیری (التفسیر الکبیر)^(١) دا ئەوه دهگیرێتەوه، که: حهوا هەر سکهی دووانه‌ی ده‌بوو، کورپک و کچیک، وه دووانه‌ی سکی پێشو، بۆیان هه‌بوو له‌گه‌ڵ دووانه‌ی سکی دوایی دا هه‌وسه‌رگیری بکه‌ن، واته‌ ئەو کور و کچه‌ی که پێشی بوون و خوشک و بران، بۆیان نەبوو له‌گه‌ڵ یه‌کدیدا هه‌وسه‌رگیری بکه‌ن، چونکه هه‌یج به‌شهری دیکه له‌سه‌ر زه‌وی نەبوون، ئەدی چۆن وه‌چه‌ په‌یدابێ؟ بۆیه له‌گه‌ڵ دووانه‌ی سکی دواییدا خوشکه‌کانیان ده‌دا به‌یه‌کدی، وه‌ک ده‌لی: ژن به‌ ژنیا‌ن پێ ده‌کردن، ئنجا ده‌لی: خوشکه‌که‌ی قایین (له‌ تەفسیره‌کاندا ناوه‌که‌شی هه‌ناوه) زۆر جوان بوو، وه خوشکه‌که‌ی هه‌بیل ناشرین بوو، ده‌بوو بشیانده‌ن به‌ یه‌کدی، چونکه هه‌یج کامیا‌ن خوشکه‌که‌ی بۆ خۆی نه‌ده‌شیا، بۆیه‌ش هی ئەو سکه‌ی دیکه بۆ ئەوسکه‌ ده‌شیا، چونکه هه‌یج به‌شهری دیکه له‌سه‌ر زه‌وی نەبوون، چونکه یه‌کێک بۆی هه‌یه‌ بلێ: چۆن ئەوه ده‌بێ، خۆ هەر هی باب و دایکیک بوون، ده‌لێین: به‌لێ، به‌لام هه‌یج چاری دیکه نەبوو، ئنجا قه‌بیل رازی نەبوو خوشکه‌ جوانه‌که‌ی خۆی بدا به‌ هه‌بیل و گو‌تی: ده‌بێ بۆخۆم بێ، ئاده‌م و هه‌واش سه‌لامی خوا‌یا‌ن لێ بێ گو‌تیا‌ن: رۆله‌ پیت ناشی به‌ پێی شه‌ریعه‌تی خوا، سه‌ره‌نجام بووه مشتومریا‌ن، ئنجا ئاده‌م پێی گو‌ت: باشه‌ قوربانیی بکه‌ن، کامه‌تان قوربانییه‌که‌ی وه‌رگیرا، با خوشکه‌ جوانه‌که‌ بۆ وی بێ، که قوربانییه‌که‌یا‌ن کردوه، دیا‌ره‌ قوربانیی هه‌بیل وه‌رگیراوه، ئنجا هه‌رچی بووبێ، مەر بووبێ، وه‌ک له‌ په‌یمانی کۆندا ده‌لی، یا‌ن هه‌ر شتی‌ک بووبێ، قوربانییه‌که‌ی وه‌رگیراوه، قوربانیی قایین یا‌ن قه‌بیلیش وه‌رنه‌گیراوه، ئیدی سه‌ره‌نجام وه‌ک شه‌ریعه‌ته‌که‌ بریاری داوه، به‌و شیوه‌یه‌ بووه، ئەو خوشکه‌ جوانه‌ بۆ ئەو بووه، دیا‌ره‌ ئەوه‌یش له‌سه‌ر ئەوه‌ سه‌وودیی پێ بردوه.

ئنجایا چۆنیان زانیوه ئهو قوربانیهه قبول بووه، یان قبول نهبووه؟
نیشانهی قبول کرانی قوربانیهه که چی بووه؟ زانیان دوو رایان هه:

رای بهکهه: زۆربهی ههره زۆریان دهئین: نیشانهکهی ئهوه بووه، نهگهر
قوربانیهه که وهگرایی، ئاگریک هاتۆته خوارو سوتاندوووهتی، وهک له
تهفسیری سورتهی (آل عمران) دا باسمان کرد، له تهفسیری ئهو نایهتهدا که

دهفهرموی: ﴿ **الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ اِلَيْنَا اَلَّا نُوْمِنَ لِرِسُوْلِ حَتّٰی**

يَاْتِنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِ بِاَبَيِّنَتْ وَبِالَّذِي

قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٨٣﴾، واته: ئهوانهی گوتیان: ئیمه

خوا رایسپاردووین، برۆا به هیچ پیغهمبهریک نههینین، ههتا قوربانیههکیان
بو نهکات که ئاگر بئ بیسووتین، له بهر چاوی ئیمه، (خوا ﷺ دهفهرموی):
بلی: له پیش مندا پیغهمبهرانیک هاتن به بهلگه ئاشکراکانهوهو بهوهش که
گوتتان (واته: قوربانیهه ئاگر بیسووتین) ئهدی بوچی ههر کوشتیشتان؟
ئهگهر راست دهکهه؟! وه ئیمه لهوی باسمان کردوه که چۆن له سهردهمی
سولهیماندا، وه له سهردهمی ههندیك له پیغهبهرانی بهنی ئیسپرائیلهدا،
قوربانیهه کردوه ئاگر له پیش چاوی ههمووان هاتۆته خوارو ئهو
قوربانیهه سوتاندوهو، بوته خوئهمیش، ئهوه نیشانهی ئهوه بووه که قبول
کراوه، ئنجا زۆربهی زانیان رایان وایه که نیشانهی قبولکرانی
قوربانیهه که، ئهوه بووه که ئاگر بیته خوارو بیسووتین.

رای دووهه: موحاهید رایهکی پیچهوانهی ههیه، دهئین: نیشانهی وهرنهگیرانی
قوربانیهه که ئهوهبووه که ئاگر بیسووتین.

بهلام دیاره رای زۆربهیان راستره، وه نایهتهکهی (آل عمران) ییش بهلگهیهتی،

چونکه نایهتهکه دهفهرموی: ﴿ **حَتّٰی يَاْتِنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ** ﴾، واته:

قوربانیهه که ئاگر بیخواو بیسووتین، مانای وایه قبول کراوه، کهواته: نیشانهی
قبولکرانی قوربانیههکان ئهوهبووه ئهگهر وایی و ئهوهی پهیمانی کۆن راست
بئ، دهبی ئاگر له ئاسمان هاتبیته خوارو مههرهکهی هابیلی سووتاندبئو، باقه

دانهوێڵەکەى قابیلیش هەر لەوێ بوو نەیسوتاندووە، مانای وایە قبوول نەکراوە، یاخود نیشانهیهکی دیکە هەبوو، خۆی پەروردگار بە وحی بە ئادەمی گوتووە، کە ئەو قوربانیی هابیلەم قبوول کردووە، قوربانیی قابیلیش قبوول نەکردووە.

مەسەلەى سێیەم: کە دەفەرموئ: ﴿ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴾

واتە: ئەو کە قوربانییەکەى وەر نەگیرابو بەوێ دیکەى گوت: بە تەئکید دەتکوژم، ئەویش گوتی: بێگومان خوا تەنیا لە پارێزکاران قبوول دەکات، یەکیەک بۆی هەیه بۆی: ئەو کەى وەلامی ئەو قسەیهیه؟ ئەو دەئى: دەتکوژم، ئەویش دەئى: بێگومان خوا لە پارێزکاران قبوول دەکات، ئەو کە گوتووێت دەتکوژم، دیارە بە هۆى حەسوودییهوێهەو لەبەر ئەوێ قوربانییەکەى قبوول نەکراوە حەسوودیى پى بردووە، حەسەد پالی پێوەناوە کە بیکوژى و هەرەشەى لى بکات، بەلام ئەو وەلامە گونجاو نیه لەگەڵ ئەو هەرەشەیهى ئەودا کە بۆی: خوا تەنیا لە پارێزکاران وەر دەگرى؟!

لە وەلامدا دەئین: نەخیر، ئەو وەلامیکى پى بە پێستە، بەلام قورئان بە کورتى شت دەفەرموئ، ناچى هەموو وەر دەکارێهەکان باس بکات، درێژەى وتووێژەکەیان ئاوايه قابیل گوتووێت: دەتکوژم، هابیلیش گوتووێت: بۆچى دەمکوژى؟ قابیل گوتووێت: ئەدى بۆچى قوربانى تۆ وەر گىرا، هى من وەر نەگىرا؟! (هابیل)یش گوتووێت: لەبەر ئەو هى تۆ وەر نەگىراوە، کە تۆ پارێزکارنى، کەواتە: خۆى پەروردگار ئەوێ کە (بیت القصید) و ئامانجى وتووێژەکەیه هیناویهتەى و ئەوێ دیکەى لى قرتاندووە، وە روویەکی گرنکی رەوانبێژى قورئان ئەوێهە کە بە کورتى مەبەستەکان دەفەرموئ، دیارە کاتیەک قسە کورت دەکریتەو، کە ئەوێ سیاق دەلالهتەى لەسەر دەکاو درێژەو وەر دەکارێهە، بیقرتینى، ئنجا کە دەفەرموئ:

﴿ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴾، ئەو بەراستى دەبى هەلوێستەى لە بەرانبەردا

بکەین، چونکە (ئىئما) ئامرازى کورت هەلەیان و چەسپاندن (أداة الحصر والإثبات)ە، واتە: بێگومان خوا بەس لە پارێزکاران قبوول دەکات و ئەوێ پارێزکار نەبى، کردووەکەى بەسەردا دەدریتەو، پارێزکارىش دەبى خۆى لە دوو شتى سەرەکی بپاریزى:

۱/ لە شىرك و پىبابازىيى، واتە: لە كردهوھەكەيدا خۆى بۆ خوا ساغ بكتەوھەو نىھتەكەى بۆ خوا بى، مەبەستى پىي لە خوا نزيكبوونەوھە بى.

۲/ كردهوھەكەى بەپىي شەرع بى و مۆرى شەرعى پىوھىي، واتە: ھەردووك مۆرى ئىخلاص و شوپىنكەوتنى پىوھىي، ديارە ھەر كەسىك خۆى لە شىرك و پىا نەپارىزى، ماناى وايە ئىخلاصى نىھ، وھ ھەر كەسىك خۆى لە لادان لە شەرىعت نەپارىزى، ماناى وايە پابەندىي و شوپىنكەوتن (اتباع)ى نىھ، كردهوھەكەيش ئەو دوو مەرجەى تىدا نەبىن، وھرناگىرى، كەواتە: گرنگ تەنيا كردهوھە نىھ، بەلكو گرنگ ئەوھەكە ئەو كردهوھەكە بە شىوھەكە بى قبول بى، كاتىكىش كردهوھە قبول دەبى، كە بەپىي شەرع بى و بۆ خوا بى، وھ ديارە بىجگە لە خواش ھىچ كەس بە مسۆگەرىي نازانى داخۆ ئەو كردهوھەكە قبول بوو، يان نا؟ لەبەرچى؟ لە سۆنگەى ئەوھەكە تەقوا پەنھانە، دوو مەرجەكەيشى يەككىيان ديارە بەپىي شەرع بوون، ئەوھە ديارە، بەلام ئىخلاصەكە بۆ خوا، پەنھانە، وھ خوا كە لىرەدا لەسەر زمانى ئەو كورە صالحە دەفەرموى: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾، دوايى خوا ﷻ بۆخۆى

پوونى دەكاتەوھە، كە تەنيا خوا بە تەقوا زانايە، دەفەرموى: ﴿... فَلَا تُرْكُوا

أَنفُسِكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ ﴿٣٢﴾ النجم، خۆتان چاك مەكەن، (واتە: خۆتان پاك و چاك پىشان مەدەن بە قسە)، خوا زانترە بەوھى كى پارىز دەكات.

كەواتە: خۆ بە قسە چاك و پاك پىشاندان خراپە، بەلام خۆ پاك و چاك كەردن بە

كەردەوھە، زۆر پەسندە، خوا دەفەرموى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ ﴿١٤﴾ الأعلى، ﴿قَدْ أَفْلَحَ

مَنْ زَكَّاهَا﴾ ﴿١﴾ الشمس، ئەوھە بە كردهوھە، بەلام بە قسە خراپە، يانى: تەزكىيە لە قورئاندا لە شوپىنكە نەھى لىكراوھە لە شوپىنكە فەرمانى پىكراوھە، نەھى لىكراوھە، ئەگەر ھەر بە قسە بى، وھ فەرمانى پىكراوھە، ئەگەر بە كردهوھە بى، بۆيە پىغەمبەر ﷺ لە فەرمايشتىكى صەحیح دا باسى تەقواى كردهوھە، فەرموويەتى: ﴿التَّقْوَى هَا هُنَا، وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ﴾ ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ

ئەو وەصفە لەخۆمدا ناهێنمە دی و خۆم بە شایستەیی ئەو نازانم سیفەتی دەستدریژکردن بۆ رشتنی خوینی بە ناھەق لەخۆمدا بێنمە دی.

ئنجالی لێردا ئیشکالیك دروست دەبی، ئایا ئەگەر کەسیك هەرەشەیی کوشتن لە تۆ بکات، شەریعەت فەرمانت پێ دەکات ملی بۆ راگری و بلیی: فەرموو بەمکوژە؟! عەقل ئەو قەبۆل ناکات، وە شەریعەتی خۆی پەروردگاریش بە پێی عەقل و فیطرەتی ئینسانان هاتو، کەواتە: ئەگەر بگوتری: وەك هەندیک لە تۆیژەرەوانی قورئان گوتووینانە ئەو جیاوازیی شەریعەتەکانە، واتە: لە شەریعەتی ئێمەدا بەئێ دروست نیە، مل بۆ بکوژ راگری، چەقۆی پێداپێنی و بتکوژی، بەئکو دەبی بەرگری لە خۆت بکە، بەلام رەنگە لە شەریعەتی ئادەمدا ئەو دەرفەتی بووبی؟

دەلیم: نەخیر، چونکە هەموو شەریعەتەکانی خوا لەگەڵ فیطرەتی ئینساندا دەگونجین، عەقل و فیطرەتی ساغیش خوازیاری ئەوین کە ئینسان بۆخۆی مل بۆ چەقۆ رانەگری و دەبی بەرگری لە خۆی بکات، ئەدی یانی چی کە لێردا دەلی: ئەگەر تۆ دەستم بۆ درێژبکە بۆ کوشتم، من دەست درێژ ناکەم بۆ کوشتنی تۆ؟ بۆ ئەم پرسیارە، سێ وەلام هەن:

یەك: یانی ئەگەر تۆ دەستپێشخەری کوشتنی من بی، من دەستپێشخەری کوشتنی تۆ نابم، بەلام ئەو مانای وانیه کە من بەرگری لە خۆم ناکەم.

دوو: ویستووێتی نامۆژگاری بکات کە بیسلەمینیتەو لە قەتل، واتە: تەنانەت ئەگەر تۆش بتهوی بەمکوژی، من تۆ ناکوژم، واتە: کوشتن هیندە شتیکی خراپە لە بەرانبەر کوشتنی تۆشدا من هەولنادەم بتکوژم، نەك هەر لە سەرەتاو دەستپێشخەری بکەم بۆ کوشتن.

سێ: کەسیك بویستری بکوژی، دروستە خۆی بە دەستەو بەدات، هەندیک وایانگوتو، وەك عوسمانی کوری عەفان خوا لێی رازی بی، کەسیك بزانی یان دەبی بەرانبەرەکە بکوژی، یان ئەو بکوژی، دروستە کەس نەکوژی و خۆی بە کوشتن بەدات، عوسمان خوا لێی رازی بی وایکردو، کە من ئەوهم پێ راست نیە، وە عوسمان خەلیفەیی سییەم، خوا لێی رازی بی، بۆیە

وایکرد، چونکه دەیزانی له بەرگری کردن و بەرهه‌ئستی کردنه‌که‌دا خوینیکی زۆر دەرژۆ و ئەویش هەر دەرژۆی، له‌بەرئەوه‌ گوتووێه‌تی: با خوین‌که‌م‌تر بپ‌رژۆ، ئەگەرنا ئەگەر ئومیدی ئەوه‌ بووایه‌و زانیبای هی‌زیک‌ی وای به‌ دەرژه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ ده‌توانن ئەو ئازاوه‌چی‌یانه‌ دوور بخه‌نه‌وه‌وه‌، له‌ کۆلی بکه‌نه‌وه‌، پیموانیه‌ گوتبای: ده‌ست مه‌که‌نه‌وه‌، به‌لام زانیویه‌تی شه‌رپکی بی ئەنجامه‌و دواپیش هەر ده‌یکوژن‌و، خه‌لک‌یک‌یش دەرژۆی، گوتووێه‌تی: با هەر من ببه‌ به‌لا گێره‌وه‌ی ئەو خه‌لکه‌.

که‌واته‌: قسه‌ی راست بو‌وه‌لامی ئەو ئیشکاله‌ ئەوه‌یه‌ که‌ هابیل نه‌یگوتوه‌ من به‌رگری له‌ خۆم ناکه‌م، به‌لکو گوتووێه‌تی ده‌ستپیشخه‌ری کوشتن‌ت نابم، وه‌ نایه‌ته‌که‌ش ئاوا ده‌فه‌رموی: ﴿ مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ ﴾، ئیدی نه‌یگوتوه‌ من هه‌یچ ناکه‌م و به‌رگری له‌ خۆم ناکه‌م و له‌ کۆل خۆم ناکه‌مه‌وه‌.

ئنجایا چۆنی کوشتوه‌؟ دیسان تو‌یژه‌ره‌وان زۆر شتیان گوتوه‌، له‌ په‌یمانی کۆندا ده‌لێ: خه‌وتبوو، غافل‌گیری کردو لێی ده‌خه‌فتا، ئنجا کوشتی، ئایا به‌ردیکی به‌سه‌ری داداوه‌؟ له‌ ته‌فسیره‌کاندا به‌ پێی خه‌یالی خۆیان چه‌ند شتیکیان گوتوه‌، به‌لام له‌ قورئاندا درێژه‌که‌ی باس نه‌کراوه‌وه‌، له‌ سوننه‌تیشدا نه‌هاتوه‌، گرنگ ئەوه‌یه‌ ده‌بی ناگاداری خۆی نه‌بووبی که‌ کوشتووێه‌تی، ئەگەرنا به‌ره‌و رووی چووبایه‌ که‌ بیکوژۆ، له‌ کۆل خۆی ده‌کرده‌وه‌ خوای به‌رزو مه‌زنیش شتیکی له‌وباره‌وه‌ باس ده‌کرد، شه‌رپک، ده‌سته‌ویه‌خه‌بوونی‌ک، به‌لام دیاره‌ راست باسی کوشته‌که‌ی ده‌کات بو‌یه‌ وای پێده‌چێ به‌ غافل‌گیری کردبیتی، یان له‌ کاتی خه‌وتندا بووبی، ئنجا له‌وباره‌وه‌ که‌ ئەگەر ئینسان بزانی‌ت ئازاوه‌و فیتنه‌یه‌وه‌ خه‌لک کوشتنه‌و وایا شه‌ نه‌بیته‌ هوک‌اری خوین‌رێژی ئەم فه‌رمووده‌یه‌ هه‌یه‌: ﴿ عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ أَنَّ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: عِنْدَ فِثْنَةَ عُمَانَ بْنِ عَفَّانَ، أَشْهَدُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (إِنَّهَا سَتَكُونُ فِثْنَةً، الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ خَيْرٌ مِنَ الْمَاشِي، وَالْمَاشِي خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي)، قَالَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ دَخَلَ عَلَيَّ بَيْتِي فَبَسَطَ يَدَهُ إِلَيَّ لِيَقْتُلَنِي؟ قَالَ: (كُنْ كَابِنِ آدَمَ) ﴿ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (١٦٠٩)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (٤٢٥٦)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (٢١٩٤) وَقَالَ: حَسَنٌ، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقَم: (٧٥٠)، وَالْحَاكِمُ بِرَقَم:

(٨٣٦٢) عَنْ سَعْدِ بْنِ مَالِكٍ، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صحيح، انظر حديث رقم: (٢٤٣١) في صحيح الجامع، واته: بوسری كوری سەعید لە سەعدی كوری ئەبی وەققاصەووە خوا لێی پازی بی دەگیرێتەووە كه لە كاتی ئەو ئازاوەیە كە عوسمان تێیدا شەهید كرا خوا لێی پازی بی، گوتووێتە شایەدی دەدەم كە پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: شەپرو كوشتارو ئازاوەیەك دەبی، دانیشتوو باشترە لە هەلساو، هەلساو باشترە لە پۆشیتوو، پۆشیتوو باشترە لەووی كە بەپەلە دەروات، یاخود هەولێ تێدا دەدات، (واته: ئینسان خۆی لێ دوورە پەریز بگری باشترە، دیارە سەعدی كوری ئەبی وەققاص خوا لێی پازی بی لە كاتی ئەو كێشەو شەپری نیوان عەلی و موعاویەشدا كە عەلی لەسەر هەق بوو، خوا لێی پازی بی، وە موعاویە ناھەق بوو خوا عەفوی بكات، سەعدی كوری ئەبی وەققاص هەر كەنارگیر بوو، دوورە پەریز بوو هەرچەندە ئەگەر پشتی عەلی گرتبایە باشتر بوو، لە بەرانبەر موعاویەدا كە هەلۆیستەكە ی هەلە بوو، بەلام بەھەر حال وادیارە ئەو فەرمايشتە زۆر كاریگەری لەسەری هەبوووە لەویشدا هەر كەنارگیرو دوورەپەریز بوو، ئنجا دەلێ) یەكێك لە پێغەمبەری ﷺ پرسی: ئەگەر كەسێك لێم وەژووركەوت و دەستی درێژ كرد كە بكموژی، هەلۆیستم چی بی؟ فەرمووی: وەك كۆرەكە ی ئادەم بە، (واته: وەك كۆرە باشەكە، كۆرە صالحەكە كە گوتی: من ئامادەنیم بەرانبەرەكەم بكوژم، ئامادەنیم ئەووی دەستم بۆ درێژ دەكات بیکوژم).

هەلبەتە ئەووش شوینی خۆی هەیه، ئەویش لە كاتێكدا كە فەرمايشتەكە راست بی، ئەگەر نا ئەگەر بی و بیکەینە بنچینە، هەر كەسێ ویستی خەلكی بكوژی، هەموویان بلێن: من وەك كۆرە باشەكە ی ئادەم دەبم و تۆ ناكوژم، بیگومان ئەووە هاندانی خەلكە لەسەر خەلك كوشتن و خوینپێژی و لەسەر زولم و ستەم، بۆیە ئەم فەرموودەیه دەبی شوینی تاییبەتی خۆی هەبی، لە كاتێكدا كە دەزانی وەك عوسمان خوا لێی پازی بی، ئەو دەستكردنەووە بەرگری لە خۆكردنە سوودیکی نیە، وە خوینی زیاتر دەپژی، لەو كاتەدا شەریعت رێگای داو، كە تۆ دەستەوگەر نەكە ی بەرگری لە خۆت نەكە ی، تاكو خوینی كەمتر بپژی، ئەو فەرمايشتە بۆ شوینیکی وایە، نەك وەك بنچینەیهکی گشتی خەلك بیەوێ یەكدی بكوژی،

ئەوانىش بلىن: با ۋەك كورە باشەكەى ئادەم بىن، دەست نەكەينەۋە، ۋە سەرەنجام ئەوانەى كە چاۋيان لە خوینرپىژىي و زولم و ستەمە، رپيان بۇ تەخت بى، ۋە ئەو خەلكەيان ۋەك نىچىرىكى تووك نەرم بكەۋىتە بەرپەل، كە ديارە ھىچ درندەيەكيش لە نىچىرى تووك نەرم ۋە لە نىچىرى ئاسان ناسلەمىتەۋە!!

مەسەلەى پىنجەم: كە كورە باشەكەى ئادەم (ھابىل) دەلى: ﴿ **إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ**

بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴾، من دەمەۋى گوناھى من و گوناھى خۇشت لەگەل خۇت بەريەۋە (بۇ قىامەت بۇ لای خوا)، ۋە سەرەنجام ببى بە ھاۋەلى دۆزەخ (يان خاۋەنى دۆزەخ)، ۋە ئەۋەش سزای ستەمكارانە.

دوۋ ئىشكال، يان دوۋ پرسیار لیرەدا ھەن:

يەكەمیان: كە دەلى: ﴿ **إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ** ﴾، چۈن دەبى ئىنسانى

مسولمان پىي خۇش بى و بىەۋى بەرانبەرەكەى گوناھبار ببى، ۋە سەرەنجام بچىتە دۆزەخ؟

ئەم پرسیارە دوۋ ۋەلامى ھەن:

۱- من ئەگەر ھەر ناچاربەم تۆ گوناھباربى، يان بۇخۇم، تۆ گوناھباربى بە كوشتم، يان من گوناھباربەم بە كوشتم، ديارە يەكەمیان ھەلدەبىژىرم، تۆ گوناھباربى، نەك من گوناھباربەم، تۆ خوینى منت بكەۋىتە ئەستۆ، نەك من خوینى تۆم بكەۋىتە ئەستۆ.

۲- دەمەۋى تۆ سزای كوشتمت بچىتە ئەستۆ، نەك سزای كوشتمنى تۆ بچىتە ئەستۆى من.

دوۋەمیان: كە دەلى: ﴿ **بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ** ﴾، گوناھى من و گوناھى خۇت، گوناھى

بەرانبەرەكەى كە ئەو دەكوژى، ديارە، ئەدى گوناھى ۋى كە كوژراۋە چىيەۋ بۇچى دەچىتە ئەستۆى؟ زانايان سى ۋەلامیان داۋنەۋە:

(١) گوناھی کوشتنی من و گوناھی پیشووی خۆت، حەتمەن دیارە پێشتریش گوناھی بوو و ن، کە ئیستا لەسەر ئەو دەی قوربانییەکە ی قبوول نەکراوە، ئامادەبێ بڕایەکی بکوژی، دیارە گوناھی دیکەشی بوو و ن، واتە: ئەو گوناھەمەت بچیتە ئەستۆ، لەگەڵ گوناھەکانی پیشووی خۆشت.

(٢) گوناھی کوشتنی من و گوناھی وەرنەگیرانی قوربانییەکەت، چونکە ئینسان شتێک بۆ خوا بکات و خوا وەری نەگرێ، مانای وایە گوناھبارە.

(٣) - گوناھی کوشتنی من کە گوناھی خۆتە، وە گوناھەکانی من کە لە قیامەت هەڵدەدرێنە سەر گوناھەکانت، وەک لە فەرموودەی پیغەمبەر دا ﷺ هاتو: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (أَتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ)؟ قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دَرَهَمَ لَهُ، وَلَا مَتَاعَ، فَقَالَ: إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ، وَصِيَامٍ، وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا، وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطِي هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ، قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٨٣٩٥)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٦٥٢٢)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٤١٨)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالتَّطَبَّرَانِيُّ فِي (الأوسط) بِرَقْم: (٢٧٧٨)}، واتە: ئەبو هورەپرە خوا لێی رازی بێ، دەلی: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ئایا دەزانن مایە پووچ، قەلۆش، (ئەو دەی کە هیچی بە دەستەووە نەماوە) کییە؟ گوتیان: مایە پووچ لە لای ئیمە کە سیکە، نە زیوی هەبێ، (نە پارە و سامانی هەبێ)، وە نە کە لوپەلی هەبێ، فەرمووی: مایە پووچ لە ئۆممەتی من کە سیکە لە رۆژی قیامەت دی: نوێژی پێیە، رۆژووی پێیە، زەکات و صدەقە ی پێیە، بەلام دیت جنیوی بەو داو، مالی ئەوی خواردو، خوینی ئەوی رشتو، لەوی داو، ئنجا لە چاکەکانی دەدرێ بەو خاوەن هەقانە تاکو کە هیج چاکە ی نەمان، ئنجا لە گوناھی خاوەن هەقەکان هەڵدەدرێتە سەر وی و بە گوناھەووە فرێ دەدرێتە نیو دۆزەخ، (ئەو موفلیسە) کە واتە: ئەو مانایەشی لێ وەردەگیرێ.

ئنجا لەو بارەووە ئەو فەرماشتە ی پیغەمبەریش ﷺ هەیه کە دەفەرموێ: ﴿إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ بَسِيفِيهِمَا، فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا

الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ ﴿مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ (۳۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۷۱۸۱) عَنْ أَبِي بَكْرَةَ﴾ واتہ: ہەر کاتیک دوو مسولمان بہ شمشیرہکانیان، (واتہ: بہ چہکہکانیان) پیگگہیشتن، بکوژو کوژراو ہردووکیان لہ ناگردان، (راوی دہلی: لیمپرسی: ئہی پیغہمبہری خوا! ئہوہ بکوژ بکوژہ، ئہدی کوژراو (بوچی دہچیتہ دؤزہخ)؟ فہرمووی: چونکہ ئہویش سوور بووہ لہسہر گوشتنی ہاوہلہکہی، (بہلام یہکیان دہستی خوئی پیشخستوہ، دہنا ئہوی دیکہش ویستوویہتی، ہہمان تاوان بکات).

کہواتہ لیڑہدا کہ دہفہرموی: (إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ سَيُفِيهِمَا) واتہ: ہہردووکیان دہیانہوی یہکدی بکوژن بہ ناہق، کہواتہ: ئہویان کہ بکوژہ، ئہوہ ہہم نیہتی ہہبووہ، ہہم کردہوی ہہبووہ، ئہوی دیکہیان کردہوی نہبووہ، بہلام نیہتی ہہبووہ، (إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا) ئہویش سوور بووہ، ئہگہر بوئی کرابا دہستی خوئی پیش دہخستو و ئہوی دہکوشت.

کہواتہ، کہ ہابیل گوتوویہتی: ﴿بِأْتَمِي وَإِيَّاكَ﴾، یانی گوناہی ئہوہ کہ ئہوی کوشتوہ، وہ گوناہی ئہوہش کہ بہرانبہرہکہی نہیویستوہ بیکوژی، کہچی ہہر کوشتووشیہتی.

مہسہلہی شہشہم: کہ دہفہرموی: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ، فَأَصْبَحَ

مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، نہفسی کوشتنی بریہکہی بوئاسان کرد، بوئی جوان کردو ہانیداو کوشتی و لہ زیانباران بوو.

سیئہلہوہستہ لہ بہرانبہر ئہم رستہ قورئانییہدا دہکہین، کہ پیشتریش نامازہیہکم پیدا:

۱/ ریشہی ہہموو خراپہو گوناہہکان لہ دل و دہرووندایہ، بویہ خوای پہرودہرگار

لہ سوورہتی (الشمس) دا دہفہرموی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا ﴿۱﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ

دَسَّهَا ﴿۱۰﴾﴾، واتہ: سویند بہ نہفسو بہوہی کہ ریکی خستوہ و دروستی کردوہ، خراپہکاری و پاریزکاری فیترکردوہ، بہ تہکید سہرفرازہ کہسیک کہ نہفسی

خۆی پاک و چاک کردووە، وە بەدبەخت و پەشیمانە، ئەو کەسە ی کە نەفسی خۆی بن گوناھان خستووە.

بەپیزان !

لەراستیدا بناغە ی چاک بوونی ئینسان لە دلەوویە، وە بناغە ی خراپبوونیشی ھەر لە دلەوویە، بۆیە خوا لە سوورەتی (الأنعام) یشدا دەفەرموی: ﴿وَذَرُوا ظَهْرَ

الْأَيْمِ وَبَاطِنَهُ... ﴿١٣٠﴾، واتە: واز لە گوناھ ی ئاشکرا و گوناھ ی پەنھان بێن، گوناھ ی پەنھان بێگومان ڕەگ و ڕیشە ی گوناھە ئاشکرایەکانیشە.

٢/ ئنجا وەك دەروونناسانیش دەلین: ھەموو ھەلسوگەوتیك ڕیشە یەکی فیکری ھە یە، ھەموو تەصەڕووفیك ڕیشە یەکی تەصەووپی ھە یە، وە ئەو ھە کە دەفەرموی: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ﴾، ئەو ھ ی لئ وەر دەگیری کە نەفسی بەشەر پلە پلە لەسەر چاکە و خراپە ڕادی و یەك تەگان نیە، ھەر وەك جەستە ی بەشەریش ھەر وایە، بۆ وینە: کەس یك بیەوی مەشقی کاراتە یان کۆنۆ، یان جومناستیک بکات، یەك تەگان فیرنابی، بەلگە بە پلە پلە، نەفسیش ھەر وایە، وەك چۆن جەستە و ڕدە و ڕدە ڕادی، نەفسی بەشەریش ھەم بۆ چاکە، ھەم بۆ خراپە، و ڕدە و ڕدە ڕادی.

٣/ کە دەفەرموی: ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، ھەندیکیان گوتوو یانە مەبەست

لە: ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، چونکە (أصبح) یانی: چوو ھە بەر بە یانە وە، مانا ڕوالەتییە کە ی وایە، گوتوو یانە: دیارە بە شەوی کوشتوو یەتی و ئەو بەلگە یە لەسەر شە و کوژ کردنی قابیل بۆ ھابیل و، کە ڕۆژ بۆتە وە بوو بە زیانبار و چۆتە ڕیزی زیانبارانە وە، ئیمەش دەلین: وانیە، چونکە لە زمانی ھەر بەیدا (أصبح، بات) یانی: بوو، بەلئ (بات) جاری وایە بۆ مانای شتیك کە لە شەویدا دەرکری، بەگاردی، بەلام لیرەدا ئەو ھ ی لئ وەر ناگری، ھەر کام لە: (أصبح) وە (بات) بە مانای مۆتلەقی بوونی شتیکیش دین، وە مەرج نیە کە فەرموو یەتی: (أصبح) لە ڕۆژی دابی و کە گوتی: (بات) لە شەوی دابی.

مەسەلەى ھوتەم؛ كە خوا دەفەرموى: ﴿ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ،

كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ ﴾، خوا قەلەپەشەيەكى نارد زەوى دەكۆلى، تاكو پېشانىدا چۆن تەرمى برايهكەى بشارىتەوه.

لېرەدا چەند شتېك روون دەكەينەوه:

۱) خوا لە رېگای بالئەدەو زىندەوورەو ژياندارانەوه، مروقى فىرى زۆر شت كرده، ئەمە ئامازەيه بەو راستىيه، وه لە زۆر بوارى جوراو جورى زانستو تەكنولۇژيادا بەشەر بە لاسايىكردەنەوى بالئەدەو ئاژەل و پەپەوورو زىندەووران، زۆر شت فىربووه، ئەم ئايەتە ئامازەيه بەوه كە ئەى بەشەر! دەتوانن لە ئاژەل و پەپەوورو بالئەدەو درندەو، ھەتا لە زىندەوورانىشەوه، فىرى زۆر شت ببن.

۲) بۆچى خوا لېرەدا باسى قەلەپەشەى كرده، ياخود بۆچى قەلەپەشە ئەو ئەركەى پى سپېردراوه؟ من زۆر تەماشای تەفسىرەكانم كرده، ھەر يەكە شتېكيان باس كرده، بەلام پېموايه دەتوانين بلېين: سى ھۆكار ھەن كە قەلەپەشە ئەو رۆلەى پى سپېردراوه:

أ- قەلەپەشە بالئەدەيهكى نزم و پەستە لە چا و زۆربەى بالئەدەكانى دىكەدا، كۆتر رەمزی ناشتېيه و شتېكى جوانە، طاووس مەلېكى جوانە، قازو مراوى بالئەدەيهكى جوان و گەورەن، بەلام قەلەپەشە ھەم نابووتە، ھەم نزم و پەستە، لەچا و بالئەدەكانى دىكە.

ب- قەلەپەشە نیشانە و ھىماى نەگبەتېى و شەئامەتە، دەگوترى: (فلان كەس دەلېى قەلەپەشەيه، لە ھەر شوپىنىك بخوینى كولى دەكات).

ج- قەلەپەش عادەتى وايە شت دەشارىتەوه، رەنگە بالئەدى دىكەش ھەبن، بەلام قەلەپەش بەوه زۆر مەشھوورە، پارچە گوشتىك، شتېكى دەستكەوى عەرزی ھەلدەكۆلى و تېى دەخات، لەبن گلدا دەشارىتەوه.

۳) ئنجا دەربارەى چۆنىەتى فىركردنى قەلەپەشە بۆ قابىل: توپژرەوان گوتوووانە: خوا دوو قەلەپەشى ناردوون و بەشەر ھاتوون، يەكيان ئەوى دىكەى

کۆشتوو و بکۆژەکه، قەلەرەشە کۆژراوەکە ی لەبەن گۆل خستوو، ئێمەش دەلیین دەگۆنجی ئەو و ابی، بەلام هیچ بەلگەیهکی لەسەر نیە، قەلەرەشەش ئاشکرایە که عادتە وایە شت لەبەن گۆل دەخات و دەیشاریتەو، ئنجا که دەفەرموئ:

﴿لِيرِيَهُ﴾، بۆئەوێ پێشانی بەدا، دەگۆنجی راناوەکە ی بگەرپتەو بو خوا، یانی: (لِيرِيَهُ اللهُ) بۆئەوێ خوا پێشانی بەداو بە هۆی قەلەرەشەو فییری بکات چون تەرم و جەنازە دەشاردريتەو، یاخود راناوەکە ی بگەرپتەو بو (غراب) واتە: (لِيرِيَهُ الْغُرَابُ) بۆئەوێ قەلەرەشەکه فییری بکات، واتە: قەلەرەشەکه بییتە مامۆستای، ئنجا که دەفەرموئ: ﴿كَيْفَ يُورِي سَوَاءَ أَحِيهِ﴾، چون تەرمی براهەکە ی خۆی بشاریتەو، ﴿سَوَاءَ﴾، لێردا یانی: خراپە، وە لە ئەسلی زماندا ﴿سَوَاءَ﴾، بە مانای خراپە، که لێردا دەگۆنجی بە مانای عەورەت بی، لەبەرئەوێ ئینسان پێی خراپە عەورەتی دەرکەوئ، عەورەتیش بەمانای کەلین و عەیب و عار دئ، لە ئەسڵدا، وَهَكَذَا خَوَا فەرموویەتی: ﴿إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ﴾ (١٣) الأحزاب، واتە: بیگومان ماله کانمان بەدەرەو و خالیین، وە بە مانای کەلین و بۆشاییش دئ، وە بە مانای جەنازەش دئ، هەرودها جەنازەش بۆیە ناویان لێناو ﴿سَوَاءَ﴾، چونکه کەسێک که عەورەتی دەرکەوئ، پێی ناخۆشەو ناپەرەت دەبی، هەرودها جەنازەش که دەرکەوئ، ئینسان پێی ناخۆشە که تەماشای جەنازەیهک بکات، یاخود تەماشای جەنازە ی بکری.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی هەشتەم

پێناسەی نەم دەرسە

نەم دەرسەمان لە سێ نایەت پیکهاتو، که نایەتەکانی (٣٢ و ٣٣ و ٣٤)ن و لەو سێ نایەتەدا خوای کاربەجێ راپدەگهیهنێ، که له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه کوشتنی به ناهه‌ق مایه‌ی زیانباریی و په‌شیمانی یه‌ له قیامه‌ت و دنیا‌دا، له‌سه‌ر گه‌لی به‌نی ئیسرائیلمان نووسیه‌وه که هه‌ر که‌سێک یه‌کێک به ناهه‌ق بکوژێ، وه‌ک تیکرایی خه‌لکی کوشته‌بێ وایه، هه‌روه‌ها به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه: هه‌ر که‌سێک بیه‌ته مایه‌ی مانه‌وه‌ی که‌سێک، وه‌ک تیکرایی خه‌لکی ده‌رباز کردبێ وایه.

پاشان خوای په‌روه‌ردگار باسی چۆنیه‌تی سزادانی ئه‌وانه‌ ده‌کات که په‌شیویی و ئالۆژیی بلا‌وده‌که‌نه‌وه‌و، ئارامیی خه‌لکی تیکده‌ده‌ن و، چوار جو‌ر سزایان بو‌ داده‌نی به‌گویره‌ی تا‌وانه‌که‌یان، وپرای سزاو ریسوایی قیامه‌ت.

ئج‌ا ئه‌وانه‌ له‌و حوکمی سزادانه‌ هه‌لدا‌وێری، که به‌رله‌وه‌ی بکه‌ونه به‌ر په‌ل، ده‌گه‌رپنه‌وه‌و ده‌ست له‌ خراپه‌کاریی هه‌لده‌گرن.

﴿ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ
 أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا
 أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ
 ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
 وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا
 وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا
 عَلَيْهِمْ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾ ﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((له سوئنگە ئه‌وه‌وه، له‌سه‌ر وه‌چه‌ی ئیسرائیلیمان پێویست کرد، که هه‌ر که‌سیک به‌بێ کوشتنی که‌سیک (له تۆله‌) دا یان که خراپه‌کاربێ له زه‌ویدا، که‌سیک بکوژی، وه‌ک ئه‌وه وایه تی‌ک‌پ‌رای خه‌لکی کوشتبێ، وه هه‌ر که‌سی‌کیش یه‌کیک زیندوو بکاته‌وه (له مردن ده‌ربازی بکات) وه‌ک ئه‌وه وایه تی‌ک‌پ‌رای خه‌لکی ژیان‌دییته‌وه، وه بی‌گومان پێغه‌مبه‌رانمانیان به‌ به‌لگه‌ رۆشنه‌کانه‌وه هاتنه‌لا، پاشان زۆریان دوا‌ی ئه‌وه‌ش زێده‌رپۆیکه‌ر بوون (ده‌ست‌دیزکار بوون) له زه‌ویدا ﴿٣٢﴾ بی‌گومان سزای ئه‌وانه‌ی دژایه‌تی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن‌و، هه‌و‌لی خراپه‌و ناشووبکاریی ده‌ده‌ن له زه‌ویدا، ته‌نیا ئه‌وه‌یه که: بکوژین، یان هه‌لبواسرین، یان ده‌ست و پێیان به‌ پێچه‌وانه‌وه (ده‌ستی راست و پێی چه‌پ) ببه‌رین، یان له زه‌ویدا دووربخه‌رینه‌وه، ئه‌و (سزایه‌) ه له دنیا‌دا بو‌یان مایه‌ی سه‌رشو‌رییه‌و، له دوا‌رۆژیشدا ئازاریکی مه‌زنیان هه‌یه ﴿٣٣﴾ بی‌جگه‌ له‌وانه‌ی گه‌راونه‌وه به‌رله‌وه‌ی تواناتان به‌سه‌ریاندا بشکی، ئه‌وه بزانی که خوا (له باره‌یانه‌وه) لی‌بوره‌ی به‌ به‌زه‌یی یه ﴿٣٤﴾)).

شیکردنەوی هەندیک لە وشەکان

(**مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ**): (الأجل: الجناية التي يُخَافُ مِنْهَا آجلاً، مِنْ أَجْلِ أَيِّ مِنْ جَرَاءٍ، وَقُرِّئَ مِنْ إِجْلٍ: أَيِّ مِنْ جِنَايَةٍ)، (أجل) تاوانیکە که بۆ داهاتوو مایهێ مهترسییه، وه خوینراوهتهوه: (مِنْ إِجْلٍ) یانی: لهبهر تاوانی.

(**الْمُسْرِفُونَ**): (والسرف: تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي كُلِّ فِعْلٍ يَفْعَلُهُ الْإِنْسَانُ)، (سرف) بریتییه له لهسنوور دەرچوونی ئینسان له ههر کردهوهیه کدا که دهیکات.

(**مَنْ خَلَفٍ**): (الإختلافُ والمُخَالَفَةُ: أَنْ يَأْخُذَ كُلُّ وَاحِدٍ طَرِيقاً غَيْرَ طَرِيقِ الْآخَرِ فِي حَالِهِ أَوْ قَوْلِهِ، مِنْ خِلَافٍ، أَيِّ إِحْدَاهُمَا مِنْ جَانِبٍ وَالْآخَرَى مِنْ جَانِبٍ آخَرَ)، (من خلاف) واته: پیچهوانه، که مهبهست پیی راست و چهپه، واته: دهستی راست و پیی چهپ، (إختلاف) و (مخالفة) ش ئهوهیه که دوو کهس یان زیاتر ههر کامیان له قسه یان کردهودا رییهکی جیاوازو پیچهوانه ی ئهوی دیکه، یان ئهوانی دیکه بگری.

(**يُنْفُوا مِنَ الْأَرْضِ**): (نَفَى الشَّيْءِ: يَنْفِيهِ نَفِيًّا: نَحَاهُ وَأَبْعَدَهُ، أَخْرَجَهُ وَطْرَدَهُ)، (يُنْفُوا) دووربخریتهوه، (نفي) به دوورخستنهوه و دەرکردن و وهدرنن دهگوتری.

(**خَزْيٌ**): { خَزْيَ الرَّجُلُ: لِحَقِّهِ انْكَسَارٌ، إِمَّا مِنْ نَفْسِهِ وَإِمَّا مِنْ غَيْرِهِ، فَالَّذِي يَلْحَقُهُ مِنْ نَفْسِهِ هُوَ الْحَيَاءُ الْمُمْرِطُ وَمَصْدَرُهُ الْخَزْيَاءُ وَرَجُلٌ خَزْيَانٌ وَامْرَأَةٌ خَزْيَاءٌ، وَجَمَعُهُ خَزَايَا، وَفِي حَدِيثِ مُسْلِمٍ: (مَرْحَبًا بِالْوَفْدِ غَيْرِ خَزَايَا وَلَا النَّدَامَى)، وَالَّذِي يَلْحَقُهُ مِنْ غَيْرِهِ، يُقَالُ: هُوَ ضَرَبٌ مِنَ الْإِسْتِخْفَافِ، وَمَصْدَرُهُ: الْخَزْيِيُّ وَرَجُلٌ خَزٍ...، وَأَخَزَى مِنَ الْخَزَايَةِ وَالْخَزْيِيُّ... } وشهێ (خزى) له زمانى عهزهبیدا، له کوردی دا یانی: بهخودا شکانهوه و شهرمهزاربوون، ئنجا ئهگهر مروف له خودی خویدا تووشی بی، ئهوه شهرمکردن و تهریق بوونهوهیه، بهلام ئهگهر به هوکاریکى دهرهگیی بی، ئهوه شهرمهزاریی و ریسوایی و زهبوونیی پیدهگوتری.

هوی هاتنه خوارهوی ئایهتهکان

هوی هاتنه خوارهوی نهو ئایهتهی که دهفه رموی: ﴿ **إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي**

الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾، ﴿ **عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ قَوْمًا مِنْ عُكَلٍ أَوْ عُرَيْنَةَ قَدِمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَاجْتَوَوْا الْمَدِينَةَ، فَأَمَرَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِلِقَاحِ وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَشْرَبُوا مِنَ الْبَاهِنَا وَأَبْوَالِهَا، فَاُنْطَلَقُوا فَلَمَّا صَحُوا، قَتَلُوا رَاعِيَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَاسْتَأَقُوا النَّعَمَ، فَبَلَغَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَبْرَهُمْ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ فَأَرْسَلَ فِي آثَارِهِمْ فَمَا ارْتَفَعَ النَّهَارُ، حَتَّى جِيءَ بِهِمْ فَأَمَرَ بِهِمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَطَّعَتْ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ وَسُمِرَتْ أَعْيُنُهُمْ وَأُلْقُوا فِي الْحَرَّةِ يَسْتَسْقُونَ فَلَا يُسْقَوْنَ...، وفي رواية: فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي طَلَبِهِمْ قَافَةً فَأَتِي بِهِمْ، قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي ذَلِكَ: ﴿ **إِنَّمَا****

جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ﴾، وفي رواية لمسلم عَنْ أَنَسِ، قَالَ: **إِنَّمَا سَمَلَ النَّبِيُّ ﷺ أَعْيُنَ أَوْلِيكُ، لِأَنَّهُمْ سَمَلُوا أَعْيُنَ الرِّعَاءِ** ﴿ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (٢٣٣)، وَمُسْلِمٌ برقم: (٤٣٠)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (٤٣٦٤)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (٤٠٣٦) ﴾، واته: نهههسى كورى مالیک دهلی: کومه ئیک له هۆزی (عوکل) یان (عورهینه) هاتنه لای پیغه مبهری خوا ﷺ (دیاره مسولمان بوو ون) به لام ئاوو ههواى مه دینه یان پی نه که وتو نه خووش که وتن، پیغه مبهری خواش فه رمانی کرد هه ندیک حوشتی شیردهری ویدان که له شیرو میزیان بخونه وه، (وهک چاره سهر)، ئنجا رویشتن و کاتیک چاکبوونه وه، شوانی پیغه مبهری خوا ﷺ یان کوشت و حوشته کانیشیان بردن، ئنجا که هه واله که یان به ره به یان به پیغه مبهری خوا ﷺ گه یشت به شوینی دا ناردن و بهر له نیوهرۆ هیئایان، ئنجا پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمانی کرد دهست و لاقیان برین و چاویان دهره یئران و له (حه رپه) فریدران و هه رچه نده داواى ئاویان ده کرد پییان نه درا...

وه له ریوایه تیکی دیکه دا:

پێغه مبهری خوا ﷺ شوین پێ ههنگری به دوایاندا نارد، هینران، وه خوای بهرزو

پایه دار له وباره وه ئه وهی نارد ه خوار: ﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۖ

وه له ریوایه تیکی (مسلم) دا: ئه نهس گێراویه تیه وه گوتوو یه تی: بۆیه پێغه مبه

چاوی ئه وانهی کۆلیوه وه دهرهیناوه، چونکه ئه وانهش چاوی شوانه کانیان دهرهیناوه.

تیبینی:

دیاره ئه وه جووره سزادانه توندترین سزا بووه، حیکمه ته که شی پرینگاندنه وه

سه له ماندنه وهی خه لکی رێگرو فیلباز بووه، که ته ماع له ئیسلام و مسوئمانان

نه که نه و چاکه کاریی و دلسافیی و لیبوردیهی مسوئمانان، بۆ خراپه کاریی نه قۆزنه وه

بزانن ئیسلام له کات و شوینی خۆیدا تۆله و زه بریشی هه یه وه، ته نیا خاوه نی

به خشین و صه بر نیه!

مانای گشتی ئایهتهکان

دوای ئهوهی له ئایهتهکانی پێشوودا خوای کاربهجی بهسهرهاتی دوو کورهکهی ئادهمی گیرایهوه که پوختهکهی بریتیه له کوژرانی هابیل له لایهن قابیلی برایهوه بهبی هیچ بهلگه و پاساویکی راست و رهوا، لیردها خوای زاناو شارهزا سزای قورسی

کوشتنی به ناههقی کردۆته زادهو دهرهنجامی ئهوه تاوانه زلهو فهرموویهتی: ﴿ **مِنْ أَجْلِ**

ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ

فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا ﴾، واته: له سۆنگهی ئهوهوه لهسهه وهچهی

ئیسراییلمان نووسی که ههر کهسیک کهسیک بکوژی، بیئوهی کهسیکی کوشتی، یان خراپهکاریی له زهویدا کردبی، وهک ئهوه وایه که تیکرایی خهکی کوشتی..

ئنجای دیاره مادام تاوانی کوشتنی به ناههق خوای دادگهر ئاواي تهماشای بکات، دیاره سزایهکهشی لهقهدهر خوی دهبی له دنیاو دواروژدا.

پاشان باسی پێچهوانهی کوشتنی به ناههق دهکات، که بریتیه له دهربازکردنی

مروفتیک له مهرگ: ﴿ **وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا** ﴾، وه ههر

کهسیکیش کهسیک زیندوو بکاتهوه "له مردن دهربازی بکات" وهک ئهوه وایه تیکرایی خهکی سهه زهوی ژیاندهیتهوه.

پاشان خوای کاربهجی باسی رهوانهکردنی پیغهمبهرانی خوی و لامیلی و سهههپچی و

سنوورشکینی زۆربهی خهکی دهکات: ﴿ **وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ**

كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴾، وه پیغهمبهرانی ئیمه به

بهلگه ئاشکرایهکانهوه هاتنه لایان، کهچی دوای ئهوهش زۆریکیان ههر سنوورشکین و زیدهرویکهه بوون له زهویدا.

ئنجای له ئایهتی دواتردا خوای بهرزو مهزن دیته سهه خستهه پرووی سزای

کهسانیک که ریگریی و چهتهیی له دهشت و دهر، یان ههکوتانه سهه مالان له

ئاوهدانییه‌کاندا دەکەنە پێشەو، هێمنیی و ئاساییشی کۆمەڵگا و خەڵکی گوندو
 شارەکان تێکدەدەن و لە ژێر ناوونیشانی: ﴿يَحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
 الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ دا، دەیانناسین: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ
 مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، واتە: بێگومان سزای کەسانێک کە دژایەتی خواو
 پێغەمبەرەکی دەکەن و هەولێ ئازاوەگیریی دەدەن لە زویدا، ئەوێه کە بکوژرێن،
 یان هەلبواسرێن، یان دەست و لاقیان پێچەوانە بپرێن، یان لە زەوی دووربخرێنەوه،
 ئا ئەوه ریسواگردنیانە لە دنیاو، لە دواڕۆژیشدا سزاو ئازاریکی مەزنیان هەیه.

دیاره ئیমে لە مەسەله گرنگەکاندا بە وردیی باسی چۆنیەتی جیبەجێکردنی
 ئەو چوار جۆره سزایه دهکەین، که به گوێرهی جوړو چۆنیەتیەکانی تاوانی تێکدانی
 ئاساییشی هێمنیی خەڵکی دهگۆرێن، پاشان له ئایەتی سییەم دا خوای کاربەجئ
 باسی حالەتی پەشیمانبونەوهو دەستەهێگرتنی ئەو تاوانبارانە دەکات لە تاوانی
 رێگری و هەڵکوێتانه سەر مال و حالێ خەڵک و، بلاوکردنەوهی ترس و بیم و
 پەشوی و ئالۆزی، وه رایدەگەیهنێ که خوای به بهزهیی و لیبورده لهو حالهتهدا
 لهگه‌ڵیان لیبوردهیهو میهره‌بانە، که ئەمە ئاماژەشە بەوهی پبویسته مسوولمانانیش،

"واتە: حکوومەتەکەیان" لهگه‌ڵیان لیبوردهو به مه‌رحمه‌ت بی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ

تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، واتە: جگه
 لهوانه‌ی که دهگه‌رینهوهو دهسته‌لده‌گرن به‌رله‌وه‌ی دهسته‌لاتتان به‌سه‌ریاندا بشکی،
 ئەوه بزانی که خوا لیبورده‌ی به بهزهیی یه.

کهواته:

ئەو چوار جۆره سزایه‌ی که باسکران، ده‌بی به‌سه‌ر هه‌موو ئەو تاوانبارانه‌دا
 به‌پینرێن، که تاوانی گۆرین ئەنجام دەدەن، جگه لهو کەسانه‌ی که به ئاره‌زوو و

ویستی ئازادانەى خۆیان پەشیمان دەبنەو، دەست لە تاوانەکیان ھەلدەگرن،
ئەوانە ھوکیان جیاوازە.

ئنجایا بە نەسبەت ھەموو جۆرە خراپەکانیانەو، کە بەر لە تەسلیم بوون و
ژیوان بوونەو، یان ئەنجامیان داو، بەر لیبوردن و بەخشران دەکەون، یان تەنیا
بەشیکیان؟!

ئەو وردەکاریی و ڕاجیایی زانیانی تێدایەو، لە مەسەلە گەرنەکاندا روونی
دەکەینەو.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گ‌رنگ

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م: که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ

أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ

جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾ ﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ﴾

ئیمه له کوردیدا ده‌لێین: له‌به‌رئه‌وه، له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه، یان له‌پیناوی ئه‌وه‌وه، واته: له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه که رابردو تیپه‌ری، له دوو توپی ئه‌وه به‌سه‌رهاته‌ی دوو کوره‌که‌ی ئاده‌مدا (قابیل و هابیل)، که کوشتنی به‌ناهق ده‌بیته‌هۆی زیانباری بکوژ له‌ دوا‌رۆژدا، وه‌ ده‌بیته‌هۆی په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ی له‌ دنیا‌دا، له‌سه‌ر وه‌چه‌ی ئیس‌رائیلمان نووسی و پێویستمان کرد (کتبنا) یانی: (أَوْجَبْنَا، فَرَضْنَا) له‌به‌رئه‌وه‌ی عاده‌ت وایه‌ یاسایه‌ک که‌ داده‌نری و بریارێک که‌ ده‌رده‌چی، ده‌نووسری، خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: له‌سه‌رمان نووسین، که‌ هه‌ر که‌سیک که‌سیک به‌ناهق بکوژی

(بِغَيْرِ نَفْسٍ) یانی: به‌بی‌ئه‌وه‌ی که‌ که‌سیکی کوشتی، (أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ)

یان بی‌ئه‌وه‌ی که‌ ئاشووب و خراپه‌کاری له‌ زه‌ویدا به‌ریا کردبی، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌،

هه‌موو خه‌لکی سه‌ر زه‌وی کوشتی، وه‌ به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه‌، ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا

فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾. هه‌ر که‌سیک یه‌ک نه‌فس ده‌رباز بکات له‌

مه‌رگ و بی‌زیه‌نیته‌وه‌، که‌ لی‌رده‌دا مه‌به‌ست له‌ ژيان‌دنه‌وه‌، واته: له‌ مردن ده‌ربازی

بکات، ئه‌گه‌رنا ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌ری، به‌ که‌س زیندوو نابیته‌وه‌، به‌ خوا

نه‌بی، وه‌ سوننه‌تی خواش ﷺ وانه‌بووه‌ که‌ له‌ دنیا‌دا خه‌لک زیندوو بکاته‌وه‌،

به‌لکو له‌ رۆژی دوا‌ییدا زیندوو‌یان ده‌کاته‌وه‌، به‌لام ئایا لی‌رده‌دا مه‌به‌ست له‌:

﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا﴾، چییه‌؟ واته: ده‌ربازی بکات له‌ مه‌رگ و مه‌ترسی مه‌رگی

لی‌دوو‌ریخاته‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ که‌ هه‌موو خه‌لکی سه‌ر زه‌وی له‌ مه‌رگ ده‌رباز

کردبی و ژيانی بو‌ گ‌یرا‌نه‌وه‌.

مەسەلەى دووھم: كە دەفەرموئى: ﴿ **كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ** ﴾، لىرەدا پرسىيارىك دەكرى: ئايا بۇچى خوا ﷺ لىرەدا بەتايبەت باسى بەنى ئىسرائىل دەكات؟ كە بە تەئكىد مەسەلەى تۆلە تايبەت نەبوو بە بەنى ئىسرائىلەو، بەلكو ھەموو شەرىعەتەكانى خوا تۆلەيان تىدا بوو؟

لەبەرئەوھى عەقلى سەلىم و فىطرەتى ساغ خوازىارى ئەوھن، كە كەسىك كەسىك بەناھەق بكوژى، يان ئاشووب و خراپەكارىى لە زەويدا بكات، دەبى بكوژرى، وە ناشگونجى شەرىعەتەكانى خواى دادگەر لەوھدا ناكۆككىيان بووبى، ئەدى بۇچى ھەر باسى بەنى ئىسرائىل دەكرى؟ ھەندىك لە توئزەرەوان گوتوويانە: لەبەرئەوھى كە بەنى ئىسرائىل يەكەمىن ئۆممەت و كۆمەلگا بوون، كە قەوارىەكىان دروست كردو لەسەر بناغەى ئايىن، كە بىگومان ئەوھ راست نىو ئۆممەت و كۆمەلگاى دىكەش لەو جۆرە بوو ون.

بەلام من پىموايە ھۆكارەكە ئەوھىە كە بەنى ئىسرائىل (واتە: جوولەكەكان) نوئترىن و تازەترىن ئەزمونى سىاسى دىنىى بوون بەنسەت ئۆممەتى ئىسلامەو، كە بۇ ئىمە تۆمار كرابى، وە بەسەرھات و روودا و ھەلسوكەوتەكانىان لە مئىژوودا نزيك بى و ديار بى، بۇيە خواى كاربەجى باسى ئەوان دەكات، ئەگەرنا واپىدەجى ئەوھ ياسايەكى گشتى پەرورەدگار بووبى لە ھەموو بەرنامە ئاسمانىيەكاندا كە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) ھىناويانن.

مەسەلەى سىيەم: كە دەفەرموئى: ﴿ **مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي**

الْأَرْضِ ﴾، لىرەدا تىبىنى دەكرى، كە خواى دادگەر دوو ھۆكار دىنىتەوھ بۇ كوشتنى خەلك، يان بۇ كوشتنەوھى خەلك و تۆلە لىسەندنەوھيان:

١/ دەفەرموئى: ﴿ **مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ** ﴾، واتە: كەسىك كەسىك بكوژى، بىئەوھى كەسىكى كوشتى، يانى: كەسىك كەسىك بە ناھەق بكوژى، دروستە بكوژرىتەوھ، بەلام قەتلى بە ناھەق، وەك خوا دەفەرموئى: ﴿ **... وَلَا تَقْتُلُوا**

النَفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقَلُونَ ﴿١٥١﴾

الأنعام، واتە: ئەو نەفسەى که خوا قەدەغەى کردووە بکوژى، بە ناهەق مەیکوژن، کوشتنى بە هەق ئەوویە که نەفسىکى کوشتبى، ئەووە هۆکارى یەگەم.

٢ / دەفەرموى: ﴿ **أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ** ﴾، یان خراپەکارى لە زەویدا، واتە: هى

یەگەمیان مافیکی تاییبەتە، کەسێک بەتاییبەت کەسێکی کوشتبى، تۆلەى دەگەوێتە سەر، ئەویدیکەیان مافیکی گشتییه، ئەو مافە گشتییه دەبى دیاربى، سەروسیماى دیاربى، چوارچۆوى دیاربى، ئەگەرنا هەر کەسێک راست بۆووە بیانوو بگرى و بلێ: تۆ خراپەکارى لە زەویدا کردووە دەتکوژم، ئەووە نایى، ئەدى چۆن دەزانین؟ لە نایەتى دوایدا خۆى زاناو شارەزا باسى ئەو خراپەکارى

(فساد) دەکات، وە تەعبیری ﴿ **وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا** ﴾، بەکارهیناوە،

کە بریتیه لە رێگرى و هەپەشه کردن لە خەلک، لە ژیانان، لە مال و سامانیان، لە کەپامەتیان، لە هیمنى و ئاسایشان، هەرکەسێک ئەووە بکات ئەووە بە شیوہى گشتى تۆلە رووی تێدەکات، ئەویش لەبەرئەوہى مافیکی گشتییه، کە دیارە ئەوہش وردەکارى زۆرى هەبەو، لە هەموو حالانداو هەموو کەسێک کە فساد دەکات لە زەویدا، ناکوژى، چونکە خراپەکارى و ئاشووب نانهوش لە زەویدا جۆراوجۆرە، بۆیە خۆى پەروردگار چەند سزایەکی جۆراو جۆرى بۆ داناوە، وەک دواى باسى دەکەین.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەرموى: ﴿ **فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا** ﴾، واتە:

کوشتنى بەناهەق، وەک ئەووە وایە هەموو خەلکی سەر زەوى کوشتبى، وە بە

نسبەت دەربازکردنىشى لە مەرگ، دەفەرموى: ﴿ **فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ**

جَمِيعًا ﴾، وەک ئەووە وایە هەموو خەلکی سەر زەوى زیندوو کردبێتەو، یاخود

ژیانى بۆ گێرابنەو.

دیارە لێردا پرسیارو ئیشکالیك دیتە پێشەووە، تویژەرەوانى قورئان

لەوبارەیهووە زۆر شتیان گوتووە: هەندیک گوتووینانە: ئاخەر ئەگەر کەسێک کەسێک

بکوژى، ئەووە تەنیا کەسێکی کوشتووە جیاپە لەوہى دووان، یان سییان بکوژى، وە

جیاپە لەوہى هەموو خەلکی سەر زەوى بکوژى! ئەدى بۆچى لێردا

دەفەر موی: ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
الْنَّاسَ جَمِيعًا﴾، هەرودها بە پێچهوانەوێش ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا
أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾!

١) هەندیکیان گوتووین: لەبەرئەوێ حورمەتی ئینسانەکان وەك یەكە، حورمەتی
خوێن و نەفسیان وەك یەكە، چ ئەمیان بکوژی و چ ئەویان بکوژی، چ یەكێکیان
بکوژی، چ دووانیان بکوژی، چ زیاتر هەر وەك یەكە و لەو روووەوە كە
دەستدریژی كراوەتە سەر حورمەتی نەفسیك و نەفسیك كۆژراوە، كە نەدەبوو
بكوژی.

٢) هەندیکێ دیکە گوتووین: كەسێك دەستی بچیتە خوێنی كەسێك و بە ناهەق
بكوژی، دەستی دەچیتە دووان و سیان و چوارانیش... هتد.

٣) هەندیکیش گوتووین: بۆ ئەو كەسێك كە دەكوژی و بۆ كەسوكارەكە، وەك
ئەو وایە كە هەموو خەلكی سەر زەوی كۆژابن، كە بۆخۆی لە دنیادا نەما،
وەك ئەو وایە دنیا كاول بووبن، وەك گوتراوە: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)
واتە: هەر كەسێك مرد، تازە قیامەتی وی هاتو، كە ئەو لە دنیادا نەما
جیاوازی چیه لەگەڵ ئەویدا كە دنیا تێكجی؟ وەك یەكە، هەرودها
بەنسبەت كەسوكاریشی هەر وایە، كە كەسێکیان لێ دەكوژی، وەك ئەو وایە
هەموو دنیایان بەسەردا كاول بووبن.

بەنسبەت ژيانندنەوێشی، یان دەربازکردنی لە مەرگیش بە هەمان شیوە،
كەسێك كەسێك دەرباز بكات، لەو روووەوە كە نەفسیكی بە حورمەتی ریزلینراوی
دەرباز كرده لە مەرگ، وەك ئەو وایە خەلكی سەر زەوی دەرباز كرده، وە
كەسێك نەهێلێ كەسێك بكوژی، ئەگەر دەستی بپروا ناهێلێ هیچ كەس
بكوژی، وە كەسێك كە لە مەرگ دەرباز دەبن، وەك ئەو وایە هەموو خەلكی
سەر زەوی دەربازبووبن، بۆخۆی یان بۆ كەسوكاری، هەرسێکیان پاساوی جوانن،
بەلام گەرنگ ئەوێهه خۆی زاناو شارەزا بە (ك) كافی وێكچووواندن (تشیبه)

هیناویەتی، ﴿فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾، هەرودها بە پێچهوانەوێش

﴿فَكَأَنَّهُمْ أَحْيَاءُ النَّاسِ جَمِيعًا﴾، واتە: نافەرموئ: کتومت وایە،

دەفەرموئ: وەك ئەوه وایە.

مەسەلەى پێنجەم: **﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾**، واتە: بیگومان

رەوانەکراوانی ئیমে، پێغەمبەرانى ئیमे بە بەلگە روون و ئاشکرایەکانەوه، هاتنە لایان، هاتنە لای کى؟ مەبەست پى بەنى ئیسرائیلە، چونکە سیاقەکە باس

لەوان دەکات، فەرمووی: **﴿مِنَ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾**،

کەواتە: مەبەستیش لەو پێغەمبەرانە (عليهم الصلاة والسلام) کى؟ ئەوهى بۆ ئیमे چەسپاو بى، یەعقوووبو یوسفو برایهکانى ئەوانەى کە پێغەمبەر بوون، پاشان داوودو سولهیمان، ئنجا مووسا، دواى زەکەرییابو یەحیاو عیسا (عليهم الصلاة والسلام)، بەلام لە پەیمانى کۆندا باسى ژمارەیهکی دیکەش دەکاتو، چەند ناویکی دیکە دینى، دەلى ئەوانیش هەر پێغەمبەر بوون، گرنگ ئەوهیه خوا

دەفەرموئ: پێغەمبەرانى ئیमे بە بەلگە ئاشکرایەکانەوه هاتنە لایان، **﴿ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾**، کەچى دواى ئەوهش

زۆریان هەر زێدەرپۆی کەرو هەر سنوورشکین و هەر تیپەرینەر بوون، واتە: دواى ئەوه کە پێغەمبەران هاتن (عليهم الصلاة والسلام) بە بەرنامەى خواوهو، بە

بەلگە روون و ئاشکرایەکانەوه، وا چاوهروان دەکرا پابەندبن، وه سنوورشکینى نەکەن و لە خەت دەرنەچن، بەلام بە داخهوه وا نەبوون.

هەلبەتە لیڕەدا جیى سەرنجە کە خوا دەفەرموئ: **﴿ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾**، واتە: زۆریکیان، نافەرموئ: هەموویان، بۆچی؟ چونکە دیارە

هەمیشە قورئان کە (كَلَامُ اللَّهِ) یە خۆی لە گشتاندىن (تعميم) بە دوور دەگرئ، چ

بۆ بە چاک دانان، چ بۆ بە خراب دانان، بۆچی؟ چونکە بە زۆریی گشتاندىن لە هەستو سۆزەوه سەرچاوه دەگرئ، نەك لە عەقل و مەنتیق و زانیاریی و

فَقَالُوا: قَدْ اسْوَحَمْنَا هَذِهِ الْأَرْضَ، فَقَالَ لَهُمْ: هَذِهِ نَعَمَ لَنَا فَاخْرُجُوا فِيهَا
 فاشربوا ألبانها، وأبوالها، فخرجوا فيها فاشربوا من أبوالها وألبانها
 واستصحوا، فمالوا على الراعي فقتلوه وأطردوا الذود وارتدوا، فبعث رسول
 الله ﷺ جرير بن عبد الله في آثارهم في خيل فادركهم وقد أشرفوا على
 بلادهم، فما ترجل النهار حتى جيء بهم، فأمر بهم فقطعت أيديهم وأرجلهم
 وسملت أعينهم بمسامير أحميت ثم حبسهم حتى ماتوا ﴿أخرجه البخاري﴾
 برقم: (۴۶۱۰) ، واته: ئهنهس خوا لئی رازی بی، دهئی: کومه لیک نهفر، } له
 زمانی عہرہبیدا، واته: له نیوان (۳ تا ۹)، وه له گیپرانہوهی دیکهدا دهئی:
 حہوت کہس بوون}، (سییان) له عوکل و (چواریان له) له عورہینہ بوون، (کہ
 دوو تیرہ بوون) ہاتن مسولمان بوون، (واته: بہ روالہت وایان پیشاندا کہ
 مسولمان بوون)، دواپی ہاتنہ لای پیغہمبہر ﷺ (واش پیدہچی ماوہیک له
 مہدینہ مابنہوہ) گوتیان: ئاوو ہہوای ئیرہمان پیناکہوئی، نہخوشبووین (دیارہ
 خہلکی بیابان بوون، ئاوو ہہوای شاری مہدینہیان پینہکہوتوہ) پیغہمبہر
 ﷺ فہرمووی: ئہوہ چہند حوشتریکی ئیمہن لهگہل حوشترہکان برؤنہ دہری،
 (واته: شوانیشیان لهگہل دایہ)، وه له شیری حوشترہکان بخؤنہوہ، له میزیشیان
 بخؤنہوہ (وہک چارہسہرو دہرمان بو ئہوہی کہ چاک ببنہوہ)، ئہوانیش لهگہل
 حوشترہکان چوونہ دہرہوہو له شیرو میزی حوشترہکانیان خواردہوہ، ئنجا دواپی
 ئہوہی تہندروسستیان بو گہرہایہوہ، یہکسہر شوانہکہیان کوشت و
 حوشترہکانیشان بہ پیش خویانداو ہہلگہرہانہوہ (له ئیسلام) پیغہمبہریش ﷺ
 جہریری کوری عہدوللای بہدوادا ناردن، لهگہل چہند سواریکدا، له کاتیکدا کہ
 نزیکی شوینی خویان بوون، پینان گہیشتن، خور نہگہیشتبوہہ نیوہرہاستی
 رؤژ، کہ ہینانین، پیغہمبہر ﷺ فہرمانی کرد، دہستو لاقیان برین، وه بہ
 شیشہی ئاسنی کہ سوور کرابوو چاوشیان کویر کرا، دواپی لهو گوپرہ فری
 دران تاکو مردن، له ریوایہتی دیکہدا ہاتوہ، دهئی: داوای ئاویان کرد،
 وارہوہی بوو، کہ ئیمہ

دووهم: روونکردنه‌وهی چه‌مک و واتای چه‌ند وشه‌یه‌ک: به پیویستی دهرانم چه‌ند وشه‌یه‌ک له و ئایه‌ته موباره‌که‌دا روون بکه‌ینه‌وه:

۱- ﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﴾ : مانا رواله‌تییه‌که‌هی:

ئه‌وانه‌ی جه‌نگ له‌گه‌ل خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی دا ده‌که‌ن، به‌لام مه‌به‌ست پی‌ی ئه‌وه‌یه: (يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَأَحْكَامَهُ وَيَعْتَدُونَ عَلَى حُكْمِ الرَّسُولِ وَسُلْطَانِهِ)، واته: دژایه‌تی به‌رنامه‌و یاسا‌کانی خوا ده‌که‌ن، وه ده‌ستدریژی ده‌که‌نه‌ سه‌ر حوکمرانی‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و له ژیر ده‌سته‌لاتی سیاسی ئه‌ودا شوانه‌که‌ی ده‌کوژن و حوش‌تره‌کانیان پیش خۆیان ده‌ده‌ن، که‌واته: مه‌به‌ست له: ﴿ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﴾، ئه‌وه‌یه.

۲- ﴿ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ﴾ : واته: (يَكْتَسِبُونَ فَسَادًا وَيَجْتَنُونَهُ)، واته:

خرابه‌کاری و ده‌ده‌ست دین و ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا ... ﴾ (۱۹) الإسراء، واته: هه‌ر که‌سێک دوا‌پوژی بو‌ی و کوششی بو‌ بکات، (سَعَى) یانی: کوشش کردن و هه‌ول‌دان، یاخود ده‌گوتری: (فَلَانٌ سَعَىٰ لِأَهْلِيهِ، أَي: اکتسب لهم) فلان که‌س هه‌ول‌ده‌دا بو‌ مال و مندا‌له‌که‌ی و که‌سابه‌تیان بو‌ ده‌کات.

۳- ﴿ فَسَادًا ﴾، (الْفَسَاد: إتلاف النَّفْسِ وَالْأَمْوَالِ)، (فَسَاد) واته: فه‌وتاندنی نه‌فسه‌کان و مال و سامان، یان ده‌ست به‌سه‌ردا‌گرتنی.

۴- ﴿ يَقْتُلُوا ﴾، واته: بکوژین، که‌ ئه‌م شی‌وازه ده‌رب‌پینه، مانای زی‌ده‌رو‌ییکردنه له گوشتنیاندا، واته: باش بکوژین.

۵- ﴿ يُصَلِّبُوا ﴾، له ئه‌سلدا (يُصَلِّبُوا)ه، به‌لام له عه‌ره‌بیدا بنچینه‌یه‌ک هه‌یه ده‌لی: (إذا شُدَّ الفعل قوي معناه) ئه‌گه‌ر کردار گیره‌دار کرا، مانا‌که‌شی به‌هیز ده‌بی، یان ده‌لی: زی‌اده‌ی پیکه‌اته (مَبْنَى) نیشانه‌ی زی‌اده‌ی مانایه،

(يُصَلُّوا) واته: هه‌ئبواسرین، (يُصَلُّوا) واته: زۆر هه‌ئبواسرین، که ده‌گونجی مه‌به‌ست پیی به مردووی هه‌ئبواسرین، یاخود به زیندوووی.

6- ﴿مِنْ خَلْفٍ﴾، ئیمه به کوردیی ده‌ئین: راست و چهپ، (أَي تَقْطَعُ مَخْتَلَفَةً بَأَن تَقْطَعُ يَدَهُمُ الْيَمْنَى وَرَجُلُهُمُ الْيُسْرَى)، واته: به جیا ببردین، ده‌ستی راستیان بردی، له‌گه‌ل پیی چه‌پیان.

7- ﴿يُنْفُوا﴾، واته: (يُبْعَدُوا)، (النَّفْيُ: الْإِبْعَادُ) دوورخسته‌وه، (الْإِبْعَادُ مِنَ الْمَكَانِ الَّذِي هُوَ وَطَنُهُ لِأَنَّ النَّفْيَ مَعْنَاهُ عَدَمُ الْوُجُودِ)، وشه‌ی: (نَفْي) واته: نه‌بوون، وه (يُنْفُوا) یانی: له‌و شوینه نه‌هی‌لدین و دووربخرینه‌وه بو شوینیکی دیکه.

ئه‌بو حه‌نیفه‌ش (نَفْي) به سجن لی‌کداوته‌وه، به‌لام رایه‌که‌ی بی‌هیزه.

سییه‌م: ئه‌و ئایه‌ته‌هه چ حوکمیکی لی‌وه‌رده‌گیری؟

(مُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُورٍ) له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا (التحریر والتنوير)^(۱) ده‌ئ: (وَعَلَى هَذَا يَكُونُ نَزُولُهَا نَسْخًا لِلْحَدِّ الَّذِي أَقَامَهُ النَّبِيُّ ﷺ سَوَاءً كَانَ عَنْ وَحْيٍ أَمْ عَنْ اجْتِهَادٍ مِنْهُ، لِأَنَّهُ لَمَّا اجْتَهَدَ وَلَمْ يُغَيِّرْهُ اللَّهُ عَلَيْهِ قَبْلَ وَقُوعِ الْعَمَلِ بِهِ فَقَدْ تَقَرَّرَ بِهِ الشَّرْعُ، وَإِنَّمَا أَذِنَ اللَّهُ لَهُ بِذَلِكَ الْعِقَابِ الشَّدِيدِ لِأَنَّهُمْ أَرَادُوا أَنْ يَكُونُوا قِدْوَةً لِلْمُشْرِكِينَ فِي التَّحْيِيلِ بِإِظْهَارِ الْإِسْلَامِ لِلتَّوَصُّلِ إِلَى الْكَيْدِ لِلْمُسْلِمِينَ، وَلِأَنَّهُمْ جَمَعُوا فِي فِعْلِهِمْ جِنَايَاتٍ كَثِيرَةً)، چه‌ند قسه‌یه‌ك ده‌كات، دوایی ده‌ئ: به پیی ئه‌وه که رابرد، هاتنه خواره‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌هه نه‌سخ که‌ره‌وه‌یه بو ئه‌و سزایه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌سه‌ر ئه‌و چه‌ند نه‌فه‌ره‌ی داسه‌پاند، جا چ ئه‌و سزایه‌ی وه‌حی خوا بووبی، یاخود پیغه‌مبه‌ر ﷺ کوششی کردبی و به عه‌قلی خو‌ی وایدانابی، (که پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو هه‌ندیک مه‌سه‌له ئیجتیه‌ادیشی کرده)، چونکه دوای ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌و شی‌وه‌یه سزای ئه‌وانه‌ی داوه، دوایی خوا نه‌یگۆریوه، پیش ئه‌وه‌ی کاری پیبكات، له‌وه‌وه بو‌مان ده‌رکه‌وتوه که

بۆتە شتیکی شەرعیی، وە بۆیە خوا مۆلەتی داوہ بەو سزا توندە ئەوانە سزا بدات، چونکە ئەوانە ویستوووانە ببنە پێشەنگ بۆ ئەو ھاوبەشدانەرانی، کە فیل بکەن، (کلاو لەسەری مسوڵمانان بنین)، خۆیان بە مسوڵمان پێشان بدەن (هەتا لە بن بالی ئیسلامەتی داو خۆ بە مسوڵمان پێشانان بێن فیل لە مسوڵمانان بکەن و زەبریان لیبەن)، وە لەبەر ئەوەشە کە ئەوانە کۆمەلێک گوناھیان کۆکردوونەو، (لە بەرانبەر چاکە ی پێغەمبەردا ﷺ خراپەیان کردووە شوانەکیان کوشتووە، حوشترەکانیشیان بردووە لە ئیسلامیش ھەلگەراونەو، بۆیە بەو شیوە توندە سزای داو).

ھەرودھا ھەر (مُحَمَّدَ الطَّاهِرِ بْنِ عَاشُورٍ) دوایی ھەر لەوبارەو گوتووێت: (وَأَيُّ مَا كَانَ سَبَبَ النُّزُولِ فَإِنَّ الْآيَةَ تَقْتَضِي وَجُوبَ عِقَابِ الْمُحَارِبِينَ بِمَا ذَكَرَ اللَّهُ فِيهَا، لِأَنَّ الْحَصْرَ يُفِيدُ تَأْكِيدَ النِّسْبَةِ)^(۱)، واتە: ھۆی ھاتنە خوارەوی ھەرچی بووبی (چونکە ھەندیک گوتوووانە: مەبەست لەو ئایەتانە ئەو کەسانە کە ھەلگەریانەو، وە ھەندیک گوتوووانە: نا، مەبەست ئەو مسوڵمانانە کە خراپەکاری دەکەن و ئاشووب و ئازاوە دەگێرن) ئایەتە کە ئەو دەخوای ئەو پێویستە ئەوانە ی دزایەتی خواو پێغەمبەری خوا دەکەن و ئاشووب و ئازاوە بۆ دەکەن، بەو شیوە سزا بدرین، واتە: بەو شیوەی کە لە ئایەتە کەدا ھاتو، مانای وایە ئەو ی پێغەمبەر ﷺ کردووێت، چ وەحی بووبی، چ ئیجتیھاد بووبی، ئەو ئەو جۆرە سزادانە نەماوە نەسخ کراوەتەو.

چوارەم: ئایا ئەو ئایەتە لەبارە ی کێو ھاتو؟

زانایان زۆر قسەیان لەوبارەو کردو، بەلام بەگشتی دوو رایان ھەن:

(۱) - ھەندیک دەلێن: دەربارە ی کەسانیک ھاتۆتە خوار، کە لە ئیسلام ھەلگەریانەو.

(۲) - زۆربەیان دەلێن: دەربارە ی پێگران، - کە لە کتیبە فیقیھیکاندا دەلێن: (قطاع الطرق) - ھاتۆتە خوار، دیارە ھەرکام لە (الآلوسی) لە (روح المعانی)^(۲)، وە

(۱) تفسیر التحریر والتنویر: ج ۳، ص ۱۸۱.

(۲) ج ۳، ص ۴۰۶.

(القرطبی) له (الجامع لأحكام القرآن) دا^(۱)، وه زۆر له تویژهرهوانی دیکه‌ی قورئانیش^(۲) ده‌لین: مه‌به‌ست پئی مسوولمانانی ریگره، مسوولمانانیک که خراپه‌کاری و ئاشووب ده‌گپرن و له حوکمی شه‌ریعه‌ت لاده‌ده‌ن، نه‌ک که‌سانیک که له ئیسلام هه‌لده‌گه‌رینه‌وه.

منیش پیموایه پای دووه‌م که پای زۆرینه‌یه، راسته، واته: مه‌به‌ست پئی مسوولمانانیک لاری و لاسارو ئاشووب‌گپره، به به‌لگه‌ی ئه‌وه که خوی په‌روه‌دگار له ئایه‌تی دوی ئه‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ

قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(۳)، واته: جگه له‌وانه‌ی تۆبه‌یان کرد، پئش ئه‌وه‌ی تواناتان به‌سه‌ریاندا بشکی، بزانی که خوا لی‌بوره‌ی به به‌زه‌یه، دیاره لی‌بوردن و به‌زه‌ی خواش تایبه‌ته به مسوولمانانه‌وه، واته: خوا ﷺ ئه‌و سیفه‌تانه‌ی خوی بو ئه‌هلی ئیمان به‌کار دین، هه‌روه‌ها وشه‌ی تۆبه به زۆری بو گونا‌ه‌باران به‌کار دی، مسوولمانانیک که گوناح ده‌که‌ن و دوی ده‌گه‌رینه‌وه، نجا (الآلوسی) له ته‌فسیری ئه‌و ئایه‌ته‌دا ده‌ل: (وَإِنَّمَا الْمُرَادُ مُحَارَبَةُ الْمُسْلِمِينَ إِلَّا أَنَّهُ جَعَلَ مُحَارَبَتَهُمْ مُحَارَبَةَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَعْظِيمًا لَهُ وَتَرْفِيعًا لِشَأْنِهِمْ)^(۳)، واته: مه‌به‌ست له دزایه‌تیکردنی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، جه‌نگ له‌گه‌ل کردنی مسوولمانان و ئاشووب گپری یه له نیوان مسوولماناندا، به‌لام ریگری کردن له مسوولمانانی، وه‌ک جه‌نگ کردن له‌گه‌ل خواو پیغه‌مبه‌ری خوی ﷺ ته‌ماشا کردوه، بو به‌گه‌وره دانانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و به‌رزکردنه‌وه‌ی شکو و پایه‌ی مسوولمانان، که هه‌ر که‌سیک دزایه‌تی مسوولمانان بکات، وه‌ک دزایه‌تی خوی په‌روه‌دگاری کردبی وایه.

(۱) ج ۲، ص ۱۳۲.

(۲) وه‌ک (عبد الرحمن بن ناصر السّعدی)، بروانه: (تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المئان)، ص: ۲۳۰.

وه (ابن کثیر)، بروانه: (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر)، ص: ۳۷۳.

وه (الشیخ حسنین محمد مخلوف)، بروانه: (صفوة البیان لمعانی القرآن)، ص: ۱۴۹.

وه (حسن الترابی)، بروانه (التفسیر التوحیدی)، ج ۱، ص ۵۰۳.

(۳) هه‌مان سه‌را‌چاوه‌و به‌رگو لاپه‌ره.

ہرودھا (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) لہ تہفسیرہکھی خویدا^(۱) لہ وبارہوہ
 دہلئ: (وَمِنْ أَجْلِ ذَلِكَ اعتَبَرَهُ الْعُلَمَاءُ جَزَاءً لِمَنْ يَأْتِي هَذِهِ الْجَرِيمَةَ مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ، وَلِهَذَا لَمْ يَجْعَلَهُ اللَّهُ جَزَاءً لِلْكَفَّارِ الَّذِينَ حَارِبُوا الرَّسُولَ لِأَجْلِ عِنَادِ
 الدِّينِ، فَهَذَا الْمَعْنَى عُدِّي (يُحَارِبُونَ) إِلَى (اللَّهِ وَرَسُولِهِ) لِيُظْهَرَ أَنََّّهُمْ لَمْ
 يَقْصُدُوا حَرْبَ مَعِينٍ مِنَ النَّاسِ وَلَا حَرْبَ صَفِيٍّ)، واتہ: بویہ زانایان ئەو سزایہی
 لہو نایہتہدا ہاتوہ، بہ سزای کہسیکیان داناوہ، کہ ئەو تاوانہ دہکات لہ
 مسولمانان، بویہش خوا ﷺ ئەو سزایہی بو کافرانیک دانہناوہ کہ دزایہتی
 دینی خوا دہکەن، {واتہ: لہ ہیچ نایہتیکدا نیہ خوا بظہرموی: ئەگەر
 کافرہکانتان گرتن: ہہئیانبواسن، یان دہستو پییان بپرن، سزای وامان نیہ
 بو کافران} وہ وشہی: (يُحَارِبُونَ) تہعہددی پیکراوہ بو لای خواو پیغہمبہری
 خوا، تاکو بزائری کہ مہبہستیان دزایہتیکردنی کہسیکی دیاریکراو، یان کوئمہلہ
 کہسیکی دیاریکراو نیہ، (بہلکو مہبہستیان دزایہتیکردنی مسولمانانہ بہگشتی،
 وہ تیکدانی ہیمنیی و ناسایشیانہ بہگشتی).

پینجہم: نایا مہبہست لہ (مُحَارِبَةَ) چییہ؟

کہ دہفہرموی: ﴿يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، دیسان (مُحَمَّد الطاهر بن
 عاشور) لہ تہفسیرہکھی خویدا (التحریر والتنوير)^(۲) ہہندیک قسہی جوان
 دہکات، دہلئ: (وَقَدْ اِخْتَلَفَ الْعُلَمَاءُ فِي حَقِيقَةِ الْحِرَابَةِ؛ فَقَالَ مَالِكٌ: هِيَ حَمْلُ
 السَّلَاحِ عَلَى النَّاسِ لِأَخْذِ أَمْوَالِهِمْ دُونَ نَائِرَةٍ وَلَا دَخَلٍ وَلَا عِدَاوَةٍ أَيْ بَيْنَ
 الْمُحَارِبِ وَبَيْنَ الْمُحَارَبِ، سِوَاءً فِي الْبَادِيَةِ أَوْ فِي الْمِصْرِ، وَأَنْ يَكُونُوا جَمَاعَةً
 الْمُسْلِمِينَ، وَقَالَ بِهِ الشَّافِعِيُّ وَأَبُو ثَوْرٍ، وَالْأَوْزَاعِيُّ، وَاللَيْثُ، وَابْنُ سَعْدٍ، وَقِيلَ:
 لَا يَكُونُ الْمُحَارِبُ فِي الْمِصْرِ مُحَارِبًا، وَهُوَ قَوْلُ أَبِي حَنِيفَةَ وَسُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ
 وَاسْحَاقَ)، واتہ: زانایان راجیایی یان ہہیہ دہبارہی وشہی: (حِرَابَةٌ) مالیک
 دہلئ: ہر کہسیک چہک ہہلبگری لہ دزی خہلک، بوئہوہی مال و سامانیان زہوت

(۱) التحریر والتنوير: ج ۲، ص ۱۸۲.

(۲) ج ۳، ص ۱۸۲.

بكاتو لىيان بستىنى، بىئەوھى كىشەو ئازاۋە ھەبىو دوژمنايەتتى ھەبىو
 لە نيوان ئەو كەسەدا كە چەكەكەى ھەنگرتوھە رېگىرى دەكاتو، ئەو كەسەدا
 كە رېگىرى لىكراوھ، ئەوھ چ لە بىابان و چ لە چۆلايى بى، چ لە نىو شار بى،
 مادام ئەوانە كۆمەئىك لە مسولمانان بن و چەكدارىش بن، ئەوھ پىي دەگوتىرى
 (حِرَابَة)، وھ ئەوانە بە (مُحَارِب) لە قەلەم دەدرىن، وھ ئەو راپىھ راي
 شافىعى و ئەبوو ئەورو ئەوزاعىي و لەيشى كورى سەعدە، بەلام ئەبو حەنىفەو
 سوفيانى ئەورىي و ئىسحاق دەلەين: (حِرَابَة) لە چۆلايى دا دەبى، بەلام لە نىو
 شاردانابى.

كەواتە: ھەر كەسەك لەنىو شارو ئاۋەدانىي دا بەو كارە ھەلسى، ئەو
 پىناسەيە نايگىرئەوھو ئەو جۆرە سزايەشى بەسەردا ناچەسپىنرى، ئنجا ئايا
 ئەو راجىايى يە سەر بۆچى دەكىشى؟ ئەگەر بلىين: ھەر كەسەك ھەلىكوتايە
 سەر خەلك، چ لە دەشتو چۆلايى، چ لە نىو شارو ئاۋەدانىي دا، بۆئەوھى
 مالىان لى بستىنى، يان دەستدرىزىي بكاتە سەر نەفسىان و نامووسىان و
 بيانترسىنى، ئەگەر بلىين: (حِرَابَة) ھەمووى دەگرئەوھ، كەواتە: لە شاربى
 يان لە چۆلايى دا، دەبى ئەو سزايەى بەسەردا بچەسپى، بەلام ئەگەر بلىين:
 وھ ئەبو حەنىفەو ئەوانى دىكە دەلەين: تەنيا ئەو كەسانەى كە لە دەشتو
 چۆلايى دا ئەوھ دەكەن، دەگرئەوھ، ماناي وايە ئەگەر لە شاردانابى، ئەو سزايە
 نايانگىرئەوھ.

منىش كە زۆر تەماشاي بەنگەى ھەموويانم كرد، راپەكەى (مالىك و شافىعىي و
 ئەبوو ئەورو ئەوزاعىي و لەيشى كورى سەعد)م پى راستە، بۆچى؟ چونكە

خو ﷺ دىارى نەكردوھ، ھەر دەفەرموى: ﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ، وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ﴾، ئەوانەى جەنگ دەكەن لەگەل خواو
 پىقەمبەرەكەى، وھ لە زەويدا خراپەكارىي بلاۋدەكەنەوھ، ھەولدەدەن بۆ
 خراپەكارىي لە زەويدا، ئىدى نەيفەرمووھ ئەو زەوييە زەوييەكى چۆل، يان
 ئاۋەدان بى، لە شار بى، يان لە بىابان، ئنجا مادام خوا ﷺ بەگشتى
 فەرموويەتى، ئەوھ شارو گوندو ئاۋەدانىي و چۆلايى دەگرئەوھ.

شه‌شه‌م؛ ئەو چوار سزایه چۆن جی به‌جی ده‌گه‌رین؟ که ده‌فه‌رموی: ﴿أَنْ

يُقْتَلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا

مِنَ الْأَرْضِ﴾، وشه‌ی: (أو) له کوردیدا واته: (یان)، واته: یان بکوژرین،

یان هه‌لبواسرین، یان ده‌ستی راست و پێی چه‌پیان به‌ردرین، یان دووربخه‌رینه‌وه،

ئنجایا ئەو (یان)ه، بۆ دابه‌شکردن (توزیع و تقسیم)ه، یاخود بۆ سه‌رپشک

کردنه؟ لی‌ره‌شدا دوو را هه‌ن:

۱- هه‌ندی‌ک ده‌لین: بۆ سه‌رپشک کردنه، واته: ده‌سته‌لاتی شه‌رعیی بۆی هه‌یه‌وه،

سه‌رپشکه یه‌که‌یک له‌وه چوار سزایه هه‌لبه‌ژیرئو، به‌سه‌ر ئەو که‌سانه‌دا

بی‌چه‌سه‌پینئێ که هه‌لده‌ستن به‌ ئاشووبو هه‌را نانه‌وه له‌ نیو خه‌لکدا،

ده‌ستدریژی کردنه سه‌ر نه‌فس و مال و نامووس و هه‌یمینی و ئاسایشیان.

۲- هه‌ندی‌کیش ده‌لین: بۆ دابه‌شکردن، (توزیع و تقسیم)ه.

به‌لام رای دووم به‌هه‌زتره، که زۆربه‌ی زانایان رایان وایه، چونکه خوا ﷻ

چوار حاله‌تی باسکردوون:

۱- ﴿أَنْ يُقْتَلُوا﴾، یان بکوژرین.

۲- ﴿أَوْ يُصَلَّبُوا﴾، یان هه‌لبواسرین.

۳- ﴿أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ﴾، یان ده‌ستی راست و پێی

چه‌پیان به‌ردرین.

۴- ﴿أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ﴾، یان دووربخه‌رینه‌وه.

که‌واته: خوا چوار سزای باسکردوون، بۆچی؟ چونکه چوار حاله‌ت مه‌زه‌نده

ده‌گه‌رین، بۆ ئەو که‌سانه‌ی که ریگه‌ری ده‌گه‌ن، وه هه‌یمینی و ئاسایشی خه‌لک

تی‌کده‌ده‌ن:

أ/ يان خەلك دەكوژن و مائىشان لى دەستىن، كە سزايان ئەو ھەيە دەكوژىن و ھەلئەواسرىن.

ب/ ياخود ھەر خەلك دەكوژن، بەلام مائەكەيان نابەن، ئەو ھەيە دەكوژىن.

ج/ ياخود تەنيا مال دەبەن، ئەو ھەيە دەست و پى راست و چەپيان دەبەردى.

د/ ياخود تەنيا خەلك دەترسىن، ئەوانەش دوور دەخىنەو، كەواتە: **خَا ۞** خوا چوار جۆرە سزاي داناون، بۇ چوار ھالەت لە رىگىرى و دەستىرى ئىكردنە سەر ھىمىنى و ئاسايىشى خەلك، كە بە پى ھەر كام لەو ستەم و تاوانانە، جۆرىك لەو سزايانە دىارى دەكرى، و ئەو رايەش تەئكىدى لەسەر دەكەم كە ھەر ئەو راستە، بۇچى؟ بۇئەو ھەر ھوكمرانىك راست بۇو ھەيەت كەسىك و تارىك بدات، يان قسەيەك بكات بلئ: ئەو ھەيە ئەو ئايەتە:

﴿ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ﴾، دەيگىر تەو، جا بىنى قورستىن سزاي

بۇ دابنى! بلئ: بە دەقى قورئان ھەموو جۆرە سزايەكان و ھەر چواريانم بۇ ھەيە بەسەرىدا بەسەپىنم! بەلئ لەراستىدا ئەو رايە راستە كە دەلئ وشەي: (أو) خوا بۇ دابەشكرن (توزىع و تقسىم) ھىناو ھەيەتى، وە ئىمە ئەگەر تەماشاي قورئان بكەين دەبىننن خواي كاربەجى وشەي (أو) زياتر بۇ دابەشكرن بەكار ھىناو، بۇ وئە: لە سوورەتى (المائدة) دا دەفەر موى:

﴿ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ ۖ

فَكَفَرْتُمْ ۖ وَإِطْعَامٌ عَشْرَةَ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتُهُمْ

أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفْرَةٌ أَيْمَانِكُمْ إِذَا

حَلَفْتُمْ ... ﴿ ۸۹ ﴾ المائدة، واتە: خوا سوئىدى سەرزارەككىتان لىناگرى،

بەلكو لەسەر ئەو سوئىدانە كە دلىان لەسەر گرى دەدەن، لىپرسىنەو ھەتان لەگەلدا دەكات، ئنجا ئەو جۆرە سوئىندە دل لەسەر چەسپىنراوانە كەفەرەتى ھەركامىكىان خواردن پىدانى دە نەدارە، لە خواردنكى ميانجى كە دەرخواردى خىزانتانى دەدەن، يان پۇشاكىان، يان نازادكردى گەردن (ى

كۆيلە)يېك، ھەر كەس يېك ھىچ كام لەوانەى چىنگ نەكەوت، سى رۇژ رۇژو وگرتنى لەسەرە، ئەو كەفارەتى سويىندەكانتانه، ھەر كات سويىندتان خوارد، وە سويىندەكانتان بپارىزن، ئاوا خوا ئايەتەكانىتان بۇ روون دەكاتەو بەلكو سوياسگوزارىى بىكەن (بۇ خوا).

وہك دەبىنىن، دەفەر موئى: يان ئەو، يان ئەو، يان ئەو، ئنجا ئەگەر يەك يېك لەوانەت نەتوانى، سى رۇژان بەرۇژو دەبى، ئنجا زانايان لەوبارەوہش دەلئىن: ئەو كەسەش تا ئەو يەكەمى پى بىكرى، نابى ھى دووہم بىكات، وە تا دووہمى پى بىكرى نابى ھى سىيەم بىكات، بەلام ھەندىكى دىكە لە زانايان دەلئىن: ھەر كامىان بىكات سەرىشكەو بۇى ھەيە.

بەلام ئەو يەك مەبەستەمە بىلئىم ئەو يەكە كە لە قورئاندا تاكە تاوانىك چوار جۇرە سزاي بۇ دانرابى، يان چەند سزايەكى بۇ دانرابى، ئەم تاوانەيە، وە ئەم تاوانەش يەك ھالەت بە خۇوہ ناگرى، وەك كوشتن، يان دزىى، چونكە دەگونجى باباي رىگر بەس خەلك بترسىنى، وە دەگونجى بيانترسىنى و سامانىان لى بستىنى، وە دەگونجى وىپراى مال لىستاندن بشيانكوژى؟ نەخىر، وە دەشگونجى تەنيا بيانكوژى، كەواتە: بەپىي ھالەتەكە سزايەكە دىارى دەكرى.

ھەوتەم: ئەو چوار سزايە لەنىوان مافى گشتى و تايبەتى دا:

زۇربەى زانايان لەسەر ئەو يەك دەنگن كە ئەو سزايەى دانراوہ تەنيا بۇ پاراستنى مافى تاكە كەس نىە، بەلكو بۇ پاراستنى مافى گشتىيە، بۇيە ئەگەر يەك يەك لەو تاكانە كە دەستدرىژى كراوہتە سەر مال و سامانى، لە ھەقەكەى خۇى خۇشبوو، ئايا كابراى خراپەكار سزايەكەى لەسەر لادەچى؟ نەخىر، بۇچى؟ چونكە ئەو مافى گشتىيە، مافى خوايە، با ئەو تاكەش لە مافى خۇى خۇشبو، چونكە ئەو وەك كوشتنى بە ئانقەست (القتل العمد) نىە كە ئەگەر كابرا لە ھەقى تۇلە (قصاص) خۇشبوو، يان خويىنى وەرگرت، يان عەفووى كردو ھىچى نەويست، سزايەكەى لەسەر لادەچى، بەلام لىرەدا ئەو مافە گشتىيە، بۇيە ھەرچەندە تاكەكان چاوپۇشىى لە ھەقى خۇشيان بىكەن، تاوانبار نابووردى و سزايەكەى لەسەر لاناچى.

واتە: یەکیك لهو جوار سزایانه بهسەر ئهو تاوانبارانهدا بسهپینن، جگه لهو كهسانه‌ی كه پیش ئه‌وه‌ی ئیوه دهسته‌لانتان به‌سه‌ریاندا بشکێ و کۆنترۆلیان بکه‌ن، بوخۆیان به‌ شیوه‌یه‌کی ئازادانه بی‌ئهو‌ه‌ی ئیوه ناچاریان بکه‌ن، دین په‌شیمان ده‌بنه‌وه، ئه‌وه بزانی که خوا، لی‌بوره‌ی به‌ به‌زه‌یه، لی‌رده‌دا که ده‌فه‌رموی: خوا لی‌بوره‌ی به‌ به‌زه‌یه، ئایا سزای دنیاو قیامه‌تیان له‌سه‌ر لاده‌بات، یان هه‌ر سزای قیامه‌تیان له‌سه‌ر لاده‌بات؟ دیاره‌ دوای ئه‌وه‌ی که حکومه‌ت، ده‌ولت ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ریدا ده‌شکێ، ئنجا بلی: تۆبهم کرد! ئه‌وه هه‌یج نیه، ئه‌وه تۆبه‌ی ناچاریه، به‌لام پیش ئه‌وه‌ی ده‌سته‌لاتیان به‌سه‌ریاندا بشکێ و بوخۆیان بین، ئه‌وه زانیان له‌وباره‌وه دوو رایان هه‌ن:

پرای زانیان له‌باره‌ی به‌رده‌و پرێگران و پۆنه‌تی مامه‌له‌کردنی ده‌ولت له‌که‌سیان دا دوای خۆته‌سلیم کردنه‌وه‌یان

پرای یه‌که‌م، ده‌لین: ته‌نیا سزای قیامه‌تیان له‌سه‌ر لاده‌چێ، یان ته‌نیا مافی خویان له‌سه‌ر لاده‌چێ، به‌لام مافی خه‌لکیان هه‌ر له‌سه‌ر ده‌مینێ و پێی سزا ده‌درین.

وه (مُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُورٍ) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا (التحریر والتنوير) دا

ده‌لی: (وَمَعْنَى قَوْلِهِ: ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾، مَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَتَحَقَّقَ الْمُحَارِبُ أَنَّهُ مَا خُوذُ أَوْ يُضَيَّقَ عَلَيْهِ الْحِصَارُ أَوْ يُطَارَدَ فِي جَمِيعِ الْإِلَادِ وَيُضَيَّقَ عَلَيْهِ، فَإِنَّ آتَى قَبْلَ ذَلِكَ كُلِّهِ طَائِعًا نَادِمًا سَقَطَ عَنْهُ مَا شَرَعَ اللَّهُ لَهُ مِنَ الْعُقُوبَةِ^(١)، واته: که خوا ده‌فه‌رموی: ئه‌وانه‌ی که ده‌گه‌رینه‌وه پیش ئه‌وه‌ی تواناتان به‌سه‌ریاندا بشکێ، واته: ئه‌و که‌سه‌ی پرێگری کردوه و ئازاوه‌ی ناوه‌ته‌وه، پیش ئه‌وه‌ی که دنیایی ده‌گیری، یاخود ته‌نگی پێ هه‌لده‌چنرێ، وه هه‌یج

بواری راکردنی نابئ، نهگهر پئش نهوه ههمووی بوخوی بیو ملکهچ بی، وه پهشیمان بی، لهو حالهتهدا نهوهی که خوا بوئی داناوه له سزا، لهسهری لادهچی، (واته: سزای قیامهتی و نهوهی که پهیوهندی به مافی خوای پهروهردگاروه ههیه).

دوایی ههر لهوبارهوه دهئی: (وَلَمَّا لَمْ تَعْرِضِ الْآيَةَ إِلَىٰ غَرْمِ مَا أَنْفَضَهُ بِحِرَابَتِهِ، عَلِمَ أَنَّ التَّوْبَةَ لَا تُؤْتَرُ فِي سَقُوطِ مَا كَانَ قَدْ اعْتَلَقَ بِهِ مِنْ حَقُوقِ النَّاسِ مِنْ مَالٍ أَوْ دَمٍ، لِأَنَّ ذَلِكَ مَعْلُومٌ بِأَدْلَةٍ أُخْرَى)، واته: لهبهرنهوهی ئایهتهکه باسی بژاردنی نهو شتانهی نهکردوه به هوئی ریگری و دزایهتییهکهیهوه، فهوتاندوونی، لهوهوه دهرانری که نهو توبه و پهشیمانبوونهوهیهی کاریگهری نیه له لاجوونی نهو مافانهدا که کهوتوونه سهر شانی، له مافهکانی خهک، جا چ مال و سامان بن، جا چ خوین، چونکه نهوه به جهند بهنگهیهکی دیکه دهرانری، که نهو مافانهی له نهستو دایه.

ههروهها (الآلوسی) یش له (روح المعانی) دا، نهویش ههمان رای ههیه و دهئی:

﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾، استثناء مخصوص بما

هُوَ مِنْ حَقُوقِ اللَّهِ تَعَالَى كَمَا يُنبِئُ عَنْهُ قَوْلُهُ: ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

رَحِيمٌ﴾، وَأَمَّا مَا هُوَ مِنْ حَقُوقِ الْعِبَادِ كَحَقُوقِ الْأَوْلِيَاءِ مِنَ الْقِصَاصِ وَنَحْوِهِ فَيَسْقُطُ بِالتَّوْبَةِ وَجُوبُهُ عَلَى الْإِمَامِ مِنْ حَيْثُ كَوْنُهُ حُدًّا، وَلَا يَسْقُطُ جَوَازُهُ بِالنَّظَرِ إِلَى الْأَوْلِيَاءِ مِنْ حَيْثُ كَوْنُهُ قِصَاصًا؛ فَإِنَّهُمْ إِنْ شَاءُوا عَفَوْا وَإِنْ أَحَبُّوا اسْتَوْفَوْا^(١)، ههروهها (قرطبی) یش له (الجامع لأحكام القرآن)^(٢)

ههمان رای هیناوه، واته: نهو ئایهته: که دهفهرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ

قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾، جیاکردنهوهیهکی تایبهته لهوانهی که تاکه مافی

(١) ج٣، ص٤٠٨.

(٢) ج٦، ص١٣٦.

خوای بەرز، هه‌روه‌ک قسه‌ی خوای بەرز نایه‌تەکان: ﴿فَاعْلَمُوا أَن ت﴾

اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٢﴾ بزانی که خوا لی‌بوردی به به‌زه‌یه، به‌لام نه‌وی که مافی به‌نده‌کانه، وه‌ک مافی که‌سوکاری کوژراوان که تۆله بستین، یاخود وینه‌ی نه‌وه، نه‌وه به‌هوی گه‌رانه‌وه‌یه‌وه‌ته‌نیا فه‌رزه‌بونه‌که‌ی له‌سه‌ر ئیمام لاده‌چی، (واته: له‌سه‌ر ئیمام پیویست نابی که تۆله له‌وه‌که‌سه‌ه‌ستینیه‌وه، له‌وه‌روه‌وه‌که‌سه‌زایه‌کی شه‌رعییه)، به‌لام دروست بوون (جواز) ده‌که‌ی لاناچی له‌وه‌روه‌وه‌که‌تۆله (قصاص) یه‌وه‌ه‌فی خه‌لکه. واته: به‌سه‌ مافه‌گشتیه‌که‌ی له‌سه‌ر لاده‌چی، نه‌گه‌ر که‌سوکاری کوژراوه‌کان، یان که‌سوکاری مال براوه‌کان، گوئیان: ده‌یه‌خشین، نه‌وه‌بژاردن و تۆله‌که‌هیشی له‌سه‌ر لاده‌چی، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌وان سووربوون له‌سه‌ر داواکردنی مافی خو‌یان، ده‌بی مافی خاوه‌ن که‌سه‌کان وه‌ر‌بگیریه‌وه.

وه‌له‌وباره‌وه (قُرطبی) ئەم فه‌رمووده‌یه‌ دینی: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَرَأَيْتَ إِنْ جَاءَ رَجُلٌ يُرِيدُ أَخَذَ مَالِي؟ قَالَ: (فَلَا تُعْطِهِ مَالَكُ)، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَاتَلَنِي؟ قَالَ: (قَاتَلَهُ)، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلَنِي؟ قَالَ: (فَأَنْتَ شَهِيدٌ)، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلْتَهُ؟ قَالَ: (هُوَ فِي النَّارِ) ﴿٣٥٨﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٣٥٨)}، واته: نه‌بو هه‌ره‌په‌ره‌خوا لی‌ی رازی بی ده‌لی: پیاویک هاته‌لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گوئی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! نایا ده‌بینی نه‌گه‌ر پیاویک هاته‌ویستی مال و سامانه‌که‌م لی بستین؟ فه‌رمووی: مال و سامانی خوئی مه‌ده‌یه، گوئی: نه‌دی نه‌گه‌ر له‌گه‌لم به‌شه‌ره‌هاته؟ فه‌رمووی: تۆش له‌گه‌لی به‌شه‌روه‌ره، گوئی: نه‌گه‌ر منی گوشت؟ فه‌رمووی: تۆ شه‌هیدی، گوئی: نه‌دی نه‌گه‌ر من نه‌وم گوشت؟ فه‌رمووی: نه‌وه‌له‌ئاگر دایه.

(ابن المنذر) ده‌لی: (بِهِ قَالَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ)، واته: زۆربه‌ی زانایان رایان وایه که ده‌بی ئینسان به‌رگری له‌مال و سامانی خوئی بکات، نه‌گه‌ر له‌سه‌ریشی بکوژی، یان بکوژی، (القُرطبی) له (الجامع لأحكام القرآن)^(١) نه‌وه‌رایه‌ی هیناوه.

حَتَّىٰ بَلَغَ: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾، قَالَ: فَكَتَبَ لَهُ
 أَمَانًا، قَالَ سَعِيدُ بْنُ قَيْسٍ: فَإِنَّهُ حَارِثَةُ بْنُ بَدْرٍ، وَكَذَا رَوَاهُ ابْنُ جَرِيرٍ وَابْنُ
 أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْمٍ: (٣٣٤٥٩) {واته: ئیبنو ئه‌بی حاتم له شه‌عبیه‌وه هیناویه‌تی،
 ده‌ئێ: (حارثة بن بدر التمیمی) خه‌ئکی به‌سره‌ بوو، پیاویکی زۆر ئاشوو‌بگێر
 بوو له زه‌وی داو رێگر بوو، (به‌لام ده‌بویست بگه‌رپێته‌وه) له‌گه‌ڵ چه‌ند پیاویک
 له‌ قوره‌یشیه‌کان قسه‌ی کردبوو، (واسته‌ی پیکردبوون، که‌ ده‌مه‌وی بگه‌رپێمه‌وه)
 له‌وانه: هه‌سه‌نی کورپی عه‌لی و عه‌بدوئلائی کورپی عه‌بباس و عه‌بدوئلائی کورپی
 جه‌عفر، خوا لێیان رازی بی، ئه‌وانیش قسه‌یان له‌گه‌ڵ عه‌لی کورپی ئه‌بو
 طالیب دا کرد، (که‌ دیاره‌ ئه‌و کاته‌ خه‌لیفه‌ی مسو‌لمانان بووه‌) به‌لام ئه‌مانی
 پێنه‌دا، ئه‌ویش "حَارِثَةُ بْنُ بَدْرٍ" چوو بو‌لای سه‌عه‌یدی کورپی فه‌یسی
 هه‌مدانی و ئه‌ویش له‌ مائی خو‌ی دایناو چوو بو‌لای خه‌لیفه‌ی مسو‌لمانان
 عه‌لی کورپی ئه‌بو طالیب گوتی: ئه‌ی فه‌رمانده‌ی ئیمانداران! ئایا ئه‌گه‌ر یه‌کێک
 دزایه‌تی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا ی کردبێ، وه‌ خراپه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی کردبێ،
 (مه‌به‌ست له‌ دزایه‌تی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا واته: رێگری کردبێ، ئازاوه‌گێری
 کردبێ) حوکه‌مه‌که‌ی چییه‌؟ ئه‌ویش (عه‌لی) ئه‌و ئایه‌تانه‌ی خوێنده‌وه‌ هه‌تا

گه‌یشه‌ ئه‌و شوێنه‌ی که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ

تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾، ده‌ئێ: ئنجا عه‌لی کورپی ئه‌بو طالیب خوا لێیان رازی بی،
 ئه‌مانی بو‌ نووسی، گوتی: هه‌ر که‌سێک وایه‌ ئه‌وه‌ مادام بگه‌رپێته‌وه‌ بی‌ئه‌وه‌ی
 ئێمه‌ گرتبمان، خو‌ی ئازادانه‌ بگه‌رپێته‌وه‌، ئه‌مانی پێده‌ده‌ین، (واته: له‌
 هه‌موو شتێک ده‌یه‌خشین) سه‌عه‌یدی کورپی فه‌یسیش گوتی: جا ئه‌وه‌ (حارثة
 بن بدر) له‌ مائی ئێمه‌یه‌وه‌ هینای و ئه‌ویش لێی بورد.

(الشوکانی) یش له (فتح‌القدیر) دا ئه‌ویش به‌ هه‌مان شیوه‌ ده‌ئێ: ﴿إِلَّا

الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾، اسْتَتْنَى اللَّهُ سُبْحَانَهُ التَّائِبِينَ قَبْلَ
 الْقُدْرَةِ عَلَيْهِمْ مِنْ عَمُومِ الْمُعَاقِبِينَ بِالْعُقُوبَاتِ السَّابِقَةِ، وَالظَّاهِرُ عَدْمُ الضَّرْقِ بَيْنَ

الدَّمَاءِ وَالْأَمْوَالِ وَبَيْنَ غَيْرِهَا مِنَ الذُّنُوبِ الْمَوْجِبَةِ لِلْعُقُوبَاتِ الْمُعَيَّنَةِ الْمَحْدُودَةِ، فَلَا يُطَالَبُ التَّائِبُ قَبْلَ الْقُدْرَةِ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ وَعَلَيْهِ عَمَلُ الصَّحَابَةِ وَذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى أَنَّهُ لَا يَسْقُطُ الْقِصَاصُ وَسَائِرُ حَقُوقِ الْأَدْمِيَّةِ بِالتَّوْبَةِ قَبْلَ الْقُدْرَةِ وَالْحَقُّ الْأَوَّلُ..} (١)، واته: ئهوه كه خوا دهفه رموی: جگه له وانهی پيش ئهوهی تواناتان بهسه رياندا بشکي دهگه رپنه وه، خواي پاك په شيمانبو وه وانیک كه پيش ئهوهی دهسته لاتی ئيسلامي كونترپوليان بکات، دهگه رپنه وه، هه ئيواردوون و جياي کردوونه ته وه، له وانهی كه به و سزايانهی پيشی سزا ددرين، ئهوهی كه دياريشه خوا ﷺ جياوازی نه خستوته نيوان خوین و مال و سامان و باقی ئه و گونا هانه وه كه ئه و سزا دياریی گراوانه یان بهسه ردا دهچه سپن، بويه كه سيك كه پيش ئهوهی توانای بهسه ردا بشکينري بگه رپنه وه، هيچ کام له و ما فانهی لی داوا ناکرينه وه، وه هاوه لانیش به وه کاريان کردوه، هه رچه نده هه نديک له زانايان گوتويانه: توله و مافه کانی دیکه ی خه لکی به توبه لاناچن، به لام هه ق ئهوهی يه که ميانه.

وه منيش وای بو دهچم رای دووهم راستتري و واته: هه موو مافه کانی لهسه ر لاجچن، چ مافی خوا، چ مافی خه لک، وه ئه وه له سه ماحهت و ليبوردهی ئيسلام و رهحه تهی خواي په روه ردا گار نيزيکتره، وه ئه وه هانده ريکيشه بو خه لک كه واز له ريگري و ئاشووب نانه وه و ئازاوه گيري بيئي و، بيته وه زي ر كونترپول و رکيفی دهوله تی ئيسلامي، چونکه ئه گه ر بگوتري: هه قی خه لکت هه ر لی دهستينين، کابرا رهنگه له ترسان هه ر نه يه ته وه، هه ر به رده وام بي لهسه ر ريگري و خراپه کاری.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی نۆیەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە (۶) ئایەت پێکدێ، ئایەتەکانی (۳۵ - ۴۰) سەرەتا خوای پەروردگار بۆ جاری شەشەم لەم سورەتەدا مسوڵمانان بە نازناوی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، بانگ دەکات، وە فەرمانیان پێدەکات بە سێ شتان: پارێزگاریی و بەدەستەینانی ئامرازو ھۆکار بۆ لە خوا نزیکبوونەوە، وە تێکۆشان لە پرپی خوادا بە مەبەستی سەرفرازبوون (التَّقْوَى، وَابْتِغَاءَ الْوَسِيلَةِ، وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)، پاشان خوا ﷺ سەرەنجامی شوومی بیروایان رادەگەیهێنێ، کە ئەگەر لە قیامەتدا پرپی دنیا، وە وێنە ئەوەش کە لە دنیادا ھەیە، (واتە: دنیا چی تێدایە و ھیندە دیكەشی بخەنە سەر) بیکەنە قەرەبوو بە لاگێرەوی خۆیان لە سزای قیامەت دەربازیان نابێ، وە ھەرچەندە ھەوڵی ھاتنەدەریش دەدەن لە دۆزەخ، بە لām بیسوودە، بە ھەمیشەیی تێیدا دەمێننەو، پاشان خوا ﷺ باسی ھۆکمیك لە ھۆکمی گەرنگەکانی ئیسلام دەکات، کە بریتییە لە دزی و سزای دزی، دەفەرموێ: پیاوی دزو ئافەرتی دز دەستیان بچن، وە پاشان رایدەگەیهێنێ کە ھەرکەسیك پاش ئەو ستم و تاوانە واتە: پاش دزی کردن، پەشیمان ببیتەو و چاکەکاری بکات، ئەو خۆ لێی دەبوورێ، چونکە خۆ لێبوور دەبێ بە بەزیی یە، وە لە ئایەتی کۆتاییدا واتە: لە ئایەتی کۆتایی ئەم دەرسەدا خوا ﷺ ئەو راستییە رادەگەیهێنێ، کە خوا خاوەنی ئاسمانەکان و زەویە، و ھەرکەسیك بیهوێ سزای دەدا، بە لām بە پێی تاوان و خراپەیی خۆی، ھەرکەسیكیش بیهوێ لێی دەبوورێ، لەبەرئەو کە دەگەرێتەو بۆ لای خوا، یاخود شایستەیی ئەوێ کە خوا لێی ببوورێ، وە خوا لەسەر ھەموو شتێك بە توانایە.

﴿ يَتَّيِبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوكَ مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ ﴿٣٧﴾ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ ﴿

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

(ئەو ئەوانەى ئیمانتان هیناوه! پارێز له خوا بکه‌ن و هوکار به‌ره‌و (په‌زامه‌ندیی) خوا ﷺ بخوازن و له پیناویدا تیبکوۆشن، به‌ئکو سه‌رفرازبن ﴿۳۵﴾ بیگومان ئەوانه‌ى بیپروان ئەگه‌ر تیکرپای ئه‌وه‌ى له زه‌وى دایه‌و هینده‌ى خویشی له‌گه‌ڵ بى، تاكو بیکه‌نه قه‌ره‌بوویان له سزای رۆژى قیامه‌ت، لییان وه‌رناگیرئ و سزا (و ئازار) یكى به ئیشیان هه‌یه ﴿۳۶﴾ (هه‌رچه‌نده) ده‌یانه‌وئ له ئاگر بچنه‌ ده‌رئ، به‌لام لیى ده‌رباز نابن و سزایه‌كى به‌رده‌وامیان هه‌یه، ﴿۳۷﴾ وه وه‌ك سزایه‌كى سه‌له‌مینه‌ره‌وانه له‌لایه‌ن خواوه، ده‌ستی پیاوو ئافه‌رتی دز بپرن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى كرده‌وویانه، وه خوا زالی كاربه‌جییه ﴿۳۸﴾ ئنجا هه‌ر كه‌س پاش سه‌مه‌كه‌ى گه‌رپایه‌وه‌و چاكه‌كارى كرد، ئه‌وه بیگومان خوا ﷺ ده‌گه‌رپته‌وه سه‌رى (تۆبه‌ى لیوه‌رده‌گرئ)، به‌پراستی خوا لیپورده‌ى به‌به‌زه‌یى یه ﴿۳۹﴾ ئایا نازانى كه خوا ﷺ مولكى ئاسمانه‌كان و زه‌وى هه‌یه، هه‌ر كه‌سیكى بوئ سزای ده‌دات، وه هه‌ر كه‌سیكىشى بوئ لیى ده‌بوورئ، وه خوا له‌سه‌ر هه‌موو شتیک به‌توانایه! ﴿۴۰﴾).

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(اتَّقُوا اللَّهَ): پێشتریش پێناسەی تەقوومان کردووە لێرەشدا بە کورتی دەلێین: (اتَّقُوا اللَّهَ) پارێز لە خوا بکەن، واتە: لەخۆتان وریابن لە مامەڵەکردنەکان لەگەڵ خوادا ﷻ تەقوا لە جیبەوه هاتو؟ لە (وَقَى، يَقِي، وَقَايَة) دەلی: (الْوَقَايَة: حِفْظُ الشَّيْءِ مِمَّا يُؤْذِيهِ، وَيَضُرُّهُ، وَالتَّقْوَى جَعَلَ النَّفْسَ فِي وَقَايَةٍ مِمَّا يُخَافُ، وَفِي إِصْطِلَاحِ الشَّرْعِ حِفْظُ النَّفْسِ عَمَّا يُؤْثِمُ) (وَقَايَة) بریتیه لەوهی کەسێک پارێزگاری بکات لە هەرشتیەک کە نازاری پێبگهیهنی و زیانی پێبگهیهنی، (تَقْوَى) بریتیه لەوهی کە خۆت والیبکە لەو شتە کە جیگای مەترسییە خۆت بپارێزی، وە لە زاراوهی شەرعدا بریتیه لە خۆ پاراستن لە هەر شتیەک کە نینسان گوناھبار بکات، نینسانیش بە دوو شتان گوناھبار دەبێ، بە چوواندنێ فەرزەکان، وە بە شکاندنێ قەدەغەکان.

(الْوَسِيلَةَ): (الْوَسِيلَةُ: التَّوَصُّلُ إِلَى الشَّيْءِ بِرَغْبَةٍ وَهِيَ أَحْصُ مِنَ الْوَصِيلَةِ، لِتَتَضَمَّنُهَا لِمَعْنَى الرِّغْبَةِ، الْوَاسِلُ: الرَّاعِبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، وَحَقِيقَةُ الْوَسِيلَةِ إِلَى اللَّهِ: مُرَاعَاةُ سَبِيلِهِ بِالْعِلْمِ وَالْعِبَادَةِ، وَتَحْرِيمِ مَكَارِمِ الشَّرِيعَةِ)، (وَسِيلَة) بریتیه لەوهی کە بە ئارەزوووە بەرهو شتیەک بجێ و ماناکە تایبەتترە لە (وصيلة)، (وصيلة) ش هەر ئەوهیه کە تۆ بەرهو شتیەک بجێ، بەلام (وسيلة) ئەوهیه کە ئارەزوومەندانە بەرهو شتیەک بجێ، بۆیه (وَأَسِل) واتە: کەسێک کە ئارەزووی هەیه بەرهو خوا، بەرهو خوا برپاوە لە خوا نزیک بێتەوه، وە وشە (وَسِيلَة) بەرهو لای خوا بەرز، ئەوهیه: کە رەچاوی رێبازی خوا بکری بە زانیاری واتە: هەولبەدی کە لێی شارەزایی، وە بەندایەتی بۆ خوا، وە بەوه کە ئەو شتانە کە شەرعیەت فەرمانی پێکردوون لە ئەدەبە بەرزەکانی شەرعیەت، نینسان هەولبەدات لەخۆیدا بیانھێنیتە دی.

(لِيَفْتَدُوا بِهِ): واتە: بۆئەوهی بیکەنە بە لاگێرەوهی خۆیان (إِفْتَدَى بِهِ) واتە: ئەو شتە کە قەرەبووی خۆی و بە لاگێرەوهی خۆی، دەلی: (الْفِدَى وَالْفِدَاءُ: حِفْظُ

الْإِنْسَانَ عَنِ النَّائِبَةِ بِمَا يَبْدُلُهُ عَنْهُ، وَافْتَدَى: بَدَلَ ذَلِكَ عَنِ نَفْسِهِ (فِدَى) و (فِدَاء) بریتیه له وه که ئینسان خوئی له به لایهک بیاریزی، به هوی مالتیکه وه که سهرفی دهکات، (وَافْتَدَى) واته: ئهو مالهی به خشی بۆئهو هی خوئی له گرفتیک بیاریزی.

(مُقِيمٌ): به کهسیک دهگوتری که له شوینیک نیشته جی بی بهردهوام، (وَيَعْبُرُ بِالْإِقَامَةِ عَنِ الدَّوَامِ نَحْوُ: عَذَابٍ مُّقِيمٍ) واته: وشهی (إِقَامَةٌ) به کاردههینری بۆ بهردهوام بوون، وه دهگوتری: (عَذَابٍ مُّقِيمٍ) واته: سزایهکی بهردهوام.

(نَكَالًا): وشهی (نَكَالٌ) له کوردییدا دهبیته ته مبی کردن، یاخود سلله مانده وهو پرینگاندنه وهو دوور خستنه وه، دهلی: (نَكَلْتُ بِهِ: إِذَا فَعَلْتُ بِهِ مَا يُنْكَلُ بِهِ غَيْرُهُ) واسم ذَلِكَ الْفِعْلِ النَّكَالُ) که تو سزای کهسیکت دا، خه لکی دیکه ی پیه ته مبی بی، وه پهند وه برگری، ئهو کرده وه یه ی که تو له گه ل کهسیکدا دهیکه کهسیکی دیکه ی پی عیبهت گرتووبی و پی ته مبی خواردووبی، پیی دهگوتری: (نَكَالٌ)، (نَكَالٌ) یش له (نَكَلٌ) وه هاتوه (وَالنَّكَلُ: قَيْدُ الدَّابَّةِ وَحَدِيدَةُ اللَّجَامِ لِكُونِهِمَا مَانِعِينَ، وَالْجَمْعُ: أَنْكَالٌ)، (نَكَلٌ) به پیوهندی پیی و لآخ دهگوتری، وه بهو ئاسنه دهگوتری که دهگریته لغاوی و لآخه بهرزوه دهخریته نیو زاری، چونکه هه م ئهو پیوهنده ی که دهخریته پیی و لآخه وه، قه دهغهی دهکات له وهی که به ملاو به ولادا بروا، وه هه م ئهو ئاسنه ی دهخریته ده می ئه سپیشه وه، پیی لیده گیری له وه که گیاو له وه پ بخواوت، کوی (نَكَلٌ) یش (أَنْكَالٌ) ه.

مانای گشتی نایەتەکان

پێشتر ئاماژەم پێدا ئەوە بۆ جاری شەشەمە لەم سوورەتەدا خۆی پەرودەرگار بە

نازناوی ئیمان مسوولمانان دەدوین، وە زۆرتەری پستە: ﴿ **يَتَّيِّهَا الَّذِينَ**

ءَامَنُوا ﴾، لەم سوورەتەدا هاتووە کە (۱۶) جار، واتە: هیچ سوورەتیکی دیکە مەدەنی

بە قەدەر ئەم سوورەتە، پستە: ﴿ **يَتَّيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا** ﴾ ی تێدا نەهاتووە.

خوای ئەوەی لە نایەتەکانی پێشوویدا باسی سزای ڕیگری و تیکدانی هیمنی و ناسایشی کۆمەلگای کرد، بانگی مسوولمانان دەکات بە خۆشەویستەری نازناو، کە بریتییە لە ئیمان، چونکە ئینسان بە هۆی ئیمانەوه دەبێتە خۆشەویستی خوای

﴿ **اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ... وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ** ﴾ (۲۵۷) البقرة، آل عمران،

و بە هۆی ئیمانەوه ئینسان دەربازی دەبێ لە دنیاو سەرگەوتوو دەبێ، وەك خوا

دەفەرموێ: ﴿ **وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ** ﴾ (۱۳۹) آل عمران، و بە هۆی ئیمانەوه

ئینسان بەهەشتی بۆ مسوگەر دەبێ، و بە هۆی ئیمانەوه رەزامەندی خوای دەست دەکەوێ، بۆیە وشە ئیمان نازناویکی زۆر خۆشەویستە لە لای مسوولمانان، بۆیەش خوای ئەوەی هەر کاتێک بیهوێ فەرمانیکیان پێ بدات، یان ڕیگریەکیان لێ بکات، واتە:

ئەرکیکی شەرعییان پێ بسپێری، بە ﴿ **يَتَّيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا** ﴾، دەیاندوین،

لێردا دەفەرموێ: ﴿ **يَتَّيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ** ﴾، ئەی ئەوانە ئیمانتان

هێناوە! پارێز لە خوا بکەن، واتە: لە مامەلەتان لەگەڵ خوادا پارێزکارین، وریاو هۆشیار بن، کاریک مەکەن کە خوا لێتان برەنجی، کاریک مەکەن خوا لێتان توورەبێ، کاریک مەکەن دووچاری لێرسینەوه و سزای خوابن، تەقوا بریتییە لە و

حالتە هۆشیاری و بیدارییە کە بۆ ئینسان دروست دەبێ، ئینسان بە وریاییەوه دەژیی بە وریاییەوه مامەلە لەگەڵ خەلک دەکات، هەمیشە چاودیاریی خوا بەسەر خۆیەوه دەبینی، وە کاریک ناکات خۆی بالادەست سزای بدات، یاخود تەنانەت

گلهيشى لى بجات بهى سرادايس، ﴿وَابْعُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، سجا وه بهرهو خوا هۆكارىك بخوازن، واته: ئەو ئامرازو هۆكارانهى كه له خواتان نزيك دهخهنهوه، ئەوانه پهيدا بکهن، (که دوايى ئيمه له مهسهله گرنگهکاندا زياتر تيشك دهخهينه، سهر ئەوه، وه ئەو مشتومرەى زانايان که لهسهر تهوهسسول و وهسيله ههيه، زياتر باسى دهکهين)، ليرهدا ئەوهى که له قورئان وهردهگيرى که دهفهرموى: ﴿وَابْتَغُوا

إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، واته: ئەو هۆكارانهى که له خواتان نزيك دهخهنهوه، ههولبدن دابينيان بکهن، ئينسان به چى له خوا نزيك دهبيتهوه؟ بيگومان به طاعهت له خوا نزيك دهبيتهوه، به خو دوورگرتن له قهدهغهکراوهکان و به جيبهجى کردنى فهرمانهکان له خوا نزيك دهبيتهوه، به شوين پى هه لگرتنى پيغه مبهه ﷺ له خوا نزيك دهبيتهوه، به خو رازاندنهوهى به رهوشته بهرزهکان، له خوا نزيك دهبيتهوه، به خو دوورگرتن له خوو خده خراپهکان له خوا نزيك دهبيتهوه، کهواته ﴿وَابْتَغُوا

إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، راسته مانايه کهى ئەوهيه: ههر هۆکارو ئامرازىك له خواتان نزيك

دهخاتهوه، بيخوازن و دابينى بکهن، وه رهچاوى بکهن و کارى پى بکهن، ﴿وَجَاهِدُوا

فِي سَبِيلِهِ﴾، وه له رپى خوادا تيبکوشن، که جيهاد له رپى خوادا يه کهيکه له

هۆکارهکانى له خوا نزيك کهوتنهوه، جا ليرهدا ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾، وه له

رپى خوادا تيبکوشن، وشهى تيبکوشان (جهاد) له زمانى عه رهبيدا له ئەسلدا به

ماناى ئەوهيه که مرؤف نهوپهري تواناى خوئى به کاربيني (بذل اقصى ما في

الوسع) که ليرهدا به ماناى جهنگ (قتال) دئ و غهيري جهنگ (قتال) يش ههر

دهگريتهوه، به لام له نايهته مهککيهکاندا به ته نکيد مه بهست پي جهنگ نه بووه،

چونکه جهنگو رووبه رووبوونهوهى چه کردارانه له قوناغى مهدينه دا فهرز کراوه،

رپگاي پيدراوه بو مسولمانان که له بهرانبهر نه يارهکانياندا به کارى بينن، کهواته:

وشهى جيهاد له قورئانى مهککيدا واته: بانگهوازو، فهرمانکردن به چاکه و رپ

گرتن له خراپه و بلاوکردنهوهى زانستى شهريعى و تيگه ياندى خه لک و بهرچاو

روونکردنه وهيان، به لام له نايهته مهدهنبيهکاندا ئەوهش دهگريتهوه، به خشينى سهرو

مائیش لە پیناوی خوادا دەگریتهوه، ئنجبا خوا دەفەرموی: ئەو سییانه بکەن

﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾، بەئکو سەرفراز بن، ئنجبا دوایی خوا ﷻ باسی

سەرەنجامی کوفر دەکات، دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَ لَهُمْ مَا فِي

الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا نُقْبِلُ مِنْهُمْ

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بیگومان ئەوانە ی بیپروان، بیپروان بەچی؟! ئەگەر سەرەنجتان

دابێ لە قورئاندا خوا ﷻ کورتی و پوختی ڕەچاو دەکات، بۆ وینە: لێرەدا دەفەرموی:

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەهێ ئەوانە ی ئیمانتان هیناوه! ئیمانیا ن بە چی

هیناوه؟ دیاری نەکردوه، بەلام لە شوینی دیکەدا دیاری کردوه، جا ئەگەر لە هەموو

شوینان بفرموی: ﴿ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ...﴾،

ئەوه درێژ دەگیشی، بەلام لە چەند شوینی ک دیاری کردوه که دەبی چ شتی ئیمان

پێ بهینری؟ ئیمان بە خواو بە فریشتەکانو بە کتیبەکانو بە پیغمبەرانو بە ڕۆژی

دوایی^(۱)، وه هەموو ئەو شتانە ی که پیغمبەران (عليهم الصلاة والسلام) هەوایان

پیداوه، دەبی ئیمانیا ن پێ بهیندری، لێرەشدا دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾،

ئەوانە ی بیپروا بوون، بە چی بیپروا بوون؟ لە سوورەتی (النساء) دا روونی دەکاتەوه،

دەفەرموی: ﴿... وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ...﴾ (۱۳۶)

بیپروا بوون بە خوا، بە فریشتەکانی، بە کتیبەکانی، بە پیغمبەرانسی، بە ڕۆژی

دوایی، بەو پینج پایه بنەرەتییه، که دیارە ئیمان بە قەدەریش هەر دەچیتەوه نیو

ئیمان بە خوا، چونکه ئیمان بە قەدەر، واتە: ئیمان بە زانیاری بیسنووری خوا،

ئیرادە ی بیسنووری خوا، حیکمەتی بیسنووری خوا، دەسلاتی بیسنووری خوا،

تا کوئایی، دەفەرموی: بیگومان ئەوانە ی بیپروان واتە: بیپروان بەرانبەر بە هەموو

ئەو شتانە ی که پێویستە ئیمانیا ن پێ بهینری، ﴿لَوَآتَ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

(۱) وهك خوا فرمویهتی: ﴿لَيْسَ إِلَهَ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْإِلَهَ مِنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ ...﴾ (۱۷۷) البقرة.

وَمِثْلَهُ مَعَهُ ﴿٤٥٧﴾، ئەگەر ئەوەی لە زەویدا هەیە هەمووی و هیندەدی دیکەشی لەگەڵدا بێ ﴿لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾، بۆ ئەوەی بیکەنە بە لاگیرە و دە قەرەبووی خۆیان، لە بەرانبەر سزای رۆژی قیامەتدا ﴿مَا نُقِيلَ مِنْهُمْ وَعَذَابُ أَلِيمٌ﴾، لێیان وەرناگیرئ، وە ئازاریکی بە ئێشیان هەیە، جا ئازار هەر خۆی بە ئێشە، بەلام دیارە لێردا مەبەست ئەوەیە کە ئازاریکی زۆر بە ئێشە، بۆیە خۆی پەروردگار بە وەسفی: (أليم) واتە (مؤلم) ئێش پێگەیهنەر، وەسفی دەکات، ئنجا هەر لەبارە سەرەنجامی شوومی بیپر وایانەو، دەفەرموئ: ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ﴾، دەیانەوئ لە ئاگر بچنەدەر کە ئەو هەموو ئازار و نارهەتییە دەبینن، پەله‌قاژەى چوونە دەر و دەر باز بوون دەکەن، ﴿وَمَا هُمْ بِمُخْرَجِينَ مِنْهَا﴾، بەلام هەرچی دەکەن ناتوانن لێی بچنەدەر و لێی قوتاربن، ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾، وە ئازار و سزایەکی نەپساو و بەردەوامیان هەیە بۆچی؟! لەبەرئەوەی کە بەرانبەر بە بەدیهینەری خۆیان و پەروردگاری خۆیان، سێلە و ناسوپاس بوون، بەرانبەر بە پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بێ وەفا و سێلە بوون، خوا ﷻ ئیمەى داناو لەم سەرزەمینە تاقیمان بکاتەو و پیغەمبەرانى بۆ ناردووین، کتیبى بۆ ناردووین و عەقلى پێداوین، هەرچی ناز و نەعمەتە پێی داوین، وە فەرموویەتى: ئەو پێنج و دوو رۆژەى دنیا بە شیوەیهك بگوزەڕێنن کە من لێتان رازی بى، کە قازانجى دنیا و قیامەتیشتان هەر لەو دایەو بەرژەو ندى عەقلى و جەستە و رپووح و تاك و خیزان و کۆمەلگاشتان هەر لەو دایە، بۆیە کەسێک هەر بە لارییەدا برپاوا، بە قسەى شەیتان و دوژمنى خوا بکات، دیارە خۆى دادگەر بەو شیوەیه سزای دەدات.

ئنجای دێتە سەر باسى یەكێك لە یاساکانى ئیسلام کە دواى لە مەسەلە گەرنگەکاندا باسى دەکەین، وە لە رابردوو و دەوێستاش مشتومرى زۆرى لەسەرە، ئەویش مەسەلەى (یاسای دەست برینى دزدە)، دەفەرموئ: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾، وە پىـاوى دزو

ئافرهتى دز دەستەكانيان بېرن، ئەو سزايەكە لە بەرانبەر ئەو دەدا كە كرددوويانەو بەدەستيان هېناو، سزايەكى تەنبى كەرانەو سەلمىنەرانەو دوورخرانەو، لە خواو، ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾، وە خوا زالى كاربەجىيە، لىردە تىيىنى دەكرى كە خوا ﷻ پياوى دزى پىش ئافرهتى دز خستو، بەلام لە سوورەتى (النور)دا، ئافرهتى زىناكەرى پىش پياوى زىناكەر خستو، لەوى دەفەرموى: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي...﴾ ﴿٢﴾ بەلام لىرە دەفەرموى: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ﴾، بۇجى؟! چونكە دزى پىويستى بە غىرەت و جەربەزىي و دلرەقىي و ئازايەتى دەكات، كە ئەو زياتر لە پياو دا هەيە، بەلام زىنا بە پىچەوانەو زياتر پەيوەندى بە لايەنى نەرم و ناسكىي و كارتىكراوييەو هەيە، كە ئافرهتەش زياتر ئەو سىفەتانەى تىدان، پاشان لەبەرئەو كە ئەگەر ئافرهت دەستپىشخەر نەبى، كەمتر وايە پياو جورئەت بكەن، مەگەر وەك حالەتى زەوتكردن (إغتصاب) و بە زور دەست درىژىي كرددەسەر (إعتداء)، ئەگەرنا كەمتر وايە پياو جورئەت بكەن بە چاوى تەماع چا و بېرنە ئافرهتەكى شەرىفو شەرم بەخو و پوشتەو بە حەياو حورمەت، لەبەر ئەو بە زورىي وا هەيە بو داوین پىسي و زىنا، ئافرهت دەستپىشخەر دەبى، بەلام بو دزىي پياو، بۇيەش خواى كاربەجىي هەر كامىكىانى لە شوينى خویدا پىشخستو، كى زياتر دەستپىشخەرە ئەوى پىشخستو، ئنجا كە دەفەرموى: دەستيان بېرن، لىردە بەگشتى فەرموويەتى: دەستيان بېرن، كە وشەى دەست لە شانەو تاكو پەنجەكان، هەمووى دەگريتهو، بەلام سوننەتى پىغەمبەر ﷺ بوى روون كرددووينەو، كە دەبى لە كوى را دەست بېردرى:

(۱) لەلاى زۆربەى زانايان لە مەجەكەو دەبدرى.

(۲) هەندىكىش دەلین: تەنيا هەر چوار پەنجەكەى دەبى بېردرىن.

(۳) وە هەندىكىان گوتوويانە: دەبى لە ئانىشكەو بېردرى.

بەلام ئەو كە زۆربەى زانايان لەسەرى يەكدەنگن ئەو هەيە كە لە مەجەكەو دەبى بېردرىن، كە پىي دەگوترى (رَسْغ) ئنجا ئەو كە جىي سەرنجە ئەو هەيە، كە خوا ﷻ كەم وايە باسى يەكى لە حوكمە شەرىعيەكان بكات، مەگەر ئاماژە دەكات بە حىكەتەكەى، لىرەشدا ئاماژە دەكات بە حىكەتى سزاي دەست بېرن و دەفەرموى:

﴿ جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا ﴾، سزای ئەو کاسبییہ خراپہی کہ کردووایانہ، ئەو دەستکەوتە خراپہی کہ وەدەستیان ہیناوە ﴿ نَكَلًا مِّنَ اللَّهِ ﴾، ئەوہ بو ترساندنە لە خواوە، واتە: ئەم سزایہ حکمەتەگەئە زیاتر سلەماندنەوہی خەلگە لە دزیی، تەمبئ کردنی خەلک، کہ وەك دوايي باسی دەگەین، دەلئین: لە ھەموو میژووی دەولەتی ئیسلامیی دا شەش دەست بپرەوانو و ولات پڕ بووہ لە ئاسایش و ھیمنیی، چونکە ھەندی کەس وا تەصەوو پ دەکات، ئەگەر ئیسلام دەسلاتی ھەبئ، نیوہی خەلکی بئ قوول دەبئ! نا وانیہ، دوو دەستان بپرہ، دوو ھەزار دەستی پپوہ تەمبئ دەبئ، وەك خوا نامازہی بو کردوہ: ﴿ نَكَلًا مِّنَ اللَّهِ ﴾، ئەوہ پڕینگاندنەوہو سلەماندنەوہو دوورخستنەوہیہ لە خواوە، وە تەمبئ کردن و چاوترساندن خەلکە، ﴿ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾، وە خوا زالەو کاربەجیشە، ئنجا عایدەتی خوا ﷺ وایە مەگەر چۆن، ئەگەرنا باسی گوناح و باسی خراپەییەك بکات، دوايي دەرگای تۆبەو گەرانەوہش دەکاتەوہ، وەك لە مەسەلەئ رێگری (محاریبە) دا باسمان کرد، کہ دوايي دەفەرموئ: ﴿ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْدَرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّهُ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ ﴿ ۳۴ ﴾ المائدة، لیرەشدا دواي باسی دزیی، دەفەرموئ: ﴿ فَمَن تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ﴾، ھەر کەسێک دواي ستەمەگەئە، ئەو زولمەئ کہ کردووویەتی لە خوئ کردوہ، لەو کەسەئ کہ دزیی لیکردوہ، لەو کۆمەلگایە، لەو شەریعەتە، دواي ئەو زولمە جوړاو جوړە کہ کردووویەتی، بگەرپتەوہ، { (تَابَ) یانی: (رَجَعَ) } : گەرپتەوہ ھەر کەسێک بگەرپتەوہو واز لە خراپەکاریی و ستەم بئنی (وَأَصْلَحَ) وە چاکەکارییش بکات ﴿ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ﴾، بیگومان (إِنَّ) نامرآزی تەئکیدە، واتە: بیگومان خوا دەگەرپتەوہ سەری، لە بەکارھینانی باو (عرف) دا (تَابَ) واتە: تۆبەئ کرد، ئەگەرنا لە ئەسلئ زماندا (تَابَ)، یانی: (رَجَعَ، عَادَ) وە (تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ) یانی: خوا گەرپتەوہ سەری، کہ تا ئیستا خوا لئیی توورہ بووہو خوا لئیی دوورکەوتووتەوہ، لەمەودوا خوا دەگەرپتەوہ سەری بە لئیبوردن و بەزەیی، وەك چۆن ئەو پئشتر رپوشتوہو، سەری

خۇى ھەلگرتو، بەلام ئىستا گەراوتەو ھە بۇ لای خوا، خواش دەگەرپتەو ھە بۇ لای
﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بیگومان خوا لیبوردەى میهرەبانە.

لە کۆتای ئایەتى ئەم دەرسەماندا خوا دەفەرموی: ﴿الْمَ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكٌ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ئایا نازانى کە خوا مولکی ئاسمانەکان و زەوی ھەییە، خاوەنى
ئاسمانەکان و زەویییە، ئەو ھەلامی ئیشکالیك دەداتەو ھە: خوا بۇجى ئەو سزایانەى
بۇ داناون، چۆن وا بەو سزا قورسە سزای کەسیك دەدات کە دزیی کردو ھە؟ خوا
دەفەرموی: ﴿الْمَ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ئەدى نازانى

کە خوا خاوەنى ئاسمانەکان و زەویییە ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾، ھەر
کەسیكى بوئ سزای دەدات، و ھەر کەسیكى بوئ لیی دەبوورئ، ئەوانەى کە
دەگەرپنەو ھە بۇ لای خوا، ھەمیشە کردەو ھە خواى پەروردگار کاردانەو ھە (رد فعل) یەو،
ئەو ھە بەندە کار (فعل) ھە، خوا دەفەرموی: چاک بی، خوا لیئت خوئش دەبی، خراب
بی، خوا سزات دەدات، بەرەو لای خوا بگەرپو ھە، خوا قبوولت دەکات، واتە: بەپیی
ئەو ھە کە ئیمە ھەین، بەپیی ئەو ھە کە ئیمە رەفتار دەکەین، خوا مامەلەمان
لەگەلدا دەکات، ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، وە خوا لەسەر ھەموو شتیک
بە توانایە، یەکیک لەو شتانەى کە لە سەرى بە توانایە، ئەو ھە کە لە شەریعەتى
خویدا دایناو ھە، کە بۇ پاراستنى مال و سامانى خەلک، ئەو ھە بە رەنجى شان و ئارەقى
نیوچەوانیان و ھەسەریەکیان ناو ھە، کەسیك بیدزئ و ببیتە حازر خوئرى بەر سیبەر،
بئئەو ھە ئارەقى پیو ھە برپئئ، ئەو ھە لەپراستیدا دەبی سزا بدرئ، بەلئ ئەوانەى کە
دەیانەوئ لەسەر خوئنى خەلکی دیکە بزین و حازر خوئرى بەر سیبەر بن، دەبی
ئەوانە سزا بدرین، ھەروەک چۆن کەسیك کە ھیمنی و ئاسایشی کۆمەلگا بختە
مەترسى یەو ھە، خواى بەرز سزای بۇ داناو ھە شەریعەتى خویدا، وە لەپراستیدا ئەگەر
شەریعەتى خواى کاربەجئ جیبەجئ بکرئ، کۆمەلگا پاک دەبیتەو ھە لە خرابەکاران،
چونکە سزاکانى شەریعەت وایان لیئدەکەن لە خرابەو تاوان بسلەمنەو ھە ھەنگاوى بۇ
نەئین، وە ئەگەر کەسیکیش ھەنگاوى بۇ تاوان و خرابەنا، بە ھوى سزادانەکە یەو ھە،
دەبیتە ما یە پەندو عیپرەت بۇ کەسانى دیکەو ما یە سلەمینەو ھەیان.

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە یە کەم: کە دەفەر موی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ

الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، لێـ ڕەدا خـوای

پەر وەردگار فەرمان بە سێ شتان دەکات:

۱- تَقَوَى . ۲- ابْتِغَاءَ الْوَسِيلَةِ إِلَى اللَّهِ . ۳- الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ .

۱- (تَقَوَى) ئەگەر بمانەوی بە کوردیی مانای بکەین واتە: وریایی و هۆشیاریی و

ناگا لەخۆبوون، لە بەرانبەر خوادا ﷻ، چونکە جاری وا هەیە ئەم وشە یە

(تَقَوَى) بو خۆپاراستن ئاگریش بەکارهاتو، وەك خوا دەفەر موی: ﴿وَاتَّقُوا

النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ ﴿۱۳﴾ آل عمران، واتە: خۆتان لەو ئاگرە بپاریزن

کە بو بیروایان ئامادە کراوە.

هەر وەها لە سوننەتیشدا بە هەمان واتا هاتو، وەك پێغەمبەر ﷺ

فەر مویەتی: ﴿اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۲۷۹)،

وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۵۳۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۳۴۴)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۵۵۲)،

وَالْبَيْهَقِيُّ فِي شُعْبِ الْإِيمَانِ بِرَقْم (۷۳۳)، عَدِيٌّ بِنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە:

خۆتان لە ئاگر (ی دۆزەخ) بپاریزن، ئەگەر بە لەتکە خورمایەکیش بێ، (کە

دەیبەخشن لە پیناوی خوادا).

خوینەرانی بەرپیز!

لەر استییدا مەسەلە ی تەقوا وەك زانایان گوتووایانە: (جَمَاعُ خِصَالِ الْخَيْرِ

كُلُّهَا) هەرچی سیفەتی چاکە لەخۆیدا کۆی دەکاتەو، چونکە ئەگەر ئینسان

بە جوړیک مامەلە ی لەگەل خوا ی پەر وەردگادا کرد، کە هەمیشە خوا

چاودیریەتی، ناگای لیبەتی، بەسەری پادەگات، بیگومان خەت خوار ناکات، بو یە

پێغەمبەر ﷺ لە کاتی ئاموژگاریکردنی یەکیک لە هاوێلاندا، کە ئەبو زەرە

خو لىي رازى بى، پىي دەفەرموى: ﴿ اِنَّقِ اللّٰهَ حَيْثُ مَا كُنْتَ ﴾ { اَخْرَجَهُ اَحْمَدُ
 برقم: (۲۱۳۹۲) تعليق شعيب الأرنؤوط: حَسَنٌ لِّغَيْرِهِ، وَرَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ برقم:
 (۱۹۸۷) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالِدَّارَمِي برقم: (۲۷۹۱)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۱۷۸)،
 صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه، ووافقه الذهبي، وَالْبَزَّارُ برقم: (۴۰۲۲)،
 قال الشيخ الألباني: حَسَنٌ }، واته: له هەر شوپىنىك بووى و له هەر حالىكىدا هەى
 پارىز له خوا بکه، يانى: هەست بە چاودىرىي خوا بکه و بە وريايى له گەل
 خوادا مامەلە بکه، گە ئەو بە پراستىي بناغەى كەسايەتتى سەرگەوتوو پاك و
 چاك و راست و ساغە، كوردهوارىي خۆشمان چاك له و مەسەلەيه حالى بوون!
 دەلىن: (له و كەسە بترسى له خوا ناترسى)! كەسىك له خوا ترسا، له ترسى
 خواو، له شەرمى خواو، له بەر گەورەيى خوا ﷺ خەت خوار ناكات، پىويستى
 بەو نىە قامچى قانونى چا و لىي، هەر له دەروونى خۆيدا له بەر خوا، له
 خەت لانات، وە مافى خەلك پيشل ناكات، سيستەمى حوكمپرانىي ئيسلاميش
 پيش ئەوەى قامچى ياسا و سزادان پيشانى خەلك بدات، سزادانى دنيايى يان
 بۆ دابنى، له دەروونياندا و ايان لى دەكات لاندەن، بۆچى؟ چونكە چاوى قانون
 هەموو شتىك نابىنى و، دەستى قانون و سزادان ناگاتە هەموو شوپىنىك، بەلام
 ئىنسان ئەگەر له زاتى خۆيدا ترسى خواى له دل دابوو و، شەرم و رىزو
 هەيبەتى خواى له دل دابوو، له راستە رى لانات، وەك زورجار بيستراو كە له
 سەردەمى (عومەرى كورپى خەتتاب) دا خوا لىي رازى بى، عومەر له سەردەمى
 خىلافەتى خۆيدا، شەويك دەگەرپ بە نىو شارى مەدينەداو گوپى لى دەبى
 داكيك بانگى كچەكەى دەكات: رۆلە هەستە تۆزىك ئاو له شىرەكە بکه بۆئەوەى
 بىفرۆشىن (له بەرئەوەى كە شىرەكە كەم بوو، ئەگەر تۆزى ئاويشى تىكەن،
 تاكو زۆربى و بىفرۆشەن و پارەى زياتريان بۆ بكات) كچەكەش دەلى: دايە!
 ئەدى نەتبىستو ئەمىرى ئيمانداران عومەرى كورپى خەتتاب قەدەغەى كردو ئاو
 بكرىتە شىرەو؟! دەلى: با، رۆلە، بەلام خۆ ئىستا عومەر ئاگای لى نىە!! دەلى:
 دايە! ئاخىر پەروردگارى عومەر ئاگای لىيە، ئنجا دەلى: عومەر دەرگاگەى ئەو ماله
 ديارى دەكات، دوايى بە كورەكانى دەلى: كامەتان دەيهوى ژنى بىنى؟ كچىكم
 دۆزىوئەتەو له مالىكىدا، ئەو بىنن، عاصىمى كورپى ئەو ئافرەتە دىنى، ئەو

ئافرەتە دوایی دەبیتە نەنکی عومەری کوری عەبدولعەزیز، واتە: دایکی دایکی عومەری کوری عەبدولعەزیز، خوا لە هەموویان رازی بێ.

۲- ئنجا بەنسبەت ئەو رەستەییەوه که دەفەرموی: ﴿وَأَبْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾،

ئیمە بە تەفصیل باسی وەسیلە دەکەین، بەلام ئەگەر سەرنج بدەین: دەبینین ئەوەی قورئان دەیفەرموی لە کوئی؟ وە ئەوەی سوننەت دەیفەرموی، لە کوئی؟ وە ئەوەی لە نیو مسوولماناندا بۆتە باوو کلتور، لە کوئی؟! که بەراوردیان دەکەین زۆر زۆر لێک جیان، بۆیە مسوولمانان کاتیەک لە قورئان و سوننەت دوور دەکەونەوه،

دەکەونەوه نیو دڕک و دالۆ کەندالی عەجایب!! وشە: (وسيلة) لە: ﴿وَأَبْتَغُوا

إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ دا، ئیستا چەمک و واتای وای لێ پەیدا کراوه که لەگەڵ

نایەتەکه هەر زۆر جیا، بەلکو هەر پێچەوانە نایەتەکەیه! وەك دوایی باسی

دەکەین! ﴿وَأَبْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، پێشتریش باسم کرد، واتە: ئامراز و هۆکار

بەرەو خوا بخوازن، یانی: بزانی بە چ شتێک لە خوا نزیک دەبنەوه، پەیدای بکەن،

هەلبەتە ئینسان پێش هەموو شتێک بە ئیمان لە خوا نزیک دەبیتەوه، پاشان

بە عیبادەت بۆ خوا و فەرمانبەری بۆ پێغەمبەر ﷺ وە بە پێنج نوێژە

فەرزهکان، بە رۆژووی مانگی رەمەزان، بە زەکات و حج، بە مال بەخشین، بە

فەرمان بە چاکە و رێگرتن لە خراپە، بە بانگەوازکردنی خەلک، بە هەوالدان بۆ

چەسپاندنی دادگەری و لابردنی زولم و ستم، وە هەرودها، ئەگەر هەموو ئەو

شتانە ی که خوای پەروردگار بە چاکی داناون، بە پێی توانا ئەنجامیان بدە، وە

هەموو ئەو شتانە ی که خوا بە خراپی داناون، خۆتیا لێ بە دوور بگری، لە

خوا نزیک دەبیەوه، بەلێ ئینسان بە طاعەت لە خوا نزیک دەبیتەوه،

طاعەتیش یان وازی پێنانی گوناھ (معصية) یە، یان ئەنجامدانی چاکەیه، ئەو

شتە ی که خوا بە چاکی داناو، کەواتە: ﴿وَأَبْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، یانی:

(أَطِيبُوا مَا تَتَقَرَّبُونَ بِهِ إِلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) ئەو شتە بخوازن که پێی لە

خوای پاک و بەرز نزیک دەبنەوه.

۳- پاشان کە دەفەرموی: ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾، وه له رپی وی (خوادا عَزَّ وَجَلَّ، ئەوپەری تواناتان بە خەرج بەدن، چونکە دەئێ: (الْجِهَادُ وَالْمُجَاهَدَةُ: اسْتِيفْرَاحُ الْوُسْعِ فِي مُدَافَعَةِ الْعَدُوِّ، وَالْمُجَاهَدَةُ ثَلَاثَةٌ أَضْرِبُ: مُجَاهَدَةُ الْعَدُوِّ الظَّاهِرِ، وَمُجَاهَدَةُ الشَّيْطَانِ، وَمُجَاهَدَةُ النَّفْسِ)، (جِهَادٌ وَمُجَاهَدَةٌ) ئەوێه کە ئەوپەری توانای خۆت له بەرانبەر دوژمناندا بەکاربێنی، وه جیهاد سی جۆره: تیکۆشان و جهنگ کردن له گهڵ دوژمنی ناشکرادا، وه تیکۆشان له بەرانبەر شهیتاندا، وه تیکۆشان له گهڵ نهفسی خۆتدا.

له کۆتایی ئایەتە کە دا خوای پەروردگار دەفەرموی: ﴿لَعَلَّكُمْ

تَفْلِحُونَ﴾، بەئکو سەرفرازین واتە: ئەگەر وابکەن ئیوه سەرفراز دەبن، ئەگەر ئەم سی شتانه دابین بکەن، تەقوای خوا، وه پەیداکردنی هۆکار و ئامراز بەرهو خوا، وه تیکۆشان له پیناوی خوادا، خەرج کردنی ئەوپەری توانا له رپی خوادا، ئەوه دەبێتە هۆی سەرفرازییتان.

باسىك لە بارەى وه سىلە وتە وه سولە وه

وشەى: (تَوَسَّلْ) واتە: (تَقَرَّبْ)، ئەو دەيە كە ئىنسان بە شتىك لە خوا نزيك بکە ویتە وه، جا من بە گشتى لە سى خالدا باسى تە وه سول و وه سىلە دەكەم:

۱/ چەمك و واتى (وسيلة) چيیه، لە قورئان و سوننەتدا؟

۲/ (وسيلة) بە گشتى بە پىنج مانا بە کارهاتو، چوار مانايان رەوان، يەككىيان ناپرەوايه.

۳/ هاوارکردنە غەيرى خواو، غەيرى خوا کردن بە وه سىلەى پارانه وه لە خوا، يا خود غەيرى خوا کردن بە هۆكارى نزيك كە وتنە وه لە خوا، شتىكى نادروسته.

خالى يەكەم: چەمك و واتى (وسيلة) لە قورئان و سوننەت دا:

(الآلوسي) لە تەفسىرەكەى خۆيدا^(۱) پىناسەيهكى جوانى هيئاوه، بو وشەى (الْوَسِيلَةَ) دەلى: (الْوَسِيلَةُ: هِيَ فَعِيلَةٌ مَعْنَى مَا يُتَوَسَّلُ بِهِ وَيَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ فِعْلِ الطَّاعَاتِ وَتَرْكِ الْمَعَاصِي، مَنْ وَسَلَ إِلَى كَذَا، أَيْ: تَقَرَّبَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ) واتە: (وسيلة) لەسەر كىشى (فَعِيلَةٌ) يه، بە ماناى ئەو دەيە كە دەيكەى بە هۆكارو پىي لە خواى زال و شكۆدار نزيك دەبيە وه، لە ئەنجامدانى چاكەكان، وه وازلىهيئانى سەربىچييهكان، ئەويش لە چييه وه هاتو؟ لە (وَسَلَ إِلَى كَذَا) لە زمانى عەرەبىدا واتە: بە شتىك خوى نزيك خستە وه.

ئنجانە وه لە ئەسلى زماندا (الآلوسي) واى هيئاوه، وه زۆربەى تويژرەوانى قورئاننىش هەر لەو چوار چيوهيهدا دەسوورپينه وه.

ئەگەر تەماشاي سوننەتى پىغەمبەرىش ﷺ بکەين دەبينن لە سوننەتدا وشەى (وسيلة) بە بەرزترين پلەى بەهەشت دانراوه، وهك لەو دوو فەرموودهيهدا هاتو:

فەرماشتی یەكەم: **يَغْهَمِبَهُرُ** ﷺ دەفەر موی: ﴿مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتَ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ، وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (۱۴۸۵۹)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَمَ: (۶۱۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (۵۲۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَمَ: (۲۱۱) وَقَالَ: صَحِيحٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقَمَ: (۷۲۲)، وَابْنُ خُرَيْمَةَ بَرَقَمَ: (۴۲۰)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقَمَ: (۱۶۸۹) عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَاتِهِ: هَهُر كَهَسِيكَ كَاتِيكَ گویی له بانگ دەبی، بلی: ئەی خوایه، پەرودەردگاری ئەم بانگەوازە تیرو تەواوە، وە ئەم نوێژە بەرپاکراوە! وەسیلە وەفضیلە، بە موحمەد بەخشە، وە ئەو پیگەیهی کە تیبدا ستایش دەکری کە بەئینت پێداوە، پیی ببەخشە، (هەر کەسێک ئەو دووعایە بکات دواى بانگ) ئەو شەفاعەتی منی بو پێویست دەبی له رۆژی دواپیدا، (واتە: شایستەى ئەو دەبی کە پیغەمبەر ﷺ شەفاعەت و تکای بو بکات).

فەرماشتی دووهم: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: (إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ عَلَيْهِ الشَّفَاعَةُ)﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (۶۵۶۸)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَمَ: (۳۸۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (۵۲۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَمَ: (۳۶۱۴) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَمَ: (۶۷۸)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقَمَ: (۱۶۹۰)، وَاتِهِ: عەبدوللای کورپی عەمری کورپی عاص خوا له خووی بابی رازی بی، دەلی: گویم له پیغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەر موو: هەر کاتیک گویتان له بانگبێژ بوو، ئەو چی دەلی، ئیووش وای بلینەو، (واتە: وەلامی بانگ بەنەو) دواى صەلەواتەم لەسەر بدن، (بلین: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ) چونکە هەر کەسێک صەلاتیکم لى بدات، خوا دە صەلاتى لەسەر دەدات، دواى داواى وەسیلەم بو بکەن، چونکە (وسیلە) پلەیه کە له بەهەشت تەنیا بو یەکیک له بەندەکانى خوا شایستەیه، وە ئومیدم وایە کە من ئەو بەندەیه بم، (کە بەرزترین پلەى بەهەشتە)، ئنجا هەر کەسێک وەسیلەم بو داوا بکات، ئەو شەفاعەتی منی بو پێویست دەبی.

کەواتە: ئەو چەمک و واتای وسیلەیه لە زمانی عەرەبی و لە سوننەتی پیغمبەردا ﷺ.

خالی دووهم: وشە (وسیلە) بە پینج مانایان بە کارهاتو، چواریان پەواو یەکیان نارەوا یە:

(وَسِيلَةً) لە بەکارهێنانی هاووەڵانیشتدا خوا لێیان رازی بێ، بە چوار واتای راست بە کارهاتو، وە خەڵکیکی عەوام، بە تایبەت ئەهلی تەسەووف، بە مانایەکی چەوت و هەلەش بە کاریان هێناو، ئنجا ئیمە چوار مانا راستەکان باس دەکەین، دوایی مانا چەوت و هەلەکش دەخەینە پوو، کە بە داخەو زۆر لە مسوولمانان تەنانەت هەندیک لە ئەهلی عیلمیش بە هەلە لە مانای وەسیلە و تەوەسسول تیگەشتوون، وە بە شیویدیەک ئەو وشەیه بە کاردینن، یاخود بە بیانوی ئەو وشەیه هەندی پەفتارو هەلسوکهوت دەکەن، کە زۆر پیچەوانە ی عەقیدە ی ئیسلامییه، وە پیچەوانە ی خودی ئەو نایەتەشە کە باسی وەسیلە ی تیدا هاتو! ئنجا وەسیلە بە گشتی بە پینج مانایان هاتو، کە وەک گوتم چواریان پەواو راستن، یەکیکیان نارەوا یە:

۱) لە قورئاندا وشە ی وەسیلە، وەک و ئەسلی مانا زمانەوانییەکی کە لە (ئالووسی) یەو هێنامان، ئاوا هاتو، بریتیه لە هۆکارو ئامراز ی لە خوا نزیکەوتنەو، وە وشە ی وەسیلە لە قورئاندا لە دوو نایەتدا هاتو، لەم نایەتە ی سوورەتی (المائدة) دا کە ئیستا خەریکی تەفسیر کردین ی، ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ

الْوَسِيلَةَ﴾، وە لە نایەتی (۵۷) ی سوورەتی (الإسراء) دا، کە دیارە ئیمە نایەتی

(۵۶) یشی لە گەل دینین، چونکە بەیەگەو بەیوہستن، خوا دەفەر موی: ﴿قُلِ

أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ

رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾، واتە: بلی:

لەوانە بېپارپىنەوۋە كە پىتان وايە لە جىياتى (خوا) دەپەرسىتىن، نە دەتوانن زىانتان لى لىبەرنو نە دەشتوانن لىيان لىبدن، ئەوانەى كە لىتان دەپارپىنەوۋە ئەوانە خۇيان ھۆكارو ئامراز دەخوازن، بەرەو پەروردگارىيان، (واتە: ئەوانە بۇ خۇيان دەيانەوۋى لە خوا نىك بىنەوۋە)، وە بە ئومىدى بەزەبى خون، وە لە سزاي خوا دەترسىن، بىگومان سزاي پەروردگارت مەترسى لىكراوۋە، واتە: ئەو صالحانەى كە ئىو دەپارپىنەوۋە، ئنجا پىغەمبەرانن، مەلائىكەن، بەندە صالحەكانى دىكەن، ئەوان بۇخۇيان بە دواى ھۆكارو ئامرازىكدا دەگەرىن، پىي لە خوا نىك بىكەونەوۋە، وە ھىچىيان بۇ ئىو پىناكرى، بگرە ھىچىيان بۇخۇيان پى ناكرى، بۇخۇيان خوا خوايانە تۇزىك لە خوا نىك بىكەونەوۋە، كەواتە: (فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا، وَاتە: كەواتە: ئەوان بۇخۇيان چاوپىي رەحمەتى خون، بۇخۇيان لە سزاي خوا دەترسىن، بەتەماى ئەوۋەن خوا لىيان خۇشبى، ئىستا چۆن دەتوانن لە ئىو خۇشبىن و ئىو بەرەو لاي خوا بەرن؟ بەو واتايە كە گوناھتان لى لىبەرنو لىتان خۇشبىن، ئەوانە ئىشى ئەوان نىن، كەواتە: (وسيلة) لە قورئاندا بەماناى ھۆكارى لە خوا نىك بىوۋەدە.

۲) لە سوننەتىشدا ھەك پىشتر باسمان كىرد، لەو دوو فەرموودەيدا كە ھىنمانن (وسيلة) برىتە لە بەرزترىن پلەى بەھەشت، كە ئەوېش تەنيا بۇ يەكك لە بەندەكانى خوا شايستەيە، كە كۇتا پىغەمبەرە ﷺ، ھەك خۇى فەرموويەتى: ئومىد وايە كە من ئەو بەندەيە بىم، وە ئىستا ئۆمەتەكەى، ھەموو ئەوانەى كە ئەو فەرمايشتانە جىبەجى دەكەن، دواى ھەر بانگىك دەلىن: ﴿اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ، وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ﴾، ھەموومان ئەو دووعايەى بۇ دەكەين، ئومىدما وايە بەبەر شەفاعەتى پىغەمبەرىش ﷺ بىكەوین، چونكە فەرموويەتى: ھەر كەس دواى ھەر بانگىك ئەو دووعايە بىكات: ﴿حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾^(۱).

۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۴۸۵۹)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۸۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۵۲۹)، وَالْتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۱۱)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكَبْرَى) بِرَقْم: (۹۸۷۴)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۷۲۲) وَأَبْنُ خُرَيْمَةَ بِرَقْم: (۴۲۰)، وَأَبْنُ حِبَانَ بِرَقْم: (۱۶۹۸)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ بِرَقْم: (۴۶۵۴).

۳ و ۴) مانای سییەم و چوارەمی وەسیلە و تەوہسول لە لای ھاوہلان، ئەوانیش بە دوو واتا بەکاریان ھیناوە، ھەردووکیشیان راستن، وەك (الْأَلُوسِي) گوتووێتەتی: (التَّوَسَّلْ بِالنَّبِيِّ، وَالتَّوَجَّهْ بِهِ إِلَى اللَّهِ، لَهُ مَعْنِيَان صَحِيحَان) پیغەمبەر ﷺ یان کردووە بە وەسیلە و روو پیکردنە خوا لە پشت پیغەمبەرەووە بوەستن، بۆئەوہی پیغەمبەر ﷺ بەرەو خاویان بەرئ، کە ئەویش دوو مانای راست و دروستی ھەن:

۱- (التَّوَسَّلْ بِالْإِيمَانِ بِهِ وَبِطَاعَتِهِ) خۆ لە خوا نزیک خستەووە بە برۆا پیبوونی پیغەمبەر و فەرمانبەری بۆ کردنی، کە ئیمە لە خوا بپارێنەووە و بلیین: خوایە! لەبەر خاتری ئیمانمان بە پیغەمبەر ﷺ، وە لەبەر خاتری ئەوہی کە ئیمە فەرمانبەری پیغەمبەر ﷺ دەکەین، لیمان خۆشبە.

۲- (دُعَاؤُهُ وَشَفَاعَتُهُ) ئەویش ئەوہیە کە داوا لە پیغەمبەر ﷺ بکری، تا دووعاو تکامان بۆ بکات، وەك چۆن ئیمە داوا وەسیلە بۆ دەکەین، ئەویش شەفاعەتمان بۆ بکات، ئەوہش دروستە.

بەلگە ی رەوا ی مانای یەکەمیان:

ئەوہیە کە ئیمە ھەولبەدین بە ھۆی ئیمانمان بە پیغەمبەر و ﷺ بە ھۆی فەرمانبەریمانەووە بۆ پیغەمبەر ﷺ، لە خوا نزیک بکەوینەووە، ئەویش ئەوہیە کە خوا دەفەرموی: ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، ھۆکار بەرەو خوا بخوازن، ئیمان ھینانمان بە پیغەمبەر و فەرمانبەریمان بۆ پیغەمبەر ﷺ دەبیئە

ھۆکاری لە خوا نزیکەوتنەوومان، چونکە ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، (أَي: وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْقُرْبَةَ بِطَاعَةِ رَسُولِهِ) دیارە فەرمانبەری بۆ پیغەمبەریش ﷺ فەرمانبەری یە بۆ خوا، وەك خوا لە سوورەتی (النساء) ئایەتی (۸۰) دا دەفەرموی: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ...﴾ (۸۰) واتە: ھەر کەسیک

فەرمانبەری پیغەمبەر بکات، ئەوہ فەرمانبەری خوا ی کردووە، کەواتە: دروستە ئیمە لە خوا بپارێنەووە و بلیین: خوایە! بە ھۆی فەرمانبەریمان بۆ پیغەمبەر ﷺ لیمان خۆشبە، وە بە ھۆی ئیمانمانەووە بە پیغەمبەر ﷺ لیمان خۆشبە.

بەلگەى رەواىى مانای دووهمیان:

وه مانایەکی دیکەى (تَوَسَّلُ)ى راست بە پیغەمبەر ﷺ ئەو پەسە گە داواى دووعاى لیبکەین و داواى شەفاعەتى لیبکەین، ئەو دەش راستەو، لەگەڵ دەقەکانى قورئان و سوننەتدا تەبایە، ئەم شوپنەوارەش لەو بارەو هەیه: ﴿عَنْ عُمَرَ ابْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، لَمَّا خَرَجُوا يَسْتَسْقُونَ: (اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا إِذَا أَجَدْبْنَا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّنَا فَتَسْقِينَا، وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ نَبِيِّنَا)، مَعْنَاهُ بِدُعَائِهِ هُوَ رَبُّهُ وَشَفَاعَتِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۰۱۰)}، واتە: عومەرى كورى خەتتاب خوا لىي رازى بى، (دياره جاريك وشكه ساليى بوو، باران نه بارىبوو، دەستى عەبباسى مامى پیغەمبەرى گرتو لەگەڵ مسوولمانان چوون بۆ دەشتیک بۆ نوێژە بارانە، یان هەر لە میحرابی پیغەمبەردا لەنیو مزگەوت، ئەو کات دياره عومەرى كورى خەتتاب خوا لىي رازى بى خەلیفەى مسوولمانان بوو) گوتى: ئەى خوايه! ئیە ئەگەر وشكه ساليى دەبوو تەو دەسولمان بە هۆى پیغەمبەرمانەو بۆ لای تۆ دەکرد، تۆش بارانت بۆ دەباراندین، ئیستاش تەو دەسول دەکەین بۆ لای تۆ بە مامى پیغەمبەرکەمان، بارانمان بۆ ببارینە، (واتە: ئەو دەکەینە هۆکار کە لە تۆ نزيك بینەو، کە مامى پیغەمبەر دووعامان بۆ بکاو تکامان بۆ بکات لە تۆ بپارێتەو، بارانمان بۆ ببارینى).

لیرە دایە زۆر لە ئەهلى تەصه و ووف و خەلکى عەوام بە هەلە داچوون، بەلام وهك دەبینین عومەرى كورى خەتتاب خوا لىي رازى بى، تەو دەسولى بە خودى عەبباسى مامى پیغەمبەر خوا لىي رازى بى، نەکردو بەلکو تەو دەسولى بە پارانەو و تەکارکردنى عەباس کردو، واتە داوايان لە عەباس کردو کە لە خوا بپارێتەو و داوا لە خواى بەخشەر بکات، بارانمان بەسەردا ببارینى، هەتا پیغەمبەر ﷺ مابوو ئەو داواى دەکرد، چونکە دەبى بزانی: مەبەست ئەو دەنیە کە ئەگەر عەباس نەبووایە خواى بە بەزەبى بارانى نەدەباراند، بەلام عومەر خوا لىي رازى بى، وهك خۆ بەکەمگريى (تواضع) وایکردو و پیغەمبەرى خواو خزمەکانیشى زۆر خوشووستو، دياره عەبباسیش خوا لىي رازى بى کە مامى پیغەمبەر ﷺ، وه عومەر خوا لىي رازى بى گوتوو یەتى: مسوولمانبوونى عەبباسم پى خوشتر بوو لە مسوولمانبوونى خەتتابى بابم، چونکە دەزانم

پێغەمبەر ﷺ بە مسوڵمانبوونی عەبباسی مامی چەندە دلی خوشبوو، تەماشای بکەن چەند دلسۆز بوو! ئەگەرنا عومەر و خەلیفە و زانیانی دیکەش هەبوون کە لە کاتی نەبارینی باراندا داوای باران بارینیان کردووە.

کەواتە: (تَوَسَّلْ) بە دوای عەبباس خوا لێی رازی بێ کراره، نەك زاتی عەبباس، پێغەمبەریش ﷺ تا زیندوو بوو دوای بۆ کردوون، ئیستا کە لە نیوماندا نەماوو، مردووە دەبێ یەکیکی دیکە دوای بکات، ئنجا ئەگەر دوایکردنەکان بە زاتی شەخسەکان بووایە، دیارە پێغەمبەر ﷺ لە پیشتر بوو لە عەبباس، دەیانگوت: ئەو خۆی پەروردگار! لە تۆ دەپارێنەوه بە پێغەمبەر ﷺ و ئەو دەگەینە وەسیلە بۆ لای تۆ، ئنجا ئەوێ پشەتگیری ئەوێش دەکات، ئەوێش کە دەلێ: عەبباس دوای دەکردو عومەری کوری خەتتاب و مسوڵمانانیش لە پشەتیوێ ئامینان دەکرد، ئەو دەپارێنەوه ئەوانیش دەیانگوت: ئامین، کەواتە: ئەو (تَوَسَّلْ)ی کە بە پارێنەوه و شەفاعەتی پێغەمبەر ﷺ دەکری، ئەو لە داوی وەفاتی و مردنی تێپەرێوێ نەماو، بەلام ئەو (تَوَسَّلْ)ی کە بە پێغەمبەر ﷺ دەکری، کە ئیمان پێهێنان و فەرمانبەریی بۆ کردنیەتی، ئەوێ داوی مردنیی هەر هەیه.

(۵) (التَّوَسَّلْ بِهِ بِمَعْنَى الإِقْسَامِ عَلَى اللَّهِ بِذَاتِهِ وَالسُّؤَالَ بِذَاتِهِ)، واتە: سویند بە خوا بخوری بە زاتی پێغەمبەر ﷺ، یان زاتی هەر کەسێک کە داوای پێ لە خوا بکری، بۆ وینە: بگوتری: خویە لەبەر خاتری فلان کەس ئاواو ئاوام بۆ بکە!

لەوبارەوه (محاسن التأویل) ئەو قسەیه لە (ابن تیمیة) دەخواریتەوه، کە تەفصیلیکی هەیه، من پوختم کردۆتەوه، گوتووێت: (فَهَذَا هُوَ الَّذِي لَمْ تَكُنِ الصَّحَابَةُ يَفْعَلُونَهُ فِي الإِسْتِسْقَاءِ وَنَحْوِهِ لَا فِي حَيَاتِهِ وَلَا بَعْدَ مَمَاتِهِ، لَا عِنْدَ قَبْرِهِ وَلَا غَيْرِ قَبْرِهِ، وَلَا يُعْرَفُ هَذَا فِي شَيْءٍ مِنَ الأَدْعِيَةِ المَشْهُورَةِ بَيْنَهُمْ، وَإِنَّمَا يُنْقَلُ شَيْءٌ مِنْ ذَلِكَ فِي أَحَادِيثٍ ضَعِيفَةٍ مَرْفُوعَةٍ وَمَوْقُوفَةٍ، أَوْ عَمَّنْ لَيْسَ قَوْلُهُ حُجَّةً كَمَا سَنَذَكُرُ ذَلِكَ إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى... وَهَذَا هُوَ الَّذِي قَالَ أَبُو حَنِيفَةَ وَأَصْحَابُهُ: إِنَّهُ لَا يَجُوزُ وَنَهَوْا عَنْهُ حَيْثُ قَالُوا: لَا يُسْأَلُ بِمَخْلُوقٍ وَلَا يَقُولُ أَحَدٌ: أَسْأَلُكَ بِحَقِّ أَنْبِيَائِكَ... وَقَالَ القُدُورِيُّ: المَسْأَلَةُ بِخَلْقِهِ لَا تَجُوزُ، لِأَنَّهُ لَا حَقَّ

لِلْخَلْقِ عَلَى الْخَالِقِ فَلَا تَجُوزُ وَفَاقًا^(۱)، واتە: (إِبْنُ تَيْمِيَّة) رەحمەتى خىۋاى لى بى دەلى: (ئەۋەدى پىنجەمىيان) ئەۋەدە كە (بلىي): خىۋايە! من سوئندت لى دەخۇم، ئەۋ شتەمان بۇ بىكە، لە بەرخاترى فلان كەس)، ھاۋەلان خوا لىيان پازى بى شتى وىاننەگوتە، نە بۇ داواگردى باران، ۋە نە بۇ غەيرى ئەۋەش، نە لە رۇژگارى پىغەمبەردا ﷺ كە زىندوو بوۋە، (ھىچ ھاۋەلىك نەچوۋە بلى: خىۋايە! لەبەر پىغەمبەر ئاۋامان بۇ بىكە)، ۋە نە دۋاى مردنىشى، نە لە لای گۆرەكەى، نە لە لای غەيرى گۆرەكەشى، ۋە ئەۋە نەزانراۋە لەۋ دوعاىانەى كە ناسراۋو ناۋداربوون لە نىۋانىاندا، ۋە ھاۋەلان دوعاىان كىردۋە، لە دوعاىەكانىشىان دا شتى ۋا نەبوۋە، بەلكو ھەندىك لەۋ جۆرە شتانە لە ھەندىك فەرموۋدان كە سەنەدەكەيان بىھىزە، كە پال دەدرىن بۇ لای پىغەمبەر ﷺ، ياخود پال نادرىن ۋە دەۋەستىنرىن، { فەرموۋدەى (مرفوع) واتە: لە پىغەمبەر ﷺ كىرپدراۋەتەۋە، (موقوف) ئەۋ فەرموۋدەىە كە ھاۋەلىك دەگىرپتەۋە لەسەر ۋى رادەۋەستى ۋە ناچىتە پال قسەى پىغەمبەر ﷺ } ياخود لە ھەندىك كەس كە قسەيان بەلگە نىە، (لەراستىدا بەلگەى شەرىعى تەنبا قورئان ۋە سوننەتە)، ۋە ئەۋەشە كە ئەبو حەنىفە ۋە ھاۋەلانى پىشگىرىيان لىكردۋە ۋە گوتوۋىانە: دروست نىە، بە دروستكراۋ داۋا لە دروستكەر ناكرى، ۋە ھىچ كەسىك نالى خىۋايە! لەبەر ھەقى پىغەمبەران ئەۋ شتەمان بۇ بىكە، ۋە قەددورى (كە يەككە لە زانايانى حەنەفى مەزھەب) دەلى: داواگردن بە دروستكراۋ دروست نىە، چونكە ھىچ دروستكراۋىك ھەقى لەسەر بەدەيھىنەر نىە، لەبەرئەۋە دروست نىە.

خالى سىيەم: ھاۋاركدنە غەيرى خوا، ۋە غەيرى خوا كىردن بە ۋەسىلەى

پارانەۋە لە خوا دروست نىە:

لىرەدا دەمەۋى ئامازەى بە قسەىەكى (الالوسى) بىكەم لە تەفسىرەكەيدا بە ناۋى (روح المعانى)، { بۇ زانبارىتان (الالوسى) يەكىك بوۋە لە زانايانى قورئان، ۋە خۋى بە شوئىنكەۋتوۋى تەرىقەتى نەقىشەندى دانائەۋە لە رۋى تەزكىەى

(۱) محاسن التأويل ج ۴، ص ۱۸۶ - ۱۸۷، كە ئەۋىش لە (كتاب الوسيلة) (إِبْنُ تَيْمِيَّة) ۋە ھىناۋىەتى.

نهفسهوه، وه یهکیکیش بووه له خهلیفهکانی مولانا خالیدی نهقشبهندییو، له ژیر ناوونیشانی: (التفسیر الإشاري) دا هندی قسهی نههلی تهسهووف دینی که من تیبینیم لهسه زور لهو قسانهی هیه، بهلام به ههرحال، ئینکاری ناکری که یهکیکه له زانا گهورهکان، دهئی: (وَاسْتَدَلَّ بَعْضُ النَّاسِ بِهَذِهِ الْآیَةِ عَلَی مَشْرُوعِیَةِ الْإِسْتِغَاثَةِ بِالصَّالِحِينَ وَجَعَلَهُمْ وَسِيلَةَ بَیْنِ اللَّهِ تَعَالَى وَبَیْنِ الْعِبَادِ وَالْقَسَمِ عَلَی اللَّهِ تَعَالَى بِهِمْ بِأَنْ یُقَالَ: اللَّهُمَّ إِنَّا نُقَسِمُ عَلَیْكَ بِفُلَانٍ أَنْ تُعْطِنَا كَذَا، وَمِنْهُمْ مَنْ یَقُولُ لِلْغَائِبِ أَوْ الْمَيِّتِ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ تَعَالَى الصَّالِحِينَ: يَا فُلَانِ ادْعُ اللَّهَ تَعَالَى لَیْرزُقُنِي كَذَا وَكَذَا، وَیَزْعُمُونَ أَنَّ ذَلِكَ مِنْ بَابِ ابْتِغَاءِ الْوَسِيلَةِ، وَیروونَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ قَالَ: إِذَا أَعَيْتَكُمْ الْأُمُورُ فَعَلَيْكُمْ بِأَهْلِ الْقُبُورِ، أَوْ فَاسْتَغِيثُوا بِأَهْلِ الْقُبُورِ، وَكُلُّ ذَلِكَ بَعِيدٌ عَنِ الْحَقِّ بِمَرَا حِلٍّ^(۱)، واته: هندی که له خهکی ئەم ئایهته به بهنگه دیننهوه لهسه رهوایی هاوار کردنه پیاوچاکان و کردنیان به وهسیله له نیوان بهندهکان و خوای بهرزدا، وه سویند له خوا دهخون بهوان که بگوتری: خویه! سویندت لی دهخوم به فلان کهس، که فلان شتهم بدیه، یاخود ههیانه به کهسیک که نادیاره، یاخود که مردوشه له بهنده چاکهکانی خوا، (دهچیته سهه قهبرهکهی، یان له مائی هاواری دهکات) دهئی: ئەی فلان کهس! له خوای بهرز بیاریوه که فلان شتهو فلان شتهم پیبدات، وه پیانوایه نهوه له جووری داواکردنی هوکاره بهرهو خوا، وه لهوبارهشهوه نهوه له پیغهمبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهگیرنهوه، گویه: پیغهمبهه ری خوا فهرموویهتی: ههه کاتیک کاروبارهکان سهغلهتیا ن کردن، رووبکهنه خهکی گورستان، یاخود هاوار بکهنه خهکی گورستان، (که پیغهمبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هههگیز شتی وای نهفهرموووه وهک ئالوووسی دهئی) نهوه چههه قوناغ له ههه دووره.

دوایی ئالوووسی رهحهتهی خوای لی بی، له ژیر ناوونیشانی: (تحقیق الکلام فی هذا المقام) دا، واته: ساغکردنهوهی قسه لهوبارهوه، (توسل) به گشتی دهکاته چوار جور، سییان به رهوا دهزانی، دهئی:

یهکه م: ﴿أَنَّ الْإِسْتِغَاثَةَ بِمَخْلُوقٍ وَجَعَلَهُ وَسِيلَةً بِمَعْنَى طَلَبِ الدُّعَاءِ مِنْهُ لَا شَكَّ فِي جَوَازِهِ إِنْ كَانَ الْمَطْلُوبُ مِنْهُ حَيًّا، وَلَا يَتَوَقَّفُ عَلَى أَفْضَلِيَّتِهِ مِنَ الطَّالِبِ بَلْ قَدْ يُطَلَّبُ الْفَاضِلُ مِنَ الْمَفْضُولِ، فَقَدْ صَحَّ أَنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ لَمَّا اسْتَأْذَنَهُ فِي الْعُمْرَةِ: (لَا تَنْسَنَا يَا أَخِي مِنْ دُعَائِكَ) ﴿۱﴾

{ أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۱۴۹۸)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۲۸۹۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۳۵۶۲)، وَإِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ، كَمَا ذَكَرَ الشَّيْخُ شَاكِرُ وَالْأَلْبَانِيُّ }، وَاتِهِ: حَالَتِي يَهْكَمُ نَهْوِيهِ نِيْسَانِ هَاوَارِ بَكَاتِهِ دَرُوسْتَكْرَاوِيكْ لِهَ دَرُوسْتَكْرَاوِهَكَانِي خَوَاو، بِيكَاتِهِ وَهَسِيلَهَ كِهَ دَاوَايَ لِيْبِكَاتِ بُوَيَ بِيَاپَرِيْتَهَوِهَ، (بَلِيْ دُووعَامِ بُوَ بَكِهَ)، گومان لِهَ دَرُوسْتِي نَهْوِ حَالَتِهَ نَاكِرِي، بَهْمَهَرَجِيكْ دَاوَا لِيْكَرَاوِ زِيْنِدُووَبِي، وَهَ نَهْوِهَشِ بَهَكِي لِهَسَهَرِ نَهْوِهَ نَهَكِهَوَتُوِهَ كِهَ نَهْوِهِي دَاوَايَ لِيْ دَهَكِرِي، لِهَ دَاوَاكَارِهَكِهَ بَاشْتَرِي، بَه لِكُو جَارِي وَايَه كِهَسِيكْ كِهَ بَاشْتَرِهَ دَاوَا لِهَ كِهَسِيكْ دِهَكَاتِ كِهَ بَه قَهْدَرِ نَهْوِ بَاشِ نِيَهَ، (دَاوَايَ لِيْدِهَكَاتِو دُوَعَايَ بُوَ دِهَكَاتِ)، وَهَكِ لِهَ رِيْيَهَكِي رَاسْتَهَوِهَ پِيْمَانْگَهِيْشْتُوِهَ كِهَ پِيْغَهْمَبِهَرِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَه عَوْمَهَرِي كُوْرِي خَهْتَتَابِي خَوَا لِيْ رَازِي بِيْ فِهَرْمُوو، كَاتِيكْ مَوْلَهْتِي لِيْوَهَرْگَرْتِ بُوَ عَوْمَهَرِهَ: (لَا تَنْسَنَا يَا أَخِي مِنْ دُعَائِكَ)، وَاتِهِ: نَهْيَ بَرَايَهَكِهَمَ لِهَ دُوَعَايَ خُوْتِ بِيْبَهَشْمَانِ مَهَكِهَ، (هَهَرْچَهْنَدِهَ هَهَنْدِيكْ لِهَ زَانَايَانِي فِهَرْمُوودَهْنَسَ نَهْوِ فِهَرْمُوودَهْيَانِ بَه بِيْهِيْزِ زَانِيُوِهَ، وَهَكِ شَيْخِ شَاكِرُو نَهْلَبَانِي)، پَاشَانِ دَهَلِي: { وَأَمْرُهُ أَيْضًا أَنْ يُطَلَّبَ مِنْ أُوَيْسِ الْقَرْنِيِّ رَحْمَةً اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَهُ: (فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَكَ، فَافْعَلْ، فَطَلَبَ مِنْهُ الْإِسْتِغْفَارَ، فَاسْتَغْفَرَ لَهُ) ^(۱) وَأَمْرًا مَتَّهَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِطَلَبِ الْوَسِيلَةِ لَهُ كَمَا مَرَّ أَنْفًا وَأَبَانَ يُصَلُّوا عَلَيْهِ }، وَاتِهِ: وَهَ هَهَرُوْدَهَا بَه عَوْمَهَرِي كُوْرِي خَهْتَتَابِي خَوَا لِيْ رَازِي بِيْ فِهَرْمُوو: كِهَ دَاوَا لِهَ نَهْوِهِيْسِي قَهْرَهْنِيِي بَكَاتِ تَا دَاوَايَ لِيْبُوْرْدَنِي بُوَ لِهَ خَوَا بَكَاتِ، فِهَرْمُووِي: (فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَكَ، فَافْعَلْ، فَطَلَبَ مِنْهُ الْإِسْتِغْفَارَ، فَاسْتَغْفَرَ لَهُ)، وَاتِهِ: نَهْگَهَرِ تَوَانِيْتِ وَايَ لِيْبِيكِهِي دَاوَايَ لِيْبُوْرْدَنْتِ بُوَ لِهَ خَوَا بَكَاتِ، وَابَكِهَ، دِيَاْرَهَ عَوْمَهَرِيْشِ خَوَا لِيْ رَازِي بِيْ دَاوَايَ لِيْكَرْدِ كِهَ دَاوَايَ لِيْبُوْرْدَنِي بُوَ لِهَ خَوَا بَكَاتِ، نَهْوِيْشِ

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بَرَقْم: (۶۶۵۶)، وَأَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۴۸۴۵)، وَأَبُو يَعْلَى بَرَقْم: (۴۵۹۳).

داوای لیبوردنی بۆ لە خوا کرد، هەروەها پیغەمبەر ﷺ فەرمانی کردووە بە نۆممه‌تی که داوای وه‌سیله‌ی بۆ بکه‌ن، (وه‌ک پیشتر باس‌مان کرد)، وه‌ سه‌له‌واتی لیبده‌ن.

که دیاره پیغەمبەر ﷺ له هه‌موو نۆممه‌ته‌که‌ی باشتره‌، که‌چی دوعاشی بۆ ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ حاله‌تی یه‌که‌می ته‌وه‌سسولی دروستو ره‌وایه‌.

دووه‌م: {وَأَمَّا إِذَا كَانَ الْمَطْلُوبُ مِنْهُ مَيِّتًا أَوْ غَائِبًا فَلَا يَسْتَرِيبُ عَالِمٌ أَنَّهُ غَيْرُ جَائِزٍ وَأَنَّهُ مِنَ الْبِدَعِ الَّتِي لَمْ يَفْعَلْهَا أَحَدٌ مِنَ السَّلَفِ}، واته‌: به‌لام نه‌گه‌ر داوا لی‌کراوه‌که‌ مردوو‌بوو، یان له‌وی نه‌بوو (بۆ وینه‌: له‌ شارێکی دیکه‌یه‌، تۆ لی‌روه‌ داوای لی‌بکه‌ی دوعات بۆ بکات) ئه‌وه‌ هیچ زانایه‌ک گومان‌ی له‌وه‌دانیه‌ که‌ دروست نیه‌، وه‌ له‌و داهینراوانه‌یه‌ که‌ هیچ کام له‌ زانایانی پیشین شتی وایان نه‌کردوه‌.

سێیه‌م: {نَعَمَ السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ مَشْرُوعٌ وَمَخَاطَبَتُهُمْ جَائِزَةٌ، فَقَدْ صَحَّ أَنَّهُ ﷺ كَانَ يُعَلِّمُ أَصْحَابَهُ إِذَا زَارُوا الْقُبُورَ أَنْ يَقُولُوا: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى بِكُمْ لَاحِقُونَ، يَرْحَمُ اللَّهُ تَعَالَى الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَمِنْكُمْ، وَالْمُسْتَأْخِرِينَ نَسَأَلُ اللَّهُ تَعَالَى لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُمْ وَاعْظُرْنَا لَنَا وَلَهُمْ)^(۱)، وَلَمْ يَرِدْ عَنْ أَحَدٍ مِنَ الصَّحَابَةِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ وَهُمْ أَحْرَصَ الْخَلْقِ عَلَى كُلِّ خَيْرٍ أَنَّهُ طَلَبَ مِنْ مَيِّتٍ شَيْئًا، بَلْ قَدْ صَحَّ عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: إِذَا دَخَلَ الْحُجْرَةَ النَّبَوِيَّةَ زَائِرًا: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا بَكْرٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَتِ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ وَلَا يَزِيدُ عَلَى ذَلِكَ وَلَا يَطْلُبُ مِنْ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ ﷺ أَوْ مِنْ ضَجِيعِيهِ الْمَكْرَمِينَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا شَيْئًا، وَهُمْ أَكْرَمُ مِنْ ضَمَّتَهُ الْبَسِيطَةُ، وَأَرْفَعُ قَدْرًا مِنْ سَائِرِ مَنْ أَحَاطَتْ بِهِ الْأَفْلَاكُ الْمُحِيطَةُ}، واته‌: به‌ئێ، نه‌گه‌ر سلا‌ویان لی‌بکه‌ی و بیان‌دوینی، (واته‌: دواندنێکی یه‌ک ته‌ره‌فانه‌) ئه‌وه‌ دروسته‌، چونکه‌ له‌ ریی راسته‌وه‌

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۴۸۴۵)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۱۵۴۶)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْمٍ:

(۱۹۱) قَالَ الشَّيْخُ الْأَبْلَانِيُّ: ضَعِيفٌ وَهُوَ صَحِيحٌ دُونَ: اللَّهُمَّ لَا ... .

پیمانگەیشتووە کە پیغەمبەر ﷺ هاوولانی بەرپیزی خۆی فێر دەکرد، ئەگەر سەردانی گۆرستانیان کرد، بڵین: سلاوتان لی بی ئەی خواوینی ئەم مەنزەلگایانە لە ئیمانداران و مسوولمانان، وە ئیمەش هەراکتێک خۆی بەرز ویستی پیتان دەگەین، خۆی بەرز بەزەیی بێتەو بە پیشووانی ئیمەو ئیووەدا، وە بە دوایانی ئیمەو ئیووەشدا، ئەوانەمان کە تێپەرپوون و هاتوون بو لای ئیووە، وە ئەوانەش کە دوایی دین، لە خۆی بەرز بو ئیووە بو ئیمە سەلامەتی داوا دەکەین، خوا لە پاداشتیان بێبەشمان مەکەو، لە دواي وان تووشی بەلامان مەکە، وە لە ئیمەو لەوانیش خوشبە.

وە لە هیچ کام لە هاوولانی بەرپیزی پیغەمبەر ﷺ نەگیردراوئەتەو لەگەڵ ئەووەشدا کە لە هەموو کەس سوورترپوون لەسەر هەموو خێرو چاکەیهک، کە هیچ کامیان داوای لە مردووێک کردبێ، بو هیچ شتێک، بەلکو لە رپی راستەووە پیمان گەیشتووە کە عەبدووللای کورپی عومەر خوا لییان رازی بێ، کاتێک دەچوووە نیو ئەو ژوورە کە پپی دەگوتری: (الْحُجْرَةُ النَّبَوِيَّةُ)، (کە هەر سێ گۆرپی پیغەمبەر ﷺ و ئەبو بەکرو عومەر خوا لییان رازی بێ لەویدان) بو سەردانی کردنیان دەچوو، دەگوت: (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا بَكْرٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَتِ)، واتە: سەلامت لی بی ئەی پیغەمبەری خوا، سەلامت لی بی ئەی ئەبو بەکر، سەلامت لی بی ئەی بابە، دوایی دەرویشت، لەووە زیاتری نەدەگوت، وە هیچ شتێک لە سەرودری جیهانیان (کە پیغەمبەر ﷺ) وە لە دوو هاوولە لەلا نیژراوئەکە، کە لە هەموو کەس بەرپزترین، هیچ شتێکی داوا لی نەکردوون، لەگەڵ ئەووەشدا، کە ئەو سێیانە (پیغەمبەر ﷺ و ئەبو بەکرو عومەر خوا لییان رازی بێ) لە هەموو ئەوانە کە زەوی گرتوونیه خۆی، بەرپزترین، {دیاره جگە لە پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)} وە پایەیان بەرزترە لە هەموو ئەووە کە فەلەکەکان دەوریان داو، (دیاره تۆزێک موبالغە ی سۆفیانە کاردووە)^(۱)، واتە: هیچی لە هەر کام لەو سێیانە داوا نەکردووە، بەس سەلامی لیکردوون.

(۱) ناشکرایە ئەووە نیوان ئەو دوو کەوانەیه قەسە خۆمە.

چوارەم: {وَأَمَّا الْقَسِمُ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِثْلَ أَنْ يُقَالَ: اللَّهُمَّ! إِنِّي أُقْسِمُ عَلَيْكَ أَوْ أَسْأَلُكَ بِفُلَانٍ إِلَّا مَا قَضَيْتَ لِي حَاجَتِي، فَعَنْ ابْنِ عَبْدِ السَّلَامِ جَوَّازَ ذَلِكَ فِي النَّبِيِّ ﷺ لِأَنَّهُ سَيِّدٌ وَلَدِ آدَمَ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقْسَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى بِغَيْرِهِ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْأَوْلِيَاءِ، لِأَنَّهُمْ لَيْسُوا فِي دَرَجَتِهِ، وَدَلِيلُهُ فِي ذَلِكَ مَا رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ: (عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حُنَيْفٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا ضَرِيرَ الْبَصَرِ أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: ادْعُ اللَّهُ أَنْ يُعَافِيَنِي قَالَ: إِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ، وَإِنْ شِئْتَ صَبَرْتُ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ؟ قَالَ: فَادْعُهُ، قَالَ: فَأَمَرَهُ أَنْ يَتَوَضَّأَ فَيُحْسِنَ وُضُوءَهُ، وَيَدْعُوَ بِهَذَا الدُّعَاءِ: اللَّهُمَّ! إِنِّي أَسْأَلُكَ، وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَى رَبِّي فِي حَاجَتِي هَذِهِ لِتُقْضَى لِي اللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِيَّ) { (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۱۷۲۷۹)، تَعْلِيقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوطِ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ رَجَالُهُ ثِقَاتٌ، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۳۵۷۸)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۱۳۸۵) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) بَرَقَم: (۱۲۸۹))، وَاتِهِ: بِهِ لَامٌ سُوَيْدٌ خَوَارِدُنْ لَهُ سَهْرٌ خَوَای بِهِرْزُ بِهِ يَهْكَيْكَ لَهُ دَرُوسْتَكْرَاوَهْكَانِي، وَهَكَ نُهُوِي بَغُوتْرِي: خَوَايِهِ! مِنْ سُوَيْدْتِ لِي دَهُوْمٌ، يَخُودُ دَاوَاتٍ لِيْدَهْكَهَمْ بِهِ فُلَانٌ كَهَسْ، كَه فُلَانٌ شَتَهَمْ بُوْ بَكَهِي! نُهُوَه (العزبن عبد السلام) نُهُوِي بِهِ رَهْوَا زَانِيُوَه، بِهِ لَامٌ تَهْنِيَا بُوْ پِيْغَهْمَبَهْرُ ﷺ لَهُبَهْرُهُوِي كَه گَهوَرَهِي رُوْلَهْكَانِي نَادَهْمَه، وَه گُوتُوُوِيَهْتِي: دَرُوسْتِ نِيَه سُوَيْدٌ لَهُ خَوَايَ بِهِرْزُ بَخُورِي، جَگَه لَهُ پِيْغَهْمَبَهْرُ ﷺ، بِهِ هِيْجَ كَامَ لَهُ پِيْغَهْمَبَهْرَانِي دِيْكَه، وَه بِهِ فَرِيْشْتَهْكَانِ، وَه بِهِوَانَهِي كَه دُوْستِي خَوَانِ، چُونَكَه هِيْجَ كَامِيَانِ لَهُ پِلَهِي بِهِرْزِي پِيْغَهْمَبَهْرَدَا نِيْنِ، وَه بِهِ لَگَهْشَ لَهُوَبَارَهُوَه نُهُو دَهْقَهِيَه كَه (تِرْمِذِي) گُوتُوُوِيَهْتِي: (حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ)، دَهْلِي: عَوْسَمَانِي كُورِي حَوْنَهِيْفِ دَهْگِيْرِيْتَهُوَه، كَه پِيَاوِيْكَِي كُوِيْرَ هَاتَه لَای پِيْغَهْمَبَهْرُ ﷺ گُوتِي: لَهُ خَوَا بِيَاْرِيُوَه كَه چَاكَمْ بَكَاتَهُوَه، پِيْی فَهْرَمُوو: نُهُگَهْرَ حَهْزَ دَهْكَهِي دَهْپَاْرِيْمَهُوَه، نُهُگَهْرَ حَهْزِيْشَ دَهْكَهِي خُوْرَابْگَهْرَه، نُهُوَه بُوْ تُوْ چَاكْتَهْرَه، نُهُوِيْشَ گُوتِي: بُوْمَ بِيَاْرِيُوَه، پِيْغَهْمَبَهْرِيْشَ ﷺ فَهْرَمَانِي پِيْكَرْدِ، كَه دَهْستَنُوِيْزِيْكَِي بَاشَ بَگَرِي، وَه دَوَايِي بِهِمْ شِيُوَهِيَه بِيَاْرِيْتَهُوَه: نُهُي خَوَايِهِ! مِنْ دَاوَاتٍ لِيْدَهْكَهَمْ، رُووتِ تِيْدَهْكَهَمْ بِهِ پِيْغَهْمَبَهْرَهْكَهْتِ، پِيْغَهْمَبَهْرِي رَهْحَمَهْتِ وَبِهْزِيْیِ،

ئەى پيغەمبەرى خوا! من بە توو دەگەمە خواى پەرودەگارم، كە ئەم پيويستىيەم، ئەم داواكارىيەم جيپەجى بكات، ئەى خوايە! بيكە تەكاكار لە مندا، تەكاى ئەو بوو من قبوول بكە.

(هەلبەتە ئەو جىايە لەو هەى ديكە كە باسى دەگەين، بەلام ئەو هەش ديسان وەنەبى هەموو زانايان رايان وابى)، بۆيە ئالووسى دەلى: (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ مَنَعَ التَّوَسُّلَ بِالذَّاتِ وَالْقَسَمِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مُطْلَقًا)، واتە: وە هەندىك لە خەلكى رپيان گرتووە لە تەوەسسول كردن بە زاتى پيغەمبەر ﷺ و سوپند لە خواى بەرز خواردن، بە هيچ كام لە دروستكاروەكانى بە شيويەكى رەها، ئەو هەيان قەدەغە كردو، { وَهُوَ الَّذِي يَرشَحُ بِهِ كَلَامَ الْمَجْدِ ابْنُ تَيْمِيَّةَ؛ وَنَقَلَهُ عَنِ الْإِمَامِ أَبِي حَنِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ وَأَبِي يُوسُفَ وَغَيْرَهُمَا مِنَ الْعُلَمَاءِ الْأَعْلَامِ، وَأَجَابَ عَنِ الْحَدِيثِ بِأَنَّهُ عَلَى حَذْفِ مُضَافٍ أَيْ بَدْعَاءٍ أَوْ شَفَاعَةِ نَبِيِّكَ ﷺ، فَفِيهِ جَعَلَ الدُّعَاءَ وَسَيْلَةَ وَهُوَ جَائِزٌ بِلِ مَنْدُوبٍ، وَالِدَّلِيلُ عَلَى هَذَا التَّقْدِيرِ قَوْلُهُ فِي آخِرِ الْحَدِيثِ: (اللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِي) بَلْ فِي أَوَّلِهِ أَيْضًا مَا يَدُلُّ عَلَى ذَلِكَ }، واتە: وە قسەگەى مەجدى ئىبنو تەيمىيە ئەو دەگەيەنى، كە ئەو هەشى لە ئەبو حەنەيفە خواى بەرز لىي رازى بىو ئەبو يوسفو غەيرى وانيش لە زانايانى ناودارى ئىسلام نەقل كردو، وە وەلامى ئەو فەرموودەيەشى بەو دەوتەو، كە ئەو شتىكى تىدا قرتينراو، واتە: پالدارو (مضاف) هەكى قرتينراو، كە دەفەرموى: { وَأَنوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ } وشەيەك لىرەدا لابرارو، لەبەرئەو كە سىاقەكە دەيگەيەنى، واتە: خوايە لىت دەپاريمەو و روت تىدەكەم بە دوعاو تەكاى پيغەمبەر ﷺ، دەلى: كەواتە: لىرەشدا دوعاو تەكاردنى پيغەمبەر ﷺ كراوتە وەسەيلە، كە ئەو هەش دروستە، بەلكو سوننەتەيشە، بەلگەش لەسەر ئەو كە وشەيەك دەبى لىرە دابنرى، ئەو هەى كە لە كۆتايى فەرموودەكەدا دەلى: (اللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِي)، خوايە پيغەمبەر بكە بە تەكاكار لە مندا، واتە: دوعاو شەفاعەتى ئەو بوو من قبوول بكە. وە دەلى: بەلكو لە سەرەتاي فەرموودەكەش ئەو هەى تىدايە، كە ئەو دەگەيەنى، نەجا ئالووسى دەلى: (وَقَدْ شَنَّعَ التَّاجُ السُّبْكِي كَمَا هُوَ عَادَتُهُ عَلَى الْمَجْدِ، فَقَالَ: وَيَحْسُنُ التَّوَسُّلُ وَالِاسْتِغَاثَةُ بِالنَّبِيِّ ﷺ إِلَى رَبِّهِ وَلَمْ يُنْكَرْ ذَلِكَ أَحَدٌ مِنَ السَّلَفِ وَالْخَلْفِ حَتَّى

جَاءَ ابْنُ تَيْمِيَةَ فَأَنْكَرَ ذَلِكَ وَعَدَلَ عَنِ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَابْتَدَعَ مَا لَمْ يَقُلْهُ
عَالِمٌ وَصَارَ بَيْنَ الْأَنَامِ مُثَلَّةً أَنْتَهَى، واتە: تاج سوبکی (یەگیکە لە زانیانی
شافیعی مەزھەب) وەك عاداتی خۆی، ئەووی کردووە بە عەیبەییەك و
رەخنەییەكی گەورە لەسەر ئیبنو تەیمیە، وە گوتووێتی: واباشە، تەووسول بە
پێغەمبەر ﷺ بکری، و، هاواری تیبەستری بەرەو پەروردگاری (واتە: بگوتری:
خوایە لەبەر پێغەمبەر لیم خۆشە! یان ئەی پێغەمبەر شەفاعەتم بۆ بکە!) وە
هیچ کەس لە زانیانی پێشین و دوایین نکوولییان لەووە نەکردووە، وە جگە لە
ئیبنو تەیمیە کەس قسە ی وای نەکردووە، بۆیە لە نیو خەلکی بۆتە پەند (کە
لەراستییدا سوبکی نەپێکاوە، چونکە ئیبنو تەیمیە رەحمەتی خوای لێ بێ
هەر قسە زانیانی پێش خۆی گوتووە، ئنجا بۆیە ئالووسییش لێردا بەرگریەك
لە ئیبنو تەیمیە دەکات) دەلی: { وَأَنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ الْأَدْعِيَةَ الْمَأْثُورَةَ عَنْ أَهْلِ الْبَيْتِ
الطَّاهِرِينَ وَغَيْرِهِمْ مِنَ الْأَيْمَةِ لَيْسَ فِيهَا التَّوَسُّلُ بِالذَّاتِ الْمَكْرَمَةِ ﷺ، وَلَوْ
فَرَضْنَا وَجُودَ مَا ظَاهَرَهُ ذَلِكَ فَمَوْوَلٌ بِتَقْدِيرِ مُضَافٍ كَمَا سَمِعْتُ؛ وَمَنْ ادَّعَى
النَّصَّ فَعَلَيْهِ الْبَيَانُ، وَمَا رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ فِي (سُنَنِهِ) وَغَيْرِهِ: (أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِرَسُولِ
اللَّهِ ﷺ: إِنَّا نَسْتَشْفَعُ بِكَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَنَسْتَشْفَعُ بِاللَّهِ تَعَالَى عَلَيْكَ، فَسَبَّحَ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى رَوَى ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ وَوُجُوهِ أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: وَيْحَكَ أَنْدَرِي
مَا اللَّهُ تَعَالَى؟ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يُسْتَشْفَعُ بِهِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ شَأْنُ اللَّهِ تَعَالَى
أَعْظَمُ مِنْ ذَلِكَ) (۱) لا یصلح دلیلاً علی ما نحن فیہ حیث أنکر علیہ قوله: (إِنَّا
وَنَسْتَشْفَعُ بِاللَّهِ تَعَالَى عَلَيْكَ) وَلَمْ يُنْكَرْ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ قَوْلُهُ: (إِنَّا
نَسْتَشْفَعُ بِكَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى) لِأَنَّ مَعْنَى الْإِسْتِشْفَاعِ بِهِ ﷺ طَلَبُ الدُّعَاءِ مِنْهُ،
وَلَيْسَ مَعْنَاهُ الْإِقْسَامُ بِهِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى، وَلَوْ كَانَ الْإِقْسَامُ مَعْنَى لِلْإِسْتِشْفَاعِ، فَلِمَ
أَنْكَرَ النَّبِيُّ ﷺ مَضْمُونَ الْجُمْلَةِ الثَّانِيَةِ دُونَ الْأُولَى؟، واتە: تۆ دەزانی کە ئەو
پارانەوانە ی گێردراونەووە لە خانەوادە ی پاکی پێغەمبەرەووە ﷺ وە لە غەیری

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۴۷۲۶)، وَابْنُ أَبِي عَاصِمٍ فِي (السَّنَةِ) بِرَقْمٍ: (۵۷۵)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي
(الْكَبِيرِ) بِرَقْمٍ: (۱۵۴۷) وَالْبَزَّازُ فِي (مُسْنَدِهِ) بِرَقْمٍ: (۳۴۲۲)، وَقَالَ الْأَبْيَانِيُّ فِي (ظِلَالِ الْجَنَّةِ)
بِرَقْمٍ: (۵۷۵) إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ لَكِنْ ابْنُ إِسْحَاقَ مَدْلَسٌ وَمِثْلُهُ لَا يَحْتَجُّ بِهِ إِلَّا إِذَا
صَرَّحَ بِالْحَدِيثِ وَهَذَا مَا لَمْ يَفْعَلْهُ هُنَا.

وانیش لە پێشەوایانی ئیسلام، لە هیچ کام لەو دوایانەدا، پارانەوه بە زاتی پێغەمبەر ﷺ نەگراوه، (یانی: بلیین: خوایه! لەبەر پێغەمبەر لیمان ببووره، یان ئەو پێغەمبەر دوامان بۆ بکە، شتی وا لە دوایاندا نەهاتوه) وە ئەگەر شتیکی واش هەبێ، کە رواللەتەکە ی ئەوه بگەیهنێ، ئەوه بەوه تەئویل دەکری، کە بیستت وشەیهک لەویدا نیە کە سیاقەکە دەیگەیهنێ، (وہک بلیی: خوایه! بە دوای پێغەمبەر ﷺ لیت دەپارێمەوه، بە شەفاعەتی پێغەمبەر ﷺ لیت دەپارێمەوه، یان بلیی: ئەو پێغەمبەری خوا! دوام بۆ بکە، شەفاعەتم بۆ بکە) (۱)، وە هەر کەسیکیش لافی ئەوه لیبەت، دەبێ روونی بکاتەوه، وە ئەوهی کە ئەبو داوود لە (سنن) ی خۆیدا هیئاوویەتی و غەیری ویش گێراویانەتەوه: {کە بیاوێک بە پێغەمبەری ﷺ گوێتو: ئیئە تکا بە تۆ دەکەین بەرەو لای خۆی بەرز، (دەتکەینە تکاکارمان بۆ لای خۆی بەرز) وە خۆی بەرزیش دەکەینە تکاکار بۆ لای تۆ! پێغەمبەری خواش ﷺ فەرمووی: پاکیی بۆ خوا، هەتا ئەوه لە دەموچاوی هاوێلاندا بینراو زانیان کە پێغەمبەری خوا ﷺ ئەو قسەیهی زۆر پیناخۆش بوو، دوايي فەرمووی: بێ قەزابی! دەزانی خۆی بەرز کێیە؟! خۆی بەرز ناگریتە تکاکار بۆ لای هیچ کام لە دروستکراوەکانی، (واتە: نابێ بلیی: خوات بە گژدا دەکەم، یان خوایه! داوام بۆ لە فلان کەس بکە، هیچ کام لە دروستکراوەکانی ئەوه نین خوا بکە ی بە تکاکار بۆ لای ئەو) پلە ی خوا زۆر زۆر لەوه گەورەترە و مەزنتەرە { ئەوه بە بەلگە ناشی، چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ نکوویی لیکردوه کە تکا بە پێغەمبەر ﷺ بکات بۆ لای پێغەمبەر ﷺ، بەلام نکوویی لێنەکردوه بلی: ئەو پێغەمبەر ﷺ تکامان بۆ بکە لە لای خوا، بەلام ئەوهی دیکە ی نکوویی لیکردوه، چونکە مانای تکاکردن بە پێغەمبەر ﷺ بۆ لای خوا، داوای دوای کردنە لە پێغەمبەر ﷺ نەک سویند خواردن بە پێغەمبەر ﷺ لەسەر خوا، وە ئەگەر مانای داوای تکاکردن بە پێغەمبەر ﷺ سویند پێ لەسەر خوا خواردن بووایە، ئەوه پێغەمبەر ﷺ بۆچی نکوویی لە رستە ی دووهمیان کرد، بەلام نکوویی لە رستە ی یەکەمیان نەکرد؟!}

(۱) ئەوهی نیوان دوو کەوانەکە خۆم زیادم کرد بۆ روونبوونەوهی مانا.

دوایی ئالووسی شتیکی دیکهش دهئی، که زۆر شتیکی جوانه و به راستی زۆر مهتهل حمل دهکات، دهئی: (وَقَدْ يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ لِمُسْتَعِثٍ فِي صُورَةِ الَّذِي اسْتَغَاثَ بِهِ فَيَحْضُرُهُ وَأَعْوَاهُ وَزَيْنَ لَهُ هَوَاهُ، وَذَلِكَ كَمَا يَتَكَلَّمُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَصْنَامِ لِيُضِلَّ عِبَدَتَهَا الطَّغَامَ)، واته: وه جاری وایه شهیتان خوی دهباته سهر وینهی ئەو کهسهی که هاواری تی بهستراوهو، دوای بۆلا کراوه، ئنجا ئەو کهسهی که دوعاکی کردوه و هاوارهکی کردوه، پی وایه ئەوه کهرامهته بۆ ئەو کهسهی که هاواری لی کردوه، (بۆ وینه: یهکیک هاوار دهکاته شیخ عهبدولقادری گهیلانی، یهکیک هاوار دهکاته بههائهددینی نهقشبهندی، یهکیک هاوار دهکاته فلان شیخ، شهیتانیش دهچیته سهر شیوهی یهکیک لهوانه، چ له خهویدا چ به شیوهیهک له شیوهکان و دهئی: ئەوه داواکهت جیبهجی دهکه م) نهخیر ئەوه زۆر لهوه دووره، بهئکو ئەوه شهیتانه گومرای کردوه، وهک چۆن شهیتان جاری وایه لهو بتو صهنهمانه دا که خهک دهیانپهرستن قسه دهکات (جاری وایه چوون بۆ لای ئەو بته بیپهرستن و لی پارونهوه دوایی گوئیان له قسهیهک بووه، شهیتانیک له پهناي ئەودا بهی ئەوهی که ئەو ببینن قسه دهکات، دهئی: ئەوه دوعایهکهت گیرابوو، فلان شتهشت بۆ دهکهین، بۆ ئەوهی که ئەوانه دهیانپهرستن له خهکی ههرچی و پهرجی و نهزان و بیئاگا، زیاتر گومرایان بکهن).

که به تهئکید شیکردنهوهکهی زۆر جوانه، وه ئەو حالهته ههیه، لهوبارهوه عهبدولقادری گهیلانی پهحمهتی خوای لی بی، شتیکی جوان دهگیریتهوه له کتیهکهی خوی (الغنية للطالبي طريق الحق) دا دهئی^(۱):

جاریکیان پۆشنایهکی مهزنم لی وهدهرکهوت که ئاسوی پرکرد، پاشان له شیوهیهک دا شۆرپۆوه و بانگی کردم:

ئهی عهبدولقادر من پهروهردگارتم و شته قهدهغهکانم بۆ حهلال کردی!

گوتم: چغه به ئهی لهعین! ئیدی ئەو پووناکییه بوو به تاریکیی و وینهکهشی بوو به دووکهل.

(۱) برونه: (الغنية لطالبي طريق الحق في الأخلاق و التصوف والأداب الإسلامية)، ج ۱، ص ۴ .

دوایی پێیگوتەم: ئەهێ عەبدولقادر لە زانیارییەت لەبارەى فەرمانى پەرورەدگارتەوه لەدەستەم دەرباز بووی، بەم رووداوه حەفتا کەسم لە ئەهلى طەریقەت گومرا کردووه.

گوتەم: چاکە هەر لە خواوەیە!

جا ئەگەر شەهیتان ویستى فیلّ لە عەبدولقادر بکات، ئەدى لە موریدو صوّفى و شوینکەوتوووهکانى! چۆن فیلّ لەوانیش ناکات؟! بۆیە بەراستى ئەو قسەیهى ئالووسى زۆر جوانه، وه من بیستوومه لەو جندانەى که قسەیان کردوه لەسەر دەمى خەلک، که گوتووینانە: ئیمە جارى وایه دەچینه نیو بەدەنى کەسیکەوه، تووشى حالهتیکی نهخۆشیی دەکەین، بۆ وینە: بادار دەبى، زگی دیشى، گورچیلەى دیشى، پشتى دیشى، بۆئەوهى تووشى شیرکی بکەین، ئەویش بەو شیوهیه: که دەچیتە سەر ئەو گۆرەى که لى دەپارێتەوه، یەکسەر دینە دەرى، تا تووشى شیرکی بکەین و، وابزانى که ئەو شیخه چاکى کردۆتەوه، من ئەوهم بۆخۆم لیان بیستوه، گوتیان: ئەو فیلانەشمان هەن، که دیاره نینسان ئەگەر بەراستى ئەهلى عیلم بى، ئەهلى تەوحید بى، خواپەرست و خواناس بى، هیچ کات شەهیتان ناتوانى ئەو فیلانەى لى بکاتو، ئەو جوۆره کلاوانەى ناچنه سەر.

ئەجا بە پێویستی دەزانم که رای خۆم دەربارهى (تَوَسَّلْ وَسِيْلَةً) بێخەمهروو:

رای خۆم لەبارەى وهسیله و تەوهسولەوه:

یەگەم / ئیمە ئەگەر سەرنجى ئەو نایەتە بدەین، که بەداخه وه هەندیک لە ئەهلى تەصه ووف، وه هەندیک لە زانیانیش، که پیموایه که زیاتر لە ژیر کاریگەری تەوژمی تەصه ووف و صۆفیگەری دابوون، تەصه ووف و صۆفیگەری ناپابەند بە شەریعەتەوه، بە هەلە لى حالى بوون، باسى تەوهسول و وهسیلهیان کردوه، ئەو پرسته قورئانییهى که دەفەرموی: ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ﴾، دەبینین ئەو چەمک و واتا هەلەیهى باسمان کرد، هەلیناگرى و نایگەیهنى، ئیستاش با سەرنجى ئەو نایەتە بدەین و بزانیان ئایا ئەو چەمک و واتایه، که ئەو جوۆره

۲- كە دەفەرموى: ﴿وَأَبْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، دەسىلەو ھۆكار دەستەبەر بىكەن، بەرەو لای خوا، ئەمە پېچەوانەى ئەوئەى كە ئىنسان چاوەروانى لە غەيرى خوا ھەبى، جا فرىشتەكانن، پېغەمبەرانن (عليهم الصلاة والسلام)، دۆستانى خوان، ھەر كەسىكن، ئەو چاوەروانىيەى كە لە خوا دەكرى، ئەگەر لە غەيرى خوا بكرى، ئەو دەچىتە نىو بازنەى شىركەو، وە پاشان پېچەوانەى ئەوئەى كە خوا فەرمانى پېكردو، خوا دەفەرموى: ھۆكار بۆ لە خوا نزيك كەوتنەو دابىن بىكەن، تۆ بىنى لە غەيرى خوا بىپارپىيەو، يان ھاوار لە غەيرى خوا بىكەى، يان پشت بە غەيرى خوا بىستى، ياخود سوئند لە خوا بخۆى بە كەسىك، يان بە شىوئەىك مامەئە لە گەل خوادا بىكەى كە پېچەوانەى مەقامى بەرزى خواى پەرورەدگار بى، ئەو ماناى واىە تۆ ھۆكارت بۆ لە خوا نزيك كەوتنەو دەستەبەر نەكردو، بەئكو شتىكت رەچا و كردو كە لەراستىيدا برىتەى لە پالدانەو وەو چاوەروانىى كردن لە غەيرى خوا، واتە: راست پېچەوانەى فەرمانى خوا رەفتارت كردو.

۳- كە دەفەرموى: ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾، دىسان ئەو چەمك و اتا ھەلانەى كە بۆ دەسىلەو تەو دەسول پەيداكراون، پېچەوانەى ئەوئەى كە خوا دەفەرموى: وە لەرپى خوادا لە پىناوى خوادا تىكۆشن، ھەموو وزەى خۆتان و تواناى خۆتان صەرف بىكەن، كەواتە: ھەئخزان و پالدانەو و خۆزگە خواستن و بە تەماى ئەموئەو بوون، بە بيانوى دەسىلەو، پېچەوانەى تىكۆشانە لە پىناوى خوادا، كەواتە، ھەم تەقواو، ھەم داواكردى ھۆكار بۆ نزيكبوونەو لە خوا، ھەم تىكۆشان لە پىناوى خوادا، پېچەوانەى ئەو چەمك و اتايانەن كە خزىنراوتە نىو وشەى دەسىلەو.

دووھم/ دەئىم لەراستىيدا كرنە بيانوى وشەىك و دەرھىنانى لە سىاقى خۆى و، لىباركردى ئەو ھەموو مانايانەى كە وشەكە ھەئىيان ناگرى، جوړىكە لەلادان لە رىبازى شەرىعت، وە لادان لە رىبازى پېغەمبەرى خوا ﷺ، كوا لە چ فەرمايشتىكدا ھەىە كە پېغەمبەرى خوا ﷺ، ھاوئەلانى بەرپىزى رىنماىى كرىبى، لە غەيرى خوا بىپارپىنەو، چاوەروانىى لە غەيرى خوا بىكەن، پشت بە غەيرى

خوا ببهستن؟! عهبدوئالای کورپی عه‌بباس خوا لئی رازی بی، دهئیی: رۆژیک له خزمهت پیغه‌مبه‌ردا ﷺ سواری و لآخیک بووبووم له پشتیه‌وه فه‌رمووی: {یا غلام!.. إذا استعنت فاستعن بالله، وأعلم: أن الأمة لو اجتمعت على أن يضروك بشيء لم يضروك إلا بشيء قد كتبه الله عليك، وإن اجتمعوا على أن ينفعوك بشيء لم ينفعوك إلا بشيء قد كتبه الله لك} (أخرجه أحمد برقم: (۲۶۶۹)، والترمذي برقم: (۲۵۱۶) وقال: حسن صحيح، والحاكم برقم: (۶۳۰۲) عن ابن عباس، وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع برقم: (۷۹۵۷)) (چه‌ند ئامۆژگارییه‌کی ده‌کات)، واته: ئه‌ی کورده‌که! ئه‌گهر داوای یارمه‌تییت کرد، ته‌نیا داوای یارمه‌تی له خوا بکه، ... وه بشزانه: ئه‌گهر هه‌موو خه‌ئکی سه‌ر زه‌وی کۆببنه‌وه زیانیکت پی بگه‌یه‌نن، پیت ناگه‌یه‌نن مه‌گهر خوا بو‌ی نووسیی، وه له رپوایه‌تی ئیمام نه‌حه‌ده‌دا پی‌ی ده‌فه‌رمو‌ی: {تَعْرِفُ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشُّدَّةِ} (أخرجه أحمد برقم: (۲۸۰۴)، تعليق شعيب الأرناؤوط: صحيح)، واته: له کاتی ئاسانی دا خوا بناسه و ئاگات له خوا بی، خوا له کاتی سه‌غله‌تییدا له فریات دی.

ته‌ماش‌ا ده‌که‌ین پیغه‌مبه‌ر ﷺ چ عه‌بدوئالای کورپی عه‌بباس، چ هاوه‌لانی به‌رپیزی دیکه‌ی خوا لییان رازی بی، رپووی پی نه‌کردوونه غه‌یری خوا، وه هه‌میشه هانیداون به‌نده‌ی چاکترین بو‌ خوا، وه ته‌نیا پشت به‌ خوا ببه‌ستن و ته‌نیا، چاوه‌رپوانیی له خوا ی په‌روه‌ردگار بکه‌ن.

ننجا من لی‌رده‌دا ده‌پرسم: ئایا له که‌یه‌وه ئه‌و وشه‌ی وه‌سیله‌و ته‌وه‌سسول به‌و شیوه‌یه‌ ره‌واجی په‌یدا‌کرد، به‌و واتاو چه‌مه‌کی که‌ مسو‌لمانان له پیغه‌مبه‌ران و فریشته‌کان و پیاو‌چاگان و دۆستانی خوا بپارینه‌وه، له جیاتی خوا؟

له‌و کاته‌دا که‌ مسو‌لمانان له‌وه‌په‌ری دوورکه‌وتنه‌وه‌ دابوون له ئیسلام، له‌و کاته‌دا که‌ مسو‌لمانان له‌ رپووحی قورئان و سوننه‌ت دوورکه‌وتنه‌وه، له‌ چه‌مک و واتای راسته‌قینه‌ی ئیمان و خوا به‌یه‌ک گرتن دوورکه‌وتنه‌وه، وه هه‌ر له‌و جه‌وه‌ش دابوو که‌ ته‌ته‌رو مه‌غۆل له‌ رۆژه‌ه‌لاته‌وه‌و، خاچپه‌رسته‌کان له‌ رۆژئاواوه‌ هاتن و زه‌فه‌ریان به‌ مسو‌لمانان برد!! به‌لام دوا‌یی ئه‌وه‌ بو‌و که‌ جاریکی دیکه‌ پیاوانی وه‌ک

عەبدولقادی گەیلانی پەرحمەتی خۆی لێ بێ، لەم شاری بەغداوە^(۱)، دەستی کردووە بە بووژاندنەوهی خوا بەیەگرتن (توحید)، بۆ وینە: کتیبی (الفتح الربانی والفیض الرحمانی) تەماشای بکەن، وەك من له کتیبی (رێگای صالح بوون و بەرهو خوا چوون) دا باسەم کردووە، چەند جەخت دەخاتە سەر تەنیا خۆناسین و خوا بەیەگرتن و، تەنیا خوا پەرستن و، تەنیا چاوەڕوانیی لە خوا کردن و هەتا کۆتایی، هەر وەها، (سەید ئەحمەدی سەرھەندی) کە کتیبیکی هەیه بە ناوی (المکتوبات) ئەویش زۆر جەخت لەسەر مەسەلەی شوینکەوتنی سوننەتی پیغەمبەر ﷺ دەکاتەوه، وە لە کتیبی (رێگای صالح بوون و بەرهو خوا چوون) دا لێم نەقل کردووە، کە دەلێ: بیدعە ی چاک نیە، بیدعە هەمووی خراپە، بەلێ (الإمام الربانی) لە کتیبی (المکتوبات) هەگە ی خۆیدا (البدعة الحسنة) بوونی نیە، بیدعە هەمووی خراپ و تاریکە، مادام پیغەمبەر ﷺ دەفەر موی: ﴿كُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۴۳۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۰۰۲)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۱۵۷۸)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۴۶)}، دەلێ: ناگونجی بلێین: بیدعەت هیچ چاکە و رووناکییەکی تێدایە.

بەلێ ئەو جەمک و واتایانە ی بۆ وەسیلە و تەوہ سسول پەیدا بوون لە کاتی کدا بوو، کە مسوولمانان لە قورئان و سوننەت دوورکەوتوونەتەوه، وە پیاوانی گەوردی تەصەووفی راستەقینە ی پابەند بە قورئان و سوننەتەوه، هەمیشە دژی ئەوه بوون، دژی شیرک و، پشت بە غەیری خوا بەستن و، چاوەڕوانیی لە غەیری خوا کردن و، دژی پەنابردنە بەر غەیری خوا بوون.

سێیەم / ننجبا با باسی ئەزموونیکی خۆشم بکەم لێرەدا، من لە سالی (۱۹۹۶) دا دوا ی ئەوه کە خیزانی پەرحمەتییەم (پوخسار خان) وەفات ی کرد، دیارە من لە ژیا نندا هەو لێم داوه لە بەینی خۆم و خوادا هەمیشە ئیعتیکافم هەبێ، بە تەنیا دانیشتن و بیرکردنەوه م هەبووه، بەلام ئەو کاتە، زیاتر کەوتەمە بیری عالەمی بەرزەخ و قیامەت و قەبر و ئەو حالەتانە، وە کتیبیکیشم کەوتە بەر دەست بە ناوی (التوسل والوسيلة)، ئەوه ی (ابن تیمیة) نیە، هی زانایەکی بواری تەصەووفە،

(۱) ئەم دەرسانە لە شاری بەغداد گوتراو نەوه.

بەلام بە ھەئەو لادانەو، کە لەویدا دەلی: داوای کۆمەکی کردن (استمداد) لە رووخی مەشایخ و دۆستانی خوا، سوودت پێ دەگەینێ، ئەو کتیبەم دەخویندەو، جوۆی لە کارتیکراوی بەو کتیبەم بۆ پەیدا بوو بوو، بەلام ھەستم بە دلتوندیەک و حالەتیکی ناخۆشی دل دەکرد، شەو بوو یان رۆژ بوو، خەونم بینی لە خەونمدا سەعاتەکی مالمان لە جیاتی ئەوێ بەرەو پیشی بچی، بەرەو دواو دەگەرایەو، یەکسەر ھاتە دلەم، گوتم: دیارە ئەو ئەمازەییەو ھۆشیارکردنەو یە بۆ من، کە ئەو حالەتە ئیستای من راست نیەو، ئەوێ کە من بۆ خۆ بەھیزکردنی لایەنی رووخی و بۆ پرکردنەوێ ئەو بۆشایی یە رووخی یە، دەمەوێ سوودی لێ ببینم، کە ھەندیک لەو کتیبانە بوون، کە وەک گوتم شیک و بیدەت و لادان و غەلەت و پەلەتیان تیدا ھەبوو، راست نین، ئیدی سوپاس بۆ خوا ھۆشیار بوومەو، ھەلویستی خۆم راست کردەو، چەرچەندە تەنیا وەک بیرۆکەییەکی ش ھاتبوو زەینمەو و کارم پێنەکردبوو.

مەسەلە ی دووھم: کە لەم نایەتە موبارەکە وەردەگیری: ﴿ **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ**

أَتَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ

الْقِيَامَةِ مَا نَقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ ﴾، بیگومان ئەوانە ی بیروان، ئەگەر ئەوێ لە زەویدا ھەییە و وینە ی خۆشی لەگەلدا، بۆئەوێ بیکنە بە لاگیرەوێ خۆیان لە سزای رۆژی قیامەت، لێیان وەرنایری، وە نازاریکی بەئیشیشیان ھەییە، لەو بارەو ئەو فەرموودەیی پیغمبەر ﷺ ھەییە ﴿ **عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ: يَجَاءُ بِالْكَافِرِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُقَالُ لَهُ: أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ لَكَ مِلءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا أَكُنْتَ تَفْتَدِي بِهِ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيُقَالُ لَهُ: قَدْ كُنْتَ سَأَلْتَ مَا هُوَ أَيْسَرُ مِنْ ذَلِكَ: أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي، فَيُؤْمَرُ بِهِ إِلَى النَّارِ** ﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۵۳۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۷۰۱۶) }، واتە: ئەنەسی کوپی مالیک خوا لێی رازی بێ دەلی: پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئینسانی کافر رۆژی قیامەتی دەھینری، پێی دەگوتری: ئایا ئەگەر پری زەوی زیرت ھەبوایە، ئیستا نەتەبەخشی، ببیتە بە لاگیرەوت، وەک قەرەبوو؟ دەلی: با، پێی دەگوتری:

لەوێ زۆر ئاسانترت لێ داواکرا، (واتە: لە دنیادا ئەویش ئەوێهه) که هیچ شتێک نەگەیه هاوبەشی خوا، بەلام ناماده نەبووی، ئیدی فەرمانی پێ دەگری و بەرەو ئاگری دۆزەخ دەبردری.

ئنجای ئەم نایەتە موبارەکه، وهك ئەو نایەتە (۵۴)ی سوورەتی (یونس) وایه که دەفهرموئ: ﴿وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾﴾، واتە: ئەگەر هەر نەفسێک که ستهمی کردوه (کوفری کردوه و خراپەیی کردوه شایستەیی سزای خوایه)، ئەگەر پەڕی زهوی مائی هەبێ لە قیامەتدا، دەیکاته بەلاگێرەوهی خوێ...

مەسەله‌ی سێیه‌م: که دەفهرموئ: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ

بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾، واتە: دەیانەوئ لە ئاگری دۆزەخ بچنەدەر و پەله‌قاژەیی چوونەدەر و دەر باز بوون دەکەن لە ئاگر، بەلام لێی ناچنە دەر هەرگیز، وه ئازار و سزایه‌کی بەردهوام و نەپراوه و نەپساوه‌یان هه‌یه، له‌وباره‌وه بێشتریش دیاره ئیمه له تەفسیری سوورەتی (النساء) نایەتی (۱۸) دا باسی ئەوهمان کرد، که هەندێک له زانیان که دیاره له ژێر کاریگه‌ری فیکری خه‌وار بچنە دەر، پێیان وایه خه‌لک له قیامه‌تی دهنه دوو به‌ش: یان بۆ به‌هه‌شت، یان بۆ دۆزەخ، ئەوه نیه خه‌لکی بچنە دۆزەخ و سزا بدرین، دوایی دەر بازیان بێ و بچنە به‌هه‌شت، هەندێک له زانیان پێیان وایه، ئنجای ئیمه له به‌رگی سێیه‌می ئەم تەفسیره‌دا له کاتی تەفسیرکردنی نایەتی (۱۸)ی سوورەتی (النساء) باسمان کردوه، که هەندێک له زانیانی هاوچه‌رخیش رایه‌کی وایان هه‌یه، هەندێک شتیش به‌هه‌شتی دیننه‌وه، بۆ وێنه: که خوا دەفهرموئ: ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

﴿٧﴾ الشوری، واتە: کۆمه‌لێک له به‌هه‌شت دان، و کۆمه‌لێکیش له دۆزەخدان، بەلام باسم کردوه که ئەوه مه‌به‌ست پێی سه‌ره‌نجامی کۆتایی به‌شه‌ریه‌ته‌وه، له سه‌ره‌نجامی کۆتاییدا به‌شه‌ر به‌سه‌ر به‌هه‌شت و دۆزەخدا دابه‌ش دهن، بەلام ئەو

ئایه‌ته ریگر نیه له‌وهی که له سه‌ره‌تاوه هه‌ندیک له ئه‌هلی ئیمان ئه‌گهر شایسته‌ی سزا دران بن‌و، به سزای گۆر پاک نه‌بووبنه‌وه، وه‌به‌ر عه‌فووی خواش نه‌که‌وتبن، بسووتینرین سزا بدرین، دوایی دهرباز بکری‌ن و بچنه به‌هه‌شت، چونکه ئه‌وه له چه‌ندان فه‌رمووده‌ی راستی پی‌عه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه، له‌وباره‌وه ئه‌م فه‌رمووده‌یه هه‌یه: ﴿عَنْ يَزِيدِ الْفَقِيرِ، قَالَ: كُنْتُ قَدْ شَغَفَنِي رَأْيِي مِنْ رَأْيِ الْخَوَارِجِ، فَخَرَجْنَا فِي عَصَابَةِ ذَوِي عَدَدٍ نُرِيدُ أَنْ نَحُجَّ، ثُمَّ نَخْرُجَ عَلَى النَّاسِ قَالَ: فَمَرَرْنَا عَلَى الْمَدِينَةِ فَإِذَا جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ جَالِسٌ إِلَى سَارِيَةٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: فَإِذَا هُوَ قَدْ ذَكَرَ الْجَهَنَّمِيِّينَ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ مَا هَذَا الَّذِي تُحَدِّثُونَ، وَاللَّهِ يَقُولُ: ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ﴾ ﴿١١٣﴾

آل عمران، ﴿... كَلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا...﴾ ﴿٢٠﴾ السجدة، فَمَا هَذَا الَّذِي تَقُولُونَ! قَالَ فَقَالَ: أَتَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ فَهَلْ سَمِعْتَ بِمَقَامِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ؟ يَعْنِي الَّذِي يَبْعَثُهُ اللَّهُ فِيهِ، قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَإِنَّهُ مَقَامُ مُحَمَّدٍ ﷺ الْمَحْمُودِ الَّذِي يُخْرِجُ اللَّهُ بِهِ مَنْ يُخْرِجُ، قَالَ: ثُمَّ نَعَتَ وَضَعَ الصِّرَاطَ وَمَرَّ النَّاسِ عَلَيْهِ، قَالَ: وَأَخَافُ أَنْ لَا أَكُونَ أَحْفَظَ ذَلِكَ، قَالَ غَيْرَ أَنَّهُ قَدْ زَعَمَ أَنَّ قَوْمًا يَخْرُجُونَ مِنَ النَّارِ بَعْدَ أَنْ يَكُونُوا فِيهَا، قَالَ: يَعْنِي فَيَخْرُجُونَ كَأَنَّهُمْ عِيدَانُ السَّمَاسِمِ، قَالَ: فَيَدْخُلُونَ نَهْرًا مِنْ أَنْهَارِ الْجَنَّةِ، فَيَغْتَسِلُونَ فِيهِ فَيَخْرُجُونَ كَأَنَّهُمْ الْقِرَاطِيُّسُ فَرَجَعْنَا قَلْنَا، وَيَحْكُمُ أَثَرُونَ الشَّيْخَ يَكْذِبُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَرَجَعْنَا فَلَا وَاللَّهِ مَا خَرَجَ مِنَّا غَيْرَ رَجُلٍ وَاحِدٍ ﴿أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٤٩٣)﴾، واته: به‌زدیی فه‌قیر (دیاره یه‌کیکه له زانایانی تابیعین) ده‌لی: من سه‌رسام بوو بووم به هه‌ندیک له بۆچوونی خه‌وارایج (خه‌وارایج ئه‌وانه بوون که له عه‌لی خوا لیلی رازی بی هه‌لگه‌رانه‌وه، وه چه‌ند بیرو رایه‌کیان هه‌بوو، که ئیستا پاشماوه‌کانیان ئیباضییان پی ده‌لین، یه‌کیک له رایه‌کانیان ئه‌وه‌یه که هه‌ر که‌سیک یه‌ک گوناح بکات له بازنه‌ی ئیسلام و ئیمان ده‌چپته‌ ده‌ری، بۆ وینه: هه‌ر که‌سیک درۆیه‌ک بکات، غه‌یبه‌تی‌ک بکات، قه‌تلی‌ک بکات، زینایه‌ک بکات، هه‌ر که‌سیک یه‌ک گوناح بکات، چ به‌ باری سه‌لبییدا چ به‌ باری ئیجابییدا بۆ وینه: هه‌ر که‌سیک نوێژیک بچوینی، رۆژوویه‌ک بچوینی، شتی‌ک که واجب بی بیچوینی، چونکه گوناح

يانى چى؟ چواندىنى واجب، شكاندىنى قەدەغەيە، ئەوۋە يەككە لە رايەكانيان) وه ئىمە كۆمەئىك بووين، ژمارەيەكى باش بووين، چووینەدەر ويستان بچين حەجى بکەين و دواى حەجى وەدەرگەوين (واتە: ياخى بين لە دەسلەلاتى ئەو کاتە) بە مەدينەدا تىپەپىن تەماشامان کرد جابىرى كورپى عەبدوللا خوا لە خوئى و بابى رازى بى قسەى دەکرد، لە لای كۆلەگەيەك (ديارە لە مزگەوتى پىغەمبەردا ﷺ خەلكى دانىشتبوون) ئەويش فەرموودەى پىغەمبەرى بۇ باس دەکردن، لە ميانەى قسەكانيدا باسى جەھەننەمىيەكانى دەکرد (واتە: ئەوانەى كە لە ئيمانداران دەچنە دۆزەخ و دوايى دەر بازىان دەبى) منىش پىمگوت: ئەى هاوئلى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەوۋە چىيە ئەوۋە ئىۋە باسى دەكەن، لەكاتىكدا خوا دەفەرموى:

﴿ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ... ﴾ ﴿۱۱۲﴾ آل عمران، واتە: پەرۋەردگارمان! ھەر كەسىك تۆ بيخەيە دۆزەخەوۋە ريسوات كىردە، (كەواتە: ديارە ئيماندار نيە، مەبەستى ئەوۋە بوۋە)، ھەرۋەھا دەفەرموى: ﴿... كَلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا

أَعِيدُوا فِيهَا... ﴾ ﴿۲۰﴾ السجدة، واتە: ھەر كاتىك ويستان لىي بچنەدەر دەگىردىنەوۋە نىۋى، (خوا ئاوا باسى دۆزەخيەكيان دەكات)، كەواتە: ئەوۋە چىيە ئىۋە باسى دەكەن و بەلگەتان چىيە؟ ئەويش پىي گوتەم: قورئان دەخوينى؟ (واتە: شارەزايىت ھەيە لە قورئان؟) گوتەم: بەئى، گوتى: ئايا بىستوتە لە قورئاندا مەقامى موھەمەد ئەوۋە نيە خوا دەفەرموى: ﴿عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ

رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴾ ﴿۷۱﴾ الإسراء، گوتەم: بەئى، گوتى: ئەوۋە ئەو پىنگەو پايە بەرزەى موھەمەدە كە تىيدا ستايش دەكرى، كە خوا بە ھۆى تىكاردىنى ئەوۋە كەسانىك لە دۆزەخ دەردىنى كە لە ئەھلى ئيمانن، دوايى جابىرى كورپى عەبدوللا باسى پردى (صىراط)ى كىرد، (صىراط: واتە: ئەو پردەى كە بەسەر پشتى دۆزەخدا رادەھىلدىرى، وە خەلك بەسەرىدا تىدەپەرن)، وە دوايىش گوتى: دەشترسىم كە ھەمووم چاك لەبەر نەبى، (بۆيە ناچمە نىۋ وىردەكارىيەكانەوۋە)، بەلام فەرموى: كەسانىك لە دۆزەخ دەچنە دەرى (واتە پىغەمبەر ﷺ وايضەرموۋە) دواى ئەوۋە كە لە نىۋ دۆزەخدا بوون، لىي دەچنە دەر، وەك لاسكى كونجى (لاسكەكەى زۆر

باريك دەبىتەو، واتە: ئەوانەى لە دۆزەخ دا دەسووتىنرېن، وەك لاسكە كونجى باريك دەبنەو (دەخرىنە نىو رووبارىكەو، لە رووبارەكانى بەھەشت، خۇيانى تىدا دەشۇن، كە دىنە دەرى وەك كاغەزى سپىن، (پېشى وەك لاسكە كونجى وشك و رەق و سووتان، دوايى وەك كاغەزى سپىيان لى دى، ديارە لە فەرمائىشتى دىكەش دا هاتو، كە كۇتا كەس لە دۆزەخ لە ئۆممەتى پېغەمبەر ﷺ دەچىتە دەرى ئاوايە و ئاوايە و لە بوخارىي و موسلىم دا هاتو)، ئنجا يەزىدى فەقىر دەگىرپتەو دەلى: ئىمەش چووينەو لە نىو خۇماندا گوتمان: ئىمە ياخو بى فەزابىن، ئايا پياو بە تەمەنە (جابىرى كورى عەبدوللا ديارە ئەو كاتە زۆر بە تەمەن بوو)، تۆ بلىي درۆ بە زمانى پېغەمبەرەو ﷺ بكات!! (ديارە ئەو بۇچوونەى ئىمە غەلەتە، ئىمە بە غەلەت لە قورئان تىگەشتووين)، دەلى: سوپىند بە خوا تەنيا يەك نەفەرمان دەرچو و بۇ لاي خەوارىچ، ئەويدىكە ھەمووى وازمان لەو بىرۆكەيە ھىنا، وە ياخى نەبووين.

(ابن مردويه) ئەوئىش ھەر لە (يزيد بن صهيب الفقير) ديارە بابى ناوى (صهيب) بوو ئەم دەقە دىنى: ﴿عَنْ يَزِيدِ بْنِ صَهَيْبِ الْفَقِيرِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ قَوْمٌ فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ)، قَالَ يَزِيدُ الْفَقِيرُ: فَقُلْتُ لِحَابِرٍ: يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۳۷﴾ المائدة، قال: أتى أول الآية:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا

بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا نُقِيلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۳۸﴾ المائدة، أَلَا إِنَّهُمْ

الَّذِينَ كَفَرُوا} (۱)، واتە: (ئەوئىش رىوايەتىكى دىكەيە) ھەر لە يەزىدى كورى

صوھەبىي فەقىر لە جابىرى كورى عەبدوللاو، دەلى: گوتى: پېغەمبەرى خوا

فەرموويەتى: كۆمەئىك لە دۆزەخ دىنە دەر، دەچنە بەھەشت، دەلى: بە

جابىرى كورى عەبدوللام گوت: خواى بەرز دەفەرەموى: دەيانەوى لە دۆزەخ

بچنە دەرى، لىي ناچنە دەرى؟ ئەوئىش گوتى: سەرەتاي ئايەتەكە بخوئىنەو

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَأَتْ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا

بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا نُقِيلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾، ناگادار بہ مہبہست پیی کافرہکانن، کہ لیی ناچنہ دہر (لہ دۆزخ)، وہ مہبہست پیی ئیماندارانی گوناہبار نیہ.

مہسہلہی چوارہم: کہ دہفہرموی: ﴿ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا

جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ (۳۸) فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ

وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، ئہم دوو ئایہتہ موبارہکہ باسی یہکیک لہ یاسا گرنگہکانی ئیسلام دہکن، کہ بریتیه لہ یاسای برینی دەستی دز، چ پیاو بی، چ ئافرہت، کہ ئہم یاسایہ لہ رابردووشداو، ئیستاش بہتایبہت مشتومری زوری لی کہ وتوتہوہ، بۆیہ چہند شتیک لہوبارہوہ دہخہینہروو، خوا پشتیوان بی لہ دوازده خالدا تہفسیری ئہم ئایہتہو باسی حوکمی برینی دەستی دز دہکھین:

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

باسک لە بارەى دزیکردن و حوکمی برینی دەستی دزه وه

یه‌که‌م: پیناسه‌ی دزیی (السَّرْفَةُ) و، به‌کێ ده‌گوتری دز؟

زانایان زۆر پیناسه‌یان بۆ دزی کردوه، به‌لام کورته‌و پوخته‌که‌ی ئه‌وه‌یه: (أَخَذَ الْمَالِ حُفِيَةً مِّنْ حِرْزِ الْمَثَلِ)^(۱) دیاره‌ ته‌فسیره‌کانی دیکه‌ش هه‌روا به‌وشیوه‌یه هیناویانه، {بردنی سامانیکه به په‌نهانی له شوینیکدا، که وینه‌ی ئه‌و شته له‌و شوینه‌دا ده‌پاریزری}، بۆ وینه: پاره له قاصه‌دا ده‌پاریزری، مه‌ر و بز و گاو مانگا و حوشتر له ئاغه‌لدا و له شوینی که ئازهلێ تیده‌کری، وه‌کا له کادیندا ده‌پاریزری، هه‌روه‌ها دانه‌ویله له عه‌مباردا ده‌پاریزری، هه‌ر شتی که شوینیک که وینه‌ی ئه‌و شته‌ی تیدا ده‌پاریزری، به په‌نهانی ببردری، ئه‌وه دزییه.

دز (السارق) به‌کێ ده‌گوتری؟!

(الْقَرْطُبِيُّ) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(۲)، ئاوا پیناسه‌ی دز ده‌کات: (مَنْ جَاءَ مُسْتَتْرًا إِلَى حِرْزٍ فَأَخَذَ مِنْهُ مَا لَيْسَ لَهُ، فَإِنْ أَخَذَ مِنْ ظَاهِرِ فَهُوَ مُخْتَلِسٌ وَمُسْتَلْبٌ وَمُنْتَهَبٌ، وَمَحْتَرَسٌ، فَإِنْ تَمَنَّعَ بِمَا فِي يَدِهِ فَهُوَ غَاصِبٌ) هه‌م پیناسه‌ی دز (سارق) مان بۆ ده‌کات هه‌م هی (مختلس) مان بۆ ده‌کات، هه‌م هی (غاصب) مان بۆ ده‌کات، ده‌لێ، دز: بریتیه له که‌سی که به په‌نهانی بێ شتی که به‌ری، که هی ئه‌و نه‌بی و مافی پێوه نه‌بی، له شوینیکدا که وینه‌ی ئه‌و شته له‌و شوینه‌دا ده‌پاریزری، که له زاروه شه‌رعییه‌که‌یدا ده‌لێ: (فِي حِرْزٍ مِثْلِهِ) شتی که وینه‌ی ئه‌و شته له‌و شوینه‌دا ده‌پاریزری، ده‌لێ: ئنجا ئه‌گه‌ر به په‌نهانی بیبا، دزییه، به‌لام ئه‌گه‌ر به ئاشکرا بیباو بیرفینێ، پێی ده‌گوتری: (مختلس) و (مستلب) و (منتهب) و (محترس) ئیمه به‌کوردیی ده‌لێین: (رفاندن) ئنجا ئه‌گه‌ر بیباو برۆا، ئه‌وه ئه‌و چوار ناوه

(۱) التفسیر المنیر: ج ۳، ص ۵۳۰.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: ج ۶، ص ۱۴۷.

دەگریتەوه، بەلام ئەگەر هەر لە دەستی خۆیدا بیهێڵیتەوهو بابای مال لیبراو زەق زەق تەماشای بکات، ئەوه پێی دەگوتری (غاصب) واتە: زەوتکەر.

دووهم: حیکمەتی پاشوپیشکردنی نیرومی لە دزیی و زینادا؟

پیشتریش باسمان کرد، خوا بۆ زینا دەفەرموی: ﴿ **الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ**

مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ﴾ النور، واتە: ئافرەتی زیناکەر و پیاوی زیناکەر یەکی سەد

قامچیان لێ بدن، بەلام لێرەدا دەفەرموی: ﴿ **وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا**

أَيْدِيَهُمَا ﴾ واتە: پیاوو ئافرەتی دز، دەستیان ببن، هۆکارەکەشی ئەوهیه کە

دزی و رێگری زیاتر پیاوان تێیدا دەست پێشخەرن، بەلام داوین پیسی زیاتر ئافرەتان، هۆکارنی.

لێرەدا دەمەوی شتیک راست بکەمەوه، بۆ زۆر کەس، کە لە دەرسەکانی دیکەشدا ئاماژەم پێداوه، ئەویش ئەوهیه کە ئیستا زاراوهیهک بەگاردینن لە حیاتی زینا، یان داوین پیسی دەلین: (لەشفرۆشیی) بەلام ئەو وشەیه لە چەندان روودوه غەلەتە، کە بە داخهوه زۆر جار کە نالە ئیسلامییەکانیش (کە نالەکانی راگەیانندن) بەگاری دین، هەروەها زۆر وشە دیکەش ئاوا تووتییانە خەلکی بەگاری دین، بێ ئەوهی بیری لێ بکەنەوه، لەشفرۆشیی جیاپە لە زینا، جارێ ئەو وشەیه ئاماژە بەوه دەکات کە ئەوه جوړیکە لە بازرگانیی، ئەو ئافرەتە لەشی خۆی دەفرۆشی بەو پیاوهو پارهی لە بەرانبەردا وەردەگری، یانی: لەبەرئەوهی پارە وەردەگری قەدەغەیه، بەلام ئەگەر بە بەلاش بێ، قەیدی ناکات!! ئنجا ئەوانە هەموو جارێ بانگەشە مافی ئافرەت دەکەن و دەلین: ئافرەت ستمی لیکراوه، ئنجا ئەو وشەیه ستمییکی زۆری لەو ئافرەتە کردوه، بۆچی؟! چونکە لەشفرۆشیی بەس ئافرەتە زیناکەرەکە دەگریتەوه، کێ فرۆشەرە؟ ئافرەت، ئەدی کوا بەرانبەرە بێ نامووسەکە؟! بەپێی ئەو وشەیه بێ دیارنیهو، وەک بەرزەکی بانان بۆی دەرچوو! وە لەراستیدا بە پێی ئەو وشەیه بێ زیاتر ناوبەدییهکە بۆ ئافرەتەکەیه، وە خەتابارکردنەکە زیاتر ملی ئافرەتەکە دەگریتەوه، وەک بلیی پیاوهکە هیچی نەکردوه!!

سییەم : یەكەمین دز که دەستی بپراوه :

زانایان و توێژەرەوان دەلێن: یەكەمین دز که دەستی بپراوه له سەر دەمی ئیسلامدا له پیاوان پیاویك بووه ناوی (الخيار بن عدي بن نوفل بن عبد مناف القرشي النوفلي)ه، که به چەند پشتیک دەگاتەوه پێغەمبەر ﷺ، وه له سەر دەمی پێغەمبەری خوادا منداڵ بووه.

له ژنانیش یەكەمین ئافرەت که دەستی بپراوه ناوی (مرة بنت سفیان بن عبد الأسد من بني مخزوم) ئەو ئافرەتە ی که پێغەمبەر ﷺ له بارە یهوه تکای بو کرا، فەرمووی: ﴿لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ ابْنَةَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ، لَقَطَعْتُ يَدَهَا﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۵۳۳۶)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۳۴۷۵)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۴۳۸۶)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۴۳۷۳)، وَالْتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۴۳۰)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۴۸۹۹)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (۲۵۴۷) }، واتە: ئەگەر فاتیمە ی کچی موحەممەدیش دزی کردبا دەستی دەپری.

چوارەم : مەرجه کانی برینی دەستی دز:

زۆر کەس وا دەزانێ هەر کەسێک هەر جۆره دزییەك بکات دەستی دەپردرێ، جا ئەوانە ی که رەخنە دەگرن له حوکمی سزای دەست برین له ئیسلامدا، به زۆری له بەر ئەوه ی که شارەزانی، وادەزان ستمە، که به داخه وه هەندێ له مامۆستایانیش کاتیك باسی ئەو حوکمە دەکەن دەلێن: دەبێ دز دەستی بپردرێ، بئێوه ی که تەفصیلی بدەن، بەلام لە راستیدا وانیه، جاری بابای دز پینج مەرگی هەن و دەبێ پینج مەرگی تیدا بن، ئنجا دەستی دەپردرێ، وه ئەو شتە ی که دزراوه، دەبێ چوار مەرگی تیدا ببینرین، ئەوجار ئەو دزه دەستی لەسەری دەپردرێ، وه ئەو شوپنەش که شتی تیدا دەدزری، ئەویش مەرگیکی هەیه.

یەك / مەرجه کانی بابای دز بۆ ئەوه ی که دەستی بپردرێ:

(۱) دەبێ بالغ بی، منداڵ دەستی نابردرێ.

(۲) دەبێ عاقل بی، شییت دەستی نابردرێ.

(۳) دەبێ خواوەنی ئەو شتە نەبێ کە دزراوە، واتە: بەشی تێدا نەبێ، بۆیە هەندیک لە زانیان دەلێن کەسێک لە خەزینەی دەوڵەت (بیت المال) دزی بکات، دەستی نابردرێ، چونکە بەشی وی تێدا هەیە.

(۴) دەبێ ئەو سامانە کە دزی لێکردووە، لە ژێر سەرپەرشتیاریی خۆیدا نەبێ.

(۵) ئەو کەسە کە دزی کردووە، نابێ لەبەر برسێتی و ناچاریی دزی کردبێ، وەک لە خالی یازدەیهەمدا بە درێژیی باسی دەکەین.

دوو: مەرجه کانی ئەو شتە دەدزێ و دەستی دزی لەسەر دەبردێ:

۱/ (النصاب) واتە: بگاتە ئەندازەی دیاریکراوی شەرعیی، ئنجا ئایا شەریعت ئەندازەیهکی دیاری کردووە، یان هەر شتێک بدزێ، دەستی دزی لەسەر دەبردێ؟! لەو هەدا ڕاجیایی هەیە لە نیوان زانیاندا، بەلام ئەو فەرماشته هەیە لەو بارەووە کە دایکمان عائیشە خوا لێی ڕازی بێ، دەگێرێتەووە کە لە پێغەمبەری خوای ﷺ بیستووە، فەرموویەتی: ﴿لَا تُقَطَّعُ يَدُ السَّارِقِ إِلَّا فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۷۸۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۳۷۴)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۹۳۶)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۲۵۸۵)، وَأَبْنُ حِبَانَ بِرَقْم: (۴۶۶۴)}، واتە: دز دەستی نابردرێ، مەگەر لەسەر شتێک کە بە قەدەر (۴/۱) چواریهکی دیناریکی زیرو زیاتر بێ، لەسەر کەمتر لەو، نابردرێ.

وہ من پیموایه دهگونجی دهسهلاتی شەرعیی و دەوڵەتی ئیسلامیی قسە لەو ئەندازە دیاریکراو (نصاب) هەشدا بکات، واتە: ئەو کاتە ڕەنگە ئەو ئەندازەیهک بووبێ کە شتێکی گەرم بووبێ، بەلام ئەگەر لە ڕۆژگاری ئیمەدا، وە لە ڕۆژگاری دوا ئیمەدا، لە کۆمەڵگایەدا، ئەو ئەندازەیه هیچ شتێکی وانهبوو، و، شتێکی کەم بایەخ بوو، دەسهلاتی شەرعیی بۆی هەیە قسە تێدا بکات و ئەندازەیهک دابنێ و بلی لەو ئەندازەیه کەمتر دەستی کەسی لەسەر نابردرێ، یەکیەک بۆی هەیە بلی: ئەدی چی لەو فەرموودەیهی پێغەمبەر ﷺ دەکەن کە دەفەرموێ: ﴿لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ، يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ فَتُقَطَّعُ يَدُهُ؛ وَيَسْرِقُ الْحَبْلَ فَتُقَطَّعُ يَدُهُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۷۴۳۰)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم:

(۶۷۸۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَمَ: (۴۳۸۴)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَمَ: (۴۸۷۳)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بَرَقَمَ: (۲۵۸۳) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، واتە: نەفرینی خوا لە دز بێ، هێلکە دەدزی، دەستی دەبردێ و گوریسیک دەدزی، دەستی دەبردێ؟

زانایان دەڵێن: لێرەدا مەبەست روونکردنەوهی حوکمی شەرعیی نیە، بەلکە مەبەست ترساندنی خەلکە لە دزی، وهك چۆن پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لە فەرموودەیه کدا دەفەر موی: ﴿مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا، وَلَوْ مَفْحَصَ قِطَاةٍ، بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾ { أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بَرَقَمَ: (۳۱۵۶)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقَمَ: (۱۶۱۱)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الصَّغِيرِ) بَرَقَمَ: (۱۱۰۵) عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضي الله عنه وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ) رَقَمَ: (۲۶۹)، واتە: هەر کەسیک مزگەوتێک بۆ خوا دروست بکات، ئەگەر بەقەدەر هێلانەیی بۆ ئێوە بەهەشت (قطاە: جوۆرە بۆ ئێوە بەهەشت) خوا لە بەهەشت خانووێهکی بۆ دروست دەکات.

ئەجا ئایا مزگەوتی بەقەدەر هێلانەیی بۆ ئێوە نوێژی تێدا دەکری؟! نا، کەواتە: لێرەدا مەبەست هاندانی خەلکە بۆ دروستکردنی مزگەوت، نەک دیاریکردنی ئەندازەکە، باسی برینی دەستی دزیش بە هەمان شیۆ، ئەگەر نا وەنەبێ لەسەر هێلکە و لەسەر گوریسی دەستی دز ببردێ.

هەندیکیش گوتووایانە مەبەست لە هێلکە، واتە: زێرێک بەقەدەر هێلکە بێ، وە مەبەستیش لە گوریسی، واتە: گوریسیک کە نرخەکە لە یەک لەسەر چواری دیناریکی زێر زیاتر بێ، کەواتە: مەرجی یەکەمی ئەو مائە دەبێ ئەندازەیک بێ کە شەریعت دیاریکردووە (نصاب).

۲/ دەبێ لەو جوۆرە مائە بێ کە بگۆنجی بکریتە مۆلک و مال و سامان، بۆیە زانایان گوتووایانە: لەسەر بەراز، لەسەر سەگ، لەسەر شەراب، لەسەر ئەو شتانەیی کە پیسن، با بشدزین، دەست نابردێ.

۳/ دەبێ ئەو مائە کە دزیوێتی بەشی خۆی تێدا نەبێ، بۆ وێنە: دەستکەوتی جەنگی، یاخود خەزینەیی دەوڵەت، لەبەرئەوهی هەموو کەس بەشی تێدا هەیه، دەستی لەسەر نابردێ.

۴/ دەبی بگونجی بدزری، شتیك كه نهگونجی بدزری، بۆ وینه: كهشتیهك له بیاباندا، یان ههر شتیکی دیکه كه نهگونجی بدزری، ئهوه دیسان دهستی لهسهه نابردی.

سى: مهرجی شوینی شت لی دزراو:

ئەویش یهك مهرجی ههیه، كه پیی دهگوتری: (الْحِرْزُ لِمَثَلِ ذَلِكَ الشَّيْءِ الْمَسْرُوقِ) ئەویش به كورتی ئەوهیه كه ئەو شته لهو شوینهدابى، كه وینهى ئەو شته لهو شوینه دهپاریزری، (القرطبي) دهلی: (وَجُمْلَةُ الْقَوْلِ فِيهِ أَنَّ كُلَّ شَيْءٍ لَهُ مَكَانٌ مَعْرُوفٌ فَمَكَانُهُ حِرْزُهُ، وَكُلُّ شَيْءٍ مَعَهُ حَافِظٌ فَحَافِظُهُ حِرْزُهُ) واته: كورتهى قسه تیدا ئەوهیه كه ههر شتیك شوینی ههبی، شوینهكهى پیی دهگوتری (حِرْز)، واته: ئەو شوینهى كه ئەو شتهى تیدا دهپاریزری، وه ههر شتیك پاریزهركی لهگه‌لدابى، پاریزهركهى (حِرْز)یهتى، بۆ وینه: مهر شوانى لهگه‌لدایه، گاران گوانى لهگه‌لدایه، حوشر حوشرهوانى لهگه‌لدایه، یهكك بى مهرپىكى لى بهرى، حوشرپىكى لى بهرى، ئنجا بلى جا خو له ئاغه‌لدا نهبووه! ئەدى ئەوه نیه شوانى لهگه‌لدا بووه، لهبههراوى شوانهكهى بیبا، ئەوهش به مانای (حِرْز)ى ئەو شتهیه، لهوباره‌شهوه ئەم فهرمودیه ههیه كه ئیمام مالیک به مورسه‌لی هیناویهتى (مُرْسَل)یش ئەوهیه كه زانایانى تابیعین قسه‌یه‌کیان گیرابیته‌وهو پالیان نه‌دابیته لای هاوه‌لان و یه‌گسهه له پیغه‌مبه‌ره‌وه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بیگیرنه‌وه: ﴿ لَا قَطْعَ فِي ثَمَرٍ مُّعَلَّقٍ وَلَا فِي حَرِيْسَةِ جَبَلٍ فَإِذَا آوَاهُ الْمُرَاحُ أَوْ الْجَرِيْنَ فَالْقَطْعُ فِيمَا يَبْلُغُ ثَمَنَ الْمَجْنِّ ﴾ {أَخْرَجَهُ مَالِكُ بِرَقْم: (۳۰۷۵)، مُرْسَلًا، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي حُسَيْنِ الْمَكِّيِّ}، واته: دهست برین نیه له میوه‌یه‌کی هه‌لواسراودا (یانی: میوه‌یه‌کی كه به دره‌خته‌وه‌بی)، هه‌روه‌ها ئاژه‌لیك كه له چیا پاریزگاریی لى ده‌كری، (مادام شوانى به‌لاوه نه‌بی)، به‌لام ههر كاتیك ئاژه‌له‌كه له ئاغه‌لدا بوو، یاخود میوه‌كه لهسهه خه‌رمان بوو، له شوینی عه‌مبارکردندا بوو، لهو شوینهى كه تیدا دهپاریزری، ئەوه ئه‌وكاته ئه‌گه‌ر نرخه‌كهى بكاته نرخى (مَجْن) واته: قه‌لغان {كه دیاره به ئەندازهى چواریه‌کی دیناریكى زیڤ بووه}، ئەو كاته دهستی لهسهه ده‌بپردی.

پینجەم : دەستی راست دەبدری لە مەچەکەو (رسخ) هوهو داغیش دەکری:

یانی: پاش برانی لە مەچەکەو داغ دەکری و دەخریته نیو شلەمەنییەکی گەرمەو، بۆئەوێ خۆینەکەوی وشک بێ، چونکە نابێ یەکسەر کابرای دز بکوژری، بەلکو دەویستری تەمبێ بکری، ئەمما چ تەمبێ کردنیك!! هەزاران کەسی دیکە ییو تەمبێ دەبێ، هەلبەتە ئەووش دیسان راجیایی زانیانی لەسەر، بەلام ئەووی گوتم ئەو رای زۆربەیانە، ئەگەرنا:

خەواریج دەلین: دەبێ لە شانیهوه بەردری.

و هەندیک دەلین: لە ئانیشک (مرفق) هوه.

شیعە دوازده ئیمامییش دەلین: تەنیا چوار پەنجەکان دەبدری، واتە: پەنجە گەرەکی بۆ دەهیڵدیریتهوهو لەپە دەستەکەشی بۆ دەهیڵدیریتهوه (روح المعانی) ئەووی هیئاوه^(۱)، هەر وهه (تەفسیری نمونه)ش ئەووی هیئاوه^(۲).

و بە نەسبەت داغ کردنیشی، واتە: ئەو دەستە بخریته شلەمەنییەک: پۆن، یان زەیت، یان هەر شتیکی داغ و گەرم، بۆئەوێ وشک بێ، (القرطبي) دەلی: ﴿ قَالَ ابْنُ الْمُنْذِرِ: وَقَدْ رَوَيْنَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ أَمَرَ بِقَطْعِ يَدِ رَجُلٍ فَقَالَ: احْسِمُوهَا ﴾، واتە: لە پیغەمبەر وهه ﷺ گیراومانەتهوه، یان بۆمان گیراوداوتەوه کە پیغەمبەر ﷺ فەرمانی کردووە بە برینی دەستی پیاویک، دوایی فەرموویەتی (احسِمُوهَا)، واتە: داغی بکەن. بۆئەوێ خۆینەکەوی زوو وشک بێ و بە هۆی ئەووه نەمری، وە (القرطبي) دەلی: (لَا خِلَافَ أَنَّ الْيُمْنَى هِيَ الَّتِي تُقَطَعُ أَوَّلًا)، واتە: هیچ راجیایی لەسەر ئەو نیه کە دەستی راست پیشی دەبدری.

هەر لەوبارەوه ئەم فەرموودەیهش هەیه: ﴿ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ثَوْبَانَ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَتَى بِرَجُلٍ سَرَقَ شَمْلَةً، فَقَالَ: أَسْرَقْتَ؟ مَا إِخَالُكَ تَسْرِقُ، قَالَ: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: أَذْهَبُوا بِهِ فَاقْطَعُوا يَدَهُ، ثُمَّ احْسِمُوهَا، ثُمَّ انْثُونِي بِهِ، فَقَطَّعُوهُ، ثُمَّ حَسَمُوهُ، ثُمَّ آتَوْا بِهِ، فَقَالَ: تَبُّ إِلَى اللَّهِ، قَالَ: أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ، قَالَ:

(۱) ج ۴، ص ۴۲۸.

(۲) ج ۴، ص ۳۷۶- ۳۷۷.

اللَّهُمَّ ثُبِّ عَلَيْهِ ﴿أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ بِرَقْمٍ: (۱۳۵۸۳)، هَذَا إِسْنَادٌ مُرْسَلٌ، صَحِيحُ
الإِسْنَادِ﴾، واتە: پیاویکیان هینایە لای پێغەمبەر ﷺ پۆشاکێکی دزی بوو، فەرمووی:
دزییت کردووە؟ پێم وانەبوو دزیی دەکەیت! گوتی: با ئەو پێغەمبەری خوا،
فەرمووی: ببەن دەستی بێرن، پاشان داغی بکەن، دوایی بیهێننەووە بۆ لام، دەستیان
بەری و داغیان کردو پاشان هیناویانەووە، فەرمووی: بگەرپۆه بۆ لای خوا، گوتی:
دەگەرپۆهوە لای خوا و پەشیمانم، (پێغەمبەر ﷺ) فەرمووی: خواپە لێی ببوورە.

شەشەم: بۆچی خوا فەرموویەتی: (أَيْدِيَهُمَا) و نەیفەرموو: (يَدَيْهِمَا)؟

کە دەفەرمووی: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ ﴿٣٨﴾،

نەیفەرموو (يَدَيْهِمَا) هەرچەندە دووانن، (الخليل بن أحمد) و (الفراء) کە دوو
زانای زمانەوانیین، گوتوویانە: (كُلُّ شَيْءٍ يُوجَدُ فِي خَلْقِ الْإِنْسَانِ إِذَا أُضِيفَ إِلَى
اثنینِ جُمع، تَقُولُ: هَشَمْتُ رُؤُوسَهُمَا وَأَشْبَعْتُ بَطُونَهُمَا، ﴿إِنْ نُوْبًا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ

صَغَتَ قَلْبُوكُمَا﴾ ﴿٤﴾ التحريم، واتە: لە زمانی عەرەبیدا بنچینە وایە هەر شتێک لە
بەدەنی ئینسان، کاتێک پال دەدرێتە لای دوو نەفەرێک کۆدەگریتەووە، کە بگوتری:
سەرەکانیانم پان کردنەووە، یان سەرەکانیانم هارپین دەلی: (هَشَمْتُ رُؤُوسَهُمَا)
نالی: (رَأْسِيهِمَا) یان ئەگەر بلی: زگم تێکردن، دەلی (أَشْبَعْتُ بَطُونَهُمَا)،
پەروردگاریش فەرموویەتی: ئەگەر بگەرپۆنەووە بۆ لای خوا دلتان لای داو،
(القرطبي) لە تەفسیرەکەیدا هەموو ئەو مەسەلانەی باسم کردن، هیناوانی^(۱).

هەوتەم: ئەگەر بۆ جاری دووهم و سێیەم و چوارەمیش هەر دزیی کرد، سزای
چییە؟

زانایان لەوبارەووە راچیایی یان هەییە:

رایەکیان دەلی: بۆ جاری دووهم پێی چەپی دەبەردری، بۆ جاری سێیەم دەستی
چەپی دەبەردری، وە جاری چوارەم پێی راستی دەبەردری.

رایەکیشیان دەلئ: ئەگەر جاری یەكەم دەستی بەردرا، ئەووە جاری دووهم هەرچەندە دووبارە بێتەووە هەر چهپس دەکری، ئەو رایە پای ئەبووە حەنیفەیه، وە عومەری کورپی خەتتەبیش وای کردووە، واتە: کەسێک دوای ئەووەی کە دەستی بەردرا دزیی کردبێ، عومەری کورپی خەتتەب خوا لێی پازی بێ سجنی کردووە، نەچوووە پێی چهپو، دوایی دەستی چهپو، دوایی پێیەکە دەیکەشی بەپری.

کە لەپراستییدا ئەم رایەش لە پرووحی شەریعەتەووە نزیکتەرە، وە گرنگ ئەووەیە مەرؤف ئەگەر بە جاری یەكەم تەمبێ نەبێ، ئەووە مانای وایە سجن بکری باشە، بۆئەووەی خەلک لەدەستی سەلامەت بن^(۱).

هەشتەم: ئایا بابای دز ئەگەر شتە دزراووەکە ی فەوتاندبوو، پێی دەبژیرری؟!:

زانایان لەو بارەووە راجیایی یان هەیه:

پای یەكەم: کە هی شافیعیی و ئەحمەدو ئیسحاقە، پەحمەتی خویان لئ بئ دەلئین: بابای دز، چ هەبوو (میسر)بئ، چ نەبووبئ (میسر)بئ، ئەگەر هەبووبئ، دەبێ یەكسەر ئەو شتە دزیووەتی لێی وەرگیریتەووە، وە ئەگەر نەبووبئ، لەسەری دەبیتە قەرزو دوایی دەبێ بیبژیرری.

پای دووهم: مالیک پەحمەتی خوی لئ بئ دەلئ: ئەگەر شتەکە مابئ، ئەووە پەتی دەکاتەووە، بەلام ئەگەر نەمابئ و ئەویش هەبووبئ و ئیمکانیەتی هەبئ، پێی دەبژیرری، بەلام ئەگەر نەداربئ و هیچی نەبئ، ئەووە چاوپۆشیی لئ دەکری، (قُرطُبي) ئەم رایانە ی لە تەفسیرەکە ی خۆیدا هیان^(۲).

بەپراستی منیش رایەکە ی مالیکم پێ لە پرووحی شەریعەتەووە نزیکتەرە، کە بابای دز دوای ئەووەی کە دەستیکی بەردراووە، ئنجا ئەو شتەشی کە دزیووەتی مادام فەوتابئ، یان سەرفی کردبئ، یان نەمابئ، پێم دوورە لە پرووحی شەریعەتەووە لەسەری ببیتە قەرز، تازە ئەو سزای خوی وەرگرتووە، لە بەرانبەر ئەو شتەدا، ئنجا ئەگەر دووبارە شتەکەشی پێ بهینریتەووە، ئەو کاتە دەبیتە دوو سزا، لەبەرئەووە من رایەکە ی مالیکم پێ راستەرە.

(۱) محاسن التأویل: ج ۴، ص ۱۹۸، وە (الجامع لأحكام القرآن)، ج ۶، ص ۱۵۲.

(۲) الجامع لأحكام القرآن، ج ۶، ص ۱۴۶.

نۆیه م : ئایا تۆبه‌ی بابای دز پێش که‌وتنه به‌رپه‌لی، سزای لێ لاده‌دات؟ واته :
پێش ئه‌وه‌ی که پێی بزانی و بگیری سزای ده‌ست برینی له‌سه‌ر لاده‌چی؟

زانایان له‌وباره‌وه را حیان:

۱- (عطاء) و هه‌ندیك له شافیعییه‌کان ده‌لێن: به‌ئێ.

۲- زۆربه‌یان ده‌لێن: نه‌خیر، (إِبْنُ الْعَرَبِيِّ) له کتێبه‌که‌ی خو‌ی (أَحْكَامُ الْقُرْآنِ) دا، که (الْقُرْطُبِيُّ) له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی (الْجَامِعُ لِأَحْكَامِ الْقُرْآنِ) دا^(۱) لێی خواستۆته‌وه، ئه‌و رایه به‌راست ده‌زانێ، که تۆبه‌کردنی دز پێش ئه‌وه‌ی بکه‌وێته به‌رپه‌ل، سزای ده‌ست برینی له‌سه‌ر لانا‌بات، به‌ پێچه‌وانه‌ی بابای رێگرو جه‌رده‌و ئه‌وه‌ی هه‌لده‌کو‌تێته سه‌ر مال و حا‌لی خه‌لك، ئه‌وه‌ش به‌ به‌لگه ده‌هینێته‌وه، ده‌لێ: بابای رێگرو جه‌رده که هه‌لده‌کو‌تێته سه‌ر ما‌لی خه‌لك، حا‌لیان وایه که کۆمه‌لێك بن، ده‌سته‌لاتیان هه‌بێ، چه‌کیان پێ بێ، یاخی بن، له‌ژێر رکیفی ده‌سه‌لاتی شه‌رعیدا نه‌بن، به‌لام بابای دز له‌به‌رده‌ستی مسو‌لمانانه و هه‌میشه له‌به‌ر په‌لیان دایه، واته: ناتوانی لێیان ده‌ربازی، له‌به‌رئه‌وه به‌ په‌شیمانبوونه‌وه‌که‌ی سزاکه‌ی له‌سه‌ر ناچێ، و، حیسابه‌کانیان لێکجیان، ئه‌وه‌ی که رێگری له‌ ژێر رکیف دانیه، بۆیه ئه‌گه‌ر پێش ئه‌وه‌ی بکه‌وێته ژێر رکیفو کۆنترو‌ولی ده‌سته‌لاتی شه‌رعی و بگه‌رپێته‌وه، ئه‌وه با‌سمان کرد که تۆبه‌که‌ی وهرده‌گیری، وه سزایه‌کانی هه‌موو له‌سه‌ر لاده‌چن، یان هه‌ندیکیان، به‌لام دز هه‌ر له‌به‌رده‌ستی مسو‌لمانان دایه، له‌راستیدا منیش رایه‌که‌ی (إِبْنُ الْعَرَبِيِّ) و (قُرْطُبِيُّ) یم پێ راسته، که رای زۆربه‌ی زانایانیشه.

ده‌یه‌م : له‌سه‌ر دزینی میوه، یان دانه‌ویلله، ئه‌گه‌ر ته‌نیا به‌ لێخواردن بێ، بایی ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و ئینسانه پێی له‌ مه‌رگ ده‌ربازی، ده‌ست نابردی:

له‌وباره‌وه ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یه: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الثَّمْرِ الْمُعْلَقِ؟ قَالَ: (مَنْ أَصَابَ بِفِيهِ مِنْ ذِي حَاجَةٍ غَيْرَ مُتَّخِذٍ حُبْنَةً فَلَا شَيْءَ عَلَيْهِ، وَمَنْ خَرَجَ بِشَيْءٍ مِنْهُ فَعَلَيْهِ غَرَامَةٌ

مِثْلِيهِ، وَالْعُقُوبَةُ، وَمَنْ سَرَقَ دُونَ ذَلِكَ فَعَلَيْهِ غَرَامَةٌ مِثْلِيهِ وَالْعُقُوبَةُ) وفي رواية: (وَجَلَدَاتُ نَكَالٍ) ﴿ ۱ ﴾ أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۱۷۱۰)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۲۸۹) وَقَالَ: حَسَنٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۴۹۵۸) وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِيُّ، وَاتَهُ: عَهْدُ لَوْلَايَ كُورِي عَهْمَرِي كُورِي عَاصٍ، خَوَا لَهُ خَوْي وَبَابِي رَازِي بِي، لَهُ بَيْغُهُ مَبْهَرِي خَوَا ﷺ دَهْگِيرِي تَهْوَه كَه پَرَسِيَارِي لِي كِرَاوَه لَه بَارَهِي مِيوَهِي هَه لَوَاسِرَاو، (يَاخُود مِيوَهِي هَك كَه بَه دَره خَتَه وَهِي ه)، بَيْغُهُ مَبْهَر ﷺ فَهَر مَوِي: هَه رَكَه سِي ك لَه بَه ر پِي دَاوِي سَتِي بَايِي نَه وَه نَدَه ي كَه پِي وِي سَتِي پِي يَه تِي، لِي بَخَوَات، بَه مَه ر جِي ك هَه لَنَه گَرِي لَه گِر فَا نِي دَا، يَاخُود لَه كِرَا سِي دَا، (وَاتَهُ: لِي نَه بَاتَه دَه رَه وَهِي بَاغَه كَه) نَه وَه هِي جِي لَه سَه ر نِي ه، بَه لَام هَه رَكَه سِي ك هِي نَدَه ي لِي بَه رِي تَه دَه رِي، كَه بَغَاتَه نِي صَابِي دَه سَت بَرِي ن، (وَاتَهُ: بَه رَا نَبَه ر رَوْبَعَه دِي نَارِي كِي زِي ر)، نَه وَه دَه سَت بَرِي نِي دَه كَه وَ ي تَه سَه رِي، وَه هَه رَكَه سِي ك كَه مَتَر لَه وَه بَد زِي، نَه وَه پِي وِي سَتَه دُوو قَاتِي نَه وَه كَه بَر دُو وِي ه تِي بِي سَبْزِي رِي، وَه سَزَا ش بَد رِي، (وَاتَهُ: قَسَه ي پِي بَغُوتَرِي، دُوو قَا مَجِي لِي بَد رِي)، وَه لَه رِي وَا يَه تِي كِي دَا دَه لِي: (وَجَلَدَاتُ نَكَالٍ) وَاتَهُ: چَه نَد قَا مَجِي يَه كِي شِي لِي بَد رِي، وَه ك سَلَه مَانَدَنَه وَه وَه پَرِي ن گَانَدَنَه وَه، كَه جَارِي كِي دِي كَه نَه وَه نَه كَات.

يَا زِدْهِي هَم: هَه رَكَه سِي ك لَه بَر سَا ن وَ لَه بَه ر نَا چَارِي دَزِي بَكَات، دَه سَتِي نَا بَر دَرِي؟

لَه بَه ر نَه وَه ي خَوَا ي پَه ر وَه ر د گَار نَه وَه شَه رِي عَه تَه ي نَار دُو ه يَا سَا كَانِي لَه حَا لَه تِي نَا سَا يِي دَا جِي يَه جِي دَه كَرِي ن، بَه لَام لَه حَا لَه تِي نَا نَا سَا يِي دَا حَو كَه كَانِي دَه گُور دَرِي ن، هَه ر بُو يَه عَوْمَه رِي كُورِي خَه تَاب خَوَا لِي ي رَازِي بِي، خَه لِي فَه ي دُو وَه مِي رَا شِي دِي بَيْغُهُ مَبْهَر ﷺ، لَه رُؤُز گَارِي خُوي دَا لَه سَا لِي كَا كَه گِرَانِي وَ قَات وَ قَرِي وَ بَر سِي ه تِي بُوو، كَه پِي دَه گُوتَرِي (عَامَ الْمَجَاعَةِ) يَان (عَامَ الرَّمَادَةِ) لَه وَ سَا لَه دَا حَو كَمِي بَرِي نِي دَه سَتِي دَزِي رَا گَر ت، لَه بَه ر نَه وَه ي زَه مِي نَه ي جِي يَه جِي كَر دَنِي نَه رَه خَسَا بُوو، جَا نَه وَه هَه نَدِي ك لَه شِي عَه كَان بَه نَه زَانِي رَه خَنَه ي لِي دَه گِر ن، دَه لِي ن: عَوْمَه ر سَزَا يَه كِي شَه ر عِي لَه كَار خَسْتَه! بَه لَام لَه رَا سَتِي ي دَا عَوْمَه ر پَه كِي نَه خَسْتَه وَ (تَعْطِيل) ي نَه كَر دَه، بَه لَام زَه مِي نَه ي جِي يَه جِي كَر Dَنِي رَه خَسَا وَ نَه بُوو، وَه ك لَه سِي رَه دَا هَاتَه، كَه (حَا طِبُ بْنُ أَبِي بَلْتَعَةَ) دُوو غَوْلَام، يَان زِيَا تَر دَه بِن حَو شَتَرِي ك لَه كَابَرَا يَه ك دَه دَزِن وَه سَه رِي دَه بَر ن وَ گُوشْتَه كَه ي دَه خُون، نَه وِي ش دَه يَان بَاتَه لَا ي عَوْمَه ر خَوَا لِي ي رَازِي بِي، دَه لِي: نَه وَه غَوْلَا مَانَه م نَه وَ حَو شَتَرَه يَان دَزِي وَه، (وَاتَهُ: سَزَا بَد رِي ن وَ دَه سَتِي يَان

ببپردی، عومەریش خوا لێی رازی بێ لێیان دەپرسی: بۆچی واتان کردووە؟ دەلێن: برسی دەگردین و، نانی نەدەداین و لەپرسان ئەوەمان کردووە، عومەر خوا لێی رازی بێ، بە خواوەنی حوشترەگە ی گوت: نرخى حوشترەگەت چەندە؟ ئەویش ئەندازەیهکی گوت، عومەریش بە (حاطب) ی گوت: بچۆ دوو بەرانبەری نرخى حوشترەگە ی پارە ی بدەیه! وهك سزادانێك بۆی كه غولامەکانی برسی کردوون و ناچاری کردوون دزیی بکەن!

لەراستیدا ئەو هەلۆیستە ی عومەر خوا لێی رازی بێ زۆر لەگەڵ عەقل و مەنتیق و رووحی شەریعەتدا دەگونجی، وە هەر حوکمرانیکی دیکە ی عاقل و لێزان و دووربینیش دەبێ هەر وابکات، هەر یاسایەکی شەریعی کاتی مسوڵمانان دەکەونە نیو بارودۆخیکی نائاسایی یهوه، لەو کاتەدا جیبەجی ناکرێ، بەلکو بەس لە بارودۆخی ناسایی دا جیبەجی دەکرێ، هەر بۆیە شەرعزانان لەسەر ئەوه یهکدەنگن که دەلێن: سزا شەریعیەکان لە کاتی جەنگدا جیبەجی ناکرێن، بۆ وینە: سزای مە ی خۆری، سزای زینا، بۆچی؟ چونکە مەترسی ئەوه هەیه که ئەو ئینسانە لە ترسی ئەوه ی سزا بدری، پالدا تە لای دوزمن، بۆیە مادام که وتوونەتە حالەتیکی نائاساییهوه، که حالەتی جەنگە، سزا شەریعیەکان جیبەجی ناکرێن.

دوازدەیهم: ئەگەر بابای دزیی لیکراو، دزەگە ی بە خشی، بەرلەوه ی بگاتە لای دادوهر سزایهکە ی لادهچی:

لەوبارەوه ئەم دەقە ی سوننەت هەیه: ﴿عَنْ صَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كُنْتُ نَائِمًا فِي الْمَسْجِدِ عَلَى خَمِيصَةٍ لِي تَمَنُّ ثَلَاثِينَ دِرْهَمًا، فَجَاءَ رَجُلٌ فَأَخْتَلَسَهَا مِنِّي، فَأَخَذَ الرَّجُلُ فَاتِي بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَمَرَ بِهِ لِيُقَطَعَ، قَالَ: فَأَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: أَنْقِطْعُهُ مِنْ أَجْلِ ثَلَاثِينَ دِرْهَمًا؟ أَنَا أَبِيعُهُ وَأُنْسِيئُهُ ثَمَنَهَا، قَالَ: (فَهَلَّا كَانَ هَذَا قَبْلَ أَنْ تَأْتِيَنِي بِهِ) ﴿ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۴۳۹۴)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ } واتە: صەفوانی کوری ئومەیه یه خوا لێی رازی بێ، دەلێ: لە مزگەوت خەوتبووم سەرم بە خەمیسەیهک کردبوو (خەمیسە: قوماشیکی رەنگاو رەنگ بووه، دیارە جوړه بەرگیك بووه، له قوماشیکی تایبەت) نرخهکە ی سی درهم (ئەو کاتە دراوی زیو پیی گوتراوه: "درهم" و دراوی زیو پیی گوتراوه: "دینار"، رۆمهکان زیاتر زیریان بەکارهیناوهو

دراوى وان دىنار بوو، وە فارسەكان زيويان بەكارھيئاوۋو ھەر دىنارىك بەرانبەرى دە (۱۰) درھەم تاكو دواز دە درھەم بوو) ئەو گاتى پياويك ھات ئەو خەمىصەيەى لى دزىيەم، دوايى كابرا گىراو بردرا بۇ لاي پيغەمبەر ﷺ ئەويش فەرمانى كرد كە دەستى بېردى، (دىارە دواى ئەوۋى لىيى كۆليوۋتەوۋە لە ناچارىي نەبووۋو مەرھەكانى تىدابووۋ، بەلام پراوييەكان كە فەرمايشتەكان دەگىر نەوۋ، ناچنە نىو تەفاصيلى رووداۋەكان، ئەگەرنا پيغەمبەر ﷺ ھەر كەسنىك كە دزىيى كردى، يەكسەر نەيفەرمووۋ: دەستى بېرن، ھەتمەن لىيى كۆليوۋتەوۋ، ئايا لە ناچارىي دزىويەتى؟ چۆنى دزىوۋ؟ مەرھەكانى تىدا دىنەدى؟) منىش چووم بۇ لاي پيغەمبەر ﷺ گوتەم: ئايا لەبەر سى (۲۰) درەمى زىو دەستى دەبىرى؟ من پىي دەفرۆشم، وە نرخەكەشى بۇ دوا دەخەم (ھەركاتى بووى نرخەكەم بداتى)، پيغەمبەر ﷺ فەرموۋى: دەبوۋايە ئەوۋ پىش ئەوۋبى كە بىھىنى بۇ لاي من (واتە: دواى ئەوۋ ھاتوۋ بۇ لاي من، تازە ئەو سزايە دەبى جىبەجى بىرى).

ھەلبەتە ھەندى: لە زانايانىش دەلىن: مادام باباى شت لى دزراو دزەكەى بەخشى، سزايەكەى لەسەر لادەجى، وە بە تەئكىد دەولتەتى ئىسلامىي بۇى ھەيە ئەو رايە وەر بىرى، كە مادام باباى شت لى دزراو دزەكەى بەخشى، ئەو سزايەى بەسەردا نەچەسپى، واتە: ئەگەر ئەوۋش جىبەجى بىرى، لەگەل روۋحى شەرىعەتدا دەگونجى، ھەرچەندە ئەو فەرمايشتەش ھەيە، بەلام ديارە زانايان و شەرعزانان لەبارەى فەرمايشتەكانەوۋ جارى وا ھەيە دەلىن: سەنەدەكەى بەھىز نىە، جارى وا ھەيە دەلىن: مەتنەكەى لەگەل فەرموۋدەيەكى دىكەدا تىكدەگىرى، بەھەر حال بوارى تىدا ھەيە.

ئىنجا لە كۆتايى باسى سزاي دەست بېرىندا پرسىيارىك دەكرى: ئايا سزاي دەست بېرىنى دز زۆر قورس نىە لە چاۋ تاوانەكەيدا! يانى: كەسنىك دزىي دەكات، بەلى لە ناچارىي نىەو، برسى نىە، بەس دزىي دەكات بايى رۇبە دىنارىك، رۇبە دىنارىكى زىپ، كە وەك گوتەم: دەگونجى دەولتەتى ئىسلامىي نىصابىكى دىكە دابنى لەم رۇژگارەدا، بۇ وىنە: بگوترى دەبى دە گەلا بى، دەبى مليۇنىك دىنارى ئىستا بى، دەبى ئەوۋەندە رىيال و تومەنە بى، دەگونجى، وە پىموايە بوارى تىدا ھەيە، بەلام ھەرچۆن بى، ئايا لەسەر ئەندازەيەكى ئاۋا، بېرىنى دەستى ئىنسانىك و كەم ئەندامكردنى، سزايەكى زۆر قورس نىە؟

له وهلامدا دهلیین: با قورسه، جا کاتی خوئی (أَبُو عَلَاءِ الْمَعْرِيِّ) که شاعیریکی بووه ههندیکیان تۆمهتباریشیان کردوه که بێدین (مُلحد) بووه، شیعیریکی گوتوه دهربارهی رهخنهگرتن لهم حوکمه شهروعیه، بهلام زۆر به زۆرزانانه رهخنهکهی گرتووه دهلی:

يَدٌ بِخَمْسٍ مِئِينَ عَسَجِدٍ وُدِيَتْ
مَا بِأَلْهَا قَطِيعَتْ فِي رُبْعِ دِينَارٍ
تَنَاقُضٌ مَا لَنَا إِلَّا السُّكُوتَ لَهُ
وَأَنْ نَعُوذَ بِمَوْلَانَا مِنَ النَّارِ

واته: دهستیك ئەگەر به ناههق بپردری، به پینج سهه دیناری زیڕ خوینهکهی دهدری، ئەدی بۆچی لهسهه چاریگه دیناریك دهپردری، که بدزی. ئەوه حوکمیکی ناگۆك و پیکهوه دژ بووه، که هیچمان بۆ نیه مهگەر له بهرانبهریدا بیدهنگ بین.

وه په نابگرین به سههه پرشتیارمان به پهروهردگارمان، له ناگری دۆزهخ!! ئەوه لیهردا رهخنهیهکی زۆر شهیتانانهیه، ئەگهڕنا (تَنَاقُضٌ مَا لَنَا إِلَّا السُّكُوتَ لَهُ) ئەوه رهخنهگرتنه له حوکمی خوا!! نُنجا (علم الدین السَّخَاوِي) که یهکیکه له زانیانی ئیسلام، له وهلامدا به یهک دپره شیعر ئەو وهلامهی دهداتهوه، زۆر به جوانییو ههه لهسهه کیش و سهروای خوئی و دهلی:

عِزُّ الْأَمَانَةِ أَغْلَاهَا وَأَرْخَصَهَا
ذُلُّ الْخِيَانَةِ فَافْهَمِ حِكْمَةَ الْبَارِي

واته: عیززهتی دهستیپاکیی قیমেتهکهی گران کردبوو، واته: دهستیك که دزیی نهکات، یهکیك له خۆرا بیبرپۆ و سهقهتی بکات، لهبهرئهوهی دهستیکی ئەمینه قیমেتی زۆرهو دهبی نیوهی خوین بدری، که پینج سهه دیناری زیڕه، بهلام زهبوونی خیانهتو دزیی ههزرانی کردوه، ئەو دهستهی دهستیکی ئەمین بی، له لای

خوا گرانه به پینج سەد دیناری زێر دەبی خۆینەگەیی بدری، بەلام دەستیک که دزی کرد، خۆی سووک و هەرزان دەکاتو، لەسەر لەسەر چارەگە دیناریکی زێر دەبردی، لە حیکمەتی خۆی پەرودگار تیبگە.

یهکیک لە زانیان دەلی: (لَمَّا كَانَتْ أَمِينَةً كَانَتْ ثَمِينَةً وَلَمَّا خَانَتْ هَانَتْ)، واتە: کاتیکی ئەو دەستە ئەمین بوو، بە قییمەت بوو، بەلام کاتیکی خیانەتی کرد سووک بوو.

یهکیکی دیکە لە زانیان قسەیهکی جوان دەکات دەلی:

(الأيادي أربعة:

۱ / يد عاملة: يُكْرِمُهَا الْإِسْلَامُ .

۲ / ويد عاطلة: يُشْغِلُهَا الْإِسْلَامُ .

۳ / ويد عاجزة: يُعِينُهَا ...

۴ / ويد خائنة: يقطعها ...)

واتە: دەستەکان چوارن:

۱ / دەستی ئیشکەر، ئیسلام ریزی لی دەگری.

۲ / دەستیکی بەککەوتوو یان بی ئیش، ئیسلام ئیشی بۆ دەدۆزیتەوه،

وهک لەوبارەوه ئەم بەسەرھاتە لە سوننەت دا هاتوه:

﴿عَنْ أَنَسٍ أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَسَأَلَهُ عَطَاءً، فَقَالَ الرَّسُولُ ﷺ: أَمَا فِي بَيْتِكَ شَيْءٌ؟ قَالَ: بَلَى، جَلَسْتُ نَلْبَسُ بَعْضَهُ وَنَبْسُطُ بَعْضَهُ، وَقَعْبُ نَشْرَبُ فِيهِ، فَقَالَ: إِنِّي بِهِمَا، فَأَخَذَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِيَدِهِ وَقَالَ: مَنْ يَشْتَرِي هَذَيْنِ؟ قَالَ رَجُلٌ: أَنَا أَخَذَهُمَا بَدْرَهْمٍ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ يَزِيدُ عَلَيَّ دَرَهْمًا؟ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا فَقَالَ رَجُلٌ: أَنَا أَخَذَهُمَا بَدْرَهْمَيْنِ، بِأَعْطَاهُمَا إِلَيَّ، فَأَخَذَ الدَّرَهْمَيْنِ وَأَعْطَاهُمَا الْأَنْصَارِيَّ، وَقَالَ لَهُ: اشْتَرِ بِأَحَدِهِمَا طَعَامًا فَأَنْبِذْهُ إِلَى أَهْلِكَ، وَاشْتَرِ بِالْآخَرِ قَدُومًا فَأَتِنِّي بِهِ، فَأَتَاهُ بِهِ، فَشَدَّ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عِوَدًا بِيَدِهِ، ثُمَّ قَالَ: إِذْهَبْ فَاحْتَطَبْ وَبِعْ وَلَا أُرِيَنَّكَ خَمْسَةَ عَشْرَ يَوْمًا.﴾

فجاءَ وَقَدَ أَصَابَ عَشْرَةَ دَرَاهِمٍ، فَاشْتَرَى بِبَعْضِهَا ثَوْبًا وَبِبَعْضِهَا طَعَامًا. فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: هَذَا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ تَجِيءَ الْمَسْأَلَةَ نَكْتَةً سَوْدَاءَ فِي وَجْهِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنْ الْمَسْأَلَةَ لَا تَصْلِحُ إِلَّا لثَلَاثَةِ: لِذِي فَقْرٍ مُدَقِّعٍ، أَوْ لِذِي غُرْمٍ مُقْطَعٍ، أَوْ لِذِي دَمٍ مَوْجِعٍ ﴿﴾ { رواه أبو داود في السنن، ج ۲، ص ۱۲۰، وابن ماجه في السنن، ج ۲، ص ۷۴۰ والمنذري في الترغيب والترهيب، ج ۲، ص ۵۲۲. }

كە پوختەى مانايەكەى ئەو ھەيە: پياويكى ئەنصارىي ھاتۆتە لاي پيغەمبەر ﷺ و داواى ھاوکارىي لیکردوھو، ئەويش بەرھەك و قاپيكي گەورەى زياد كە لە مالىيان دا بوون، بە دوو درەم بوى فرۆشتوون و، بە درەميكيان ھەنديك خواردنى بو ماله و ھيان پي كړيوھو، بەوى ديكە شيان دەمە بيور (تەور) يكو، بە دەستى خویشى كلكى بو تيپرپوھو، فەرمانى پيكردوھ كە بچي دار لە چيا بەيني و بيفرۆشى و، ھەتا پازدە رۆژان بەردەوام بي، ئنجا پاش پازدە رۆژەكە كابرا دە (۱۰) درەمى پەيدا كردوون و، ھەم جل و بەرگ و ھەم خوراكيشى پيكرپوھو، پيغەمبەریش ﷺ پيي فەرمووھ: ئا ئەمە باشتر بوو لەوھى كە رۆژى قيامەت بيى و بەھوى سوالكردنەوھ خاليكي رەشت بە رووھوھ بي!

پاشان فەرموويەتى: كە داواكردنى ھاوکارىي تەنيا بو سى جوړە كەسان رەوايە: ھەژاريكى رەجال، يان قەرزداريكي بارگران، يان خاوەن خوینيكي بيچارەو دەرەتان.

كەواتە: دەستىك بي ئيش بي، ئيشى بو دەدۆزيتەوھ.

۳/ وە دەستىك كە دەستە پاچەبي، كەسابەتى بو نەكرى و پەككەوتە بي، ئىسلام ھاوکارىي دەكات.

۴/ وە دەستىكى خيانەتكاريش، ئىسلام دەيبري.

ئنجا ئيمە لە كۆتايى كۆى ئەم باسو و بابەتەى حوكمى برينى دەستى دزدا دەليين:

پەكەم: ئىسلام بەرنامەيەكى گشتگىرو ھەمەلايەنەيە، ۋە دەبى كاتىك سەرنجى يەككىك لە ياساكانى ئىسلام دەدەين، لە نىو لە كۆى بەرنامەكەدا تەماشائى بكەين، ئەگەرنا ديمەنىكى ھەلەمان دەكەۋىتە بەرچاۋو، ۋىنەيەكى ھەلە ۋەردەگرين لە ۋە سزايە، ياخود لە ۋە ياسايە، بۇ ۋىنە: ئىنسان دەچى تەماشائى كۆشكىك دەكات، تەماشائى خانوۋىيەكى گەۋرە دەكات، ئەگەر بەس تەماشائى دىنگەكە بكات، دەلى: ئەۋ دىنگەيە بۇ لىرە دانراۋە؟! ۋە ئەگەر تەنيا تەماشائى يەككىك لە ژوورەكان بكات، دەلى: ئەۋ ژوورە چى دەكات لىرەدا؟ بەلام ئەگەر تەماشائى كۆى ھەموۋى بكات، دەزانى ئەۋ دىنگە واتائى خۆى ھەيەۋ، ئەۋ ژوورە واتائى خۆى ھەيە، ئەۋ جامخانەيە واتائى خۆى ھەيە، ۋە ھەروەھا، ئنجا لەراستىيدا زۇربەي ئەۋانەي رەخنە لە ياساكانى ئىسلام دەگرن، ئنجا ئەۋ ياسايە سزائى دزىيە، ياخود ھەر ياسايەكى دىكەۋ ھوكمىكى دىكەي شەرعىيە، دەچن لە سىياقەكەي خۆى ۋە لە نىو ھەموۋ ياساكاندا دەرى دىنن ۋە بە جىيا تەماشائى دەكەن، ئنجا كە بە جىيا تەماشائى دەكەن، شتىكى سەير دىتە بەرچاۋ، بۇ ۋىنە: ئەۋ ياسائى دەست بىرپنە ئەگەر بە جىيا تەماشائى بكەي، ۋايە، بەلام تۆ ۋەردە لە كۆى سىستەمى ھوكمىراني ئىسلامىي دا تەماشائى بكە، ئىسلام دەيەۋى دىنى خەلك، عەقلى خەلك، نامووسى خەلك، مال ۋ سامانى خەلك، ھىمن ۋ ئاسايشى خەلك، پىارىزى ۋ ھەر كەسىك دەستدرىزى بكاتە سەر يەككىك لەۋانە، سزائى بۇ دانراۋە، كەۋاتە: ئىسلام دەيەۋى كۆمەلگائى مسولمان كۆمەلگائى ئىسلامىي كۆمەلگايەك بى، خەلك لە دىن ۋ زىن ۋ نامووس ۋ ئاسايش ۋ مال ۋ سامان ۋ ئابروۋى دىنباي ۋ، ھەر كەسىك يەككىك لەۋانە بختە مەترسىي يەۋە، سزائى بۇ دانراۋە.

دوۋەم: ئەۋ مەرجانەي كە دانراۋن بۇ بىرنى دەستى دز، دەبى ھەموۋيان تەماشائى بگرين، كە بە داخەۋە زۆر لە مامۇستايانىش كە ۋتار دەدەن لەسەر مېنبەر، يان كە دەرس دەلىنەۋەۋە باسى ئەۋ ھوكمە ئىسلامىيانە دەكەن، ھەر يەكسەر دىنن لايەنە قانۇنىيەكەي باس دەكەن ۋ ھوكمەكەي باس دەكەن، ناچن تەفاۋىلى دىكەي باس بكەن: ژىنگەي تىدا جىبەجى كرانى، لە چ كۆمەلگايەكدا جىبەجى دەكرى؟ كەي جىبەجى دەكرى؟ بەسەر كىدا جىبەجى دەكرى؟ مەرجەكانى چىن؟ دەبى ئەۋانە ھەموۋ باس بگرين، ئەگەرنا ۋەك گوتەم: بۇچوۋنىك ۋ

تێڕوانینیکی ھەلەمان دەربارە، چ جا یاسای دەست بپینی دز بێ، چ ھەر یاسایەکی دیکە بێ، بۆ دروست دەبن.

سێیەم: سزا شەرعییەکان لە ئیسلامدا دوایین شتن کە جیبەجی دەکرین، ھەندئ کەس وا تەھەووڕ دەکات، ھەراکات ئیسلام دەستەلاتی بوو، دەولەتیکی ئیسلامی ھەبوو، یەکسەر لە جیبەجی کردنی سزا شەرعییەکانەو دەست پێدەکات، بزانی کۆ زینای کردو؟ بزانی داخۆ کۆ شەرابی خواردو، سزا بدری؟ نا، ئەگەر تەماشای دەولەتی ئیسلامی یەکەم بکەین، کە پیغەمبەر ﷺ بەرد بەرد دایناو، دەبینین سزا شەرعییەکان لە کۆتایی تەمەنی پیغەمبەردا ﷺ ھاتوونەتە خواری، ئەم سوورپەتی (المائدة) کە باسی سزای رێگری تێدایە، وە باسی سزای دزیی تێدایە، وە باسی حوکمی کۆتایی شەراب خۆری تێدایە، ئەم سوورپەتی (المائدة) یە کە وەك پیشتر باسمان کرد، دایکمان عائیشە خوا لێی رازی بێ، گوتوو یەتی: کۆتا سوورپەتە کە پیکەو لە قورئان ھاتۆتە خوار، وە ھیچ شتیکی تێدانیە نەسخ کرابیتەو، کەواتە: سزا شەرعییەکان لە دوا دوا تەمەنی موبارەکی پیغەمبەر و ﷺ لە دوا قونای دەولەتی ئیسلامیدا ھاتوونەتە خوار، دوا ئەو کۆمەلگایەکی ئیسلامی ھەبوو، پەروەردە کراو و تیگەییەنراو، خەلک بەرچاوی رۆشن کراو تەو، پێداویستیەکانی بۆ دابین کراون، ئنجا دوا ئەو خەلک سزا دەدری، بەلام ھەر لە رێو خەلک سزا بەدی! نەخیر، دەبێ سەرەتا پێداویستیەکانی بۆ دابین بکە، دەولەتی ئیسلامی دەبێ ئەرکەکانی خۆی لە بەرانبەر ھاوولاتییان و دانیشتوانی دەولەتەکە دا جیبەجی بکات و سەرەتا پێداویستیەکانی بۆ دابین بکات، و راستییەکانیان فێر بکات، پەروەردەیان بکات و بەرچاویان رۆشن بکات، وە ئنجا دوا ئەو بۆی ھەیە سزایان بدات، لەسەر ئەو کە لادەدن، بەلام ھەر لە رێو سزایان بدات، وەك ھەندیک گروپ و خەلکی ئیسلامی لە ھەندئ شوین، چ لە ھەریمی کوردستان، چ لە ھەر شوینیکی دیکە دا ئاویان کردو، ئەو غەلەتەو، مانای وایە لە ئیسلام تێنەگەشتوون، چونکە ئیسلام پیش ئەو لە سزادانی خەلک بخەفتی، لە دابینکردنی پێداویستیەکانیان دەخەفتی، پیشی پێداویستیەکانیان بۆ دابین دەکات، ئنجا دوا ئەو دینی لەسەر خراپە سزایان دەدات، ئەگەر نا بە بێ دابینکردنی پێداویستیەکان، وە

بە بئ پەرودەکردنی خەلک، بە بئ لئ حالی کردنیان، ناگونجی سزایان بدات، لەسەر شتیەک کە بوی ناچارن بیکەن، یان نایزانن !

مەسەلە ی پینجەم: کە لەم ئایەتە وەردەگیری، واتە: ئایەتی کۆتایی ئەم دەرسەمان

کە دەفەر موی: ﴿ **الْمَ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ**

يَشَاءُ وَيَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۰۰ ۝، واتە: ئایا نازانی کە

خوا موئکی ئاسمانەکان و زەوی هەیه، هەر کەسیکی بوئ سزای دەدات، هەر کەسیکیشی بوئ لئی دەبووری، وە خوا لەسەر هەموو شتیەک بە توانایە، ئەو وەلامی ئەو گومان و خوتخوتە و پەرسیارانە دەداتەو، کە لە عەقل و دئی کەسانیکی وەك (أَبُو عَلَاءِ الْمُعَرِّي)، یان هەر کەسیکی دیکەدا، با مسوئمانیش بی، پەیدا دەبن، سەبارەت بە قورسی سزا شەرعییەکان، کە لەپراستی دا سزا هەردەبی قورس بی، سزا دەبی بە ئیش بی، ئەگەرنا خەلک لە ستم و خراپە ناپرینگیتهو، ئنجا وەك باسیشمان کرد: سزای دەست برین، یاخود سزای داوینپیسی، یاخود هەر سزایەکی دیکە شەرعیەت، و بە ئسانی جیبەجی ناگریو، دەبی هەلومەرجه کە بو برەخسی، وە دەبی بە ئیسیات و سەلماندن بی، دەبی ئەو مەرجانە کە بە پیویست گیراون هەموویان هەبن، ئەو جار ئەو سزایە دەچەسپی، وە سزاش دەبی بە ئیش بی، بو ئەووی کە خەلک بپرینگیتهو لە خراپە و تاوان، ئەگەرنا ئیمە ئیستا دەبینن ئەوانە ی کە ئیستا لە حیاتی برینی دەستی دز، سزای دیکەیان داناو، بو وینه: لە ولاتانی رۆژئاوا کە دز دەگرن و زیندان ی دەکەن، هەیه لە نیو حەپسخانە کەشدا دزی دەکات، وە لەپراستی ئەووی ئەوان وەك میوانخانە یەك وایەو، ئەو تاوانبارانە ئەک لە تاوان ناسلەمنەو، بەلکو بابای تاوانبار دوا یی کە دیتەدەر لە زیندان، لەبەر ئەووی ناخۆشی لئ نەگوزەراو، رەنگە زیاتر دزی بکاتو، زیندان زیاتر سووری بکات لەسەر تاوان و دەست درژی ی!!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دەيم

پىناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سى ئايەت پىكھاتوھ (۴۱ - ۴۳)، كە تىياندا خواى كاربەجى بانگى پىغەمبەرى خوى موحەممەد ﷺ دەكاتو، وھ ئامۆزگارىي دەكات كە لە پىشېر كە كەردنى بىپروايان لە دەغەلەكان و جوولەكەكان لە دژايە تىكردنى ئىسلام و مسوئلماناندا، دلئەنگ نەبى، لەوانەى كە بە زار گوتيان: ئىمانمان هىناوھ، بەلام دلەكانيان ئىمانى تىدانىھ، بە مەبەستى بە درۆدانان زۆر گویت بۆ دەگرن، يان زۆر گوى بۆ درۆو دەلەسەى گەورەكانيان دەگرن، ھەم بۆخويان ھەم بۆ كەسانىكى دىكە، كە ئامادە نەبوون لەلات، كە ئەگەر دادوھرىي پىغەمبەرى خويان بە دل بىو بە پىي ئارەزوويان بى، لىي وھردەگرن، ئەگەرنا لىي وھرناگرن، پاشان خواى پەنھانزان رايەدەگەيەنى كە ئەو جوۆرە كەسانە، خوا نەيوستوھ دلئان پاك بكاتەوھو، شاىستەى سەرشۆرىي دنياو سزاي مەزنى دوارۆژن.

پاشان خواى زاناو تانا ئەو جوۆرە كەسانە بەوھ پىناسە دەكات، كە زۆر گوى بۆ درۆو دەلەسە ھەلدەخەن و، زۆرىش ھەرامخۆرن، وھ بە پىغەمبەر دەفەرموى: ھەر كات ھاتنە لات بۆ دادوھرىي، بۆت ھەيە دادوھرىي يان لە نىواندا بكەى و، بۆشت ھەيە پشتگوئىيان بخەى، بەلام ئەگەر دادوھرىيت لە نىواندا كەردن، دادگەرانە بىكە، چونكە خوا دادگەرانى خوئدەويىن.

وھ لە كۆتايىدا خواى پەروەردگار بە سەرسوورمانەوھ رايەدەگەيەنى، كە چۆن دەبىي جوولەكەكان بىنە لاي تو - ئەى مەھمەد ﷺ! - بۆ دادوھرىي، لە حالئىكدا كە تەوراتيان لەلايەو، لەبارەى ئەو مەسەلەيەوھ ھوكمى خواى تىدايە؟! كە چى پشتى تىدەكەن، كەواتە: بروايان بە تەوراتەكەى خوئىشان نىھ!

﴿ يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا
 ءَامَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ
 سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُخَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ
 إِنْ أُوْتِينَا هَذَا فَخُدُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتُوهُ فَأَحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ
 تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ
 لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾ سَمَّعُونَ
 لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ
 تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ
 يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ
 يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ .

شیکردنه‌وهی هه‌ندیك له وشه‌کان

(لَا يَحْزَنُكَ): (الْحَزَنُ وَالْحَزْوَنَةُ: حَشْوَنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَحَشْوَنَةٌ فِي النَّفْسِ، وَحَزْنَتُهُ وَأَحْزَنْتُهُ)، (لَا يَحْزُنُكَ) واته: دلته‌نگت نه‌کات، خه‌مبارت نه‌کات، نارپه‌حه‌تت نه‌کات، چونکه له ئەسلدا (حَزْنٌ، حُزْوَنَةٌ) به‌ زبریی زه‌وی ده‌گوتری، زه‌وییه‌ک که زبر بئ، ته‌خت و ساف نه‌بئ، ئەم وشانه‌ی بو به‌کار دین، هه‌روه‌ها ئینسانیش که نه‌فسی ساف نه‌بئ و گری و گۆلی تیدابئ، غه‌م و مه‌راقی تیدابئ، ئەوه‌ی بو به‌کار دئ، وه ده‌گوتری: (حَزْنَتُهُ وَأَحْزَنْتُهُ) واته: خه‌فه‌تبارم کرد، هه‌ردووکی هاتوه، وه خویندراویشته‌وه: (لَا يَحْزُنُكَ)، به‌لام قیرائه‌تی (لَا يَحْزُنُكَ) زیاتره.

(سُرْعُونَ): (سُرْعٌ: فَهُوَ سَرِيعٌ، وَأَسْرَعُ فَهُوَ مُسْرِعٌ: يَتَسَابَقُونَ)، (سَرِعٌ، سَرِيعٌ) و (أَسْرَعٌ، مُسْرِعٌ)، واته: خیرابوو، یانی: هه‌م (ثَلَاثِي)یه‌که‌ی هاتوه، هه‌م (رَبَاعِي)یه‌که‌ی هاتوه، ئنجا لیره‌دا (يُسَارِعُونَ) یانی: (يَتَسَابَقُونَ) واته: پيشبرکه ده‌که‌ن، یاخود به‌ مانای خیرایی ده‌که‌ن به‌ موته‌له‌قیی.

(يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ): واته: وشه‌کان ده‌گۆرن، (تَحْرِيفُ الْكَلَامِ: إِمَالَتُهُ وَهُوَ أَنْ تَجْعَلَهُ عَلَى حَرْفٍ مِنَ الْإِحْتِمَالِ يُمَكِّنُ حَمْلَهُ عَلَى الْوَجْهَيْنِ) له زمانی عه‌ره‌بیدا (تَحْرِيفُ الْكَلَامِ) واته: لادانی ئەو قسه‌یه به‌ شیوه‌یه‌ک که له‌سه‌ر قه‌راغی‌ک دایبئیی، که هه‌م بگونجئ ئەو واتایه بگه‌یه‌نی، وه هه‌م بگونجئ ئەو واتایه‌ش بگه‌یه‌نی، وه‌ک جووله‌که‌کان که ده‌یانگوت: (رَاعِنَا) له زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌لئ: (رَاعَاهُ، يُرَاعِيهِ، رَاعِنَا) واته: چاودیرییمان بکه، ره‌چاومان بکه، ئاگات لیمانبئ، به‌لام ئەوان مانایه‌کی خرابیان پی مه‌به‌ست بوو، ده‌لئ: (رَعِنَ الرَّجُلُ رِعْنًا رَعْنًا، فَهُوَ رَعِنٌ، وَأَرَعَنَ، وَامْرَأَةٌ رَعْنَاءُ وَرَاعِنَا: إِحْفَظْنَا)، (رَعِنَ الرَّجُلُ)، واته: پیاوه‌که گیله، یان که‌وده‌نه، یان که‌م هوشه، (أَرَعَنَ) واته: گیل و نه‌فام، وه به‌ ئافره‌ت ده‌گوتری: (رَعْنَاءُ)، واته: ئافره‌تییکی گیل، به‌لام

دابەش کرابی، (نَصَفُ نَصْفَةً)، واتە: ئینصاف و دادگەری و یەکسانی، وشە: (قَسَط) ئەوویە کە ئینسان بەشی ئەووی دیکە بۆخۆی بەری، بەلام وشە: (إِقْسَاط) ئەوویە کە بەشی ئەویدیکە بدات، بۆیە خۆی پەرودەرگار دەفەر موی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، بەلام لە سوورەتی (الجین) دا دەفەر موی: ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾ ۱۵، ئنجنا (قَاسِط) واتە: (جائر و ظالم)، چونکە بەشی غەیری خۆی بۆخۆی دەبات، بەلام (مُقْسِط) کەسیکە کە بەشی غەیری خۆی دەبات.

هوی هاتنه خواره‌وی نایه‌ت‌کان

دهرباره‌ی هوی هاتنه خواره‌وی نه‌و رسته قورئانییه‌ی که ده‌فرموی: ﴿ یَقُولُونَ

إِنْ أوتیتّم هذا فخذوه وإن لم توتوه فاحذروا ... ﴾ ﴿ ۴۱ ﴾، دوو بهسه‌رهات

گیردراونه‌وه:

۱/ ﴿ عَنْ نَافِعٍ عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ الْيَهُودَ جَاءُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرُوا لَهُ أَنَّ رَجُلًا مِنْهُمْ وَأَمْرًا زَنِيًّا، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا تَجِدُونَ فِي التَّوْرَةِ فِي شَأْنِ الرَّجْمِ؟ فَقَالُوا: نَفْضَحُهُمْ وَيَجْلِدُونَ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ: كَذَبْتُمْ، إِنَّ فِيهَا الرَّجْمَ، فَأَتَوْا بِالتَّوْرَةِ فَشَرُّوْهَا، فَوَضَعَ أَحَدُهُمْ يَدَهُ عَلَى آيَةِ الرَّجْمِ، فَقَرَأَ مَا قَبْلَهَا وَمَا بَعْدَهَا؛ فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ: ارْفَعْ يَدَكَ فَرَفَعَ يَدَهُ، فَإِذَا فِيهَا آيَةُ الرَّجْمِ، فَقَالُوا: صَدَقَ يَا مُحَمَّدُ فِيهَا آيَةُ الرَّجْمِ فَأَمَرَ بِهِمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَرَجِمَا، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: فَرَأَيْتُ الرَّجُلَ يَجْنَأُ عَلَى الْمَرْأَةِ، يَقِيهَا الْحِجَارَةَ ﴾ { أَخْرَجَهُ مَالِكُ بِرَقَمٍ: (۱۴۹۷)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقَمٍ: (۳۴۳۶)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَمٍ: (۴۴۴۶)، وَإِبْنُ حِبَّانَ بِرَقَمٍ: (۴۴۳۴) }، واته: نافع له عه‌بدوللای کورپی عومه‌روهه خوا لییان رازی بی ده‌گیرپتیه‌وه، ده‌لی: جووله‌که‌کان هاتن بو لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بویان باسکرد که پی‌اویک و ژنیکیان زینایان کردوه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: له ته‌وراتدا دهرباره‌ی به‌ردباران‌کردن چی ده‌بینن؟ گوتیان: ریسوایان ده‌که‌ین، قسه‌یان پی ده‌لیین، قامچی‌شیان لی‌ده‌دری، (ژماره‌ی لی‌دانی قامچییه‌که دیاری نه‌کراوه، گرنگ نه‌وه‌یه باسی به‌ردباران‌یان نه‌کرد)، عه‌بدوللای کورپی سه‌لام (که یه‌کیکه له گه‌وره زانایانی جووله‌که، به‌لکو ره‌نگه گه‌وره‌ترینی زانایانان بووبی، وهک له به‌سه‌رهاتی مسولمان‌بونیدا جووله‌که گوتوویانه: زاناترینمانه و کورپی زاناترینمانه، به‌رپیزترینمانه کورپی به‌رپیزترینمانه، باشترینمان و کورپی باشترینمانه، مه‌دحیان کردوه پیش نه‌وه‌ی بزنان مسولمان بووه، دوایی که گوتوویه‌تی: نه‌وه من مسولمان بووم، گوتوویانه: نه‌زانترینمانه کورپی

نہزانتیرینمانہ، خراپترینمانہ کوری خراپترینمانہ،^(۱)، بہ جوولہکہکانی گوت: درؤ دہکەن لہ تہوواتدا باسی بہردبارانکردنی زیناکەر هہیہ، ئنجا تہوواتیان بلاوکردوہ، (جا رەنگہ کتیب بووبی کردبیانہوہ، یان وەک خواہنی (التحریر والتنوير) دەئێ: تۆمار بووبی و پیچرابی بلاویان کردبیتہوہ، وەک فایلیک پیچرابی) یەکیکیان دەستی لەسەر ئەو نایەتہ دانا کہ باسی بہردباران دەکاتو، پیش نایەتہکەو دوا نایەتہکەو خویندەوہ، عەبدووللای کوری سەلام گوتی: دەستت لابەرہ، دەستی لابرد، نایەتی بہردبارانکردن لەبن دەستی بوو، گوتیان: ئەو موحمەد! عەبدووللای کوری سەلام راست دەکات، نایەتی بہردبارانکردن هہیہ، ئیدی پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمانی کرد (بہ تہوواتہکەو خویان حوکمی لہ نیواندا کردو) بہردباران کران، ئنجا عەبدووللای کوری عومەر خوا لہ خوی و بابی رازی بی، دەئێ: پیاوہکەم بینی خوی بہسەر ئافرەتہکەدا شوکر دبووہ (واتە: خوی بہسەردا گرتبوو، بوئەوہی بەردی پینہکەون).

ب/ ﴿عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ مَرَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ بِيَهُودِيٍّ مُحَمَّمًا مَجْلُودًا فَدَعَاهُمْ ﷺ فَقَالَ: (هَكَذَا تَجِدُونَ حَدَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ)؟ قَالُوا: نَعَمْ، فَدَعَا رَجُلًا مِنْ عُلَمَائِهِمْ، فَقَالَ: (أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى مُوسَى، أَهَكَذَا تَجِدُونَ حَدَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ)؟ قَالَ: لَا وَلَوْلَا أَنْكَ نَشَدْتَنِي بِهَذَا لَمْ أُخْبِرْكَ نَجْدَهُ الرَّجْمَ، وَلَكِنَّهُ كَثُرَ فِي أَشْرَافِنَا فَكُنَّا إِذَا أَخَذْنَا الشَّرِيفَ تَرَكْنَاهُ، وَإِذَا أَخَذْنَا الضَّعِيفَ أَقَمْنَا عَلَيْهِ الْحَدَّ، قُلْنَا: تَعَالَوْا فَلَنَجْتَمِعَ عَلَى شَيْءٍ نُقِيمُهُ عَلَى الشَّرِيفِ، وَالْوَضِيعَ فَجَعَلْنَا التَّحْمِيمَ، وَالْجَلْدَ مَكَانَ الرَّجْمِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (اللَّهُمَّ! إِنِّي أَوْلُ مَنْ أَحْيَا أَمْرَكَ إِذْ أَمَاتُوهُ)، قَالَ فَأَمَرَ بِهِ فُرْجَمَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنُكَ الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي

(۱) بروانہ: صحیح البخاری: ۳۸۱۲، وە صحیح مسلم: ۲۴۸۳.

بؤ دریزہی بہسەرہاتہکەش بروانہ: (المسند) لأجد: (۲۵/۶)، و (جامع البيان) للطبري (۹، ۸/۲۶)، و (المسند) لأبي يعلى: (۷۸۱۶)، و صحیح ابن حبان: ۷۱۶۲، صَحْحُه الحاکم و وافقه الذهبي.

وہ بروانہ (الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۳ ص ۲۰۵ - ۲۰۶، کہ گوتووایانہ: قلنا: هذا سند صحیح رجاله ثقات.

الْكَفْرِ ﴿۴۱﴾، اِلَى قَوْلِهِ: ﴿يَقُولُونَ إِنَّ أُوتِيْتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ ...﴾ ﴿۴۱﴾، يَقُولُونَ اِثْنَا مُحَمَّدًا فَإِنِ افْتَاكُمْ بِالتَّحْمِيمِ وَالْجَلْدِ فَخُذُوهُ، وَإِنِ افْتَاكُمْ بِالرَّجْمِ فَاحْذَرُوا﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۵۴۸) وَاللَّفْظُ لَهُ، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۷۰۰)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۴۴۸)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۵۵۸)}، واته: جووله‌ک‌یه‌کیان به لای پیغهمبهر داهینا، دهموچاوی رهش کرابوو، قامچیشیان لییدا بوو، پیغهمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بانگیکردن، فهرمووی: نایا نه‌وه له کتیبه‌که‌تاندا سزای زینایه؟ (دیاره نه‌وه که‌سه‌ی زینای کردوه، بو‌یه به‌وه جو‌ره سزایان داوه)، گوتیان: به‌لی، دوایی پیاوی‌کیانی بانگکرد له زاناکانیان (دیاره زانیویه‌تی نه‌هلی ئینصافه)، فهرمووی: خوات به‌گژ داده‌که‌م، (وه‌ک کورده‌واریی خو‌مان ده‌لین: تو نه‌وه خوییه) که‌ته‌ووراتی ناردو‌ته‌سه‌ر مووسا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! نه‌وه سزای زینایه، له کتیبه‌که‌تاندا؟ گوتی: نه‌خیر، وه نه‌گهر به‌وه شیویه‌ داوات لی نه‌کردبام (واته: ناوا سویندت نه‌دابام) هه‌والم پی‌نه‌ده‌دای، سزای زینا له کتیبی ئیمه‌دا بریتیه له به‌ردبارانکردن، به‌لام دوای نه‌وه‌ی زینا له‌نیو پایه‌داره‌گانمان و خاوه‌ن پی‌گه‌گانماندا زور بوو، نه‌گهر یه‌ک‌یک له‌وه پیاوه ناودارانمان زینای کردبا، لی ده‌گه‌راین، نه‌گهر یه‌ک‌یکی بی‌هیزیش زینای کردبا، سزایمان دده‌دا، گوتمان وهرن با شتی‌ک دابن‌یین به‌سه‌ر پایه‌دارو بی پایه‌دا (واته: به‌هیزو بی‌هیز) بی‌چه‌سپینین، ئیدی رمان هاته‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ دهموچاویان رهش بکه‌ین و قامچیان لی‌بده‌ین، (نجا قامچی بووه، دار بووه، باس نه‌گراوه) پیغهمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: نه‌ی خوییه! من یه‌که‌م که‌سم که‌ فهرمانی تو‌ی زیندوو‌کردو‌ته‌وه، دوای نه‌وه که‌ مراندبوویان، نجا فهرمانی پیکرد نه‌وه پیاوه‌ی زینای کردبوو به‌ردبارانیان کرد، خوای پایه‌به‌رزیش نه‌م نایه‌ته‌ی ناردو خواری: ﴿يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزَنُكَ

الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾، هه‌تا نه‌وه شوینده‌ی ده‌فهرمووی: ﴿يَقُولُونَ إِنَّ

أُوتِيْتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُوْتُوهُ فَاحْذَرُوا ...﴾ ﴿۴۱﴾. واته: بچن بو‌لای موحه‌مه‌د، نه‌گهر ناوا فه‌توایدا (که‌ نه‌وانه‌ی زینایان کردوه دهموچاویان رهش بکری و قامچیان لی‌بدری) لی وهربگرن، به‌لام نه‌گهر ناوا فه‌توای بو‌نه‌دان (وه نه‌گهر فه‌توای دا که‌ به‌ردباران بکری‌ن لی وهرمه‌گرن)، وریابن، دیاره بو‌خویان رازی بوون، پیغهمبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌ته‌ورات حوکمیان له نیواندا بکات.

مانای گشتی نایهتهکان

خوای پهروهردگار له م سوورپهته موبارهکهدا دووجار روو دهکاته پیغهمبهری خوئی موحه ممهده ﷺ به نازناوی (الرسول) دهیدوینئی، ﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ﴾ که ئیره شوینئی یه که میانه، ئنجا لهراستییدا قورئان ههمووی ئاراسته ی پیغهمبهر ﷺ کراوه، وه خوا ﷺ به زویری به وشه ی: ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾، یاخود به ﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ﴾، دهیدوینئی، جاری واش ههیه به بی نازناوی نوبووهت و پرسالتهت دهیدوینئی و راسته و خو فهرمایشتی له گهل دهکات، لیردها خوا ﷺ دوا ی روونکردنه وه ی ئه و یاساو حوکمه شه رعییانه ی که رابردن، باسی سزای پږگیری و دزی و هه لکوتانه سهر خه لک و تیگدانی هیمنی و ناسایشی ولات، نه مجار روو دهکاته پیغهمبهری خوئی موحه ممهده ﷺ ده فهرموئی: ﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي الْكُفْرِ﴾، ئه ی پیغهمبهر! با ئه وانه ی خیرایی دهکن له کوفردا، واته: دهست گهرمی دهکن له و کرده وانهدا که له کوفریانه وه سهرچاوه دهگرن، وه له و کرده وانهدا که له کافراندا په ییادده بن، وه ئه و کرده وانه ی که کوفره که یان پیگدینن، با خیراییکردنی ئه وان له کوفردا تو دلته نگ نهکات و نارحهتت نهکات، ئنجا ئایا ئه وانه کین که خیرایی دهکن له کرده وه ی کافرانه دا؟

﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا ءَامَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾، له وانه ی که به زار گوئیان: ئیمانمان هیناوه، واته: به زار ئیددیعیای ئیمانان کرد، به لام دلان ئیمانی نه هیناوه، وه لهراستییدا به شی سهره کیی ئیمان، وه ئیمان به شیوه یه کی سهره کیی په یوه ندیی به دل و دروونه وه ههیه، بویه هه میشه خوای بهرز بؤ مونافیقان نه فی ئیمان له دل و دروونیان دهکات، ههروه ها بؤ (أعراب) یش، وهك له سوورپهتی (الحجرات) دا ده فهرموئی: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ...﴾ (۱۴) ، واته: عه ره به

دەشتەکییەکان گوتیان: ئیمانمان هیناوه، بلی: ئیمانتان نەچۆتە نیو دل، بەئی بەشی سەرەکیی و بنەرەت و ریشەى ئیمان لە نیو دل دایە، بەلام دیارە هەر کام لە دەرکردنی بە عەقل و هۆش، وە دان پێداھینانی بە زمان، وە کردەوی ئەندامەکانیش لە لای زۆربەى هەرە زۆری زانایان بە پیکھینەری ئیمان لە قەلەم دەدرین^(۱)، جا دەفەرموی: با ئەوانەى پێشپرگەو خیرایی دەکەن لە کوفردا لەوانەى بە زار یان گوتوویانە: ئیمانمان هیناوهو دلێان ئیمانی نەهیناوه، ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾، وە ئەوانەش کە جوولەکەن (هادوا) واتە: (رَجَعُوا)، وە (هُدُنَا) واتە: (رَجَعْنَا)، یەهوود واتە: ئەوانەى گەراونەووە بۆ لای خوا، کە کاتی خوێ دیارە وابوون و گەراونەووە بۆ لای خوا، بەلام ئیستا لە خوا دوورکەوتوونەتەووە، ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾، واتە: جوولەکەکان، کەواتە: لێردا خوا ﷻ بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: با خیراییکردن و دەستگەرمیی کردن و پێشپرگەکردنی موناڤیقەکان و جوولەکەکان، کە پێشپرگەو خیرایی دەکەن لە کوفرو کردەوی خراپدا، تۆ دلتەنگ نەکات، واتە: زۆر خۆتیان پێ ناردەحت مەکە.

ننجا دوایی بە چەند وەسفیک پیناسەیان دەکات، دەفەرموی: ﴿سَمْعُونَ﴾

﴿لِلْكَذِبِ﴾، ئەوانە زۆر گوێ دەگرن و گوێ هەلەدەخەن بۆ درۆ، (سَمَاع) صیغەى موبالغەى (سَامِع)، (سَامِع) واتە: بیسەر، (سَمَاع) واتە: زۆر گوێگر، جا مەبەست لە: ﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ﴾، واتە: ئەوانە زۆر گوێ هەلەدەخەن بۆ درۆ، یاخود زۆر گوێ دەگرن بۆ درۆ و دەلەسەى سەرکردەکانیان و زاناگانى خۆیان، یاخود گوێ هەلەدەخەن بۆ قسەکانى تۆ بۆئەوێ دوایی درۆت بە دەمەووە بکەن و بە درۆت بزانن، واتە: بۆیە دەیانەوێ گوێ بۆ تۆ بگرن، تاكو ئەو زانیاریی و شارەزاییی لە تۆی وەر دەگرن، دوایی لە دژی ئیسلام و مسوڵمانان بەکاری بێننەووە، وە بیکەن بە

(۱) بۆ بەرچاوریی زیاتر لەبارەى پیناسەى ئیمان و پیکهاتەکانییەووە سەرنجی بەرگی یەکەمى: (ئیمان و عەقیدەى ئیسلامی) بدە، هەر وەها لە بەرگی دوومی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا بە درێژی باسى ئیمان و پیکهاتەکانیمان کردووە.

هُوَكَارِيكَ بُوْ بَه دَرُوْ دَانَان، ﴿سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ﴾، گوئ
 هه‌لده‌خه‌ن بُوْ تُوْ بُوْئِه‌وه‌ى بُوْ كُوْمه‌لِيْكى دِيكه‌ى باس بكه‌ن، كه نه‌هاتوون بُوْ لات،
 واته: ده‌يانه‌وئِ ئه‌و قسانه‌ى تُوْ به‌وان بگه‌يه‌نن، ياخود مه‌به‌ست ئه‌وه‌يه كه ئه‌وانه زُوْر
 گوئ هه‌لده‌خه‌ن، زُوْر گوئيگرن بُوْ كُوْمه‌لِيْكى دِيكه‌ى كه نه‌هاتوون بُوْ لاي تُوْ، كه
 مه‌به‌ست مشوورخُوْران و سه‌ركرده‌كانيانه، واته: زياتر گوئ بُوْ ئه‌وان ده‌گرن، ﴿يَحْرِفُونَ
 اَلْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾، وشه‌كان دواى شوئنى خُوْيان ده‌گوْرن، لاده‌به‌ن،
 مه‌به‌ست لِيْره‌دا ئه‌وه‌يه كه خوا ﷺ ئه‌و وشانه‌ى ته‌ورا‌تو ئينجیل و كتیبه‌كانى پيشو
 كه دايان‌ون له شوئنى خُوْياندا، ئه‌وان ده‌يانگوْرن، جا چ گوْرىنى بيْژه (لِضْفِى)،
 واته: به يه‌كجاريى وشه‌كان ده‌گوْرن، يان گوْرىنى مه‌عنه‌ويى بئى، واته: به جُوْرِيْكَ
 واتايان ده‌كه‌ن كه خواى په‌روه‌ردگار مه‌به‌ستى نه‌بووه، ﴿يَقُولُونَ اِنْ اُوتِيتُمْ هٰذَا
 فَخٰذُوْهُ وَاِنْ لَّمْ تُوْتُوْهُ فَاَحْذَرُوْا﴾، واته: ئه‌و جووله‌كه‌و دئنه‌خُوْشانه كه لِيْره‌دا
 زياتر مه‌به‌ست پيى جووله‌كه‌كانه، ده‌لِيْن: ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌تان پيْدر ا وه‌ريبگرن، به‌لام
 ئه‌گه‌ر پيْتان نه‌درا وريابن، ده‌گونجئ لِيْره‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌بئ واته: گوئ هه‌لبخه‌ن
 بُوْ پيْغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌گه‌ر به دئى ئيْوه‌و به ئاره‌زووى ئيْوه قسه‌ى كرد، وه‌ريبگرن، به‌لام
 ئه‌گه‌ر قسه‌كانى له‌گه‌ل ئاره‌زوو مه‌به‌ستى ئيْوه نه‌هاته‌وه وريابن و لِيى وه‌رمه‌گرن، ئه‌وه
 مانايه‌كى، وه ده‌شگونجئ مه‌به‌ست پيى ئه‌وه‌بئ وه‌ك له هُوْى هاتنه‌ خواره‌وه‌كه‌ى دا
 باسما‌ن كرد، كه ئه‌گه‌ر ده‌چن بُوْ لاي موحه‌مه‌د ﷺ گوئ بگرن، ئه‌گه‌ر به‌و شيْوه‌يه
 فه‌تواى بُوْ دان و حوكمه‌ شه‌رعييه‌كه‌ى پيگوتن، كه برىتیه له‌وه‌ى كه ئه‌وان
 گوتوويانه: ده‌موچا و ره‌شكردن و قامچيى لِيْدان، بُوْ كه‌سيْكَ كه زيناى كردوه، ئه‌وه لِيى
 وه‌ريبگرن، به‌لام ئه‌گه‌ر غه‌يرى ئه‌وه‌ى پيْدان، كه برىتیه له به‌ردباران كردن، ئه‌وه
 لِيى وه‌رمه‌گرن، ﴿وَمَنْ يُرِدِ اَللّٰهُ فِتْنَتَهُ، فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اَللّٰهِ شَيْئًا﴾،
 هه‌ر كه‌سيْكيش خوا فیتنه‌ى بُوْ ئه‌و بوئ، تُوْ له به‌رانبه‌ر ئه‌ودا هيچت بُوْى
 پيْناكرئ، فیتنه لِيْره‌دا ده‌گونجئ مه‌به‌ست پيى سزادان (عَدَاب) بئى، وه ده‌گونجئ
 مه‌به‌ست پيى لادان (صَرْف) بئى، واته: كه‌سيْكَ خوا بيه‌وئ لايبدا تُوْ ناتوانى

بیگێرپیهوه، وه دهگونجی مەبەست پێی گومراکردن (إضلال) بی، دهشگونجی مەبەست پێی بەلا بەسەرھێنان (بلاء) بی، وهك دوایی باسی دهكەین وشەى فیتنە بە پێی ئەو سیاقانە كە تێیاندا دى، ماناكەى دهگوێژى، بەهەر حال، لیڕەدا یانى: خوا هەر كەس بیهوى تووشى فیتنەو بەلاو گرفتاریی و ئازاری بکاتو لایبەدات، ئەى موحەممەد! ﷺ تۆ هیچ شتیکت لەلایەن خواوە بۆ ئەو كەسە پیناکرى،

﴿ **أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ** ﴾، ئەوانە كەسانى كە خوا ﷻ نەبویستوه دئیان پاك بكاتەوه، واتە: نەك هەر دئى پاك نەكردوونەوه، هەر نەشیویستوه، ﴿ **لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ** ﴾، لە دنیادا شەرمەزاریی و سەرشۆریی و زەبوونیان بۆ هەیه، وه لە دواڕۆژیشدا ئازارو سزادانیكى مەزن، واتە: لە ئەنجامى ئەو كردهوو پەفتارانەیاندا، هەم لە دنیادا زەبوونی و سەرشۆریان بەسەر دئى و لە دنیادا عەیبدارن، وه لە قیامەتیشدا تاوانبارو سزادراون.

ئنجبا خوا ﷻ ئەو سیفەتەیان زیاتر زەق دەكاتەوه، ﴿ **سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ** ﴾

﴿ **أَكْثَلُونَ لِلْسُّحْتِ** ﴾، زۆر گوى هەلەدەخەن بۆ درۆ، وه زۆریش حەرام دەخۆن، (أَكَال) صیغەى موبالغەى (آكَل)ه، واتە: زۆر حەرام دەخۆن، پێشتریش باسمان كرد، كە: ﴿ **سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ** ﴾، دوو واتای هەن: یان بە مانای: زۆر گوى هەلەدەخەن بۆ درۆو دەلەسەى زاناو بەرپرەسەکانى خۆیان، یان مەبەست ئەوهیه كە زۆر گوى بۆ تۆ هەلەدەخەن، بۆئەوهى دوایی درۆ بە زمانى تۆوه بڵین، وه ئەوهى كە لە تۆى وەردهگرن، دوایی بەكارى بینن بۆ بە درۆ دانانت، ﴿ **فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ** ﴾

﴿ **أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ** ﴾، ئنجبا ئەگەر هاتن بۆ لات، بۆ دادوهریى ئەگەر كێشەو مشتومرێکیان بوو، دیارە ئیـمە لیڕەدا پێمانوایە كە مەبەست پێی زیاتر جوولەكەكانە، دهشگونجی مەبەست پێی موناڤیقەكانیش بی، بەلام زیاتر مەبەست پێی جوولەكەكانە، چونكە مسوولمانەكان خۆیان بە برپوادار داناوه، سەرشکی

نەدراوتە پیغەمبەر ﷺ، کە دادووریان لە نیواندا بکات، یان نەکات، کەسێک گوتبێتی مسوئلمانم، چ بە راستی بووبی، چ بە درۆ، پیغەمبەر ﷺ مۆلزم بوو و ئەویش مۆلزم بوو، کە شەریعەتی بەسەردا پیادە بکری، بۆیە لێردا مەبەست پێی جوولەکەکانە، دەفەرموی: ئەگەر هاتن بۆ لات، واتە: بۆئەوێ دادووریان لە نیواندا

بکەو، کیشەو مشتومڕیکیان هەبوو بۆیان چارەسەر بکەو، ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم أَوْ

أَعْرَضْ عَنْهُمْ﴾، بۆت هەیه دادووریان لە نیواندا بکەو، بۆشت هەیه پشنتیان

تیبکەو، ﴿وَإِنْ تَعْرَضْ عَنْهُمْ فَمَنْ يَضْرُوكَ شَيْئًا﴾، وە ئەگەر پشنت تیبکردن و ئیهمالت کردن و پشنگوێت خستن و دادووریان لە نیواندا نەکردن، گویت بە کیشەو

ناکۆکییەکەیان نەدا، ئەو هێچ زیانیکت پیناگەیهنن، ﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم

بِالْقِسْطِ﴾، وە ئەگەر دادووریشت لە نیواندا کردن، بە شێوەیەکی دادگەرانه

دادووریان لە نیواندا بکەو، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، بیگومان خوا ﷻ

دادگەرانی خۆشدهوین، کەواتە: تۆش دادگەرە، بۆئەوێ ببیە خۆشەویستی خوا، دیارە پیغەمبەر ﷺ خۆشەویستترین کەسە لەلای خوای پەروردگار، چونکە لە هەموو کەس دادگەرتەر بوو، وە لە هەموو کەس لە پێشتر بوو، لە هەرچی سیفەتی باشە، بەلکو لە هەموو سیفەت و رەوشتیکی بەرزو جواندا لە لووتکەدا بوو.

ئنجای خوا ﷻ لە کۆتایی ئەم سۆ ئایەتەدا، لە ئایەتی سێیەمدا بە سەرسوورمانەو، واتە: کە ئەو جێی خۆیەتی خەلک سەری لێ سووربمینی و پێی عەجاییب بی،

دەفەرموی: ﴿وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾، جا ئەوان چۆن

تۆ دەکەنە دادوەر لە حالیکدا کە تەوراتیان لەبەردەست دایە، حوکمی خوای تێدایە! واتە: حوکمی خوای لە بارەو ئەو مەسەلەیه تێدایە، نەک تەورات حوکمی خوای

تێدایب بۆ هەموو مەسەلەیهک، کە ژبانی ئینسان ئیستا پێویستی پێیەتی، نە، واتە: بۆ ئەو مەسەلەیه حوکمی خوای تێدایە، چونکە ئەوان لە حالیکدا کە دەلین:

ئیمە جوولەکەین، دەبێ بە کتیبی خۆیانەو پابەند بین، وە هەروەها نەصرانی

یەکان دەبێ بە کتیبی خۆیان مامەلە بکەن، دیارە هەموو خاوەن دینیەک دەبێ بە بەرنامەى خۆیەوه بەرپۆه بچێ، ئەدى ئەوانە بۆچی لە حالیکدا کە حوکمی خۆی دادگەر دەربارەى ئەو مەسەلەیهى کە ئەوان مشتومریان لەسەر بووه، ئەو حوکمە لە تەوراتدا هەبووه، کەچی ئەوان دین بۆ لای تۆ داواى دادوهرییت لێدەکەن؟! واتە: ئەوه شتیکی سەیرە! وه ئەو ماسته بى موو نیه، ماناکهى ئەوهیه کە ئەوانە بۆیه هاتوون بۆ لای پیغەمبەر ﷺ چونکە ئەو سزایهى کە لە تەوراتدا هەبووه بۆ زیناکردن، بریتی بووه لە بەردباران کردن، ئنجا گوتووینانە: بچن بۆ لای موحمەد ﷺ بەلکو حوکمیکی سووکمان دەست بکەوێ، کە بریتیه لەوهى زیناکەرەکان دەموچاویان رەش بکەین و قامچییان لێبدهین و قسهیان پى بلین، ئنجا ئەگەر حوکمە ئاسانەکەمان دەستکەوت، ئەوه باشه و لێی وەر بگرن، بەلام ئەگەر ئەوه نەبوو، لێی وەر مەگرن، ئەوه واتایهکی، واتایهکی دیکهشی ئەوهیه:

﴿ **وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ** ﴾، ئەوانە تۆ ناکەنە دادوهر لە حالیکدا کە تەوراتیان لەلایه، بەراستی تۆ ناکەنە دادوهر، بەلکو مەبەستیکی خراپیان ههیه لەوهدا، دواى دەفهرموى: ﴿ **ثُمَّ تَوَلَّوْا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ** ﴾، دوايش دواى ئەوه لاملی دەکەن، پشت هەلدهکەن، دواى ئەوهى پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: تەورات بێن، نایەتەکەى تەوراتیش باسى بەردبارانى کردبوو، ویستیان بیشارنەوهو پشتی تیبکەن، دەفهرموى: ﴿ **وَمَا أَوْلَتِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ** ﴾، ئا ئەو جوهره کەسانه ئیماندارن، واتە: نە ئیماندارن بە تەورات، وه نە ئیماندارن بە تۆش ئەى موحمەد ﷺ، وه نە بهو کتیبەش کە بۆ تۆ نێردراوه، یاخود لە بنەرەتەوه ئەوانە ئیماندارن بە خوا ﷻ چونکە لەراستییدا کەسێک حوکمی خوا رەت بکاتەوه، مانای وایه برۆای بە خوا نیه، ئەگەر بە راستی ئیمانی بە خوا هەبێ، ئیمان بوون بە خوا، واتە: ملکه چبوون بۆ خواو بۆ حوکمی خوا، دیارە ئیمه لە مەسەله گرنگەکاندا زیاتر تیشک دەخهینه سەر ئەم نایەتە موبارەکانه.

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە یە کەم: کە دەفەر موی: ﴿يَتَأْتِيَ الرَّسُولَ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ

يُكَفِّرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ

الَّذِينَ هَادُوا﴾، ئەم رەستە موبارەكە كۆمەڵێك شتی لێوەردەگیرین:

(لَا يَحْزُنُكَ) خۆیندراو تەوێش (لَا يُحْزِنُكَ) هەردوو قیرائەتەكە ی هاتوون، (حَزْنُهُ، يَحْزُنُهُ، أَحْزَنَهُ يُحْزِنُهُ)، پێشتریش باسمان كرد له زمانی عەرەبیدا (الْحَزْنُ وَالْحُزْنَةُ حُشُونَةٌ فِي الْأَرْضِ وَحُشُونَةٌ فِي النَّفْسِ)، (حزن) بە زەویەك دەگوترێت كە زبرو لۆچو كەلێنی تێدابێ، وە نەفسی ئینسانیش كە گریو گۆل و خەمو خەفەت و نارەحەتی تێدابێ و دلی توندبێ، ئەو حالەتە پێی دەگوترێت (حَزْنٌ وَحُزُونَةٌ).

ئەجا لێرەدا كە خوا ﷻ بە پێغەمبەر ﷺ دەفەر موی: دلتەنگ مەبە! پرسیاریك دیتە پێش، چۆن نەه ی دەگری له كردهوی ئەهلی كوفر كه دلتەنگی بو پەیدانەكات، چونكه ئەو حالەتە بە دەست خۆی نیه؟!

زانایان ئاوا وەلامی ئەو پرسیاریان داو تەوێ: زانایانی رەوانبێژی دەلین: ئەو وەك ئەو وایه كه له زمانی عەرەبیدا دەلی: (لَا أَرَيْنَاكَ هَاهُنَا) واتە: لێرە تۆ نەبینم، یانی: لێرە مەبە، له زمانی كوردیشدا ئەو هەیه، دەلی: جاریکی دیکه نەتبینمەو، مەبەستی ئەو نیه نەیبینی بە چا، واتە: جاریکی دیکه نەیهو بو ئێرە، نالی مەیهو، لازمی مانایه كە ی دەلی، دەلی: جاریکی دیکه نەتبینمەو، چونكه ئەگەر نەهات مانای وایه نایبینی تەو، دیارە له زماندا ئەو جۆرە شیوازانه هەن، لێرەدا مەبەستی ئەو یه كه ئە ی پێغەمبەر! ﷺ گوێیان پێ مەدەو ئیهمالیان بكه و زۆر خەفەتیان لی مەخۆو پێیانەو سەغلتەو دلتەنگ مەبە، چونكه سەرەنجامی جرت و فرت و دەست گەرمی ئەوانه له كوفرو خراپەدا، بەسەر خۆیاندا دەشكێتەو و زیانی بو تۆ نیه.

جیی سه‌رنجه لی‌ردها خوا ﷺ به پیغهمبهر ﷺ ده‌فهرموی: به دست گهرمی
کردن و خیرایی و پیشبرکه کردنی دوو‌جوړ له کافره‌کان دلته‌نگ نه‌بی، یه‌که‌م:
مونافیه‌کان، دووهم: جووله‌که‌کان.

﴿ **مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا** ﴾،
وه له‌راستیدا زورترین خهم و خه‌ف‌ه‌ت که دراوته پیغهمبهر ﷺ وه زورترین زیان
که به ئی‌سلام گه‌یه‌نراوه، له‌لایه‌ن نه‌لی نیفاقو، له‌لایه‌ن جووله‌که‌کانه‌وه بووه،
لی‌ردها خوا ﷺ نه‌یفه‌رمووه: ﴿ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ
الْمُنَافِقِينَ ﴾، وهك نه‌وی دیکه، که ده‌فهرموی: ﴿ **وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا** ﴾،
به‌لکو ده‌فهرموی: ﴿ **مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ** ﴾،
خوای په‌روه‌ردگار لی‌ردها ویستوویه‌تی پیناسه‌ی مونافیه‌که‌کانمان بو بکات، مونافیق
کییه؟ نه‌و که‌سه‌یه که به زار ده‌لی: ئیمانم هی‌ناوه، به‌لام به دل ئی‌مانی نه‌هی‌ناوه،
واته: خوا ﷺ له جیاتی نه‌وه‌ی یه‌کسه‌ر ناوی مونافیه‌که‌کان بی‌نی، وهك له شوینی
دیکه‌دا هاتوه، لی‌ردها ده‌فهرموی: مونافیق نه‌وه‌یه به زار ئیددی‌عای ئیمان ده‌کات،
به‌لام ئیمان نه‌چوته نیو دلی، هه‌لبه‌ته نه‌مه نه‌وه‌شی لی‌وره‌ده‌گیری که شوینی
سه‌ره‌کی ئیمان دلّه، وهك خوای بهرزو مه‌زن له چهن‌دان شوین له قورئاندا ئاماژه‌ی
به‌وه داوه، بو وینه ده‌فهرموی: ﴿ **... وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ ...** ﴾ ﴿ ۱۴ ﴾
ال‌جرات، یان ده‌فهرموی: ﴿ **... كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيْمَنَ ...** ﴾ ﴿ ۲۲ ﴾ ال‌م‌ج‌اد‌ل‌ة،
لی‌ره‌ش‌دا ده‌فهرموی: ﴿ **وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ** ﴾، ئنجا بو‌یه‌ش به‌شی گه‌وره‌و
سه‌ره‌کیی ئیمان په‌یوه‌ندیی به دلّه‌وه هه‌یه، له سو‌نگه‌ی نه‌وه‌وه که: له دل‌دا به
راست دانان (تصدیق) هه‌یه، خو‌شویستن (حب) هه‌یه، ملکه‌چ کردن (إذعان)
هه‌یه، په‌سند کردن (قبول) هه‌یه، به‌لی، ئیمان چوار پیکه‌ینه‌ری هه‌ن: دوا‌ی
نه‌وه‌ی به عه‌قل تیگه‌یشتن و ده‌رک‌کردن ده‌بی، به دل‌یش قبوول کردن و
خو‌شویستن و په‌سند کردن ده‌بی، به زاریش دان پیداه‌ی‌نان ده‌بی، به

ئەندامەكانىش ئەنجامدان و جىبەجىي گىردن دەبى، خىواي پەنھانزان پىناسەيان دەكات و دەفەرموى: ﴿يُسْكِرُونَ فِي الْكُفْرِ﴾، واتە: خىرايى دەكەن (سَارِعُ، يُسَارِعُ، مُسَارِعَةً)، وه دەشگونجى بە ماناي پىشپىرپكە دەكەن، بى، واتە: ھەر كامىك لە جوولەكەكان و لە مونافىقەكان ھەولئەدات لەوھى دىكە كافىرترو خراپەكارتر بى، لە جىياتى ئەوھى لە چاكەدا پىشپىرپكە بىكەن، لە خراپەدا پىشپىرپكە دەكەن.

ئىنجا ئەوھە كە دەفەرموى: ﴿يُسْكِرُونَ فِي الْكُفْرِ﴾، وه دوايىش باسى كىردەوھەكانىيان دەكات، باسى قسەكان و ھەلئۆيىستەكانىيان دەكات، ئەوھى لىوھەردەگىرى كە وەك چۆن ئىمان چەند پىكھىنەرى ھەن، وه كىردەوھەكان دەبنە ھۆي پىكھىنەرى ئىمان، كوفرىش چەند پىكھىنەرىكى ھەن، چونكە خىواي زاناو شارەزا ئەوھە دادەنى بە خىرايى كىردىيان لە كوفىردا كە:

۱- گوئى دەگىرن بۆ پىغەمبەر ﷺ، يان بۆ سەركىردەكانى خۆيان، گوئى بۆ درۆكانىيان دەگىرن.

۲- دەلئىن: ئەگەر ئەو ھوكمەتان پىدرا وھرىبگىرن و ئەگەر ئەوھە نەبوو وھرىمەگىرن، خىواي بىھاوتا ئەو رەفتارو كىردەوانەى ئەوانى بە كوفىر داناوه، كەواتە: كىردەوھە خراپەكانىش پىكھىنەرى كوفىرن، وەك چۆن كىردەوھە چاكەكان پىكھىنەرى ئىمان.

مەسەلەى دووھەم: كە دەفەرموى: ﴿سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ﴾

﴿لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ﴾، لىرەدا پىرسىارىك دىتە پىش: ئايا مەبەست لە:

﴿سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ﴾، مونافىقەكانن؟ يان جوولەكەكانن؟ يان ھەردووكانن؟ توئىزەروانى قورئان ھەر سى رايەكەيان گوتوون.

بەلام ئەوھى من پىموايە لە راستىيەوھە نىزىكترە، ئەوھىيە كە مەبەست پىي ھەردووكانن، بۆچى؟ چونكە ھەم مونافىقەكان و ھەم جوولەكەكانىش گوئىيان گىرتوھ، يەكەم: بۆ درۆيەكانى مشوورخۆرو گەورەو سەركىردەكانى خۆيان، دووھەم:

گویشيان بۇ پېغەمبەر ﷺ گرتو، تاكو ئەوۋى كە لە پېغەمبەر ﷺ وەرىدەگرن، دوایی لە دژى خوۋى بەكارى بېننەو، وەك ھەندىك كەس دەچى لە قورئان شازەبى، يان لە مېژووى ئىسلام شازەبى، نەك بۇ ئەوۋى تىيىگات، بەلكو بۇئەوۋى شەرى پېبكات، بۇئەوۋى دوایی بىكاتە چەكىك و لە دژى مسولمانان بەكارى بېنى، ئەوۋە سىفەتلىكى ھاوبەشى موناڧىقەكان و جوولەكەكانىش بوو، وە ھىچ نىشانەيەكىش نىە كە خوا تايبەتى كرديبى بە يەككىيانەو، كەواتە:

مەبەست پېى ھەردووکیانە، ئنجا كە دەفەرموئى: ﴿ **سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ** ﴾

﴿ **لَمْ يَأْتُواكَ** ﴾، زۆر گوئ دەگرن بۇ كۆمەللىكى دىكە كە نەھاتوونە لات، ئەوۋە دوو واتاى ھەن، واتە: گوئ بۇ تۆ دەگرن، بۇئەوۋى قسەكانى تۆ بۇ ئەو كۆمەلە بەرن، كە نەھاتوونە كۆرۈ مەجلىسى تۆ، يان گوئ بۇ درۆ دەلەسەى ئەوان ھەلدەخەن.

ئنجا ئايا ئەوانە بۇچى نەھاتوونە كۆرۈ مەجلىسى پېغەمبەر ﷺ ديارە يان لەبەر خۇبەزلىگىرى بوو، يان چاويان بە پېغەمبەر ﷺ ھەننەھاتو، چونكە كەسىك نەچىتە كۆرۈ مەجلىسى پېغەمبەر ﷺ يان لەبەر خۇبەزلىگىرىيە، يان لەبەرئەوۋىيە چاوى پېى ھەننايەو لەبەر ھەسودىي و بوغزو كىنەيە، كە بۇتە پەردەيەك و رېى لىگرتو كە پېغەمبەر ﷺ بېينى و بە خزمەتى بگات.

مەسەلەى سىيەم: كە دەفەرموئى: ﴿ **يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ** ﴾،

وشەكان لە دوای شوپنەكانى خۇيان دەگۆرن، واتە: دوای ئەوۋى دانراون لە شوپنەكانى خۇياندا لايان دەبەن، ئەمەش دوو واتاى ھەن:

۱/ وشەكان دوای ئەوۋى لە شوپنى خۇيان دانراون، بە شىوۋى روالەتتى دەيانگۆرن، كە ئەوۋە لادانى بىژەيى (تحريف لفظي) يە، خوا ﷻ وشەيەكى داناو، ئەوان دېنن وشەيەكى دىكەى لە جى دادەنن.

۲/ وشەكان دوای ئەوۋى لە شوپنى خۇيان دانراون، واتاكانيان دەگۆرن، ئەوۋەش

لادانى مانايى (تحريف معنوي) يە، ئنجا لىردا كە خوا دەفەرموئى: ﴿ **يُحَرِّفُونَ** ﴾

الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ﴿٤٦﴾، مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌یه که نایه‌تەکانی خوا ده‌گۆرن، وشەکانی خوا ده‌گۆرن، ئەم ته‌عبیره که له سوورپه‌تی (النساء) یش له نایه‌تی (٤٦) دا هاتوه، زۆر له توێژهره‌وان تیکه‌لیان کردوون و گوتووینانه: لێرهو له‌ویش مه‌به‌ست یه‌ك شته، به‌لام وانیه، وه‌ك من له‌وی ڕوونم کردۆته‌وه، له

نایه‌تی (٤٦) ی سوورپه‌تی (النساء) ﴿٤٦﴾ **مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن**

مَوَاضِعِهِ ﴿٤٦﴾ واته: ئه‌وانه‌ی جووله‌که‌ن، وشەکان له شوینی خۆیان لاده‌به‌ن، وشەکان ده‌گۆرن، لێره‌دا ده‌فه‌رموی: دواى ئه‌وه‌ی له شوینی خۆیاندا دانراون، ئه‌وه‌ی ئه‌وی مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه ئه‌و وشانه‌ی به‌کاریان دینن، به‌و واتایانه به‌کاریان ناهینن، که واتای راسته‌قینه‌یانن، به‌لکو به واتیه‌کی دیکه به‌کاریان دینن، ئنجا ئه‌گه‌ر ته‌ماشای نایه‌ته‌که به‌کەین زۆر جوان دیاره، ئه‌وه‌ی ئێره هه‌م به پێی سیاقی نایه‌ته‌که، هه‌م به پێی هۆی هاتنه خواره‌وی نایه‌ته‌که، دیاره که مه‌به‌ست پێی گۆرینی وشەکانی خوايه، به‌لام له‌وی مه‌به‌ست پێی زمان بادانی خۆیان، واته: گۆرینی واتای ئه‌و وشانه‌یه که خۆیان به‌کاریان هیناون، له

خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ردا ﷺ وه‌ك ده‌فه‌رموی: ﴿٤٦﴾ **مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ**

عَن مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَاعِنَا لِيَّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ

خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ النساء،

لێره‌دا زۆر جوان دیاره، ده‌فه‌رموی: له‌وانه‌ی جووله‌که‌ن وشەکان له شوینی خۆیان لاده‌ده‌ن، وه ده‌لین: بیستمان و سه‌رپێچیمان کرد، وه ببیسته پێ بیسترا وه‌بێ، وه چاودێریمان بکه، (یان تۆ شوانی ئیهمی، یان نه‌فامیی) زمانیان باده‌ده‌ن و تانه له دین ده‌ده‌ن، وه ئه‌گه‌ر گوتبایان بیستمان و فه‌رمانبه‌ریین، وه گویت لیمان بێ و چاودێریمان بکه، ئه‌وه بۆیان چاکتر بوو...، که‌واته: له‌وی مه‌به‌ست پێی گۆرینی قسه‌کانی خۆیان، لێره‌شدا مه‌به‌ست پێی گۆرینی وشەکانی نایه‌ته‌کانی خواى په‌روه‌ردگاره.

دیاره سەرجهەم ئەو تەفسیرانەی کە من سەرئەنجام داوان، نەمبەینیوە ئەو حیاوازییەیان کردبێ، هەموویان پێیان وابوو کە لە هەردوو شوێن دا هەر مەبەست گۆڕینی وشەکانی خواپە، کەچی ئەوەی سوورپەتی (النساء) زۆر بە پوونیی دیاره، بە پێی سیاقی نایەتەکەش، کە مەبەست ئەوە بوو، ئەوان چەند وشەو تەعبیریکیان بەکارهێناون، دوو واتایان هەبوو، واتای چاڤ و خراپیان هەبوو، خۆی پەنھانزانی ش دەفەرموی: دەبوایە ئەو وشانە بەکاربێن کە یەك واتایان هەیه، کە واتای چاڤ و باش و راست و پێکن، بەلام ئەوانە بە شەیتانی و زۆرزانیی، ئەو وشانەیان بەکارهێناون، کە وەك تیغی دوو دەم وان، کە بە هەردوو دیواندا دەبێ.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿يَقُولُونَ إِنَّ أُوتِيْتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ

تُؤْتُوهُ فَأَحْذَرُوا﴾، ئەگەر ئەمەتان پێدرا وەریبگرن، وە ئەگەر پێتان نەدرا وەریبگرن، وریابن، لە هۆی هاتنە خوارەوی دیاره، کە مەبەست ئەوەبوو: ئەگەر ئەوەتان پێدرا کە قامچیی لێدانەو دەموچا و پەشکردنە، ئەو سزایەتان پێدرا، بۆ کەسێک کە زینای کردو، لێیان وەریبگرن، بەلام ئەگەر سزای بەردباران کردن بوو، لێیان وەرمەگرن، ئەمە چی لێوەردەگیرئ؟ ئەمە ئەوەی لێوەردەگیرئ کە گۆلئێژکردن (انتقائية) لە حوکمەکانی ئاییندا عادیکی جوولەکەکانە، واتە: ئێمە لەگەڵ دینی خوادا، نابێ بە شیوەیهکی گۆلئێژرانە (انتقائية) مامەلە بکەین، چی بە دلمانە وەریبگرن، یان ئەو نایەتەنە کە لەگەڵ مەبەستی ئێمەدا دینەو، ئەوانە بێنین، یان ئەو فەرمايشتانە پێغەمبەر ﷺ، بەلام ئەوانە لەگەڵ قسەو بۆچوون و ئارەزووەکانی ئێمەدا ناگونجین، نادیدەیان بگرین! ئەو لەراستیدا عادیکی جوولەکەکانەو دەبێ لەو وریابین، هەلبەتە ئەوەش جیاپە لە مەسەلەى پلەپلەیی (التدرج) لە شەریعەتدا، پلەپلەیی لە شەریعەتدا هەیه، بە پێی بەرەوپێشچوونی کۆمەلگا، بەپێی ئەوە کە دەبێ زەمینەى جێبەجێکردنی حوکمە شەریعیەکان بپەخسێ، ئەوجار حوکمە شەریعیەکان جێبەجێ بکری، ئەو پلەپلەیی (التدرج) ی پێ دەلێن، بەلام (انتقائية) ئەوەیه حوکمیکی شەریعی زەمینەشى بۆ پەخسابێ، بەلام تۆ حوکمیکی دیکە بێنیه جێی ئەو حوکمە

شەریعی، هەرچەندە ئەوەی یەكەمیشیان زەمینی جیبەجێکردنی ڕەخسابی، ئەو پێی دەگوتری گۆلبژیڕکردن، كە لەراستییدا مسوولمان مافی ئەوەی نیە، وەك خوای پەروەردگار فەرموویەتی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

مُبِينًا ﴿٣٦﴾ الأحزاب، واتە: هیچ پیاویکی ئیماندار و ئافرەتیکی ئیماندار، بۆیان نیە دوای ئەوەی خواو پیغەمبەری خوا بپاریێك دەردەكەن، مافی سەرپشك بوون بەخۆیان بدن، (پێوەی پابەند بن، یان پێیەو پابەند نەبن)، مادام تۆ خۆت بە ئیماندار لە قەڵەم دەدە، رێی ئەوەت لە خۆت بپروەتەو كە سەرپشك بی بە قسەى خوا بكەى، یان نەیکەى، رێی سەرپشك بوونت نیە، دەبێ ملكەج بی بۆ خوا، بەئێ دەتوانی بلێی: هەر ئیمانم نیە، ئەو كاتە بۆخۆت چى دەكەى بیکە، بەلام كە گوتت: ئیماندارم، خۆت بەستۆتەو بە شەریعەتى خوای پەروەردگارەو.

مەسەلەى پێنجەم: كە دەفەرموی: ﴿وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ، فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ

مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾، هەر كەسێك خوا فیتنەى بوێ بوێ، تۆ هیچت لە بەرانبەر خوادا بۆ ئەو پێناكری، ناتوانی هیچ سوودیكى پێ بگەیهنى، وشەى فیتنە لە قورئاندا زۆر هاتو، بەلای كەمەو، ئەوەندەى من سەرنجم داو، بە شەش واتایان هاتو:

مانای ریشیری وشه‌ی (فتنة) ومه‌به‌سه‌کانی:

جاری نهللی وشه‌ی: (فَتْنٌ) وهك (راغب الأصفهانی) ده‌لی: (أَصْلُ الْفِتْنِ: إِدْخَالُ الذَّهَبِ النَّارَ لِتُظْهَرَ جَوْدُهُ مِنْ رِذَائِهِ) واته: نهللی وشه‌ی (فِتْنَةٌ) له (فَتْنٌ) هوه هاتوه (فَتْنٌ) یش نه‌وه‌یه زیړ بجه‌یه نیو ناگر، بوئه‌وه‌ی چاك وخرابی له‌یهك جیابیته‌وه، وهك خوای كاربه‌جی به موسای فه‌رمووه: ﴿... وَفَنَّكَ

فُنُونًا...﴾ (۴۰) طه، واته: تؤمان تافیكرده‌وه به چه‌ند تافیكرده‌وه‌یهك، تاكو خلت‌هی

پیوه نه‌هیللی، (وَاسْتَعْمَلَ فِي إِدْخَالِ الْإِنْسَانَ النَّارَ، قَالَ تَعَالَى: ﴿يَوْمَ هُمَّ عَلَى

النَّارِ يَفْنُونَ﴾ (۱۳) ذوقوا فینتکم هذا الّٰذی کنتم به‌ه تستعجلون﴾ (۱۴) الذاریات،

واته: دوایی به‌کاره‌ییراوه بو خستنه نیو ناگری نینسانیشه‌وه، وهك خوا

ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ هُمَّ عَلَى النَّارِ يَفْنُونَ﴾ (۱۳) ذوقوا فینتکم هذا الّٰذی کنتم به‌ه

تستعجلون﴾ (۱۴) الذاریات، واته: نه‌و روژه‌ی که بیپروایان له‌سه‌ری سزا دهرین،

ده‌سووتینین، (بییان ده‌گوتری): سزایه‌که‌تان و سووتاندنه‌که‌تان بجیژن، نه‌وه بوو که په‌له‌تان لیی ده‌کرد.

ننجا به پیی سه‌رنجدانی نایه‌ت‌کانی قورئان (فتنة) نه‌م شه‌ش واتای هه‌ن:

(۱) به مانای سووتاندن و سزا دی، وهك ده‌فه‌رموی: ﴿ذوقوا فینتکم...﴾ (۱۴)

الذاریات، واته: بیجیژن سووتاندنه‌که‌تان و سزایه‌که‌تان.

(۲) به مانای تافیكرده‌وه دی، وهك خوا ﷺ به موسا سه‌لامی خوای لیبلی

ده‌فه‌رموی: ﴿... وَفَنَّكَ فُنُونًا...﴾ (۴۰) طه، واته: تؤمان به زور شیوه

تافیكرده‌وه، خوای بهرز نه‌گهر ویستی که‌سیك بکات به پیشه‌وا، نه‌وه به چه‌ند

جوریک تاقیده کاته وهو، له نهجامدا له تاقیکردنه وهکانی خوا دهردهچی، ننجنا به که لکی نهو ئه رکه دی، مووسا عليه السلام که خوا ویستی بیکات به پیشه وای بهنی ئیسرئیل و بهنی ئیسرئیلی پی دهر باز بکات له دهستی فیرعه ونو، به گز فیرعه ونی دا بکات، به چهند شیوهیه که تاقیکرده وه، ههر له سه رهتای کورپه بوونیه وه، دواپی له کل دهرهاتو توندو پته وو مه حکم بوو، به که لکی نهو هات که نهو باره قورسه وو، نهو نه مانه ته که ئه رکی پیغه مبه رایه تییه له نه ستوی بگری، ههروه ها خوا عليه السلام له نایه تی (۳۵) ی سوورده تی (الانبیاء) دا ده فـه رموی: ﴿... وَنَبَلُوكُمْ بِالْأَسْرِ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿۳۵﴾، (نبلوکم) واته: (نَفَتْنَكُمُ بِالْأَسْرِ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً)، به لام خوی پهرودرگار وشه ی (نبلو) ی به کاره ی ناوه وه که فیعله که، وه له شوینی دیکه شدا وشه ی (یفتنوا) ی به کاره ی ناوه، بوئه وهی که جیابی و دووباره نه بیته وه، واته: تاقییتان ده که ی نه وه به ناخوشییان و به خوشییان، که واته: لیره دا (فیتنه) به مانای تاقیکردنه وه دی، جا چ به وباره دا بی که مروف به نیعمه تی بزانی، چ به و باره بی که به به لآو موصیبه تی بزانی.

۳) به مانای به لآو موصیبه تی دی، وه که خوا ده فـه رموی: ﴿وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ

فِتْنَةً... ﴿۷۱﴾ المائدة، واته: جووله که کان پییان وابوو، نهو وه که پیغه مبه ران ده کوژن، نابیته هوی به لآو موصیبه تی بویان.

۴) به مانای نازاردان و ری دینداری لیگرتن دی، وه که خوا ده فـه رموی: ﴿وَالْفِتْنَةُ

أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ﴿۱۹۱﴾ البقرة، لیره دا فیتنه به مانای لادانی مسولمانان و نه زیه تدانیان دی، بوئه وهی هه لیان بگیرنه وه له دین، یاخود ری لیگرتنیان له وهی که مسولمان بن، که نهو وه له گوشتنیان خراپتره، ههروه ها له نایه تی

(۱۹۳) ی سوورده تی (البقرة) دا ده فـه رموی: ﴿وَقَالُوا هُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ

الَّذِينَ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۱۹۳﴾، واته: له گه ل کافر ده کاند

بجەنگن تاكو فیتنه نامیئی، واته: ههتا ناتوانن مسوولمان ئەزیهت بدەن، یاخود تاكو ناتوانن مسوولمانان له ریی دینداریی بگێرنهوهو، ریی دیندارییان لئ بگرن.

٥) به مانای گوناح و سه‌رپێچیی دئی، وهك خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَمِنْهُمْ مَّن

يَقُولُ أَتَذَن لِّي وَلَا نَفْتِيَّ إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ

بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ التوبة، واته: هه‌يانه له ده‌غهل و دلنه‌خۆشه‌كان ده‌لئ:

مۆله‌تم بده، نه‌یه‌م بۆ جه‌نگ (جه‌نگی ته‌بووك) و گونا‌ه‌بارم مه‌كه، تووشی گونا‌ه‌یه‌كم مه‌كه! ده‌لئ: یه‌كێك له زله‌زله‌كانی مونا‌فیان بووه گوتوو‌یه‌تی: ئە‌ی پێ‌غه‌مبه‌ری خوا! قه‌ومه‌كه‌ی من ده‌زانن چه‌ند سه‌رسامم به‌ ئا‌فره‌تان، وه له به‌را‌ن‌به‌ر ئا‌فره‌تاندا خۆم بۆ را‌نا‌گیرئ، بی‌ستوو‌مه ئا‌فره‌تی رۆ‌مه‌کانی‌ش زۆر سپی و جوانن ده‌ترسێم بێم بۆ جه‌نگو له‌وئ تووشی نه‌زه‌رئ بێم!! بۆ‌ئه‌وه‌ی تووشی نه‌زه‌رئ نه‌بم، له‌گه‌ل خۆ‌تم مه‌به‌ بۆ جه‌نگو جیه‌اد^(١)، ئە‌وه‌یه‌ ده‌لئ:

(عوزر له قه‌باحه‌ت خرا‌په‌ره) خ‌وای په‌روه‌ر‌دگاری‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿ إِلَّا فِي

الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ﴾، ئا‌گاداری‌ن! ئە‌وه‌ی كه ده‌یکه‌ن ئە‌وه فیتنه‌یه، ئە‌وه

گونا‌هه، كه له پێ‌غه‌مبه‌ری خوا به‌جئ ده‌مێ‌نن و نایه‌ن بۆ جه‌نگو جیه‌اد،

١) ئە‌و کابرایه‌ ناوی (جُدَّ بن قَيْس) بووه، كه ئە‌مه‌ش ده‌قی ئە‌و وتووێ‌ژه‌ی نێ‌وان پێ‌غه‌مبه‌ری خوا و ﷺ ئە‌و مونا‌فیه‌یه.

(عن جابر بن عبد الله، قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: يا جُدُّ! هل لك في جلاء بني الأضر؟) قال جُدُّ: أو تأذن لي يا رسول الله؛ فإني رجل أحب النساء وإني أخشى إن أنا رأيت نساء بني الأضر أن أفتن؟ فقال رسول الله وهو معرض عنه: قد أذنت لك، فعند ذلك أنزل الله: ﴿ وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَتَذَن لِّي وَلَا نَفْتِيَّ إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ

بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ التوبة.

بروانه: (الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ٢، ص ٢٨٠ - ٢٨١، كه به (صحیح)یان داناه، وه گوتوو‌یانه: أخرجہ ابن أبي حاتم في (التفسير) رقم: ٩٦٠٠، قال شيخنا العلامة الألباني رحمه الله في (الصحيحة) رقم: ٢٩٨٨، وهذا إسناد حسن رجاله ثقات معروفون من رجال التهذيب...

يانى: ئەوان بە فىئىلى كەتوونە نىو گوناھەو، كە برىتتە لەوہى خو بە پاش دەدەن لە چوونە جەنگو جىھاد، لەبەر گوناھىكى ئىجتىمالىي كە رەنگە تووشى نەزەر، يان تووشى خراپتر لە نەزەر بىن، نايەن بو جەنگو خوئان تووشى گوناھىكى واقىيى دەكەن!

٦) بە ماناى گومراکردن دى، وەك دەفەرموى: ﴿ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ﴿١١٣﴾ إِلَّا مَنْ

هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ الصافات، واتە: (ئەى شەيتانەكان!) ئىوہ ناتوان كەس گومرا بکەن، ياخود كەس بفەوتىنن بەنسبەت خوای پەروردگارەو، مەگەر لەوانەى كە بوئان دانراوہ بچنە دۆزدخەو، ھەرودھا لە ئايەتى (٤٩)ى سوورەتى (المائدة)دا كە دوایى دەيگەينى دەفەرموى: ﴿ وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ

بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ

وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ واتە: وە لەوان وريابە كە لات نەدەن و گومرات نەكەن، لە ھەندىك لەوہى كە خوا بوى ناردووئە خوار... ھەلبەتە گەلىك وشەى دىكەش ھەن ماناى جوړاو جوړيان ھەن و، بو ديارىكردى يەكيان دەبى تەماشای سىاقەكەيان بکەى، وشەى (فِتْنَةٌ)ش كە تەماشای

سىاقەكانى دەكەين، جارى وایە دەگونجى بە ماناى عەزاب بى، وەك: ﴿ وَمَنْ

يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا ﴿٤٩﴾، وە جارى وایە

دەگونجى مەبەست پى گومرايى و فەوتان بى، وەك: ﴿ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ

﴿١١٣﴾ الصافات، وە جارى وایە دەگونجى مەبەست پى بەلاو موصىبەت بى، كە

بەسەرى دى، وەك: ﴿ وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ ... ﴿٧١﴾ المائدة، وە

دەگونجى مەبەست پى گوناح و تاوان و سەرىچى بى، وەك: ﴿ وَمِنْهُمْ مَّنْ

يَقُولُ أَتَذَن لِي وَلَا نَفْتِي ... ﴿٤٩﴾ التوبة.

مهسهلهی شهشهه: که دهفهرموئ: ﴿ **أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ**

قُلُوبَهُمْ ﴾، واته: ئەوانه کهسانیکن که خوا نهیویستوه دلّیان پاک بکاتهوه،

یهکیک بۆی ههیه بلّی: باشه بۆچی خوا نهیویستوه دلّیان پاک بکاتهوه؟

له وهلامدا دهلّیین: کاتیک خوا شتیک دهفهرموئ، ههموو تهفاصیل و وردهکارییهکانی دیکه نافهرموئ، بۆیهش دهفهرموئ: له قورئانی وردبئهوه، ئنجا لیڕهش که خوا دهربارهی ئەوانه دهفهرموئ: خوا ﷺ نهیویستوه دلّیان پاک بکاتهوه، یانی: ههتا ئەوان خاوهنی ئەو رەفتارانە بن، خاوهنی ئەو نیهت و نیازو مهبهسته پیسانه بن، به کهلکی ئەوه نایه ن خوا دلّیان پاک بکاتهوه، ئەدی ئایا خوا ﷺ دلّی کئ پاک دهکاتهوه؟ دلّی کهسیک که شایسته بی، وهک له

سوورەتی (الحجرات) دا دهفهرموئ: ﴿ **إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ**

اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلنَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴾،

واته: ئەوانه دهنگی خوئیان له خزمهت پیغهمبهردا کپ دهکهنهوه (نزم دهکهنهوه)، ئەوانه کهسانیکن خوا ﷺ دلّی پالوتوون بۆ تهقوا، واته: وای لیکردوون تهقوا بچیته نیو دل و دهروونیانهوه، بۆچی؟ چونکه ئەو ئەدهبو ریژهیان لهگهڵ پیغهمبهردا ﷺ، وه ئەو له خزمهتی پیغهمبهردا ﷺ بوونهیان، وای لیکردوون، شایستهی ئەوهبن، که خوا ﷺ دلّیان ناماده بکات بۆئهوهی تهقوا تیدا حیگیربی، بهلام لیڕهشدا به پیچهوانهوه، ئەوانه رەفتارەکانیان و بیئەدەبییان له خزمهت پیغهمبهردا ﷺ، وایلیکردوون که شایستهی ئەوه نهبن خوا ﷺ بیهوئ دلّیان پاک بکاتهوه، ئنجا ئایا لهچی پاکی بکاتهوه؟ باسی نهکردوه، بهلام به پیی سیاقهکه دیاره، (أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ مِنَ الشَّرْكِ وَالنَّفَاقِ وَالْعِصْيَانِ ...) که دلّیان پاک بکاتهوه له شیرک و سهرپیچی.

ئنجا لیڕه بۆچی خوای کاربهجئ نهیفرمووه: ﴿ **لَمْ يُطَهِّرْ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ** ﴾، خوا

دلّی پاک نهکردوونهوه، دهفهرموئ: ﴿ **لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ** ﴾،

بۆئهوهی که ئیمه بزانی ن کردهوهکانی خوا ﷺ، له ئیرادهی خواوه سهرچاوه

دەگرن، ئنجا ئەوانە ئەوئەندە خراپىن، ھەر لە سەرەتاوہ خوا ئىرادى نەکردوہ دئيان پاكبكاتەوہ، نەك ھەر بە كرددوہ پاكىان نەكاتەوہ، بەلكو ھەر لە ويستى ئەزەلىي خواي پەرورەدگاردا نەبووہ، كە ئەوہ دوورتى دەخاتەوہ لەوہى كە بفرەموئ: دلى پاك نەكردوونەوہ، بەلكو ھەر لە بنەرەتدا نەيويستوہ پاكىان بكاتەوہ، لەبەرئەوہى شايستە نەبوون.

مەسەلەى ھەوتەم: كە دەفرەموئ: ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ئەمە چى لىوہردەگىرى؟ كۆمەلكى سىفەتى جوولەكەو

مونافىقەكان باس دەكات، دوایى دەفرەموئ: ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ﴾، لە دنيادا

سەرشۆرى و زەبوونىي و شەرمەزارىي بو وان ھەيە، ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، وە لە دوارۆژىشدا ئازارىكى مەزن، كەواتە:

۱) گوناح و تاوانەكان پيش قىامەت ھەر لە دنيادا زەر بە ئىنسان دەگەيەنن:

شەرمەزارى دەكەن، رىسوای دەكەن، عەيىدارى دەكەن، واتە: گوناح و تاوان و

لادانەكان، پيش گونابارىي قىامەت، عەيىدارىي دنيايان بە دواوہيە.

۲) پاشان ئەوہشى لىوہردەگىرى كە پەفتارى ئەو جوولەكەو مونافىقانە سزاي

دنيايان نيە لەلایەنى مسوئمانەوہ، واتە: نابى مسوئمانان ئەو پەفتارو

ھەئسوگەوتانەى مونافىقو جوولەكەكان بكەنە پاساوى ئەوہى سزايان بەدن

بوچى؟ چونكە خوا دەفرەموئ: ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ﴾، لە دنيادا

سەرشۆرى و زەبوونىي و شەرمەزارىيان بو ھەيە، ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، وە لە دوارۆژىشدا سزايەكى مەزن، كەواتە: ئىوہ بوئان نيە

لەسەر ئەو شتانە سزايان بەدن.

۳) وە ئەوہش دەگەيەنن كە كۆمەلكاى مسوئمان، كۆمەلكاى ئىسلامىي زور بە

لىبوردەيى و سىنگ فراوانىي و دل گەورەيى لەگەل نەيارە فىكرىيەكانى

خویدا، ئەگەر موناڤیق و جووله‌کەش بن مامەلە دەکات، نەك هەر که پێیان خوار داناو خراپەکیان کرد، مسوڵمانان سزایان بدەن، وەك هەندیک کەس و تەسەووڕ دەکەن، که مسوڵمانان ئەگەر دەستەلاتیان بکەوێتە دەست، هەرچی نەیارى خوێان بێ، پەت و سێدارى بۆ هەلدهواسن!! ئەو هەج بنەمایەکی نیە، خوای لیبورده له چەندان شوین له قورئاندا به پیغه‌مبەر ﷺ دەفەر موئ:

﴿ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ ﴾، لیبان ببووړه و چاوپۆشیان لیبکە، ڕوویان لیبوربگێړه و صەرفی نەزەریان لیبکە.

مەسەلەى هەشتەم: که دەفەر موئ: ﴿ سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْالُونَ لِلْسُّحْتِ ﴾، وشەى (سُحْت) به چوار قیرائەت هاتو: (سُحْت، سَحْت، سُحْت، سِحْت) هەر چواریشى به مانای حەرام دى، واتە: دەگونجى بلیى: (أَكَالُونَ لِلْسُّحْتِ، أَكَالُونَ لِلْسُّحْتِ، أَكَالُونَ لِلْسُّحْتِ، أَكَالُونَ لِلْسُّحْتِ)، بۆیە ئەگەر جارێك بیستتان قورئان خوینێك به هەر كامێك لهو وشانەى خویندەوه، پێتان وانەبێ لیب تیکچوو، ئەو هەموو شیوهى خویندەوه، (قراءە)ن، ئنجا ئایا بۆچی لیب وشەى (سُحْت) له جیاتی حەرام بەکارهینراوه؟ چونکە له شوینی دیکە له قورئاندا وشەى (حرام)یش هەر بەکارهاتو؟ دەلى: (السُّحْتُ: الْقَشْرُ الَّذِي يُسْتَأْصَلُ)، (سَحْت) بریتیه لهو توپکلهى که دەبێ لابدرى، بۆ وینه: پەتاتە که سپی دەکەى، یان هەنار، گوێز که توپکله‌کەى لادەدهى، دەلى: چونکە حەرامیش وەك ئەو وایە که دینی ئینسان بتاشی و لیب بکاتەوه، له زمانى عەرەبیدا دەلى: (سَحْتَهُ وَأَسْحَتَهُ: أَهْلَكَهُ)^(١) یانى له بهینی برد، وه خوای په‌روردگار له ئایهتی (٦١)ى سوورەتى (طه) ﴿ ... فَيَسْحَتُكُمْ بِعَذَابٍ ... ﴾^(٦١)، یانى: (فِيهِلِكُكُمْ بِعَذَابٍ) خویندراویشەتەوه (فَيَسْحَتُكُمْ) هەردوو قیرائەتەکەى هاتو، واتە: له بهینیان بهرى، به هۆى سزایەکەوه که بۆتان دەنپێرى، وەك موسا سەلامى خوای لى بى به فیرەون و دارو دەستەکەى دەلى.

جا هەندیک لە زانیان گوتووینە: لێردا کە خوا دەفەرموێ: ﴿ **أَكَلُونَ**

لِلسَّحْتِ ﴾، یانی: (أَكَلُونَ لِلرَّشْوَةِ) بەرتیل دەخۆن، بەرتیل ئەوەیە تۆ ئەندازەیهک مأل لە کەسێک وەرگری لە بەرانبەر ئەوەدا کە ناھەقیکی بۆ دەکەیت بە هەق، یان هەقیکی بۆ دەکەیت بە ناھەق، جا (القرطبي) دەلی: (وَلَا خِلَافَ بَيْنَ السَّلَفِ أَنْ أَخَذَ الرَّشْوَةَ عَلَىٰ إِبْطَالِ حَقِّ أَوْ مَا لَا يَجُوزُ سُحْتٌ حَرَامٌ)^(١)، واتە: پاجیای نیە لە نیوان زانیانی پێشیندا (هەرودەها پاشینیش) کە وەرگری بەرتیل بۆ پووچاندنەوی هەقیک، یاخود بۆ شتێک کە دروست نەبێ، حەرەمە. (عبد الله بن عمرو) خوا لێی رازی بێ دەگیرێتەو: ﴿ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ ﴾ {رواهُ الترمذی برقم: (١٣٣٧)}، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَالَ الألباني في (الإرواء) برقم: (٢٦٢١)، ورواهُ أبو بكر في (زاد المسافر) و زاد: (والرائش)، صحیح باللفظ الأول}، واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ نەفرینی کردووە لە کەسێک کە بەرتیل دەدات، کەسێک کە بەرتیل وەر دەگریت، کەسێک کە لە نیوانیاندا دیتو دەچیت دەلالەو بەرتیل دەرو بەرتیل وەرگر پیکدین، بۆئەوێ مائی مەز لوومیک لە بەین بچێ، پێغەمبەر ﷺ نەفرەت (لعنة)ی لە هەرسێکیان کردووە.

مەسەلەى نۆیەم: کە دەفەرموێ: ﴿ **فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ**

وَإِنْ تَعَرَّضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضْرُوكَ شَيْئًا ﴾، ئەگەر هاتن بۆ لات دادووریان لە نیواندا بکە، یاخود پشتیان تێبکە، ئیهمالیان بکە، وە ئەگەر پشتیشت تێکردن هیچ زیانیکت پێ ناگەیهنن، ئەگەر دادووریشت لە نیواندا کردن، دادگەرەنە دادووری بکە، تویژەرەوانی قورئان لەو بارەو کە ئایا دەولەتی ئیسلامی بۆ کەمایەتیە دینی و فیکرییەکان کە لە ژێر سایەى دا دەژین، جا جوولەگەو نەصرانی بن، یان غەیری وانیش، وەك من لە کتیبی (ئیسلام و دەولەتداری)دا بە تەفصیل باسەم کردووە^(٢)، هەموو کەمایەتیە فیکرییەکان، بە خاوەن کتیب و

(١) الجامع لأحكام القرآن ٦، ص ١٦٢.

(٢) لە بەرگی چوارەم دا کە بۆ ئەو بابەتە تەرخان کراوە.

مورته‌دو مونافیقو بتپه‌رستو موشریکه‌وه، هه‌موو بو‌یان هه‌یه له ژیر سایه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامی دا بژین، ئنجا ئایا که‌مایه‌تییه فیکریی و دینیه‌کان، که هاوولاتیانی نامسوئمانن، ئیسلام چوئن مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات؟ ئه‌وه له ژیر روئشناپی ئه‌م نایه‌ته‌دا مامه‌له‌یان له‌گه‌ل ده‌کری، که ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ جَاءُوكَ

فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ﴾، ئه‌گه‌ر هاتن بو لات بو دادوهریی و بو چاره‌سه‌ری کیشه‌کانیان، دادوهرییان له نیواندا بکه، یاخود پشتیان تی‌بکه، ئیه‌مالیان بکه و هه‌ردووک لات بو هه‌یه، دیاره له‌وباره‌وه تویره‌روانی قورئان زور شتیان گوته‌وه:

(مُحَمَّدَ الطَّاهِرِ بْنِ عَاشُورٍ) له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا^(۱) پوخته‌یه‌کی جوانی ئه‌و بابته‌ی هیناوه، ده‌لی: (وَالَّذِي يُسْتَخْلَصُ مِنَ الْفَقْهِ فِي مَسْأَلَةِ الْحُكْمِ بَيْنَ غَيْرِ الْمُسْلِمِينَ دُونَ تَحْكِيمٍ: أَنَّ الْأُمَّةَ أَجْمَعَتْ عَلَى أَنَّ أَهْلَ الذِّمَّةِ دَاخِلُونَ تَحْتَ سُلْطَانِ الْإِسْلَامِ، وَأَنَّ عَهْدَ الذِّمَّةِ قَضَتْ بِإِبْقَائِهِمْ عَلَى مَا تَقْتَضِيهِ مِلْلُهُمْ فِي الشُّؤْنِ الْجَارِيَةِ بَيْنَ بَعْضِهِمْ مَعَ بَعْضٍ بِمَا حَدَدَتْ لَهُمْ شَرَائِعُهُمْ، وَلِذَلِكَ فَالْأُمُورُ الَّتِي يَأْتُونَهَا تَنْقَسِمُ إِلَى أَرْبَعَةِ أَقْسَامٍ:

القِسْمُ الْأَوَّلُ: مَا هُوَ خَاصٌّ بِذَاتِ الذِّمِّيِّ مِنْ عِبَادَتِهِ كَصَلَاتِهِ وَذَبْحِهِ وَغَيْرِهَا مِمَّا هُوَ مِنَ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ، وَهَذَا لَا اخْتِلَافَ بَيْنَ الْعُلَمَاءِ فِي أَنَّ أُمَّةَ الْمُسْلِمِينَ لَا يَتَعَرَّضُونَ لَهُمْ بِتَعْطِيلِهِ إِلَّا إِذَا كَانَ فِيهِ فَسَادٌ عَامٌّ كَقَتْلِ النَّفْسِ.

القِسْمُ الثَّانِي: مَا يَجْرِي بَيْنَهُمْ مِنَ الْمُعَامَلَاتِ الرَّاجِعَةِ إِلَى الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ فِي الْإِسْلَامِ، كَأَنْوَاعِ مِنَ الْأَنْكِحَةِ وَالطَّلَاقِ وَشُرْبِ الْخَمْرِ وَالْأَعْمَالِ الَّتِي يَسْتَحِلُّونَهَا وَيُحْرِمُهَا الْإِسْلَامُ، وَهَذِهِ أَيْضًا يَقْرُونَ عَلَيْهَا...

القِسْمُ الثَّلَاثُ: مَا يَتَجَاوَزُهُمْ إِلَى غَيْرِهِمْ مِنَ الْمَفَاسِدِ كَالسَّرِقَةِ وَالْإِعْتِدَاءِ عَلَى النَّفْسِ وَالْأَعْرَاضِ، وَقَدْ أَجْمَعَ عُلَمَاءُ الْأُمَّةِ عَلَى أَنَّ هَذَا الْقِسْمَ يَجْرِي عَلَى أَحْكَامِ الْإِسْلَامِ، لِأَنَّ لَمْ نَعَاهِدُهُمْ عَلَى الْفَسَادِ، وَلِذَلِكَ نَمْنَعُهُمْ مِنْ بَيْعِ الْخَمْرِ لِلْمُسْلِمِينَ وَمِنْ التَّظَاهَرِ بِالْمُحْرَمَاتِ.

القِسْمُ الرَّابِعُ: مَا يَجْرِي بَيْنَهُمْ مِنَ الْمُعَامَلَاتِ الَّتِي فِيهَا اعْتِدَاءٌ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ: كَالجِنَايَاتِ، وَالِدْيُونَ، وَتَخَاصُمُ الزَّوْجَيْنِ. فَهَذَا الْقِسْمُ إِذَا تَرَاضَوْا فِيهِ بَيْنَهُمْ لَانْتِعَاضٍ لَهُمْ، فَإِنْ اسْتَعَدَى أَحَدُهُمْ عَلَى الْآخَرِ بِحَاكِمِ الْمُسْلِمِينَ، فَقَالَ مَالِكٌ: يَقْضِي الْحَاكِمُ الْمُسْلِمُ بَيْنَهُمْ فِيهِ وَجُوبًا، لِأَنَّ فِي الْإِعْتِدَاءِ ضَرْبًا مِنَ الظُّلْمِ وَالْفَسَادِ، وَكَذَلِكَ قَالَ الشَّافِعِيُّ، وَأَبُو يُوسُفَ، وَمُحَمَّدٌ، وَزُفَرٌ، وَقَالَ أَبُو حَنِيفَةَ: لَا يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ حَتَّى يَتَرَاضَى الْخَصْمَانِ مَعًا).

واته: دهرباره‌ی مه‌سه‌له‌ی حوکه‌م و دادوهری‌ی کردن له نیوان نامسوئلمانانیک که له نیو ده‌وله‌تی نیسلامیدا ده‌ژین، نه‌وه‌ی که پوخت ده‌بیته‌وه له تیگه‌یشتن له‌وباره‌وه نه‌وه‌یه: که ئوممه‌تی نیسلام (واته: زانایانی ئوممه‌تی نیسلام) یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر نه‌وه که نه‌ه‌لی زیممه (واته: نه‌وانه‌ی په‌یمانان له‌گه‌ل نه‌ه‌لی نیسلام له نه‌ستو دایه که له ژیر سایه‌ی ده‌وله‌تی نیسلامیدا بژین) نه‌وانه له ژیر پکیفی ده‌وله‌تی نیسلامیدان، نه‌و په‌یمان‌ه‌ش که به‌ستووینانه له‌گه‌ل ده‌وله‌تی مسوئلمانان خوازیری نه‌وه‌یه که نه‌و کاروباران‌ه‌ی له نیواناندا ده‌گوزهرین، به پیی نه‌وه که به‌رنامه‌کانیان و دینیان دیاری کرده، مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکری، وه به‌گشتی هه‌لسوکه‌وته‌کانیان له‌وباره‌وه، دهن به چوار جور:

جوری یه‌که‌م / نه‌وه‌ی که تایبه‌ته به بابای نامسوئلمان، وه‌ک: نوپژه‌که‌ی، قوربان‌ی سه‌ربرینه‌که‌ی، وه غه‌یری نه‌و شتانه‌ش که په‌یوه‌ندیان به‌ه‌لال و سه‌رپامه‌وه هه‌یه، زانایان راجیایی یان نیه که پیشه‌واو به‌رپرسانی مسوئلمانان هه‌قیان به‌سه‌ریانه‌وه نیه، چوئن بو‌خویان نوپژ ده‌که‌ن، چوئن سه‌رده‌برن، چوئن عیبادت ده‌که‌ن، به پیی دینی خویان ره‌فتار ده‌که‌ن، بیکه‌ن.

جوری دوهم / نه‌وه‌ی که له نیواناندا ده‌گوزهری، له هه‌لسوکه‌وته‌کان، که نه‌وانیش په‌یوه‌ندیان به‌ه‌لال و سه‌رپامه‌وه هه‌یه، له نیسلامدا، وه‌ک مه‌سه‌له‌ی هاوسه‌رگیری، ته‌لاق، خواردنه‌وه‌ی شه‌رپاب، وه نه‌و کرده‌وانه‌ی که نه‌وان بو‌خویان به‌ه‌لالیان ده‌زانن، به‌لام نیسلام به‌قه‌ده‌غه‌یان ده‌زانن، وه‌ک خواردنی گوشتی به‌رازو خواردنه‌وه‌ی شه‌رپابو قومارکردن، نه‌وه‌ش به هه‌مان شیوه لییان ده‌سه‌لمینری، که بو‌خویان چوئیان پی چاکه وابکه‌ن.

جۆرى سىيەم/ ئەۋەى كە تايبەت نىە بە نىوخۇيانەۋە، بەئكو دەچىتە دەرەۋەى خۇيان لە خراپەكارىيى، ۋەك: دزىو دەستدريژىي بۇ سەر مال و نامووسى خەلك، ئەۋە تىكرى زانايانى ئۆمەت لەسەر ئەۋە يەكەنگن، كە ئەم جۆرى سىيەم بە پىيى ياساكانى ئىسلام مامەلەيان لەگەلدا دەكرى، (هەموو دەۋلەتتىكىش ھەر وايە، كىيى زۇر ديموكراتىيە، ئەگەر سەيارەيەك لە سەيارەيەك بدات، ئايا كابر بۇي ھەيە بلئ: من ھىندۇسىيم، لە ئايىنى ئىمەدا سەيارە لە سەيارە بدات تۆلەى نىە، نابى ھىچى لى بكەى؟ نەخىر، تۆ كە لە بەرىتانىاي بەپىيى ياساى ھاتوچۇى بەرىتانىي مامەلەت لەگەل دەكرى، ھەرۋەھا لە ئەلمانىاو فەرەنساو ... ھتد، ھەر دەۋلەتتىك ديارە كۆمەللىك ياساى ھەن بۇ نەھىشتىنى ناكۆكىي و رىگرىي و دەستدريژىي خەلك بۇ سەر نەفس و مال و نامووسى يەكدى و جىبەجىيان دەكات)، بۇيە زانايانى ئىسلام لەۋبارەۋە لەسەر ئەۋە يەكەنگن نابى رىگە بدرى ئەۋانە بىن لە نىو دەۋلەتى ئىسلامىي دا خراپە بكەن و شەراب و گۆشتى بەرازو ئەۋانەى قەدەغەن بە مسوئلمانانى بفرۆشن، (يان بىن بە ئاشكرا لە نىو كۆچەو كۆلانەكان شەراب بچۇنەۋە، يان ھەر كرددەۋىيەكى دىكەى قەدەغە لە ئىسلامدا بكەن).

جۆرى چوارەم/ ئەۋەيە كە لە نىوانىاندا رۋودەدات لە ھەئسوكەۋتەكان، ۋەك ئەۋەى كە ھەندىكىان دەستدريژىي بكەنە سەر ھەندىكىان، يەكدى برىندار بكەن و يەكدى بكوژن، ياخود قەرزىان لەسەر يەكدى دەبن، ياخود ژن و مىرد پىكەۋە ناكۆك دەبن، ئەو جۆرە ھەئسوكەۋتە ئەگەر لە نىوان خۇياندا پىكەتەن بۇ چارەسەرى ئەو گرفت و كىشانە، ئەۋە حاكىمى مسوئلمانان ھەقى نىە، بەلام ئەگەر يەككىيان پەناى برده بەر دادۋەرى مسوئلمانان، مالىك دەلئ: حاكىمى مسوئلمان لەسەرى پىۋىستە دادۋەرىيان لە نىواندا بكاتو، گرفت و كىشەكەيان بەو شىۋەيەى كە شەرىعەت دەلئ چارەسەر بكات، (ھەئبەتە ھەندىك لە زانايان دەلئ: ئەگەر لە شەرىعەتى خۇياندا حوكمىك ھەبوو، ئەۋە شەرىعەتى خۇيانىان بەسەردا دەچەسپىنئ)، ھەرۋەھا شافىعىي و ئەبو يوسفو موخەممەدو زوفەرىش و ايانگوتو، بەلام ئەبو حەنىفە دەلئ: نابى دادۋەرىيان لە نىواندا بكات تاكو ھەردو تەرەفە ناكۆكەكە رازى نەبن، (ئەگەر

تەنيا تەرەفەيك بى ئەوۋە حاكىمى مسوئلمانان ھەقى بەسەريانەوۋە نىيە، دەبى
ھەردوۋ تەرەفەكە رازى بن).

وۋە منىش رايەكەى ئەبو ھەنىفەم پى راسترە، وۋە ئەوۋەش باشتر لەگەل

روالەتى ئايەتەكە دەگونجى، كە دەفەرموئى: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ﴾

مەسەلەى دەيەم و كۆتايى: كە دەفەرموئى: ﴿وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا

حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾، سى

راستى لەو ئايەتە موبارەكە وەردەگىرئىن:

۱- كە دەفەرموئى: ﴿وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ﴾، ئەوۋە دوۋ ماناى ھەن:

يەكەم: چۆن دەتكەنە دادوۋەر؟! ئەوۋە پى دەگوترى: پىساركردىنى نكوۋلىي كەرانە

(الإِسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي)، واتە: تۆ ناكەنە دادوۋەر بەراستى، كە دەتكەنە

دادوۋەرىش ديارە شتىكى روالەتتەيەو بۆ مەبەستىكى دىكەيە.

دوۋەم: واتە: سەيرە كە تۆ بکەنە دادوۋەر لە ھالىكدا كە تەوۋراتيان لەبەردەست

دايە، ئەوۋە شتىكى سەيرە، كەواتە: تۆ نىشانەى پىسارى لەسەر دابنى، ھەتمەن

ديارە ئەو ماستە بى موۋ نىيە.

۲- كە دەفەرموئى: ﴿وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾، لىمان تىكنەچى! كە

دەفەرموئى: تەوۋراتيان لەبەردەستە ھوكمى خوای تىدايە يانى: لەبارەى ئەو

مەسەلەيەوۋە، نەك لە بارەى ھەموۋ شتىكەوۋە، چۈنكە ئەوۋە تەوۋراتمان

لەبەردەستە، ھوكمى ھەموۋ مەسەلەيەكى تىدانىيە، بەلكو ھوكمى ئەو

مەسەلانەى كاتى خۆى تىدا ھەبوۋە، كە زۆرىشى گۆردراوۋە، بەلام ديارە لەوبارەوۋە

ھوكمەكە نەگۆردراوۋە، بۆيە خوای پەروەردگار ئىستىشھادى كىردوۋە بە تەوۋرات،

ئەگەر ھوكمەكە گۆردراپايە ديارە وای نەدەفەرموۋ، بەلام مەرج نىيە ئىستاش

مابى و دەستكارى نەكرابى!.

۳- كە دەفەرموئى: ﴿وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾، وۋە ئەوانە ئىماندارنىن، ئايا

ئىماندارنىن بەچى؟ بە تەوۋرات، بە قورئان، بە خوا، بە ھىچ كام لەوانە،

لەرپاستىيدا كە دەفەرموئى: ئيماندارننن، ئىدى نەيفەرمود ئيماندار نين بە چى، بۇيە دەگونجى بلىئى: بە ھەموويان، وە ئەمە لىشى وەردەگىرى كە ھەر كەسىك ئامادە نەبى ملكەچ بكات بۇ حوكمى شەرىعەت، بە ئيماندار لە قەلەم نادرى، ناگونجى بلىين: جوولەكەو نەصرانىي ئيماندارننن، ئەگەر ملكەچ نەكەن بۇ تەوراتو ئىنجىل، بەلام مسوئلمانان با ملكەچپىش نەبن بۇ قورئان، ھەر ئيماندارن! وەك دوايى زياتر تيشكى دەخەينە سەر لە كاتى تەفسىرکردنى ئايەتەكانى دىكەدا كە دوايى دىن، وە دەرىدەخەين كە ئەو وە وانىە، بەلكو مسوئلمانان زياتر جەختيان لىكراو، داكۆكيان لەسەر كراو، كە پابەندىن بە شەرىعەتەكەيانەو، تاوەكو خەلكى دىكەى خاوەن كتیبەكان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى يازدەيەم

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان چوار ئايەت دەگرېتە خۇي، ئايەتەكانى (۴۴ - ۴۷)، خۇاي بەرزو مەزن سەرەتا لەو چوار ئايەتەدا راپدەگەيەنى كە كاتى خۇي تەووراتى بۇ مووسا و ھاروونى برى و گەلەكەيان، واتە: گەلى جوولەكە، (بەنى ئيسرايىل) ناردۆتە خوار، كە رېنمايى و پرووناكىي گرتۆتە نيوخۇي، وە تەووراتى بۇيە ناردو، تاكو پېغەمبەرانى خوا كە بۇ خوا ملكەچن و مشوورخۇران و زانايانىك كە پاراستنيان پى سپېرداوه، حوكمى پىبكەن لە نيو گەلى جوولەكەدا، وە دەيخاتە روو كە كاتى خۇي بە پېغەمبەران و مشوورخۇرو زانايانى بەنى ئيسرايىلى فەرموو، كە جگە لە خوا لە هيچ كەس نەترسن، ئايەتەكانى خوا بە نرخىكى كەم نەفرۆشن، ياخود دەستبەردارى ئايەتەكانى خوا نەبن لە بەرانبەر بەرژەوهندىيەكى كەمى دنيادا، وە واز لە كارپىكردنى شەريعتى خۇاي پەروەردگار نەهيئن.

ئىنجا راپدەگەيەنى كە ھەر كەسيك - لە حوكمپاران - حوكم بەو بەرنامەيە نەكات، كە خوا ناردوويەتە خوارى، ئەو ئەوانەن كافرى راستىي، پاشان راپدەگەيەنى كە لە تەووراتدا سزاي تۆلەي لەسەر جوولەكەكان نووسيو، نەفس بە نەفس، چاو بە چاو، لووت بە لووت، گوئ بە گوئ، ددان بە ددان، برين بە برين، وە پاشان جاريكى ديكە راپدەگەيەنى كە ھەر كەسيك حوكم نەكات بەو بەرنامەيە كە خوا ناردوويەتە خوار، ئا ئەوانەن ستمكارى راستەقىنە، دوايى باسى ئەزموونى نەصرانىيەكان دەكات، كە عيساي كورى مەپيەم سەلامى خوايان لەسەر، وەك پېغەمبەر، وە ئىنجىلى وەك بەرنامەيەكى دريژگراوه و تەواوكەرى تەوورات بۇ ناردوون، ئەوانيش ھەردووكيان تەووراتيان بەراست داناوه و ئىنجىليش رېنمايى و رۆشنايى و ئامۆژگارىي گرتۆتە خۇي، وە راپشيدەگەيەنى كە كاتى خۇي بە نەصرانىيەكانى فەرموو كە حوكم بە ئىنجىل بكەن، ھەر كەس حوكمى پېنەكات ئەو ئەوانەن لە رى دەرچووانى راستەقىنە.

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا
 لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ
 شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُوا اللَّهَ وَآخِشُوا النَّاسَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ
 لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ
 بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ
 فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
 أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾ وَقَفَيْنَا عَلَى آثَرِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
 لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۗ وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا
 بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا
 أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾

مانای وشە بە وشەى نایەتەکان

(ئیمە تەووراتمان ناردۆتە خواری رینمایى و پرووناکیى تیدایە، پیغەمبەرانیک که ملکه چبوون - بو خوا - له نیو جووله کهکاندا حوکمیان پێدەکرد، هەر وهما مشوور خۆران و زانایان، بههۆی ئەوهوه که کرابوونه ئەمانەتدارو پارێزەری کتیبى خواو چاودێر بوون بهسەریهوه (وه پیمانگوتن) هەر له من بترسن و له خەلک مهترسن، وه نرخیکى کهم به نایەتەکانم مهکرن، هەر کهسیکیش حوکم بهو (بهرنامەى) نهکات که خوا دایبەزاندوه، ئەوه مسۆگەر ئەوانەن کافران (ى راستهقینه) ﴿٤٤﴾ وه تیدایه لهسەریان (واته: لهسەر جووله کهکان) پپووستمان کردبوو (سزای تۆله) که هەر کهسیک به ناهەق کهسیک بکوژی، پپى بکوژریتهوه، وه چاو به چاو، لووت به لووتو، گوئى به گوئى، ددان به ددان، برین به برین تۆلهبى، هەر کهسیکیش (چاوپۆشیی له تۆلهستاندنهوه بکاتو) خپرو چاکه بکات، ئەوه بوئى دەبیتە مایهئى سرانهوه (ى گوناهاهەکانى)، هەر کهسیکیش حوکم بهوه نهکات که خوا دایبەزاندوه، ئەوه به دلنایى یهوه ئەوانەن ستهمکاران (ى بهراستی) ﴿٤٥﴾ وه به شویناندا عیسای گورپی مهريه ممان نارد، که تهوراتی پپیش خوئى به راست دادەنا، وه ئینجیلمان پپیدا، رینمایى و پرووناکیى تیدابوو، وه تهوراتی پپیش خوئى بهراست دادەناو، رینمایى و نامۆزگاریى بوو بو پارێزکاران ﴿٤٦﴾ وه (پیمانگوتن) با خاوهنانى ئینجیل بهوه حوکم بکهن که (خوا) لهو (ئینجیل) هدا ناردوو یهتە خوار، هەر کهسیکیش بهوه حوکم نهکات که خوا دایبەزاندوه، ئەوه بیگومان ئەوانەن لاری بووان (ى تهواو) ﴿٤٧﴾).

شیکردنەوهی هەندیك له وشەکان

(وَالرَّبَّيْنِونَ): كۆی (الرَّبَّانِي)یە، (الرَّبَّانِي: مَنسُوبٌ إِلَى الرَّبَّانِ، مِثْلُ عَطْشَانَ وَسَكَرَانَ، وَقِيلَ مَنسُوبٌ إِلَى الرَّبِّ الَّذِي هُوَ الْمَصْدَرُ، وَهُوَ الَّذِي يَرْبُ الْعِلْمَ، وَقِيلَ هُوَ مَنسُوبٌ إِلَى الرَّبِّ، أَيِ اللَّهِ تَعَالَى مِثْلُ إِلَهِي، لِحَيَانِي، وَجُمَّانِي) وشەى (رَبَّانِي) یان پالدراوته لای رەببان، وهك (عَطْشَانَ وَسَكَرَانَ) واتە: كه سێك كه خۆى و خهلك پەروەردە دەكات، وه دەشگوترئ: پالدراوته لای (رَب) به مانای چاوك نهك به مانای پەروەردگار، واتە: پەروەردەكردن، ئەویش ئەو كه سهیه كه زانیاری له خۆیدا زۆر دهكاتو بلاوى دهكاتوه، هەندیكیش گوتووینانە: وشەى رەببانیی پالدراوتهوه لای (رَب) به مانای خۆای بەرز وهك: (إِلَهِي) واتە: سەر به بەرستراو، سەر به پەروەردگار، وهك له زمانى عەرەبیدا دهگوترئ: (لِحَيَانِي وَجُمَّانِي)، (لِحَيَانِي) به كه سێك دهگوترئ كه ریشی گهورهى هەبئ، وه (وَجُمَّانِي)یش به كه سێك دهگوترئ كه تووكى پێشه سەرى گهورهبئ.

(وَالْأَحْبَابُ): (الْحَبْرُ الْحَبْرُ: الْأَثْرُ الْمُسْتَحْسَنُ وَمِنْهُ مَا رَوَى (يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ رَجُلٌ قَدْ ذَهَبَ حَبْرُهُ وَسَبْرُهُ)، (وَالْحَبْرُ وَالْحَبْرُ الْعَالِمُ) (حَبْرٌ، حَبْرٌ) واتە: شوینكى خۆش یان شتیكى جوان، وه گێردراوتهوهو له شوینەوار هاتوه، دهفه رموی: پیاویك له ناگر دیتە دهري، (قَدْ ذَهَبَ حَبْرُهُ وَسَبْرُهُ) واتە: هیچ رەنگو پرووی نه مابوو. وه وشەى: (حَبْرٌ) و (حَبْرٌ) به مانای زانا دئ، كه زیاتر بو زانای خاوهن كتیبهكان بهكارهینراوه.

(بِمَا أَسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ): (بِمَا وَكَلَّ بِهِمْ حِفْظَ كِتَابِ اللَّهِ وَأَحْكَامَهُ، وَهَذَا يَكُونُ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ) واتە: به هۆى ئەوه كه پارێزگاریکردنى كتیبی خویان پئ سپێردرابوو، ئەویش به دوو شت دهكرئ: یه كه م: زانیاریت هەبئ به كتیبی خوا. دووهم: كاری پئ بكەى.

(قِصَاصٌ): (الْقِصُّ تَتَّبَعُ الْأَثْرَ، وَالْقِصَصُ الْأَخْبَارُ الْمُتَتَّبَعَةُ، وَالْقِصَاصُ تَتَّبَعُ الدَّمَ بِالْقَوْدِ)، (قِصَاصٌ) به مانای تۆله دئ، له ئەسلیشدا له (قَصَّ)وه، هاتوه،

(قَصَّ) واتە: بە دوای شوین و پیکهوتن، (قَصَصَ) یش بە مانای شوینەوار دى، وه (قَصَصَ) بە مانای هەواڵیک دى که خەلک بەدوای بکهوئى، وه (قِصَاصَ) یش واتە: تۆله، یانی: بە دوای خوینەکهیدا برۆى، تاكو تۆلهى دهکهیهوه.

(وَقَفِينَا): واتە: بە شوینی دا ناردمان، چونکه دهلى: (قَفِينَا) یانی: (أَتْبَعْنَا) واتە: بە دوامان خستن، ئه‌ویش له (قضا) هوه هاتوه، (قضا) به پشته مل دهگوترى، شتیک به دوای شتیک بکهوئى، له دوای پشته‌مليهوه ده‌روا، (وَأَقْتَفَيْتُهُ تَبِعْتُ قَضَاءً، وَالْإِقْتِضَاءُ اتَّبَاعُ الْقَضَاءِ)، (اِقْتَفَيْتُهُ) واتە: به دوای پشته ملی کهوتم، (إِقْتِضَاءً) واتە: شوین پشته ملی کهسێک کهوتن.

(وَهْدَى): (الْهَدْيَاءُ دَلَالَةٌ بِلُطْفٍ، وَالْهَدَايَةُ أَرْبَعَةٌ أَنْوَاعٌ: عَامٌّ، خَاصٌّ، أَحْصَى، أُخْرَوِي)، (هَدَى) واتە: رێنمایی، رێ پێشاندان، وه هیدایهت بریتیه له رێنمایی کردنیکی به په‌نهانیی و کارامه‌یی، وه هیدایهت چوار جو‌ره: گشتی، تایبهت، تایبه‌تتر، هی دواروژ:

رێنمایی گشتی: وهك خوا ده‌فه‌رموئى: ﴿ قَالَ رَبَّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، ثُمَّ

هَدَى ﴿٥٠﴾ طه، واتە: په‌روه‌ردگارمان ئه‌و کهسه‌یه که هه‌موو شتیکی دروست کردوه و رێنمایی کردوه، خوا هیچ شتیکی دروست نه‌کردوه، مه‌گه‌ر به‌نامه‌یه‌کی بو‌ داناوه، ئنجا ئه‌وه هیدایه‌تی گشتی خوايه، بو‌ هه‌موو شته‌کان، به ژياندارو بى ژيان و وردو درشته‌وه.

رێنمایی تايبه‌ت: وهك خوا ده‌فه‌رموئى: ﴿ وَهَدَى لِلْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ آل عمران، رێنماییه بو‌ تیک‌پرای جیهانییان، ئه‌وه‌ش هیدایه‌تیکی تايبه‌ته به‌ م‌رؤ‌فو جنده‌وه، چونکه قورئان له‌به‌رده‌ستی هه‌موو خه‌لکی دایه، با سوودی لى‌وه‌ر‌ب‌گرن.

رێنمایی تايبه‌ت‌تر: وهك خوا ده‌فه‌رموئى: ﴿ وَذِكْرًا لِلْمُنْتَقِينَ ﴿٤٨﴾ الأنبياء،

﴿ هَدَى لِلْمُنْتَقِينَ ﴿٢﴾ البقرة، قورئان رێنمایی یه به شیوه‌ی تايبه‌ت‌تر بو‌

پارێزکاران، بۆچی؟ چونکە تەنیا پارێزکاران وەك پێویست لە قورئان سوودمەند دەبن.

پێنمای دواڕۆژ: وەك خوا دەفەرموێ: ﴿ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلِيٍّ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا

أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ مِنَّا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ الأعراف، لە دواڕۆژدا كە ئیمانداران دەچنە بەهەشت،

خوا پێنمای یان دەكات بۆ دۆزینەوهی شوین و جیگەهی خۆیان و ئەوانیش

دەڵین: ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ﴾،

واتە: ستایش بۆ ئەو خواوەی كە پێنمای كردهی بۆ ئەو، ئەگەر خوا

پێنمای نەكردباین پێمان نەدەزانی و نەماندەدۆزیبەوه، وە لە هەدیسدا

هاتو، دەفەرموێ: بەهەشتییەكان وا بە مائی خۆیان دەزاننەوه، وەك بلیی

چەند ساڵ بێ مایان لەو شوینە بووبن^(١)، دیارە بەهەشت عالیەمیکی جیاوازه،

وەك شارێك نیە چەند گەرەکیك بێ، بۆیە ئەوێ كە خوای پەروردهگار باسی

دەفەرموێ: كە هیدایەتیان دەدات لە بەهەشتدا، ئەو شتیکی زۆر گەورەیه، كە

ئینسان لە بەهەشتی بە جیگا و رێگای خۆی بزانیتهوه، خوای بەخشر بە

نسیمان بكات.

(وَمَوْعِظَةٌ): لە (وَعِظَةٌ) هوه هاتو، (الْوَعِظُ: زَجْرٌ مُّقْتَرِنٌ بِتَخْوِيفٍ، وَالتَّذْكَيرُ

بِالْخَيْرِ فِيمَا يَرِقُّ لَهُ الْقَلْبُ وَالْعِظَةُ وَالْمَوْعِظَةُ: الإِسْمُ)، واتە: (مَوْعِظَةٌ)

بریتیه لە ئامۆژگاری كردهی بە تێخوڕین، واتە: بە جوړێك كە بیترسینی،

یاخود بە شیوهیهکی وا كە چاكەیی بیر بخهیهوه، بە جوړێك كە دلی بۆی نەرم

بێ، وە (عِظَةٌ، مَوْعِظَةٌ) ناون.

(١) كە ئەمە دەقی ئەو فەرموودەیه: (فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ أَحَدَهُمْ بِمَنْزِلِهِ فِي الْجَنَّةِ أَدَلُّ مِنْهُ

بِمَسْكَنِهِ كَانَ فِي الدُّنْيَا) رواه البخاري، فتح الباري، ج ٥، ص ١١٥.

هوی هاتنه خوارهوی نایهتهکان

(۱) هوی هاتنه خوارهوی نهو نایهتانهی که خوا تییاندا دهفه رموی: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ ﴿ ۴۵ ﴾ ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ ﴾ ﴿ ۴۴ ﴾ ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴾ ﴿ ۴۷ ﴾ :

/ ﴿ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْزَلَ: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ ﴾ ﴿ ۴۴ ﴾ ﴿ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ ﴿ ۴۵ ﴾

﴿ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴾ ﴿ ۴۷ ﴾ ، فِي الطَّائِفَتَيْنِ مِنَ الْيَهُودِ، وَكَانَتْ إِحْدَاهُمَا قَدْ قَهَرَتْ الْأُخْرَى فِي الْجَاهِلِيَّةِ حَتَّى ارْتَضَوْا أَوْ اصْطَلَحُوا عَلَى أَنْ كُلَّ قَتِيلٍ قَتَلَهُ الْعَزِيزَةُ مِنَ الدَّلِيلَةِ فِدْيَتُهُ خَمْسُونَ وَسَقًّا، وَكُلَّ قَتِيلٍ قَتَلَهُ الدَّلِيلَةُ مِنَ الْعَزِيزَةِ فِدْيَتُهُ مِائَةٌ وَسَقٌّ، فَكَانُوا عَلَى ذَلِكَ حَتَّى قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ فَذَلَّتِ الطَّائِفَتَانِ كَلْتَاهُمَا لِمَقْدَمِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَيَوْمَئِذٍ لَمْ يَظْهَرْ وَلَمْ يُوطِّنْهُمَا عَلَيْهِ وَهُوَ فِي الصَّلْحِ، فَقَتَلَتِ الدَّلِيلَةُ مِنَ الْعَزِيزَةِ قَتِيلًا فَأَرْسَلَتْ الْعَزِيزَةُ إِلَى الدَّلِيلَةِ: أَنْ ابْعَثُوا إِلَيْنَا بِمِائَةِ وَسَقٍّ، فَقَالَتِ الدَّلِيلَةُ: وَهَلْ كَانَ هَذَا فِي حَيِّينَ قَطُّ دَيْنُهُمَا وَاحِدٌ وَنَسَبُهُمَا وَاحِدٌ وَبِلَدَّهُمَا وَاحِدٌ، دِيَّةُ بَعْضِهِمْ نِصْفُ دِيَّةِ بَعْضٍ؟ إِنَّا إِنَّمَا أَعْطَيْنَاكُمْ هَذَا ضَيْمًا مِنْكُمْ لَنَا وَفَرَقًا مِنْكُمْ، فَأَمَّا إِذْ قَدِمَ مُحَمَّدٌ فَلَا نُعْطِيكُمْ ذَلِكَ، فَكَادَتِ الْحَرْبُ تَهِيجُ بَيْنَهُمَا ثُمَّ ارْتَضَوْا عَلَى أَنْ يَجْعَلُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَيْنَهُمْ، ثُمَّ ذَكَرَتِ الْعَزِيزَةُ فَقَالَتْ: وَاللَّهِ مَا مُحَمَّدٌ بِمُعْطِيكُمْ مِنْهُمْ ضِعْفَ مَا يُعْطِيهِمْ مِنْكُمْ، وَلَقَدْ صَدَقُوا مَا أَعْطَوْنَا هَذَا إِلَّا ضَيْمًا مَنَا وَقَهْرًا لَهُمْ، فَدَسُّوا إِلَى مُحَمَّدٍ مَنْ يَخْبِرُ لَكُمْ رَأْيَهُ إِنْ أَعْطَاكُمْ مَا تُرِيدُونَ حَكْمَتُمُوهُ، وَإِنْ لَمْ يُعْطِكُمْ حَذَرْتُمْ فَلَمْ تُحْكَمُوهُ، فَدَسُّوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نَاسًا

مِنَ الْمُتَأَفِّفِينَ لِيخْبُرُوا لَهُمْ رَأْيَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَلَمَّا جَاءَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخْبَرَ اللَّهُ
 رَسُولَهُ بِأَمْرِهِمْ كُلِّهِ وَمَا أَرَادُوا فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: ﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزَنُكَ
 الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكُفْرِ﴾، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (۴۷)، ثُمَّ قَالَ: فِيهِمَا وَاللَّهِ نَزَلَتْ وَإِيَّاهُمَا عَنَى اللَّهُ
 عَزَّوَجَلَّ ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۲۱۲)، وَقَالَ الشَّيْخُ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُؤُوطُ: إِسْنَادُهُ
 حَسَنٌ، وَصَحَّحَهُ الأَلْبَانِي فِي (السَّلْسَلَةُ الصَّحِيحَةُ) رَقْمٍ: (۲۵۵۲)﴾، وَاتَه:
 عهبدوئلای کوری عهبباس خوا لییان رازی بی، دهئی: دهربارهی دوو کومهلهکه
 له جوولهکه هاتوته خوار، (بَنِي قُرَيْظَةَ وَبَنِي النَّضِيرِ)، نهو دوو کومهله له
 سهردهمی نهفامییدا یهکیکیان بهسهه نهویدیکهدا زال بوو، ههتا لهسهه نهوه
 ریککهوتبوون که ههراکاتیک تیره به دهستهلاتهکه (بَنِي النَّضِيرِ) نهفهریکی
 کوشت له تیره بی دهستهلاتهکه (بَنِي قُرَيْظَةَ)، دهبی به دهستهلاتهکه (بَنِي
 النَّضِيرِ) نیوهی خوین بدن به بیدهستهلاتهکه (بَنِي قُرَيْظَةَ)، که پهنجا
 ویسقی بوو، (که به نهندازهیهک دانهویله دهگوتری، ویسقیک شهست ربه
 (صاع)یهو، ههه ربهیهکیش چوار کیلو زیاتره، نجا ههه کهسیک کوژرابایه،
 خوینهکههی سهه ویسقی بوو)، بهلام نهگهر تیره بیدهستهلاتهکه (بَنِي قُرَيْظَةَ)
 نهفهریکیان کوشتابیه له به دهستهلاتهکه (بَنِي النَّضِيرِ) دهبووایه سهه ویسقیان
 پییدن^(۱)، جا دهفهرموی: لهسهه نهوه بوون ههتا پیغهمبهری خوا ﷺ هاته
 مهدینه، ئیدی ههردوو کومهلهکه به هاتنی پیغهمبهری خوا ﷺ ملکهچبوون،
 (واته: نهو دهستهلاتهیان نهما زولم له یهکدی بکهن)، نهوهش پیش نهوهی پهیمان
 ههلبوهشیننهوهو له مهدینه دهربکرین، که له حالهتی صولح و تهبابی دا بوون
 لهگهلا مسولمانان، لهو کاتهدا بیهیزهکه (بَنِي قُرَيْظَةَ) نهفهریکیان کوشت له
 بههیزهکه (بَنِي النَّضِيرِ)، نهوانیش جوابیان بو ناردن گوتیان: خوینمان بو
 بنیرن، سهه ویسقی، (واته: شهست صاع، که کوردهواریی خویمان ربهی
 پیدهلین و ربه چوار مسته) بیهیزهکه (بَنِي قُرَيْظَةَ)ش گوتیان: هههگیز شتی

(۱) وشهی (وسق) و (وسق) به (أوسق و أوساق و وسوق) کو دهکریتهوه، المعجم الوسيط، ص ۳۳۲.

وابوو! دوو تیره دینیان یەك بئ و رەچە ئەکیان یەك بئ و لە یەك و لاتدابن، کەچی یەکیان ئەگەر نەفەرێکی لی کوژرا خوینە کە ی نیوەی ئەویدی کە بئ؟! وە گوتیان: ئیمە کاتی خۆی لی تان ترساوین و ئیو زولمتان لی کردوین، بەلام ئیستا کە موحمەد هاتو، ئەو هەتان پینادەین، (واتە: خوینی دوو قاتی خۆمانتان پینادەین) ئیدی خەریک بوو جەنگیان لە بەیندا بەرپایی، دوایی رازی بوون کە پیغەمبەری خوا ﷺ بخەنە نیوان خۆیان و بیکەنە دادوەر، دوایی تیره دەستەلاتدارە کە گوتیان: سویند بە خوا موحمەد ئەو هەمان ناداتی (دوو قاتی وانمان ناداتی)، بۆیە نەفەرێک بنیرن بۆ لای موحمەد، بزانی داخو رای چۆنە؟ ئەگەر ئەو ی داینی کە کاتی خۆی وەرمانگرتو، دەیکەینە دادوەر، ئەگەر ئەو هەشی نەداینی، نایکەینە دادوەر، نەفەرێکیان نارد بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ کاتی هاتنە لای، خوای پەنھانزان پیغەمبەری ﷺ بەو کەین و بەینە ناگادار کردو، وە خوا لەو بارەو ئەم نایەتانە ی ناردە خواری.

جا عەبدو للای کوری عەباس خوا لیان رازی بئ، دەلی: سویند بە خوا دەرباری ئەوان هاتو تە خواری و خوای پەروەردگاریش مەبەستی ئەوان بوو.

دیارە ئیمە پیشر باسمان کرد کە ئەو نایەتانە دەرباری پیاوو نافرەتی هاتوونە خواری کە زینایان کردبوو، بەلام دەگونجی ئەو هەشی بووبی و ئەویش بووبی، چونکە جوړاو جوړ بوونی هۆی هاتنە خواری تیکناگیرین، ئەو رووداو هەشی بوو و ئەو دی کەش بوو.

ب/ ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ الْآيَاتِ الَّتِي فِي الْمَائِدَةِ الَّتِي قَالَهَا اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ﴿ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ ﴾ وَإِنْ تَعْرَضْ عَنْهُمْ ﴿ إِلَى قَوْلِهِ:

﴿ الْمَقْسُطِينَ ﴾، إِنَّمَا أَنْزَلْتُ فِي دِيَةِ بَنِي النَّضِيرِ وَبَنِي قُرَيْظَةَ، وَذَلِكَ أَنْ قَتَلَى بَنِي النَّضِيرِ، وَكَانَ لَهُمْ شَرَفٌ يُودُونَ الدِّيَةَ كَامِلَةً، وَأَنَّ بَنِي قُرَيْظَةَ كَانُوا يُودُونَ نِصْفَ الدِّيَةِ، فَتَحَاكَمُوا فِي ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَنْزَلَ اللَّهُ ذَلِكَ فِيهِمْ فَحَمَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْحَقِّ فِي ذَلِكَ فَجَعَلَ الدِّيَةَ فِي ذَلِكَ سَوَاءً ﴿ أَخْرَجَهُ ابْنُ جَرِيرٍ بِرَقْم: (١١٩٧٤) وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٤٧٣٣)، وَقَالَ الشَّيْخُ

الألباني: حَسَنٌ صَحِيحُ الإِسْنَادِ، واتە: عەبدوللای کوری عەباس خوا لییان رازی بی، دەلی: ئەم نایەتە دەربارەى خوینی (بَنِي قُرَيْظَةَ وَبَنِي النُّضَيْرِ) هاتۆتە خوار، که کوژراوەگانی (بَنِي النُّضَيْرِ) لەبەرئەوهی دەستەلاتیان هەبوو، خوینی تەواویان لە بەرانبەر بو وەردهگرتن، بەلام کوژراوەگانی (بَنِي قُرَيْظَةَ) نیوه خوینیان لە بەرانبەر بو وەردهگرتن، لەوبارەوه دادوەریان برده لای پیغەمبەری خوا ﷺ، خواش ئەو نایەتەنەى دەربارەیان ناردە خوار، پیغەمبەری خواش ﷺ ئەوهی هەقە لەوبارەوه لەسەری پیویست کردن، (چونکه لەو شتانەدا که خوین و ئاشووبو ئاژاوه دەبیو، دەچن بو لای پیغەمبەری خوا ﷺ ئەو کاتە بە پیی شەریعت حوکم دەکرین)، وه خوینی هەموویانی وهك یهك لیکرد، {دیاره (بَنِي النُّضَيْرِ) یش زانیویانە که پیغەمبەر ﷺ زولمیان بو ناکات، بۆیه گوتوویانە: با نهچین بو ئی، له ریوایەتەکهی دیکەدا هاتوه: پیشی نەفەر دەنیرن، تاكو بزائن داخو ئەوهی ئەوان دەیانەوی دەیاندا تی یان نا؟ ئنجا ئەگەر بۆیان دەرکەوت بەو شیۆهیه دادوەریان لە نیواندا دەکات و لە بەرژەوهندیی وان بوو بچن، ئەگەرنا نهچن}.

لەوبارەوه (جمال الدين القاسمي) له تەفسیرەکهی خویدا^(١) دەلی: (وَقَدْ يَكُونُ اجْتِمَاعُ هَذَانِ السَّبَبَانِ فِي وَقْتٍ وَاحِدٍ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَاتُ فِي ذَلِكَ كَلْمِهِ)، واتە: دەبینی هەردوو هۆیهکان کۆبوونەتەوه لە یهك کاتدا، خواش ئەم نایەتەنەى دەربارەى هەردوو رووداوەکان ناردوونە خوارى.

(١) محاسن التأويل: ج٤، ص٢١٧.

ماناى گشتى ئايەتەكان

خوای پەرودەگار ھەر لە دريژەى باسى خاوەن كتيبەكاندا بەگشتى، باس دەكات كە تەوراتى ناردۆتە خوارەو، دوایى باسى ئەو دەكات كە ئىنجىلى ناردۆتە خوار، ئىجا وەك دوایى دەيگەينى، رپو لە پيغەمبەرى كۆتايى ﷺ دەكات، كە كتيبمان بۆ لای تۆش ناردو، ليرەدا ئەو دەكات گىرنگە ئيمە بيزانين، ئەو دەيە كە خوای كاربەجى لەو كاتەو كە ئادەمى لەسەر زەوى داناو، ھەتا دوا ئينسان لەسەر زەوى دەمپىنى، كتيبى خۆى بۆ ناردوونو، پيغەمبەرانى بۆ ناردوون، پەيتا پەيتا، وەك دەفەرموى: ﴿مُشَّمَّ

أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا... ﴿۴۴﴾ الْمُؤْمِنُونَ، واتە: پيغەمبەرانى خۆمان يەك بە دوای يەكدا نارد، خوا ﷻ لەو كاتەو ئەدەم و ھەوواو ئيبلىسى ناردنە سەر زەوى، فەرموى: من ھىدايەت و رپنمايى خۆمتان بۆ دەنيرم، بۆئەو دەكات بزانن داخۆ كى رپى خوا دەگرى و بەندايتى بۆ خوا دەكاتو، كيش لە رپى خوا لادەدات؟ وە خوای دادگەر بەئىنى خۆى لەگەل مرؤفايەتى دا بردۆتە سەر، وە ئەمە ئەو ھشى ليوەردەگىرى كە بەشەر يەت بەبى رپنمايى خواو بەبى كتيبەكانى خوا، ناتوانى ژيانىكى رپىك و راستو تەواوى ھەبى، بەئى رەنگە لە رپوى ماددييەو بەرەو پيشەو بەجى، وەك ئەو واقعەى ئىستا لە رپۆئاواو يابان و چين ھەيە، ديارە لە رپوى ماددييەو بەرەو پيشەو دەچن، بەلام لەرپوى ئينسانىيەو بەرەو دوا دەچنەو، لە رپوى رپوحيى و رپوشتەو بەرەو دوا دەچنەو، بگرە ھەر ئەو بەرەو پيش چوونە ماددييەكە، بەرەو دواوھيان دەبات، لەبەرئەو دەسەر حيسابى لايەنى رپوحيى و ئينسانىي و ئەخلاقىيە، بۆيە بە دەست بەرھەمە تەكنۆلۆژيايى يەكەيانەو گىر دەخۆن، تەماشا دەكەى ئىستا بەشەر يەت بەدەست ئەو چەكە كۆكۆزىي و مالىوئرانكەرانى كە بەرھەمى ھىناون، گىرى خواردو، ھەتا ھەندى جار بىردەكەنەو لەو دەى كە ئەو چەكانە بەرن بۆ سەر مانگ، بەتايبەتى چەكە بايۆلوجىيەكان و نيوكييەكان، دەلپن: ئەگەر كاتى زۆر پى بەجى و بميننەو، ئەگەرى زۆرە لە ئەنجامى كارلىك (تفاعلى) كيميائىدا بتەقنەو، لە ئەنجامدا ژيانى بەشەر يەت كۆتايى پى بى لەم سەر زەويە، بە پىي ئەو مەزەندانە، جا خوا ليرەدا دەفەرموى: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّورَةَ فِيهَا هُدًى

وَنُورٌ ﴿١﴾، نایمە تەووراتمان ناردووتە خوار، کە پێنمای و پووناکیی تێدایە، پێنمای و پێدەچێ مەبەست پێی بووناسیی و عەقیدەو رەوشت بێ، وە پووناکیی (نور)یش و پێدەچێ مەبەست پێی لایەنی حەلāl و حەرام و ئەمرو نەهی بێ، خوا تەووراتی بۆچی ناردووە؟ ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَابُ﴾ ﴿٢﴾، پێغەمبەرانیك (عليهم الصلاة والسلام) کە بۆ خوا ملکە چوون، حوکمیان پێدەکرد، بۆ ئەوانەى کە جوولەکە بوون، هەرودها رەببانییەکان و ئەحبارەکانیش (واتە: مشوورخۆران و زاناکانیش) ئیشیان بە تەوورات دەکرد، لە نێو گەلی جوولەکەدا، ﴿بِمَا أَسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ﴾ ﴿٣﴾، بەهۆی ئەووە کە پارێزگاریی لیکردنی کتیبی خوا بەوان سپێردرا بوو، وە بەسەریشیەو چاودێر بوون، واتە: پاراستنی تەوورات بە گێ سپێردراوو؟ بە رەببانییەکان و ئەحبارەکان، لە پێش ئەوانیشدا بە پێغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام) وە بەسەریشیەو چاودێر بوون، ﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُونَ﴾ ﴿٤﴾، وە لە خەلك مەترسین و لە من بترسین، ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ ﴿٥﴾، وە بە نایەتەکانی من نرخیکی کەم مەکرن، واتە: سەودا و مامەلە بە نایەتەکانی من مەکەن، بۆیەش دەفەرموی: ﴿ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ ﴿٦﴾، نرخیکی کەم، مەبەست ئەو نەیه ئەگەر بە نرخیکی زۆربێ قەیدێ ناکات نایەتەکان بفرۆشێ! بەلکو مەبەست ئەو نەیه کە ئەگەر لە بەرانبەری نایەتەکانی خوادا هەر نرخیک وەربگری، هەر کەمە، ئەگەر هەموو دنیا بێ، هەر نرخیک بیخەیه تەرازووی مامەلەکردن بە نایەتەکانی خوا، هەر کەمە، ئەگەر هەموو دنیا بێ، مەبەستی ئەو نەیه، ئەگەرنا ئەو مەفهومی موخالەفەکەى لێردا وەرناگیرێ، یانی بگوترێ: خوا دەفەرموی: بە نرخى کەم نایەتەکان مەفرۆشن، کەواتە: ئەگەر بە نرخى زۆریان بفرۆشین قەیدێ ناکات! وانیە، بەلکو واتە: نایەتەکانی من بە هەموو دنیا مەدەن، هەموو دنیا بە بەرانبەر نایەتەکانی مندا وەربگری، هەر کەمە، جا لێردا خواى پەرودرگار نامازە دەکات بە دوو هۆکار، ئەوانیش ترسو و برسەن، ﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ﴾ ﴿٧﴾

وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَآئِنِي ثَمَنًا قَلِيلًا ﴿۴۴﴾، واتہ: نہ لہ ترسان نہ لہ برسان دہست لہ

نایین و بہرنامہ و یاسای شہریعہتی من ہہلمہگرن، ﴿۴۵﴾ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ

اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿۴۶﴾، وہ ہہر کہسیک حوکم نہکات بہوہی کہ خوا

ناردووہتہ خوار، ئا ئہوانہن کافران، لیردہدا "وہک دواہی لہ مہسہلہ گرنگہگاندا

باسی دہکہین" مشتومری زور لہنیو زانایاندا ہہیہ، کہ ئایا مہبہست لہم نایہتہ تہنیا

جوولہکہگانہ؟ یاخود مسوئلانانیش دہگریتہوہ؟ وہ پاشان حوکمرانانی مسوئلانان،

کامانہ دہگریتہوہ؟ وہ ئایا ہہر کہسیک لہ یہک مہسہلہشدا لابادات، دہیگریتہوہ؟

یاخود بہس ئہوانہی کہ شہریعہتی خوا بہگشتی رہفز دہکہن؟ ئہوہ دواہی لہ مہسہلہ

گرنگہگاندا باسی دہکہین، لیردہدا بواری ئہوہ نیہ کہ ہہقی خوئی بہ تہواویی بدہینی،

ننجا خوا ﴿۴۷﴾ بہردہوام دہبئو دہفہرموی: ﴿۴۸﴾ وَكُنْبَنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ

وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ

قِصَاصٌ ﴿۴۹﴾، وہ لہویدا لہسہرمان نووسیوون، لہ کویدا، راناوہکہ بو کوئی دہچی؟ بو

تہورات، لہ تہوراتدا لہسہر ئہوانمان پیویست کردبو، لہسہرمان نووسیوون، نہفس بہ

نہفس، کہسیک بہ ناہق کہسیک بکوژی، دہکوژی تہوہ، وہ کہسیک چاوی کہسیک

کویر بکات کویر دہگریتہوہ، ئہگہر چاوی راستی بی چاوی راستی، ئہگہر چاوی

چہپی بی، چاوی چہپی، وہ ئہگہر ہہردوو چاوی بن، ہہردوو چاوی، وہ ئہگہر کہسیک

لووتی کہسیک ہہری، یان وای لی بکات ہہستی بو نکردنی نہمین، بوئی ہہیہ وای

لیبکاتہوہ، وہ گوئی بہ گوئی، ئہگہر یہکیک گوئی کہسیک بقرتین، ننجاکہم بی یان

زور، بابای گوئی قرتا و بوئی ہہیہ ہہمان شت لہ بہرانبہرہکہی بکاتہوہ، وہ ددان بہ

ددان، چ ددانیکہ، ئہو ددانہ، ﴿۵۰﴾ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ﴿۵۱﴾، برینہکانیش توئن، دیارہ

ئہگہر برینیک ئیسقانہکہی تیدا شکابی، یان گہیبیتہ سہر ئیسقان، بوئی ہہیہ

ئہو برینہی تیبکاتہوہ، ﴿۵۲﴾ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ ﴿۵۳﴾، ہہر کہسیک

بیکاتہ خیرو چاکہ، ئہوہ بو ئہو دہبیتہ مایہی سہرانہوہ، واتہ: ئہگہر کہسیک لہلایہن

کەسێکەو دەستدریژی کرایە سەر خزمیکی و کوژرا، یان خووی چاوی کویر کرا، یان لووتی، دەستی شکا یان بر، لاقی بر یان شکا، یان برینی تیکرا، هەرچی بوو، گوتی: لەبەر خوا دەتەخشم، ئەو بەوی دەبێتە مایە سەرانهوی گوناھی، بەلام ئەگەر گوتیشی تۆلەم دەوی، هەقی تۆلەشی هەیه، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ

اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، وە هەر کەسێک دادوهریی و حوکم نەکات بەو کە خوا ناردووێتە خوار، ئا ئەوانەن ستمکاران، هی پیشی فەرمووی: ئەوانەن کافران، ئەمەیان دەفەرمووی: ئەوانەن ستمکاران، چونکە هی پیشی باسی ئەو دەبوو کە ئایا شەرعیەتی خوای قبوولی کە، یان قبوول نیە؟ لە ترسی خەلک و لەبەر تەماع دەست لە شەرعیەتی خوا هەلەدەگرێ، یان هەلناگرێ؟! بەلام لەمەدا باس باسی هەقی خەلکە، ئاشکرایە هەر کەسێک شەرعیەتی خوا لە ترسان یان لە برسان دەست لێ هەلەبگرێ بە کافر دادەنرێ، بەلام هەر کەسێک هەقی خەلک پیشیل بکات،

ستمکار دەردەچێ، ئنجا دەفەرمووی: ﴿وَقَفِينَا عَلَىٰ ءَاثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، وە بە شویناندا عیسی کورپی مەریەممان نارد، واتە: بە دواي ئەو پیغمبەرانی

پیشوودا عیسامان نارد، ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾، لە حالیکدا بەراستدانهی ئەو تەوراتە بوو کە لە پیش دەستیەو بوو، ئەو تەوراتە کە لە پیش ئەودا نێردرابوو، عیسا علیە السلام ئەو تەوراتە بە راست دادەنا، ﴿وَأَتَيْنَاهُ

الْإِنْجِيلَ﴾، وە ئینجیلیشمان پێدا، عیسا تەوراتی بە راست دادەناو تەوراتیش لەبەردەستیاندا بوو، بەلام خوای کاربەجی ئینجیلیشی پێدا، بۆئەوێ ئەو شتانە جۆولەکەکان تێیاندا کەوتبوونە راجیایی یەوە لە تەورات دا، بۆیان روونبکاتەو، وەدە فەرمووی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ

بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۗ ﴿١٣﴾ الزخرف، واتە: وە کاتیک عیسا بە بەلگە ئاشکرایەکانەو هاتە لایان، گوتی: حکمەتم بۆ هیناون، وە بۆئەوێ هەندیک لەوێ کە ئیو تێیدا کەوتوونەتە راجیایی، بۆتان روون بکەمەو، دەجا

پاریز لە خوا بکەن و فەرمانبەرییم بکەن. وە هەندیک یاسای تازەش کە سەر دەمی عیسا سەلامی خوای لیبی دەپخواستن، نێردرابوونە خوار لە ئینجیلدا، ﴿وَأَتَيْنَاهُ

الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ﴾، وە ئینجیلمان بە عیسا دابوو، کە پێنمای تێدابوو، وە رووناکیی تێدابوو، پێنمای "وہک گوتمان" دەگونجی مەبەست پێی لایەنی بووناسیی، جیہانبینی، و، عەقیدە و رەوشت و ئاکاربی، وە رووناکیی دەگونجی مەبەست پێی لایەنی حەلال و حەرام و ئەمرو نەہی و بەرنامەکانی ژیان بی، ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾، وەک چۆن عیسا تەوہراتیک کە لە پیش دەستی ئەودا نێردراو بوو، بە راستی دەزانی و بە راست دانەری تەوہرات بوو، ئینجیلیش کە بە عیسا درابوو، ئەو ئینجیلەش دیسان تەوہراتی بە راست دادەنا، لە ہەردووکیان دا دووبارە کراوہتەوہ، ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾، وشەى (ہدی) جارێکی دیکەش دووبارە بۆتەوہ، واتە: وە پێنمای و ئامۆژگاریی بوو بۆ پارێزکاران، لە کۆتایی دا دەفەر موئ: ﴿وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾، وە با خاوەنانی ئینجیل، (واتە: نەصرانییەکان) دادوہریی بکەن بەوہی کە خوا تێیدا ناردوویەتە خوار، با حوکمرانیی پێ بکەن، دیارە ئینجیلیش تەوہرات بە راست دەزانی، کەواتە: پابەندبن بە تەوہراتیشەوہ، بۆیە ئیستا تەوہرات و ئەو کتیبانەى دیکەى لەگەڵینی و ہەر چوار ئینجیلەکان و نامەکان ہەموویان لە دوو توئی کتیبیک دان بەناوی (الکتاب المقدس) ئینجیلەکانیش لە نێو حەفتا ئینجیلدا چواریان لێ ہەئبژاردوون، بۆیە ئەوہی ئەہلی ئیسلام ہەیەتى کەس نیەتى، کاتیک (پەیمانى کۆن) و (پەیمانى نوئ) دەخوینیەوہو لەگەڵ قورئان بەراوردیان دەکەى، ئاسمان و پێسمانیان بەینە، ہەئبەتە نالین ئیستا لە تەوہرات و ئینجیلدا ہیچ قسەیەکی خویان تێدا نەماوہ، بەلام ہەئو پەئو گۆرانکاریی زۆریشیان تێدا کراوہ، وە بەراستی کە لەگەڵ قورئاندا بەراوردیان دەکەى، وەک گوردەواریی خۆمان دەئین: ہەر خویان یەکە!!

نَجِيا خـوا دەفـهـرمـوئـى: ﴿ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ

الْفٰسِقُونَ ﴾، وه ههر كهسێك حوكم نهكات بهوهی خوا ناردووێهته خوار، ئا ئهوانه ن لارپیان، جاری یه كه م فه رمووی: ئا ئهوانه ن كافران، جاری دووهم فه رمووی: ئا ئهوانه ن سته مكاران، ئه مجاره ده فه رموئى: ئهوانه ن لارپیان، وهك باس مان كرد له بهرئه وهی جاری یه كه م باس باسی ئه وهیه كه بهرنامه و ئایاته كانی خوا بهیڵدرینه وه، یا خود له ترسان و له برسان وه لابنرین و، له ژیر فشاری ترس و بیم و بهرژه وهندیی دا، ده ستیان لى هه لبگیرى؟! بۆیه له ویدا ده فه رموئى: ههر كهسێك حوكم نهكات بهوهی كه خوا ناردووێهته خوار، ئهوانه ن بیپر و، چونكه كهسێك ده ستبهرداریی دینی خوابی له ترسان و له برسان، مانای وایه بیپر وایه، به لام ئه وهی دیکه، چونكه باس باسی تۆله بوو، دیاره ههر كهسێك حوكم نهكات به دینی خوا، له بواری هه ق و مافی خه لكدا، ئه وه سته می كردوه، لی ره شدا كه باس باسی ره وشت و ئه ده بو و ره فتار و لایه نی مه عنه و ییه، ههر كهسێك له و رو وه له وه حى خوا لابدا ت، ئه وه تووشی لارپى بوون و گونا هباری ده بى.

چەند مەسەلە یەکی گەرنەگ

مەسەلە یەكەم: كە دەفەر موئ: ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ ﴾، بۆ زانیاریتان: خاوەن کتێبەکان، واتە: جوولەکەو نەصرانییەکان ئیستا یەك کۆمەلە کتێبیان هەیە، هەموویان لە ژێر ناوونیشان، یاخود لە نیو دوو بەرگی کتێبی پیرۆز (الکتاب المقدس) دا کۆدەبنەو، ئەو (الکتاب المقدس) ه، کە بە ئینگلیزی (Holy book) ی پێدەلێن، ئەو دەبێتە دوو بەش: (پەیمانی کۆن) و (پەیمانی نوێ)، پەیمانی کۆن، تەوراتی تێدا یە، لەگەڵ چەند کتێبیکی دیکە بۆ وینە: زەبووری داوود، سروودەکانی داوود، پەندو حیکمەتەکانی سولەیمان، وە باسی عیسیقیال و دانیال و باسی کۆمەلێک کەسایەتی دەکات، کە دەلێ ئەوانە پیغەمبەر بوون، هەر وەها باسی زەکەریا و یەحیاش دەکات، وە پەیمانی نوێش چوار ئینجیلەکان و نامەکانی بۆلصی تێدان، ئنجا وەك چۆن قورئان سوورەت سوورەتە، تەوراتیش ئاوا چەند (سُورَة) یكە، وەك: (سُورَة التکوین)، سُورَة التثنیة، سُورَة الخروج، سُورَة اللاوین، سُورَة العدد)، ئنجا هەر (سُورَة) یك چەند (إصحاح) یكە، وە هەر (إصحاح) یكیش چەند نایەتیكە، وەك چۆن ئیمە دەلێن: قورئان (١١٤) سوورەتە و هەر سوورەتەش چەند نایەتیكە، خوا دەفەر موئ: ئیمە تەوراتمان ناردۆتە خوار، پێنمای و پووناکی تێدا یە، وەك پێشتریش باسم کرد، ئەو دوو وشە یە هەندێک لە زانیان دەلێن: ئەوانە وشە ی هاوواتا (مُترادف) ن، واتە: بێژەگەیان لێک جیا یە، بەلام ماناگەیان یەگە، بەلام من پیموایە وشە ی: (مُترادف) لە قورئاندا هەر نیە، وە هەر وشە یە مانایەکی سەربەخۆی خۆی هە یە، (هُدی) واتە: پێنمای، (نور) یش یانی: پووناکی، ئینسان لە ژیا نی دا پێویستی بە دوو شان هە یە: بووناسی، کە تێبگات ئینسان چی یە؟ بوونەوەر چی یە؟ لە کوئ هاتو؟ بۆچی هاتو؟ بۆ کوئ دەچیتەو؟ کئ هی ناویەتی؟ دەبئ چی بکات؟ چۆن بکات؟ ئەو پێی دەگوترئ: بووناسی (معرفة الوجود)، وە ئیمان و عەقیدە لیروە سەرچاوە دەگری، ئەو لە لایەك، بەلام و پرا ی ئەو ئینسان پێویستی ش ی بە بەرنامە یەك هە یە، کە پێی بلئ: حەلال چی یە؟ حەرام چی یە؟ چاکە چی یە؟ خراپە چی یە؟ راست چی یە؟ چەوت چی یە؟ چی بکات؟

چۆنی بکات؟ لە چوارچێوەی خودی خۆیدا، لە چوارچێوەی خێزاند، لە چوارچێوەی گۆمەلدا، لە چوارچێوەی دەولەتدا، لە گەل میللەتانی دیکەدا چۆن مامەلە بکات؟ ئەوەش پێی دەگوترێ: رۆوناکیی، بۆیە من پێموایه: (هەدی) واتە: بووناسیی و عەقیدە، وە (نور)یش واتە: حەلال و حەرەم و چاکە و خراپە و ئەو یاسایانەى شەریعەت کە خوا ناردوونیه خوار.

مەسەلەى دووهم: کە دەفەرموی: ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ

هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ﴾، پێغەمبەرانیك (عليهم الصلاة والسلام) کە

ملکە چبوون، بەو تەووراتە حوکمیان دەکرد، بۆ کى ملکە چبوون؟ بۆ خوا، ئەدى

حوکمیان بۆ کى پێدەکرد؟ دەفەرموی: ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾، لە نێو جوولەکەکاندا

حوکمیان پێدەکرد، ﴿وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ﴾، وە مشوورخۆرەکان و زاناگانیان

ئەوانیش ئیشیان بە تەورات دەکرد، لە نێو جوولەکەکاندا، لێردا پرسیاریک دیتە

پێش: ئیسلام واتە: ملکە چیی، لێردا خواى بالأدەست دەفەرموی: ﴿يَحْكُمُ بِهَا

النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا﴾، پێغەمبەرانیك (عليهم الصلاة والسلام) کە

ملکە چبوون حوکمیان بە تەورات دەکرد، ئەو پێغەمبەرانیە مسوڵمان بوون،

ملکە چبوون، جا توێژەرەوانى قورئان دەلێن: ملکە چبوون بۆ خوا، شتیک نیه

پێغەمبەرانی پى مەدح بکرین، چونکە مسوڵمانیكى سادەش بۆ خوا ملکە چە،

ئەدى وەلامى ئەمە چییە؟ توێژەرەوان زۆر شتیان گوتو، بەلام من پێموايه،

وشەکانى ئیمان، ئیسلام، تەقوا، عیبادەت، ئیحسان، پشت بە خوا بەستن

(توکل)، ئەوانە هەموویان تەنیا یەك پلەیان نیه، بەلکو هەر کامیک لەوانە،

چەندان پلەى هەیه، وە ئیسلامەتیى و ئیمان و تەقوا و عیبادەت و ئیحسان و

پشت بە خوا بەستن پێغەمبەرانی (عليهم الصلاة والسلام) جیابوون، لە هی

خەلکی دیکە، لێردا کە دەفەرموی: ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا﴾،

پێغەمبەرانیك کە ملکە چبوون بۆ خوا حوکمیان پێدەکرد، ملکە چیی پێغەمبەرانی

(عليهم الصلاة والسلام) لووتكەى ملكەچییە بۆ خوا، بەلام ملكەچیی خەلكى دیکە لە قەدەر خۆیانە، بۆیە خۆای بەرز نەك هەر لیڤرە، بەلكو لە سوورپەتی (البقرة) دا دەربارەى ئیبراهیم دەفەرموئى: ﴿ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ لَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ (١٣٠) إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾، واتە: كاتێك پەرودرگارى پى فەرموو: ئیسلام ببە، ملكەچبە، (ئیبراهیم) گوتى: ملكەچبووم بۆ خۆای پەرودرگارى جیهانیان. دیارە ملكەچیی ئیبراهیم سەلامى خۆای لى بى، كە (خلیل الله) یە لە لووتكەى ملكەچیی دایە بۆ خوا، كەواتە: وشەى (أسلموا) هەر لەسەر مانای خۆپەتی بەلام ملكەچیی پیغەمبەران لە قەدەر خۆیانە، هی خەلكى دیکەش لە قەدەر خۆپەتی، هەرودها ئیمان و تەقواو تەزكیەو باقى سیفەتەكانى دیکەشیان بە هەمان شیوەیە.

ئنجأ كە دەفەرموئى: ﴿ لِلَّذِينَ هَادُوا ﴾، واتە: حوكمیان بە تەوڤات دەكرد، بۆ جوولەكان، هەلبەتە تەوڤات تاییبەت بوو بە گەلى جوولەكەو، وە بۆ زانیاریتان دینی جوولەكە دینیكى داخراو، وەك دینی یەزیدیەكان، كەس دەعوەت ناكەن، جوولەكە بانگەواز ناكەن خەلك بەكەنە جوولەكە، هەرودها یەزیدیەكانیش كەس ناكەنە یەزیدی، لەبەرئەوویە ئەوانە هەر لییان كەم دەبى و لییان زیاد نابى، ئەگەرنا جوولەكە میژوووەكەیان نزیكەى سى هەزارو پینج سەد سألە، ئایا دەبوایە ئیستا هەر ئەوئەندەبن؟! ڤەنگە لە هەموو دنیا ژمارەیان بگاتە بیست ملیۆنێك كەمتریان زیاتر، ئەو دەوڤوبەرە، بەلام دەبووایە زۆر زیاترین، بەس لەبەرئەووی دینیكى داخراو، لییان دەبیته مسوئمان، دەبیته نەصرانى، یان دەچنە سەر دینی دیکە، بەلام لییان زیاد ناكات، چونكە ئەوانە ڤروایان بە پاكی ڤەچەلەك و خوینی خۆیان هەیه و دەلین: نابى كەس تیکەل بە ئیمە ببى، ﴿ وَالرَّبَّانِيُونَ وَالْأَجْبَارُ ﴾، هەندیک گوتووینانە: ڤەببانی زانای نەصرانین، ئەحباریش زانای جوولەكەكانن، بەلام لەڤاستییدا وانیه، وەك من لە بەرگی دووهمى ئەم تەفسیرەدا لە سوورپەتی (آل عمران) دا بە تەفصیل باسەم كەردو، لەو

شونەدا کە دەفەرموی: ﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ

وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ

بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧١﴾ ، پەبەیانیی واتە:

مشوورخۆر، بەرپرس، ولات هەئسوورپنەر، ئنجا (أخبار) یش کە کۆی (حبر) ه^(١)،
واتە: زاناو شارەزا، رینماییی خەلک دەکات، بەلام مشوورخۆر نیە، جا مەلای
گەورە کۆیی هەزار پەحمەتی لئ بئ، قسەیی جوانی هەن، لە یەکیک لە
قسەکانی دا دەئیی: (مەلای وایە لەسەر دەفتەری دەولەتت بۆ تەشکیل دەکات،
بەلام چوار نەفەرانی تەسلیم بکە، ناتوانئ نانیان بداتئ و سەرۆبەریان بکاو
ئیشیان راپەرپنئ) مشوورخۆردن جیایە لە قسەکردن، کوردهواریی خۆشمان
دەئین: (ئیشکەرت بمرئ، بەس مشوورخۆرت نەمرئ) زۆر کەس دەزانئ ئیشئ
بکات، بەلام کەم کەس دەزانئ مشووری بخوات، زۆر کەس دەتوانئ زانابئ و قسە
بکات و نایەت و حەدیسان بپنئ، بەلام کەم کەس دەتوانئ ئەو نایەت و حەدیسانە لە
شوینی خۆیدا دابنئ، وە خەلکیان لەسەر پەروەردە بکات، کۆمەلگا دروست بکات و
خەلک بگۆرئ، ئەو بە هەموو کەس ناکرئ، (الرَبَّانِيُّونَ) ئەوانەن کە مشوورخۆرن،
بە زانیارییەکیان خەلک دەگۆرن، تەگبیرو سەرپەرشتی کاروباری خەلک دەکەن،
بەلام (الأخبار) زانیان و شارەزایان، بەلام مەرج نیە، رابەر و مشوورخۆربن.

مەسەلەیی سێیەم: کە دەفەرموی: ﴿ بِمَا أَسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا

عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ﴾ ، بە هۆی ئەووە کە پارێزگاریی لیکردنی کتیبی خویان

پئسپێردرابوو، وە بەسەرشییەووە چاودێر بوون، لێردا شتیکمان بۆ دەرەگەوئ،
خوا پاراستنی تەووراتی بە کئ سپاردووە؟ دیارە بە پەبەیانییەکان و بە ئەخبار،
زانیان و مشوورخۆرانی جوولەکە، بەلام پاراستنی قورئانی بە کئ سپاردووە؟ بە

خۆی، وەک دەفەرموی: ﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ الحجر، واتە:

(١) المعجم الوسيط، ص ١٥١، وشە (حبر)، یان (حبر) بە (أخبار) و (حبر) یش کۆدەکریتەووە.

ئىمە خۇمان قورئانمان دابەزانىدو، وە خۇشمان پارىزەرىنى، ئنجا تەماشبا بىكەن! شتىك ئىنسان بىپارىزى لى قەدەر خۇى دەپپارىزى، شتىكىش خوا بىپارىزى لى قەدەر خۇى دەپپارىزى، تەوراتىك كە پاراستنى بە رەببىانىيەكان و ئەحبار سىپىردابوو، ئەو وە بۇخۇتان دەبىبىنن، چۇن دەستكارى كراوو و گۇپىدراوو، قورئانىش كە خوا بۇخۇى بە ئەستۇبەو و گرتو و بىپارىزى، ئەو و تە ماشبا دەكەين نەك و شەيەك پىتىكىشى لى نەگۇپاوو و دەستكارى نەكراوو، ئەو و ش جىاوازى نىوان قورئان و كىتەبەكانى دىكەى خوايە، ئەگەرنا ھەموويان ھەر فەرمايشتى خوا بوون، چونكە جارى واپە ھەندى مسولمان لىبەر دەمارگىرى بۇ مسولمانەتى، ئەگەر ئاگای لىخۇى نەبى، كە باسى تەورات و ئىنجىل و زەبوورو صوحوف دەكات، وا دەزانى ئەوانە لى خوار قورئانەو و نەخىر ھەموويان لى يەك ئاست دان، لىو رپوو وە كە فەرمايشتى خوان، بەلام ئەو كىتەبە، خواى كاربەجى بۇ قۇناغىكى دىكە و ھەلومەرجىكى دىكە و مىللەتانىكى دىكە ناردوونى، پاشان دەستكارىش كراون و گۇپىدراووشن، ئەگەر وەك خۇشيان مابانەو و ھەر باش بوو، بەلكو وەك خۇشيان نەمانەو و، بۇيە ئەگەر وەك خۇشيان مابانەو و نەشگۇپىدرابان، بۇ ئىستا بەكەلك نەھاتبان، عەجايىب نەبوو، چونكە خواى زاناو شارەزا بۇ ئىستای نەفەرموون، بەلكو بۇ ھەزاران سال لىمەو پىشى فەرموون، ئەگەرنا لىو رپوو وە كە فەرمايشتى خوان، وەك يەكن، بۇيە لى سوورەتى

(البقرة) دا خواى پەروردگار بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿ قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ

وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا

أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ

لَهُم مُّسْلِمُونَ ﴿۱۳۶﴾، واتە: بلىن: پروامان بە خوا ھىناوو، بەو كە بۇ لامان

نىرراووتە خوار، وە بەو كە بۇ لى ئىبراھىم و ئىسماعىل و ئىسحاق و يەعقوب و نەوەكانى نىرراووتە خوار، وە بەو كە بە مووسا و عىسا دراوو، بەو كە بە سەر جەم پىغەمبەران دراوو، لى پەروردگار يانەو، جىاوازى ناخەينە نىوان ھىچ كاميانەو، وە ئىمە بۇى ملكەچىن.

كەواتە: مسولمان كراوھىيە بە رووى ھەموو خاوەن ئايىن و خاوەن كىتەبە ئاسمانىيەكاندا، ئەگەر كىتەبەكەشيان گۆردرابى، دەلىين: مادام ئىدىيەى ئەو دەكەن كە كىتەبىكتان لە خواو لە ئاسمانەو بە دابەزىو، بەو جۆرە مامەلەتان لەگەل دەكەين كە خاوەن كىتەبى ئاسمانىين، بەلكو بە رووى ھەموو خاوەن فىكرەيەكى دىكەو، وەك بەشەر كە خوا رىزى لىناو، بەلام ديارە ئەوانەى كە كىتەبى ئاسمانىيان لەبەردەست دايە، لە شەرىعەتى ئىسلامدا ئىمتىيازىان پىدراو، ژن و ژن خوازىان لەگەلدا دروستەو، سەربراوىان دەخورى و خواردنىان دەخورى، تىكەلىي زياتريان لەگەل دەكرى.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەرموى: ﴿فَلَا تَخْشَوْا الْكَاسَ وَأَخْشَوْا وَلَا تَشْتَرُوا

بِأَيَّتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾، ديارە كاتى خوى خاوى پەروەردگار ئاواى بە جوولەكەكان فەرموو، بە رەببانىيەكان و ئەخبارى فەرموو: لە خەلك مەترسىن و لە من بترسىن، وە بە ئايەتەكانى من نرخىكى كەم مەكرن، ئنجا ئايا بۇچى دەفەرموى نرخى كەم؟ چونكە ئىنسان ھەرچى لە بەرانبەر دىنى خوادا وەربگرى، ھەر كەمە، ئەگەر ھەموو دىناش بى، خاوى دادگەر بۇ خوى زاناو شارەزايە بە ھەموو شتىك، دەزانى كە لادان لە جادەى شەرىعەت لەلايەن زانايانەو، لەلايەن مشوورخۆرانى مسولمانان و ئەھلى دىنەو، ھەمىشە يان لە ترسانە، يان لە برسانە، بۇيە دەفەرموى: لە خەلك مەترسىن، لە من بترسىن، وە لەبەر تەماع و چاوچنۆكىي و دىنا وىستىي، لە رووى ئابوورىي يەو، ئايەتەكانى من بە نرخىكى كەم مەگۆرنەو.

مهسهلهی پینجهم:

پرای زانیان له باره ی حکمرانیک و ه که حکم به شریعت ناکات

که دهفه رموی: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾،
دیاره زانیان دهر باره ی نهو رسته یه و نهو دوو رسته یه ی دیکه ش، که دهفه رموی:
﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ ﴿ ۴۵ ﴾ ﴿ وَمَنْ لَّمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴾ ﴿ ۴۷ ﴾ زور قسه یان کردوه،
ئیمه سه رته تا قسه گانی نهوان دینین، دواییش چیمان پی راست بوو
دهیخهینه روو:

هه لیه ته زور به ی تهفسیره کان نامازه یان به راجیایی زانیان کردوه، له
تهفسیر کردنی نهو سی نایه ته دا، به تایبه تی یه که م که دهفه رموی: ههر که سیك
حوکم نه کات به وه ی که خوا ناردوویه ته خوار، نا نهوانه ن بی پروایان، وه نهو
تهفسیرانه ی من سه رنجم داوون، زورن، به لام نهوانه یان که تا رادده یه ک راجیایی
زانیان یان باش خسته ته روو، نه م پینجه ن:

- ۱/ (التفسیر الکبیر) ی (فخرالدین الرازی)، بهرگی (۶) لاپه ره (۵۶۶).
- ۲/ (الجامع لأحكام القرآن) ی (القرطبی) بهرگی (۶) لاپه ره (۱۶۷ - ۱۶۸).
- ۳/ (روح المعانی) ی (الآلوسی) بهرگی (۳) لاپه ره (۴۴۳ - ۴۴۴).
- ۴/ (محاسن التأویل) ی (جمال الدین القاسمی) بهرگی (۴) لاپه ره (۲۱۵ - ۲۱۶).
- ۵/ (التحریر والتنویر) ی (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) بهرگی (۳) لاپه ره (۲۱۱ - ۲۱۲).

من هه‌ولدهدم سه‌رته پوخته‌ی قسه‌ی زانیان دهرباره‌ی ئه‌و سی نایه‌ته بینم، وه دوایش بیروراو بوچوونی خوّم له حه‌وت کورته خالدا ده‌خه‌مه‌روو:

ئیستا به پیوستی ده‌زانم ئه‌م روونکردنه‌وه‌یه‌ی (فخرالدین الرازی) بینم که له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا به ناوی (التفسیر الکبیر)^(۱) که به (مفتاح الغیب) به نوابانگه، هی‌ناویه‌تی، رای زانیان به‌گشتی دهرباره‌ی ئه‌م رسته قورئانییه، ده‌کاته پینج (۵) را، وه له‌و پی‌نجه‌ش چوار رایان به بهییز ده‌زانئو، یه‌کیکیان هه‌لده‌بژیری، ده‌ئێ: ﴿ **وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ** ﴾ ﴿ ۴۴ ﴾

الأول: أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ نَزَلَتْ فِي الْيَهُودِ فَتَكُونُ مُخْتَصَّةً بِهِمْ، وَهَذَا ضَعِيفٌ لِأَنَّ الْإِعْتِبَارَ بَعْمُومِ اللَّفْظِ لَا بِخُصُوصِ السَّبَبِ، وَمِنْهُمْ مَنْ حَاوَلَ دَفْعَ هَذَا السُّؤَالِ، فَقَالَ الْمُرَادُ (وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ مِنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ سَبَقَ ذِكْرُهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ)، وَهَذَا أَيْضًا ضَعِيفٌ، لِأَنَّ قَوْلَهُ وَمَنْ ﴿ **وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ** ﴾ كَلَامٌ أَدْخَلَ فِيهِ كَلِمَةٌ (مَنْ) فِي مَعْرَضِ الشَّرْطِ فَيَكُونُ لِلْعُمُومِ، ثُمَّ زِيَادَةٌ فِي النَّصِّ وَذَلِكَ غَيْرُ جَائِزٍ.

الثاني: قَالَ عَطَاءٌ هُوَ كُفْرٌ دُونَ كُفْرٍ، وَقَالَ طَاوُسٌ: لَيْسَ بِكُفْرٍ يَنْقُلُ عَنِ الْمَلَّةِ كَمَنْ يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَكَأَنَّهُمْ حَمَلُوا الْآيَةَ عَلَى كُفْرِ النُّعْمَةِ لَا عَلَى كُفْرِ الدِّينِ، وَهُوَ أَيْضًا ضَعِيفٌ، لِأَنَّ لَفْظَ الْكُفْرِ إِذَا أُطْلِقَ انْصَرَفَ إِلَى الْكُفْرِ فِي الدِّينِ.

الثالث: قَالَ ابْنُ الْأَثَرِيِّ: يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ الْمَعْنَى ﴿ **وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ** ﴾، فَقَدْ فَعَلَ فِعْلًا يَضَاهِي أَعْمَالَ الْكُفْرِ، وَيُشْبِهُ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ الْكَافِرِينَ، وَهَذَا ضَعِيفٌ أَيْضًا لِأَنَّهُ عَدُولٌ عَنِ الظَّاهِرِ.

الرابع: قَالَ عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنِ يَحْيَى الْكِنَانِيُّ: قَوْلُهُ: ﴿ **بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ** ﴾، صِيغَةٌ عُمُومٌ فَقَوْلُهُ: ﴿ **وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ** ﴾، مَعْنَاهُ مَنْ أَتَى بِضِدِّ حُكْمِ

قسەیه‌که له باسی مەرج دا، (مَن)ی خراوەتە سەرئ، کەواتە: واتاکە‌ی گشتییە، پاشان ئەو زیاده تێدا تەقدیر کرانە‌ی ئەو نایەتەش، هیچ پاساویکی بۆ نیە و دروست نیە.

پای دووهم: (عطاء) گوتووێهەتی: مەبەست له کوفر لیڤه‌دا (هُوَ كُفْرٌ دُونَ كُفْرٍ)ه، واتە: مەبەستی پێ کوفری گچکە‌یه، نەك کوفری گەورە، (کوفری گچکە واتە: گونا‌ه‌باریی)، وە طاووس گوتووێهەتی: ئەو کوفریك نیە ئینسانی پێ له دین بچیتە دە‌ئ، وەك کەسیك که کوفر به خواو به پۆزی دوایی دەکات، جا (فخر الدین الرازی) دە‌ئ: وا دیتە پێش چا و ئەوان ئەو وشەیان به کوفرا‌نی نیعمەت، لیڤه‌دا وەتە‌وه.

منیش دە‌ئیم: {بە‌لام ناشگونجی مەبەستیان پێی کوفرا‌نی نیعمەت بی، وەك ئیمام فەخرەددینی رازی دە‌ئ و ئەو ئە‌گەرە‌ی دانا‌وه، بە‌ئکو مەبەستیان هەر ئەو کوفرە‌یه، کە به مانای گونا‌ه (معصية)ه، چونکە له فەرمایشتە‌کانی پیغە‌مبە‌ری خواشدا ﷺ هەندئ له گونا‌هه گەورە‌کان به کوفر ناوبرا‌ون، بۆ وینە ئەم فەرمووده: ﴿اِنَّتَّانَ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: الطَّعْنُ فِي النَّسَبِ، وَالنِّيَاحَةُ عَلَى الْمَيِّتِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (١٠٤٣٨)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (٦٧) وَأَبُو عَوَانَةَ بَرَقْم: (٦٤) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ}، واتە: تانە‌و تەشەر دان له رە‌جە‌له‌ك و شینگیرا‌ن له‌سەر مردوو، کوفرن، واتە: سیفە‌تی کافرا‌ن} ^(١)، دە‌ئ: بە‌لام ئەو راپە‌ش بی‌هیزه، چونکە وشە‌ی کوفر کاتێک به رە‌هایی دئ، یە‌گسەر مەبەست پێی کوفره له دیندا، نەك مەبەست پێی گونا‌هی گەورە، یان کوفرا‌نی نیعمەت بی.

پای سێ‌یه‌م: (ابْنُ الْأَنْبَارِيِّ) که یە‌کی‌که له زانایان، گوتووێهەتی: دە‌گونجی مەبەستە‌که ئاوابی، واتە: هەر کەسیك حوکم نە‌کات به‌وه‌ی خوا نار‌دووێهە‌ته خوار، ئە‌وه کرده‌وه‌یه‌کی کرده‌وه‌ك کرده‌وه‌ی کافرا‌ن، له‌بەرئ‌ه‌وه‌ وەك کافرا‌ن دە‌چئ. دە‌ئ: دیسان ئەو راپە‌ش بی‌هیزه، چونکە لادانە له پ‌وا‌له‌تی وشە‌که به‌بی پاسا‌و.

پای چوارهم: عهبدولعهزیزی کوری یهحیای کینانی گوتوویهتی: که خوی بهرز

ددهرموی: ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، دهلی: نهوه وشهیهکی گشتیه، که ددهرموی:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، واته: هر کهسیک بهرنامهیهک یینی

پیچهوانهی بهرنامهی خوی بهرز بی، له ههموو نهو شتانهدا که خوا ناردوونیه خوری، نهوه نهو کهسه بیپر وایه، بهلام مسولمانی گوناہبار،

(فاسق) له ههموو نهوانهدا که خوا ناردوونیه خوری، پیچهوانهکیان ناهیینی،

بهلکو له بهشیکی دا دیهینی، که بریتیه له کردهوه، بهلام برپا پیبوونی و، دان

پیداہینانی به زمان نهوه له جیی خویتهتی، بویه نهمه نهوه ناگریتهوه، دهلی:

ديسان نهو رایهش بیہیزه، چونکه نهگهر مہبہست لهو نایهته هہرہشهیهکی

تایبہت بووایه له کهسیک که له ههموو شتیکدا پیچهوانهی حوکمی خوا

بجوولیتتهوه، نجا بیگریتهوه، نهوه نهو کاته نهو نایهته که نهو هہرہشهیهی

تیدا هاتوه، جوولهکهانی نهدهگرتتهوه، چونکه جوولهکهکان له یهک حوکمدا

پیچهوانهی شہریعتی خوا جوولانهوه، که نهویش حوکمی سزادانی زیناکهر

بوو، یاخود مہسہلهی خوینی کوژراو، وهک له هوی هاتنه خوارهوهکاندا هہیه.

پای پینجمه: (که نیمام فہخرهددینی رازی نهو رایه هہلدهبژیری) (قَالَ عِكْرِمَةُ:

قَوْلُهُ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، إِنَّمَا يَتَنَاوَلُ مَنْ أَنْكَرَ بَقَلْبِهِ وَجَحَدَ

بِلِسَانِهِ، أَمَا مَنْ عَرَفَ بَقَلْبِهِ كَوْنَهُ حُكْمَ اللَّهِ وَأَقْرَبَ لِسَانَهُ كَوْنَهُ حُكْمَ اللَّهِ إِلَّا أَنَّهُ

أَتَى بِمَا يُضَادُّهُ فَهُوَ حَاكِمٌ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَكِنَّهُ تَارَكَ لَهُ فَلَا يَلْزَمُ دَخُولُهُ

تَحْتَ هَذِهِ الْآيَةِ، وَهَذَا هُوَ الْجَوَابُ الصَّحِيحُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) واته: عیکرہمه

گوتوویهتی: خوا که ددهرموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، مہبہست

پی کهسیکه وپرای نیش پینهکردنی نایهتهکان، به دلش برپای پییان نیه و

به زمانیش نکوولیمان لیدهکات، دهلی: بهلام کهسیک که به دل حوکمی خوا

بناسی و بزانی نهوه حوکمی خویه و پیی راست بی، وه به زمانیش دانی

پیداہینی و بلی: نهوه بهرنامهی خویه و راست و تهواوه، بهلام به کردهوه

پیچهوانهی نهوه رہفتار بکات، نهوه له راستییدا به دل و به زمان حوکمی بهوه

کردووە کە خوا ناردووێتە خوارو، تەنیا بە کردووە وازی لێهێناوە، بۆیە ناچێتە ژێر هەره‌شەیی ئەم نایەتە، وە بە کافر لە قەڵەم نادری، (ئیمام فەخرەددینی رازی دەڵێ:) وە ئەوەش وەلامی راستە و خواش زانارتە.

دیاره منیش تا راددەیهك پشتگیری رایه‌که‌ی ده‌که‌م، به‌لام به‌ته‌واویش نا!!

به‌لام پێش ئەوەی رای خۆم بنووسم، ئەم دەقه‌ دینم، که‌ دەربارە‌ی هۆی هاتنه‌ خوارووە‌ی ئەم سێ نایه‌ته‌ن: ﴿عَنْ حُدَيْفَةَ أَنَّ الْآيَاتِ الثَّلَاثَ ذَكَرَتْ عِنْدَهُ، فَقَالَ رَجُلٌ: إِنَّ هَذَا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَقَالَ حُدَيْفَةُ: (تَعَمَّ الْإِخْوَةَ لَكُمْ بَنُو إِسْرَائِيلَ، إِنْ كَانَ لَكُمْ كُلُّ حَلْوَةٍ، وَلَهُمْ كُلُّ مُرَّةٍ!! كَلَّا وَاللَّهِ لَتَسْلُكَنَّ طَرِيقَهُمْ قَدَى الشَّرَاكِ)﴾ {أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بَرَقَم: (٣٢١٨)، وَقَالَ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ، وَوَأَفَقَهُ الذَّهَبِيُّ} ^(١)، واتە: ئەو سێ نایه‌ته‌ له‌ لای حوزەیفه‌ خوێندراوه‌وه‌ (که‌ باسی ئەوه‌ ده‌که‌ن، که‌ که‌سێک حوکم نه‌کات به‌وه‌ی خوا ناردووێتە خوار، کافر، سته‌مکار، لاری‌ن) پیاویک گوتی: ئەوه‌ دەربارە‌ی جووله‌که‌کان هاتۆته‌ خوار، حوزەیفه‌ش گوتی: به‌نی ئیسرائیل باشترین بران بۆ ئیوه‌، ئەگەر هه‌موو شتیکی شیرین بۆ ئیوه‌بێ، هه‌موو شتیکی تالی‌ش بۆ ئەوان بێ!! (یانی: ئەگەر هه‌ردووکتان پێکه‌وه‌ گوناھیک بکه‌ن، ئیوه‌ له‌سه‌ری سزا نه‌درێن، ئەوان له‌سه‌ری سزا بدرێن، یان ئەوان پێی کافرین، ئیوه‌ش تەنیا پێی گوناھبارین) دوایی گوتی: نه‌خێر سویند به‌ خوا ئیوه‌ش به‌ رپی ئەواندا ده‌رۆن، چون‌ لاسکی نه‌عل رپک به‌ نیو په‌نجه‌کان دادی، ئیوه‌ش رپک به‌ویدا ده‌رۆن، چ سزایه‌ک بۆ وان هه‌یه‌، هه‌مان سزاش بۆ ئیوه‌ هه‌یه‌، (که‌ بێگومان رایه‌که‌ی زۆر جوانه‌).

جا من به‌راستی دوای ئەوه‌ی دەربارە‌ی ئەو سێ نایه‌ته‌، زۆر ته‌ماشای ته‌فسیره‌کانم کرد، گه‌شتمه‌ ئەو قه‌ناعه‌ته‌ که‌ له‌و چه‌ند خاله‌دا ده‌ینووسم، وه‌ شایانی باسیشه‌ کاتی خۆی له‌ به‌رگی چواره‌می (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی)یشدا ئەو رایه‌م خستۆته‌ روو، ئەگەر کتومت واش نه‌بێ، هه‌روه‌ها له‌ به‌رگی (٣)ی کتیبی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، که‌ له‌ زیندانی ئەمریکیه‌کاندا نووسیومه‌، له‌ویشدا باسم کردوه‌:

بەر و راپەر لۆیسم لە بارەى حۆمى كە سىكه وه، كە حۆم بە بەرنامەى خۆاناكات:

١/ ئاشکرایه كه ئەو چوار نایەتە لە سیاقی کدا هاتوون كه باسی جووله كه كان دهكات، وهك له هۆى هاتنه خواره وه كه شدا دياره، كه واته: راسته ئەو نایەتانه له بارهى جووله كه كانه وه هاتوون.

٢/ بەلام بیگومان بەپێى بنچینهى (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى) واته: تايبهتمه نەدبوونی هۆکاری هاتنه خوار، رێگا ناگرێ له گشتگیری واتیه كهى، يانى: ئایهتێك دەر بارهى كافریك، جووله كه یهك، نه صرانییهك هاتۆته خوار، بەلام مانا كهى گشتیه، تايبهتمه نەدبوونی هۆكار رێ ناگرێ له گشتگیربوونی واتا، كه واته: مسوولمانیش دهگریته وه، ئنجا به لای زۆربهى زانایانی شه وه (شَرَعٌ مِنْ قَبْلِنَا شَرَعٌ لَنَا إِذَا حُكِيَ مُقَرَّرًا وَكَمْ يُنْسَخُ) وهك (جمال الدين القاسمي) له (محاسن التأويل)^(١) هیناویهتی، واته: بهرنامه وه شه ریهتی پیغه مبه رانی پێشو وه كه بۆمان دهگری درێته وه، بهرنامهى ئیمه شه به مه رجیک كه بۆمان دهگری درێته وه، وهك دان پێداهیان بۆمان بگری درێته وه وه نه سخ نه کرایه ته وه، لیره شدا خۆای پهروه ردار وا دهفه رموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا

أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾^(٤٤)، ئەگەر گریمان مه به ست پێى نه وانیش بێ، به لام بهرنامهى ئیمه شه، ئەوه رای زۆربهى هه ره زۆرى زانایانه، به لكو من پیموایه ده بوو رای هه موو زانایان وابووایه، بۆچی؟ چونكه وانه بێ خۆای کار به جێ بۆچی به سه رهاتى پیغه مبه ران بۆ ئیمه دهگری ته وه؟ بۆچی له سووره تی (الأنعام) دا دواى ئەوهى ناوی هه ژده له پیغه مبه ران دینی، دهفه رموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَتْهُمْ أَقْدَهُ...﴾^(١٠)، واته:

ئہوانہ کہسانیکن خوا رینمایى کردوون، تۆش بہ دواى رینمایى وان بکہوہ.

کہواتہ: پیغہمبہرى خاتمہ موحہمہد ﷺ خوا مولزہمى کردوہ، کہ بہ دواى ریبازى پیغہمبہران بکہوئ، وہ ئہو بہرنامانہى کہ لہ خواوہش ہیئاویانن بہ مہرجیک بزانین نہگۆرڈراون و نہسخ نہکراونہوہ، لہراستییدا بہ ہی ئیمہش دادہنرین، جگہ لہو حوکمہ شہرعییانہى کہ دہزانین، تاییہتن بہ خہلکی ئہو رۆژگارائوہ بو وینہ: خواى کاربہجى ہہندیئ شتى لہسہر جوولہکہکان

قہدہغہ کردوہ، بہ ہؤى لادان و سہریچییانہوہ، وەك دہفہرموى: ﴿ فِظْلٍ مِّنْ

الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَبَّيْتُ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

النساء، واتہ: بہ ہؤى ستہمکردنى جوولہکہکانہوہ شتى ہہندیئ خوئش و بہ تاممان لى قہدہغہکردن، وہ بہ ہؤى ئہوہ کہ زۆر خہلکیان لہ رپی خوا لادہدا، ئہو گاردانہوہ بووہو جیایہ، بہلام ئہویدیکہ لہ جیى خوئیہتى.

۳/ لہ نیوان رای خہواریح کہ دہیانگوت: (كُلُّ مَعْصِيَةٍ كُفْرٌ) واتہ: ہہر کہسیك گوناہیكى گہورہ بکات پیى کافر دہبى، بہلکو ہہندیکیان فہرقى گوناہى گہورہو گچکہشیان نہکردوہو گوتوویمانہ: ہہموو گوناہیک گہورہیہ، وہ ہہموو گوناہیکیش کوفرہ، لہگہل ئہو رایہى مورجیئہدا کہ گوتوویمانہ: (لَا كُفْرَ إِلَّا الْكُفْرَ الْإِعْتِقَادِي وَاللِّسَانِي)، واتہ: ئینسان تہنیا کاتیك کافر دہبى، کہ بہ دل کافرہبى و بہ زمان دانى پیدابینى، بہلام کردوہوى خراپیان بہ کوفر دانہناوہ، گوتوویمانہ: کردوہو بہشیک نیہ لہ ئیمان، وہ ئینسان ہہرچہندہ گوناہان بکات، ئیمانہکہى زہرہرى پیناگات: (لَا تَضُرُّ مَعَ الْإِيمَانِ مَعْصِيَةٌ) بہلئ دہلین: لہ نیوانى ئہو دوو رایہدا، ہی خہواریح کہ تیان پہراندوون، مورجیئہش کورتیان ہیئاوہ، رای راست ئہوہیہ: کہ ہہموو گوناہیک کوفر نیہ، وەك خہواریح دہلین، بہلکو ہہندیك لہ گوناہہکان کوفرن، وہ کافرہبونیش تہنیا بہ دل و بہ زمان نیہ، وەك مورجیئہ دہلین، بہلکو ہہندیك لہ کردوہکانیش کوفرن، (ئہو مہسہلہیہ ئیستا کیشہى زۆر لہسہرہ لہ نیوان خہلکی ئیسلامیى دا، کہ ہہندیکیان تیدہپہرینن و ہہندیکیان کورت دینن) ئنجا با تہماشای ئہو نایہتانہ بکہین:

۱- له سوورهدتی (البقرة) نایهتی (۱۰۲) دا دهفهرموئ: ﴿...وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ

كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ...﴾ (۱۰۲) ، واته: شهیتانهکان بیبیروا بوون، که خه لکیان فییری جادوو دهکرد، که واته: خه لک فییری جادوو کردن، که کرده ویه که، بووته هوی کافر بوون.

۲- له سوورهدتی (التوبة) نایهتی (۶۶) دا خوای زاناو شارمزا له سیایقیدا که

باسی مونافیکه کان دهکات، دهفهرموئ: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ

إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَءَايَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ

﴿ ٦٥ ﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ...﴾ (٦٦) ، واته: نه گهر لییان

پرسی: نهو قسانه چین دهیانکهن؟! ده لئین: ههروا قسهی ریگه مان دهکردو به گالتهو گهمه قسه مان دهکرد، بییان بفرموو: نایا گالته به خواو به نایه تهکانی خواو به پیغه مبهری خوا دهکهن؟! پاساو مه هیینه وه، دواى نیمانه که تان کوفرتان کرده. که واته: هه ندیک له کرده و هکانیش ئینسان کافر دهکهن، یه کیک له وانه گالته کردن به دینی خوا، یا خود به خواو، به نایه تهکانی خواو، به پیغه مبهری خوا صه لاتو سهلامی خوای له سهه.

۳- له سوورهدتی (النور) نایهتی (۴۷) دا خوا دهفهرموئ: ﴿وَيَقُولُونَ ءَأَمَنَا بِاللَّهِ

وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ (٤٧) ،

واته: وه نه وانه ده لئین: ئیمانمان هیناوه به خواو به پیغه مبهرو، وه ملکه چو فهرانبه ریشین، که چی دواىی کومه ئیک له وان دواى نه وه پشت هه لدهکهن، وه نه وانه ئیماندارنین. هه رچه نده به زمانیش گوتوو یانه:

﴿ ءَأَمَنَا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ ﴾ ، به لام مادام به کرده وه پابه ند نه بوونه و، پشتیان

له شه ریعت کرده خوای په نهانزان دهفهرموئ: نه وانه ئیماندارنین.

۴/ بویه پیم وایه پیویست ناکات نایه تهکان له مانای رواله تیی خوئی لابه دین،

چونکه رستهی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلْهُمَا آيَةً نَّزَّلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (٤٤) ،

زۆر گشتییە: هەر کەسێک حوکم نەکات بەوێی خوا ناردووێتە خوار ئا ئەوانەن بیپروایان، ئەم رێستە قورئانییە سەرچەم ئەوانە دەگرتێتەووە کە بەرنامەی جیا لە ئیسلام دین، وە بیگومان هەر کەس لە حوکمرانان سیستەمیکی حوکمرانیی غەیری ئیسلام تەبەنن بکات، دیارە پێی لە ئیسلام چاکترە، یان بە لایەنی کەمەووە پێی وەك ئیسلام، ئەو هوش کوفریکە یەكدهنگی زانیانی لەسەر، بۆیە پێویست ناکات بڵێن: ئەگەر بە دل و زمانیش ئیسلامی قبوول نەبێ ئەو جار کافر دەبێ، وەك رای پێنجەم گوتی، کە لە عیكپرەمەووە هاتو، ئیمە دەلێن: نەخیر، چونکە ئایەتە کە باسی ئەوێ نەکردووە ئەو تەفصیلاتە تیادان، پاشان مەحالیشە حوکمرانیی ئیسلامی پێ لە هەموو بەرنامە یەك باشتربێ، لە هەمان کاتیشدا کاری پێنەکات! بەلکو دەلێن: هەر کەسێک حوکمی نەکرد بە ئیسلام، ئەو لەراستییدا وەك خوا دەفەرموێ: ئەو لە ریزی کافران دایە. بەلام ئایا لە هەموو حالاندا حوکم نەکردن بە قورئان ئینسانی پێ کافر دەبێ؟ بیگومان نەخیر، ئەو لە خالی پێنجەمدا روونی دەکەینەووە.

٥/ ئەوێ کە بەشیك لە زانیانی ناچاری ئەو تەئویلانە کردو، کاریگەری هەندیک لە حوکمرانانی مسوئلمانان بوو لەسەریان، کە بینویانە کەم و زۆر بەشیك یان زۆر لە حوکمرانان کەوتوونە ژێر فشاری ئارەزوو وەکان و گومانان (الشهوات والشبهات) و لە ئەنجامدا لە شەریعتیان لاداو، یان لە ژێر کاریگەری تەماع و بەرتیل، یان لە ژێر کاریگەری هەر هۆکاریکی دیکەدا، لە شەریعتیان لاداو، لەولاشەو پابەندبوونە بە شەریعتەو بەگشتی، و اشیانزانیووە حوکمی ئەو ئایەتە دەیانگرتێتەو، بۆیە خۆیان ناچار بینووە کە تەئویلی بکەن، بەلام بیگومان لادان لە شەریعت و کاری پێنەکردنی لە مەسەلە یەك و دووان، یاخود لە چەند مەسەلە یەکی دیاریکراو، مادام حوکمرانە کە بەگشتی پابەندبێ بە شەریعتەو، ئەو هەر بە گوناح دادەنرێ، بە کوفری گەورەو چوونە دەر لە بازنە ئیسلام (كُفْرٌ مَخْرَجٌ عَنِ الْمِلَّةِ) دانانرێ. بەلکو تەنیا گوناھیکی گەورە، بۆچی؟ چونکە وەك چۆن کەسێک دزی، قەتل، زینا دەکات، مە دەخواتەو، کە هەر کام لەوانە گوناھیکی گەورە، بە هەمان شیوێش کەسێک کە حوکم بە شەریعتی خوا نەکات لە مەسەلە یەكدا، یان لە چەند

مهسه له یه کدا، پپی کافر نابی، مادام به گشتی شهریه تی ته به نینی کردوه و پیوه ی پابه نده، به لام له بهر بهر ژه وه ندیه ک و له ژیر زهخت و فشاریک دا، یان له بهر ناره زوویه ک له چند مهسه له یه کدا له شهریه تی لاده دات، ده لئین: چند گونا هیکی گه وری کردوون، به لام که سیک که هر له ئەسلدا شهریه تی ته به نینی نه کات و پیوه ی پابه نده نه بی، به نامسو لمان و به کافر له قه له م دهری و حیسابه که یان جیا یه.

۶/ ئەگەر یه کیك بلی: جا خو هوی هاتنه خواره ووی نایه ته کان، لادانی جووله که کان بووه له یه ک حوکمی شهریه تی، نه ک له هه مووی، واته: هوی هاتنه خواره ووه کی ئەوه بووه، که جووله که کان له یه ک حوکمی شهریه تی لایانداوه، نه ک شهریه تی یان هه موو ره فر کرد بی تی و غه یری شهریه تی یان ته به نینی کرد بی، ئەدی ئیمه لیره دا چو ن وا ده لئین!؟

ده لئین: راسته، به لام به تیوه پرامانی سه رجه م ده قه کانی شهریه تی، ده زانین که لادان له شهریه تی له حاله تی خو پی گونا هبار بوون و ئینکاری نه کردندا، کوفر نیه، وه ک له خالی پی نه جه م دا (فخرالدین الرازی) له عی که ره مه وه هی نای، واته: کاتیک که سیک لاده دات له شهریه تی به شیوه یه کی به شی (جزئی) به لام خو ی پی گونا هبار وه ئینکاری و نکو وئی ناکات له راستی یاسا کانی شهریه تی ئەوه به وه هه لویسته ی کافر نابی، به به لگه ی ئەوه که مسو لمانان جاری وایه جه نگ پی که وه ده که ن و یه کدیش ده کوژن، که چی خوای میهره بان هر به ئیماندار له قه له میان ده دات، وه ک له سووره تی (الحجرات) دا ده فه رموی:

﴿ وَإِنْ طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَت إِحْدَاهُمَا عَلَى

الْآخَرَى فَقَتَلُوا الَّتِي تَبَغَى حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ

وَأَقْسَطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ

وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾، واته: ئەو ئیماندارانه ی که پی که وه شه ر

ده که ن و یه کدی ده کوژن...، که واته: ئەوانه له و بواره دا له شهریه تی لایانداوه

که چی خواش به ئیماندار ناوی بردوون، یان ده فه رموی: ﴿ وَمَا كَانِ

لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً... ﴿١٢﴾ النساء، واتە: هیچ ئیماندارێک بۆی نیە ئیماندارێک بکوژێ، مەگەر بە هەڵە لە دەستی بکوژێ، بەلام ئەوان لێردا بە ئانقەست یەکدی دەکوژن، کەواتە: لێردا لە شەریعەت لایانداوە، بەلام خوا بە ئیماندار لە قەڵەمی داون، بۆچی؟ چونکە خوێنی یەکدی بە حەلال نازانن، شەپەرە توورەبوونەو خوشیان پێ هەڵەو گوناھبارە، جاری وایە کەسیک زۆر توورە دەبێ دەلی: پێشی کافر بە ئەو نیشە هەر دەکەم، یان هەیه دەلی: وەللاھی ئەگەر خوا جەهەننەم بۆ داخات ئەو شتە هەر دەکەم، واتە: دەزانێ گوناھەو حەرەمە، بەلام شەیتان و نەفس بەسەریدا زال بوونە، بەلام ئەگەر ئەو گوناھەو حەرەمە پێ حەلال بێ و بە حەلالیی بیکات، ئەو دەیارە پێی کافر دەبێ.

ئنجای خوای پەنھانزانی شەریعەت زانیوەتی کە جوولەکە نکوولیی لە راستیی شەریعەت دەکەن، وە بە هۆی نکوولیی لیکردنەگەیانەو، وێرایی نیشپێنەکردنی شەریعەت، بەو کافر بوون، کەواتە: پەرفزی گۆی شەریعەت بە تەبەننی نەکردنی لە ژياندا، یاخود نکوولیی لیکردنی حوکمیکی شەریعەت، لەگەڵ نیش پێنەکردنی دا، ئەو دووانە سەر دەکێشن بۆ کوفری گەورەو درچوون لە بازنە ئیسلام.

٧/ یەکیک بۆی هەیه بلی: باشە بۆچی خوا لە نایەتی یەکەمدا دەفەرموی:

﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ ﴿٤٤﴾، وە لە هی

دوو دەمدا دەفەرموی: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾

﴿٤٥﴾، وە لە هی سییەمدا دەفەرموی: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ

فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴾ ﴿٤٧﴾؟

دەگونجی بە چەند شیوەیەک وەلامی ئەو پرسیارە بدەینەو:

یەک: دەلیین: حوکم نەکردن بە شەریعەت لە رووی پەیوەندی هەبوونی

حوکم نەکردن بە شەریعەتەو، بە خواوە، ئەو کردارە بە کوفر دادەنری،

چونکه که سیک حوکمی خوا رهت بکاته وه، مانای وایه ئیماندارنیه و واش له ئیماندار ناوه شیتته وه، وه له راستییدا نه گهر سه رنج بدینه نه و رسته یه ی که ده فهرموئ: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ (۴۴)، سیاقی تیدا هاتنی نه و رسته یه، ناوایه: ﴿ ... فَلَا تَخْشَوْا النَّكَاسَ وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ (۴۴)، که واته: لی رهدا جوړیک له نکوولی لی لیکردن و رهتکردنه وه ی شهریه تی خوا له نارادایه، له و حالته دا دیاره ئینسان به کافر له قه له م دهرئ.

دوو: ده لپین: به نسبت رسته که ی دوا ی وی که ده فهرموئ: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ (۴۵)، نه ویش له م سیاقه دا هاتوه، ﴿ وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ... ﴾ واته: باسی هه قی خه لک ده کات، که نه گهر که سیک ده ستریزی کرده سه ر که سیک و کوشتی، یان چاوی کویر کرد، لووتی بری، یان گوئی بری، یان ددانی شکاند، یا خود برینداری کرد، ده بی سزا بدریته وه، ئنجا ئیش نه کردن به شهریه تی له و بواره دا، زولم و ستمه، چونکه مافی خه لک پیشیل ده کری.

سی: وه له رووی رهوشتییه وه نه و رهفاره به لاری بوون (فسق) داده نری، نه گهر

ته ماشای نه و رسته یه ش بکهین، که ده فهرموئ: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ

اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴾ (۴۷)، نه ویش سیاقی تیدا هاتنی ناوایه:

﴿ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ

وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ... ﴾

قِصَاصٌ ﴿١﴾، دیارە لەو تەوراتەدا کە ئیستا لەبەردەستمان دایە، واتە: لە پەیمانە کۆن ئەو حوکمە ھەیە^(١)، کە دەفەرموئ: ھەر کەسێک کەسێکی کوشت دەبێ بکوژیتەو، تۆلە بە تۆلە بە گشتی، ھەر کەسێک چاوی یەکیکی کوێر کرد، یان گوێی بری، یان لووتی بری، یان ددانی شکاند، دەبێ وەك وی لئ بکریتەو، دیارە سزای تۆلەش بەو شیوہیە کە ئەم نایەتە دەفەرموئ و ھەموو زانیانی لەسەر ئەو یەکدەنگن، ھەرچەندە نایەتە کە لە سیاقیکدا ھاتووە کە دەربارە جوولەکەکان قسە دەکات، بەلام ھەموو زانیانی ئیسلام لەسەر ئەو کۆکن کە لە ئیسلامیشدا ئەم نایەتە ئەسڵە بۆ تۆلەسەندنەو، بەئێ لە ئیسلامدا ئەگەر کەسێک کەسێکی کوشت دەکوژیتەو، دیارە کوشتنەوێ خەلک لە شوینی دیکەشدا ھاتو، بەلام بە شیوہی دیکە ھاتو، بۆ وینە: خوا دەفەرموئ: ﴿ **يَتَأْتِيهَا**

الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى ... ﴿١٧٨﴾ البقرة، کە ئەو دەش کاتی خۆی باسمان کردووە بۆچی وادەفەرموئ؟ ھۆکاری خۆی ھەیە، بەلام لێرەدا بەگشتی دەفەرموئ: ﴿ **وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ** ﴾ المائدة.

ھەرودھا ھەموو زانیان لەسەر ئەو یەکدەنگن کە ئەگەر یەکیکی چاوی یەکیکی کوێر بکات، یان لووتی ببڕیت، یان گوێی بری، یان ھەستی بیستنی لە کار بجات، یان دەستی بری، یان ئیسقانی بشکینێ... ھتد، ئەو وای لێدەکریتەو، کەواتە: ئەو نایەتە ئەسڵە لە بواری تۆلەو سزادا.

(١) بڕوانە: التفسیر التَّبَیْقِي لِلکِتَابِ الْمُقَدَّسِ، الْعَهْدِ الْقَدِيمِ، سَفَرِ الْخُرُوجِ، الْإِصْحَاحِ: ٢١، (أَحْكَامٌ مُخْتَصَّةٌ بِالْقَاتِلِ وَالْمُتَعَدِّي) (... نَفْسًا بِنَفْسٍ، وَعَيْنًا بِعَيْنٍ، وَسِنًّا بِسِنٍّ، وَوَيْدًا بِوَيْدٍ، وَرَجُلًا بِرَجُلٍ، وَكِيًّا بِكِيٍّ، وَجُرْحًا بِجُرْحٍ، وَرِضًا بِرِضٍ..)، ص ١٧٥، ١٧٦.

مستاش بالہ وبارہ وہ نامازہ بہ قسمی ہر نیک لہ زانایان و چہ نذ فر موودہ بہ کیش بکسین

۱/ (الحسن البصري) لِيِيْ كَيْرِدِرَاوَتَهْوَہ گوتوويہتی: (هِيَ عَلَيْهِمْ وَعَلَى النَّاسِ عَامَّةً) (رَوَاهُ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ)، واتہ: نھو نايہتہ بُو جوولہ کہ کان و بُو تیکر ای خہ لگہ.

۲/ (حكى الإمام أبو منصور بن الصباغ في كتابه (الشامل) اجتماع العلماء على الإحتجاج بهذه الآية على ما دلت عليه)، واتہ: نھبومہ نصوری کوری صہبباغ لہ کتیبی خویدا بہ ناوی (شامل) گوتوويہتی: ہہموو زانایان لہ سہر نھوہ یہ کدہنگن کہ بہ لگہ بہم نايہتہ بیننہوہ، لہ سہر نھوہی کہ دہلالہتی لہ سہر دہکات، کہ بریتہ لہ تُو لہ سہندنہوہ.

۳/ (ابن كثير) يش دلئى: (احتج الأئمة كلهم على أن الرجل يُقتل بالمرآة بعموم هذه الآية الكريمة)^(۱)، واتہ: ہہموو پی شہ وایان نھوہیان بہ بہ لگہ ہیناودتہوہ لہ سہر نھوہ کہ نھ گہر پی او یك نافرہتیکی کوشت پیی دہ کوژریتہوہ، بہ چہمکی گشتی نھم نايہتہ بہ پیزہ.

ہہ لہبہتہ ویرای نھم نايہتہ لہ دہقی فہرمايشتی پیغہ مہریشدا ﷺ سزای تُو لہ ہاتوہ، بُو وینہ: ﴿ كَتَبَ رَسُولُ اللَّهِ مَعَ عَمْرُو بْنِ حَزْمٍ إِلَى أَهْلِ الْيَمَنِ كِتَابًا .. هَذِهِ نَسَخَتَهَا: مِنْ مُحَمَّدِ النَّبِيِّ إِلَى شُرْحَبِيلِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ، وَنُعَيْمِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ، وَالْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ وَقَيْلِ بْنِ رُعَيْنٍ، وَمُعَافِرٍ وَهَمْدَانَ أَمَّا بَعْدُ: وَكَانَ فِي كِتَابِهِ: وَإِنَّ مَنْ اعْتَبَطَ مُؤْمِنًا قَتَلًا عَنْ بَيِّنَةٍ فَإِنَّهُ قَوْدٌ بِهِ إِلَّا أَنْ يَرْضَى أَوْلِيَاءَ الْمُقْتُولِ، وَإِنَّ فِي النَّفْسِ: الدِّيَّةَ مِائَةَ مِنَ الْإِبِلِ وَفِي الْأَنْفِ إِذَا أَوْعَبَ جَدْعُهُ" الدِّيَّةَ، وَفِي اللِّسَانِ: الدِّيَّةَ، وَفِي الشَّفَتَيْنِ: الدِّيَّةَ، وَفِي الْبَيْضَتَيْنِ: الدِّيَّةَ، وَفِي الذَّنْبِ:

الدية، وَفِي الْقَلْبِ الدِّيةُ، وَفِي الْعَيْنَيْنِ: الدِّيةُ، وَفِي الرَّجْلِ الْوَاحِدَةِ: نَصْفُ الدِّيةِ، وَفِي الْمَأْمُومَةِ: ثَلَاثُ الدِّيةِ، وَفِي الْجَائِفَةِ: ثُلُثُ الدِّيةِ، وَفِي الْمُنْقَلَةِ: خَمْسُ عَشْرَةَ مِنَ الْإِبِلِ، وَفِي كُلِّ أَصْبَعٍ مِنْ أَصَابِعِ الْيَدِ وَالرَّجْلِ: عَشْرٌ مِنَ الْإِبِلِ، وَفِي السِّنِّ: خَمْسٌ مِنَ الْإِبِلِ، وَفِي الْمَوْضُحَةِ: خَمْسٌ مِنَ الْإِبِلِ، وَإِنْ الرَّجُلُ يَقْتُلُ بِالْمِرَّةِ وَعَلَى أَهْلِ الذَّهَبِ أَلْفَ دِينَارٍ^(١).

واته: پێغەمبەری خوا ﷺ نامەیهکی نووسی لەگەڵ عەمری کورێ حەزم بۆ خەڵکی یەمەن، (دەربارە سزادانی کەسانیک کە دەستدریژی دەکەنە سەر خوینی خەڵک، کە دیارە لەوێ کیشە هەبوو) دەلی: لە موخەمەد پێغەمبەرەو بۆ شوپۆرەبیلی کورێ عەبدوگولال و نووعەیمی کورێ عەبدوگولال و حاریسی کورێ عەبدوگولال و فەیلی زێ روعەین، وە مەعافیرو هەمدان (ئەوانە دیارە عەشیرەتن) دواى ستایش بۆ خوا:

هەر کەسیک بە ناهەق ئیمانداریک بکوژی بەلگەى لەسەربى، ئەو پێى دەکوژیتهوه، مەگەر کەسوکاری کوژراوهکە رازی بن، (واته: رازی بن ئەیکوژنەوه، یان رازی بن بە خوین) وە هەر کەسیک کەسیک بکوژی، سەد حوشر خوینیەتی، وە کەسیک لووتی کەسیک بپڕی، ئەگەر بە تەواوی بریبی، ئەو خوینی تەواو (کە سەد حوشرە)، وە هەر کەسیک زمانی کەسیک بپڕی، خوینی تەواوی هەیه، وە هەر کەسیک دوو لیوی کەسیک بپڕی، خوینی تەواوی هەیه، وە کەسیک دوو هیلکە گونی کەسیک بپڕی، یان بیخەسینی، خوینی تەواوی هەیه، وە کەسیک ئەندامی نیڕینەى کەسیک بپڕی، خوینی تەواوی هەیه، وە کەسیک پشتی کەسیک بشکینی، خوینی تەواوی هەیه، وە کەسیک هەردوو چاوی کەسیک دەربینی، خوینی تەواوی هەیه (دیارە ئەگەر چاویک بى نیو خوینە)، وە کەسیک لاقى کەسیک بپڕی، نیو خوین هەیه، (باسی دەستی نەکردو، چونکە دەستیش هەر وایه) وە برینیک گەشتبیتە سەر مووخ، یەک لەسەر سیی خوین هەیه، وە کەسیک برینیک لە کەسیک بکات ئەودىو بووبى (واته: گەیبیتە بە تالایی و بۆشایی) یەک لەسەر سیی خوینی هەیه، وە کەسیک برینی لە کەسیک کردبى (دەستی یان لاقى و)

(١) سیرة ابن هشام: ج٤، ص٢٤١، محاسن التأویل: ج٤، ص٢٢١-٢٢٢.

ئیسقانه‌که‌ی لابردبێ له جیی خۆی (واته: شکاندببیتی) ئەوه پازده حوشر خوینییه‌تی، وه بۆ هەر په‌نجه‌یه‌ک له په‌نجه‌گانی ده‌ست و پێ، ده حوشر هه‌یه، وه هەر که‌سیک ددانی که‌سیک بشکینێ، خوینی پینج حوشره، وه برینیک که (هینده قوول بێ) ئیسقانه‌که‌ی ده‌ربخات، پینج حوشر خوینییه‌تی، وه پیاویش به ئافرهت ده‌کوژری، (پیاویک ئافره‌تی‌ک بکوژی پیی ده‌کوژریته‌وه، چونکه له سه‌رده‌می نه‌فامیی دا وانه‌بووه، بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باسی کردوه، وه خوای داد‌گه‌ریش فه‌رموویه‌تی: ﴿ وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالْأَنْفِيسِ ﴾ المائده، چونکه کاتی خۆی وانه‌بووه، پێیان سه‌یر بووه! جا چۆن ده‌بێ پیاو له به‌ران‌به‌ر ئافره‌تا بکوژری؟ ئەوه ئیسلام دا‌به‌یناوه) وه ئەوانه‌ی که زی‌ردارن، له جیاتی سه‌د حوشر، خوینه‌که‌یان هه‌زار دیناره.

هه‌روه‌ها له‌وباره‌وه ئەو فه‌رمووده‌یه‌ش هه‌یه، که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿ الْمُؤْمِنُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ، وَهُمْ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ، وَيَسْعَى بِذِمَّتِهِمْ أَدْنَاهُمْ، أَلَا لَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ، وَلَا ذُو عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ، مَنْ أَحْدَثَ حَدَثًا فَعَلَى نَفْسِهِ، وَمَنْ أَحْدَثَ حَدَثًا أَوْ آوَى مُحْدِثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (٤٥٣٠)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَمَ: (٤٧٣٤)، وَالْحَاكِمُ بَرَقَمَ: (٢٦٢٣)، وَأَحْمَدُ بَرَقَمَ: (٩٩١)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ) }، واته: ئیمانداران خوینیان یه‌کسانه (خوینی که‌س له هی که‌س گرانتر نیه‌و وه‌ک یه‌کن) وه هه‌موویان یه‌ک ده‌ستن له به‌ران‌به‌ر غه‌یری خۆیاندا، وه بچووکت‌رینیان ده‌توانێ ئوبالی هه‌موویان بکیشێ (خه‌لک په‌نا بدات)، وه دروست نیه‌ ئیماندار به‌ کافر بکوژری، هه‌روه‌ها نامسوولمانیک که په‌یمانی له‌گه‌ڵ مسوولماناندا هه‌یه نابێ به‌ کافر بکوژری، { دياره ئەو کافره مه‌به‌ست پیی کافری سه‌نگه‌ره، واته: کافریک که دوژمنه‌و سه‌نگه‌ری له مسوولمانان گرتوه، ئەگه‌ر مسوولمانیک گوشتی، پیی ناکوژریته‌وه، وه نامسوولمانیکیش که په‌یمانی له‌گه‌ڵ مسوولماناندا هه‌یه‌و له ژیر سایه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامیی دایه، ئەگه‌ر کافریکی جه‌نگی بکوژی، پیی ناکوژریته‌وه، هه‌لبه‌ته هه‌ندیکیان گوتووینانه: (لَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ) واته: به‌گشتی، به‌لام ئەوه که ده‌فه‌رموی: (وَلَا ذُو عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ)

رێمان لێدەگرێ لەو بۆچوونەو، بۆمان دەردەخات کە لێردا مەبەست لە ھەموو جوۆرە کافرێک نیە و مەبەست پێی کافری جەنگییە { وە ھەر کەسێک کە تەنێک بکات زیانەکە ی بۆخۆیەتی، {واتە: نابێ یەخە ی باب و دایک و برا و ئامۆزاو خزم و کەسی بگێرێ، جا دەبێ وشەکانی پێغەمبەری خوا ﷺ ئاوا ورد بکەینەو، چونکە عورفو باوی نەفامیی ئاوا بوو، ئیستاش ھەر وایە ئەگەر کابرا کەسێک بکوژێ، دەچن برای، یان بابی، یان ئامۆزای دەکوژنەو، کە ئەو ھیچی لە شەرعدا نیە { وە ھەر کەس کەسێک بکوژێ، یان بکوژێک پەنا بدات، ئەو نەفرینی خوا و فریشتەکان و تیکرای خەلکی لەسەرە.

ئەبو حەنیفە پەحمەتی خۆی لێ بێ رای وایە مەبەست لە کافر لێردا، کافری جەنگییە، دیارە منیش ھەر پام وایە، بە بەلنگە ی رستە ی دوایی کە دەفەر موی: (وَلَا دُوَّ عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ) واتە: ئینسانی کافر کە پەیمانی لەگەڵ مسوڵماناندا ھەیە نابێ لە بەرانبەر کافرێکدا بکوژێ، ئەگەرنا کافر بە کافر دەکوژێ، بەلام کافرێکی لاشەری ھاوولاتی بە کافرێکی جەنگیی سەنگەر لە ئیسلام گرتوو ناکوژێ، ئەگەرنا کافر و کافر ھاوکوفن، دیارە ئیمە لە بەرگی یەکەمی ئەم تەفسیرەدا، تەفسیری سوورەتی (البقرة)، وە لە بەرگی سییەمدا تەفسیری سوورەتی (الانساء)، بە درێژی باسی فەتل و تۆلە و ئەو مەسەلانەمان کردو، کە پێیانەو پەیوەستن، بۆیە لێردا بەوئەندە لێی دەگەرین.

مەسەلە ی حەوتەم: کە دەفەر موی: ﴿وَالْجُرُوحُ قِصَاصٌ﴾، واتە: برینەکان تۆلەیان ھەیە، (أَيُّ مَقَاصَةً، أَوْ ذَوَاتُ قِصَاصٍ) یانی: ھەر جوۆرە برینێکی دیکە، ئەو کەسە ی برینی تیکراو، بۆی ھەیە ئەو برینە ی تێ بکاتەو، ھەبەتە شەرەزانان لێردا وردەکارییان کردو لە کتیبەکاندا، دەلین: ئەگەر مسۆگەر و دُنیا نەبێ ئەو ئەندازەیی پێ بریندار دەکریتەو و پەنگە زیاتربێ، ئەو دەبێ ببژێردرێ و پارە وەر بگێرێ لە بەرانبەریدا، بەلام ئەو ی کە دیاربێ بۆ وینە: چاوی کوپەر کردو، گوپی بریو، لووتی بریو، یان دەستی شکاندو، یان ئیسقانی دەر خستو، ئەوانە دیارن و دەتوانن تۆلە ی خۆی لێ بکاتەو، دیارە برینێک کە کەسە پێ نەمردو، بەلام ئەگەر دُنیا نەبێ کە ئەگەر ئەویش برین لەو بکات،

پێی نامری، ئەو کاتە دروست نیه برینداری بکاتەو، بەلکو دەبی هەندی پارە لە بەرانبەری وەرگری، چونکە ئەگەر گوشتی، دوای تۆلە ی دەکەوێتە سەری، ئەگەر لە بەرانبەر برینیکدا بیکوژی، تۆلە ی دەکەوێتە سەری، نابێ بلی: من برینی خۆمی تێدەگەم کەیفی خۆیەتی با بمرئ! چونکە رەنگە ئەو جەستە ی بەهیزتر بی، یان ئەو زێدەرۆیی لە بریندارکردنە کەدا بکات... هتد.

مەسەلە ی هەشتەم: کە دەفەر موی: ﴿ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ ﴾،

هەر کە سێک نەفەری لێ دەکوژی، یان کە مەندام دەگری، یان برینی تێدەگری، یاخود ئەزێتە ی پێدەگە یەنری، بلی: ئەوە لێی خۆشبووم و کردم بە خێرو چاکە، لە کوردەواریی خۆماندا ئەوە زۆرە، جاری وایە نەفەر نەفەری کوشتو، دەچن بو لای بابی، یان مامی، یان ریش سپییەکیان دەلی: ئەوە بەخشییم بە مەجلیس، زۆر پیاوی وا جوامیرو بەخشنە هەبوون، کەواتە: ﴿ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ ﴾، واتە:

هەر کە سێک لە هەقی خۆی خۆشی، ئەوە دەبێتە مایە ی سرانەو و پاکبوونەو، لە و بارەو هەش ئەم فەر موودە یە هە یە: ﴿ عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ تَصَدَّقَ عَنْ جَسَدِهِ بِشَيْءٍ كَفَّرَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ بِقَدْرِ ذُنُوبِهِ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (٢٢٧٩٤) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (السَّلْسَلَةُ الصَّحِيحَةُ) بَرَقَم: (٢٢٧٣) وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: صَحِيحٌ بِشَوَاهِدِهِ }، واتە: عوبادە ی کوری صامیت خوا لێی رازی بی، دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەر موویەتی: هەر کە سێک بە جەستە ی خۆی چاکە یە ک بکات، خێرو صە دەفە یە ک بکات، خوا ی بەرز بە ئەندازە ی ئەوە گونا هەکانی لێ دەسپێتەو، بو وینە: یەکیک زللە یەکی لێ دراو، دەلی: من ئەو زللە یە ی لێ نادە مەوە لە بەر خوا، چونکە مەرج نیه هەر برینی تێبکات، بەلی هەمیشە شەریعەت پێی خۆشە لای لێبوردن و سەماحت و بەخشنە یی بگیری.

هەلبەتە ئەو هەش بە مەرجیک کە تەرەفی بەرانبەر پێی لە خۆبایی نەبی و زیاتر پێی یاخی نەبی، ئەو جارە نەفەریکی کوشتو، جاریکی دیکە بیکاتە دوو نەفەر، نەخیر، ئەگەر زانرا پێی لە خۆبایی دەبی و زیاتر پێی لە ری دەر دەچی، ئەوە

لە راستییدا تۆلە سەندنەوە باشترە لەو حالەتەدا، ئنجا کە دەفەر موی: ﴿ فَمَنْ

ههروهه ئینجیلیش تهوړاتی به راست داناوهو، دیاره هه موو پیغه مبه رانیسی به راست داناوه.

مه سه له ی دهیمه: که دهفه رموی: ﴿ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ﴾،

یه کیك بوی ههیه بهرسن: باشه خوا لیردها فهران دهکات به نههلی ئینجیل، به شوینکه وتوانی ئینجیل که کار بهوه بکهن خوا تییدا ناردوویه ته خوار، جا رهنگه نه صرانییه کانیش بلین: زور باشه! ئیمه ئیش به ئینجیل دهکهن، بویه بروا به مه حه ممه د ناهین! بویه زانایان دهلین: نه خیر ناوا نیه، دهی وردی

بکه یه وه، ئنجا تیی دهگه ی، که دهفه رموی: ﴿ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ

اللَّهُ فِيهِ ﴾، واته: با خاوه نانی ئینجیل ئیش به وه بکهن خوا تییدا ناردوته خوار،

دیاره خوای کار به جی زور شتی له ئینجیلدا ناردوته خوار، به لام به ته نکید لیردها مه به ست شتیکی تایبه ته، نه ویش نه وهیه که دهر باره ی موژده دانی عیساو ئینجیل به هاتنی پیغه مبه ره ی کو تایی مه حه ممه ده ﷺ، لیردها مه به ست نه وهیه، نه گه رنا خوا دهی فه رموو: (وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِالْإِنجِيلِ)، به لام که

فه رموو یه تی: ﴿ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ﴾، به وه ی که خوا

له ویدا ناردوویه ته خوار، دیاره مه به ست پیی شتیکی تایبه ته، نه گه رنا ئینجیل هه ره هه مووی خوا ناردوویه ته خوار.

وه ده شگونجی مه به ست پیی نه وه بی، واته: با خاوه نانی ئینجیل ئیش به وه ئینجیله بکهن، به وه شیوهیه که خوا ناردوویه ته خوارو به وه حه قیقه تانه ی که تییدان، پیش نه وه ی ده ستکاری بکرین و بگوردرین، نه وه ش هاندانی نه صرانییه گانه بو نه وه ی له ئینجیل بکو لنه وه.

جا بو زانیارییتان من زور له پهیمانی کون و نویم کو لیه وه ته وه، نه وه ئینجیلانه ی که له به رده ستی نه صرانییه کان دان، به ته نکید وشه ی خوای په روه رده گاریان تییدا ماون، به لام پیموایه قسه گانی خوا زیاتر له ته وړاتدا ماون، وه من سی نوسخه م له ته وړات (واته: پهیمانی کون) له لا بوو له کاتی نووسینی کتیبی: (الإسلام

كما يتجلى في كتاب الله)دا له زىندانى ئەمىرىكىيەگاندا، ھەر سىيىيان لىك جياواز بوون، ھەر وہا ئەو ئىنجىلانەى سەد سال، يان پەنجا سال پېش ئىستا چاپ كراون، بەراوردىان بىكەى زۆر جياوازييان تىدايە، وہ ھەر خودى ئەو چوار ئىنجىلانەش بۇخۇيان جياوازييان ھەيە لە ھەندى شتدا.

وہ ئىنجىلى بەرنابا كە من لە لامە بەو شیوہ باسى ھەولئى گرتن و لەخاچدانى عيسا دەكات، كە قورئان باسى دەكات و دەلئى: يەككە لە قوتابىيەگانى بووہ كە لە خاچ دراوہو شیوہى عيساى چۆتە سەرو عيساش سەلامى خواى لىبئى بە كلاًورۆژنەدا بەرزگراوہتەوہ بۇ ئاسمان بە جەستەو رپووحەوہ، جا كاتىك ئىنسان بەراوردى ئەو كىتابانە دەكات و لىيان دەكۆلئىتەوہ، زياتر حەقىقەتى ئەو ئايەتەى بۇ دەردەكەوئى.

كەواتە: ئەو ئايەتە ھاندەرىكە بۇ نەصرانىيەگان، بۇئەوہى لىئى بىكۆلنەوہ، ئەوہى لە ئىنجىلدا خوا ناردوويەتە خوار كامەيەو چىيەو چۆنە؟ بە قوولايى مېژوودا بچنەوہو سەرنجى نووسخەگانى ئىنجىل بدن، تاكو بۇيان دەربىكەوئى ئەوانەى ئىستا ھەن زۆر دەستكارىى كراون و گۆردراون.

وہ بۇ زانىارىيتان ئەو چوار ئىنجىلەى ئىستا لە نىو حەفتا (۷۰) ئىنجىل دا ھەلئېژدراون و تەبەننىى كراون بە رەسمىى، وہ ئىنجىلى (بەرنابا) بۇيە تەبەننىى نەكرا، چونكە باسى ئەوہ ناكات كە عيسا ﷺ كورپى خوايە، بەلكو دەلئى: عيسا ﷺ بەندەى خوايەو نىردراوى خوايە، وہ لە سەردەمى (قسطنطين)ى قەيسەرى رۆمدا ئەو بىرۆكەى سئ توخمەگان (الأقانىم الثلاثة) تەبەننىى كراو گوتيان: بە خواو عيساو رپووح لقودوس، خوا پىكديئن!! بەلام ئىنجىلى بەرنابا ئەو شتانەى تىدانىن، بەلكو دەلئى: خوا خوايەو، عيسا ﷺ بەندەو پىغەمبەرى خوايەو، بە فووى خوا كە بە جبرىلدا ناردوويەتى دروست بووہ، ئنجا لەبەرئەوہى لەگەل سىكوچكە (ثالوث)ى ئەواندا تىكناكاتەوہ، بۇيە ئەو ئىنجىلەيان تەبەننىى نەكردوہو نادىدەيان گرتوہ. □

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

خوا، مایە سزاو تۆلەى دنیایى خوایه بۆیان، لەسەر بەشیک لە گوناھەکانیان، دیارە مەبەست لەو نەیه کە مسوولمانان سزایان بدەن، واتە: خوا بەلایان بەسەر دێنێ، وە راشیدەگەیهنێ کە زۆر بەى خەلکى لاری و لادەرن.

وہ لە نایەتى سێیەم و کۆتایى ئەم دەرسەدا خوا، ﷻ بە نکوولێ لیکردنەوہ دەفەر موئ: ئایا خواوەن کتیبە مل نەدەرەکان بوو حوکمی پیغەمبەر ﷺ، حوکمی نەفامی دەخوازن؟! وە دەفەر موئ: بیگومان حوکمی هیچ کەس لە ھى خوا، بوو ئیماندارانى لیکۆلەرەوہ و وردبووہ وە باشترینیە.

﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَاءِ آتَانِكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فِئْتِنَتِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأِنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْنَا أَنَا يَرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾ ﴾

مانای وشە بە وشەى ئايەتەكان

((وہ کتیبمان بہ ہەق بۆ لای تۆ نارده خوار، کتیبەکانی پېش خۆی بہراست دادەنى و بەسەرىشیانەوہ چاودېرہ، دەجا بہوہی کہ خوا دایبەزانندوہ، دادوہریی یان لە نیوان (لە نیوان خاوەن کتیبە پیکەوہ ناکۆکەکان) دا بکەو شوین ئارەزووہکانیان مەکەوہ، بۆ ھەر کامیکتان (لە جوو و دیان و مسوئلمانان) بہرنامەو رېبازیکى تايبەتمان داناوہ، وہ ئەگەر خوا ویستبای دەیکردنہ یەك کۆمەل (وہ یەك کتیب و بہرنامەى بۆ دەناردن) بەلام ویستووہیەتى بہووی ئەوہوہ کہ (لە کتیب و بہرنامەکان) پێیداوون تاقیتان بکاتەوہ، لە ئەنجامدانى چاکەکاندا پېشپکە بکەن، چونکہ گەرانەوہى ھەمووانتان بۆ لای خوایەو ھەوائتان پێدەدات، بەو شتانەى کہ تییاندا ناکۆک و راجیا بوون ﴿۴۸﴾ وہ بہوہى کہ خوا ناردووہیەتە خوار دادوہریی یان لە نیواندا بکەو شوین ئارەزووہکانیان مەکەوہ، وہ لییان وریابە کہ لە بەشیک لەوہى خوا بۆ لای ناردووہیە خوار لات نەدەن، وہ ئەگەر پشتیان ھەلکرد، ئەوہ بزانیو دنیابە کہ خوا دەیەوئ سزایان بدات بە ھەندیک لە گوناھەکانیان، وہ بە دنیایبەوہ زۆربەى خەلکیش لارین ﴿۴۹﴾ ئایا ئەوانە دادوہریی نەفامیتى یان گەرەکە! جا ئایا ھوکمى کى لە ھى خوا چاکترہ، بۆ کۆمەلکى برۆایەکى پتەوو بەرچاوپروونانەیان ھەبى؟! ﴿۵۰﴾)).

شیکردنەوی هەندیك له وشەکان

(وَمُهَيِّمًا) زانیان دەربارەى وشەى: (مُهَيِّمَن) دوو رایان هەن: هەندیکیان دەلێن: وشەیهکی سەر بە خۆیە، دەگوتری: (هَيِّمَنَ الرَّجُلُ يُهَيِّمُنْ إِذَا كَانَ رَقِيْبًا عَلَى الشَّيْءِ وَشَاهِدًا عَلَيْهِ وَحَافِظًا) واتە: وشەیهکە سەر بە خۆیە (هَيِّمَن، مُهَيِّمَن) له کوردەواریی دا دەلێ: بەسەری راگەشت، چاودێری بوو، یان خستیه ژێر چاودێریی و رکێفی خۆیەوه، وه هەندیکیشیان دەلێن: له (أَمَّن) هوه هاتوه (أَمَّنْ يُؤَمِّنُ فَهُوَ مُؤَمِّنٌ، ثُمَّ قَبِلَتِ الْأُولَى هَاءً) که ئەویش دیاره هەر هەمان مانای پێشێی هەیه، واتە: بەسەریهوه چاودێرە، پارێزەرە.

(شَرْعَةً): (الشَّرْعُ: نَهْجُ الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ، شَرَعٌ، وَشَرَعٌ، وَشَرَعَةٌ) هەموویان یەکن واتە: رێیهکی رۆون، ئاشکرا، (وَاسْتُعِيرَ ذَلِكَ لِلطَّرِيقَةِ الْإِلَهِيَّةِ مِنَ الدِّينِ، وَسُمِّيَتِ الشَّرِيعَةُ شَرِيعَةً تَشْبِيْهُاً بِشَرِيعَةِ الْمَاءِ، وَالْمَاءُ يُرْوِي وَيُطَهِّرُ) ئەو وشەیه خوازاو هتهوه بۆ رێبازی خوا له دین دا، وه شهريعت بۆیه پێی دهگوتری: شهريعت، چونکه ئەو رێیهی که عەرەب بۆی دەچن بۆ گانی، یان سەرچاوهیهك ئاوی لیوه بینن، دەلێن: (شَرْعَةً)، یان (شَرِيعَةً) ئیدی خوا ناوی له بەرنامەى خۆی ناوه شهريعت، وهك چۆن خەلك له رێی شهريعتی رۆاله تیهوه دهچێ ئاوی سازگار و شیرین له گانی دینی، که دواى پێی تیر ئاو دەبێ و پاک و خاوینى خۆی پێ ئەنجام دەدا، به هەمان شیوهش ئەو بەرنامەیهی که خوا دایناوه، خەلك لێیهوه بەرنامەى خاوی پەرودرگار وەردهگری، که دەبێته هۆی تیر ئاو بوونیان له رووی مەعنه و ییهوه و پاکبوون و چاکبوونیان.

(وَمِنْهَا جَا): (الْتَّهَجُ: الطَّرِيقُ الْوَاضِحُ، وَتَهَجَ الْأَمْرُ وَأَنْهَجَ: وَضَحَ، وَمَنْهَجُ الطَّرِيقِ وَمِنْهَا جُهُ... (مِنْهَا جُ) له زمانى عەرەبیدا واتە: رێیهکی رۆشن، (وَتَهَجَ الْأَمْرُ وَأَنْهَجَ: وَضَحَ) واتە: رێیهك که رۆشن بوو، (وَمَنْهَجُ الطَّرِيقِ وَمِنْهَا جُهُ) واتە: رێیهکی رۆشن و دیار.

(فَاسْتَبِقُوا): واتە: پێشبرکە بکەن، (الإِسْتِْبَاقُ: التَّسَابُقُ) وهك خوا له قورئاندا لهسەر

زاری نەوهەکانی یەعقوب، براکانی یوسف دەفەر موی: ﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ﴾ ١٧ یوسف، ئیمە رویشتین پێشبرکەمان دەکرد، غارغارینمان دەکرد بە سواری و لاخ، یاخود بە پی.

کەواتە: ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾، واتە: پێشبرکە بکەن، بۆ ئەنجامدانی کارە چاکەکان، گامەتان زیاتری دەکات، ئنجنا (الإِسْتِْبَاقُ: التَّسَابُقُ) بە موتڵەقی پێشکەوتنیش دەگوتری، واتە: پێشکەوت.

(يَفْتَنُواكَ) واتە: لات بەدن، یان گومرەت بکەن، (عُدِّي ب (عَنْ) تعديية يَخْدَعُوكَ) بۆیە بە پیتی (عَنْ) تەعەددیی پیکراوه، تاكو مانای هەخەلەتاندن بگەیهنی، واتە: وریابە هەلت نەخەلەتینن، فریوت نەدەن، له هەندیک فەرمان کە جیبەجیبی دەکەی.

(الْجَهْلِيَّةِ): واتە: نەفامیتی (جَهْل) یش، واتە: نەفامیی، جا (راغب الأصفهاني) دەلی: (الْجَهْلُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَضْرِبٍ) نەفامیی یان نەزانیی سی جوړه:

١- (الأوَّلُ: وَهُوَ خُلُوُّ النَّفْسِ مِنَ الْعِلْمِ): ئەوهیه کە ئینسان شتیک نەزانئ، زانیاری دەربارە شتیک نەبی، لیبی نەزانئ، مانای وایە بەو شتە جاهیلە.

٢- (الثَّانِي: اعْتِقَادُ الشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا هُوَ عَلَيْهِ): بیروبرواو بۆچوونی بەرانبەر بە شتیک پێچەوانە وایە واقیعی ئەو شتەبی، قەناعەتیک هەیه بە شتیک، بەلام قەناعەتەکە هەلەیه.

٣- (الثَّالِثُ: فَعْلُ الشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا حَقُّهُ أَنْ يُفْعَلَ) ئەنجامدانی کاریک بە پێچەوانە هەیه ئەوهیه کە دەبی ئەنجام بدرئ، بۆ وینە: کەسیک مالی خەلک دەدزی، کە نابئ بکری، درۆ دەکات، غەیبەت دەکات، جنیو بە خەلک دەلی، کە نابئ بکری، ئەوهش پی دەگوترئ: (جَهْل) واتە: (جَهْل) لیڕەدا بریتیه لهو کردهوانه هیه پێچەوانه هەقن، پێچەوانه هیه بەرژوهه نندیین.

(يُوقِنُونَ): واتہ: بروایہ کی پتہ ویان ہئیہ، (الْيَقِينُ: هُوَ سُكُونُ الْفَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ، وَالْيَقِينُ: مِنْ صِفَةِ الْعِلْمِ فَوْقَ الْمَعْرِفَةِ وَالذَّرَائِعَةِ) وشہی (يَقِين) بریتہ لہوہ کہ ئینسان تیگہیبی و تہواو تییدا گہیبیتہ ئہنجام، وہ بریارو حوکمی لہبارہی ئہو شتہوہ جیگیر بووبی، ئہوہ تییدا گہیشتوتہ یہقین، واتہ: پیویست بہوہ ناکات جی دی زانیاری دہربارہی ئہو شتہ زیاتربی، جیی تبیینیہ کہ خوا ﷻ وشہی (عِلْم)ی بوخوی بہکارہیناود، بہلام وشہی (مَعْرِفَةِ)ی بہکارنہہیناود، چونکہ دہگونجی (مَعْرِفَةِ) کامل بی، دہشگونجی ناتہواو بی، بہلام (عِلْم)، واتہ: زانیاری تہواو بہو شتہ ہئیہ، دیارہ (يَقِين) (عِلْم)یکہ کہ ئینسان لہرہلہرو دل لہ دلدانی تییدا نہمابی و گہیبیتہ دئیایی، بویہ دہگونجی بلیین: یہقین واتہ: ئیمانیکی پتہو، ئہگہر بہ مانای ئیمان بی، یاخود زانیاریہک کہ ہیچ خلتہو خالی تییدا نہمابی۔

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

هوی هاتنه خوارهوی نایه تهکان

هوی هاتنه خوارهوی نهو نایه ته که دهفه رموی: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ

اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ ، ﴿ عَنِ ابْنِ

عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ أَحْبَارَ الْيَهُودِ قَالُوا: أَذْهَبُوا بِنَا إِلَى مُحَمَّدٍ لَعَلَّنَا نَفْتَنَهُ عَنِ

دِينِهِ، فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! قَدْ عَرَفْتَ أَنَّ أَحْبَارَ الْيَهُودِ، وَأَنَا إِنْ اتَّبَعْنَاكَ اتَّبَعْنَا الْيَهُودَ

كُلَّهُمْ، وَأَنَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا خُصُومَةٌ فَتَنَحَاكُمْ إِلَيْكَ فَتَقْضِي لَنَا عَلَيْهِمْ، وَنَحْنُ

نُؤْمِنُ بِكَ وَنُصَدِّقُكَ فَأَبَى ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ، فَنَزَلَتْ ﴿^(۱)﴾، واته: عه بدو لای کوری

عه بباس خوا لیان رازی بی، دهئی: زاناکانی جووله که گوتیان: ودرن با بچین بو لای

موحه ممد به لکو له دینه که لای بدین، چونه خزمه تی گوتیان: نهی موحه ممد! تو

دهزانی ئیمه زانایانی جووله که یین، وه نه گهر ئیمه شوینت بکه وین، جووله که هه موو

به دواى ئیمه دا شوینت ده که ون، وه ئیمه نهو کوومه له زانایه له گهل خه لکه که لای

خومان نا کوکیه که مان هه یه، دادوهر بیمان دینینه لای تو، تو ش بریارمان بو بده به

به رزه وندی و قازانجی ئیمه، ئیمه ش ئیمانت پی دینین و به راستت داده نیین، (یانی

سه ودا ده که یین، تو ناهه قیکمان بو بکه به هه ق، ئیمه ش دان بهو هه قه لای تو دا

داده نیین) پیغه مبه ری خواش ﷺ رازی نه بوو، لهو باره وه نه م نایه ته هاته خوار که

دهفه رموی: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ... ﴿٤٨﴾ .

(۱) أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ بِرَقْمٍ: (۱۲۱۵۰)، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای ئەوێ ﷻ دواى ئەوێ باسى ئەزموونى پێشوی جوولەکەکانى کرد، پاشان باسى ئەزموونى دىانەکانى کرد، وه باسى ئەوێ کرد، که کتیبى بۆ هەریەك لەوانە ناردوه، تەورات بۆ جوولەکەکان، ئینجیل بۆ نەصرانییهکان، که دياره نەصرانییهکان و پراى ئینجیل به دواى تەوراتیش هەر کهوتوون، چونکه ئینجیل هاتوه تەوراتى بەراست داناوه، بەلام هەندیک شتی دیکهى زیاد که سەردەموو رۆژگارى عيسا ﷺ پيوستى کردوه، له ئینجیلدا هاتوه، ئەگەرنا عيسا ﷺ ئیشی به تەوراتیش هەر کردوه، ئنجا دواى ئەوێ روو له پێغمەبەر ﷺ دەکات: که وهك چۆن (أهل الکتابین) خاوهنى ئەو دوو کتیبه ئاسمانییه، تەورات و ئینجیل، کتیبى خویان لەبن دەستدا بووهو ئەزموونیکى دیاریان هەبووه، بۆ تۆش ئەزموونیکى دیارو لەسەر بناغەى

کتیبیکى تايبەت که بۆت دەنیرین، له ئارادایه، ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ﴾، ئەو (و) وه، (واو العطف) ئەوێ ئیره دەخاته سەر ئەوێ پێشى، واته: وهكو چۆن تەوراتمان به جوولەکەکاندا بوو، وه ئینجیلمان به نەصرانییهکاندا بوو، به هەمان شیوه بۆ لای تۆش کتیبیکمان به هەق ناردۆته خوارى، ئنجا جیى سەرنج ئەوێهه، لیرهدا خوای ﷻ دەفهرموئى: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ﴾، نافهرموئى: (قرآن) بۆجى؟ ئەوه دياره که خوا چوار ناوى بۆ قورئان بهکارهێناون، (کتاب، قرآن، فُرْقَان، ذِکْر) لهگهڵ چەندان وهسفدا، لیرهدا بۆیه خوا ناوى قورئان بهکارناهینى، ناوى کیتاب بهکاردینى، واته: قورئان کتیبى تەواو عەیارى خواى پەرودرگاره، ئەگەر کتیبیک هەبى، تەواوبى و دووربى له دەستکاری کران و گوێردان قورئانه، ئنجا دەفهرموئى: ﴿ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ ﴾، ئەو کتیبانهى که

لهپیش دەستیهوهن، واته: پێش ئەو هاتوون به راستیان دەزانى، لیرهدا ﴿ لِمَا بَيْنَ

يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ ﴾، واته: ئەو کتیبانهى که له پێش دەستیهوهن، بهراستیان

دەزانى، جا زانایانى زمانى عەرەبى دەلین: ﴿ الْكِتَابِ ﴾، لیرهدا (ال) بۆ

(جینس)ه، واتە: جینسی کیتاب، نەیفەرمووه (کُتُب)، کتیبەکان، بەئکو
 فەرموویەتی: ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾، هەر کتیبیک لە پیش ئەودا هاتو، قورئان
 بەپراستی دەزانی، سەرجهەم کتیبەکانی خوا، وەك ئەسلەکهیان بەپراستی دەزانی،
 ﴿وَمَهْمِنَا عَلَيْهِ﴾، وە بەسەریشیانەوێ چاودێر، ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ﴾، کەواتە: تۆش بەوێ خوا ناردوویەتە خوا و حوکمیان لە نێواندا بکە
 ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم﴾، وەك دوایی باسی دەکەین، واتە: دادوهریی یان لە نێواندا بکە،
 بەلام وشە (حکم) لەم نایەتەدا، لە شوینی دیکەشدا کە سەرنج دەدەین، هەر
 بەمانای دادوهریی نیە، بەئکو بە مانای سزا شەرعییەکانیش و بەرنامە ی زیانیش و
 سیستەمی حوکمرانییە، ئنجا دەفەرموێ: بەوێ کە خوا بوێ ناردوویەتە خوا،
 دادوهریی یان لە نێواندا بکە، ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾،
 بەدوای ئارەزووی ئەوان مەکەو، لابدە لەو هەقە بو تۆ هاتو، ئەو هەمووی
 دەگەریتەو بو ئەو کە دیارە جوولەکەکان، زۆر هەوڵیانداوێ کە لەزمەیکە لە
 پیغەمبەر ﷺ بگرن و لایبەن لە شەرعیەتو، دوایی بیکەن بە پرۆپاگەندە کە ئەها!
 ئەو موحەممەدە کە دەلی پیغەمبەری خوا، کەچی لایداو، پیغەمبەران دەبی لە
 وەحی خوا لاندەن، کەچی ئەو هەتا ئیمە برپارمان پێ گۆڕی و لاماندا! بە تەکید
 ئەو کاتە ماددەیکە پرۆپاگەندە باشیان دەکەوتە دەست دژی پیغەمبەر ﷺ، بەلام
 دیارە پیغەمبەران پارێزراون لە هەلە و لادان.

ئنجای دەفەرموێ: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾، ئەو وەلامی
 جوولەکەکان و نەصرانییەکانە کە گوتوویانە: مادام خوا تەوورات و ئینجیلی ناردوون،
 قورئانیش تەوورات و ئینجیل و کتیبەکانی دیکەش بەپراستی دەزانی، ئەدی ئەو کتیبە
 بوچی هاتو؟! پاساوی نێردانی ئەو کتیبە چییە؟ مادام قورئان بەپراستی دەزانی
 کە کتیبی خوان؟! خوا دەفەرموێ: بو هەر کامیک لەو ئۆمەتانە، ئۆمەتی جوو،
 ئۆمەتی دیان، ئۆمەتی مسولمان، بەرنامە و رێبازیکمان ناردو، پر بەپیستی ئەو
 واقعەیکە کە ئەوان تێیدا دەژین، دیارە هەر لە وردەکارییەکاندا بەرنامەکان لیک
 جیان، ئەگەرنا لە هیلە گشتییەکاندا یەکن، ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً

وَاحِدَةً، ئەوئەش وەلامى پرسىيارىكى دىكە، كە رەنگە لە مېشكى ھەندى كەسى دىكەدا سەرھەلئەت: بۆچى خوا يەك كتېبى نەدەناردو بەشەرەيەتېشى نەدەكردە يەك كۆمەل؟ دەفەرموى: ئەگەر خوا ويستباى دەيكردەنە يەك كۆمەل، بەھوى ئەوئەو كە يەك كتېبى بۆ دەناردن، **﴿وَلَكِنْ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾**، بەلام بۆيە كر دوونى بە چەند ئۆمەتەتېك، چەند كتېب و بەرنامەيەكېشى جۇراو جۇرى بۆ ناردوون، بە پىي گۇرانكارىيەك و پېشكەوتتېك كە لە سەردەم و زەمانەكاندا دېتە دى، بۆيە وى كر دوو، تاكو تاقىتان بكا تەو و لەو ودا كە پىتان دەتات، ئايا ھەر كامىك پابەندە بە كتېبەو كە بە پېغەمبەرى خۇياندا بۇيان ھاتو؟ پاشان ئايا ئەگەر كتېبەكانى خواى كاربەجى، ھەندى حوكمىان لەو كتېبەى پېشوو دا لابر دو نەسخ كر دوو، ئامادەى بە دواى ئەو كتېبەى دىكەيان بكەوى، ياخود دەمارگىرانە دەلئى: نەخىر ھەر بە دواى كتېبى خۆم دەكەوم، با حوكمەكەش سۇرپابىتەو و ھەئەشابىتەو؟! ئەو تاقى كر دەنەو كە لىرە داىە.

ئىچا دەفەرموى: **﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾**، ئىو لە چاكەكاندا پېشېر كە بكەن، نەك دەمارگىرى، جوولەكە ھەر بە شتى خۇيان پابەندىن و، دىان ھەر بە شتى خۇيان، مسولمان ھەر بە شتى خۇيان، ھەر كامىك لە ئىو بە پىي كتېبەكەى خۇتان، ئەوئەى چاكە پېشېر كە بكەن لە ئەنجامدانىدا، جا ئەوانەى كە ئىستا پىيان دەگوترى: (أَهْلُ الشَّرَائِعِ السَّمَائِيَّةِ) جوولەكە و دىان و مسولمان، شوپنكەوتوونى ئەو سى كتېبە كە لە قورئاندا باسىان ھاتو، ئەگەر بى و ھەر كامىكىان ئەو شتە چاكەنى لە بەرنامەكەيدا و لە دىنەكەيدا ھەن، ئەنجامىان بدات، دىا زۇر بە باشى دەگورى، ئەگەر نەصرانىي بە ئىنجىل كار بكەن و، جوولەكە بە تەورات كار بكەن، نەك ئەوئەى ئارەزوويانە جىبەجىي بكەن و، ئەوئەى دىكە جىبەجى نەكەن، چونكە ئىستاش ھەردووك پەيمانى كۆن و نوى، شتى زۇر باشىان تىدا ھەيە، ھەئەتە نالئىن واقىعى ئىستاىان پى چارەسەر دەكرى و، كېشەكانى بەشەريان پى چارەسەر دەكرىن، بەلام ئىستاش شتى زۇر باشىان تىدايە، بەلام ئەوان پىچەوانەى وان رەفتار دەكەن، ئىچا خوا لىرەدا دەفەرموى: **﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾**، بۆ چاكە كر دىنى پېشېر كە بكەن، **﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾**، ھەمووتان بۆ لى خوا دەگىردىنەو، گىرانەوئەتان

بۆ لای خوایه، ﴿فَيَنْبَغُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ﴾، هه‌والستان پێ‌ده‌دا به‌وه‌ی که تییدا که‌وتبوونه‌ راجیایی یه‌وه، ته‌ماشای بکه‌ن! ئیسلام چه‌ند به‌ فراوانی ته‌ماشای ده‌کات، وه‌ره‌ جووله‌که‌ له‌گه‌ڵ ته‌ووراتی خۆتان دا راست بکه‌ن، وه‌رن نه‌صرپانی له‌گه‌ڵ ئینجیلی خۆتان دا راست بکه‌ن، مسوڵمانیش ده‌بی له‌گه‌ڵ قورئاندا راست بکات، ئه‌و کاته‌ هاوکاریی و ته‌بایی په‌یداده‌بی له‌سه‌ر زۆر به‌های به‌رز به‌رز، هه‌لبه‌ته‌ جار جار ئه‌وانه‌ی ده‌یان‌ه‌وی کۆمه‌لگا‌و خیزان هه‌له‌وشیننه‌وه‌و، باسی گۆرپینی ره‌گه‌زو جینده‌رو دزایه‌تیکردنی خیزان و رووخاندنی به‌های رۆحیایی و ره‌وشتی ده‌که‌ن، له‌ به‌ران‌به‌ریاندا جار جار زاناکانی مسوڵمان و جووله‌که‌و نه‌صرپانییه‌کان پیکه‌وه‌ داده‌نیشن، هه‌ندی‌ک ته‌گبیر ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ له‌ راستییدا ئیسلام ئه‌و فه‌رمانه‌ی کردوه، دیاره ئه‌وه‌ی پێی ده‌گوتری: (التقريب بين الأديان) ئه‌وه‌م مه‌به‌ست نیه، هه‌ر چه‌نده‌ هه‌ر چۆن بی‌گفتوگۆ و پیکه‌وه‌ دانیشن هه‌ر باشه، نه‌صرپانییه‌ت چۆنه‌و، یه‌هودییه‌ت چۆنه‌و، ئیسلام چۆنه‌؟ ناگۆرپین و هه‌روه‌ک خۆیان، به‌لام ده‌گونجی شوینکه‌وتوو‌انیان پیکه‌وه‌ ته‌با‌و ری‌ک بن.

ئنجای که‌ ده‌فه‌رموی: گێرانه‌وته‌تان بۆ لای خوایه، وه‌ هه‌والیشتان پێ‌ده‌دات، به‌وه‌ی که‌ تییدا راجیای بوون، واته‌: ئیره‌ مه‌که‌ن به‌ شوینی: لیک‌ده‌کردن (تصفية الحساب) و به‌ ده‌مارگیرانه‌ پیکه‌وه‌ مامه‌له‌ مه‌که‌ن، جاریکی دیکه‌ روو له‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌کات: ﴿وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، وه‌ دادوه‌ریی یان له‌ نیواندا بکه‌ به‌وه‌ی خوا ناردوویه‌ته‌ خوار ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾، وه‌ دوا‌ی ئاره‌زووه‌کانیان مه‌که‌وه‌، ﴿وَاحْذَرَهُمْ أُنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾، وه‌ لییان وریابه‌ که‌ لات نه‌ده‌ن له‌ هه‌ندی‌ک له‌وه‌ی خوا بۆی ناردووی، نه‌ک له‌ هه‌مووی ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ندی‌کیشی لانه‌ده‌ی، بۆ رازیکردنی ئه‌وان، ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾، ئنجای ئه‌گه‌ر پشتیان تیکردی و روویان تینه‌کردی، دیاره پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆری مه‌به‌ست بووه‌ ئه‌وانه‌ ئیمان بینن، وه‌ زۆر سوور بووه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رنجیان رابکیشی، و، دلایان رابکیشی و ئیمان بینن، به‌لام خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلَّمْنَا أَنَّا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ﴾، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر پشتیان تیکردی، ئه‌وه‌ بزانه‌ که‌ خوا ده‌یه‌وی به‌لایان به‌سه‌ر بینن، به‌

هۆی هەندیک لە گوناھەکانیانەو، واتە: لە دنیادا، بەلام ئەو بەلایەکی گە بەسەریان دای، لەسەر هەموو گوناھەکانیان، لە کوێیە؟ قیامەت شوینی سزای خوا، بەلام لە دنیادا بە هۆی هەندیک لە گوناھانەو ئینسان تووشی هەندیک بەلام موصیبتە دای، جوو بای، دیان بای، مسوئەمان بای، خواناس بای، خوا نەناس بای، گوناھەکان باجی خۆیان هەبە، ﴿وَأِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ﴾، وە بیگومان زۆر لە خەلکی لارپن، لادەدەن، واتە: زۆربەیی خەلکت بۆ نایەتە سەر رێو، لە فیطرەتی خۆیان و لە رێبازی خوا و لە عەقل دەردەچن، ئەو دەش حەقیقەتیکە دەبێ بیزانین، چونکە ئەو زۆر کاریگەری هەبە بۆ ئینسان، وەختیک دەبینی زۆربەیی خەلکی دنیا لارپ دەرواو زۆربەیی خەلک رێی راست ناگرێ، خۆی زاناو شارەزا پیشی هەوالی پێداوین: گە بزانی ئاوا، خوا بۆ خۆی عەبەدەکانی خۆی چاکتر دەناسی، گە واتە: تۆ ئەگەر شتیک بزانی، دوایی لە واقیعدا ببینی، زۆر پێی نارهەتە نابی، بەلام ئەگەر وات تەسەووڕ کردبێ و پێت وابی، دەگونجی هەموو خەلک ئیمان بێنی، گە دوایی ئیمانیا نەهینا زۆر پێی نارهەتە دەبی!

لە کۆتایی دا دەفەرموی: ﴿أَفْحَكُمُ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ

يُوقِنُونَ﴾، ئایا ئەوانە ئەگەر بە حوکمی تۆ رازی نەبن، تۆ دادوەری یان لە نێواندا بکە، وە بە حوکمی خوا رازی نەبن، گرفت و کێشەکانیان چارەسەر بکەن، ئەدی حوکمی نەفامییان دەوی؟ بەدیلی حوکمی خوا، حوکمی نەفامییە، دوایی باسی دەکەم بۆچی خۆی دادگەر بە حوکمی غەیری خۆی دەفەرموی: حوکمی نەفامیی؟ ئایا ئەوانە حوکمی نەفامیی دەخوازن؟ واتە: شتیک زۆر بای جی دەکەن، ئەو لە زمانی عەرەبیدا پێی دەگوترێ: (الإستفهام الإنکاری) پرسیارکردنیک نکوولیی لیکەرانه، بۆ وینە: گەسێک ئاو بۆ یەکیک دینی، پێی دەلی: ئەو ئاو نیە؟! یانی ئەو پرسیاریک نیە چاوەرپێ بکە بلی: با، بەلکو تۆ بەو شیوازە ئینکاری لە ئینکارییەکی ئەو دەکە، لێردا خوا دەفەرموی: ئایا حوکمی نەفامیی دەخوازن؟ جا حوکمی کێ لە هی خوا چاکترە، بۆ گەسانیک گە برۆایەکی پتەویان هەبێ و زانیارییەکی باشیان هەبێ.

چہند مہسہلہ یہ کی گرنگ

مہسہلہ یہ کہم: کہ دہفہرموی: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ

يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ﴾، خوی کاربہ حی قورئان بہ پینج و ہسف
پیناسہ دہکات:

۱/ ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ ﴾، کہواتہ: قورئان لہ خواوہ دابہزیوہ، ئہوہ سیفہتی یہ کہمی

قورئانہ، و ہک چؤن سیفہتی ہموو کتیبہکانی دیکہی خوی پەرودہردگاریشہ،
فہرمایشتی خوایہ، خوا ئہو فہرمایشتہی بہ جبریل گوتوہو جبریل ہاتوہ
خستووہتہ عہقل و دلی پیغہمبہرہوہ ﷺ، و ہ لہکاتیکدا کہ فیبری کردوہ،
دہنگی موبارہکی دہرچووہو بہ قسہش فیبری کردوہ، و ہک لہ سوورہتی

(القیامۃ) دا دہفہرموی: ﴿ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴾ (۱۶) القیامۃ، واتہ:

زمانتی پی مہجوولینہ بوئہوہی بہ پلہپل بیخوینی، واتہ: جبریل بہسہریدا
خویندؤتہوہو، لہ عہقل و دلیدا جیگیر بووہ، گو (تَلَفُّظًا) یشی پی کردوہ،
بوئہوہی بزانی خوا ﷺ چؤن بہ جبریلی فہرمووہ، قورئان ئاوا بہ وردی

ہاتوہ (۱)، خوا دہفہرموی: ﴿ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴾ (۱۷) فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحَ تُرْعَانَهُ،

(۱۸) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴾ (۱۹) القیامۃ، واتہ: پلہ مہ کہ، لہسہرمانہ کوئی

بکہینہوہ لہ دل و سینہی توداو بیخوینینہوہ، ئنجا ئہگہر خویندمانہوہ، بہ
دوای خویندنہوہ کہی بکہوہ، پاشان روونکردنہوہ یشی لہسہر خویمانہ. لیپردا
(قرآن) بہ مانای خویندنہوہ دی و چاوگ (مصدر) ہ.

۲/ ﴿ الْكِتَابِ ﴾، کتیبہ، شارہزایانی زمانی عہرہبی دہلین: (کتاب) لہ

(کتاب) ہوہ، ہاتوہ، (کتاب) یش واتہ: (جمع) لہبہرئہوہی پیتہگان وشہیان

(۱) لہ کتیبی: (الإسلام كما يتجلي في كتاب الله) لہ بہرگی سییہمی داو لہ کتیبی: (ئہرکی
سہرشانمان بہرانبہر بہ قورئان) دا بہ درئیایی باسی ئہو بابہتہمان کردوہ.

لئ‌پیکدین و، وشەکان رسته‌یان لئ‌ پیکدی، رسته‌کانیش نایه‌تەکانیان لئ‌پیکدی، که ده‌فه‌رموی: (کِتَاب) واته: نووسراوو کوکراوه، وهک ده‌فه‌رموی:

﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ﴾، ئەوه (ال‌ی سەر (کِتَاب)، (ال‌ی (عهد)ه، یان (ال‌) (تعریف)ه، واته: ئەگەر کتیبیک هه‌بی ته‌واو عه‌یار بی، ئەو کتیبه‌یه.

٣/ ﴿ بِالْحَقِّ ﴾، ئەوه (بال‌حق)ه، دوو واتا هه‌لده‌گری: ده‌گونجی مه‌به‌ست پپی ئەوه‌بی قورئان هه‌قی تیدایه، وه ده‌گونجی مه‌به‌ست ئەوه‌بی که به شیوازیکی هه‌ق له لایه‌نی خوی په‌روه‌ر دگاره‌وه دابه‌زینراوه.

٤/ ﴿ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ ﴾، به‌راست دانهری ئەو کتیبانه‌یه که له پێشیه‌وه بوون، واته: وهک ئەسه‌له‌که‌یان به‌راستیان ده‌زانئ، ریزیان ده‌گری و ده‌زانئ فه‌رمایشتی خوان.

٥/ ﴿ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ﴾، به‌سه‌ریشیانه‌وه چاودیره، به‌راستیان داده‌نی، وهک ئەسه‌له‌که‌یان، به‌لام به‌سه‌ریشیانه‌وه چاودیره، ئەگەر ده‌ستکاری کرابن، یان فه‌رامۆشیان تیدا کرابی، وهک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۗ ﴾ (١٣) المائدة، یان ده‌فه‌رموی: ﴿ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ۗ ﴾ (٤١) المائدة، چ ئەوه‌ی که له‌بیرکرابی، چ ئەوه‌ی که لادرابی، چ ئەوه‌ی که گوپردرابی، قورئان به‌سه‌ریانه‌وه چاودیره و ناگاداره، له دهرسه‌کانی پێشوودا چهند شتی‌کمان باسکرد، که له ته‌ورات و ئینجیل ده‌ستکاری کرابوون، قورئان راستی کردبوونه‌وه، ئەوه‌ی که به پپیوست زانرابی.

مه‌سه‌له‌ی دووهم: که ده‌فه‌رموی: ﴿ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ

أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ﴾، به‌وه‌ی که خوا ناردوووه‌ته‌ خوار، دادوهری یان له نیواندا بکه، وه به دوی ئاره‌زووه‌کانیان مه‌که‌وه، که لابده‌ی له وه‌قه‌ی که بو‌ت هاتوه.

پرسیاریک لیڤه دا دروست دەبێ، ئایا له نیوان ئەم رستهیه دا که دهفه رموی: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، که پیغه مبهەر مولزەم دەکات بهوهی که خوا ناردووێه ته خوار دادوهریی بکات، له گهڵ ئەو رستهیهی پیشیدا، که دهفه رموی: ﴿فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ المائدة، ئەگەر نامسوڵمان هاتن بۆ لات و کیشه و مشتومرێکیان بوو، دادوهرییان له نیواندا بکه، یاخود پشتگوێیان بخه، تیگگیران نیه، که لیڤه دا مولزەمی دهکاتو، لهوئ سهرپشکی دهکات؟!

هه ندیك له زانایان به داخه وه! ئەوانه ی که سه رکیلا نه ته ماشای ئەو نایه تانه یان کردوه، هەر که بینویانه به روالهت دوو نایهت تیگده گیرین، ئەوه یان به دەم گرتوه دهلین: ئەوه ی دوایی هاتوه، ئەوه ی پیشی نه سخ کردۆته وه! لیڤه شدا گوتوو یانه: ئەمه ی ئیره که دهفه رموی: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، ئەوه ی پیشی که دهفه رموی: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ﴾، نه سخ کردۆته وه، چونکه لهوئ سهرپشکی کردوه، لیڤه ش مولزەمی کردوه؟

ئیمه دهلین: نه خیر، چونکه ئەوه پهری مانای ئەو رستهیه ی ئیره ئەوه یه: ئەگەر دادوهرییت کرد له نیوانیاندا به گویره ی وهی خوا دادوهرییان له نیواندا بکه، کهواته: ئیلزام و فه رمانه که بۆ: دادگه رانه دادوهریی کردنه، نه ک خودی دادوهریی کردنه که! واته: هیچ له گهڵ ئەوه ی پیشی تیگنا گیرئ، هه رچه نده زور له زانایان دهلین: ئەم نایه ته نه سخ بۆته وه!! بۆیه ش من هه ر زوو له سوورته ی (البقرة) دا به ته فصیل باسی (نسخ) م کردوه و گوتومه: له قورئاندا هیچ نایه تیکی تیدانیه نه سخ کرابیته وه، به و واتیه ی که خه لک ئیستا لیی تیده گات، واته: حوکمه که ی ئیشی پی نه کری، به لئ نایهت هه یه مانای نایه تیکی تابهت کردوه، یاخود ره هابووه، به ندادار (مقیّد) ی کردوه یان (مُجْمَل) بووه، ته فصیلی داوته ی، وه پله پله یی (التدرُّج) هه یه، به لام ئەوه که نایه تیك له قورئاندا هه بی و حوکمی نایه تیکی دیکه ی نه هیشتی، شتی وانیه له قورئاندا، وه ک ئیمه له درێژه ی ئەو ده رسانه دا تا کو ئیستا هاتووین، هه موو ئەو شوینانه ی که

گوتووایانہ: ئہو نایہ تہ نہسخ بو تہوہ، تہ ماشامان کردوہ وانیہ بہو مانایہی کہ
ئیشی پی نہ گری، وہ پیموایہ کاتی خویشی ہیج نایہ تیک نہسخ نہ بو تہوہ.

لیرہدا (القرطبی) قسہیہ کی جوان دہکات، دہلی: ﴿ **وَأَنْ أَحْكَمْ بَيْنَهُمْ بِمَا**

أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلِمَ أَنَّهَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ

لَفَاسِقُونَ ﴿ ۴۹ ﴾ المائدہ، آی احکم بدالک ان حکمت واخترت الحکم؛ فہو کلہ

مُحْكَمٌ غَيْرَ مَنْسُوخٍ، لَأَنَّ النَّاسِخَ لَا يَكُونُ مُرْتَبَطًا بِالْمَنْسُوخِ مَعْطُوفًا عَلَيْهِ،
فَالْتَخْيِيرُ لِلنَّبِيِّ ﷺ فِي ذَلِكَ مُحْكَمٌ غَيْرَ مَنْسُوخٍ (واتہ: یانی: دادوہری و حوکم

بہوہ بکہ کہ خوا ناردوویہ تہ خوار، ئہ گہر ئہوہت ہہ لہ بزارد کہ حوکمیان لہ
نیواندا بکہی و دادوہری یان لہ نیواندا بکہی، بہو شیوہیہی کہ خوا ناردوویہ تی،

ئاوا دادوہری یان لہ نیواندا بکہ، کہ واتہ: ہیچی مہنسوخ نیہ، ناشگونجی

ناسیخ و مہنسوخ پیگہوہ پھیوہست بنو، وہ عہطف بکرینہوہ سہریہک } ﴿ **وَأَنْ**

أَحْكَمْ ﴾، ئہو (و) واوی عہطفہ، ناگونجی ئہوہ بہوشیوہیہ بی }، دہلی: کہ واتہ:

سہرپشکردنی پیغہ مہر ﷺ لہ نایہ تی پیشیدا ہہر لہ شوینی خوہ تی، وہ نہسخ

نہ بو تہوہو ئہ مہی ئیرہ لہ گہل ئہوہی وی تیکنانگری، کہ دہفہرموی: ئہ گہر ئہوہت

ہہ لہ بزارد کہ حوکمیان لہ نیواندا بکہی، ئہوہ بہ و حی خوا دادوہری بکہ،

ہہر یہک مانایان ہہیہ.

مہسہلہی سییہم: کہ دہفہرموی: ﴿ **لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا** ﴾، لیرہدا

خوا ﷺ دہفہرموی: بو ہہر کامیک لہ ئیوہ، مہبہست پیی کییہ؟ ئہوہی کہ

باسکراون، جوون، دیانن، مسولمانانن، کہ واتہ: خوا دہفہرموی: بو ہہر کام لہ

جووو، دیانو، مسولمانان (شیرعہ) شمان ناردوہ، (منہاج) یشمان ناردوہ، ئنجا ئایا

(شیرعہ) و (منہاج) چین، وہ جیاوازیان جییہ؟ سی پرا ہہن، و ہک و ہلام بو ئہم

پرسیارہ:

أ- هەندىك لە زانايان دەلین: ئەم دوو وشەيە ھاوواتا (مُتْرَادِف)ن، واتە: بىژە (لَفْظًا)گەيان جىاوازەو، ماناگەيان يەگە، بەلام من قەناعەتم وايە هيچ دوو وشەيەك لە قورئاندا نين بىژەگەيان جىابىو، ماناگەيان يەك بى، واتە: قەناعەتم وايە (مُتْرَادِف) لە قورئاندا نيه، چونكە ئەو جۆرىكە لە زيادى، وە ئەوئەش لەگەل لووتكەى رەوانبىژى، كە لە كىتیبى خوادا هەيە ناگونجى.

ب- هەندىكىش دەلین: (شِرْعَة) واتە: بنچىنەكانى ئايين، وە (مِنْهَاج) واتە: لقو پۆپەكانى و وردەكارىيەكانى.

ج- راي سىيەم كە لەپراستيدا ئەو زياتر راي خۆمە، ئەوئەيە كە (شِرْعَة)، واتە: ئەو حەلال و حەرام و ياسا و فەرمان و قەدەغانەى كە لە قورئاندا هەن، (مِنْهَاج)يش شىوئەى مامەلەكەردنە لەگەل ئەوانەدا، واتە: (شِرْعَة) ئەسلى بەرنامەگەيە، وە (مِنْهَاج)يش رېباز و مېتۆدو شىوئەى چۆنىەتى مىكانىزمى جىبەجىكەردنى ئەو بەرنامەيە، كە بە تەكىد قورئان وەك چۆن بەرنامەيە، شىوئەى شىوئەى جىبەجىكەردنىشى هەر لە نىوخۆيدا هەيە كە: دەبى پلە پلەيە هەبى، دەبى لە پىشترەكان رەچاوبكرين چى لە پىش جىيەوئەيە؟ وە دەبى هەلومەرجى جىبەجىكەردنى ئەو حوكمە برەخسى، تا ئەو حوكمە جىبەجى بكرى ... هتد.

ئىردەا پرسىارىك دەكرى: لە لايەگەو وە خوا دەفەرموى: ﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ

مَا وَصَّيَ بِهِ نُوْحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ...

﴿ ۱۳ ﴾ الشورى، واتە: ئەو بەرنامەيەى لە دىن بۆى داناون، هەمان شتە كە نووحى پى راسپاردو، وە ئەوئەى كە بۆتۆمان ناردو، وە ئەوئەى كە بۆ ئىبراهيم و ئىسماعىل و بۆ موسا و عىسامان ناردو، ئەمە ئەو دەگەيەنى كە خوا يەك بەرنامە و ئايينى ناردو، لە نووحەو تا پىغەمبەرى خاتەم (عليهم الصلاة

والسلام)، كە چى ئىرەشدا دەفەرموى: ﴿ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ﴾، واتە: بۆ هەرگامىكتان بەرنامە و رېبازىكمان داناو، ئنجا ئايا ئەو دوو ئايەتە

پېكەوہ ناكۆك نين؟! له وهلامدا دهليين: نهخير، چونكه بنچينه گشتى يهكانى ئايين و هلال و حهرامه سهرهكويهكان، هاوبهشن، له ههموو بهرنامه ئاسمانيهكاندا يهكن، نهك تهنيا له بوارى عهقيدهدا، بهلكو له بوارى هلال و حهرام و نهرو نهى و شته سهرهكويهكاندا، ههموو كتيبه ئاسمانيهكان يهكن، بهلام ههر بهرنامهيهش بهپي هه لومه رجه جوراو جورهكان، تايبهتمندي خوي بووه له وردهكارويهكاندا، مهبهست نهويه كه دهفرموي بو ههركاميكتان (شُرْعَة) و (مِنْهَاج) يكمان ناروده، واته: ههر كام لهو بهرنامه و ردهكاروي و موركى تايبهتى نهو هه لومه رجه و نهو كاتهى كه نهو ئوممهته تييدا ژياوه، پيوهيه.

مهسهلهى چوارهم: كه دهفرموي: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾

وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَاءِ آتَانِكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿﴾، نه م رسته قورئانييه چهند شتيكى لى و رده گيرى:

۱) كه دهفرموي: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾، يانى: نه گهر خوا

ويستباى يهك كتيبو بهرنامهى بو هه مووتان دهنارد، نهو كاته ده بوون به يهك گو مهل، يهك ئوممهت، بهلام خوا نه يويست و ابكات، نه مه يانى چى؟ يانى حيكمهتى خوا وى خواستوه كه شهريعت دابهش ببى بو قوناغى جوراو جور بو چهند ئوممهتيك، وه بو ههر كام لهو قوناغانه و نهو ئوممهتانه كه لهو قوناغانه دا ژياون، بهرنامهيهكى تايبهتى بنيرى، كه له وردهكارويهكاندا جيايى، لهوى ديكه، بهلام له چه مكه گشتيهكاندا ههموو يهكن، نئجا خوا دهيتوانى و ابكات خه لك بكات بهيهك بوچى و اينه كردوه؟ حيكمهتى وى خواستوه و له راستيدا خوا ﷺ ويستوو بهتى مرؤفايهتى نازادى، چونكه له دو اييدا دهفرموي:

﴿وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَاءِ آتَانِكُمْ﴾، بهلكو خوا ويستوو بهتى تاقيتان بكاتوه،

تاقى كردنه وهش بهبى نازادى نابى، له گهل تاقى كردنه وه هاته پيش، دهبى نازادى هه بى، له گهل نازادى هه بوو جوراو جوروى دهبى، تو تهماشا بكه! نهو

شويىنەى كە رُزيمىكى دىكتاتورىي لىيە، كەسىك خۇى دەسەپىنىۋ خەلك ھەمووى يەك شىۋە قسە دەكات، كاتى خۇى (صدام) نەيدەگوت: (إِذَا قَالَ صَدَامُ قَالَ الْعِرَاقُ) تەواو ھەمووى يەك قسەيە، كۆرسە! كە ديارە لەو ھالەتەدا خەلك ئارەزووى خۇى و بۆچوونى خۇى كپ دەكاتو، خۇى لەگەل ئەودا دەگونجىنى، بىستوومە ھەندىك لەو سەركرەدە دىكتاتورانە و ايانكردو، كە ئەگەر ئەو پژمى، ئەوانىش ھەمووى بېژمن، وە ئەگەر ئەو كۆخى، ئەوانىش ھەموو بكوخن!! وەك چۆن قازىك دەقىرپىنى ھەموو دەقىرپىنن، يان كە مەپرىك دەروا ئەوانى دىكە ھەمووى سەرى لە دوو دەنىن، ئەو دىكتاتورانە خەلكيان ئاوا دەوى، دەيانەوى خەلك ھەمووى وەك رەو قاز بكن، يان وەك رانە مەپرىك سەريان لە دوو بنىن، بئەو دەى بزنان بەرەو كوى دەچن! ئەگەر مەپرىك ھەلبدىرىئ لە شاخىك (۱۰۰-۲۰۰) مەپرىش لە دووى ھەلبدەدىرى! چونكە مەپرى كە دەرو، تەماشى پىش خۇيان ناكەن، بزنان ئەو دەى پىشى چى لى ھاتو؟ ئنجا خواى كاربەجى نەيوستو بەشەر و ابى، بەلى دىكتاتورەكان و ايان لىدەكەن، بەلام ئەو پىچەوانەى وىستى شەرىعەتى خوايە، پىچەوانەى ھىكمەتى خوايە، وىستى خوا، واتە: ئەو وىستەى خوا كە لە شەرىعەتدا بەرجەستەيە، نەك وىستى دروستكردى (الإرادة التكوينية)، چونكە ھىچ كەس ناتوانى پىچەوانەى ئىرادەى تەكوينى خوا بچوولتتەو، بەلام دەكرى مرؤف پىچەوانەى وىستى تەشرىعى (الإرادة التشريعية)ى خوا بچوولتتەو، بەلى خواى بەرز لە شەرىعەتى خۇيدا وى پى باش بوو، كە خەلك جۇراو جۇر بى، دووى كە دىكتاتورىك دى لە ماوئەيەكى ديارىكر او داو بۆ ماوئەيەكى كەم، ناچارىان دەكات، ھەموويان وەك يەك بىر بكنەو، يان ھەموو وەك يەك قسە بكن، لەراستىدا ئەو ھالەتتىكى نامو ناسروشتىيە، وەك لەم ئايەتەدا خواى

پەرورگار پىشانمان دەدات، دەفەرموى: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ

كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱﴾ بونس، واتە:

ئەگەر پەروردارگارت وىستباى، خەلكى سەر زەوى تىكرا ئيمانىان دەھىنا، ئايا تۆ زۆر لە خەلكى دەكەى تاكو ئيمانداربن، واتە: من بە خوايەتتى خوم زۆرم

لی نهکردوون و ویستوومه نازادبن، ئایا ئه‌ی موحه‌مه‌ده! تو دته‌وئ زوریان
 لی بکه‌ی! بوئ نیه، وه خوا ﷺ له سوورته‌ی (هود) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَوْ شَاءَ
 رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ (۱۱۸) ، واته: ئه‌گهر
 په‌روه‌ردگارت ویستبای خه‌ئکی ده‌کرده یه‌ک کو‌مه‌ل، به‌لام به‌رده‌وام راجیان.

(۲) که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ ، واته: ههر که‌س به‌پیی
 به‌رنامه‌ی خو‌ی تاقی ده‌کرته‌وه، ئایا پی‌وه‌ی پابه‌ند ده‌بی، یان پی‌وه‌ی پابه‌ند
 نابی، مانایه‌کی دیکه‌ی ئه‌وه‌یه که: ئایا ههر کامیک له ئیوه ئاماده ده‌بی دست
 هه‌لبگرئ له به‌رنامه‌یه‌کی تایه‌ت به‌سه‌رده‌م و رۆزگاریک، دوا‌ی ئه‌وه خوا
 به‌رنامه‌یه‌کی دیکه‌ی ده‌نیرئ، ئایا جووله‌که ئاماده بوون دست له‌وه هه‌لبگرن،
 که له ته‌ورات لادراوه، وه ئه‌وه‌ی له ئینجیل هاتوته جیی، پی‌وه‌ی پابه‌ندبن؟ ئایا
 نه‌صرانیی ئاماده بوون دست له‌وه هه‌لبگرن که له کتیبه‌کانیاندا حوکمه‌که‌ی
 لابر‌دراوه و قورئان هاتوته شوینی؟

خوا ﷺ به‌وه تاقییتان ده‌کاته‌وه، وه دیاریشه له‌راستیدا زور له‌خواهن
 کتیبه‌کان له‌و تاقیکردنه‌وانه‌دا ده‌رنه‌چوون، چونکه ده‌مارگیر بوون، من جاریک
 له زیندانی ئه‌مریکیه‌کاندا له‌گه‌ل یه‌کیک قسه‌م کرد، که ئیددیعا‌ی ئه‌وه‌ی
 ده‌کرد که زانیاریی قوول‌ی ده‌باره‌ی کتیبی موقه‌ده‌سه‌ه‌یه، گوئی: ئایا
 ئه‌گهر ئی‌وه‌ی مسوولمان بینه جووله‌که، یان بینه نه‌صرانیی چیه؟ خو

ته‌ورات و ئینجیلیش ههر کتیبی خوان، ئی‌وه نالین: ﴿لَا نَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ

رُسُلِهِ﴾ ، گوتم: با، جیا‌وازییان ناخه‌ینه نیوان، گوئی: ده‌جا قه‌یدی چیه،
 بینه جووله‌که و نه‌صرانیی، ئی‌وه ههر به‌دوا‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ده‌که‌ون و
 زه‌ره‌رتان نه‌کردوه؟ گوتم: راسته، به‌لام ئه‌گهر ئیمه‌ بینه جووله‌که، یان
 نه‌صرانیی، مانای وایه به‌ره‌و دوا‌گه‌راوینه‌وه، به‌س ئی‌وه که ده‌بنه مسوولمان
 به‌ره‌و پی‌شه‌وه دین، گوئی: چۆن؟ گوتم: خوا ﷺ ته‌وراتی سی‌هه‌زار و پینج
 سه‌د سال پیش ئیستا ناردوته خوار، وه ئینجیلی دوو هه‌زار سال زیاتر پیش
 ئیستا ناردوته خوار، ئنجا منیک مسوولمان ئه‌گهر به‌دوا‌ی ئینجیلیک بکه‌وم که

دوو هەزار ساڵ پێش ئیستا هاتو، مانای وایە بەرەو دوا گەرۆمەو، بەلام تۆ دواى ئەوئى ئیمان بە قورئان دینى، گە سئ هەزار یان دوو هەزار ساڵ دواى کتیبەگەى تۆ هاتۆتە خوار، مانای وایە تۆ بەرەو پێش هاتووی، ئەو لەلایەك، ئنجا کەسێك گە ئیمان بە قورئان دینى، مانای وایە گە ئیمانی بە تەوورات و ئیجیلیش هەر هیناوه، ئەوانى لە دەست نەچوون، وە کەسێك گە ئیمان بە موحمەد ﷺ دینى ئیمانی بە موسا و عیسا هەر پاراستو لە خۆیدا، بەلام مسوئمانیک بەگەرپتەو وەو ببیتە جوو، موحمەد و عیساى لە دەست دەچن، وە ئەگەر بشبیتە دیان، موحمەدى لە دەست دەچن، مانای وایە ئیو کە مسوئمان بن، قازانج دەگەن زیان ناکەن، بەلام ئیمە ببینە جوو یان دیان، زۆرمان زەرەرە! کابرا خۆشى بە شارەزا دەزانی، ئیدی تەماشای یە کدیان کردو گوتیان: بەراستی وەلامە کەت زۆر مەنتیقیه، ئەوانە عادەتیان وایە شتیک گە بە هەقیان زانی لیبى بئ دەنگ دەبن، ئەگەر بواریان هەبى وەریشى دەگرن!

٣) گە دەفەر موئى: ﴿ فَاسْتَقِمْ وَالْخَيْرَاتِ ﴾، واتە: هەر کامیکتان بە پیبى بەرنامەى خۆى خیرایی بکات لە چاکە کاریدا، وە هەول بەدن لە چاکەدا پێشەنگ بن، لە جیاتی ئەوئى بە دەمارگیرانە هەر کەس دەست بە کتیبى خۆیه وە بگرئ، بزنان لە کتیبە کانتان چ شتیکى باش هەیه، دەستی پیبو بگرن، گە وەك گوتەم ئەگەر خاوەن کتیبەکان واکەن لەگەل مسوئمانەکان، دنیا زۆر دەگۆرئ.

٤) گە دەفەر موئى: ﴿ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ

تَخْلِفُونَ ﴾، واتە: راجیاییه کانی یە کدى تەحەممول بکەن، وە خوا دادگەرە، وە دنیا مەگەنە شوئینی تەصفیه حیساب، جوولەگە و نەصرانیى بە تەما نەبن گە مسوئمان دەستبەرداری مسوئمانەتییه کەى بئ، دەبئ جیاوازی یە کدى تەحەممول بکەن، مسوئمانیش بە هەمان شیو کابرای جوولەگە و نەصرانیى گە مسوئمان نابن، بوئ نیه بە زۆر مسوئمانیان بکات، بەلکو دەبئ یە کدى تەحەممول بکەن، لە چاکەدا پێشچرکە بکەن و، بەلام راجیاییه کانتان هەلگرن، قوئاغیکى دیکە دئ، کاتیکى دیکە دئ، خوا هەق و ناھەقان لیک جیا دەکاتەو.

مهسهلهی پینجهم: که دهفهرموی: ﴿وَأِنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ

أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾، واته: وه حوكم بکه بهوهی که خوا ناردووویه ته خوارئ، وه دادوهیری یان له نیواندا بکه وه، به دواى ئارزوویان مهکه وه، وه وریابه لات نهدهن له ههنديک له وهی خوا ناردووویه ته خوار، لیردها جهخت کراوته وه له سهر دادوهیری کردن به پیی وهی خوا، وه وریا بوون له شوینکه وتنی ئارزووهکانیان، ئه وه چی لی وهرده گیرئ؟ ههمیشه بهدیلى وهحی شوینکه وتنی ئارزووه، بهدیلى (هدی)، (هوی)یه، ئه وهی به دواى (هدی) نهکه وهی، له چالی (هوی) دهکه وهی، ئنجا یان به دواى ههواى خوی دهکه وهی، یان به دواى ههواى یهکیکی دیکه دهکه وهی، خواش ﷺ بهرنامهی خوی و رینمایى خوی ناردوه بو ئیمه، تاگو له چنگ ئارزووی خویمان و ئارزووی خه لک رزگار بین و نهکه وینه شوین ئارزووهکان.

ئنجاکه دهفهرموی: ﴿وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

إِلَيْكَ﴾، به پیغه مبهر ﷺ دهفهرموی: به لام کورده واریی خویمان ده لین: دیوار له گهل تومه گويسوانه گویت لیبی، نه گهر پیغه مبهر ﷺ پیویستی به وه هه بی وریابی لاینه دهن، ده بی ئیمه چه ندمان پیویست بی؟! دیاره (یفتنوک) یانی: (یصرفوک، یخدعوک)، که واته: ده بی مسوئلمانان له نامسوئلمانان وریابن، جا چ نه هلی کیتاب بن، چ نه وانه بن که بر وایان به هیج کتیبیک نیه، وریا بن لایان نه دهن له ههنديک له وهی خوا ناردووویه ته خوار، دیاره نه هلی کوفر به که مه لادانیکی ئیمه ش له هق، قه ناعهت ده کهن، نه گهر تۆزیکیش لابه دین، ههر پییان چاکه.

مهسهلهی شه شه م: که دهفهرموی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلِمَ أَنَّهَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ

ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ﴾:

۱/ بویه دهفهرموی: ﴿بِعْضِ ذُنُوبِهِمْ﴾، چونکه که میک لادان بایی سزای دنیاییه و سزای دنیایی له سهره، به لام لادانی ته واو، یا خود گونا ههکانیان به ته واوی، له

کوئ سزای پر به پیست وەردەگرەوه؟ له قیامەت، بەلام سوننەتی خوایه بەشیک له گوناھەکان له دنیا دا سزایان دەداتەوه، وەك له سوورەتی (الروم) دا خواى پەروردگار دەفەرموئ: ﴿ **ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ** ﴾ (٤١)، واتە: خراپە و ناشووب لە تەر و وشك (له دەریاو و شکانی) دا دەرکەوت، بە هۆی کردەوی خەتکەوه، (واتە: بە هۆی کردەوه خراپەکانیانەوه) تاكو سزای بەشیک له کردەوه خراپەکانیان پێ بجێزێ، بۆئەوهی بگەرێنەوه.

ئێستا ئەو هەموو جوۆرە نەخۆشییە وەك: ئایدزو زوهریی و سهیلان و ئەو نەخۆشییانەى دیکە که به هۆی زیناو تاوان و ئینچرافی جنسییەوه پەیدا دەبن، بۆئەوهی خەلك بیتهوه سەرخۆی، ئەو هەموو نەخۆشییانەى که له جگەرەکیشان و شەراب و قومارو له حەرپام خواردنەوه پەیدا دەبن، حکمەتیان چیه؟ ئەوهیه که خەلك بگەرێتەوه، وە ئەوه باحیکى گەمی گوناھو تاوانەکانه که ئینسان له دنیا دا دەیدات، بەلام سزای پر به پیستی تاوانەکان، له رۆزی قیامەت دایە.

٢/ که دەفەرموئ: ﴿ **وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ** ﴾، وە زۆر بەی خەلكی، (واتە: لەسەر ئاستی مرقفایەتی) لارین، تەماشای بکەن! هەمیشە قورئان خۆی له گشتان (تعمیم) دەپاریزێ، تاكو ئیەش فیرى ئینصاف بین، بلین: زۆر له خەلكی لارین، نەلین: هەموو خەلكی لارین، یان خوا باسی ئەهلی کتیب دەکات دەفەرموئ: زۆریان وان، نافەرموئ: هەموویان وان.

مەسەلهى حەوتەم و کۆتایی: که دەفەرموئ: ﴿ **أَفْحَكُمُ الْجَاهِلِيَّةَ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ**

مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾، ئایا دادوهریی و بەرنامەى نەفامیی دەخوازن؟! ئایا حوکمی کئ له هی خوا چاکتره بۆ کهسانیک که برپایهکی پتەویان هەبێ، خواى پەروردگار چەند شتیکی به ناوی نەفامیی هیان له قورئاندا:

- ١- ﴿ أَفْحَكَمَ الْجَاهِلِيَّةِ ﴾، حوکمی نەفامیی.
- ٢- ﴿ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى ﴾ (٣٣) الأحزاب. خۆپازاندنەوهی نەفامیی.
- ٣- ﴿ ... يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ... ﴾ (١٥٤) آل عمران، گومانی نەفامانە.
- ٤- ﴿ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ ... ﴾ (٦٦) الفتح. دەمارگیری نەفامیی.

کەواتە: جاری وایە رەهوشت و رەفتار و هەڵسوکهوت و خۆپازاندنەوه و جوانیی خۆدەرختن نەفامانەیه، وە جاری وایە گومان نەفامانەیه، گومانی ئەوه بە خوا بەری کە شایستەیی نەبێ، وە جاری وایە توورە بوون و دەمارگیری نەفامانەیه، چونکە گومانی هەقیقەت هەیه و توورەیی هەقیقەت هەیه، لێرەدا بۆمان دەردەگەوێ، کە نەفامیی قۆناغییکی میژوویی نیە تیپەپەڕیی، بەلکو جوړیك له بیرکردنەوه و جوړیك له هەست و نەست و جوړیك له رەفتار و هەڵسوکهوتە، لە نەزانین و ئارەزو و دەمارگیری ئینسانەوه سەرچاوە دەگرێ.

واتە: نەفامییتی شتیک نیە و قۆناغییکی نیە تیپەپەڕی بێ، وەك (مُحَمَّدٌ قُطْب) خوا پاداشتی بداتەوه لە کتیی (جاهلیة القرن العشرين) دا جوانی روون کردۆتەوه، دەلی: نەفامییتی قۆناغییکی نیە تیپەپەڕی بێت، بەلکو حالەتیکی ئینسان تێیدا دەژی، هەر کەسێک لە خوا دوورکەوتەوه، تووشی حوکمی نەفامیی دەبێ، ئەگەر بە دواي حوکمی خوا نەکەوت لە بیرکردنەوهی هەست و نەستدا، بیرکردنەوهی بەرانبەر بە خوا نەفامانە دەبێ، لە بەرگ و پۆشاکدا خۆپازاندنەوهی نەفامانە دەکات، وە لە دەمارگیرییدا هەڵوێستی نەفامانەیی بۆ دروست دەبێ، هەرودها لە هەڵسوکهوت و رەفتاردا، ئنجا ئایا ئەو حالەتە لە چیهوه دروست دەبێ؟ لە دوورکەوتنەوهی ئینسان لە بەرنامەیی خوا، بۆیەش خوا بە حوکمیکی غەیرە ئیسلامییو، هەڵسوکهوت و رەفتارو، گومانییکی خراب

دەفەر موی: نەفامانەیه، چونکە لەپراستیدا ئەوێ خوا دەیفەر موی، چ دەربارە یاساگانێ ژیان بێ، چ دەربارە عەقیدە بێ، چ دەربارە ڕەوشت بێ، چ دەربارە باری کەسیتی بێ، دەربارە هەرشتیکی بێ، خوا لەسەر بناغە ی عیلم و حیکمەت دەیفەر موی، عیلمیکی بێ سنوور، حیکمەتیکی بێ کۆتایی.

بەلام ئەوێ ئینسان دەیلێ، زۆر جار لەسەر بناغە ی هەواو ئارەزووی خۆی، یان هەواو ئارەزووی کەسیکی دیکە، یان لەسەر بناغە ی گومان، یان لەسەر بناغە ی زانیارییهکی کەم، دەیلێ بۆیه ئەوێ ئینسان بە زۆری نەزانی نی لەگەڵ تیکەڵ دەبێ، وە ئەوێ خۆی پەروردگار لە زانیارییهکی بێ خلتەو، حیکمەتیکی بێ خلتەو، ڕەحمەت و بەزەییەکی بێ سنوور تێرو تەواو، سەرچاوە دەگری.

لە کۆتاییدا خۆی بەرز کە دەفەر موی: ﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ

يُوقِنُونَ ﴾، حوکمی کێ چاکترە لە هی خوا، بۆ کۆمەڵێک کە یەقینیان هەبێ؟! واتە: زانیارییهکی تەواویان هەبێ، یان ئیمانێکی تەواویان هەبێ، ئەمە ئەو دەگەیهنێ کە وەک کوردەواریی خۆمان دەلێ: (قەدری زیڕ لای زیڕنگرە) کەسانی زاناو شارەزا قەدری ئیسلام و یاسا و پێساگانێ شەریعەتی پێ حیکمەتی خوا دەزانن، بەلام ئەوێ نەزان بێ، سەر کێڵ بێ، ئارەزووباز بێ، خواوەن بەرژووەندی ناشەریی بێ، ئەو شتیکی چاوەڕوان کراوە، بە ئیسلام ڕازی نەبێ بۆچی؟ چونکە بناغە ی یەقینی نی، ئنجا یەقین چ بە مانای بێروای پتەو بێ، چ بە مانای زانیاری راست و بەرچا و روونی تەواو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی سێزدهیهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سێ ئایەت پێکدێ، لە ئایەتەکانی (۵۱ - ۵۳) که تیئاندا خوای کاربەجی فەرمان بە برۆاداران دەکات که جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان به دۆست نه‌گرن و پشتیان پێنه‌به‌ستن، وه رایده‌گه‌یه‌نی که جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان دۆست و پشتیوانی یه‌کدین، پاشان هه‌ره‌شه‌یه‌کی گه‌وره‌یان لێده‌کات و ده‌فه‌رموی: وه هه‌ر که‌سێک له ئیوه ئه‌وان به دۆست بگرێ، له ریزی ئه‌واندا حیساب ده‌گرێ، به سته‌مکاریش داده‌نرێ، و پێنمایی خوا نایگرێته‌وه.

پاشان له ئایه‌تی دووهمدا روونی ده‌کاته‌وه که ئه‌وه دلنه‌خۆش و ده‌غه‌له‌کانن خیرایی ده‌که‌ن، له دۆستایه‌تی کردنی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کاندا، به بیانویی ئه‌وه که له به‌لاو کاره‌سات ده‌ترسین و دووربینیی بۆخۆیان ده‌که‌ن! خوای بالاده‌ستیش بۆ به‌ره‌رچدانه‌وه‌ی ئه‌و برۆبیانوانه ده‌فه‌رموی: نزیکه خوا ﷻ سه‌رکه‌وتنێک یان گۆرانکارییه‌کی تایبه‌ت له هاوکی‌شه‌ی هیزه‌کاندا بپنێته‌دی، که ئه‌و جووره‌ که‌سانه له‌سه‌ر ئه‌و گومان و خولیاو به‌دبینی یانه‌ی خۆیان په‌شیمان ببنه‌وه.

ئج‌ا له ئایه‌تی سێیه‌میشدا هه‌لۆیستی ئیمانداران - که ئه‌گه‌ری هه‌یه بپته‌دی پاش گۆرانکاریی له بارودۆخ دا - ده‌خاته‌رۆو، که زۆر نزیکه ئیماندارانیش به سه‌رسۆرمانه‌وه به‌رانبه‌ر به‌و جووره‌ که‌سانه بلین: ئایا ئه‌وانه بوون که سویندی پته‌ویان ده‌خوارد که له‌گه‌ل ئیوه‌ن؟! که‌چی ئیستا به هۆی ئه‌و هه‌لۆیستانه‌یانه‌وه، کرده‌وه باشه‌کانیان هه‌لوه‌شاونه‌وه له زیانباران بوون، ئایا ئه‌وانه بوون پێیان وابوو ئیماندارن، له ریزی مسوولمانان دان! که‌واته: خه‌یال پلاویان کردوه.

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا الْيَهُودَ وَالنَّصٰرَىٰ اَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ
 وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِيْنَ فِي
 قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يُسْرِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ نَخْشَىٰ اَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللّٰهُ اَنْ يَّاتِيَ
 بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصِيبْحُوْا عَلٰى مَا اَسْرَوْا فِيْ اَنْفُسِهِمْ نَدِمِيْنَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُوْلُ
 الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَهْتَوَلَّاۤءَ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمٰنِهِمْ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ
 فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٥٣﴾ ﴾

مانای وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى بىرواتان ھىئاوہ! جوولەكەو نەصرانىيەكان بە دۇست مەگرن، ئەوان ھەندىكىان دۇستو پشتىوانى ھەندىكىان، وە ھەر كەس لە ئىوہ دۇستايەتتيان بكات ئەوہ لەوانە، بىگومان خوا ﷺ رېنمايى كۆمەلى ستمكاران ناكات ﴿۵۱﴾ ئنجا تۆ ھەمىشە ئەوانەى دئيان نەخۇشىى (نىفاقى) تىدايە، دەيانبىنى كە خىرايى دەكەن لە دۇستايەتتىى كردن (ى جوولەكەو نەصرانىى) ياندا، (بە پاساوى ئەوہ كە) دەئىن: دەترسىن بەلامان تووشبى، زۇرىش نىزىكە خوا سەركەوتنىك (بۇ مسوئلمانان) بىئىتە پىش، يان گۇرانكارىيەك لەلايەن خۇيەوہ بكات، وە سەرەنجام ئەو جۆرە كەسانە لەسەر ئەوہى كە لە دئياندا پەنھانى دەكەن (لە گومانى خراپو ترسو خولياى ترسنۇكانە) پەشىمان بىنەوہ ﴿۵۲﴾ وە لە ئاكامدا بىروادارانىش بلىن: ئايا ئەوانە بوون كە سوئندى گەورەيان بە خوا دەخوارد، كە لە ئىوہن (كەچى ئەوہش ھەلوئىستانە)! بە دئىايى يەوہ ئەو جۆرە كەسانە (لە سۇنگەى ئەو ھەلوئىستانەيانەوہ) كىردەوہ باشەكانيان ھەئوشانەوہو لە زىانباران بووون ﴿۵۳﴾)).

شیکردنەوی هەندیك له وشەکان

(أُولِيَاءَ): كۆی (وَلِي)یە، وهلی به کوردی ئیমে دهلیین: دۆست، نزیک، خوشهویست، به

مانای پشتیوان دێ، به مانای یارمهتیده‌ریش دێ، له‌پیشه‌دا له جیهوه هاتوه؟
 (الْوَالِيَّ وَالْتَّوَالِيَّ: أَنْ يَحْضُلَّ شَيْئَانِ فَصَاعِدًا حُضُولًا لَيْسَ بَيْنَهُمَا مَا لَيْسَ مِنْهُمَا، وَيُسْتَعَارُ ذَلِكَ لِلْقُرْبِ مِنْ حَيْثُ الْمَكَانِ، وَمِنْ حَيْثُ النَّسْبَةِ، وَمِنْ حَيْثُ الدِّينِ، وَمِنْ حَيْثُ الصَّدَاقَةِ وَالنُّصْرَةِ وَالْإِعْتِقَادِ) وشه‌ی (وَلِي) له‌پیشه‌دا (وَلِي) یلی‌یه، واته: (قُرْبَ يَقْرُبُ)، (یَلِيهِ)، واته: به‌دوای دادی، ده‌لی: (وَلَاءٌ، تَوَالِي) ئه‌وه‌یه که دوو شت یان زیاتر به‌دوای یه‌ک‌دا بێن، که شتیکی نامۆیان له‌نیواندا نه‌بێ، یه‌گسه‌ر به‌دوای یه‌ک‌دا بێن، وه‌ئه‌وه‌ خوازاوه‌ته‌وه‌ بۆ نزیکیی، واته: وشه‌ی (وَلِي، تَوَالِي) بۆ نزیکیی خوازاوه‌ته‌وه‌ له‌رووی شوپینه‌وه‌وه‌ له‌رووی نسه‌به‌ته‌وه‌ (بۆ وینه: بابو‌گور، یان‌براو، برا‌یان‌ژن و می‌رد) و له‌رووی دینه‌وه‌ (هاودین‌بن) له‌رووی پشت‌گیریی کردنه‌وه‌ (پشت‌گیریی یه‌ک‌دی بکه‌ن) و له‌رووی براده‌رایه‌تی و هاوه‌لایه‌تی یه‌وه‌، یان له‌رووی عه‌قیده‌و بر‌وا پێ بوونه‌وه‌.

(تَوَلَّاهُمْ): پشتیان پێ به‌ستێ، به‌دۆستیان بگه‌ری، لێیان نزیک بێ، (تَوَلَّى إِذَا عُدِّي بِنَفْسِهِ اقْتَضَى مَعْنَى الْوَالِيَّةِ، وَإِذَا عُدِّيَ ب (عَنْ) لَفْظًا أَوْ تَقْدِيرًا، اقْتَضَى مَعْنَى الْإِعْرَاضِ: فَإِنْ تَوَلَّوْا)، وشه‌ی (تَوَلَّى) ئه‌گه‌ر بۆخۆی ته‌عه‌ددا بکات بۆ (مفعول) ئه‌وه‌ مانای وه‌لایه‌ت و نزیکیی و دۆستایه‌تی ده‌گه‌یه‌نی، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ وشه‌ی (عَنْ) ته‌عه‌ددا بکات، جا چ به‌ بی‌ژه (لَفْظ) یان (تقدیر) ئه‌وه‌ مانای پشت‌تیکردن ده‌گه‌یه‌نی، (تَوَلَّاهُ)، واته: دۆستایه‌تی کرد، (تَوَلَّى عَنْهُ)، واته: پشتی تیکرد، واته: پێچه‌وانه‌ی دۆستایه‌تی کردن، که لێره‌دا ده‌فه‌رموی: (فَإِنْ تَوَلَّوْا)، ئه‌گه‌ر پشتیان هه‌لکرد، واته: پشتیان تیکرد.

(فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ): واته: له‌دلیاندا نه‌خۆشی هه‌یه، ئه‌و وشه‌یه‌ خ‌وای په‌نه‌ان‌زان بۆ دوو جو‌ره‌ که‌سان به‌کاری دینی، جاری وایه‌ بۆ مونا‌فیقان به‌کاری دینی، جاری

واشه بۆ مسوڵمانانیکی ئیمان لاواز بەکاری دینى، ئەوهى من بۆم دەرکەوتوه
 مەرج نیه هەمیشە کە دەفەرموی: **(فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ)** مەبەست پێی موناڤیقه‌کان
 بى، جارى وایه مەبەست پێی مسوڵمانانیکی ئیمان لاوازه، بە بەلگه‌ی ئەوه کە
 له سوورەتى (الأنفال) دا خواى پەرورەدگار دەفەرموی: **﴿ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ**
وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ... ﴿٤٩﴾، واتە: کاتیک کە موناڤیقه‌کان و ئەوانه‌ی
 کە دلیان نه‌خۆشیی تێدايه دەلین، جا موناڤیقه‌کان ئەوه دیارن، وه مادام بە
 (و) عه‌طف کراوته‌وه سه‌ر، **﴿ الْمُنَافِقُونَ ﴾**، کە دیاره موناڤیقه‌کانیش دلیان هەر
 نه‌خۆشیی تێدايه، به‌لام موناڤیقه‌کان نه‌خۆشیه‌که سه‌رتاپای دلی داگرتوون، به‌لام
 ده‌گونجی ئینسانی مسوڵمان سیفه‌تیکى، یان چه‌ند سیفه‌تیکى موناڤیقانى
 تێداين، به‌لام نه‌بووبیتته موناڤیقی ته‌واو، دلی نه‌خۆشه، به‌لام نه‌خۆشیه‌که به
 ته‌واویی به‌سه‌ریدا زال نه‌بووه و نه‌بوته موناڤیقی ته‌واو، کە به‌شى به ئیسلامه‌وه
 نه‌مینی، ده‌لی: **(الْمَرَضُ: الْخُرُوجُ عَنِ الْإِعْتِدَالِ الْخَاصُّ بِالْإِنْسَانِ، جِسْمًا**
وَرُوحًا) واتە: (مَرَضٌ)، بریتیه له دەرچوون له حاله‌تى هاوسه‌نگی و
 ته‌ندروستی که تاییه‌ته به ئینسانه‌وه له رووی جه‌سته‌یه‌وه، یاخود له رووی
 رووحی، که‌واته: ئینسان ده‌گونجی له رووی جه‌سته‌یه‌وه نه‌خۆشبى،
 ده‌گونجی له رووی رووحیه‌وه، کە دیاره نیفاق و شیرک و کوفرو ئیلحادو ئەوانه
 نه‌خۆشین، تووشی رووح ده‌بن، وه‌ک چۆن جه‌سته‌ش تووشی سیل و سه‌ره‌تان و
 نه‌خۆشیی دیکه ده‌بى.

(دَائِرَةٌ): (الدَّائِرَةُ: عِبَارَةٌ عَنِ الْخَطِّ الْمُحِيطِ... ثُمَّ عُبِّرَ بِهَا عَنِ الْحَادِثَةِ وَالِدَوْرَةِ
 وَالدَّائِرَةِ فِي الْمَكْرُوهِ كَمَا يُقَالُ الدَّوْلَةُ فِي الْمَحْبُوبِ)، وشه‌ی (دَائِرَةٌ) له ئەسلدا
 بریتیه له‌وه هیله‌ی کە ده‌وری شتیک ده‌دات، بازنه، دوا‌یی به‌کاره‌ینراوه
 له‌جیاتى رووداوو کاره‌سات، بۆچی؟ وه‌ک چۆن بازنه ده‌وری شت ده‌دات،
 رووداویش کە رووده‌دات ده‌وری ئەوه‌ خه‌لکه ده‌دات کە به‌سه‌ریان هاتوه، خواى
 گه‌وره ده‌فەرموی: **﴿ ... عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ... ﴿١٨﴾** التوبه، واتە: بازنه‌ی

خرابو بهلای خرابیان بهسهه بی، که کهسیان چهپاله نهدا، جا دهلی: (الدَّوْرَةُ وَالِدَائِرَةُ فِي الْمَكْرُوهِ كَمَا يُقَالُ الدَّوْلَةُ فِي الْمَحْبُوبِ) ههر دوو وشهی (دوره، دائرة) بو شتی خراب بهکاردین، بهلام وشهی (دولة) بو شتی باش بهکاردی، وهک خوای زاناو شارهزا له سوورهتی (الحشر) دا دهفهرموی: ﴿... كَيْ لَا يَكُونَ

دَوْلَةً بَيْنَ الْأَعْنِيَاءِ مِنْكُمْ ... ﴿٧﴾، واته: بوئهوهی مالو سامان تهنیا له دهستی دهولههمهندهکاندا خر نهبیتهوه.

(بِالْفَتْحِ): (الْفَتْحُ: إِزَالَةُ الْإِغْلَاقِ وَالْإِشْكَالِ، وَالْفَتْحُ: النُّصْرَةُ وَالظَّفَرُ وَالْحُكْمُ)، (فَتْح) له ئەسلدا به مانای لابردنی داخران و گری کویرهیهکه، بهلام دوایی وشهی (فتح) بهکارهینراوهو خوازراوتهوه بو سههکهوتن و بردنهوهو بالادهستی.

(جَهْدًا أَيْمَانِهِمْ): واته: سویندیک که ئهوپههری توانای خویمان تیدا بهکارهیناوه، (الْجُهْدُ وَالْجُهْدُ: الطَّاقَةُ وَالْمَشَقَّةُ)، (جُهْدٌ وَجُهْدٌ) به مانای وزه، به مانای شتیکی دی، که ئینسان بهزهحمهت بوی بگری، (وَجَهْدٌ أَيْمَانِهِمْ: أَبْلَغَ الْإِيمَانَ وَأَقْوَاهَا وَأَوْكَدُوهَا)، یانی: سویندیک که بگاته ئهوپههری، وه زور بههیز بی، زور داکوکی لهسههراوبی.

(حَبِطَتْ)، واته: ههلهوشاوتهوه، لهبهین چووه، (أَصْلُ الْحَبِطِ مِنَ الْحَبَطِ، وَهُوَ أَنْ تُكْثِرَ الدَّابَّةُ أَكْلًا حَتَّى يَنْتَفَخَ بَطْنُهَا...) وشهی (حَبِطَ) له ئەسلدا له (حَبِطَ) هوه هاتوه، که حالهتیکه تووشی نازهللیک دی، زور لهوههری دهخوات، تاکو زگی دهئاوسی و دهمری.

هوی هاتنه خوارهوهی نایهتهکان

هوی هاتنه خوارهوهی ههر سی نایهته که دههفرموی: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصْرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَمَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهْتَؤَلَاءُ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ

أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا خَيْرِينَ ﴿٥٣﴾ ﴿رَوَىٰ ابْنُ جَرِيرٍ عَنِ عَطِيَّةَ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: جَاءَ عِبَادَةَ بْنَ الصَّامِتِ رضي الله عنه مِنْ بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلوات الله عليه، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي مَوَالِي مِنْ يَهُودٍ كَثِيرٍ عَدَدْتُهُمْ، وَإِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ مِنْ وِلَايَةِ يَهُودٍ، وَأَتَوَلَّى اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بِنٍ سَلُولٌ: إِنِّي رَجُلٌ أَخَافُ الدَّوَائِرَ، لَا أَبْرَأُ مِنْ وِلَايَةِ مَوَالِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلوات الله عليه، يَا أَبَا الْحُبَابِ! مَا تَجَلَّبَ بِهِ مِنْ وِلَايَةِ الْيَهُودِ عَلَىٰ عِبَادَةِ بْنِ الصَّامِتِ، فَهُوَ لَكَ دُونَهُ، فَقَالَ: قَدْ قَبِلْتُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ فِيهِمَا: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

الْيَهُودَ وَالنَّصْرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ... ﴿٥١﴾، واته: ئيبنو جهرير له عهطييهى كورى سهعد دهگيرتيهوه كه گوتوييهتى: عوبادهى كورى صاميت خوا ليى رازى بي، (كه يهكيك بووه له نوقهبا، لهو دوازده نهقيبهي كه پيغهمبهر صلوات الله عليه له بهيعهي عهقهبهى دووهمدا كردنى به سهريهشتياري مسولمانانى نهوسو خهزدهج)، كه له بهنى حاريتى كورى خهزدهجه، هات بو لاي پيغهمبهرى خوا صلوات الله عليه، گوتى: نهى پيغهمبهرى خوا صلوات الله عليه! من ههنديك هاوپهيمانم ههن له جوولهكهكان ژمارهشيان

زۆرە، بەلام من ئەوۋە حاشا دەكەم لە دۆستايەتتى كىردن و نىكىكى و ھاوپەيمانىتتى
 لەگەل جوولەكە، وە دۆستايەتتى خواو پىغەمبەرى خوا دەكەم (واتە: ئەو پەيمانى
 لەگەل واندا ھەمە بەسەرياندا دەدەمەوۋە پەيوەندى و كەين و بەينم لەگەلئاندا
 نامىنى، لەگەل پىغەمبەرو ئەھلى ئيماندا دۆستايەتتى دەگرم)، دوايى عبدولئالاي
 كورى ئوبەيى كورى سەلوول (كە بە سەرۆكى مونافىقەكانى مەدېنە ناسراو)،
 گوتى: من پياويكەم لە بەلاو موصىبەتان دەترسىم! وە من دەستبەردارى دۆستو
 پشتيوانەكانم، نابم پىغەمبەرى خواش ﷺ بە عبدولئالاي كورى ئوبەيىھى فەرموو:
 ئەى ئەبو حوباب (بزانن!) پىغەمبەرى خوا چەند بەرپىز بوو، عەرەب عادەتيان وايە،
 ئەگەر رپىز لە يەككى بگرن، بە كونيەى بانگى دەكەن، ناوى ناهيىنن، لەگەل ئەو
 خراپىيەيدا ئەو ھەموو رپىزەى ليناو)، ئەو دۆستايەتتى و پشتيوانى و
 ھاوكارى و ھاوپەيمانىيەى كە تۆ رژدىت پىكرد لە بەرانبەر عوبادەدا (واتە: ئەو
 بەخشى، بەلام تۆ نەتەبخشى) با ئەويش ھەر بۆ تۆ بى، (واتە: ئەوۋەى عوبادەش
 ھەر بۆ تۆ بى)، ئەويش گوتى: ئەوۋە قىبوولم كىرد، ئىدى خواى زالى پايەدار ئەو
 ئايەتەنەى ناردنە خوار دەبارەيان.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوای ﷻ هەر له سیاقی ئەو نایه‌تانه‌دا که باسی چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ خاوه‌ن کتێبه‌کاندا ده‌کهن، دواى ئەوه‌ی باسی هه‌ل‌ئویستی ناحه‌زانه‌ی جووله‌که‌و نه‌صرانی یه‌کان و هه‌ول‌دان و پیلانگێڕانیان ده‌کات، بۆئهم‌ه‌وه‌ی که پێغه‌مبهر ﷺ له دینی خوا لابده‌ن، وه‌ تووشی هه‌له‌ی بکه‌ن، "به‌لام خوا پێغه‌مبهری خۆی پاراستوه"، دواى ئەوه ئنجار و روو له ئیمانداران ده‌کات بۆ جارى حه‌وته‌م به‌ نازناوی ئیمان ده‌یان‌دوینى، له‌م سوورته‌دا خواى په‌روه‌ردگار (١٦) جار پرسته‌ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا﴾ ی به‌کاره‌ی‌ناوه، ئەوه جارى حه‌وته‌مینه، ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، ئەه‌ی ئەوانه‌ی بپرواتان ه‌ی‌ناوه! ئیمانیا‌ن به‌ چى ه‌ی‌ناوه؟ به‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ی که پ‌ی‌ویسته ئیمانیا‌ن پ‌ی به‌ی‌نرى، واته: به‌ خوا، به‌ فریشته‌کانى، به‌ کتێبه‌کانى، به‌ پ‌یغه‌مبهرانى، وه‌ به‌ ر‌ؤى دواى، به‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ی که پ‌یغه‌مبهر ﷺ له‌ خواوه ه‌ی‌ناونى، ئەه‌ی ئیماندارینه! جووله‌که‌و نه‌صرانى یه‌کان به‌ د‌وست مه‌گرن، (أَوْلِيَاءَ) ک‌وى (و‌لى)، ئەم‌یش یانى: د‌وست، نزىک، پشتیوان، که‌سىک که پشتى پ‌ی ده‌به‌ستى و که‌ین و

به‌ینت له‌گه‌لى هه‌یه، ب‌چى؟ ده‌فه‌رموی: ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، ئەو جووله‌که‌و نه‌صرانیانه هه‌ندیکیان د‌وست و پشتیوانى هه‌ندیکیان، واته: هه‌رگىز له‌گه‌ڵ مس‌ولمانان دا نابنه پشتیوان، ت‌وش وا گومان به‌ه‌ی، وا خه‌یال پ‌لاو بکه‌ی که د‌وستایه‌تیت له‌گه‌لى هه‌یه‌و هاو‌په‌یمانى، ئەو له‌گه‌لت راست ناکات، چونکه ئەوان

له‌ن‌یو خ‌ویاندا د‌وست و پشتیوانى یه‌کدین، جا ل‌یره دا که ده‌فه‌رموی: ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

بَعْضٍ﴾، ئەمه دوو واتای هه‌ن:

(١) واته: جووله‌که له ن‌یوان خ‌ویاندا د‌وست و پشتیوانى یه‌کدین، نه‌صرانییش له ن‌یوان خ‌ویاندا د‌وست و پشتیوانى یه‌کدین.

۲) واتایەکی دیکەى ئەوەیە کە جوولەگەو نەصرانیی دۆستایەتیی یەگدی دەگەن
لە نیو خۆیاندا، بەلام دۆستایەتیی ئیو ناکەن، ئەى مسوئمانینە!

ئنجا ئەوەش کە خوا دەیفەرموئ، ئیستا لە واقعەدا زۆر بە بەرجەستەگراوی
دەیبینن، نایبەن ئیستا چۆن ئەمریکا هەموو جارئ لە ئەنجوومەنى ئاسایش
مافی فیتۆ بەکار دینئ، لە بەرانبەر هەموو ئەو بریارانەدا کە دژى جوولەگە
دەردەچن، کە برپاری راستیشن؟! مانای وایە ئەوەى خوا دەیفەرموئ سەدا سەد
راستە، ئەوەتا جوولەگەو نەصرانیی یەگان پیکەو دۆستو پشتیوانی یەگدین و،
پیکەو بەرگری لە یەگدی دەگەن و پشتیوانی لە یەگدی دەگەن، بۆیە خوا
دەفەرموئ: ئیو پشتیان پئ مەبەستن، وە باوەر و متمانەیان پئ مەگەن، چونکە

هەرگیز بۆ ئیو ساغ نابن. ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾، ئەو هەر پەشەیهکی
زۆر گەورەیه هەر کەسێک لە ئیو بە پەهایى دۆستایەتییان بکاو، نزیکییان بکات و،
پشتگیریان بکات و، لەگەڵیان بئ، ئەو لەوانە، واتە: حوکمی ئەوانی هەیه و لە
بازنەى ئیسلام دەچیتە دەر، {کە دواى لە مەسەلە گرنگەکاندا باسى دەگەین
مەبەست (دۆستایەتیی پەها) چیه؟} واتە: کەسێک دۆستایەتیی (بە مانای تەواوی
ئەو وشەیه) جوولەگەو نەصرانییان بکات، لە بازنەى ئیسلام و ئیمان دەچیتە دەر،

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، بیگومان خوا پینمایى کۆمەلئ ستهمکاران
ناکات، واتە: هەر کەسێک وابکات ستهمکارە، وە خواش پینمایى کۆمەلئ ستهمکار
ناکات، بەپئى یاساو سوننەتى خۆى، خوا یاسایەکی داناو لە ژيانى مرفایەتیی دا،
هەر کەسێک خراپە بکات خوا وئلى دەکات، وە هەر کەسێک چاکە بکات، خوا
زیاتر هیدایەتى دەدات، وە دەفەرموئ: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (۱۷) إبراهيم،

واتە: خوا ستهمکاران گومرا دەکات، بەلام کئ هیدایەت دەدات؟ دەفەرموئ: ﴿وَالَّذِينَ

أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (۱۷) محمد، واتە: ئەوانەى هیدایەتییان
وەرگرتو و هەنگاوى یەگەمیان بەرەو خوا ناو، خواى پەرورەدگار بەرەو پروویان
دئ، ئەوانەش کە لە خوا دوور دەگەونەو، خو خوا ﷻ بە تۆبزی نایانھینئتەو،

بۇچى؟ چۈنكى خۇاى پەروەردگار ژيانى ئەم دىنپايەى داناۋە بۇ تاقىكردنەۋە، بەلام خۇا خاۋەنى لوتفو كەرەمە، لەگەل كەسىكدا كە بەرەو خۇا دەچى، ھەر كەسىك بەرەو خۇا بەچى، خۇا بەرەو روۋى دەچى، ۋە ھەر كەسىك پشت لە خۇا بكات، خۇا وىلى دەكاۋ پشتگوۋى دەخات، ئنجا خۇا ﷺ ئەۋە دەخاتە بەرچاۋى پىغەمبەرى خۇى ﷺ ۋە دەيخاتە بەرچاۋى ئىمەش، ۋە ھەر كەسىك كە قورئان دەخوۋىنى، كە ئەۋانەى دۇستايەتىى جوۋلەكەۋ نەصرانى يەكان دەكەن، كىن؟

دەفەر موئى: ﴿ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ ﴾، زانايانى

رەۋانبىژى دەلئىن: خۇاى پەروەردگار دەيەۋى ئەۋانەى دۇستايەتىى جوۋلەكەۋ نەصرانى دەكەن، بۇمانيان وىنا بكات لە دىمەنىكدا بە تابلۇيەك بۇئەۋەى تەماشى

بكەين، ﴿ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ ﴾، ئەۋانەى دلئان

نەخۇشى تىدايە ۋەك گوتەم: دەگونجى مەبەست پىيان مونافىقى تەۋاۋبنو، دەشگونجى مەبەست ئەۋانە بن كە بەرەو نىفاق چوونو مسولمانى دلئەخۇش ۋە ئيمان بىھىزو كىچو كالىن: ئەۋانەى كە دلئان نەخۇشى تىدايە، تۇ دەيانبىنى خىرايى دەكەن لەۋاندا (ۋاتە: لە دۇستايەتىىكردنى جوۋلەكەۋ نەصرانىيەكاندا، ديارە ئەۋە شتىكى زۇر كەۋرەيە، كەۋاتە: ئەۋە كاتو ئىستاۋ لە مەۋدۋاش ھەر كەسىكتان بىنى سوور بوو لەسەر ئەۋەى لەگەل جوۋلەكەۋ نەصرانىيەكاندا دۇستايەتىى بكات، چ دۇستايەتىى شەخسى، چ دۇستايەتىى كۆمەلايەتىى، دۇستايەتىى سىياسى، لەسەر ئاستى دەۋلەت، لەسەر ئاستى حىزبى، بەلام بەۋ واتايەى كە گوتمان، ۋاتە: خۇشى بوين، بە تەنگىانەۋە بىۋ، پشتيان بگرىۋ لەگەلئان بىۋ خۇيان بۇ بە كوشت بدات، ھەر كەسىكتان ۋا بىنى، نىشانەى پرسىارى لەسەر دابنىن؟! ديارە دىنەكەى تەۋاۋ نىە، جا يان مونافىقە، ياخود

بەرەو نىفاق چوۋەو دلئى نەخۇشى تىدايە، ﴿ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ﴾،

پاساۋ دىننەۋە بۇ ئەۋ كارەيانو دەلئىن: دەترسىن بەلامان تووش بى، لەبەر بەلاى ناگەھان ۋ گۇرانكارىي زەمان، ئىمە دۇستايەتىى لەگەل جوۋلەكەۋ نەصرانىيەكاندا دەكەين، تاكو ئەگەر دىنا شتىكى بەسەرھات، كەسىك ھەبى پەناى بۇ

بەرىن! ﴿فَعَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ﴾، نىزىكە خوا سەرگەوتنىڭ بىنئىتە پىش، ياخود گۆرانكارىيەك، كارەساتىڭ لە لايەنى خۇيەوۋە بىنئىتە پىش، بىنئەوۋى دەستى بەشەرەكانى تىدابى، ﴿فِيصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ

نَدِمِينَ﴾، سەرەنجام ئەوانەى كە دۇستايەتتى جوولەكەو نەصرانىي يەگان دەكەن، لەسەر ئەوۋى كە لە دلىاندا پەنھانىان كىردو، پەشىمان بىنەوۋە، واتە: نىزىكە دنيا گۆرانكارىي بەسەردابى و مسوئلمانان بەھىزو پىزىن، وە ئەھلى كوفىر بىھىز بن، وە ئەوانەى دۇستايەتتى ئەھلى كوفىران كىردو، پەشىمان بىنەوۋە، چونكە بۇيە دۇستايەتتىيان كىردوون تاكو سەلامەت بن، كەچى رەنگە دنيا وابگۆرى، ھەرچى لە پەناى واندا بى، زەرەرمەند بى، ئنجا ئەوۋە كاتى خۇى وابوۋە ئىستاش وايە، ئەوانەى كە دەلىن دەبى ئىمە لەگەل ئەمىركا بىن، لەگەل رۇژئاواو جوولەكەو فلان ولاتدا پەيمانمان ھەبى و، نىزىك بىن و دۇستايەتتىمان ھەبى، بە حىساب دەيانەوۋى بەرژەوۋەندى دنياىي خۇيان دابىن بكەن، دەلىن: گۆرانكارىي بەسەر دنياو زەمان دادى، با پەنايەك ھەبى خۇمانى پى بگىرنەوۋە، بەلام خوا ﷺ دەفەرموۋى: نىزىكە گۆرانكارىي وا رووبىدات، مسوئلمانان سەرگەوتن و بىردنەوۋەپەكىان بۇ بىتە پىش، ئەو جۆرە كەسانەى ئەوۋە ھەلوپىستيانە، پەشىمان بىنەوۋە.

لە كۆتايى دا دەفەرموۋى: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، وە ئەوانەى ئىمانىان ھىناۋە دەلىن، دەشگونجى بەو (يقول)ە بخوئىندىرئىتەوۋە عەطف بى بۇ سەر رستەى پىش: ﴿يَقُولُونَ مَخْشَىٰ أَن تَصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ

عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِمِينَ﴾، ئنجا ئەگەر ئاوا بخوئىندىرئىتەوۋە: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەوۋە رستەيەكى سەرەتايىەو، ئەگەر (يقول)ەش بى، واتە: لەسەر ئەوۋە پەشىمان بىنەوۋە كە لە دەروونى خۇياندا

پەنھانىان كىردو، وە ئەوانەش كە ئىمانىان ھىناۋە بلىن: ﴿أَهْوَلَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمُوا

بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ﴿٢٨﴾، ئا ئەوانە بوون، زۆر بە قورسی سویندیان بە
 خوا دەخوارد ﴿إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ﴾، دەیانگوت ئێمە لەگەڵ ئێوەین ﴿حِطَّتْ
 أَعْمَلُهُمْ﴾، کردووەکانیان هەلۆه‌شانەو، ﴿فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ﴾، سەرەنجام لە
 زەرەمەندان بوون، لێردا کە دەفەرموی: ﴿فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ﴾، واتە: ئەو کردووە
 چاکانە ی کردوویان، لە ئەنجامی دۆستایەتی گرتنیان لەگەڵ ئەهلی کوفردا،
 هەلۆه‌شانەو، کردووی چاکیش بەچی هەلۆه‌شیتەو؟ بە کوفر، کەواتە:
 دۆستایەتیکردنی رەهای ئەهلی کوفر بە کوفر لە قەڵەم دەدری، وەك خوا ﷻ
 لە سوورەتی (آل عمران) دا دەفەرموی: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
 دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ ﴿٢٨﴾، واتە:
 ئیمانداران با کافران لە جیاتی ئیمانداران بە دۆست نەگرن، هەر کەسێک وا بکات،
 هیچ پەيوەندی بە خواوە نامێنێ، هەرودها فەرموویەتی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا
 نَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ
 سُلْطَانًا مُّبِينًا﴾ ﴿١٤٤﴾ النساء، واتە: ئەو ئەوانە ی ئیمانتان هیناوە! کافران لە جیاتی
 ئیمانداران بە دۆست مەگرن و پشتیان پێ مەبەستن، ئایا دەتانەوی بەلگەیه‌کی
 ئاشکرای خوا پەرودرگار لەسەر خۆتان دابنێن؟ واتە: خوا بەلگە ی لەسەرتان
 هەبێ، کە ئێو لە دینەکه‌ی هەلگەراونەو؟!

چه ند مه سه له یه کی گرن گ

مه سه له ی به که م: که ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ

أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فإِنَّهُ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ﴾، لی ردها ده مه وی سهرنجی هه موو لایه ک رابکی شهم، که ئیمه کاتی

خوی له بهرگی دووه می ئه م ته فسیره دا، له کاتی ته فسیرکردنی نایه تی

(۲۸) ی سوورده تی (آل عمران) دا که ده فه رموی: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ

أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ

تَقَوُوا مِنْهُمْ ثَمَنًا ۗ وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ (۲۸)، له وی

تاراده یه ک باسی ئه وه مان کردوه که حوکمی دؤستایه تی له گه ل کردن و نزیک

له گه ل ئه هلی کوفردا چؤنه و، سه ره نجامی چییه؟ هه روه ها له بهرگی سییه میش،

له کاتی ته فسیرکردنی ئه م نایه ته دا که ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا

تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ

سُلْطَانًا مُّبِينًا﴾ (۱۴۴) النساء، دیسان له وبارده وه قسه مان کردوه، له بهرئه وه ئه وه ی که

له وی گوتومانه، ئیکتیضای پی ده که م، به لام لی ردها ده مه وی نامازه به چه ند

شتیک بکه م به خیرای:

چەند خالکی گەرنەگ لە بارەمی حوکی دۆستایەتی گرتنی موسوڵمانان لە گەڵ کافران دا

۱/ که خوا دەفەر موی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾،

ئەمە ئەو دەگەیهینی که هەموو جوړو حالەتەکانی دۆستایەتی گرتن لەگەڵ کافراندا، چ جوولەگەو دیان، چ غەیری ئەوان، سەر ناکیشی بو کافر بوون، ئەگەرنا خوا نەیدەفەر موو: ئەی ئەوانە ی ئیمانتان هیناوە! دیارە ئیمانیشیان هەیهو دەشفەر موی: ئەو مەگەن! هەرودها لە سەرەتای سوورەتی (الممتحنة) شدا

که دەفەر موی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ...﴾ (۱)

واتە: ئەی ئەوانە ی ئیمانتان هیناوە! دوژمنی من و دوژمنی خۆتان بە دۆست

مەگرن، وە لە سوورەتی (النساء) یش دا دەفەر موی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا

تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَتُرِيْدُونَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ

سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا﴾ (۱۴۴)، که واتە: مەرج نیە هەموو جوړە دۆستایەتیەکی ئیمانداران

لەگەڵ ئەهلی کوفردا یەکسەر ئینسانی موسوڵمان لە بازنە ی ئیسلام بەریتە دەر بە یەکجاری، بە لکو حالەتی دۆستایەتی گرتن لەگەڵ نامسوڵماناندا جوړاو جوړە هەر جوړەو حوکمیکی تایبەتی هەیه.

۲/ ئەو رستەیهی که دەفەر موی: ﴿بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، ئەو دەگەیهینی که

جوولەگە لەگەڵ نەصرانی یەکاندا دۆستایەتی یەکدی دەگەن، ئەو هەش دیارە وەک لە مانای گشتی نایەتەکاندا ئاماژەم پێدا، لە واقعی ئیستاشدا دەبینری، وە ئەگەر تەماشای میژووش بکەین، جوولەگەو نەصرانی لە بەرانبەر ئەهلی ئیسلامدا، هەمیشە بوونە یەک بەرەو چوونە یەک سەنگەرودە.

۳/ ئەو رىستەيەي كە دەفەرموئ: ﴿ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ ﴾، ھەر كەسىك

لە ئىوہ دۇستايەتايان بىكات ئەوہ لەوانە، ئەمە ئەوہ دەگەيەنئ كە ھەر كەسىك بە رەھايى دۇستايەتى لەگەل كافراندە ھەبئ (بَيْنَهُ وَبَيْنَهُمُ الْمُؤَالاةُ الْمُطْلَقَةُ) ئەوہ لە بازنەي ئىسلامو ئىمان دەچىتە دەر، وەك لىرەدا خوا ﷺ دەفەرموئ:

﴿ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ ﴾، وە لە سوورەتى (آل عمران) يىشدا، باسكرد كە

دەفەرموئ: ﴿ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكٰفِرِينَ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِي شَيْءٍ ﴾، ھەر كەسىك وابىكات ھىچ پەيوەندىي

بە خواوہ نامىنئ، بەلام ئەوہى گرنگە لىرەدا بىزانىن، ئەوہيە كە ئايا دۇستايەتى رەھا (المؤالاة المطلقە) چىيە و چۇنە؟

ئەوہى من دواي لىكۆلئىنەوہى زۇر بۇم دەركەوتوہ، دۇستايەتىي رەھاي مسوئلەمانان بۇ كافران، كە پىي لە بازنەي ئىمانو ئىسلام دەچنە دەر، چوار ھالەتى ھەن و لە چوار شتاندا، ھەركاميان بە جيا بە جيا، يان ھەر چواريان پىكەوہ، بەرچەستە دەبئ:

أ- بە دل خۇشى بوپن و، بە خۇشيان دلخۇشو بە ناخۇشيان دل ناخۇش بئ.

ب- ئايىن و بەرنامەكەيانى پى راست بئ، لەو شتانەدا كە پىچەوانەي ئىسلامن، ئەگەرنا لە تەوراتو ئىنجىلدا ھەندئ شت ھاتوہ، لە قورئانى پىرۇزىشدا ھاتوہ، يان پىچەوانەي قورئان و سوننەت نىە، بەراستىش بزانرى زەرەرى نىە، دەبئ شتى راست پى راست بئ و، شتى چاكت پى چاك بئ، لە ھەر كەسىكەوہ بئ.

ج- وە لە ھالەتى جەنگدا، جەنگيان لەسەر بىكات، خۇيان لەسەر بەكوشت بدات و خەلكيان لەسەر بكوژئ.

د- پەيوەندىي نىكى و كەين و بەينى لە جياتى مسوئلەمانان لەگەل ئەوان دا بئ و، پىشتيان بگرئ و سەريان بخت بە قسەو كردهوہ، تەنانەت ئەگەر بەسەر مسوئلەمانانىش دابئ، چ وەك قسەو مەجلىس بئ، چ ھالەتى كۆمەلايەتىي بئ،

چ حالہتی سیاسی بی، پشتیان بگریو بہ رھایی بہسہر مسولمانان دا سہریان بجات.

ہہر کہسیک یہکیک لہو چوار حالہتہی تیدایی، مانای وایہ دوستایہتیی رھای ئہہلی کوفری کردوہ، جا چ جوولہکھو نہصرانی بن، چ غہیری ئہوان، تہفسیرہکانیش باسی زور شتیان کردوہ، دہربارہی دوستایہتیی رھای مسولمانان لہگہل کافراند، بہلام من پیموایہ لہو چوار حالہتہ ناچیتہ دہری.

بہلام ئہوہی کہ تہنیا بہ گونہای گہورہ دادہنریو بہ کوفر دانانری، لہ دوستایہتیی کردنی کافراند، ئہوہیہ کہ بابایہکی مسولمان لہ حالہتییکی تاییہتدا ہاوکاریہکی دیاری کرای کافران بکات، بہ پالئہری موچامہلہو پاراستنی بہرژوہندیی یہک، یان دوور خستہوہی زیانیک، وہک ہہلوئیستہکہی (حاطب بن بلتعة)^(۱) کہ نامہیہک دہنوسی بو ئہبوسوفیان و قورہیش کہ ئہوہ پیغہمبہر ﷺ دہیہوی بی بو گرتنی مہککہ، دوایی خوی پہنہانزان جبریل دہنیریو پیغہمبہر ﷺ ناگادار دہکاتہوہ، کہ ئہوہ نامہیہکی ئاوا نیردراوہ بہ پیرہژنیکدا ئہو پیرہژنہ لہ فلان شوینہیہ، پیغہمبہر ﷺ عہلی کوری ئہبو طالیب و زوبہیرو میقداد دہنیری، دہبین پیرہژنیکہ سواری ولاخیک بووہ لہ کہژاوہ

﴿عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، أَنَا وَالزُّبَيْرُ وَالْمِقْدَادُ بْنُ الْأَسْوَدِ، قَالَ: انْطَلِقُوا حَتَّى تَأْتُوا رَوْضَةَ خَاخَ، فَإِنَّ بِهَا ظِعِينَةَ، وَمَعَهَا كِتَابٌ، فَخُذُوهُ مِنْهَا فَإِنِ انْطَلَقْنَا، تَعَادَى بِنَا حَيْلُنَا حَتَّى انْتَهَيْنَا إِلَى الرَّوْضَةِ فَإِذَا نَحْنُ بِالظَّعِينَةِ، فَقُلْنَا: أَخْرَجِي الْكِتَابَ فَقَالَتْ: مَا مَعِيَ مِنْ كِتَابٍ فَقُلْنَا: لَتُخْرِجَنَّ الْكِتَابَ أَوْ لَنُلْقِيَنَّ الشَّيْبَ فَأَخْرَجَتْهُ مِنْ عِقَاصِهَا فَأَتَيْنَا بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَدَا فِيهِ: مِنْ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ، إِلَى أَنَسِ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، يُخْبِرُهُمْ بِبَعْضِ أَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا حَاطِبُ مَا هَذَا، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا تَعْجَلْ عَلَيَّ إِنِّي كُنْتُ امْرَأًا مُلْصَقًا فِي قَرَيْشٍ، وَلَمْ أَكُنْ مِنْ أَنْفُسِهَا وَكَانَ مِنْ مَعَكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ، لَهُمْ قَرَابَاتٌ بِمَكَّةَ يَحْمُونَ بِهَا أَهْلِيهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ؛ فَأَحْبَبْتُ، إِذْ فَاتَنِي ذَلِكَ مِنَ النَّسَبِ فِيهِمْ، أَنْ أَتَّخِذَ عِنْدَهُمْ بَدَأَ يَحْمُونَ بِهَا قَرَابَتِي وَمَا فَعَلْتُ كَفْرًا وَلَا ارْتِدَادًا، وَلَا رِضًا بِالْكَفْرِ بَعْدَ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَقَدْ صَدَقَكُمْ فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ دَعْنِي أَضْرِبُ عُنُقَ هَذَا الْمُنَافِقِ، قَالَ: إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَكُونَ قَدْ أَطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ، فَقَالَ: اْعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَضَرْتُ لَكُمْ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي: ۵۶ كتاب الجهاد والسير: ۱۴۱ باب الجاسوس وقول الله تعالى (لا تتخذوا عدوي وعدوكم أولياء)}. .

دایە، لە شوێنیکە بە ناوی (روضە خاخ) دەیگرن دەلێن: ئەو نامەیهەمان بەدیهە، حاشا دەکات، دەلێن: یان نامەکە ی دینی، یاخود دەتپشکنین، پۆشاکە کەت لەبەر دادەکەنین، کە دیارە مەبەستی یان پۆشاکێ سەرەووە بوو، ئیدی کە دُنیا دەبێ هەر دەپشکنن، نامەکە ی کە لەبەن کەزێی ناو، وێیان دەدات، پێغەمبەری خوا ﷺ (حَاطِبِ بْنِ بَلْتَعَةَ) بانگ دەکات دەلێ: (حَاطِبِ) بۆ وات کردووە؟ دەلێ: ئە ی پێغەمبەری خوا ﷺ پەلە مەکە! هاوێلانێ بەرپزێ تۆ خزم و کەسیان لەوێ هەبوو، منیش لەوێ کەسیکی وام نەبوو، گوتم: با چاکە یەگم لە چاوی واندا هەبێ، خزمەکانم سەلامەت بن "دیارە بێ دەستەلات بوونە" دەنا هەر مسوڵمانم و دلێشم هەر وهك خۆیەتی و بە کوفر رازی نیم، عومەر گوتی: ئە ی پێغەمبەری خوا ﷺ لێم گەرێ با لە گەردنی بەدم، بۆتە مونا فیق، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ﴿دَعَا يَا ابْنَ الْخَطَّابِ، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَطَّلَعَ عَلَى هَذِهِ الْعِصَابَةِ مِنْ أَهْلِ بَدْرٍ، فَقَالَ: اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَضَرْتُ لَكُمْ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْم: (۹۳۷۱)}، واتە: عومەر لێی گەرێ، دەبینی خوا سەرنجێکی ئەهلی بە دری داو، فەرموویەتی: برۆن چی دەکەن لە مەودوا بیکەن، لێتان خۆش دەبم، واتە: مادام ئەو هەلۆیستە گەرەووە چاکە ی بوو لە جەنگی بەدر، با ئەو هەلەو خالە لاواز (نُقْطَةَ الضُّعْفِ) هشی هەبێ، ئەو بەس گوناھارەو ئیستاش پەشیمانە، ئەمە جوړیکە لەو دۆستایەتیە ی کە ئینسانی پێ لە بازنە ی ئیسلام و ئیمان ناچیتە دەری و تەنیا گوناھی گەرەو یەو کوفر نیە، ئنجا هەموو حالەتیکی دیاریبکرا وایە، بەلام وهك عەرەب دەلێ: (عَلَى طُولِ الْخَطِّ) لە سەرەتا تا ئەنجام، لەگەڵیان بێ و پشتیان بگرێ و هاوکاریان بێ، ناتوانی بلی مسوڵمانم.

ئنجا لێردەدا شتیکی دیکە دیتە پێش: ئایا مەسەلە ی خۆش رەفتاریی و رەوشت جوانیی و رێزگرتن و پێشوازیی لێکردن و پەویەندیی سیاسی و دبلۆماسیی، ئەوانە دەچنە بازنە یە کەو؟

دەلێن: لەراستی دا ئەوانە ناچنە نیو بازنە ی دۆستایەتی کردنی ئەهلی کوفرەو، چونکە مسوڵمان دەبێ رەوشتی جوان بێ، پرووی خۆشبی، زمانی شیرین

بئی، بەرپێز بئی، چاکەکار بئی، بە ئینصاف بئی، دادگەر بئی، میهرەبان و بە بەزەیی بئی، ئەوانە کۆمەلێک سیفەتن مسوڵمان دەبئی لە هەموو حالاندا خۆیان پئی برازیئیتەوه، وه ئەوه هیچ پەيوەندیی بە مەسەلەى دۆستایەتییکردنی کافرانهوه نیه، بەلگەمان چییە؟ بەلگەمان ئەوهیە که خوای پەروردگار لە چەندان نایەتدا فەرمان بە مسوڵمانان دەکات، که دەبئی قسەیان باش بئی، رەوشتیان باش بئی، چاکەکار بن لەگەڵ مسوڵمانان و نامسوڵماناندا، بۆ وینە، خوا فەرموویەتی:

(۱) ﴿... وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ البقرة، واتە: ... چاکە بکەن،

بیگومان خوا چاکەکارانی خوشدەوئ، چاکە لەگەڵ کئ بکەن؟ بە موتڵەقیی فەرموویەتی، چاکە لەگەڵ هەموو کەس بکەن، ئەوه بە نەیسبەت چاکەکردن.

(۲) ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا...﴾ البقرة، واتە: وه قسەى باش لەگەڵ خەلک

بکەن، یانی: کردەوهی باشیان لەگەڵ بکەن و، قسەى باشیشیان لەگەڵ بکەن.

(۳) ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ

وَتُقْسَطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسَطِينَ﴾ الممتحنة، واتە: خوا رێتان لێناگرئ لە بەرانبەر ئەوانەدا که لەسەر دینتان جەنگتان لەگەڵ ناکەن، وه لە نیشتمانی خۆتان و دەدرتان نانین، که چاکەیان لەگەڵدا بکەن، وه (لە مالى خۆتان) پێیان ببەخشن.

(۴) ﴿وَإِذَا حُيِمٌ بِنَحِيَةٍ فَحْيُوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

حَسِيبًا﴾ النساء، واتە: ئەگەر سلاوتان لێکرا بە سلاوتیک بە چاکتر لە خۆی، یان بەلایەنی کەم وەک خۆی وەلامی بدەنەوه.

کەواتە: خۆش رەفتاریی و بەرپێزی و قسە خوشیی و هاوکاریی و چاکەکاریی لەگەڵ ئەهلی کوفر، لە بواری مامەلەو هەلسوکهوتدا، ناچیتە نیو بازنەى دۆستایەتی کردنیانەوه، بەلکو ئەوه کۆمەلێک رەوشت و رەفتارن، که پێویستە مسوڵمان هەر بەو شیۆهیه بئی.

۴/ ده‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که دۆستایه‌تی گرتن له‌گه‌ل کافرانی جوو و دیان و غه‌یری وانیشدا، مایه‌ی به‌سته‌مکار نه‌ژمارکردنی ئینسانه، دیاره‌سته‌میش ده‌گونجی کوفر بی، وه‌ک خوا ده‌فرموی: ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ البقرة، واته: کافران سته‌مکاری ته‌واون، زولمی هه‌ره ته‌واو به‌مانای وشه‌ی زولم له‌کافراندا دیته‌دی، وه‌ده‌ش‌گونجی نه‌و زولمه‌گوناهی گه‌وره‌بی، که‌واته: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، نه‌گه‌ر دۆستایه‌تی په‌هایان هه‌بی واته: کافرن، به‌لام نه‌گه‌ر دۆستایه‌تی موته‌لقیان نه‌بی، واته: نه‌وانه‌ی گونا‌هیکی گه‌وره‌یان کردوه.

مه‌سه‌له‌ی دووهم: که ده‌فرموی: ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ

فِيهِمْ﴾، نه‌وانه‌ی دل‌یان نه‌خۆشیی تیدایه‌ ده‌یان‌بینی خیرایی ده‌کن، پیش‌پرکئ ده‌کن له‌دۆستایه‌تی گرتن له‌گه‌ل خه‌لکی جووله‌که‌وه نه‌صران‌ییدا، که‌واته: نه‌وه عاده‌تی مونا‌فیکه‌کانه له‌هه‌موو رۆژگار‌یکدا، چونکه ته‌عبیری ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾، وه‌ک پیش‌تریش با‌سمان کرد، زیاتر بۆ مونا‌فیکه‌کان به‌کاره‌اتوه، جا چ مونا‌فیکی ته‌واو عه‌یار بن‌و، نی‌فاقی گه‌وره‌یان هه‌بی و فریان به‌نی‌سلام و مسو‌ل‌مانانه‌وه نه‌مابی، وه‌چ سی‌فه‌ت و نا‌کار‌یکی نی‌فاق یان زیاتریان تیدابی، چونکه که‌سانیک هه‌ن دل‌یان نه‌خۆش و ده‌رده‌داره، به‌لام نه‌بوون به‌مونا‌فیکی ته‌واو، نه‌و ته‌عبیره زیاتر مه‌به‌ست پی نه‌وانه.

که‌واته: نه‌وه‌ی که دۆستایه‌تی نه‌هلی کوفر ده‌کات، نه‌و که‌سه‌یه که دل‌ی نه‌خۆشه، جا چ مونا‌فیکی ته‌واو‌بی، چ دل‌ه‌که‌ی نه‌خۆش‌بی و ئیمان‌ه‌که‌ی کرچ‌وکال بی و لا‌وازی.

ئنجا وشه‌ی ﴿يُسْرِعُونَ﴾، که پیش‌تریش ئامازهم پید، حاله‌تی کرده‌یی نه‌وان ده‌خاته پیش‌چاو، زانایانی ره‌وان‌بیژی ده‌لین: نه‌وه له‌ر‌اب‌ردوودا بووه،

بەلام خوای کاربەجی دەیکات بە (فعل المضارع) ئیستا بۆئەووی بیهینیتە بەرچاو: ﴿ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ ﴾، ئەوانەى دلیان نەخۆشە دەیانبینی، واتە: لەبەرچاوت دین و دەچن کەین و بەینیان لەگەڵدا دەکەن "لەگەڵ ئەهلی کوفردا" ماستاویان بۆ دەکەن و، سینگیان لى دەهیننە پیشى و تەمەللوقیان بۆ دەکەن.

مەسەلەى سێیەم: کە دەفەرموی: ﴿ يَقُولُونَ نَحْنُ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ﴾، دەلین: دەترسین کە بەلامان تووش ببی، کارەساتیکمان بەسەربى، ئەووە پاساوی هەموو ئەوانەیه کە کەین و بەین لەگەڵ ئەهلی کوفردا دەکەن، دەلین: ئەووە دنیاىەو رۆژگارە، دنیا دەگۆرێ و هاوکیشەکان دەگۆرین، با دووربینی خۆمان هەبێ و بەلەمیکى لەبن پچکیکى بشارینەو، بۆ کاتی هەلاتنى! من زۆر جار ئەو تەعبیرەم بەکارهیناوه، هی وا هەیه شتیک دەشاریتەو، ئامادەى دەکات دواى پێی هەلئى و پێی رابکات! ئەووە لەراستیدا بەلەم شاردنەو، شوین دانانە بۆ کاتی هەلاتن و پاشەکشەکردن، بۆیه خوا ﷻ ئەو تەعبیرە بەکاردینى وشەى: ﴿ دَائِرَةٌ ﴾ ش، لە ئەسڵدا یانى: بازنە، بەلام لێردا مەبەست پێی بەلایەکە، وەك چۆن بازنە دەورى ئەو شتە دەدات کە بەدەورى داهاتو، ئەو بەلایەش ئاوا دەورى ئەو خەلکە بدات و هیچیان جەب نەداو هیچیان قوتار نەبن.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَّ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴾، لێردا خوا ﷻ دوو شتی باسکردوون:

١/ ﴿ أَنْ يَأْتِيَّ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ ﴾، یان سەرکەوتن بێنى، یان کاریک لەلایەن خۆیەو، (فتح) واتە: سەرکەوتنى مسوولمانان و دەروو لیکرانەو، یانى: هاتیان بى، بارودۆخەکە بە قازانجى ئەوان تەواو بى، وە دەستی خۆیانى تێدابى، ﴿ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ ﴾، مەبەست پێی چییە؟ واتە: کارەساتیکى پیشبینى نەکراو

بیته پیش، که دهستی ئینسانی تیدا نه بی، وهک کاتی خوئی یه کییتی سو فیه تی هه لوه شاندا، سه رکه وتنیکی گه وره بوو بو مسولمانان، چونکه مسولمانان ده بووایه له به رانبهر دوو به رهدا شه ر بکه ن، به رهی روظناوا، به رهی روظه لات، دوایی به رهی روظه لات هه ره سی هیئا، کاتیک مارکسیزم هه ره سی هیئا، مایه وه به رهی روظناوا، نه وه ﴿أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ﴾ ه، نه وه خوا له لایه ی خو یه وه ده یه نی، به پیی یاسای خوا ﷻ دیته پیش، به لام دهستی ئینسانه گانی تیدانیه.

۲/ که ده فهرموئ: ﴿فِيصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ﴾، دوایی له سه ر نه وه ی که له دلئی خو یاندا په نه انیان کردوه و شار دوویانه ته وه، په شیمان ببه وه، نه وه ی که له دلئی خو یاندا په نه انیان کردوه چییه؟

۱- ده گونجی مه به ست پیی نه خو شی نیفاق بی.

۲- ده گونجی مه به ست پیی گومان و دوو دلئی بی.

۳- ده گونجی مه به ست پیی ترس و بیم بی له دوژمان.

۴- ده گونجی مه به ست نه و خو زگه خوا ستنه ی شکستی مسولمانان بی.

۵- ده شگونجی هه موو نه وانه و غه یری نه و شتانه ش بی، نجا دیاره که له دلئی خو یاندا په نه انیان کردوه، به لام ده ریانه خسته وه، مه به ست پیی شتی خراپه، به پیی په ندی (گوزه چی تیدایی هه ر نه وه ی لی ده رژی) بابای خراپ هه ر گومانی خراپ و خه یالی خراپی به دلدا دی، جا چ به رانبهر به خوا، چ به رانبهر به خه لک.

مه سه له ی پینجه م: که ده فهرموئ: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهْؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ

جَهْدَ آيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ﴾:

۱/ پی شتریش باسکرد، (یقول) دوو قیرائه تی هه یه. (ویقول، ویقول)، نه گه ر

(ویقول) بی وهک (حفص) و هاو رایه گانی ده لئین: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، نه وه

پیی ده‌گوتری رسته‌یه‌کی ده‌ست پی‌کردن (الجملة الابتدائية)، واته: ههر له سه‌ره‌تاوه نه‌وانه‌ی ئیمانان هیناوه، ده‌لین: ئا نه‌وانه بوون که زور به خه‌ستی و به سه‌ختی سویندیان به خوا ده‌خوارد، که له‌گه‌ل ئیوهن، نه‌وه له‌گه‌ل دابوونه‌که‌یان بوو! ئیستا کرده‌وه‌کانیان هه‌لوه‌شاونه‌وه، وه له زیانباران بوون، واته: به سه‌رسوورمانه‌وه وا ده‌لین.

وه نه‌گه‌ر (یقول) بی، واته: له‌سه‌ر نه‌وه‌ی له دلیندا په‌نه‌انان کردوه په‌شی‌مان بینه‌وه، له‌وه‌ گاته‌شدا ئیماندارانیش بلین: ئا نه‌وانه بوون که سویندی سه‌ختیان ده‌خوارد به خوا، که له‌گه‌ل ئیوهن، که‌چی نه‌وه‌ش چاره‌نووسیانه؟!

۲/ که ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْثَلَاءَ الَّذِينَ﴾، نه‌م هه‌مه‌زه‌یه پیی ده‌گوتری (همزة الإستفهام الإنکاری)، واته: نه‌وه هه‌لویستیکی نامه‌نتیقی یه، (مانای هه‌مه‌زه‌ی ئیستفه‌مای ئینکاری) یه نه‌وه‌یه که تو چاوه‌رپی وه‌لامه‌که‌ نابی، بو وینه: تو به‌که‌سیک ده‌لیی: نه‌وه کامیره‌ نیه؟! یان ده‌لیی نه‌وه قورئان نیه؟! چاوه‌رپی نا‌که‌ی بلین: با، واته: نه‌وه دیاره، چونکه ئیستفه‌مای ئینکاری: (يَتَضَمَّنُ جَوَابُهُ فِي طَيَاتِهِ)، وه‌لامه‌که‌ی ههر له‌نیو خویدا‌یه.

۳/ که ده‌فه‌رموی: ﴿أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ﴾، نه‌وه‌ی لی وه‌رده‌گیری که ئینسانی دروزن بو قه‌ره‌بوو‌کردنه‌وه‌ی هه‌ست کردن به‌ناته‌واوییه‌ک که له خویدا هه‌ستی پی ده‌کات، پیوستی به‌وه هه‌یه زور سویند بخوات، جاری واش هه‌یه که‌سیک ره‌نگه ههر زمانی راهاتبی له‌سه‌ر سویند خواردن، به‌لام نه‌گه‌ر تیبینیتان کردبی، به زوری وایه که‌سیک که دروزن بی زور سویندان ده‌خوات، نه‌وه‌ی راستگویی، زور پیوستی به سویند نیه، باوه‌رو متمانه‌ی به خوی هه‌یه و درو ناکات له‌گه‌ل خه‌لک، تا ناچار بی قسه‌که‌ی خوی به‌هیز بکات به سویند، باوه‌ری به قسه‌که‌ی خوی هه‌یه، قسه‌که‌ی راسته‌و پیی پشت نه‌ستوو‌ره، وه‌ک گوتم ده‌گونجی جاری وایه ئینسانی راست بیژیش سویند بخوات، بو‌نه‌وه‌ی به‌رانبه‌ره‌که‌ی دنیا بکاته‌وه، وه‌ک خوی په‌روه‌ردگار سویندی خواردوه پیغه‌مبه‌ریش ﷺ سویندی خواردوه، فه‌رمویه‌تی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ) جاری وایه سویندی خواردوه، مه‌به‌ست نه‌وه نه‌بووه بر‌وای به قسه‌ی خوی نیه، به‌لام ئینسانی ئیماندار زور سویند ناخوات

له حالتهی ئاسایی و شینه ییدا، به لکو له پیاوچاکان هه بووه گوتوو یه تی: نه به راست و نه به درؤ سویندم نه خواردوه، جا لی رهدا که ده فهرموئ: ﴿جَهْدٌ

أَيْمَانِهِمْ﴾، ده لئ (مَنْصُوبٌ عَلَى أَنَّهُ مَصْدَرٌ لِأَقْسَمُوا مِنْ مَعْنَاهُ، وَالْمَعْنَى:

أَقْسَمُوا إِقْسَامًا مَجْتَهَدًا فِيهِ)، واته: که ده فهرموئ: ﴿جَهْدٌ أَيْمَانِهِمْ﴾، مه نصوصه له سه ر ئه وه که چاوگه بو وشه ی (أَقْسَمُوا) له مانایه که ییدا نه که له بیژه (لَفْظًا) ده که ی واته: سویندیان خواردوه به سویند خواردنی که زور کوششی تیدا کراوه، زور هه وئی بو دراوه و زور خوئی تیدا ماندوو کراوه.

۴/ که ده فهرموئ: ﴿حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ﴾، ئه وه ی لی وهرده گیرئ که

دۆستایه تیکردنی ره های ئه هلی کوفر، کرده وهکانی ئینسان هه ئده وه شینیتیه وه، کرده وهکانی ئینسانیش هه ئناوه شینه وه به بی کوفر، وه که خوا له سوورته ی

(البقرة) دا ده فهرموئ: ﴿... وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ

كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ... ﴿۲۱۷﴾، واته: هه ر

که سی که له ئیه وه له دینه که ی هه لگه رپته وه، به کافری بمرئ، کرده وهکانی هه ئوه شاونه وه له دنیا و دوارؤژدا، که واته: کرده وهکان به کوفر هه ئده وه شینه وه،

لی رهدا که ده فهرموئ: ﴿حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ﴾، باسی کوفری نه کرده، هه ر باسی

ئه وه ی کرده که ئه وانه خیرایی ده که ن له دۆستایه تیکردنی جووله که وه نه صرانییه کاند، ئیماندرانیس ده لئین: ئا ئه وانه بوون که سویندیان ده خوارد،

که چی کرده وهکانیشیان هه ئوه شاونه وه؟! وه له زیانباران بوون، که واته: که ده فهرموئ کرده وهکانیان هه ئوه شاونه وه، واته: به وه دۆستایه تیی کردنه ی

جووله که وه نه صرانییه کان کافر بوون و، له بازنه ی ئیسلام دهر چوون.

که واته: لی رهدا مه به ست له وه دۆستایه تیی کردنه، دۆستایه تیی کردنی ره ها

(الموالاته المطلقة) یه، دیاره ئه گه ر ئاوا له نایه تهکانی قورئان ورد نه بینه وه

که سی که پیی واده بی، ئه گه ر یه کی که هه ر سه لام و چاک و چۆنیه کی له گه ل

جووله که وه نه صرانییه که کرد، پیی کافر ده بی!! که واته: ده بی وردی بکه ینه وه،

خۆش خوێڵقیی، لە دۆستایەتیی جیایە، دۆستایەتییکردنی کافرانیشت یەك جوړ نیە، دۆستایەتییکردن هەیه دەبێتە گوناوی گەورە، وەك هەلۆیستەكەى (حاطب)، دۆستایەتیی رەھاش هەیه، كە دەبێتە كوفرو كوفریكى لە ئیسلام بەرە دەریشت (كفرٌ مُخْرَجٌ مِنَ الْمَلَّةِ).

٥/ كە دەفەرموئ: ﴿فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ﴾، واتە: لە زیانباران بوون، گەورەترین زیانباری ئەو هیه كە ئینسان لەسەر ژیانەكەى خۆى، لەسەر تەمەنەكەى خۆى قەرزدار بێتەو، چون قەرزدار دەبێتەو؟! خوا ﷻ لە كۆتایی سووڕەتى (النبأ) دا دەفەرموئ: ﴿... وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلْبِغُنِي كُتُّ رَبِّا﴾، واتە: ئینسانی كافر دەئى: خۆزگە گل بامایە، یانی چى؟ زانیان دوو مانایان بۆ كردوون:

یەكەم: دەئى: خۆزگە هەر گل بام و دروست نەكرابامو، لە سەرەتاو خوا دروستی نەكردبام، چونكە ئینسان جەستەكەى لە خاك دروست بوو.

دووم: مانایەكى دیکەى ئەو هیه: كاتیک ئاژەل و درندەو ئەوانە دەهینرین بۆ حیساب وەك پیغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: خوا ﷻ هەقى مەرى كۆلە بەسەر بزنى شاخ داره وه ناهیلئى: ﴿إِنَّ الْجَمَاءَ لَتُتَقَصُّ مِنَ الْقَرْنَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ {رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (٧٩٩٦) عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَمَّانَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، تعليق شعيب الأرنؤوط: حَسَنٌ لِّغَيْرِهِ}، واتە: ئەو هى بى قوچ تۆلەى بۆ دەكریتەو لەو هى قوچدار.

كاتیک خواى دادگەر لپرسینەو لەگەل واندا دەكات، دواى ئەوان دەبنەو بە گل چونكە بەهەشت و دۆزەخیان نیە، بەس بۆ هاتنە دى دادگەرى خوا، خواى بەرز حیساب و كیتاب لەگەل واندا دەكات، لەسەر راي هەندیک لە زانیان، وەك لە هەندى فەرموودەو شوینەواران داهاتو، مرؤفى كافر كاتیک ئەوانە دەبینئ، دەبنەو بە خاك، خۆزگە بەوان دەخوازئ و دەئى: خۆزگە منیش ئاژەل و چوارپى بووماىە، ئیستا دەبوومەو بە خاك و تووشى دۆزەخى نەدەبووم، چەند ناخۆشە ئینسان بگاتە حالەتیکى وا كە خۆزگە بە ئاژەل و درندەگان بخوازئ!!!

به‌پیزان!

خوایسته بهو شیوازه به‌هیزه‌ی جه‌ختکردن، جه‌ختی ته‌ئکیدى کردۆته‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه که مسولمانان نابى دوستایه‌تی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان به تایبه‌ت و هی کافران به‌گشتی، بکه‌ن، به‌لام لی‌رده‌ا باس باسی جووله‌که‌و نه‌صرانییانه، ئه‌گه‌رنا به‌گشتی نابى دوستایه‌تی ئه‌هلی کوفر بکری، وه‌ک نایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (النساء) ده‌فه‌رموی: ﴿يَتَّيَّبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا اَلَّا نَتَّخِذُوا الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ اَتْرِيْدُوْنَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿۱۴۴﴾، کافران له‌ جیاتى ئیمانداران به دوست مه‌گرن، واته: کافر به‌گشتی، چ خاوه‌ن کتیب بن، چ بى کتیب بن، چ بت په‌رست بن، چ شوینکه‌وتووی به‌رنامه‌یه‌کی ئاسمانی نه‌بن.

ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئه‌و نایه‌تانه بکه‌ین، نو (۹) جوړه ته‌ئکیدیان تی‌دان:

۱- ﴿يَتَّيَّبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا اَلَّا نَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصٰرَىْ اَوْلِيَآءَ﴾، به ناشکراو به پرونیو و بى په‌رده خوا ده‌فه‌رموی: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانتان هی‌ئاوه! جووله‌که‌و نه‌صرانی یان مه‌گرن به دوست.

۲- ﴿بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ﴾، شتیکی زور بى مانایه، ئه‌وان دوستایه‌تی یه‌کدی ده‌که‌ن و، هه‌رگیز بو تو نابنه دوست، که‌واته: چۆن ده‌چی دوستایه‌تییان ده‌که‌ی و، پشتیان پى ده‌به‌ستی؟!

۳- ﴿وَمَنْ يَتَّوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ﴾، هه‌ر که‌سیک دوستایه‌تییان بکات به په‌هایى، ئه‌وه له‌وانه، واته: له‌ بازنه‌ی مسولمانان ده‌چیته‌ ده‌رو ده‌چیته‌ بازنه‌ی ئه‌وان، وه‌ حوکمی ئه‌وانی ده‌بی، هه‌ندیکیش گوتووایانه: واته: کرده‌وی وه‌ک ئه‌وانی ئه‌نجام داوه، به‌لام ئه‌وه له‌ حالیکه‌یه‌ که دوستایه‌تی کردنه‌که په‌ها نه‌بی و جوژیی بى، به‌لام لی‌رده‌ا سیافه‌که ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، که مه‌به‌ستی پى دوستایه‌تی په‌هایه.

۴- ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ﴾، که‌واته: هه‌ر که‌سیک دوستایه‌تی جووله‌که‌و نه‌صرانییان بکات، له‌ سته‌مکارانه.

۵- ﴿ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ ﴾، کهواتە: ئەوەی دۆستایەتی و ان دەگات، دلی نهخۆشیی تێدایە.

۶- ﴿ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ

نَدِمِينَ ﴾، کهواتە: هەر کهسێک دۆستایەتی جووله‌گه‌و نه‌صرانیان بکات، دوایی به‌شیمان ده‌بیته‌وه.

۷- ﴿ وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ﴾،

واتە: ئیمانداران سه‌ریان سوور ده‌می‌نی ده‌لێن: ئا ئەوانه بوون سویندیان ده‌خوارد، که بروادارن؟ چۆن کهسێک دۆستایەتی جووله‌گه‌و نه‌صرانیان بکات، له مسوڵمانانه؟!

۸- ﴿ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ ﴾، واتە: کرده‌وه‌کانیان هه‌لوه‌شاونه‌وه.

۹- ﴿ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴾، زیانبار بوون، خۆیان و ته‌مه‌نه‌گه‌یان زایه‌ بوون.

خوا به‌ لوتفی خۆی ئیمه‌ له‌و که‌سانه‌ بگێرێ، که‌ دل و ده‌روونیان پره‌ له‌ ئیمان و له‌ خوا به‌یه‌گگرتن (توحید) و له‌ خۆشویستنی خوا و پێغه‌مبه‌ری خوا و مسوڵمانان، وه‌ تۆزفالیك مه‌یلیان له‌ دل دانیه‌ سه‌بارت به‌ خۆشویستنی ئەه‌لی کوفر، وه‌ له‌و که‌سانه‌مان بگێرێ که‌ به‌ جوانترین شیوه‌ له‌ سنووری شه‌رعدا مامه‌له‌وه‌ هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل خه‌لكدا ده‌کهن، به‌ شیوه‌یه‌ك که‌ له‌ ئیسلام، وه‌ له‌ شوینکه‌وتووani پێغه‌مبه‌ر ﷺ، ده‌وه‌شیتته‌وه‌، وه‌ بایي ئەوه‌نده‌ له‌ دین تیبگه‌ین، که‌ ره‌فتارو مامه‌له‌وه‌ قسه‌ی خۆش و هاوکاری و به‌زه‌یی و چاکه‌کاری، که‌ له‌سه‌ر هه‌موو مسوڵمانیک پێویسته‌وه‌ له‌ هه‌موو کاتی‌کدا، له‌گه‌ل دۆستایه‌تی‌کردن و پشت پێ به‌ستن و هاوکاری‌یکردندا، تیکه‌ل نه‌که‌ین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی چوار دەیهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ئایەتی: (٥٤ تا ٥٦) دەگرێتە خۆی، لەم سێ ئایەتەدا، خوا ﷻ بۆ جاری هەشتەم بە نازناوی ئیمان بانگی ئیمانداران دەکات و پێیان ڕادەگەیەنێ، کە هەر کامێکیان لە ئایینەکە ی پاشگەزبێتەو - لێی هەلگەرپێتەو - خوا بێ باکە، وە کۆمەڵێک دینێ لە جیاتی ئەو هەلگەرپێتەو، کە خواوەنی شەش سیفەتی سەرەکیین:

خوا خۆشیدەوین و خوایان خۆش دەوێ، لەگەڵ ئیمانداران میهرەبان و لە بەرانبەر کافراندان زبەرن و پتەون، لە ڕۆی خوادا تێدەکوژن و لە لۆمە ی لۆمەکاران بێباکن، وە ئەو هەش بە بەخششێکی خوایی دادەنێ کە لە ڕووی زانیاری و کەرەمییەو بە کەسانی شایستە ی دەبەخشی.

پاشان خوای زاناو توانا دەیخاتە ڕوو کە دۆست و پشتیوانی ڕوواداران تەنیا خواو پێغەمبەرەکە ی و کەسانی بە ئیمان، ئەوانە ی نوێژ بەرپا دەکەن، و، زەکات دەدەن، زۆر ڕکوع دەبەن، دیارە ئەوانە سێ سیفەتی سەرەکی مسوڵمانان.

وە سەرەنجام خوا ڕایدەگەیەنێ کە هەر کەسێک خواو پێغەمبەرەکە ی و ڕوواداران بە دۆست و پشتیوان بگرێ، ئەو ئەو کەسە دەچیتە ڕیزی کۆمەڵی خواوەو، کۆمەڵی خواش هەمیشە زال و سەرکەوتوون.

﴿ يَتَّيْمُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ ۖ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
 وَيُحِبُّونَهُ ۗ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ
 لَوْمَةَ لَائِمٍ ۗ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ
 يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ ۝

مانای وشه به وشه نایه‌ته‌کان

((ئیه ئه‌وانه‌ی بروتان هی‌ناوه! هه‌رکامی‌کتان له نایینه‌که‌ی پاشگه‌زبیته‌وه، ئه‌وه
 خوا (په‌کی نا‌که‌وئو) له‌مه‌ودوا کۆمه‌لیک دینی که خوشیده‌وین و خوشیان ده‌وی،
 له‌سه‌ر برواداران نه‌رم و نیان و له‌سه‌ر بی‌بروایان زبرو زالن، له‌رپی خوا‌دا
 تیده‌کۆشن و له‌لۆمه‌ی لۆمه‌کاران بی‌باکن، ئه‌وه‌ش به‌خششی خواجه، به‌هه‌ر که‌سیکی
 بوئ ده‌یبه‌خشئ، وه‌خوا سیفه‌ت فراوانی زانایه ﴿٥٤﴾ بی‌گومان دۆست و پشتیوانتان
 ته‌نیا خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، ئه‌وانه‌ن که‌بروایان هی‌ناوه، ئه‌وانه‌ی نوپژ به‌ریا
 ده‌که‌ن و، زه‌کات ده‌ده‌ن و، زۆر پ‌کووع به‌رن ﴿٥٥﴾ وه‌هه‌ر که‌سیکی‌ش دۆستایه‌تی
 خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و برواداران بکات، ئه‌وه (کۆمه‌لی خواجه) بی‌گومان کۆمه‌لی
 خواش هه‌میشه‌سه‌رکه‌وتوون ﴿٥٦﴾)).

﴿ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ ﴿٣٩﴾ التکویر، بەلام ئەو شتانە ی

خواش ئیرادەیان دەکات و دەیهوین هەموویانی خۆشناوین، بۆ وینە دەفەر موی:

﴿ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ ﴾

لکم... ﴿٧﴾ الزمر، واتە: خوا کوفری بۆ بەندەکانی بەلاو پەسەند نیه، کوفری

خۆش ناوی، بەلام ئەگەر سوپاسگوزاری خوا بکەن، لیتان رازی دەبی و خوا

حەزی لە طاعەتەو خۆشی دەوی، بەلام رقی لە کوفرو سەرپێچییەو رقی لە

ناسوپاسی و سێلەییە، کەواتە: هەموو خۆشویستنیك ویستنیشی لەگەڵدایە،

بەلام هەموو ویستنیك خۆشویستنی تێدانیه.

(أَدْلَةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ)، (أَدْلَةٌ)، کۆی (دَلِيل)ه، واتە: ملکەچ و نەرمو نیان و بە رەحم،

واتە: لەسەر برواداران نەرمو نیان، دەلی: (الدُّلُّ: مَا كَانَ عَنْ قَهْرٍ: دَلٌّ يَنْزِلُ

دُلًّا، وَالذُّلُّ: مَا كَانَ بَعْدَ تَصَعُّبٍ، وَشِمَاسٍ، مِنْ غَيْرِ قَهْرٍ: دَلٌّ يَنْزِلُ دُلًّا، وَالذُّلُّ:

مَتَى كَانَ مِنْ جِهَةِ الْإِنْسَانِ مِنْ نَفْسِهِ لِنَفْسِهِ فَمَحْمُودٌ)، (دُلٌّ) لە کوردیدا

دەلیین: ملکەچی، زەبوونی، بی دەسەلاتیی، ژێردەستەیی، (دَلٌّ يَنْزِلُ دُلًّا)

واتە: ملکەچ بوو، ژێردەستە بوو، ژێردەستە دەبی، ژێردەستە بوون، (وَالذُّلُّ: مَا

كَانَ بَعْدَ تَصَعُّبٍ)، دیارە (دُلٌّ)، ئەوەیە لە ئەنجامی بی دەسەلاتیی دا دەبی،

لە بەرانبەر کەسێکدا کە دەسەلاتی هەیە، بەلام (دُلٌّ) دواى چەمووشیی و یاخی

بوون بەکاردی، بەتایبەت و لاغ دواى ئەوەی کە چەمووش دەبی و یاخی و

عاسی بی، ئنجا دواى بکەوێتە ژێربار، وە بەو دەگوتری: (دَلٌّ يَنْزِلُ دُلًّا فَهُوَ

دُلُّوْلٌ)، ئەوی دیک، دەگوتری: (فَهُوَ دَلِيلٌ)، جا دەلی میهرەبانیی و ملکەچی

ئەگەر لەلایەنی ئینسانەو بی، وە بۆخۆی بەسەر خۆی دابیینی، شتیکی

ستایشکراو، بەلام ئەگەر بە زۆر بەسەریدا فەرز بکری، شتیکی خراپە، بۆیە

لێردا کە دەفەر موی: ﴿ أَدْلَةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴾، واتە: بۆخۆیان خۆیان میهرەبان

کردو بەسەر ئیمانداراندا، بالیان بەسەردا دینن و، دەیانخەنە ژێر سێبەری

خۆیان، ئەک ناچارکرا بن ئەو کارە بکەن.

(**أَعَزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ**)، (أَعَزَّةٌ جَمَعَ عَزِيزًا)، (عَزِيزًا)، واتہ: زال، پتہو، سہخت، لہ بہرانبہر کافراندا زالن، سہخت و پتہون، دہلی: (العَزَّةُ: حَالَةٌ مَانِعَةٌ لِلْإِنْسَانِ مَنْ أَنْ يُغْلَبَ، مِنْ قَوْلِهِمْ: أَرْضٌ عَزَازٌ، أَي: صُلْبَةٌ، وَتَعَزَّزَ اللَّحْمُ: اشْتَدَّ وَعَزَّ، كَأَنَّهُ حَصَلَ فِي عَزَازٍ مِنَ الْأَرْضِ يَصْعُبُ الْوُصُولَ إِلَيْهِ)، (عَزَّةٌ)، حالہ تیکہ بو نینسان دیتہ پیشی کہ ری لئ دہگری خہ لک بہ سہریدا زال بی و ژیردہست بکری، کہ گوتیان: فلان کہس عہزیزہ، واتہ: تیکناشکی و بہرانبہر کہی دہستہ لاتی بہ سہریدا ناشکی، نایا لہ چیبہوہ ہاتوہ؟ لہ عہرہبیدا دہگوتری: (أَرْضٌ عَزَازٌ)، واتہ: زہویبہ کی پتہوو سہخت، (وَتَعَزَّزَ اللَّحْمُ: اشْتَدَّ وَعَزَّ)، ئە گہر گوشتہ کہی پتہوو چر بی دہگوتری: (تَعَزَّزَ اللَّحْمُ)، وەک بلایی لہ شوینیکی وابی، کہ بہ زہمہت دہست بیگاتی.

(**لَوْمَةٌ لَأِيمٍ**)، واتہ: لؤمہی لؤمہ کہران، سہرکؤنہی سہرکؤنہ کہران، رەخنہی رەخنہ گران، (اللَّوْمُ: عَدْلُ الْإِنْسَانِ بِنَسَبَتِهِ إِلَى مَا فِيهِ لَوْمٌ، يُقَالُ: لُمْتُهُ فَهُوَ مَلُومٌ، وَاللَّوْمَةُ: الْمَلَامَةُ، وَاللَّائِمَةُ: الْأَمْرُ الَّذِي يُلَامُ عَلَيْهِ الْإِنْسَانُ، وَاللَّوْمَةُ الْمَرَّةُ مِنَ اللَّوْمِ)، وشہی (لوم)، لہ زمانی عہرہبیدا بریتیہ لہوہی کہ نینسان سہرزہنشت و سہرکؤنہ بکری، بہ ہوی شتیکہوہ کہ کردوویہتی، دہگوتری: (لُمْتُهُ فَهُوَ مَلُومٌ)، واتہ: لؤمہم کرد، ئەو لؤمہ کراوہ، سہرزہنشت کرد، ئەو سہرزہنشت کراوہ، جا وشہی (لومہ)، دہگونجی ناوبی، واتہ: لؤمہ کردن، (لَائِمَةٌ)، نیشیکہ نینسان لہ سہری لؤمہ بکری و رەخنہی لئ بگیری، وە وشہی (اللومہ)، جاریکہ لہ لؤمہ کردن.

(**حِزْبٌ**): (الْحِزْبُ: جَمَاعَةٌ فِيهَا غِلْظٌ، فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ: أَنْصَارُ اللَّهِ)، (حِزْبٌ) واتہ: کؤمہ لیکہ کہ پتہووی و قایمیان تیدابی، کہ دہفہرموی:

﴿ فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴾، واتہ: پشتیوانانی خوا.

(**الْغَالِبُونَ**): (الْغَلْبَةُ: الْقَهْرُ، وَغَلَبَ عَلَيْهِ كَذَا: اسْتَوْلَى)، (غَلْبَةٌ): بریتیہ لہ دہسہلات بہ سہردا رانان، پیویران، (وَوَغَلَبَ عَلَيْهِ كَذَا: اسْتَوْلَى)، واتہ: فلان شتہ بہ سہریدا زال بوو.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوای نه‌وهی له نایه‌ته‌کانی پیشوودا رووی له نیمانداران کردو، لیی قه‌دهغه کردن که جووله‌که‌و نه‌صرانی یه‌کان به دؤست بگرنو، که‌ین و به‌ینیان له‌گه‌لیاندا هه‌بیو، پشتیان پی به‌ستن، وه هه‌ره‌شهی لیکردن که هه‌ر که‌سیک به‌ره‌هایی دؤستایه‌تیان له‌گه‌لدا بگری، نه‌وه ده‌جیته‌ه ریزی نه‌وانه‌وه، وه باسی کرد که مونا‌فیقو دل نه‌خۆشه‌کان نه‌وه پیشه‌یان، که له‌گه‌ل نه‌هلی کوفردا دؤستایه‌تیو که‌ین و به‌ین ده‌کن، وه دواییش سه‌ره‌نجامیان په‌شیمانیو مال ویرانییه‌و، چاکه‌کانیشیان به‌زایه ده‌چن، ئنجا بو جاری هه‌شته‌م خوی په‌روه‌ردگار له‌م سوورته موباره‌که‌دا بانگی مسولمانان ده‌کات به نازناوی ئیمان، ده‌فرموی:

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَن دِيْنِهٖۙ فَسَوْفَ يٰۤاْتِيْ اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَہٗ ﴾

ئه‌ی نه‌وانه‌ی نیمانتان هی‌ناوه! هه‌ر کامیک له ئیوه له نایینه‌که‌ی پاشگه‌زیته‌وه‌و لیی هه‌لگه‌رپته‌وه ده‌ستبه‌رداری ببی، نه‌وه به ته‌ئیکد خوا کۆمه‌لیکی دیکه‌ دینی، که به چه‌ند وه‌سفیک پیناسه‌ی نه‌و کۆمه‌له‌ه ده‌کات، نه‌مه‌ چی لی وه‌رده‌گیری؟ نایه‌ته‌کانی قورئان هه‌موو وه‌ک ئالقه‌ی زنجیر یه‌کدی ده‌به‌ستنه‌وه‌و تیکه‌ه‌لکیشن هه‌رچه‌نده، ئیمه‌ زۆرجار باسی نه‌وه ناکه‌ین په‌یوه‌ستبوونی نه‌و کۆمه‌له‌ه نایه‌ته‌ه به‌و کۆمه‌له‌ه نایه‌ته‌وه‌و چۆنه‌؟ چونکه له میانه‌ی ته‌فسیرکردنه‌که‌ماندا چۆنیه‌تی نه‌و په‌یوه‌ستبوونه‌ی نایه‌ته‌کان به یه‌کدییه‌وه، روون ده‌که‌ینه‌وه، هه‌لبه‌ته‌ه هه‌ر کۆمه‌له‌ه

نایه‌تیکی که به: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ﴾، ده‌ست پیده‌کات، دیاره مه‌به‌ست پیی

بابه‌تیکی سه‌ربه‌خۆیه، به‌لام نایه‌ته‌کانی قورئان هه‌موویان وه‌ک ئالقه‌کانی زنجیر یه‌کدی ده‌به‌ستنه‌وه، خوای نه‌وهی له نایه‌ته‌کانی پیشوودا رووی باسی ره‌فتارو هه‌ل‌سوکه‌وتی پیلانگه‌رانه‌ی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کانی کرد، به‌تایبه‌تی جووله‌که‌کان، هۆشداریی دایه نیمانداران و فرموی: جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان به دؤست مه‌گرنو پشتیان پی مه‌به‌ستن، وه نه‌وه عاده‌تی مونا‌فیقو دلنه‌خۆشه‌کانه که پیشبرکی ده‌کن له دؤستایه‌تیکردنی نه‌واندا!

ئىماندارىنە! ھەر كەسكىك لى ئىوھ لى ئايىنەكەى پاشگەزىيەتەو، خوا (پەكى ناكەوئى) كۆمەلىكى دىكە دىنى، ئەمە چى لىوھدەگىرى؟ ئەمە ئەوھى لىوھدەگىرى كە لى ئەنجامى دۇستايەتى گىرتى مسولمانان لىگەل جوولەكەو نەصرانىيەكانداو پىشت پى بەستىيان، وھ كەين و بەين لىگەل كىردىيان دا بەرەو ئەوھ دەچىن كە لى دىن ھەلگەپىنەو، واتە: دەرۋازەپەكى دەرچوون لى بازىنەى ئىسلام و ئىمان، برىتە لى پەيوھندى و دۇستايەتى تايبەت ھەبوون و خۇشويستىن و پىشتىگىرى كىردىن و ھاوكارى كىردى نامسولمانان بەگىشتى، بەتايبەت لىگەل جوولەكەو نەصرانىيەكاندا، كە دوژمنى مېژووى مسولمانان بوونە، واتە: ئىماندارىنە! وريابىن لى دۇستايەتى گىرتىن لىگەل جوولەكەو نەصرانىيەكاندا، بۇئەوھى ئەوھ سەر نەكىشى بۇ دەرچوونتان لى ئىسلام، ئەگەرنا ھەر كەسكىك لى ئىوھ لى بازىنەى ئىمان و ئىسلام دەرچى و ھەلگەپىتەو، ئەوھ خوا پەكى ناكەوئى! ﴿ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ ﴾، (قوم) واتە: كۆمەلە خەلكىك، خوا

كۆمەلىك دىنى، ئىماندا خوا پىناسەى ئەو كۆمەلەمان بۇ دەكات و دەفەرموئى: ﴿ يَحِبُّهُمْ ﴾

وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكٰفِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ

لَوْمَةً لِأَيِّمٍ ﴿، بە شەش وەسەف پىناسەيان دەكات:

۱/ ﴿ يَحِبُّهُمْ ﴾، خوا خۇشى دەوئىن، كە دوایى من باسى دەكەم لى مەسەلە گىرنگەكاندا خوا لى گۆترە كەسى خۇشناوئى، ھەرۋەك لى گۆترە رەقىشى لى كەس ھەئناسىتى، خوا باسى كىردە كىلى خۇشەوئى ئەھلى ئىمانى خۇشەوئى، ئەھلى تەقۋاى خۇشەوئى، خۇپراگرانى خۇشەوئى، شوكرانە بىژىرانى خۇشەوئى، تىكۇشەرانى رىپى خۇى خۇشەوئى، بەلام ئايا خوا بۇچى ئەو سىفەتانە باس دەكات؟ تاكو سەرنىجان بۇ ئەوھ رابكىشى، كە كەسانىك دواى ئەوھى خەلكىك لى دىنەكەيان پاشگەزەدەبىنەوھى لى ھەلدەگەپىنەو، ئەوان دىن خىزمەتى دىنى خوا دەكەن و دەبنە بەيداغ و ئالا ھەلگىرى ئىسلام، ئەوانە لىلەى خوا خۇشويستراون و، ئەوھ دەستكەوتىكى زۇر گەورەپەو دەبى دىيان پى خۇشەوئى.

۲/ ﴿ وَيَجِبُونَ لَهُ ﴾، خويان خۇشدهوى، خۇشويستنى ئىمە بۇ خوا چىيەو چۇنە؟ دوايى باسى دەكەين، چونكە ھەندىك لە زاناين پىيان وايە كە خوا دەفەرموى: بەندەكان خويان خۇشدهوى و خوا ﷺ بەندەكانى خۇشدهوى، دەبى واتايەكى ديكەى تايبەت دابنىين بۇ ئەو وشەيە، جيا لەوہى ئىمە دەيزانين بۇ وشەى: (خۇشويستن)، كە بۇخۇمان لەنيو خۇماندا بەكارى دىنين، كە من ئەو رايەم پى ھەلەيە، بەلام دوايى باسى دەكەم، گرنگ ئەوہيە خوا ﷺ دەفەرموى: ئەوانيش خويان خۇشدهوى، ديارە ھەر كەسيك خوى خۇشبوئى، بە دواى خۇشەويستى خوا دەكەوى، كە پىغەمبەرە ﷺ، وەك دەفەرموى: ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبَّبْكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ (۳۱) آل عمران، واتە: بلى: ئەگەر ئىوہ خواتان خۇشدهوى، شوينم بكەون، خواش خۇشى دەويىن، نيشانەو بەلگەى خۇشويستنى خوا لەلايەن بەندەوہ، ئەوہيە بە دواى پىغەمبەرەكەى بكەوى، بە دواى كتيبو رىبازەكەى بكەوى، ئەوہ مامەلەيان لەگەل خوادا: لەلايەن خواوہ خۇشويستراون، وە ئەوانيش خويان خۇشدهوى، ئنجا با بزانيں مامەلەيان لەگەل ئيمانداران چۇنە؟

۳/ ﴿ أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴾، لەسەر ئيمانداراندا ميہرەبانن، بە رحمو بە بەزەيين، نەرمو نيانن، بەلام نەك لەبەر بىدەستەلاتى، چونكە وشەى (ذَلَّ عَلَيْهِ)، جيايە لە: (ذَلَّ لَهُ)، واتە: بوى ژىردەست بوو لەبەر بىدەستەلاتى، بەلام (ذَلَّ عَلَيْهِ)، واتە: لەگەلى نەرم بوو لەبەر بەزەيى و شەفەقەتو سۆزو پەرۇشىي، نەك لەبەر بىدەستەلاتى، ئنجا با بزانيں لەگەل كافراندا چۇن مامەلە دەكەن؟

۴/ ﴿ أَعَزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴾، لەسەر كافران بە دەمارن، زىرن، زالن، سەريان بۇ دانانەويىنن، ئەوہ ديارە لە بوارى جەنگدا، ئەگەرنا لە حالەتى ئاساييدا دەبى خۇش رەفتاربن و رووخۇش بن، بەپىز بن، چاكەكار بن، ھاوکار بن، بەلام لە بوارى جەنگو رووبەر و بوونەوہدا، مسوولمان دەبى زبىرى و سەختى و توندى و پتەويى و دل رەقىي ھەبى، بەرانبەر ئەھلى كوفر، لە كاتيكا شەرى

پىدەفرۇشن و رى لە خوۋى و دىنەكەى دەگرن، وەك لە شوپىنى دىكەش دەفەر موۋى:
﴿وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ (۱۲۳) التوبة، واتە: با زېرىتتان پىوۋە بېينن، نەك
 فەقىرۇكەيى و بەستە زمانى و تووك نەرمىى، چونكە ھەموو دېندەيەك
 ھەزى لە نىچىرى تووك نەرمە!

۵/ **﴿مُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾**، وە لە پىناۋى خوا دەجەنگن، ئەوانەى خوا
 دەيانھىنى دىنى خۇيان پى بېوژىنىتەوۋە زىندوۋ بىكاتەوۋە، لە كاتىكدا
 خەلكىك دەستى لى ھەلدەگرى و لىى ھەلدەگرىتەوۋە، كەسانىك لە رىى خوا
 تىدەكۇشن، خۇيان لە پىناۋى خوادا بەخت دەكەن.

۶/ **﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾**، وە لە لۇمەى لۇمەكاران و سەركۇنەى ھىچ

سەركۇنەكەرىك ناترسىن و بىباكن، **﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ**

عَلِيمٌ﴾، ئەوۋە بەخششى خوايە دەيدات بە ھەر كەسىك كە بىھوۋى، وە خوا
 سىفەت فراۋانى زانايە، سىفەتەكانى خوا: بەخشندەيى، بەزەيى، لىبوردەيى،
 كاربەجىيى، دەستەلاتى، ھەموو سىفەتەكانى فراۋان، يانى: بىسنورن، وە خوا
 زانايە، واتە: خوا بىھوۋى ھەر شتىك بە ھەر كەسىك بەخشى دەتوانى، گرنگ
 ئەوۋەيە سىفەتەكانى خوا بى كۇتايىن، بەلام دەشزانى بە كى دەبەخشى و
 چەندىشى پى دەبەخشى.

ئىنجا خوا ﷻ لە ئايەتى دوۋەمدا دۋاى ئەوۋەى لە ئايەتەكانى پىشىدا فەرموۋى:
 دۇستايەتى جوۋلەكەو نەصرانىيەكان مەكەن و، كەين و بەھىنتان لەگەلىان نەبى،
 پشتيان پى مەبەستىن و، رازونىازتان لەگەلىاندا نەبى، ئەدى ئايا ئىمانداران پشت بە
 كى بەبەستىن و، كىيان لە ناخى دلەوۋە خۇشبوۋى و، كى بە دۇستى خۇيان بزائن!؟

دەفەر موۋى: **﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾**، بىگومان دۇست و پشتيوانى
 ئىوۋە، نىزىكى ئىوۋە، ھاۋكارو ياۋەرى ئىوۋە، تەنيا خوايە، ديارە دۇستبوۋنى خوا بۇ
 ئىمانداران، لە چەندان شوپن لە قورئاندا دوۋبارە بۆتەوۋە، چ بە وشەى (ولى)، وەك:

﴿ **اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا** ﴾ البقرة، چ بە وشەى (مولى) وەك: ﴿ **ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى**

الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ محمد، ئنجا وشەى (ولى) بە ماناى دۆستو سەرپەرشتىارو خۆشەويستو پشتىوان و ھاوکارو سەرخەرو نزيك دى، ھەرودھا (مولى)ش بەھەمان شىوہ، بەلام وشەى (مولى) زياتر ماناى مشوورخۇرىي و سەرپەرشتىارىتى دەگەيەنى.

ھەلبەتە دۆستبوونى خواى پەروەردگار بۇ ئيمانداران لەقەدەر خۆيەتى، ھەرودھا ھى ئيماندارانىش بۇ خوا لەقەدەر خۆيانە.

ئنجاء ﴿ **وَرَسُولُهُ** ﴾، وە پەوانەگراوى خوا، پېغەمبەرى خواش ﷺ دۆستو پشتىوانى ئىوہيە، ئەى ئيماندارينە! ئەويش ديارە بە چەمك و واتاى خۆى، يانى: دۆستبوونى خوا ﷺ بۇ ئيمانداران و اتايەكى ھەيە، ھى پېغەمبەرى خوا ﷺ و اتايەكى دىكەى ھەيە، ئىستا خواى بى وئىنە يارمەتيدەرو خۆشەويستى ئىمەيە، بەلام ئايا دەتوانين بلىين: پېغەمبەرى خوا ﷺ يارمەتيدەرو سەرخەرى ئىمەيە؟ نەخىر، چونكە پېغەمبەرى خوا ﷺ مردوہ و چۆتە عالمى ھەق، بەلى بەو و اتايەكە ئەگەر ئىمە بە دواى رېبازەكەى بکەوين سەردەكەوين، راستە، بەلام بەو و اتايە نا، كە ئىستا پېغەمبەرى خوا ﷺ ئىمە سەربخات و لەگەلمان بى و ھاوکارمان بى، بەو و اتايە ئەمە تايبەتە بە خواى پەروەردگاروہ^(۱).

﴿ **وَالَّذِينَ آمَنُوا** ﴾، وە دۆستو پشتىوانى ئىوہ دواى خوا و پېغەمبەرى خوا ﷺ ئەوانەن كە ئيمانيان ھىناوہ، غەيرى ئيمانداران دۆستو پشتىوانى ئىوہنين، چونكە بە نامرازى (إِنَّمَا) دەستى پىكردوہ، ﴿ **إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا** ﴾، كە زۆر لە زانايان دەلئين: (إِنَّمَا: أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإِثْبَاتِ)، واتە: (إِنَّمَا) نامرازى

(۱) ھەلبەتە لە خەون دا بىنرانى پېغەمبەرى خوا ﷺ، وە بەھرە وەرگرتنى لە رېنمايى يەكانى، كە شتىكى چەسپاوہ و ھەيە، مەسەلەيەكى دىكەى جيايە لەوہى ئىمە لېردە قسەى لەباروہ دەكەين.

چەسپاندن و کورت ھەلھێنانە، واتە: کە دەچیتە سەر شتیک حوکمەگەھێ تێدا دەچەسپینێ و کورتی ھەلدینێ، ﴿ **إِنهَا وَلِيكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا** ﴾، واتە: دۆست و پشتیوانی ئیوہ تەنیا خواو پیغەمبەری و ئیماندارانن^(١).

ئنجای خوا بە سێ سیفەتی سەرھکی پێناسە ئیمانداران دەکات، دەفەر موی:

﴿ **وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يَتِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ** ﴾، ئەوانەھێ نوێژ بەرپادەگەن، زەکات دەدن، زۆر رکووع دەبن، دیارە رکووع عیبادەتیکە بەس لەنیو نوێژ دایە، سەجدە لە غەیری نوێژیشدا ھەیە، سەجدە شوکر ھەیە، سەجدە قورئان خویندن ھەیە، بەلام رکووع تەنیا لەنیو نوێژدا ھەیە، ئەدی بۆچی خوا جیای کردۆتەو؟ لەبەر زێدە گرنگیی دان بە رکووع، ئەوہ لە عەرەبیدا پێی دەگوترێ (ذِكْرُ الْخَاصِ بَعْدَ الْعَامِ)، دوا ئەوہی خوا بەگشتی شتیک باس دەکات، یەگێک لە تاکەکانی (مضرد)ی ئەو شتە بە جیا باس دەکات، بە مەبەستی زیاتر سەرنج ڕاکێشانمان بۆ زیاتر گرنگیی پێدانی.

خوای کاربەجێ لە زۆر شوینان لە قورئانیدا نوێژو زەکاتی پێکەوہ ھێناون، نوێژو زەکات، یاخود نوێژو بەخشین، بۆچی؟ لەبەر ئەوہی کە نوێژ بریتییە لە جووری پەيوەندی ئینسان لەگەڵ خوا، وە نوێژ بریتییە لە ئەو پەڕی ملکہ چیی، لەوہ ملکہ چیی زیاتر، کە ئینسان سەر بخاتە سەر زەوی و بچەمی تەوہ لە بەرانبەر خوادا! لەوہ ملکہ چیی زیاتر، کە بەندە لە خزمەتی خوادا رابوہستێ و دەستی لەسەر سنگ دابنێ! یان لە تەحییاتدا لە خزمەتی خوا دابنیشێ و سلأوی^(٢) لێ بکات، وە سلأو لە پیغەمبەر بکات، لەوہ ئەدەب نواندن زیاتر، ملکہ چ کردن زیاتر فەرمانبەری زیاتر نواندن نیە، کەواتە: مسوولمانان کەسانیکن کە ئەو پەڕی ملکہ چیی و پێزو

(١) شارەزایی زامانی عەرەبی دەلێن: وشە (إِنَّمَا) مانایەگەھێ دەبیتە (ما، الا) یانی: (ما ولیکم الا الله ورسوله...).

(٢) چونکە وشە (تحية) لە زامانی عەرەبی دا کە بە (تحیات) کۆدەکریتەوہ، بە گوردیی دەبیتە (سلأو)، وەک خوا فەرموویەتی: ﴿ **... فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَاسَلِمُوا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ** ﴾

حورمەت لە بەرانبەر خوادا بنوینن، لە خۆياندا بەرجەستەى بکەن، كە وەك گوتمان نوێژ بەرجەستەكەرى ھەموو ئەوانەيە.

(زەكات)یش جوړیکە لە بەخشین، بۆیە لە ھەندیك شوینان دەفەرموئ: ﴿وَمِمَّا

رَزَقْتَهُمْ يَنْفِقُونَ ﴿۳﴾ الأنفال، واتە: لە جياتى زەكات دەفەرموئ: لەوہى پیمان داوون دەبەخشن، چونکە مال و سامان بەخشى خويە بە مسوولمانانى داوہو، زەكاتيش ھەقى خەلکە لەو بەخشش و نيعمەتە، کەواتە: نوێژ ھەقى خويەو، زەكاتو ھاوکارىکردنى خەلکيش مافى خەلکە، بۆیە دەتوانين بلاین زەكاتو مالبەخشينيش بەرجەستەكەرى جوړى پەيوەندى مسوولمانە لەگەل خەلک دا.

کەواتە: مسوولمان ئەو کەسەيە کە خوا پەرست بئ و خەلک دۆست بئ، مسوولمان کەسێکە کە ئەوپەرى ملکەچى ھەبئ بۆ خوا، و ئەوپەرى رەحم و بەزەييشى ھەبئ بۆ خەلکى خوا، بۆیە ئەو دووانە لە قورئاندا زۆر پیکەو ھاتوون، مسوولمانان ئەوانەن کە ئەوپەرى ملکەچيان ھەبئ بۆ خوا، و ئەوپەرى چاکەکارى و ھاوکارى و رەحم و بەزەييان ھەبئ بۆ خەلکى خوا، کە بە پلەى يەگەم لەوہدا خوئ دەنوینئ کە ئەو مال و سامانەى بە ئارەقەى نيوچەوان و بەرەنجى شانيان پەيدای دەکەن، بە خەلکى ببەخشن، چ وەك فەرز کە زەكاتە، چ وەك سوننەت کە غەيرى زەكاتە، بەلکو ھەندیك لە زانايان ئەو فەرمايشتە بە بەلگە دیننەوہ، لەسەر ئەوہ کە غەيرى زەكاتيش جارى وایە فەرز دەبئ ﴿إِنَّ فِي الْمَالِ حَقَّ سَوَى الرِّزْقَةِ﴾ {أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۶۶۰) وَقَالَ: إِسْنَادُهُ لَيْسَ بِذَلِكَ وَأَبُو حَمْزَةَ مِيمُونَ الْأَعْمُورِ يَضَعُفٌ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضاً: ابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۱۷۸۹) وَالِدَارِمِيُّ بِرَقْم: (۱۶۳۷) وَضَعْفٌ كُلُّ مَنْ الْأَلْبَانِي وَحَسِينٌ سَلِيمٌ أَسَدٌ}، واتە: لە مال و ساماندا، جگە لە زەكاتدا ھەقى دیکەش ھەيە.

دوايى خوا ﷺ دەفەرموئ: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ

هُمُ الْغَالِبُونَ﴾، بە تەئکید ھەر کەسێک دۆستايەتیی خوا و پیغەمبەرى خوا و ئەوانەى ئيمانيان ھیناوە بکات، ئەوانە کۆمەلئى خوا، کۆمەلئى خواش زال و سەرکەوتوون.

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە ی بەکەم: **﴿ يَكَايْهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ ﴾**،

ئە ی ئەوانە ی ئیمان تان هیناوە! هەر کامیک له ئیوه له ئاینه که ی پاشگەز بیتەو! ئە مە ئیعجازیک ی هەوایی (إعجاز خبري) تیدایه، قورئان له هەمو روویکەو موعجیزیه، یهکیک له رووهکانی ئیعجازو دەستەوستانکردنی قورئان بو بەرانبەرەکانی، بریتیه لهو که قورئان هەندیک هەوایدان که به مسوگهری

هاتوونه دی، بو وینه لیرەدا دەفەر موی: **﴿ مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ ﴾**، هەر کهسیک له ئیوه له دینه که ی پاشگەز بیتەو، کهواته: خوا زانیویهتی هەندیک کهس دەبن، دوایی له ئاینه که یان پاشگەز دەبنه و هەلده گەڕینه و، که دیاره ئەو هەش

هاتۆته دی، یان وهک له کۆتایی سوورەتی (ص) دا دەفەر موی: **﴿ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ**

حِينٍ ﴿٨٨﴾، واته: وه بیگومان دوای ماوهیهک هەواله که ی (هی قورئان) دەزانن، له کاتی کدا سوورەتی (ص) له مهککه هاتۆته خواری، ئەو کاته مسوئلمانان له چوار چیه ی مهککه دا قهتیس مابوون، چ جای ئەوهی ئیسلام له جیهاندا

بلاو بیتەو! چونکه له ئایهتی پێشتردا دەفەر موی: **﴿ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ**

﴿٨٧﴾، واته: بهد ئنیایی ئەم قورئانه بیرخه ره و دیه بو هەموو جیهانیان.

بهلام خوا لهو کاته دا دەفەر موی: **﴿ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾**، دوای ماوهیهکی

دیکه هەوایی ئەم قورئانه تان بو دەر ده کهوی، که ئەم قورئانه چییه، ئە ی کافره مله ورهکانی مهککه! دیاره ئیعجازی هەوایی (الإعجاز الخبري) له قورئاندا باسیکی دوورو درێژه.

هەلگه رانه وهش له ئیسلام له سه رده می خه لیفه ئەبو به گری صیددیق دابوو، (أبو بكر صديق) خوای لی رازی بی یه که مین جینشینی پیغه مبه ر ﷺ له گه ل حاله تی هەلگه رانه وهو پاشگەز بوونه وه له ئیسلام زور پیاوانه و مه ردانه رووبه روو

بۆوه، که له هەندیك رپوايه تاندا هاتوه، ده‌ئێ: جگه له خه‌ئکی مه‌ککه‌و مه‌دینه‌و طائیف، خه‌ئکی زۆربه‌ی شوینه‌کانی دیکه مه‌رج نیه هه‌موو خه‌ئکه‌که به تیکرا، به‌لام له هه‌موو شوینه‌کانی دیکه‌دا خه‌ئک هه‌ئگه‌ر پابۆوه له ئیسلام، (أبوبکر الصديق) خوا لێی رازی بێ وه‌ک کێو له به‌ران به‌ر ئه‌و حاله‌ته‌دا وه‌ستا، هه‌ر چه‌نده هه‌ندی له هاوه‌لان راپان نه‌بوو چه‌ک و هێز به‌کار به‌یئری له به‌ران به‌ر هه‌ئگه‌ر پوانداو ده‌یانگوت: پێیان ناوی‌رین، به‌لام ئه‌بو به‌کر، گوتی: ئه‌گه‌ر به‌ تاقیته‌نیاش به‌م له به‌ران به‌ر ئه‌و حاله‌ته‌دا ده‌وه‌ستم، وه‌ قسه‌ ناو‌داره‌که‌ی خوی کرد که گوتی: (أَيَنْقُصُ هَذَا الدِّينَ وَأَنَا حَيٌّ)، ئایا ئه‌م دینه‌ ده‌بێ که‌م بکات له کاتی‌کدا من زیندوووم؟! نابێ که‌م بکات، ئه‌م‌رۆ زه‌کاتیان لابرده‌، سه‌به‌ینی شتیکی دیکه‌شی لێ لاده‌به‌ن، دوو سه‌به‌ی شتیکی دیکه‌ی لێ لاده‌به‌ن، چونکه ئه‌وانه‌ی که هه‌ئگه‌ر پابوونه‌وه زه‌کات‌دانیان کردبوو به‌ بیانوو و ده‌یانگوت: له سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ زه‌کاتمان داوه، به‌لام ئیستا نایه‌دین به‌ غه‌یری پێغه‌مبه‌ر، ئه‌وه باجیکه خراوته سه‌رمان.

مه‌سه‌له‌ی دووهم: که ده‌فه‌رموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ ﴾،

وه‌ک پێشتر باس‌مان کرد (رَدَّة) بریتیه له‌وه که ئینسان له ئیسلام به‌ره‌و کوفر هه‌ئگه‌ر پێته‌وه، هه‌ئگه‌ر پانه‌وه‌و پاشگه‌ز بوونه‌وه‌ش له ئیسلام به‌ سێ شتان ده‌بێ:

١- به‌ دل و نیه‌ت ده‌بێ، که دلی له‌سه‌ر شتی‌ک بچه‌سه‌پینی کوفرو شیرک بێ، ئینسان له دلی خۆیدا ده‌گونجێ کافر بێ، بێئه‌وه‌ی ده‌ریبهری.

٢- به‌ زمانی ده‌بێ، که شتی‌ک به‌ زمان بلێ کوفرو شیرک بێ.

٣- به‌ کرده‌وه ده‌بێ، که ره‌هتاری‌ک بکات به‌ کوفرو شیرک دابنری، به‌لام ئه‌وه‌ی که مامه‌ئهی دنیایی له‌سه‌ر بنیات ده‌نری، ده‌رپرینی زمان و کرده‌وه‌ی ئه‌ندامه‌کانه، ئه‌وه‌ی که ده‌گوتری و ده‌بینری، به‌لام چی له دلتا هه‌یه؟ بلێی: من ده‌زانم تۆ هه‌ئگه‌ر پرایه‌وه، چونکه له دلتا فلان شت هه‌یه؟! که‌س ئه‌و هه‌قه‌ی نیه، وه‌ زانیان وه‌ک بنجینه‌یه‌ک دایانناوه (نَحْنُ نَحْكُمُ بِالظَّاهِرِ وَاللَّهُ يَتَوَلَّى السَّرَائِرَ) ئیمه‌ حوکم به‌ رواله‌تو ئاشکرا ده‌که‌ین، نه‌ینیه‌کانیش هه‌واله‌ی خوا ده‌که‌ین،

دیاره من له نامیلکه‌ی (هه‌لگه‌پانه‌وه له ئیسلام) دا باسی سزای هه‌لگه‌پانه‌وه‌م کردوه، چۆنه؟ که نه‌و بابه‌ته به‌شیکه له کتیبی: (ئیسلام و ده‌ولت داری و حوکمرانیی)، هه‌روه‌ها له به‌رگی (۸) ی (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) شدا قسم لیکردوه و پیشتریش له ته‌فسیری سوورته‌ی (البقرة) له به‌رگی یه‌که‌می ئەم ته‌فسیره‌دا له‌وباره‌وه دواوم، بۆیه لی‌رده‌دا به‌ خیرایی به‌سه‌ریدا رته‌بووم.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى

الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ﴾،
 ئەم رسته قورئانییه دوو هه‌لوه‌سته‌ی پێویستی له‌به‌رده‌مدا ده‌که‌ین:
 هه‌لوه‌سته‌ی یه‌که‌م:

مه‌دحیک‌ی گه‌وره‌ی ناراسته‌وه‌خوی (أبو بكر الصديق)

ئەم رسته مه‌دحیک‌ی زۆر گه‌وره‌ی ئەبوبه‌کری صیددیقی تێدایه‌ خوا لێی رازی بێ، هه‌روه‌ها هی هاوه‌لانی به‌رپیزی پێغه‌مبه‌ر که له خزمه‌ت ئەبوبه‌کر دابوون، وه له‌گه‌ل هه‌لگه‌پراوه‌کانداو له‌گه‌ل زه‌کات نه‌ده‌ره‌کاندا رۆبه‌رپووبونه‌ته‌وه، مه‌دحیک‌ی گه‌وره‌ی ئەوانی تێدایه، ئەویش له سێ رۆوه‌وه:-

(۱) ئەم نایه‌ته راپه‌ده‌گه‌یه‌نی که هه‌ر کاتیک که‌سانیک له ناینه‌که‌یان هه‌لگه‌پانه‌وه، خوا کۆمه‌له‌ که‌سانیک دینێ بۆ شوین پێگرتنه‌وه‌ی ئەو کۆمه‌له‌ هه‌لگه‌پراوه‌یه،

ده‌فه‌رموی: ﴿ **مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ** ﴾، هه‌ر یه‌کیک له

ئێوه له دینه‌که‌ی هه‌لگه‌پرتنه‌وه، خوا کۆمه‌لێک دینێ، که‌واته: ئەوه‌ی که شیعه ده‌لین راست نیه: شیعه ده‌لین چی؟ ده‌لین: ئەو هاوه‌لانه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ که دانیان به‌ خه‌لیفایه‌تی ئەبوبه‌کریدا هینا، هه‌موویان هه‌لگه‌پراونه‌وه‌و کافر بوون، چونکه نکوولییان له ده‌قیکی ئاشکرا (نص جلی) ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه، له‌سه‌ر پێشه‌وایه‌تی‌ عه‌لی خوا لێی رازی بێ، چونکه ئەگه‌ر ئەو قسه‌یه راست

بووایەو ئەو هاوێلانە هەلگەرابانایەو، دەبوو یەكسەر خوا كۆمەلێكى دیکەى

هێنابا بۆ شوینی ئەوان، چونکە خوا دەفەرموی: ﴿ **مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ**

فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ ﴾، لێردا بە تەئکید دۆیندراوانی یەكەم بەم ئایەتە

هاوێلان بوون و پێش هەموو جیلەکانی مسوڵمانان رووی لەوانە، کە هەر کاتێک كۆمەلێک لە ئیو هەلگەرپێتەو، خوا كۆمەلێک دینى، ئنجا مادام خوا کەسى نەهێناو بۆ جیپێگرتنەوێ هاوێلان، کەواتە: هەلگەرپوانتەو، نە ئەبۆبەکر خوا لێى رازی بى خەلیفایەتیی لە عەلى داگیر کردو، نە هاوێلانیش هەلگەرپوانتەو، چونکە ئەگەر ئەبۆبەکر زەوتکەر (غاصب) و ستەمکار بووایەو هاوێلان هەلگەرابانایەو، لە سۆنگەى ئەووە کە پشتگیری ئەبۆبەکریان کردو لە هەقى عەلى بى دەنگ بوون، "وهك شيعه گومان دهبەن" دەبوو خواى بەرز كۆمەلێكى دیکە بىنى، ئنجا کە کەسى نەهێناو، مانای وایە ئەو قسەیهى ئەوان راست نیە، ئەم ئایەتە لەو روووە مەدحیكى گەورەیه بۆ ئەبۆبەکر و هاوێلان خوا لێیان رازی بى، وە بە درۆختنەوێ شیعەکانیشە لەو بۆچوونەیاندا.

٢) هەر وەها ئەو ئایەتە مەدح و ستایشیكى گەورەیه بۆ ئەبۆبەکرى صیددیق و هاوێلانیش بەگشتی، چونکە خوا رایگەیاندو کە هەر کات بەشێک لە برواداران هەلگەرپێتەو، ئەووە خوا كۆمەلێكى دیکە دینى بۆ بەرپەرچدانەوێیان، یان بۆ شوینگرتنەوێیان، ئاشکراشە کە مەسەلەى هەلگەرپوانتەو لە ئیسلامدا لە رۆژگارى خیلافەتى ئەبۆبەکریدا روویدا، ئەبۆبەکر و هاوێلانیش رووبەر و وێیان بوونەو، کەواتە: سەر جەم ئەو (٦) سیفەتەى کە خوا ئەوانەى پى مەدح دەکات، کە دەیانھینى بۆ شوین پێگرتنەوێ هەلگەرپوانتەو لە ئاینەکەى، ئەو شەش سیفەتە بە پلەى یەكەم لە ئەبۆبەکریدا خوا لێى رازی بى، وە پاشان لە هاوێلان بەرپێزدا کە لە خزمەتى دابوون، هاتوونەتە دى، کە خوا دەفەرموی: خوا خوشیدەوین و خویان خوشدەو، لەگەڵ ئیمانداراندا نەرم و نیان و میهرەبانن و، لە بەرانبەر کافراندا بە دەمارو سەختن، وە لە رپی خوادا تێدەکوئن، وە لە لۆمەى لۆمەکاران ناترسین، جا جی سەرسوورمان ئەوێهە کە هەندیک لە شیعەکان ویستووین ئەو وەسفانە بەسەر (عەلى)دا خوا لێى

پازی بئ بچەسپینن، بە بەلگەى ئەووە کە ئیمامى هەق بوووە، هەر کەس لەگەلى نەبووبى هەلگەراوە (مُرْتَد) بوو! بەلام قسەکەیان راست نیه، هەر بە خودى قسەو هەلوێستی عەلى خوا لى پازی بئ، چونکە بە یەك دەنگى (اتفاق)ى شیعەو سوننە عەلى خوا لى پازی بئ، نەیارەکانى خوێ، چ ئەوانەى لە جەنگى (صفین)دا لەگەلى رووبەر و بوونەو، واتە: موعاویەو عەمپى کورپى عاص و ئەوانەى لەگەلىاندا بوون، چ ئەوانەى لە جەنگى (جَمَل)دا واتە: دایکمان عائیشە خوا لى پازی بئ طەلحەو زوبیرو ئەوان خوا لى پازی بئ، وە چ ئەوانەى لە جەنگى نەهرەواندا کە خەورایج بوون، هیچ کام لەوانەى بە کافر دانەناوە، بە بەلگەى ئەووە کە هەموو جارێ عەلى لە گۆتایى جەنگەکاندا دەیگوت: جەنازەکان بئین و نوێزى لەسەر هەموو کوژراوەکان دەکرد، وە دەشیفەر موو: ئەوانە براى دینیمانن، بەلام ئەووە پیکەو شەر دەکەین، ئەووە شتیکی مۆتەواتیرە کە عەلى خوا لى پازی بئ نەیارەکانى خوێ ئەوانەى لە جەنگەکانى (صفین) و (جَمَل) و (نَهْرَوَان)دا لەگەلى رووبەر و بوونەو، بە مسوولمانى داناو، کەواتە: ئەو قسەیه راست نیه.

۳) ئەم نایەتە بەلگەى راستى خەلیفایەتیی ئەبوبەکرە خوا لى پازی بئ، چونکە خوا ئەوانەى پاش هەلگەرانەو هەلگەراوان (ارتداد المرتدین) دەیانھێنن، بەو شەش سیفەتە وەسفى کردوون کە باسمان کردن: خوێشى دەوین و خوێشیان دەوئ، لەسەر ئیمانداران میهرەبان و بە بەزەیین لە بەرانبەر کافراندا توندو بە زەبرن، لە رپى خوادا تێدەگۆشن و لە لۆمەى لۆمەکەران ناترسین، کە دیارە ئەبوبەکر خوا لى پازی بئ، هەر کام لەو شەش سیفەتەى زۆر بە تۆخى تێدا هەبوون، با تەماشای بکەین:

او ۲ / ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾: خوا خوێشى دەوین و خویان خوێشدهوئ، ئەگەر خوا ئەبوبەکرى خوێشنەو یستبایە ئەو کارە گرنگەى بە قسەت نەدەکرد، کە بریتیه لە راوەستان لە بەرانبەر ئەوانەدا کە لە ئیسلام هەلگەراونەو وە دزایەتى ئیسلام دەکەن و، دەیانەوئ ئیسلام لە میخەو دەربینن، کە بئگومان لە دوای کارە گەورەکەى پێغەمبەر ﷺ ئەو کارەى ئەبوبەکر گەورەترین کار

بوووە کە کراوە، چونکە پێغەمبەر ﷺ جاری پیکهینانی دەوڵەتی ئیسلامییدا، ئەبۆبەکریش خوا کردیە هۆکاری ئەووە کە ئەو دەوڵەتە نەرۆخیو، ئەو ئیسلامە هەر رۆژە شتیکی لێ کەم نەکریتەوه!

دیاریشە ئەگەر ئەبۆبەکر خوا لێی رازی بێ، ئەوپەری خوشویستنی بوو خوا نەبووایە، ئەووی نەدەکرد، بەتایبەتی لە کاتی کدا کە هاوێلانیش زۆر بەیان هەلۆیستەکەوی و بیان پێ راست نەبوو، یەکیەک لەوانە عومەر خوا لێی رازی بێ، بۆچی پێی راست نەبوو؟ دەیگوت: ناتوانین زال بین بەسەر ئەو خەلکەدا، چونکە زۆر زۆر بوون، وه جۆریک لە ئیشکالی فیکریشی هەبوو، لەبارەوی ئەو جەنگەوه، بە هۆی تیگەیشتنیکی تاییبەت بوو فەرموودەوی: ﴿أَقَاتِلُ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِذَا شَهِدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَمَّنُوا بِي وَبِمَا جِئْتُ بِهِ فَقَدْ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ برقم: (۲۴۰۵)}.

۳/ ﴿أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾: بەنسبەت سیفەتی بەزەییو نەرۆمی نیانیو میهرەبانیی ئەبۆبەکریش دەلێین:

ئەگەر تەماشای سیرەو ژبانی ئەبۆبەکر بکەین، دەبینین یەگجار بە رەحمو بە بەزەییو بە سۆز بوو، پێغەمبەریش ﷺ لە فەرمايشتی کدا دەفەرمووی: ﴿أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمَّتِي أَبُو بَكْرٍ وَأَشَدُّهُمْ فِي دِينِ اللَّهِ عُمَرُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۱۴۰۲۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۳۷۹۱) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكَبْرِيِّ) برقم: (۸۲۴۲)، وَابْنُ مَاجَةَ برقم: (۱۵۴)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۷۱۳۷)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۵۷۸۴)، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ}، واتە: بە بەزەییترینی ئۆممەتەم بەرانبەر بە ئۆممەتەم ئەبۆبەکرە، خوا لێی رازی بێ، وه تووندترینیشیان لە ئایینی خوادا عومەرە.

۴/ ﴿أَعَزَّةٌ عَلَى الْكُفْرِيِّينَ﴾، هەرودها ئەبۆبەکر لە بەرانبەر کافراندای زۆر سەختو توند بوو، لەوبارەوهش ئەبۆبەکر ئەو هەلۆیستەیی بەسە کە

به‌رجه‌سته بوو له قسه ناوداره‌که‌یدا که گوتی: (وَاللّٰهُ لَأَقْتُلَنَّهٗمْ اِنْ كُنْتُ وَّحٰدِي) سویند به خوا له دژی هه‌لگه‌راوه‌گان ده‌جنگم (که ده‌یانویست هیرش بکه‌ن بو سهر مه‌دینه) نه‌گهر به ته‌نیاش به، هه‌تا له ریوایه‌تیکدا ده‌لی گوتی: نه‌گهر سه‌گو گورگ له خرخالی پیی خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ^{عَلَيْهِ} رۆبیین (پریان ده‌نی) و که‌س نه‌بی به‌رگریان لی بکات، من نه‌و جه‌نگه ههر ده‌که‌م! عیززه‌ت له‌وه زیاتر ده‌بی چی بی؟! زه‌بری و عیززه‌ت له به‌رانبه‌ر بی‌بروایانیکدا که سه‌نگه‌ریان له ئیسلام گرتوه.

۵/ ﴿يَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾: سیفه‌تی له ریی خوادا تیکۆشانیش، نه‌بویه‌کر ههر له سه‌ره‌تاوه له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوادا بووه‌و له هه‌موو جه‌نگه‌کاندا نزیکترین که‌س بووه‌و لێیه‌وه، وه له دوا‌ی نه‌ویش سه‌رکرده‌ی مواهیدان بووه.

۶/ ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾: هه‌روه‌ها نه‌بویه‌کر گوپی به لۆمه‌ی که‌س نه‌داوه، به‌لکو گوپی به لۆمه‌و قسه‌و ره‌خنه‌ی عومه‌رو هاوه‌لانی دیکه‌شی نه‌دا، چونکه‌ پریان له‌گه‌ل جه‌نگ نه‌بوو، هه‌تا عومه‌ر ده‌لی: دوا‌یی که ته‌ماشام کرد نه‌بویه‌کر زۆر پیدایه‌گیری ده‌کات، خوا‌ی په‌روه‌ردگار دلی منیشی گوشاد کردو منیش چوومه‌ سه‌ر رایه‌که‌ی وی، دیاره‌ مسوولمانان زیاتر ته‌ماشای ده‌می نه‌بویه‌کر و ده‌می عومه‌ریان کردوه خوا لێیان پازی بی، وه نه‌وانی دیکه‌ش که ته‌ماشایان کرد نه‌وان یه‌ک ده‌نگن، شوینیان که‌وتن، ئه‌م قسه‌انه (فخرالدین الرازی) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(۱) هی‌ناونی، به‌لام هه‌ندیکیان بو خۆم زیاتر روونم کردوونه‌وه.

هەلۆهستەى دووهم:

ئەوانەى كە شایستەى بۆژاندنەوى ئیسلامیان هەیه
دەبى خواوەنى ئەو شەش سیفەتە بن:

واتە: كەسانىك كە شایستەى ئەوهیان هەیه خوا بیانەینى دینەكەى خۆیان
پى بپووزینیتەوه، لە كاتىكدا خەلكىك دەستبەردارى دەبن، دەبى ئەو شەش
سیفەتە مەزن و گرنگانەیان تىدا بن:

یەكەم: ﴿يُحِبُّهُمْ﴾: دەبى ئەو كەسانە بن كە خوا خوشیدەوین، ئنجا ئایا خوا
كی خوشدەوى:

۱- ئەوانەى شوین پیغەمبەرى خوا ﷺ دەكەون، ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ

فَاتَّبِعُونِي يُحِبُّكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۱﴾﴾ آل عمران،

واتە: بلئ: ئەگەر ئیوه خواتان خوشدەوى، شوینم بکەون، خواش خوشیدەوین،
كەواتە: بە ئەندازەى شوینكەوتنمان بۆ پیغەمبەرى خوا ﷺ خوشویستنى
خوا بۆ خۆمان مسۆگەر دەكەین و دەشیسەلمینین كە خوامان خوشدەوى،
یانى: شوینكەوتنى پیغەمبەر ئەملاولای خوشویستنه: بەلگەى خوشویستنى
ئیمەیه بۆ خوا، وە هۆگارى خوشویستنى خواشە بۆ ئیمە.

۲- ئەوانەى زۆر تۆبە دەكەن و زۆر خۆ پاك دەكەنەوه: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ

وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿۲۴۲﴾﴾ البقرة، واتە: بیگومان خوا زۆر تۆبەكاران و خۆ

پاككەرەوانى خوشدەوین.

۳- ئەوانەى زۆر خۆیان دەپاریزن و پارێزكارن: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿۴﴾﴾

التوبة، واتە: بیگومان خوا پارێزگارانى خوشدەوى.

۴- ئەوانەى زۆر خۆراگرو ئارامگرن: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّادِرِينَ ﴿۱۶۱﴾﴾ آل عمران،

واتە: وە خوا زۆر ئارامگرانى خوشدەوین.

۵- ئەوانەى پشت بە خوا دەبەستن: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ** ﴾ ۱۵۹. آل عمران، واتە: بێگومان خوا پشت پێبەستووانى خۆش دەوێن.

۶- ئەوانەى چاکەکارن: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ** ﴾ ۱۶۰. البقرة، واتە: بێگومان خوا چاکەکارانى خۆش دەوێن.

۷- ئەوانەى لە رێى خوادا دەجەنگن: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُم بَيْنَ مَرْصُومٍ** ﴾ ۴. الصف، واتە: بێگومان خوا ئەوانەى خۆش دەوێن کە بە ریز لە پێناویدا دەجەنگن، دەئێى دیواری قورقوشمیین.

دووهم: ﴿ **وَيُحِبُّونَهُ** ﴾: دەبێ ئەوانیش خویان خۆش بوێ، کى خوای خۆش دەوێ؟
پێشتر باسکرد، کى زیاتر بە دواى پێغەمبەر ﷺ بکەوێ، زیاتر شوین پێى هەلبگرى، مانای وایە زیاتر دەیسەلمینى کە زیاتر خوای خۆش دەوێ، خوا دەفەر موێ: بلى: ئەگەر خواتان خۆش دەوێ، شوینم بکەون تاكو خواش خۆشى بوین.

سێیەم: ﴿ **أَذِلَّةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ** ﴾: باسکرد (ذَلَّ عَلَيْهِ) واتە: بایى بەسەردا شۆرکرد، بە زهیی پێداهاتەوهو سوۆزى بوى هەبوو، ئیماندار دەبى لەگەڵ ئیمانداران دا بە رحم بى، کاتیک دەسلالات ههیه دەبى لەگەڵ خهلك به بهزهى بى، وهك خوا دهفهرموئ: ﴿ **وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ** ﴾ ۲۱۵
الشعراء، كهواته: وهك چۆن بالنده بپچوووهكانى خوئى له بن بال دهگرئ، دەبى بەرپرسانى مسوولمانان، هەر گەس، دەستەلاتى ههیه، به ئەندازەى ئەوه کە قسهى دەروا، ئاوابى لەگەڵ ئیمانداران.

چوارەم: ﴿ **أَعَزَّةً عَلَى الْكَافِرِينَ** ﴾: دەبى لە بەرانبەر کافرانی کدا کە سەنگەرى لێ دەگرن، بە عیززەت و زبرو سەخت بى، نهك نهروم نوؤ و فهقیروکه.

پینجه‌م: ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾: ده‌بی ناماده‌بی نه‌وپه‌ری توانای خوئی له‌پیناوی خواداو له‌پیناوی دینی خوادا به‌خت بکات، به‌دل و به‌دهست و به‌زمان و به‌مال.

شه‌شه‌م: ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾: وه‌ده‌بی له‌لومه‌ی لومه‌کاران نه‌ترسن، له‌راستیدا هه‌ر که‌سێک گویی بداته‌ قسه‌و قالی خه‌لک و پروپاگه‌نده‌و درۆو ده‌له‌سه‌یان، ده‌بی هه‌یج نه‌کات، له‌وباره‌وه‌ نهم‌ فه‌رمووده‌یه‌ هه‌یه: ﴿عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَايَعَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ، وَالْمَنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ، وَعَلَى أَثَرَةٍ عَلَيْنَا، وَعَلَى أَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ، إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى فِيهِ بُرْهَانٌ، وَعَلَى أَنْ نَقُولَ بِالْحَقِّ أَيُّنَمَا كُنَّا لَا نَخَافُ فِي اللَّهِ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷۱۹۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۷۴۵)}، وه‌ذا لفظه‌، {، واته‌: عوباده‌ی کوری صامیت خوا لئی رازی بی (که‌ یه‌کیک بوو له‌و دوازده‌ که‌سه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ په‌یمانی دووه‌می عه‌قه‌به‌دا فه‌رمانی کرد دوازده‌ نه‌قیب هه‌لبژیرن، یه‌کیکیان عوباده‌ی کوری صامیت بوو)، ده‌لئ: په‌یمانمان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا به‌ست (واته‌: له‌لای عه‌قه‌به‌ له‌ شه‌وه‌که‌ی دا له‌ سالی دوازده‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تییدا بو‌ جاری دووه‌م)، له‌سه‌ر گویی بو‌ گرتن و فه‌رمانبه‌ریی بو‌ کردن (بو‌ کئی؟ بو‌ پیغه‌مبه‌ر، بو‌ به‌رپرسان) له‌ ته‌نگانه‌و له‌ ناسانییدا، له‌ گاتی پیخۆشبوون و پیناخۆشبووندا، وه‌ نه‌گه‌ر خه‌لکیشمان به‌سه‌ردا هه‌لبژیردرئی و به‌شیشمان بخوری، وه‌ په‌یمانمان پیندا که‌ که‌سانیک حوکمران و به‌رپرسن ناکۆکییان له‌گه‌لدا نه‌که‌ین و دزایه‌تییان نه‌که‌ین، به‌لام هه‌ق بلپین له‌ هه‌رشوینیک بووین، له‌ پیناوی خوادا له‌ لومه‌ی لومه‌کاران نه‌ترسپین.

هه‌روه‌ها هه‌ر له‌وباره‌وه‌ نهم‌ فه‌رمووده‌یه‌ش هه‌یه، که‌ فه‌رمووده‌یه‌کی زۆر کۆکه‌ره‌وه‌یه: ﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَمَرَنِي خَلِيلِي ﷺ بِسَبْعِ أَمْرَنِي بِحُبِّ الْمَسَاكِينِ، وَالِدُنُو مِنْهُمْ، وَأَمَرَنِي أَنْ أَنْظُرَ إِلَى مَنْ هُوَ دُونِي، وَلَا أَنْظُرَ إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقِي، وَأَمَرَنِي أَنْ أَصِلَ الرَّحِمَ، وَإِنْ أَدْبَرْتُ، وَأَمَرَنِي أَنْ لَا أَسْأَلَ أَحَدًا شَيْئًا،

وَأَمْرَنِي أَنْ أَقُولَ بِالْحَقِّ وَإِنْ كَانَ مُرًّا، وَأَمْرَنِي أَنْ لَا أَخَافَ فِي اللَّهِ لَوْمَةَ لَائِمٍ، وَأَمْرَنِي أَنْ أَكْثِرَ مِنْ قَوْلٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَإِنَّهُمْ مِنْ كُنْزِ تَحْتِ الْعَرْشِ ﴿﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمِ: (۱۴۰۲۲) } تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح، واته: ئەبو زەر خوا لىي رازى بى دەلى: خوشەويستەكەم (واتە: پىغەمبەر ﷺ) فەرمانى پىكردم بە حەوت شتان: فەرمانى پىكردم نەدارەكانەم خوشبوين و لىيان نزيك بم، لەگەلىان تىكەل بم، وە فەرمانى پىكردم تەماشاي كەسيك بكەم كە لە خوار خۆمەوهيه (لە ژيانى و گوزەرانى مادديدا) و تەماشاي كەسيك نەكەم لە سەر ووى خۆمەوهيه، وە فەرمانى پىكردم كە پەيوەندىي خزمایەتى بگەيەنم ئەگەر خزمەكانيشم پشتەم تىبەكەن، وە فەرمانى پىكردم كە داواى هيچ شتيك لە هيچ كەس نەكەم، وە فەرمانى پىكردم كە هەق بلىم ئەگەر تاليش بى، (واتە: با خەلكيك پيشى ناخوشبى هەر بلىم)، وە فەرمانى پىكردم كە لە پىناوى رازىكردنى خوادا لە لۆمەى هيچ لۆمەكارىك نەترسىم، وە فەرمانى پىكردم كە زۆر بلىم: (لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) لادان نيه لە گوناح و هيز نيه بو چاكە، مەگەر بە خوا، (فەرمووى) چونكە ئەو چەند وشەيه خەزىنەيهكن لە ژىر عەرش، واته: وشەى زۆر بەرزو پىروۆزن.

هەر وەها هەر لەوبارەوه ئەم فەرموودەيش هەيه: ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَا لَا يَمْنَعَنَّ أَحَدَكُمْ رَهْبَةُ النَّاسِ، أَنْ يَقُولَ بِحَقِّ إِذَا رَأَهُ أَوْ شَهِدَهُ، فَإِنَّهُ لَا يُقْرَبُ مِنْ أَجَلٍ وَلَا يُبَاعَدُ مِنْ رِزْقٍ، أَنْ يَقُولَ بِحَقِّ أَوْ يُذَكَّرَ بِعَظِيمٍ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمِ: (۱۱۴۹۲) }، تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح دون قوله: فَإِنَّهُ لَا يُقْرَبُ مِنْ أَجَلٍ وَلَا يُبَاعَدُ مِنْ رِزْقٍ، أَنْ يَقُولَ بِحَقِّ أَوْ يُذَكَّرَ بِعَظِيمٍ، واته: ناگاداربن! با ترس لە خەلك و لە يەكئى لە ئىوه نەكات، هەق نەلى، لە هەق گوتن نەيسلەمىنئىتەوه هەر كاتىك بىنى يان ئامادەبوو، چونكە بە تەئكىد هەق گوتن و بىرخستەوهو ئامۆزگار يىكردنى كەسيكى و رەوبالاً ئىنسان لە ئەجەل لە مەرگ نزيك ناخاتەوه.

پروو نکرده وهی چهک و واتای خوشبوستی به نده بو خوا

خاوهنی کتیبی (الکشاف) که یه کیکه له زانایانی زهبر دهستی تهفسیرکردنی قورئان، به لام (معتزلة) بووه، واته: هه ندی بیروبوچوونی هه بوون، که حیا بوون

له هی زۆربهی زانایان: (الزمخشری) له تهفسیری ئه م ئایه ته ده دا **وَيُحِبُّونَهُ**

ده لئ: (مَحَبَّةُ الْعِبَادِ لِرَبِّهِمْ طَاعَتُهُ وَابْتِغَاءُ مَرْضَاتِهِ، وَأَنْ لَا يَفْعَلُوا مَا يُوجِبُ سَخَطَهُ وَعِقَابَهُ، وَمَحَبَّةُ اللَّهِ لِعِبَادِهِ أَنْ يُثِيبَهُمْ أَحْسَنَ الثَّوَابِ عَلَى طَاعَتِهِمْ وَيُعْظَمَهُمْ وَيُثْنِي عَلَيْهِمْ وَيَرْضَى عَنْهُمْ..)، واته: خوشه بوستی به نده كان بو پهروه دگاریان ئه وهیه که فه رمانبه ری بو بکه ن، وه په زامه ندی خوا داوا بکه ن و بخوازن، وه شتیک نه که ن که خوا تووره بی، یا خود سزایان بدات، وه خوشه بوستی خوا بو به نده کانی، ئه وهیه که یاداشتیان بداته وه به باشته رین یاداشت دانه وه، له سه ر فه رمانبه رییان، وه په زیان بگری، وه ستایشیان بکات وه لییان رازی بی...

(الآلوسی) یش له (ابن المنیر) وه له کتیبی (الانتصاف) دا به ره په رچی ئه وه قسه یه یه زه مه خشه ری ده داته وه، که بیگومان قسه که شی ناراسته، ده لئ: (أَنَّهُ لَا شَكَّ أَنْ تَفْسِيرَ مَحَبَّةِ الْعَبْدِ لِلَّهِ تَعَالَى بِطَاعَتِهِ لَهُ سُبْحَانَهُ، عَلَى خِلَافِ الظَّاهِرِ وَهُوَ مِنَ الْمَجَازِ الَّذِي يُسَمَّى فِيهِ الْمُسَبَّبِ بِاسْمِ السَّبَبِ، وَالْمَجَازُ لَا يُعَدَّلُ إِلَيْهِ عَنِ الْحَقِيقَةِ إِلَّا بَعْدَ تَعَدُّلِهَا فَلِيُمتَحِنَ حَقِيقَةُ الْمَحَبَّةِ لَعَلَّ بِالْقَوَاعِدِ لِنَنْظُرَ أَهِيَ ثَابِتَةٌ لِلْعَبْدِ مُتَعَلِّقَةٌ بِاللَّهِ تَعَالَى أَمْ لَا؟ فَالْمَحَبَّةُ مَيْلُ الْمُتَّصِفِ بِهَا إِلَى أَمْرٍ مُلْذٍّ وَاللذاتُ الباعثةُ عَلَى الْمُحَبَّةِ مُنْقَسِمَةٌ إِلَى مُدْرِكٍ (بالحس) كُلذَّةِ الذَّوْقِ فِي الْمَطْعُومِ، وَلذَّةِ النَّظَرِ فِي الصُّورِ الْمُسْتَحْسِنَةِ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ، وَإِلَى لذَّةِ مُدْرِكَةٍ بِالْعَقْلِ كُلذَّةِ الْجَاهِ وَالرِّيَاسَةِ وَالْعُلُومِ وَمَا يَجْرِي مَجْرَاهَا...، ثُمَّ تَتَفَاوَتُ الْمَحَبَّةُ ضَرُورَةً بِحَسَبِ تَفَاوَتِ الْبَوَاعِثِ عَلَيْهَا...، وَلَيْسَ مَعْلُومٌ أَكْمَلٌ وَلَا أَجَلٌّ مِنَ الْمَعْبُودِ الْحَقِّ، فَاللذَّةُ الْحَاصِلَةُ مِنْ مَعْرِفَتِهِ وَمَعْرِفَةِ جَلَالِهِ وَكَمَالِهِ، تَكُونُ أَعْظَمَ، وَالْمَحَبَّةُ الْمُتْبَعَةُ عَنْهَا تَكُونُ أَمْكَنَ، وَإِذَا حَصَلَتْ هَذِهِ الْمَحَبَّةُ بَعَثَتْ

عَلَى الطَّاعَاتِ وَالْمُؤَافَقَاتِ، فَقَدْ تَحَصَّلَ مِنْ ذَلِكَ أَنَّ مُحَبَّةَ الْعَبْدِ لِرَبِّهِ سُبْحَانَهُ مُمَكِّنَةٌ بَلْ وَأَقْعَةٌ مِنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ، فَهِيَ مِنْ لَوَازِمِ الْإِيمَانِ وَشَرْوِطِهِ، واتە: بېگومان تەفسىرکردنى خۇشويستنى بەندە بۇ پەروردگار، بەوہ کہ پابەندبى بە بەرنامەى خواوہو فەرمانبەرى بى، پېچەوانەى روالەتى ئايەتەگەيە، وہ لەراستيدا ئەو جۆرە تەفسىرکردنە بەو (مجاز) دادەنرى کہ تىيدا ناوى ھۆکار دەبریتە سەر پەيداگراو، (مَجَاز) یش نابى پەناى پى بىردرى لەجياتى حەقىقەت، مەگەر نەگونجى ئەو مانا (حقيقى) يە لەو شوینە دابنرى، ئنجا ئىستا با تەماشای نىوەرۆكى خۇشەويستى بکەين، داخۇ دەگونجى لە رووى زمانىيەوہو لە رووى بنچىنەگانەوہو عەبد خواى خۇشبوئى وەك خۇشويستن پەيوەست بى بە خواى پەروردگارەوہو يان نا؟ خۇشويستن برىتتە لە مەيل و کىشکرانى گەسىک کہ ئەو خۇشەويستىيەى لە دلدايە، بەرەو شتىک کہ خۇشىدەوى و ئارەزووى لىيەتى، ئەو شتانەش کہ لەزەتيان ھەيەو پال بە ئىنسانەوہو دەننن کہ ئىنسان خۇشبوئىن، ھەندىکیان بە ھەستەوہرەگان دەزانرىن، وەك ئەوہ کہ ئىنسان چىژ دەکات لە خواردى خۇش، يان چىژ دەکات لە شتىكى جوان... ھەرەھا چىژو لەزەتتىک کہ بە عەقل دەزانرى، وەك لەزەتى سەرۆگايەتى، ياخود زانست و شارەزايى، وہ شىوہى ئەوانە، ديارە ئەندازەى خۇشەويستىيەگەش بە ئەندازەى ئەو ھۆکارانەى کہ پەيدای دەگەن، دەگۆرى، بېگومانىش ھىچ زانراوىک تەواوترو پتەوتر نىە لە پەرستراوى بە ھەق (کہ خوايە)، بۆيە ئەو لەزەت و چىژو ئارەزووى کہ بە ھۆى ناسىنى خواوہو بەھۆى ناسىنى بەرزى و تەواوى خواى پەروردگارەوہو پەيدا دەبى، لە ھەموو چىژو لەزەتتىكى دىکە گەورەتر و مەزنتەر دەبى، وہ ئەو خۇشەويستىيەى لەو لەزەتەوہو دى، ديارە لە ھەموو خۇشەويستىيەک زياتر لە دلدا دەچەسپى، وہ کاتىک ئەو خۇشەويستىيەش پەيدادەبى، وا لە ئىنسان دەکات کہ فەرمانبەرى خوا بکات، وہ بە دواى رەزامەندىى خوا بکەوى، کەواتە: دەرکەوت کہ دەگونجى بەندە پەروردگارىى خوى خۇشبوئى، بەلکو ناگونجى ھىچ ئىماندارىک ھەبى ئىمانى ھەبى و خواى پەروردگارى خۇشەوئى!

منیش دەلیم: خوشویستی مرۆف بۆ شتیك گیشکرانیەتی لە دەروونەوه بۆ ئەو شتە، بۆ وینە: ئینسانی تینو ئاوی خوشدەوئ و حەزی لە ئاوه، یان پیاو حەزی لە ئافرەتە، ئافرەتە حەزی لە پیاوه، ئەوه لەرپووی جەستەییەوه.

وه لە رپووی مەعنەوییەوه، ئینسانی حەزی لە جوانییە، حەزی لە دەنگی خوشە، حەزی لە بۆنی خوشە، وه پاشان حەزی لە چاکییە، حەزی لە دادگەرییە، حەزی لە تەواوییە، حەزی لە ئازایەتییە، حەزی لەو سیفەتانەیه که بەرزن، به تەئکید خوای بەرزیش خاوهنی هەموو سیفەتیکی چاک و پەسەندو بەرزە، وه خاوهنی ئەوپەری جوانیی و دادگەریی و تەواوییە، پاشان خوای پەرودرەگار هەرچی لەزەتی ماددی یە ئەو بەدیھینەریتەتی، گەواتە: خوای پەرودرەگار دەبی لە هەموو شتیك زیاتر خوش بویستری، ئەوه شتیکی زانراو و سەلمینراوه.

مەسەلە ی چوارەم: که دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

عَلِيمٌ ﴿﴾، وشە (ذَلِك) ناوی ئاماژە (إِسْمُ إِشَارَةٌ) یەو دەگەرپیتەوه بۆ ئەوهی که

لە سەرەتای ئایەتەکهوه باسکرا، که دەفەرموی: ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ

يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ... ﴿﴾، دوایی دەفەرموی: (ذَلِك)، واتە: ئەوه که خوا

کەسانیک بکاتە شایستە ی ئەوه که دوا ی ئەوهی کەسانیک لە دینەکه ی هەلدهگەرپینەوه، ئەوان بێن بۆ ئەوهی بەیداغی دینی خوا هەلبگرن، ئا ئەوه بەخششیکی خوایە، دەیدات بە هەر کەسیك که بیهوی، دیارە ویست و خواستی خوا رەها (مطلق) یەو سنووردار نیە، بەلام مانای واشنیە که لەگۆترە

دەبەخشن، ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾، وه خوا فراوانی زانایە، واتە: سیفەتەکانی خوا

فراوانن، بئ سنوورن، بەزەیی خوا، زانیاری خوا، دەستەلاتی خوا، لیبوردەیی خوا، بەخششی خوا، هەموو سیفەتەکانی خوا بئ سنوورن، وه خوا زاناشەو بە پپی ئەو سیفەتە بئ سنوورانە ی خو ی، مامەلە ی زانایانە لەگەل دروستکراوه کانیدا دەکاتو، هەر کەسە بە ئەندازە ی ئەوه که شایستەبی، پپی دەبەخشن، جا لیرەوه

که دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾، وشە (فَضْل)، واتە:

بەخشش، شتێک گە بەبێ ئەوەی ئینسان لەسەری پێویست بێ، بێبەخشێ، دیارە خوای بەرز هیچ شتێکی لەسەر پێویست نیە، لەلایەن بەندەکانەوه، بۆیە خوا هەرچی بە بەندەکانی دەدات، هەمووی هەر فەزڵە، بەلام ئایا بەخششی خوا مانای وایە گە بەبێ زەحمەتی ئینسان و ماندوو بوونی ئینسان پێی دەدریت؟ نەخێر، بەلگەشمان ئەوەیە:

گە خوا لێردا دەفەرموێ: ﴿ **مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ**

وَيُحِبُّونَهُ ... ﴾، کەواتە: لە ئەنجامی ئەوەدا ئەو فەزڵ و بەخششەیان پێ دەدری،

گە خاوەنی ئەو سیفەتە بەرزانهن، گە وایانکردووە خوا خوشیبوین و خوایان خوشدەوی، وە لەگەڵ ئیمانداراندا میهرەبان و بەرەحمن، لەگەڵ دوژمناندا زبرو بە دەمارن، وە لە رپی خوادا تێدەکوژن و لە لۆمە لۆمە کاران ناترسن، ئەو حەقیقەتەش لە زۆر شوینی قورئاندا دووبارە بۆتەوه، گە ئینسان بەبێ خۆماندووکردن و خۆ زەحمەتدان، هیچی دەستگیر نابێ، وەك خوا لە سوورەتی

(النجم) دا دەفەرموێ: ﴿ **وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى** ﴾ (۳۹)، واتە: ئینسان

هیچ شتێکی دەستگیر نابێ، مەگەر گوێشش بکات و خۆی ماندوو بکات.

ئەجا راستە بە پێی خۆماندووکردن خوا بە بەندە خۆی دەبەخشێ، بەلام ئایا ئەو بەخشینەش بەگۆترەیه؟ نەخێر، بەلکو خوای کاربەجێ لە سوورەتی

(النبأ) دا دەفەرموێ: ﴿ **جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا** ﴾ (۳۶)، بەخششی پەروردگارت

بە ژمارەیه، بەلێ پاداشتدانهوی خوای کاربەجێ بە حیساب و کیتابەو

بەگۆترە نیە، وەك دەفەرموێ: ﴿ **لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ** ﴾ (البقرة، واتە:

پهیمانی من ستهمکاران ناگریتەوه، ئەوەی ستهمکار بێ بەکەلکی ئەوه نایەت بپێتە سەرپەرشتیاری خەلک، کەواتە: خوای دادگەر لە گۆترە هیچ بە کەس نابەخشێ، هەمووی بە حیساب و کیتابو بە گوێرە شایستەییە، وە لە سوورەتی

(الأنعام) دا دەفەرموێ: ﴿ **اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ** ﴾ (۱۲۴)، واتە: خوا

زاناترە پهیامی خۆی لەلای کێ دادەنێ، پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)

بۆیە خوا ﷻ کردوونی بە پیغەمبەر و بە نوینەر و بە پیام هەنگری خۆی، چونکە لە نیو هەموو بەشەر یەتدا، ئەوانە گۆلبژیڕ بوون و لە هەموو کەس شایستەتر بوون، مەعدنەکەیان لە هی هەموو خەلکی سەردەمی خۆیان، بەلکو لە تیکرایی بەشەر باشتربوون.

ئنجای دەربارە و شەهە: ﴿ **وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ** ﴾، وە خوا فراوانی زانییە، سەیفەتەکانی خوا ﷻ هەموویان فراوان و بی سنوورن: زانیاری، توانای، حیکمەتی، بەزەهی، ویستی، لیبوردنی .. هتد، ئنجای خوا بەو سەیفەتە فراوان و بیسنوورانە خۆی مامەلە لەگەڵ بەندەکانیدا دەکات لەسەر بناغە زانیاری و حیکمەتی و دەزانی هەر کەس چەندی دەدات و چی و چی دەدات؟

مەسەلە ی پینجەم: کە دەفەرموی: ﴿ **إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ**

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴾، ئەگەر تەماشای سیاقی ئایەتەکان بکەین، مانای ئەو ئایەتە زۆر روشنە، واتە: بیگومان دۆست و پشتیوان و یارمەتیدەری نیو تەنیا خوا، وە پیغەمبەرەکیەتی، وە ئەوانەن کە ئیمانیا هیناوە، جا ئەوانە ی کە ئیمانیا هیناوە خوا بەو وەسفیان دەکات دەفەرموی: ئەوانە ی نوێڕ بەرپا دەکەن، زەکات دەدەن، وە زۆر ڕکوع دەبەن.

به‌رچه‌ردانه‌وه‌یه‌کی شیعه له تیگه‌یشتتیکی هه‌ئه‌یاندا :

ئهم نایه‌ته ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که مسوئلمانان بۆیان نیه له دوا‌ی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌گه‌ل غه‌یری ئیمانداراندا دۆستایه‌تی بگرن، وه پشت به غه‌یری ئیمانداران به‌ستن، له‌گه‌لیان به‌رپدا برۆن، موداراو گوزهران له‌گه‌ل هه‌موو کهس ده‌بی، به‌لام ئه‌وه‌ی خوشت بو‌ی، پشتی پی ببه‌ستی، جیی رازو نیازت بی، جیی که‌ین و به‌ینت بی، له‌گه‌لی دابی و له‌گه‌لت دابی، ده‌بی ته‌نیا ئیمانداران بن، شیعه ئهم نایه‌ته ده‌که‌نه به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه که عه‌لی کوری ئه‌بو طالیب خوا لی رازی بی، پیشه‌وا‌ی دانرا‌ی مسوئلمانانه‌و تاکه حوکم‌رانی‌ی و شایسته بو‌وه، به‌لام ئه‌بو به‌که‌رو عومه‌رو عوسمان غه‌دریان لی‌کردوه، ئه‌و پیشه‌وا‌یه‌تی و خه‌لیفایه‌تی‌یه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ‌ی داناوه، له‌م نایه‌ته‌دا ئاماژه‌ی بۆ کراوه، لییان داگیر کردوه!

به‌لام له‌راستیدا وانیه، به‌س با بزانیان ئه‌وان چۆن ئهم نایه‌ته به‌ به‌لگه‌ دیننه‌وه؟ هه‌لبه‌ته هه‌ر له سوورته‌ی (المائدة)دا نایه‌تیکی دیکه‌ش به‌ به‌لگه‌ دیننه‌وه که دوا‌یی ده‌یگه‌ینی، لی‌رده‌دا ئه‌وان ده‌لین: بیگومان (إِنَّمَا: أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإثْبَاتِ)، (إِنَّمَا) واته: ئام‌پرا‌زی چه‌سپاندن و کورت هه‌له‌یئانه‌و خواش

فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا ﴾، بیگومان دۆست و پشتیوانی ئیوه، ته‌نیا خوا‌یه‌و، پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی، ئه‌وانه‌ن که ئیمانیا‌ن هی‌ناوه، ئه‌وانیش کین؟ ﴿ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴾، ئه‌وانه‌ن که نو‌یژ به‌ریا ده‌که‌ن، وه زه‌کات ده‌ده‌ن، وه زۆر ر‌کوع ده‌به‌ن، ئنجا ئه‌وان ئاوا ته‌فسیری ده‌که‌ن، ده‌لین: ر‌ؤزیک س‌والکه‌ریک هاتوه بۆ مزگه‌وت داوا‌ی شتیکی کردوه، کهس هی‌چی نه‌داوه‌تی، عه‌لی کوری ئه‌بو طالیب نو‌یژ کردوه له ر‌کوع دابووه، ئه‌نگوستیله‌یه‌کی له ده‌ستدا بو‌وه، (ره‌نگه ئه‌نگوستیله‌ی زیو بو‌و بی) ئاماژه بۆ کابرا ده‌کات: ئهم ئه‌نگوستیله‌یه‌ ده‌ریینه، ئه‌و سه‌ده‌قه‌یه‌ی پی‌ده‌دات، وه کهس له ر‌کوع‌دا سه‌ده‌قه‌و خیری نه‌کردوه، جگه له عه‌لی! که‌واته: خوا که

دەفەر موی: دۆستو پشتیوانی ئیوه خویه و پیغەمبەری خوایه ﷺ و ئیماندارانن، ئەوانەى نوێژ بەرپا دەکەن و زەکات دەدەن و زۆر پکوع دەبەن، دەلێن: هەرچەندە لێردا بە گۆ فەرموویەتی، بەلام مەبەستی پێ تاکە، ئەویش عەلى كورپى ئەبو طالیبە، وه (ولي) یش لێردا بە مانای (والي) یان (متولي الأمور) یان (متصرف) دى، واتە: سەرپەرشتیاری و پیشەوا، وه له و بارهوه ئەم دهقه دینن: ﴿رُويَ أَنَّ سَأَلًا سَأَلَ فِي مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَلَمْ يُعْطَهُ أَحَدٌ شَيْئًا، وَكَانَ عَلِيٌّ فِي الصَّلَاةِ فِي الرُّكُوعِ، وَفِي يَمِينِهِ خَاتَمٌ، فَأَشَارَ إِلَى السَّائِلِ بِيَدِهِ حَتَّى أَخَذَهُ﴾^(۱)، واتە: گێردراو و تەووە کە سواڵکەریک رۆژیک لە مزگەوتی پیغەمبەردا ﷺ داوای شتیك دەکات، هیج کەس هیچی ناداتی، (عەلى) یش خوا لێی رازی بێ نوێژ دەکات لە پکوع دا دەبێو، لە پەنجەى دەستی راستیدا ئەنگوستیلەیهک دەبێ، ئاماژەیهک دەکات بۆ کابرای سواڵکەر دى و ئەنگوستیلەکەى دەداتی.

جا دەلێن: خوا دەفەر موی: دۆستو پشتیوانی ئیوه له داوی خوا و پیغەمبەری خوا ﷺ تەنیا ئەو ئیماندارانەن کە نوێژ بەرپا دەکەن و، زەکات دەدەن بە پکوع و تەووە، ئەوان وای تەفسیر دەکەن (يُؤَدُّونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ) بەلام مانای وانیهو، ماناکەى ئاوايه: (يُصَلُّونَ وَيُؤَدُّونَ الزَّكَاةَ وَيَرُكِعُونَ كَثِيرًا) نوێژ دەکەن و زەکات دەدەن و زۆر پکوع دەبەن، دیارە ئەوهی کە پێ دەگری لەو قسانەى کە شیعەکان دەیلێن، زۆر بەلگەن بۆ نمونە:

۱- ئەگەر زەکات دان بە پکوع و تەووە خیرتر بووايه، دەبوو زانایان بیانگوتبايه: لەمەودوا هەر کەسیك ویستی زەکات بدات، با بچیتە پکوع ئنجا زەکاتەکەى بدات، چونکە خوا دەفەر موی: (ويؤتون الزكاة وهم راکعون)، کە ئەوه هیج زانایەك واینەگوتووە نە لە زانایانی سوننەت و جەماعەت نە شیعە، نە خەوارێج.

۲- نایەتەکە باسی زەکات دەکات، ئەوهی عەلى كورپى ئەبو طالیب خیریک بووه، زەکاتیش جیایه و ئەنگوستیلەیهک بکریتە خیر جیایه، لە زەکات دان، بۆیه

(۱) أَخْرَجَهُ ابْنُ جَرِيرٍ (۶ / ۱۸۶)، عن السدي مُرْسَلًا، وإسنادهُ ضعيف، الجامع لأحكام القرآن: ج ۶، ص ۱۹۳.

نہ گہر گریمان گپراوہ کہ راستیش بیو، نایہتہ کہش مانایہ کہی وایی کہ نہوان گوتوویانہ: ہیچ پہیوہندیان پیکہ وہ نیہ!

۳- نایہتہ کہہ دہفہ رموی: ﴿ **إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا** ﴾، نہوانہی

نیمانان ہیئاوہ، بہلام دہربارہی عہلی کوری نہبو طالیب بووایہ، دہبوو فہرموویای: (وَالَّذِي آمَنَ الَّذِي يُقِيمُ الصَّلَاةَ وَيُؤْتِي الزَّكَاةَ وَهُوَ رَاكِعٌ) واتہ: نہو کہسہی نیمانان ہیہو، نوپز دہکات و زہکات دہدات و رکوعبہرہ! ناوی فہرمووبا، بہلام ہہموو بہ کوپہ: ﴿ **الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ**

رَاكِعُونَ ﴾

۴- (إِبْنُ كَثِيرٍ) زانایہ کہہ، ہہم توپز دہرہوی قورئانہ، ہہم میژووزانہ، ہہم فہرموودہ ناسہ، زانایہ کی زور موعتہ بہرہو قوتابی (إِبْنُ تَيْمِيَّةٍ) بووہ رچمہتی خویان لی بی، دواۓ نہوہی نہو دہقہی پيشوو دینئی، دہلی: دہفتیکی راست نیہ، کہ شیعہ لہ زوربہی کتیبہکانیان دا باسی دہکنہ و دووبارہی دہگنہوہ، دواۓ نہوہی (إِبْنُ كَثِيرٍ) نہم دہقہ دینئی لہ (إِبْنُ أَبِي حَاتِمٍ وَإِبْنُ جَرِيرٍ وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ وَإِبْنُ مَرْدَوِيَّةٍ) دہوہ دواۓی گوتوویہتی: (وَلَيْسَ يَصِحُّ شَيْءٌ مِنْهَا بِالْكُلِّيَّةِ، لِيُضَعَّفَ أَسَانِيدُهَا وَجَهَالَةُ رِجَالِهَا) ہیچ کام لہوانہ کہہ (إِبْنُ أَبِي حَاتِمٍ، إِبْنُ جَرِيرٍ، عَبْدُ الرَّزَّاقِ، إِبْنُ مَرْدَوِيَّةٍ) ہیئاونن، ہیچ کامیان لہ بنہرہتہوہ راست نین، چونکہ سہنہدہکیان بیہیزوہ پیاوہگان، (واتہ: راپویہگان)یشیان نہناسراون^(۱).

۵- (الْبَغَوِيُّ)، کہہ زانایہ کی گہورہی نیسلامہ کتیبیکی ہیہ بہ ناوی (شرح السنَّة)، دہلی: (رَوَى عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ سُلَيْمَانَ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا جَعْفَرَ مُحَمَّدَ

بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرَ عَنِ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿ **إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا** ﴾، مَنْ هُمْ؟ فَقَالَ: الْمُؤْمِنُونَ، فَقُلْتُ: إِنَّ نَاسًا يَقُولُونَ هُوَ عَلِيٌّ، فَقَالَ: عَلِيٌّ مِنَ الَّذِينَ

آمَنُوا^(۱)، به‌غه‌ویی ده‌ئێ: له‌عه‌بدولمه‌لیکی کورپی سوله‌یمان گێردراوه‌ته‌وه (که‌هه‌ردووکیان حوکمرانی ده‌وله‌تی ئومه‌ویی بوون)، ده‌ئێ: له‌ئهبو جه‌عفر

موحه‌مه‌د کورپی عه‌لی باقرم پرسى دهرباره‌ی ئهم نایه‌ته: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ

وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئه‌وانه‌ کێن؟ گوتی: ئیمانداران، گوتم: هه‌ندیك كه‌س

ده‌ئێن: مه‌به‌ست پێی (عه‌لی)یه، گوتی: عه‌لی یه‌کیك له‌ ئیماندارانه.

6- به‌لگه‌یه‌کی دیکه، ئهم نایه‌ته له‌ سیاقیکدا هاتوه که هه‌مووی قسه له‌باره‌ی ئیماندارانه‌وه ده‌کات، که ده‌بی ته‌نیا پشت به‌ ئیمانداران به‌سته‌ن و، دۆستایه‌تی کافران نه‌که‌ن و، ئه‌هلی ئیمانیان خۆشبو‌ی، وه‌هیچ په‌یوه‌ندیی به‌و قسه‌وه باسانه‌ی شیعه‌کانه‌وه نیه.

ئنجنا (فخرالدین الرازی)یش له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆی دا^(۲) به‌رپه‌رچیکى باشی ئه‌و قسانه‌ی شیعه‌کان ده‌داته‌وه‌و، به‌ ته‌فصیل به‌لگه‌کانی دێنی.

هه‌روه‌ها (الآلوسی)یش له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا^(۳) قسه‌ی زۆر ده‌کات بۆ په‌تدانه‌وه‌ی شیعه‌کان، دوایی ده‌ئێ: (هَذَا الدَّلِيلُ كَمَا يَدُلُّ بِرَعْمِهِمْ عَلَى نَفِي إِمَامَةِ الْأَيْمَةِ الْمُتَقَدِّمِينَ، كَذَلِكَ يَدُلُّ عَلَى سَلْبِ الْإِمَامَةِ عَنِ الْأَيْمَةِ الْمُتَأَخِّرِينَ كَالسَّبْطِينَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا وَبَاقِي الْإِثْنِي عَشَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ بَعِينَ ذَلِكَ التَّقْرِيرُ، فَالدَّلِيلُ يَضُرُّ الشَّيْعَةَ أَكْثَرَ مِمَّا يَضُرُّ أَهْلَ السُّنَّةِ..). دياره شیعه‌کان ده‌ئێن: دۆستو پشتیوانی ئیوه ته‌نیا خواو پیغه‌مبه‌رو عه‌لی کورپی ئهبو طالیه، واته: له‌ دواى پیغه‌مبه‌ری خواوه، ده‌بی ته‌نیا عه‌لی ئیمام و سه‌رپه‌رشتیارتان بئ، ده‌ئێن: که‌واته: ئه‌بویه‌کرو عومه‌رو عوسمان سه‌رپه‌رشتیاری مسولمانان نه‌بوون و به‌ ناروه‌وا خه‌لیفه‌ بوون، ئنجنا (ئالوسی)، ده‌ئێ: ئه‌گه‌ر ئه‌و نایه‌ته بکه‌نه به‌لگه‌ی ئه‌وه که پێشه‌وايه‌تی سه‌رکرده پێشووه‌کان نه‌فی ده‌کات، به‌ هه‌مان شیوه ئیمامه‌تیش له‌ سه‌رکرده

(۱) جامع البيان: (۱۲۲۱).

(۲) مفاتيح الغيب: ج ۳، ص ۲۳ - ۲۷.

(۳) روح المعاني: ج ۳، ص ۴۷۲.

داھاتوۋەكانىش سەلب دەكات، وەك حەسەن و حوسەين و باقى دوازده ئىمامەكان
خو لىيان رازى بى، چونكە ئەگەر ئىمام لە دواى پىغەمبەر تەنیا عەلى كورى
ئەبو طالىب بى، كەواتە: لە دواى (عەلى) یش نابى كەسى دىكە بى، وەك
چۆن لە پىشى نەبى، لە دوايشى نابى كەسى دىكە ھەبى بىتە ئىمام.

بە ھەر حال ھەر وىستەم تۆزىك بەرپەرچى ئەو قسەو قالانەى شىعەكان
بدەينەو، كە زۆر جار لاپەرانىان پى رەش دەكەنەو، بەلام لەراستىدا كە لە
قسەكانىان دەفكرى، ھىچ بەلگەيەكىان لەسەرنىە، ئنجا زانايانى ئەھلى سوننەت
بەتايبەتى (طبرى) وە زۆر لە زانايانى دىكەش ھەر شوپنەوارىك و ھەرشتىك كە
بىستىبان يەكسەر نووسىويانەتەو، بىئەوھى لىى بىكۆلنەو بەزانن داخۇ راستە،
يان راست نىە، چونكە ئەوانەيان ھەوالەى زانايانى دواى خۇيانىان كرددو،
(طبرى) بۇخۇى دەلى: من لە تەفسىرەكەم دا، وە لە (تارىخ) ەكەمدا زۆر شتم
كۆكردۆتەو نووسىو، بەلام لىكۆلنەو دەربارەى راستى و ناراستىيان نەكردو،
بەلكو ئەو بەجىھىشتو بۇ زانايانى دواى خۇم، كە ئەوان لىى بىكۆلنەو كامى
وايەو كامى وانىە، واتە: بە ئىنصافەو ھەرچى پىيانگەشىتو ھەر گوتراو
ھىناووانە، نەھاتوون لە بىژىنگى بەدن و لە مەھەكى بەدن، كەواتە: ئەو كە
(طبرى) شتىك دىنى، يان فلان زانا شتىك دىنى، رىوايەتىك دىنى، ماناى
وانىە ئەو رىوايەتە راستەو راي لەگەل ئەو دابوو، بەلكو وىستووۋىتە وەك
ئەمانەتى زانستى ئەو رايانە بىنى، بۇيە بەلگە ھىنانەوھى شىعە بەو جۆرە
قسەو رىوايەتانەى ھىچ بايەخىكىان نىەو چەسپاۋ نىن، وەك دەست بە
چلەپووش گرتنى باباى بەرووباردا چووۋىە.

مەسەلەى شەشەم: كە دەفەرموى: ﴿ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ

اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴾، وە ھەر كەسىك دۆستايەتى لەگەل خواو پىغەمبەرەكەى و
ئەوانەدا كە ئىمانىان ھىناو، بىكات، ئەو بەيگومان كۆمەلى خوا زالن، واتە: ئەوانە
دەبن بە كۆمەلى خوا، كە تەنیا خوا بە دۆست و پشتىوان دەگرن، ئنجا
پىغەمبەرى خوا ﷺ، پاشان ئەوانەى ئىمانىان ھىناو، ھەر كەسىك وابى، ئەو
كۆمەلى خوايە، وە كۆمەلى خواش سەر كەوتووۋىە.

لېرەدا ئەو دەمان بۇ دەردە كەوئى كە كۆمەلى خوا (حزب اللہ) كى لەنىو بازنەو چوار چىو ھىدا كۆدەبىتەو؟ مەرج نىە رېكخراوئىكى ئىسلامى بى، بەلام كى لە چوار چىو ھى بازنەى كۆمەلى خوادا كۆدەبىتەو؟ بە دەقى ئايەت كەسېك كە تەنىا پىشت بە خوا ببەستى، وە پاشان دۆستايەتى لەگەل پىغەمبەرى خوا ﷺ دابى، وە دواى خواو پىغەمبەرى خوا ﷺ تەنىا دۆستايەتى و نىزىكىى و خۆشەوئىستى لەگەل ئىمانداراندا ھەبى، كەواتە: كەسېك كە كەين و بەينى لەگەل حىزبىكى ەلمانىدا دەبى، پىشت بە حىزبىكى ەلمانى دەبەستى، وە رازو نىازى لەگەل حىزبىكى ەلمانى، يان رژىمىكى ەلمانى، يان لەگەل حىزبو رژىمىكى طاغوتى و دىكتاتورى دادەبى، دوايش دىنى ئەو بە مسولمانان دەفروشى، كە من شوئىنكەوتەى قورئان و سوننەتم و شوئىنكەوتەى پىشىنەى چاك! لە ھالىكدا كە پىشىنى چاك لەگەل ھوكمرانانى ستەمكاردا دانووئىان نەكولئون، چ جاي ھوكمرانانىك كە نىشانەى پرسىيار لەسەر ئەسلى ئىمان و مسولمانەتتە كەيان ھەيە!!

كەواتە: تۆ كە بانگەشەى شوئىنكەوتنى قورئان و سوننەت و شوئىن پى ھەنگرتنى سەلەفى صالح دەكەى، دەبى ھەئوئىستە سىياسىيەكەت راست بكەيەو، دەبى سەروكارو پەيوەندى سىياسىيت، وە خۆشەوئىستى و لەگەل دا رۇشىنت، وە ھاوكارى كىردن و پىشتىگىرى كىردن، تەنىا بۇ ئەھلى ئىمان بى، تەنىا بۇ مسولمانان بى، بەلام لەگەل حىزبو رژىمىكى طاغوتى و ەلمانىدا ھەئسى و دانىشى و رازونىازت لەگەل بى، ئەو داتىنى و ئەو تەوھىيەت بكاو، بە قسەى ئەو بەرپو ھىچى، ئەو لەراستىدا ئەو قسەو بانگەشەيەى كە دەيكەى كە گوايە شوئىن قورئان و سوننەت كەوتووى!! ئەو پارەى قەلبەو سەر بە خاوەنىەتى.

لېرەدا ئاماز ھەيكى كورت بەو ھى دەكەم كە ھەندىك لەو جۆرە كەسانەى كە يان ئەو ھتا لە ئىسلام تىنەگەشىتوون، يان فرىودراون و كلاوى ەلمانىيەكانىان چۆتە سەر، دژايەتى لايەنە ئىسلامىيەكان دەكەن و بۇ دژايەتتىكردنى تەوژمى ئىسلامى، دىنن كۆمەل بوونى مسولمانان و كۆبونەو ھىان لە رېكخراو، يان حىزبىكدا، دەخەنە ژىر نىشانەى پرسىيار ھە! بۇچى؟ دەئىن: ئەو بەدەتەو لە سەردەمى پىغەمبەرى خوادا ﷺ نەبوو!! كە لەراستىدا ئەو قسەيەكى زۆر

بىجىيە، چونكى ئەگەر تەماشاي ژياننامەي پىغەمبەر ﷺ بىكەين، لە يەكەم رۆژدە كۆبۈنە دەي كىردە بە ھاۋەلانى بەرپىزى، ۋە ھۇنىۋىيە ۋە پەرۋەردەي كىردۈن ۋە لىكى بەستۈن، ۋە كەسانىكى پەرش ۋە بلاۋنە بۈن، بەلكو لە مالى ئەرقەمى كورپى ئەرقەمدا كۆبۈنە دەي پىكردۈن، بە شىۋەي نەپىيى، سى سال بە شىۋەي نەپىيى كارى كىردە، دوايى بانگەۋازى ئاشكرا كىردە، بەلام كۆبۈنە دەي نەپىيى ھەر ھەبۈۋە، لەگەل ئەۋەشدا كە بانگەۋاز بە ئاشكرا بۈۋە، بەلام كۆبۈنە دەي تايبەتو نەپىيى ھەر ھەبۈۋە، پاشان پىغەمبەر ﷺ دوۋجار بەيمانى لە ھاۋەلانى ۋەرگرتە، لە لاي (عەقەبە) ۋە لەسەر ئەساسى ئەۋ بەيمانە دەۋلەتى ئىسلامىي دامەزاندە! ئىجا سەير ئەۋەيە كە ئەۋانەي ئەۋ جۆرە قىسانە دەكەن، بۇ نىشانەي پىرسىار خىستەن سەر لايەنە ئىسلامىيەكان، لە ھەمان كاتىشدا دەبىنى ھىچ كىشەيان نىە لەگەل ھىزىپكى عەلمانىي، يان ھىزىپكى قەۋمىي، يان ھىزىپكى دا كە غەيرى ئىسلام تەبەننى دەكات، تەنيا شەرپ بە لايەنە ئىسلامىيەكان دەفرۆشەن!! كەۋاتە: بە ئاشكرا ديارە كە ئەۋانە يان ھەر سادە ۋە ناھالىيىن ۋە لە دىن ۋە ژىن بىئاگان، يان دەستيان لە پشت دەدرى، كالاۋيان لەسەر نراۋە، بە سەھوۋ بردراۋن ۋە مەرامىكى سىياسىيان پى جىبەجى كراۋە.

ديارە من لە چەند كىتەب ۋە نامىلكەيە كىمدا باسى ئەۋەم كىردە، كە پىۋىستە "نەك ھەر درۋستە" كە مسولمانان كۆمەل بن ۋە كارى خۇيان بە رىكىي ۋە بە شىۋەي رىكخراۋەيى بىكەن، بۇ نەۋنە: كىتەبى (ئىسلام ۋە مسولمانەتتى ۋە كارى ئىسلامىي لە ژىر رۇشناي قورئان ۋە سۈننەتدا) ھەرۋەھا نامىلكەي: (كارو پىرۋەي ئىسلامىي ۋە رەۋاندىنە دەي چەند تەمومزىك)، ھەرۋەھا كىتەبى: (پرونىكرىنە دەي بنەما شەرەيەكان ۋە ھىلە گىشتى يەكانى كۆمەلى ئىسلامىي) بە تەفصىل لە ۋە كىتەب ۋە نامىلكەنەدا، باسى ئەۋ بابەتەم كىردە، بەرپەرجى قىسە ۋە قالى ئەۋ جۆرە كەسانەم داۋەتەۋە، كە بزەنن يان نەزەنن ئاۋ لە ئاشى ناھەزەنى تەۋۋمى ئىسلامىي دەكەن، لە پشتەۋە خەنجەرى غەدر لە مشوورخۇرانى ئىسلام دەدەن!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی یازدەهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە دە (۱۰) ئایەتان پێکدێ (۵۷ - ۶۶) که سەرەتا خۆی پەروردگار بۆ جاری نۆیەمین لەم سوورەتەدا بانگی ئیمانداران دەکات بە نازناوی ئیمان **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾**، وە ڕێگریان لێدەکات لە دوستانەتی کردن لەگەڵ کافرانیکدا که گائتە بە ئایینەکهیان دەکەن، لە خاوەن کتیبان و بتپەرستان و هاوبەش بۆ خوا دانەران، ئەوانە ی کاتیک مسوڵمانان بانگ دەدەن بۆ نوێژ، یاری و گائتە بە نوێژەکهیان، یاخود بە بانگەکهیان، یان بە هەردووکیان دەکەن، پاشان خوا ﷺ بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: که بە خاوەن کتیبەکان بلی: ئایا چیمان لی بە ڕەخنە دەگرن، ئەو نەبی که ئیمانمان بە خواو کتیبەکانی خوا هیئاو!

پاشان خوا هەندیک لە هەلوێستە خراپەکانیان و، ئەو بەلایانە ی که بە هۆیانەو بەسەریان هاتوون، بە چاویاندا دەداتەو، که بە هۆیانەو نەفرینی لیکردوون و لیان توورەبوو، هەندیکیان گێراو بە مەیموون و بەراز، بەتایبەتی جوولەکه.

ئنجای باسی ئەو هەلوێستە ی مونافیقهکان دەکات، که هەر کات دینه لای پیغەمبەر ﷺ و مسوڵمانان، خۆیان بە برۆدار پێشان دەدەن، هەرچەندە لە هەردوو

حالتە ی هاتن و چوونەدەریاندا، هەر بیبرۆان، وەک دەفەرموی: **﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾**

﴿وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾، پاشان باسی خێرای کردنیان لە گوناھو دەستدریژی و حەرەمخۆریاندا دەکات، سەرزەنشتی بەرپرس و زاناکانیان دەکات، که بۆچی لە گوناح کردن و حەرەم خواردن، نایانپریگیننەو، ئامۆژگاریان ناکەن؟!.

پاشان باسی قسەیهکی جوولەکهکان دەکات که بیپرزیهکی گەورەیه بەرانبەر بە خوا، ئەویش ئەوێه که گوتووینە: خوا دەستی نووقاندووە نابەخشی، وە خوا بەرپەرچیان دەداتەووە چەند سیفەت و رەفتاریکی دیکە ی دزیویان دەخاتەروو.

وە لە کۆتاییدا خوی بە بەزەیی خاوەن کتیبەکان بو ئیمان و تەقوا هان دەدات، که ئەگەر ئەهلی ئیمان و تەقواین، که لە ئاکامدا خراپەکانیان لێ دەسپێتەووە دەیانخاتە بەهەشتەو، هەر وەها موژدەیان پێدەدات، که ئەگەر تەورات و ئینجیل و دابەزینراوی پەروردگاریان جیبەجی بکەن، خوا بەرەگەت و پیژی ئاسمان و زەوییان بەسەردا دەپێژی.

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا نَخِذْوْا الَّذِيْنَ اٰتٰخَذُوْا دِيْنََكُمْ هُزُوًا وَّلِعَبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اٰتٰوْا الْكِتٰبَ
 مِّنْ قَبْلِكُمْ وَاَلْكَفٰرَ اَوْلِيَآءَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾ وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اٰتٰخَذُوْهَا
 هُزُوًا وَّلِعَبًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُوْنَ مِّنَّا اِلَّا اَنْ
 ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَاَنْ اَكْثَرَكُمْ فَنَسِيُوْنَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ اُنْبِئُكُمْ
 بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ اَلْقُرْدَةَ
 وَاَلْخٰنٰزِيْرَ وَعَبَدَ الطّٰغُوْتِ اَوْلِيَآءَ شَرُّ مَّكَانًا وَاَضَلُّ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا جَآءُوكُمْ
 قَالُوْا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوْا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا بِهٖ ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ ﴿٦١﴾
 وَتَرَى كَثِيْرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُوْنَ فِى الْاِثْمِ وَالْعُدُوْنِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ لِيَتَّسَّ مَا كَانُوْا
 يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰهُمْ الرَّبِّيْبُوْنَ وَاَلْاَحْبَابُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ
 لِيَتَّسَّ مَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوْلَةٌ غَلَّتْ اَيْدِيْهِمْ وُلِعِنُوْا بِمَا
 قَالُوْا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوْطَتٰنِ يُفِئِقُ كَيْفَ يَشَآءُ وَلِيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِنْهُمْ مَّا اُنزِلَ اِلَيْكَ مِنْ
 رَبِّكَ طُغْيٰنًا وَكُفْرًا وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدُوَّةَ وَاَلْبَغْضَاءَ اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ كُلَّمَا اَوْقَدُوْا نَارًا
 لِّلْحَرْبِ اَطْفَاها اللّٰهُ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا وَاَللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَوْ اَنَّ
 اَهْلَ الْكِتٰبِ ءَامَنُوْا وَاَتَقَوْا لَكُنَّا عَنْهُمْ سَبِيْطَةً ۗ وَلَا دَخَلْنَاهُمْ جَنَّتِ النَّعِيْمُ
 ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوْا التَّوْرَةَ وَاَلْاِنْجِيْلَ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْهِمْ مِّنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوْا مِنْ
 فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيْرٌ مِنْهُمْ سَآءٌ مَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٦﴾ ۝

ماناي وشە بە وشەى ئايەتەكان

(ئەى ئەوانەى بىراتان ھىناو! ئەوانەى گائتەو يارىى بە ئايىنەكەتان دەكەن، لەوانەى پىش ئىوہ كىبىيان پىدراوہو لە كافرەكان، بە دۆست مەگرن، وە پارىز لە خوا بىكەن، ئەگەر بىرودارن ﴿۵۷﴾ وە (ئەوانەى) ھەر كات (خەلكتان) بۆ نوپىز بانگ كرد گائتەو يارىى پىدەكەن، ئەو پىش لە سۆنگەى ئەوہوہ كە كۆمەلىكن نافامن ﴿۵۸﴾ بلى: ئەى خاوەن كىبىينە! چىمان لى بە رەخنە دەگرن، ئەوہ نەبى كە بىرومان بە خواو بەو (وحى) ە ھەيە كە بۆمان دابەزىنراوہو، بەوہى لەپىشدا دابەزىنراوہ، وە بەو ھۆيەشەوہ نەبى كە زۆربەتان لارىن! ﴿۵۹﴾ بلى: ئايا ھەوائتان پىبىدەم بە كەسىك كە سزاي لەوہ خراپىزى لە لاي خوا ھەيە؟ كەسىك كە خوا نەفرىنى لىكردوہو، لىى توورە بووہو، ھەندىكىانى گىپراوہ بە مەيموون و بەرازو، طاغوتيان پەرسىتوہ، ئا ئەوانە ھالىان خراپىزەو لە رپى راست لادەرترو گومراتن ﴿۶۰﴾ وە كاتىك دىنە لاتان دەلىن: بىرومان ھىناوہ، ھەرچەندە بە كوفرەوہ وەزوركەوتوون و بە كوفرىشەوہ چوونەدەر، وە خوا زاناترە بەوہى دەيشارنەوہ ﴿۶۱﴾ وە زۆرىكىان دەبىنى لە گوناھو دەستىرپىزى و ھەپام خۆرىيدا خىراىى دەكەن، بىگومان ئەوہ خراپىزىن رەفتارە كە دەيكەن ﴿۶۲﴾ دەبووايە مشوورخۆران و زانايان، لە قسەى گوناھو ھەپام خواردن قەدەغەيان كىرەبانە (ئەو بى ھەئوئىستىيەيان) بىگومان خراپىزىن رەفتارە كە بە وەستايى دەيكەن ﴿۶۳﴾ وە جوولەكەكان گوتيان: خوا دەست بەستراو و چەنگ قووچاوہ، دەستيان بەستىرئى و نەفرىنجان لى بى، بە ھۆى ئەوہوہ كە گوتيان، بەلكو ھەردووك دەستى كراوہن، چۆنى بوئى دەبەخشى، وە زۆريان ئەوہى كە لەلايەن پەروەردگارتەوہ بۆت نىرراوہتە خوار، ياخيىوون و كوفريان تىدا زياد دەكات، وە ھەتا رۆزى قىامەتى دوزمنايەتى و رقى و قىنمان خستۆتە نىوانيان، ھەر كات ناگرىكىان بۆ جەنگ و ناشووب ھەلكرد، خوا دەيكوزىنئىتەوہ، وە ھەولئى خراپەكارىى دەدەن لە زەويداو، خواش خراپەكارانى خۆشناوئىن ﴿۶۴﴾ وە ئەگەر ھاتباو خاوەن

کتیبەکان ئیمانان هینابایە و پارێزبان کردبایە، بە مسۆگەری خراپەکانیانمان
لێیان دەسپڕیوە، دەمانخستە باغە پڕ نازو نێمەتەکانەوه ﴿۶۵﴾ و ئەگەر ئەوان
تەورات و ئینجیل و ئەوەی کە لە لایەن پەروردگاریانەوه دابەزێنراوه، جیبەجییان
کردبایە، پێیانەوه پابەندبوونایە، بە دنیایی یەوه لە رۆژی و بەرگەتی سەرویان و
ژێر پێیان دەیانخوارد، کۆمەڵیکیان پێک و راستن و، زۆربەشیان خراپترین پەفتار
دەکن ﴿۶۶﴾.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(هَزُواً): (الْهَزُّ: مَزَحٌ فِي خَفِيَّةٍ، هَزْنَتْ بِهِ وَاسْتَهْزَأَتْ، وَالْإِسْتِهْزَاءُ إِتْيَادُ الْهَزْوِ)، (هَزْوٌ) هەروەها بە (هَزْو) یش دێ بەبێ هەمزە، بریتیه لە گائتە پیکردنیکى پەنەن، وە دەگوترێ: (هَزْنَتْ بِهِ وَاسْتَهْزَأَتْ) هەردووکی واتە: گائتەم پیکرد، (الْإِسْتِهْزَاءُ) یش ئەوویە کە بگەرێی بۆ شتیک گائتەى پێ بکەى.

(وَلَعِبًا): (لَعِبٌ)، واتە: یاری، وازی، گەمە، (أَصْلُ الْكَلِمَةِ اللَّعَابُ، وَهُوَ الْبُرْأَقُ السَّائِلُ)، وشەى (لَعِبٌ) لە ریشەدا لە (لَعَاب) دەهاتو، واتە: لیکى شلى نیوزارى ئینسان (وَلَعِبَ إِذَا كَانَ فِعْلُهُ غَيْرَ قَاصِدٍ بِهِ) دەگوترێ: (لَعِبٌ) ئەگەر رەفتاریکی بە گائتە بکات و بە جیددی نەیکات.

(نَادَيْتُمْ): واتە: بانگتان کرد، (النِّدَاءُ: رَفَعُ الصَّوْتِ وَظُهُورُهُ)، (نِدَاءٌ): بریتیه لە دەنگ بەرزکردنەوه، وە دەنگیکى ئاشکرا (نَادَى إِلَى الصَّلَاةِ دَعَا إِلَيْهَا) کاتیک بۆ نوێژ بانگ دەکری، واتە: (دَعَا إِلَيْهَا) کە (أَذَانَ) یشی پێ دەلین.

(تَنْقِمُونَ مَنَّا): واتە: لێمان بە رەخنە دەگرن، لێمان بە عەیب دەگرن، لەسەر ئەوه سەرکۆنەمان دەکەن، دەگوترێ: (نَقِمْتُ الشَّيْءَ وَنَقَمْتُهُ)، (نَقِمْتُ، وَنَقَمْتُ)، هەردووکی بە مانای ئەوه دێ، رەخنەم لەو شتەى گرت، بە عەیبم زانى، بە کەموکورییم زانى (إِذَا أَنْكَرْتَهُ إِمَّا بِاللِّسَانِ وَإِمَّا بِالْعُقُوبَةِ) کە دەگوترێ: (نَقِمْتُ الشَّيْءَ)، ئەگەر نکوولیی لێبکەى بە زمان، یان بە ئازاردان، (نَقَمَةٌ) بە مانای سزادان دێ، (نعمة) واتە: چاکە.

(مُثَوَّبَةٌ): بەمانای سزا دێ و بە مانای پاداشتیى دێ، (أَصْلُ التَّوْبِ: رُجُوعُ الشَّيْءِ إِلَى حَالَتِهِ الْأُولَى الَّتِي كَانَ عَلَيْهَا، وَالتَّوَابُ يُقَالُ فِي الْخَيْرِ وَالشَّرِّ، لَكِنَّ الْأَكْثَرَ الْمُتَعَارَفِ فِي الْخَيْرِ)، (تَوَابٌ) بۆ چاکەو خراپە بەکار دێ، بەلام زیاتر

بۆ چاکە بەگاردی، (تَوَاب)، واتە: پاداشت، ئیمە لە کوردەواری دا ئەگەر چاکە بێ، دەلێین: پاداشتی دا، ئەگەر خراپە بێ دەلێین: سزای دا، جا وشە (تَوَاب) لە عەرەبیدا بۆ پاداشت و سزا بەگاردی، بەلام زیاتر بۆ پاداشت بەگاردی، کەسێک چاکەیهکی کردووە تۆ خەلاتی دەکەیت ئەو پاداشتت داووتەو.

(الطَّاعُوتُ): (عِبَارَةٌ عَنْ كُلِّ مُتَعَدٍّ، وَكُلِّ مَعْبُودٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْوَاحِدِ وَالْجَمْعِ، وَالطَّاعُوتُ: السَّاحِرُ، وَالكَاهِنُ، وَالْمَارِدُ مِنَ الْجِنِّ، وَالصَّارِفُ عَنْ طَرِيقِ الْخَيْرِ)، (طَاعُوت): لە ئەسڵدا واتە: زۆر یاخی، یان زۆر لە سنوور دەرچوو، ئەوەش هەر کەسێکە کە بەندایەتی بۆ بکری و بپەرستری جگە لە خوا، چونکە خوا تاکە پەرستراوی شایستەو بە هەقە، غەیری خوا هەر کەسێک بپەرستری، لە راستیدا طوغيانی کردوو لە سنوور دەرچوو، وە وشە (طَاعُوت) بۆ تەك، وە بۆ (گۆش) بەگاردی، وە هەر وەها (طَاعُوت) بریتیه لە جادووگەر و فالچی و شەیتانی یاخی، و هەر کەسێک خەلك لە ریی خێرو چاکە لابادات.

(مَغْلُولَةٌ): (مُقَيَّدَةٌ بِالْعُلِّ وَالْعُلِّ: الْحَقْدُ)، (عُلٌّ)، ئەوەیه کە لە دەست دەرکری و دەستی پێ دەبەستری، (عُلٌّ)، ئەو کینهیه کە لە دلدا دەپەچنری، لێردا کە دەفەرموی: جووله کە گوتیان: ﴿يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ﴾، مەبهستیان ئەو بوو کە پزۆو چرووگەو نابهخشی، حاشا بۆ خوی بەخشر.

(طُغْيَانًا): (الطُّغْيَانُ: تَجَاوُزُ الْحَدِّ فِي الْعُصْيَانِ)، (طُغْيَان)، بریتیه لە سنوور بەزاندن لە سەرپێچیی دا.

(مُقْتَصِدَةٌ): واتە: نیوهراست، کە خوا دەفەرموی: ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ...﴾ (١٩) لقمان، واتە: لە رۆشتنه کەتدا خەتی نیوهراست بگره، واتە: نه زۆر بهپهله به، نه زۆر ههيواش، نیوهرنجیی به، (مُقْتَصِدَةٌ) لێردا مانا زمانه وانیه کە ی واتە: میانجیی، نه بهملادا، نه بهولادا، دهلی (الْقَصْدُ: اسْتِقَامَةُ الطَّرِيقِ،

والْإِقْتِصَادُ: التَّوَسُّطُ بَيْنَ الْإِفْرَاطِ وَالتَّفْرِيطِ، (قَصْدٌ)، بریتیه لهوه که ریږی راست بگری، یاخود ریږهکی راست، (إِقْتِصَادٌ) یش له خهتی نیوه راست دایه، له نیوان بهزایه‌دان و تیپه‌راندن دایه، جا ده‌لی له‌به‌رئوه‌ی که زوربه‌ی شته‌کان نه‌مسه‌رو نه‌و سه‌ریان خراپن، بو وینه: ئازایه‌تی سه‌ریکی ترسنوکی (جُبْنٌ) ه، سه‌ریکی ته‌هه‌ووره، ئازایه‌تی نیوه راسته، نینسان نه تیپه‌رینی له ئازایه‌تییدا، نه کورتیش بیئی که ترسنوکیه، ئازایه‌تی نه‌وه‌یه له کاتی‌کدا پیویست بکات ئیقدام بکه‌ی، ته‌هه‌وور نه‌وه‌یه به‌بی نه‌وه‌ی پیویست بکات ئیقدام بکه‌ی، (جُبْنٌ) یش نه‌وه‌یه نه‌گه‌ر پیویستیش بکات بچییه پیش، بییه‌دواو نه‌ویری، یان سه‌خاوت نه‌وه‌یه، له کاتی پیویستدا ببه‌خشی، چرووکی نه‌وه‌یه له کاتی پیویستدا نه‌به‌خشی، ئیسراف نه‌وه‌یه زیاد له نه‌ندازه‌ی پیویست ببه‌خشی.

هۆی هاتنە خوارەوهی نایەتەکان

(١) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوعًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا

الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ ءَأُولِيَآءَ ؕ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مَّوْمِنِينَ﴾، ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ رِفَاعَةُ بْنُ زَيْدِ بْنِ التَّابُوتِ، وَسُوَيْدُ بْنُ الْحَارِثِ قَدْ أَظْهَرَا الْإِسْلَامَ، ثُمَّ نَافَقَا، وَكَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ يُوَادُّونَهُمَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ...﴾ (١)، واتە: عبدوللای کوری عەبباس خوا

لییان رازی بی، دەگیریتەوه، دەلی: ریفاعەهی کوری زەیدی کوری تابووت، وه سویدی کوری حاریث (که هەردووکیان وایدەچی جوولەگە بووبن، یان بتپەرست بووبن)، مسولمانەتیان پیشاندا، بەلام بە نیفاق وایانگوت، چەند پیاویک لە مسولمانانیش دۆستایەتیان دەکردن، خۆشیان دەویستن و پەیوەندیان لەگەڵ هەبوون (دیاره دەبی نەیانزانیبی ئاوان، یاخود زانیویانە، بەلام دلێان نەخۆشی تێدابوو)، لەوبارەوه خوا ئەو نایەتەهی ناردە خوار، (که دیاره ئەو دوو کەسەش لەوانە بوون که گالتەیان بە بانگ و بە نوێژ و بە مسولمانەتی کردو).

(٢) ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوعًا وَلَعِبًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾،

﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِذَا نَادَى بِالصَّلَاةِ فَقَامَ الْمُسْلِمُونَ إِلَيْهَا قَالَتِ الْيَهُودُ: قَدْ قَامُوا لِاقَامُوا، فَإِذَا رَأَوْهُمْ رُكَّعًا وَسُجَّدًا اسْتَهْزَأُوا بِهِمْ وَضَحِكُوا مِنْهُمْ﴾ (٢)، واتە: عەبدووللای کوری عەبباس خوا لییان رازی بی، دەلی: کاتیک بانگ بیژی پیغەمبەری خوا ﷺ بانگ دەدا بو نوێژ، مسولمانان بو نوێژ هەلدەستان، جوولەگەکان دەیانگوت: ئەوه هەتسان؟!

(١) رَوَاهُ أَبُو الشَّيْخِ، مُحَاسِنُ التَّأْوِيلِ: ج٤، ص ٢٦٣.

(٢) رُوحُ الْمَعَانِي: ج٣، ص ٤٧٨.

یاخووا ہہلئہستن، وہ کاتیک لہ حالہتی رکووع و سہجدہدا دہیانبنین، گائتہیان پیدہکردن و پییان پیدہکہنین.

﴿ قُلْ هَلْ أَنْبَيْتُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَعَصْبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ

مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴾ (۳)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، قَالَ: وَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَضْرَ مِنْهُمْ أَبُو يَاسِرِ بْنِ أَخْطَبٍ، وَنَافِعُ بْنُ أَبِي نَافِعٍ، وَغَازِي بْنُ عَمْرٍو وَخَالِدٌ وَزَيْدٌ وَإِزَارُ بْنُ أَبِي إِزَارٍ فَسَأَلُوهُ عَمَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ مِنَ الرُّسُلِ؟ فَقَالَ أَوْمِنُ بِاللَّهِ تَعَالَى وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ، وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ، فَلَمَّا ذَكَرَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، جَحَدُوا نُبُوَّتَهُ، وَقَالُوا: لَا نُؤْمِنُ بِعِيسَى وَلَا بِمَنْ آمَنَ بِهِ! ثُمَّ قَالُوا: (كَمَا فِي رِوَايَةِ الطَّبْرَانِيِّ) لَا نَعْلَمُ دِينًا شَرًّا مِنْ دِينِكُمْ، فَأَنْزَلَ

اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ ﴿ قُلْ هَلْ أَنْبَيْتُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ ... ﴾ (۱)

واتہ: عہدوللای کورپی عہبباس خوا لییان رازی بی، دہلی: کوہلیک لہ جوولہکہکان کہ ئہبویاسری کورپی نافیع و نافعی کورپی ئہبی نافیع و غازی کورپی عہمرو خالیدی کورپی زہیدو ئیزاری کورپی ئہبی ئیزاریان لہنیودابوون، ہاتن پرساریان لہ پیغہمبہری خوا ﷺ کرد، کہ ئایا تو ئیماننت بہ کی لہ پیغہمبہران ہہیہ؟ ئہویش فہرمووی: ئیمانم بہ خوای بہرز ہہیہ، وہ بہ وہی کہ ناردوویہتہ خوار بو ئیبراہیم، وہ بو ئیسماعیل، وہ بو ئیسحاق، وہ بو یہعقوبو بو ئہسباط، وہ بہوہی کہ دراوہ بہ موساو عیسا، وہ بہوہی کہ دراوہ بہ پیغہمبہران (علیہم الصلاۃ والسلام) لہ پەروردگاربانہوہ، جیاوازی ناخہینہ نیوان ہیچیانہوہ، ئیمہ بو خوا ملکہچین.

ئنجاکاتئ عیسا کورپی مہریہمی ﷺ باسکرد ئہوان نکوولییان لہ پیغہمبہرایہتی وی کرد، گوتیان: ئیمان بہ عیسا ناہینین، وہ ئیمانیش بہ

(۱) أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ فِي التَّفْسِيرِ ج ۶، ص ۲۹۲، وَأَبْنُ إِسْحَاقَ.

كەسێك ناهێنین كە ئیمان بە عیسا بێنێ (واتە: ئیمان بە تۆش ناهێنین)
دوایی وەك لە رێوایەتی طەبەرانییدا هاتووە گوتیان: هیچ بەرنامەو دینیكمان پێ
شك نایەت لە دینی ئیوه خراپتر، بەو بۆنەووە خوا ئه‌و ئایەتەى ناردە خوار:
﴿ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مُثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ... ﴾، واتە: پێتان بڵێم بەرنامەى
كێ و سزای كێ خراپتره له‌لایه‌ن خواوه...؟!

مانای گشتی نایەتەکان

خوایێكی بۆ جاری نۆیەم لەم سوورەتە موبارەكەدا مسوولمانان دەدوینێ بە نازناوی شیرینی ئیمان: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، لە نایەتەکانی پیشوودا جاریك بانگی کردن و ئاگاداریی کردنەوه فەرمووی: جوولەكەو نەصرانییەکان مەكەن بە دۆست، وه جاریکی دیکە بانگی کردن فەرمووی: ئەگەر لە ئایینی خوا هەلگەرپێنەوهو پاشگەزبێنەوه، ئەوه خوا بێباکەو بێمنەتە، وه کۆمەلێکی دیکە دینی کە ئەوه سیفەتەکانیانە، ئەمجارەش بانگیان دەکاتو دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ئەه ئهوانه‌ی ئیمان‌تان هیناوه! ئەوانه‌ی ئایینه‌که‌تان به گالته ده‌گرن و گه‌مه‌و یاریی پێده‌کەن، له‌وانه‌ی پێش ئیوه‌ کتیبیان پێدراوه‌و له‌وانه‌ی غه‌یری وانیش، به‌ دۆست مه‌گرن، واته‌: مادام گالته‌و گه‌مه‌و یاریی به‌ ئایینه‌که‌تان ده‌کەن، به‌ دۆستیان مه‌گرن و خۆشتان نه‌وین و لییان نزیك مه‌بن، به‌لام نه‌یفه‌رموو ده‌دارایان له‌گه‌ل مه‌کەن، وه‌ نه‌یفه‌رموو: هه‌یج هه‌ل‌سوکه‌وتیکیان له‌گه‌ل مه‌کەن، ده‌فەرموی: به‌ دۆستیان مه‌گرن، که‌ وه‌ك پێشتر باس‌مان کرد، واته‌: خۆشتان نه‌وین له‌ دله‌وه‌، وه‌ هاوکاریان مه‌بن و ده‌ست‌بارگریان مه‌بن و به‌ رپی واندا مه‌رۆن... تا کۆتایی مانا‌کانی وشه‌ی (وَلَايَةَ) و (وَلِي)، ئنجا هه‌ره‌شه‌یان لێده‌کاتو ده‌فەرموی: ﴿وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، پارێز له‌ خوا بکەن و ئەگەر ئیوه ئیماندارن دۆستایه‌تی ئەوانه‌ مه‌کەن که‌ گالته‌ به‌ دینه‌که‌تان ده‌کەن، ئنجا هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌که‌یمان باس‌کرد، به‌لام زانایان بنچینه‌یان داناه‌ (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شَمُولَ الْمَعْنَى) واته‌: تابه‌تمه‌ندبوونی هۆکاری هاتنه‌ خوار، رینگا ناگرێ له‌ گشتگیریی واتایه‌که‌ی، نابێ پیمان وابێ ئەوه‌ بۆ ئەو کاتی بووه‌، به‌لکو ئیستاش مسوولمانان ئەگەر دۆستایه‌تی له‌گه‌ل که‌سانیکدا بکەن، که‌ گالته‌ به‌ دینیان

دهکن، جا چ له جووله کهو نه صرانییه کان، چ ههر جوړه کافرئکی دیکه بن، نه وه له راستیدا پیچه وانهی ته قوایان پیشانداوه، پیچه وانهی ته قواش، جاری وایه گوناوی گه ورهیه، جاری وایه شیرکه.

ئجنا باسی هه ئویستیکی دیکه یان دهکات و دهفه رموی: ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ

أَتَّخِذُوهَا هُزُوعًا وَلِعِبًا﴾، وه کاتیکی که بانگ دهکن بو نویر، نه وان به گائته و به یاری دهگرن، لیهدا راناوی (ها) یان بو نویر دهچیته وه، یان بو بانگ دهچیته وه، نه گهر بو بانگ دهچیته وه، نه وکاته ده لئین: دیاره وشه که واته: (اتَّخِذُوا الْمُنَادَاةَ لِلصَّلَاةِ هُزُوعًا) دهسگونجی بو ههر دووکیان دهچیته وه، واته: کوی نویر و بانگو دروشمه کانی

نیوه، نه گهر بو یان بگونجی گه مه و یاری پیده کهن، ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، نه وهش له بهر نه وهی نه وان کومه لئکن نافامن و نازان، نه مه نه وهی لیوهر دهگیری ههر که سیک گه مه به موعته قه دات و پیروزییه کانی خه لکی دیکه بکات نیشانهی که وده نییه تی، بو یه ده بی مسولمانیش نه و رهفتاره له خوئی نه وه شینیته وه، ههر

بو یهش خوی په روهردگار له سوورتهی (الانعام) دا دهفه رموی: ﴿وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ

يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾، واته: نه وانهی له جیاتی خوا ده یان په رستن، جنیویان پی مه لئین، دیاره گه مه و یاری پیگردنیش ههر له حوکمی جنیو پیدان دایه.

ئجنا خوی په روهردگار به پیغه مبه ر صَلَّىٰ دهفه رموی: ناوا نه هلی کتیب بدوینه:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقُمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِ

وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِفُونَ﴾، بلئ: نهی خاوهن کتیبه کان! چیمان لی به رهخنه دهگرن، چیمان لی به عیب دهگرن؟ نه وه نه بی که ئیمانمان به خوا هیناوه، وه ئیمانمان به وه هیناوه، که بو لامان دابه زینراوه، وه ئیمانیشانمان به ههر کتیب و ده حییه کی

خوا هیناوه، که له پیش ئیمه دا دابه زیوه؟ ﴿وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِفُونَ﴾، واته: هیچ پاساوئیک نیه بو گائته به ئیمه کردن و رهخنه له ئیمه گرتن، جگه له وهی که

بروامان بہ خواو بہ ودحی ہہیہ، وہ جگہ لہودی کہ نیوہ لاپین، واتہ: خہلکی لاپی کہ لہ بہرنامہ کہی خویشیان و لہ عہقل و لہ فیطرہ تیش لایان داوہ، ئہوانہن کہ بہبی ئہودی کہ پاساوی رخنہ گرتن ہہبی، رخنہ دہگرن، کہسانی لاپی لہ بیانوو دہگہرین و ہہر شہر دہفروشن، ئہگہرنا لہراستیدا ہیچ بہلگہو پاساویکیان نیہ کہ رخنہ تان لیدہگرن و گائتہ تان پی دہکن، لہسہر ئہو شتانہ، ئنجا دہفرموی:

﴿ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ ﴾، دیارہ ئہوان گوتوویانہ: ئہو دینہی

نیوہ خراپترین دینہ، ہیچ دینیکمان لہوہ خراپتر نہ بینوہ، کہواتہ: ہیچ کہس لہ مسولمانان خراپتر نیہ، یان ئہگہر ہوی ہاتنہ خواروہ کہش رچاو نہ کہین، دیارہ جوولہ کہو نہ صرانیہکان، ئیسلام و ئہہلی ئیسلامیان پی خراپہ، ئنجا خوا دہفرموی: بفرموو: ئایا ہہوائتان پی بدہم کی سزای خراپترہ، ئہوہ ئیمہی

مسولمان نین، بہلگو ئہوہ نیوہن: ﴿ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَعَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ

الْقُرْدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴾، ئہوانہ

سزایان لہ لای خوا خراپترہ، کہ خوا نہفرینی لیگردوون و، لہ رحمہتی خوئی دووری خستوونہوہو، لییان تورہ بووہ، وہ ہہندیکی لیگیپراون بہ مہیموون، وہ ہہندیکی دیکہی لیگیپراون بہ بہراز، وہ ئہوانہی کہ طاغوتیان پہرستوہ، ئہوانہ جیگا و ریگایان خراپترہ، وہ لہ راستہریش زیاتر گومراو سہرلیشیواون و دوورکہوتوونہتہوہ، واتہ: نیوہن ئہو حالہ تانہ تان بہسہر ہاتوہ، کہ دیارہ ئیمہ لہکاتی تہفسیرکردنی سوورہتی (البقرہ) دا باسی ئہوہمان کرد کہ چون ہہندیکیان بوون بہ مہیموون و بہراز، وہ چون خوا لییان توورہ بووہ، وہ لہ سوورہتی (النساء) دا باسی زور لہ ہہلویستی جوولہ کہو نہ صرانیہکانمان کرد، بہتایبہتی جوولہ کہکان.

ئنجا خوا ﷺ باسی ہہلویستیکی دیکہیان دہکات، دہفرموی: ﴿ وَإِذَا جَاءُوكُمْ

قَالُوا أَمْنَا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِءِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴾، راناوی

(جاؤا) لہ ﴿ وَإِذَا جَاءُوكُمْ ﴾، ئایا تہنیا بو خواون کتیبہکان (جوولہ کہو

نه صرپانییه کان) ده چیته وه؟ یا خود بو سهرجه م کافران؟ ده گونجی بو سهرجه م کافره کان بجیته وه، نه وانهی به نیفاق و دوورووی له گهل مسولماناندا مامه له بیان کردوه، ده فهرموی: ﴿وَإِذَا جَاءُوكُمْ﴾، وه کاتیک هاتنه لاتان ﴿قَالُوا آمَنَّا﴾،

ده لئین: ئیمانمان هیئا، خوین به ئیماندارو مسولمان پیشاندهدن ﴿وَقَدْ دَخَلُوا

بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾، دیاره پیغه مبهر ﷺ و مسولمانان نه یانزانیوه، کی مسولمانه و کی راست دهکات؟! به لام خوا په نهانزانه، به لام دیاره پیغه مبهر ﷺ دواى نه وهی نایه تهاکانی بو دابه زیون به ته ئکید ناسیونی، ده فهرموی: ئا نه وانه به کوفره وه لیئان وه ژوررکه وتن، وه ههر به کوفریشه وه چوونه دهر، واته: هیچ گورانیا ن به سهردا نه هاتوه، که هاتنه ژورر کافر بوون، وه که چوونه دهریش ههر کافر بوون ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ﴾، وه خوا زانتره به وهی که ده یشارنه وه، واته: له خوی په نهانزان، په نهان نابن و ناشییرینه وه.

ئجنا باسی هه لویستیکی دیکه یان دهکات، ده فهرموی: ﴿وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسِرُّونَ

فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، نه مه نه وهی لیوره ده گیری، که سیاقه که هه مووی دهر بارهی جووله که وه نه صرپانییه کانه و نه و رایه واپیده چی به هیترتر بی، چونکه ده فهرموی: زوریکیان ده بینی خیرایی ده که ن له گوناح کردن و له دستدریژی کردن و له حهرام خوریدا، نه وه خراپترین کاره که ده یانکرد، خوی په روه ردگار نه وه دستدریژی و خراپه کاریانه، به خراپترین کرده وهی جووله که وه نه صرپانییه کان ناوزه دهکات.

ئجنا سهرزه نشتی زاناکان و بهرپرس و مشورور خوره کانیان دهکات و ده فهرموی:

﴿لَوْلَا يَنْهَاهُم الرِّبِّيُّونَ وَالْأَجْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْأَثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا

يَصْنَعُونَ﴾، (لَوْلَا) نه گهر چووه سهر (الفعل المضارع) مانای هاندان (تحضيض) ده گه یهنی، به لام نه گهر بجیته سهر (الفعل الماضي)، مانای سهرزه نشت (التوبيخ) ده گه یهنی، لیردها هانیان دهکات و ده فهرموی: ده بووایه مشورور خورو زاناکانیان

قەدەغەیان کردبان لە قەسەى خراپ و لە خواردنى هەرام، ئەو خراپترین شتیکیە کە دەیکەن بە کارامەیی و بە لێزانیی.

ئەجا دێتە سەر باسیکی دیکەى تاییەت بە جوولەگەکان و دەفەرموئ: ﴿ وَقَالَتْ

الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ﴾، جوولەگەکان گوئیان: خوا دەستی بەستراوە، مەبەستیان ئەو

بوو، کە خوا دەستی قووچاو و هیچ نابەخشی، ﴿ غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِعْنُوا يَمَا قَالُوا ﴾،

خواش دەفەرموئ: دەستیان ببەستری و نەفرینیان لى بى، بەهۆى ئەو قەسە و کە

کردیان، چونکە وانیە، ﴿ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ ﴾، بەلکو هەردوو دەستی پەروردگار

کراوەن، کە سێک ئەگەر زۆر بەخشندهبى دەلێن: بە هەردوو دەستان دەبەخشی،

مەبەست پێى ئەوێ، نەك مەبەست ئەو بە بى کە خوا دوو دەستی هەن، کە ئێمە

دوایی لە مەسەلە گەنگەکاندا زیاتر تیشکی دەخەینە سەر و باسی دەگەین، بەلکو

مەبەست ئەوێ، خوا زۆر بەخشندهبە، ﴿ يَنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ﴾، چۆنى بوئى ئاوا

دەبەخشی، ﴿ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴾، وە

زۆریکیان ئەوێ بۆ تۆ نێردراوەتە خوار لە پەروردگار تەو، هەر سەرکێشیی پێ

زیاد دەگەن، هەر کوفریان تیدا زیاد دەکات، ﴿ وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى

يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾، وە دژایەتی و رق و کینه مان خستۆتە نێوانیانەو، تاكو روژی قیامەت،

﴿ كَلَّمَا أَوقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَاها اللَّهُ ﴾، هەر کە ئاگریك هەلدهگیرسین، واتە:

دەیانەوئ شەپړێك هەلگیرسین (لە کوردەواریی خوێشان دەلێن: فلان کەس

ئاگری بن کایە، یان دەلێن: ئاگری شەپ هەلدهگیرسین)، خوا ئاگرەگەیان

دەکوژینیتەو، ﴿ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ﴾، وە دەیانەوئ خراپە لەسەر زەوی

بلاوبکەنەو، ﴿ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴾، خواش خراپەکارانی خوێشناوین، جا لە

کۆتاییدا دەفەرموی: ﴿ **وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ**

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَادْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴾، وە ئەگەر خاوەن کتێبه‌کان ئیمانیان هێناو پارێزیان کردبایه، خراپه‌کانمان لێ دەسپینه‌وه‌و ده‌شمانخستنه‌ چه‌ند باغیکی پرنازو نيعمه‌ته‌وه، ئەوه به نيسبەت دواړۆژه‌وه، ئەدی به نيسبەت دنياوه؟

دەفەرموی: ﴿ **وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا**

مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ ﴾، وە ئەگەر تەه‌وراتو ئینجیل و ئەوه‌ی له په‌روه‌رگارینه‌وه‌ بۆیان دابه‌زینراوه، ئیشیان پیکردباو به‌پێی ئەوه‌ به‌رپوه‌چووبان، له سه‌رووشیان‌وه‌ ده‌یانخواردو له بن پیشیان، واته: رزق و به‌ره‌گه‌تی عه‌رزو

ئاسمانمان بو‌ داده‌باراندن، ﴿ **مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ** ﴾، کۆمه‌لێکی ریکوپیکیان له‌نیو‌دا هه‌ن، که تێیان نه‌په‌راندوه‌و به‌زایه‌شیان نه‌داوه‌و خه‌تی نیوه‌راستیان گرتوه، به‌لام زۆربه‌یان خراپه‌ترین کرده‌وه ئەنجام ده‌دن.

چہند مہسہلہ یہ کی گرنگ

مہسہلہ یہ کہم: کہ دہفہ رموی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا نَخْذُوْا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ هُمْ رُحَمٰٓءُكُمْ مِثْلُكُمْ كَمَا كُنْتُمْ مِثْلَهُمْ يَوْمَ تَلْقَوْنَهُمْ يَخُوضُكُمْ بِالْمَآءِ كَمَا كُنْتُمْ يَوْمَ تَلْقَوْنَهُمْ ۗ وَنَحْنُ نَعْتَدُ الْمُجْرِمِيْنَ لَشَرَّ عَذَابٍ لَّا تُرَوَّاهُمْ ۗ وَنَحْنُ نَعْتَدُ الْمُؤْمِنِيْنَ لَآسَآءٍ مِّمَّا يَنْذَرُكَ ۗ وَتِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ۗ ﴾

وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اٰتَوْا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفٰرَ اَوْلِيَآءَ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۗ ﴿

نہم نایہ تہ موبارہ کہ چہند شتیکی لی ودرده گیرین:

۱/ دروست نیہ گائتہو یارییکہران بہ دین، بہ دؤست بگیریں، نابی مسولمانان دؤستایہ تیی و خوئہ ویستی و نزیکی یان لہ گہل ہبئی.

۲/ لہ قورئاندا تہنانت یہک وشہش زیاد نیہ، چونکہ خوی کاربہ جی قورئانی

بہ پیورہو تہرازو و ناردوہ، ﴿ اللّٰهُ الَّذِيْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ ۗ وَمَا يُدْرِيْكَ

لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيْبٌ ﴿۱۷﴾ الشوری، لیردہا دہفہ رموی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا

نَخْذُوْا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ هُمْ رُحَمٰٓءُكُمْ مِثْلُكُمْ كَمَا كُنْتُمْ مِثْلَهُمْ يَوْمَ تَلْقَوْنَهُمْ يَخُوضُكُمْ بِالْمَآءِ كَمَا كُنْتُمْ يَوْمَ تَلْقَوْنَهُمْ ۗ وَنَحْنُ نَعْتَدُ الْمُجْرِمِيْنَ لَآسَآءٍ مِّمَّا يَنْذَرُكَ ۗ وَتِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ۗ ﴾

گائتہ پیکراو، وہ (لعب)، واتہ: یاری و گہمہ، نایا جیاوازی نیہو دووانہ جیہہ؟

نیسان جاری وایہ گائتہ بہ شتیک دہکات بہ شیوہیہ کی پهنان، چونکہ

ہندیک لہ زانایان بہ تاییہ تی (راغب) دہلی: (الهُزْءُ: مَرْحٌ فِيْ خُفْيَةٍ)، واتہ:

گائتہ کردنیکی پهنانی، بہ لام یاری و گہمہ پیکردن دیارہ دہبی بہ ناشکرا بی،

کہ واتہ: چ ئەوانہ ی کہ بہ پهنانی و بہ پهنامہ کی بہ سووک تہ ماشای نیسلام

دہکن، وہ چ ئەوانہ ی بہ ناشکرا بی پیزی بہ رانبہر دہنوینن، دہشگونجی بلین:

گائتہ پیکردن ئەوہیہ کہ ہر بہ قسہ بی، بہ لام یاری پیکردن و گہمہ پیکردن

نہوہیہ کہ وہک لاساییکردنہوہ، یان حالہ تیکی کردہی بہ خوہیہوہ بگری.

۳/ پرساریکی دیکہ لیردہا دروست دہبی، خوا دہفہ رموی: ئەی ئەوانہ ی نیمانتان

ہیناوہ! ئەوانہ ی گائتہ بہ دینہ کتہان دہکن و گہمہو یاری پیدہکن، لہوانہ ی

پیش نیوہ کتیبیان پیدراوہو لہ کافرہکان بہ دؤست مہگرن، نایا کافرانیک کہ

گائتہو یاری بہ دینمان نہکن دروستہ بہ دؤست بگیریں؟ لہ وہ لامدا دہلیین:

نہ خیر، لہ نایہ تہ کہی پیشوودا خوا بہ گشتی فہرمووی و نہ گہر گالتہش بہ دینمان نہ کہن و یاریشی پینہ کہن، ہہر دروست نیہ، دؤستایہ تییان لہ گہل بکری، بہ لَام وہک گوتراوہ: (بعض الشراً هُون)، کہ سیئکہ ہہر کافر بی لہ مائی خوئی، دیارہ دؤستایہ تیکردنی ہہر قہدغہیہ، بہ لَام کہ سیئکہ ویرای کافر بوون گالتہش بہ ئیسلام بکاو بہ کہم تہ ماشا بکات، ئہوہ بہ تہئکید دؤستایہ تیی لہ گہل کردنی گوناہترہو پھیوہندیی لہ گہل گرتنی بہ شیوہیہک کہ شہرع ریگای نہدابی، قہدغہترہ.

۴/ دہربارہی ئہوہ کہ دہفہرموی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ئہمہ ئہوہ دہگہیہنی کہ ئیمان سہرچاوی تہقوایہ، واتہ پاریز لہ خوا بکہن، ئہ گہر ئیماندارن، کہ واتہ: کی پاریز لہ خوا دہکات؟ ئینسانی ئیماندار، بہ ئہندازہی ئہوہ کہ ئیمانمان ہہیہ، تہقوامان دہبی، پاشان ئہوہشی لیوہدہگیری کہ تہقوا بہ شیکی بریتیہ لہوہ کہ ئینسان دؤستایہ تیی نہبی لہ گہل دوژمنانی ئیسلامدا، چونکہ زور کہس بہ تاییہتی ئہلی تہصہووف وا لہ وشہی تہقوا حالی بوون، یان ئہوانہی جہخت لہ سہر عیبادہتی تاییہتی دہکن، وا لہ تہقوا حالی بوون، کہ ہہر لہ نیوان خوئتو خوادایہو، تہقوا پھیوہندیی بہ لایہنہ کؤمہ لایہ تییہکان و سیاسیہکانہوہ نیہ، بہ دواي چ بہرنامہیہک دہکوی ئازادی، گرنگ ئہوہیہ عیبادہتی شہخصییت ہہبی، مانای وایہ بہ تہقوای! بہ لَام ئہوہ نایہ تہ لیرہدا باسی ئہوہمان بو دہکاتو، ئہوہمان بو دہردہخات کہ لہراستییدا مروقی پاریزکار کہ سیئکہ کہین و بہین و دؤستایہ تیی لہ گہل دوژمنانی ئیسلام دا نہبی، ئہوہ پاریزکارہ، ہہروہا ئہوہ نایہ تہ ئہوہشی لیوہدہگیری، کہ ئینسان ئہ گہر بہ تہقوا بوو، لہ ناشہرعییان دوور دہبی، ئنجا ئہوہ ناشہرعییہ چ ئہوہ بی، کہ ئہوہ کہسانہی گالتہ بہ ئیسلام دہکن و بہ سووکی تہ ماشای دہکن، بہ دؤستیان بگری، چ ہہر شتیکی دیکہ بی.

مہسہلہی دووہم: کہ دہفہرموی: ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلِعِبًا

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، ئہم نایہ تہ موبارہک ش چہند شتیکی

لیوہدہگیری:

۱) وشهی ﴿ نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ ﴾، یانی: (أَذِّنْتُمْ لِلصَّلَاةِ) بانگتاندا بو نوپژئی، (نَادَيْتُمْ) یانی: (دعوتهم)، خه لکتان بانگ کرد، خه لکتان ناگادار کردهوه (وَأَذَّنَ بِالنَّاسِ)، واته: (أَعْلِمَ النَّاسَ) خه لک ناگادار بکهوه بهس لهم نایهتهدا باسی بانگ هاتوه، له گهل سوورهتی (الجمعة) که لهوی تایبهته به جومعهوه، دهفه رموی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹۱﴾، که نه وهش نیشانهی گه ورهیی رۆزی جومعهوه گرنگی کۆبوونهوهی مسولمانانه له رۆزی جومعهدها، به لام لیرهدها بهگشتی باسی بانگ دهکات، بانگ کردنی خه لک بو نوپژ.

۲) ﴿ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ﴾، نهو راناوی (ها)یه که بو (مؤنث) دهچپتهوه، هه نديک دهلین: مه بهست پپی نوپژه، چونکه دهفه رموی: ﴿ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا ﴾، واته: نزیکترین شتیک که باسکراوه، نوپژهو راناوهکه بو وی دهچپتهوه، دهسگونجی مه بهست بانگ بی، به لام نهوکاته: ﴿ اتَّخَذُوهَا ﴾، (أَيَّ اتَّخَذُوا الْمُنَادَاةَ)، نهو کاته بیژکه دهبی به (مؤنث) بگوتری، بوئهوهی له گه لی بگونجی.

۳) که دهفه رموی: ﴿ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴾، بویه گالتهو یاریی به دین دهکن، له بهرئهوهی نهوان کومه لیکي نهفامن، نه مه نهوهی لیورده گیری که ئینسانی نهفامو که ودهن و بی عهقل، گالته به پیروزییهکانی خه لکی دهکات، به تایبهت پیروزییهکی وهک نوپژ که ته وواترین بهرجهسته کهری بهندایهتی ئینسانه بو خوا، یاخود بانگ که شیعارو دروشمیکی یه کجار بهرزوه لهوه بهرزتر رهنگه له وجوددا نهبی، که ناوی خوا، وه حدانیهتی خوا، ئنجا رهوانه کراویتی پیغمبه، بانگ کردنی خه لک بو سهرفرازیی، وشه له وشهکانی بانگ گه ورهتر له بوون (وجود)دا نیه، که سیک گالته بهوه بکات، مانای وایه

زۆر بێعەقل و نەفامە، وە هەر بەگشتیش دیارە ئەمە ئەوەی لێوەردەگیرئ کە ئینسان نابئ گالتەو سووکایەتی بە پیرۆزییەکانی هیچ کەسێک بکات، لەو روودووە کە هەموو ئینسانێک رێز لێگیراوە، وەك خوا دەفەرموئ: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا

بَنِي آدَمَ ۝٧٠﴾ الإسراء، وە هەموو مەرفییکیش بیرووپایەکانی خۆی و پیرۆزییەکانی خۆی پئ لە خۆی گرنگترن و، ئامادەییە لە پیناویاندا سەری خۆی دابنئ، کەواتە: ئەگەر ئینسانەکە رێز لێگیراوبئ، دەبئ پیرۆزییەکانی زیاتر رێز لێگیراوبن، با تۆ پێشت هەلە بن، بەلام بپیرۆزییان بەرانبەر ناکەئ، بەو مانایە نا کە تۆ پیت راستن، بەلکو بەو واتایە کە تۆ دەتەوئ هەستی بەرانبەرەکەت بریندار نەکەئ، دیارە رێزگرتنیش لە بیرووپایەکانی خەلک، مانای پەخنە لێنەگرتن نیە، بە هەردوو دیوەکەیدا، چ مسوولمانان پەخنە لە نامسوولمانان بگرن، چ نامسوولمانان پەخنە لە مسوولمانان بگرن، ئەووە جیایە، وە سووکایەتی و بپیرۆزی و گالتە پیکردنیش جیایە.

بایک لە بارەئ بانک (آذان) و قامت کردنەو

زۆربەئ ئەو باسەم لە تەفسیری (القرطبي) وەرگرتووە^(١)، لەگەل هەندئ سەرچاوەئ دیکە کە ئاماژەیان پێدەدەم:

(١) مانای وشەئ (النِّدَاءُ):

دەلئ: (النِّدَاءُ: الدُّعَاءُ بِرُفْعِ الصَّوْتِ، وَنَادَاةُ مُنَادَاةٍ وَنِدَاءٌ: أَي صَاحٍ بِهِ)، (نِدَاءٌ)، واتە: بانگ کردن بە دەنگی بەرز، وە لە زمانی عەرەبیدا دەلئ: (وَنَادَاةُ مُنَادَاةٍ وَنِدَاءٌ) یانی هاواری کردئ و بە دەنگی بەرز بانگی کرد.

(١) الجامع لأحكام القرآن: ج٦، ص١٩٦، ٢٠٥.

٢) قسەى زانایان دەربارەى بانگ:

(قُرْطُبِي) دەلى: (قَالَ الْعُلَمَاءُ: وَلَمْ يَكُنْ الْأَذَانُ بِمَكَّةَ قَبْلَ الْهَجْرَةِ، وَإِنَّمَا كَانُوا يُنَادُونَ "الصَّلَاةَ جَامِعَةً" فَلَمَّا هَاجَرَ النَّبِيُّ ﷺ وَصُرِفَتِ الْقِبْلَةُ إِلَى الْكَعْبَةِ أَمَرَ بِالْأَذَانِ، وَبَقِيَ "الصَّلَاةُ جَامِعَةً" لِلأَمْرِ يَعْرِضُ)، واتە: زانایان گوتووینانە: لە مەككە بانگ نەبوو پێش كۆچکردن، بەلكو ئیشیك كە دەهاتە پێش (پېویست دەبوو مسوولمانانی بو كۆبكریتەوه) ئەوه دروشمیان بوو: (الصَّلَاةُ جَامِعَةً) نوێژ كۆكەرەوهیە، (ئەوه دروشمیکیان بوو، مەرج نیە كاتى نوێژیش بووبی، كاتى نوێژیش نەبووبی هەر وایان كردو، نوێژ كۆتان دەكاتەوه، واتە: كارێك هاتۆتە پێش پېویستە كۆببنەوه)، كاتێك پێغەمبەر ﷺ كۆچى كرد بو مەدینەو پرووگە (قبلة) لە (بيت المقدس) هوه گۆرا بو كەعبە (لە سالى دووهمى كۆچیدا) لەو كاتەدا فەرمان بە بانگ كرا، وه وشەى (الصَّلَاةُ جَامِعَةً) بانگ هەر مايهوه، بو ئیشیك دەهاتە پێش.

وه بانگ لە چەند رپیهكەوه تەشریح كراوه، جارێ ئەوه نایەتەكە باسى دەكات، كەواتە: بانگ لە قورئاندا باسى كراوه.

وه پێغەمبەرى خوا ﷺ دەقى بانگی فیری (أَبُو مَحْدُوْرَةَ) كردو، وهك لە (صَحِيح مُسْلِم) دا هاتو، وه لە (صَحِيح ابْنُ مَاجَه) دا هاتو شێخ ئەلبانی بە صەحیحى داناوه.

وه هەر کامیك لە عەبدووللای كورێ زەید، و عومەرى كورێ خەتتابیش خوا لییان رازی بى، وهك دواى ئاماژە بە فەرموودەكە دەكەین، لە خەودا خەونیان بینيوه بە بانگەوه، وه چوون بو پێغەمبەرى خویان ﷺ گێراوتەوه، بەو شێوه بانگەى كە ئیستا هەیه، بەلام زانایان دەلین: ئەوه مانای ئەوه نیە تەنیا لە رپى خەونەوه، كە هاوولان بینویانە، وهك عەبدووللای كورێ زەیدو عومەرى كورێ خەتتاب خوا لییان رازی بى، تەنیا لەو رپیهوه بانگ دانرابى، بەلكو پێغەمبەرى خوا ﷺ دەگونجى وپرای خەونى ئەو هاوولە بەرپزانە، بوخۆشى بە وهحیش خوای پەروەردگار پێی راگەیاندى.

۳) حوکمی بانگو قامت:

زانایان راجیایی یان ہہیہ لہ بارہی حوکمی بانگو قامتہوہ:

ا/ ہہندیکیان دلین: ہہردوویان پیویستی تاییہت (فَرَضَ الْعَيْنِ) ، واتہ:
ہہر مسولمانیک نوپڑی فہرزی کرد، دہبی بانگی بو بداو قامتہتیشی بو
بکات.

ب/ وہ ہہندیکیان دلین: ہہردوویان پیویستی گشتی (فَرَضَ الْكِفَايَةَ).

ج/ وہ ہہندیکیان دلین: ہہردوویان سوننہتن.

د/ وہ ہہیہ دلین: بانگ فہرزه، بہلام قامتہ سوننہتہ.

ه/ وہ ہہیشہ دلین: ہہردوویان فہرزی کیفایہن، یان یہکیکیان فہرزی
کیفایہیہو ئہوی دیکہ فہرزی عہینہ، یان بہ پیچہوانہوہ ... ، چہند رایہک
ہہن لہوبارہوہ.

بہلام بہپیئہ ئہو دہقانہی کہ دوایی نامازہیان پیدہکین، رای راست ئہوہیہ کہ
بہلای کہمہوہ بانگو قامتہ فہرزی کیفایہن، ئہگہر ہی عہینیش نہبن، با
تہماشای ئہو چہند دہقہ بکہین:

یہکہم: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُغَيِّرُ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ
وَكَانَ يَسْتَمِعُ الْأَذَانَ فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا أَمْسَكَ وَإِلَّا أَغَارَ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم:
(۸۴۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۶۳۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۶۱۸)}، واتہ: ئہنہسی کوری
مالیک خوا لپی رازی بی، دلین: پیغہمبہری خوا ﷺ عادتہی وابوو ہیرسی
دہکردہ سہر دوژمنیک (کہ لہگہئی لہ حالہتی جہنگ دابوو) لہ کاتی
بہرہبہیاندا، ئہگہر گوپی لہ بانگ بووایہ ہیرسی نہدہکردو، دہستی
دہگرتہوہ، بہلام ئہگہر گوپی لہ بانگ نہبووایہ، ہیرسی دہکرد. واتہ: ئہگہر
گوپی لہ بانگ بووایہ، ئہوہی دہگہیاندا کہ دیارہ ئہوانہ مسولمانن، کہواتہ:
بانگ شیعاری مسولمانہتیہ، وہ ئہگہر گوپشی لی نہبووایہ، دیارہ
نامسولمان بوون.

دوودم: ﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِمَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ وَابْنِ عَمٍّ لَهُ: (إِذَا كُنْتُمْ فِي سَفَرٍ فَأَذِّنَا ثُمَّ أَقِيمَا وَلْيُؤَمِّكُمَا أَكْبْرُكُمَا) ﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۳۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۵۳۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۰۵) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۶۳۴)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۲۱۲۸) }، واته: پیغهمبهری خوا ﷺ به مالیکی کوری حویریت و ناموزایه‌کی نهوی فهرموو: نه‌گهر پیگه‌وه له سه‌فه‌ری بوون بانگ بدن، وه قامه‌تیش بکن، وه با کامه‌تان به تهمه‌نتره پیشنوئیریتان بو بکات، واته: با یه‌کیکتان ببیته نیمامو یه‌کیکتان ببیته مه‌نمووم.

(إِبْنُ الْمُنْذِرِ)، ده‌لی: (فَالْأَذَانُ وَالْإِقَامَةُ وَاجِبَانِ عَلَى كُلِّ جَمَاعَةٍ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ، لِأَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَ بِالْأَذَانِ وَأَمْرُهُ عَلَى الْوَجُوبِ)، نه‌وه (قرطبی) له (ابن المنذر) ده‌وی دینئ، که زانیه‌کی گه‌وره‌ی خاوه‌ن رای تایبته به‌خوی بووه، هه‌ندیکیش ده‌لین: له چوار چیوه‌ی مه‌زه‌به‌ی شافیعی دا بووه، به‌لام واپیده‌جئ زور رای تایبته‌ی هه‌بووین، واته: (اجتهاد) ی‌کردوه، ده‌لی: بانگدان و قامه‌تکردن فه‌رزن له‌سه‌ر هه‌ر کومه‌لیک له مسولمانان نیشته‌جئ بن، یان ری‌بوار بن، چونکه پیغهمبهری خوا ﷺ فه‌رمانی کرده به بانگ (هه‌روه‌ها به قامه‌تیش) وه فه‌رمان کردنی نه‌ویش پیویست بوون ده‌گه‌یه‌نی.

(أبو عمر) واته: (إِبْنُ الصَّلَاحِ الشَّهْرَزُورِي) ده‌لی: (وَأَتَّقَ الشَّافِعِي وَأَبُو حَنِيْفَةَ وَأَصْحَابَهُمَا وَالثَّوْرِي وَأَحْمَدَ وَإِسْحَاقَ وَأَبُو ثَوْرٍ وَالتَّطْبَرِي عَلَى أَنَّ الْمُسَافِرَ إِذَا تَرَكَ الْأَذَانَ عَامِدًا أَوْ نَاسِيًا أَجْزَأَتْهُ صَلَاتُهُ؛ وَكَذَلِكَ لَوْ تَرَكَ الْإِقَامَةَ عِنْدَهُمْ، وَهُمْ أَشَدَّ كَرَاهَةً لِتَرْكِهِ الْإِقَامَةَ)^(۱)، واته: شافیعی و نه‌بو حه‌نیفه‌و هاوه‌له‌کانیان، وه ته‌وری و نیسحاق و نه‌بو ته‌ورو طه‌به‌ری په‌حمه‌تی خوا له هه‌موویان بی، له‌سه‌ر نه‌وه ریگه‌وتوون که بابای ری‌بوار نه‌گهر بانگی نه‌دا به‌ئه‌نقه‌ست، یان له‌بیری چوو، نوئزه‌که‌ی هه‌ر به‌رده‌که‌وی، (به‌لام دیاره له‌سه‌ر رای نه‌وانه‌ی که ده‌لین فه‌رزن، گونا‌ه‌بار بووه، وه له‌سه‌ر رای نه‌وانه‌ی که ده‌لین: سونه‌ته، خیریکی له‌ده‌ست چوو)، وه هه‌روه‌ها نه‌گهر قامه‌تیش

نهکات بو نوپژدهکەى، له‌ه‌لای ئەوان، نوپژدهکەى هەر دروسته، به‌لام قامهت نه‌کردنه‌که‌یان پیناخوشره له بانگ نه‌دانه‌که.

٤) چۆنیه‌تى بانگدان و چۆنیه‌تى قامهت کردن:

دیاره بانگی زۆرینه‌ى زۆرى مسوولمانان ئەوانه‌ى له‌سه‌ر راسته شه‌قامى پینغه‌مبه‌رى خوا ﷺ و هاوه‌لانى سه‌رپاستن خوا لییان رازى بى، به‌و شیوه بووه که ئیستا هه‌یه، ئیدى بانگی دیکه‌ى خه‌لكى لادهر و لاری، زۆر ئیعتیبارى پى ناکرئ، ئنجا زۆربه‌ى خه‌لك واده‌زانن هەر یه‌ك شیوه بانگ هه‌یه، به‌لام دیاره وانیه. وه ئەو شیوه بانگه‌ى ئیستا باوه له جیهانى ئیسلامیدا ئاوايه:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ	اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ	أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ	حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ
حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ	حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ
اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ	
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	

ئهمه له فه‌رمووده‌که‌ى (أبى مَحْذُورَة) دا هاتوه که (مسلم وأبو داود والنسائي وابن ماجه) هیناویانه‌وه ئەلبانیس له (صحيح سنن النسائي) دا به‌ سه‌حیحى داناه، که به‌و شیوه‌یه پینغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بانگی فی‌رى (أبى مَحْذُورَة) کردوه.

جا ئەو چۆنیه‌تى بانگ فی‌رکردنه، به‌سه‌ره‌تییكى له‌گه‌ل دایه، که له ته‌فسیره‌کاندا هاتوه، گپ‌رانه‌وه‌ى خراپ نیه:

(أبى مَحْذُورَة) یه‌گێك بووه له مونا‌فیه‌که‌كان، (ده‌لى: ئیمه‌ کۆمه‌لیك بووین کاتیك له جه‌نگى ته‌بووك ده‌گه‌رینه‌وه، دانیش‌ت‌بووین گالته‌مان به بانگ

دەکرد، کاتێک بانگ بیژی پیغمبەر ﷺ بانگی دەدا، نێمەش لاساییمان دەکردەووە گالتهمان پێدەکرد، دەئێ: من یەکیەک بووم لە گالته پیکەرەکان، وە من بەتایبەتی زیاد دەنگم پێ بەرز کردەووە، پیغمبەر ﷺ بانگی کردین، فەرمووی: کامەتان بوو کە دەنگی لە هەمووتان بەرزتر بوو؟ دەئێ: هاوئەکانم ئاماژەیان بۆ من کرد، گوتمان: فلان کەس بوو، بۆخۆشم گوتم: بەئێ من بووم، دەنگم لە هەموویان بەرزتر بوو، (دیاره مەترسیی هەبوو پیغمبەر ﷺ لێی توورە بێ)، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: وەرە پێش، منیش لێی چوومە پێش، دەستیکی بە نیو چەوانم داھینا تا گەیشتە سەر نیوکم و دوای بۆ کردم، ئنجا فەرمووی: ئەو وشانە پێت دەئێم وەک من بیانلیو، گوتم: بەئێ، ئیدی ئەو وشانە بانگی پێگوتم، دواي ئەووی لێبوومەو، (أَبِي مَحْدُورَةَ بەناوبانگ بوو بانگ بیژیکی دیار بوو)، سویند بە خوا کە چوومە لای پیغمبەر ﷺ هیچ کەس نەبوو هیندەوی وی بیبوغزینم، وە ئەمری هیچ کەسیشم لە ئەمری وی پێ ناخۆشتر نەبوو، کە پێی فەرمووم بیانلیو، بەلام کە بانگەکەم تەواکردو دەستی بەسەرداھینام، هیچ کەس نەبوو هیندەوی پیغمبەر ﷺ خۆشم بووی، وە بانگیشم زۆر زۆر خۆشویست)، (دیاره دواي (أَبِي مَحْدُورَةَ) بۆتە بانگدەری رەسمیی، کە بیگومان ئەوەش بەرەکەتی خوابوو، بەلام بیگومان رەوشت و خووی بەرزو سینگ فراوانیی پیغمبەریش هۆکاری سەرەکی بوو.

دەربارە (إقامة)ش کە لە کوردەواریی خۆماندا دەئێین: قامەت، وە مانای وشەکە (هەئساندەپێ)یە، ئەسلی خۆی واتە: ئەو نوێژە ئەهلی جەماعەت هەئسینێ بۆ نوێژو نوێژەکە بەرپا بکەن، (إقامة)ش ئەووی کە باوہ ئاویە:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ	حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ
قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ	قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

دیاره وشهکانی بانگ، مانای زور زور گهورهیان ههیه، وه دروشمی ههره گهورهی ئیسلامن، خوای بهرز، وه پیغهمبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به بهلاش و بی حکمهت نیه، نهو وشه گهورانیهیان کردوه به دروشم و بانگ بو مسوئلمانان، که نهوه تایبهته به مسوئلمانانهوهو هیچ خاوهن دین و بهرنامهیهکی دیکه شتی وایان نیه، رۆژی پیچ جاران نهو وشه گهورانیه بگوترین، وه شیعیاری کوکردنهوهی مسوئلمانان بن، بو شتییک که گهورهترین شته له دینهکهیاندا که نوپژه، مانای وشهکان بهم شیوهیه:

(اللَّهُ أَكْبَرُ)، واته: خوا گهورهتره، بهو واتایه نا له فلان شتو له فلان شت! خوا گهورهتره به موتلهقی، ههرچی تو به دل و میشکت دادی، خوا گهورهتره، به ههموو شیوهکانی گهورهیی خوا گهورهتره، بهو شیوهیه که بو خوا شایستهیه، نهک گهورهیههکت به میشکی دابی که لهگهل بئوینهیی خوای پهروهردگاردا نهگونجی، چوار جار نهوه دووباره دهپیتهوه.

(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، واته: شایهیدی ددهم که جگه له خوا هیچ پهراستراونین، نهک بیجگه له خوا هیچ خوانین، که بهداخهوه من گویم له وتاریبزهکانیش دهبی، گویم له بانگخوازهکانیش دهبی، جیاوازی نیوان (إِلَه) و (اللَّهُ) دا ناکهن، دهلین: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، واته: بیجگه له خوا هیچ خوا نین! نهخیر، وانیه، چونکه پهراستراو (إِلَه) جیایهو خوا (اللَّهُ) جیایه، نهه پرستهیه واته: بیجگه له خوا هیچ پهراستراو نین، چونکه بتپهراستهکانیش نکوئلییان لهوهدا نهکردوه، که یهک خوا ههیه بهمانای بهدیهینهرو پهروهردگارو خاوهن، وهک خوا دهفهرموی: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنَّ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ فَنَنْ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾

العنکرت، واته: ئینکارییان نهکردوه، لهوهدا که تهنیا خوا بهدیهینهرو پهروهردگار، بهلام ئایا له چیدا به ههله داچوون؟ لهوهدا که غهیری

خوایان په‌رستوه، بویه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، واته: هیچ په‌رستراوی به هه‌ق نین، جگه له خوای به‌رزو مه‌زن و بی‌وینه.

(أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، شایه‌دیی ددهم که موحه‌مه‌د په‌وانه‌کراوی خوایه.

(حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ)، (حَيَّ) بۆ تاک و دووان و گوو هه‌مووان ده‌بی، واته: وهرن بۆ نوپژ.

(حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ)، وهرن بۆ سه‌رفرازی.

(اللَّهُ أَكْبَرُ)، خوا گه‌وره‌تره.

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، هیچ په‌رستراویک نیه (به هه‌ق) جگه له خوا ﷻ.

قامه‌تیش نه‌وه دیاره، ته‌نها: (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ) یانی: نوپژ به‌رپابوو، نوپژ به‌رپابوو.

ننجا فه‌رمووده‌که‌ی عه‌بدوئلا‌ی کوری زه‌ید که دیته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌رو ﷺ بوی ده‌گپ‌ریته‌وه، که به‌و شی‌وه‌یه خه‌ونی بینیه‌وه، له خه‌ونه‌که‌یدا یه‌کیک ده‌لی: با وه‌ک هی جووله‌که‌کان بانگ بکه‌ین، یه‌کیکی دیکه ده‌لی: با وه‌ک نه‌صرانییه‌کان (ناقووس) به‌کار‌بینین، دوا‌یی ده‌لی: پپیان گوتم: نه‌و وشانه‌ بلی، وه‌ که ده‌چی بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌ویش پیی ده‌فه‌رموی: (أَلْقِهِ عَلَى بِلَالٍ، فَإِنَّهُ أُنْدَى مِنْكَ صَوْتًا) نه‌و وشانه‌ فی‌ری بیلال بکه، با بیلال بیانلی، نه‌و ده‌نگی له تو خوش‌تره.

زانایان ده‌لین: نه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که کی ده‌نگی خوشه نه‌و بانگ بدات، نه‌و شی‌عارو دروشمه به‌رزه، ده‌بی به‌ ده‌نگیکی زور زولال و خوش و کاریگه‌ر رابگه‌یه‌نری.

ه) چه‌ند ئاگاداری یه‌ک ده‌رباره‌ی بانگو قامه‌ت:

یه‌ک: هه‌ندی‌ک له زانایان ده‌لین: بانگو قامه‌ت هه‌ردووکیان چوار (اللَّهُ أَكْبَرُ) یان له پی‌شه‌وه‌یه، واته: نه‌ک قامه‌ت دوو (اللَّهُ أَكْبَرُ) بی، که ئیستا

ئیمہ وادہگہین، ئہوہ حہنہ فیہہ کان رایان وایہ، وہ رایان وایہ شایہ تمانہ کانیش دوو دووبن، واتہ: وہک چؤن لہ بانگدا دوو دوون، لہ قامہ تیشدا دوو دووبن، وہ ئہبو حہنیفہ و ہاوہ لہکانی و ثہوری و حہسہنی کورپی حہیی رایان وایہ، کہ (ترجیع) لہ بانگدا سوننہت نیہ.

(ترجیع)، چییہ؟ ئہوہیہ کہ شایہ تمانہ کان بہر لہوہی بانگیژ بہ دہنگی بہرز بیانلی، بہ دہنگی نزم بیانلی، دواپی بہ دہنگی بہرز بیانلی، یاخود دووجار بیانلیتہوہ، (ترجیع)، واتہ: گپرانہوہ.

دوو: مالیک دہلی: تہنیا یہک جار (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ) دہگوتری لہ قامہ تید، بہلام زانایانی دیکہ ہہموو رایان وایہ کہ نہخیر دہبی دووجار بگوتری.

سی: مالیک و ثہوری و لہیث و شافیعی لہ قسہی قہدیمی دا دہلین: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) لہ نویژی بہیانی دا کہ (تثویب) ی پی دہلین، سوننہتہ بگوتری، بہلام ئہبو حہنیفہ، وہ شافیعی لہ قسہی تازہی دا کہ لہ میسر گوتوویہتی دہلین (تثویب)، واتہ: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) سوننہت نیہ، دیارہ رای زورینہ ئہوہیہ کہ سوننہتہ، بہلام لہ ہہردوو فہرموودہکہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ)، و (أَبِي مَحْذُورَةَ) دا (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) لہ بانگی بہیانیدا ہہیہ.

چوار: زانایان یہکدہنگن کہ ہہتا کاتی بانگ نہبی، دروست نیہ بانگ بدری، جگہ لہ نویژی بہیانی، وہ نویژی بہیانی پیش کاتی ہاتنی نویژیش دروستہ بانگ بدری، بو ناگادار کردنہوہی مسولمانان، وہک لہم فہرموودہیہدا دیارہ پیغہ مہہری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فہرموویہتی: ﴿إِنَّ بِلَالًا يُؤَدِّنُ بَلِيلَ فَاكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُؤَدِّنَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۴۵۱)، وَالْبَخَارِيُّ بَرَقَم: (۶۳۳، ۶۲۳)، وَالْتَرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۲۰۳)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۶۳۷)، وَابْنُ حِبَّانٍ بَرَقَم: (۳۴۷۱) عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، واتہ: بیگومان بیلال بہ شہو بانگ دہدا (واتہ: شہو دہمین کہ بانگ دہدات) بویہ ئہگہر گویتان لہ بانگی بیلال بوو، جارئی لہسہر خواردن و خواردنہوہ بہردہوام بن، ہہتا ئیبو ئومی مہکتوم (واتہ: عہدوللای کوری ئومی مہکتوم خوا لییان

پازی بی) بانگ دهلی، (که دواى نهوہى که شه بهقى بهیان دهات، نهو بانگ دهلی).

پینج: نهبو عومه، واته: (ابنُ الصلاح الشَّهْرَزُورِي) وَهَكَذَا (قُرْطُبِي) لِيِيَهْ وَه هِيَاوَه، دهلی: (ذَهَبَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ وَإِسْحَاقُ بْنُ رَاهُوِيَةَ وَدَاوُدُ بْنُ عَلِيٍّ وَمُحَمَّدُ بْنُ جَرِيرِ الطَّبْرِيِّ إِلَى إِجَازَةِ الْقَوْلِ بِكُلِّ مَا رُوِيَ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَحَمَلُوهُ عَلَى الْإِبَاحَةِ وَالْتَّخْيِيرِ، قَالُوا: كُلُّ ذَلِكَ جَائِزٌ لِأَنَّهُ قَدْ ثَبَتَ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ جَمِيعُ ذَلِكَ، وَعَمِلَ بِهِ أَصْحَابُهُ فَمَنْ شَاءَ، قَالَ اللَّهُ أَكْبَرَ مَرَّتَيْنِ فِي أَوَّلِ الْأَذَانِ، وَمَنْ شَاءَ قَالَ ذَلِكَ أَرْبَعًا، وَمَنْ شَاءَ رَجَعَ فِي أَذَانِهِ، وَمَنْ شَاءَ لَمْ يُرْجَعْ، وَمَنْ شَاءَ تَنَى الْإِقَامَةَ، وَمَنْ شَاءَ أَفْرَدَهَا، إِلَّا قَوْلَهُ: "قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ" فَإِنَّ ذَلِكَ مَرَّتَانِ مَرَّتَانِ عَلَى كُلِّ حَالٍ (۱) (۱)، واته: ئيبينو سه لآحي شاره زوورى ره حمه تي خواى لى بى دهلی: (أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ وَإِسْحَاقُ بْنُ رَاهُوِيَةَ وَدَاوُدُ بْنُ عَلِيٍّ وَمُحَمَّدُ بْنُ جَرِيرِ الطَّبْرِيِّ) دهلین: هه موو نهو شيوازانه ی بانگو قامهت که له پیغه مبه ر ﷺ گيردراونه وه دروسته، به هه ر کاميکيان بانگ بدری، يان قامهت بکری، چونکه مادام هه موويان رهوان، سه ر پشکبوونيان تيدايه، {که واته: مه سه له که نه وه نيه نهو هاوه له به ريزانه که به لای که مه وه بو زياتر له نو (۹) سال گو ييان لي بو وه که بانگ دراوه و قامهت کراوه، نه يان زانيبی چون بوون؟! نا، به لام وادياره به مؤلته تي پیغه مبه ر ﷺ به چهند شيويه ک بانگ دراوه، به چهند شيويه کيش قامهت کراوه.

بويه ش شيوه کان هه، تا کو ری بو مسولمانان فراوان بی، وه که له زور شتي دیکه ش دا پیغه مبه ر ﷺ وایکرده بو وینه: چهند جوړه ته حياياتيکی خویندوه، چهند جوړه (استفتاح) یکی خویندوه، وه چهند جوړه زيکریکی رکووع و سه جده هه { نجا دهلی: نه وانه هه موويان له هاوه لان گيردراونه وه هاوه لانيش کاريان پیکردوون، بويه که سيک بيه وى با له سه ر هتای بانگدا دوو (اللَّهُ أَكْبَرُ) ان بکات، وه نهوہى دهيه وى با چوار (اللَّهُ أَكْبَرُ) ان بکات (وهک

ئیسٹا باوہ)، وہ کہسیک بیہوی با بہ (ترجیع) بانگ بدات، ئہوی ناشیہوی با بہ (ترجیع) بانگ نہدا، وہ کہسیک بیہوی با (اللہ اَکْبَرُ) قامہتیش دوو دوو بن و دتوانی شایہ تمانہ کان یہک بن، جگہ لہ (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ) ئہوہ دہبی ہر دوو جار بی، بہ پیی رای زوربہی زانایان، جگہ لہ رای ئیمام مالیک.

۶) وہ لامدانہوی بانگی:

ئہوہ سوننہ تیگہ کہ زور لہ مسولمانان فہراموشیان کردوہ، بہ لام سوننہ تیگی زور گہورہیہو، پیغہ مہبر ﷺ زور گرنگی پیداوہ، وک لہم فہرموودہیہدا ہاتوہ، پیغہ مہبری خوا ﷺ دہفہرموی: ﴿إِذَا قَالَ الْمُؤَدِّنُ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، قَالَ أَحَدُكُمْ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۸۴۸)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۵۲۷)، وَأَبْنُ حَبَّانَ بِرَقْمٍ: (۱۶۸۵) عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتہ: ئہگہر بانگدہر گوتی: (اللہ اَکْبَرُ، اللہ اَکْبَرُ، اللہ اَکْبَرُ)، یہکیک لہ ئیوہش وک وی گوتی: (اللہ اَکْبَرُ، اللہ اَکْبَرُ) دویی بانگدہر گوتی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ئہویش وک ئہو شایہ تمانی ہیئا، دویی گوتی: (أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، ئہویش وک ئہوی گوتہوہ، دویی کہ بانگدہر گوتی: (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ) ئہویش گوتی: (لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، دویی گوتی: (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ)، ئہویش گوتی: (لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، دویی بانگدہر گوتی: (اللہ اَکْبَرُ، اللہ اَکْبَرُ) ئہویش وایگوت، دویی بانگدہر گوتی: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ئہویش وایگوت، ئہو وشانہی بہ دل گوتن، دہچیتہ بہہشت.

لہ فہرموودہیہکی دیکہدا پیغہ مہبری خوا ﷺ دہفہرموی: ﴿مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَدِّنَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيَ بِاللَّهِ رِيًّا، وَيُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَيَا إِسْلَامَ دِينًا، غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ﴾

{أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۸۴۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۵۲۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۱۰)،
وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۶۷۸)، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضي الله عنه، (دوای ئه وهی که بانگ
دهدرئو، وهلام ددهرئته وه، با وانہ زانرئ تیگده گیرئ، وهلامی بانگ له گهل بانگ
دهدرئته وه، بهلام دوای ئه وهی وهلامی بانگ تهواو بوو، ئنجا ئه و دوعايه
دهکرئ)، واتہ: ہەر کہ سَيِّكَ گوئی له بانگ بیژ بوو کہ بانگیدا، وه گوئی: (أَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ)، واتہ: شایه دیی ددهم کہ بیجگه له خوا
هیچ په رستراوی به ههق نین (وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)، واتہ: وه شایه دیی
ددهم کہ موحه ممد بهندهی خواو رهوانه کراوی خوايه، وه پاشان گوئی:
(رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُضِرَ لَهُ ذَنْبُهُ)، واتہ: رازیم
به په روهردگارئیی خوا، وه رازیم به پیغه مبه رایه تی موحه ممد له لایه ن
خواوه، وه رازیم کہ ئیسلام بهرنامه م بی، ہەر کہ سَيِّكَ (به دل) ئه وه بلئ:
ئه وه هه رچی گوناھی پیشوویه تی دهوردرئو دهورئته وه، سوننه ته کاتیک
ئینسان گوئی له بانگ دهبئ ئه و دوعايه بخوئنی.

۷) پاداشتی بانگو پایه ی بانگ بیژان:

بانگدان عباده تیکی زور گه ورهیه، به پیی ئه م دهقانه:

أ- ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ أَدْبَرَ
الشَّيْطَانُ وَلَهُ ضُرَاطٌ حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّأْذِينَ) ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ:
(۶۰۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۸۵۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۵۱۶)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۲۵۳)،
وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۱۶۶۳)}، واتہ: ئه بو هورپه ره خوا لیی رازی بی دهلی:
پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: کاتیک بانگ دهرئ بو نوئز، شهیتان
راده کاو پشت دهکاته وه، (با) لی دهبئته وه، تاکو گوئی له بانگه که نه بی،
(به دهنگی بهرز بای لی بهرده بی).

ب- ﴿عَنْ مُعَاوِيَةَ رضي الله عنه سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (الْمُؤَدِّثُونَ أَطْوَلُ النَّاسِ
أَعْنَاقًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۶۹۰۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۸۵۰)،
وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْمٍ: (۷۲۵)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۱۶۶۹)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ

الإيمان) برقم: (٣٠٥١)) واتە: موعاویە خوا لێی رازی بێ دەلێ: گویم لیبوو پیغەمبەری خوا ﷺ دەیفەرموو: بانگیژان لە هەموو کەس لە رۆژی قیامت گەردنیان بەرزترە، (جا گەردنی رۆڵەتیان بەرز دەبێ، یان مەبەست پێی ئەوێهە پایەیان بەرزە)، بەپراستی ئەوانەى ئەو دروشم و شیعارە بە گوێی مسوولماناندا دەدەن لە قیامت سەربەرز و، ئەگەر مەبەست پێ گەردن بەرزیش بێ، مەبەست جوانی قەدو قیافەکیان.

ج- ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: (لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَدِّنِ جِنٌّ، وَلَا إِنْسٌ، وَلَا شَيْءٌ، إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (١١٤١١)، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ بَرْقَم: (٩٩٣)، وَالْبُخَارِيُّ بَرْقَم: (٦٠٩)، وَالنَّسَائِيُّ بَرْقَم: (٦٤٤)، وَابْنُ مَاجَةَ بَرْقَم: (٧٢٣)، وَابْنُ حِبَانَ بَرْقَم: (١٦٦١)}، واتە: ئەبو سەعیدی خودری خوا لێی رازی بێ دەلێ: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: دەنگی بانگیژ نابیستی، جن و ئادەمیزادو، هیچ شتێک، (واتە: وەکو ئازەل و ژیاندارانی دیکەش) مەگەر رۆژی قیامتێ شایەدی بۆ دەدەن.

د- ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: (مَنْ أَدَّنَ ثَنَّتِي عَشْرَةَ سَنَةً، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَكُتِبَ لَهُ بِتَأْذِينِهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ سِتُّونَ حَسَنَةً، وَلِكُلِّ إِقَامَةٍ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً)﴾ {أَخْرَجَهُ وَابْنُ مَاجَةَ بَرْقَم: (٧٢٨)، وَالْبَزَّازِيُّ بَرْقَم: (٥٩٣٣)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ)}، واتە: ئیبنو عومەر خوا لێی رازی بێ، دەلێ: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: هەر کەسێک دوازدە سالان بانگ بلی، (وێ قامەتیش بکات) بەهەشتی بۆ پێویست دەبێ، وە بە هەر بانگیک کە هەموو رۆژێک دەیدات، شەست (٦٠) چاکەى بۆ دەنوسری، وە بە هەر ئیقامەیهکیش کە دەیخوینى، سى (٣٠) چاکەى بۆ دەنوسری.

٨) ئایا کرێ وەرگرتن لە بەرانبەر بانگی پێژی دا دروستە؟

زانایان لەو بارەوێ راجیایان هەیه، دوو فەرمووده دینینەوێ لهو بارەوێ:

یهکەم: ﴿عَنْ عُمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ مِنْ آخِرِ مَا عَاهَدَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ اتَّخِذَ مُؤَدِّنًا لَا يَأْخُذُ عَلَيَّ أَذَانَهُ أَجْرًا)﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرْقَم:

(٥٣١)، وَالْتَّرْمِذِيُّ بِرَقَمٍ: (٢٠٩)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقَمٍ: (٦٧١) قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صحیح}، واتە: عوسمانی کوری ئەبی عاص خوا لیبی رازی بی گوتووێهتی: دوایین شتیک که پیغەمبەری خوا ﷺ بە منی راگەیاندا، فەرمانی پیکردم، که هیچ بانگبێژیک نەگرم، که لە بەرانبەر بانگدانەکهیدا کرێ وەرگیری، کهواتە: بە پێی ئەم فەرمايشته بی، دروست نیه کرێ لە بەرانبەر بانگدان دا وەرگیری.

دووهم: بەلام لە فەرموودهکە (أَبِي مَحْدُوْرَةَ) دا که پیشتر هینامان، لە کۆتایی فەرموودهکەدا دەلی: ﴿ثُمَّ دَعَانِي حِينَ قَضَيْتُ التَّأْذِينَ، فَأَعْطَانِي صُرَّةً فِيهَا شَيْءٌ مِنْ فِضَّةٍ﴾، واتە: دواى ئەوهی که بانگەکەم گوت (دیاره کاتی نوێژ بووه، بانگی داوه) بانگی کردم، پریسکهیهکی دامی، توورەکهیهکی دامی، ئەندازەیهک زیوی تیداوو.

شەرەزانیانیش زۆر قسەیان لەو بارهوه کردوه، وه من پیموايه وەرنهگرتنی کرێ و پاره لە بەرانبەری بانگدا باشتره، بەلام رهواشه وەرگیری، بەتایبەتی بو ئەو کەسەى خوێ بو ئەو کاره تەرخان کردبێ، وه کاریکی وای نەبێ که پێی بژیەت.

مەسەلەى سێیهەم: که دەفەرموئ: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ

ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ﴾، بلی: ئەى خاوهن کتیبینه! چیمان لێ بە عەیب دەگرن، رەخنەمان لەسەر چى لێ دەگرن، ئەوه نەبێ که بروامان بە خوا هیناوه، وه بهوهی که بو ئیمه نیردراوته خوار که قورئانە، وه بهوهی که پیش ئیمەش نیردراوته خوار (که هەموو کتیبەکانی خوان)؟! واتە: ئایا ئەوهمان لێ بە عەیب دەگرن، که بروامان بە خواو بە کتیبەکانی خوا هیه؟! ﴿وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ﴾، وه چ هۆکاریکی دیکه هیه بوئەوهی رەخنەمان لێ بگرن، ئەوه نەبێ که ئیوه زۆر بەتان لارین، لارییتان وا دەکات رەخنە لە ئیمه بگرن، وهك گوتراوه (بابای نەخۆش ئاوی شیرینی بە دەم

تالە)، ئیووە لەبەرئەوێ بۆخۆتان لاریین، ئیمە کە بەرێدا دەرۆین بەراستی، راست رۆیشتنەگە ی ئیمەتان پێ عەیبەو، لیمان بە رەخنە دەگرن، ئەمە وەك ئەو نایەتە وایە: ﴿ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴾ (٨)

البروج، واتە: ئەوانە ی ئیماندارانیان کوشت (وەك لە سوورەتی "البروج" دا باسیان دەکات، کە پێش هاتنی ئیسلام کەسانیکی کافر کۆمەلێک ئیمانداریان کوشتوون)، هیچیان لێ بە عەیب نەگرتن، ئەووە نەبێ کە ئیمانیا ن هەبوو بە خۆی زالی شایستە ی ستایش و سوپاس، هەر ئیمان هیئان بە خویان لێ بە عەیب دەگرتن، ئەمە وەك ئەو شیعەرە ی شاعیرێک وایە کە مەدحی قەومەکە ی خۆی دەکات، دەلی:

لَا عَيْبَ فِيهِمْ غَيْرَ أَنْ سَيُوفَهُمْ   بِهِنَّ فُلُوقٌ مِنْ قِرَاعِ الْكِتَائِبِ

واتە: قەومەکە ی من هیچ عەیبیا ن نیه، تەنیا ئەووە نەبێ کە شمشیرەکانیا ن پاچاوەنەو، هیئەدە ی شەرە شمشیری پێکەن! کە دیارە ئەووەش عەیب نیه، شمشیر وەشینیێک هیئەدە شمشیرەکە ی وەشاندبێ دەمەکە ی پاچاییتەو، مانای زۆر ئازاو بەجەرگە! کەواتە: وایە قەومەکە ی من هیچ عەیبیا ن نیه، مەگەر چاکەکانیا ن بە عەیب بزانی!

وشە ی (نَقَمُوا) بە (نَقَمَ)ش دەخوینرێتەو، ئەگەر لە قورئاندا نەبێ (نَقَمَ)، يَنْقَمُ، نَقَمَ، يَنْقِمُ، واتە: رەخنە ی گرت، رەخنە ی لێدەگری، نکوولیی لێکرد، نکوولیی لێدەکات، عەیبی لێگرت، عەیبی لێدەگری، (فَهُوَ نَاقِمٌ)، (نَاقِمٌ)، واتە: رەخنەگر، یاخود عەیب گر، زۆر جاری دیکەش ئاماژە م پێداو، خوا ﷻ لە قورئاندا هەرگیز گشتانن بەکارناهیئێ، زۆر بەدەگمەن، وەك ئەووە ی بفرموی: هەمووتان وان، یا ن ئەهلی کیتاب هەموویان وان، یا ن موشریکەکان هەموویان وان، بەلکو دەفرموی (أَكْثَرُهُمْ) کە باسی خەلک دەکات دەفرموی:

﴿ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴾ (٧٠) المؤمنون، لێرەدا کە باسی کافران دەکات،

دەفرموی: ﴿ أَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴾، یا ن باسی ئەهلی کتیب دەکات دەفرموی:

﴿وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَسِقُونَ﴾، بؤئه‌وهی ئیمه‌ش فی‌ری ئینصاف بین، هه‌رگیز نه‌لین: هه‌مووی وایه، نا، هیج قه‌ومییکی خراب له چاکه خالی ناین، هه‌روهک هیج قه‌ومیکی چاکیش له خرابه خالی ناین، خودا فی‌ری ئینصافو دادگه‌رییمان ده‌کات، تاکو حوکمی گشتانن به‌سه‌ر خه‌لکدا نه‌دهین.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن

لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ

شَرُّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾، پیشتر له هوی هاتنه خواره‌وه‌که‌ی دا باسما‌ن کرد، که هه‌ندی‌ک له خاوه‌ن کتیبه‌کان هاتنه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ، وه دوا‌ی ئه‌وه‌ی له پیغه‌مبه‌ری خوا‌یان ﷺ پرس‌ی: ئیما‌نت به‌ ک‌ی هه‌یه؟ ئه‌و‌یش فه‌رموی: ب‌روا‌م به‌ خوا‌ هه‌یه، وه به‌و کتیبانه‌ی که نار‌دوونی و به‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌ران، گو‌تیان: هیج دینی‌کمان نه‌بینیوه له دینی ئیوه خراب‌تر، جا هه‌ندی‌ک

له تو‌یژه‌ره‌وان ده‌لین: ئه‌وه وه‌لام‌ی ئه‌و قسه‌یه‌یانه: ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ

ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾، ئایا هه‌وال‌تان پ‌ی‌بده‌م دین‌داری‌ی ک‌ی زور خرابه‌؟! چونکه دین خراب نیه که خوا نار‌دوویه‌تی، یاخود پ‌یتان بل‌ی‌م شو‌ینکه‌وتووانی چ دینی‌ک خراب‌ن، ک‌ی سزای له‌لای خوا خراب‌تره؟ هی که‌سی‌ک که ﴿لَعَنَهُ اللَّهُ﴾، خوا

نه‌فرینی ل‌یک‌ردوون، ﴿وَعَضِبَ عَلَيْهِ﴾، وه ل‌ییان تووره‌ بووه، ﴿وَجَعَلَ مِنْهُمُ

الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ﴾، وه هه‌ندی‌کی ل‌ی گ‌ی‌راون به‌ مه‌یموون و به‌راز، ﴿وَعَبَدَ

الطَّاغُوتَ﴾، وه طاغوت‌یشیان په‌رستوه، که ئه‌و چوار سیفه‌ته هه‌ر چواریان له‌سه‌ر جووله‌که‌کان ده‌چه‌سپ‌ین.

که‌واته: ئیوه سزاتان له هه‌موو خاوه‌ن دینه‌کانی دیکه قورستره‌و، ئیوه له هه‌موو که‌س خراب‌ترن، چونکه ئه‌و چوار سیفه‌ته‌تان ت‌یدان، خوا له‌عه‌تی

لیکردوون، لیتان توورەبوو، هەندیکتانی کردووە بە مەیموون و بەراز، وە طاغوتیشتان پەرستو، دیارە ئیمە لە بەرگی یەگەمی ئەم تەفسیرە لە سوورەتی (البقرة)دا، باسی چۆنیەتی بوونە مەیموون و بەرازی هەندیك لە بەنی ئیسرائیلان کرد، وە کە دەفەرموی: ﴿وَعَبَدَ الظَّغُوتَ﴾، بە چەند قیرائەتیک، بەچەند شیۆدیەك خۆیندراوەتەو، مەبەست ئەویدیە کە ئەوانە طاغوتیان پەرستو، طاغوت کی یە؟ دەئێ: (وَكُلُّ مَنْ اطَاعَ أَحَدًا فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ فَقَدْ عَبَدَهُ)^(۱)، واتە: هەر کەسیك فەرمانبەری کەسیك بکات کە سەرپێچی خوا بی، ئەو ئەو کەسە پەرستو، دیارە ئەمە زانیی زۆر شتیکی گرنگە، بۆ وینە: کەسیك فەرمانبەری حیزبیک بی دین دەکات، لە شتیكدا کە سەرپێچی خوا ی پەروردگار، مانای وایە ئەو حیزبە پەرستو، وە هەر کەسیك بە قسە مەلایەك، یان شیخیک، یان سیاسیەك، یان هەر کەسیك بکات، لە شتیكدا کە سەرپێچی خوا یە، مانای وایە بە ئەندازە ئەو بە قسە دەکات، لە سەرپێچیکردنی خوادا، پەرستوویەتی، چونکە پەرستن یانی چی؟ یانی بۆ ملکەچ بوون و گوێراپەل بوون و بەقسەکردن، طاغوتیش زۆربە تویژدەرەوان دەئێن: (كُلُّ مَعْبُودٍ سِوَى اللَّهِ)، هەر پەرستراویکە جگە لە خوا، بەلام ئەو بە قسە دەرکەوتو، (طاغوت: كُلُّ مُطَاعٍ سِوَى اللَّهِ)، واتە: هەر کەسیك بەقسە بکری، جگە لە خوا، چونکە من پیموایە بت و صەنەم و خۆرو ئەستیرەکان، ئەوانە بە طاغوت لە قەلەم نادرین، هەرچەندە دەشپەرستین، بەلکو هەر کەسیك خەلک ملکەچ بکاو، ناچاریان بکاتو، پێیەکیان پێشاندا ناچاریان بکات لەسەری، ئەو طاغوتە، وە هەر کەسیك فەرمانبەری بۆ بکری بە شیۆدیەك ئەو فەرمانبەری کردنە لەگەل شەریعەتی خوادا تیکبگیری، ئەو طاغوتە، طاغوت زیاتر ئەوانە کە خاوەن ئیرادەن، جا چ ئینسان بی، چ شەیتان بی، بەلام ئەو ئیرادە نەبی، یاخود ئیرادە هەبی، بەلام پێی خۆشەنبی مامەلە بەو شیۆدیە لەگەلدا بکری، بۆ وینە: نەصرانیەکان کە عیسا ﷺ دەپەرستن، وە بە گوری خوا دزانن، یاخود هەندیك لەوانە کە

(۱) التفسیر الکبیر ج ۱۲، ص ۳۲.

فریشتەکان دەپەرسستن، یاخود پیغەمبەرائی دیکە دەپەرسستن، نایا ئەو بەرستراوانە پێیان دەگوتری طاعووت؟ نەخێر، چونکە خەڵکیان ناچار نەکردووە، پێیان خۆشنەبووە بەو شیوە ڕەفتاریان لەگەڵدا بکەن.

مەسەلە ی پینجەم: کە دەفەرموی: ﴿ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ

وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴾، خوا ﷺ لێردا باسی حالەتی نیفاق و دوورویی و دەغەڵیی دەکاتو، بەپێی سیاقەکە دەردەگهوی، کە زیاتر مەبەست پێی جوولەگەکانە، دەفەرموی: کاتیک دین بۆ لاتان دەلێن: ئیمانمان هیناوە، هەرچەندە بە کوفرەو هاتبوونە لاتان، وە بە کوفریشەووە چوونەدەر لەلاتان، وە خواش زاناترە بەوێ دەشارنەووە، گەواتە: جوولەگەکان هەر هەموویان نەیانگوتووە جوولەگەین، بەلکو هەندیکیان حالەتی نیفاقیان بەکارهیناوەو گوتوویانە: ئیمانمان هیناوە، کەچی راستیشیان نەکردووە، وە کاتیک کە هاتوونە خزمەت پیغەمبەر ﷺ هەر کافر بوون، وە کاتیک کە چوونە دەریش هەر کوفریان پێ بوو، واتە: هیچ لێی بەهرەمەند نەبوون، ئەمە ئەوێ لێ وەر دەگیری کە بێ تەو فیقی زۆر شتیکی نەگەتییهو زۆر موصیبهتە، تەماشای بکەن! ئەوانە لە خزمەت پیغەمبەر ﷺ دابوونە، کە سەراپا نوورو بەرەگەت بوو، ئنجا وەرە لە خزمەتی دابنیشیو، قورئانت بۆ بخوینیتەووە، ئەو ڕەوشتە بەرزو پەسندەو ببینی و ئەو نوورو بەرەگەتە هەبێ، کەچی سوودی لێ نەبینی!! ئەو بەراستی گەورەترین موصیبهت و بەلایە، کە ئینسان لە خزمەت پیغەمبەر ﷺ دابی، یان لە خزمەت کەسانیک دابی کە بە رپی پیغەمبەر ﷺ دادەچن، بەلام

لێیان بەهرەمەند نەبنو، لێیان سوودمەند نەبن، پاشان دەفەرموی: ﴿ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴾، وە خوا زاناترە بەوێ کە دەیانشاردەووە، واتە: ئەوێ کە دەیانشاردەووە، چ ئەو کوفرە بوو، چ پیلان بوو، چ هەر شتیکی دیکە بوو، خوی بەنەزان پێی زانایە، وە لە کاتی پێویستدا پیغەمبەر ﷺ و مسوڵمانانی لێ ئاگادار کردۆتەووە، بۆئەوێ لە پیلان و فیلهکانیان تووشی زیان نەبن.

مەسەلەى شەشەم: كە دەفەرموئ: ﴿ وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ

وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾، زۆریان دەبینى خێرایى دەكەن لە گوناح و لە دەستدریژیی و لە حەرام خۆرییدا، ئەووە خراپترین كردهوهیه كە دەيكەن،

لێرەدا دیسان دەفەرموئ: ﴿ وَتَرَىٰ كَثِيرًا ﴾، نافەرموئ: هەموویان، بۆچی؟ چونكە دیارە هەندێك لە جوولەكەكان بە پێى دینی خۆیان بەرپۆهچوون و گوناھیان نەكردووە، دەستدریژیان نەكردووە، حەرامیشیان نەخواردووە، خۆى دادگەر ئێمە فێرى ئینصاف دەكات، دەربارەى جوولەكەكان نافەرموئ: هەموویان (كلهم)

دەفەرموئ: (كَثِيرًا)، زۆریان، دیارە هەیانبوو بەپێى دینەكەى بەرپۆهچوووە گوناھیشى نەكردووە، وە بەپێى دینەكەى خۆى دەستدریژیشى نەكردووە، حەرامیشى نەخواردووە، بەلام دیارە ئەوانى دیکە بەپێى دینەكەى خۆیشیان دەستدریژیان كردهووە و حەرامیشیان خواردووە.

خۆى كاربەجئ، لێرەدا سئ شتى باسكردوون: (الإثم، والعدوان، وأكل السُّحْتِ).

(الإثم)، بریتیه لەو گوناھانەى ئینسان لە نیوان خۆى و خوادا دەیانكات.

(العدوان)، بریتیه لەو گوناھانەى كە ئینسان لە نیوان خۆى و خەلكدا دەیانكات.

(أكل السُّحْتِ)، بریتیه لەو گوناھانەى كە ئینسان هەم لە نیوان خۆى و خوادا دەیانكات، وە هەم لە نیوان خۆى و خەلكدا، بەو ئیعتیبارەى حەرامیك دەخوات كە خوا قەدەغەى كردهو، ئەووە لە نیوان خۆى و خوادا دایە، وە بەو ئیعتیبارەى كە مەگەر چۆن دەنا حەرام هەقى خەلكە، لە نیوان خۆى و خەلك دایە كەواتە: ئەووى سئیهەم (إثم) و (عدوان)یش كۆ دەكاتەو، بۆیه خوا

دەفەرموئ: ﴿ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾، ئەووە خراپترین كردهوهیان بوو كە دەیانكرد، واتە: حەرام خواردنەكە، یاخود هەر سئ جورە گوناھەكە.

مەسەلەى حەوتەم: کە دەفەرموئ: ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ

الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَإِنْسٍ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، مەبەست لە نایەتی پێش

عەوامەکانی ئەهلی کیتاب بوو، بەلام ئەم نایەتە کە لێردا قسەى لى دەکەین، مەبەست پێى زانایانیان، قورئان هەر وشەیهکی دەبى لى وردبیهوه، ئەو وشەیه بۆچى لەم وشەیه جیایه؟ بۆچى لەوى پیتیک زیادە؟ هەلبەتە هەمووى نەینى لەبن دایە، هەرچەندە ئیمە کەمتر لایەنە رەوانبێژییهکانى زمانى عەرەبى باس دەکەین، چونکە ئەم تەفسیرە، بۆ کوردزمانان دەکەین و ئەوانیش کەمیان لە زمانى عەرەبى دا پسپۆرو شارەزان، وه من خوشم ئیددیعاى ئەوه ناکەم کە زۆر پسپۆرو شارەزام لە زمانى عەرەبى و لایەنى رەوانبێژییهکەى دا، بەتایبەتى قورئان کە زۆر وردەکاریى تێدایە، هەر کام لە: (زمخشرى) و (بیضاوى) و (نسفى) و (فخرالدین الرازى) زۆر وردەکاریان لەو بواردا باسکردوه، ئیمەش هەر نەبى دەتوانین لەوانهوه نەقل بکەین، بەلام دەزانم خوینەرى کورد کەمتر لى بەهرەمەند دەبى، بەلام ئەوهى کە پێویستە و چاک تێگەیشتنى نایەتەکان دەبخوای هەر دەبى نامازەى پى بەدەین، خوای بەرز باسى عەوامى جوولهکەکانى

کرد، ئنجا باسى زاناکانیان دەکات و دەفەرموئ: ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ

وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَإِنْسٍ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، واتە:

دەبووايه رەببانییهکانیان و ئەحباریان (رەببانییهکانیان، واتە: مشورخۆرو کاربەدەستهکانیان، ئەحبارەکانیش واتە: زاناکانیان) رێیان لى گرتبان لە قسەى خراپ و خواردنى حەرەم، وه ئەوه (بى هەلوێستیان لە بەرانبەر عەوامەکانیاندا، کە لە قسەى گوناح خواردنى حەرەم نایان سلەمێننهوهو نامۆزگارییان ناکەن)، خراپترین شتە کە زۆر بە کارامەهێ دەیکەن، کەچى

بەنسبەت عەوامەکان فەرمووى: ﴿لَإِنْسٍ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، بەلام لێردا

دەفەرموئ: ﴿لَإِنْسٍ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، چونکە زانایان و مشورخۆران

وختیک شتیک دەکەن، زۆر بە وهستایى و کارامەهێ و لێزانى دەیکەن، خەلکى

عهوام ههروا لامسه رلای دهیکات، بهلام ئهوان زور به وهستایی و لیزانیی و کارامهیی دهیکهن، چونکه ئیمه له زمانی عه ره بیدا سی وشه مان هه (فعل، عمل، صنع):

١- (فعل)، بریتیه له هه ر کردوهیه ک بکری، با نیه تیشی له گه ل دانه بی، که پالده دریته لای بی زیان و ئاژه ل و زینده وه درانیش.

٢- (عمل)، بریتیه له وهی نیه تی له گه ل دابی.

٣- (صنع)، بریتیه له وهی نیه تی له گه ل دابی و کارامه یی و ده ست رهنگینیشی له گه ل دابی.

ئعجا وشه ی (لولا)، له زمانی عه ره بیدا ئه گه ر بچیته سه ر کرداری رابردوو (الضلع الماضي) ئه وه مانای سه رزه نشتکردن (توییح) ده گه یه نی، وه ک ده فه رموی:

﴿لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ﴾ (النور، خوا سه رزه نشتیان ده کات که بوچی چوار شاهیدیان نه هیان! به لام ئه گه ر بچیته سه ر (الضلع المضارع) ئه وه مانای

هاندان (تحضیض) ده گه یه نی، ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ﴾، یانی: ده بووایه مشوور خوړو زانایانیان له قسه ی گوناح و خواردنی حه رپامیان گیرابانه وه..

که ده فه رموی: ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، واته: خراپترین کار هه لویستی مشوور خوړو زانایانیکه، که له خراپه یه که وه راده میئن، له نیو خه لکدا ده کری، وه خه لک له خراپه ناگیرنه وه و ئاموژگارییان ناکهن.

مه سه له ی هه شه ته م: که ده فه رموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ

وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا

أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعُدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

كَلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

﴿ **الْمُفْسِدِينَ** ﴾، جوولہ کہکان بیپرزیسی و بیئہ دہیبی گہورہ گہورہیان کردوون لہ بہرانبہر خوادا، وەك لہ سوورہتی (آل عمران) یشدا پیشتہر باسمان کرد، خوا دہفہرموی: ﴿ **لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ...** ﴾

﴿ ۱۸ ﴾، واتہ: خوا قسہی ئہوانہی بیست کہ گوتیان: خوا ہہزارہو ئیمہ دہولہ مہندین، جا ئہوہ دہگونجی بہ تہوس و توانجہوہ گوتبیئیان، وہ دہشگونجی ہہر قہناعہتیان وا بووبی، گرنگ ئہوہیہ لیرہدا ئہو قسہیان لی نہقل دہکات و دہفہرموی: جوولہ کہکان گوتیان: خوا دہستی بہستراوہ (غل) واتہ: کؤت و پیوہند، ئہوہی کہ دہستی ئینسانی پی دہبہستری، یانی: وەك چؤن کہسیک دہستی دہبہستری، وہ ناتوانی دہستی بخاتہ گیرفانی، خوای پەرورہدگاریش نابہخشی، مہبہستیان ئہوہیہ!

جا رہنگہ ویستبیئیان رہخنہ بگرن لہ ئیسلام و مسؤلمانان و بہ توانجہوہ ئہو

قسہیان کردبی، واتہ: ئیوہ کہ دہلین: خوا دہفہرموی: ﴿ **... وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا**

حَسَنًا يُضَعَّفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴾، واتہ: قہرزی باش لہ گہل خوادا بکہن، دہیانگوت: خوا بو داوای قہرز لہ ئیمہ دہکات، بوخوی نابہخشی؟

یاخود ہہر قہناعہتیان وابووہ، گرنگ ئہوہیہ خوا دہفہرموی: ﴿ **وَقَالَتِ الْيَهُودُ**

يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِعِنَّا لَمَّا قَالُوا ﴾، جوولہ کہکان گوتیان: خوا دہستی بہستراوہ! دہستیان بہبہستری، وہ نہفرینیان لی بی، بہہوی ئہو قسہوہ کہ کردیان.

خوای پەرورہدگار دہبارہی بہخشین لہ سوورہتی (الإسراء) دا دہفہرموی:

﴿ **وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا**

مَحْسُورًا ﴾ ﴿ ۲۹ ﴾، الإسراء، واتہ: دہستت مہنوو قینہ بہ ملتہوہی بنووسینی، (کہسیک بیانہوی شتیکی لی بستین، دہستی دہباتہ بن گہردنی تا ہیچی

ئامماشەرىك بۇراست تىگىرىشىنى رەوشانى وە سنى خويان پى دە كرى

دياره من له كتيبي (ئيمان و عقيدهى ئىسلامىي) له بهرگى (۲)دا، به دريژى باسى ناوو سيفهتەكانى خواى بى وئىنەم كردوه، به لام لهو سياقانهدا كه خواى زاناو شارهزا وشهيهك بهكاردينى، ئيمه دهبى تەماشبا بكهين، بزائين خوا باسى سيفهتېكى خوى دهكات، ياخود دهيهوى تەعبىرى پى بكات له مانايهكى ديكه، بۇ وينه: كه له سوورەتى (القلم)دا دهفەرموى: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، واته: ئەو رۇژەى كه لاق هەلدهكرى، ليرەدا هەندى له زانايان گوتوويانه: خوا (ساق)ى هەيه، به لام ليرەدا خوا (ساق)ى پالنه داوهته لاي خوى، به لكو ئەوه تەعبىرىكى رەمزيه عەرەب بهكارى دىنن، له كوردهوارىي خوشماندا دهئىن: رۇژى بارانان هەر قورە، يان ئەگەر چوويه بوارى دهبى لاق هەلبكهى، يان لهكاتى تىنى دا دهئى: خوت گورج بكهو لاق هەلکه، ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، واته: ئەو رۇژەى كه خەلك لاق هەلدهكات، بۇ ئەوهى داوينى شۆرنه بيتهوه كه له پچكان بئالقى و رپى لى بگرى بۇ راگردن، دياره ئيمه لهسەر بۇچوونى پيشىنى چاك (السلف الصالح)ين، كه دهئىن سيفهتەكانى خوا وهك خوا فەرموونى، ئاوا دهيانلئىين..

دياره له قورئاندا خواى پەروردگار چەند وشهيهكى بهكارهئاناون بۇ وهسفى خوى، وهك: (يَد، عَيْن، قَبْضَة، يَمِين، سَاق، وَجْه) هەرودها خوا وهسفى خويشى به چەند كردهويهك كردوه، وهك خوا دهفەرموى: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًا صَفًا﴾ الفجر، واته: وه پەروردگار ت هات، وه فريشتهكانيش ريز ريز، ... هتد.

ئىنا زانايان بوونەتە دوو بەش، لە بواری تىگەشتىياندا بو ئەو وشانە:

يەكەم: دەلىن: لەبەرئەوئە ئەو وشانە مانا روالەتییەكەيان لەگەل خوادا ناگونجى، دەبى بە شىوئەيەك مانا بکرىن که خوا بە ئىنسان نەچوینرى، بوچى؟ گوتوويانە: چونکه (يَد) واتە: دەست، (عَيْن) واتە: چاۋ، (قَبْضَة) واتە: چىنگ، (يَمِين) واتە: دەستى راست، وە (ساق) واتە: لاق، وە ھەموو ئەوانەش ئەندامىکن لە پىكھاتەي جەستەي ئىنسان، بوئە کہ دەگوترى: دەستى خوا، لەبەرئەوئە عەقلى ئىنسان تەنيا دەرکى شتە ماددىيەکان دەکات، رەنگە بىرى بو ئەو بەچى کہ دەستى خوا وەك دەستى ئەو بى! کہ ئەوئەش وانىە، چونکه وەك يەكئە لە زانايان دەلىن: (وَكُلُّ مَا جَرَى بِبَالِكٍ، فَاللَّهُ بِخِلَافِ ذَلِكَ)، واتە: ھەرچى بە مېشكت دادى، خوا پىچەوانەي ئەوئەيە، وە ھەرودھا خواي بىوئە بوخوئى ئەوئە بىرپوئەتەو، وەك لە سوورەتى (الشورى) دا فەرموويەتى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (۱۱)، واتە: ھىچ شتئەك وەك وئەئەي خوا ﷻ نىە.

جا ئەوانە دەلىن: دەبى ئەو وشانە بە شىوئەيەك مانا بکرىن، کہ لەگەل پاكئىتى و بەرزئىتى خواي بىوئە و بى ھاوتادا بگونجىن، بوئە دىن وشەكان تەئويل دەگەن، بو وئە: دەلىن: (يَد)، واتە: دەستەلات، يان نىعمەت، يانى چاكەي خوا بەسەر چاكەي ئەوانەو، وە دەربارەي وشەي: (عَيْن) دەلىن: دەبى تەمasha بکەين، بزائىن ئايا بە ماناي چاودىرىي دى، يان بە ماناي ئاگالىبوون و پاراستن دى، بو وئە: کہ دەفەرموى: ﴿فَأِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ (۴۸) الطور، واتە: تۆ بە چاۋەگانى ئىمەي، واتە: تۆ لە ژىر چاودىرىي ئىمە داي و ئىمە ئاگامان لە تۆيە، يان کہ دەفەرموى: ﴿وَلِنُصَنِّعَ عَلَىٰ عَيْنِي﴾ (۲۱) طه، واتە: بوئەوئە لەسەر چاۋى من دروست بکرىي، واتە: لە ژىر چاودىرىي مندا بيت، ھەرودھا دەربارەي وشەي: (وَجْه) دەلىن: مەبەست پىي زاتى خواي بىوئەيە، يان مەبەست رەزامەندىي خوايە.

دووهم: گە زۆربەى زانایانى پێشینان، دەلێن: ئیمە ئەو وشانە بەکار دینین، وە ماناکەشیان دەزانین، بەلام چۆنیەتى ئەو مانایانە بۆ خۆى زاناو شارەزا دەگێرینەو، وە خۆى پەرورەدگار ئەو وشانەى بۆ هەندى سێفەتى خۆى بەکارهێناون، وەك پرسیار کراوە لەو بارەووە لە (مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ) دەربارەى

وشەى: (الإستواء)، (قِيلَ لَهُ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾

طە، ﴿٥﴾ كَيْفَ اسْتَوَى؟ فَقَالَ مَالِكٌ: الْإِسْتِوَاءُ مَعْلُومٌ وَالْكَيفُ مَجْهُولٌ، وَالْإِيمَانُ بِهِ وَاجِبٌ، وَالسُّؤَالُ عَنْهُ بِدَعَةٍ، واتە: گوترا: ئەى بابى عەبدووللا گە

خو دەفەرموى: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ ﴿٥﴾ طە، چۆن (استوى) ی

کردووە؟ مالیکیش گوتی: (إِسْتِوَاءٌ) ماناکەى دیارە، زانراوە، (علا، إرتفع، استقر) چۆنیەتییەگەى بۆ خو نەزانراوە، (نازانین خوا چۆن چۆتە سەر عەرش! چونکە کاتیك خوا هەبوو، هیچ شتیك نەبوو، نە کورسى و نە عەرش، وە خوا ﷻ پێویستی بە غەیری خۆى نیە، هەلیبگرئ)، وە ئیمان بوون بەوہى گە خوا ﷻ چۆتە سەر عەرش، پێویستەو، پرسیارکردنیش لەو بارەووە شتیكى داھینراوە.

مەبەستى ئەو بوو گە پێشتر پرسیاریان لەو نەکردو، وە رەنگە مالیک یەگەم کەس بووبى ئەو پرسیارەى لیکراوە.

ئنجان ئەوہى من پێى گەیشتووم، وەك لە کتیبى: (ئیمان و عەقیدەى ئیسلامى) لە بەرگى سێیەمدا، گە باسى ناووسیفەتەکانى خوا دەکات، زۆر بە تەفصیل باسەم کردو، پوختەگەى ئەوہیە:

لەرأستیدا کاتیك خۆى بىھاوتا باسى سێفەتیكى خۆیمان بۆ دەکات، یان باسى ناویكى خۆیمان بۆ دەکات گە دەفەرموى: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾

﴿١٨٠﴾ ﴿وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿١٨٠﴾ الأعراف، واتە: خوا ناوہ هەرە چاکەکانى هەن، بە ناوہ هەرە چاکەکانى لێى بپارێنەو، یان

دەفەرموى: ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ ﴿٦٠﴾ النحل، واتە: خوا سێفەتى هەرە بەرزى

هه‌یه، هه‌رچی سیفته‌تی هه‌ره باش و ناوی به‌رزه هه‌یه‌تی، جا ئیمه کاتیك ناوو سیفته‌ته‌کانی خوا ده‌بینین له قورئاندا، بۆ وینه که ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ

مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ النساء، ﴿هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾﴾ الإسراء، ﴿وَهُوَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ البقرة، ﴿إِنَّهُ هُوَ النَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾﴾ البقرة، ﴿إِنَّهُ

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ يوسف، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٦﴾﴾

آل عمران، ... هتد، دیاره سیفته‌ته‌کانی خوای بی وینه له قه‌ده‌ر خوان، به‌لام ئایا فه‌رما‌یش‌ت‌کردنی خوا چۆنه؟ ئیمه نازانین، ئایا بینینی خوا چۆنه؟ نازانین، ئایا بیستنی خوا چۆنه؟ نازانین، به‌لام ته‌واوی سیفته‌ته‌کانی خوا بۆ خوا وه‌ك خۆی داده‌نیین به‌نسبه‌ت ئه‌و و شان‌ه‌وه، که دیاره خوای به‌رزو مه‌زن باسی سیفته‌ته‌کانی خۆییان پی‌ده‌کات، وه به‌نسبه‌ت ئه‌و و شان‌ه‌ی دیکه‌شه‌وه که پ‌وا‌له‌ته‌که‌یان ناوه بۆ ئه‌ندام (عضو) یك، ده‌بی ته‌ماشای سیاقی نایه‌ته‌کان بکه‌ین، بۆئه‌وه‌ی بزانی‌ن خوای کار به‌جی بۆچی به‌کاری هیناون؟ ئایا مه‌به‌ستی پی‌یان باس‌کردنی سیفته‌ته‌کانی خۆی بووه، یان مه‌به‌ستیکی دیکه ده‌گه‌یه‌نن بۆ وینه: وشه‌ی: روو (وجهه)، هه‌م خوا له قورئاندا به‌کاری هیناوه، هه‌م له فه‌رما‌یش‌تی پی‌غه‌مه‌به‌ردا ﷺ هاتوه، فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿حِجَابُهُ النُّورُ، لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَتْ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (١٩٦٤٩)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (٤٤٤)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (١٩٥)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقَم: (٢٦٦)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ بَرَقَم: (٦٠٢٥) عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ}، واته: (خوا) په‌رده‌که‌ی پ‌ووناکییه، ئه‌گه‌ر په‌رده‌که‌ی لاب‌دات، پ‌رشنگی رووی هه‌تا ئه‌وپه‌ری سنووری بینینی له دروست‌کراوه‌کانی (که بی‌گومان هه‌ج شتیك له دروست‌کراوه‌کان نیه خوا نه‌یبینئ و له حوکمی بینینی دا نه‌بی، که واته: هه‌موو شتیك) ده‌سووتینی. واته: نوور حه‌جابه‌یکه رووی په‌روه‌ردگاری شار‌دۆته‌وه، که واته: (وجهه) سیفته‌تیکی خوایه، به‌لام روو (وجهه) یك که بۆ خوا شایسته‌یه، وه که باسی هه‌ر سیفته‌تیك ده‌که‌ین، ده‌بی بلین: وه‌ك بۆ خوا شایسته‌یه، چونکه ئه‌و و شان‌ه له به‌کاره‌ییانی ئیمه‌دا مانای ئه‌ندام ده‌گه‌یه‌نن، واته: ته‌ماشای ده‌که‌ین بزانی‌ن ئایا مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه خوا باسی سیفته‌تیکی خۆی بکات؟ ئه‌و کات ده‌لین: خوای په‌روه‌ردگار

رەوى ھەيە، دەستى ھەيە، بەلام بە شىۋەيەك گە شايستەيەتى، بەلام ئەگەر لەو سىياقەدا وا نەھاتە بەرچاۋ، گە خوا مەبەستى بى باسى سىفەتتىكى خۇى بىكات، بەلكو مەبەستى ئەو بە بى مانايەكى دىكە بگەيەنى، ئەو كاتە پىۋىستىمان بەوھنىە بلىين: خوا لىرە باسى (دەست)ى خۇى دەكات، يان باسى (چاۋ)ى خۇى دەكات، يان باسى (رەوى)ى خۇى دەكات، ... ھتە، بۇ وئىنە: لىرەدا خۇى پەرورەدگار

دەفەرمۇئى: ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ﴾، واتە: جوولەگەكان گوتيان: دەستى خوا نووقاۋە، قوۋچاۋە، كەسىك نەيەۋى شتىك بىبەخشى، دەستى دىئىتەۋە يەك، ئنجا (مَغْلُولَةٌ) يانى: دەستى كۆت كراۋە، زنجىرى تىكراۋە، چونكە دەست كە كۆتى تىكرا دەنووقى، لىرەدا زۇر رەۋنە كە جوولەگەكان مەبەستىمان ئەو بەۋەبوۋە كە خوا نابەخشى، يان ۋەك پىشتىش باسما كەرد، مەبەستىمان تۋانچ بوۋە لە مسولمانان، يان مەبەستىكى دىكەيان ھەبوۋە، خواش لە ۋەلامى ئەو

بىئەدەبىيەيان دا دەفەرمۇئى: ﴿ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ ﴾ دەستىمان بىبەستىۋ نەفرىنيان لى بىكرى بەۋەى گوتيان، بەلكو ھەردوۋ دەستى كراۋەن، واتە: خوا زۇر زۇر بەخشندەيە، چونكە ئەۋان مەبەستىمان ئەۋە نەبوۋە بلىين: خوا دەستى ھەيە، دەستەگەى قوۋچاۋە، بەلكو مەبەستىمان ئەۋەبوۋە بلىين: خوا نابەخشىت، خۇى پەرورەدگار بىش ۋەلامى ئەۋ قسەۋ تۆمەتەى ئەۋان دەداتەۋەۋ دەفەرمۇئى: نەخىر! دەستى ئەۋان بىبەستىۋ لەعنەتيان لى بىكرى،

بەلكو ھەردوۋ دەستى خوا كراۋەن، ﴿ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ﴾، چۈنى بوئ دەبەخشى، گەۋاتە: مەبەست لە دەستكرانەۋەگەى ئەۋەنىيە كە خوا لىرەدا باسى ھەردوۋ دەستى خۇى بىكات، بەلكو مەبەست ئەۋەيە باسى بەخشندەيى بىسنوورى خۇى بىكات، بۇيە لىرەدا پىۋىست ناكات لى بىكۆلىنەۋە بزانىن: دەستى خوا چىيەۋ چۈنە؟ ھەروھە لە ھەموۋ ئەۋ سىياقانى دىكەشدا ئەگەر بۇمان دەرگەۋت خوا نايەۋى باسى سىفەتتىكى خۇى بىكات، بەلكو دەيەۋى باسى مەبەستىكى دىكە بىكات، بەلام بەۋ وشەيە بىگەيەنى، چونكە ئىمەۋا ھالى دەبىن، پىۋىست ناكاتۋ راستۋ رەۋاش نىيە، ئەۋ وشەيە بە سىفەتتىكى خوا

بزانين، بۇ وئىنە كە دەفەرمۇئى: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ

فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۗ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهُ

فَسِوَتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ الفتح، واتە: بێگومان ئەوانەى پەیمان لەگەڵ تۆ دەبەستن (ئەى پێغەمبەر ﷺ) ئەو دەبەستن پەیمان لەگەڵ خوا دەبەستن، دەستی خۆى وانهوویە، لێردا لە سیاقەكە وادەردەكەوى كە خوا مەبەستى نیه باسى دەستی خۆى بكات، بەلكو مەبەستى ئەوویە كە ئەوانەى دێن پەیمان لەگەڵ پێغەمبەرى خوادا دەبەستن و دەستیان دەخەنە نیو دەستی پێغەمبەرى خوا ﷺ، بابزانن ئەو دەستی خوا لەسەردەستی ئەوانە، واتە: وەك ئەو وایە پەیمانیان لەگەڵ خوا بەستبى، یان بۆ وینە، كە دەفەرموى: **﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ۗ سُبْحٰنَهُ ۚ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ**

﴿١٧﴾ الزمر، واتە: لە رۆژى دواى دا خوا هەموو زەوى لە چنگ دەگرى، وە ئاسمانەكان لە بن بالى راستى دا دەپێچیتەووە، لە بن هەنگلى راستیان دەنى، لێردا ئیمە دەبى تەماشای بکەین، بزانی ئایا سیاقەكەى وا لى دەفامریتەووە كە خوا مەبەستى بى باسى چنگ (قبضة)ى خۆى بكات، یان باسى دەستی راست (یەمىن)ى خۆى بكات؟ ئەگەر مەبەستى ئەوویە دەلیین: ئەو دووانە دوو سیفەتى شایستەى خۆى، بەلام كە لێردا تەماشای دەكەین، دەبینن خۆى كاربەجى مەبەستى ئەوویە شتێك لە مێشكى ئیمە نزیك بكاتەووە، یانى: وەك چۆن ئیو شتێك لە چنگتان دەگرن، یان وەك چۆن تۆمارێك دەپێچنەووە لە بن هەنگلتان هەلیدەگرن، چەندە بۆتان ئاسانە؟! خۆى پەرودەگاریش مەرزەم كردنى زەوى و پێچانەووی ئاسمانەكانى ئاوا بۆ ئاسانن، ئنجا مادام نایەتەكە بە روونى ئەو بەگەیهنى، پێویست ناکات بلێین: چنگ (قبضة) و دەستی راست (یەمىن) دوو سیفەتى خۆى، بەلكو دەلیین: ئەو تەعبیریكە خۆى زاناو شارەزا لەقەدەر

عەقلى ئیمە بەكارى هیناو، یاخود بۆ وینە كە دەفەرموى: **﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ﴿٤٨﴾** الطور، واتە: تۆ بە چاوەكانى ئیمەى، واتە: تۆ لەژێر چاودیڤى ئیمە دای، یان كە بە مووسا دەفەرموى: **﴿وَلِنُصَنِّعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾** طه، واتە: بۆ ئەووى لەسەر چاوى من دروست بكړى، لەسەر چاوى من پێبگەیهنرى، ئاشكرایە كە لەسەر چاوى خوا

پێناگە یەنرئ، بەلکو واتە: لەژێر چاودێری مندا بی، جا وهك گوتم دەبی سەرنجی ئەو سیاقە بدرئ كە ئەو نایەتە ی تیدا هاتو، ئەگەرنا منیش ئەو راپەم پی راستە كە زانایانی سەلەف گوتووینانە: (أَمْرُهَا كَمَا جَاءَتْ) ئەو وشانە تێپەرین، وهك چۆن خۆیان هاتوون، یانی: ماناگەیان دەزانین، بەلام چۆنە تێپەرگەیان نازانین و حەوالە ی خۆی بی هاتوای دەگەین.

ئنجبا بۆ زانیاریتان هەندئ وشە هەن، هەموو زانایان یەك دەنگن كە دەبی تەئویل بکړین، بۆ وینه ئەم رسته یە كە دەفەر موی: ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ﴾ ٤ الخدید، واتە: وه ئەو (خوا) لەگە ئتانە لە هەر شوینیک بن، زانایان دەلین: دەبی بگوترئ: (بِعِلْمِهِ وَقُدْرَتِهِ)، نابئ بلیئ: ئیستا خوا لیرە یە، بۆچی؟ چونكە ئەو دەو دەوستیت لەگە ل فەرماشتی خوادا كە دەفەر موی: ﴿ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴾ ٥ طه، واتە: خوا لەسەر عەرشه، ئنجا زانایانی ئیسلام دەلین: (إِنَّ اللَّهَ بَائِنٌ عَن خَلْقِهِ) خوا لە دەرەوی دروستكراوه كانی خۆ یەتی، (وَهُوَ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ) وه ئەگەر لەسەر عەرشی خۆ یەتی، واتە: خوا لە دەرەوی ئاسمانەكان و زوویە، ئنجا مادام ئیمە ئەو دەزانین كە واتە: كە دەفەر موی: ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ﴾، ناگونجئ خوا لیرەش بی لەگە ئمان و، لە هەمان كاتیشدا لەسەر عەرشی خۆ ی بی، بەلکو دەبی بلیین: خوا لەگە ئمانە بە زانیاری، بە دەستە لاتئ، بە رەحمەتی، بە حكیمەتی، بە ئیرادە ی، بە هەموو سیفەتە كانی لە هەر شوینیک بین لەگە ئمانە، نەك بە زاتی خۆ ی لەگە ئمان بی^(١)!! بۆ یە ئیمام ئەحمەد و سەر جەم زانایان دەلین: دەبی ئەو نایەتە

(١) با بۆ وینه سەرنجی قسە ی هەندیک لە زانایان بەدین لەبارە ی تەفسیر کردنی ئەم نایەتە وه:

- ١- قال ابن أبي حاتم في تفسيره.... عن ابن عباس في قوله ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ﴾ قال: هويم (العرش و علمه، سنده حسن) مجموع الفتاوى لابن تيمية، ج٥، ص٤٨٥ - ٤٨٦.
- ٢- قال ابن أبي حاتم في تفسيره.... عن مقاتل بن حيان: ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ﴾ يعني: بقدرته وسلطانه و علمه؛ ﴿ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ﴾ مجموع الفتاوى، ج٥، ص٤٩٧ - ٤٩٨.
- ٣- ابن كثير: ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ... ﴾ أي رقيب عليكم شهيد على أعمالكم.. المصباح المنير، ص: ١٣٦٣

تەئویل بکری، دیارە هەندیک لەوانەى که خۆیان بە مەشرەب سەلەفیی ناودەبەن، پێیان وایە که تەئویل کردن لە هیچ کاتیکدا دروست نیە، که ئەو وەوانیە، چونکه زانایانی پیشین هەندى شتیان تەئویل کردوو هەندیک شتیشیان تەئویل نەکردوو، پاشان دەشگونجی بڵیین: ئەو هەر تەئویلش نیە، چونکه وشەیهک که لە زمانى عەرەبیدا مانای مەجازیی هەیه و مانای حەقیقی هەیه، بۆ وینە: ئیستا ئیمە لێرە دانیشتووین، ئەگەر بڵییم: ئەو شێرەکه هات (جَاءَ الْأَسَدُ)، کەس گومانى وایە درندهیهک بى؟ بێگومان نەخیر، چونکه دەزانن مەبەستم پیاویکی نازایە، که وەك شیر وایە، یان ئەگەر بڵییم: ریبویهکه هات، دەزانن مەبەست پیاویکی فیلبازە، ... هتد، ئنجا ئیمە بەپێی سیاقەکان بۆمان دەردەکهوئ که ئەو وشەیه ماناکەى حەقیقییە یان مەجازیی، ئەو کاتە هیچ پێویست ناکات بڵیین: تەئویلش.

وەك گوتم من لە بەرگی سێهەمی کتیبی: (ئیمان و عەقیدەى ئیسلامی) دا بە درێژی باسی ناوو سیفەتەکانی خوام کردوو، که لێردا جی نایتەوه.

مەسەلەى نۆهەم: که دەفەر موی: ﴿وَلْيَزِدْكُمْ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ

طَعْنًا وَكُفْرًا﴾، وە زۆریان ئەوهى لە پەروردگارەوه بۆت دابەزێنراوه، یاخی بوون و کوفریان تیدا زیاد دەکات، یەکیک بۆی هەیه بیرسى: وەحى خوا و کتیبی خوا چۆن دەبیتە مایەى زیادبوونی یاخیبوون و کوفر لە ئینساندا؟ ئەم پرسیارە دوو وەلامى هەن:

١/ هەر کاتیک نایەتیک دى، ئەوانەى بپروای پیناهینن، مانای وایە زیاتر سەرپێچیی دەکەن، وە کوفریکی دیکەشیان تیدا زیاد دەبى، بۆ وینە: خواى پەروردگار (٦٢٣٦) نایەتى دابەزاندوو، کەسێک ئیمان بە یەك نایەت نەهینى کوفری کردوو، بەلام ئیمان بە شەش هەزار نایەت نەهینى، یانى شەش هەزار کوفری کردوو، وە هەر وەها، هەتا نایەتى خوا زیاتر دابەزن و ئەوانیش ئیمان نەهینن، مانای وایە کوفریان زیاد دەبى، وە هەتا نایەتى خوا دابەزن و ئەوانیش پێوه پابەند نەبن، سەرپێچیی تییاندا زیاتر دەبى.

۲/ هەتا ئایەت دابەزئ و قورئان زیاتر بێتە خوار، ئەوانیش کینه و حەسوودی و بوغزیان بەرانبەر ئیسلام زیاد دەبن، ئەوەش دەبێتە هۆی ئەوەی کە سەربکێشی بۆ زیاتر یاخی بوون و کافر بوونیان.

مەسەلەى دەیهەم: کە دەفەرموئ: ﴿وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَعْضَاءَ إِلَى يَوْمِ

الْقِيَامَةِ﴾، وە دۆژمنایه تیی و رق و کینه مان خستە نیوانیانە وە تا رۆژی قیامەت، هەندیک گوتویانە: مەبەست پێی جوولەکە و نەصرانییەکانە، لە نیوان جوولەکە و نەصرانییەکاندا دۆژمنایه تیی و کێشە و ناکۆکیی هەیه، کە ئەو وایە و ئیستاش هەر هەیه.

هەندیکى دیکە گوتویانە: مەبەست پێی تاقمەکانی جوولەکەکانە، جوولەکەکان لە نیوان خۆیاندا چەند تاقمیکن.

هەندیکیش گوتویانە: مەبەست پێی تاقمەکانی نەصرانییەکان، ئیستا نەصرانییەکان سێ تاقمن، هەر کامیکیان وەک دینیکی سەربەخۆ وایە: (کاتولیک، بروتستانت، آرثدۆکس)، ریشی دەچیتى کە دەفەرموئ:

﴿وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَعْضَاءَ﴾، هەرچەند سیافەکە زیاتر باس لە جوولەکەکان دەکات، بەلام مەبەست پێی خاوەن کتیبەکان بى، بەگشتی و هەموویان بگریته وە، چ لە نێو خودی یەک میلەتدا، وەک نەصرانی، یان جوولەکە چ لە نیوان هەردووکیاندا، کە دەبینین بەردەوام دۆژمنایه تیی و ناکۆکیان هەبوو و هەیه، وە هەمیشە ئەهلی باطل پیکە وە ناکۆکن و، خەلک تەنیا لەسەر هەق دلی کۆدەبیت و گری دەدرئ، وە هەرگیز ناگونجی خەلک لەسەر ناھەق دلی پیکە وە گری بدرئ و جۆش بخوات.

مەسەلەى یازدەیهەم: کە دەفەرموئ: ﴿كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعُونَ

فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾، هەر کاتیک ناگریکیان هەلگیرساند بۆ جەنگ، خوا دەیکوژینیتە وە، وە خراپە لە زەویدا دەکەن و خواش

خراپەکارانی خۆشناوین، ئایا مەبەست ئەوەیە، هەركات جوولەكە ئاگر دابگیرسین، خوا بچێ بیکوژینیتەو؟ ئەو یەكێك لەو شوینانەیه كە مانای مەجازی دەگەیهنی، كەواتە: ئەوانەى دەلین: مەجاز لە قورئاندا نیە دەبێ بلین: هەركات جوولەكە ئاگر بکەنەو، تاكو چایی لاین، شیو (چیشت) لاین، خوا دەچێ ئاگرەکیان لێ دەکوژینیتەو، كەچی ئیمە دەبینین جوولەكە ئاگر دەکەنەو، نەصرانی ئاگر دەکەنەو و خواش لیان ناکوژینیتەو! كەواتە: لێردا مەبەست لە ئاگرەكە مانای رۆالەتی ئاگر نیە، بەلكو مەبەست: (كَلَّمَا أَثَرُوا فَتَنَةً أَطْفَاها الله) واتە: هەركات فیتنەیهکیان هەلگیرساند، خوا کپی دەکاتەو، نەك ئاگریك بێ و خوا بیکوژینیتەو، واتە: لێردا مەبەست لە ئاگر (نار) ئازاوه (فتنة) یەو ئامزەیه بۆ دروستکردنی ئاشووبو و هەرا.

ئەجا خوا كە دەفەرموی: ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾، وە خوا خراپەکارانی خۆشناوین، دیارە نەك هەر خۆشی ناوین بەلكو رقیشی لیان هەلدهستی، بەلام ئەو ئامزەیه بۆ ئەو كە خوا پێی خۆشە بەندەکانی وابکەن خۆشی بوین، كەواتە: خوا لە بیانووی نیە بۆئەو رقی لە بەندەکانی هەلسی، بەلكو پێی خۆشە وابکەن خۆشی بوین، بەلام كە خراپەکارین، خۆشی ناوین، واتە: خراپەکاری لەخۆتاندا لابەرن و ببەن چاکەکار، بۆئەو ببنە خۆشەویستی خوا! خۆینەرانى بەرپیز!

ئەگەر ئیمە تەماشای قورئان بکەین، دەبینین خۆی کاربەجێ هەمیشە هەلویستەکانی خۆی دەبەستیتەو بەو سیفەتانەو كە لە کۆتایی نایەتەکان دەیانھینى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ ﴿٧٧﴾ القصص، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ

الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ ﴿٢٢٢﴾ البقرة، هەرگیز نایانبەستیتەو بە گەل و نەتەو و پارو سامان و قەدو قیافەو رەنگو شیو و دیمەنەو، بۆچی؟ چونکە ئەگەر باسی عەرەب بوون بکات، یان باسی کورد بوون و تورک بوون و فارس بوون، یان باسی رەش بوون و یان سپی بوون، یان نێر بوون و مێ بوون، یان جوانیی و ناشیرینی ... هتد، ئەوانە هیچیان ئیرادەى ئینسانیان تێدانیه، بۆیه خۆی دادگەر

هەلۆیستەکانی نابه‌ستیتەوه بەو شتانەوه و لەسەر ئەو شتانەیان بێنا ناکات، کە لە دەروەدی ئیرادەى ئینسان دان، بەلکو بەو شتانەیانەوه دەبەستیتەوه کە لەژێر رکیزی ئیرادەى ئینسان دان، کە بریتین لە عەقیدە و فیکرو چاکە و خراپە و هەلسوکەوت و رەفتارەکان.

مەسەلەى دوازدهیهەم و کۆتایی: کە دەفەر موی: ﴿ **وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا**

وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا

التَّورَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ

مَنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾، جاری دیکەش باسمان کردو،

هەمیشە خوا ﷻ کە باسی مونا فیهەکان، یان جوولەکەکان، یان نەصرانییەکان، یان

موشریکەکان، یان کافرەکان دەکات، دەفەر موی: ئەو سیفەتە خراپانەیان هەن و لەبەر

ئەو سیفەتە خراپانە خوا رقی لییان هەل دەستێ و خوا خووشی ناوین، ئەى

مسولمانینە! ئەو کردووەکانیان، لییان وریابن!

بەلام مەگەر چۆن، ئەگەر نا دوایی دەروازەیهکیان بو هاتنەوه و گەرانهوه

لێدەکاتەوه، لێرەش دەفەر موی: ﴿ **وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا**

لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ المائەدە، ئەو خاوەن

کتیبانەى کە ئەو سیفەتە خراپانەیان هەن: "جوولەکەکان و غەیری وانیش، هەموو

ئەوانەى خوێان بە خاوەن کتیبى ئاسمانى دەزانن"، ﴿ **ءَامَنُوا ﴿٦٦﴾**، ئەگەر ئیمان

بێن و هەق قبوول بکەن، وە هەقیش پیادە بکەن، یانى: بە عەقل و دەریبگرن و

قەناعەتى پى بێن، وە بە دلێش قبوولی بکەن، وە بە زمانیش دانى پێدا بێن،

وە بە کردووەش پێیهوه پابه‌ندبن، ﴿ **وَاتَّقَوْا ﴿٦٦﴾**، پارێزیش بکەن، لەلادان ئەوه

﴿ **لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ﴿٦٦﴾**، ئەوه بە تەئکید ئیمە خراپەکانیان لى دەسپرنەوه،

جا ئەو (ل) ه، زانایان دەلین: لامى قەسەمە، واتە: زۆر بە تەئکید ئیمە خراپەکانیان

لى دەسپرنەوه، ﴿ **وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٦﴾**، ئنجای دواى ئەوهى پاك و

چاکبوون، دەشیانخەینە شوینی چاک و پاکانەو، چونکە بەهەشت شوینیکی پاک و خاوین و بۆنخۆش و رازاوەیەو، بە گەلکی خەلکی پیس و پۆخل نایەت، بۆیە سەرەتا دەفەرموی: ﴿لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، پیشی خراپەکانیان لێ دەسپینەو، خاوین و پوختەو بۆنخۆش دەبن، ئنجا دەیانخەینە بەهەشتەو، وەك له سوورەتی (الزمر)یشدا دەفەرموی: ﴿... طِبْتُمْ فَأَدْخُلُوهَا خَلِدِينَ﴾، واتە: ئیستا پاک و چاکن، ئنجا بچنە نۆ بەهەشت، ئەو بەنسبەت دواڕۆژەو، تەماشای بکەن لێردا خوا ﷻ بۆ خاوەن کتیبەکان کە باسی دواڕۆژو بەهەشت دەکات، پیشی باسی خاوینبوونەو هیان لە گوناھەکانیان دەکات، ئەگەر ئیمان و تەقوایان هەبێ.

ئنجا دوایی دیتە سەر باسی شوینەوارو بەرھەمی دنیایی ئیمان و تەقوا، دەفەرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، وە ئەگەر هاتبایە ئەوانە تەوورات و ئینجیل و ئەو دی لە پەروردگاریانەو بۆیان دابەزیئراو، بەرپایان کردبا، یانی: هەقی خۆیان دابایەو بە تەواویی جیبەجییان کردبایە ﴿لَاكُلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾، ئەو بەیگومان لە سەر وویانەو لە ژێر پێیەکانیشیانەو دەیانخوارد، وەکو لە کوردەواریی خۆماندا دەئێ: (لە سەری و لە خواری، هەر بۆی دەبارێ)، سەر (فوق) و ژێر (تحت)، یانی: ئاسمان و زەوی، هەندیک لە زانیانیش ئاویان تەفسیر کردو: خوا لە ئاسمان باران و بەرەکەتیان بەسەردا دەبارینی، لە ئەرزیشەو دانەویڵەو میوەو سەوزەو شتی باشیان بۆ دەروینی، بەلام واییدچی زیاتر مەبەست ئەو بێ کە ئاسمان و زەوی و هەموو هۆکارەکان دەستەبەر دەبن بۆیان و، دەبنە مایە خێرو بەرەکەت و پیت و پیز لە ژیاناندا، ئنجا ئەو دی جیی سەرنجە، لە نایەتی پیشیدا خوا فەرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰءِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا﴾، لەو هیاندا دەفەرموی:

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، ئەمە ئەو دی لێو دەگێری، کە ئیمان و تەقوا کاتیک لە مەرفەدا دینە دی کە پابەندبێ بە کتیبەکانی خواو، پیشی دەفەرموی: ئەگەر ئیمان و تەقوایان هەبێ، دوایی

دەفەر موی: ئەگەر کتیبەکانی خوا بەرپا بکەن و پێیانەوه پابەندبن، وایان بۆ دەگەین، واتە: رپی وەدەستەینانی ئیمان و تەقوا پابەندییە بە کتیبەکانی خواوە، یەکیک بۆی هەیه بەرسێ: ئایا چۆن خوا دەفەر موی: بە تەورات و ئینجیلەوه پابەندبن! لە کاتیکدا کە تەورات و ئینجیل گۆردراون و دەستکاری کران؟ زانیان ئاوا وەلامیان داوەتەوه:

أ- دەلێن: واتە: بەو شتانەوه پابەندبن کە نەگۆردراون و دەستکاری نەکران.

ب- هەندیکیش دەلێن: واتە: ئەو تەورات و ئینجیلە ی کە موژدەیان تێدا یە بە هاتنی پیغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ وە کە قورئان دوا کتیبی خوا یە، وە سەرەنجام ببە سوولمان، هەردوو ماناکەش راستن، چونکە ئیستاش تەورات و ئینجیل بای ئەو وەندە هەقیان هەر تێدا ماوە، کە ئەگەر جوولەگەو نەصرانی پێوهیان پابەندبن، ژانیان زۆر دەگۆرێ، پێشتریش ئاماژەمان پێدا، وە ئەم نایەتە وەك ئەو نایەتە ی سوورەتی (الأعراف) وایە، خوا

دەفەر موی: ﴿ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَقُوا لَفَنَحْنَاهُمْ بَرَكَاتٍ مِّنْ

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ... ﴿١١﴾ ، واتە: ئەگەر خەلکی ئاوەدانییەکان ئیمان بێنن و

پاریز بکەن، بەرەگەت و پیزی ئاسمان و زەویان بەسەر دا دەبارێنن.

ئنجای خوی دادگەر لە کۆتایی دا پۆلێنیان دەکات، بۆ دوو جۆر، تاکو ئیمە فییری ئینصاف و دادگەری بکات، چونکە گشتانن (تعمیم) کاریکی زۆر خراپە، بۆ وینە بگوتری: ئەو خەلکە هەموویان خراپن، هیچیان بە کەلک نایەن! یان ئەو

خەلکە هەموویان چاکن! خوا دەفەر موی: ﴿ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا

يَعْمَلُونَ ﴾ ، هەندیک لە زانیان دەلێن: مەبەست لە: ﴿ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ﴾ ،

واتە: ئەو جوولەگەو نەصرانیانە ی کە ئیمان دێنن و سوولمان دەبن، بۆیە خوا مەدحی کردوون، کە میانجیین و خەتی نیوەراستیان گرتووە.

بەلام من وای تێدەگەم مەبەست پیی سوولمانەکانیان نیە، چونکە لەوان (مِنْهُمْ) یانی: هەر لەو جوولەگەو نەصرانیانە ی کە خوا زەمیان دەکات و بە

خراپ باسيان دەكات، كەمىكىيان ھەن وانين، چونكە ئەو: لە (مِن) يە، بۆ بەشكردن (تَبْعِيض) ە، يانى: كەمىكىيان ھەن "لە چاۋ زۆربەيان" رېك و پىك و راست و رەواننو لەگەل دىنەكەى خۆياندا راست دەكەن، ئنجا ﴿وَكثيرٌ مِنْهُمْ ساءٌ ما يَعْمَلُونَ﴾ بەلام زۆريان خراپترين كردهو ە ئەنجام دەدەن، بە كورتىي: ھەندىكىيان ھەن لەگەل دىنەكەى خۆيان راست دەكەن، بەلام زۆريان لەگەل دىنەكەى خۆشاندا راست ناكەن.

بەپېزان!

ئەمە ئەو ەى لىو ەدەگىرى "و ەك پىشتريش گوتمان" كە ئىمەى مسولمان دەبى لەگەل خەلكدا دادگەرو بە ئىنصاف بىن، پاشانىش زۆر گرنگە خەلك ھانبدەين بە پرنسىپەكان (مبادىء) ى خۆيانەو ە پابەندىن، ئەگەر جوولەكەبى بە تەوراتەو ە پابەندىن، ئەگەر نەصرانىى بى بە ئىنجىلەو ە پابەندىن، ئەگەر ەلمانىيە بە ەلمانىيەتەكەى خۆيەو ە پابەند بى، و ە ئەگەر ئىدديعاى دىموكراسىەت دەكات، با بە دىموكراسىەتەكەى خۆيەو ە پابەندىن، ... ەتد، بەلام ئىمە كىشەمان لەگەل ئەو كەسانە داىە كە شىعارى بى كردارىان ھەيە، قسەى خۆش و بۆشيان ھەيە، دووركوزى نزيك خەسارن، روالەت جوانىى نزيك ويرانن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی شازدهیم

پیناسهی ئهم دهرسه

ئهم دهرسه‌مان له پینج (۵) ئایهت پیکدی، (۶۷ - ۷۱) له‌م پینج ئایهته موباره‌که‌دا خوا ﷺ سهره‌تا له ئایهتی یه‌که‌مدا روو ده‌کاته پیغه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌مه‌د ﷺ، وه بو جاری دووم له‌م سوورپه‌ته‌دا به نازناوی ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾، ئهی پیغه‌مبه‌ر! ده‌یدویئو پپی راده‌گه‌یه‌نی، که ئه‌وه‌ی خوا بو‌ی ناردۆته خوار رایبگه‌یه‌نی، ئه‌گه‌رنا به نه‌گه‌یه‌نه‌ری په‌یامی خوا داده‌نری، ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾، وه به‌ئینیشی پیده‌دات که له خه‌لکی کافر بیپاریزی.

پاشان له ئایهتی دوومدا روونی ده‌کاته‌وه که ده‌بی چی رابگه‌یه‌نی، که بریتیه له‌وه‌ی به خاوه‌ن کتیبه‌کان بفرموی: ئه‌گه‌ر ته‌وراتو ئینجیل و ئه‌وه‌ی خوا ناردوو‌یه‌ته‌خوار، جیبه‌جیبی نه‌که‌ن، ئه‌وه مانای وایه له‌سه‌ر هیج نین، هیج دینیکتان نیه، دوایی خوا ﷺ رایده‌گه‌یه‌نی که زۆرێک له خاوه‌ن کتیبه‌کان به هۆی وه‌حی دابه‌زینراوی خواوه، ههر زیاتر یاخی بوون و کوفریان تیدا زیاد ده‌بی، وه‌ک له ئایهتی پیشیشدا باسی کرد.

ئنجنا له ئایهتی سییه‌مدا خوا‌ی زانا رای ده‌گه‌یه‌نی که ههر کام له مسوولمانان و جووله‌که‌و صابیئه‌و نه‌صرانییه‌کان، مادام کاتی خۆی به‌پاستیی برپایان به خواو به رۆژی دوایی هی‌نابی‌و، کرده‌وه باشه‌کانیشیان ئه‌نجام دابی، ئه‌وه پیشینانه‌یان که کاتی خۆی راست و ساغ بوون، نه ترسیان له‌سه‌ره‌و نه په‌ژاره‌ش دایانده‌گری، پاشان له ئایهتی چواره‌مدا رایده‌گه‌یه‌نی که کاتی خۆی خوا په‌یمانیکتی پته‌وی له

جوولەكەكان بەتایبەت وەرگرت، وە پێغەمبەرانیکی بو ناردوون، بەلام هەر کات پێغەمبەرێك هاتبی بو لایان و، شتیکی گوتبی که لەگەڵ ئارەزووەکانی ئەواندا نەگونجی ئەو بەشیکیان لەو پێغەمبەرانی بە درۆزن داناون و، بەشیکی دیکەشیان بەوهندە وازیان نەهیناوە بە درۆزنیان دابنن، بەلکو کوشتووشیان.

ئەجا لە ئایەتی پێنجەمدا روونی دەکاتەووە که ئەو جوولەکانە، پێیانوابوووە ئەو جوۆرە مامەلانیان مایە بەلاو گرفتاریی نین، وە پێیانوابوووە بەهۆی ئەو کردەوانەووە تووشی بەلاو گرفتاریی و نارەحەتی نابن، بۆیە لە ئاکامی ئەووەدا کوپرو کەر بوون، دوایی خوای بە بەزەیی گەراووەتەووە سەریان و لییان خوشبووە، دوای ئەووەی که تۆبەیان کردووە، کهچی زۆریکیان دیسان دوای ئەووەش هەر کوپرو کەر بوونەووە.

﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ
وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ
الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ
رَبِّكُمْ وَلِيُزِيدَكُمْ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغِينًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصْرَى
مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا
جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾
وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا
وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((ئەو پیغمبەر! ئەووی لەلایەن پەروردگارتەووە بۆت دابەزینراوە، راببگەیهنە، وە ئەگەر وانەکە، پەيامەکەبیت نەگەیاندووە، وە خوا لە (زیان و خراپە) خەلکی (کافر) دەتپاریزی، بیگومان خوا رینمایای کۆمەلای کافران ناکات ﴿٦٧﴾ بلی: خاوەن کتیبینە! هەتا تەوورات و ئینجیل و ئەووی لەلایەن پەروردگارتانەووە بۆتان دابەزینراوە، بەرپای نەکەن (و پێووی پابەند نەبن) مانای وایە لەسەر هیچ شتیک (لە هەق) نین، وە بە دنیایای یەووە ئەووی کە لەلایەن پەروردگارتەووە بۆت دابەزینراوە، یاخی بوون و کوفری زۆریکیان زیاد دەکات، دەجا خەفەت لە کۆمەلای کافران مەخۆ ﴿٦٨﴾ بیگومان ئیمانداران (مسولمانان) و جوولەگەکان و صابینەکان و نەصرانییەکان، هەر کامیکیان برۆا بە خواو بە پۆزی دوایی بێنی و کردەووی باش ئەنجام بدات، نە ترسیان لەسەر دەبی و نە دلتەنگو پەزارەدار دەبن ﴿٦٩﴾ بیگومان پەیمانی پتەومان لە وەچە ئیسپرائیل (جوولەگەکان) وەرگرت، وە پیغمبەرانیکمان بۆ لا رەوانەکردن، (بەلام) هەر کە پیغمبەریکیان دەهاتە لا بە پەيامیکەووە کە حەزیان لی نەدەکرد، دەستەیهکیان (لە پیغمبەران) بە درۆ دانا، وە دەستەیهکیان لی کوشتن ﴿٧٠﴾ وە پێیانوابوو کە ئەووە نابلی بە مایە بەلاو سزا بۆیان، بۆیە کوپرو کەر بوون (لە بەرانبەر پەيامی خوادا)، پاشان خوا گەرایەووە سەریان (وە چاوپۆشیی لیکردن)، کەچی دواییش زۆریان کوپرو کەر بوون (لە بەرانبەر هەق دا)، وە خوا بینەری ئەوویە کە دەیکەن ﴿٧١﴾)).

هەندیک دەلێن: (صَابئة) کۆمەلێک بوون لەسەر دینی پێغەمبەر نووح بوون، هەندیک دەلێن: ئەستێرە پەرسەت بوون، وە هەندیک دەلێن: خۆیان بە شوپێنکەوتە پێغەمبەر ئیبراھیم دەزانن، ڕەنگە جوړاو جوړیش بن.

(مِثَقٌ): واتە: پەیمانێ پتەو، (عَقْدٌ يُؤَكِّدُ بِيَمِينٍ وَعَهْدٍ)، واتە: پەیمانیکە بە سوێند لەسەر خواردن و بەیعت لەسەر دان پتەوگرایی، وە ئەسلی وشە: (مِثاق) دەلی (وَتَقْتُ بِهِ أَثِقُ ثِقَةً، وَأَعْتَمَدْتُ عَلَيْهِ، وَأَوْثَقْتَهُ شِدْدَتَهُ) واتە: متمانەم پێکردو قایمەم کرد.

(لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسَهُمْ): واتە: نەفسیان ئارەزووی لێ ناکات، حەزی لێ نیە، دەلی: (الهُوَى: مِيلُ النَّفْسِ إِلَى الشَّهْوَةِ) واتە: هەوا بریتییە لە جوولانی نەفسی ئینسان بەرەو ئارەزوو.

(وَحَسِبُوا): واتە: وایانزانی، پێیانابوو، (الْحِسْبَان، أَنْ يُحْكَمَ لِأَحَدِ النَّقِيضَيْنِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَخْطُرَ الْآخِرَ بِنَالِهِ، الظَّنَّ أَنْ يَخْطُرَ النَّقِيضَيْنِ بِنَالِهِ فَيَغْلِبَ أَحَدُهُمَا عَلَى الْآخِرِ)، (حِسْبَان) لە زمانی عەرەبییدا بە مانای ئەوەیە کە دوو شت پێچەوانە یە کەدین، یەکیان بە دلّ دابن، بەبێ ئەوەی ئەویدیکە بە دلّ دابن، بەلام گومان ئەوەیە هەردووکیانی لە مِشْكَ دایە، بەلام یەکیکیان بەسەر ئەویدیکەدا زال دەکات.

(فِتْنَةٌ): (الْبَلِيَّةُ، الْعَذَابُ، وَإِنْحِرَافٌ عَنِ الْحَقِّ) فیتنە یان بە مانای بەلا دی، یان بە مانای سزا دی، یان بە مانای لادانە لە هەق، خوا بە پێغەمبەر ﷺ دەفرموی: ﴿وَأَحْذَرُهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾، وریابە لاتنەدەن، دیارە (يَفْتِنُوكَ) یانی (يَصْرِفُوكَ)، لاتبەدن.

مانای گشتی نایهت‌هکان

لیردها خوا ﷺ پیغهمبهری کوتایی خوئی موحهمهد ﷺ دهدوینی، دیاره قورئان ههمووی ههر دواندن و فهرمانی خوای پهروه‌دگار ه ناراسته‌ی پیغهمبهر ﷺ کراوه، به‌لام له ههندیك شویندا خوای کاربه‌جئ به تایبهت به نازناوی ره‌وانه‌کراویتی و په‌یامبهریتی ناوی دههینی، ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ﴾، ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، وه جاری واش ههیه که به‌بئ بانگ‌کردن به ناوونیشانی ریساله‌تو نوبووت دوزانین که یه‌کسه‌ر دواندنه‌که له‌گه‌ل پیغهمبهری خوایه ﷺ، لیردها ههر که‌سیك ته‌ماشای سیاقی نه‌و نایه‌تانه بکات، دوزانی مه‌به‌ستی کییه؟ که ده‌فهرموئ: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾، نه‌ی پیغهمبهر! نه‌وه‌ی له په‌روه‌دگارته‌وه بوټ دابه‌زینراوه بیگه‌یه‌نه، دیاره مه‌به‌ست پیی کییه؟ چونکه باسی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کانمان کرد، نئجا ههر له دواي نه‌م نایه‌ته یه‌کسه‌ر ده‌فهرموئ: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ﴾، واته: دیاره سیاقه‌که باسی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان ده‌کات، وه لیردها خوای په‌روه‌دگار هوټداریی ده‌داته پیغهمبهر و ﷺ وریای ده‌کاته‌وه وه جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌کاته‌وه، که نه‌وه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌دگارته‌وه بوټ دابه‌زینراوه، بیگه‌یه‌نه، هه‌لبه‌ته پیغهمبهر ﷺ موکه‌لله‌ف بووه که ههرچی خوای په‌روه‌دگار پیی فه‌رمووه، ههمووی بگه‌یه‌نی، به‌لام لیردها که خوا به‌تایبهت ده‌فهرموئ: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ﴾، وه دوايي ده‌فهرموئ: ﴿وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾، وه نه‌گه‌ر وا نه‌که‌ی، په‌یامه‌که‌ی خوات نه‌گه‌یاندوه، دوايیش به‌ئینی پیداوه: ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، وه خوا له خه‌ئکی ده‌تپاریزی، وشه‌ی: (الناس) واته: له نه‌سلدا به‌مانای (خه‌ئک)ه، به‌لام له سیاقه‌که‌وه دیاره که مه‌به‌ست (خه‌ئکی کافر)ه، چونکه دوايي فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ

اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿﴾، بیگومان خوا رینمایی کۆمەئی بیبروایان ناکات، که زیان له تو بدن، لیردا بو مان دەر دەکەوئێ که ئەو پەبیامیکی تاییبەتە که دەبی پیغەمبەر ﷺ بیگەیهنی، وەك دوایی له مەسەلە گرنگەکاندا باسی دەکەین، چونکە زۆر له تەفسیرەکان، ئەوانە ی من تەماشام کردوون، لیردا ئیشکالیان بو دروست بوو، نەیانزانووە چۆن خۆیانی لی دەر باز بکەن، ئیشکالەکە ئەو یە: که خوا دەفەر مـوئ: ﴿يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ

رِسَالَتَهُ﴾، ئە ی پیغەمبەر! ئەو ی له لایەن پەر وەردگارتەووە بوئ دابەزینراو، بیگەیهنە، وە ئەگەر نە یگەیهنی مانای وایە پەبیامی خوات نەگەیاندو، دەلین: ئاشکرایە ئەگەر پیغەمبەر پەبیامی خوا نەگەیهنی، مانای وایە پەبیامی خوای نەگەیاندو، وەك بلیی ئەو دووبارە یەو (تحصیل الحاصل)!! بەلام وەك دوایی له مەسەلە گرنگەکاندا باسی دەکەین، وانیە، بەئکو لیردا ئەو شتیکی تاییبەت بوو بە خاوێن کتیبەکانەو، بە جوولەکەو نەصرانییەکان، نەك گشتی بی، واتە: ئەگەر ئەو شتە تاییبەتە نەگەیهنی بە جوولەکەو نەصرانییەکان، ئەو وەك ئەو وایە که هیچ کام له پەبیام و بەرنامە ی خوای پەر وەردگاری نەگەیاندبی، وە دوایی خوا موژدەو بەلینی پیدەدات و دلنیای دەکاتەو، ﴿وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، واتە:

بەتەئکید خوا دەتپاریزی له خەئکی، وشە ی: ﴿النَّاسِ﴾، له بەکارهینانی قورئاندا بەگشتی واتە: خەئک، له هەندیک شوینیش دەر دەکەوئێ که مەبەست پیی خەئکی کافرە، بو وینە: له سوورەتی (آل عمران) که دەفەر موئ: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ

النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

﴿﴾، لیردا مەبەست له (الناس) ی یەکەم کابرایەك بوو له موشریکەکان، هەواییا بە پیغەمبەر ﷺ و هاوێلانی، وە مەبەست له (الناس) ی دوو مەبەسووفیان و سوپاکە ی بوو، که ئیمە پێشتر له تەفسیری سوورەتی (آل عمران) دا باس مان کردو، جا لیردا خوا دەفەر موئ: ﴿وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، واتە: بەتەئکید خوا

بۆچی؟ ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾. خەفەت لە کۆمەڵی بیپرۆیان مەخۆ، ئەوانە سروشتیان وایە، ئەو وەحییە ی بۆ تۆ دئی، ئەو قورئانە ی کە بۆ تۆ دئی، لە حیاتی ئەوە ی دلیان پئی نەرم بئی و بگەرپنەو، هەر زیاتر پئی یاخی دەبن و پئی کافر دەبن.

ئنجای خوای پەرودەردگار وەك شتیکی گشتی باسی هەموو میللەتان دەکات، (الشەرستانی) کتیبیکی هەیه (الملل)، هەرودها (إِبْنُ حَزْمٍ) یش کتیبیکی هەیه بە ناوی: (الملل والنحل)، (الملل) کۆی (مەلە) یە، واتە: ئەو کۆمەلە خەلکانە ی بە دوای پیغەمبەران کەوتوون و بە دوای کتیبە ئاسمانییەکان کەوتوون، (النحل) یش کۆی (نحلة) یە، یانی: ئەو دەستە و تاقمانە ی لە نیو میللەتیکدان، بۆ وینە: شیعه و خەواریح و مورجیئە و موعتەزلیە کە لەگەڵ جەماوەری مسوڵمانان (أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ)، ئەوانە پئیان دەگوتری: (نحل)، بەلام (الملل) جیایە، بۆ وینە: میللەتی یەهودیی، میللەتی نەصرانی، میللەتی مسوڵمان، میللەتی بووژی، میللەتی گاپەرست ... هتد، ئنجای خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا

وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصْرِيُّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، بیگومان ئەوانە ی ئیمانیان هیناو، (واتە: مسوڵمانان)، وە ئەوانە ی کە گەرپاونەو، (واتە: جوولەکەکان)، وە صابیئە کە ئەوانیش کۆمەلێک بوون، وە نەصرانیەکان، هەر کامیک لەو چوارانە برپا بە خواو بە پۆزی دوایی بینن، وە کردووە باشەکانیش ئەنجام بدن، نە ترسیان لەسەر، نە پەژارداریش دەبن، واتە: بۆ داهاوو ترسیان لەسەر نیە، بۆ رابردووش پەژاردار نابن، لیرەدا هەندی کەس گوتووینە: مادام خوا دەفەرموی: مسوڵمان و جوولەکەو صابیئەو نەصرانی، هەر کامیک لەوانە برپا بە خواو بە پۆزی دوایی بینن، کردووە باش بکات، نەترسی لەسەر و نە پەژاردەگری، کەواتە: لیرەدا مسوڵمان و جوولەکەو صابیئەو نەصرانی هەموویان یەکسان! ئەو هەندی مەلای دین فرۆش ئەم ئایەتە ئاوا تەفسیر دەکەن، کە ئەو مەبەست نیە، جا ئەم ئایەتە موبارکە لە سوورەتی (البقرە) هەشدا هاتو، لەگەڵ کەمیک جیاوازی، هەرودها لە سوورەتی

(الحج) یشدا هاتود، لەویشدا بە جیاوازییەکی کەم، کە بە تەئکید مەبەست ئەوویە ئەوانەیی مسوڵمانن و ئیستا ئۆممەتی موحەممەدن ﷺ، و ئەوانەش کە جوولەکەن کاتی خۆی ئەگەر لەگەڵ تەوڕات و مووسادا ﷺ راستیان کردبێ، ئیمانیا بە خواو بە رۆژی دوایی بووبێ و کردووی باشیشیان ئەنجام دابێ، و ئەوانەیی صابییەن بە هەمان شیۆه لە کاتی خۆیدا لەگەڵ پیغەمبەر و دینی خۆیاندا راستیان کردبێ، و ئەوانەیی نەصرانیین لەگەڵ عیسا ﷺ و دینی نەصرانییەت راستیان کردبێ، و برۆیا بە خواو بە رۆژی دوایی بووبێ و کردووی باشەکانیان ئەنجام دابێ، هەموو ئەوانە **﴿ فَاَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾**، واتە: ئەو بۆ رابردوو، ئەو و اتایەکی، و اتایەکی دیکەشی ئەوویە کە مسوڵمانان و جوولەکەو صابییەن و نەصرانی هەموویان، ئەگەر بە راستی ئیمان بە خوا بینن، ئیمان بە رۆژی دوایی بینن، و کردووی باشەکان ئەنجام بدن، بەلام ئیمان بە خوا هینان، ئیمان بە رۆژی دوایی هینان، و کردووی باش ئەنجامدان، بە شیۆهیکە کە قورئان دەفەرموێ، چونکە ئیمانیک بە ئیمان دادەنرێ، و ئیعتیباری پی دەکرێ، کە بە پیی قورئان بێ، و هەر و هەر ئیمان بە رۆژی دوایی دەبێ بە پیی قورئان بێ، و کردووی کاتی باش دەبێ و بە باش دادەنرێ کە بە پیی شەرعیەت بێ، کەواتە: ئەم ئایەتە دوو واتای راستی هەن:

(۱) ئەو میلەتانە هەر کامیکیان ئەگەر کاتی خۆی لەگەڵ بەرنامەیی خوادا راستی کردبێ، ئەو سەرفرازن، یانی: بابو باپیرانیان و پیشووەکانیان.

(۲) وە ئیستا ئەگەر هەر کامیکیان ئیمان بە خواو بە رۆژی دوایی بینن، وە کردووی باش بکات، ئەو سەرفرازە، نەک بلایی جوولەکە لەگەڵ جوولەکایەتی دا راست بکاو، نەصرانی لەگەڵ نەصرانییەتی خۆی راست بکات، صابییە لەگەڵ ئەووی خۆیدا راست بکات، ئەو هەموویان وەک یەکن! ئەم ئایەتە ئەو ناگەیهنن، وەک دوایی جارێکی دی دەگەر پینەو سەری.

ئنجای خۆی پەروردگار باسی پەیمان وەرگرتنی خۆی دەکات لە جوولەکەکان،

دەفەرموێ: **﴿ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِم رُسُلًا ﴾**،

بیگومان ئیمە پەیمانی پتەومان لە وەجەیی ئیسرائیل وەرگرت، وە پیغەمبەرانیکیشمان

بۆ لا ڕەوانەکردن، کەچی ئەوان چیان کرد؟ ﴿ **كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى**

أَنْفُسَهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴾، هەر کاتێک پێغەمبەرێک هاتبا بۆ لایان بە شێوەیەك شتیکی پێگوتبان کە نەفسیان ئارەزووی لێ نەدەبوو، دلێ سەندی ئەوان نەدەبوو، بە پێی ئارەزوو هەوای ئەوان نەدەبوو، ئەو کۆمەڵیکیان لە پێغەمبەران بە درۆ دەزانین، کۆمەڵیکیشان لێ دەکوشتن، هەر بەو هەندە وازیان نەدەهێنا پێیان بلێن درۆ دەکەن، بە لکو دەشیان کوشتن، یانی ئەو خراپییەیان بە میرات بۆ ماوەتەو، وە بەو بارە سەختەو لە میژرە باریان گرتو، وەك کوردەواریی خۆمان دەلێن: (خوێکی گرتت بە شیرێ تەرکی ناکە ی بە پیری)، عەرەبیش دەلێن: (مَنْ شَبَّ عَلَى شَيْءٍ شَابَ عَلَيْهِ) ئەو جوړیکە لە دڵنەوایی بۆ پێغەمبەر ﷺ، وە بۆ مسوولمانان کە وەختی ئەو کەلە ڕەقیی و سەر سەختیی و پیلان و فیل و خراپە کارییە جوولە کە دەبینن، زۆر دڵ نەرەحەت نەبن، بزانیان کە ئەو بە میرات بۆیان ماوەتەو، وە زانیانی کۆمەڵناسیش دەلێن: ئەو ی باب و باپیران لە سەر دەبن، کاریگەری هەیه بۆ سەر ڕۆڵەکانیان، خواش لە سوورەتی (الکھف) دا کە

باسی ئەو خەزەنە ی لە بن دیوارە کە دا بوو، دەفەرموی: ﴿ **... وَكَانَ أَبُوهُمَا**

صَالِحًا ... ﴾ (٨٢)، بابی ئەو دوو کۆرە پیاویکی باش بوو، هەرچەندە بابیان نەماو، بە لām لە بەر ئەو ی پیاویکی باش بوو، خوای بە بەزەیی مووسا و ئەو بەندە صالحە بە کار دینی بۆ ئەو ی ئەو مائەیان زایە نەبی، کە لە بن ئەو دیوارە دایە و خەریکە برووخی.

لە کۆتایی دا خوای زاناو شارەزا دەفەرموی: ﴿ **وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا**

وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

بِمَا يَعْمَلُونَ ﴾، وە پێیان وابوو کە ئەو هەلۆیستەیان لە بەرانبەر پەیمانی خوادا کە هەلوانو هەشاندۆتەو، لە بەرانبەر پێغەمبەرەندا کە بە درۆیان زانیون و کوشتوویان، نابێتە مایە عەزاب، یاخود مایە گوناھباریی و بە لā، بۆیە کویر

بوون و کەر بوون، دوایی که گەرانەووە بو لای خوا، خواش گەرایەووە سەریان، ﴿ثُمَّ

عَمُوا وَصَكُمَا كَثِيرٌ مِنْهُمْ﴾، بەلام دووبارە جارێکی دیکە، چونکە خوویان پێوە

گرتبوو، زۆریان لە بەرانبەر هەقیدا کوێر بوون و کەر بوون، نافەرموی هەموویان،

﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾، وە خوا بینەری ئەوویە که دەیکەن، واتە: چاک

دەیانبینی که چی دەکەن، که چی شەرم لە خوای پەروردگار ناکەن، ئەووە هەمووی

که خوا باسی سیفەتەکانی ئەوانمان بو دەکات وەک کوردەواریی خۆمان دەئین:

(دیوار لەگەڵ تۆمە گوێسوانە گویت لیبی)، بۆیە باسی ئەو سیفەتەتانیان دەکات،

تاکو ئیمە عیبەرەتیان لێوەرگرین، مسوئەمانان بزانی که جوولەکە خوا ئەو

هەموو چاکەبەیی لەگەڵ کردوون و، بە بەزەبی بووە لەگەڵیان و، نەعمەتی پێداون،

که چی هەروا بە سەرەخەری و سەرسەختیی و بە کەللە رەقیی هیناویانە، بۆیە

سەرەنجامەکەشیان ئاوا خراپە، دەبی پەندیان لێوەرگرین، خوا سەرەنجاممان

خێر بکات.

چهند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرن‌گ

مه‌سه‌له‌ی په‌که‌م: که خوا صَلَّى ده‌فه‌رموی: ﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، واته: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر! (که مه‌به‌ست پی‌ی موحه‌مه‌ده صَلَّى)

ئه‌وه‌ی له په‌روه‌ردگارته‌وه بو‌ت نی‌ر‌دراوته خوار، راپی‌گه‌یه‌نه، وه ئه‌گه‌ر وانه‌که‌ی ئه‌وه په‌یام و به‌رنامه‌ی خوات رانه‌گه‌یاندوه، تو‌ی‌ژه‌روانی قورئان، وه‌ک ناما‌ژه‌م پی‌دا

له به‌رانبه‌ر ئه‌م رسته‌یه‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾،

ئه‌گه‌ر وانه‌که‌ی په‌یامه‌که‌ی خوات نه‌گه‌یاندوه، مشتومر‌پ‌کی زور‌یان کردوه و چوونه نی‌و ته‌فاصلی‌ی ره‌وانبی‌ژی (بلاغه)‌یه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ رواله‌ت نایه‌ته‌که

ده‌فه‌رموی: ئه‌گه‌ر په‌یامی خوا نه‌گه‌یه‌نی، په‌یامی خوات نه‌گه‌یاندوه، ﴿وَإِنْ لَمْ

تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾، یانی: (واذا لَمْ تُبَلِّغْ رِسَالَتَهُ، فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ) ده‌ئین:

ئه‌وه‌ش جو‌ری‌که له دووباره‌بوونه‌وه، دووباره‌بوونه‌وه‌ش له که‌لامی خوای په‌روه‌ردگاردا نیه، جا هه‌ندی‌کیان گوتوو‌یانه: لی‌رده‌ا خوای په‌روه‌ردگار

ویستوو‌یه‌تی به پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّى به‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾

واته: ئه‌گه‌ر په‌یامی خوا نه‌گه‌یه‌نی، بزانه که په‌یامی خوات نه‌گه‌یاندوه! واته:

وه‌ک چو‌ن یه‌ک‌ی له شاعیره‌کان ده‌ل‌ی: (والشُّعْرُ شِعْرِي) شیعری من شیعره، واته:

په‌یام نه‌گه‌یاندان په‌یام نه‌گه‌یاندنه، یانی: گونا‌هی‌کی زور زور گه‌وره‌یه، ناگونج‌ی

به‌ غه‌یری خو‌ی به هیچ وشه‌یه‌ک وه‌سف بکری، هه‌ل‌به‌ته ده‌شگونج‌ی واب‌ی و

مانایه‌کی جوانیشه.

به‌لام ئه‌وه‌ی من بو‌م دهرکه‌وتوه، دوای سه‌رنجدانی زوری ته‌فسیره‌کان و ل‌ی

وردبوونه‌وه‌ی خو‌م له نایه‌ته‌کان، ئه‌وه‌یه که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿بَلِّغْ مَا أُنزِلَ

إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ﴿٦٧﴾، ئەو **﴿ مَا أَنْزَلَ ﴾** یانی: (الشيءُ الخاصُّ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ) ئەو شتە تایبەتییهی که له پهروەردگارتەوه بوۆت نێردراوتە خوار، بەلام که دوایی دەفەرموئ: **﴿ فَمَا بَلَغَتْ رَسُولَتَهُ ﴾**، ریسالەتەکه که کوئی ئەو وەحییەیه که بوۆ پیغەمبەر ﷺ هاتو، بەلام **﴿ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ﴾**، شتیکی تایبەتە، ئەوکاتەش دووبارەبوونەوه دروست نابئ، ئەو دەم پئی راستترو ریکتەر، واتە: خوا دەفەرموئ: ئەگەر ئەو شتە تایبەتەیهی که من پیمگوتووئ بوۆت نێردراوتە خوار، نەگەیهنی، مانای وایە که هیچ بەشیک له پهیام و بەرنامە خوات نەگەیاندووه وەک ئەوه وایە هیچت نەگەیاندبئ، واتە: ئەگەر ئەو بەش (جزء) نەگەیهنی، مانای وایە گشت (کل) یشت نەگەیاندووه، بویش وادەلیم، چونکه خوای کاربەجئ له نایەتی دوایی دا، یەکسەر بوومان رووندەگاتووه که ئەو شتە تایبەتە چییه؟ ئەویش ئەوهیه که دەفەرموئ: **﴿ قُلْ**

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم

مِّن رَّبِّكُمْ ﴿٦٨﴾، بلئ: ئەی خاوێن کتیبینە! لەسەر هیچ نین تاگو تەوورات و ئینجیل و ئەوهی له پهروەردگارتانەوه بوۆتان دابەزینراوه، بەرپای نەکەن و کاری پئەنەکەن، کهواتە: ئا ئەوه ئەو پهیامە تایبەتەیهی که خوا به پیغەمبەر ﷺ دەفەرموئ، ئەگەر ئەوه نەگەیهنی، وەک هیچ بەشیک له بەشەکانی پهیامی خوات نەگەیاندبئ، دیارە ئەویش شتیکی قورس بووه بوۆ پیغەمبەر ﷺ، که ببگەیینئ به جوولەکهو نەصرانییهکان که لاف و گەزافی زۆریان لێداوه: ئیمە خاوێن کتیبین و ئیمە واینو، ئیمە وا چووین! به تایبەتی جوولەکهکان، پیغەمبەر ﷺ، که ببگەیینئ پییان بۆ فەرموئ: ئیوه لەسەر هیچ نین، ئەگەر وێرای تەوورات و ئینجیلەکهی خۆتان (واتە: ئەوهی که نەگۆردراوه، یان ئەو بەشەیهی که پهیوهندیی به موژدەدان به پیغەمبەری کۆتاییهوه ﷺ هەیه) ئەگەر وێرای ئەوه، شوین قورئانیش نەکەون، ئیوه لەسەر هیچ نین، که ئەوه هینانە سەر (سفر) یانەو، دیارە زۆر لەسەر دلێان قورسە، پیغەمبەری خواش ﷺ لهبەرئەوه که رەوشت بەرزترین و

رەوشت جوانترین کەس بوو، زۆر پێیناخۆش بوو مەگەر زۆر ناچاربێ، کە شتێ بە کەسێ بلی، کە بزانی پێی ناخۆشە، بە تەئکید جوولەگە و نەصرانیەکانیش ئەوەیان لە ھەموو شتێک پێ ناخۆشتر بوو، تۆ زەرپی سفریان بکەو، بلی لەسەر ھیچ نین، زۆر زۆر پێیان ناخۆشە، بۆیە خوای بالادەست وا بە جەخت لەسەر کردنەو دەفەرموی: دەبێ ئەوەیان پێ رابگەیهنی، ئەگەرنا وەك پەيامی خوات ھیچ نەگەیاندى وایە، وە لە پێش ئەو شدا دەفەرموی: ﴿وَاللَّهُ

يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، وە خوا لە خەلك دەتپاریزی، واتە: لە خەلكی كافر، بۆیە لە زیانی ئەوان مەترسێ و لە كاردانەوێ ئەوان مەترسێ، ئەو پەيامە بگەیهنە، تاكو ئەوان بزانی کە لە دواى ھاتنى پێغەمبەرى كۆتایی موحەممەد ﷺ، وە لە دواى دابەزینی قورئان، بەرنامە پێشووەكان و رێبازەكانی پێغەمبەرانى پێشوو لەبەر تیشكى قورئان و لەبەر تیشكى رێبازى پێغەمبەرى كۆتایی دان، ھەرچى ئەو پەسەندى بكات، پەسندەو ھەرچى ئەویش پەسەندى نەكات، بەگەلك نایەت و نەسخ بۆتەو وەو كاری پێ ناكړی، وە كەسانیک كە لەسەریان دەرۆن، لە قیامەتێ دەبنە سەپانی پووشن.

ھەلوە شانزەوێ بوچوونگی ھەلە می شیعە لە بارەى ئەم ئایەتەو

لێردەدا شیعە دەربارەى ئەم رستە قورئانییە کە دەفەرموی: ﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ

مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾، ئیددیعیای ئەو دەگەن و لافى ئەو لێدەدەن کە لێردەدا ئەو شتە تاییبەتە کە خوا بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: بیگەیهنە، ئیمامەتى (عەلى)یە خوا لێی رازی بێ! دەلێن: ماناکەى ئاوايە: ئەى پێغەمبەر! بە خەلك رابگەیهنە کە لە دواى تۆ راستەوخۆ عەلى كورى ئەبو طالیب دەبێ بە ئیمام و

خه‌لیفه‌ی مسوئلمانان! نُنجا که ئاواش ده‌لین، له‌راستیدا هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه‌ نیه، وه‌ک پیش‌تریش باس‌مان کرد، وه‌ نه‌گهر ته‌ماشای سیاقی نایه‌ته‌کان بکه‌ین، ده‌بینین که ئه‌و فیکره‌یه شتیکی ناموؤ نه‌گونجاوه له‌گه‌ل سیاقی نایه‌ته‌کاندا، نایه‌ته‌کان هه‌موویان باسی ئه‌وه ده‌که‌ن که ئاوا به‌ جووله‌که‌وه نه‌صرانییه‌کان بلئو، ئاوا بؤیان روونبکه‌وه ... هتد، هه‌موو نایه‌ته‌کان له‌و باره‌وه‌ن، وه‌ ئیمامه‌تی عه‌لی خوا لئی رازی بی شتیکی بیگانه‌یه‌وه نامو‌یه به‌ سیاقو جه‌وی نایه‌ته‌کان و خزینرانییه‌ نیویان، شتیکی سه‌یره‌وه نه‌گونجاوه، خوا ی په‌روه‌ردگاریش فه‌رمایش‌ته‌که‌ی هه‌مووی وه‌ک ئالقه‌کانی زنجیریک یه‌کدی ده‌به‌ستنه‌وه‌وه، هه‌مووی ته‌واوکه‌ری یه‌که‌دییه، وه‌ ناگونجی فیکره‌یه‌کی نامو‌ بی‌ته ناو شوینیکه‌وه که له‌گه‌لی نه‌گونجی! به‌لام با ته‌ماشای بکه‌ین بزانی‌ن ئه‌وان به‌لگه‌یان چییه؟

شیعه‌ی دوازده ئیمامی (الشیعة الاثنا عشریة الإمامیة) ده‌لین: کاتیك پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ حه‌جی مائئاوی (حَجَّةُ الْوُدَاع) گه‌رایه‌وه له‌ سالی ده‌یه‌می کۆچی دا، له‌ شوینیک که (غَدِيرِ حُم) ی پی‌ده‌گوتری، {کاتی خو‌ی (غَدِيرِ) بیریک بووه، (حُم) یش چالاییه‌ک بووه}، سوپایه‌که‌ی له‌وی راکرت، وه‌ مسوئلمانانی به‌گشتی له‌وی وه‌ستاند، وه‌ پی‌ی راکه‌یانندن، که عه‌لی له‌ دوا‌ی خو‌ی پی‌شه‌واو گه‌وره‌ی مسوئلمانانه، ئه‌ویش دوا‌ی ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌ی پی‌ راکه‌یانندن، مه‌ترسی هه‌بووه له‌ قبوولنه‌کردنی هه‌ندیک له‌ هاوه‌لانی بو ئه‌و مه‌سه‌له‌یه که چاویان له‌وه بوو دوا‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بینه‌ حوکمران!! ده‌لین: پیغه‌مبه‌ر ﷺ خه‌ریک بوو له‌ ترسی قبوولنه‌کردنی ئه‌وان راینه‌گه‌یه‌نی، هه‌تا خوا پی‌ی فه‌رموو:

﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ

يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، له‌ ته‌فسیره‌کانی شیعاندای

ده‌لن: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾: (أَي: إمامة علي) پی‌شه‌وایه‌تی

عه‌لی رابگه‌یه‌نه، ﴿وَاللَّهُ يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، خوا له‌ خه‌لك ده‌تپاریزی (أَي:

مِنْ أَصْحَابِكَ) له‌ هاوه‌له‌کانت ده‌تپاریزی، ناهیلی زهره‌رت لی بده‌ن، (وه‌ک هاوه‌له‌کان

دوژمنی پێغەمبەر ﷺ بووبن و لێی له کهمیندا بووبن!! ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الْكٰفِرِيْنَ﴾، وه خوا رێنمایی کافران ناکات (آی: الرافضین لإمامة علي) ئەوانە ی رەفرزی ئیمامەتی عەلی دەکەن!! دیارە ئەوەش هەمووی لەسەر ئەم ئایەتە هەڵدەچنن، وه لەسەر فەرموودەیەکی پێغەمبەری خوا ﷺ که فەرموویەتی: ﴿مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالْ مَنْ وَالَاهُ وَعَادَ مِنْ عَادَاهُ﴾ {رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۱۸۵۰۲)، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ تَعْلِيْقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوط: صحيح لغيره} واتە: هەر کەسێ من دۆستی بێم، نزیکي بێم، (جا ئەوان دەلێن سەرپەرشتیاری بێم) ئەووە عەلی دۆست و نزیکیهتی (ئەوان دەلێن: سەرپەرشتیاریهتی)، ئە ی خواپە! هەر کەسێک دۆستایهتی بکات، دۆستایهتی بکەو، هەر کەسێک دژایهتی بکات دژایهتی بکە، دەلێن: ئەووە بەو شیۆدیه بوووە که پێغەمبەر ﷺ ئەو مەسەله گرنگە ی لەوکاتەدا راگەیاندووە، ئەو ئایەتە بەو بۆنەووە هاتۆتە خوارێ(۱)!

بەلام ئەووە ی ئەوان دەلێن: هیچ بنه‌مایه‌کی نیه‌و وه‌ک زۆر بیروبوچوونی دیکه‌یان قسه‌یه‌کی بۆشه، وه راستی مەسەله‌که بەم شیۆدیه‌یه: پێغەمبەری خوا ﷺ پاش گەرانه‌ووی له‌ حه‌جی مائئاوایی له‌ شوینیك له‌ نزیك (الجحفة) به‌ناوی (غَدِيرِ حُمِّ) له‌ نیوان مه‌ككه‌و مه‌دینه‌ له‌ رۆژی (۱۸) ی (ذی الحجة) ی سالی ده‌یه‌می كۆچی دا، دوا ی ئەووە بیستی که کەسانیک به‌ خراپه‌و زه‌م باسی عەلی كۆری ئەبو طالیب ده‌کەن، خوا لێی رازی بێ، ئەوانیش ئەو كۆمه‌له‌ خه‌لكه‌ بوون كه له‌ یه‌مه‌ن له‌گه‌ ئی گه‌راونه‌ته‌وه‌ عەلی خوا لێی رازی بێ، له‌ یه‌مه‌ن بوو له‌ یه‌مه‌نه‌وه‌ گه‌راپه‌وه‌، بۆنه‌وه‌ی فریای حه‌ج بکه‌وی، له‌ خزمه‌ت پێغەمبەر دا ﷺ كۆمه‌ ئیک له‌گه‌ ئی دابوون، ئنجا له‌ به‌رئه‌وه‌ی كه‌ عەلی خوا لێی رازی بێ رازی نه‌بوو بوو له‌ قوماشیکی (بيت المال) که پێیانه، یه‌کی سه‌رو قات بکه‌ن، به‌بێ ئاگاداریی وی سه‌رو قاتیان لێکردبوو، ئەویش دوا ی لێی ستاندنه‌وه‌و گوتی: دروست نیه‌، له‌سه‌ر ئەووە به‌ خراپه‌ باسیان کردو، پێغەمبەریش ﷺ خه‌لكه‌که‌ی كۆکردۆته‌وه‌و فەرموویه‌تی: باسی عەلی مه‌کەن، ئەووە کردوویه‌تی هه‌قه‌، بۆیه

(۱) بڕوانه: التفسیر الکاشفی، ج ۳، ص ۹۷، محمد جواد مَغْنِیة.

رەوانیە زەمو غەیبەتی بکەن، باسی مەکەن، خۆشتان بو، من خۆشم دەوی، مەسەلەکە ئاوا بوو.

ئنجبا تەماشای چەند دەقیق بکەین، کە لەراستیدا هەر ئەو دەقانە لەوبارەو هاتوون، وە شیعیەش هەر پشت بەو دەقانە دەبەستن، بەلام ئەوان بە جۆریک واتایان دەکەن، کە لەگەڵ ئەو بیروکە چەوتەیی ئەواندا بگۆنجی، کە بیگومان ئەو جۆریکە لە گۆرین و لادانی وشەکان لە شوینی خۆیان، وەك عادەتی سەرگەردانانەیی خاوەن کتیبەکان لە پێش ئیسلامدا، ئەوەش ئەو دەقانەن کە لەوبارەو هاتوون:

۱- ﴿ قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: وَحَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ عَنْ يَزِيدَ بْنِ طَلْحَةَ بْنِ يَزِيدَ بْنِ رُكَّانَةَ قَالَ: لَمَّا أَقْبَلَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مِنَ الْيَمَنِ لِيَلْقَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بِمَكَّةَ تَعَجَّلَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَاسْتَخْلَفَ عَلَى جُنْدِهِ الَّذِينَ مَعَهُ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِهِ فَعَمِدَ ذَلِكَ الرَّجُلُ فَكَسَا كُلَّ رَجُلٍ مِنَ الْقَوْمِ حُلَّةً مِنَ الْبَزِّ الَّذِي كَانَ مَعَ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَلَمَّا دَنَا جِيشُهُ خَرَجَ لِيَلْقَاهُمْ فَإِذَا عَلَيْهِمُ الْحُلُّ، قَالَ: وَيْلَكَ مَا هَذَا؟ قَالَ: كَسَوْتُ الْقَوْمَ لِيَتَجَمَّلُوا بِهِ إِذَا قَدِمُوا فِي النَّاسِ، قَالَ: وَيْلَكَ انْزِعْ قَبْلَ أَنْ تَنْتَهِيَ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: فَأَنْتَزَعَ الْحُلُّ مِنَ النَّاسِ فَرَدَّهَا فِي الْبَزِّ، قَالَ: وَأَظْهَرَ الْجَيْشَ شَكْوَاهُ لَمَّا صُنِعَ بِهِمْ ﴾ (موحه مەدی كوری ئیسحاق هیناویەتی لە سیرەیی خۆیدا، ئیبنو هیشام لەووە هیناویەتی)^(۱).

واتە: کاتی عەلی خوا لێی رازی بێ لە یەمەنەو گەرایەو، بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ لە مەککە، پەلەیی کرد، وە پیاویکی لە سەربازەکانی لە شوینی خۆی دانا، ئەو پیاوێش دوا ئەوێ کە عەلی خوا لێی رازی بێ چوو بۆ لای پیغەمبەر ﷺ بۆ مەککە هەلسا لەو قوماشەیی کە پێیان بوو {کە جاری دابەش نەکراو وە هی (بیت المال) هەر پیاوێ سەرو قاتی دانی، (دیارە قوماشیکی تازەو چاک بوو)، کاتییک سوپایەکە نزیک کەوتەو، عەلی خوا لێی رازی بێ چوو بیانبینی، تەماشای کرد هەموو بەرگی تازەیان لەبەردایە، بە کابرای کە لە شوینی خۆی دانابوو، گوتی: ئەی بێقەزابی! ئەو

(۱) السیرة النبویة، لابن هشام، ج ۴، ص ۳۵۲، ۳۵۳.

چیت کردوہ؟ ئەوہ چییہ؟ گوتی: ہەر کامیکیان قاتیکم داوتی، تاکو بہ بہرگی نوپوہ بیئہ نیو خەلکی، گوتی: بیقەزابی بەرگەکیان لی بستینەوہ، پیش ئەوہی بچینە لای پیغەمبەر ﷺ، ئیدی بەرگەکانی لی ستاندنەوہ، وہ گیرایەوہ بو نیو قوماشەگە، سوپایەگەش سکاالیان کرد، {واتە: ئەو خەلکە قاتو جلەکانیان لی ستیندرابووۆہ} سکاالیان کردو نارەزاییان دەربری (لەبەر ئەوہی عەلی خوا لیی رازی بی ئەو فەرمانە ی کردوہ).

۲- ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: اشْتَكَى النَّاسُ عَلِيًّا رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِينَا خَطِيبًا، فَسَمِعْتَهُ يَقُولُ: أَيُّهَا النَّاسُ! لَا تَشْكُوا عَلِيًّا، فَوَاللَّهِ إِنَّهُ لَأَحْسَنُ فِي ذَاتِ اللَّهِ، أَوْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ أَنْ يُشْكَى﴾ {رواه البخاري في التاريخ الكبير، وابن إسحاق} (۱)، واتە: ئەبو سەعیدی خودری خوا لیی رازی بی، دەلی: خەلکیک گلەییان لە عەلی کوری ئەبو طالیب کرد باسیان دەکردو سکاالیان لە دەست دەکرد، پیغەمبەر ﷺ هەلسا وتاری بو داین (ناوی شوینەگە ناهینئێ کہ "غدير خم" ه) دەلی گویم لیبوو دەیفەرموو: ئەی خەلکینە! گلەیی لە عەلی مەگەن و سکاالی لە دەست مەگەن، سویند بە خوا لەبەر خوا زور زبرە، یاخود لەرپی خوا بەرزدا لەو بەرزترە کہ سکاالی لەسەر بی، (واتە: ناهەقی قبول ناکات، زەمی مەگەن لەو شتە ی کہ کردووینەتی لەبەرئەوہی هەقە).

۳- ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ غَزَوْتُ مَعَ عَلِيٍّ الْيَمْنَ فَرَأَيْتُ مِنْهُ جَفْوَةً فَلَمَّا قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَكَرْتُ عَلِيًّا فَتَنَقَّصْتُهُ فَرَأَيْتُ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَتَغَيَّرُ فَقَالَ: يَا بُرَيْدَةُ! أَلَسْتُ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ؟ قُلْتُ: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ﴾ {رواه الحاكم برقم: (۴۵۷۸)، وأحمد برقم: (۲۲۹۹۵)، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين وابن أبي شيبه برقم: (۳۲۷۹۵)}.

واتە: بوڕەیدە ی ئەسلەمی (یەکیکە لە هاوولان) خوا لییان رازی بی، عەبدوولای کوری عەبباس لی دەگیریتەوہ، دەلی: من لەگەل عەلی بو جەنگیک

چووینە یەمەن (بۆرەیدە لە خزمەت عەلی بوو، دیارە دەبی ئەو بەرپرس بووبی، چوو بە یەمەن) منیش حالەتیکە (جەفا) م لئ بینی، بی مه یلییم لئ بینی، (وەک بلیی وەک پیویست ئاگای لئ نەبوو وەهستی کردووە که لەگەڵی ساردە)، کاتیك گەرامەووە بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ باسی (عەلی) م کرد (واتە: گلەبی کردووە لە لای پیغەمبەر ﷺ لە عەلی) تەماشام کرد رپوی پیغەمبەری خوا گۆرا، (واتە: پیی ناخۆش بوو)، ئنجا پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو بۆرەیدە! ئایا من بۆ ئیمانداران لە خۆیان لە پیشتەر نیم؟ ﴿نایەتەکه

دەفەر موئ: ﴿التِّي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجَهُمْ أُمَّهَاتُهُمْ...﴾ (٦)

الأحزاب، واتە: پیغەمبەر ﷺ بۆ ئیمانداران لە خۆیان لە پیشتەر و دەبی لە خۆیان خۆشتریان بوئ، وە هاوسەرەکانیشی دایکیان، دیارە پیغەمبەر مەبەستی ئەو بوو، ﴿منیش گۆتم: با، ئەو پیغەمبەری خوا (تۆ بۆ ئیمە لە خۆمان لە پیشتەری)، فەر موئ: هەر کەسیك من خۆشەویستی بم، عەلیش خۆشەویستیەتی.

دیارە لیڕەدا (مولاد) بەو مانایە نایەت کە شیعە دەیلین، بۆچی؟! چونکە ناگونجی پیغەمبەر ﷺ بفر موئ: هەر کەسی من سەرپەرشتیاری بم، عەلی سەرپەرشتیاریەتی، چونکە کیشە لەسەر ئەو نەبوو وەهستی کردووە، واتە: کیشە ئەو بوو کە زەمی عەلی یان کردووە و خۆشیان نەویستووە، واتە: پیغەمبەر ﷺ جەختی لەسەر ئەو کردووە، کە عەسەگەهێ لە نیو خەلکیدا باو بوو، کە بریتی بوو لە رق، رقیان لە عەلی بوو و لەسەر ئەو هەلوپێستە بوغزاندوویانە، ئەو هاوئەش دیارە لەسەر شتیك ساردی لەگەڵیدا هەبوو، ئەویش فەر موویەتی: هەر کەسیك منی خۆش دەوی، دەبی عەلیشی خۆش بوئ، ئیدی هیچ باسی سەرپەرشتیاریتی و خەلیفایەتی نیە.

٤- ﴿عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَمَّا رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ حَجَّةِ الْوَدَاعِ وَنَزَلَ غَدِيرَ خُمٍّ أَمَرَ بِدُوحَاتٍ فُقُنَ^(١)، ثُمَّ قَامَ فَقَالَ: كَأَنِّي قَدْ دُعِيتُ فَأَجَبْتُ إِيَّيَ

(١) قنى الشيء يقنیه قنياً: كسبه وجمعه/ المعجم الوسيط، ص ٧٦٣، كه واتە: فُقُنَ: يانى: سەرى درەختەكان و لقو پۆپەكانیان كۆكرانهو سيبەريان پى دروست كرا.

تَارِكٌ فِيكُمْ التَّقْلِينَ أَحَدَهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ: كِتَابَ اللَّهِ وَعَتَرْتِي أَهْلَ بَيْتِي فَأَنْظُرُوا كَيْفَ تَخْلَفُونِي فِيهِمَا؟ فَإِنَّهُمَا لَنْ يَتَفَرَّقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضَ ثُمَّ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى مَوْلَايَ وَأَنَا وَلِيُّ كُلِّ مُؤْمِنٍ ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي فَقَالَ: مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا مَوْلَاهُ، اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ، مَا كَانَ فِي الدُّوْحَاتِ أَحَدٌ إِلَّا قَدْ رَأَى بِعَيْنِيهِ وَسَمِعَهُ بِأُذُنِيهِ ﴿رَوَاهُ النَّسَائِيُّ فِي (الْكَبْرَى) بِرَقْم: (۸۱۴۸)، وَالطَّبْرَانِيُّ بِرَقْم: (۴۹۶۹)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۴۵۷۶)، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ﴾، واته: زهیدی کوری ئه رقهه خوا له خوویی و بابی رازی بی دهئی: کاتی پیغه مبهری خوا ﷺ له حه جی مالئاوایی (واته: کؤتا حه جی که ههر ئه و حه جهشی کرد) گه راپیه وه، له غه دیری خوم دابهزی (لهوئی بارگه و بنه یان خست)، دوایی فه رمانی کرد هه ندی درخت سه ره که یان هیند راپیه وه یهک، (سیبه ریان پی گرا) ئنجا دیاره له ژیر ئه و سیبه رهدا وه ستاو و تاری دا فه رمووی: نزیکه من بانگ بکریم و وه لام بده مه وه، (واته: بانگ بکریم، بؤ مه رگ، رپووه که م بهرز بکریته وه بؤ مه له گووتی ئه علاو، منیش وه لام بده مه وه وه فات بکه م) من له نیو ئیوهدا دوو شته قورسه کان به جی دیلم، که هی یه که میان له هی دووهمیان گه وره تره، کتیبی خوا و بنه مالله که م (یانی: نزیکه کانم) سه رنج بدهن و وریابن بزائن چؤن دهنه جینشینی من له چؤنیه تی مامه له کردن له گه ل قورئان، وه له گه ل بنه مالله و نزیکانمدا، چونکه قورئان و خزم و نزیکه کانم له یهک جیانابنه وه، تاکو پیکه وه دینه سه ره حه وزی که وسهر، (واته: ئه و خزمانه ی که ره سه نن، هی پیغه مبه ره ﷺ له رپبازی پیغه مبه ره لانادهن له رپبازی قورئان لانادهن، ئه گه رنا پیغه مبه ره ﷺ خزمی نارپه سه نیشی هه بوون، بؤ وینه: (أبو لهب) ی مامی، هه روه ها زؤر که س هه یه به شه جهره خزمیه تی، به لام ته ماشا ده که ی پشتی له پیغه مبه ره ﷺ که دیاره ئه وه هیج نیه)، دوایی فه رمووی خوا دؤست و نزیکی منه، وه من دؤست و نزیکی ههر ئیمانداریکم، دوایی دهستی عه لی گرت و فه رمووی: ههر که سیک من دؤستی بم، ئه وه ش دؤستیه تی ئه ی خوایه! ههر که سیک دؤستیه تی بکات، توش دؤستیه تی بکه، وه ههر که سیک دژایه تی بکات، دژایه تی بکه، وه هیج که س نه بوو له ژیر ئه و دره ختانه دا، مه گه ر به چاوی خوئی ئه وه ی بینی، وه به هه ردوو گوئییه کانی خوئی ئه وه ی بیست.

جا با بزائین گرفتگی خراپ تیگەیشتنی شیعه له چی دایه؟

یەكەم: ئایەتەكەیان بە غەلەت هیناوه!

واته: فیکرەیهکی نامۆو نەگونجاو "له گەل مانای ئایەتەكەو سیاقی گشتی ئایەتەکاندا" یان خستۆتە نیو ئایەتەكەوه، ئەگەرنا ئایەتەكە هیچ دەلالەتی لەسەر ناکاتو، کەم و زۆر پەییوهندی پێیهوه نیه.

دووهم: هەرودها فەرموودهکەشیان له جهوو سیاقی خوێ دەرھیناوهو، مانایهکی نامۆیان تیخزاندهو، چونکه هۆی گوترانی ئەو فەرموودهیه، "وهك چون ئایەت (سبب النزول)ی ههیه فەرموودهش (سبب الورد)ی ههیه" ئەوه بوو که باسمان کرد: خەلکێک زەمی عەلییان کردوه، خوا لێی پازی بێ لەسەر هەق بیژیی و هەق گوتن، پێغه مەبەریش ﷺ بەرگری لێکردوه، که زەمی نەکن، وه به تەئکید پێغه مەبەری خوا ﷺ خوای زانا عَزَّوَجَلَّ ئاگاداری کردۆتەوهو پێی راگەیاندهو که له دوای وهفاتی خوێ، کهسانیک دەبن که له عەلی کوری ئەبو طالیب یاخی دەبن و لێی جیا دەبنهوه، وهك (معاوية) و کۆمەلەکەیی، و کۆمەلەیی خەوارێج، بۆیه تەئکید کردۆتەوه که من عەلییم خوشدەوێ و ئێوهش (عەلی)تان خوشبوێ، مەسەله خوشویستنی (عەلی)یه خوا لێی پازی بێ، ئەویش لەبەر ئەو هۆکارەیی باسمان کرد، نەك ئیمامەت و خیلافەت، ئەگەرنا پێغه مەبەر ﷺ له جیاتی فەرمووبای (مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا مَوْلَاهُ) دەیفەرموو: هەر کهسێک که من بەرپرسیمی ئەوه عەلی له دوای من خەلیفه و حوکمران و سەرپەرشتیاریهتی، بهتەواویی مەسەلهکەیی روون و یەکلایی دەکردهوه.

سێیهم: گۆرین (تحریف)ی مانا و چه مکی وشەیی (مولی):

شیعه دەلێن: (المولی) یانی: (الأولی بالتصرف، وهو عين الإمامة) یانی: (مەولا) واته: له پێشتر بۆ بریاردان، که ئەوهش خودی پێشه وایه تییه، دەلێن: (مولی) کهی به مانای (أولی)یه؟ به لگو له زمانی عەرهبیدا بهو مانایه هەر نەهاتوه، (مولی) و (أولی) زۆر له یهك جیان، به لام ئەگەر گریمان (مولی) به مانای (أولی)ش بێ، دەبێ بلێن: (الأولی بالمحبة) بۆچی؟ چونکه رووداوه که

باسى ئەو دەكات كە (علی) يان خۇشەنە وىستودە رقیان لى بۆتەو دە رەخنە يان لى گرتودە، گلەييان لى كىردودە، كەواتە: ئەو دەي كە پىويىستى بە جەخت لەسەر كىردنەو بوو، خۇشويستىرانی عەلى بوو خوا لى رازى بى، نەك بە خەلىفە دانرانی، كە ئەو مەسەلەيە ھەر لە ئارادا نەبوو، بەلگە شمان لەسەر ئەو كە مەبەست لە (مولى) يا (ولى) يانى: (الأولى بالمحبة) ئەگەر (مولى) بە مانای (أولى) ش بى، كە واش نى، ئەو دەيە كە خوا لە سوورەتى (آل عمران) لە ئايەتى (۶۸) دا دەفەرموى: ﴿ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا

النَّبِيُّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴾، ﴿ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ ﴾

يانى: (إِنَّ أَقْرَبَ النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ) نىزىكتىن كەس و لە پىشتىن كەس بۆ ئىبراھىم، ئەوانەن كە كاتى خۇى شوپىنى كەوتون، و ئەم پىغەمبەرەيە (كە موھەممەد ﷺ)، وە ئىماندارانىكىن كە لە خزمەت ئەو پىغەمبەرە دان كەواتە: ئەگەر گریمان وشەي (مولى) بە مانای (أولى) ش بى، يانى: (الأولى والأقرب بالمحبة والإتباع) وە مەسەلەي سەرپەرشتىيارىتىي و ئىمامەت لەئارادا نى.

چوارەم: ئىنجا شىعەكان دەللىن: چۆن پىغەمبەر ﷺ ئەو ھەموو خەلكە كۆدەكاتەو و وتارىيان بۆ دەدا، كە پىيان بلى عەلى يان خۇشبوئ؟ خۇ مسوئلمانان ھەر دەبى يەكدييان خۇشبوئ، ئەو شتىكى بەلگە نەويستە؟! دەللىن ئەو راست نى، چونكە:

يەك/ خۇشويستىن بەگشتى بۆ مسوئلمانان و ئىمانداران جىايەو، خۇشويستىن تايبەتتىش جىايە.

دوو/ ھۆكارىك ھەبوو و قىل و قالىك بلا و بۆتەو، كەسانىك زەمى عەلى يان كىردودە خوا لى رازى بى، لەسەر ئەو ھەلوپىستەي كە باسمان كىرد، پىغەمبەرىش ﷺ بە پىويىستى زانىو كە باسى بكات، وەك چۆن جارى دىكە بۆ ئەبو بەكر خوا لى رازى بى بە پىويىستى زانىو باس بكات، كە فەرموويەتى: ﴿وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا مِنْ أُمَّتِي لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ وَلَكِنْ أَخُوَّةَ

الإسلام وَمَوَدَّتُهُ ﴿رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۱۱۵۰)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۴۶۶)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۶۱۲۰)﴾، واتە: ئەگەر لە نێو ئۆممەتە کەم دا کەسم کردبایە بە نزیکترین خۆشەویستی خۆم، ئەو ئەبۆبە کرم دەکردی، بڕایەتی و خۆشەویستی ئیسلامی (لە نێوان دا هەیه).

مەسەلە ی دووهم: کە دەفەرموی: ﴿وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، وە خوا لە

خەڵکی دەتپاریزی، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، بیگومان خوا رینمایى کۆمەڵی کافران ناکات، لەوبارەو ئەم فەرموودەیه هەیه: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ

عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُحْرَسُ حَتَّى نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَاللَّهُ يَعِصُكَ

مِنَ النَّاسِ﴾، فَأَخْرَجَ النَّبِيُّ ﷺ رَأْسَهُ مِنَ الْقُبَّةِ، فَقَالَ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ انصَرِفُوا

فَقَدْ عَصَمَنِي اللَّهُ) ﴿رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۰۴۶)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۳۲۲۱)، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِي فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) رَقْمٍ: (۲۴۸۹)﴾، واتە: دایمان عائشە

خوا لێ رازی بێ، گوتووێتی: کە پیغمبەر ﷺ نیشکە ی لێ دەگیرو

پاسەوانی لێ دەگرا، هەتا ئەم ئایەتە هاتە خوارى: ﴿وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ

النَّاسِ﴾، وە خوا لە خەڵکی دەتپاریزی، پیغمبەر ﷺ سەری دەرھینا لە قوبە

(چادریک بوو، شتیەک بوو هەڵیانداو، وای پێدەچى لە غەزایەک بووبن و لە

چۆلەوانییەک چادریان هەڵداو) فەرمووی: ئەى خەڵکینە! بڕۆن هەر کەسە و

بچیتەو شوینى خۆى، خواى بەرز منى پاراستو، (بەئینی داو من بپاریزی و

پیویست ناکات، خۆتان ماندوو بکەن).

لێردا پرسیارێک دەکری: ئەگەر خوا رایگەیانداو کە پیغمبەری خۆی ﷺ

دەپاریزی، ئەدى بۆچی لە جەنگی ئوحووددا ددانی شکا؟ رومەتی بریندار

بوو زۆر نارەحەت بوو؟ پاشان بۆچی لە کاتی گرتنی خەیبەردا ژەر خواردیان

کرد^(۱)، وە لە صەحیحی بوخاریی دا هاتو کە لەبیدی کوری ئەعصەم

جادووی لی کردوہ^(۱)!

زانایان بہ چہند شیوہیہک و ولآمی ئەو پرسیارہیان داوہتہوہ:

۱/ (راغب الأصفہانی) دەلی: {عَصْمَةُ الْأَنْبِيَاءِ:

أ) حَفْظُهُمْ بِمَا خُصَّوْا بِهِ مِنْ صَفَاءِ الْجَوْهَرِ.

ب) ثُمَّ بِمَا أَوْلَاهُمْ مِنَ الْفَضَائِلِ الْجَسْمِيَّةِ وَالنَّفْسِيَّةِ.

ج) ثُمَّ بِالنُّصْرَةِ وَبِتَثْبِيتِ أَقْدَامِهِمْ.

د) ثُمَّ بِإِنزَالِ السَّكِينَةِ عَلَيْهِمْ.

هـ) وَبِحِفْظِ قُلُوبِهِمْ وَبِالتَّوْفِيقِ {.

واتہ: پاریزرانی پیغہمبہران ﷺ لەلایەن خوای پەروردگارەوہ، واتہ:

أ) پاراستنیان بہوہی کہ جہوہہرو فیترہتیکی زۆر صافو ساغی پیداون.

ب) پاشان بہو رہوشتو ئاکارہ جہستہیی و دەررونییہ بہرزانہی کہ خوای پەروردگار لەسەری سروشتاندوون.

ج) دوایی بہوہ کہ خوا پشتی گرتوون و پیی چہسپاندوون.

د) دوایی بہوہ کہ خوا ئارامی رشتۆتہ سەر دلیان.

هـ) دوایی بہوہ کہ خوا دلێ پاراستوون و کاری بو ئاسان کردوون، واتہ: پاراستنی خوا بو پیغہمبہران ﷺ ئەو پینج واتایانہی ہہیہ.

کہواتہ: کہ لە جہنگی ئوحووددا ددانی شکاوہو، پوومہتی بریندار بووہو،

تووشی نارہحہتی بووہ^(۲)، لەگەل ئەم نایہتہ تیکنایگری، چونکہ ئەم نایہتہ

(۱) صحیح البخاری: ۵۷۶۵ و ۵۷۶۶.

(۲) بروانہ: السیرة النبویة لابن ہشام، ج ۳، ص ۲۶، کہ لەوبارہوہ ئەمہ ہاتوہ: (... أن عتبة بن أبي وقاص رمى رسول الله ﷺ يومئذ فكسر رباعيته اليمنى السفلى، و جرح شفته السفلى، وأن عبدالله بن شهاب الزهري شجه في جبهته، وأن ابن قمنة جرح وجنته فدخلت حلقتان من حلق المغفر في وجنته، و وقع رسول الله ﷺ في حفرة من الحضر التي عمل أبو عامر ليقع فيها المسلمون...).

باسی پاراستنی مەعنەویی پیغەمبەر ﷺ دەکات، بەپیی قسە ی راغیب، دیارە (راغیب) یش بۆیە وا دەلی: چونکە هەندئ لە پیغەمبەران کوژراون، وەك زەگەر ییاو یەحیا، ئەدی خوا چۆن پاراستوونی؟ واتە: لەو پڕوانەووە پاراستوونی، نەك لە پرووی جەستەییەووە.

۲/ هەندیکیشیان وا چارەسەری ئەو ئیشکالە دەکەن، دەلین: ئەم ئایەتە تانە پاش جەنگی ئوحود دابەزیون، واتە: لە دوای جەنگی ئوحودەووە پیغەمبەر ﷺ نە بریندار بوو، نە نارەحەت بوو. منیش دەلیم: دوای جەنگی ئوحودیش بوو، چونکە لە جەنگی خەیبەردا ژەهر خوارد کراو!

۳/ منیش وای تێدەگەم، کە مەبەست لە پارێزرانی پیغەمبەر ﷺ جگە لەو واتایانە ی کە راغیب گوتنی، کە بۆ هەموو پیغەمبەران ئەو پاراستنە مەعنەوییە هەر هەبوو، بەلام پاراستنی پیغەمبەران موخەمەد ﷺ، پاراستنی گیانی بوو، واتە: کە کافرەکان بۆیان ناکوژری، بەلام خوا نەیفەرموو: بریندار ناکری، ژەهر خوارد ناکری، جادووی لی ناکری، و نارەحەت ناکری، خەفەتی نادریتی، ئەوێ نەفەرموو، واتە: لیردا مەبەست لە: ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ یانی: (يَحْفَظُكَ مِنَ الْقَتْلِ)، واتە: دەتپاریزی لەوێ کە بتکوژن.

ئەجا کە دەفەرمو: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، بیگومان خوا رینمایێ کۆمەلی کافران ناکات، یانی چی خوا رینماییان ناکات، ئەدی خوی پەروردگار بۆچی پیغەمبەرانى ﷺ ناردوون؟! هەندئ لە زانایان هەندئ ئیشکال و مشتومریان لیردا هەیه، بەلام ئەم ئایەتە دوو مانای بی گری و گۆلی هەن:

یەكەم: هیدایەتیان نادات، واتە: ئەو هیدایەتە تاییبەتە ی خوا بۆ ئیماندارانی

دەنیری لە ئەنجامی ئیمانە کە یاندا، وەك فەرموویەتی: ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ

هُدًى وَءَانْتَهُم تَقْوَاهُمْ﴾ محمد، ئەو جۆرە هیدایەتە کافرەکان لی

بطلانہ ووضوح فسادہ^(۱)، واتە: لەسەر دینیك نین که بایەخی هەبێ، وه شایستەى ئەو هەبێ که پێی بگوتری: شت، لەبەرئەو هێ که زۆر پووچە و زۆر نارێکە، واتە: که ئیوه پابەند نابن بە تەورات و ئینجیل و بە وەحی کۆتایی خواوه، که دابەزینراوه بۆ پیغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ، مانای وایە لەسەر بۆشن.

ئنجاکە دەفەرموی: ﴿ حَتَّىٰ تَقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِّن

رَبِّكُمْ ﴾، ئەو هێ لیۆر دەدەگیرێ که دینداریی و خواپەرستی، بەبێ کتیبی خوا و بەبێ وەحی خوا، نایەتە دی، که واتە: هەندیک لە ئەهلی تەصەووف، ئەوانەى که لە قورئان و سوننەت شارەزانین و پێیان وایە دەگونجی شیخیکی نەخویندەوار ببیتە رینماییکەریان، پێیانوایە دەگونجی ئینسان بەبێ شارەزایی لە شەریعەت دینداریی بکات، وه هەیانە گوتووێتە: (حَدَّثَنِي قَلْبِي عَنْ رَبِّي) واتە: دڵم لە پەروردگار مەوه هەوالی پێدام! ئەوانە لەراستیدا تیی نەگەشتوون، ئنجاک هەرچەندە خوا لیۆر دە ئەوه بە خاوهن کتیبەکان دەفەرموی، بەلام لە پشت ئەوانەوه بە مسوڵمانانیش دەفەرموی، که بناغەى دینداریی، شوینکەوتنی قورئانەو شوینکەوتنی وەحی خوا، بەبێ وەحی خوا چۆن مامەلە لەگەل خوادا دەکری؟! ئەگەر پێویستی نەکردبایە، خوا ئەو هەموو پیغەمبەرانی نەدەناردن و، ئەو کتیبانەى دانەدەبەزاندن، دیارە پیغەمبەرانی لە لووتکەى عەقل و حکمەت دابوون، ئەدی بۆچی وەحی بۆ پیغەمبەرانی هاتوه؟ ئەگەر وابووا، خوا حەوالەى عەقلی خۆیانى دەکردن، هەرودها پیغەمبەرانی لە لووتکەى صەفای دڵ و دەروون دا بوون، ئنجاک ئەگەر دڵ سافیی و ساف کردنەوهى دڵ بەس بووا، بۆ هیدایەت وەرگرتن، پیغەمبەرانی لە هەموو کەس فیطرەت دڵ و دەروونیان ساغ و سافتر بووه، بەلام نەخیر، رێ دەرکردن لەم ژيانى دنیاى دا، بەرپێى خۆ بینین، پێویستی بە وەحی خوا هەیه، پێویستی بەو شەریعەتە هەیه که لەرپێ وەحی خواى پەروردگار هوه دێ.

(۱) روح المعانی، ج ۳، ص ۳۱۴.

ئُنْجَا لِيْرەدَا كە دەفەرموئ: ﴿ حَتَّىٰ تَقِيْمُوْا التَّوْرَةَ وَ الْاِنْجِيْلَ ﴾، هەندىك لە زانايان ئەو ئىشكالىەيان بۇ دروست بوو دەگووويانە: ئايا تەوورات و ئىنجىل كە پىرپ لە شتى ئەفسانەيى غەلەت و پەلەت و گوپاوان و دەستكاريى كراون، وەك دەقى قورئان دەفەرموئ، ئەدى چۆن خوا داوايان لى دەكات كە هەتا تەوورات و ئىنجىل بەرپا نەكەن و پىيانەو پابەند نەبن، هەروەها ئەوەى كە بۆيان دابەزىنراو لە پەروەردگاريان، لەسەر هىچ نىن، چۆن وا دەفەرموئ؟! لىكۆلەرەوان ئاوايان وەلام داووتەو:

دەلّين: مەبەست ئەو بەشەيە لە تەوورات و ئىنجىل كە بە سەلامەتى ماوتەو، ياخود ئەو بەشەيان كە لەگەل وەحى كۆتايى خوا تىكناگىرى، كە قورئانە، وە موژدە دەدا بە هاتنى پىغەمبەرى خاتمە موحمەد ﷺ وە بە دابەزىنى كىتیبى كۆتايى خوا، كە قورئانە.

بەلام من شتىكى دىكەشى لى وەردەگرم ئەویش ئەوەيە، كە خوا دەفەرموئ: ئەى جوولەكەو نەصرانىيەكان! ئىو ئەگەر لەگەل ئەو تەوورات و ئىنجىلانەى خۆشتاندا، هەرچەندە دەستكاريى كراون و گوپراون، راست بكەن و پىيانەو پابەندبن، دەتانگەيەنن بەوەى كە برپا بە پىغەمبەرى كۆتايىش بىنن، كە بىگومان ئەوەش واىە، چونكە ئىستاش لە پەيمانى كۆندا، وە لە پەيمانى نويدا (واتە: تەوورات و كىتیبەكانى دىكەى كە لەگەلنىو، ئىنجىلەكان و كىتیبەكانى دىكە كە لەگەلئيان دان) ئىستاش زۆر دەق هەن كە موژدەى ئەو پىغەمبەرانە دەگەيەنن، بەوەى كە پىغەمبەرى كۆتايى دى، وە قورئان دادەبەزى، چەند وەسفىكىان باسكردوون، لەو بارەو كە پىغەمبەرىك دوايى دى و دىنەكەى و بەرنامەكەى دنيا دادەگرى، كە ئەو وەسفانە تەنيا لەگەل پىغەمبەرى كۆتايى موحمەددا ﷺ دەگونجىن، كەواتە: دەتوانىن بلين جوولەكەو نەصرانىيەكان ئەگەر لەگەل تەوورات و ئىنجىلەكەى ئىستاشياندا "بەو گوپان و دەستكاريى كرانشيانەو" راست بكەن، ئەوەش دەيانگەيەنن بەوەى كە برپا بىنن بە كۆتا نوسخەى هىدايەتى خواو پىغەمبەرى كۆتايى خوا موحمەد ﷺ.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەر موی: ﴿وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ طُعْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾، دەفەر موی: زۆر یکیان لەوانە،
(واتە: لە جوولە کەو و نەصرانییەکان) ئەو هی لە پەروردگارتەو بەوت دابە زینراو

(طغیان)یان تیدا زیاد دەکات، واتە: یاخیبوون و گوناھو سەرپیچیى ﴿وَكُفْرًا﴾،

وہ کوفریشیان تیدا زیاد دەکات، ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾، خەفەت لە
کۆمەلى کافران مەخۆ، پێشتریش ئەو پرسیارەمان کرد، ئایا دەگونجی قورئان
ببیتە ھۆکاری زیادبوونی یاخی بوون و کوفر لە ئینساندا؟! سەرەتا دەلیین: ئەم

نایەتەى وەك ئەو نایەتەنەى سوورەتى (التوبة)یە کە خوا دەفەر موی: ﴿وَإِذَا

مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا

فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ

رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾﴾

ئنجای دەلیین:

١/ ھەلبەتە لەرپووی پزیشکییەو ھەواردنی باش ھواردنی کە پڕ بیت لە
پرۆتینات و فیتامینات و ... ھتد، ئەگەر ئینسانیکی ساغ بیخوا، لێی بە ھەرمەند
دەبێ، ئەدی نەخۆشیکی؟ نەخۆش بیخوا، رەنگە ھەر نەخۆشییەکەى پێ زیاد
بکات، نەخۆش بە ھواردنی چاک زەرەر دەکات، چونکە میزاجەکەى تیکچوو،
بۆ وینە: ناویکی شیرین و زوڵال بەدیە کەسیک کە تووشی گرانیەتا بووبێ، لە
زارى تالە، وا دەزانى زەقنەبووتە، کاتیک ھەلامەت دەگری، تام لە ھیچ ناکەى،
ھیچ شتیکی بۆن ناکەى، بۆچی؟! چونکە میزاجەکەت تیکچوو ھەلسووکەوتیکی
ناریک لەگەل دەرەوہى خۆیدا دەکەن، ئنجای بە ھەمان شیوہ، ئەوانەش کە
میزاجى دەررونیان تیکچوو، بەو ھیدایەتەى خوا، لە جیاتى ئەوہى
بە ھەرمەندبن، زەرەمەند دەبن، ئەوہ لە لایەک.

٢/ پاشان هەتا نایەت زیاتر دادەبەزن، ئەوانە زیاتر حەسەدو بوغزیان دەجووڵێ بەرانبەر بە ئیسلام، بەرانبەر بە ئەهلی ئیسلام، مانای وایە ئەوەش دەبێتە هۆی زیاتر یاخی بوون و کافر بوونیان.

٣/ پاشان هەتا نایەت زیاتر دادەبەزن، ئەوانیش برۆیان پێناکەن، ئنجا کەسێک کە برۆا بە نایەتێک نەکات، جیاپە لەوەی کە برۆا بە دوو نایەتان ناکات، هەرودها ئەویش جیاپە لەوەی کە برۆا بە شەش هەزار نایەت ناکات، وە کەسێک برۆا بە یاسایەکی ئیسلام ناکات، جیاپە لە کەسێک کە برۆا بە هیچ یاسایەکی ئیسلام ناکات، بەئێ کوفر هەر کوفرە، بەلام کوفریش (درجات)ی هەیە، وەك چۆن ئیمان (درجات)ی هەیە، وەکو چۆن ئیمان پلە پلەپلە، کوفریش پلە پلە بەرەو خوارە، کوفر هەیە، کوفرتر هەیە، کوفری سەخت و پتەو هەیە و کوفری سووکتەر هەیە، ئنجا جیی سەرنجە کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَلِيْزِيْدَتْ كَثِيْرًا

مَنْهُمْ مَا اَنْزَلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾، نافەرموێ: هەموویان، دەفەرموێ: زۆریان بەو وەحییە کە بۆ تۆ دادەبەزێ و لێی یاخی بوون و کافر بوون، وەحییە کە کە بۆ تۆ دادەبەزێ، ئەوان بە هۆیەو لە یاخی بوون و کافر بوون زیاد دەکەن و تێیاندا زیاد دەکات چونکە هەیانە وانیەو هیدایەت وەردەگرێ.

مەسەلە ی پێنجەم: کە دەفەرموێ: ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِغُوْنَ

وَالنّٰصِرِيْنَ مِنْ ءَاْمَنِ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلْ صٰلِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

يَحْزَنُوْنَ﴾، ديارە ئیمە پێشتر ئەم نایەتەمان لە سوورەتی (البقرة) لە بەرگی یەكەمی ئەم تەفسیرەدا تەفسیر کردوو روونمان کردۆتەو، بەلام لێرەش هەر شتیکی کورتی لەسەر دەلێین، خوا دەفەرموێ: بیگومان ئەوانە ی ئیمانیا ن هیناوە، وە ئەوانە ی گەراونەو، (واتە: گەراونەو بۆ لای تەورات، یان بۆ لای ئەو بەرنامە یە کە موسا لەسەری بوو، یانی: جوولە کەکان)، وە صابییەکان و

نەصرانییەکان، هەر کامێک لەو چوار میلیتەتانە، ﴿مَنْ ءَاْمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ وَعَمِلْ صٰلِحًا﴾، ئیمان بە خواو بە رۆژی دوایی بێنێو، کردوو باشەکان

ئەنجام بدات، ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، نەترسیان لەسەرەو نە خەمباریش دەبن.

ئێمە پێویست دەکات جارێ لە رووی ماناکەیهووە قسەیهک لەسەر ئەم ئایەتە بکەین، دوایی لە رووی چۆنیەتی ریزمانییەووە قسەیهکی لەسەر بکەین:

لە رووی ماناکەیهووە:

ئەم رەستە قورئانییە وەک کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (البقرة) دا باسمان کردووە، دوو مانای راستی هەن، مانایەکی هەلەشی هەیە، دوو مانا راستەکان:

یەك: مەبەست لە: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، لەبەرئەوێ دەگوترا: ﴿ءَامَنُوا﴾ بۆتە

درووشم بۆ مسوولمانان واتە: شوێنکەوتووای موخەممەد ﷺ، ئەگەر نا

جوولەگەش ئەگەر ئیمانیا نەهێناب، پێیان دەگوترا: ﴿ءَامَنُوا﴾،

نەصرانییەش ئەگەر ئیمانیا نەهێناب، وە صابیئەش ئەگەر کاتی خۆی

ئیمانیا نەهێناب، پێیان دەگوترا: ﴿ءَامَنُوا﴾، بەلام لێردا، ﴿الَّذِينَ

ءَامَنُوا﴾ بەپێی بە عورفو باو بۆتە دروشمیک بۆ مسوولمانان، واتە: لێردا

خوا دەفەرموێ: مسوولمانان و جوولەگەکان و صابیئەکان و نەصرانییەکان، هەر

کامیکیان ئەو سێ سیفەتە تێدا بن:

۱- ئیمان بە خوا.

۲- ئیمان بە دواڕۆژ.

۳- کردەوێ باش، ئەو ترسی لەسەر نیە و پەژارەش دایناگری، واتە:

مسوولمانان لە رۆژگاری خۆیاندا، وە بابو باپیرانی ئەم جوولەگەنە ئیست،

ئەگەر کاتی خۆی بە راستی بروایان بە خواو بە رۆژی دوایی هێناب و

کردەوێ باشیان ئەنجامدا، لە خزمەت موسا و پیغمبەرانی دیکەدا، وە

نەصرانییەکان بە هەمان شیوە، صابیئەکان بە هەمان شیوە، ئەگەر لەگەڵ

پيغەمبەرانی خۆيانداو، لەگەڵ دینی خۆياندا راستیان کردبى کاتی خۆی،
ئەوانە سەرفرازن.

دوو: مانایەکی دیکە هەر کامیک لە مسوولمانان و لە جوولەگە و لە صابییە و لە
نەصرانییەکان، ئەگەر ئیستا ئەم سى سىفەتە لە خۆياندا پیننە دی:

۱- ئیمان بە خوا.

۲- ئیمان بە رۆژی دوایی.

۳- کردەوی باش، ئەو نەترسیان لەسەر دەبى و نەپەژارەش دایاندەگرى، دیارە
ئیمان بە خوا، ئیمان بە رۆژی دوایی و، کردەوی باش، واتە: بە پى
ئىسلام، یانی هەرکامیک لەوانە ئەگەر پابەند بى بە ئىسلامەو، با ئەو
کەسە جوولەگە بووبى، یان نەصرانیى بووبى، یان صابییە بووبى، دوایی
کە دیتە ریزی ئیماندارانەو، وەك ئەوانى لى دى.

مانای سىیەمی کە هەلەیه، کە جارى وابوو گویم لە هەندیک لە بەناو زانیانی
ئىسلام بوو، کە ماستا و دەگەن بۆ هەندى حیزبى عەلمانی، یان هەندیک
رژیمی طاغوتی و عەلمانی و موحامەلەى درۆ دەگەن بۆ جوولەگە و
نەصرانییەکان و ... هتد، ئەوان دەلین: مەبەست ئەوێه کە مسوولمان و
جوولەگە و نەصرانیى و صابییى، هەرکامیکیان لەگەڵ دینی خۆیدا راست
بکات و پىوێ پابەندبى، سەرفرازە!!

بەلام لەراستیدا ئەو وانیە، ئەو مانا لیکدانەوێهکی هەلەیه، چونکە ئەگەر وا
بووایە پىویستی نەدەکرد خوا بە پيغەمبەرى خاتەم بفرموى: بە خاوەن

کتیبەکان و بەوانى دیکەش بلئى: با مسوولمان ببن، وەك فەرموویەتى: ﴿فَإِنْ

حَاجُوكَ فَقُلْ أَصَلَّمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۗ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
ءَأَسَلَّمْتُمْ فَأِنْ أَصَلَّمُوا فَقَدْ أَهْتَكَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَاللَّهُ

بصیرٌ بِالْعِبَادِ ﴿۲۰﴾ آل عمران، ئەو دوو مانا لیکدانەوێه کردمان ئەو دووانە
راستن، ئەو لەرووی ماناکەیهو.

له رووی ریزمانییەوه :

زانایان لێردەدا ئیشکالیکیان بۆ دروست بووه، ئایەتەکە ئاواپە: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ

ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصْرِيُّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾، کە لەوێ: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ

ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ ﴾، واتە: دەبیته (اسم) ی

﴿ إِنَّ ﴾ هە، دەبی (منصوب) بی، واتە: (الصائبین) بی، کە چی (مرفوع) ه؟ بۆیە

زانایان ئیشکالیکیان بۆ دروست بووه لێردەدا دەلێن: ئایا هۆی (مرفوع) بوونی

ئەوه چییە؟! هەرچەندە (الصائبین) یش خوینراوتەوه، زانایان چەند

وہلامیکیان داوتەوه، ئەوهی کە لەگەڵ سروشتی دەرسەکە ی ئیمەدا بگونجی،

بە کورتی دووانن:

(۱) دەلێن کە خوا باسی مسوڵمانان و جوولەگەکان و نەصرانییەکان دەکات

(صابئون) ی خستۆتە نیوان، ﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا -

وَالنَّصْرِيُّ ﴾ هە، بەم شیوەیە:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصْرِيُّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾، کە ئەو

کاتە ماناکە ی ئاوا ی لێدی: (بیگومان ئەوانە ی برۆیان هیناوه و جوولەگە و

صابیئونیش و هەک وانن و نەصرانییەکان، ...) ئەو کاتەش (صابئون) نابیتە

(اسم) ی (إن) و دەبیته (مبتداً) و ئەوهی دوایی دەبیته (خبر) و هەردووکیان

(مرفوع) دەبن، ئەوه (خلیل بن أحمد الفراهیدی، وسیبویە) ئەو راپەیان

هەلباردووه.

پەسندی ئەوان نەدەبوو، دزایەتیان دەکردن، کۆمەئیکیان لێ بە درۆ زانین و کۆمەئیکیشیان لێ کوشتن.

ئەم رستە قورئانییە لە سوورەتی (البقرة) شدا هاتو، که دەفەرموی: ﴿...أَفَكُلَّمَا

جَاءَكُم رَسُوْلٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ اَنْفُسُكُمْ اَسْتَكْبَرْتُمْ فَرِيْقًا كَذَبْتُمْ وَفَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ ﴿٨٧﴾

لیڕەدا زانایانی زمانی عەرەبی، دەلێن که لە ئایەتەکە (المائدة) دەفەرموی:

﴿كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُوْلٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ اَنْفُسَهُمْ﴾ وشهیهك قـرتینراو

(محدوف)ه، وهك: (ناصبوهم بالعداوة) یان (استكبروا) وهك له ئایەتەکە

سوورەتی (البقرة) شدا هاتو، بەلام رستە: ﴿فَرِيْقًا كَذَبُوْا وَفَرِيْقًا

يَقْتُلُوْنَ﴾، دەلالەتی لەسەر دەکات، ئەوەی که گرنگە ئیمە بیزانین ئەوەیە که

خوای کاربەجێ لە چەند شوێنان لە قورئاندا باسی ئەو دەکات، که پەیمانی

پتەوی لە جوولەکەکان وەرگرتو، وە لە سوورەتی (البقرة) دا که من باسم کردو بە

تەفصیل، باسی برگەکانی ئەو پەیمانەش دەکات، که پەیمانیکێ دە برگەیی بوو،

بەلام لیڕەدا بە کورتیی باسی دەکات و لەوێ بە درێژی باسی دەکات، ئەوەی

که گرنگە ئەوەیە که خوا دەیهوێ بە ئۆممەتی ئیسلام بفەرموی: جوولەکەکان لە

پیش ئیوودا پەیمانی زۆر پتەویان لێ وەرگیرا، پیغەمبەرانیشیان بۆ رەوانەکران و

کتیبیشیان بۆ دابەزێنران، بەلام لەگەڵیاندا راستیان نەکردو، ئەوەش

سەرەنجامیانە کهواتە: ئیووش دەرس و عیبرەت لەوان وەرگیرن، تاکو وهك

ئەوانتان بەسەر نەیهت.

مەسەلەى حەوتەم و کۆتایی: که دەفەرموی: ﴿وَحَسِبُوْا اَلَّا تَكُوْنَ فِتْنَةً

فَعَمُوْا وَصَمُوْا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوْا وَصَمُوْا كَثِيْرًا مِنْهُمْ وَاللّٰهُ

بَصِيْرٌ بِمَا يَعْمَلُوْنَ﴾، پیشتەر خوا که فەرمووی: جوولەکەکان هەندیک لە

پیغەمبەرانیان بە درۆ زانی و هەندیکیانیشیان لێ کوشتن، ئەوانەى که

کۆشتیانن بە مەسۆگەری زەکەرییا و یەحییان لى کۆشتوون، وە هەوئیان داوہ عیساھ بکوژن، وە لە تەووراتو پەیمانی کۆندا باسی پێغەمبەرانىك دەکات کە کۆشتووینان و ناویشیان دینى، ئنجا کە ئەوہیان کرد، ﴿وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ

فِتْنَةً﴾، واتە: هەرچەندە جوولەکەکان بەشیکیان لە پێغەمبەران بە درۆ زانی و بەشیکیشیان لى کۆشتن، کەچى پێشیان وابوو هیچ بەلایەکیان بەسەردا نایەت و ئەوہ نابیئە هۆى بەلاو ئازارو، نابیئە هۆى گوناھبارى و عەیبدارىیان! واتە: ئاوا

خەیاڵ پلاویان کرد، ﴿فَعَمُوا وَصَمُوا﴾، وە سەرەنجام کوێر بوون و کەر بوون، هەلبەتە لێرەدا مەبەست کوێر بوون و کەرپوونى پراولەتیی نیه، واتە: لە بەرانبەر حەقیکدا کە پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) هیئایان نەیانبینى و کوێر بوون، وە کەر بوون و نەیانبىست، کەسێک هەق نەبینى، وەک کوێر بى

وايە، وە کەسێک هەق نەبىستى، وەک کەر بى وايە، ﴿ثُمَّ تَابَ اللَّهُ

عَلَيْهِمْ﴾، دوایى خوا گەرايەوہ سەریان، دیارە ئەوان تۆبەیان کردوہ، خواش گەراوہتەوہ سەریان، بەلام خوا ئامازە بە تۆبەکەى وان ناکات، چونکە مەقام مەقامى زەمکردنى ئەوانە، بەلام ئەگەر فەرمووبای: (تابوا وتاب الله عليهم) ئەوہ مەدح بوو، بۆیە ئەوہى کە دەبىئە هۆى مەدح بۆیان، چونکە لێرەدا مەقام مەقامى زەمکردن و سەرزەنشە، ئەوہ لادەباو، دەفەرموى دوایى خوا گەرايەوہ

سەریان، ﴿ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ﴾، دوایى دووبارە زۆریکیان کوێر بوون لە بەرانبەر هەقدا، وە کەر بوون لە ئاستیدا.

لێرەدا توویژەرەوانى قورئان سەبارەت بەو دوو جارە کوێر بوونەو، دوو جار کەر بوونەى جوولەکەکان لە بەرانبەر هەقدا، زۆریان شت گوتوہ بۆ وینە:

(الزمخشرى) دەلى: جارى يەكەم ئەوہبوو کە گۆلکیان پەرسەت، دووہم ئەوہ

بوو کە داواى بینى خویان کرد.

(القضال) گە (آلوسی) یش لەوی وەرگرتووە، دەلی: جاری یەكەم ئەووە بوو كە (بخت النّصر)ی بابلی، چوووە ئۆرشەلیم و ئەو شوپنانهی كە جوولەكەگانی لیبوون و كاوی كەردن، جاری دوو دەمیش ئەووە بوو كە زەكەریا و یەحیا یان كوشت.

هەندیکیش دەلین: مەبەست لەو دوو جارە، ئەووەیە كە لەو ئایەتانهی سوورەتی (الإسراء) دا هاتووە، ئایەتی چوار تا حەوت، لەوی باسی دوو جارەن دەكات، كە

دەفەر موی: ﴿ وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِنَابِ لِنُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَاتِينَ

وَلَنُعَلِّنَ عَلْوًا كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ

فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ

وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾ إِنَّ أَحْسَنَكُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ

وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَعُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ

كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٧﴾، ئەم چوار ئایەتە:

(٤ - ٧) باسی ئەو دوو جارە دەكەن، (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) لە (التحریر

والتنوير) هكەى خۆیدا^(١) باسی ئەو دوو جارە ئاوا دەكات، ئەو دوو جارە كە

جوولەكەگان مال و پیرانیان بەسەردا هاتو:

جاری یەكەمیان: (بخت النّصر)ی مەلیكى ئاشوور چوووە نیو (بیت المقدس)

كە بەگشتی سى جارەن چۆتە نیو (بیت المقدس) هوه:

أ/ له سالى (٦٠٦) پيش زاييندا.

ب/ له سالى (٥٩٨) داو.

ج/ له سالى (٥٨٨) پيش زاييدا.

له جاری سییه میاندا شاری ئۆرشەلیمی سووتاند، وه بهنى ئیسرائیلی هەموو

لهگەل خۆی هەلگرتن و بردنى بو بابل به دىلی، ئنجا مەبەست لەوه كە

خوا دەفەر موی: ﴿ **ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ** ﴾، واتە: دوایی نۆرەمان بۆ ئیوہ گێـپـرایەوہ، ئەویش ئەوہ بوو كە پادشای فارس بەسەر ئاشوورییەکاندا زال بوو، لە ساڵی (۵۲۰) پێش زایندا، وە دەستی بەسەر بابلدا گرت، وە جوولەكەکانی ئیزنداو گەرانەوہ بۆ ولاتی خۆیان و، مزگەوتەكەیان دروست كردهوہ، ئەوہ جاری یەكەم.

جاری دووہم: ئەوہ بوو كە (طیطس) فەرماندە ی پۆمانی كۆری ئیمپراتۆر (وەسبیانووس) نۆرشەلیم ئابلووقە دەدات، تا وای لێدئ جوولەكەكان هەندیکیان یەكدی دەخۆن، واتە: خەلكیان كە لێ دەمرئ گۆشتیان دەخۆن، وە پێست و شتی دیکەیان خوارد، وە بە پێی پێوایەتی ئەو كات: هەزار هەزار، واتە: یەك ملیۆن (۱،۰۰۰،۰۰۰) كەسی لێ كۆشتن، وە نەو دەو حەوت هەزار (۹۷،۰۰۰) ییش ژن و مندالی لێ بە دیل گرتن، ئەوہ لە ساڵی (۶۹) زایینی، واتە (۶۹) ی دوای لە دایكبوونی عیسا علیە السلام، دوایی بە دوای ئەو دا ئیمپراتۆر (ئەدریان) ییش لە ساڵی (۱۱۷) ی زاینیدا، وە لە ساڵی (۱۳۸) ی زاینیدا، جاریکی دیکە شارەكە ی كاو ل كرد، بۆئەوہ ی هیچی لێ سەوز نەبئ، وە لەو كاتەدا دەولەتی جوولەكە نەما، وە بە زەویدا بلاو بوونەوہ.

منیش دەلیم: دەگونجئ مەبەست لەم دووانە بئ، یان دەگونجئ مەبەست ئەو دووانە بئ كە (الزمخشری) گوتوونی، یان ئەو دوو جارە ی كە (القضال و الألو سی) دەلین، بەلام من پێموایە مەرج نیە تەنیا ئاماژە بۆ ئەو دوو جارە بئ كە رابردوون، بەلكو پێموایە خوا لێرەدا باسی عادیەتی گشتی جوولەكەكان دەكات، واتە: جار لە دوای جار، ئیوہ سەرپێچی دەكەن، وەك خوای پەروردگار

لە سوورەتی (الملک) دا دەفەر موی: ﴿ **مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِن تَفٰوُتٍ** ﴾

فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُوْرٍ ﴿۲﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرِيْنٍ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ

خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيْرٌ ﴾، هەموو توێژەرەوان دەلین: (كەرتین) واتە: جار لە دوای جار، ئیدی مەرج نیە، تەنیا دوو جار بئ، خوای پەروردگار ییش كە ئاماژە بەو دوو

جارە دەکات، واتە: ئەو جوولەکەکان! ئیوه هەر عەدەتتان وایە جار لە دوای جار، هەر پەیمانشکێنی دەکەن و سەرپیچی دەکەن، بەردەوام بێ فەرمانی خوا دەکەن، هەر عەدەتتان وایە و پیوهی راهاتوون! ئەگەرنا مەرج نیە ئاماژە بێ بۆ دوو جار.

پاشان تێبینییەکی دیکەشم هەیە: ئەگەر ئاماژەش بێ بۆ دوو جار، ئەوه جارێکیان تێپەریوهو جارێکیان دی، وەك له فەرمايشتهکانی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه که مسوولمان و جووله که پیکه وه به شه پ دین^(۱)، وه جارێکی دیکە جووله که لیان تیکده چی، ئەوهی که خوای پەروردگار ئاماژە ی پێدەکات:

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾، دهگونجی (وَعْدُ الْآخِرَةِ) (وَعْدُ الْمَرَّةِ الْآخِرَةِ) بێ، دهشگونجی وەعدی پێش دواڕۆژ بێ، که جووله که جارێکی دیکە لیان بقهومی و لهسەر ئەو ستمەمی که ئیستا له مسوولمانانی فهلهستینی دهکەن، بهلاو موصیبهتیان بهسەر بێ! خوای پەروردگار هه موو لایه کمان پیاړیزی له بێ فەرمانی و سەرپیچی و سنوور شکێنی، بۆئەوهی که له سزاو جهزبهه ی خوا دووربین له دنیا و له قیامت دا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) که ئەمە یهکیک لهو فەرموودانهیه:

﴿تقاتلكم اليهود فتسلطون عليهم، حتى يقول الحجر يا مسلم! هذا يهودي ورائي فاقتله﴾ {رواه البخاري: ۳۵۹۳، و مسلم: ۲۹۲۱} .

دەرسی حەفدەیم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە پێنج (۵) ئایەت پێکدێت، (۷۲ - ۷۶) لەم پێنج ئایەتە موبارەکەدا خوای تائو و پاک، بەتایبەت باسی نەصرانییەکان دەکات، واتە: ئەوانە لە لافی ئەووە لێدەدەن کە بە دواى عیساى کورپی مەریەم کەوتوون، سەلامی خوا لە عیساو، خوا لە دایکی رازی بێ، وە بەهۆی بە خوا زانیی مەسیحی کورپی مەریەمەو، مۆری کوفریان بە نیوچەوانەووە دەنێ، هەروەها لەسەر زمانی عیسا سەلامی خوای لێ بێ، بە هاوبەش بۆ خوادانەرو بیەش لە بەهەشتیان ناوژەد دەکات، وە بە ستمکار ناویان دەبات.

پاشان جاریکی دیکە بەهۆی ئەفسانەى سىگۆچکە (ئالوت)ەووە کە دەلێ: خوا یەکیکە لە سییان، لە لایەن نەصرانییەکانەووە، بە کافر ناوژەدیان دەکات و راشیدەگەیهنێ کە جگە لە یەك پەرستراوی هەق کە خوايە، هیچ پەرستراوی دیکە بوونیان نیەو، لە حالەتی وازنەهێنانیشیان دا، هەرەشەیان لێ دەکات بە سزایەکی بە ئێش.

پاشان بە پرسیار کردن و سەرسوورمانەووە دەفەرموئ: ئایا ناگەرێنەووە بۆ لای خواو داواى لێبوردنی لێ ناکەن، لەو هاوبەش و کور بۆ دانانەدا؟! پاشان خوای زاناو توانا رايدەگەیهنێ، کە مەسیحی کورپی مەریەم جگە لە پیغەمبەریکی خوا کە بە دواى پیغەمبەرانى دیکەدا هاتووە، هیچی دیکە نیە، وە دایکیشی تەنیا ئافەرەتیکی سیددیقەو زۆر ئیماندارو راستبێژ بوووە، کە ئەوانیش وەك هەر کەسیکی دیکە خواردنیان خواردووە.

پاشان لە گۆتاییدا بە پیغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ دەفەرموئ، کە بە نەصرانییەکان بفرمۆئ: ئایا چۆن جگە لە خوا شتێک دەپەرستن، کە هیچ جوۆرە زیان و سوودیکیان بە دەست نیە، لە حالیکدا خوا بیسەرى زانایە؟!

﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۗ وَقَالَ الْمَسِيحُ
يَبْنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۗ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ
عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿۷۲﴾ لَقَدْ كَفَرَ
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا
عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۷۳﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ
إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۷۴﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ
مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۗ كَانَا
يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ۗ أَنْظِرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى
يُؤْفَكُونَ ﴿۷۵﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۗ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۷۶﴾ ﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((بىگومان ئەوانەى گوتيان: خوا برىتية له مەسىحى كورى مەريەم، كافر بوون، وه مەسىح گوتى: ئەى وهچەى ئيسرائيل! خوا بپەرستن پەرودەگارى من و خوشتانه، به مسۆگەرىي هەر كەس هاوبەش بوّ خوا دابنى، ئەوه بىگومان خوا بەهەشتى لى قەدەغە دەكات، وه جىگای ھەوانەوى ئاگر (ى دۆزەخ)ە، وه ستەمكاران ھىچ پشتیوانیان نین ﴿۷۴﴾ به دئىايیەوه ئەوانەى گوتيان: خوا برىتية له سىيەمى سى (پەرستراوان، كافر بوونە، وه ھىچ پەرستراو (ى به ھەق) نین جگە له يەك پەرستراو (كە خوايە) وه ئەگەر واز لەوه نەھىن، كە دەيلین، مسۆگەر ئەوانەيان كە كافرن، سزايەكى بەئىشيان دەدرى ﴿۷۳﴾ ئايا بەرەو لای خوا ناگەرپنەوهو داواى لىبوردنى لى ناكەن، له حالیکدا كە خوا لىبوردەى به بەزەى يە؟ ﴿۷۴﴾ وه مەسىحى كورى مەريەم جگە له پىغەمبەرىك، كە له پىش ویدا پىغەمبەرانى دىكە رابردوون، ھىچى دىكە نەبووه، وه (مەريەمى) داىكىشى سىددىقەيەك بوو، ئەوانىش (وہك خەلكى دىكە) خواردنیان دەخوارد، سەرنج بدە! چۆن ئايەتەكانیان بوّ روون دەكەينەوه (لەسەر پووجىي بىرۆكەى به بەشىك له خوا دانانى عيساو داىكى) دوايى سەرنج بدە! چۆن (له ھەق) لادەدرين! ﴿۷۵﴾ بلى: ئايا (چۆن) جگە له خوا شتىك دەپەرستن، كە ھىچ زيان و سوودىكى بوّتان به دەست نىە، له حالیکدا كە تەنيا خوا بيسەر (ى ھەموو قسەيەك) و زانايە (به ھەموو شتىك) ﴿۷۶﴾)).

شیکردنەوێ هەندیك له وشەکان

(ثَلَاثُ ثَلَاثَةٍ): (أَي: وَاحِدٌ مِنْ ثَلَاثَةٍ، ثَلَاثُ الشَّيْءِ تَثْلِيثًا: جَعَلْتُهُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَجْزَاءٍ)، ئەوانەى كافرێ گوتیان: خوا یەكێكە لە سییەكان، ئەك لە ریزبەندیی دا، كە یەك و دووی لە پێش دا هەبن، ئەویش سییەم بێ، چونكە دەگوتری: (ثَلَاثُ الشَّيْءِ تَثْلِيثًا) واتە: ئەو شتەم كرده سێ بەش.

(إِلَهٍ): واتە: (مَعْبُود) پەرستراو، وه (إِلَه) جیاپه له (الله)، چونكه (الله) ناوی عەلەمه بو خوا، له زمانى كوردیدا دەلێین: خوا، به فارسى دەلێن: (خُدَا)، به ئینگلیزی دەلێن: گۆد (Gad)، وه هەر وه ها له زمانى هەموو میلله تاندا ناویكى تايبەت هەپه بو خوا، بەلام (إِلَه) واتە: پەرستراو، جا خوا یەكێكە، بەلام پەرستراوهكان زۆرن و جوړاوجوړن، هەلبەتە پەرستراوی به هەق تەنیا یەكە، ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَحْدٌ﴾، واتە: پەرستراوی به هەق، ئەگەرنا پەرستراوی به ناھەق زۆرن، ئنجا ئایا وشەى: (إِلَه) له جیپه وه هاتوه؟ سێ ئەگەر (إحتمال) هەن، وهك (راغب الأصفهاني) دەلێ:

(۱) (أَلَهُ فَلَانَ يَأْلُهُ إِلَاهَةٌ: أَي عَبْدٌ يَعْبُدُ عِبَادَةً) (أَلَهُ) واتە: (عَبَدَ)، (يَأْلُهُ إِلَاهَةٌ) یانی: (عَبَدَ يَعْبُدُ عِبَادَةً)، واتە: پەرستی، دەپەرستی، پەرستن، گەواتە: (إِلَه) كەسێكە كە غەیری خوێ دەپەرستی.

(۲) یاخود له (أَلَهُ يَأْلُهُ إِلَاهَةٌ) دوه هاتوه (أَي: تَحْيِير)، واتە: سەرسام بوو، چونكە پەرستراوی به هەق كەسێكە كە عەقل تێیدا سەرسامه و بۆی ناستیاب ناکری، له هەموو سیفەتەکانی دا.

(۳) یاخود له (لَا يَلُوهُ لِيَاهَا) دوه هاتوه (أَي: احْتَجَبَ)، (لَا يَلُوهُ)، واتە: (احْتَجَبَ)، (يَلُوهُ) واتە: (يَحْتَجِبَ)، (لِيَاهَا) واتە: (احْتَجَابًا)، له بەرئەوێ پەرستراوی به هەق كە خواپه نابینری، ئنجا (إِلَه) به (أَلَهُ) كۆدەكرێتەوه، (أَلَهُ)

واتە: پەرستراوەکان، نەدەبووایە کۆبکریتەو، بەلام خەلک بە هەله‌داچوو،
له‌گەل پەرستراوی بە هەقدا پەرستراوی ناهەقیش دەپەرستن.

(صِدِّيقَةٌ): له (صَدَقَ) هوه هاتوه، (صَدَقَ) واته: راستی کرد، (الصَّادِقِ)

که‌سیکه که زۆر راست ده‌کات، یاخود که‌سیکه که به‌رانبه‌ره‌که‌ی خۆی زۆر به
راست ده‌زانێ، ئیستا ئه‌بو به‌گه‌ری صیددیق که پێی ده‌گوتری: (الصَّادِقِ) یان
له‌به‌رئه‌وه‌یه زۆر راستبێژ بووه، یان له‌به‌رئه‌وه‌یه که هه‌رچی پێغه‌مبه‌ری خوا
ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی، ئه‌و به‌ راستی داناه، (كَثِيرُ الصِّدْقِ، أَوْ كَثِيرُ التَّصَدِيقِ)،
که هه‌ردووک لاشی وایه، ده‌لی: (الصَّادِقُ: مَنْ كَثُرَ مِنْهُ الصِّدْقُ، أَوْ مَنْ لَا
يَكْذِبُ قَطُّ، أَوْ لِمَنْ لَا يَتَأْتَى مِنْهُ الْكَذِبُ لِتَعَوُّدِهِ الصِّدْقِ، وَالصِّدْقُ: مُطَابَقَةُ
الْقَوْلِ الضَّمِيرِ وَالْمُخْبَرِ عَنْهُ مَعًا)، واته: (صَدِّيقِ) به‌ که‌سیکه ده‌گوتری که
قسه‌ی راستی زۆری، یان هه‌رگیز درۆ نه‌کات، یاخود که‌سیکه له‌به‌رئه‌وه‌ی
له‌سه‌ر راستی خۆی راهیناوه، درۆی لێ نایه‌ت و ناتوانی درۆ بکات، (صَدَقَ) یش
بریتیه له راستبێژی، ده‌لی: (مُطَابَقَةُ الْقَوْلِ الضَّمِيرِ وَالْمُخْبَرِ عَنْهُ مَعًا)
واته: که قسه ده‌که‌ی، هه‌م له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که له‌نیو دلت دایه راست بی، هه‌م
ئه‌و شته‌ی هه‌والی پێده‌ده‌ی راست بی، هه‌م له‌گه‌ل خۆت راست بکه‌ی، هه‌م
له‌گه‌ل ده‌ره‌وه‌ی خۆتدا راست بکه‌ی.

(يُؤْفَكُونَ): (الْإِفْكَ: فِي الْأَصْلِ كُلُّ مَصْرُوفٍ عَنْ وَجْهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ

عَلَيْهِ، يُؤْفَكُونَ) أَي: يُصْرَفُونَ عَنِ الْحَقِّ فِي الْإِعْتِقَادِ إِلَى الْبَاطِلِ وَمِنَ
الصِّدْقِ فِي الْمَقَالِ إِلَى الْكَذِبِ، وَمِنَ الْجَمِيلِ فِي الْفِعْلِ إِلَى الْقَبِيحِ، واته:
(الْإِفْكَ) له ئه‌سلدا بریتیه له هه‌ر شتیک که له‌سه‌ر ئه‌و باره‌ چاکه‌ی که ده‌بی
له‌سه‌ری بی، لابه‌ری، (يُؤْفَكُونَ) واته: (يُصْرَفُونَ) لاده‌ری، له عه‌قیده‌و
بیروبه‌روای هه‌ق، لاده‌ری بۆ ناهه‌ق، وه له راستبێژی له قسه‌کردندا
لاده‌ری بۆ درۆ، وه له کرده‌وه‌ی باش و جوان، لاده‌ری بۆ کرده‌وه‌ی خراب و
ناشیرین.

بوو، وە بۆ وانیش نێردراو، واتە: لە وەچەیی یەعقوبە، وشەیی (ئیسرائیل)یش بەهۆی ئەو دەولتەتە داگیرکەر (غاصب)ەیی ئیسرائیلەو، ئیستا کە لەبەر دلی زۆر کەس بیزاراوە، ئەگەرنا ئیسرائیل نازناوی پیغەمبەر یەعقوبە عَلَيْهِ السَّلَامُ، واتە: بابی یوسف و بنیامین و دە براپەگەیی دیکە، کە دیارە یەعقوبیش کوری ئیسحاقە، ئیسحاقیش کوری ئیبراھیمە (عليهم الصلاة والسلام)، ئیسرائیل بە زمانی عیبیری واتە: عەبدوڵلا (إسرا) واتە: عەبد، (ئیل) واتە: (اللّه)، خوا بپەرستن، پەروددگاری منەو پەروددگاری ئیووشە، یانی: خاوەنی من و خاوەنی ئیووشە، پەرستراوی من و پەرستراوی ئیووشە، چونکە وشەیی (رب) بە مانای پەروددگار، خاوەن، سەید، سەرەوەر، پەرستراو، دی، ﴿إِنَّهُ مِنْ يُشْرِكٍ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾، بیگومان هەر کەسێک هاوبەش بۆ خوا دابنێ، خوا بەهەشتی لێ قەدەغە کردو، ﴿وَمَأْوئُهُ النَّارُ﴾، وە جیگای حەوانەو دەو ئیسراحەتیشی ئاگرە، واتە: ئاگری دۆزەخ، ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾، وە ستەمکاران هیچ پشتیوانیکیان نیە، تەماشای بکەن! بە چەند شیۆ، لێردا عیساى مەسیح، (مەسیح نازناوی عیساى عَلَيْهِ السَّلَامُ) بانگیان دەکات دەفەرموی: پەروددگاری خۆم و خۆتان بپەرستن، هەر کەسێک هاوبەش بۆ خوا بریار بدات، خوا بەهەشتی لێ قەدەغە دەکات، جیگای ئاگرەو ستەمکاریشە.

ئنجای خۆی پاک و تاك دووبارە دەفەرموی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ

اللَّهُ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾، بە مسۆگەری ئەوانە بیروان کە گوێیان: خوا سییەمی سییە، واتە: سییەمی سییەکانە، ئەو لە نەصرانییەتدا پیی دەگوتری: (ثالوث) واتە: سیکوچکە، بۆیە ئەگەر تەماشای بکەن لە رۆژئاوا ئەو مەسەلەیی سیکوچکەیی زۆر، کاتی خۆی حیزبی بەعس (وحدة، حرية، اشتراكية)یان هەبوو، ماسۆنیەکان (الإخاء والحرية والمساواة)، ئەو سیکوچکەیی زۆر، مەبەستم ئەو نیە هەر شتیکی سێ بێ خراپە، بەلکو مەبەستم ئەو نیە ئەوان هەول دەدەن بپروکەو شیعارە گرنگەکانیان لە سێ خالدا جیی بکەنەو، کە لەراستییدا ئەو کاریگەری ئەو

سێکوچکەیه که له نهصرانییه تدا ههیه، ئنجا خوا دهفه رموی: بێگومان ئهوانه ی گوتیان: خوا سێیه می سێیه گانه، بێپروان، ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ﴾، وه هیچ په رستراویک نیه جگه له یهک په رستراو، ﴿وَإِنْ لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، وه ئه گهر وازیش نه هین له وه ی که دهیلین ئه و (ل) ه، لامی قه سه مه، (ن) ه که ش، نوونی ته و کیده، واته: سویند به خوا به ته ئکید ئهوانه ی بێپروان له وان، سزاو ئازاریکی به ئیشیان توش ده بی، ئنجا ئایا ئه و سێیانه کین کاتیک گوتوو یانه: خوا سێیه می سێیه گانه؟ هه ندیکیان گوتوو یانه: خوا، مه ریه م، عیسا، هه ندیکیشیان گوتوو یانه: خوا، عیسا، گیانی پیرو ز (الروح القدس).

دوایی خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ، وَاللَّهُ

عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، خوا به نکوویی لیکردنه وه ده فه رموی: ئایا ناگه رینه وه بۆ لای خوا و داوای لیبوردنیشی لینا که ن؟! له حالیکدا که خوا زۆر لیبوورده یه و زۆر به به زه ییه؟! له گه ل ئه و بینه ده بی و ئه و بێرێزییه ش که به رانه بر به خوا ده یکه ن، که ده یکه ن به به شییک له سی به شان، کوپی بۆ بریار ده دن، هاوتای بۆ بریار ده دن، به لام خوا ﷺ ده رگای گه رانه وه و په شیمانبوونه یان بۆ ده کاته وه!!

ئنجا خوا ی پهروه ردا گار راپده گه یه نی، ده فه رموی: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾، مه سیحی مه ریه م جگه له پیغه مبه ریک که له پیش ئه ودا پیغه مبه رانی دیکه تیپه رپوون و رویشتون و له نیو به شه ردا ها تون، هیچی دیکه نه بووه، پیغه مبه ریک بووه وهک هه موو پیغه مبه ران و هیچی له وان زیاتر نه بووه، ﴿وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ﴾، دایکیشی زۆر راستبێز بووه، یاخود زۆر به راست دانه ر بووه، یاخود زۆر به ئیمان بووه، ئافره تیک ی به کجا ر چاک بووه، به لام ﴿كَانَا يَاكُلَانِ الطَّعَامَ﴾،

هەردووکیان خواردنیان دەخوارد، ئنجا کە خواردنیان خواردبێ، مانای وایە وەك ئەو خەلکە بەشەر بوون، وە کە خواردنیان خواردبێ، مانای وایە پێویستیان بە غەیری خۆیان بوو، ئنجا کە سەیک پێویستی بە مستە ئاویک و چنگە گەنمیک بێ، چۆن خۆیەتی بۆ دەکری؟! ﴿ **أَنْظِرْ كَيْفَ بَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى**

يُؤَفِّكُونَ ﴾ سەرئەج بەدە! چۆن ئایەتەکانیان بۆ روون دەکەینەو، دوایی سەرئەج

بەدە چۆن لادەدرین، ﴿ **يُؤَفِّكُونَ** ﴾ واتە: (يُصْرَفُونَ) یانی: لادەدرین، وەك بلیی ئیرادەیان بە دەست خۆیان نەمابێ، ئاوا بە لاری دا دەبرین، ئەمە ئامازەیه بۆئەوێ کە ئەوانە کوفرو نیفاق و لە دلیاندا جیگیر بوو، وەك بلیی ئیرادەیی لێ زەوت کردوون، ویستی بە دەست نەهێشتوون و جلهویان کەوتۆتە دەست شەیتان و ئارەزوو و لە دەست خۆیاندا نەماو، بۆیە دەفەرموی: ﴿ **يُؤَفِّكُونَ** ﴾، لادەدرین، وە ئەو تەعبیرە لە زۆر شوینی قورئاندا هاتو.

لە کۆتاییدا دەفەرموی: ﴿ **قُلْ أَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ**

لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾، بە پرسیارکردنیکی نکو و ئییکەرانه پرسیاریان لێ بکە، نەك پرسیاریک کە چاوەڕپی وەلامەکەیی بێ، بەلکو پرسیاریک کە وەلامەکەیی لەنیوخوی دایە، وەك جاری دیکەش باسم کردو، بۆ وینە بلیی: ئەمە کامیرە نیه؟! ئەمە میز نیه؟! یانی چاوەڕپی ناکەیی کابرا بلی: با، چونکە وەلامەکەیی ئاشکرایە، دەلی: (الإستفهام الإنکاری: يَتَضَمَّنْ جَوَابُهُ فِي طَيَّاتِهِ) واتە: پرسیارکردن بە نکو و لیلی لیکردنەو، وەلامەکەیی لەنیوخوی دایە،

﴿ **قُلْ أَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا** ﴾، بلی:

ئایا جگە لە خوا شتیک دەپەرستن، کە نە زیانی بۆ ئیو بە دەستە، نە قازانج، واتە: نە دەتوانی زیانتان لێ دووربختەو، نە دەتوانی سوودتان پێ بگەیهنی، پەرستراو دەبێ بتوانی سەرت بخت، شیفات بدات، بە دەمتەو بێ، بە دەنگتەو بێ، لیت ببووری، بتزیهینی، بتمرینی، پەرستراوی هەق دەبێ ئەو شتانەیی بە دەست

بن، بهلام ئه و شتانهی ئیوه دهیانپهرستن، نه دهتوانن زیانتان لی دووربخه نه وه، نه دهتوانن سوودتان پی بگه یهنن، نجا نه گهر عیسایه علیه السلام، نه گهر دایکیه تی، نه گهر گیانی پیروژ (روح القدس) ه، نه گهر داروبه رده، نه گهر ئاسمانه، نه گهر ههر شتیک ههیه، زهره رو قازانجی خوئی به دست نیه، تا هی توئی به دست بی، **وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ**، له حاله تیکدا که ههر خوا بیسه ری زانیه، نه و قسه و داوای بهندهکانی ده بیستی، وه پیداویسته کانیشیان ده زانی و وه لامیان ده داته وه.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی په‌که‌م: که ده‌فه‌رموئ: ﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ

الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ﴾، بی‌گومان نه‌وانه‌ی گوتیان: خوا بریتیه له مه‌سیحی کورپی مه‌ریه‌م، کافر بوون، نه‌وه کاکله‌ی عه‌قیده‌ی نه‌صرانییه‌ته که عیسی‌ای مه‌سیح سه‌لامی خوی لی بی به به‌شیک له خوا ده‌زانن، هه‌لبه‌ته ئیمه له ته‌فسیری ئایه‌تی ژماره (١٧)ی ئه‌م سوورده‌دا به ته‌فصیل با‌سمان کردوه، وه له‌وئ ئاماژه‌شمان به ئینجیله‌کاندا، بۆیه لی‌رده‌دا نه‌وه‌ی وئ دووباره ناکه‌ینه‌وه، وه خودی ئه‌و رسته‌یه له ئایه‌تی ژماره (١٧)دا هاتوه، بی که‌م و زیاده،

﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ﴾، به‌لام

له‌وئ خوا ﷺ ئاوا به‌ریه‌رچی داوته‌وه‌و ده‌فه‌رموئ: ﴿ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَمَنْ

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ

مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ المائدة، له وه‌لامی ئه‌و قسه‌یاندا

ده‌فه‌رموئ: پێیان ب‌ه‌رموو: ئه‌دی کئ له‌لایه‌ن خواوه هیچی به ده‌سته، ئه‌گه‌ر ویستی مه‌سیحی کورپی مه‌ریه‌م ب‌فه‌وتینئ، وه دایکی ب‌فه‌وتینئ، وه تیکرایی خه‌لکی سه‌ر زه‌وی ب‌فه‌وتینئ؟! که‌س هیچی پئ ده‌کرئ؟ نه‌خیر، که‌واته: به‌رستراوی به هه‌ق ته‌نیا خویه.

مه‌سه‌له‌ی دووه‌م: لی‌رده‌دا وه‌لامی ئه‌و قسه‌یه‌ی نه‌وان به‌چی ده‌داته‌وه؟ لی‌ره له‌سه‌ر

زمانی مه‌سیح وه‌لامی داوته‌وه، ده‌فه‌رموئ: ﴿ وَقَالَ الْمَسِيحُ ﴾، واته: مه‌سیح

گوتی، ئنجا ئایا مه‌سیح له کوئ وایگوتوه؟ دیاره کاتیک مه‌سیح هاتوه بۆ لای

به‌نی ئیسرائیل، له‌میان‌ه‌ی گه‌یاندنئ په‌یامی خوادا نه‌وه‌ی پئگوتوون، ﴿ وَقَالَ

الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿﴾، یانی

مهسیح بۆخوی بهرائهت و حاشای لهو بیروکهی ئهوان کردوه، کهواته: بۆچی عیسا پال ددهنه لای مهسیحیهت؟! بۆیه زانایان دهئین: نابئ بگوترئ: مهسیحیهت، دهبئ بگوترئ: نهصرانییهت، چونکه لهپراستییدا ئهوهی نهصرانییهکان دهئین، شوینکهوتنی مهسیح نیه و مهسیح واینهگوتوه، بهلام ئهگهه بلئی نهصرانییهت لهبهرئهوهی شوینکهوتوانی مهسیح ئهوهیان داهیناوه، ئهوانیش ههموویان نا، بهلکو ههندیکیان، نازناوی (نهصرانی)یش، یان لهبهرئهوهیه که گوتووایانه: (نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ)، یان لهبهه ئهوهیه که مهسیح خهلکی دئییه که له شام به ناوی (نصرانه)، بۆیه بهوه ناوانراون، جا لیهدا عیسا ﷺ، پینج شتان دهئین:

۱- ﴿﴾ **أَعْبُدُوا اللَّهَ** ﴿﴾، خوا بپهستن.

۲- ﴿﴾ **رَبِّي وَرَبَّكُمْ** ﴿﴾، پهروهردگاری من و پهروهردگاری ئیوهشه، واته: دهبئ بهس پهروهردگار بپهستری، وه پهروهردگاری من و ئیوهش، تهنیا خوی بئوینیهیه.

۳- ﴿﴾ **إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ** ﴿﴾، ههه کهسیک هاوبهش بۆ خوا دابنئ، جا ئه و هاوبهش دانانه بت و سهنهمیکه، مانگو خوریکه، ئهستیرهیهکه، کهسیکه، پیغه مبهریکه، فریشتهیهکه... هتد، ههه کهسیک هاوبهش بۆ خوا دابنئ، به تهئکید خوا بهههشتی لهسهه قهدهغه کردوه.

کهواته: ئهگهه بهتهمای بهههشتین، هاوبهش بۆ خوا دامهئین.

۴- ﴿﴾ **وَمَأْوَهُ النَّارُ** ﴿﴾، جیگای ههوانهوهی ئاگره (ماوی) دهئین: (أوی: یاوی، فَهُوَ يَأْوِيهِ)، واته: پهناوی پی برد، (ماوی) ئه و شوینیهیه که ئینسان پهناوی بۆ دهبات و تییدا ئیسراحت دهکات و لیی پشوو دهات، دهههرموی:

﴿﴾ **وَمَأْوَهُ النَّارُ** ﴿﴾، یانی: ئهوانه ئهگهه شوینیک ههبن تییدا پشوو بدهن و

ئیسپراحت بکهن، ئاگری دۆزهخه، دیاره له ئاگریشدا ئیسپراحت ناکری، جا ههندیك له زانیان دهلین: ئهوه خوا به تهوسهوه، به توانجهوه وا دهفهرموی، یانی شوینی پشووادیان نیه بیجگه له ئاگر.

٥- ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾، وه ستهمکارانیش هیج یارمهتیدهریکیان نیه، کهواته: ئهوانه ستهمکاریشن.

مهسهلهی سییهه: که دهفهرموی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ

ثَلَاثَةٍ﴾، بیگومان ئهوانه گوتیان: خوا سییهمی سیانه، بیپروان، پیشتریش باسمکرد، نهصرانییهکان به خوا ﷺ و عیساو جبریل دهلین: (الأقانیم الثلاثة)، (أقوم) به کوردیی، واته: پیکهاته، پیکهینه، چونکه دهلین: خوا له سی بهش پیکهاتوه: خوا بۆخوی، عیساو که کوریهتی، وه (روح القدس)یش که له نیوان خواو عیساو دئو دهچئو پهیام دینئ، ههندیکیشیان له جیاتی (روح القدس) دهلین: مهپیهه، واته: خواو عیساو مهپیهه، ههردوو عهقیدهکان بوو ون، وه ئیستاش ههر ههن، ئههه وهک ئهه ئایهتهی سوورهتی (النساء)ه، که

دهفهرموی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى

اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا

إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ

إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾، که کاتی خوی له بهرگی سیئ ئهه

تهفسیرهدا به تهفصیل قسهمان لهسهه کردوه، لهویشدا خوای پهروهردگار دهفهرموی: ئهه خاوهن کتیبینه! له ئایینهکهتان دا تیمهپهپینن، وه جگه له قسهه ههه لهسهه خواو به ناوی خواوه مهکهن، مهسیح عیساو کوری مهپیهه رهوانهکراوی خوایهو وشهه خوایه، هاویشتووویهتی بۆ مهپیهه، } (ألقاها یعنی

ناگەرپنەوه بۆ لای خواو داوای لیبوردنی لیناکەن؟! خۆ خوا زۆر لیبوردیەو زۆر بە بەزەیی یە، بۆچی نایەن واز لەو شتانە بیین، خۆ خوا زۆر لیبوردیەو لیتان خۆشدەبی، زۆر بە بەزەییە!! خوا بە ئینکارکردنیکی میهرەبانانەوه، داوای گەرانهوهی لای خۆییان لای دەکات، هەلبەتە ئیمەش دەبی شتی لای فیر بین، ئیمەش گە دەبینین کەسێک هەرچەندە بیروبووچوونییکی زۆر پووچی هەبی، بیروبووایەکی زۆر هەلەو هەلسووکەوتییکی زۆر خراپی هەبی، دەبی چاوە لە سیفەتەکانی خوای پەروردگار بکەین، ئەو سیفەتەکانی خوای بۆوینە کە لەگەڵ ئیمەدا دەگونجین، زانیانی ئیسلام دەلین: دەبی خۆمان بەو سیفەتەکانە برازینینەوه، ئیمەش دەبی هەولبەدەین ئەهلی (حلم) بین، هییدی و مەند بین، ئەهلی (کرم) بین، بەخشنە بین، بە بەزەیی بین، وە دەبی هەولبەدەین لای لیبوردن بگرین، لای بەزەیی بگرین، خوای پەروردگارمان وایە، هەلبەتە هەندئ سیفەت هەن تاییبەتن بە خواوه، وەک بەدیھینەرایەتی، پەروردگاریتی، پەرستراویتی، ئەوه کە خواوەنی ناوه هەرە چاکەکان، سیفەتە هەرە بەرزەکانە، ئەوه کە خوا ملیپیکەچکەر (قَهَّار) و ناچارکەر (جَبَّار)، ئەوانە تاییبەتن بە خوای پەروردگاروه، بەلام کۆمەلێک سیفەت هەن، بەشەریش دەتوانی پشک و بەشی لەو سیفەتەکانە هەبی، بەقەدەر خۆی.

مەسەلەئە شەشەم: دەفەر موی: ﴿ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ

مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَأَنَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ﴾، لی—رەدا
 زانیان مشتومرپیکی زۆریان هەیه لەسەر ئەوهی کە ئایا مەریەم یەکیک بووه لە پیغەمبەرانی خوا، یان نا؟ لەبەرئەوهی خوا ﷺ باس دەکات کە فریشتەکان قسەیان لەگەڵ مەریەمدا کردوه، جا بە بۆنەئەوهی ئەوهوه لە تەفسیرکردنی ئەو ئایەتەکانەدا، زانیان دوو ئافرەتی دیکەش دینن، دەلین: ئەو سییانه پیغەمبەر بوون، (سارە) دایکی ئیسحاق، وە دایکی مووسا، لەگەڵ مەریەم، دەلین: لەبەر ئەوهی خوای پەروردگار بۆمان دەگیرپتەوه، کە هەر کام لەو سی ئافرەتەکانە فریشتە قسەئە لەگەڵ کردوون:

سی ئافرهت که خواوه حی بو نار دوون،

ئایا پیغمبرن یان نا؟!

(۱) به نسبت (ساره) هوه خوا له سوورتهی (هود) له دریزهی ئه وه نایهتانه دا که باسی ژمارهیهک له پیغمبران دهکات، دوایی دهفه رموی: فریشتهکانمان هاتن بو

لای ئیبراهیم، پاشان دهفه رموی: ﴿ وَأَمْرَانَهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا

بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿۷۱﴾ قَالَتْ يَنْوِلَتْنِي أَلْدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا

بِعَلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿۷۲﴾ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَتُ

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿۷۳﴾، واته: وه ئافرهته که ی

(ئیبراهیم) وه ستابوو، ئیمهش موژدهی پهیدا بوونی ئیسهحاقمان پیداو دوای

ئیسحاقیش یه عقووب. گوته: هه ی هاوار بو من! چو مندا ئم دهبی له

حالی که نه زو کم و میرده که شم پیهره! به راستی ئه مه شتیکی

سه رسوور هینه ره! گوته یان: نایا سه رت له کاری خوا سوورده مینی! ره حمهت و

پیزی خواتان له سه ر بی ئه ی مائی (ئیبراهیم) بیگومان ئه وه (خوا) شایسته ی

ستایشی پایه بهرزو.

دیاره فریشتهکان ئه وه قسانه یان له گه ل (ساره) دا کردوه و ئه ویش له گه ل

فریشتهکاندا قسه ی کردوه.

(۲) به نسبت دایکی مووسا وه، خوا دهفه رموی: ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ

أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ

إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۷﴾ القصص، واته: سرووشمان کرد بو لای

دایکی مووسا که شیر ی پیبدات، "پییمان گوت" وه نهگهر لیی ترسای بیخه نیو دهریا، وه مهترسی و دلتهنگیش مهبه، ئیمه بو لای توی دهگیرینهوه، دهسیکهین به پیغهمبهرو له ریزی پیغهمبهرانی دادهنیین.

لیردها خوا بوخوی دهفرموی: ﴿ **وَأَوْحَيْنَا** ﴾، نهگهر (ساره) فریشته قسهیان لهگهل (ساره) دا کردوه، نهوه لیردها خوا راستهوخو ووحی بو دایکی مووسا ناردوون.

۳) بهنسبته مهپههمیشهوه خوی پهروهردگار له سوورتهی (ال عمران) دا

دهفرموی: ﴿ **وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَمْرِيمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ**

وَأَصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿۴۲﴾ **يَمْرِيمُ أَقْنِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَأَرْكَعِي**

مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿۴۳﴾، واته: کاتیئک فریشتهکان گوتیان: ئهی مهپهه! خوا توی ههلبژاردوه، وه پاکی کردوویهوهو بهسهه ئافرهتانی جیهاندا ههلبژاردووی، ئهی مهپهه! گهردن کهچ به بو پهروهردگارت، سهجدهی بو بهروه لهگهل رکووعبهراندا رکووعی بو بهره.

(ابن حزم الأندلسی) دهلی: ههر گام لهو سی ئافرهتهش پیغهمبهه بوون.

(ابن کثیر) یش دهلی: نهو ئایهتانه هیچیان نهوه ناگهیههن، که نهو سی ئافرهته پیغهمبهه بوو بن.

ههلبهته رای زوربهی زانایان ئاویه، دهلین: (إِنَّ اللَّهَ لَمَّ يَبْعَثْ نَبِيًّا إِلَّا مِنْ الرِّجَالِ)، واته: بیگومان خوا هیچ پیغهمبههریکی نهناردوه، مهگهر له پیوان

بووه، چونکه خوا بوخوی دهفرموی: ﴿ **وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا**

نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۰۹﴾ یوسف، واته: له پیش تودا تهنیا وهحییمان بو پیوانیئک ناردون له خهئکی شاره

سى ئافرەتە بەپىزە پىغەمبەرن، بەلام بە تەئكىد ھەرسىكىيان ئافرەتى زۆر گەرە ھەلكەوتوو و لە خوا نزيك بوون.

ئىجا كە دەفەرموى: ﴿ **وَأُمَّهُ صِدِّيقَةٌ** ﴾، ئەگەر تەماشىا بگەين خوى كاربەجى پلەى صيدىقىيەتى لە دواى پىغەمبەرايەتى ھىناو، وەك دەفەرموى:

﴿ **وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ**

وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴾ النساء، كەواتە: لە دواى پىغەمبەرايەتى پلەى صيدىقىيەت لە ھەموو پلەيەك بەرزترە، تەنانەت لە شەھىدەيش، خوى پەرودەردگارىش مەپىمى بە صيدىقىقە وەسف كەردو.

وہ كە دەفەرموى: ﴿ **كَانَا يَاكُلَانِ الطَّعَامِ** ﴾، واتە: عيسا و مەپىمى داىكى خواردنيان دەخوارد، واتە: ھەر كەسنىك پىويستى بە خواردن و خواردنەوہ بى ناگونجى پەرستراوبى، ئەگەر نانى لىبرا برسى بى، ئەگەر ئاوى لىبرا تىنووى بى، ئەوہ چۆن شاىستەى خواپەتتەى؟ يەكئىك پىويستى خوى پى جىبەجى نەكرى، ھى خەلكى چۆن پى جىبەجى دەكرى؟! ديارە ھەندى لە تويژرەوان گوتووويانە خواردن و خواردنەوہ پاشەرۇكىشى ھەيە، ئەوہش نەگونجاو، وە لە ئەسلىدا ئەو سىفەتەنە نىشانەى نوقصانىي و ناتەواويين، وە خوى بى وپنە لە ھەموو نوقصانىي و ناتەواويەك بەدووورە.

مەسەلەى ھەوتەم: كە دەفەرموى: ﴿ **أَنْظُرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ**

﴿ **ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ** ﴾، سەرنج بدە! چۆن ئايەتەكان روون دەكەپنەو، پاشان سەرنج بدە! چۆن لادەدرين؟!

ئەگەر ئىمە سەرنج بدەين، دەبينن خوا لەو كاتەدا كە خەلك قسەى زۆر خراب دەكات، بو وپنە: نەصرانىيەكان گوتووويانە: عيسا كورپى خواپە، جوولەكەكان گوتووويانە: عوزپىر كورپى خواپە، موشرىكەكان شىركيان بو خوا داناو، دەھرىيەكان ھەر دانيان بە خوادا نەھىناو، كەچى خواش - وەك كوردەوارىي خۆمان ئەو تەعبىرە بەگاردىن - ، خوى شلوئى ناكات، بوپە كە قورئان

دەخوئىيەۋە، ھەست دەكەى جىايە لە قسەى خەلگى دىكە، كەسەك كىتەبەك دەنووئى، تەننەت ھەرموودەكانى پېغەمبەر ﷺ ھالەتى بەشەريان پېۋە ديارە، چونكە لە ھەرمائىشتىكدا توورەيە، لە ھەرمائىشتىكى دىكەدا عايطىفە و سۆز بەكار دىنى، بەلام لە ھەق نەچۆتە دەرى، بەلام لە قورئاندا قسەى عايطىفى نابىنن، لە كاتىكدا كە جىبى ئەۋەبە قسەى زۆر توند بىرى، خىۋاى پەروەردگار خىۋاى شىۋاى ناكات و خىۋاى تىكناىت، مەقامى بەرزى خىۋاىتى چۆن دەخىۋاى، ھەر بەو شىۋەيە مامەلە دەكات، ئەگەر ئىمە بىن توورە دەبىن، قسە دەكەين، ھەرەشە دەكەين، ... ھتە، بەلام خىۋاى تاك و پاك نەخىر، لە كاتىكدا قسەى زۆر خىۋاىش دەبىستى، موناقتەشەى فىكرەى ئەۋانئىش دەكات، ھەر دەرگاى تۆبە و گەرانەۋە پەشەمانبوۋنەۋەيان بۇ دەخاتە سەر پىشت.

ئىجا كە دەفەرموئى: ﴿ **ثُمَّ أَنْظِرْ أُنَىٰ يُؤْفَكُونَ** ﴾، دىۋاى تەماشا بىكە و سەرنج بىدە ! چۆن لادەدرىن؟! واتە: ۋەك بلىئى ئازادىي و وىستى خىۋاىن لەدەستداۋە، جىلەۋىان كەۋتۆتە دەست غەبرى خىۋاىن، جا ئايا كى لايان دەدات؟ ئەۋە ۋەك شارەزاىنى زمانى عەرەبى دەلئىن: (مبنى للمجهول)، لادەدرىن، شەپتان لايان دەدات، نەفسىان لايان دەدات، خەلگىك چۆتە بىن كلىشەيان لايان دەدات، گرىنگ ئەۋەبە وىستى خىۋاىن لەدەستداۋە، بە وىستى خىۋاىن بەرپۆۋە ناچىن.

مەسەلەى ھەشتەم و كۆتايى: كە دەفەرموئى: ﴿ **قُلْ أَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ**

مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾، بلى: ئايا لە جىاتى خىۋا، يان جىگە لە خىۋا شتىك دەپەرسىتن، { (ما)ى بەكار ھىناۋە واتە: شتىك }، نە زىان نە سوۋدى ئىۋەى بەدەستە، واتە: پەرسىتراۋ كەسىكە بتىۋاى سوۋد بگەيەنى بە بەندەكانى و ئەۋانەى كە دەپەرسىتن، ۋە بتىۋاى زىانىشىان لى دوور بىخاتەۋە، ياخود دەبى بتىۋاى زىانىان لىدات، ئەگەر سەرىپچىيان لىكرد، ۋە سوۋدىان پىبگەيەنى ئەگەر بەقسەيان كىرد، بەلام ئىۋە شتىك دەپەرسىتن، نە سوۋدى بەدەستە، نە زىانى بەدەستە، كەۋاتە: شىۋاىنى پەرسىتن نىە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى ھەژدەيەم

پېئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان دە ئايەت دەگرىتە خۇي، ئايەتەكانى (۷۷ تاكو ۸۶)، بابەتى ئەم دە ئايەتە برىتتە لە تيشك خستنه سەر ھەئوئىستى خاوەن كتیبەكان، (جووو ديانەكان) لە خودى خۇيانداو لە بەرانبەر ئىسلام و مسوئلماناندا، لە خودى خۇياندا چۆن، وە لە بەرانبەر ئىسلام و مسوئلمانانىشدا چۆن؟

جا سەرەتا خواي بەرزو مەزن بە پېغەمبەرى كۇتايى خۇي موخەممەد ﷺ دەفەرموئ: كە بە خاوەن كتیبەكان بلى: لە دىندارىيتاندا بە ناھەق تېمەپەرېن و رۆمەچن، وە بە دواي ئارەزووى كۆمەئىكى گومراي گومراكەر مەكەون.

پاشان خوا رايدهگەيەنى كە ئەوانەي بېپروا بوون لە جوولەكەكان، لەسەر زمانى ھەر كام لە داوودو عيساي كورى مەريەم (عليهما السلام) بە ھۆي سەرپېچىي و سنوورشكىنى يەو، نەفرىنيان لىكراو.

پاشان خوا ﷺ بەو ھەسفيان دەكات كە رېگرييان لە خراپە نەكردو، ئنجا باسى ھەئوئىست و رەفتارىكى دىكەي زۆر خراپيان دەكات، كە برىتتە لە دۆستايەتتى گرتنيان لەگەل بېپرواياندا...، وە رايدهگەيەنى ئەگەر راستبايە بپروايان بە خاوا پېغەمبەرەكەيان و، كتیبى دابەزىنراوى خوا بووايە، بېپروايانان بە دۆست نەدەگرت، كەواتە: نە لەگەل خاوا، نە لەگەل پېغەمبەرى خاوا، نە لەگەل كتیبى دابەزىنراوى خاوا، راستيان نەكردو.

ئنجا بە جەختكردنەو رايدهگەيەنى كە: سەرسەخترىن كەس لە دوژمنايەتتىكردنى بپرواداراندا، برىتتىن لە جوولەكەو ھاوبەش بۆ خاوا دانەرەكان، وە نزيكترىن كەسانىك كە خۆشەويستى و سۆزيان بۆ ئيمانداران ھەبى، برىتتىن لە نەصرانىيەكان، كە بەلاي نەرم و نيانىيدا شكاونەو، جوړىك لە سۆزو بەزەيى و

نزیکییان لەگەڵ مسوولمانان دا ھەبە، وە چونکە قەشەو پراھیبیان لە نیودان و،
خۆبەزەنگریش نین، وە کاتیەک کە ئەو قورئانە دەبیستن کە بۆ پیغەمبەر دابەزیو،
چاویان پردهبۆی لە فرمیسک بە ھۆی ناسینی ھەقەو، داواش لە پەروردگاریان
دەکن کە لەگەڵ شایەداندا بیانووسی، وە شایەدیی دەدن کە موھەممەد ﷺ
پیغەمبەری کۆتایی خوا، وە قورئانیش کۆتا پەيامی خوا، وە بە پرسیارکردنی
نکوولیی لیکەرەوانەو دەئین: بۆچی ئیمان بە خوا نەھینین و بەو ھەقە کە
بۆمان ھاتو، لە حالیکدا کە بە تەماین خوا پەرگەڵ صالحانمان بخات؟! وە
کەسانیک خوا دەیانخاتە ریزی صالحانەو کە ئیمان بین.

دیارە خواش ﷻ لەسەر ئەو ھەلوئێستەیان پاداشتیان بە بەھەشت دەداتەو،
پاشان خۆی دادگەر باسی سەرەنجامی بیروایان و سزای دادگەرانی پر بە پیستیان
دەکات.

﴿ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴾ (۷۷) لَعَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿۷۸﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷۹﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿۸۰﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿۸۱﴾ ﴿۸۱﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدُوًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ إِنَّكَ بَانَ مِنْهُمْ قَسِيصِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۸۲﴾ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاكُنْ بِنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۳﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿۸۴﴾ فَأَثَبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۸۶﴾

مانای وشە بە وشەى ئايەتەكان

((بلى: ئەى خاوەن كىتەبىنە! لە دىندارىيتاندا بە ناھەق تىمەپەپىنن، وە مەكەونە شوین ئارەزووەكانى كۆمەللىك كە لەمەو پىش گومرپاۋون، وە زۆر كەسيان گومرپاكرد، وە لە راستەپرى گومرپاۋون ﴿۷۷﴾ ئەوانەى بىپروا بوون لە وەجەى ئىسپرائىل، لەسەر زمانى داوودو عىسەى كورپى مەپىم لەعەنتيان لىكرا، ئەويش لە سۆنگەى ئەوودە كە سەرىپچىيان كردو بەردەوام دەستدرىژىيان دەكرد ﴿۷۸﴾ عادەتيان وابوو كە يەكدييان نەدەگىپراپەو لە خراپەيەك كە دەيانكرد، ئەو خراپەتريان شت بوو كە دەيانكرد ﴿۷۹﴾ زۆريان لى دەبىنى كە ئەوانەى بىپروا بە دۆست دەگرن، بە دلنىايەو خراپەتريان شت كە بۇ خۆيانيان پىشخستو، ئەوئەو كە خوا لىيان توورەپىو لە سزاو ئازاردا بە ھەمىشەى بىمىنەو ﴿۸۰﴾ وە ئەگەر ئەوانە بىروا بە خواو پىغەمبەر و ئەوئەو بوى دابەزىنراو بىو، ئەوان (بىپروايان) يان بە دۆست نەدەگرت، بەلام زۆريان لە رى دەرچوون ﴿۸۱﴾ بە مسۆگەرى جوولەكەو ھاوبەشەدانەرەكان لەنىو خەلكىدا دەبىنى، سەختريان دوژمنايەتريان لەگەل بىرواداراندا ھەيە، وە دەبىنى ئەوانەى كە گوتيان: ئىمە نەصرانىين لە ھەموو خەلكى لە روى خوشەويستىيەو لە بىرواداران نزيكترن، ئەويش لە سۆنگەى ئەوودە كە قەشەو راھىبەكانيان لە نىودان و خوشيان بە زل ناگرن ﴿۸۲﴾ وە كاتىك ئەوئەو بىست كە بۇ پىغەمبەر (موھەممەد) دابەزىنراو، چاويان دەبىنى لە فرمىسكان كە لە رىژى دەكەن^(۱)، بەھوى ئەو ھەقەو كە ناسىويانە، دەلئىن: پەرودەگارمان! بىروا مان ھىنا، دەجا لەگەل شاھەداندا بماننوسە ﴿۸۳﴾ (و دەلئىن: ئايا بۇچى بىروا بە خواو بەو ھەقە ناھىنين كە بۇمان ھاتو، لە حاللىكدا كە دەمانەوى پەرودەگارمان رەگەل كۆمەلى صالھانمان بختا! ﴿۸۴﴾ خواش بەھوى ئەوودە كە گوتيان: چەند باغىك كە روبرايان بە ژىردا دەرپۆن، بە ھەمىشەى تىياندا دەمىنەو، كرديە پاداشتيان، وە ئەوئەو پاداشتى چاكەكارانە ﴿۸۵﴾ ئەوانەش كە بىپروا بوون و ئايەتەكانمانيان بە درۆ دانا، ئا ئەوانە ھاوئەلانى كىپە -ى دۆزەخ - ن ﴿۸۶﴾).

(۱) كە لە رىژى دەكەن: پىر دەبن لە فرمىسك و لىشان دەرپۆن.

شیکردنەوہی ھەندیک لہ وشەکان

(**لَا تَغْلُوا**): (الغلو: تَجَاوَزُ الْحَدَّ، إِذَا كَانَ فِي السَّعْرِ غَلَاءً، وَإِذَا كَانَ فِي الْقَدْرِ وَالْمَنْزِلَةِ غُلُوًّا، وَفِي السَّهْمِ: غَلُوًّا، وَأَفْعَالُهَا جَمِيعًا غَلَا يَغْلُو، وَالغَلِيُّ وَالغَلِيَانُ يُقَالُ فِي الْقَدْرِ إِذَا طَفَحَتْ، وَالغَلَوَاءُ: تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي الْجَمَاعِ، وَبِهِ شَبَّهَ غَلَوَاءُ الشَّبَابِ)، (غُلُو) بریتیه لہ سنوور دەرچوون، ئەگەر لہ نرخدابێ دەگوتری: (غَلَاءُ)، وە ئەگەر لہ ئەندازەو پیگەدابی دەگوتری: (غُلُو)، وە ئەگەر بۆ تیر بێ دەگوتری: (غُلُو)، وە فیعلی ھەموویان (غَلَا يَغْلُو)، نُنْجَا (غَلِيٌّ، غَلِيَانٌ) بۆ مەنجهل کە دەکوئی و سەرقایەکە ی ھەئدەدات بەکاردی، وە (غَلَوَاءُ) بریتیه لہ سنوور بەزاندن لہ سەرچییدا، وە (غَلَوَاءُ الشَّبَابِ) واتە: گەنجییتیەک کە ئینسان لہ رووی ئارەزووی جینسییەوہ سنوور شکینی بکات.

(**أَهْوَاءٌ**): (الهُوَى: مَيْلُ النَّفْسِ إِلَى الشَّهْوَةِ، وَالهُوِيُّ سُقُوطٌ مِنْ عُلُوٍّ إِلَى سُفْلٍ)، (هُوَى) بریتیه لہ ئارەزووکردنی نەفس بۆ شتیك، (هُوِيٌّ) واتە: گەوتنە خوار لہ سەریوہ بۆ خواری.

(**لَعْنٌ**): (اللَّعْنُ الطَّرْدُ وَالْإِبْعَادُ عَلَى سَبِيلِ السَّخَطِ وَذَلِكَ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى فِي الْآخِرَةِ عِقُوبَةٌ وَفِي الدُّنْيَا انْقِطَاعٌ مِنْ قَبُولِ رَحْمَتِهِ وَتَوْفِيقِهِ)، (لَعْنٌ) بریتیه لہ دەرکردن و دوورخستەوہ بە شیوہی لێ توورەبوون، لہ دوارپۆژدا سزایە، وە لہ دنیا شدا بریتیه لہوہی کە ئەو ئینسانە لہ بەزەیی خوا دادەبەری، وە لہ تەووفیقی خوا دادەبەری.

(**لَا يَتَنَاهَوْنَ**): (النَّهْيُ: الرَّجْرُ عَنْ الشَّيْءِ، بِالْقَوْلِ أَوْ بغيرِهِ، وَتَنَاهَى الشَّيْءُ: بَلَغَ نَهَائَتَهُ وَتَنَاهَى الْقَوْمَ عَنِ الْمُنْكَرِ: نَهَى بَعْضُهُمْ بَعْضًا عَنِ الْمُنْكَرِ)، (نَهَى) بریتیه لہ گێرانەوہی کە سێک بە قسە یان بە کردەوہ، لہ ھەر شتیك بیگێرپەوہ، (تَنَاهَى الشَّيْءُ) واتە: ئەو شتە گەیشتە کوئای، (تَنَاهَى الْقَوْمَ) واتە: قەومەکە ی لہ نیوان خوێاندا یەگدییان لہ خراپە گێرپەوہ.

(عَدَاوَةٌ): (العَدَاوَةُ: التَّجَاوُزُ وَمُنَافَاةُ الْإِلْتِمَامِ... بِالْقَلْبِ، الْعَدَاوَةُ وَالْمُعَادَاةُ بِالْمَشْيِ الْعَدُو، فِي الْإِخْلَالِ بِالْمَعَامَلَةِ: الْعُدْوَانُ)، (عَدُو) بَرِيَّتِيهِ لَه تَيِّبِهِرَانْدَن، وَه يَبِيْجِه وَاْنَهَى يَبِيْكِه وَه گونجانه، ئەگەر به دل بئ دەگوترئ: (عَدَاوَةٌ، مُعَادَاةٌ)، ئەگەر مەبەستیش به پئ رۆیشتن بئ، (عدو)، وه ئەگەر له رپوی ھەئسوگەوت لەگەل خەئکی کردن دابئ به تییەپراندن، ئەوه پئی دەگوترئ: (العُدْوَانُ).

(مَوَدَّةٌ): (الْوُدُّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَتَمَنِّي كُونِهِ، أَسْبَابُ الْمَوَدَّةِ كَالنَّصِيحَةِ وَغَيْرِهَا)، (وُد) بَرِيَّتِيهِ لَه خۆشویستنی شتیک لەگەل خۆزگه پئی خواستنی واتە: خۆزگه بخوازی و ھۆکارەکانی بۆ ساز بکەئ.

(نَصْرَانِيٌّ): (النَّصَارَى: وَاحِدُهُ نَصْرَانِيٌّ، إِمَّا مِنْ: وَنَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ، وَإِمَّا مِنْ الْإِنْتِسَابِ إِلَى قَرْيَةِ نَصْرَانَةَ)، (نَصَارَى) تاکەکەئ (نَصْرَانِيٌّ) یە، ھەوارییەکانی عیسا ﷺ کە گوتووویانە: (نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ) لەو ھەواتو، یاخود لە پالدرانە لای گوندی (نَصْرَانَةَ) کە عیسا ﷺ لەگەل دایکی خەئکی ئەوئ بوون.

(قَسِيْسِيْنٌ): (الْقَسِيُّ وَالْقَسِيْسِيُّ: الْعَالِمُ الْعَابِدُ مِنْ رُوُوسِ النَّصَارَى)، (قَسِّسٌ، قَسِيْسٌ) کە ئیمە به کوردی دەئیین: کەشیش یان قەشە، بَرِيَّتِيهِ لَه زانایەکی خواپەرسەت لە گەورە گەورەکانی نەصرانیان.

(رَهْبَانًا): (يَانِ كَوِي (رَاهِب) ه، يَخُوْد (رَهْبَان) بُوْخُوِي تَاكِه و كُوِيه كَهِي (رَهَابِيَّة) يَان (رَهَابِيْن) ه، ئەویش به کەسێك دەگوترئ کە دووری بکات لە لەزەت و نێعمەتەکان، (الرَّهْبَانِيَّةُ غُلُوٌّ فِي تَحْمُلِ التَّعْبُدِ)، (رَهْبَانِيَّة) ئەو ھەمە کە ئینسان تییەپرئنی لە خواپەرسەتیدا.

(تَفِيْضٌ): (تَفِيْضٌ: دەرژئ، (فَاضَ الْمَاءُ إِذَا سَالَ مُنْصَبًّا، وَأَفَاضَ الْمَاءُ).

(وَنَطْمَعُ): (الطَّمَعُ: نَزْوَعُ النَّفْسِ إِلَى الشَّيْءِ شَهْوَةً لَهُ)، (طَمَعٌ) بَرِيَّتِيهِ لَه ھوئ نەفس بەرھو شتیک بچئ بە ئارەزو ھو ھو بۆئەو ھو کە دەستی بکەوئ.

(فَأَتْبَهُمْ): (الْإِتَابَةُ: تُسْتَعْمَلُ فِي الْمَحْبُوبِ)، وَشَهِي (إِتَابَةٌ) تەنیا بۆ شتی باش بەکاردئ.

هوی هاتنه خوارهوهی ئایهتهکان

۱/ هوی هاتنه خوارهوهی نهو ئایهتانه که خوا دهفهرموی: ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم

مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ إِنَّكَ بَانَ مِنْهُمْ قَسِيسِينَ

وَرَهْبَانًا لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنَهُم

تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ

الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

۱- ﴿أَخْرَجَ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيْبِ وَأَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَعُرْوَةَ
بْنِ الزُّبَيْرِ، قَالُوا: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَمْرُو بْنَ أُمَيَّةَ الضَّمْرِيَّ وَكَتَبَ مَعَهُ
كِتَابًا إِلَى النَّجَاشِيِّ فَقَدِمَ عَلَى النَّجَاشِيِّ فَقَرَأَ كِتَابَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ دَعَا
جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَالْمُهَاجِرِينَ مَعَهُ وَأَرْسَلَ إِلَى الرَّهْبَانِ وَالْقَسِيسِينَ، ثُمَّ أَمَرَ
جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ فَقَرَأَ عَلَيْهِمْ سُورَةَ مَرْيَمَ فَأَمَنُوا بِالْقُرْآنِ وَفَاضَتْ أَعْيُنُهُم

مِنَ الدَّمْعِ فَهُمْ الَّذِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِمْ: ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَوَدَّةً لِلَّذِينَ

ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ﴾ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿فَاكْتُبْنَا مَعَ

الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾، واته: ئیبنو ئهبی حاتهم له سهعیدی کوری موسهیب (که

یهکیکه له زانایانی تابعین) وه له ئهبویهگری کوری عهبدوپرهمان، وه له

عوروهی کوری زوبهیر (ههموویان له تابعین، خوا لیان رازی بی) دهگپرنهوه

بیغهمبهری خوا ﷺ (عمر بن أمیة الضمیری) به نامهیهکه وه نارد بو لای

نه ججاشیی، چوو بو لای نه ججاشیی و نامهکه ی بیغهمبهری خوی ﷺ به سهردا

خویندهوه، نه ججاشیی جهغهری کوری ئهبو طالیبی بانگ کرد (واته: برای

عهلی، که ئهوکاته پهنایان بردبوو بو حه به شه و لهوی بوون) له گه له نهو

کوچکه رانه ی له گه لی بوون، ئنجا به دوی راهیبهکان و شاره زانیشی دا نارد

(که نهصرانی بوون)، پاشان فهرمانی به جهعهفری کوری ئهبو طالیب کرد، ئهویش سوورتهی مهپیهمی خویندهوه، ئهوانیش ئیمانیان هیناو چاویان پر بوو له فرمیسک و فرمیسکی لی رزا، ئهوانهن که خوی پهرودرگار ئهو ئایهتهانهی له بارهوه ناردنه خوار.

ب/ ﴿وَرَوَى ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ بَعَثَ النَّجَّاشِي ثَلَاثِينَ رَجُلًا مِنْ خِيَارِ أَصْحَابِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَرَأَ عَلَيْهِمْ سُورَةَ (يَس) فَبَكَوْا فَنَزَلَتْ فِيهِمُ الْآيَةُ﴾، واته: ئیبنو ئهبی حاتم له سهعیدی کوری جوبهپهروه دهگیرپتهوه، دهئیی: نهججاشی سی کهس له هاوهلانی خوی که ئیمانیان هینابوو، ناردنی بو لای پیغهمبهری خوا ﷺ، پیغهمبهری خوا ﷺ سوورتهی (یس) نی بهسهردا خویندنهوه، ههموویان گریان، وه ئهم ئایهته لهبارهی ئهوانهوه هاته خوار.

ههروهها (طبرانی) له عهبدوئلائی کوری عهباسهوه ئهم بهسهرهاتهی گیراوهتهوه، وه (السیوطی) ییش له (أسباب النزول) دهکهی خویدا هیناویهتی^(۱).

(ابن کثیر) گوتوویهتی: ئهم قسهیه تیبینی لهسهره! چونکه ئهم ئایهته له مهدینه هاتوته خوار، وه بهسهرهاتی جهعهفره نهججاشی له پیش کوچکردندا بووه بو مهدینه.

بهلام خاوهنی تهفسیری (محاسن التأویل) (جمال الدين القاسمي) وهلامیکی باشی (ابن کثیر) داوهتهوه، دهئیی: (أَقُولُ: إِنَّ نَظْرَهُ مَدْفُوعٌ، فَإِنَّهُ حُكِيَ فِي هَذِهِ الْآيَةِ بَعْدَ الْهَجْرَةِ مَا وَقَعَ قَبْلَهَا، وَنَظَائِرُهُ فِي التَّنْزِيلِ كَثِيرَةٌ وَلَا إِشْكَالَ فِيهِ)^(۲)، واته: تیبینیهکهی رهتکراویهه، چونکه لهم ئایهتهدا دواي کوچکردن ئهوه گیردراوهتهوه که له پیش کوچکردندا روویانداوه، (واته: ئهم ئایهته باسی بهسهرهاتیک دهکات، که له پیش کوچکردندا روویداوه، با دوايیش گیردراویتهوه) بهلام باسی رووداویکی پیشتتر دهکات، وه ئهوهش له قورئاندا زورهه هیه کیشهیهکی تیدانیه. منیش دهئیم قسهکهی راسته.

(۱) بروانه: ثباب النقول: ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱.

(۲) محاسن التأویل: ج، ۴، ص ۳۳۷.

مانای گشتی ئایهتهکان

دوای ئهوهی له ئایهتهکانی پیشوویدا زۆریک له ههلهو پهلهکانی نهصرانییهکان خراپهروو، ئهمجاره خوای کاربهجی فهرمان به پیغهمبهری خاتهم موحهممهد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهکات که رووبکاته خاوهن کتیهکان و پیمان بفرموی که به ناههق له دینداری یاندا تینهپهپینن و، نهکهونه شوین ئارهزووی کۆمهلیکی گومرای پیشتر گومراپووی گومراکههر: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾، دیاره ئیمه له مهسهله گرنگهکاندا ههلهستهی باش له بهرانبهر ئهم ئایهتهو چوار ئایهتهکهی دواییشیدا دهکهین، که ههر پینجیان پیکهوه پهیوهستن و لهبارهی لانهدان له دین و، پاشان ئهجامدانی ئهرکی گهورهو گرنگی فهرمانکردن به چاکه و ریگری کردن له خراپه، بویه لییه به کورتیی بهسهریاندا رهتدهبین.

ئنجای خوای پهنهانزان باسی راستیهکی میژوویی گهورهو ههستیار دهکات که جیی خویهتی ئههلی ئیسلام پهندیکی گهورهی لیوهربگرن، ئهویش بریتیه لهوهی که کۆمهلیکی بیپروای جوولهکه به هوی تاوان و سهرپیچییان و، پاشان بههوی ریگری نهکردنیان لهنیو خویاندا له خراپه و لادان، شایستهی ئهوه بوون که لهسهر زمانی داوودو عیسای کوری مهریهه نهفرینیان لی بکری: ﴿لُعِنَ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ

بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿۷۸﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ

فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، وه سهرهنجام خوای بهرزو مهزن باسی ههلهوستیکی دیکه لادهرانی گهلی جوولهکه دهکات، که بریتیه له دۆستایهتی گرتنیان لهگهه کافراندو هاوکاری کردنیان و به هوی ئه و رهفتارو ههلهوسته

مەترسیدارەیانەو، ئیمانیا بە خواو پینغەمبەر و کتیبی خوا، دەخاتە ژیر نیشانەپەکی پرسیاری گەورەو، بگرە ئیمانەگەیان زەپبی سفر دەگات و دەفەر موی:

ئەگەر راستبا ئیمانیا ھەبووایە، ئەھلی کوفریا بە دۆست نەدەگرت: ﴿ تَرَىٰ

كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ

سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿۸۰﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ

فَلَسِقُونَ ﴿۸۱﴾، گەواتە: مسوڵمانانیش دەبی وریابن و بە ھۆی دۆستایەتی

گرتن و گەین و بەین ھەبوون لەگەڵ ئەھلی کوفردا، لە جیاتی راوەستانیا لە بەرانبەر نەخشە و پیلانەکانیا، نیشانە پرسیار نەخەنە سەر ئیمان و ئیسلامەگەیان!

ئەجا خوا ﷻ لە درێژە یاسی ھەلۆیستی خاوەن کتیبەکاندا، واتە: جوولەگەو

نەصرانیەکان، بەئکو لە کۆتایی باسکردنیا، مسوڵمانان ناگادار دەگاتەو کە کۆ

زیاتر دۆزمنی سەرسەختی مسوڵمانانەو، کیش دەگونجی تۆزیک نزیکی و

خۆشەویستی و ھاوسۆزیا لەگەڵ مسوڵماناندا ھەبی، خوا ﷻ مسوڵمانانی ئەوکات و

ئێستا و داھاتووش ناگادار دەگاتەو، وە ئەوێ خوا فەرموویەتی میصداقەگە ی بە

بەر جەستەکراوی دەبینن لە دنیا ی واقیعدا، دەفەر موی: ﴿ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ

عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴾، بیگومان تۆ دەبینی سەرسەختترین

کەس، ئەوانە ی دۆزمنایەتی سەختیا ھەپە لەگەڵ ئەوانەدا کە ئیمانیا ھیناوە،

جوولەگەکانن، وە ئەوانە کە ھاوبەشیا بۆ خوا بپار داوە، واتە: ئەوانە لە ھەموو

خەلکی دیکە، لە ھەموو نامسوڵمانان زیاتر دۆزمنی سەرسەختی ئەھلی ئیمانن،

خوا ی کاربەجیش ھەر بەوئندە ئەو حەقیقەتە رادەگەینن و وازی لێ دینن، کە

دیارە ئیمە دوایی لە مەسەلە گرنگەکان دا یاسی دەکەین، چۆنە؟ ئەجا دیتە سەر

یاسی ھەلۆیستیکی پینچەوانە ی ئەو، واتە: پینچەوانە ی دۆزمنایەتی و کین لە دل

بوون بەرانبەر ئەھلی ئیمان، کە بریتییە لە ھاوسۆزی و خۆشەویستی و نزیکی،

دەفەر موی: ﴿وَلْتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةَ الَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا

نُصَرِّئُ﴾، وە بە تەئکید نزیکتەرین کەس لە خۆشەویستیەوه بو ئەوانەى ئیمانیان ھیناوە لە نامسوئمانان، ئەوانەن کە گوتیان: ئیئە نەصرانیین، واتە: نەصرانییەکان لە ڕووی ھاوسۆزیی و نزیکییەوه، لە ئەھلى ئیمان نزیکتەرن، ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قَسِيصِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾، ئەویش لە سۆنگەى ئەووە کە قەشەو راھیبیان تێدان، وە خۆیان بە زل ناگرن، (قسیسین) کۆی (قسیس)، یان (قس)ە، ھەردووکی بە مانای زانای نەصرانیی دى، بە کوردی دەئى: کەشیش یان قەشە، ﴿وَرُهَبَانًا﴾، وە کەسانىکى گۆشەگیران تێدا ھەن، (رُهَبَان) کۆی (راھب)ە، (راھب) واتە: کەسێک کە گۆشەگیر بووە لە پەنایەک، لە شوینیکی چۆل بۆخۆی خواپەرستی دەکات، ﴿وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾، وە لەبەر ئەوەش کە خۆبەزلگرن نین، واتە: سروشتیان سروشتیکی نەرم و نیانە، نەك خۆبەزلگرن بن، بەئکو نەرم و نیانانەو بە ھیدی و مەندییەوه قسە دەکەن.

ئنجادیتە سەر درێژەى ھەلویستەکەیان و دەیخاتەروو، دەفەر موی: ﴿وَإِذَا

سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾،

وە کاتیك ئەوھى بۆ پیغەمبەر ﷺ دابەزینراوە گوی بیستی دەبن، تۆ چاویان دەبینی پر دەبى لە فرمیسک بەھۆى ئەو ھەقەوه کە بیستوووانە، کاتیك گوی لە پیغەمبەرى خوا ﷺ دەگرن، ئایەتیان بەسەردا دەخوینیتەوه، ئەو ھەقە کە ئایەتەکان دا گرتوووانەتە نیو خۆیان دەیناسن و پەى پێدەبەن، بەھۆى ئەووە دەکەونە ژێر کاریگەریی و فرمیسکیان بە چاودا دیتە خوار، بە تەئکید لێردا مەبەست پێى کۆمەلێک لە نەصرانییەکانە، چونکە ھەموویان وا نەبوون، کە لە کاتی بەسەردا خوینرانەوھى ئایەتەکان بگریەن، دیارە لێردا مەبەست لەوانەیه کە ئیمانیان ھیناوە، بەلام ئەوھى دیکە مەبەست پێى حالەتى گشتیانە، بەگشتى بە ھۆى ئەووە کە زاناو خواپەرستیان لە نیودا ھەن و، خۆ بە زلگرن نین، نەرمەن لەگەل

ئیمانداراندا، ھەلۆیستیان نەرمترە، بەلام بەتایبەتییش ھەندیکیان لەنیودا ھەن، کە کاتیك ئەو نایەتەنە دەبیستن کە بو پێغەمبەری خاتەم ﷺ دابەزینراون، دەکەونە ژێر کاریگەریی، وە چاویان پەر دەبی لە ئا، فرمیسکیان لە چا و دی، چونکە دەلی: (فَاضَ يَعْنِي: امْتَلًا، فَاضَ الإِنَاءُ، يَعْنِي: امْتَلًا) قاپیک کە پربئ و لەسەری برژئ، ئەو پئی دەگوترئ: (فَاضَ)، جا بۆیەش دەگوترئ: (فَيْضَانَ) چونکە بارانە و لافاوە، دی بەسەر دەوروبەری خۆی دەگەڕئ، ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا

فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾، دەلین: پەروردگارمان! ئیمانمان ھینا لەگەل شایەداندا بمانووسە، واتە: لەگەل ئەو کەسانەدا کە شایەدی دەدەن کە ئەم قورئانە و ئیسلام و پێغەمبەری خاتەمە (موحەممەد) ﷺ ھەقن، دواپی بوخویان لە نیو دلی خویاندا، لەبەر خویانەو دەلین: ﴿وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ﴾، واتە: بە نکوویی لیکردن و بە سەرسوورمانەو دەلین: جا بۆچی ئیمان بە خوا نەھینین و، بەو ھەقە کە لە خواوە بۆمان ھاتو؟ ﴿وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ

الصَّالِحِينَ﴾، لە حالیکدا کە ئیمە ئومیدمان وایە پەروردگارمان بمانخاتە گەل کۆمەلئ صالحان، کە ھەم لە دنیادا لە ریزی ئەواندا بین و، ھەم لە دواروژدا پیکەوھبین لە بەھەشتەکانی خوا، کە ئەوان ئەو ھەلۆیستیانە، خوی پەروردگاریش دەفەرموئ: ﴿فَأْتَبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

خَالِدِينَ فِيهَا﴾، لە پاداشتی ئەویدا کە گوتیان خوا بەھەشت گەلئکی پیدان چەند باغ و باخچەییەکی پیدان، کە مەبەست پئی ئەو شوینەییە کە بو ئیمانداران نامادەگراوە، کە پئی دەگوترئ بەھەشت، ئیمە لە کوردەواریی خۆماندا دەلین: بەھەشت مەبەستمان پئی ئەو شوینەییە کە لە دواروژ بو ئیمانداران دانراوە، بەلام لە قورئاندا وشەئ: (جَنَّةٌ) واتە: باغ، جا ئەو باغە دەگونجئ باغیکی سەر زەوی بی، وە دەشگونجئ باغیک بی کە ئیمانداران لە قیامەت پیدان دەدرئ و چاوەرپی دەکەن، بەلام ئەو ھەوئ ئیرە مەبەست پئی ئەوھە کە لە قیامەتدا بۆیان دانراوە، خوا لە

پاداشتی ئەو دەدا چەند بەھەشتییکی پێدان، کە چەندان رووباری ئاویان بە ژێر دەرۆن، وە بە ھەمیشەیی تێیدا دەمێننەو، ﴿وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾، ئا ئەو دەش پاداشتی چاکەکارانە.

ئەجا خوای بالادەست لە کۆتایی دا بە کورتی باسی سزای بیپروایان و ئەوانەش کە پێغەمبەرانى خوا بە درۆ دەزانن، ئایەتەکانى خوا بە درۆ دەزانن، دەکات و دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾، وە ئەوانەش کە بیپروابوون، وە ئایەتەکانى ئیمەیان بە درۆزانى، ئەوانە خاوەنى کلپەى ئاگرى دۆزەخن، یاخود ھاوئەلنى، چونکە (أَصْحَاب) کۆى (صَاحِب)ە، (صَاحِب) ھەم بە مانای دۆست و ھاوئەل دى، وە ھەم بە مانای خاوەنیش دى، کە دوایى پروونى دەکەینەو، بۆچی خوای پەروردگار بە بیپروایانىک کە دەچنە دۆزەخەو، ھەمیشە تەعبیری ﴿أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾، یان ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وە بە پێچەوانەو، بۆ ئیمانداران کە دەچنە بەھەشت تەعبیری: ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾، بەکار دینى؟

چەند مەسەلە یەکی گەرنەگ

مەسەلە یەکی یەكەم: كە دەفەر موی: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي

دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ﴾، خوای پەروردگار بە پیغەمبەر ﷺ دەفەر موی،
بفەر موو: ئەهی خاوەن کتیبینە! بە ناهەق لە دینداریتاندا تێمە پەرینن،
رۆمە چن، یاخود بە شیوێ ناهەق تێمە پەرینن، یاخود بە تێپەراندنیکی ناهەقانه
لە دینداریتاندا تێمە پەرینن، جا لیژەدا خوای زاناو شارەزا چوار و شەهی
بەکارھیناون، كە ئەمانەن:

۱- ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾، خاوەنانی کتیب، ئەوانەهی كە ئیددیعا دەكەن كتیبی
خوایان لەبەردەستە، زۆربەهی زانایان دەلین: ھەر مەبەست جوولەكەو
نەصرانییەكان، بەلام من پیموایە ھەموو ئەوانەهی كە لافی ئەو دەلیدەدەن كە
كتیبی ئاسمانییان لەبەردەست دایە، دەگونجی مامەلەهی ئەھلی كتیبیان
لەگەلدا بكری، بەلام دیارە بە پلەهی یەكەم جوولەكەو نەصرانییەكان، چونكە
لە قورئاندا خوای پەروردگار ناوی ئەو دووانەهی ھیناوە، ھەرچەندە ناوی
مەجووسی و صابییەشی ھیناوە، كە دیارە ھەر كام لە مەجووس و صابییەش
ئیددیعا ئەو دەكەن كە شوینكەوتووی پیغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام)
ھەر بۆیەش لەگەل مەجووسیەكانیشدا مامەلەهی خاوەن كتیبەكان كراوە،
پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ﴿سُنُّوا بِهِمْ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾^(۱)، وەك خاوەن
كتیبان مامەلەیان لەگەلدا بكەن، چونكە ئەوانیش كتیبەكەیان (ئافیستا)یە،
یان كتیبیکی دیکە، وە بەنسبەت صابییەو، كتیبیکیان ھەیە بە ناوی

(۱) قال الألباني، في (إرواء الغليل): ۱۲۴۸، حديث عبدالرحمن بن عوف: (سُنُّوا بِهِمْ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ):

أخرجه مالك في (الموطأ) (۴۲ / ۲۷۸ / ۱)، وأخرجه ابن أبي شيبة في (المصنّف) (۲ / ۲۲۷ / ۲)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۳ / ۶) رواه الطبراني، دفية مَنْ لَمْ أَعْرِفْهُ.
وقال الشيخ الألباني في (إرواء الغليل): ۱۲۴۸ : حديث عبدالرحمن.

(كَنْزًا رِبًّا)^(۱) با زۆر سەلمینراویش نەبێ، بەلام گەرنگ ئەوھە لەوھدا كە ئیمانیان بە خواو بە رۆژی دواییو بە پێغەمبەران ھەبە، لە ئەسڵدا بە خاوەن كتیب لە قەلەم دەدرین.

۲- ﴿لَا تَغْلُوا﴾، دەئێ: (غَلَا، يَغْلُو، غُلُوًّا) واتە: تییپەراندا، تێدەپەرینێ، زۆر رۆچوون، (مُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُورٍ) لە تەفسیرەگەھێ خۆیدا (التحریر والتنوير)^(۲) دەئێ: (غَلَا فِي الْأَمْرِ إِذَا جَاوَزَ حَدَّهُ الْمَعْرُوفَ، فَالغُلُوُّ الزِّيَادَةُ فِي الْعَمَلِ الْمَتَعَارَفِ مِنْهُ، بِحَسَبِ الْعَقْلِ، أَوِ الْعَادَةِ، أَوِ الشَّرْعِ) واتە: (غَلَا) لە کاریکدا، بریتییە لەوھێ ئینسان لە سنووری کارەگە تییپەپەرینێ، لەوھێ كە بە چاك زانراو، بە پێی عورف پەسندە، جا چ بەپێی عەقل ئەو شتە بە چاك زانراو، چ بە پێی عادەتو عورف، چ بە پێی شەرع، تییپەپەرینێ، پێی دەگوترێ: (غُلُوًّا)، تییپەپەراندن.

۳- ﴿فِي دِينِكُمْ﴾، لێرەدا مەبەست لە دین (تَدِين)ە، واتە: (تَدِينُكُمْ) لە دینداریتەندا تێمەپەرین، وە لە فەرماشتیتیدا پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموێ: ﴿إِيَّاكُمْ وَالغُلُوَّ فِي الدِّينِ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوَّ فِي الدِّينِ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۳۸۷۱)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۰۵۷) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: خۆتان لە تییپەپەراندن لە دینداریی دا بپارێزن، ئەوانە ی پێش ئێوھ بە ھۆی تییپەپەراندنەوھ لە دینداریی دا فەوتان.

نەصرانییەگان دەربارە ی عیسا سەلامی خوای لێ بێ تییانپەراند، بەندە ی خوا بوو، پێغەمبەری خوا بوو، کردیان بە کورپی خوا، سەرەنجام تووشی شیرك بوون و فەوتان، جوولەگەکانیش تییانپەراند لە دژایەتیکردنی عیسادا، بوختانیان بۆ کردو گوتیان: کورپی بابی خوێ نیەو زۆلە، ھەرودھا تیشیانپەراند بە باری دینداریی دا، تووشی گۆلك پەرستی و پاروھ سامان پەرستی بوون، ھەموو خاوەن بەرنامە خواییەگان ھەندیک تییانپەراندوھ بە

(۱) واتە: خەزینە ی خوای پەرورەدگار.

(۲) ج ۳، ص ۲۹۰.

باریکدا، هه‌ندیکی دیکه‌یان به‌ باریکی دیدا، که بووه‌ته هوی فه‌وتان و کورتبوونه‌وهی ته‌مه‌نیان، وه پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له فه‌رمایشتیکی دیکه‌ی زۆر به‌لیغدا فه‌رموویه‌تی: ﴿أَلَا هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ، أَلَا هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ، أَلَا هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (۳۶۵۵)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَمَ: (۶۷۲۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (۴۶۰۸) وَالْبَزَّازُ بَرَقَمَ: (۱۸۷۸) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ}، واته: سئ جاران فه‌رمووی: ئاگاداربن! ئه‌وانه‌ی سه‌ختگیری ده‌که‌ن فه‌وتان، واته: له شتیکی سه‌ختگیری ده‌که‌ن که پیویست ناکات سه‌ختگیری تییدا بکه‌ن، تییده‌په‌رینن، سنوور به‌زینی ده‌که‌ن، چونکه له دیندارییدا ده‌بی نه‌ تیپه‌رینی نه‌ کورتبیینی و به‌جیبمیینی، به‌لکو خه‌تی نیوه‌راست بگری، چونکه هه‌م کورته‌نیان و به‌زایه‌دان (تضریط) خراپه، وه هه‌م تیپه‌رانندن زیده‌پرووی (إفراط)یش، ده‌بی ئینسان که‌متر له ئیسلام مسوئلمان نه‌بی، وه زیاتر له ئیسلامیش مسوئلمان نه‌بی، له ئیسلام ئیسلامتر نه‌بی، وه لیشی که‌متر نه‌بی، وه‌ک گوتمان خه‌تی نیوه‌راست بگری، بویه ئیمه‌ پینج فه‌رزه له نوێژدا ده‌لین: ﴿ **أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ** ﴾، رپی راستمان پێشان‌بده، بمانخه‌ سه‌ر رپی راست، یان له‌سه‌ر رپی راست بمانه‌یه‌وه، واته: ئه‌و هیله‌ راسته‌ی که نه‌ تیپه‌رینی، نه‌ کورتی بیینی، نه‌ به‌لای راستدا، نه‌ به‌ لای چه‌پیدا.

۴ - ﴿ **غَيْرَ الْحَقِّ** ﴾، دوو واتای هه‌ن:

أ/ له دیندارییتاندا تیمه‌په‌رینن، ئه‌و تیپه‌راننده‌ی که هه‌مووی به‌ تال و ناهه‌قه.
 ب/ تیپه‌رانندیکی ناهه‌ق تیمه‌په‌رینن، یانی: تیپه‌رانندی به‌ هه‌قیش هه‌یه‌و، تیپه‌رانندی به‌ ناهه‌قیش هه‌یه، به‌لام من مانای یه‌که‌مم پی راستره، چونکه پی‌موایه هه‌موو تیپه‌رانندیکی ناهه‌قه، وه هه‌ندیکی له زانایانیش گوتوویانه: مه‌به‌ست له تیپه‌رانندی به‌ هه‌ق، ئه‌وه‌یه که ئینسان له بواری (فقه‌دا) زۆر بجیته‌ نیو ورده‌کارییه‌کانه‌وه، یان له بواری په‌وانبیژییدا، زۆر بجیته‌ نیو ورده‌کارییه‌کانه‌وه، به‌لام پی‌موایه، ئه‌وه تیپه‌رانندن نیه، به‌لکو تیپه‌رانندن ئه‌وه‌یه له سنووری مه‌عقوول و مه‌شروع بجیته‌ ده‌ری، به‌لام هه‌رچه‌نده به

دیندا قوول بیهوه، هەرچەندە بە زانستدا قوول بیهوه، مادام تووشی ناهەق نەبی (غُلُو) نیه.

مەسەلەى دووهم: که دەفه‌رموی: ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ

وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾، بە دوای ئارەزووێکی گەمبارێک کۆمەڵێک مەکه‌ون، که پێشتر گومراپوون، وه خەڵکیکی زۆریان گومرا کردوه، له راسته شه‌قام ونبوون و گومراپوون، وشه‌ی: (أَهْوَاء) کۆی (هَوَى)یه، (الهُوَى: مَا ذَكَرَ اللَّهُ الْهُوَى فِي الْقُرْآنِ إِلَّا مَذْمُومًا)، خوا له قورئاندا باسی هه‌وای نه‌کردوه مه‌گه‌ر به زه‌مکراوی، هه‌میشه به په‌خنه لیگرتن و زه‌مکراوی باسی کردوه، بۆ وینه:

۱- ﴿... وَلَا تَتَّبِعِ الْهُوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾ (۲۶) ص، واته: به دوای هه‌وا مه‌که‌وه له رێی خوا لات ده‌دات...

۲- ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهُوَىٰ﴾ (۳) النجم، واته: (پێغه‌مبه‌ر ﷺ) له ئارەزووێ قسه‌ ناکات.

۳- ﴿أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا﴾ (۴۳) الفرقان، واته: ئایا نه‌و که‌سه‌ت دیوه که ئارەزووی خۆی کردۆته په‌رستراوی خۆی؟! ئایا تۆ ده‌کرێ به‌سه‌ریه‌وه چاودێر بی!

۴- ﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى﴾ (۱۱) طه، واته: (ئه‌ی موسا) با تۆ له قیامه‌ت لانه‌دات که‌سه‌یک که ئیمانی پێی نیه، (واته: به‌ دوا‌رۆژ) وه که‌وتۆته دوای ئارەزووی خۆی نه‌گه‌رنا ده‌فه‌وتیی!

به‌ کوردی به‌ (هوی) ده‌لێین: ئارەزوو، ئه‌وه‌ی که نه‌فس پێی خۆشه، به‌لام ئه‌گه‌ر ناهه‌ق بی، چونکه نه‌فس خواردنی خۆشی پێ خۆشه، ئاوی سازگاری پێ خۆشه، میوه‌ی پێ خۆشه، ئه‌وه پێی ناگوتری (هوی)، یان ئه‌گه‌ر ناویشی

لَيْبِنِيَّ (ھوى) ئارەزوويەكى ناھەق نىيە، بەلام بەھەرھال ئەوھ پىي دەگوتى: (شھىيە)، كە ئارەزوويەكى فېتېرىيانەيە، وھ مادام (ھوى) لە قورئاندا ھەمىشە زەمكرايى، ديارە مەبەست پىي جوولاندى ئارەزوويە بە بارى ناھەقدا، جا چ لە رووى فېكرىيەوھ بى، چ لە رووى ئەخلاقيەوھ، چ لە رووى كۆمەلايەتییەوھ، چ لە رووى سىياسىيەوھ ... ھتد، مادام بە بارى ناھەقدا بى، پىي دەگوتى (ھوى)، بەلام ئەگەر بە بارى ھەق دابى، پىي ناگوتى (ھوى).

دەگىرپنەوھ رۇژىك كابرايەك بە عەبدولئلاى كورپى عەبباسى گوت: (إِنَّ هَوَايَ مَعَ هَوَاك) عەبدولئلاش پىي گوت: ھەوا شتىكى خراپە، بلى: رام لەگەل راي تۆيە.

ئنجى خوا ﷺ بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى، كە بە خاوەن كىتیبەكان بىفەرموى: بەدوای ئارەزووى كەسانىك مەكەون كە پىشى گومراپوون، (واتە: پىش ھاتنى ئىسلام) ئنجى بەوھندەش ئىكتىفايان نەكردوھ، كە ھەر خۇيان گومراپن، ﴿وَأَضَلُّوا كَثِيرًا﴾، بەلكو خەلكىكى زۇرىشيان گومرا كردوھو لە رى لاداھ، ﴿وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾، وھ دوای ئەوھ كە ئىسلامىش ھاتوھ، شوپن ئىسلامىش نەكەوتوون، كەواتە: سى جار وشەى (ضلال)يان بۇ بەكاردىنى:

ا/ پىش ئىسلام گومراپوون.

ب/ خەلكىشيان گومرا كردوھ.

ج/ وھ كاتىك كە ئىسلام ھاتوھ ھەر لەسەر گومراپەتییەكەى پىشيان ماونەوھ.

ديارە لىرەدا قسە لەگەل جوولەكەو نەصرانىيەكانە، واتە: ئەى جوولەكەو نەصرانىيەكان! بەدوای ئەو بەرپرس و زاناو مشوورخۇرانەتان مەكەون، كە ئاوابوون، رىشى خۇتان لە دەستى وان مەنن، كویرانە بەدوایان مەكەون و بۇخۇتان بىر بكنەوھ.

مەسەلەى سىيەم: كە دەفەرموى: ﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ

عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

﴿۷۸﴾ **كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا**

يَفْعَلُونَ ﴿۷۸﴾، خوا ﷺ لێردا باسیکی بیپر وایانی جوولهکەکان دەکات، دەفەرموی: ئەوانەى بیپر و بوون لە جوولهکەکان، لە وەجەى ئیسرائیل لەسەر زمانى داوودو عیساى کورپی مەریەم لەعنەتیان لیکرا، بۆچی؟ دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ

بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿۷۸﴾، بە ھۆى ئەووەوە کە سەرپێچیان کرد، وە ھەمیشە دەستدریژیان دەکردو، سنوورشکێنیان دەکرد، لێردا کە دەفەرموی: لەسەر زمانى داوودو عیساى کورپی مەریەم لەعنەتیان لیکراوە، واتە: لە (زەبوورو ئینجیل)دا لەو دوو کتیبەدا لەعنەت کرابوو لەوانەى کافر بوون لە بەنى ئیسرائیل، کەواتە: بەنى ئیسرائیل ھەموویان کافر نەبوون، تەنیا ئەوانەیان کافر بوون، کە بە قسەى پێغەمبەرانیان نەکردووە بە ناراستیان زانیون، بەھەر حال ئەوانەى بەر ئەو لەعنەتە کەوتوون، لە بازەى ئەو ئیمان و ئیسلامە دەرجوون، کە ئایینی گشتى تیکرای پێغەمبەرانە ئەدى بۆچی دەفەرموی: لەسەر زمانى داوودو عیساى کورپی مەریەم لەعنەتیان لیکرا؟ وەلامەکەى ئەوہیە کە مەرج نیە تەنیا ئەو دوو پێغەمبەرە لەعنەتیان لیکردبن، بەلام لەبەرئەوہى پاش موسا تەنیا (داوودو عیسا) خاوەنى کتیبى ناسراو بوون، بۆیە تەنیا ناوى ئەو دووانە ھینراوە.

ئەوجار باسى سیفەتیکی دیکەیان دەکات، دەفەرموی: ﴿**كَانُوا لَا**

يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷۸﴾، عادەتیان وابوو یەکدییان نەدەگێرپایەو لە خراپەھەک کە دەیانکرد، یان: رێگرییان نەدەکرد لە خراپە، وە ئەوہش خراپترین کردەوہیان بوو، کە دەستى یەکدییان نەدەگێرپایەو لە خراپەو گوناح و تاوان.

دیارە لێردا کە دەفەرموی: ﴿**لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿۷۸﴾**

ئەوانەى کە بیپر و بوون لە بەنى ئیسرائیل، وەک گوتەم، کەواتە: ھەموویان بیپر و نەبوون.

پاشان کە دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾، ھەمیشە خوا ﷺ کە باسی سزایەکی خۆی دەکات، سزایەکی دنیایی بێ، یان قیامەتی، مەگەر چۆن ئەگەرنا باسی حیکمەتەگەیی و ھۆکارەگەشی دەکات، لێرەدا دەفەرموی: لەعەنەتیاں لێکرا لەسەر زمانی داوودو عیساى کورپی مەپریەم، لەبەرچی؟ دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾. واتە: بەھۆی ئەووە کە سەرپێچییان کردو دەستدریژیان کرد، یانی: ئەو نەفرینەیی لێیان کرا، بەھۆی ئەو دوو جوۆرە تاوانەووە بوو.

ھەلبەتە دەشگونجی وشەیی: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ﴾، واتە: وازیان لە خراپە نەدەھینا، واتە: ھەرچەندە پێغەمبەرانیان بو ھاتوون، وشەیی: (تَنَاهَى، تَنَاهَاوَا)، دەگونجی مەبەست پێی: یەكدیيان نەگێرپریەووە بێ، یان دەستیان لەو کارە ھەنەگرت، ھەردوو ماناکەیی ھەییە، جا ئەمە ئەوھیی لێوئەدەگێری کە ئەگەر ئینسان ھەوئەدات خراپە لابەری و ریشەکێشی بکات، مانای وایە گوناھییکی گەورەیی کردو، واتە: ئەنجامنەدانی ئەرکی فەرمان بە چاکەو رێگری لە خراپە یەکیکە لە گوناھە گەورەکان، بە بەلگەیی ئەووە کە خوا دەفەرموی: ﴿لَيْسَ مَا

كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، (ل) لامی قەسەمە، وە (بئس) واتە: خراپترین کردوویان بوو کە دەیانکرد، شتیک کە خراپترین کردووی، یانی گوناھیی گەورەییە، بەئیی یەكدی نەگێرپریەووە یەكدی قەدەغە نەکردن لە خراپەو ناشەرعییی، یەکیکە لە گوناھە گەورەکان، ئنجا با تەماشای ئەم دوو فەرموودەیی بەکەین لەوبارەووە:

یەگەم: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَمَّا وَقَعَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ فِي الْمَعَاصِي، نَهَتْهُمْ عُلَمَاؤُهُمْ، فَلَمْ يَنْتَهُوا، فَجَالَسُوهُمْ فِي مَجَالِسِهِمْ وَوَاكَلُوهُمْ وَشَارِبُوهُمْ، فَضْرَبَ اللَّهُ قُلُوبَ بَعْضِهِمْ بِبَعْضٍ، وَلَعَنَهُمْ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ، وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُتَكِنًا، فَجَلَسَ فَقَالَ: لَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّى تَأْطُرُوهُمْ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا، أَي: تَعْطِفُوهُمْ عَلَيْهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۳۷۱۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۰۴۷)،

بدرین، یان ئەوان پێی کافرین، ئیووش تەنیا پێی گوناھارین) دوایی گوتی:
 نەخیر سویند بە خوا ئیووش بە پێی ئەواندا دەپۆن، چۆن لاسکی نەعل
 رێک بە نیو پەنجەکاندا دی، ئیووش رێک بەویدا دەپۆن، چ سزایەک بو وان
 ھەییە، ھەمان سزاش بو ئیووش ھەییە!

دووھم: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يُعَذِّبُ الْعَامَّةَ بِعَمَلِ الْخَاصَّةِ، حَتَّى يَرَوْا الْمُنْكَرَ بَيْنَ
 ظَهْرَانِيهِمْ، وَهُمْ قَادِرُونَ عَلَى أَنْ يُنْكِرُوهُ، فَلَا يُنْكِرُوهُ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ، عَذَّبَ
 اللَّهُ الْخَاصَّةَ وَالْعَامَّةَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۷۷۵۶)}، عَن عَدِيِّ بْنِ عَدِيٍّ
 الْكِنْدِيِّ، وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: حَسَنٌ لِّغَيْرِهِ، واتە: خوای زالی پایەدار ھەموو
 خەلکی بەگشتی سزا نادات بە ھۆی خەلکی تایبەت (واتە: کۆمەلێک کە گوناھو
 تاوان دەکەن، خوا ھەموو خەلکیان پێو سزا نادات) تاکو خراپە بە ناشکرا لە
 نیوخوایاندا نەبینن، وە بشتوانن لایبەرن، بەلام لاینەبەن، ئەگەر وایانکرد،
 ئەووە خوا ئەوانەیی تایبەت کە گوناھیان ھەبوووە ئەوانەیی گشتیین، ھەموویان
 پێکەووە سزا دەدات، چونکە خەلکیک لە بەرانبەر خراپەو تاواندا ھەلوپستی

نەبی، دەبیئە ھاوبەشی و لەو بارەووش خوا دەفەر موی: ﴿وَقَدْ نَزَلَ عَلَيْكُمْ فِي

الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى

يُخَوِّضُوا فِي حَدِيثِ غَيْرِهِ إِذْ أَنْتُمْ إِذَا مَثَلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ

فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾ النساء، واتە: بێگومان ئیووش لە کتیبیدا بۆتان

نێردراوئە خوار، کە ھەر کاتیک بیستتان نایەتەکانی خوا کوفریان پێ دەکرا،
 یان گالتەیان پێ دەکرا، لەگەڵیاندا دامەنیشن (واتە: لەو کۆپو مەجلیسەدا کە
 تیبیدا گالتە بە نایەتەکانی خوا دەکری، وە کوفریان پێ دەکری، دامەنیشن)
 تاکو ئەو کۆپو مەجلیسە دینە نیو باسو خواسیکی دیکەووە، {ئەگەرنا
 ھەر لەوئ دابنیشن گوئی تەپ بکەن یاخود بە دەمیانەووە پێ

بکەن} ﴿إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ﴾، ئەووە ئیووش وەك وانن، واتە: لە گوناح و

حوکمدا حوکمی ئەوانتان ھەییە، ئەگەر بۆت پەرچ نادریتەووە، دەتوانی

ھەئسی و ئەو مەجلیسە بەجی بەئلی، بەلام لەوی دابنیشی و بە دەمیانەو

پێبکەنی، یان بێدەنگ بی، ئەو ھوکی ئەوانت ھەیە، ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ

الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾، بیگومان خوا کۆکەرەوی
موناڤیکەکان و کافرەکانە بە تیکراییی لە دۆزەخدا، ھەموویان پیکەو ھەردەکاتەو.

کەواتە: ئیو ھە خۆتان وریابن، ھوکی ئەوانتان نەبن، ئەگەرنا ئیو ھ
لەگەل واندە لە دۆزەخدا کۆدەبنەو، وەك چۆن لەو کۆپو مەجلیسەدا کوفر بە
ئایەتی خوا کراو، گائتە بە ئایەتەکانی خوا کراو، ئیو ھ بەشدار بوون، لە
کۆپو مەجلیسە دۆزەخیش لەگەلئاندا بەشدار دەبن، ئنجا کاتیک تۆ لەو
مەجلیسە دادەنیشی کە کۆپی شەرابو قومارە، یان گائتە بە دینی خوا دەکرئ و
تۆش بی دەنگی، ئەوان دەلئین: دیارە ئەویش رای وەك رای ئیمەیه! بۆیە ھەمان
ھوکتان دەبن.

مەسەلە ی چوارەم: کە دەفەر موی: ﴿تَكَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ

كَفَرُوا لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ

هُمْ خَالِدُونَ﴾، زۆریکیان لئ دەبنی (واتە: لە جوولەگەکان، یان لە خاوەن

کتیبەکان بەگشتی) دۆستایەتی ئەوانە دەکەن کە بێپروان، یانی: لئیان نزیکن و

پشتیان دەگرن و، خۆشیان دەوین و لەگەلئاندا، ﴿لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ﴾،

ئەو ھەلۆیستەیان کە نەفسیان بۆیان پیش دەخات، خراپترین شتە، کە چییە؟

﴿أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾، خراپترین شتە کە

ئینسان کاریک بکات، ببیتە ھوی ئەو ھوکی خوا لئ توورەبی، وە لە سزاو ئازاری

خوادا بە ھەمیشەیی بمینیتەو، ئەمە وەك ئەو دوو ئایەتە ھوکی سوورەتی

(النساء، ھ) کە خوا دەربارە ھەندیک لە جوولەگەکان، بۆ وینە: کەعبی کوری

ئەشەرەفو ئەوانە ھوکی لەگەلئی دابوون، دەفەر موی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا

نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ

اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾، واتە: ئایا سەرنجی ئەوانە نادەى بەشێك لە كەتیبیان پێدراوە، ئیمان بە جیبت و طاغوت دینن، {جبت)، واتە: بت و صنەم، وه (طاغوت) كەسێكە كە فەرمانبەری بۆ دەكرێ لە ناشەرعییدا، یاخود كەسێك كە ناشەرعیی بەسەر خەلكیدا دەسەپینی، یان غەیری ئیسلام دەكاتە بەرنامەیان { دەلێن: (واتە: ئەوانەى بەشێك لە كەتیبیان پێدراوە، بە بێپرۆیاكەكان دەلێن) ئەوانە پێیان راستترە لەوانەى ئیمانیان هێناوە.

ثُجَا وَهَكَ لَه بَه رَغِي سَيِّئَه مَدَا كَه تَه فَسِيْرِي سُوْرَه تِي (النساء) ه، باسمان كرد، دەربارەى ھۆى ھاتنە خوارەوھى ئەم ئایەتە ئەو بەسەرھاتە گێرپدراوتەوھ: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَكِبَ كَعْبُ بْنُ الْأَشْرَفِ فِي تَسْعِينَ رَاكِبًا مِّنَ الْيَهُودِ فِيهِمْ: حَيْيُّ بْنُ أَخْطَبَ وَجَدِيُّ بْنُ أَخْطَبَ وَمَالِكُ بْنُ الصَّيْفِ وَغَيْرِهِمْ إِلَى أَهْلِ مَكَّةَ لِيُحَالِفُوهُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَيَنْقُضُوا الْعَهْدَ الَّذِي كَانَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُ قَبْلَ أَجَلِهِ، فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: يَا أَهْلَ الْكِتَابِ! أَنْشِدْكُمْ بِاللَّهِ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لِلْهَدَى نَحْنُ أَمْ مُحَمَّدٌ وَأَصْحَابُهُ، فَإِنَّا نَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ، وَنَسْقِي الْحَجَّاجِ، وَنَحْجُبُ الْكَعْبَةَ، وَنُصِلُ الرَّحِمَ، وَمُحَمَّدٌ قَطَعَ أَرْحَامَنَا، وَأَتْبَعَهُ سُرَّاقُ حَجَّاجِ بْنِ غِضَانَ، فَنَحْنُ أَهْدَى أَمْ هُمْ؟ فَقَالَتْ: الْيَهُودُ: أَنْتُمْ أَهْدَى مِنْهُمْ سَبِيلًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ﴾ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ بِرَقْم: (۷۷۳۳) والتفسير الكبير للطبراني: ج ۲، ص ۲۴۸، ولباب النقول في أسباب النزول للسيوطي: (۲۹۳، ۲۹۴)}، واتە: عەبدوڵلای کوری عەبباس خوا لە خۆی و بابی رازی بی، دەلێ: کەعبی کوری ئەشرف سەرۆکی جوولەکەکانی خەبەر لەگەڵ نەوود سوار لە جوولەکەکان کە حوییهی کوری ئەختەب و جەدی کوری ئەختەب و مالیکی کوری صەیف، وه غەیری وانیشیان تێدابوون، چوون بۆ لای خەلکی مەككە، بۆئەوھى پەیمانیان لەگەڵ ببهستن، كە پەیمانی نیوانیان لەگەڵ پێغەمبەردا ﷺ پێش ئەوھى كاتەكەى بەسەر بچى، ھەلیوھەشێننەوھ، ئەبوسوفیان لێی پرسین: ئەى كۆمەلى خاوەن كەتیبان! خواتان بە

گژدا دەگەم، (واتە: بە ناوی خواوە داواتان لێ دەگەم) ئیئە لە ھیدایەتەوہ نزیکتەرین، یان موھەممەدو ھاوہلانی؟ ئیئە مائی خوا (واتە: مزگەوتی خوا، کەعبە) ئاوەدان دەگەینەوہو، ئاو بە حاجیان دەدەینو، پەردە بو کەعبە دەگەین، وە پەیوہندی خزمایەتی دەگەینەن، کەچی موھەممەد پەیوہندی خزمایەتی پچراندوہ (مەبەستی ئەوہ بووہ کە مسوئلمانان وازیان لە دایک و بابیان ھیناوە، ئەوانە ی کە دایک و باوکیان کافر بوون، ئەوہ ی بە پچراندنی پەیوہندی خزمایەتی داناوە!) وە حاجییە خراپەکانی بەنیی غیفار شوینی کەوتوون، (واتە: خەلکی خراپ شوینی کەوتوون) ئایا ئیئە رپی راسترمان گرتوہ، یاخود ئەوان؟ جوولەکەکان گوتیان: بەلکو ئیئە لەسەر رپی راستن، وە رپی ئیئە راسترە.

دیارە دەشیانزانی درۆ دەگەن، بوئە خوا ی پەنھانزان دەفەرموی: ﴿أُولَٰئِكَ

الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ نَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٤﴾، واتە: ئا ئەوانە کەسانیکن خوا نەفرینی لیکردوون، وە ھەر کەسیک خوا نەفرینی لیبکات، ھیچ پشتیوانیکت بو ی چنگ ناکەو ی، کەواتە: لیرەدا خوا ی پەروەردگار باسی ھەلوستی خاوەن کتیبەکان دەکات، بەتایبەت جوولەکەکان، کە دۆستایەتی لەگەل کافرەکاندا دەگەن، لە بەرانبەر ئەھلی ئیماندا، کە ئیستاش ھەر وایە: ئەمریکا پشتی رپوس دەگر ی، پشتی چین دەگر ی، پشتی گاپەرستەکان دەگر ی و کەین و بەینیان لەگەل دروست دەکات لە دژی ئیسلام.

مەسەلە ی پینجەم: کە دەفەرموی: ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا

أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ﴾، واتە: وە ئەوانە ئەگەر ئیمانیان بە خوا ﷺ وە بە پیغەمبەر ﷺ، وە بەوہ ی کە بو پیغەمبەر ﷺ نییراوە، ھەبوایە، کافرەکانیان بە دۆست نەدەگرت لە جیاتی ئیمانداران، بەلام بە زوری لارین و لە ری دەرچوون.

تویژرەوانی قورئان دوو مانایان بو ئەم رستە قورئانییە لیکداوەتەوہ، کە مەبەستی لە ئیمان ھینان بە خوا ﷺ دیارە، ئەگەر ئیمانیک ی راستو

دروستیان بە خوا ھەبووایە، ئەو دیان نەدەکرد، بەلام ئایا مەبەست لە ئیمان ھێنان بە پێغەمبەر ﷺ چییە؟ دوو ئەگەری ھەن:

(۱) دەگونجی مەبەست پێی پێغەمبەری خۆیان بێ، واتە: ئەگەر جوولەکەکان بپروایان بە موسا و پێغەمبەرەکانی خۆیان ھەبووایە، وە ئەگەر نەصرانی بپروایان بە عیسا ھەبووایە، وە ئیمانیاں بەو کتیبانە ی کە بۆ پێغەمبەران نێردراون ھەبووایە، ئەو کافرەکانیاں بە دۆست نەدەگرت.

(۲) دەشگونجی مەبەست پێی پێغەمبەری خاتەم، موھەممەد ﷺ بێ، وە مەبەست لە: ﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ ﴾، قورئان بێ، واتە: ئەگەر ئیمانیاں بە پێغەمبەری خاتەم و قورئان ھەبووایە، ئەو ئیمانە راست و دروستە بە خوا و بە پێغەمبەری کۆتایی موھەممەد ﷺ و قورئان، پێی لێ دەگرتن کە کافران بکەنە دۆستی خۆیان و پشتیان پێ ببەستن، لە بەرانبەر مسوڵماناندا.

کەواتە: ئیمان و دۆستایەتیکردنی کافران، دوو شتی پێکەووە نەگونجاون، ناگونجی ئینسان ئیمانی ھەبێ و دۆستایەتی دوژمنانی خواش بکات، دیارە ئیمە لە ئایەتەکانی پێشتردا بە تەفصیل باسی مەسەلە ی دۆستایەتی کافرانمان کرد، کە چۆنە و چەند پلەییەو... ھتد، بەتایبەت لەکاتی تەفسیرکردنی ئەو ئایەتەدا

کە دەفەرموێ: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ

أَوْلِيَاءُ بَعْضٌ مِّنْ يَتَوَلَّوهُمْ مِّنْكُمْ فَإِنَّهُم مِّنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

المائدة.

مەسەلە ی شەشەم: کە دەفەرموێ: ﴿ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ

وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴾، زانیانی رەوانبیزی دەلێن: (ل) ی سەر وشە ی ﴿ لَتَجِدَنَّ ﴾،

لامی قەسەمە، واتە: سوێند بە خوا بە مسوگەری تۆ سەر سەختترین کەسانیک لە دوژمنایەتییدا بۆ ئیمانداران دەبینی جوولەکەکان و، ئەوانەن کە ھاوبەش بۆ خوا دادەنێن، واتە: جوولەکەو ھاوبەش بۆ خوادانەران، لە ھەموو کەس زیاتر دوژمنی سەر سەختی ئیمانداران، ئەو دی خۆی زاناو شارەزاش فەرمووویەتی،

ھاتنەدی (مُصَدِّق) یەگەھێ لە میژووی کۆنداو لە واقعی ئیستاشدا زۆر جوان دیارە، کێ لە قەوارە زایوونی جوولەگەکان دل پەر کینەترە بەرانبەر مسوڵمانان؟ وە پاشان بتپەرستەکان، ئیستا دەبینین بتپەرستەکانی (میانمار) چی بە مسوڵمانان دەکن، وە ھیندە گاپەرستەکان، چی بە مسوڵمانانی کشمیر دەکن، وە ھەرودھا ... بیگومان ئەوێ خوا دەیفەرموێ وایەو جوولەگەو بتپەرستەکان، لە ھەموو گەس دوژمنایەتی سەخترو قورستریان لەگەڵ مسوڵماناندا ھەیە.

ئنجای خوای پەرودرگار لێردا، وە لە ئایەتی (۹۶) ی سوورەتی (البقرة) شدا پیکەو ھە باسی جوولەگەو ھاوبەش بو خوادانەرەکان دەکات، لەوێ دەفەرموێ:

﴿ وَلَنَجْذِثَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ

يَعْمُرُ آلَافَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْحَرَجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا

يَعْمَلُونَ ﴿۹۶﴾، واتە: وە بیگومان تو دەیانبینی (واتە: جوولەگەکان دەبینی)

کە سوورترین گەسن لەسەر ھەر جوۆرە ژیانیک، تەنانەت لە ھاوبەشدانەرەکانیش سوورترن، یەکیکیان ھەز دەکات ھەزار سال تەمەن بکات، ھەرچەندە ئەگەر ئەو تەمەنەشی ببێ، لە ئازاری دۆزەخ لای نادات، وە خوا بینەری ئەوێیە کە دەیکەن.

وشە (حياة) ی بە (نكرة) ھیناوە، واتە: ھەر جوۆرە ژیانیک، ژیانیکی سەر بەرزانەش نەبێ، ھەر دەیانەوێ بژیەن، نەك بلین: ئەگەر بەسەر بەرزانە نەژین، با نەژین، گرنگ ئەوێیە لە ژیاندا بمیننەو.

ئنجای ئایا ھۆکاری ئەو چییە کە جوولەگە ھیندە دژایەتی و دوژمنایەتی پێرەزیان لەگەڵ مسوڵماناندا ھەیە!؟

بەنسبەت جوولەگەو ھۆکارەگەھێ ئەوێیە کە گری و گۆلی دەروونی زۆریان ھەیە لەگەڵ ھەموو گەلاندا، چونکە جوولەگە پێیانوایە گەلی ھەلبژاردەیی خۆیان، دەلین: ئیمە گەلی بژاردەیی خۆیان، (نَحْنُ شَعْبُ اللَّهِ الْمُخْتَارِ)، وە خوای

پەرودرگار لە سوورەتی (المائدة) دا کە پێشتر ھینامان، دەفەرموێ: ﴿ وَقَالَتْ

الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاؤُاَ لِلَّهِ وَأَحِبَبْتُوهُ ﴿۱۸﴾، وە جوولەكـــــــــــــــــو

نەصرانییەکان گوتیان: ئیـمە کوران و خۆشەویستانی خوائن، خۆیان زۆر پـی گرنگو پاک و چاک بوو، جا ھەر کەسیک خۆی زۆر پـی چاک بوو، خەلکی پـی خراب دەبن، لەخۆبایی دەبن و دوایی کە خەلک بەو شیوھە مامەلەئە لەگەلدا نەکرد کە بۆخۆی تەصەوور دەکات، پـی وایە زولمیان لیکردو، بۆیە ئیستا جوولەکە ھەر چۆنی مامەلەئەیان لەگەلدا بکە، ھەر رازی نابن، ئەگەر چاکەیان لەگەلدا بکە، پـیانوایە، واجبیکت جیبەجیکردو، ئەگەر خراپەشیان لەگەلدا بکە، ئەو پـیانوایە تۆ شتیکی زۆر خراپت کردو، یانی: خراپتر لەوئە کە ھەبە دەیبینن، جا بەنسبەت گەلانی دنیاو بەگشتی، جوولەکە رۆق و کینەیان ھەبە، بۆیە جوولەکە مەگەر چۆن دەنا لە ھەر شوینیکی دنیاووبن، تووشی چەوسینرانەو شەرو ھەرا بوون، بۆچی؟ چونکە بە رۆوحیکی خۆ بەزلگرانەو لەگەل خەلکدا مامەلەئەیان کردو، خەلکیش بەو چاوە تەماشای نەکردوون و سەرەنجام تیکگیراون، وە لەگەل مسولمانانیشدا بەتایبەتی رۆق و کینەو بوغزیکێ زۆریان لە دل و دەرووندا ھەبە، ئەو بەنسبەت جوولەکەکانەو.

وە بەنسبەت ھاوبەش بۆ خوا پەیداکەرەکانەو، لەبەرئەوئە کە کاکلی ئیسلام بریتییە لە خوا بەیەگرتن، وە جەوھەری شیرکیش بریتییە لە ھاوبەش بۆ خوا پەیداکردن، وە خوا بە یەگرتنیش لەگەل ھاوبەش بۆ خوا دانان تیکدەگیرێ و دزی یەگدین، وە لەراستییدا ئیسلام لەسەر زانست بنیاتنراو، شیرک لەسەر ئەفسانەو فیکری پرۆپووج و بی بنەما، دیارە ئەو دووانەش تیکدەگیرێن.

مەسەلەئە ھوتەم: کە دەفەرموی: ﴿وَلْتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةَ لِلَّذِينَ

ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قَسِيصِينَ وَرُهَبَانًا

وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۱۹﴾، وە تۆ دەبینی نزیکترین کەس لە رۆوی خۆشەویستیەو بۆ ئەوانەئە ئیمانیان ھیناوە، ئەوانەن کە دەلین: ئیـمە نەصرانیین، ئەویش بەھۆی ئەوئە کە (قسیسین)یان لە نیودان، وە (رەبان)یان لە نیودان، وە لەبەرئەوئە کە خۆیان بەزل ناگرن.

ئەمیش دیسان ھااتنەدی (مصدق) یەكەى ئاشکرایە، بەگشتی دەبینین نەصرانییەکان ھەلۆیستیان نەرمترە لەگەڵ مسوولماناندا، نالیین: ھەموو نەصرانییەکان وان، بەلام بەگشتی ھەلۆیستیان نەرمترە، ھەك دەبینین جاری وایە شتیك دەكری بەرانبەر بە جیھانی ئیسلامی، لە ولاتانی ئەورووپا و ئەمریکا دا خۆپیشاندان دەكری، پشتگیری مسوولمانان دەكەن دزی رژیمەکانی خۆیان، ھەلبەتە كە مۆكەیەكیش لە جوولەكاندا ھەن، كە جاری وایە پێچەوانەى سیاسەتى قەوارەى زایۆنى و پێچەوانەى زلھیزەكانن، كە بەرانبەر مسوولمانان رەفتار دەكەن، بەلام زۆر كەمن، وە نەصرانییەکان ئەھلى ئینصاف و خەلكى نەرم و نیان و میھرەبانیان بەرانبەر مسوولمانان، تیدا زیاترە، وە خوای زاناو شارەزا

ھۆكارەكەشى دەخاتەرپوو و دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قَتِيلِينَ

وَرَهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾، (قسيس) واتە: قەشە، یان كەشیش، واتە: زانای نەصرانیی، واتە: لەبەرئەھوى زانیان لەنیودا ھەن، وە (رهبان) كۆی (راھب)ە، بە كوردی گۆشگیرو رەبەن واتە: لەبەرئەھوى كەسانىكى گۆشەگیرو خواپەرستیان لەنیودا ھەن، ﴿وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾، وە لە سۆنگەى ئەوھشەو كە خۆیان بە زل ناگرن.

ھەلبەتە زانست و عیبادەتیش وا لە ئینسان دەكات كە دلئ نەرمبێ، با لەسەر ناھەقیش بێ، زانیاری و شارەزایی و عیبادەت، ھەر چۆن بێ كاریگەری لەسەر ئینسان دەبێ، ئەگەر ئەو ئینسانە بێپرۆش بێ، ئەگەر تەماشای سوورەتى (الحديد) بكەین، خوای پەروردگار باسى ئەو راستییە دەكات، دەفەرموی:

﴿... وَفَقِينَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ

اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَارَعُوهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

﴿﴾، واتە: بە دواى پێغەمبەرەکاندا عیسانان نارد، وە بەزەیی و پەرۆش و لە خوا ترسانمان خستە دلئ ئەوانەو كە شوینی كەوتبون، وە گۆشەگیرییەك (دنیا بە

که م گرتنیك) که بۆخۆیان دایانهینابوو، ئیمه لهسهریانمان پێویست نهکردبوو، (بهحیساب بۆئهووی زیاتر له خوا نزیك ببنهوه) بۆئهووی رهزامهندی خوا بهدهست بێنن، بهلام وهك پێویست رهچاویان نهکردو پێوهی پابهند نهبوون.

جا (القاسمی) له (محاسن التأویل)هکهی خۆیدا^(۱) دهئێ: (وَفِي الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ: الْإِقْبَالَ عَلَى الْعِلْمِ وَالْإِعْرَاضَ عَنِ الشَّهَوَاتِ وَالْبِرَاءَةَ مِنَ الْكِبَرِ مَحْمُودٌ وَإِنْ كَانَ ذَلِكَ مِنْ كَافِرٍ)، واته: لهو ئایهتهدا بهلگه ههیه لهسهر ئهووی رووکردنه زانست و پشتکردنه ئارهزووهکان (واته: ئهو ئارهزووانهی که ناشهرعیین) وه خۆ دوورگرتن له خۆبهزلگری شتیکی باشه، ئهگهر له بابایهکی کافریش دا بێ، یانی: سیفتهی باش له کافریشدا ههر باشه، وهك چۆن سیفتهی خراب له مسوولمانیشدا ههر خرابه.

ئنجاکه دهفهرموی: ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ﴾ نهیفهرموو (إِنَّ النَّصَارَى) که دهشگونجا وای بهفرمووبا، چونکه له شوینی دیکه وای فهرموو، بۆ وینه: ﴿وَقَالَتِ النَّصْرِيُّ الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ...﴾^(۳۰) التوبه، واته: نهصرانییهکانیش گوتیان: عیسا کوری خوایه، (پاکیی بۆ خوا)، بهلام لیرهدا دهفهرموی: ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ﴾، ئهوه ئاماژهیه بۆ ئهوه که کاتی خووی گوتوو یانه: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَنَامَتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عُدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾^(۱۴) الصف، لیرهش دهفهرموی: ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ﴾، کهواته: ئهوه بیرخستهوهی ئهوه حهقیقهتهیه که کاتی خووی پشتی عیسا (علیه السلام) یان گرت، حهواریهکانی که گوته له رهقیکی تایبهتی بوون، پشتیان گرت له پیناوی خواداو بۆ سهرخستنی ئهوه پهیامهی که هینابوو، کهواته: ئهوه مهدهحیکه بۆ

وہ تەماشای کرد ناتوانی بەرگريشیان لیبکات (کہ نہہیلى کافرەکان ئەزیەتو ئەشکەنجەیان بدەن)، پىی فەرموون: ئەگەر بچن بۆ سەرزەمینى حەبەشە، پادشایەکی لیپە کہ کەس لەلای ئەو سەتمى لىناکری، وە ئەوئ شوینىکی باشە، ھەتا خوا دەروویەکتان لیدەکاتەوہ (ئەو وەزەعە بە جۆریکی دیکە دەگۆرئ)، لەو کاتەدا مسوولمانان لە ھاوہلانی پیغەمبەرى خوا ﷺ بەرەو سەرزەمینى حەبەشە چوون، تاکو چىدی ئەشکەنجەو ئازار نەدرین، وە بەرەو خوا رایان کرد، وە دینەکەیان رپاند تاکو ھەلیان نەگىرنەوہ لە ئایینەکەیان، وە ئەوہ یەکەمین کۆچیک بوو لە ئىسلامدا، وە تىکرای ئەوانەى کہ چوون بۆ سەرزەمینى حەبەشەو کۆچیان بۆ کرد لە مسوولمانان، جگە لە مندالەکانیان کہ گچکە بوون و لەگەل خۆیانیان برد بوون، وە ئەوانەى لەوئ لە دایک بوو بوون، (چونکہ ديارە ئافرەتیشیان لەگەلدا بوون) ھەموویان ھەشتا و سئ پیاو بوون.

لیترە ديارە باسى ئافرەتەکانى نەکردوہ، ئەگەرنا کۆمەللیک ئافرەتیشیان لەگەلدا بوون، بۆ وینە: عوسمانى کورپى عەففان خۆی و خیزانى بووہ، وە کۆمەللیک لە ھاوہلان خوا لییان رازی بئ ھاوسەریان لەگەلدا بووہ.

ديارە پىشتر باسمان کرد کہ جەعفەرى کورپى ئەبو طالیب سوورەتى مەریەم دەخوینیتەوہ، نەججاشى و ئەوانەى کہ لەگەلى دابوون دەگریەن، ئەو ھەقەى کہ خوا ناردوویەتى دەیناسن، وە ئیمانیشى پئ دینن، ئەو ئایەتانە مەدحى ئەوانن.

ھەرودھا ئەم ئایەتانە ھۆى ھاتنە خوارەوہیەکی دیکەشیان ھەبووہ، کہ نەججاشى سئ (۳۰) نەفەر لە ھاوہلەکانى خۆى دەنیرئ بۆ لای پیغەمبەرى خوا ﷺ، پیغەمبەرىش ﷺ سوورەتى (یس)یان بۆ دەخوینیتەوہ، ئەوانیش دواى ئەوہى ئایەتەکان دەبیستن، دەگریەن، ئیمان دینن، بەلام بیگومان نەصرانییەکان کەمیکیان وابوون، کہ کۆمەللیکی تايبەت بوون، نەك ھەموویان، کہ لیردا خواى پەرودرگار بەو مەدحانە باسیان دەکات، بەلام لە سیفەتەکانى پىشیدا بەگشتى باسیان دەکات! بۆیە دەبئ لیمان تیکنەچئ: ئەوانەى لیردا مەدحیان دەگا و پاداشتیان دەداتەوہ بە بەھەشت، ھەموو نەصرانییەکان نین، بەلکو بەس ئەوانەن کہ ئیمانیان بە پیغەمبەرى خاتم ﷺ ھیناوە، وە

ئیمانیاں بە قورئان ھیناوە، بەلام نایەتەکە ی پێشی باسی حالەتی گشتییاں

دەکات، وە دەفەر موی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قَتِيلِينَ وَرَهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا

يَسْتَكْبِرُونَ﴾، ئەو مەبەست پێی نەصرانییەکانن، بەگشتی، کە ئەوان

چاکترن و سۆزو خۆشەویستییاں زیاترە بۆ مسوئلمانان، لە جوولەکەکان و لە

ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، بەلام لەنیواندا کۆمەئیک ھەن، ئیمان بە قورئان و

بە ئیسلام دینن، جا چ ئەوانە ی کاتی خۆی ئیمانیاں ھیناوە، چ ئەوانە ی ئیستا

ئیمان دینن، کە زیاتر ھەر نەصرانییەکانن.

مەسەلە ی نۆیەم: کە دەفەر موی: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ

تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾، کاتی کە گوێیستی ئەو دەبن بۆ

پێغەمبەر دابەزینراوە، دەبینی چاوەکانیاں پڕ دەبن لە فرمیسک بەھۆی ئەو

ھەقەو کە ناسیویانە، ئیماندار جار جار کە گوێی لە فەرماشتی خوا (کلام

اللہ) دەبن، یان گوێی لە فەرماشتی پێغەمبەری خوا ﷺ، دەبن، بگریەت، گریان

شتیکی پەسندە لەو حالەتەدا، ھەلبەتە نەک گریانی شین و شەپۆرو ھاوارکردن و

دەنگ بەرزکردنەو، گریانی عالیمانە ئەوھێ کە فرمیسکیش بێ و کەسیش پێی

نەزانن، ئەگەر لە تەنیشتیشت بن، کە ئەو دەگونجی و ئەوھش گریانیکی

عابیدانە و ئیماندارانە ی راستەقینە، بەلام ئەوھ ی دەیکات بە گریان و دەنگ

بەرزکردنەو و خەلک پێی دەزانن، ئەوھ لەراستییدا مەگەر کەسێک خۆی بۆ

کۆنترۆل نەکرئ، یان بەلایەکی گەورە ی بەسەرھاتبی و حالەتی نەفسیی زۆر

تیکچووبی، ئەگەرنا ئەوھ شتیکی پەسند و باش نیە و جاری واش ھەییە

ناپەسند بگرە ھەر مەیشە!

پێغەمبەری خواش ﷺ دەربارە ی گریان و خاشی بوون و ملکہ چبوون لە کاتی

خویندانەوھ ی قورئاندا، یان لە کاتی بەسەردا خوینرانەوھ ی قورئاندا،

فەر موویەتی: ﴿أَبْكُوا فَإِنَّ لَمْ تَجِدُوا بُكَاءَ فَتَبَاكُوا﴾ {رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم:

(۴۱۹۶)، والمندري، وَضَعْفَةُ الْأَلْبَانِي فِي (ضعيف الترغيب والترهيب)، وَلَكِنَّهُ

صحيح موقوفاً عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي الْحَجْرِ فَقَالَ: ابْكُوا فَإِنَّ

لەم تجدوا بکاء فتباکوا، (رواه الحاکم برقم: (۸۷۲۳) وَقَالَ هَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، واتە: بگریەن (لە کاتی خویندنهوهی قورئان، یان قورئان بەسەردا خوینرانەوهدا، وە ئەگەر گریانتان نەهات، خۆتان بگریەنن، واتە: خۆتان وا لیبکەن ھەست بە ترسو و شەرم و شکۆ لە بەرانبەر خوادا بکەن، کەواتە: دەگونجی ئینسان ئیش لەسەر خۆی بکات، بۆ پەیدا بوونی ھالەتی خشووع و ترس، بەرانبەر بە خوا.

ھەندیك له زانیان له کۆمەڵی کەررامییەکان (الکرامیة) گوتووینانە: کە خوا

دەفەر موی: ﴿ فَاتَّبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴾، واتە: خوا پاداشتی دانەووە بەھۆی ئەووە کە

گوتیان، بە چەند بەھەشتیک کە پووباریان بەژێردا دەپۆن، ئەمە بەلگەییە لەسەر ئەووە کە ئیمان تەنیا قسەو دەربڕینە، گوتووینانە: مادام خوا دەفەر موی: خوا پاداشتی دانەووە لەسەر ئەووە کە گوتیان: ئیمانمان ھینا، کەواتە: ئیمان تەنیا بریتییە لەھۆی کە بلایی: ئیمانم ھیناوە بە زار، با لەنیو دلیشتدا ھیچ نەبی، وە کردەوھش نەبی، ھەر ئەووە پێی دەگوتری: ئیمان!

بەلام بیگومان بۆچوونەکەیان ھەلەییە، چونکە خوای پەنھانزان لە چەند شوینان زەمی ئەوانە دەکات کە بە قسە دەلێن، ئیمانمان ھیناوەو ئیمان لە دلێاندا نیەو، بە کردەوھش راست ناکەن، بۆ وینە:

۱/ دەفەر موی: ﴿ يَأْتِيهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ

الَّذِينَ قَالُوا ءَأَمْنَا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ... ﴿٤١﴾ المائدة، وەك دەبینین

ئەوانەیی بە زار گوتووینانە: ئیمانمان ھیناوە، بەلام دلێان ئیمانمان نەھینابوو، ئەوانە بە بیبروا لە قەلەم دەدرین.

۲/ دەفەر موی: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَأَمْنَا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

البقرة، واتە: لە نیو خەلکیدا کەسانیک ھەن دەلێن: ئیمانمان ھیناوە بە

خوای بە پۆزی دوایی، برواداریش نین.

﴿ ... وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴾ ﴿۸۴﴾

ئانجا که دهفه رموی: المائدة، ئایا مه بهست پیی کی یمه؟ ئایا مه بهستیان ئه وهیه خوا بیانخاته گهل هاوه لانی به ریزی پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، یان مه بهستیان پیی پیشووه چاکهکانی خویانه؟ من پیموایه ههردووکیان دهگریتهوه، واته: خوییه ههه بمانخه ریزی هاوه لانی به ریزی پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ههه بمانخه ریزی ئهه پیشینه چاکانهی که له میله تانی پیشوو بوون، ئنجا ئه وهشی لیوه دهگیری، ئه گهر ئینسان بیهوی بجیته ریزی صالحان، دهبی به ریی صالحاندا بروات، به لام ئینسان به ریی فاسقاندا برواو به تهمای گهیشتن به صالحان بی، یان به تهمای پاداشت و مه نزلگایه ک بی که دهری به صالحان! ئه وه له راستییدا به غه له تدا چوووه، ئه وه وهک ئه وهیه که سیک بلئ: دمه هوی بجه به غداو، ریره وی ههنگاوهکانی پیچه وانهی ریشتن به رهه به غدا بن! دیاره ئه وه که سه هه رچه ند دهروات دوورتر ده که ویته وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى ئۆزدەيەم

پېئاسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان سى ئايەت دەگرېتە خۇى، ئايەتەكانى (۸۷ و ۸۸ و ۸۹)، لەو سى ئايەتە موبارەكەدا خواى كاربەجى لەم سوورەتەدا بۇ جارى دەيەم بە نازناوى ئيمان بانگى مسوئلمانان دەكات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، وه پېگرييان لېدەكات كه رۇزىيە خۇش و بەتامەكان كه خوا بۇى حەلّال كىردوون، لە خۇيان قەدەغە بكەن، وه ئەو رەفتارەيان بە دەستدرېژىي و سنوورشكىنىى لە قەلەم دەدات، پاشان خواى بالادەست فەرمان بە مسوئلمانان دەكات، كه لەو رۇزىيە حەلّال و خۇش و سوودبەخشانەى پېيداون بخۇن و، پارىز لە خوا بكەن، دوايى خواى بەرزو مەزن باسى سوئند خواردن دەكات، وه راپدەگەيەنىى كه سوئندى سەر زارەكىى لېپرسىنەوهى لەسەر نيه، وهك: بلىى: نەخىر وه لّلاهى، بەلىى وه لّلاهى، كه ئينسان بەسەر زارى دادى، وه باسى كەفارەتى سوئندىك دەكات كه دلى لەسەر دەچەسپىنرى و بە جىددىى خاوەنەگەى سوئند دەخوات، كه ئەويش كەفارەتەگەى برىتىيە لە خواردن پېدانى دە كەسى نەدار، خواردن رۇژىك، ياخود پۇشتەگردىيان، يان نازادگردى كۆيلەيەك، هەر كەسىكىش هىچ كام لەوانەى نەبوون، ئەوه دەبى سى رۇژان بەرۇژوو بى، وه لە كۆتاييدا خوا فەرمانيان پېدەكات بە پاراستنى سوئندەكانيان.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۗ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۷﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
 الَّذِي أَنْتُمْ بِهِءِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۸﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ
 يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ ۖ فَكَفَرْتُمْ ۖ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ
 مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرَ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ
 أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفْرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۗ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
 لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۗ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۸۹﴾ ۝

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

(ئەى ئەوانەى بىرواتان ھىناوہ! (رۆزىيە) خۆش و سوودبەخشەكان كە خوا بۆى
 ھەلّال كىردوون، قەدەغە مەكەن و سنوورشكىنى مەكەن، بىگومان خوا
 سنوورشكىنانى خۆشناوین، ﴿۸۷﴾ وە لەو رۆزىيە ھەلّال و خۆش و چاكانەى خوا
 پىیداون بىخۆن، وە پارىز لەو خوايە بىكەن، كە ئىمانتان پىى ھەيە، (پىى
 بىرواداران) ﴿۸۸﴾ خوا سویندى سەر زارەكىيتان لىئاگرى، بەلكو لەسەر ئەو سویندانه
 كە دلتانىان لەسەر گرى دەدەن، لىپىرسىنەوہتان لەگەلدا دەكات، ئنجا ئەو جۆرە
 سویندە دل لەسەر چەسپىنراوانە، كەفارەتى ھەركامىكىان خواردن پىدانى دە
 نەدارە لە خواردنىكى ميانجى كە دەرخواردى خىزانتانى دەدەن، يان پۆشاكىان، يان
 ئازادكردى گەردن (ى كۆيلە) ئىك، ھەر كەسىك ھىچ كام لەوانەى چىنگ نەكەوت،
 سى رۆز رۆزووگرتنى لەسەرە، ئەو كەفارەتى سویندەكانتانه، وە ھەر كات
 سویندتان خوارد، سویندەكانتان بىپارىزن، ئاوا خوا ئايەتەكانىتان بۆ روون
 دەكاتەوہ، بەلكو سوپاسگوزارى بىكەن (بۆ خوا) ﴿۸۹﴾).

شىكردنەۋەى ھەندىك لىە وشەكان

(**لَا تُحَرِّمُوا**): واتە: قەدەغە مەكەن، بەلام لىردا مەبەست ئەۋەنىە، كە كەسىك بلى: ئەۋە فالان شتم قەدەغە كرد، بۇچى؟ چونكە ھەر كەسىك ھەلائىك ھەرام بكات، يان ھەرامىك ھەلائ بكات، پىي كافر دەبى، بەلام لىردا خوا ھەر بە نازناۋى ئىمان مسولمانان دەدوئىنى، كەواتە: ھەر لەسەر حالەتى ئىمانىي خۇيانن، كەواتە: ﴿**لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتٍ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ**﴾، يانى: ئەۋەى خوا ھەلائى كردوۋە لە خۇتانى قەدەغە مەكەن و مەلىن: ناىخۇين، نەك مەبەست ئەۋەبى ئەۋەى خوا ھەلائى كردوۋە، تۆ بلىي ھەرامە، بۇيە دەلى: (الْحَرَامُ: الْمَمْنُوعُ مِنْهُ، إِمَّا بِتَسْخِيرِ الْهَيِّ، أَوْ بِمَنْعِ بَشَرِيٍّ، وَإِمَّا بِمَنْعِ قَهْرِيٍّ، وَإِمَّا بِمَنْعٍ مِنْ جِهَةِ الْعَقْلِ أَوْ الشَّرْعِ أَوْ مِنْ جِهَةِ مَنْ يُرْتَسَمُ أَمْرُهُ)، وشەى: (حَرَامٌ) برىتيە لە شتىك كە رى لىگىراوبى، جا يان بەھۋى ئەۋەۋە كە خوا وايداناۋە كە ئەۋ شتە نەكرى، يان بەھۋى ئەۋەۋە كە بەشەرىك رى لىدەگرى، ياخود لەبەرئەۋەى كە رىگىرىيەك دىتە بەردەم، يان لەبەرئەۋەى عەقل رى لەۋ شتە دەگرى، ياخود شەرع رى لىگرتوۋە، ياخود لەبەرئەۋەى كە ھوكمرانىك برىارىك دەر دەكات، كە ئەۋ شتە نەكرى.

(**طَيِّبَاتٍ**): كۆى (طَيِّبَةً) يە، (طَيِّبَةً) واتە: زۆر چاك و سوۋدبەخش و بەتامو خۇش، دەگوترى: (طَابَ الشَّيْءُ يَطِيبُ طَيِّبًا فَهُوَ طَيِّبٌ) واتە: شتەكە خۇشە، يان بەسوۋدە، يان چاكە (فَهُوَ طَيِّبٌ) (طَيِّبٌ) واتە: شتى باش و بە لەزەت و خۇش و بە كەلك (وَأَصْلُ الطَّيِّبِ: مَا تَسْتَلِذُهُ الْحَوَاسُ وَمَا تَسْتَلِذُهُ النَّفْسُ) لە بنچىنەدا (طَيِّبٌ) ھەر شتىكە كە ھەستەكان تامى لىۋەربگرن، بۇنىكى خۇش، تامىكى خۇش، رەنگىكى جوان، دەنگىكى خۇش، شوئىكى خۇش، زەۋىيەكى بەپىت، ھەموۋىان پىيان دەگوترى: (طَيِّبٌ)، ھەموۋىان ئەۋ شتانەى كە خۇشن، ۋە ھەرشتىك كە نەفس لەزەتلى لىبكات، (طَيِّبٌ) يان بۇ بەكاردى،

بەلام بە پئی سیاقی ئایەتەکان ماناکە دەگوێ، (وَالطَّعَامُ الطَّيِّبُ فِي الشَّرْعِ، مَا كَانَ مُتَنَاوِلًا مِنْ حَيْثُ مَا يَجُوزُ)، وه خواردنی خووش له شهردا ئهوهیه که دروست بی، بهکاربهیتری.

(لَا يُؤَاخِذُكُمْ): واته: لیئان ناگری، یاخود سزاتان نادات، (المؤاخِذَةُ: المَجَازَاةُ..)
واته: سزادان و لیپرسینهوه.

(بِاللَّغْوِ): واته: به سویندی لهغو، (اللَّغْوُ مِنَ الْكَلَامِ: مَا لَا يُعْتَدُّ بِهِ وَهُوَ الَّذِي يُورَدُ لِاعْنِ رُويَةٍ وَفِكْرٍ فَيَجْرِي مَجْرَى اللَّغَا وَهُوَ صَوْتُ الْعَصَافِيرِ وَنَحْوَهَا مِنَ الطَّيُورِ)، واته: (اللَّغْوُ) (که جاری وایه بۆ کردهوش بهکاردی) بهلام نهگەر بۆ قسه بهکاربیت قسهیهکه که گرنگی پینهدری، وه ئهویش ئهوه قسهیه که دوای بیرکردنهوه و تیوهرامان نهگوتری، واته: به سهرزارهکی قسهکه بکات، قسهیهکه که به سهرزارهکی دهگری، بهبی بیرلیکردنهوه، وهك (لَغَا) وایه، (لَغَا)ش: بریتیه له دهنگی چۆلهکه پاساری و وینهی چۆلهکه پاساری که دهگریوینی، بۆ ئیمه هیچ واتیهکی نیه، دیاره به تهئکید بۆخویان واتاو مهبهستیکی هیه، بهلام بۆ ئیمه ههر جریوه جریوه هیچ واتیهکی نیه، قسهیهکیش که بهبی بیرلیکردنهوه بگری و ههروا به سهرزارهکی بگوتری، وهك دهنگی چۆلهکهو بالنده وایه.

(أَيْمَانِكُمْ): (وَالْيَمِينُ أَصْلُهُ الْجَارِحَةُ، وَالْيَمِينُ فِي الْحَلْفِ مُسْتَعَارٌ مِنَ الْيَدِ اعْتِبَارًا بِمَا يَفْعَلُهُ الْمُعَاهِدُ وَالْمُحَالِفُ وَغَيْرُهُ)، وشهی: (أَيْمَان) گوئی (یَمِين)ه، له ئهسلدا به مانای دهستی راسته، بهلام دوایی خواراوهتهوه بۆ سویند، بهو ئیعتیاره که کهسێک پهیمان لهگهڵ کهسێک دهبهستی، یاخود بهئینیکی پیدهوات، دهستی راستی لهنیو دهستی دهنی، سویند لهو (یَمِين)هوه هاتوه.

(عَقَدْتُمْ): یان (عاقَدْتُمْ) یاخود (عَقَدْتُمْ) ههر سئ قیرائهتهکان هاتوون، واته: گریتان داوه، (العَقْدُ: الْجَمْعُ بَيْنَ أَطْرَافِ الشَّيْءِ وَاسْتَعْيِرَ لِعَقْدِ الْبَيْعِ وَالْعَهْدِ)،

(عَقْدٌ) بە كوردىسى، واتە: گرىدان، دوو شت ھەردوو سەرەكەى پىكەوۋە بىنيەوۋە، بۇ وىنە: بەنەخوۋىن، يان ھەر شتىك كە گرى دەدرى، پىي دەگوترى، (عَقْدٌ) لىردا ئەو وشەيە خوازاوۋتەوۋە بۇ گرىبەستى كرىن و فرۇشتن، ياخود پەيماندان، ھەروھە لىردا ﴿عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾، واتە: ئەو سوۋىندانەى كە دلىان لەسەر گرى دەدەن و دەچەسپىن.

(فَكْفَرْتَهُ): لە (كَفَر) ھوۋە ھاتوۋە، واتە: (سَتْر)، كافر بۇيە وى پى دەگوترى، چونكە ئەو خواناسىن (مَعْرِفَةُ اللَّهِ) يەى كە لە دلى دايە دەشارىتەوۋە، ئنجا (كَفَارَةٌ) ئەوۋەيە كە ئىنسان گوناھىكى كرى، شتىك بكات كە ئەو گوناھى بسرىتەوۋە، دەلى: (مَا يُعْطَى الْإِثْمُ..) ھەر شتىكە كە گوناھەكەت داپوشى، كەسىك سوۋىندىك دەخوات، دواى و پىويست دەكات، سوۋىندەكەى نەباتە سەر، بۇ وىنە: سوۋىند دەخوات سەردانى خزمىكى نەكات، يان پەيوەندى لەگەل بىچرىنى، وا باشە سوۋىندەكەى بشكىنى، بەلام بۇ ئەوۋى گوناھبار نەبى، دەبى كەفارەت بدات، بۇئەوۋى گوناھەكەى لەسەر لاپچى.

(مَسْكِينٌ): كۆى (مسكين)ە، (مسكين) واتە: نەدار، (فقير) واتە: ھەزار، جا نەدار ئەو كەسەيە شتىكى ھەبى و پىي نەزىھەتو، بەشى نەكات، وە ھەزار ئەو كەسەيە ھىچى نەبى.

(أَوْسَطٌ): دوو واتاى بۇ لىكدراونەوۋە: (الْوَسْطُ بَيْنَ الْإِفْرَاطِ وَالتَّضْرِيطِ، أَوْ الْأَحْسَنِ وَالْأَجْوَدِ)، (أَوْسَطٌ) لە ئەسلى زمانى عەرەبىيدا، واتە: ميانجى لە نىوان تىپەراندىن و بەزايەداندا، نە زۆر باش و نە زۆر خراپ، ھەروھە بە ماناى باشتىن و چاكتىن دى.

(أَهْلِيكُمْ): كۆى (أهل)ە، (أهل) واتە: خىزان، نەك ھەر ئافرەت و ھاوسەر، بەلكو ھاوسەر و كور و كچو ئەوانەى لە مالىدان، ھەموويان دەگرىتەوۋە، (أهلُ الرَّجُلِ: مَنْ يَجْمَعُهُ وَإِيَّاهُمْ نَسَبٌ، أَوْ دِينٌ، أَوْ مَا يَجْرَى مَجْرَاهُمَا: مِنْ صِنَاعَةِ

وَبَيْتٍ وَبَلَدٍ، واتە: ئەھلى پىياو ئەوانەن كە لەگەل ئەوان پىكەدەگاتەوہ لە نەسەبدا، يان لە دىندا، وە لە ھەر شتېكدا كە وەك نەسەبو دىن وايە، وەك پىشە، ولات، وە ئەوانەى لە چوارچىوہى مالىكدان.

(أَوْ كَسَوْتُهُمْ): (الكِسْوَةُ: اللباسُ)، واتە: پۇشاك و جل و بەرگ، كە سوپىند دەخوات، بۇ دە كەس لە نەدارانى دەكرى.

(رَقَبَةٌ): (الرَّقَبَةُ: إِسْمٌ لِلْعُضْوِ الْمَعْرُوفِ، ثُمَّ يُعَبَّرُ بِهَا عَنِ الْجُمْلَةِ، وَجُعِلَ فِي التَّعَارُفِ اسْمًا لِلْمَمَالِكِ، كَمَا عَبَّرَ بِالرَّأْسِ وَبِالظَّهْرِ عَنِ الْمَرْكُوبِ)، واتە: (رَقَبَةٌ) لە ئەسلدا واتە: گەردن، ئەستۆ، مل، دوايى بەكارھىنراوہ بۇ ئىنسان و كە گوتراوہ: (تحرير رقبۃ)، وە مەبەست ئەوہنىە كە تەنيا مەكەى ئازاد بىكەى، واتە: ھەموو بەدەنەكەى ئازاد بىكەى، پاشان وەك عورفيك كراوہ بە ناو بۇ كۆيلە، ھەروەك چۆن كە دەگوترى: پشت، ياخود سەر، دەگوترى: فلان كەس ئەوہندە سەر مەرى ھەن، خو مەبەست تەنيا سەرەكانيان نىن، يان چەند پشتى ھەيە، واتە: ئەو ولاخانەى كە بۇ بارو شت بەكاردىن، نىجا وەك چۆن وشەى سەرو پشت، بۇ ولاخ بەكاردىن، وشەى (رَقَبَةُ) ش بۇ ئىنسان بەكاردى.

خواردنی خویشیان له خویمان چهرام کردبوون، (چوونه لای هاوسهرهکانیشیان) ههتا ههندیکیان ویستیان ئەندامی نیڕینهی خویمان ببهرن، له ریوایهتی دیکه‌دا ده‌ئێ: ویستیان خویمان بجه‌سێنن، خوای به‌رزیش ئەو ئایهتهی له‌باره‌وه ناردە خوار.

ج- ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ ثَلَاثَةٌ رَهْطٍ إِلَى بُيُوتِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ يَسْأَلُونَ عَنْ عِبَادَةِ النَّبِيِّ ﷺ، فَلَمَّا أُخْبِرُوا كَانَتْهُمْ تَقَالُوبًا، فَقَالُوا: وَأَيْنَ نَحْنُ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ، قَدْ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ؛ قَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَا أَنَا فَإِنِّي أَصَلِّيَ اللَّيْلَ أَبَدًا؛ وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ وَلَا أَفْطِرُ؛ وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ فَلَا أَتَزَوَّجُ أَبَدًا، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذَا وَكَذَا؟ أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَأَتْقَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأُصَلِّي وَأَرْقُدُ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ؛ فَمَنْ رَغِبَ عَن سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۰۶۳))، واته: ئەهه‌سه‌سی کوپی مالیک خوا له خوئی و بابی رازی بی، ده‌ئێ: سی کهس هاتن بو لای ماله‌کانی پیغه‌مبهر ﷺ (هاوسه‌ره‌کانی هه‌رکامیکیان له ژوو‌ریکدا بوون له ته‌نیشته‌یه‌کدی) پرسیاریان کرد ده‌رباره‌ی خواپه‌رستی پیغه‌مبهر ﷺ، کاتیک هه‌والیان پیدرا، به‌که‌میان زانی، دوایی گوتیان: جا ئی‌مه له کوئی و پیغه‌مبهر ﷺ له کوئی؟! خوا له هه‌موو شتیکی خو‌شبووه، له گونا‌هی پی‌ش‌ئ و دوایی (واته: له گونا‌هی رابردوو و دا‌هاتوو، خو‌شبووه و ئی‌مه ناگه‌ینه‌ی، ئەگه‌ر له‌وی زیاتر خواپه‌رستی نه‌که‌ین) یه‌کیکیان گوتی: من هه‌میشه‌ شه‌ونو‌یژ ده‌که‌م، (واته: شه‌وی ناخه‌وم)، ئەوی دیکه‌شیان گوتی: منیش هه‌موو پو‌ژیک به‌ پو‌ژوو ده‌بم، (واته: هه‌رگیز پو‌ژیک نا‌بو‌ی‌رم به‌ پو‌ژوو نه‌بم) ئەو دیکه‌شیان گوتی: منیش که‌نارگه‌یری له ئافه‌رتان ده‌که‌م و هه‌رگیز زنی نا‌هینم، (دیاره‌ ده‌بی گه‌نج بووبن) پیغه‌مبهر ﷺ که‌ گه‌راپه‌وه بو مال، هه‌والیان پیدرا (هاوسه‌ره‌ به‌په‌زه‌کانی خوا لیان رازی بی)، پیغه‌مبهریش ﷺ فه‌رمووی: ئی‌وه بوون که‌ ئا‌وا و ئا‌واتان گوتوه؟ (دیاره‌ ئەوانیش گوتوو‌یان‌ه: به‌ئێ، به‌س لی‌ره‌دا باس نه‌کراوه) دوایی فه‌رمووی: ئاگاداربن! به‌ خوا من له هه‌مووتان زیاتر له خوا ده‌ترسی‌م و له هه‌مووشتان زیاتر پاریزی لی‌ده‌که‌م، به‌لام به‌پو‌ژوو ده‌بم (واته: پو‌ژوو‌ی سونه‌ته) جاری واش

هەیه بەرۆژووش نابەم، وە شەوی نۆیژیش دەکەم، وە دەشخەوم، (واتە: ئیسراحتیش دەکەم) وە هاوسەرگیریش دەکەم لەگەڵ ئاڤرەتان، هەر کەسێ لە رێبازی من لابادات، لە من نیە.

۲/ هۆی هاتنە خوارووی ئەو ئایەتە ی کە دەفەرموی: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي

أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ، إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ

مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

فَصِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ كَفْرَةٌ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَأَحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۸۹﴾، ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ

عَنْهَا قَالَتْ: فِي قَوْلِهِ: كَلَّا وَاللَّهِ وَبِئْسَ وَاللَّهِ﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۶۱۳)، وَأَبُو دَاوُدَ

بِرَقْم: (۳۳۵۴)}، واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموووەتی: سویندی (لغو) ئەووەیە

کە کەسێک دەئێ: بە خوا نەخێر، وە با بە خوا وابوو، {ئاوا سویندی بەسەر زاری

دادی، بێئەووەی کە دئێ لەسەری بچەسپێ، ئەووە باوترین مانای (لغو الیمن)ە

واتە: سویندی سەرزارەکیی}.

شكىننى خۇشناوين. چۈنەن پەيوەستبوونى ئەم ئايەتەكانە بە ئايەتەكانى پېشەوہ ئەوہيە كە لە دەرسى پېشووۋا خوا باسى ھەئوئىستى خراپى جوولەكەكان و ھاوبەش بۇ خوادانەرەكانى كىرد، وە باسى ھەئوئىستى نەرم و نىانى نەصرانىيەكانى كىرد بەگشتى، وە ھى ھەندىكىان بەتايبەت، كە ئيمان دىنن بە پېغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ وە لە ميانەى باسكىردن و مەدھكىردنى نەصرانىيەكاندا فەرمووى:

﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قَسِيصِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴾ (۸۴) المائدة،

ئەوہش لەبەرئەوہى كە زانايانىان لەنىۋدا ھەن و خواپەرستانيان لەنىۋدا ھەن، وە خۇ بە زلگرنين، ديارە ئەو كاتە نەصرانىيەكان بەگشتى نەرم و نىان و خۇ بە كەمگرو، دنيا بە كەمگرو بوون و زۆر روويان لە لەزەت و ماددىگەرىي نەبوو، ئنجا لىرەدا خوا ﷺ بۆئەوہى مسوئلمانان بە ھەئە لەوہ ھالى نەبن، بلىن: مادام خوا مەدھى نەصرانىيەكان دەكات، كە لەگەل ئەھلى ئىسلامدا ميانەيان باشەو، نەرم و نىان، و لە بەرانبەر پېغەمبەرى خاتەمدا ﷺ ھەئوئىستىيان باشەو، ھەندىكىان ئيمانيان بە پېغەمبەرى خاتەم ﷺ، وە بەو قورئانەى كە بۆى دابەزىنراوہ ھىناوہ، بۆئەوہى وا نەزانن كە لە ئىسلامدا ئەوہ شىتىكى باشە، ئەو رەھبانيەت و گۆشەگىرىيەى نەصرانىيەكان دەبىكەن، بۆيە خوا ﷺ ئەو ئايەتەكانەى ناردە خوار لەو كاتەدا، ھەئەتە لە ھۆى ھاتنە خواروہكەشدا باسما كىرد، كە ھەندىك لە مسوئلمانان ويستووينا، وەك نەصرانىيەكان بىكەن، ژيانى رەبەنىي بىگرنە بەر، وە شتى خۇش و بە تام لە خۇيان قەدەغە بىكەن، بە ھىساب ئاوا لە خوا نىزىك دەبنەوہ، وە ئاوا زياتر دەتوانن كە روو لە خوا بىكەن، بەلام خواى پەرورەدگار ئاگادارى كىردنەوہ، كە نەخىر، ئەوہ وانىە، ئەى ئيماندارينە! ئەى ئەوانەى ئيمانتان ھىناوہ! ئەو خواردنە خۇش و بە تامانەى خوا بۆى ھەلال كىردوون، قەدەغەيان مەكەن و دەستدرىژىي مەكەن، واتە: لە قەدەغە كىردنى ئەو خواردنە خۇش و بەتامانەدا، ئەوہ دەستدرىژىي و سنوورشكىننىيە، وە خوا سنوورشكىننىيانى

خۇشناوين، ﴿ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ﴾، دواى ئەوہى پىيان

دەفەرموئ: لە خۇتانىان قەدەغە مەكەن، ئنجا فەرمانىشيان پىدەكات و دەفەرموئ: وە لەو رۇزىيەى خۇش و چاكەى كە خوا پىيداون و بۆى ھەلال كىردوون، بخون،

﴿ **وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ** ﴾، وه پاریز لهو خوایه بکهن که ئیوه پیی ئیماندارن و ئیمانتان پیی ههیه، پاریزی لیبکهن، واته: پاریزی لیبکهن و شتیك که خوا بوئی حهلال کردوون، له خۆتانی مهگیرنهوه، وه پاریزی لیبکهن، له حهلالیشدا تیمهپهپینن و زیدهرۆیی مهکهن، وهك دهفهرموی: ﴿ **وَکَلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا**

﴿ **شُرِبُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ** ﴾ (۳۱) الاعراف، واته: بخۆن و بخۆنهوه، بهلام زیدهرۆیی

مهکهن، چونکه (خوا) زیدهرۆیکه رانی خۆشناوین، جا که دهفهرموی: ﴿ **وَاتَّقُوا**

﴿ **اللَّهِ** ﴾، پاریز له خوا بکهن، چی و چی دهگریتهوه؟ دوایی زیاتر تیشکی دهخهینه سهر، ئنجا دوای ئهوه خوا ﷻ باسی سویند دهکات، بوچی؟ چونکه دیاره ههندیك لهو مسولمانانه گوتوو یانه: خواردنی خۆش ناخۆین، یاخود ناچینه لای هاوسهرهکانمان، یان گوشت ناخۆین و، پیدهچی سویندیان خواردی لهسهر ئه و شتانه، دوایش گوتوو یانه: سویندهکان چی لیبکهین؟! بویه خوی زاناو شارهزا باسی که فارهتی

سویند خواردن دهکات، دهفهرموی: ﴿ **لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ** ﴾، خوا لیتان ناگری بههوی لهغو له سویندهکانتاندا، (لغو) واته: قسهی پووچ، یاخود قسهی سهر زارهکی، یاخود سویندیکی دل لهسهر نهچه سپینراو، (لغو الیمین)، یان ئهوهیه که وا بزانی شتیك وابوو سویندی لهسهر بخوی، یاخود وا بزانی شتیك وانهبوو سویندی لهسهر بخوی، دوایی دهریکهوی که وابوو، یان وانهبوو، ئهوهش مانایهکی دیکهیهتی، به ههر حال خوا دهفهرموی: خوا لهسهر سویندی

لهغو که دهیخۆن لیتان ناگری ﴿ **وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ** ﴾، بهلام لیتان دهپچیتهوه و لیتاندهگری بههوی سویندیکهوه، که گریتان داوه، واته: سویندیك که دلتان لهسهر گری داوه، لیپرسینهوهی لهسهره، سویندیك که به جیددی خواردووتانه، ئهوجار باسی چۆنیهتی لابردنی گوناھی ئه و سوینده دهکات،

که دلی لهسهر چه سپینراوه و جیبه جی ناگری، دهفهرموی: ﴿ **فَكَفَّرْتَهُمْ إِطْعَامَ**

﴿ **عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِّنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ** ﴾، که فارهت و سهرانهوهی ئه و

سويىندانەتان بەو دەبىي كە خواردن بە دە كەسى نەدار بدەن، لە خواردنىكى مام نيوەندىي كە دەيدەن بە مال و خىزانى خوتان، واتە: نە باشتىرىن جۇر، نە خراپتىرىن جۇر، بەلكو لاي نيوەراستى بگىرن، خواردنىكى ميانجىي، نەك لەوەي بە دەگمەن بۇخوتان دەيخۇن، لە خواردىنى باش، ياخود لە خواردىنى خراپ، ﴿أَوْ

كَسَوْتَهُمْ﴾، ياخود پۇشاكىيان، يانى پۇشاكىيان بۇ بگىرى ھى دە نەدار، جا پۇشاكەكەش، دوايى باسى دەكەين، ھەندىك لە زانايان گوتويانە: ھەر شتىك بى پىي بگوتىرى: پۇشاك دەبىي، ئەگەر كىلاويك بىي، ئەگەر مېزەرپىك بىي، ئەگەر سەرپۇشكىك بىي، كراسىك بىي، وە ھەندىك گوتويانە: دەبىي سەرتاپا بىي، ﴿أَوْ تَحْرِيرُ

رَقَبَةٍ﴾، يان ئازادكردى گەردنىك، واتە: ئازادكردى كۆيلەيەك، ديارە ئىستا كۆيلە نەماون، كەفارەتى سويىند خواردن بۆتەو بە ناندان و پۇشاك بۇ كىردن، ﴿فَمَنْ لَّمْ

يَجِدْ فَصِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾، ئنجا كەسىك و دەستى نەكەوت، واتە: نە خواردىنى ھەبوو بىدات بە نەدار، نە تواناي ھەبوو پۇشاكىيان بۇ بگىرى، وە نە كۆيلەشى بۇ كىردرا، بۆئەوەي ئازادى بكات، كە وەك گوتە ئىستا ھەر نىكە ئەو سى رۇر رۇر و گرتنى لەسەرە، ﴿ذَلِكَ كَفَّرَ أَيْمَانَكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾، ئا ئەو كەفارەتى سويىندەكانتانە،

ھەر كات سويىندتان خوارد، ئنجا ئايا ئەو سى رۇر لەسەر يەك بەرپۇر و بىي؟ يان پىچىرپىش بىي دەبىي؟ زانايان ھەردو رايەكەيان ھەن، لە كۆتايىدا خوا دەفەرموى:

﴿وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾، وە سويىندەكانتان بپارىزن، واتە: زۇر سويىند مەخۇن،

بەپىي پىويست نەبىي سويىند مەخۇن، ئەو مانايەكى، ياخود كە سويىندتان خوارد، ھەر لە خۇو بەبىي ھۇ سويىندەكانتان مەخەن، واتە: دەبىي سويىندەكە بەرنە سەر، ئەگەر ئەو شتە كە سويىندتان لى خواردو بەشتىر بوو، دەبىي كەفارەت بدەن، ئەگەرنا

دەبىي سويىندەكەتان بەرنە سەر، ﴿كَذَلِكَ يبينُ اللهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾،

ئاوا بەو شىوہيە خوا ئايەتەكانى خۇيتان بۇ روون دەكاتەو، بەلكو سوياسگوزارىي بۇ خوا ﷻ بکەن.

چەند مەسەلەیهکی گەرنگ

مەسەلە یەكەم: که دەفەر موی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَحْرِمُوْا طَيِّبٰتِ مَاۤ اَحَلَّ

اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴾، بە درێژایی میژوو بەشەر بە دوو شیوه تووشی هەلە بووه، لە بواری مامەلە لەگەڵ ئەو شتانەدا که پێی خوشن، جا خواردن و خواردنەوهیە، بەرگو پۆشاکە، خانووبەرەیه، ... هتد، هەموو ئەو شتانە ی که ژیا نی دنیا یی پێویستی پێیا نه:

هەلە یەكە میان: بریتی بووه لە تێپەراندن، واتە: نوقم بوون لەو مەتاع و رابواردن و

خۆشی و لەزەتە ماددیانهدا، بۆیه خوا دەفەر موی: ﴿ وَكُلُوْا وَّاشْرَبُوْا وَلَا

تَسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴾ (۳۱) الاعراف، واتە: وه بخۆن و بخۆنهوه، بهلام زێدەرۆی مەكەن.

هەلە ی دوو میان: بریتی بووه لە لەخۆ قەدەغە کردنی ئەو شتە خۆشانه، بۆیه

خوا دەفەر موی: ﴿ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيۤ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖۤ وَاَلطَّيِّبٰتِ مِنَ

الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ كَذٰلِكَ نَفصِّلُ

الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴾ (۳۲) الاعراف، واتە: بلی: کی ئەو جوانیە ی که خوا بۆ

بەندەکانی وەدەری ناوهو، ئەو رۆژی و خواردن و خواردنەوه بە تام و خۆشانیە که خوا بۆ بەندەکانی دروستی کردوون، قەدەغە ی کردوون؟! واتە: مادام خوا بۆ بەندەکانی دروستی کردوون، کەس مافی ئەوه ی نیە لییا نیان قەدەغە بکات.

ئیسلام هاتوه خەتی نیوەرستی گرتوه، دەلی: نه تێپەرپین و لە رابواردنی

ماددییدا نوقم بن، وه نه کورتیشی بینن، که ئەوانه لە خۆتان بگرنهوه، وهك راهیبه نهصرانییهکان، بهلكو خەتی نیوەرست بگرن.

وه لهوبارهوه پێشه‌وای توێژهرهوانی قورئان (أَبُو جَعْفَرِ الطَّبْرِيِّ) هه‌ندی قسه‌ی زۆر جوانی کردوون، که (القرطبي) له تهفسیره‌که‌ی خۆی دا^(۱) لێی نه‌قل ده‌کات، ده‌لێ: (قَالَ الطَّبْرِيُّ: لَا يَجُوزُ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ تَحْرِيمُ شَيْءٍ مِمَّا أَحَلَّ اللَّهُ لِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ طَيِّبَاتِ الْمَطَاعِمِ وَالْمَلَابِسِ وَالْمَنَاجِحِ، إِذَا خَافَ عَلَى نَفْسِهِ بِإِحْلَالِ ذَلِكَ بِهَا بَعْضَ الْعَنْتِ وَالْمَشَقَّةِ؛ وَلِذَلِكَ رَدَّ النَّبِيُّ ﷺ التَّبْتَلِ عَلَى ابْنِ مَطْعُونٍ فَثَبَّتَ أَنَّهُ لَا فَضْلَ فِي تَرْكِ شَيْءٍ مِمَّا أَحَلَّهُ اللَّهُ لِعِبَادِهِ، وَأَنَّ الْفَضْلَ وَالْبِرَّ إِنَّمَا هُوَ فِي فِعْلِ مَا نَدَبَ عِبَادَهُ إِلَيْهِ، وَعَمَلَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَسَنَّهٗ لِأُمَّتِهِ، وَاتَّبَعَهُ عَلَى مَنَاجِحِ الْأَيْمَةِ الرَّاشِدُونَ، إِذْ كَانَ خَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، فَإِذَا كَانَ كَذَلِكَ تَبَيَّنَ خَطَأٌ مِنْ أَثَرِ لِبَاسِ الشَّعْرِ وَالصُّوفِ عَلَى لِبَاسِ الْقَطْنِ وَالْكَتَّانِ إِذَا قَدَرَ عَلَى لِبَاسِ ذَلِكَ مِنْ حِلِّهِ، وَأَثَرِ أَكْلِ الْخَشْنِ مِنَ الطَّعَامِ وَتَرْكِ اللَّحْمِ وَغَيْرِهِ حَذْرًا مِنْ عَارِضِ الْحَاجَّةِ إِلَى النِّسَاءِ، ... وَذَلِكَ أَنَّ الْأَوَّلَى بِالْإِنْسَانِ صَلَاحُ نَفْسِهِ وَعَوْنُهُ لَهَا عَلَى طَاعَةِ رَبِّهَا، وَلَا شَيْءَ أَضَرَّ لِلْجِسْمِ مِنَ الْمَطَاعِمِ الرَّدِيئَةِ لِأَنَّهَا مُفْسِدَةٌ لِعَقْلِهِ وَمُضْعَفَةٌ لِأَدْوَاتِهِ الَّتِي جَعَلَهَا اللَّهُ سَبَبًا إِلَى طَاعَتِهِ، وَقَدْ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ؛ فَقَالَ: إِنَّ لِي جَارًا لَا يَأْكُلُ الْفَالُودَجَّ، فَقَالَ: وَلِمَ؟ قَالَ: يَقُولُ لَا يُؤَدِّي شُكْرَهُ؛ فَقَالَ الْحَسَنُ: أَفَيَشْرَبُ الْمَاءَ الْبَارِدَ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ: إِنَّ جَارَكَ جَاهِلٌ، فَإِنَّ نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ فِي الْمَاءِ الْبَارِدِ أَكْثَرُ مِنْ نِعْمَتِهِ عَلَيْهِ فِي الْفَالُودَجِّ)، واته: (طَبْرِيِّ) ده‌لێ: دروست نیه بو هیچ کام له مسوولمانان هیچ کام لهو شتانه‌ی که خوا بو به‌نده ئیمانداره‌کانی چه‌لالی کردوون له شته خۆشو به تامه‌کان، له جووره‌کانی خواردن، جل و به‌رگو پۆشاک، یاخود هاوسه‌رگی‌ری، له خۆی قه‌ده‌غه بکات، کاتی‌ک مه‌ترسیی ئه‌وه‌ی هه‌بی، له‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر لێیان به‌هره‌مه‌ند بی، دوایی به‌هۆی ئه‌وه‌وه ئاره‌زووی جینسی ده‌جوولێ، یان به‌هۆی ئه‌وه‌وه که به‌ده‌نی به‌هیز ده‌بی، تووشی گوناح ببی، ده‌لێ: هه‌ر بو‌یه‌ش پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌رپه‌رچی (ابْنُ مَطْعُونِ) ی دایه‌وه، کاتی‌ک ویستی گۆشه‌گی‌ری بکات، که‌واته: ئه‌وه ده‌رکه‌وت که هیچ چا‌که‌یه‌ک له‌وه‌دا نیه که ئه‌وه‌ی خوا بو به‌نده‌کانی خۆی چه‌لال کردوه، وازی لێبێنی،

(پيىت وابتى بەوۋە لە خوا نزيك دەكەويەو) بەلكو چاكەو چاكەكارىي لەوودايە كە خوا بەندەكانى بۇ ھانداو، وە پيغەمبەر ﷺ ئەنجامى داوود رەنگى بۇ رشتو، وە پيشەوايانى سەرراستيش بە دواى پيغەمبەر ﷺ دا رۇشتوون، چونكە باشترين ريباز ريبازى پيغەمبەر موھەممەد ﷺ، جا مادام وابتى، كەواتە: دەرگەوت ئەوانەى كە بەرگى مووو خورىي لەبەردەكەن، (شعر: بە مووى بزن دەگوترى، صوف: بە خورى مەر)، ھەئيدەبژيرن بەسەر پۇشاكىدا كە لە لۆكەو كەتتان دروست دەكرى، ئەوانە بەھەلەداچوون، (مادام بتوانى بە ھەلالى پۇشاكىي باشتر لەبەركەى بۇچى ھى خراپتر لەبەر دەكەى؟!)) ھەروھە ئەوانەى كە خواردنى زىر دەخۇن و ھەئيدەبژيرن بەسەر خواردنى چاك دا (زىر: واتە: خواردنىك كە باش نىو ھىزو پيىزى وا ناداتە بەدەن)، وە دەچى واز لە خواردنى گۇشت و غەيرى گۇشت ديىن لەو خواردنانەى كە پيويستن بۇ بەدەن، لە ترسى ئەوۋى كە پيويستى بە ئافرەت بى، (لە ترسى ئەوۋى كە ئارەزوۋى جىنسىي بچوۋلى) ئەوانە بەھەلەداچوون، چونكە باشتر وايە بۇ ئىنسان كە خۇى چاك بكات، وە نەفسى خۇى لە شتى ھەلال تير بكات، تاكو بتوانى فەرمانبەرىي پەروردگارى بكات، وە ھىچ شتىكىش بۇ بەدەن خراپتر نىو لە خواردنى خراپ، ئەو خواردنانەى كە ھىزو پيىزان نەبى، چونكە خواردنى خراپ دوايى عەقلىشى تىكدەدات، وە ئەندامەكانى بەدەنشى بيھىز دەكات، كە بە دەنكىي بە ھىزى نەبى و عەقلىكى سەلىمى نەبى طاعەت و خواپەرستىشى پى ناكرى، (كاتى خۇى كەسانى وا ھەبوون و ئىستاش ھەر ھەن، كە تىپەرپىنن بە بارى دنيا بە كەمگرتنداو، پىيانوايە بەوۋە لە خوا نزيك دەبنەو) ئنجا دەلى: پياويك دەچى بۇ لاي ھەسەنى بەصرپاي پى دەلى: دراوسىيەكەم ھەيە (فَالْوَدَجُ) ناخوات، (واپىدەچى شىرىنييەكى وەك پاقلاو بووي) ئەويش دەلى: بۇچى ناخوات؟ دەلى: سوپاسى خوام بۇ لەسەرى ناكرى، (يانى: شتىكى زۆر خۇشە، دەرسم بيخوم، نەتوانم خواپەرستىي ھىندە بكەم كە وەك سوپاسگوزارىي وابتى لە بەرانبەر ئەو نىعمەتەدا) ھەسەنى بەصرپايش دەلى: دراوسىيەكەت ئاوى سارد دەخواتەو؟ دەلى: بەلى، دەلى: دراوسىيەكەت نەزانە، چونكە نىعمەتى خوا لە ئاوى سارددا، زۆر زياترە لە نىعمەتى خوا لە (فَالْوَدَجُ) دا، } چونكە ھەموو كەس بەبى (فَالْوَدَجُ) دەزى، بەلام كەس بەبى ئاوى سارد ناژى} .

كەواتە: با لە ترسى ئەو دەى كە شوكرى خواى بۇ ناكىرى واز لەو نىعمەتە نەهینى، با نىعمەتەكانى خوا بەكاربىنى، بەلام زىدەرپۇيان تىدا نەكات، وە سوپاسى خواشيان لەسەر بىكات، بۇئەو دەى جەستەپەكى بەتواناى ھەبى، چونكە ئەگەر مەرۇف بەھۆى خواردى خراپو بەھۆى پشتگوئىخستنى جەستەپەو دەو جەستەى نەخۇش بوو، ماناى واپە ئەوكاتە نە خواپەرستى و دىندارى بىشى بۇ دەكرى، وە نە دىنادارىشى بۇ دەكرى، كەواتە: بە كورتىى ئەم ئايەتە ئەو دەى لىوئەدەگىرى كە ئىسلام ئايىنى فىطرەت و عەقلى ساغە، وە لەگەل ئىنساندا مامەلەپەكى واقىعەيانە دەكات، وە ھەموو غەرىزەكانى ئىنسان لەبەرچا و دەگرى، كە تىريان بىكات، وەك خواى پەرودەگار لە سوورەتى (آل عمران)

دەفەر موى: ﴿ زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ

الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ...

۱۴ واته: خۇشەوېستى ئارەزوودەكان بۇ خەلك جوان كراون لە ئافرەت و

كوران زىرو زىوو... ھتە، ئنجا كە دەفەر موى: ﴿ وَلَا تَعْتَدُوا ﴾: چوار واتاى ھەن:

۱) سنوورشكىنى مەكەن، بەو كە ئەو دەى خوا ھەللى كىردو، ھەرامى بىكەن، كە ئەو كوفەرە.

۲) سنوورشكىنى مەكەن، بەو كە زىدەرپۇى بىكەن لەو دەا كە خوا ھەللى كىردو.

۳) سنوورشكىنى مەكەن، بەو كە ئەو دەى خوا ھەرامى كىردو، بە ھەللى دابىن.

۴) سنوورشكىنى مەكەن، بەو دەى ئەو خواردەنە خۇش و بەتامانە زور بخون و زىدەرپۇيان تىدا بىكەن، دواى زىان بە نەفس و بەدەنى خوتان يان مال و خىزانتان بگەپەن.

مهسهلهی دووهم: که دهفهرموی: ﴿ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا

اللَّهِ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴾، لیڕه‌دا ئه‌وه‌ی پێویسته بزانی، ئه‌وه‌یه که زۆرجار گوتراوه: وشه‌ی (طیبات) واته: حه‌لال، به‌لام ئه‌وه هه‌له‌یه‌و حه‌لال شتیکه‌و (طیبات) شتیکی دیکه‌یه له‌راستیدا (طیب) واته: هه‌ر شتیکی که خوش و به‌تام و به‌له‌زه‌ته‌و به‌سووده، (الطیب: ما تستلذه النفس والحواس)^(۱) حه‌لالیش ئه‌وه‌یه که له‌رووی شه‌رعییه‌وه خوای په‌روه‌ردگار به‌ره‌وای داناوه، وه خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرموی: ﴿ وَيَحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ ﴾ الأعراف، هه‌رچی خوش و به‌تامه خوا حه‌لالی کردوه، ته‌نیا خوا ئه‌و شتانه‌ی قه‌ده‌غه کردوه که پیس و زیانبه‌خشن ﴿ وَيَحْرِمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ ﴾ الأعراف، وه هیچ شتیکی سوودبه‌خش نیه خوا حه‌لالی نه‌کردبێ، هیچ شتیکی زیانبه‌خشیش نیه، قه‌ده‌غه‌ی نه‌کردبێ.

(فَخَرَّ الدِّينَ الرَّازِي) ده‌لێ: له‌ریگرتن له‌قه‌ده‌غه‌کردنی شته خوش و به‌تامه‌کان، چوار حکمه‌تی تێدان:

{الأول: أن الرهبانية المفترضة والإحتراز التام عن الطيبات واللذات مما يوقع الضعف في الأعضاء الرئيسية التي هي القلب والدماغ، وإذا وقع الضعف فيهما اختلت الفكرة وتشوش العقل. ولا شك أن أكمل السعادت وأعظم القربات إنما هو معرفة الله تعالى، فلما كانت الرهبانية الشديدة مما يوقع الخلل في ذلك بالطريق الذي بيناه، لا جرم وقع النهي عنها.

والثاني: وهو أن حاصل ما ذكرتم أن اشتغال النفس بطلب اللذات الحسية يمنعها عن الإستكمال بالسعادات العقلية، وهذا مُسَلَّمٌ لكن في حق النفوس الضعيفة، أما النفوس المستعلية الكاملة، فإنها لا يكون استعمالها في الأعمال الحسية مانعاً لها من الإستكمال بالسعادات العقلية، فإننا نشاهد النفوس قد

(۱) مفردات ألفاظ القرآن، لراغب الأصفهاني، لفظ: طاب.

تكون ضعيفة بحيث متى اشتغلت بهمهم امتنع عليها الإشتغال بهمهم آخر، وكلما كانت النفس أقوى كانت هذه الحالة أكمل، وإذا كان كذلك كانت الرهبانية الخالصة دليلاً على نوع من الضعف والقصور، وإنما الكمال في الوفاء بالجهتين والإستكمال في الناس.

الثالث: وهو أن من استوفى اللذات الحسية، كان غرضه منها الإستعانة بها على استيفاء اللذات العقلية، فإن رياضته ومجاهدته أتم من رياضة من أعرض عن اللذات الحسية، لأن صرف حصة النفس إلى جانب الطاعة أشق وأشد من الإعراض عن حصة النفس بالكلية، فكان الكمال في هذا أتم.

الرابع: وهو أن الرهبانية التامة توجب خراب الدنيا وانقطاع الحرث والنسل.

۱- پوختهی مانای قسه‌گانی (الرازي) ئاوايه: ره‌بانيه‌تی تیه‌رینه‌رانه له گوشه‌گیری و له دنیا به که مگرتنداو یه کجاری دهست هه‌لگرتن له شتی خو‌ش و به تام، ده‌بیته هوی ئه‌وهی که به‌دهن بیهیز بی، به‌تایبهت ئه‌ندامه سه‌ره‌کیه‌کان، وه‌ک عه‌قل و دل، وه کاتیک که به‌دهنیش بیهیز ده‌بی، دل و عه‌قلیش باش نیش ناکهن، ئنجا که دل و عه‌قلیش باش نیشیان نه‌کرد، پیش هه‌موو شتیک مرؤف ناتوانی خواناس بی و مانای وایه په‌کی ده‌که‌وی.

۲- دیاره سه‌رگه‌رمبوونی نه‌فس به له‌ززه‌ته ماددییه‌کانه‌وه، ری ئیده‌گری له گه‌شه‌کردنی عه‌قلی و ئیمانی، به‌لام ئه‌وه بو که سانیکی بیهیز وایه، ئه‌مما ئه‌وانه‌ی نه‌فسیکی به‌هیزیان هه‌بی و کامل بن، هه‌م هه‌قی لایه‌نی ماددی ده‌دهن، له جه‌سته‌یان، هه‌م هه‌قی لایه‌نی مه‌عنه‌وییش ده‌دهن به روو‌حیان.

۳- له‌راستییدا ئه‌و که‌سه‌ی له رووه ماددییه‌که‌وه به‌هره وهرده‌گری له له‌ززه‌ته جه‌سته‌ییه‌کان، بوئه‌وه‌ی که بی‌کاته هۆگار بو له خوا نزیکبوونه‌وه، باش‌تره له‌وه‌ی که نه‌فسی خو‌ی له هه‌موو شتیک ده‌گیریته‌وه‌و، دوا‌ی هه‌میشه چاوی تیه‌ویه‌تی.

۴- به دل‌نیاییه‌وه ره‌بانییه‌ت و گوشه‌گیری ته‌واو، ده‌بیته هوی تیکچوونی دنیاو کۆتایی بیهیزانی وه‌چه‌ی به‌شه‌ر.

مەسەلەى سەئیەم: كە خوا دەفەر موی: ﴿ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ

وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ بِهِ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ

أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ط فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ

ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفْرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ

اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿﴾، واتە: خوا لیتان ناپرسیتەوهو سزاتان نادات

بە هوێ ئەو سویندانەتانەوه كە (لغو)ن، بەلكو لیتان دەپرسیتەوهو سزاتان دەدا

بەهوێ ئەو سویندانەتانەوه كە دلێان لەسەر دەچەسپینن...

ئیمە بۆ شیکردنەوهی ئەم رسته قورئانییە، باسیك لەبارەى سویند خواردنەوه

دەخەینە روو، واتە: باسیكى تەفسیری فیهی لە حەوت خالدا، بۆئەوهی لە

هەر شوینیكى دیکە لەم تەفسیرەدا مەسەلەى سویندما هاتەوه پێش، حەوالەى

ئیرەى بکەین:

باسیک لە بارەى سویند خواردن و كە فارەتە كە به وه

یەكەم: پیناسەى سویندی (لغو):

ئەوه شتیكى ئاشكراو روونەو دیاردەیهكى باوه لەنیو هەموو میللەتاندا، كە

سویند خواردنى جیددی هەیهو، سویند خواردنى سەرزارەكىی (لغو) هەیه،

بەكوردی دەلێین سەرزارەكى، یان سویندیك كە دلێ لەسەر نەچەسپینرابی، كە

دوایی زیاتر شیدەكەینەوه، سویندی (لغو) چیه؟

(راغب) لە (مفردات)هكەى خۆیدا^(۱) دەلێ: (اللغو من الكلام ما لا يُعْتَدُّ به وهو

الذي يُوردُ لا عن رويةٍ وفكرٍ فيجري مجرى اللغا، وهو صوتُ العَصافيرِ ونحوها

مِنَ الطَّيُورِ، اللُّغُو فِي الْإِيمَانِ أَي مَا لَا عَقْدَ عَلَيْهِ وَذَلِكَ مَا يَجْرِي وَصَلاً لِلْكَلامِ بِضَرْبٍ مِنَ الْعَادَةِ، واتە: وشەى (لغو) لە ئەسلى زماندا قسەيەكە كە گرنگى پىنەدرى، ئەوئىش قسەيەكە كە ئىنسان بەبى بىر لىكردنەو و تىوهر پامان بىكات، ئەو جوړه قسەيە وەك (لغا) وايە، (لغا)ش برىتتە لە دەنگى پاسارى (چۆلەكە)، وە وئەى چۆلەكە پاسارى لە باندەكانى دى، وە وشەى (لغو) لە سوئندەكاندا واتە: ئەو سوئندەى كە دلى لەسەر ناچەسپىنرى، بەلكو وەك تەواو كرنى قسە وەك عادت پىوهرگرتن دەلئىن: (بە خوا وابوو، بە خوا وانەبوو)، (لا والله بلى والله).

جوړه كانى سوئند خواردن:

ئنجنا نايبا سوئندى (لغو) چەند جوړى هەيە؟

سوئندى لەغوو دوو جوړى سەرەككە، كە يەكيان پەيوەندى بە زمانەو هەيەو، يەكيشيان بە دلەو پەيوەستە، زانايانىش هەندىكيان دەلئىن: ئەو ماناكەيەتى، هيندىكيشيان دەلئىن: ئەوى دىكە، وە من پىموايە سوئندى (لغو) هەردوو كيانە:

۱- (مَا يَسْبِقُ إِلَيْهِ اللِّسَانُ مِنْ غَيْرِ قَصْدٍ الْحَلِيفِ كَقَوْلِ الْإِنْسَانِ لَا وَاللَّهِ، وَبَلَى وَاللَّهِ) واتە: ئەو سوئندەيە كە زمان بوى پيش دەكەوى، بىئەوئى ئىنسان مەبەستى بى، بەسەر زارى دادى، كوردەوارىي خومان دەلئىن: سوئندى سەرزەرەكى، كە هەر لە خووە ئىنسان دەلئى: بە خوا ئەو شتە وابوو، نە بە خوا وانەبوو، بەلام مەبەستى نىە سوئند بخوات، ئەو پىناسەيەكى (لغو).

۲- (أَنْ يَعْقِدَ الْإِنْسَانُ عَلَى الْيَمِينِ يَظُنُّ صِدْقَ نَفْسِهِ، فَبَانَ بِخِلَافِ ذَلِكَ) ئەوئەيە كە ئىنسان دلى خوئى بچەسپىنرى لەسەر شتىك، مەبەستى بى سوئندى لەسەر بخوات، وە پيشىوابى راست دەكات، بەلام دوايى بوئى دەر كەوى كە بەهەلە داچوو، بو وئە: سوئندى بخوا كە فلان كەس هاتۆتەو لە سەفەرئى، پيشوابى كە راست دەكات، لە حالىكدا كە نەشەتۆتەو، بە هەردوو باردا، چ ئىسپاتى بكەى، چ نەفى بكەى، بەلام دوايى دەر كەوى، پىچەوانەيە، هەندىك

گوتوويانە: ئەو دەيان پىي دەگوتى: سوئىدى (لغو)، ئەو كەسە مەبەستى ئەو دە نەبوو ئىنكارىي ھەقىك بىكات، بەلام لەو كاتەدا قەناعەتى وابوو، كە من پىموايە سوئىدى (لغو)، ھەردووكيان دەگىتەو، ھەرچەندە زىاتر جوړى يەكەمىان دەگىتەو، لەبەر ئەم دەقە كە لە دايكمان عائىشە خوا لىي رازى بى گىپر دراو تەو، گوتوويەتى: ﴿إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اللُّغُو فِي الْيَمِينِ هُوَ كَلَامُ الرَّجُلِ فِي بَيْتِهِ: كَلَا وَاللَّهِ وَيَلَى وَاللَّهِ﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۶۱۳)}، واتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: سوئىدى (لغو) ئەو دەيە كە كابرە لە مالى خویدا دەلى: نەخىر بەخوا وانى، وە با بەخوا وابوو، ئاوا سوئىدى بەسەر زار دادى، بىئەو دەي كە دلى لەسەرى بچەسپى، ئەو دە باوترىن ماناى (لغو اليمىن) سوئىدى سەرزارەكەيە.

دوووم: جوړەكانى سوئىد:

وشەى (يمىن) واتە: سوئىد، وە لە ئەسلىدا (يمىن) بە دەستى راست دەگوتى، بەلام بوچى خوازراو تەو بو سوئىد؟! چونكە عادەتەيان وابوو كە بەدەستى راست پەيمانەيان لەگەل كەسەك بەستو، وەك بلىي سوئىدىان خواردو، ئنجا لەو دەو و شەى (يمىن) يان لە دەستى راستەو خواستوتەو بو سوئىدىش، وشەى (يمىن) بە (أَمْن) كۆدەكرىتەو، وە بە (أَيْمَان) يش، وە وشەى (اليمىن) تُذَكَّرُ وتؤنث)، واتە: بە (مؤنث) يش دى، لە زمانى عەرپەيدا (المؤنث المجازي)، بە (مذكر) يش دىت، دەگونجى بگوتى: (هَذَا يَمِينٌ)، وە (هَذِهِ يَمِينٌ).

(القرطبي) لە (الجامع لأحكام القرآن)^(۱) دا، دەلى: جوړەكانى سوئىد چوارن، (جا من قسەكەى ئەو دىنم، بەلام من پىموايە جوړەكانى سوئىد پىنجن)، دەلى: (الْأَيْمَانُ فِي الشَّرِيعَةِ عَلَى أَرْبَعَةِ أَقْسَامٍ: قِسْمَانِ فِيهِمَا الْكُفَّارَةُ، الرَّجُلُ الَّذِي يَحْلِفُ وَاللَّهِ لَا أَفْعَلُ كَذَا وَكَذَا، فَيَفْعَلُ، وَالرَّجُلُ يَقُولُ: وَاللَّهِ لِأَفْعَلَنَّ كَذَا وَكَذَا، فَلَا يَفْعَلُ، وَقِسْمَانِ لَيْسَ فِيهِمَا كُفَّارَةٌ، الرَّجُلُ يَحْلِفُ وَاللَّهِ مَا فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ فَعَلْتُ، وَالرَّجُلُ يَحْلِفُ لَقَدْ فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا وَلَمْ يَفْعَلْهُ) واتە: لە شەرىعەتدا

سویند چوار جوړه: دوو جوړیان کهفارهتیاں لهسهره (به یهکدهنگی ههموو زانایان، ئەو دوو جوړه که کهفارهتیاں لهسهره) ئەوهیه که پیاویک سویند بخوا بلی: به خوا ئاواو ئاوا ناکهم، ئەو شته ناکهم، دوایی بیکات (بو وینه: بلی سهردانی فلان کهس ناکهم، دوایی سهردانی بکات، ئەوه دیاره کهفارهتی دهکهوئته سهر بهپیچهوانهوه) وه پیاویک سویند بخوا بلی: بهخوا وادهکهم و وادهکهم، دوایی وانەگات (بو وینه: بلی: دهچمه فلان شوین، دوایی نهچی، ئەوه سویندهکهی نههیناوتته چی، واته دهبی کهفارهت بدات) وه ئەو دوو جوړهی که کهفارهتیاں تیدانیه ئەوهیه که سویند بخوا، بلی ئەو شتته نهکردوه، کردبیتیشی، یاخود بلی ئەوشتتهم کردوه نهیکردبی، بهلام پیوایی که راستی کردوه، ئەگه رنا ئەگه ر کهسیک نکوولی له شتیک بکاو کردبیتی، یاخود به نکوولی بلی: شتیکی کردوه نهیکردبی، بو ههق کردنه ناههق و ناههق کردنه ههق، ئەوه جوړی پینجهمی سویندهکهیه پیی دهگوتری (الیمین الغموس) واتا سویندی نقوومکه ر، له بهرئهوهی خاوهنهکهی له گوناخدا نقووم دهکات.

جا (القرطبي) دهلی: (وَالْيَمِينَانِ الْأُولَيَانَ فَلَا اخْتِلَافَ فِيهِمَا بَيْنَ الْعُلَمَاءِ أَنَّ فِيهِمَا كَفَّارَةً) ئەو دوو سویندهی یهکهم، ئەوه دیاره کهسیک سویند بخواو بلی: وادهکهم، دوایی وای بو نهگری، یان بلی: واناکهم دوایی وابکات، دیاره کهفارهتی دهکهوئته سهری بهیهکدهنگی ههموو زانایان، بهلام دوو سویندهکهی دوایی، زانایان تیاندا کهوتوننه راجیایی، زۆربهیان که (مَالِكُ وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ وَأَصْحَابُ الرَّأْيِ، وَأَحْمَدُ وَأَبُو عُبَيْدٍ، دَهْلِيٌّ) (فَإِنْ كَانَ الْحَالِفُ حَلَفَ عَلَى أَنَّهُ لَمْ يَفْعَلْ كَذَا وَكَذَا، أَوْ أَنَّهُ قَدْ فَعَلَ كَذَا وَكَذَا عِنْدَ نَفْسِهِ صَادِقًا يَرَى أَنَّهُ عَلَى مَا حَلَفَ عَلَيْهِ، فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَلَا كَفَّارَةَ عَلَيْهِ) ئەگه ر ئەو کهسهی سویندی خواردوه له دلی خویدا خوئی بهراست بزانی و سویندی لهسهر بخوا، جا چ به باری کردندا بلی وامکردوه، دوایی واش نهبووبی، چ بلی وام نهکردوه له بیری چووبی، واشیکردبی، ئەوه لهسهر رای زۆربهی زانایان دهچیتته بازنهی جوړی سویندی (لغو)هوهو نه کهفارهتی لهسهره، نه گوناھی لهسهره، بهلام شافیعیی رهمهتی خوی لیبی، دهلی با پیشی وایی راست دهکات له نهفی کردن، یاخود

له ئیسیپات کردندا، مادام سویندی لەسەر خوارد، گوناھی ناگاتی، چونکه پێیوابوووە راست دەکات، بەلام کهفارهتی لەسەرە.

(المروزي) یهکیکه له زانیان دهلی: (وَلَيْسَ قَوْلَ الشَّافِعِيِّ فِي هَذَا بِالْقَوِيِّ) واتە: قسهی شافعی لێرەدا بههیز نیه، ئەوه ههمووی (قرطبی) له سەرچاوهی ئاماژهپێکراودا هیناوانی و منیش رای زۆر بهم پێ راسته، که نابێ کهفارهتی لەسەر بێ.

سییەم: سویندی نقومکه (الیمین الغموس):

دهلی: (سُمِّيَتْ غَمُوسًا لِأَنَّهَا تَغْمِسُ صَاحِبَهَا فِي النَّارِ) بۆیه پێی دهگوترێ (الیمین الغموس) واتە: سویندی نقومکه^(۱)، یان نغروکه، چونکه خاوهنهکهی له ئاگردا نقووم دهکات، ئەوهنده گوناھهکهی گهورهیه، ئەوهش بریتیه لهچی؟ (القرطبي) ئەویشی پیناسه کردوه، ههرحهنده نهیخستۆته نیو چوار بهشهکان، دهلی: (وَإِنْ كَانَ الْحَالِفُ عَلَى أَنَّهُ لَمْ يَفْعَلْ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ فَعَلَ مُتَعَمِّدًا لِلْكَذِبِ، فَهُوَ آثِمٌ وَلَا كَفَّارَةٌ عَلَيْهِ فِي قَوْلِ عَامَّةِ الْعُلَمَاءِ: مَا لِكَ وَسُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ وَأَصْحَابِ الرَّأْيِ وَأَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلٍ وَأَبِي ثَوْرٍ وَأَبِي عُبَيْدٍ، وَكَانَ الشَّافِعِيُّ يَقُولُ يُكْفَرُ) (الجامع لأحكام القرآن)^(۲) واتە: ئەگەر ئەو کهسهی سویند دهخوا که وای نهکردوهو کردبیشیتی، جا ئەو جوړهکهی دیکهی نههیناوه که بریتیه لهوهی شتیکی نهکردبێ، بەلام به ئانقهست سویند بخوا که کردوووهتی و درۆ بکا، (واتە: بزانی کردوووهتی و ئینکاری لێ بکات، یان بزانی نهیکردوهو ئیسیپاتی بکات) ئەوه گوناھبارە، وه کهفارهتیسی لەسەر نیه له لای زۆریه زانیان...

جیی پرسیاره: مادام گوناھبارە بۆچی کهفارهتی لەسەر نیه؟ بەلام شافعی دهلی: گوناھباریشهو دهبێ کهفارهتیش بدات، ئەوانهی که دهلین: کهفارهتی لەسەر نیه که دوایی چهند فەرموودهیهکی پێغه مبه^ﷺ دینین، دهلین: لهبهرئوهیه گوناھهکهی هینده گهورهیه به کهفارهت و شتی و لاناچی! منیش

(۱) نوقم، یان نقووم، ههردووکیان بهکار دین.

(۲) ج ۶، ص ۲۳۱.

ئەو رايەم بە دلەو پيەم راستە، چونكە ھەر كەسك راست بۆۈە سوئندىكى بە درۆ بخوات، بۇ ئەۋەى ھەقىك بكات بە ناھەق، ناھەقىك بكاتە ھەق و شاھەدەيەكى درۆ بۇ كەسك بدات، دوايى بلى كەفارەت دەدەم و گوناھەكەى لەسەر لايچى، ئەۋە دەكاتە خەلك ھاندان لەسەر سوئندى درۆ و شاھەدەيدانى بە درۆ.

(إِبْنُ الْعَرَبِيِّ) لَه (أَحْكَامُ الْقُرْآنِ) دَا قَسَهِيهَكِي جَوَان دَهْكَات، كَه (الْقُرْطُبِيُّ) لَيْئِي دَهْخَوَازِيْتَهْوَ لَه تَهْفَسِيْرَهْكَهَى خَوَيْدَا، دَهْلَى: (أَنَّ الْآيَةَ وَرَدَتْ بِقِسْمَيْنِ: لَغَوٌ، وَمُنْعَقِدَةٌ، خَرَجَتْ عَلَى الْغَالِبِ فِي أَيْمَانِ النَّاسِ، فَأَمَّا الْيَمِينُ الْغَمُوسُ فَلَا يَرْضَى بِهَا ذُو دِينٍ أَوْ مُرُوءَةٍ، وَيَحِلُّ الْإِشْكَالُ أَيْضًا أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ عَلَّقَ الْكُفَّارَةَ عَلَى قِسْمِي الْيَمِينِ الْمُنْعَقِدَةِ، فَدَعَّ مَا بَعْدَهَا يَكُونُ مِائَةً قِسْمٍ فَإِنَّهُ لَمْ تُلْعَقْ عَلَيْهِ كُفَّارَةٌ)، وَاتَه: ئەو ئايەتە دوو جوۆرە سوئندى تىدا ھاتوہ: سوئندى (لغو)، وە سوئندى دامەزراندن، وە سوئندى خەلك لەو دوو جوۆرەيە: يان سوئندى (لغو) يە ياخود سوئندىكى دامەزراوہ، دهلئى: چونكە خواى پەرۋەردگار كەفارەتى تەنيا لەسەر سوئندى دامەزراو داناوہو، فەرموويەتى سوئندى (لغو) كەفارەتى ناوئى، با ئەۋى ديكە سەد جوۆرەش بى، تەنيا دابەش دەبىتەۋە بۇ ئەو دوو جوۆرە، يان سوئندى دل لەسەر چەسپىنراوہ، ياخود سوئندىكى سەرزارەكەيە، بەلام سوئندى (غموس) ھىچ جوامىرىك پى رازى نيە.

لەبارەى سوئندى (غموس) ھوہ ئەم فەرموودەيە دىنين: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا الْكَبَائِرُ؟ قَالَ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، قَالَ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: ثُمَّ عُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، قَالَ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: الْيَمِينُ الْغَمُوسُ، قُلْتُ: وَمَا الْيَمِينُ الْغَمُوسُ؟ قَالَ: الَّذِي يَقْتَطِعُ مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ هُوَ فِيهَا كَاذِبٌ﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۹۲۰)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۰۲۱)}، وَاتَه: ھەدوئلاى كورى ھەمرى كورى عاص خوا لە خوئى و بابى رازى بى، دهلئى: كابرايەكى ھەرەبى خىلەكى دەشتەكى ھاتە لاي پىغەمبەر ﷺ گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا! گوناھە زۆر گەورەكان كامانەن؟ فەرمووى: ھاۋەش بۇ خوا دانان، گوتى: دواى ئەۋە چىدىكە؟ فەرمووى: ئىشاندى دلى دايك و باب، گوتى: دواى ئەۋە چىدىكە؟ فەرمووى: سوئندى غەمووس، سوئندى

نقوو مکه، گوتم: (دیاره عەبدوئالای کورپی عەمری کورپی عاص له کۆره کهدا بووه)، سویندی غەمووس چیه؟ فەرمووی: ئەو سویندیه که کهسیک مائی مسوئمانیکی بۆخوی پیداده بری و درۆش دەکات له سویندیه کهیدا.

له فەرموودهیهکی دیکهیدا پیغه مبه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فەرموی: ﴿مَنْ اِقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِمِئِنِهِ، فَقَدْ اَوْجَبَ اللهُ لَهُ النَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: وَاِنْ كَانَ شَيْئًا يَسِيرًا يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: وَاِنْ قَضَيْتَ مِنْ اَرَاكَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۲۲۹۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۳۵۱)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۵۴۱۹)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۲۳۲۴)، وَالِدَّارَمِيُّ بَرَقْم: (۲۶۰۳)، وَالطَّبْرَانِيُّ بَرَقْم: (۷۹۷)، عَنْ أَبِي أَمَامَةَ الْحَارِثِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ}، واته: هەر کهسیک مائی ئینسانیکی مسوئمان به سویندی خوی بۆخوی دابری، (واته: سویندی به درۆ) ئەوه خوا ناگری بۆ پپیوست کردوه، وه بهههشتیشی لی قەدەغه کردوه، (چەند هەرەشهیهکی گەورەیه!)، پیاویک گوتی: ئەگەر شتیکی کهمیش بی، ئەی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی، سیواکیکیش بی (سیواکیک له داری ئەراک)، یاخود با چله داریکیش بی.

چوارەم: سویندی دل له سەر دامەزراو (الیمین المنعقدة) بریتیه له چی؟

(قُرْطُبِي) ئاوا پیناسه کهی هیناوه، دهلی: (الیمین المنعقدة مُنْفَعَلَةٌ مِنْ الْعَقْدِ، وَهِيَ عَقْدُ الْقَلْبِ فِي الْمُسْتَقْبَلِ أَلَّا يَفْعَلَ فَعَلًا؛ أَوْ لِيَفْعَلَ فَعَلًا، فَهَذِهِ الَّتِي يُحِلُّهَا الْإِسْتِثْنَاءُ وَالْكَفَّارَةُ)، واته: سویندی دامەزراو، وشە (منعقدة) (إِنْفَعَال) ه، له (عقد) واته: گریدان گریبهست، ئەویش ئەوهیه که دلی خوی له داهاتوودا بچه سپینی له سەر شتیکی که ئەو شته نهکات، دواپی بیکات، یاخود دلی بچه سپینی ئەو شته بکات، دواپی نهیکات، ئەو جوړه سوینده ئەوه حەلالی دهکاتهوه (مهبهستی له حەلال کردن، یانی ئەوهی ئەو گوناوه له کۆل ئینسان دهکاتهوه، که یان دەبی هەلاواردن (استثناء)ی تیدا بکات، به گوتنی (إن شاء الله) یان دواپی دەبی که فارهتی له سەر بدات.

(إِسْتِثْنَاء) واته: هەلاواردن که دواپی باسی دهکه، ئەوه چۆن دهکری؟ گرنه ئەوهیه بهو دووه، گوناھی سوینده کهی له سەر نامینی: یان له میانە

(پیغمبهر ﷺ سویندیش دهخوا)، ئەگەر خوا بیهوی، هیچ سویندیک ناخۆم لهسەر شتیک، بهلام تهماشا بکهه و ئهوهی سویندم لی خواردوه (بیکهه یان نهیکهه) باشتره (بو وینه: سویندی خواردوه قسه لهگهه فلان کهس نهکات، بهلام قسه کردنهکه باشتر بی) ئهوه ئهوهی که سویندم لهسەر خواردوه نهیکهه، دهیکهه، وه دوایی بو سویندهکهشم کهفارهت دهدهم، ئهوه بهنسبهت خوئی.

بهنسبهت گشتیش دهفهرموئی: ﴿مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَلْيَأْتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَلْيُكْفَرْ عَنْ يَمِينِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۸۷۱۹)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۴۲۴۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۱۵۳۰) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبْنُ حِبَانَ بَرَقَم: (۴۳۴۹)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واته: ههر کهسێک سویندی خوارد لهسەر شتیک، دوایی تهماشای کرد غهیری ئهوه باشتره، با ئهوهی که به چاکي دهزانی بیکاتو، کهفارهتی سویندهکهی بدات.

دیاره سهرهتای سوپهتی (التحریم) یش ئەگەر تهمهن باقی بی إن شاء الله دهیگهینی، لهوبارهوهیه که خوای پهروهردگار دهفهرموئی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحْرِمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ

تَبْنِي مَرْضَاتِ أَرْوَاجِكِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحْلَةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ

مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾، (ئهوهش دیاره بهسهرهاتیکی ههبووه: پیغمبهر

ﷺ سویند دهخوا نهچیته لای ماریهی قیبطیی که کهنیزهیهکی بووه، لهبهرئهوهی ههندیک له خیزانهکانی لهوبارهوه گلهیی لی دهکهه، یاخود خواردنیک له لای یهکی له خیزانهکانی خواردوه، ئهوانی دیکه پی ههستیار بوون، ئهویش سویندی خواردوه جاریکي دیکه ئهوه خواردنه نهخواتهوه، ههردوو ریوایهتهکان ههن) (۱)،

(۱) یهکهمیان: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَتْ لَهُ أَمَةٌ يَطْوُهَا، فَلَمْ تَزَلْ بِهِ عَائِشَةَ وَ

حَفْصَةَ حَتَّى حَرَمَهَا عَلَى نَفْسِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحْرِمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ...

﴿التحریم . أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ فِي التَّفْسِيرِ: ۶۲۷، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ.

دووهمیان: ﴿عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَشْرَبُ عَسَلًا عِنْدَ زَيْنَبِ ابْنَةِ جَحْشٍ

واتە: (خو دەفەر موی): ئەوی پێغەمبەر! بۆچی شتێک کە خوا بۆی حەلال کردووی، قەدەغە دەکەیت؟ بۆئەوەی کە هاوسەرەکانت لە خۆت رازی بکەیت، (دیارە هاوسەر و ژن زەخت و فشاری هەیه لەسەر پیاو، ئەگەر پێغەمبەری خواش ﷺ بێت)، وە خوا لێبوردە بە بەزەیی یە ﴿ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحَلَّةَ

أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴾^(۲)، لە رابردوودا کەفارەت، سویندی بۆ دیاری کردوون، وە خوا سەرپەرشتیارتانە و خوا زانای کاربەجییە.

(عبدالرحمن بن ناصر السعدي) دەڵێ: (هَذَا عِتَابٌ مِنَ اللَّهِ لِنَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ ﷺ، حِينَ حَرَّمَ عَلَى نَفْسِهِ سَرِيَّتَهُ "مَارِيَةَ" أَوْ شُرْبَ الْعَسَلِ، مُرَاعَاةً لِحَاطِرِ بَعْضِ زَوْجَاتِهِ، ﴿ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحَلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ﴾، أَي: قَدْ شَرَعَ لَكُمْ، وَقَدَّرَ مَا بِهِ تَنَحَلَّ أَيْمَانِكُمْ قَبْلَ الْحِنثِ، وَمَا بِهِ الْكُفَّارَةُ، بَعْدَ الْحِنثِ)^(۱)، واتە: ئەمە گلەیی کردنی کە لە خواوە بۆ پێغەمبەرە کە، موخەمەد ﷺ کاتێک ماریە کە نێزە کە کە لە خۆی قەدەغە کرد، یاخود خواردنەوی هەنگوینی لە خۆی قەدەغە کرد، بۆئەوەی هەندیک لە هاوسەرەکانی رازی بکات و دلیان چاک بکاتەو، مەبەست ئەوەیە لە رابردوودا لە شەریعەتی خۆیدا بۆی داناون، ئەوەی کە سویندەگانتانی پێ هەڵدەوێتەو، پێش ئەوەی سویندتان لێ بکەوێ، یاخود ئەوەی کە دەبێتە کەفارەت دوا ئەوەی کە سویندتان لێ کەوتو، (چونکە ئینسان دەگونجێ کەفارەتە کە بدا پێش ئەوەی شتە کە بکات، دەگونجێ شتە کە بکاو دوا ی کەفارەتە کە بدات).

پێنجەم: سویند پێخورا (المخلوفاً به) چییە؟

هەموو زانیان لەسەر ئەوە یە کەنگن کە سویندی پێخورا تەنیا خواو ناوو سیفەتە هەرە پەسەندەکانی، تەنیا ئیمام ئەحمەد لەبارە ی رەوایی سویند

ویمکت عندها، فوآطأت أنا و حفصة عن أيتنا دخل عليها فلئله: أكلت مغافير... ﴿ رواه البخاري: ٤٩١٢، و مسلم: ١٤٧٤. (١) تيسير الكريم الرحمن، ص ٨٧٢.

خواردن بە پیغەمبەرەوه قسەیهکی هەیه، هەلبەتە خەلکی دیکەى ئەهلی بیدعەتو لادەر هەن، کە سویندیان بە غەیری خوا پئی رەوایە، بەلام لە راستیدا ئەوهی کە بەلگە شەرعییەکان دەیکەیهنن، ئەوهیه کە سویند بە غەیری خواو سیفەتەکانی دروست نیە، لەوبارەوهش بەلگە زۆرن:

(۱) ﴿إِنَّ جِبْرِيلَ لَمَّا نَظَرَ إِلَى الْجَنَّةِ، وَرَجَعَ إِلَى اللَّهِ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا، وَكَذَلِكَ قَالَ فِي النَّارِ: لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ فَيَدْخُلُهَا﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۸۶۳۳) تَعْلِيْقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَأَبُو دَاؤُدَ بَرَقْم: (۴۷۴۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۲۵۶۰) وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۳۷۶۳)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۷۲)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعْبِ الْإِيمَانِ) بَرَقْم: (۳۸۴) قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَاتَّه: بِبَيْغِهِمبەر ﷺ دَهِفەر مَؤَى: كَاتِيك جَبْرِيْل تَه مَاشَاى بَه هَه شَتِي كَرَد، دَوَايِي گَه رَايَه وَه لَاى خَوَاى بَه رَز، گَوَتِي: سَوِيْنَد بَه عِيَز زَه تِي تُو هَه ر كَه سِيك نَاو و وَه سَفِي بَه هَه شَت بَبِي سَتِي دَه چِي تَه نِي وِي (يَانِي: مَادَام نِي مَانِي پِي بِي، كَارِيكِي وَا دَه كَات بَجِي تَه نِي وِي، بُو تَه وَه ي چَاك تِي بِي گَه يِن لَه فَه ر مَآي شَت هَكَان، مَه بَه سَتِي پِي نَه وَه يَه، نَه ك هَه ر كَه سِيك وَه سَفِي بَه هَه شَتِي بِي سَت، حَه تَمَه ن بَجِي تَه بَه هَه شَتِي)، دَوَايِي جَبْرِيْل كَه تَه مَاشَاى نَا گَرِي دُو زَه خِي كَرَد، گَوَتِي: بَه عِيَز زَه تِي تُو هِي چ كَه س دَه نْگ و بَاسِي جَه هَه نَه م نَابِي سَتِي، بَجِي تَه نِي وِي، (وَ اتَّه: كَارِيكِي وَا دَه كَات كَه نَه چِي تَه نِي و دُو زَه خَه وَه و نَه و كَر دَه وَ انَه ي كَه بَه دُو زَه خِي دَه گَه يَه نِن، خُو ي لِي يَان بَه دَو و ر دَه گَرِي)، كَه وَ اتَّه: لِي رَه دَا جَبْرِيْل سَوِيْنَدِي بَه عِيَز زَه تِي خَوَا خَوَا ر دَه وَه كَه سِي فَه تِي خَوَا يَه.

(۲) ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَكْثَرُ مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَحْلِفُ بِهَذِهِ الْيَمِينِ: (لَا وَمُقَلَّبِ الْقُلُوبِ)﴾ { رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۴۷۸۸)، وَابْنُ خَارِي بَرَقْم: (۶۶۱۷)، وَأَبُو دَاؤُدَ بَرَقْم: (۳۲۶۲) وَابْنُ حَبَّانَ بَرَقْم: (۴۳۳۲) }، وَ اتَّه: عَه د و لَآي كَو رِي عَو مَه ر خَوَا لِي يَان رَا زِي بِي، دَه لِي: زَو ر بَه ي جَار بِي غَه مَبَه رِي خَوَا ﷺ نَاوَا بَه و شِي وِه يَه سَوِيْنَدِي دَه خَوَا ر د، نَه خِي ر (نَه و شَتَه وَ انِيَه)، سَوِيْنَد بَه هَه لْگِي رَه رَه وَه ي دَلَان، يَا خَو د { لَا وَمُصْرَفِ الْقُلُوبِ }، وَ اتَّه: لَادَه رِي دَلَان، نَه وَه (النَّسَائِيُّ) هِي نَاوِي هَتِي وَ نَه لَبَانِي بَه (صَحِيح) ي دَانَا وَه لَه (صَحِيح سَن ن)

النسائی) دا واتە: ئەو شتە وانیە سویند بەو کەسەى کە دلان لادەدا، یاخود هەلگێر و وەرگێریان دەکات.

نَجَا (الْقُرْطُبِي) لَهُ (الْجَامِعُ لِأَحْكَامِ الْقُرْآنِ) ^(۱) دەلى: (لَا تَنْعَقُدُ الْيَمِيْنَ بِغَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَسْمَائِهِ وَصِفَاتِهِ، وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: إِذَا حَلَفَ بِالنَّبِيِّ ﷺ انْعَقَدَتْ يَمِيْنُهُ؛ لِأَنَّهُ حَلَفَ بِمَا لَا يَتِمُّ الْإِيْمَانُ إِلَّا بِهِ، فَتَلَزَمَهُ الْكُفْرَةُ كَمَا لَوْ حَلَفَ بِاللَّهِ، وَهَذَا يَرِدُهُ مَا ثَبَتَ فِي الصَّحِيْحَيْنِ وَغَيْرِهِمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ أَدْرَكَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فِي رَكْبٍ وَعَمَرَ يَحْلِفُ بِأَبِيهِ، فَنَادَاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالِضًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ، أَوْ لِيَصْنُتْ) واتە: سویند دانامەزری و سویند ناخوری بە خوای بەرزو ناوەکانی و سێفەتەکانی نەبێ، ئیمام ئەحمەد گوتویەتی: ئەگەر سویند بە پیغەمبەر ﷺ بخوات سویندەکەى دادەمەزری، چونکە سویندی بە شتیك خواردووە تا ئیمانی بەو نەبێ، بە ئیماندار لە قەلەم نادری، کە ئیمان بە پیغەمبەرە ﷺ، بۆیە کەفەرەتى دەکەوێتە سەر، وەك چۆن کەسێك سویند بە خوا بخوا کەفەرەتى دەکەوێتە سەر، سویند بە پیغەمبەریش ﷺ بخوا، کەفەرەتى دەکەوێتە سەر، {ئێو ئەو شتانە بزانی باشە، بۆئەوێ ئەگەر دەرویشیك، سوؤفییەك، عەوامیكتان بینى، گوتی: بە پیغەمبەر، یەكسەر نەلین کافر بووی! ئەو هەتا ئیمام ئەحمەد دەلى: ئەگەر سویند بە پیغەمبەر بخوا ﷺ بەلام بەو نیەتە کە ئیمان بە پیغەمبەر بەشیكە لە ئیمان، سویندەکەى دادەمەزری، بەلام دیارە من پیموایە ئیمام ئەحمەد لەو هەدا نەپییكاو، وە قسەکەى (قرطبی) زۆر جوانە کە بەرپەرچی قسەکەى ئیمام ئەحمەد دەداتەووە دەلى: { کە لە صەحیحى بوخاریی و موسلیم و غەیری ئەوانیشدا هاتو، کە پیغەمبەر ﷺ گوئی لى بوو لە عومەرى كورى خەتاب خوا لى رازى بى له گەل كاروانىك بوون، (ئایا لە جەنگیك بوون، لە سەفەریك بوون، گوئی لى بوو) سویندی بە بابی دەخوارد (وەك كوردەوارى خۆمان دەلین: بە سەرى بابم، بە قەبرى فلان كەس)، پیغەمبەر ﷺ بانگی كردن، فەرمووی: ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَحْلِفُوا

بَابَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ، أَوْ لِيَصْمُتْ ﴿﴾ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ
برقم: (۶۶۴۶)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۶۴۶) عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا}، واتە:
ئاگاداربن خوا لیئان قەدەغە دەکات سویند بە بابتان بخۆن، هەر کەسیک
سویند دەخوا، با سویند بە خوا بخوا، ئەگەرنا بیئەنگ بی.

کەواتە: ئەو قەسەیهی ئیمام ئەحمەد بەسەریدا دەدریئەوه، چونکە لەگەڵ
فەرماشتی پیغەمبەردا ﷺ تیکدەگیرئ، وە ئەوه کە ئیمان بە پیغەمبەر ﷺ
بەشیکە لە ئیمان، مانای وانیه دروستە سویندی پی بخورئ، ئەگەرنا ئیمان
بەوهش کە کەعبە قیبلەهێ مسوئلمانانە، هەر فەرزه، وە ئیمان بە فریشتەکانیش
فەرزه، ئنجا ئایا سویند بە کەعبەو فریشتەکان دەخورئ؟ یان ئایا سویند بە
بەهەشتو بە دۆزەخ دەخورئ، لەبەرئەوهی واجبە ئیمانمان پێیان هەبی؟
نەخیر، بۆیه (قُرْطُبِي) دەئئ: (وَهَذَا حَصْرٌ فِي عَدَمِ الْحَلْفِ بِكُلِّ شَيْءٍ سِوَى
اللَّهِ تَعَالَى وَأَسْمَائِهِ وَصِفَاتِهِ كَمَا ذَكَرْنَا) قەسەیهکی جوانە دەئئ: ئەوه
کورتەهێنان (حصر) لەوهدا کە دەبی سویند بە هیچ شتیکی نەخورئ، جگە
لە خوای بەرزو ناوهکانی و سیفەتەکانی وەک باسما کرد.

۳) لە فەرماشتیکی دیکەدا لەوبارەوه پیغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: ﴿لَا تَحْلِفُوا
بِأَبَائِكُمْ، وَلَا بِأُمَّهَاتِكُمْ، وَلَا بِالْأَنْدَادِ، وَلَا تَحْلِفُوا إِلَّا بِاللَّهِ، وَلَا تَحْلِفُوا بِاللَّهِ إِلَّا
وَأَنْتُمْ صَادِقُونَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۲۴۸)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۳۷۶۹)،
وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْأَوْسَطِ) برقم: (۴۵۷۵)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۴۳۵۷) عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) برقم: (۷۲۴۹)} واتە:
سویند بە بابو باپیرانتان، مەخۆن، وە سویند بە دایک و نەنکتان مەخۆن، وە
سویند بە بت و صنەمەکان مەخۆن، وە بە هاوبەشەکان کە بۆ خوا دادەنرین،
وە بیجگە لە خوا بە هیچ شتی دیکە سویند مەخۆن، وە سویند بە خوا
مەخۆن مەگەر راستگوین، (واتە: بە درۆ سویند بە خوا مەخۆن، هەتا
هەندیک لە زانیان گوتووینانە: ئەگەر ئینسان بە درۆ سویند بە خوا بخوا،
گوناهی کەمترە لەوهی کە بەراستی سویند بە غەیری خوا بخوا.

شەشەم: ئایا سویند بە چی هەڵدەوه شیتەوه:

وهختیك ئینسان سویندیك دەخوا، بەلام دوایی بە پێویستی دەزانئ ئەوهی سویندی لەسەر خواردوه، بیکات، ئەوه باشتره کارهکەى بکاتو سویندەکەى نەکاتە بیانوو و پەرچ (مانع) وهك له هەدیسەکاندا هاتوهو، پێشتر هینامان، که ئەویش بە دوو شیوه دەبئ: یان دەبئ لەمیانهی سویندەکەدا هەلاواردن (استثناء) بکات، یان دەبئ کەفارهتی سویندەکە بدات.

(القرطبي) دهئى: (إِذَا انْعَقَدَتِ الِیْمِیْن حَلَّتْهَا الْكَفَّارَةُ أَوْ الْإِسْتِثْنَاء، وَقَالَ ابْنُ الْعَرَبِيِّ: وَهُوَ مِنْهُبٌ فُقَهَاءُ الْأَمْصَارِ، وَهُوَ الصَّحِيحُ؛ وَشَرْطُهُ أَنْ يَكُونَ مُتَّصِلًا مَنطُوقًا^(۱)، واتە: سویند که دامەزرا، یان کەفارهت هەلائی دەکاتەوهو هەڵدەوه شینیتەوه، یاخود (استثناء)، (واتە: هەلاواردنی تیدا بکەى) (ابن العربی) گوتوو یهتی: ئەوه مەزەهەبو پرای شارەزایانی هەموو شارە گەورەکانە، وه هەر ئەوهش پراسته، بەلام مەرجی ئەو هەلاواردن (استثناء)ە، ئەوهیه که پەيوهست بئ بە سویندەکەوه، وه بیژراویش بئ، (واتە دەنگی پئ بەرز کرایتەوه، وه بە قسه گوترا بئ)، بۆ وینه: پیغه مبهەر ﷺ لیرهدا سویندی خواردوه، دهفه رموی: ﴿إِنِّي وَاللَّهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَا أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ فَأَرَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا كَفَّرْتُ عَنْ يَمِينِي، إِلَّا أَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَكَفَّرْتُ يَمِينِي﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۶۲۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۲۳۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۲۶۶)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۱۰۷) عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، ئەوه سویندی خواردوه، بەلام (استثناء)ی تیدا کردوه، من بلیم سویند بە خوا (إن شاء الله) بهیانی دهگەرپمه وه بۆ هەریم، ئەگەر نەگەرپامه وه (استثناء)م تیدا کردبوو، گوناھبار نیم، کەفارهتیشم ناکهویتە سەری، ئەو (استثناء)ە دیاره دەبئ لەگەل سویند خوردنەکە بئ، هەلبەتە رایهکی دیکه ی زانیان هیه دهئى: دواى سائیکیش بۆی ههیه هەلاواردن (استثناء) بکات، دیاره ئەو قسهیه پال دەدریتە لای (ابن عباس)، بەلام بیگومان ئەوه راست نیه، کابرا ئیستا سویندی خواردو دواى

(۱) الجامع لأحكام القرآن ج ۶ ص ۲۳۸.

سَالِيكَ گوتی: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) ئایا ئەوہ رپی تیدەچی؟ بە تەئکید رپی تیناچی،
 وَهَكَذَا دَوَّيِي بَاسِي دَهگَهَم، بِيغَهَمبَهَر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهو بارهوه^(۱) دَهفَه رموئ: ﴿مَنْ حَلَفَ
 فَاسْتَنْتَى فَإِنْ شَاءَ مَضَى وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ غَيْرَ حَنْثٍ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۶۴۱۴)،
 وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۳۷۹۳)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۲۱۰۵)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقَم: (۴۳۴۲) عَنْ
 ابْنِ عُمَرَ}، واته: هەر کهسیک سویندی خواردو ههلاواردن (إستثناء)ی تیدا کرد،
 ئەگەر ویستی با ئیسهکهی خوی بکاو، ئەگەر ویستیشی با ئیسهکه نهکات،
 بیئهووی که سویند شکاندنیشی بکهوئته سهری. واته: با (إستثناء)شی تیدا
 کردبی، دهتوانی هەر بیکا، وه دهشتوانی نهیکاتو سهر پشکه (إستثناء)یش،
 واته: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)ی تیدا بلئی، یان به کوردی بلئی: ئەگەر خوا بیهوئ، ئەگەر
 خوا هز بکات.

جا لهو بارهوه ئەو (لطيفة)یه دهگیرینهوه، شتیکی خو شه که (القرطبي)
 هیناویهتی، دهئیی: (كَانَ أَبُو الْفَضْلِ الْمِرَاغِي يُقْرَأُ بِمَدِينَةِ السَّلَامِ، فَكَانَتْ
 الْكُتُبُ تَأْتِي إِلَيْهِ مِنْ بَلَدِهِ، فَيَضَعُهَا فِي صُنْدُوقٍ، وَلَا يَقْرَأُ مِنْهَا وَاحِدًا مَخَافَةَ أَنْ
 يَطَّلِعَ فِيهَا عَلَى مَا يُزْعِجُهُ أَوْ يَقْطَعُ بِهِ عَنْ طَلَبِهِ، فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ خَمْسَةِ أَعْوَامٍ،
 وَقَضَى غَرَضًا مِنَ الطَّلَبِ، وَعَزَمَ عَلَى الرَّحِيلِ شَدَّ رَحْلَهُ، وَأَبْرَزَ كُتُبَهُ، وَأَخْرَجَ
 تِلْكَ الرَّسَائِلَ وَقَرَأَ مِنْهَا مَا لَوْ أَنَّ وَاحِدَةً مِنْهَا قَرَأَهَا فِي وَقْتِ وُصُولِهَا مَا تَمَكَّنَ
 بَعْدَهَا مِنْ تَحْصِيلِ حَرْفٍ مِنَ الْعِلْمِ، فَحَمِدَ اللَّهُ تَعَالَى، وَرَحَلَ عَلَى دَابَّتِهِ قِمَاشَهُ،
 وَخَرَجَ إِلَى بَابِ الْحَلْبَةِ طَرِيقِ خُرَّاسَانَ، وَتَقَدَّمَ الْكُرِّي بِالْأَدَابَةِ، وَأَقَامَ هُوَ عَلَى
 فَا مِي يَبْتَاعُ مِنْهُ سَفْرَتَهُ؛ فَبَيْنَمَا هُوَ يُحَاوِلُ ذَلِكَ مَعَهُ إِذْ سَمِعَهُ يَقُولُ لِضَامِيٍّ
 آخَرَ: أَمَا سَمِعْتَ الْعَالِمَ يَقُولُ يَعْنِي الْوَاعِظَ: إِنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ يُجَوِّزُ الْإِسْتِثْنَاءَ وَلَوْ
 بَعْدَ سَنَةٍ، لَقَدْ اشْتَعَلَ بِالِي بِذَلِكَ مِنْهُ مُنْذُ سَمِعْتَهُ يَقُولُهُ: وَظَلَلْتُ فِيهِ مُتَّفَكِّرًا؛

وَلَوْ كَانَ ذَلِكَ صَحِيحًا، لَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِأَيُّوبَ: ﴿وَحِذِّ بِيَدِكَ ضِعْمًا

فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾﴾ ص، فلمما

(۱) واته: لهو بارهوه که (إستثناء) کردن له سوینددا، ئەگەر بیکهوه په یوههست بن، دروسته.

سمعه أبو الفضل قال: هل مدينة فاميه بهذه المرتبة من العلم، أخرج عنه إلى المراجعة؟ لا فعله أبداً؛ واقتضى أثر الكري، وحلله من الجراء، وصرف رحله، وأقام بها حتى مات رحمه الله^(۱).

واته: (أبو الفضل المَرَاغِي) يهكك بووه له زانايان (كه ئهوه بهراستی زۆر دهرسو عیبرهتی لی وهردهگیرئ بویه نووسیم)، له مهدينه ی سهلام، واته: (بغداد) دهخویند، قوتابی زانستی شهرعی بووه، (لیر لهه بهغدايه)^(۲)، نامه ی بۆ دههاتن له ولاتی خویرهوه له مهراغهوه، (مهراغه شاریکه له ئیران لهویوه نامه ی بۆ دههات)، ههر نامهیهکی بۆ دههاتن له صندوقیکدا ههلی دهگرتو هیچیان نهدهخویندوه، له ترسی ئهوهی نهوهک شتی وای تیدابی ئهگهر بیخوینیتهوه، پیی نارههت بییتو وه ناچار بی دهست له خویندن ههلبگریو له بهغداوه بگهرپتهوه بۆ شارهکهی، دوا ی پینج سالان دوا ی ئهوهی که ئەندازهیهکی له زانست وهدهست هیئا، وه عهزمی جهزم کرد که بگهرپتهوه، بارو بنهگهی خوی پیاچیهوه، ئنجا کتیهکانی هیئاپهدهری، ئهه نامانهشی هیئاپه دهریو خویندنیهوه نامهکان شتی وایان تیدابوو، که ئهگهر یهکک له نامهکانی خویندباپهوه (نهک ههموویان) دوا ی ئهوهی که دهگهیشه بهغدا، نهیدهتوانی هیچ ئەندازهیهک (ئهو دهلی پیتیک) له زانست بخوینی ودهبوواپه یهکسهه بگهرپتهوه (دیاره ههوالی وای تیدا بووه، فلان کهسمان مردوه، فلان شته قهوماوه) ئیدی ستایشی خوا ی کرد که نامهکانی نهخویندۆتهوه، بۆئهوهی خویندنهکهی لی تیکنهچی، وه بارو کهلوپهلهکهی خسته سهه ولاغیک (قماشه: واته: کهلوپهله و شتهکانی) بهرهه دههراگی (الْحَلْبَة) واته: رپی خوراسان، رپی ئیران رویشته، ئهه کهسهی که ولاغهکهی، بارهکهی بۆ لیاوه پيشی کهوت ئهویش لهلای کابراههکی رزق فرۆش (فامی: دهلی: ئهوهیه که خواردن دهفرۆشی) راههستا خواردنی رپی لی دهکری، له کاتیکدا خهریک بوو سهودای لهگهلهدا دهکرد، گوپی لی بوو ئهه کهسهی که خواردنهکهی لی دهکری، (وهک چۆن بلی ئهوانه ی عارهبانهه و شتیان پییه، پاقله دهفرۆشن، شت دهفرۆشن، خواردنی سهفهری) به

(۱) الجامع لأحكام القرآن ج ۶ ص ۲۴۰.

(۲) ئەم دهرسانه له بهغداد گوتراونهوه.

یەکیکی دیکەى دەگوت: گویت لیبوو ئەو زانیە چى دەگوت؟! ئەو ئامۆزگارییکەرە دەگوت: کە عەبدولای کورى عەبباس بە دروستى داناوە هەلاواردن لە سویندا بکری، ئەگەر دواى سالتیکش بى، (واتە: ئیستا کەسێک سویندیک دەخوا دواى سالتیکى دیکە بۆى هەیه بلى: (إن شاء الله) ئەو کاتە کەفارهتی ناکەویتە سەرئى)، گوتى: لەوکاتەوێ گویم لەو قسەیه بوو ئەو زانیە ئەو قسەیهى کردو، فکرم پێو مەشغوول بوو، هەر فکرم لى دەکردو، ئەگەر

راست بووایە، خوا بە ئەییوب پیغەمبەرى نەدەفەرموو: ﴿ وَخَذَ بِيَدِكَ ضِعْفًا

فَأَضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿۴۴﴾ ص، واتە:

و بە دەستی خۆت چەپکە گایەک بە دەستەو بەگرەو، پێى لە خیزانەکەت بەدە، وە سویندەکەت مەخە، (لە هەندئى شوینەواراندا هاتو کە ئەییوب عليه السلام سویندى خواردبوو لەسەر ئەوێ رۆژیک هاوسەرەکەى جۆرئى لە پرتەو بۆلەى کردو و ناپەزایى دەربەرپو، کە ئەییوب هیندە نەساع بوو و هەر خزمەتى کردو، چاک نەبۆتەو وە بیزار بوو، ئەییوو بيش پێى ناخۆش بوو و سویندى لى خواردو ئەگەر چاک بىمەو، دەبى سەد قامچیت لیبەم، خواى پەروەردگاریش بۆ کەفارهتی سویندەکەى فەرمووی: سەد چلە گیا بە دەستەو بەگرەو بەو سەد چلە گایە لێى بەدە، ئەویش زۆر ئەزىهەتى ناگاو تۆش سویندەکەت لەسەر لادەچئى) ئەو خواردن فرۆشە بەوى دیکەى گوت: چ شتیک رپى گرتبوو لە خواى پەروەردگار کە پێى بىمەموى بلى: (إن شاء الله)، هەرچەندە زۆرىشى پى چوو کە سویندەکەت خواردو لە خیزانت، بەلام ئیستا بلى: (إن شاء الله) ئەو کاتە کەفارهتی ناکەویتە سەر، واتە: پێویست ناکات لێى بەدە، کاتیک (أَبُو الْفَضْلِ الْمَرَاغِي) قسەى ئەو کابرایەى بیست، کە لەگەل ئەو رەفیکەى خۆیدا قسەى دەکرد، (هەردووکیان خواردن فرۆش بوون) گوتى: لە شارێک پاقلە فرۆشەکان، یان خواردن فرۆشەکان ئەو هەموو زانستەیان هەبى، وە بەو شیوێهە بن من بەجپى دپلم و دەچمەو بۆ مەراغە!! (دیارە مەراغە ئەو کاتە وانەبوو) قەد شتى واناگەم، وە بە دواى کابرای صاحبى ولاغ کەوت، وە سەودایەکەى لەگەل هەلوەشاندهو، وە لە بەغدا مایەو تاگو وەفاتی کرد.

وهك گوتم ئەو بەسەرھاتە دەرس و پەندی زۆری لى وەر دەگیرى، ئەو هوش دەگەینەنى كە ئەو كاتە ئەم بەغدايە عەرەبانە چيەكانيشى ئەهلى عيلم بوون!!

حەوتەم: كەفەرەتى سویند:

دياره خواى پەرودرگار دەفەرموى: ﴿فَكَفَّرْتَهُ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ

أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ

ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفْرَةٌ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۖ﴾، ئيمە لە چەند خائىكدا باسى

كەفەرەتى سویند دەگەین، نایەتەكە پێشتر مانامان كردو، بەلام لیرەش دووبارەى دەگەینەووە كەفەرەتو سەپنەووەى ئەو سویندە كە خواردووتە، (بەلام بە پێویستی دەزانى كە پێچەوانەكەى بكەى و هەلبووەشینیووە)، ئەو هیه كە خواردنى دە نەدار بدن لە خواردنیكى مامنیووەنجی، كە دەیدن بە مال و مندالی خوتان، یاخود پۆشاكى دە كەسى نەدار بكەن، یاخود كۆیلەیهك ئازاد بكەن، هەر كەسێك ئەو هى چنگ نەكەوت، با سى رۆژان بەرۆژوو بى، ئەو كەفەرەتى سویندەكانتانە ئەگەر سویندتان خوارد.

ئىستاش با لە دوو خالى سەرەكى دا باسى كەفەرەتى سویند بكەین :

۱- دياره پيشتر باسمان كرد كه كەفەرەت دان باشترە لەو هى ئينسان سویندەكەى جيبەجى بكات، مادام ئەو شتەى كە سویندى لى خواردو، شتىكى باش بى، وهك پيشتر چەند فەرموودەيه كمان هينان، ئەو هوش فەرموودەيهكى ديكەيه، پيغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿وَاللَّهِ لَأَنْ يَلِجَ أَحَدُكُمْ بَيْمِينِهِ فِي أَهْلِهِ أَثْمٌ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ أَنْ يُعْطِيَ كَفَّارَتَهُ الَّتِي افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۸۱۹۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۴۲۶۷)، وَالْبَيْهَقِيُّ بَرَقْم: (۱۹۶۳)}، واتە: سویند بە خوا! ئەگەر يەكێك لە ئيوە كە سویندى خواردو، لە مالى خويدا، لەسەر سویندەكەى بەردەوام بى، (واتە شتەكەشى خراب بى، بۆ وینه: سویندى خواردو دەبى لە مندالەكەى بدات، یاخود نەچیتە مزگەوت، يان سویندى

خواردووە سلاو لە دراوسێکەى نەگات، ئەووە بۆى گوناھبارکەرترە لە لای خوا، لەووە کە کەفارەتەکەى بەدات، کە خوا لەسەرى فەرز کردووە، ئیئەمە زۆرجار ئەووەمان دیتە پێو چەندان جار شتى وابوو: فالانکەس بۆچى ئەو کارە خێرە ناکەى؟ مامۆستا تازە سویندم خواردووە، سویندى خواردووە قسە لەگەل بابو دایکى نەگات! سویندى خواردووە قسە لەگەل خزمیکى نەگات، سویندى خواردووە زیانیك لە گەسیك بەدات! سویندى خواردووە، سەردانى فالان خزمى نەگات! تۆ کە سویندت خواردووە صیلهى رەحم بچپړینى، صیلهى رەحمەکە بەجى بگەیهنەو کەفارەتەکەى بەد، ئەووە دەقى فەرمايشتى پێغەمبەر ﷺ، یان سویندى خواردووە گوناھيک بەگات! گوناھەکە مەکە کەفارەتەکە بەد، ئنجا ئەم فەرمايشتە ھەر دەقە لەسەر ئەووە، دەفەرموى: ﴿مَنْ حَلَفَ فِي قَطِيعَةٍ رَحِمٍ أَوْ فِيمَا لَا يَصْلُحُ فَبِرُّهُ أَنْ لَا يَتِمَّ عَلَى ذَلِكَ﴾ {أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۲۱۱۰) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ)، واتە: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: ھەر کەسیك سویندى خوارد پەيوەندى خزمایەتى بچپړینى، یاخود شتىك کە باش نەبى بکړى، سویندى لى خواردبى، بۆ ئەو، دیندارى و خواپەرستى ئەوویە کە ئەو شتە تەواو نەگات، واتە: کەفارەت بەداو ئەو شتەى کە سویندى لەسەر خواردووە بیکات، مادام گوناھە با سویندیشى خواردبى، با نەیکات، یان سویندى لەسەر خواردووە نەیکات، کە پێویستیشە بکړى، با بیکات.

۲- چۆنیەتى کەفارەت دانەکە؟ خوا ﷻ ئاوا دەفەرموى: ﴿فَكَفَّرْتَهُمْ بِإِطْعَامِ

عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتَهُمْ أَوْ تَحْرِيرِ رَقَبَةٍ

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾، چوار شتى باسکردوون، خواردن دانى دە نەدار لە خواردنى مامنیوہنجیى کە دیدەن بە مال و مندالتان، یان پۆشاک، یان ئازادکردنى کۆیلەییەك، وە کەسیك نەیبوو، سى پۆژان بەرپۆژوو بى.

(القرطبي) خوا پاداشتى بەداتەووە، زۆر گرنگی داوہ بە حوکمە شەرعییەکان، وە بەراستى پیاویكى زۆر موعتەبەریشەو لیكۆلینەوہى جوان جوان دەگات،

ئەگەرنا بۆ ھەرکام لەم ئایەتانە تەماشای (۲۰ - ۳۰) تەفسیر دەکەم، بەلام ئەوەی
 کە ئەو دەیهێنێ، پێم لەوانی دیکە بەهێزتر و کۆکەر و وەترە، (القرطبي) له
 تەفسیرەکەیدا دەلێ: (ولا خلاف في أن كفارة اليمين على التخيير؛ قال ابن
 العربي: وعندي أنها تكون بحسب الحال؛ فإن علمت محتاجاً فالإطعام أفضل؛
 لأنك إذا اعتقت لم ترفع حاجتهم وزدت محتاجاً حادي عشر إليهم، وكذلك
 الكسوة تليه...) (۱)، واتە: راجیایی لەوەدا نیە لە نیو زانیاندا کە کەفارەتی
 سویند لەسەر بناغەى سەرپشک بوونە، {واتە سەرپشک بوون لە نیو ئەو سێ
 شتەدا، چونکە بە (أو) هیناویەتی: ﴿فَكَفَّرْتَهُ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ

أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتَهُمْ أَوْ تَحْرِيرِ رَقَبَةٍ﴾، کەواتە: یان (أو) بۆ
 سەرپشکییە، رایەکی بیهێز هەیه کە دەلێ: خواردن پاشان، پۆشاک، پاشان
 ئازادکردنی کۆیلە، بەلام لەراستییدا ئەوەی دیکە راستترە و کە (قرطبي)یش
 دەلێ خیلافی تێدانیه، دیارە خیلافەکەى بەهیند هەلنەگرتو، کورتە خیلافیکی
 تێدایە {، (ابن العربي) کتیبیکی هەیه بە ناوی (أحكام القرآن) جار جار قسەى
 خۆش و سەرنج راکیش دەکات، دەلێ: بە لای منەو ئەو بەپێى حاله: بەلێ
 بابای سویند خۆر کە دەبەوی کەفارەت بدات، سەرپشکە لە نیوان ئەو سێیانەدا،
 بەلام ئەو بەپێى حاله، ئەگەر زانی نەدارەکان پێویستیان بە خواردن هەیه،
 خواردن باشترە، بەلام ئەگەر زانی پۆشاکیان بۆ پێویستە، ئەو پۆشاک
 باشترە، وە ئەگەر زانی کۆیلەیهک ئازاد بکری باشترە، با کۆیلەکە بێ، بەلام
 وەنەبێ لە هەموو حالاندا هەر وای، بۆ وینە ئەگەر تۆ کۆیلەیهک ئازاد بکەى،
 لە حالیکدا کە دە (۱۰) کەسى برسێش هەبن، یان دە (۱۰) کەس پێویستیان بە
 پۆشاک هەبن، تۆش بچی کۆیلەیهک ئازاد بکەى، مانای وایە دە (۱۰) کەسى
 برسی هەن، تۆش برسێیهکی یازدەیهم، یان بێ بەرگیکی دیکەى یازدەهەمت
 خستۆتە گەل ئەوان!! قسەکەى زۆر جوانە لەجیاتى ئەو، ئەو دە برسێانە
 تێرکە، یاخود ئەو دە بێ بەرگانە پۆشته بکەى باشترە، وەك لەوەى یەکیکی

دیکەشیان بخەیه گەلی، شەریعت دەلی چۆن بەرژەوهندیی خەلک تەحقیق بێ، دەبی وای جیبەجی بکە.

ئێستاش با سەرنجی پرگە کە کە ی کە فارەتی سوێند بەدەین :

(i) سەرهتا دەفەر موی: ﴿ فَكَفَّرْتَهُۥٓ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا

تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ ﴾، (طَبْرِي) بە سەنەدیکی باش وهك (التفسير الصحيح)^(۱)

هیناویەتی دەلی: (عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَوْلَهُ: ﴿ فَكَفَّرْتَهُۥٓ

إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ ﴾، قَالَ: إِنَّ كُنْتَ

تَشْبَعُ أَهْلَكَ فَاشْبِعِ الْمَسَاكِينَ، وَإِلَّا فَعَلَى مَا تُطْعَمُ أَهْلَكَ بِقَدْرِهِ، وَاتِهِ: عەلی کوری ئەبو طەلحە لە ئیبنو عەبباسە وە هیناویەتی: کە دەفەر موی:

﴿ فَكَفَّرْتَهُۥٓ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ ﴾، وَاتِهِ:

ئیبنو عەبباس گوتویەتی: مال و مندالی خۆت لە چ خواردنیکی تیر دەکە، نەدارەکانیش لەو جوۆرە خواردنە تیر بکە، ئەگەرنا ئەگەر لە خواردنیکی باشیان تیر بکە باشترە، ئەگەرنا چ جوۆرە خواردنیکی دەدەیه مال و مندالی خۆت، خواردنیکی مامنیۆهندییە، خواردنیکی سادەیه، بەو شیۆهیه.

وه (الشوكاني) له (فتح القدير)^(۲) دەلی: (الْمُرَادُ بِالْأَوْسَطِ هُنَا الْمَتَوَسِّطُ

بَيْنَ طَرَفِي الْإِسْرَافِ وَالتَّقْتِيرِ وَلَيْسَ الْمُرَادُ بِهِ الْأَعْلَى) وشەی (أَوْسَطِ) لە

زمانی عەرەبیدا، واتە: (أَعْلَى) باشترین، بەلام لێرەدا دەلی: مەبەست لە (وَسَطِ) واتە: ئەوەی کە لە نیوان زیدەرۆیی و چرووکی دایە، حالەتیکی

مامنیۆهنجیی.

ثَنَجَا (ابن ماجه) ئەو قسەیه لە ئیبنو عەبباسە وە دەگێرێتەو، دەلی: ﴿عَنْ

ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ يَقُوتُ أَهْلَهُ قُوتًا فِيهِ سَعَةٌ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَقُوتُ

(۱) ج ۲، ص ۳۳۷، د. حکمت بن بشیر بن یاسین.

(۲) ج ۲، ص ۹۱.

أَهْلَهُ قُوتًا فِيهِ شِدَّةٌ، فَنَزَلَتْ، مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ ﴿﴾ { أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ فِي سَنَنِهِ بَرَقَم: (۲۱۱۳)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (صَحِيحِ ابْنِ مَاجَةَ) بَرَقَم: (۱۷۱۷) }، واتە: ئىبىنو عەبباس خوا لە خوۋى و بابى رازى بى، دەلى: بۆيە خىواى بەرزو وايضەرمووه، چونكە پىياو ھەبوو خواردىنى دەدا بە مال و مندالەگەى، خواردىنىكى باشى دەداتى، وە پىياوى واش ھەبوو كە خواردىنىكى سادە و نەدارانەى دەدانى، ئىدى ئايەتەگە ھاتە خوار: خواردىنىكىان بدەنى لە نىوان زۆر باش و خراپدا، ھەر كەسە بەپىيى خوۋى، ھەر كەسە و لەو خواردىنى دەيدا بە مال و مندالى خوۋى، لەو جوۋرە خواردىنەش كەفارت بدەن.

وهك گوتراوه: (خَيْرُ الْأُمُورِ أَوْسَطُهَا)، واتە: باشتىرىنى كارەكان نىوەرەستىانە، ئنجا لەوبارەو زانىيان مشتومرپىانە، كە ئايا ئەو خواردىن پىدانە دەبى ژەمىك بى، دەبى دوو ژەم بى، دەبى سى ژەم بى؟ چۆن بىت؟ ياخود مستىك بىت؟ ياخود دوو مست بىت؟ يان چوار مست بىت، چەندبى؟! لەوبارەو راجىبايان زۆرەو زۆر را ھەن، بەلام (جمال الدين القاسمي) خاوەنى (محاسن التأويل) قەسەيەكى جوان دەكات، دەلى: (فَأَمَّا الطَّعَامُ فَلَيْسَ فِيهِ تَحْدِيدٌ بَقَدَرٍ، لَا فِي وَجْبَةٍ وَلَا وَجْبَتَيْنِ، وَلَا فِي قَدَرٍ مِنَ الْكَيْلِ، وَلَذَا رَوَى عَنِ الصَّحَابَةِ وَالْتَابِعِينَ فِيهِ وَجُوهٌ جَمِيعُهَا مِمَّا يَصْدُقُ عَلَيْهِ مُسْمَاهُ فَبِأَيِّهَا أَخَذَ أَجْزَاءَهُ: يُغَدِّيهِمْ وَيُعَشِّيهِمْ، أَكْلَةً وَاحِدَةً، نِصْفَ صَاعٍ مِنْ بُرِّ أَوْ تَمْرٍ أَوْ نَحْوِهَا، لِكُلِّ مَسْكِينٍ مَدٌّ مِنْ بَرِّ وَمَعَهُ إِدَامَةٌ، وَالْأَصْلُ هُوَ التَّمْلِيكُ عِنْدَ الْأَكْثَرِ) ^(۱)، واتە: خواردىن پىدان بەو دە نەدارە، دىارىكردى تىدانىيە نە بە ئەندازە، (بلى ئەوئەندەيان بدەنى) مستىك، دوو مست، رەبەيەك، كىلۆيەك، دوو كىلو وە نە بەژەم و دوو ژەمىش، وە نە بە ئەندازەى پىوانىش، بۆيە لە ھاوئەلان و شوپىنكە و تووانەو خوار لىيان رازى بى چەند شتىك لەوبارەو ھاتو، { خوا بەگشتى فەرموويەتى ﴿إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ﴾، خواردىن پىدانى دە نەدار }، ھەندىكىان گوتوويانە: (يُغَدِّيهِمْ وَيُعَشِّيهِمْ)، عەرەب عادەتىان وابووه

دووجار نانيان خواردوه، (غَدَاءٌ وَعَشَاءٌ) واتە: بەيانيان و ئىواران، وه هەندىكىيان گوتوويانە: (أَكْلَةً وَاحِدَةً)، يەكجار، يەك ژەم، هەندىكىيان بە پىوان (نصف صَاع) واتە: نيو ربه، (صَاع) يېك چوار مستە، واتە: دوو مست، جا لە گەنەم، ياخود لە خورما، ياخود وینەى خورماو گەنەم، هەندىكىيان گوتوويانە: بۆ ھەر نەداريېك مستيېك گەنەم، وه پىخۇريشى لەگەندابى، ھەلبەتە ئەسلىش ئەوويە كە دەبى ئەو خواردنە كە دەدرى بە كەفارتى ئەو برسسيانە، تەسلىميان بكرى، وه بدرىتە دەستيان، ئەو بەنسبەت خواردن پىدانەو.

(ب) كە دەفەرموى: ﴿كَسَوْتُهُمْ﴾، ئەگەر خواردن پىدان نەبوو، ئەوى دىكە ھەلبەزارد، پۆشاكىيان بۆ بكات، لىرەشدا زانايان دەلئىن: خوا ديارى نەكردوه ئەندازەى ئەو پۆشاكە چەندى؟ زۇرجار پرسىيار كراوه ئايا چى بىت؟ ھەندىك گوتوويانە: ھەر شتىك پىي بگوتىرى پۆشاك، جا كلاًويك بى مېزەرى بى، سەرپۆشېك بى، كراسيېك بى، شەرۋالېك بى، ھەمووى ھەر دەبى. ھەندىكىش گوتوويانە: دەبى بەرگىك بى كە نوپىزى تىدا بكرى، واتە: رەوابى كە نوپىزى پىو بەكرى، ئەو دوو رايە ھەن، بەگشتى. بەلام لەراستىدا ئايەتەكە ديارى نەكردوه، بۆيە ھەردووكيان دەگونجىن.

(ج) كە دەفەرموى: ﴿أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾، كۆيلەيەك ئازاد بكرى، ئىستا كۆيلە نىن (الحمد لله)،

۱/ ئايا ئەو كۆيلەيە دەبى چۆن بى، زانايان راجىايان ھەيە:

ئەبو حەنەيفە گوتوويەتى: ئەو كۆيلەيە مسولمان بى، ياخود كافىر، دروستە.

شافىعىي و زانايانى دىكە گوتوويانە: ئەو كۆيلەيە ھەر دەبى ئىمانداربى، ھەلبەتە لىرەدا خوا ديارى نەكردوه كە ئىمانداربى، لە شوپنى دىكەدا ھاتوہ كە

دەبى ئىماندار بى ﴿... وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ...﴾ النساء، بەلام لىرەدا ديارى نەكردوه، ھەندىكىيان دەلئىن: ئەمە قىياس دەكرىتە سەر ئەوى.

بەلام لەپراستىيدا من راي (أبو حنيفة)م پى راستتره، مادام لىرەدا ديارى نەگراوه، ئەوھش بواری عىباداتە، لەوئى كە ديارى گراوه، ديارە كە حىكمەتتىكى تىدايە، كە دەبى ئىماندار بى، وە لىرەدا كە ديارى نەگراوه، ديارە نامسوئمانىش بى ھەر دەگونجى ئازاد بكرى.

۲/ ئنجا ئايا دروستە كەفارەت ھەمووى بدرىتە يەك نەدار؟

ئەبو حەنىفە دەلى: بەلى، دروستە ھەمووى بدرىتە يەك نەدار، با بە دە رۆزان بىخوات، بە دە (۱۰) ژەمان بىخوات.

مالىك و شافىعىي و زۆربەي زانايان دەلىن: نەخىر، دەبى بدرىتە دە نەداران، چونكە خواي پەروردگار باسى دە (۱۰) دەكات.

لەوھدا من راي زۆربەم پى راستتره، كە دەبى بدرىتە دە كەسان.

۳/ ئنجا ئايا نرخى ئەو خواردەنە، ياخود نرخى ئەو پۆشاكە، دروستە بدرى لە كەفارەتى سوئند يان دەبى حەتمەن پۆشاك بى، يان خواردن بى؟
ئەبو حەنىفە دەلى: نرخەكەشى دەبى.

مالىك و شافىعىي و زۆربەي زانايان دەلىن: نابى.

من لەوھدا راي ئەبو حەنىفەم پى راستتره، چونكە جارى وا ھەيە سوودى ئەو كەفارەتە ئەگەر بە پارە بى، زياترە بۆ نەدارەكان و دەگونجى كەلىنى باشتى پى بگرن، وە لەوانەيە ئەو پۆشاكەيان بۆ نەبى، ياخود پۆشاكىكى بە دلى خويان بكرن، يان خواردنىكى بە دلى خويان بخون، بۆيە من پىموايە قىمەتەكەش دەبى، وە راي ئەبو حەنىفە لىرەدا باشتىرە.

۴/ ئايا ئەو كەفارەتە دروستە بدرى بە ئىنسانى نامسوئمان؟

ئەبو حەنىفە دەلى: دروستە.

مالىك و شافىعىي دەلىن: دروست نىە بدرىتە نامسوئمان.

من پىموايە دروستە، چونكە خوا ديارى نەگروھ كە حەتمەن بدرىتە مسوئمان.

(د) كە دەفەر موى: ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾، زانايان لەو دەدا كە وتوونەتە راجىيى يەو، ئايا ئەو سى رۆژە دەبى بە دوای يەكدا بن، ياخود جياحيابن؟

هەندىكىان گوتوويانە: دەبى بەدوای يەكدا بن، بەلام لەراستيدا هيج بەلگەيەك لەسەر بەدوای يەكدا بوونەكە نى، كەواتە: نىو بە نىويش بى ھەر دروستە، پاشان زانايان لەو بارەو كە ئايا سنوورى ئەو تەنگ دەستى و نەدارىيەى كە مەروڤ بوى ھەيە كە فەارەتەكە نەدات، واتە: خواردن پىدان و پۆشاك بۆ كرىن و كۆيلە ئازادكردن، وە سى رۆژەكان بگرى سنوورەكەى چىيە؟

هەندىكىان گوتوويانە: ھەر كەسك نان و نەفەقەى خوى و مال و مندالى ئەو شەو و رۆژەى ھەبى، زيادەى ھەبى، زيادەكە دەبىت بكاتە كە فەارەت.

هەندىكىان گوتوويانە: دەبى ھىندەى ھەبى كە دەستمايەيەكى واى ھەبى كە ماوھەك پىي بژى.

ئەبو حەنەيفە رەحمەتى خواى لى بى دەلى: دەبى ھەر كەسك ئەندازەى (نصاب)ى نەبى، واتە: ھىندەى نەبى زەكاتى لى بكەوى، بوى ھەيە كە بەرۆژوو بى.

من راي ئەبو حەنەيفەم پى جوانە، چونكە ھەر كەسك ئەندازەى زەكات لىكەوتنى نەبى، ماناى واىە ھەزارو نەدارەو زەكاتى پىدەشى و ھەر كەسكيش زەكاتى پى بشى و بە ھەزارو نەدار دابنرى، مولزەم ناكرى بە كە فەارەت دان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی بیستەم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا چوار ئایەت دەتوێژینەو، کە ئایەتەکانی (۹۰ - ۹۳)ن، لەو چوار ئایەتە موبارەکەدا خوای کاربەجی پاش ئەووی بو جاری یازدەهیمین لەم سوورەتەدا بە نازناوی ئیمان بانگی مسوڵمانان دەکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، حوکمی کوۆتایی و یەكجارەکی شەرپابو قومارو دانانی بتو صنەم و بەکارهێنانی زەلەمان رادەگەیهنی، کە هەموو ئەوانە حەرپامو پیسن و لە کردەووی شەیتان و، دەبی مسوڵمانان ئەك هەر ئەیانکەن، بەئکو دەبی توخنیشیان ئەکەون، پاشان خوای پەرورەدگار پێیان رادەگەیهنی، کە شەیتان دەیهوی بە هوی شەرپابو قومارەو، دوژمنایەتی و ناکوکی لە نیو مسوڵمانان پەیدا بکاتو، لە نوێزو یادی خوا بیئاگایان بکات، وە فەرمانیان پی دەکات فەرمانبەری خواو پیغەمبەر ﷺ بکەن، وە بزەن و دنیابن، کە ئەگەر پشت هەلبکەن، تەنیا خوێان بەرپرسیارن، وە لە کوۆتاییدا خوا ﷻ حوکمی مەیحۆری و ئەو کەسانە ی پیش قەدەغەکرانی خوار دوویانەتەو، رادەگەیهنی، کە هیچیان لەسەر نیە، بە مەرچیک لەمەودوا خاوەنی کردەووی باش و ئیمان و تەقوابن.

﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ
الْشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ۗ فَهَلْ
أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ
اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾ ﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

(ئەه‌ی ئەوانەه‌ی ب‌ر‌واتان ه‌یناوه‌! بە د‌ئ‌نیای‌ی یه‌وه (ب‌زانن که) ش‌ه‌ر‌اب‌و ق‌وم‌ار‌و ب‌ت‌ه‌کان‌و ز‌ه‌ل‌ه‌م‌ه‌کان پ‌ی‌سن له‌ ک‌رده‌وه‌ی ش‌ه‌یتانن، د‌ه‌جا ل‌ی‌یان دو‌ور‌ب‌که‌ونه‌وه‌، به‌ل‌گو س‌ه‌ر‌ف‌را‌ز‌بن ﴿٩٠﴾ ب‌ی‌گ‌ومان ش‌ه‌یتان د‌ه‌یه‌وه‌ی له‌ م‌یا‌نه‌ی م‌ه‌ی‌خ‌ۆ‌ری‌ی و ق‌وم‌ار‌ک‌رده‌وه‌، دو‌ژ‌م‌ن‌ایه‌تی‌ی و بو‌غ‌زو غ‌ه‌ر‌ه‌ز‌تان ب‌خ‌اته ن‌ی‌وان، وه‌ له‌ ی‌ادی خ‌وا‌و نو‌ی‌ژ ب‌تان‌گ‌ی‌ر‌ی‌ت‌ه‌وه‌، جا ئ‌ایا د‌ه‌ست ه‌ه‌ل‌ده‌گ‌رن! ﴿٩١﴾ وه‌ ف‌ه‌ر‌مان‌به‌ری‌ی خ‌وا‌و پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌ره‌که‌ی ب‌که‌ن، وه‌ و‌ریا ب‌ن، ئ‌ن‌جا ئ‌ه‌گ‌ه‌ر پ‌ش‌ت‌تان ه‌ه‌ل‌ک‌رد، ئ‌ه‌وه‌ ب‌زانن پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌ره‌که‌مان ت‌ه‌ن‌یا گ‌ه‌ی‌اند‌نی پ‌و‌ونی (پ‌ه‌ی‌ام‌ی خ‌وا‌ی) له‌س‌ه‌ره‌ ﴿٩٢﴾ ئەوانه‌ی ئ‌ی‌مان‌یان ه‌یناوه‌و ک‌رده‌وه‌ باش‌ه‌کان‌یان ئ‌ه‌ن‌جام دا‌ون، له‌س‌ه‌ر ئ‌ه‌وه‌ی که له‌ ر‌اب‌رد‌و‌دا خ‌وار‌دو‌وی‌انه‌ت‌ه‌وه‌ (پ‌ی‌ش ق‌ه‌ده‌غ‌ه‌ ک‌ران) گ‌ونا‌هی‌ان له‌س‌ه‌ر ن‌یه‌، ئ‌ه‌گ‌ه‌ر له‌م‌ه‌وه‌دا پار‌ی‌ز (له‌ م‌ه‌ی‌خ‌وار‌د‌نه‌وه‌) ب‌که‌ن، وه‌ ئ‌ی‌مان ب‌ی‌ن‌ن و ک‌رده‌وه‌ باش‌ه‌کان ئ‌ه‌ن‌جام ب‌ده‌ن، ئ‌ن‌جا پار‌ی‌ز ب‌که‌ن و ئ‌ی‌مان ب‌ی‌ن‌ن، ئ‌ن‌جا پار‌ی‌ز ب‌که‌ن و چ‌اک‌ه ب‌که‌ن، وه‌ خ‌وا چ‌اک‌ه‌کارانی خ‌ۆ‌ش‌ده‌وه‌ی ﴿٩٣﴾).

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(الْخَمْرُ): بە کوردی دەلێین: شەراب، مەهی، ئارەق، (أَصْلُ الْخَمْرِ: سَثْرُ الشَّيْءِ، وَالْخَمَارُ مَا تَغَطَّى بِهِ الْمَرْأَةُ رَأْسَهَا، وَجَمَعُهُ خُمْرٌ، وَسُمِّيَتْ لِكَوْنِهَا خَامِرَةً لِمَقْرُّ الْعَقْلِ وَهُوَ اسْمٌ لِكُلِّ مُسْكِرٍ)، واتە: وشە (الْخَمْرُ) لە ریشەدا بە مانای داپۆشین شتیك دیتو، ئەو شتەى كە شتیكى پى دادەپۆشریت پى دەگوترى (خَمَار) وه سەرپۆشى ئافرەت یان دەسمال، یان لەچك پى دەگوترى: (خَمَار)، كۆیهكەى (خُمْر)ه، بۆیهش بە شەراب گوتراوه (خَمْر) چونكە عەقل دادەپۆشى، وشەى (خَمْر) ناوه بۆ هەموو سەرخۆشكەریك.

(وَالْمَيْسِرُ)، واتە: قومار، لەبەرئەوهى مالىكە مروّف بە ئاسانى دەستی دەكهوى، (الْمَيْسِرُ ضِدُّ الْعُسْرِ، وَتَيْسَرَ كَذَا وَاسْتَيْسَرَ: نَسَهَلَ وَمِنَ الْيُسْرِ: الْمَيْسِرُ، وَالْمَيْسِرُ: الْقِمَارُ، الْمَيْسِرَةُ: الْغِنَى وَالْيَسَارُ)، وشەى (مَيْسِر) لە (يُسْر) هاتوه، واتە: ئاسانى، پىچەوانەى زەحمەتەو قورسىيە، دەگوترى: (تَيْسَرَ كَذَا وَاسْتَيْسَرَ)، واتە: ئاسان بوو، وه (الْمَيْسِرُ) واتە: (قِمَار) وه دەولەمەندی و دەست رۆیشتوووى پى دەگوترى (مَيْسِرَة) لەبەرئەوهى ئینسان بە ئاسانى دەتوانى تەسەررپوف بکات ئەگەر دەولەمەندی.

(وَالْأَنْصَابُ): واتە: (نَصَبُ الشَّيْءِ، وَضَعُهُ وَضْعًا نَاتِيًا، كَنَصَبِ الرِّمْحِ، وَالنَّصِيبُ: الْحِجَارَةُ تُنْصَبُ عَلَى الشَّيْءِ، وَجَمَعُهُ نَصَائِبٌ وَنُصْبٌ وَأَنْصَابٌ، وَكَانَ لِلْعَرَبِ حِجَارَةٌ تَعْبُدُهَا وَتَذْبَحُ عَلَيْهَا)، (نَصَبُ الشَّيْءِ) واتە: ئەو شتەى چەقاندو بە قیتی داینا، وهك چۆن رمیک دەچهقینى، (نَصِيب) بەردیکە دەچهقینى لەسەر شتیك، كۆیهكەى (نَصَائِبٌ وَنُصْبٌ وَأَنْصَابٌ)ه، عەرەب عادەتیان وابوو، بەردیکیان داناو بەبى ئەوهى شیوهى مروّف و ئەوانەى بۆ بکەن، ئەگەر شیوهیان بۆ کردبى ناویان ناوه (وثن) و (صَنَم)، ئەگەر شیوهیان بۆ نهکردبى ناویان ناوه (نَصَب) جا عادەتیان وابوو پەرستووینەو قوربانیشیان بۆ

سەرپرپوھ.

(وَالْأَزْلَمُ): (أَزْلَم) كَوَى (زَلَم)، (الْأَزْلَم: السَّهْمُ الَّذِي لَا رِيشَ عَلَيْهِ، وَكَانُوا يَسْتَقْسِمُونَ بِهَا)، (زَلَم) ئەو تیرەیه که پەری پێو نیە تا پروات، واتە: شتیکیە وەك تیر نووکهکەهێ پێوھیه، بەلام پەرەگەهێ دواوھێ پێوھ نیە که بەھوێ پەرەگەهێ دواوھ دەپروات، عادیان وابوو شتیان پێ دابەش دەکرد، دواپێ زیاتر باسی دەکەین.

(رَجَسُ): (الرَّجَسُ: الْقَذْرُ، الشَّيْءُ الْقَذِرُ)، واتە: (رَجَس) بە مانای پیسی دی، یاخود بە مانای شتیکی پیسی دی، ھەرودھا (الْفِعْلُ الْقَبِيحُ، وَالْكَفْرُ، الْعَذَابُ) بە کردەوھێ خراپو بە کوفرو بە سزاش دی.

(جُنَاحٌ): (سُمِّيَ الْإِثْمُ الْمَائِلُ بِالْإِنْسَانِ عَنِ الْحَقِّ جُنَاحًا، جَنَحُوا: مَالُوا)، (جُنَاح) بە مانای بالە، جا (جُنَاح) ئەو گوناھەیه که ئینسان لادەدا لە ھەق، یان لاری دەکاتەوھ بەراستو چەپدا لای دەدات، (جَنَحُوا)، واتە (مَالُوا) لایاندا.

(طَعَمُوا): (الطَّعْمُ: تَنَاوُلُ الْغِذَاءِ، وَقَدْ يُسْتَعْمَلُ طَعَمْتُ فِي الشَّرَابِ كَقَوْلِهِ:

﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ ﴿البقرة﴾،

(طَعَمَ)، واتە: خواردی، زیاتر بو خواردن و خوړاك بەکاردی، بەلام لە زمانی عەرەبیدا وشە (طَعَمَ) بو خواردنەوھش بەکاردی، وەك خوای پەرەردگار لە سوورەتی (البقرة) وایفەر مووھ.

هوی هاتنه خواره‌وهی نایه‌ته‌کان

هوی هاتنه خواره‌وهی نه‌و نایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ

وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

دوو به‌سه‌رهات له‌مباروهه گپ‌ردراونه‌وه، هه‌لبه‌ته زیاتریش هه‌ن، به‌لام من نه‌و دووانه‌م هه‌لب‌زادوون:

(أ) ﴿عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضي الله عنه، أَتَيْتُ عَلَى نَضْرٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرِينَ، فَقَالُوا: تَعَالَ نُطْعِمَكَ وَنَسْقِيكَ خَمْرًا، وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ تُحْرَمَ الْخَمْرُ، قَالَ: فَأَتَيْتُهُمْ فِي حَشٍّ وَالْحَشُّ الْبُسْتَانُ" فَإِذَا رَأْسُ جَزُورٍ مَشْوِيٍّ عِنْدَهُمْ وَزِقٌّ مِنْ خَمْرٍ، قَالَ: فَأَكَلْتُ وَشَرِبْتُ مَعَهُمْ، قَالَ: فَذَكَرَتِ الْأَنْصَارُ وَالْمُهَاجِرُونَ عِنْدَهُمْ، فَقُلْتُ: الْمُهَاجِرُونَ خَيْرٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، قَالَ: فَأَخَذَ رَجُلٌ أَحَدَ لِحْيِي الرَّأْسِ فَضَرَبَنِي بِهِ فَجَرَحَ بِأَنْفِي فَاتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَخْبَرْتُهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيَّ (يَعْنِي

نَفْسَهُ) شَأْنَ الْخَمْرِ: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ

الشَّيْطَانِ ﴿٩٠﴾﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٦١٨٨)}، واته: سه‌عدی کوری نه‌بی

وه‌قاص خوی لی رازی بی (له دریزه‌ی به‌سه‌رهاتی‌کدا) ده‌لی: رۆژیک چوومه لای کۆمه‌لیک له پش‌تیوانان و کۆچکه‌ران (له هاوه‌لانی به‌پیزی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم) نه‌وانیش بانگیان کردم، گوتیان: وهره خواردنیشمان له‌لا بخۆ، شه‌پرابیشمان له‌لا بخۆوه، (نه‌وه به‌رله‌وه‌ی شه‌رپاب قه‌ده‌غه بکری)، ده‌لی: منیش چووم بۆ لایان له‌نیو باغی‌کدا دانیش‌تبوون، سه‌ری حوشتریکیان برژاندبوو، وه مه‌شکه‌یه‌ک، یان کونده‌یه‌ک شه‌رپابیان له‌لابوو، ده‌لی: منیش له‌گه‌ل نه‌واندا نانم خواردو شه‌پرابیشم خواردوه، له‌وی باسی پش‌تیوانان و کۆچکه‌ران کرا، منیش گوتم: کۆچکه‌ران له پش‌تیوانان چاکترن، (دیاره ده‌بی سه‌رخۆش بووی)، یه‌کیک له پیاوهدکان یه‌کیک له شه‌ویلاگه‌کانی سه‌ره‌که‌ی گرتوو له ده‌موچاوی دامو، لووتی بریندار کردم، (هه‌ندیک ده‌لین: لووتی شکاوه، هه‌ندیکیش ده‌لین: لووتی تۆزی قلیشاوه)، ده‌لی:

چووم بو لای پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه‌والم پی‌دا، خوای بهرزو پایه‌دار له باره‌ی منه‌وه، نه‌و نایه‌ته‌ی ناره‌ده خوار که ده‌فه‌رموی: ﴿ **إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ**

وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ﴿۱۰﴾ .

(ب) هو‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نه‌و نایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رموی: ﴿ **لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا**

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳﴾ ، ﴿ **عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ**

عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ سَاقِي الْقَوْمِ فِي مَنْزِلِ أَبِي طَلْحَةَ، وَكَانَ خَمْرُهُمْ يَوْمَئِذٍ الْفَضِيخَ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُنَادِيًا يُنَادِي: أَلَا إِنَّ الْخَمْرَ قَدْ حُرِّمَتْ، قَالَ: فَقَالَ لِي أَبُو طَلْحَةَ: أَخْرَجْ فَأَهْرِقْهَا، فَخَرَجْتُ فَهَرَقْتُهَا، فَجَرَّتْ فِي سِكَكِ الْمَدِينَةِ، فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: قَدْ قُتِلَ قَوْمٌ وَهِيَ فِي بُطُونِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ **لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا**

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا... ﴿۱۳﴾ ﴿ **أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ** برقم:

(۴۶۲۰)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۵۲۴۶)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۶۷۵) ، وَهَكَذَا جَارِيكِي دِيكْهَشْ بِاسْمَانِ كَرْدَوَه، جَارِي وَاهِهِيه، دُوو رُووداو يان سِي رُووداو، خَوَاي پِه‌رُوهرْدِگار نَايِه‌تِيكْ دِه‌نِيَرِيته خَوَارِي بُو هِه‌مُوويان.

واته: نه‌نه‌سی كُورِي مَالِيكْ خَوَا لِي رَازِي بِي، دِه‌لِي: مَن لِه مَالِي نُه‌بو طِه‌لِحه شه‌رَابِم بُو خِه‌لِكِيكْ دِه‌گِيَرَا، (دِياره نه‌نه‌س گِه‌نِج بووه، چُونكه دِه‌لِي: نُه‌و كَاتِه‌ي ته‌مه‌نم ده سالان بوو له خزمهت پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بووم)، پِيَش نُه‌و كَاتِه‌ي شه‌رَاب قِه‌دِه‌غِه بَكْرِي، شه‌رَابِيش لِه (فَضِيخ) دَرُوسْت دِه‌كِرَا ﴿ **الْفَضِيخُ: شَرَابٌ يُتَّخَذُ مِنَ الْبُسْرِ الْمَفْضُوحِ: أَي الْمَشْدُوحِ** ، واته: فه‌زِييخ شه‌رَابِيكه له خورمَای تِيكْگُوشِراو دَرُوسْتِكِرَاوه } نَجَا نُه‌و كَاتِه‌ي شه‌رَابِه‌كِه‌م به‌سه‌ردا دِه‌گِيَرَان پِيغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمانی كَرْد به جَارِچِي جَارِ بَدَا، فه‌رمووی: (أَلَا إِنَّ الْخَمْرَ قَدْ حُرِّمَتْ) نَاگَادَار بِن! شه‌رَاب قِه‌دِه‌غِه كِرَا، نُه‌بو طِه‌لِحه پِيِي گُوتِم: نه‌نه‌س

بچۆ دەری ئەو شەرابە برپێژە، (جا دەبی خواردیباوە، یان فریا نەگەوتبن بخۆنەو، یان هەندیکیان خواردیبتەو و هەندیکی دیکە فریا نەگەوتبن بیخۆنەو) منیش چووم شەرابەگەم رشت، شەراب بە کۆلانەکانی مەدینەدا دەرپۆشت، (هەر مائیک شەرابی هەبوو رشتووێتی)، هەندیک لە خەلکەگە گوتیان: (قَدْ قُتِلَ قَوْمٌ وَهِيَ فِي بَطُونِهِمْ)، کەسانیکمان لیکوژران، ئەم شەرابەیان لە گەدە دابوو، ئەدی

ئەوانە حوکمیان چییە؟ ئیدی خوا ئەم ئایەتە ناردە خواری: ﴿لَيْسَ عَلَى

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا...﴾ (۹۳)، واتە: ئەوانەى خاوەن ئیمان و کردووە باشەکانیان ئەنجامداوە، گوناھیان ناگاتێ کە لە پابردوودا خواردوو یا نەتەو، مادام خۆی پەروردگار ئەو کاتە قەدەغەى نەکردبێ.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

دیاره وهك پیشتتر باسمان کردوه، له‌م سوورته موباره‌که‌دا زۆرتترین جار وشه‌ی:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، دووباره بۆته‌وه، که (۱۶) جاره، ئەم جارهیان یازدهیه‌مین

جاره له‌م سوورته‌دا، ناشکرایه هه‌رجاریک خوای بهرز به نازناوی ئیمان بانگی مسوولمانان بکات، حه‌تمه‌ن یان واجبیکه پییان راده‌گه‌یه‌نی، یان قه‌ده‌غه کراویکه ناگاداریان ده‌کاته‌وه، یان فه‌رمانیکیان پیده‌کات، یان نه‌هییه‌کیان پی ده‌فه‌رموی،

ئنجبا ده‌فه‌رموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەه‌ی ئەوانه‌ی برواتان هیناوه! واته:

ئیمانتان هیناوه به‌خوای به پیغه‌مبهر ﷺ وه هه‌رچی که خوا له‌رپی پیغه‌مبهره‌وه هه‌والی پیداون و، هه‌رچی که خوا ناردوویه‌تی به پیغه‌مبهری خویدا، وه وشه‌ی:

﴿ءَامَنُوا﴾، وهك نازناویک وایه بۆ مسوولمانان، ئەگه‌رنا وشه‌ی (آمَنُوا)، یانی: (آمَنُوا) بالله وملائكته ورسوله وكتبه واليوم الآخر ویکل ما يجب أن يؤمن به).

ده‌فه‌رموی: ئەه‌ی ئەوانه‌ی ئیمانتان هیناوه! ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ

رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، بیگومان ﴿الْخَمْرُ﴾، واته: شه‌رپاب،

مه‌ی، ﴿وَالْمَيْسِرُ﴾، واته: قومار، ﴿وَالْأَنْصَابُ﴾، واته: کۆی (نَصَب)، واته: ئەو بتانه‌ی

که‌دایانده‌نێن بئه‌وه‌ی که وینه‌یان بکیشن ﴿وَالْأَزْلَمُ﴾، کۆی (زَلَم)، واته: ئەو

دارووچکانه‌ی وهك یانسیب شتیان پی دابه‌ش ده‌که‌ن، ئەمانه هه‌ر چواریان پیسن، له

کرده‌وه‌ی شه‌یتان، لییان دووربکه‌ونه‌وه، به‌لکو سه‌ره‌رازبن، لیرده‌ا خوا ﷻ وهك قۆناغی

چوارهم و کۆتایی قه‌ده‌غه‌کردنی شه‌رپاب، وه قۆناغی دووهم و کۆتایی قه‌ده‌غه‌کردنی

قومار، ئەم بانگه‌وازه ئاراسته‌ی ئیمانداران ده‌کات، چونکه وهك دواپی باسی ده‌که‌ین،

شه‌رپاب به‌چوار قۆناغ قه‌ده‌غه‌بووه، قوماریش به‌دوو قۆناغ، خوا ﷻ که ئامپازی

(إِنَّمَا) به‌کاره‌یناوه، واته: (خَمْرٌ وَمَيْسِرٌ وَأَنْصَابٌ وَأَزْلَامٌ) به‌س پیسن و کرده‌وه‌ی

شه‌یتان، واته: هیچی دیکه‌نین جگه‌له‌پیسپی، جگه‌له‌وه‌که کرده‌وه‌ی شه‌یتان،

کهواته: لییان دووربکهونهوه، بوئهوهی سهرفرازبن، ههئبهته له مهسهله گرنههکان زیاتر باسی دهکهین، ئنجا حیکمهتی قهدهغهکرانی نهو چواره، بهتایبهت شهراپو قومار، رادهگهیهنی و دهفهرموی: ﴿ **إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ** ﴾، بیگومان شهیتان به هوی نهوهوه که شهراپو قومارتان له لا شیرین دهکات، بهس دهیهوی دوژمنایهتی و رقتان بخاته بهین، به هوی شهراپ خواردنهوهو قومارکردنهوه، وه له یادی خواو له نویژ بتانگیڕیتهوه، ﴿ **فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ** ﴾، ئنجا ئایا دهست ههئدهگرن! یان: ئایا ههر وازیان لی ناهینن!

ئنجا خوای پهروهردگار به ئیمانداران دهفهرموی: ﴿ **وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ** ﴾، وه فهزمانبهیری خوا بکهن، واته: پابهندن به قورئانهوه، وه فهزمانبهیری پیغهمبهری خوا ﷺ بکهن، واته: پابهندن به سوننهتهوه، ﴿ **وَأَحْذَرُوا** ﴾، وه وریابن و هوشیاربن، له بی فهزمانی خواو پیغهمبهری خوا ﷺ، ﴿ **فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ** ﴾، ئنجا نهگهر پشتتان ههئکرد، واته: له جیاتی نهوهی رووبکهنه خواو پیغهمبهری خوا، پشتتان تییان کردو له جیاتی نهوهی فهزمانهکانیان جیبهجی بکهن، لاملی و سهرپیچیتان کرد، نهوه بزنان که پیغهمبهری ئیمه (موحهمهه ﷺ) تهنیا گهیانندیکی روونی لهسهره، دواي نهوهی به روونی پیی راگهیاندن که شهراپو قومارو بتهکان و زهلهمهکان قهدهغهن، ههر کهسێک له ئیوه توخنی یهکیک لهوانه بکهوی، بوخوی بهرپرسیاره، وه پیغهمبهر ﷺ لهسهری پیویست نیه بتانگیڕیتهوه، بهس لهسهری پیویسته ناگادارتان بکاتهوه، وهه دهفهرموی: ﴿ **إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْغُ** ﴾ (۴۸)

الشوری، واته: تو بهس گهیانندت لهسهره.

ئنجا له ئایهتی چوارهم و کوئییدا خوا ﷺ وهلامی نهو ئیشکاله ددهاتهوه، که بو ههندیك له هاوهلان دروست بووه خوا لییان رازی بی، نهویش نهوهبووه که ههندیکیان له جهنگی بهدردا شههید بوون، یان له جهنگی ئوحووددا شههید بوون، که شهراپیش

دوای نهو جهنگانه قهدهغهکراوه، گوتووینانه: نهو براینهمان، نهو هاوهلانهمان کوژراونو لهو کاتهشدا شهراپیان لهنیو گهدهدا ههبووه، واته: شهراپیان خواردوتهوه، نایا حوکمیان چییه؟ خوای پهروردگار وهلامی نهو پرسیارو نیشکاله دهداتهوهو، دهفهرموئ: ﴿لَیْسَ

عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾، بیگومان نهوانهی ئیمانیان هیناوه، (به ههموو نهو شتانهی که پیویسته ئیمانیان پی بهینری)، وه کردهوه چاکهکانیان نهنجام داون، گوناهیان لهسه ر نیه لهسه ر نهوهی که له رابردوودا خواردووینانه، واته: خواردووینانهتهوه له شهراپ، وه من وای تیدهگهه بویه خوای زاناو

شارهزا وشهئ: ﴿طَعِمُوا﴾ ی بهکارهیناوه، چونکه ﴿طَعِمُوا﴾، ههه بو خواردنو، ههه بو خواردنهوهه بهکاردی، نئجا مادهه سهرخوشکه رهکانیش تهنیا به شیوهی خواردنهوه بهکارنیهن، وهك شلهمهنی، بهئکو به شیوهی دیکهش بهکاردین، وه به شیوهی حهب دهرزیش بهکاردین، دهفهرموئ: نهوانهی که له رابردوودا نهو مادهه سهرخوشکه رانهیان

بهکارهیناوه، گوناهیان لهسه ر نیه، چونکه کاتی خوئ قهدهغه نهکراوون، ﴿إِذَا مَا

اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، نهگه ره رابردوودا پاریزیان کردبئ لهو شتانهی

که قهدهغه کراون، شهراپ که قهدهغه نهکراوه، پاریزیشیان لی نهکردبئ، گوناهیان ناگاتئ، بهمه رجیک لهو شتانهی دیکه که قهدهغه کراون، پاریزیان کردبئ، ﴿ثُمَّ

اتَّقَوْا وَءَامَنُوا﴾، پاشان که شهراپ قهدهغه کراوه، نئجا خوئان له شهراپیش دهپاریزن و

ئیمانیشیان ههیه، دیاره ئیمانکهه وایان لیدهکات خوئان بپاریزن، ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا﴾،

وه بهردهوام به پهیره له خواترسان و تهقوادا سهردهکهون، بهره و پلهی سهروهی له پاریزو خواترسان، نهك به پلهی خوارهوهو نیوهراست قهناعت بکهن، وه چاکهکارییش

نهنجام ددهن، ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾، وه خوا چاکهکارانی خوشدهوین.

چه ند مهسه له یه کی گرنه

مهسه له یه کههه: خوای پهروه دگار دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ

وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾،

لیرهدا پیویست دهکات نهه پینج وشهیه شی بکهینه وه، چونکه دواپی پیویستمان پییان دهبی:

(الْخَمْرُ، الْمَيْسِرُ، الْأَنْصَابُ، الْأَزْلَامُ، الرَّجْسُ).

۱/ (الْخَمْرُ): که پیشتیش چههک و واتاکه یمان شیکرده وه: (الْخَمْرُ: اسْمٌ لِّكُلِّ مُسْكِرٍ يُذَكِّرُ وَيُؤَنِّثُ وَيُقَالُ: خَمْرَةٌ، وَالْجَمْعُ: خُمُورٌ، وَالْخَمَّارُ: بَاتِعُهَا، وَسُمِّيَتْ الْخَمْرُ خَمْرًا لِأَنَّهَا تَسْتُرُ الْعَقْلَ..)^(۱)، واته: ناوه بو ههر سه رخوشکه ریك، به (مُذَكَّرٌ) دی، به (مُؤَنَّثٌ) یش دی، که دیاره (مُذَكَّرٌ مُؤَنَّثٌ) ی (مجازی) ین، وه دهسگوتری: (خَمْرَةٌ) کوی (خَمْرٌ) بریتیه له (خُمُورٌ)، (وَحَمَّارٌ) نهه کهسهیه که شه راب دهفروشی، وه (خَمْرٌ) بویه وای پیگوتراوه، چونکه عهقل دادهپوشی، ئینسان سه رخوش دهکات و عهقلی له لا نامینی.

ئنجا مادام ههر ماددهیهک ئینسان سه رخوش بکات، پیی دهئین: (الْخَمْرُ)،

که واته که خوا دهفه رموی: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ

الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، مانای وایه ههر چی سه رخوشکه ره

دهیگریته وه، بویهش زور جه ختی له سهه دهکه مه وه، چونکه نهه بو حه نیفه دهئین: بهس نه وهی له تری دروست ده کری، پیی دهگوتری: (خَمْرٌ)، خواش لیرهدا بهس باسی (خَمْرٌ) ی کردوه، هه لبه ته نهه بو حه نیفه ره حه ته تی خوای لی بی، وایگوتوه، به لام دیاره گوتوشیه تی: حوکمی مادده سه رخوشکه ره گانی دیکه له به لگه ی دیکه وه ده زانری، نه گه رنا نایه ته که ته نیا نهه وه ده گه یه نی،

بەلام وەك لیڕەدا دەردەكەوئ، وانیه و وشەى (خَمْر) هەموو سەرخۆشكەرێك دەگەیهنئ، هەرچى ماددەى سەرخۆشكەرە: شلەمەنیی و حەب و هی توندو دەرزى و دووكەل و هەرچى بیٲ ... هتد، چونكە ئیستا بە زۆر جوړو شیوه ماددە سەرخۆشكەرەكان بەگاردەهینرین و، بەشەر هونەر بازى (تفئنى) زۆر بەگاردینى بۆ سەرخۆشكردن.

۲/ (المیسر): (اللعب بالقداح.. بریتیه لە یاریی كردن بە قیداح، (قداح)یش كە كۆیهكەى (أقداح)ە، بریتیه لە دارووچكەیهك كە بۆ تیر چاكیان كردو، ئەگەر ویستیان بیکەن بە تیر، نووكیكى تیژو پەپیشى بە دواوه بووه، ئەگەرنا هەر دارەكە بووه، شتیان پى دابەش كردو، سى (قداح)یان هیناوه، لەسەر یەكێکیان نووسیوه: (أمرني ربّي)، پەرودرگارم فەرمانى پیکردووم، وە لەسەر ئەوهى دیکەیان نووسیوه: (نہانی ربّي)، پەرودرگارم لى قەدەغەکردووم، وە لەسەر ئەویدیکە هیچیان نەنووسیوه، لەنیو توورەكەیهك دایانان و هەئیان شەقاندو، پاشان یەکیان لى پاكیشاوه، ئەگەر ویستیان سەفەرێك یان هەر كارێك بكەن، ئەگەر ئەوهیان دەرچووبى كە تیدا نووسراوه، (أمرني ربّي) ئەوه گوتوویەتى: خوا فەرمانى پیکردووم، دەبى سەفەرەكە بكەم، وە ئەگەر ئەوهیان كە لەسەرى نووسراوه: (نہانی ربّي) دەرچووبى، سەفەرەكەیان نەكردو، وە ئەگەر ئەوى كە هیچى لەسەر نەنووسراوه، دەرچووبایە دووبارەیان دەكردو، یاخود بۆ شت دابەشكردن بەكاریان هیناوه، ئنجا دەئى: (كلُّ شيءٍ فيه قمار فهُوَ مِنَ الْمَيْسِرِ)، واتە: وە هەر شتێك كە قومارى تیدابى، ئەوه (میسر)ە.

قومار چییە؟ (الجرجاني) لە كتیبى (التعريفات) دا دەئى: (القمار: هُوَ كُلُّ لَعِبٍ يَشْتَرِطُ فِيهِ الْغَالِبُ مِنَ الْمُتَغَالِبِينَ شَيْئًا مِنَ الْمَغْلُوبِ)، واتە: هەر یارییەك كە كۆمەلە كەسێك دەیکەن، ئەوهیان كە زال بیٲ ئەندازەیهك مال لەسەر ئەوه فەرز دەكات كە دۆراندوویەتى.

هەر وەها پیناسەیهكى دى بۆ كردو (الجرجاني) دەئى: (القمار: هُوَ أَنْ يَأْخُذَ مِنْ صَاحِبِهِ شَيْئًا فَشَيْئًا فِي اللَّعْبِ) واتە: قومار ئەوهیه یەكێك جار لە دواى جار لە هاوێلەكەى بباتو، ئنجا دەگوترى: (قَامَرَ الرَّجُلُ مُقَامَرَةً وَقِمَارًا: إِذَا

لَاعِبَهُ لَعِبًا فَالْقِمَارُ هُوَ الرَّهَانُ)، وه یان به کوردی ده‌لین: گرهو له‌سه‌ر شتی‌ک بی، هه‌لبه‌ته شه‌رعزانان زۆر ورده‌کار بیان له‌سه‌ر باس کردوه، دوایش زیاتر روونی ده‌که‌ینه‌وه.

۳/ (الْأَنْصَابُ): - كَوَى (نَصَب) ه، واته: (حَجَرَ كَانُوا يَنْصِبُونَهُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَيَتَّخِذُونَهُ صَنْمًا فَيَعْبُدُونَهُ)، واته: به‌ردی‌که دایان‌ناوهو چه‌قاندوو یانه له سه‌رده‌می نه‌فامییدا، وه‌ک بت په‌رستوو یانه، وه جاری واشبووه نازه‌لیان له‌لا سه‌ر برپوه، خوینه‌که‌شیان پیداهه‌ئسوه.

۴/ (الْأَزْلَامُ)، كَوَى (زَلَم) ه، واته: (السَّهْمُ الَّذِي لَا رِيْشَ عَلَيْهِ، وَكَانَ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ يَسْتَقْسِمُونَ بِالْأَزْلَامِ وَكَانُوا يَكْتُبُونَ عَلَيْهَا الْأَمْرَ أَوِ النَّهْيَ، وَيَضَعُونَهَا فِي وَعَاءٍ، فَإِذَا أَرَادَ أَحَدُهُمْ أَمْرًا أَدْخَلَ يَدَهُ فِيهِ وَأَخْرَجَ سَهْمًا، فَإِذَا خَرَجَ مَا فِيهِ الْأَمْرُ مَضَى لِقَصْدِهِ، وَإِنْ خَرَجَ مَا فِيهِ النَّهْيُ، كَفَّ) ^(۱)، پيشتر له باسی (میسر) دا پیناسه‌مان کرد.

۴/ (رَجَسُ): (الرَّجْسُ: الشَّيْءُ الْقَذِرُ)، یانی: هه‌ر شتی‌کی پیس، ده‌گوتری: (رَجُلٌ رَجَسٌ وَرَجَالٌ أَرْجَاسٌ، وَالرَّجْسُ يَكُونُ عَلَى أَرْبَعَةِ أَوْجُهٍ: إِمَّا مِنْ حَيْثُ الطَّبَعُ، وَالْعَقْلُ، وَالشَّرْعُ، وَمِنْ كُلِّهَا كَالْمَيْتَةِ، فَإِنَّهَا تُعَافُ طَبَعًا وَعَقْلًا وَشَرْعًا، **﴿ إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ ﴾** ^(۲۸) التوبة، وَجَعَلَ الْكَافِرِينَ رَجَسًا مِنْ حَيْثُ أَنَّ

الشُّرْكَ بِالْعَقْلِ أَقْبَحُ الْأَشْيَاءِ، قَالَ تَعَالَى: **﴿ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾**

فَزَادَتْهُمْ رَجَسًا إِلَى رَجْسِهِمْ... ^(۱۱۵) التوبة، وقوله تعالى: **﴿ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ**

عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴾ ^(۱۰۰) يونس، قِيلَ الرَّجْسُ: النَّتْنُ، وَقِيلَ الْعَذَابُ، واته:

ده‌گوتری پیاویکی پیس، پیاوانیکی پیس، وه پیسیش چوار جوړه:

۱/ پیسی له رووی سروشتیه‌وه.

۲/ پیسی له رووی عه‌قله‌وه.

۳/ پیسیی لە رووی شەرعهوه.

۴/ پیسیی لە هەر سی پووهکانهوه، وهك: مردارهوهبوو، كه ههم سروشتی پیسهو، وه ههم ئینسان له رووی عهقلهوه دهزانن خراپهوه، ههم له رووی شەرعهوهش پیسه.

ئنجبا خوا كه دهفهرموئ: ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ﴾ (۲۸) واته: بیگومان هاوبهشدانههكان بو خوا پیسن، (دیاره پیسیی ماددی نا، نهگهر دهستت به كافرئك كهوت، دوایی چوون دهستت به میزو پیسای كهوتوه، ئاوا دهستت بشوئ! چونكه زوربهی هههه زوری زانایان دهئین: مروؤف پیس نیه، چونكه

خوا دهفهرموئ: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ...﴾ (۷۰) الإسراء، واته: پیزمان له ئادهمیزاد گرتوه، ئادهمیزادئکی پیز لیگیراو، پیس نیه، بهئكو لیرهدا مهبهست پیسیی مهعنهوییه)، بوئه (راغب) دهئین: كافرهكان به پیس دانراون لهبهرئهوهی كوفرو شرك به عهقل، خراپترین و ناشیرینترین و قیزهوهنترین شتن، وهك خوا دهفهرموئ: (ئهوانهی كه دئیان نهخوئشیی تیدایه، لهگهه ئهه پیسییه، خوا پیسی دیکهشی بو زیاد كردن) یان له

سوورتهی (یونس) دا دهفهرموئ: ﴿... وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ

لَا يَعْقِلُونَ﴾ (۱۰۰) یونس، واته: ئهوانهی كه نهفامن خوا پیسیی بو بریارداون، واته: پیسیی خسته نیو دئیان مهبهست له پیسیی كوفرو شیركه، وه ههندیكیش دهئین: مهبهست له: (رِجْس) واته شتی بوگهن، ههندیكیش دهئین (رِجْس) واته: سزاو ئازار.

مەسەلەى دووهم:

باسک لە بارەى شەراب و قومارەوه

لە حەوت خالدا باسى شەراب دەکەين، دوایى لە چوار خالیشدا باسى قومار دەکەين.

یەكەم : شەراب (خمر):

یەك : پیناسەى شەراب (خمر) و جوهرەکانى :

ئیمە پێشتر پیناسەى (خمر) مان کرد، بەلام مەى (خمر) چەند جوړیکى هەن، کە لە چەند شتیک دروست دەکړین.

{ رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي } دهلئى: .. وَالْخَمْرُ سُمِّيَتْ لِكَوْنِهَا خَامِرَةً لِمَقَرِّ الْعَقْلِ، وَهُوَ عِنْدَ بَعْضِ النَّاسِ اسْمٌ لِكُلِّ مُسْكِرٍ، وَعِنْدَ بَعْضِهِمْ اسْمٌ لِمَتَّخِذِ مِنَ الْعِنَبِ وَالْتَمْرِ لِمَا رُوِيَ عَنْهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الْخَمْرُ مِنْ هَاتَيْنِ الشَّجَرَتَيْنِ النَّخْلَةِ وَالْعِنْبَةِ)، واتە: مەى بۆیە ئەو ناوەى لێنراوه چونکە داپۆشەرى شوینی عەقڵ و هۆشە، وە هەندیک لە زانایان گوتویانە (خمر) ناوہ بۆ هەر شتیک سەرخۆشکەر بى، هەندیکیش گوتویانە: تەنیا ئەوہى لە تری و خورما دروست دەکړى، پى دەگوترى: (خمر)، چونکە پێغەمبەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموویەتى: ﴿الْخَمْرُ مِنْ هَاتَيْنِ الشَّجَرَتَيْنِ! النَّخْلَةِ وَالْعِنْبَةِ﴾ { (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۷۷۳۹)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۱۹۸۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۳۶۷۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۸۷۵)، وَالتَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۵۵۷۳)، وَابْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (۳۳۷۸) وَغَيْرُهُمْ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ }، واتە: شەراب لەو دوو درەختەیه دارخورما و تری.

دیاره ئەو شەرابەى کە لەو کاتەدا باو بوو، لەو دوو درەختە دروست کراو، ئەگەرنا لە شتى دیکەش شەراب دروست دەکړى، کە سەرخۆشکەر بى، وە لە مەسەلەى خواردن و خواردنەوہ و مامەلەو نەریتەکان دا! تەماشای حیکمەت دەکړى، حیکمەتى قەدەغەبوونى شەراب (خمر) یش سەرخۆشکردنە، بۆیە هەر شتیک ببیتە هۆى سەرخۆشکردن، بە مەى (خمر) دادەنرى و قەدەغەیه.

وہک بہ لگہش لہو بارہوہ کہ ہر شیخ ماددہیہکی سہر خوشکھری لیٰ دروست بکری، ہہمان حوکمی خورماو تری ہیہو مہرج نیہ (خمر) تہنیا لہ خورماو تریٰ دروست بکری، ئەم دہقہیہ: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ عَلَىٰ مِنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَيُّهَا النَّاسُ! أَلَا إِنَّهُ قَدْ نَزَلَ تَحْرِيمُ الْخَمْرِ وَهِيَ مِنْ خَمْسَةٍ: مِنَ الْعَنْبِ وَالْتَّمْرِ وَالْعَسَلِ وَالْحِنْطَةِ وَالشَّعِيرِ، وَالْخَمْرُ مَا خَامَرَ الْعَقْلَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۳۷۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۷۴۷۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۶۶۹)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۵۳۵۹)}، واتہ: عہدوللای کوری عومہر دہلی: گویم لہ عومہری کوری خہتتاب بوو خوا لییان رازی بی لہ سہر مینبہری پیغہمبہری خوا ﷺ وتاریدا {دیارہ بہ نامادہبووانی ہاوہلانی بہپیز، بویہش شہرعزنان ئەم دہقہی عومہر بہ بہ لگہ دیئنہوہو دہلین: مادام ہاوہلان ہہموو لہوی بوون، ئەوہ حوکمی کؤدہنگی (إجماع)ی ہیہ {گوتی: ئەی خہ لکینہ! ناگاداربن قہدہغہبوونی شہراب خوا ناردیہ خوار، شہرابیش لہ پینج شتان دروست دہکری: لہ تریٰ و خورماو ہہنگوین و گہنہو جو، وہ (خمر) ہہر شتیکہ کہ عہقل داپوشی، (واتہ: مروّف سہر خوش بکات).

کہواتہ: قسہکہی ئەبو حەنیفہ وہ ہاوہلہکانی رەحمەتی خویان لیٰ ہی ہہر چہندہ ئیمامیکی گہورہیہ، کہ گوتوویمانہ: (خمر) بہس لہ تریٰ دروست دہکری، نہیانپیگاوه، با تریٰ باوترین سہرچاوهی دروستکردنی شہرابیش بی، ہہروہا خورماش، بہلام ہہر شتیکی دیکہ کہ ئەو ماددہ سہر خوشکھری لیٰ دروست دہکری، ہہر پیی دہگوتری: (خمر) وہ ہہمان حوکمیشی ہیہ، چونکہ وہک باسمان کرد: (وَسُمِّيَتِ الْخَمْرُ خَمْرًا لِأَنَّهَا تَسْتُرُ الْعَقْلَ) بویہ (خمر) دہگوتری: (خمر)، چونکہ لہ (ستر)ہوہ ہاتوہو عہقل دادہپوشی.

دوو: قوناغہکانی قہدہغہبوونی شہراب:

پیّم شك نایہت ہیچ شتیکی دیکہ ئەوہندہی شہرابی خیاندبی بو قہدہغہکرانی، شہراب بہ چوار قوناغ قہدہغہ بووہ، حکمہتہکشی ئەوہیہ کہ ئەو شتانہی خہلک بہ خواردن و خواردنہوہیانہوہ رادیت، دہنہ بہشیک لہ کہسایہتی ئینسان و حالہتی جہستہیی و عہقلیی و نہفسیی، دہست لیٰ

هەنگرتنیان ئاسان نیەو، بە نووگە قەلەمیک ناکرئ بگوترئ: دەست هەنگرن! بەلکو پپووستی بە پەرودەکردن و پلەپلەیی هەیه، بەتایبەت شەراب، کە شتیئ بوو عەرەبەکان زۆر عادەتیان پپووە گرتووە، زۆر لەسەری راپاتوون، بۆیە خوای پەرودەگار بە چوار قوئاغ شەرابی قەدەغە کردو:

قوئاغس یەکەم: خوای پەرودەگار لە سوورپەتی (النحل) ئایەتی ژمارە (۶۷) دا ئاماژەییەکی سووک دەکات بەو کە شەراب شتیئکی خراپە و مەهی خواردنەو شتیئکی خراپە، دەفەرموئ: ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ

سَكْرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۶۷﴾ النحل، واتە: لە

بەرەوومی دارخورماو ترئ (میو) شەرابی لی دروست دەکەن و پزقیئکی باشیشی لی دروست دەکەن {واتە: میوژو دۆشاوو سرکەو...هتد} بیگومان لەویدا نیشانە هەیه بۆ کەسانیئ کە بفامن، کە ئەمە ئاماژەییە، چونکە خوا دەفەرموئ: لە بەری دارخورماو بەری میو، دوو شتان دروست دەکەن:

یەکەم: ماددەییەکی سەرخۆشکەر (نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكْرًا).

دووم: رزق و رۆزییەکی باش (وَرِزْقًا حَسَنًا)، کەواتە: ئەو ماددە سەرخۆشکەرە پزقیئکی چاک نیەو خراپە، دیارە ئەوەش لە قوئاغی مەککەدا بوو، کە جاری خوای پەرودەگار حوکمە شەرعییەکانی نەناردوونە خواری، تاکو بفەرموئ: شەراب مەخۆنەو، نەشەدەگونجا لەو قوئاغەدا قەدەغە بکرئ، بەپپی حکمەتی خوای زانا، چونکە پپیش ئەوەی خەلک حەلال و حەرامی بۆ دیاریی بکرئ، دەبی ئیمان و عەقیدەیی هەبیو، عیبادەتی هەبیو، خوای پەرودەگاری ناسیبیو، برۆای بە دوارپۆژیو بەرچاوی رۆشن بووبیتەو، ئنجا پپی بگوترئ وابکەو وامەکە، قوئاغی یەکەم ئەم ئایەتە بوو.

قوئاغس دووهم: ئەو ئایەتەیی کە دەفەرموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ

قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ... ﴿۲۱۹﴾ البقرة، واتە: دەربارەیی شەرابو قومار پرسیارت لیدەکەن: بلی گوناھییکی گەورەیان تیدا هەیهو، هەندی سوودو

که لکیشیان تیدا ههن بو خه لکی، که نه مهش ئامازهیه کی دیکه ی به هیژتره، که واته: شه رابو قومار گونا هیکی گه وره یان تیدا هه یه وه هندی ورده قازانجیشیان تیدا ههن، به لام دیسان خوا نه یفه رموو: مه یخونه وه، بهس نه وه ی زور عاقل و لیزان بووبی، ههر به ئایه ته که ی سوورپه تی (النحل) که ده فهرموی: له تری و خورما مادده ی سه رخوشکه رو رزقیکی باشی لی دروست ده گهن، که واته: دیاره شه راب رزقیکی باش نیه، ههر نه وه ننده بوخوی که سانیک عه قلیان به قوه ت بووبی، به لگه بووه بوئه وه ی خویانی لی دووربگرن، ئنجا نه وه ی پیشتیش حالی نه بووبی، به ئایه تی سوورپه تی (البقره) لی حالی بووه، که دیاره شه رابو قومار گونا هیکی گه وره یان تیدا هه یه.

قَوْنَانِغِ سَيِّبِهِم: خَوای بئ وینه له سوورپه تی (النساء) دا ده فهرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا

الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ... ﴿٤٣﴾

واته: نه ی نه وانه ی برواتان هیناوه! توخنی نویژ مه گه ون به سه رخوشیی، هه تا ده زانن چی ده لین، (چونکه ئینسانی سه رخوش نازانی چی ده لی)، نه مجاره ش خوای کار به جی نه یفه رموو: مه یخونه وه، به لکو فهرموویه تی: به سه رخوشیی نویژ مه گهن، ئنجا مادام سه رخوشیش تا چهند سه عات (وهك سه رخوشه گان ده لین) به ری نادات، مانای وایه بویان نه بووه که له نیوان نویژی نیوه رپوو عه سر، یان شیوان و خه وتناندا بخونه وه، که واته: دوو ده رفه تیان هه بووه: له دوا ی نویژی به یانی تا کو نیوه رپو ده رفه تیك بووه، وه له دوا ی نویژی خه وتنانیش تا کو به یانی ده رفه تیك بووه واته: خوا ماوه ی شه راب خوار دنه وه ی زور لی ته سک کردونه ته وه، پیش نه وه ی یه کجاری لیان قه ده غه بکات.

قَوْنَانِغِ چواره م: نه و ئایه ته ی سوورپه تی (المائدة) بوو که خوای په روه ردگار شه رابو قوماری له گه ل بتپه رستی دا باس کردن و، یه کجاری لی

قه ده غه کردن، که ده فهرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ

وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ ، واته: نه ی

ئهوانه‌ی برپواتان هیئاوه! بیگومان شه‌رپابو قومارو بتو صه‌نه‌مه‌کانو زه‌له‌مه‌کان { (أزلام): که بو یانسیب به‌کاریان هیئاوه } پیسن له‌کرده‌وه‌ی شه‌یتان، خوتانیان لی به‌ دووربگرن، بوئه‌وه‌ی سه‌رفرازبن. ئنجا نه‌فامی وا هه‌یه‌ ده‌لی: خو خوا له‌ویشدا نه‌یفه‌رمووه: شه‌رپاب مه‌خونه‌وه، به‌س فه‌رموویه‌تی: خوتانیان لی دووربگرن! به‌لام بیگومان خو دوورگرتن زور به‌قووه‌تتره‌ له‌وه‌ی بلی: مه‌یخووه، چونکه لی‌ره که فه‌رموویه‌تی: خوتانی لی دووربگرن واته: مه‌یکرن، مه‌یفرۆشن، له‌و مه‌جلیسه‌ دامه‌نیشن که تییدا ده‌خوریته‌وه، ره‌فاقه‌تی ئه‌وانه مه‌که‌ن که ده‌بخونه‌وه، خو لی دوورگرتن هه‌ر ته‌نیا خواردنه‌وه‌که‌ی ناگه‌یه‌نی، به‌لکو زور شتی دیکه‌ش ده‌گه‌یه‌نی، که هه‌موویان چه‌رامن، وه‌ک له‌ فه‌رمايشتی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه.

وه له‌مباروه‌ه ئه‌م ده‌قه هه‌یه: ﴿عَنْ أَبِي مَيْسَرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا نَزَلَ تَحْرِيمُ الْخَمْرِ، قَالَ عُمَرُ: اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْخَمْرِ بَيِّنًا شَافِيًا، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ الَّتِي فِي سُورَةِ الْبَقَرَةِ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ

كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا آكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا...﴾، فدعي عمر رضي الله عنه فقرئت عليه، فقال: اللهم بين لنا في الخمر بيانا شافيا، فنزلت الآية التي في

سورة النساء: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ...﴾ (٤٣) ، فكان منادي رسول الله ﷺ إذا أقام الصلاة نادى أن لا يقربن الصلاة سكران، فدعي عمر رضي الله عنه، فقرئت عليه، فقال: اللهم بين لنا في الخمر بيانا شافيا، فنزلت الآية التي في المائدة، فدعي عمر رضي الله عنه فقرئت عليه فلما

بلغ: ﴿فهل أنتم منتهون﴾ (١١) ، قال: فقال عمر رضي الله عنه: انتهينا انتهينا ﴿أخرجه أحمد برقم: (٣٧٨) تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح رجاله ثقات، وأبو داود برقم: (٣٦٧٠)، والترمذي برقم: (٣٠٤٩)، وصححه الألباني﴾، واته: نه‌بی مه‌یسه‌ره ده‌لی: کاتیک خوا قه‌ده‌غه‌گردنی شه‌رپابی نارده‌ خوار، عومه‌ر خوا لی‌ی رازی بی، گو‌تی: نه‌ی خوایه! ده‌راره‌ی شه‌رپاب خواردنه‌وه روونکرده‌وه‌کی باشمان بو بنیره‌ خوار (ئایا بیخوینه‌وه یان نه‌یخوینه‌وه؟

چونکہ ھەستیکی زۆر بە قووھتی ھەبوو) ئیدی ئەو ئایەتەى سوورەتى (البقرة)

ھاتە خوار کە دەفەر موی: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ

كَبِيرٌ ... ﴾، عومەر بانگکراو ئایەتەکەى بۆ خویندراپەو (بەلام تەواو دئی

پێیدانەکەوت) گوتی: ئەى خواپە! دەربارەى شەراب خواردنەو و پوونکردنەو ھەو ھەو ھەو

باشمان بەدەپە (ئایا بیخوینەو ھەو یان نەبخوینەو؟)، ئنجا ئەو ئایەتەى دیکەى

سوورەتى (النساء) ھاتە خوارئ کە دەفەر موی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا

الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ ... ﴾ (۴۳)، ئەى ئەوانەى پڕواتان

ھیناوە! توخنى نوپژئ مەگەون بە سەرخۆشپى (واتە: ھەتا سەرخۆشن نوپژئ

مەگەن، جا دواى ھاتنە خوارەوئ ئەم ئایەتەى سوورەتى (النساء) بانگدەرى

پێغەمبەر ﷺ کە بانگى دەداو قامەتى دەکرد، دەیفەر موی: ئەوئ سەرخۆشە با

جاری نەپەتە نوپژ، (واتە: سەرخۆشەکانپش بۆیان ھەبوو نوپژئ بکەن، بەلام

دەیفەر موی: با نەپەن بۆ نوپژئ، یانى لە مالى خوپان نوپژئ بکەن و نەپەن بۆ

مزگەوت، یان با بە سەرخۆشپى نوپژئ نەگەن، تاكو سەرخۆشپى بەریاندەدات)

ئنجا عومەر دووبارە بانگکرا خوا لپى رازى بئ، وە ئەو ئایەتەى (النساء) پشى

بەسەر خویندراپەو، دووبارە عومەر گوتی: ئەى خواپە! دەربارەى شەراب

خواردنەو و پوونکردنەو ھەو باشمان بەدەپە، { واتە: پۆپوستیمان بەو ناکات

بلیپن: دەبئ شەراب ھەرام بئ یان ھەلال؟ } ئنجا ئەو ئایەتە کە لە سوورەتى

(المائدة) دا ھەپە ھاتە خوار، کە دەفەر موی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ

وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۰﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ

عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴿۱۱﴾، (سەرھتا دەفەر موی: ئەوانە لە

کردەوئ شەپتانن، وازیان لپبپنن، دواپى دەفەر موی: ئایا واز ناھپنن و

دەستبەردارى شەراب نابن؟!} جا کە بەسەریدا خویندراپەو، عومەر گوتی: (اِنَّهٗيْنَا

انْتَهَيْتَنَا) وازمان هینا، وازمان هینا، مادام خوا فەرمووی: پیسەو لە کردەوی شەیتانە، نایا هەر واز ناهینن؟! ئەو وە وازمان هینا، وازمان هینا.

سێ: حوکمی خواردنەوی شەراب:

دیاره شەراب حەرەمەو خواردنەوی شەراب یەکیکە لە گوناھە گەرەکان، وە لە قسە ی خەلیفە ی سێیەم (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانٍ) دا هاتووە خوا لێی رازی بێ، گوتوو یەتی: {اجْتَنِبُوا الْخَمْرَ فَإِنَّهَا أُمُّ الْخَبَايِثِ} (أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٥٦٦٦) قال الشيخ الألباني: صحيح موقوف)، واتە: خۆتان دووربگرن لە شەراب، بێگومان دایکی هەموو گوناھەکانە.

یان: لە ئەنجامی شەراب خۆرییدا تووشی زۆر گوناھی دیکە دەبن.

شایانی باسیشە ئێمە لە مەسەلە ی سێیەمدا چۆنیەتی دەلالەتی ئەو سێ نایەتە کە بە دوازدە شیۆ دەلالەت دەکەن، لەسەر ئەو شەراب خواردنەو قەدەغەییە، باس دەکەین، چونکە هەندیك لە خەلکی نەفام و سەرگیل، دەلێن: کوا خوا نەیفەرموو شەراب مەخۆنەو، هەر دەفەرمو: پیسەو لە کردەوی شەیتانە، هەر دەستی لێ هەلناگرن؟! وە دەفەرمو: نزیک ی مەکەون، بەلام دوا یی باسی دەکەین کە لەراستییدا ئەو شەراب خواردنەو یەتی بەهێزترە لەو شەراب خواردنەو یەتی، مەخۆنەو، کە دەفەرمو: نزیک ی مەکەون، یانی: نەک هەر مەخۆنەو، هیچ جۆرە مامەلە یەکی لەگەڵ مەکەن، بۆ وینە: ئەوانە ی دەشیخۆنەو لەلایان دامەنیشن، بەلام ئەگەر فەرموو یای: مەخۆنەو، بەس خواردنەو دەگە ی حەرەم بوو، بەلام ئیستا هەموو شتەکانی دیکەشی حەرەم، وەک دوا یی باسی دەکەین.

ئنجایان لەسەر ئەو شەراب خواردنەو قەدەغەییە، یەک دەنگن، وە هیچ زانیەکی موعتەبەر نە یگوتوو شەراب خواردنەو حەرەم، چەند فەرما یشتیکیش لەو بارەو هەن:

(١) ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَهْدَى رَجُلٌ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ رَاوِيَةً خَمْرًا، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: (أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ شُرْبَهَا)؟ فَسَارَ الرَّجُلُ إِنْسَانًا إِلَى جَنْبِهِ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: (بِمَ سَارَرْتَهُ)؟ فَقَالَ: أَمَرْتُهُ أَنْ يَبِيعَهَا، فَقَالَ لَهُ

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ الَّذِي حَرَّمَ شَرْبَهَا حَرَّمَ بَيْعَهَا)، فَفَتَحَ الْمُرَادَتَيْنِ حَتَّى ذَهَبَ مَا فِيهِمَا ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (۲۱۹۰)، وَمُسْلِمٌ بَرْقَم: (۱۵۷۹)، وَالنَّسَائِيُّ بَرْقَم: (۴۶۶۴)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرْقَم: (۴۹۴۲)، وَالِدَّارِمِيُّ بَرْقَم: (۲۱۰۳)}، وَاتِهِ: عَبْدُوَلَلَاي كُورِي عَهْبِاسِ خُوا لَه خُوِي وَبَابِي رَازِي بِي، دَهَلِي: بِيَاوِيكَ مَهشَكَهِيَه كِه شَهْرَابِيَانِ تِيكَرْدُوَه، هِيَنَايِ بُو لَآيِ بِيغَهْمَبَهْرِي خُوا ﷺ كَرْدِيَه دِيَارِي، بِيغَهْمَبَهْرِ بِيِي فَهَرْمُو: نَهْتَرَانِيُوَه كِه خُوا قَهْدَهغَهِي كَرْدُوَه؟ گوتِي: نَه خَيْر، بِيَاوِيكَ بَه چَرِبَه بَه گُوِي دَا چِيَانَد، بِيغَهْمَبَهْرِ ﷺ لَه كَابِرَايِ پَرَسِي چِيَتِ بِي گوتِي؟ كَابِرَاشِ گوتِي: بِيْمِگوتِي: بِيْفَرُوْشَه، بِيغَهْمَبَهْرِي خُوا ﷺ فَهَرْمُوِي: نَه وَكِه سَهِي كِه خُوَارْدَنَهوِي قَهْدَهغَه كَرْدُوَه، فَرُوْشْتَنِيْشِي قَهْدَهغَه كَرْدُوَه، نُنْجَا كَابِرَا دَهْمِي مَهشَكَه كِهِي گَرْتُو رُوِي كَرْد، تَاكو شَهْرَابَه كِهِي هَهْمُوِي رِشْت.

دِيَارَه نَه وَ دَهْفَرَانَهِي كِه شَهْرَابِيَانِ تِيكَرْدُوُونِ وَ شُوْشْتُوِيَاْنِ وَ بَه كَارِيَانِ هِيَنَاوَنَهوَه وَ بِيغَهْمَبَهْرِ ﷺ بِيِي نَه فَهَرْمُوُونِ بَه كَارِي مَه هِيَن.

۲) ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (شَارِبُ الْخَمْرِ كَعَابِدِ الْوَثْنِ)﴾ {أَخْرَجَهُ الْبِرَّازُ بَرْقَم: (۲۲۲۵)، وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ بَرْقَم: (۱۷۰۶۴)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) بَرْقَم: (۳۷۰۱)}، وَاتِهِ: عَهْبِدُوَلَلَايِ كُورِي عَهْمَرِ خُوا لَه خُوِي وَبَابِي رَازِي بِي، دَهَلِي: بِيغَهْمَبَهْرِي خُوا ﷺ فَهَرْمُوِيَهْتِي: شَهْرَابِ خُوْر وَهَكِ بَتِ پَهْرَسْتِ وَاِيَه.

كِه وَاتِهِ: بِيغَهْمَبَهْرِ ﷺ شَهْرَابِ خُوْرِي وَهَكِ بَتِ پَهْرَسْتِ لَه قَهْلَهْمِ دَاوَه، وَه بَه پَرَاَسْتِي وَيَكْچُوُونِيَكِي زُوْرِ بَه جِيِيَه، وَهَكِ چُوْنِ بَتِ پَهْرَسْتِ هَهْمِيْشَه لَه گَهْلِ بَتَه كِهِي خُوِي دَا خَهْرِيَكِه، شَهْرَابِ خُوْرِيْشِ هَهْرِ لَه گَهْلِ پِيَكِه كِه وَ شَهْرَابِ خُوَارْدَنَه وَه كِهِي خُوِي خَهْرِيَكِه، زُوْرِ بَه زَهْمَهْتِ دَه سْتِي لِي بَه رَدَه بِي، مَه گَهْرِ نِيْمَانِيَكِي بَاشِي هَه بِي.

۳) ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (لُعِنَتِ الْخَمْرُ عَلَى عَشْرَةِ وُجُوْهِ: لُعِنَتْ أَلْبَانِيَّتُهَا، وَشَارِبِيَّتُهَا، وَسَاقِيَّتُهَا، وَبَائِعِيَّتُهَا، وَمُبْتَاعِيَّتُهَا، وَعَاصِرِيَّتُهَا، وَمُعْتَصِرِيَّتُهَا، وَحَامِلِيَّتُهَا، وَالْمَحْمُوْلَةُ إِلَيْهَ، وَكُلُّ ثَمْنِيَّتُهَا)﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (۵۳۹۱)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرْقَم: (۳۳۸۰) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (الْمَشْكَاةِ)

برقم: (۲۷۷۷)، واتە: عەبدوڵلای کورپی عومەر خوا لە خووی و بابی رازی بی، دەلئ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموووەتی: لە دە روووە شەراب لەعەنتی لیکراوە:

- ۱- لەعەنت لە خودی شەراب.
- ۲- لەو کەسەش کە دەیخواوە.
- ۳- لەو کەسەش کە دەیگیڕی.
- ۴- لەو کەسەش کە دەیفروشی.
- ۵- لەو کەسەش کە دەیکری.
- ۶- لەو کەسەش کە دەیگوشی.
- ۷- لەو کەسەش کە بۆی دەگوشی.
- ۸- لەو کەسەش کە هەئیدەگری.
- ۹- لەو کەسەش کە بۆی دەبردی.
- ۱۰- لەو کەسەش کە نرخەگە دەخوات.

کەواتە: کە خوای زاناو شارەزا فەرموووەتی: ﴿فَاجْتَنِبُوهُ﴾، لئیی دووربکەونەوه، بۆ ئەوێهەر دەیان بگریتهوه، وە ئەگەر فەمووبای: مەیخۆنەوه، ئەو کاتە تەنیا ئەو کەسە دەگرتەوه کە دەیخواوە، بەلام کە دەفەرموی: توخنی مەکەون، واتە: نە بیکرن و نە بیفرۆشن و نە بیگوشن و نە هەئیبگرن و نە بەشداریی ئەو کەسانەش بکەن لەسەر میز دەیخۆنەوه و دایانناوه ... هتد.

(۴) ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: (مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا، ثُمَّ لَمْ يَتُبْ مِنْهَا، حُرِمَهَا فِي الْآخِرَةِ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٤٦٩٠)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (٥٢٥٣)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (٥١٩١)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (٥٦٧٣)، وَابْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (٣٣٧٣)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (٧٢٣٠)}، واتە: عەبدوڵلای کورپی عومەر خوا لە خووی و بابی رازی بی، دەلئ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموووەتی: هەر کەسێک شەراب لە دنیادا بخواتەوه و پاشان تۆبەیی لئ نەکات، ئەوه له دواڕۆژدا لئیی بئەش دەبی.

واته: ناچیتته بهههشت، چونکه هندیك گوتوویانه: دهچیتته بهههشت
بهلام شهرابی نادهنی!

بهلام نهوه راست نیهو ههر کهس چووه بهههشت، هیچ شتیکی لی قهدهغه
نیه، (دواتر رای خووم لهبارهی مانای نهو فهرموودهیهوه دهخهههروو).

۵ ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ،
وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، وَمَنْ مَاتَ وَهُوَ يَشْرَبُ الْخَمْرَ يُدْمِنُهَا، لَمْ يَشْرَبْهَا فِي
الْآخِرَةِ)﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۴۸۳۱)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۵۱۸۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم:
(۱۸۶۱)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۳۶۷۹) وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۵۳۶۶) }
واته: عهبدووللای کورپی عومهر خوا له خووی و بابی رازی بی، دهلی:
پیغهمبهری خوا ﷺ فهرموویهتی: ههموو سهرخوشکهریک (خمره)، وه ههموو
سهرخوشکهریک قهدهغهیه، ههر کهسیک شهراب بخواتهوه بهمری و لهسهری
بهردهوام بیو، لیی پهشیمان نهبیتهوه، له دوا روژدا نایخواتهوه.

تیبینی:

دیاره به پیی نهو دوو فهرمایشته بابای مسوولمانی مهیخوور ناچیتته
بهههشت! که دیاره نهوهش ویپرای چهندان نایهتو فهرمووده، لهگهل
کوودهنگیی زانایانیشدا تیکدهگیری، که دهلین: خاوهنی گوناوه گهورهکان
(أصحاب الكبائر) به پیچهوانهی رای (خوارج)هوه مادام نهسلی نیمانیان ههبی
سهرهنجام دهچنه بهههشت!

پیشموایه مهبهست لهو دوو فهرموودهیه نهگهر سهلمینرا که راست
(صحیح)نو، پیغهمبهری خوا ﷺ فهرموونی نهوهیه که:

۱- به سهلامهتی و بهبی لیپرسینهوهو سزا "مادام توبهیان نهکردبی" ناچنه
بهههشت.

۲- لهگهل نیماندارانیك که خاوهنی گوناوه گهورهکان نین، ناچنه بهههشت
بهلکو دوا دهکهون!

چوار: پیسی و پاکیی شەراب:

زانیمان شەراب لە ڕووی مەعنەوییه و پیسه، بەلام لە ڕووی ڕووالهتییه و ئایا شەراب پیسه؟ واتە: بئەویژەو ئەگەر پڕیشکیکی بەر جلو بەرگت بکهوئ، دەبی بیشوئ؟ لەوبارەو زانایان چەند رایەکیان هەن:

زۆربەیان دەلێن: پیسه، واتە: بە شوینیکت بکهوئ دەبی بیشوئیه وە.

هەندیکیش دەلێن: لە ڕووی مەعنەوییه و پیسه و حەرپامە، بەلام لە ڕووی ڕووالهتەو پیس نیە و پاکە، وەك شلەمەنییهکانی دیکە وایە، وە ئەو زانایانە ی دەلێن: پیس نیە، ئەمانەن: (ریبعة وليث بن سعد والمُرْتِي صاحب الشافعي، وبعض المتأخرين من البغداديين والقرويين) (قُرطبي) له (الجامع لأحكام القرآن)^(١) دەلێ: ئەوانە دەلێن: پاکە.

و (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) له تەفسیرهكەى خۆیدا، دەلێ: (الَّذِي يَقْتَضِيهِ النَّظْرُ أَنَّ الْخَمْرَ لَيْسَتْ نَجَسَ الْعَيْنِ، وَأَنَّ مَسَاقَ الْآيَةِ بَعِيدٌ عَنْ قَصْدِ نَجَاسَةِ عَيْنِهَا، إِنَّمَا الْقَصْدُ أَنَّهَا رَجَسٌ مَعْنَوِي، وَلِذَلِكَ وَصَفَهُ بِأَنَّهُ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ .. وَلِأَنَّ النَّجَاسَةَ تَعْتَمِدُ الْخَبَاثَةَ وَالْقَذَارَةَ وَلَيْسَتْ الْخَمْرُ كَذَلِكَ، وَإِنَّمَا تَنْزَهُ السَّلْفُ عَنْ مُقَارِبَتِهَا لِتَقْرِيرِ كَرَاهِيَّتِهَا فِي النُّفُوسِ)^(٢)، واتە: ئەوئ كه عەقل پەسندی دەكاو دەخوازی، ئەوئیه كه شەراب لە خوئ پیس نیە، (وەك پیسییهكی و پئویستی بە شوژدن بئ) سیاقی ئایەتەكە تەماشای دەكەین، دوورە لەوئ مەبەستی ئەوئ بئ كه شەراب وەك پیسی عەینی بئ، بەلكو مەبەست ئەوئیه كه لە ڕووی مەعنەوییه و پیسه، (واتە: خراپە و قەدەغەئیه) بۆئەش بەوئ وەسف كراوئ كه لە كردهوئ شەیتانە، چونكه پیسی، (واتە: پیسی ماددی و بەرەهەست) دەبی قیزەون و بئزلیكراو بئ، كه شەراب (خمر) یش بەو شیوئیه نیە (وەك میزو خوئ و پیسای) كه قیزەونن.

(١) ج٦، ص٢٥٢.

(٢) التحریر والتنویر: ج٧، ص٢٧.

بەلام زانایانی پێشئ بۆیە خۆیان لئ دوورگرتو، بۆئەوێ که بزانی شتیکی قیزهون و خراپه له رووی پۆالەتی و مەعنەوییهوه، تاكو خەلك خۆی لئ دووربخاتەوه، وه من رای دووهمم پئ چاکه، که تەنیا له رووی مەعنەوییهوه پیسهو له رووی پۆالەتەوه پیس نیه.

هەندیکیش ئەوه به بەلگه دەهیننەوه که پیغمبەر ﷺ کاتیک ئایەتەکی بۆ هاتە خوارئ، هاوێلان هەرچی شەراب هەیه له کوندەو مەشکەدا هەموویان رشتوو، بەویشدا پۆیشتون و پڕیشکیشیان پیکهوتو، ئنجا ئەگەر پیس بووایه، ئەوه پیغمبەر ﷺ دەیفهرموو: وریابن پڕیشکتان پئ نەکهوئ، منیش دەلیم: بەلام ئەوه بەلگهیهکی بههیز نیه، هەرچەنده زانایان باسیان کردو، بەلام گرنگ ئەوهیه پۆالەتی ئایەتەکه هیچ پیسی ناگهیهنئ، وه له فەرماشتهکانی پیغمبەردا ﷺ هیچ ئامازیهک بهو پیسیه نەکراوه، که وهک پیسایئ و میز پیس بئ.

پینج : حیکمەتی قەدەغە کرانی شەراب :

ئایا بۆچی شەراب قەدەغەیه؟ خوا ﷻ چوار هۆکاری بهیان کردوون، دەفهرموئ: ﴿ إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴿٩١﴾ ، واته:

شەیتان دەبەوئ بە هۆی شەراب و قومارو، دوژمنایهتی و رقو کینهتان لهنیواندا پهیدا بکاتو، له یادی خواو نوێژ بتانگیرپتەوه، دیاره ئەو چوار هۆکارهش زۆر شت کۆ دهکەنەوه، بەلام وهک من سههرنجم داوه، له حهوت رووهوه حیکمەتی شەراب قەدەغەکردنم دیاری کردوو و پهنگه زیاتریش بن:

۱- زیانی کۆمه لایهتی.

۲- زیانی مەعنەوی.

۳- زیانی تەندروستی.

۴- زىانى ئابوورىيى.

۵- زىانى ئەمنىيى.

۶- زىانى تاوانىيى (الجنائي).

۷- زىانى ئەخلاقىيى.

۱- زىانى كۆمەلەيەتتىيى: ديارە ئايەتەكە ئامازەي پىدەكات دەفەرموى: ﴿ **إِنَّمَا**

يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ

ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴾، واتە: بىگومان شەيتان دەيەوى لە رپىي

شەراپو قومارەو دەژمنايەتتىو رپو بوغز بخاتە نيوانتان، بۆيە دەبينىن شەراپ خۆرەكان زۆر پىكەو بەشەپ دىن و بە مستو بۆكس لىكەدەن و، بە شەپ چەقۇ يەكلى زامدار دەكەن، و ئەوانەي شەراپ خۆرن و معتاد دەبن لە جياتى ئەوئى مال و خىزانى بژيەنن دادەرزىن، و ئەگەر لەسەر شەراپ خۆرىي بەردەوام بن، دوایى معتاد دەبن و پىي سەرخۆش نابن، بۆيە دەبى بىگوازنەو بۆ جۆرىكى دىكەي بەهپزتر.

۲- زىانى مەعنەوىيى: واتە لە رووى ئيمان و دىندارىيەو ئىنسان كاتىك دەتوانى

عيبادەت بكات، ئەگەر عەقلى تەواوبى، بەلام كاتىك عەقلى لەدەستدا بەهوى شەراپ خواردنەو، عيبادەتى لەدەست دەچى.

۳- زىانى تەندروستىيى: ئىستا ھەموو پزىشكەكان لەسەر ئەو يەك دەنگن، كە

مەي خۆرىي و شەراپ خۆرىي، "چ جاي سەرخۆشكەرەكانى دىكە" لەشى ئىنسان دادەرزىنى و كاريگەرى خراپى ھەيە بۆ سەر گەدەو سىيەكان و دل و جگەر و گورچيلەو زۆربەي كۆئەندامەكان.

۴- زىانى ئابوورىيى: مەيخۆرىي و معتاد بوون بە بەكارھيئەت ماددە

سەرپەرەكانەو، بەرھەم كەم دەكاتەو، باباي سەرخۆش و معتاد كارو كەسابەتى بۆ ناكرى و نەخۆش دەبىو، نەك مال و خىزان بگرە مەسرهفى خۆيشى پى ناكرى.

۵- زیانی ئەمنیی: زۆرجار بەهۆی سەرخۆشییەوه، بابای سەرخۆشو موعتاد وەك جاسووسی شتی لی وەردهگرن و نیهینییەکانی لی دەردههینن.

۶- زیانی تاوانیی: زۆربەى ڕووداوی گوشتن و ڕاو و ڕووت و وەرگەرانی سەیارەو دزی و ڕیگری، بەهۆی سەرخۆشییەوه ڕوودەدن.

۷- زیانی ئەخلاقیی: مەیحۆریی و موعتادبوون دەبیتە مایەى داروووخانی ڕەوشتو، بلاووبوونەوهى خوو خەدە دزیووەکان، چونکە مەروڤ بە عەقڵ و هۆش چاکەو خراپە لە یەك جیادەکاتەوه.

بۆ زانیاریتان: لە ولاتانی دەرەوه، بەرپرسان بۆیان دیاری دەکەن نابى شەراب لە هەموو شوینیك بخۆنەوه، بۆ وینە: لە شوینی گۆبوونەوهکانو، لە شوینی کار، یان لە کاتی وتاردان و ڕیاردان و حوکم کردن ... هتددا.

شەش: سزای مەیحۆریی:

زۆر تەماشای تەفسیرەکان و کتیبە فیقهییەکانم کردو، بۆم دەرکەوت کە سزادانی مەیحۆریی مەسەلەیهکی (إجتهادي)یە، واتە: دەقیکی ڕوون و ئاشکراو بى چەندو چوونی شەریعەت نیە، لەسەر سزای مەیحۆریی، واتە: سزای دنیایی، ئەگەرنا سزای قیامەت ئەوه دیارە، بەلام لە ڕووی سزای دنیایی یەوه، چەند دەقیکمان هەن، چوارچۆیهك دیاری دەکەن:

۱/ لەوبارەوه ئەم دەقه گێردراو تەوه: ﴿عَنْ عِكْرَمَةَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَنَّ الشُّرَابَ كَانُوا يُضْرَبُونَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: بِالْأَيْدِي وَالنُّعَالِ وَالْعَصِيِّ حَتَّى تُوفِّي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَكَانُوا فِي خِلَافَةِ أَبِي بَكْرٍ أَكْثَرَ مِنْهُمْ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَكَانَ أَبُو بَكْرٍ يَجْلِدُهُمْ أَرْبَعِينَ حَتَّى تُوفِّيَ، فَكَانَ عُمَرُ مِنْ بَعْدِهِ يَجْلِدُهُمْ كَذَلِكَ أَرْبَعِينَ، ثُمَّ أَتَى بَرَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ الْأَوْلِينَ وَقَدْ شَرِبَ، فَأَمَرَ بِهِ أَنْ يُجْلَدَ، فَقَالَ: أَتَجْلِدُنِي؟ بَيْنِي وَبَيْنَكَ كِتَابُ اللَّهِ، فَقَالَ عُمَرُ: (أَفِي

كِتَابِ اللَّهِ تَجِدُ إِلَّا أَجْلِدُكَ؟) فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا ... ﴿۱۳﴾ المائدة، الآية؛ فَأَنَا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا، ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا، شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بَدْرًا وَأُحُدًا وَالْخُنْدَقَ وَالْمَشَاهِدَ كُلَّهَا، فَقَالَ عُمَرُ: (أَلَا تَرُدُّونَ عَلَيْهِ مَا يَقُولُ؟) فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: إِنَّ هَذِهِ الْآيَاتِ أَنْزَلَتْ عُدْرًا لِمَنْ صَبَرَ وَحُجَّةً عَلَى النَّاسِ؛ لَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ:

وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۰﴾ المائدة،
 الآية، ثُمَّ قَرَأَ حَتَّى أَنْفَذَ الْآيَةَ الْآخِرَى؛ فَإِنْ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ نَهَاهُ أَنْ يَشْرَبَ الْخَمْرَ، فَقَالَ عُمَرُ: (صَدَقْتَ، مَاذَا تَرَوْنَ؟) فَقَالَ عَلِيٌّ: (إِنَّهُ إِذَا شَرِبَ سَكِرَ، وَإِذَا سَكِرَ هَذَى، وَإِذَا هَذَى افْتَرَى، وَعَلَى الْمُفْتَرِي جُلْدٌ ثَمَانِينَ) ﴿أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ فِي (الكبرى) برقم: (۵۲۸۸)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۸۱۳۲) ووافقه الذهبي، وَالِدَّارِقُطْنِيُّ (۱۶۶/۳)، وَالطَّبْرَانِيُّ برقم: (۱۱۵۵۰)﴾
 واتہ: عیگرہمہ لہ عہدوللای کوری عہباسہوہ دہگیریتہوہ، مہیخوردگان لہ رپوزگاری پیغہمبہردا ﷺ بہ دہستو بہ نہعلو بہ گوچان، (وہ لہ رپوایہتیکیدا ہاتوہ: وہ بہ پوٹاک، دیارہ قوماشیکیان پی بووہ، دہبی باپی ئەوہندہ ہیٹشانددیتی) بہوہ لییان دہدرا، تاکو پیغہمبہری خوا ﷺ ودفاتی کرد، (واتہ: سزایہکی دیاریکراوی نہبوو، بویہش پیشتہر باسمرکرد کہ سزای مہی خوری سزایہکی ئیجتہادییہو، دہقیکی شہریی روونو بی چہندوچوونی لہسہر نیہ، ننجائہم دہقہش پشتگیریی قسہکھی ئیمہ دہکات)، وہ لہ سہردہمی جینشینیایہتی ئەبوبہگردا خوا لیی رازی بی، شہراب خورہگان ژمارہیان زورتر بوو، لہ رپوزگاری پیغہمبہر ﷺ، بویہ ئەبوبہکر خوا لیی رازی بی سزای مہیخوری دیاری کرد بہ چل قامچی، (یان چل دار)، ہہتا ودفاتی کرد، دواپی لہ سہردہمی عومہردا خوا لیی رازی بی، (واتہ: لہ سہردہمی خیلافہتی عومہردا) ئەویش بہ ہہمان شیوہ چل قامچی، (یان چل داری) لی دەدان، ہہتا رپوزکیان پیاوئیک لہ کوچکہرانی یہکہمیان ہینا کہ شہرابی خواردبووہوہ، (واتہ: یہکیک بوو لہوانہی کہ لہ جہنگہکاندا بہشداریی کردوہ،

وه هاوهدئیکسی به‌پیزی پیغه‌مبەر ﷺ بووه، به‌لام به هه‌رحال ئه‌و گونا‌هه‌ی کردوه، عومه‌ر فه‌رمانی کرد: سزای بده‌ن، (واته: چل دار، یان چل قامچی لی‌بده‌ن)، ئه‌و هاوهدله‌ش گوتی بۆچی قامچیم لی دده‌دی؟ له نیوانی من و تۆدا کتییی خوا هه‌یه؟ عومه‌ر گوتی: له کوئی کتییی خودا ده‌بینی که من سزات نه‌ده‌م و قامچیت لی نه‌ده‌م؟ ئه‌و هاوهدله‌ش گوتی: خوای به‌رز ده‌فه‌رموی:

﴿ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا ... ﴾ (۹۳) المائدة،

جا گوتی: وه منیش له‌و که‌سانه‌م ئیمانیان هیناوه‌و، کرده‌وه باشه‌کانیان ئه‌نجام داوه، وه له‌و که‌سانه‌م پارێزکاریان کرده‌وه ئیمانیان هیناوه‌و، وه له‌و که‌سانه‌م پارێزکاریان کرده‌وه چاکه‌کاریان کرده‌وه، له‌گه‌ل پیغه‌مبهری خوادا ﷺ به‌شداریی جه‌نگه‌کانی به‌درو ئو‌حودو خه‌نده‌ق و هه‌موو ئه‌و رووبه‌روبوونه‌وانه‌ی که پیغه‌مبەر ﷺ تییاندا ته‌شرفی بووه، منیش له‌ خزمه‌تی دابووم، (له‌به‌رئه‌وه من له‌وانه‌م که خوا ده‌فه‌رموی: ئه‌وانه‌ی که ئیمان و ته‌قواو، پاشان ئیمان و ته‌قواو ئی‌حسانیان هه‌یه سزایان له‌سه‌ر نیه، که‌واته: نابیی من سزا بمگریته‌وه) عومه‌ر گوتی: ئایا به‌رپه‌رچی ناده‌نه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌یئیی؟ دیاره‌ کۆپرو مه‌جلیسیک بووه، عه‌بدو‌للا‌ی کورپی عه‌بباس له‌ کۆپرو مه‌جلیسه‌که‌دا بوو خوا له‌ خوی و بابی پازی بی، گوتی: ئه‌م نایه‌تانه‌ نیردراونه‌ خوار، وه‌ک عوزر بۆ ئه‌وانه‌ی رابردوون، وه به‌لگه‌شن له‌سه‌ر خه‌لک، (واته: بۆ ئیستاو بۆ دوا‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌یان، به‌لگه‌ بوون له‌سه‌ر

خه‌لک)، چونکه خوای به‌رز ده‌فه‌رموی: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ

وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ (۹۰) المائدة،

ئنجای دوا‌یی نایه‌ته‌که‌ی دیکه‌شی به‌دوادا خوینده‌وه هه‌مووی ته‌واو‌کردن، دوا‌یی عه‌بدو‌للا‌ی کورپی عه‌بباس گوتی: ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه که شه‌پابی خواردۆته‌وه له‌وانه‌ بی که ئیمانیان هیناوه‌و، کرده‌وه باشه‌کان ئه‌نجام دده‌ن، وه له‌وانه‌بی که ئه‌هلی ئیمان و ئه‌هلی ته‌قواو ئه‌هلی ئی‌حسانن، ئه‌وه بی‌گومان خوا لی‌ی قه‌ده‌غه‌ کرده‌وه که شه‌پاب بخواته‌وه، که لی‌ی قه‌ده‌غه‌ کرده‌وه شه‌پاب بخواته‌وه، خواردیشیه‌وه، مانای وایه گونا‌هه‌بار، (که‌واته: ئه‌وه که ده‌فه‌رموی:

گونہایان لہسہر نیہ، واتہ: بہنسبہت نہوانہی پیشی، پیش نہوہی حوکمی قہدغہبوونی شہراب دابہزئی) عومہر گوتی: راست دہکھی، نیستا راتان چیہہ؟ چونی سزا بدہین؟ عہلی خوا لہ ہہموویان رازی بی، (قیاسی کرد، بہلگہیہکی مہنتیقی ہینایہوہ، کہ دیارہ نیجتیہادو ہہلہینجانی حوکمہ شہرعییہکان ہہمووی بہ عہقلہ) گوتی: ہہر کہس شہرابی خواردہوہ سہرخوش دہبی، کہ سہرخوش بوو قسان دہبزرکینی، قسہی بیڑی و جی دہکات کہ قسہی بیڑی و جی کرد، بوختان دہکات بو خہلک، کہ بوختانی کرد (واتہ: بوختانی داوینپسی بہ نافرہتیک یان بہ پیاوکی پاک) نہوہ دہبی ہہشتا قامچی لی بدری، { خوی پەروردگار لہ سوورہتی (النور) دا وادہفرموی،

﴿ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا

تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۴﴾ } کہواتہ دہبی سزاکھی ہہشتا قامچی بی، (یانی: نہویش رای خوی گوتو دہقیکی نہہینایہوہ، مانای وایہ نیجتیہادی کرد) نیدی عومہر فہرمانی کرد ہہشتا قامچیان لہو ہاوہلہدا.

۲/ دہقیکی دیکہ ہہر لہوبارہوہ کہ سزای مہی خوری و شہراب خوری، یاخود بہکارہینانی ماددہ سہرخوشکەرہکان، شتیکی دیاریکراو نیہ لہ شہریعہتدا، نہم دہقہیہ: ﴿عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: كُنَّا نُؤْتِي بِالشَّارِبِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَإِمْرَةً أَبِي بَكْرٍ وَصَدْرًا مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ، فَتَقَوْمُ إِلَيْهِ بِأَيْدِينَا وَنَعَالِنَا وَأَرْدِيَتِنَا حَتَّى كَانَ آخِرَ إِمْرَةٍ عُمَرَ فَجَلَدَ أَرْبَعِينَ حَتَّى إِذَا عَتَوْا وَفَسَقُوا جَلَدَ ثَمَانِينَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۵۷۵۷)، وَابْنُ خَرَّابٍ بِرَقْم: (۶۷۷۹)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۸۱۲۷)}، واتہ: سائی بی کوری یہزید یہکیکہ لہ ہاوہلان خوا لیان رازی بی، دہلی: نیمہ لہ رۆزگاری پیغہمبہری خوادا ﷺ مہخوریان دہینا بو لامان، وہ لہ رۆزگاری جینشینایہتی نہبوبہکریشدا خوا لی رازی بی، وہ ماوہیہکیش لہ جینشینایہتی و حوکمرانی عومہر خوا لی رازی بی، (لہ ہہر سی کاتہکاندا شہراب خوریان کہ دہینا) ہہلدہستاین لیمان دہدا، بہ دہستان، بہ نہعلہمان، وہ بہ پۆشاکامان (دیارہ وہک چون نہفغانیہکان

شتىك لەسەر مىلى خۇيان دادەنن، يان يەمەنىيەكان قوماشىيان پىيە، ئەو پۇشاكەش قووەتتىكى بوو، وەك پشتىنى كوردى گرىيەكى لىيدەى بوئەوہى ئىشى (هەبى) هەتا لە دوا دواى رۇژگارى عومەردا خوا لىي رازى بى، كردى بە چل دار، چل قامچى، تا كاتىك زىدەرۇيان كردو لارپىيان كرد، (واتە: شەراب خۇرەكان تىيانپەراند، ديارە ژمارەيان زياتر بوو) سزايەكەى كرده هەشتا قامچى.

كەواتە: ئەو مەسەلەيەكى ئىجتىھادىيە، چونكە ئىجتىھادى ھاوەلاننشى خوا لىيان رازى بى ھەر ئىجتىھادە، مادام يەك دەنگ نەبووین لەسەرى، وە يەك دەنگىي (إجماع)ى زاناياننشى دروست نابى، مەگەر دەقتىكى شەرىعى ھەبى، كەمتر وایە يەك دەنگىي (إجماع) دروست بووبى، مەگەر پشت بە دەقتىكى شەرىعى بىستى، كەواتە: ئەو سزادانە مەجالى قسەى تىدا ھەيە، ئايا ئەوئەندە بى كە دانراو، كەمتر بى، گرتن بى، غەرامەى مالىي لى بىكى ... ھتد، دەگونجى ئەو سزايە قسەى تىدابىكى لەلایەن دەولتەى ئىسلامىي و شەرعزانان و ياسادانەرەكانەو، كە ياسا دادەنن بۇ دەولتەىكى ئىسلامىي لەم رۇژگارەدا، چونكە دەقتىكى شەرىعى پابەندكەرمان بەدەستەو نىە، بلى: دەبى ھەر ئاوابى.

حەوت و كۆتايى: كەم و زۆرىي شەراب كارىگەرىي نىە لەسەر حوكمى
شەراب خواردەوہ:

ئەوہش فەرمايشتى پىغەمبەرى ﷺ لەسەرە: ﴿ مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۶۶۷۴)، وَأَبُو دَاوُدُ بَرَقْم: (۳۶۸۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۸۶۵) وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالتَّنَسَائِيُّ بَرَقْم: (۵۶۰۷) وَأَبْنُ حَبَّانَ بَرَقْم: (۵۳۸۲)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (۳۳۹۳) عَنِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ }،
واتە: ھەر شتىك بە زۆرى سەرخۇش بى، كەمىشى حەرامە.

يەك دلۇپەشى حەرامە، مادام ئەگەر زۆرى بىخۇيەوہ پىي سەرخۇش بى، ئەوہش مەسەلەيەكى گرىنگە چونكە ھەندى كەس دەلن: ئىمە بىرە دەخۇينەوہ، پىي سەرخۇش نابىن، من خەلكى مسوئلمانم بىنيوہ لەم رۇژگارەى خۇماندا، نويزكەرىشە، رۇژوگرىشە گوتوويەتى: مامۇستا! من جار جار بىرە دەخۇمەوہ لەبەرئەوہى سەرخۇش نابم و ئەگەر سەرخۇش نەبى، قەيدى ناگات،

گوتەم: نەخىر وانىيە، ئنجا قسەكەشى پال دەدايە لای فەتوای كەسايەتییەكى ئىسلامىي، كە دوایی ساغم كردهوۈ وانەبوو، گوتەم: ئەوۈ وانىيە، چونكە دەقى فەرمایشتی پېغەمبەرمان ﷺ ھەيە كە ھەر شتېك بە زۆرى سەرخۆش بى، كەمیشى قەدەغەيە، ئەوۈ لەلایەك، وە لەلایەكى دىكەشەوۈ: بەئى حىكەتى قەدەغەبوونى مەيخۆرىي سەرخۆش بوونە، بەلام جگە لەوۈ زىانى دىكەشى ھەيە، ئنجا ئەگەر زۆر بخۆيەوۈ، زۆر زىانت لى دەدات، كەمیش بى، كەم، بەلام گرنگ ئەوۈيە زىانى ھەر ھەيە، وە مەرچىش نىە حەتمەن سەرخۆش بى، ئەوجار زىانت لى بدات، پاشان لەوانەم بىستەو كە زۆر رادىن و (معتاد) دەبن بە شەراب خۆرىوۈ، دەلىن: دوایی وای لىدى ھەر پىي سەرخۆش نابى، بەدەنى لەسەرى رادى، ئنجا مانای وایە دەبى لەو حالەدا لەسەریان ھەنگىرى، ئەوۈى زۆرى بخواتەوۈ لەبەرنەوۈى زۆرى خواردۆتەوۈ سەرخۆش نابى، دەبى بۆ وان حەلال بى؟! بەلام ئەوۈى كەم دەخواتەوۈ، چونكە سەرخۆش دەبى، قەدەغەيە!! ئنجا بەردەوام بوون لەسەر مەى خۆرىي دوایی كە مرؤف سەرخۆش نابى، پەنا دەباتە بەر شتى دىكە، ماددەى بەھىزتر، يان دەرزى لەخودان، مانای وایە ھەر لەسەرى بەردەوام دەبى، تاكو دادەرزى، لەبەر ئەوۈ شەرىعەت ئاگرېرى كردهوۈ دەلى: ئەگەر يەك دلۆپەش بى قەدەغەيە، چونكە لە دلۆپەيەكەوۈ دەبىتە چەند دلۆپەيەك و، لەوۈش وەك فارس دەلىن: (قطرة قطرة دريا ميشود) دەرياش ھەر لە دلۆپان پىكىدى.

دوۈم: قومارکردن (الميسر):

۱) پىناسەى قومارکردن:

ئىمە پىشتر پىناسەى (ميسر)مان كرد، كە برىتتە لە ھەر يارىيەك گروۈى (رھان) تىدابى، وە باباى دۇراو شتىكى ديارىكراو بدا بە براوۈ، دوو نەفەر، يان چەند نەفەرىك گروۈ دەكەن، ئەوۈى كە دەدۆرپىنى ئەندازەيەك مال دەدات بەوۈى كە بردوۈيەتەوۈ، چونكە لە شەرىعەتدا باسى سوار چاكىي (السباق) و نىشانەدارکردن، (الرمي)يش كراوۈ، كە بىگومان رەوا (مباح)ن، چونكە لەواندا ئەندازەيەك مال دادەنرى لەلایەن ھەمويانەوۈ، نەك بلىي تەنيا لايەك داىبنى، كە ئەوۈ دەبى لە كىتبە فىقھىيەكاندا بۆ تەفاىل و وردەكارىيەكانى بگەرپىن،

بەلام گىرنگ ئەوھىيە قومار ئەوھىيە كە تەپەرفى دۇراو ئەندازەھىك مال دەدات يان شتىك دەدات بە براو، زانايان دەربارەى يارىيەكانى دى كە لەسەر شت ناكرين، قسەو باسى جۇراو جۇريان كىردو، ئنجا ئەو يارىيەكانە بە پىي عورفو عادەتى مىللەتان دەگۇرپىن، بۇ وىنە: شەتەرنج يارىيەكى جىھانىيەو لەنىو ھەموو مىللەتاندا ھەيە، بەلام ھەندى يارىيە رەنگە ھەر لەنىو ئىمەدا ھەبن، وەك: (كلاوكلاوئىنە)، (دامە) و (دۇمىنە) و (تاوئە) و (سى رىزكىنە) و (نۇرىزكىنە) و... ھتد، كە من ھىچيان نازانە، بەلام گۇبىستىيان بوومو خەلك دىكەن، جارى وايە ھەندىكىان بەشىك لە مەلاو مامۇستايانىش كىردوويانەو دىكەن.

ئنجا ئايا ئەوانە ھوكمىيان چىيە؟!

ھەئبەتە زانايان لەوبارەو راجىيەكان ھەيە، ھەندىكىان ئەو يارىيەكانە ھەموو بە قەدەغە دادەنىن، وە ھەندىكىشىيان دەلىن: مادام مايەى رىقو دوژمنايەتىي نەبنو، نەبنە ھۇى نوپۇز چواندن و خوا لەيادكردن، وە لەسەر پارەش نەبن، ئەو ھەروان (مباح)ن، يارىيەكى فىكىرىيە ئىنسان دىكات، بەتايبەتى شەتەرنج بىستوومە كە نەخشەدانانى جەنگو بىرۇكەى سىياسى و ئەو شتانەى تىدا ھەيە، كە من بە داخەو نايزانە، لەبەرئەوھش نىە نەيزانەم چونكە بە ھەرامى دەزانەم، چونكە من پىموايە شەتەرنج و، ئەو شتانەى دىكەى وەك شەتەرنج، مادام لەسەر پارە نەبن، وە نەبنە ھۇى ئەوھى كە رىقو دوژمنايەتىي پەيدابىن، كە ئەو ھىكەتى ھەرامكردى قومار و شەرابە، وە نەبنە ھۇى ئەوھى كە نوپۇزىيان لەسەر بچوئىرى، لەسەر ئەسلى خۇيان كە رىپىدرا (إباحة)ە، ماونەو.

(مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) لە تەفسىرەكەى خۇيدا دەلى: (أَمَّا مَا كَانَ مِنَ اللَّهِو بدون قِمَارٍ كَالشَطْرُنَجْ دُونَ قِمَارٍ، فَذَلِكَ دُونَ الْمَيْسِرِ، لِأَنَّهُ يَنْدُرُ أَنْ يَصْدَأَ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ، وَلِأَنَّهُ لَا يُوقَعُ فِي الْعَادَاةِ وَالْبَعْضَاءِ غَالِبًا، فَتَدْخُلُ أَحْكَامُهُ تَحْتَ أَدْلَةِ أُخْرَى) (۱)، واتە: بەلام ئەو كات بەسەربردانەو ئەو يارىيەو گەمانەى كە قومار نىن، وەك شەتەرنج كە قومارى تىدا نەبى، (واتە: لەسەر پارەو شت ناكرين، بۇيەش دەلى: وەك شەتەرنج بەبى قومار، چونكە دەكرى

شەترەنج لەسەر پارە بکری، ئەگەر لەسەر پارە و شت کرا، ئەویش هەمان حوکمی پیشووی هەیه) ئەو ئەوانە جیان لەو (میسر)ی که خوا قەدەغە کردو، چونکە بەدەگمەن وایە که بییته هۆی ئەووی بکەرەکانی لە یادی خواو لە نوێژ بگێرنەو، وە نابنە هۆی ئەو که ئەنجامدەرانى ئەو یاریانە بچەنە نیو دوژمنایەتی و رِق و کینەو، بەزۆری وایە واناى، بۆیە حوکمیان دەجیتە ژیر هەندى بەلگەى دیکەو (که مەبەستی پى ئەوویە ئەوانە لەسەر حالەتی رەوایی خۆیان دەمیننەو).

۲) قوناغەکانی قەدەغە کردنى قومار (المیسر):

هەلبەتە من نەمبینیو زانایان باسی قوناغەکانی قەدەغەبوونی قوماریان کردبى، ئەوئەندى من بەرچاوم کەوتو لە تەفسیرەکاندا کە تەماشام کردن " نزیکەى (۱۵ - ۲۰) تەفسیریکم تەماشام کردو " بەلام ئاشکرایە کە قوماریش بە پلەپلەیی قەدەغە کراو، وە بە لای کەمەو بە دوو قوناغدا تیپەرپو:

قوناغی یەكەم: نایەتەكەى سوورەتى (البقرة)یە کە دەفەرموى: ﴿يَسْأَلُونَكَ

عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۱۹﴾، کە لە بەرگی یەكەمى ئەم تەفسیرەدا، ئەو

نایەتەمان تەفسیر کردو و ئەو بابەتەمان باس کردو.

واتە: پرسىارت لیدەكەن دەربارەى مەى و قومار، بلى: گوناھىكى گەورەیان تىدايە، وە چەند سوودىكىش بو خەلك، وە گوناھەكەيان گەورەترە لە سوودەكەيان، ئەو قوناغى يەكەم بوو، كە خوا نەيفەرموو: مەيكەن، وەك دەبينىن، هەر وەك بو شەرابەكەش نەيفەرموو: مەبخۆن، بەلام ئاماژەيەكى زۆر بەقوتە كە ئەو گوناھىكى گەورەى تىدايە، گوناھە گەورەكەشى زياترە لە وردە سوودەكانى، كە وەك گوتم سوودەكانى زياتر يان كات بەسەربەردنە، بەنسبەت قومارەو، يان رەنگە ئەو بى كابرا كە دەبباتەو، پارەيەكى دەست بكەوى.

قَوْنَاغَى دُووَهه: ئەه نایهتهیهه: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ

وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۹۰﴾ المائده، وه
 پیموایهه حوکمی کۆتاییی لیره دایهه، وه نهه مبینیوه وهك شهه راب كه
 قه دهغه كرده كهی به چوار قوئاغدا تیپه رپوه جگه لهو دوو قوئاغه قوئاغی
 دیکه ی هه بن، حیکمه تی پله پله یی هه بوون له قه دهغه كرده قوما ردا پله
 پله یی به كار هیان له قه دهغه كرده قوما ریش هه ر ئەوه یه، كه ئەوانه
 "مه یخوریو قوما ركردن" دوو عاده تی زۆر ریشه دار بوون له نیو عه ربه دا، وه
 له نیو هه ر كۆمه لگایه كدا ئەو عاده تانه كه خه لك خویان پیوه ده گری، به نوو كه
 قه له میك چاره سه ر ناكرین، ئەوه تا وهك له دهقه كانی پیشیدا هیئامان،
 شهه رابیش قه دهغه كراوه پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رای گه یاندوهو، فه رموویه تی
 بی ریژن، كه چی خه لك هه موویان هاوه ل (صحابی) بوون له سه رده می
 پیغه مبه ردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كه چی مه یخۆر هه ر هه بوون و سزاش دراون! قه زیه كه ش
 ئەوه نه بووه كه ئەو ئینسانه له خوا ناترسی، قه زیه كه ئەوه بووه كه نه فسی
 به شهه ر وه ختیك به خراپه وه رادی، به گونا هیكه وه رادی، دوا یی به ئاسانی ناتوانی
 ده ستی لی هه لبگری، وه حیکمه تی په روه رده كرده له ئیسلامدا لیره دایه وهك
 پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رموی: {مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ،
 وَأَضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا، وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ، وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ} {أَخْرَجَهُ
 أَحْمَدُ بَرَقْم: (۶۶۸۹)، وَأَبْنُ أَبِي شَيْبَةَ بَرَقْم: (۳۴۸۲)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۴۹۵)، وَقَالَ
 الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ}، واته: منداله كانتان به هه وت سالیی
 فه رمانیان پی بکه ن به نو یژ، وه كه بوونه ته مه نی ده سالیی لیان بده ن
 له سه ر نو یژ نه كرده، وه شوینی نوستنیان لیك جیابكه نه وه.

لیان بده ن، واته: گو ییان رابکی شن، زله یان لی بده ن، تی یان بگه یه نن كه
 پی تان ناخۆشه نو یژ ناكه ن، چونكه ئەو منداله له ته مه نی ده سالیی دا هی چی
 له سه ر نیه، به لام ئەگه ر پیوه ی راهات، دوا یی نو یژ كرده زۆر له سه ر قالبی خۆش
 ده بی و ده بی ته به شیك له كه سایه تی، شتی باش ئەگه ر ئینسان پیوه ی رابی،
 چونكه له گه ل فی طره ت و عه قلی شی دا ده گونجی، ده بی ته شتی کی ریشه دار له

بوونىدا، بەلگۈ شتى خراپىش ئىنسان ئەگەر پېۋەى راھات، ھەر دەبىتە بەشېك لىي، بۇ وىنە: كەسېك جگەرە دەكېشى، كەسى وام بىنيوۋە گوتوۋىيەتى: وەللا مامۇستا لە دە سائىيەۋە جگەرەم كېشاۋە، گوتوۋمە چۇن؟ گوتوۋىيەتى: بابم ھەموو جارئ كە جگەرەى دەكېشا، جگەرەيەكى بە منىش دەدا، يان نەنكەم، يان دايكەم، يان كى؟ بېگومان خوا خېريان بۇ نانوۋسى، شتىكى خراپيان كردو!

جا ئىنسان شتى چاك و خراپ كە پېۋەى راھاتو عادەتى پېگرت، دەبىتە بەشېك لە بوون و كيانى، بۇيە بە ئاسانىي دەستى لى ھەلناگىرى، ھەر بۇيەش شەرىعەت ئەو شتانەى قۇناغ قۇناغ و پلە پلە قەدەغە كردوون، چونكە مەسەلە ھەر ئەوۋە نىيە ھوكم دەربكەى، گرنگ ئەوۋەيە پابەندىي پېۋە بكرئ، كاتى خۇى لە ئەمىرىكا مەشھوۋرە كە وىستيان شەپاب قەدەغە بگەن، چەند مليار پارەيان سەرف كرد، چەند خەلگىيان سزادا، چەند چيان كرد، بەلام لەبەرئەۋەى خەلگىيان پەرۋەردە نەكردبوو، لەبەر ئەۋەى كە بناغەيەكى عەقىدەيى و فىكىرى پتەويان نەبوو، تەماشايان كرد، ئەو شەپابەى كە بە دزىي دەخورئتەۋە، زۇر زىاترە لەۋەى كە كاتى خۇى بە ئاشكرا دەخورايەۋە، وە ئەۋەى بە دزىي دروست دەكرئ و بە قاچاغ دەفرۇشرئ، زۇر زىاترە، بۇيە بە ناچارىي ھەر بۇخۇيان پاشگەزبوونەۋە، گوتيان: ئەۋە قانۋنەكەمان ھەلۋەشاندەۋە، چونكە زەرەرمان كرد، خەلگىش سزا دراو خەلگىش ناپرحەت كرا، وە شەپاب خۇرەكانىش ھەر زىاد بوون، بۇيە ئىسلام قۇناغ قۇناغ ئەو شتانەى قەدەغە كردوون، دواى ئەۋەى كە زەمىنەى بۇ خۇش كردن، زەمىنەى عەقىدەيى، فىكىرى، ئابورىي، سىياسى، ئنجا ھوكمەكانى بۇ داناون، ھەلئەتە كاتى خۇى وابوۋە ئىستاش ھەر دەبى و ابى.

ھەندىك مسوئلمانى عاتىفىي و سادەو سەركىلمان ھەن، كە باسى جىبەجىكردى ياساكانى شەرىعەت دەكرئ، دەلئ: وەختى خۇى پىغەمبەر ﷺ بەلئ و اىكردو، پلە پلەيى رەچاوكردو، بەلئ قورئان بە (۲۳) سال ھاتۇتە خوارئ، بەلام ئىستا ئىمە دەبى بە (۲۳) خولەك ھەموۋى جىبەجى بگەين! كە لەراستىدا ئەۋە تىنەگەشىتنە لە دىنى خواو رىبازى پىغەمبەر ﷺ كە ئەو زاتە مەزنە بەو ھەموو گەۋرەيىيەى خۇى، وەحى خواى بۇ ھاتو، ھاۋەلان

هیندەیان خۆشویستوه، ئنجا نەیتوانیوه ئەم قورئانە لە گەمتر لە (۲۳) ساڵدا بۆی دابەزیندری و جیبەجیبی بکات، ئیستا تۆ چۆن بە شەوو رۆژیکی دیی هەمووی جیبەجیبی دەکەیت؟! بیگومان ناکرێ و ئەوه خەیاڵ پلأوه، بینای ئیسلام وەختی خۆی خشت خشت و بەرد بەرد بینا کراوه، ئیستاش دەبی دووبارە ئەگەر بویستری لە هەر کۆمەلگایەکی ئیسلامیدا ئیسلام پیادە بکریتەوه، پلە پلەیی رەچا و بکری، قۆناغ بەندیی رەچا و بکری، زەمینەیی جیبەجیبی کردنی برەخسیندری، ئنجا حوکمە شەرعییەکان جیبەجیبی بکری، بەلێ خوای پەروەردگار شەرعیەتی خۆی هەموو تەواوکردوه، لە ئاسمان ناردووێتە خوار بۆ زەوی، بەلام جاریکی دیکە کە تۆ دایبەزینیوه سەر واقعیکی دیاریکراو، دیسان پێویستی بە قۆناغ بەندیی و، بە پلە پلەیی دەکات، ئەگەر بەراستی بویستری جیبەجیبی بکری، بەلام ئەگەر هەر بۆ موزایەدەبی، ئەوه بریارماندا شەرعیەت جیبەجیبی بکری، بەلام بە کردەوه جیبەجیبی (تطبیق) نەکری، یاخود خەلک لاملی لێ بکات، مانای وایە هیچمان نەکرد!

۳) حوکمی قومارکردن:

دیاره حوکمی قوماریش وەك هی مەیحۆرییە، کە قەدەغەبوونە، چونکە خوای پەروەردگار هەردووکی بەیەگەوه هیناون، هەلبەتە ئیمە دوایی ئایەتەکان وردتر قسەیان لێدەگەین، ئنجا وێرای ئایەتەکە کە زۆر بە روون و راشکاوی فەرموویەتی، کە دوایی باسی چۆنیەتی دەلالەتی ئایەتەکە دەکەین، سەبارەت بە قەدەغەبوونی قومار و شەراب، هەروەها (انصاب و آلام)، وێرای ئەوهش، چەند فەرماشتیکی پێغەمبەریش ﷺ هەن سەبارەت بە قەدەغەبوونی قومار:

یەگەم: ﴿ مَنْ لَعِبَ بِالنَّرْدِ شِيرٍ، فَكَأَنَّمَا صَبَغَ يَدَهُ فِي لَحْمِ خنزِيرٍ وَدَمِهِ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۳۰۷۵)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۵۸۵۶)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الأدب المفرد) بَرَقْم: (۱۲۷۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۴۹۳۹)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (۳۷۶۳)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۵۸۷۳)، قَالَ الشَّيْخُ الألباني: حَدِيثٌ صَحِيحٌ }، واتە: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: هەر کەسێک یاریی بکات بە نەردەشیر، ئەوه وەك ئەوه وایە دەستی خستبێتە نیو گۆشت و خوینی بەرازەوه.

که دیاره پیسن، یانی شتیکی چه‌پامو پیسی کردوه. نهرده‌شیر، نهردیشی پی ده‌لین، که به کوردیی (زاری) پی ده‌لین، شتیکه چوار گوشه‌یه و شه‌ش رووی ههن، ههر رووی چهند خالیکی له‌سه‌رن، شه‌ش و پینج و چوارو سی و دووو یه‌ک، که یاری پی‌ده‌کری هه‌لده‌ری.

(المعجم الوسیط) یش له لاپه‌ره (۹۱۲) دا ئاوا پیناسه‌ی (نرد) ده‌کات که وه‌ک گوتم (نردشیر) یشی پی ده‌گوتری، ده‌لی: (النرد: فَهُوَ لُغْبَةٌ ذَاتُ صِنْدُوقٍ وَحِجَارَةٍ وَفَصَّيْنٍ، تَعْتَمِدُ عَلَى الْحِطِّ وَتُنْقَلُ فِيهَا الْحِجَارَةُ عَلَى حَسَبِ مَا يَأْتِي بِهِ الْفَصُّ: الزَّهْرُ، وَتُعْرَفُ عِنْدَ الْعَامَّةِ بِالطَّائِلَةِ، يُقَالُ: لُغِبَ بِالنَّرْدِ) واته: (نرد) بریتیه له یاریه‌ک که له صندوقیک و به‌ردیک پی‌کدی (ئه‌و به‌رده) دوو دیوی ههن، (هه‌لبه‌ته رهنگه نه‌وه‌ش جوړیکی بی و رهنگه زور جوړی هه‌بی) وه ئه‌و یاریه به‌ستراوته‌وه به به‌خت و شانس (واته: هه‌لی ده‌دا به کام دیوه‌ی دا ده‌که‌وی و کام دیوه‌ی بو ده‌رده‌که‌وی)، وه به‌رده‌که ده‌گوازیته‌وه به‌پی ئه‌وه‌ی که ئه‌و مؤره، (زاره) خاله‌کانی لی ده‌رده‌که‌ون، له‌لای خه‌لکی به‌گشتی به (طاولة) ناسراوه، وه ده‌گوتری (لُغِبَ بِالنَّرْدِ).

دووهم: ﴿مَنْ لُغِبَ بِالنَّرْدِ شِيرٍ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْمُ: (۱۹۵۳۹)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الْأَدَبِ الْمَفْرَدِ) بَرَقْمُ: (۱۲۶۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْمُ: (۴۹۳۸)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْمُ: (۱۶۰) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَالْبَزَّارُ بَرَقْمُ: (۳۰۷۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْمُ: (۵۸۷۲) عَنِ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ}، واته: ههر که‌سیک یاری به نهرده‌شیر بکات، ئه‌وه سه‌رپیچی له خواو له پیغه‌مبه‌ری خوا کردوه.

سییه‌م: ﴿قَالَ طَاوُوسٌ، كُلُّ الْقِمَارِ مِنَ الْمَيْسِرِ، حَتَّى لُغِبَ الصَّبَّانِ بِالْجَوْزِ وَالْكَعَابِ﴾ {أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بَرَقْمُ: (۲۶۶۹۳)، وَغَيْرُهُ) واته: طاووس ده‌لی: هه‌موو جوړه‌کانی قومار، (واته: گره‌وکردن له‌سه‌ر شتو یاریکردن له (میسرن)، ته‌نانه‌ت یاری مندا‌لان که له‌سه‌ر گوپزو کیعاب ده‌یکه‌ن.

رهنگه شتیک بی مندا‌ل له‌سه‌ر گوپز بی‌که‌ن، ئه‌و چهند گوپزان به‌ریته‌وه، وه‌ک که‌لایه‌نیی خو‌مان له کورده‌واریدا، یان بن ده‌سته لگاوو ئه‌و شتانه هه‌بوون، طاووس ده‌لی: هه‌موو ئه‌وانه له (میسرن)، واته: قه‌ده‌غه‌ن.

من وا لهو فەرمايشتانهی پیغمبەر ﷺ تێدەگەم که ئەو کاتە دیارە ئەو یاریانە هەموویان لەسەر پارەو شت بوون، تەنیا بۆ سەرگەرمیی نەبوون، بۆیە پیموایە ئەگەر لەسەر پارەبن قەدەغەو حەرپان، هەرچەندە لە دەقەگەدا دیار نیە بلی لەسەر پارەیه، یان لەسەر پارە نیە، بۆیە هەندیک لە زانیان گوتویانە: ئەو یاریانە بە رەهای (مُطَلَق)ی حەرپان، هەر یاریهك لەسەر شانسهو لەسەر هەلدانی مۆرە، یاخود بن دەستەو ئەو شتانەیی که هەلدەدرین، کامەت دەوی شێر یان خەت؟ ئەوانە هەندیک لە زانیان هەموویان بە قەدەغە داناون، چونکە پڕوالەتی فەرمايشتەکانیان وەرگرتووە.

هەندیکیش دەلین: لەبەرئەوەی عادت و ابووە که لەسەر پارەو شت کراون، بۆیە پیغمبەر ﷺ قەدەغەیی کردوون، لەبەرئەوەی هەموویان هەر لەسەر شت بوون، یانی: گەر وکردن بوون، لەسەر پارەو شت بردنەووە براووە دۆراویان تێدا هەبووە، بەلام ئەگەر هەر بۆ سەرگەرمیی بن، ئەو قەدەغە نین، ئەوەش راپهکی زانیانە.

دیارە من رای دووهمم پێ راستە، بەلام بەو مەرجە که:

یهکەم: نەبیتە هوی چواندنی نوێژو لە خوا بیئاگابوون.

دووهم: نەبیتە هوی دوژمنایەتی و رِقو بوغز لە نیوان ئەو گەمەگەراندەدا که یاریی بەو شتانە دەکەن، وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

هەلبەتە من بە قەتعی نالیم رەوان، دەلیم: بۆچوونم وایە و پیموایە ئەو که ئەو بەردە نەقل بکری لەوی بۆوی، تەصهوور ناکەم تەنیا لەبەر ئەوەندە قەدەغەیی و پیموایە لەبەرئەوە بووە که لەسەر پارەو شت کراون، دەشگونجی راپهکەیی دیکەش راست بێ، بە هەر حال لەو شتانەدا که راجیایی هەیه، ئینسان نابێ بلی بە تەئکید هەر ئەو راپه راستە.

٤) حکمەتی قەدەغە بوونی قومار:

ئەو خوای پەرورەدگار روونی کردۆتەووە، دەفەرموی: ﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ

أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ

فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴿۹۱﴾، ئايەتەكە ئاماژە دەكات بە كۆمەلئىك حىكمەتى مەعنەۋىيە و كۆمەلئايەتتى، كە دەفەرمۇئ شەيتان دەيەۋى بە ھۆى شەپاب و قومارەۋە لاتان بىدات لە نوپۇز و لە يادى خوا، وە دوژمنئايەتتى و رىق و بوغز لە نىۋانتاندا پەيدا بىكات، ديارە لەم رۇژگارەماندا زەرەر و زىانەكانى قومار باشتر ئاشكرابوون، ھەموومان رەنگە بىستمان كە چەندان خىزان بە ھۆى قومارەۋە لئىك ھەلۋەشاۋن، ھەبوۋە خىزانەكەى خۇى دۇراندوۋە لە قوماردا، ھەبوۋە خانوۋەكەى خۇى دۇراندوۋە، ھەبوۋە بە ملىۋنانى دۇراندوۋە، جارى وا بوۋە كە خەللىكى تىدا كوژراۋە، ئەۋەى ئايەتەكە دەيفەرمۇئ: دوژمنئايەتتى و رىق و بوغز لە نىۋانتان پەيدا دەكات، زۇر رۋون و ئاشكرايە چونكە كابرە يەك ملىۋن دۇلار يان زياتر بەۋى دىكە بدۇرپىنى، چۇن رقى لى ھەلئاسى؟! بە سەعاتىك يان بە چەند سەعاتىك، يان بە چەند دەقەيەك خانوۋەكەى بدۇرپىنى، مولىك و مالىكەى ھەموۋى بدۇرپىنى، حەتمەن رىق و بوغزى دەچىتە دل، وە ھەندىك لەۋانە دوایى خۇشيان دەكوژن، كەسى وا ھەبوۋە خۇى كوشتوۋە، كەۋاتە: راستە قومار زىانى كۆمەلئايەتتى ھەيە، زىانى خىزانى ھەيە، زىانى ئەخلاقى ھەيە، ئنجا ھەيە لە ئەنجامى ئەۋەدا كە پارەى لى دەبرى، جا چ بۇ شەپاب چ بۇ قومارو، چ بۇ تلىاك، تەنانەت بۇ جگەرەش، رەنگە شتى سووك بىكات، من لە زىندانى ئەمرىكايىەكان لەگەلما ھەبوون، قونچكە جگەرەى سەربازە ئەمرىكايىەكانى ھەلدەگرتەۋە، كابرەى سەربازى ئەمرىكى نىۋە جگەرەكەى فرى دەدا، لەۋ بەرپىرسانەى سەردەمى رۇئىمى بەعس ھەبوۋ، ئەۋ قونچكە جگەرەنەى ھەلدەگرتەۋە! پىمدەگوتن: ھەر ئەۋەندە بەسە بزەنن كە حەپرامە، خۇتان زەلىل و زەبوون بىكەن بۇ قونچكە جگەرەيەكى دوژمنەكەت! بەللى ئەۋ شتانەى كە خوا قەدەغەى كردوون، دوای ئەۋەى كە خەللىك عادەتتەن پىۋە دەگرى، دوایى خۇيانىان بۇ زەلىل و زەبوون و شەرمەزار دەكەن.

وہ لە رۋى ئابوورىيەۋە ۋەك گوتەم زىانى زۇر بە ئابوورىيە ۋلات دەكات بەتايبەتتى ئەۋانەى كە بەرپىرسن ئەگەر ئەۋانە قومار بىكەن، ئەۋە ديارە بەرپىرسەكان حوكمپرانەكان ھەۋلدەدەن پارەۋە ئىمكانياتى خەللىك خەزىنەى دەۋلەت بە ھەر شىۋەيەك لە شىۋەكان بى بۇخۇيان بىدن، بۇئەۋەى قومارى بىبىكەن، دوایى بدۇرپىنى، يان بىبەنەۋە.

لە كۆتايى باسى شەپاب و قوماردا دوو تىبىنى دەخمە روو:

يەكەم: هيچ زانايەكم نەديوە باسى سزاي قومارکردنى کردبى، لەو تەفسىرانەدا
 که سەرنجەم داو، يانى: سزاي دنيایى، ئەگەرنا سزاي قيامەتیی ئەو ھەر ھەيە،
 بەلام من پىموايە دەگونجى دەولەت سزاي جۇراو جۇر بۇ جۇرەكانى قومار دابنى،
 واتە: مەجالى تىدا ھەيە، وەك چۇن بۇ شەپاب هيچ سزايەك دانەنراو، دەقيكى
 شەرعى لەسەر نىە، بەلام پىغەمبەر ﷺ ھاوولان و خەليفە رەشىدەكان سزاي
 شەپاب خۇرانيان داو، پىموايە ئەگەر ئەو كاتە قومارکردنىش زۇر باو بووايە لە
 كۆمەلگاي پىغەمبەردا ﷺ رەنگە سزايەكيان دانابووايە بۇ ئەوانەى قومار دەكەن،
 چونكە زۇرجار قومارکردنىش زيانەكانى كە لىي دەكەونەو كەمترنن لە ھى
 شەپاب، لەبەرئەو دەگونجى دەولەت لەو بواردە ئىجرائات بىكات و سزا دابنى و
 ياسا دابنى بۇ رىگرتن لە قومارکردن.

دوووم: ئەو يارييانەى لەسەر پارەو سامان ناکرىن، وە نابنە مايەى دوژمنايەتیی و
 رق، وە خەلك گىرآنەو لە يادى خواو لە نوپز، بە بۇچوونى من لەسەر ئەسلى
 خۇيان كە رەوايە دەمىننەو، بەلام بە مەرجىك ئەو دەرھاويشتە خراپانەيان
 نەبن، ديارە وەك پىشتريش باسکرد، ھەندىك لە زانايان دەلین: بە ھەر
 جۇرىك بى، ھەر قەدەغەن، كە من پىموايە ئەوانەى كە دەلین: بە ھەر
 جۇرىك بى ھەر قەدەغەن، بەلگەيەكى وایان بە دەستەو نىە، چونكە ئەگەر
 بلىن ئەو نىە پىغەمبەر ﷺ وا دەفەرموى، دەلین: راستە، بەلام تۇ دەبى
 بزانى ئەو ياريیەى كە بە (نەرد) كراو چۇن بوو؟ لەسەر پارە بووە يان نا؟
 لەبەرچى پىغەمبەر ﷺ بۇ ئەو دىيان وايضەرموو؟ ئەگەرنا ئەوكاتە
 شەترەنجىش ھەبوو، بۇچى باسى شەترەنجى نەکردو؟ ئايا چونكە لەسەر
 پارەو شت نەيانکردو، بەلام (نەرد) ديارە لەسەر پارەو شت بوو، يان
 ھۆكارەكە ئەو ھەيە كە نەرد (زار) پەيوەندى بە شانسو بەختەو ھەيە، بەلام
 شەترەنج پەيوەندى بە عەقل و فيكرەو ھەيە؟! بەلام وەك گوتەم رايەكەى
 دىكەش بە ھەر حال مادام روالەتى فەرمايشتەكان دەيگەيەنن، ئەوانيش ھەر
 بواری قسەيان ھەيە.

شیوازہکانی دہلالہتی ٹہوہ کہ شہرآب و قومار قہدہغہن، ٹہوانہن :

شیوازی یہ کہم: کہ خوا دہفہرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ

وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ﴾، (إِنَّمَا) ٹامپازی

چہ سپاندن و کورت ہہ ٹہینانہ (أداة الحصر والإثبات) وہک فہرموی بیٹی (مَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ إِلَّا رِجْسًا مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ) یانی: مہ شپووب خوری و قومار کردن و بتہکان و زہلمہکان، جگہ لہ کردہوی شہیتان و پیسی ہیچی دیکہ نین.

شیوازی دووہم: کہ خوی پەرودرگار شہرآب و قوماری بہراورد کردوون و

جووتی کردوون، لہ گہل (أنصاب) کہ جوریک بوون، لہ بت و صہنہمہکان، وہ (أزلام) کہ جوریک بووہ لہوی یانسیبی پیکراوہ، مانای وایہ شہرآب و قوماریک لہ گہل بت و صہنہم، لہ گہل یانسیبدا بہراورد بکریں، کہواتہ: دیارہ حوکمی وانیان ہہیہ و لہوان نزیکن و لہ یہک جینسن.

شیوازی سییہم: کہ دہفہرموی: (رجس) واتہ: پیس، جا خوی پەرودرگار لہ

سوورہتی (الحج) دا دہفہرموی: ﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ

وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾، واتہ: دہجا دووری بکہن لہ بتہ پیسہکان و

خوتان لہ قسہی درؤ دووربگرن، ہہرودہا لہ سوورہتی (الأنعام) دا گوشتی

بہراز بہ (رجس) ناوبردوہ، ﴿... أَوْ لَحْمَ خنزيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ...﴾ (۱۴۵)

الأنعام، ٹنجا کہ لیڑہشدا شہرآب و قومار و ٹہنصاب و ٹہزلامی بہ (رجس) ناوبردوون، (رجس) مانای وایہ وہک وان پیس و خراپو گلاوو قہدہغہن.

شیوازی چوارہم: کہ دہفہرموی: ﴿مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (۱۵) القصص، واتہ: لہ

کردہوی شہیتان، ٹہگہر شتیک کردہوی شہیتان بی قہدہغہ نہبی، دہبی ج شتیک قہدہغہ بی! دیارہ شہیتانیش خراپہ و شہر نہبی لیوہی پہیدا نابی.

شیوازی پینجەم: که دەفەرموی: ﴿فَاجْتَبُوهُ﴾، واتە: لیان دووربن، توخنیان مەکهون، واتە: نەك هەر مەیانکەن، هەر توخنیان مەکهون، هەر خۆیان لە قەرە مەدەن، که وهکو گۆتم، بۆیه وایفەرموو، تاکو شتەکانی دیکەش بگریتهوه: دروستکردنی شەراب، کرینی، فرۆشتنی، هەلگرتنی، بردنی، دانیشتن لە کۆری شەراب خۆراندا، هەرودها بەنسبەت قوماریشەوه بە هەمان شیوه هەمووی دەگریتهوه.

شیوازی شەشەم: که دەفەرموی: ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾، بەلکو سەرفراز بن، کهواتە (الإجتنباب عن الخمر والمیسر = الفلاح)، ئەگەر دتەوئ سەرفرازی، شەراب مەخۆو قومار مەکه، بت مەپەرستەو یانسیب مەکه، وه ئەگەر بە پینچەوانەوه بیکەینه هاوکیشەیهکی بیرکاری (إتیان الخمر والمیسر = الخیبة والخسران) چونکه پینچەوانە ی سەرفرازی پەشیمانیی و زەرەمەندییه، کهواتە: هەر که سیک شەراب بخووا قومار بکات، مانای وایه زەرەمەندەو پەشیمانە، بەدبەختەو مال و پیرانە.

شیوازی حەوتەم: خوای زاناو شارەزا زۆر بە روونی و راشکاوئی نامانجی شەیتان لە رهواج پیدان و پەرەپیدانی قومار و شەراب و ئەنصاب و ئەزلامدا، وه هاندانی خەلك بۆیان، روون دەکاتەوه: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ

الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾، بیگومان شەیتان دەیهوئ بە هۆی شەراب و قومارەوه، دوژمنایهتی و رق و کینهتان بختە نیوان، کهواتە: نامانجی شەیتان ئەوهیه، ئنجا شەراب و قومار نامرازی شەیتانن بۆ پەیداکردنی دوژمنایهتی و بوغز لە نیوانمانداو ناشکراشه: (مَا يُؤَدِّي إِلَى الْحَرَامِ فَهُوَ حَرَامٌ) شەیتان بەهۆی چیهوه دوژمنایهتی و رق و کینه لەنیو خەلکدا پەیدا دەکات؟ دیاره بەهۆی شەراب و قومارەوه، ئنجا مادام دوژمنایهتی و رق و قین حەرمان، دیاره هۆکارەکهشیان حەرمانه، بە پئی ئەو بنچینهیهی که زانایانی (أصول الفقه) دایانناوه: (مَا يُؤَدِّي إِلَى الْحَرَامِ فَهُوَ حَرَامٌ) هەر شتیك سەربکیشی بۆ حەرمان، ئەویش حەرمانه.

شیوازی هه‌شتم: که ده‌فهرموی: ﴿وَيُصَدِّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾، شه‌یتان ده‌یه‌وی به‌ه‌وی شه‌ر‌ابو قومار‌ه‌وه، ئی‌وه له یادی خواو له نویژ، لاب‌دات، هه‌ئ‌به‌ته دوور‌که‌وتنه‌وه له یادی خواو له نویژ قه‌ده‌غ‌یه، وه ههر شت‌یک‌یش سهر ب‌ک‌یش‌ی بو ئه‌و قه‌ده‌غ‌یه، ئه‌ویش قه‌ده‌غ‌یه.

شیوازی نۆ‌یه‌م: که ده‌فهرموی: ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾، هه‌ند‌یک‌یان گوتوویانه: خوا نه‌یفه‌رموووه واز‌ب‌ین‌ن، ههر پرس‌یار ده‌کات! ده‌فهرموی: ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ

مُنْهَوْنَ﴾، نایا ده‌ست هه‌ئ‌ده‌گرن؟ ئیمه‌ش یان ده‌ئ‌ین: به‌ئ‌ی (نَعَمْ)، یان ده‌ئ‌ین: نه‌خ‌یر (لا)، جار‌ی ده‌ست هه‌ئ‌نا‌گر‌ین! به‌ئ‌ام ب‌ی‌گومان ئه‌و قسه‌یه وانیه، چون‌که ئیمه به‌ه‌وی ره‌وان‌ب‌ی‌ژی و زان‌ینی شی‌وازه‌کانی ده‌ر‌پ‌رنه‌وه، له قور‌ئان تیده‌گه‌ین، لی‌ره‌دا که ده‌فهرموی: ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾، نایا ده‌ست هه‌ئ‌ده‌گرن؟ ئه‌وه کات‌یک که تو گله‌یی زور له که‌س‌یک ب‌که‌ی و شتی بو باس ب‌که‌ی، ئن‌جا ب‌ئ‌ی ههر واز‌نا‌ه‌ینی؟! ههر ئه‌وه ناکه‌ی؟! یان هه‌روا ده‌که‌ی؟! ئه‌وه پ‌یی ده‌گوت‌ری: (الإِسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي) پرس‌یار‌کرد‌نی‌کی نکو‌ئ‌یی که‌رانه، که ئه‌وه زور له‌وه به‌قوه‌ت‌تره ب‌ئ‌ی: مه‌خو، مه‌یکه، چون‌که که ده‌فهرموی: ههر ده‌یکه‌ی؟ ههر واز‌نا‌ه‌ینی؟ یانی: هه‌ئ‌و‌ی‌سته‌که‌ی ج‌یی سه‌رسور‌مانه!

شیوازی ده‌یه‌م: که ده‌فهرموی: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا﴾، فه‌رمان‌به‌ری خوا ب‌که‌ن و فه‌رمان‌به‌ری پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ب‌که‌ن و وریاب‌ن، واته: فه‌رمان‌به‌ری خوا ب‌که‌ن، وه فه‌رمان‌به‌ری پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ب‌که‌ن له نه‌کرد‌نی خراپه‌دا، وه له سه‌ر‌پ‌ی‌چی نه‌کرد‌نیان‌دا، که ئه‌و خراپه‌یه بریتیه له‌چی؟ بریتیه له مه‌یخو‌ری و قومار‌کرد‌ن.

شیوازی یازده‌یه‌م: که ده‌فهرموی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئه‌گه‌ر پشت‌تان هه‌ئ‌کرد، که‌واته: ئه‌م کارانه واته: شه‌ر‌اب خو‌ری و قومار‌کرد‌ن و بت په‌رستی و به‌کاره‌ینانی زه‌له‌مه‌گان بو دابه‌ش‌کرد‌نی شت، ئه‌وانه هه‌موویان پشت له خوا

بشخۆنەوه لەمەودوا زەرەری نیە، بەلام ئایەتەکە مەبەستی پێ ئەوهبوو کە ئەوهی لە رابردوودا خواردووایانەتەوه زەرەری نیە، کەواتە: مەبەست پێی رابردوو، بەلام شوینی ئیشکال و مشتومر بۆ زانیان ئەوهیە کە دەلێن: خوای کاربەجێ پیشی دەفەرموی: ﴿إِذَا مَا اتَّقَوْا وَعَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، دوایی دەفەرموی: ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا وَعَامَنُوا﴾، دوایی دەفەرموی: ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسِنُوا﴾ واتە: وشە (تقوی) جارێک لەگەڵ ئیمان و کردەوهی باشدا هاتو، جارێک لەگەڵ ئیماندا هاتو، جارێک لەگەڵ ئیجساندا هاتو، ئایا دەبێ حیکمەتی ئەوه چی بێ؟! لەوبارەوه زۆر سەرنجی تەفسیرەکانم داوهو خۆشم زۆری لێ ورد بوومهوه، ئنجا پیشی رای ئەوان دینم و دواییش بۆخۆم چیم بە دلە، ئەویش دەلیم:

(۱) (الطَّبْرِي) له تەفسیرەکەى خۆى (جامع البيان) دا دەلێ: (فَالِإِتْقَاءُ الْأَوَّلِ: هُوَ الْإِتْقَاءُ بِتَلْقَى أَمْرٍ بِاللَّهِ بِالْقَبُولِ وَالتَّصَدِيقِ، وَالدَّيْنُونَةِ بِهِ وَالْعَمَلِ، وَالِإِتْقَاءُ الثَّانِي: الْإِتْقَاءُ بِالتَّبَاتِ عَلَى التَّصَدِيقِ، وَتَرْكِ التَّبْدِيلِ وَالتَّغْيِيرِ، وَالِإِتْقَاءُ الثَّلَاث: هُوَ الْإِتْقَاءُ بِالِإِحْسَانِ، وَالتَّقَرُّبِ بِنَوَافِلِ الْأَعْمَالِ) (۱) دياره (سید قطب) ییش له (في ظلال القرآن) هکەى خۆیدا ئەوه پەسەند دەکات، دەلێ: هەرچەندە تەواو دلێشم لێی دانەمرکاوه، بەلام ئەو رایەم پێ لە هەمووان باشتره (۲)، دياره (طَبْرِي) دەلێ: تەقوای یەكەم (کە لە رستەى یەكەمدا هاتو) بریتیه لە پارێزکردن بەوهى کە فەرمانى خوا وەرگیری و قبوول بکری و بە راست دابنری و ملکه چیی بۆ بکری، تەقوای دووهم بریتیه لە پارێزکردن بەوه کە لەسەر بە راست دانانى شەریعەتى خواو حوکمی خوا، وە وازهیان لە گۆرین و لە جیگۆرکی پیکردنى بەردهوام بین، تەقوای سێیەم: بریتیه لە پارێزکردن بە چاکە و لە خوا نزیکبوونهوه بە هۆى ئەو کردەوانەوه کە سوننەتن.

(۲) وە هەندیکیان دەلێن: ئەوه تەنیا بۆ داکۆکیی لەسەر کردنه، وەك خوا کە دەفەرموی: ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۳﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۴﴾﴾ النکائر،

(۱) ج ۵، ص ۳۹.

(۲) في ظلال القرآن، ج ۲، ص ۹۷۸.

واتە: نەخێر وانیه لەمەودوا دەزانن، جارێکی دیکەش نەخێر وانیه لەمەودوا دەزانن، وەك چۆن خوا لەوئ بۆ جەخت لەسەرکردنەووە داکۆکی ئەوێ دووبارە کردۆتەووە، لێرەش هەر وایە کە سێ جار باسی تەقوا کراوە.

۳) وە هەندێکی دیکەش دەلێن: لێرەدا مەبەست پێی ئەوێە کە تەقوا سێ پلە ی هەیه، پلەیهکی نزم، پلەیهکی نیووەراست، پلەیهکی سەروو:

أ/ تەقوای یەگەم/ نزمترین پلە ی تەقوا ئەوێە کە ئینسان بەبێ وی نابیتە مسوئمان، ئەویش ئەوێە کە خۆی لە شیرکی گەورەو لە کوفری گەورەو لە نیفافی گەورەو لە بیپروایی (إلحاد) بیاریزی، ئنجا دەبیتە پارێزکارو برپوادار (متقی و مؤمن).

ب/ تەقوای دووهم/ پلە ی دووهمی تەقوا، ئەوێە کە ئینسان ئەگەر ئەو حالەتە تەقوایە ی بوو، لە گوناھە گەورەکان دەپاریزی، واتە: نە واجبیک دەچووینئ و نە قەدەغەیهك دەشکینئ.

ج/ تەقوای سێیەم/ پلە ی هەرە بەرز ی تەقوا، ئەوێە کە ئینسان ئەگەر ئەو حالەتە تەقوایە ی هەبوو، نە گوناھ ی گچکە دەکات، نە شتی ناپەسەندیش دەکات، وە سوننەتەکانیش بە پێی توانا جیبەجی دەکات.

۴) رای بەندە:

منیش دەلیم دەگونجئ ئەو رایانەش وەرگیری، بۆیەش هیئاومن، بەلام پیموایە لێرەدا خوای پەروردگار دەیهوئ بە ئیمانداران بفرموی: ئەگەر لە رابردوودا لە سەردەمی نەفامییدا، شەرابتان خواردۆتەووە قومارتان کردووە بتان پەرستوووە یانسیبتان کردووە، چیتان کردووە، ئیستا کە خوا هیدایەتی داوون بەهرمەندی کردوون لە ئیمان، دەبێ بەردەوام بە پەیزە ئیماندا لە هەلکشان دابن، وە لە پارێزکارییدا بەردەوام لە بەرەو پیشچوون دابن و بەردەوام لە بەرزبوونەووە دابن، هەلبەتە ئەوێەش وە نەبێ تەنیا رای خۆم بئ، بەلکو بەگشتی لە هەموویان وەرگریتووە بە شیوازی خۆم دامرشتووە، ئەمەش پوونکردنەووە ئەو رایە، جاری یەگەم کە دەرفرموی ﴿إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، واتە: پارێزبان کردووە ئیمانیان هیئاووە کردووە

باشهکانیان نهجامداوه، (إِذَا مَا اتَّقُوا)، واته: که تا ئیستا شهراپیان خواردوه و قوماریان کردوه، له مه وودوا خو دهپاریزن له شهراپو قومارو له هر گوناھیکی دیکهش، (وَأَمِنُوا) یانی: ئیمانیش دینن، واته: ئیمانیکی تهواوتر له وهی پیشی، بوچی؟ چونکه بهئه ندازهی نهوه که ئینسان که پابه ند دهبی به شهریعه تهوه، ئیمانکه کھی زیاد دهکات، کاتی خوئی خوا شهراپی قه دهغه نه کردوه، مسوئلمانان پیوهی پابه ند نه بوون، به لام ئیستا که نهو حوکمه هاتوته خواری و مسوئلمانان پیوهی پابه ند دهبن، مانای وایه ئیمانیان زیادی کردوه طاعهت و به ندایه تییان بو خوا زیادی کردوه، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، له سه ر کرده وه چا که کانیش به رده وام دهبن.

دوایی که بو جاری دووهم دهفه رموی: ﴿ثُمَّ اتَّقُوا وَعَامِنُوا﴾، واته: دوایی پاریزیان کرده وه ئیمانان هیئاوه، هی جاری یه که م یانی: خویمان دهپاریزن له هه موو گونا هه کان، له نیویاندا شهراپو قومارو چی و چی، ئنجا پاریز ده که ن له خوای پهروه ردگار به وه که له مه وودوا هیج موخاله فهیه که نه که ن، وه هیج واجیبیک نه چووینن، ئنجا که بو جاری دووهم دهفه رموی: ﴿وَعَامِنُوا﴾، دیاره پیشی ئیمانان هیئاوه، نه دی بوچی دووباره دهفه رموی: ﴿وَعَامِنُوا﴾؟ نه وه وه که ئایه ته که ی سوورته ی (النساء) ه، که دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

﴿عَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ...﴾ (۱۳۶)، واته: نهی نهوانه ی ئیمانان هیئاوه! ئیمان بینن به خواو پیغه مبه ره که ی، واته: ئیمانی واجبتان هیئاوه، نه مجار ئیمانی موسته حه ب بینن، ئیمانیکی نزمطان هیئاوه، ئیمانیکی سه رووتر بینن و، ئیمانکه هتان کاملتر بکه ن، چونکه ئیمانیش زیاد دهکات و که م دهکات، وه ئیمانیش له راستیدا یه که حاله تی نیه مه عقوول نیه و بلئی ئیمانی پیغه مبه ر ﷺ وه که ئیمانی مسوئلمانیکی ساده یه، که ئیمانکه ی له گونا هان نایگیریته وه!

دوایی که بو جاری سییه م دهفه رموی: ﴿ثُمَّ اتَّقُوا وَأَحْسِنُوا﴾، واته: پاشان پاریزیان کرده وه چا که بیان کرده وه، وه که ده بینن نه مجاره باسی ئیمانی نه کرده وه،

بۆچی؟ چونکه وهك بلیی ئیمانەكه بۆته شتیکی دامەزراوو پپووستی بهوه نهكردوه دووبارهی بکاتهوه، بهلام تهقوا ههمیشه له بهرزبوونهوه دایه، دوایی که ئیمان دهچەسپی، ئنجا ئینسان دەبی له تهقوا زیاد بکات، دیاره به ئەندازی زیادبوونی تهقوا، ئیمانەكەش کاملتەر دەبی، وه ئەمجاره وشە

﴿وَأَحْسِنُوا﴾ ی هیئاوه، واته: له تهقوایهکه یاندا چاکه کار (مُحْسِن)ن، چونکه وشە (إحسان) بۆ زانیاریتان هەندیک وادەزانن که (إحسان) له هەر سیاقیک دا بی، هەر به مانای چاکه کردنه له گەل خەلک، بهلام وانیه، به بهلگه ی ئەو فەرماشتهی که به (حدیث جبریل) مەشهووره، که له (جبریل) پیغه مبهەر ﷺ دەپرسی: ﴿مَا الْإِحْسَانُ؟ قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ﴾ {رواهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۳۶۷)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۵۰)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۹۹)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۶۴) وَأَبْنُ خُزَيْمَةَ بَرَقْم: (۲۲۴۴)، وَغَيْرُهُمْ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واته: ئیحسان چیه؟! فەرمووی: ئیحسان ئەوهیه که به جوړیک خوا بپه رستی وهك بیبینی، وه بیگومان ئەگەر تۆش نهیبینی ئەو دهبینی.

لێردا پیغه مبهەر ﷺ (إحسان)ی تهفسیر کردوه به چاک بهندایهتی بۆ خوا

کردن، نهك چاکه له گەل خەلک کردن، لێره شدا دیاره وشە ﴿وَأَحْسِنُوا﴾، دهگونجی وپرای چاکه کاری له گەل خەلکدا، چاک بهندایهتی بۆ خوا کردنیش بگهیه نی، وه دواییش ده فەرمووی: بیگومان خوا چاکه کارانی خوشدهوی، به کورتیی: من پیموایه، ئەو نایه ته نامازهیه بۆ ئەوه که مسوولمانه تی و دینداریی پله پله ییه، وا مهزانن که ئیمان و تهقوا وهك سکه ی شه مه نده فەر وایه، که کهوتنه سه ری، تازه دەرۆن تاقیامه تی! نا، به لکو وهك په یژه وایه وه دهبی به ردهوام پپیدا سه ربکه وی، وه له جوړیک له ئیمان وه بگوازیه وه بۆ ئیمانیک دی، وه له جوړیک له تهقوا بۆ تهقوا زیاتر، وه له جوړیک له ئیحسان بۆ ئیحسانیک باشتر.

ماوه ته وه بلیم: که ئەو نایه ته به لگه ی ئەو یاسایه یه که ده لی: (لَيْسَ لِلْقَانُونِ أَثَرٌ رَجْعِي) واته: یاسا کاریگه ری بۆ رابردوو نیه، یان (یاسا شوینه واری گپراوه ی نیه)، که ئەوه کۆدهنگی هه موو زانیانی یاساناس و شه رعزانانی له سه ره، خوی بهروه ردار ئەو حه قیقه ته ی لهو نایه ته دا به یان کردوه، چۆن؟ چونکه ده فەرمووی:

﴿ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا
وَّءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ ﴾، مانای وایہ نیستا مہی (خمر) و قومار قہدغہ دہکرینو، ئہوانہی کہ
وہختی خوئی مہییان خواردوٲتہوہو قوماریان کردوہ، گوناہیان لہسہر نیہ، کاتی
خوئی کہ شتیئ قہدغہ نہکراوہ، نیستا بوٲ نیہ بلئی: توٲ گوناہبار بووی، چونکہ
وہختی خوئی شہرابت خواردوٲتہوہ، یان گوناہبار بووی، مامہٲت بہ رپبا کردوہ،
یان گوناہبار بووی، قومارت کردوہ! یان کہسیئ کہ نہیزانیبی فلان شت
قہدغہیہ، وہ کہمتہرخہمیش نہبووبئی لہ نہزانیہکہیدا، واتہ: (معذور) بی
بہ (جہل)ہکھی، ئہوہ ئہویش بہ ہمان شیوہ گوناہی لہسہر نیہ، لہسہر
شتیئ کہ بہ نہزانیی و بہ بیئاگایی دہیکات، چونکہ لہ سہرہدمی
پیغہمبہریشدا ﷺ شتی و ابووہ، جاری و ابووہ شتیئ کراوہ، نہزانراوہ کہ
قہدغہ کراوہ، مانای وایہ لہسہری گوناہبار نہبوون، یا شتیئ کہ پیشی واجب
نہبووبئی و دوایی خوا واجبی کردبی، گلہییان لی نہکراوہ، کہ بوچی فلان
شتان نہکردوہ؟ ہہٲبہتہ زانایانی یاساناس لیردا شتیئ کی دیکہش دہئین: (یاسای
شوینہواری گیراوہی نیہ) لہ حالئکدا بوٲ تاوانباران و خہتاباران بہکاربہئیری،
بہوبارہیاندا تہفسیر دہکری، کہ لہ مہصلہٲتہتیان بی، منیش پیموایہ زیاترو
لہو دہقیان وەرگرتوہ: (إِدْرَءُوا الْحُدُودَ بِالشُّبُهَاتِ)^(۱)، واتہ: سزایہکان بہ شوبہکان
دووربخہنہوہ، واتہ: کہسیئ کہ خہتایہکی کردوہ، یاسایہک کہ دہردہچی با
شوینہواری رہجعی ہہبی، ئہگہر ئہو شوینہوارہ رہجعیہ بوٲ وی قازانج بی،
بہلام ئہگہر لہ زہرہری بی و تووشی سزابی، ئہوہ دہبی شوینہواری رہجعی نیہ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) کہ ئہمہ دہقہکہیہتی بہ تہواوی: (إِدْرَءُوا الْحُدُودَ بِالشُّبُهَاتِ، وَإِنَّ الْإِمَامَ أَنْ يُخْطِيءَ فِي الْعَفْوِ
خَيْرٌ مِنْ أَنْ يُخْطِيءَ فِي الْعُقُوبَةِ) رواہ الترمذی والحاکم والبیہقی عن عائشۃ رض اللہ عنہا
مرفوعا.

دەرسی بیست و یەکەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە حەوت ئایەت پێکدێ (۹۴ - ۱۰۰)، لەو حەوت ئایەتە موبارەکەدا خوای کاربەجی دووجاران بە نازناوی ئیمان مسوولمانان دەدوین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، وە لەبارەی ڤاووشکارکردن لە کاتی ئیحرام بەستنیاندا بە حج و عومرە، یان بە عومرە، کە قەدەغەییە و مایە پێ تاقیکرانە وەیانە، ئاگاداریان دەکاتە وەو، لەبارەی چۆنیەتی کەفارەتی نیچیر کوشتنە وە لە کاتی ئیحرامدا ڤینمایی دەکات، کە یان ئازەلێکی وەك خۆیەتی، یان خواردن دان بە نەدارانە، یان ڤۆژووگرتنە.

پاشان بۆیان باسی ڤەوایی نیچیر و خواردنی دەریایی دەکات، لە کاتی ئیحرامدا و قەدەغەبوونی ڤاو لە وشکانییدا، ئنجا خوا باسی هەر کام لە کەعبە و مانگە حەڤامەکان واتە: (ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ، رَجَبٌ)، وە ئازەلی نیشانەدارکراو بۆ قوربانیی، دەکات، وەك چەند دروشم و نیشانەییەکی دینداریی، وە پاشان خوای دادگەر مسوولمانان ئاگادار دەکاتە وە لە چەند شتێک، یەکەم: خوا نەهینیەکانی ئاسمانەکان و زەوی دەزانێ، واتە: نەهینی نیو دلی ئیووش لە خوا شیروەنیە و پەنھان نیە، دووم: وە ئاگاداریان دەکاتە وە کە سزاو تۆلە ی خوا توندو لیبوردن و بە بەزەبیشی زۆرە. سییەم: وە ئاگاداریان دەکاتە وە کە پیغەمبەر ﷺ تەنیا گەیانندی لەسەرە، وە خوای ڤەر وەردگاریش ئاگاداریی ئاشکرا و پەنھانە هەمووی دەزانێ.

وە لە کۆتایی دا ئاگاداریان دەکاتە وە کە ڤاڤ و پیس یەکسان نین، هەرچەندە پیسەکە، واتە: بیکە لگەکە، یان خراپەکە، لە ئینسانان و لە فیکرو کردە وەو جل و بەرگ و ... هتد، هەرچەندە زۆریش بی و زۆرییەکە ی سەرسامیشت بکات، بە لکو کەمی پوخت لە زۆری بۆر چاکترە، وە سەرەنجام خوا بە نازناوی خاوەن عەقلان مسوولمانان بانگ دەکات، وە فەرمانیان ڤیدەکات کە ڤاریز لە خوا بکەن، کە دەبیتە هۆی سەرفرازییان.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ۚ وَمَن قَتَلَهُ مِنكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّرَهُ طَعَامًا مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَٰلِكَ صِيَامًا لِّذُو قُرْبَىٰ وَبِالْأَمْرِ ۗ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۚ وَمَن عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾ أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۗ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمَّتْ حُرْمًا وَآتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ۚ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا يُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّهُ بِلِئَالِ الَّذِينَ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ ۝﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

(ئەى ئەوانەى بپرواتان هیناوه! بیگومان خوا بە شتیك له نیچیر که له ژیر رکیفی دەست و نیزه که کانتانندان، تاقیتان دەکاتەوه، تاكو خوا (له واقیعداو به بهرجهسته کراوی) بزانی کى به پهنهانی لی دترسى، ئنجا هر که سیک دواى ئەوه دەستدریژی بکات، ئەوه ئازاریکی به ئیشی ههیه ﴿۹۴﴾ ئەى ئەوانەى بپرواتان هیناوه! به ئیحرامهوه نیچیر مه کوژن، وه ههر کامیکتان به ئانقهست بیکوژی، ئەوه له سه ریه تی قهره بوویه کی هاوتای ئەوه که کوشتوویه تی له ئازهلان بدات، که دوو کهسى خاوهن دادگه ریی له ئیوه بپاری له سه ر بدن، بکریته قوربانیی و بگه یه نریته (سنووری) که عبه، یان خواردن پیدانی نه داران بکریته که فارهت، یان بارته قای ئەوه رۆژووگرتن، ئەو (قهره بوو و که فارهت) هش بوئه وه یه تاكو سزای کاری خوی بچیژی، خوا له (هه له ی) رابردوو بوردوه، وه ههر کهس بگه رپه تته وه (سه ر گوناھی نیچیر کوشتن) ئەوه خوا تۆله ی لی ده ستینی، وه خوا زالی خاوهن تۆله یه ﴿۹۵﴾ (پاوکردنی) نیچیری ده ریاو خواردنه که ییتان بو حه لال کراوه، وه ک سوودو مه دار سازبوونیك بو ئیوه و بو رپبواران، به لام هه تا له ئیحرام دابن (پاوکردنی) نیچیری وشکانییتان لی قه ده غه کراوه، وه پاریز له و خوایه بکه ن که بو لای وی گوډه کرینه وه ﴿۹۶﴾ خوا که عبه ی مالى حه پامی گیراوه به مایه ی راوه ستانی خه لک و به رپوه چوونی کاروباریان، هه روه ها مانگی حه پام و ئازله (بی نیشانه) دانراوه کان بو قوربانیی و ئازله گه ردنبه ننداره کان، ئەوهش (پوونکرایه وه) تاكو بزائن که خوا هه رچی له ئاسمانه کان و له زه وی دایه ده یزانی، وه خوا به هه موو شتیك زانایه ﴿۹۷﴾ بزائن که خوا تۆله ی تونده، وه (بزائن) که خوا لیبوردی به به زه یی یه ﴿۹۸﴾ پیغه مبه ر جگه له گه یانندن (ی په یامی خوا) هیچی دیکه ی له سه ر نیه، وه خوا ده زانی چی ئاشکرا ده که ن و چی په نهان ده که ن ﴿۹۹﴾ بلئ: پیس و پاک یه کسان نین، هه رچه نده زۆری پیس سه رسامیشت بکات، ده جا ئەى خاوهن عه قلان! پاریز له خوا بکه ن، به لکو سه رفرابن ﴿۱۰۰﴾.

كۆمەلئىك شت، وهك: خو بۇنخوۆشكردن، نینۆك كردن، وه هەندى شتى دى كه له كاتى ئيحرام دا لىي قەدەغه دەبن، وه حەرپاميش عەكسى حەلألە، دەگوترى: (فُلَانٌ حَرَامٌ) واتە: له ئيحرام دايە، وه كه گوترا: (حلال) واتە: له ئيحرام دانىه.

(فَجَزَاءٌ): (الْجَزَاءُ: وَهُوَ الْغَنَاءُ وَالْكَفَايَةُ، وَالْجَزَاءُ مَا فِيهِ الْكَفَايَةُ مِنَ الْمُقَابَلَةِ خَيْرًا أَوْ شَرًّا)، (جَزَاءً) واتە: برىتيي، يان بەرانبەر، يان شتىك بارتهقاي شتىك بى، دەلى: (جَزَاءً) هەر شتىكه كه بو شتىك بەس بى، ياخود له بەرانبەريدا بيتهوه، واتە: بارتهقاو هاوتا، جا بو چاكە بى، يان بو خراپە.

(النَّعْمُ): (جَمْعُهُ: أَنْعَامٌ، وَأَنَاعِيمٌ: الْمَالُ السَّائِمُ وَيُطْلَقُ عَلَى الْإِبِلِ أَكْثَرَ...) وشەى (نَعْم) به (أَنْعَامٌ وَأَنَاعِيمٌ) كۆدەبيتهوه، (الْمَالُ السَّائِمُ) هەر ئازەلئىكه بلەوهري، هەمووى پى دەگوترى (أَنْعَامُ)، بەلام به زورى بو حوشترو ئازەلى ورد (مەرپو بزن) و رەشەولاخ واتە: مانگا و گا، بەكاردى، بەلام من پىموايه بو جيا لهوانەش بەكاردى، هەرچەندە وشەى (خيل) واتە: ولاخە بەرزە، كه ئەسپو مابن و ئەوانە دەگريتهوه، بەلام واپىدەچى وشەى (أَنْعَامُ) ئەوانيش بگريتهوه، هەرچەند جارى وايه به پى عورف وشەيهك تايبەت دەكرى به بەشىك له چەمك و واتايەكەيهوه، بو وینه: وشەى (ثواب) له عورفى زمانى عەرپبيدا زياتر بو چاكە بەكاردەهيئى، بەلام له ئەسلى زمانى عەرپبى بو خيرو شەرپ بەكاردى، ئىستاش ئىمه به كوردى هەر دەليين: خوا جەزات بداتەوه، (جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا) بەلام وشەى (جَزَاءً) ئەويش له ئەسلى زمان بو پاداشت و سزاو تۆلەش بەكاردى، كهچى به پى عورف جارى وايه ماناكەى تايبەت دەكرى.

(هَدِيًّا): (الْهَدْيُ مُخْتَصٌّ بِمَا يُهْدَى إِلَى الْبَيْتِ، الْوَاحِدَةُ: هَدِيَّةٌ، وَالْأُنثَى: هَدْيٍ)، (هَدْيٍ) تايبەتە بهوهى كه دەكريته ديارى بو مالى خوا (بيت)، واتە: له كاتى حەج و عومرەدا، سەربەردى، تاكهكەى (هَدِيَّةٌ) يه، واتە: ئازەلئىك كه دەكريته خەلات و ديارى له سنوورى حەرپمدا سەربەردى، وهك ئەوهى يهكيك له مەناسىك و خواپەرسىتايەكانى حەج، وه ميينه پى دەگوترى (هَدْيٍ)، نيرينهش پى دەگوترى: (هَدِيَّةٌ).

(عَدْلٌ): (الْعَدْلُ: رَجُلٌ عَدْلٌ، وَعَادِلٌ وَرَجَالٌ عَدْلٌ، ذَوِي عَدْلٍ: أَي عَدَالَةٌ، عَدْلٌ ذَلِكَ: مُعَادِلٌ ذَلِكَ) وشهى: (عَدْلٌ) ئیمه به كوردی پێی دەلێن: دادگهریی، به لام (رَجُلٌ عَدْلٌ) واته: پیاویکی رێك و راست، كه شایهیدی لێ وهربگیرئ، دیاره ئینسانیش كه دادگهر بوو شایهیدی لێوهردهگیرئ، جا له زمانى عهزهبیدا دهلئ: (رَجُلٌ عَدْلٌ، وَعَادِلٌ وَرَجَالٌ عَدْلٌ) وشهى (عَدْلٌ) بو ههموویان بهكاردئ، (ذَوِي عَدْلٍ) واته: خاوهن دادگهریی، (عَدْلٌ ذَلِكَ: مُعَادِلٌ ذَلِكَ) بار كه لێدهنرئ دوو لای ههیه، ههركامیکیان پێی دهگوترئ: (عَدْلٌ)، وه ههندیکیان دهلئ: (عَدْلٌ) و (عَدْلٌ) به ههردووکیان هاتوه، چونكه ههردووکیان وهك یهكن یهكسان، دیاره ههردوو تاي بارێك دهبن هیندهی یهك بن، ئهوجار بارهكه رادهوهستی، ئهگهنا لاتهل و لاسهنگ دهبن.

(وَبَالَ): (الْوَيْلُ: وَالْوَيْلُ: الْمَطَرُ الثَّقِيلُ الْقِطَارُ)، (وَيْلٌ، وَابِلٌ) به بارانیك دهگوترئ كه دلۆپهیه گهورهو گرانی لێ دروست بن، دهلئ: (الْوَيْلُ: الْفَسَادُ، الشَّدَّةُ الثَّقَلُ، سُوءُ الْعِقَابَةِ..)، (وَبَالَ) واته: خراپه، یاخود سههرهنجامی خراپ، قورسیی و زهحمهت و نارهحهت، ﴿لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ﴾، بۆئهوهی كه سههرهنجامی خراپیی، وه ئاگامی شوومی خوئی كه سزایه، بجیژئ.

(سَلَفٌ): (السَّلْفُ: الْمَتَقَدِّمُ، ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾: أَي يُتَجَاوَى عَمَّا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)، (سَلَفٌ) ئهوهیه تیپهریوهو رۆیشتوهو رابردوه، كه دهفهرموئ: ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾، واته: ئهوهی رابردوه بۆخۆیهتی، بهو واتایه كه ئهگهه بلئ (عليه) واته: لێی دهپرسریتهوه، وه ئهگهه بلئ: (لَهُ) واته: لێی ناپرسریتهوه، (يُتَجَاوَى عَمَّا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) چاوپوشیی دهكرئ لهوهی كه تیپهریوه.

(مَتَاعًا): له قورئاندا وشهى (مَتَاعٌ) زۆر هاتوه، وهك دهفهرموئ: ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي

الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٣٦﴾ الرعد، یان دهفهرموئ: ﴿... إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

مَتَّعٌ ... ﴿ ۳۹ ﴾ غافر، (الْمَتَّاعُ: كُلُّ مَا يُنْتَفَعُ بِهِ عَلَى وَجْهِ مَا فَهُوَ مَتَّاعٌ وَمُتَّعَةٌ)، (مَتَّاع) هەر شتیگە سوودی لێ وەرگیری و بەهرە لێ وەرگیری، بە شیوەیهک لە شیوەکان، بەلام بە زۆری بۆ شتی گەم بەکار دێ، واتە: شتیگە گەم دەوام بێ، یاخود گەم بایەخ بێ، یاخود تەمەنی گەم بێ.

(وَالسَّيَّارَةُ): (سیارة) لێرە بە مانای کاروان، کۆمەڵیک رێبوار دێ، (السير: المضي في الأرض ورجل سائر وسيار والسيارة: الجماعة)، (السير) واتە: بە زویدا رۆشتن، (سَارٍ يَسِيرٌ سِيرًا)، دەگوترێ: (وَرَجُلٌ سَائِرٌ وَسَيَّارٌ) پیاویگە گە دەروات بە رێدا، گە دیارە (سائر) واتە: رۆشتوو، بەلام (سَيَّار) واتە: زۆر رۆشتوو، صیغە موبالغەیه، (والسيارة الجماعة) واتە: کۆمەڵە خەلکیگە پیکەوه دەروڤن، جا چ بە بارو سوار، چ پیاده بن.

(قِيَامًا): چاوگە، واتە: راوهستان، لێردا دەلێ: (قَامَ يَقُومُ قِيَامًا فَهُوَ قَائِمٌ وَجَمَعُهُ قِيَامٌ، وَالْقِيَامُ وَالْقَوَامُ: اسم لما يقوم ويثبت به الشيء كالعماد والسناد) له زمانی عەرەبیدا (قَامَ يَقُومُ قِيَامًا) هەلسا، هەلدهستی، هەلسان، یاخود راوهستان (فَهُوَ قَائِمٌ وَجَمَعُهُ قِيَامٌ) ئەو راوهستاوه، وه به (قيام) کۆدەگریتهوه، وه ههروهها (قيام و قوام) يش ناون بۆ هەر شتیگە گە ئەو شتە پێوەراوهوستی، وهك (عماد و سناد) رهشمال گە ههلهدری ئەو نهستوندهگه دهدریته بهری، پێی دهگوتری: (عماد) یان (سناد)، لهبهرئهوه گە رهشمالهگه بههوی ئەوهوه راوهستاوه، خوای پهروهردگاریش دهفهرموی: (كعبَة) و (هدی) و (قلائد) و مانگی چهرامم کردوون، به مایه ی راوهستان، راوهستانی خهلك، واتە: کاروباری دینداری و دنیا داریان وهك دوایی باسی دهکەین.

(الْبَلَّغُ): (الْبَلَّغُ) واتە: گەیاندن، (البلوغُ وَالْبَلَغُ: الْإِنْتِهَاءُ إِلَى أَقْصَى الْمَقْصِدِ وَالْمُنْتَهَى وَالْبَلَغُ التَّبْلِيغُ)، (بلوغ، بلاغ) ئەوهیه گە بگهیه کۆتایی، سنووریک ئامانجیک دیاری کرابی، پێی بگهیه، وه (بلاغ) به مانای گەیاندنیش دێ، وه به مانای خودی گهیشتن دێ، وه به مانای گەیاندن پهیامیک، یان گەیاندن

شَتِيكَ دِي، کہ دہفہرموی: ﴿ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ ﴾ . واتہ: پیغہمبہر ﷺ تہنیا گہیانندی لہسہرہ، ئہوہی دیکہ دہکہویتہ سہر خوتان، دواى ئہوہی کہہ پیٲان راگہیہندرا.

(الْحَبِيثُ): (الْحُبْتُ وَالْحَبِيثُ مَا يُكْرَهُ رِدَاءً وَخَسَاسَةً، وَأَصْلُهُ الرَّدِيُّ الدُّخْلَةُ الْجَارِي مَجْرَى حَبَثِ الْحَدِيدِ) وشہی: (حُبْتُ، حَبِيثٌ) ہہر شتیکہ کہ ئینسان کہیفی پی نہیی لہبہر خرابیی و کہم بایہخیی، یان لہبہر پیسییان، وہ لہ ئہسلدا لہ (الرَّدِيُّ الدُّخْلَةُ) شتیکى خراب، کہ رڳہل شتی باش کہوتوہ، وہک زیوان و بنزیل کہ رڳہل گہنم و جو دہکہوئ، یان ہہر شتیک کہ رڳہل برنج و کونجی دہکہوئ، وہک بہردو شتی دیکہ، ئہوہ پی دہگوترئ (الدُّخْلَةُ)، (الْجَارِي مَجْرَى حَبَثِ الْحَدِيدِ) وہک ئہو ژہنگہی کہ لہسہر ئاسن دہکہوئ، دیارہ ژہنگہ کہ ئاسنہ کہ دہرژینئ، بویہ دہبی لی بکہیہوہ، ئہسلی ماددہی ئاسنہ کہ جیایہو ئہو ژہنگہی کہ لہسہری دہکہوئ، ئہوہ شتیکى خرابہ و کہوتوتہ سہری.

(وَالطَّيِّبُ): (أَصْلُ الطَّيِّبِ: مَا تَسْتَلِدُّهُ الْحَوَاسُ، وَمَا تَسْتَلِدُّهُ النَّفْسُ، وَفِي الشَّرْعِ: مَا كَانَ مُتَنَاوِلًا مِنْ حَيْثُ مَا يَجُوزُ) واتہ: ئہسلی (طَيِّبٌ) ہہر شتیکہ کہہ ہہستہکان چئزی لیوہرگرن وہ نہفسی ئینسان چئزی لیوہرگری، (الطَّيِّبُ) لہرووی شہرہوہ ہہر شتیکہ کہ شہرہ ریڈابئ، ئہو شتہ وہرگیری و بہکاربہینرئ.

ہوئی ہاتنہ خوارہوہی نایہتہکان

ہوئی ہاتنہ خوارہوہی ئەو نایہتہی کہ دہفرموی: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

لِيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۚ

فَمَن أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۹۴﴾، { قَالَ مُقَاتِلُ بْنُ حَيَّانَ: أَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي عُمْرَةِ الْحُدَيْبِيَّةِ، فَكَانَتْ الْوُحْشُ وَالطَّيْرُ وَالصَّيْدُ تَغْشَاهُمْ فِي رِحَالِهِمْ، لَمْ يَرَوْا مِثْلَهُ قَطُّ فِيمَا خَلَا، فَتَهَاَهُمُ اللَّهُ عَن قَتْلِهِ وَهُمْ مُحْرِمُونَ } (محاسن التأويل: ج ۴، ص ۹۴)، واتہ: موقاتلیی کورپی حہییان دہلی: ئەم نایہتہ لہ کاتی عومرہی حودہیبیہدا دابہزی، نازہلی کیوی و پەرہوہرو نیچیر دہاتن بہسەر ہاوہلاندا دہگہران، لہو شوینانہی بارگہوبنہیان لی خستبوو (دہاتنہ دہوروبہریان)، کہ لہ رابردوودا ہەرگیز شتی وا نہبووہ، خواش لی قہدہغہ کردن، کہ ہتا لہ نیحرام دابن ئەو نیچیرانہ بکوژن.

دیارہ ئەوکات وەک نیستا نہبووہ، ہہموو دہمی گوشت ہہبی و خواردنی خویش ہہبی، زوریس حہزیان لہ گوشت بووہ، ننجا ئەو مہسہلہیہ بہسہرہات و رووداوی زوری تیدان، بو نمونہ: یہکیک لہ ہاوہلان نیحرامی نہبہستبوو بہ عومرہ، نازہلیکی زور قہلہو بہویدا ہات، ہاوہلانیش نامازہیان بو کرد، ئەویش بہ تیرو کہوانہکەہی، یان بہ ہەر شتیکی دی کہ پیی بوو، ئەو کەرہ کیویہی راو کرد، ننجا سہری برپی و دواپی گوتی: ہاوکارییم بکہن، ئەوانیش گوتیان: ئاخر ئەگەر ہاوکارییت بکہین نیمہ گوناہبار دہبین، (بہ حیساب ئەوان راویان نہکردوہو ہاوکارییشیان نہکردوہ) ہاوکارییشیان نہکرد، دواپیس ئەوانہی نیحرامیشیان ہہبوو زور حہزیان لہ گوشت بوو، لییان خوارد، (جا زانایان دہلین: ئەگەر بہ نامازہکردنیش، بی ہەر جوړیکہ لہ ہاوکاریی و گوناہباریی، بہ ہەر حال دیارہ ئەوہ تافیکردنہوہیہک بووہ)، ننجا نیمہ نیستا تیدہگہین لہو نایہتہ کہ دہفرموی:

﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ

اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمِن أَعْتَدِي بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾، ئەهێ ئهوانهێ
برواتان هیناوه! بیگومان خوا به شتیک له نیچیر که له ژیر رکیفی دهست و
نیزه که کانتانندان، تافیتان دهکاتهوه، تاگو خوا (له واقیعداو به بهرجهسته کراوی)
بزانی گێ به په نهانی لیبی دهترسی، نجا ههر که سیك دواي نهوه دهستدریژی
بکات، نهوه نازاریکی به ئیشی ههیه.

خوای بالادهست ئاوا بهندهکانی خوێ تا قی دهکاتهوه، نهوان له تامه زرویی
گوشت له چ میهنه تیکدا بوون، خوای بهرزیش نهو نیچیرانهی نار دوونه دور، له
کاتیکیدا که زوریش هه زیان له گوشت بووه، تا خوا له واقعی خویاندا بوێ
دهربکهوئو، بزانی تا چهند پابهند دهن به شهریعهتهوه، پارێزکار دهن، یان
ئارهزوویان بو گوشت وایان لیدهکات که فهرمانی خوای پهروهردگار بشکین!!

مانای گشتی ئایهتهکان

خوَا ﷻ له م سوورته موباره کهدا بو جاری دوا دهیه م بانگی مسوئلمانان دهکات، که ئاشکرایه یه کهمین مسوئلمانانیک که دویندراو بوون بهم ئایهته و بانگراو بوون، هاوه لانی بهرپیز بوون، به لام له دوا و انیش هه موو جیلهکانی مسوئلمانان پشتاو پشت تا ئیستاو دوا ئیستا ش ئه و دواندنانه ی خوای پهروهردگار دهیانگریته وه، وهک پیشتر باسما ن کرده، ئه م سوورته له قهدهر قهباره ی خو ی به بهراورد له گه ل سوورتهکانی دیکه، سوورتهیکه زوئترین یاسای شهرعیی تیدان، وه شازده جاریش به نازناوی: ﴿ یَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، ئیمانداران ددهوینن، لیره شدا خوای

پهروهردگار بو جاری سیزدهیه م دهرموی: ﴿ یَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوَنكُمْ اَللّٰهُ بِشَيْءٍ

مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ اَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ ﴾، ئه ی ئهوانه ی ئیمانتان هیناوه! به تهئکید خوا به شتیک له نیچیر واته: مهرج نیه زوریش بن، به لام به شتیک له نیچیر تاقیتان دهکاته وه، دهستان دهیانگاتن، ئه وه ی به دهستیش نهگیری به رم و

نیزه کانتان راویان دهکهن، ﴿ لِيَعْلَمَ اَللّٰهُ مِنْ يَخَافُهٗ بِالْغَيْبِ ﴾، تاکو خوا بزانی کئ به په نهانی لی دهرسئ؟ وه کئ لی ناترسئ؟ (واته: به بهرجهسته کراوی و له دنیای واقیعدا خوای پهروهردگار بو ی دهریکه وی، ئه گه رنا وهک زانیاری بی

سنووری خوا، هه موو شتیک دهزانئ)، ﴿ فَمَنْ اَعَدَّيْ بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴾، هه ر که سیک دوا ئه وه ی که خوا ئاگادارتان دهکاته وه بوئان روون دهکاته وه، دهستدریزی بکاتو به ئیچراره وه راو بکات، ئه وه ئه و کهسه ئازاریکی به ئیشی هه یه.

ئنجا بو جاری سیزدهیه مین بانگی مسوئلمانان دهکاتو دهرموی: ﴿ یَأْتِيهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا ﴾، ئه ی ئهوانه ی ئیمانتان هیناوه! هه ر دهرباره ی هه مان بابته هی پیشئ فهرمووی: بو یه ئه و نیچیرانه دینه دهروبهرتان تاکو تاقیتان بکاته وه، به لام

ئەمجارە حوکمەکە ی رادەگەیهنی: ﴿لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾، نیچیر راومەگەن و مەکوژن لە کاتیکیدا ئیوه لە ئیحرام دان، چونکە بابای ئیحرامدار چ پیاوبی، چ ئافرت، کۆمەئیک شتی لە خۆی قەدەغە کردوون، بۆئەوێ خۆی یەکلا بکاتەو، بۆ بەندایەتی بۆ خوا، زیکرو یادی خوا، رازونیازو موناجات لەگەڵ خوا، دووعاو پارانەو لە خوا، کە ئەوانە لەگەڵ راوکردن و دوای نیچیر کەوتن و گوشت و کوشتار، وە خۆ بۆنخۆشکردن و خۆ رازاندنەو سەرچی کردنی ئافرت و... هتددا، ناگونجین ئەوانە هەموویان قەدەغەن بۆ کەسیک کە دەچیتە ئیحرامەو، ئنجا حوکمەکە ی بەیان دەکات، کاتیکی کەسیک نیچیریکی گوشت، ئەو بەشەرە، هەلە دەکات، دەفەرموی: ﴿وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمَّداً﴾، هەر کامیک لە ئیوه بە ئانقەست بیکوژی، بە ئانقەست دوو شتی لە بەرانبەردا هەن، هەلەو لەبیرچوون (خطاً ونسیاناً)، ئایا ئەگەر بەهەلە بیکوژی، یان بە لەبیرچوون بیکوژی سزایەکە ی ناکەویتە سەر؟ ئەو دوایی باسی دەکەین و راجیایی زانیانی لەسەرە، بەلام گرنگ ئەوێه لێردا دەفەرموی: هەر کامیک لە ئیوه کە لە ئیحرام دان، بە ئانقەست نیچیریکی راو بکاو بیکوژی ﴿فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ﴾، پاداشتیکی لەسەرە وەک ئەوێ کە گوشتوویەتی لە ئازەل، چ ئازەلیکی گوشتو، هاووینەکە ی دەبی بکری و بیکاتە قوربانی، ﴿يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾، دوو کەسی خاوەن دادگەری لە ئیوه برپاری لەسەر دەدن، دوو نەفەری بە ئینصافی دینداری ریک و راست، بۆ وینە: ئەگەر گاکوی کوژراو، دەبی حوشتەر بکاتە خیر، ئەگەر بزە کیوی بی، دەبی بەرانیک بکاتە خیر، ئەگەر بالندەیه دەبی حوشتەرەل (نعامة)، یان مەریک بکاتە خیر، ﴿هَدِيًّا بَلِغَ الْكَعْبَةِ﴾، ئەو ئازەلە کە سەردەبرد، وەکو قەرەبوو پاداشت لەجیاتی ئەو نیچیرە ی کە گوشتوویەتی، دەبی بکریتە دیاری، وە بگەیهندریتە لای کەعبە، کە دەفەرموی: ﴿هَدِيًّا بَلِغَ الْكَعْبَةِ﴾، هەموو زانیان لەسەر ئەو یەکدەنگن، مەبەست پی ئیوه نیە کە بچیتە لای کەعبە، چونکە ئەو ئازەلە ناگونجی لە نیو کەعبەدا سەربەردی، وە جیشیان نابیتەو، ئەدی مەبەست پی

چییه؟ مەبەست پێی دەوروبەری کەعبەیه، واتە: بچێتە سنووری حەرەمەوه، ئەوه کە پێغەمبەر ﷺ دیاری کردووە کە فلان شوپن تا فلان شوپن، بە هەر چوار دەوری مەککەدا، بە ئەندازەی ئەوهندە دووری، ئەوهندە کیلۆمەترە، ئەوه پێی دەگوتری حەرەم، بگاتە نیو ئەو سنوورە، وە هەندیک دەلین: هەر تەنیا بگاتە نزیک سنووری حەرەم، تەواوە ﴿ **أَوْ كَفَّرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ** ﴾، یاخود ئەگەر ئازەلەکە یان چەنگ نەکەوت، ئازەلێکی بارتەقای ئەوه بە پارەکە یان دەکرێ و دەیدات بە نەداران ﴿ **أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا** ﴾، یان "ئەگەر پارە نەبوو" بە ئەندازەی ئەوه رۆژووگرتن، واتە: خواردنە کە چەند بوو، بۆ وینە: دەگوتری ئەوهندە کیلۆیە ئەوهندە رەبە (صاع) هیه، لە جیاتی خواردنی هەر ژەمیەک لە رۆژیکدا، بۆ هەر نەداریک رۆژووێک دەگری، ﴿ **لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ** ﴾، بۆ ئەوهی سزای هەلەو خراپەکە یان خۆی بچێژی، ﴿ **عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ** ﴾، خوا چاوپۆشیی لە رابردوو کردووە، کە لە رابردوودا نەتانزانێوه حەرەمە، بە ئیحرامەوه نیچیرتان کوشتووە، خوا چاوپۆشیی لە هەمووی کردووە، ﴿ **وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ** ﴾، وە هەر کەسیک بگەرێتەوه، دوا ئەوهی کە دەزانێ خوا قەدەدەغە کردووە، پێشتر ئەگەر نەیزانیی، یان بە دنیاییهوه نەیزانیی، چونکە رەنگە بای هەندێ بەهۆی ئەوهوه کە شارەزای دینی ئیبراهیم بوون، ئەوهی کە بۆیان بەجیماوه، هەندیک هەر زانیویانە، بەهەر حال دوا ئەوهی خۆی کاربەجێ لە دوا نوسخە یان وحی خۆیدا بۆی دیاری کردن، هەر کەسیک بگەرێتەوه سەر ئەوه، ئەوه خوا تۆلە یان دەستینی، ﴿ **وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ** ﴾، وە خوا زالی خاوەن تۆلەیه.

ئەوه بەنسبەت راوکردن لە وشکانیی دا.

ئنجای خۆی پەرورەدگار باسی راووشکار دەکات لە دەریادا، دەفەرموی: ﴿ **أَحَلَّلَ**

لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ، مَتَعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ﴾، راوکردنی دەریاتان بۆ حەلال

کراوه، سوودو مەدار سازکردنە بۆخۆتان و بۆ رېبوار، یاخود نیچیری دەریا، چونکە وشەى: (صید) چاوگە، دەگونجى بە مانای راوکردن بى له دەریادا، دەشگونجى بە مانای خودى نیچیرهکە بى، واتە: نیچیری دەریاتان بۆ حەلال کراوه، ﴿وَطَعَامُهُ﴾، وه خواردنى دەریاشتان بۆ حەلال کراوه، نیچیری دەریا چیه؟ وه خواردنى دەریا چیه؟ ئەوه دوایی له مەسەله گرنگەکاندا باسى دەکەین، واپێدەجى مەبەست له (صید) ئەوه بى ئینسان زەحمەتیکى پێوه بکیشى، تا راوی دەکات، (طعام) یش ئەوهیه که زەحمەتیکى وای پێوه نەکیشى و بە ئاسانى بیته دەستی.

﴿مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْآيَاتِ﴾، ئەوه رابواردنیکى کەمەو خۆشگوزەرانیهکی کەمە، مەدار سازبوونیکە بۆخۆتان، وه بۆ رېبوارانیش، واتە: خواردنى دەریا و نیچیری دەریا، هەم ئیوه که له ئیحرامدان بۆتان حەلالەو، هەم خەلکی دیکەش که له ئیحراپ دانیە، ئەو رېبوارانەى که بە دەریادا دەرۆن، بۆیان هەیه راو بکەن له

نیچیری دەریا و له خۆراکی دەریا بەهرەمەند بن، ﴿وَحَرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ مَا

دُمْتُمْ حُرْمًا﴾، وه راوی وشکانی، یاخود نیچیری وشکانیتان لى قەدەغە کراوه تاكو له ئیحراپ دابن، بەلام ئەگەر ئیحراپتان شکاند، بۆتان هەیه، وهك له سەرەتای

سوورەتى (المائدة) دا باسمان کرد، خوا دەفەر موی: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَأَصْطَادُوا﴾،

دەفەر موی: وه هەركاتى ئیحراپتان شکاند، راوی بکەن، یهكێك هەبوو هەر ئاوا تەماشای روالهتی قورئانی دەکرد، هەمیشە دەیگوت: ئەمر بۆ پێویست بوون (وجوب) ه، منیش گوتم: ئاخەر مەرج نیە هەمیشە وابى، جارى وایه بۆ رى پیدانە، گوتى: نەخیر حەتمەن له هەر شوینیکى قورئاندا ئەمر هەبى، بۆ فەرز بوونە، منیش گوتم: ئایا حەجت کردوه؟ گوتى: نەخیر، گوتم: إن شاء الله به خیر ئەگەر حەجت کرد، یان عومرەت کرد، پاشان که ئیحراپتان شکاند، ئەوه واجبە راوی بکەى

به پى قسهی تۆبى؟ گوتى: بۆجى؟ گوتم: خواى پەروردگار دەفەر موی: ﴿وَإِذَا

حَلَلْتُمْ فَأَصْطَادُوا﴾، واتە: وه هەركاتى ئیحراپتان شکاند، راوی بکەن، کەواتە: دەبى

بکەویە دوای مامزو کەرویشک و ئازەلی کێوی، لەو دەشتە عەرەبستاندا تا شتیک دەگری خۆت و ئەو چەند حاجییە کە لە وین! گوتی: ئاواپە؟ گوتم: بە پێی قسە تۆبێ بەئێ، بەلام لەراستییدا نەخێر وانیه، بەلکو خوا کە دەفەرموی: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ

فَأَصْطَادُوا﴾، دەئێن: ئەم ئەمرە لێردا بۆ رێ پێدانه، چونکە ئەمەر لە دوای تەحریم مانای رێ پێدان دەگەیهنێ (الْأَمْرُ بَعْدَ التَّحْرِيمِ يُفِيدُ الْإِبَاحَةَ)، پێشی خوا فەرمووی: راپۆی مەگەن بە ئیحراپمەوه، دوایی دەفەرموی: کە ئیحراپتان شکاند راپۆیکەن، مانای وایە ئەوهی پێشی لێتان قەدەغە بوو، ئیستا بۆتان حەلالە، نەك ئیستا لەسەرتان واجب بێ، جا ئەو بابەتانه بەهۆی زانستی (أصول الفقه) هوه دەزانرێن، ئەگەرنا ئینسان هەر لەخۆوه تەماشای رۆالەتی قورئان و سوننەت بکات، تووشی حوکمی زۆر غەلەت دەبێ، کە خواو پیغەمبەری خوا مەبەستیان نەبوون،

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، وه پارێز لهو خواپه بکهن که بۆ لای ئەو کۆدەگرێنەوه، واتە: پارێز له خوا بکهن لهو شتانهدا له ئیحراپادا راپووشکار مەگەن، له وشکانییدا شتیک مەگەن پیچەوانە ی فەرمانی خوابی، هەرچەندە وشە: تەقوا مەفهووم و ماناکە ی گشتییە، بەلام لێردا تاییبەتە بەوه کە راپووشکار نەکرێ له کاتی ئیحراپ هەبووندا، چونکە جاری وایە بە پێی سیاقەکە ی تاییبەت دەبێتەوه بەو شتە کە له سیاقەکەدا هاتوه، ئنجا خوا چوار شتان باس دەکات، دەفەرموی:

﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْتِدَ﴾، خوا ئەو چوار شتانە ی کردوون بە مایە ی راپووستانی خەلک، دینداری و دنیا داری بەو شتانەوه بەندە، دەفەرموی: خوا کەعبە ی بەیتی حەرپامی گێراوه بە مایە ی راپووستانی خەلک، هەر وهه مانگی حەرپام، هەر وهه (هدی) و (قالتد) یش، پێشتریش گوتمان: کەعبە ئەو چوار دیوارە یە کە بەیتیشی پێ دەگوترێ، جاری وایە بەو مزگەوتەش دەگوترێ کە له دەوری کەعبە یە، بەلام کەعبە بە خودی ئەو چوار دیواره دەگوترێ کە پەردە رەشەکە ی بۆ دەکرێ و دەرگای هە یەوه، گۆشە ی بەردە رەشەکە (الحجر الأسود) و گۆشە ی یەمانی (الركن الیمانی) تێدایە... هتد، وهك دەبیین، خوا ئەوهی کردوه بە مایە ی راپووستانی خەلک، واتە: بەهۆی کەعبەوه خەلک دیندارییان

پادەوهستی، وه ههروهها دنیا‌داریشیان، چونکه کاتی خۆی هەر کهسیک چووپیته لای که‌عبه‌و، چووپیته ده‌وروبه‌ری مزگه‌وتی حه‌رام، که‌س بۆی نه‌بووه‌و ده‌ستی لێ بدات، بۆ وینه، ئەگەر که‌سیکی کوشتا که ده‌چووه لای که‌عبه، خاوه‌ن کوژراو بۆی نه‌بوو بیکوژی، ئەگەر له هه‌موو دنیا شه‌رو ئاژاوه بووبی، له‌وئ خه‌لک هێمن بووه له ئاشتی و ئارامیی دا ژیاوه، (والشهر الحرام) ئەو مانگانە‌ی که حه‌رامن، واته: حه‌رامن جه‌نگیان تیدا بکری، ئەوانیش چوار مانگن، (رجب) به‌ ته‌نیا ئنجا (ذو القعدة، ذو الحجة، مُحَرَّم) به‌ دوا‌ی یه‌کدا، ئەو چوار مانگه‌دا کاتی خو‌شی وا بووه، جه‌نگیان تیدا قه‌ده‌غه کراو بووه، به‌ لای که‌مه‌وه یه‌ک له‌سه‌ر سیی سا‌ل خه‌لک له هێمنیی دا ژیاوه، ئەگەر دو‌ژمنی یه‌کدی بووبان، له‌و چوار مانگه جه‌نگیان نه‌ده‌کرد، ئنجا (والهدی) واته: ئەو ئاژه‌لانه‌ی که ده‌کرین هه‌ دیاری و خه‌لات، وه به‌ره‌و لای که‌عبه، به‌پێ ده‌کرین، له‌ کاتی خواپه‌رس‌تییه‌کانی حه‌ج و عومره‌دا سه‌رده‌ب‌درین، (قلائد) کو‌ی (قِلادَة)یه، واته: گه‌ردنبه‌ند، وه (قلائد) واته: ئەو ئاژه‌لانه‌ی که گه‌ردنبه‌ندیان له‌ مل کراوه، جا عه‌ره‌ب عاده‌تیان وابووه، ئیستاش هه‌روایه ئەو ئاژه‌له‌ی که به‌دوو‌یانه سه‌ری ببه‌رن، جاری وا بووه نیشانه‌داریان نه‌کردوه، جاری واش بووه نیشانه‌داریان کردوه گه‌ردنبه‌ندیکیان له‌ مل کردوه، یان دره‌خت و گه‌لایه‌ک که بۆیان چنیوه، یان دونگه‌که‌یان به‌رینه‌دار کردوه، ئیدی خه‌لک زانیویانه ئەوه دیاری کراوه بۆته‌وه‌ی له‌وئ سه‌ربه‌ب‌دری، که‌س ده‌ستی

لین‌ه‌داوه، ﴿ ذٰلِكَ لِّتَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنْتَ

اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴾، بۆیه‌ش خوا ئەوه‌تان بۆ روون ده‌کاته‌وه، تا‌کو بزانی که خوا ده‌زانی چی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، وه خوا به‌ هه‌موو شتی‌ک زانیه، واته: خوا ده‌زانی که چی له ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا هه‌یه، ئیوه ژیا‌نتان ئاوا نه‌بی به‌پێوه ناچی، ده‌بی دین هه‌م له‌ رووی شوینه‌وه، هه‌م له‌ رووی کاته‌وه، هه‌م له‌ رووی هه‌لسوکه‌وته‌وه، سنوور‌تان بۆ دابنی، که به‌ هۆی ئەو سنوورانه‌وه هه‌ست به ئارامیی و هێمنیی و ئاساییش بکه‌ن، ژیا‌نی دنیا و دین‌داریش‌تان بگوزه‌رین.

ھەرچەندە زۆرىي پىس ياخود زىانبەخش، ياخود خراپ، تۆسەرسام بىكات، ھەرچەندە زۆر زۆرىش بى، ۋەك كوردەۋارىي خۇمان دەلى: (پاك و پوخت نەك زۆرو بۆر) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَى الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، ئەي خاۋەن عەقلان پارىز لە خوا بىكەن بەلكو سەرفرازىن، كەۋاتە: كىن شايستەي ئەۋەن كە پارىزكارىن؟ خاۋەن عەقلان، چونكە جارى وايە ۋەك لەنىو كوردەۋارىي خۇشاندا باۋە، ئەگەر كەسىك گىل و حۆل بى، شىتۆلكە بى، دەلىن: رەنگە ئەۋە ۋەلى خۋابى!! نەخىر دۇستانى خوا ھەموويان دەبى زۆر عاقل بن، شىتۆلكە ۋە خەلكى فەقىر حال و بەستەزىمان، نابنە دۇستى خوا، دەگونجى خوا لىي خۇشبى، گوناھى كەم بى لەبەرئەۋەدى خۋاى دادگەر عەقل و ھۆشى كەم داۋەتى، بەلام ناگونجى دۇستانى خوا شىت و حۆل بن، پاك و پىسىي خۇيان نەزانن، كە بەداخەۋە زۆرجار لە مامۇستايانىش رەنگە كە شىتۆلكە دەبىنن بلىن: رەنگە ئەۋە دۇستى خۋابى، نەخىر دۇستانى خوا ھەموويان دەبى زۆر عاقل بن، ئەۋەتا خۋاى زاناو كاربەجى لىرەدا فەرمان بە خاۋەن عەقلان دەكات كە ئەھلى تەقۋابن.

چەند مەسەلە یەکی گەرنەگ

مەسەلە یە یکەم: که خوا دەفەر موی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لِيَّبْلُوْكُمْ اللّٰهُ بِشَيْءٍ ۭ

مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُۥٓ اَيْدِيْكُمْ وَّرِمٰحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَن يَّخَافُهٗ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنْ اَعْتَدَىۢ بَعْدَ

ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴾، ئیە دەبی شەش هە ئۆستە لە بەرانبەر ئەو ئایەتەدا

بکەین:

هە ئۆستە یە یکەم: که دەفەر موی: ﴿ لِيَّبْلُوْكُمْ اللّٰهُ ﴾، ئەو (ل) ه، لامی

قەسەمە، واتە: سویند بە خوا، (ن) نوونەگەش نوونی تەئکیدە، یانی: بە مسۆگەری، خوا تاقیتان دەکاتەو، جا تاقیکردنەو، هەر بۆ ئینسانەکان لە قورئاندا لە زۆر شویندا باسکراوە دووبارە کراوەتەو، هەر بۆخۆی ئەو دنیا یە وەک گوتراوە: (الدنيا دار الإبتلاء والإختبار، والآخرة دار البقاء والقران) ئەم دنیا یە جیی تاقیکرانەو، دوارۆژ جیی تیدا مانەو، جا یەکیک لەو شتانە یە که ئیە پئی تاقی دەکرینەو، ئەو یە که لەکاتی کدا که سەرگەرمی خواپەرستی، شتیکت بیته پیش، پیچەوانە ی خواپەرستی بی، بۆ وینە: لە ئیچر امدای، نیچیرت دیتە بەر دەست، بە رۆژووی، خوار دنیکی خۆشت دیتە بەر دەست، خەریکی تاعەتییکی، لەولا گوناھیک دیتە بەر چاوت و دەبی خۆتی لی بیاریزی، ئەو یەکیکە لە تاقیکردنەو، کانی خوا.

هە ئۆستە یە دوو م: که دەفەر موی: ﴿ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ ﴾، بە شتیکی لە نیچیر،

یاخود بە شتیکی لە راوکردن، ئەو بۆ کەمیە، یانی: با شتیکی کەمیش بی، دەبی خۆتانی لی بیاریزن، ئەو یە خۆی لە کەم نەپاریزی، خۆی بۆ لە زۆریش ناپاریزی، بە لکو کەم واتلیدەکات دوا یی تووشی زۆریش بی.

هەلۋەستەى سىيەم: كە دەفەرموئى: ﴿الصَّيْدِ﴾، وشەى (صيد) بە ئازەل و اتە: چوارپى، وە بە پەرەور، واتە: بالئندەو ئەوانەى دەفرن، دەگوترى، وە دەبى كىۋى بى و گۆشتى حەلال بى، وەك مامز، بەلام ئەگەر كىۋى بى، بەلام گۆشتى حەلال نەبى بە (صيد) دانانى، وەك: گورگ پلنگو چەقەل، وە دەبى كىۋى بى و كەۋىي نەكرابى، وە ھەم گۆشتەكەشيان دەبى حەلال بى لە خودى خۇياندا، زۆربەى زانايان وادەلئىن، ھەندىكىشيان دەلئىن: ئەگەر گۆشتەكەشى حەلال نەبى، مادام كىۋى بى، ھەر دەگوترى (صيد).

بەلام واپىدەچى ئەو رايەى دىكە راستتر بى، چونكە خەلك گورگو چەقەلى بۇچىيە؟ بۇچى رايان دەكات؟ خەلك شتىك راي دەكات كە سوود لە گۆشتەكەيان ببىنى.

هەلۋەستەى چوارەم: كە دەفەرموئى: ﴿تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ﴾، ھەندىك لە

زانايان ئاوايان لىكداۋەتەو: ﴿تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ﴾، واتە: نىچىرى بچووك كە بە

دەست دەگىرى، ﴿وَرِمَاحُكُمْ﴾، ئەۋەى كە بە چەك دەگىرى، بەلام من واى تىدەگەم

﴿تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ﴾، واتە: بەرپەلتان دەكەون، جا چ بەدەستى پرووت

بى، چ بە ھۆكارىك بىت، تەلەو داۋى بۇ دابنىى، تەپكەى بۇ دابنىى، يان بە چەك راي بكن، ئەۋەى كە وەبەر پەلتان دەكەون، جا چ بە ئاسانىى، چ بە زەحمەت.

هەلۋەستەى پىنجەم: كە دەفەرموئى: ﴿لِيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ﴾، يەكىك

بۇى ھەيە پىرسىار بكات، بلى: باشە ئەدى خوا بۇخۇى نازانى كى لە خوا دەترسى، مادام وايە بۇ تاقىمان دەكاتەو؟ بۇيە زانايان ئاوايان لىكداۋەتەو،

دەلئىن: (لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَا عِلْمَهُ غَيْبًا مِنْ أَمْثَالِ مَنْ أَمْثَلِ وَأَعْتَدَاءِ مَنْ

اعْتَدَى)، واتە: تاكو خوا بە بىنن بىنى، ئەۋەى كە بە پەنھانىى زانىۋىەتى

بە زانىارى خۇى زانىۋىەتى لە دىناىى واقىعدا ببىنى، كە داخۇ كى فەرمانى جىبەجى دەكاو كى دەستدرىزى دەكات، وەك من لە (ماناى وشە بە وشەى

نایهتهکان) دا گوتووومه، واته: خوا له دنیای واقیعداو به بهرجهستهکراوی
بزانی، نهگه رنا له زانیاری بیسنووری خویدا هه موو شتیک دهزانی، جا
ئهوه له زور شویندا له قورئان دووباره بوتهوه، با لیمان تیکنهچی!

که دهفهرموئ: ﴿لِیَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ یَخَافُهُ بِالْغَیْبِ﴾، ئهوه نیه که خوا هه تا
ئینسان شتیک نهکات نهیزانی! خوا پیشتهوهی ئه و شته ئه نجامیش بدرئ
دهیزانی، به لام دهیهوی به بهرجهستهکراوی، به کردهوی ئینسانه که بیزانی.

هه لوهستهی شه شههه: که دهفهرموئ: ﴿فَمَنْ أَعْتَدَى بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ

أَلِیْمٌ﴾، واته: دواى ئهوهی بوئان روون گراوتهوه، ههر کهس دهستدریزی بکات،
نازاریکی به نیشی ههیه، لههوه بوئان دهردهکهوی که بهر لهوهی ئیمه
حوکمی شه رعیی شتیک بزانی که قهدهغهیه نهگهه بیکهین، مادام به
نهزانییه، گوناھی لهسهه نیهه، سزاو نازار روومان تیناکات، مادام
نهمانزانیبی، به لام ئهوه دهبی یهک قهیدی بخهینه سهه، واته: نهمانزانیبی،
وه له نهزانییه که شدا که متهر خهه نه بووبین، چونکه زانیان دهئین: هه موو
کهس پاساو بوهینراو (معدور) نیه به نهزانی (جهل)، واته: شتیک بکاو
دواپی بلئ: نهزانی، نایا هه موو کهس لی وهردهگیری، هه موو کهس پاسوی
لی قبوول دهگری؟ نهخیر، دهبی لهو جوړه بی که پاساودار (معدور) به
نهزانی (جهل) دهکی، یانی: هیچ ریگهیهکی نه بووبی تاکو بیزانی، وه کهسی
دهستنه که وتبی، هیچ دهرفتهی نه بووبی که حوکمی ئه و شته بزانی، ئه و جار
نهگهه بیکات، گوناهار نیه.

مهسهلهی دووهه: که خوا دهفهرموئ: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَفْتُلُوا الصِّدْقَ وَأَنَّهُم

حَرَمٌ﴾، دهربارهی وشهی: (صید) هه رچههه پیشتریش باسماه کرد، زانیان سی
رایان ههه:

۱) هەندیك دەلین: (صید) هەر شتیكه پراوبكری، جا گوشتی بخوری یان نەخوری، وە چ مائی بی، واتە: دەستەمۆ كرابی، و، رام كرابی، وەك ئەو ئاژەلانی لەگەڵ خەلكدا دەژین، هەر چوار جورە ئاژەلەكان: حوشترو رەشەولاخ و مەرو بز، چ كیوی بی، كە ئەو رایە زۆر بیهیزە.

۲) هەندیكیش دەلین: (الصَّيْدُ: كُلُّ مَا كَوَلِ اللَّحْمِ سِوَى الْفَوَاسِقِ الْخَمْسِ) نیچیر هەموو شتیكه كە گوشتی بخوری، جگە لە پینج فاسقەكان، هەر لە كوردەواریی خۆشماندا دەلین: فاسقی خەمسە، جا دوایی باسی (الفَوَاسِقِ الْخَمْسِ) دەكەین، دەلین: هەر ژیاندارێكه كە گوشتی بخوری: ئاژەل و چوارپێ بی، یان پەلەوەر بی، بچووك بی، یان گەورەبی، مادام گوشتی بخوری، جگە لە پینج ژیاندارە فاسقەكان.

۳) هەندیکی دیکە دەلین: نیچیر هەر شتیكه كە گوشتی بخوری، واتە: مەرج نیە تەنیا ئەو پینج فاسقە، لە چەمکی نیچیر هەلاویڕابن، هەر شتیکی دیکەش كە گوشتی نەخوری، بە نیچیر دانانری.

هەلبەتە هەندیكیش گوتووایانە هەر شتیکی دیکەش وەكو ئەو پینج فاسقەكانە بی حوكمی وانی هەیه، هەندیكیش دەلین: نەخیر هەر ئەو پینجەن.

ئنجأ كە خوا دەفەر موی: ﴿ وَأَنْتُمْ حَرَّمَ ﴾، واتە: ئیوه لە ئیحراپادا بوون و ئیحراپاتان بەستبوو، كە ی ئینسان ئیحراپا دەبەستت؟ یان بو حج، یان بو عومرە، هەلبەتە جاری واش هەیه حج عومرەشی لەگەڵدا دەكری، ئەو پێی دەگوتری حجی (قران)، یان حجی (تَمَتَّع)، وە جاری وایە بە تەنیاش دەكری و پێی دەگوتری (افراد)، وە جاری واشە عومرە بە تەنیا دەكری، بەلام گرنگ ئەو هیه ئیحراپا تەنیا لە حالەتێكدا دەبەستری، كە ئینسان خواپەرستییه كانی حج جیبەجی دەكات، یان عومرە، یان هەردووکیان پێكهو، لە زمانی عەرەبیدا دەلین: (رَجُلٌ حَرَامٌ وَأَمْرَأَةٌ حَرَامٌ) (رَجَالٌ حَرْمٌ وَنِسَاءٌ حَرْمٌ) پیاویکی حەرام، واتە: پیاویك لە ئیحراپادایە (إِمْرَأَةٌ حَرَامٌ) ئافرەتێك لە حەراپادایە، پیاوانیك كە ئیحراپامان بەستوو، ئافرەتانێك كە ئیحراپامان بەستوو، هەر وەها دەگوتری (رَجُلٌ حَلَالٌ وَأَمْرَأَةٌ حَلَالٌ) (وَرَجَالٌ حَلَالٌ وَنِسَاءٌ حَلَالٌ) هەموو ئەوانە بەكار دەهێنرین.

ئه‌مما ئه‌و پینج زینده‌وه‌ره ژیانداره‌ش که هه‌لاوی‌ردران بابای ئیحرام به‌حه‌ج و عومره، یان به‌عومره، یان به‌حه‌ج به‌ستوو، بۆی هه‌یه‌ بیانکوژی، با له ئیحرامیش دابی، ئه‌و پینجه‌ن: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: خَمْسٌ مِنَ الدَّوَابِّ، كُلُّهُنَّ فَاسِقٌ، يُقْتَلْنَ فِي الْحَرَمِ: الْغُرَابُ وَالْحِدَاةُ وَالْعُقْرَبُ وَالْفَارَةُ وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۴۶۱۳) وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۳۱۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۸۵۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۸۳۷) قَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۸۸۷)، وَالتَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ بِرَقْم: (۵۴۸۰)}، واته: عایشه خوا لیبی رازی بی، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: پینج ژیاندار، {پینج شت که ده‌رۆن، (دواب) کوژی (دابه‌)یه واته: هه‌ر شتی که له‌سه‌ر زه‌وی بره‌وا} هه‌ر پینجیان فاسیقن، واته: خراپن، وه‌ خوینیان هه‌لا له‌ هه‌ره‌مدا ده‌کوژین، یاخود له‌ کاتیک ئینسان له‌ ئیحرامدایه‌ بۆی هه‌یه‌ بیانکوژی، ئه‌وانیش: ۱/ (الْغُرَابُ) قه‌له‌ره‌شه، ۲/ (وَالْحِدَاةُ) قه‌له‌ به‌له‌که، دیاره‌ ئه‌ویش دهن‌دووی که به‌ قولابه، ۳/ (وَالْعُقْرَبُ) دوویشک، ۴/ (وَالْفَارَةُ) مشک، ۵/ (وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ) سه‌گی هار، یان سه‌گی که خه‌لک بگری، له‌ سه‌حیحی موسلیم دا له‌ جیاتی (الْعُقْرَبُ) گوتراوه‌ (الحیة) مار، با له‌ ئیحرامیش دابی، مار بۆت دی، دوویشک ئه‌وانی دیکه بۆت هه‌یه‌ بیانکوژی، وه‌ زه‌ره‌ریشی نیه‌ بۆ حه‌ج و عومره‌و ئیحرامه‌که‌ت، دیاره له‌ کاتیکدا که پیویسته‌ بیانکوژی. ئه‌گه‌رنا له‌ ئیحرام دابی، بکه‌ویه‌ ده‌شت و ده‌ری، به‌ دوا‌ی دوویشک و مارو ئه‌وانه‌ بکه‌وی! ئه‌وه‌ شتیکی ته‌واو نیه‌.

{وَقَالَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ وَزَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ: الْكَلْبُ الْعَقُورُ يَشْمَلُ هَذِهِ السَّبَاعَ الْعَادِيَةَ كُلَّهَا. بِدَلِيلِ قَوْلِهِ: ﷺ لَمَّا دَعَا عَلَى عُنْبَةَ بِنِ أَبِي لَهَبٍ قَالَ: اللَّهُمَّ سَلِّطْ عَلَيْهِ كَلْبَكَ فَأَكَلَهُ السَّبُعُ بِالزَّرْقَاءِ} (محاسن التأويل: ج ۴، ص ۳۷۱) سوفیانی کوپی عوبه‌ینه‌و زه‌یدی کوپی نه‌سه‌لم خوا لییان رازی بی، گوتوو یانه: که ده‌فه‌رموی (الْكَلْبُ الْعَقُورُ) سه‌گی هار، یاخود سه‌گی که خه‌لک ده‌گری، هه‌موو جوړه‌ درنده‌کان ده‌گریته‌وه‌ (واته: پلنگو شیرو چه‌قه‌ل و که‌متیارو ئه‌و شتانه‌ی که په‌لاماری خه‌لک ده‌دن) به‌ به‌لگه‌ی فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که دوعای له‌ عوتبه‌ی کوپی ئه‌بو له‌هه‌ب کرد، که پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌زیه‌ت دابوو،

ئەویش فەرمووی: خۆیە لە سەگەگەیی خۆتی بەسەردا زالبکە، (لە رپوایەتیکدا فەرموویەتی: ﴿اللَّهُمَّ سَلِّطْ عَلَيْهِ كَلْبًا مِنْ كِلَابِكَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (سنن الكبرى) برقم: (۹۸۳۲)}، واتە: ئەو خۆیە! سەگێک لە سەگەکانی خۆتی بەسەردا زال بکە، ئەو بوو شیر خواردی لە زەرقا (السبع: لیرەدا یانی: شیر) لە زەرقا لەگەڵ کاروان بوو، زۆر لەخۆی دەترسا، لەنیو خۆیانەووە گرتبوو، شیر هات بۆنی پێوەکردن تا هاتە سەر ئەو خواردی دووعای پێغەمبەر ﷺ لێی قبوول بوو، گەواتە وشە (کلب) هەموو درندەیهک دەگریتەو، شیر بێ، پلنگ بێ، هەرچی بێ، منیش ئەو رایەم پێ راسترە.

مەسەلەى سێیەم: که خوا دەفەرموی: ﴿وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ

مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ

أَوْ عَدْلٌ ذَلِكِ صِيَامًا﴾، ئەمەش دەبێ چەند هەلۆهستهیهکی لە بەرانبەردا بکەین:

هەلۆهستهی یەکمەم: که دەفەرموی: ﴿مُتَعَمِّدًا﴾ هەر کەسێک بە ئەنقەست

نیچیریەک بکوژی، ئایا کەسێک کە لەبیری بچێ، یاخود بە هەلە، شتێک بە نیچیریکەووە بێ، زامن دەبێ، قەرەبووگە بداتەو؟

زانایان پراچیاپیان هەیه، بەلام زۆر بەی زانایان دەلێن: بەلێ سزایەگە لەسەر هەمووانە، منیش ئەو رایەم پێ راستە، یەکیک بۆی هەیه بلی: بۆچی خوا

دەفەرموی ﴿وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا﴾، کەسێک بە ئانقەست؟ وەلامەگە

ئەوێهە وەك (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) لە کتیبەگەیی خۆی (تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر الکلام المنان) دا جوانی دینیت، دەلێ: هۆی کە خوا وایفەرموو ئەوێهە (وَإِنَّمَا نَصَّ اللَّهُ عَلَى الْمُتَعَمِّدِ لِقَتْلِ الصَّيْدِ، مَعَ أَنْ الْجَزَاءَ يَلْزَمُ الْمُتَعَمِّدَ وَالْمُخْطِئَ، "كَمَا هُوَ الْقَاعِدَةُ الشَّرْعِيَّةُ" أَنْ الْمَتْلَفَ لِلنَّفُوسِ وَالْأَمْوَالِ الْمُحْتَرَمَةِ، فَإِنَّهُ يَضْمَنُهَا عَلَى أَيِّ حَالٍ كَانَ، إِذَا كَانَ إِتْلَافُهُ

بَغَيْرِ حَقٍّ، لَأَنَّ اللَّهَ رَتَّبَ عَلَيْهِ الْجَزَاءَ وَالْعُقُوبَةَ وَالْإِنْتِقَامَ، وَهَذَا لِلْمُتَعَمِّدِ، وَأَمَّا الْمُخْطِئُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ عِقُوبَةٌ، إِنَّمَّا عَلَيْهِ الْجَزَاءُ^(۱)، واتە: بۆیە خوا دەفەرموی: هەر کەسێک بە ئانقەستی نیچیرێک بکوژێ، ئەووە سزاو تۆلەکەبێت، بۆیە خوا باسی بە ئانقەستی کردووە، بۆ کەسێک کە نیچیرێک بکوژێ، لەگەڵ ئەوەشدا کە سزاو قەرەبوووە کە دەکەوێتە سەر، هەر کەسێک بە ئانقەستی یان بە هەڵە بێ، یان بە لەبیرچوونەووە بێ، وەک چۆن بنچینە ی شەرعیی وایە هەر کەسێک نەفسێک بپهوتێنێ، یاخود مال و سامانیکی موحتەرەم بپهوتێنێ، ئەووە زامینی دەبێ و دەکەوێتە سەری، دەبێ بیبژێری، بە هەر شیوێهە ک لە شیوێهەکان فەوتاندبێتی، مادام بە ناھەق بێ، بەلام ئایا بۆچی خوا، وشە ی: (مُتَعَمِّدٌ) بەکارھێناوە؟ چونکە خوای کاربەجێ لەسەر ئەو نیچیر کوشتنە، باسی قەرەبووی کردووە، باسی سزاو تۆلە ی کردووە، وە دیارە بابای کە بە هەڵە بیکات، سزای ناکەوێتە سەر، خوا تۆلە ی لێ ناستینیتەووە، بەلکو تەنیا قەرەبووی دەکەوێتە سەر بۆیە وشە ی: (مُتَعَمِّدٌ) ی لێردا هیناوە.

هەلۆهستە ی دووهم: کە دەفەرموی: (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قُتِلَ) بەو چوار جۆرە خویندراوەتەووە:

۱- (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قُتِلَ).

۲- (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قُتِلَ).

۳- (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قُتِلَ).

۴- (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قُتِلَ).

مەبەست لێردا ئەوێهە کە ئایا: ئەو نیچیرە دەبێ قەرەبوووەکەشی وەک خۆی بێ، لە نرخ دا، یان لە قەبارەو (حجم)دا؟ لێرەش دوو را هەن لە نیوان زانایان هەر کامیکیان بێ، دەبیریتەووە، بە پێی ئەم فەرماشتە ی پیغەمبەری خوا ﷺ، ﴿عَنْ جَابِرٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: (فِي الضَّبْعِ إِذَا أَصَابَهُ الْمُحْرِمُ كَبْشٌ،

ئەو بەدات، جا ئەبو حەنیفە دەلئى: نرخەكەى لەبەرچاۋ دەگىرى. بەلام زۆربەى زاناىان دەلئىن: قەبارەو شىۋەى ئەو نىچىرە لەبەرچاۋ دەگىرى، ئەو ئەگەر ئەو كەسە لە تواناى دا ھەبوو، ئەگەرنا ﴿أَوْ كَفَّرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾، ھەلبەتە لىردا ديسان دەربارەى وشەى: يان (أو) ەك لە كەفارەتى سويندا باسماى كرى، زاناىان دوو رايان ھەن:

۱/ ھەندىكىان دەلئىن: بۆ رىزبەندىيە، واتە: تا ھى يەكەمى لەتوانادا ھەبى، نابى ھى دوو بەكات، ەو تا ھى دوو ھى لەتوانادا ھەبى، نابى ھى سىيەم بەكات.

۲/ زۆربەشيان دەلئىن: نەخىر، ئەو بۆ سەرىشكردنە (التخيير)، واتە: ھەركام لەوانەى باسكراى، دەتوانى بىدات، دەگونجى ئازەلئىك، يان پەلەورىك بەكاتە قەرەبوو، ياخود خواردن بە نەدارىك بەدات، ئنجا ئايا ئەو خواردنە چۆنە مەزەندە دەكرى؟ ئەو ئازەلە كە وىنەكەى دەست ناكەوى قەرەبوو كەى دەست ناكەوى، تەماشاشا دەكەى قەرەبوو كەى بايى چەندە؟ بايى ئەو ەندە نرخەكەى دەدى، بۆ وىنە بايى سى سەد ھەزار دىنارى عىراقىيە، بەو بىرە پارە دەكاتە چەند زەمە خواردن دەيدا بە نەدار، جا ھەندىك لە زاناىان دەلئىن: زەمىك، ھەندىك دەلئىن: دوو زەم، (يُعَدِّيهِمْ وَيُعْشِيهِمْ) ئىدى دەكاتە چەند رۆژ خواردن بۆ نەداران، ئەو ەندە خواردنەى بى دەكردى و تەسلىمىان دەكرى، لەجىاتى قەرەبووى ئازەلەكە.

ھەلوەستەى شەشەم: كە دەفەرموى: (عَدَلُ ذَلِكَ صِيَامًا) ئنجا ئەگەر ئەو خواردنەشى نەبوو بىدات بە نەداران، ئەو بە ئەندازەو بارتەقاي ئەو رۆژووگرتنى دەكەوئتە سەر، وشەى (عَدَل) كە بە (عَدَل) ىش خوئندراو تەو (عَدَل، عَدَل) واتە: (مىثل) وىنە، جا زاناىان دەلئىن: ئەگەر (عَدَل) بى، واتە: لە جىنسى خوى، دەگوترى: (هَذَا الْقَلَمُ عَدَلُ ذَلِكَ الْقَلَمُ) مادام ئەو شتە لە جىنسى ئەو شتە بى، بەلام كە گوتت (عَدْلُهُ) مەرج نىە لە جىنسى بى، بەلام گرنگ ئەو ەى لە نرخىدا، ياخود لە شىۋەيدا ھاوتايەتى و بارتەقايەتى، با لە جىنسى خۆشى نەبى.

ئیمام مالیک پەرحمەتی خوای لى بى قسەیهکی جوانی هەیه، بۆ چۆنیەتی مەزەندە کردنی پۆژوووەکان، وهك (قرطبي) له (الجامع لأحكام القرآن) دا هیناویەتی: (قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكٌ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي الَّذِي يَقْتُلُ الصَّيْدَ فَيُحْكَمُ عَلَيْهِ فِيهِ أَنْ يَقُومَ الصَّيْدُ الَّذِي أَصَابَ فَيُنْظَرَ كَمْ ثَمَنُهُ مِنَ الطَّعَامِ فَيُطْعَمَ كُلُّ مَسْكِينٍ مُدًّا أَوْ يَصُومَ مَكَانَ كُلِّ مُدٍّ يَوْمًا)^(۱)، واتە: یەحیا دەلی، مالیک گوتووویەتی: باشتەری شتێک لەبارەى ئەو کەسەوێ کە نیچیرێک دەکوژێ، وە وینەى ئەوێ دەستناکەوێ تاکو قەرەبووی بدات، ئەوێهە کە بەو شیوێهە بریارى بەسەردا بدرێ: نیچیرەکە دەرخیندری، وە تەماشای دەکری نرخەکەى چەندە، وە پاشان تەماشای دەکری، بە نرخەکەى چەند خواردن دەکری، هەر نەدارەى پۆژە خواردنیکی یان مستە خواردنیکی دەدریتى، یان لەجیاتى هەر مستە خواردنیك پۆژیک دەگری، (واتە: ئەگەر خواردنەکەى نەدا، تەماشای دەکەین، چەند مستە، ئنجای لەجیاتى هەر مستە خواردنە پۆژیک بە پۆژوو دەبێ).

بەلام بە بۆچوونی من چەند پۆژە خواردنە، جا دوو ژەمە، ژەمیكە، لە جیاتى هەر پۆژیک، خواردنی پۆژیک بەپۆژوو دەبێ، چونکە ئایەتەکە باسی مست (مُد) ناکات و باسی خواردنی نەداریک، (طعام مسکین) دەکات، کە دیارە خواردنی پۆژیکە: ژەمیك یان دووان.

هەلۆهستەى حەوتەم: کە دەفەرموێ: **(لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهٖ)**، پێشتر باسمان کرد، (الوبال: سُوءُ الْعَاقِبَةِ وَالْمَرَعَى الْوَبِيلُ: الَّذِي يَتَّذَّى بِهِ بَعْدَ أَكْلِهِ وَطَعَامٌ وَبِيلٌ: إِذَا كَانَ ثَقِيلًا) لە ئەسڵدا (وبال) بە بارانی دۆپە زلو دۆپە قورس دەگوتری، ئنجای (وبال) واتە: سەرەنجامى خراپ، (والمرعى الوبيل) واتە: لەو پەرگایەکی بە دەرد، کە ولاخیک لەو لەو پەرگایە بخوات، ئازاری پى بگات، دواى ئەوێ کە دەخوات تووشى نارەحەتییى ببێ، (وَطَعَامٌ وَبِيلٌ: أَي ثَقِيلٌ)، خواردنیکی قورس کە ببیتە هۆی ئازاردانی ئینسان، لێردا کە دەفەرموێ:

﴿لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ﴾، واتە: ئەو قەرەبوو، جا لە ئازەل یاخود لە خواردن، یان لە رۆژووگرتن، دانراو، بۆ کەسێک کە لە ئیحرامدایەو نیچیرا و دەکات، با ئەو سزایە بچێژێ، تاکو تەمبێ بی، وە خەلکی دیکەشی پێو تەمبێ بی، وە ببێتە کەفارتی و پاکبوونەوی لەو گوناھەیی کە کردوویەتی.

هەلۆهستەیی هەشتەم: کە دەفەرموی: (عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ)، خوا بوردووە لەووی تیپەرپووە، چاوپۆشیی کردووە، واتە: ئەگەر لە سەردەمی نەفامییدا واتانکردبێ، ئەو و اتایەکی، واتایەکی دیکەیی هەیه کە پێم باشترە، واتە: پێش ئەووی کە قەدەغە بکری، ئەگەر کەسێک حەجی کردووە، عومرەیی کردووە، بەلام نیچیری کوشتووە با لە ئیحرامییدا بووبی، خوای پەروردگار لێی بوردووە، چونکە هەتا یاسای خوای پەروردگار نەیهتە خوار ئەو شتەیی کە قەدەغەییە، خەلک موزەم پێی نیە.

هەلۆهستەیی نۆیەم: کە دەفەرموی: (وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو

انْتِقَامٍ)، وە هەر کەسێک گەرایەووە بۆئەووی کە قەدەغە کراووە، واتە: گەرایەووە بۆ قەدەغە شکاندن و بۆ ئەو گوناکەردنە، خوا تۆلەیی لێ دەستینێ، بیگومان خوا زالی تۆلەستینە.

مەسەلەیی چوارەم: کە خوا دەفەرموی: ﴿أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا

لَكُمْ وَاللِّسْيَارَةُ وَحَرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي

إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، مانا رۆالەتیەکی ئەوویە کە راکردنی دەریا یاخود نیچیری دەریا و خواردنی دەریاتان بۆ حەلال کراووە، وەک رابواردن و مەدار سازکردنێک بۆ خۆتان و بۆ رێبواران، واتە: بۆخۆتان وەک مسوولمانانیێک کە ئیحرا م دەبەستن و دەچن بۆ حەج و عومرە بە دەریادا تێدەپەرن، بۆتان هەیه سوود ببینن لە نیچیری دەریا، وە لە خواردنی دەریا، وە بەگشتیش بۆ خەلکی رێبوار کە بە دەریادا سەفەر و هاموشۆ دەکەن، ﴿وَحَرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا﴾،

بەلام تا لە ئیحرام دابن، نیچیری وشکانییتان لئ قەدەغە کراوە، یاخود

راوکردنتان لە وشکانییدا لئ قەدەغە کراوە، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ

تَحْشَرُونَ﴾، وە پارێز لەو خواپە بکەن، کە بۆ لای ئەو کۆدەکرێنەوه.

وشە (صید) بە مانای راوکردن دئ، واتە: (مصدر الإصطیاد)، وە بە مانای

(مصید)یش دئ، واتە: راوگراو، نیچیر، دیارە زۆر بەی هەرە زۆری زانایان دەئین:

مەبەست لە نیچیری دەریا (ماسی)یە، دیارە ئەو کاتە بە زۆری ماسی خوراوە،

زانایان پەزاو پەحمەتی خویان لئ بئ، هەر کامیکیان بە پئی پاشخانی کلتوووری

خۆی و فەرەهنگو شارەزایی خۆی، تەماشای ئایەتەکانی کردووە، ئەگەرنا لێردا

خوا دەفەرموئ: ﴿أَجَلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾، واتە: نیچیری دەریاو

خواردنەکەیتان بۆ حەلال کراوە، کە دیارە (نیچیر) و (خواردن) گشتین، بۆیە

قورئان دەبئ بە پئی رۆژگارو سەردەمەکان تەفسیر بکری، وە ئەوهوش

گەورەترین رووی ئیعبازی قورئانە، کە خوا چەند وشەیهک بەکاردیئ، دەستی

خەلک نابهستی کورتتەلاتوو (حصر)یان بکات لەسەر واتایەکی دیاریکراو، ئیستا

بەنسبەت ئەو ئایەتەوه، ئەگەر فەرمووبای: (أَجَلٌ لَّكُمْ سَمَكُ الْبَحْرِ، أَوْ حُوتُ

الْبَحْرِ)، وە لە جیاتی (وَطَعَامُهُ)ش، (وَوَبَاتُهُ) یان (وَبِقِيَّةِ حَيَوَانَاتِهِ) بووایە، تازە

مانایەکی دیار دەبوو، بەلام خوای زاناو شارەزا دوو وشە بەکارهیناون،

﴿صَيْدُ الْبَحْرِ﴾ و ﴿وَطَعَامُهُ﴾، کە وەك ئیستا ئیمە تیئ دەگەین، واتاکەیان

زۆر گشتییە، بەلام ئەوکاتە لە سەردەمی ئەواندا هەر ماسی سوودی لئ بینراوە،

پەنگە ژیاندارەکانی دیکە دەریایان نەخواردبئ، بەتایبەتی لەنیو عەرەبو ئەو

ناوچانەدا کە عەرەبەنشین، بۆیە خوا بەشیوہیهک فەرماشت دەفەرموئ کە

بەکەلکی خەلک بئ بەگشتی لە هەموو ولاتانی دنیا، چونکە لە ولاتانی

دیکەدا پەنگە غەیری ماسیش خورابئ، بۆیە ئیستا زانایان دەربارە نیچیری

دەریاو خواردنی دەریا چەند رایەکیان هەن، کە هەموویان لەگەل ئایەتەکە

دەگونجین، لەبەرئەوهی خوای پەرودرگار وشەیی وای بەکارهیناوە، هەموو

مانایهکان دهگهیهنی، چونکه ئیستا له پۆژههلاتی ئاسیای له زۆر بهی ولاتانی دنیا دا، نهوهندهی ژیاندارای دیکه ی دهریایی دهخوریین، وهک: رپۆبیان و قهرزالی و بوق و ژیاندارای وا دهخون، که رهنگه ئیمه ههر ناویان نهزانیین، رهنگه له لای ئیمه ههر نهخوریین، یان ههر نهبن، وه ههندیك لهو ژیاندارانه زور زور به نرخترن له گوشتی ماسی، جا ئایهتهکه هه موویان دهگهیهنی، لهوباره وه ئه م دهقه ههیه: ﴿عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: صَيْدُهُ مَا اصْطِيدَ وَطَعَامُهُ مَا لَفَظَ بِهِ الْبَحْرُ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي سَنَنِ الْكِبْرِيِّ بِرَقْم: (۱۸۷۶۴)، وَالدَّارِقُطْنِيُّ بِرَقْم: (۲۰)}، واته: سه عیدی کوری جوبهیر دهلی: عهبدوئلا ی کوری عه بباس خوا لییان رازی بی، دهرباره ی تهفسیری ئه و ئایهته ﴿أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾، گوتوو یهتی: (صَيْدُهُ مَا اصْطِيدَ) ئه وه ی که تییدا رپاوکراوه، وه خواردنی دهریا ئه وهیه که به حر فری دی ددهاته دهری.

ههر له (ابن عبّاس) خوا له خو ی و بابی رازی بی، گپر دراوه ته وه گوتوو یه تی: {صیده ما اصطید، و طعامه ما ملح منه و بقی}، واته: (صیده) مه به ست پی ئه وهیه که تییدا رپا و دهگری و دهگری، ماسی و غهیری ماسی ئه وه ی به تهرو تازهیی دهخوری، ئه وه نیچیره که یه، خواردن (طعام) هکه شی ئه وهیه که سویر دهگری، هه لدهگری، وهک ئیستا که له نیو قوتوودا هه لدهگری، گوشتی ماسی و گوشتی غهیری ماسیش، دیاره ئه وکاتیش به شیوهیه که له شیوهکان توانیویانه گوشتی ماسی هه لبگرن و دوایی بیخون، (وَقَالَ قَوْمٌ: طَعَامُهُ الْمِلْحُ الَّذِي يَنْعَقِدُ مِنْ مَائِهِ وَسَائِرُ مَا فِيهِ مِنْ نَبَاتٍ وَنَحْوِهِ)^(۱) ههندیکیش گوتوو یانه مه به ست له خواردنی دهریا، خو ی که یه تی که تییدا دروست ده بی، چونکه ئاوی دهریا و زهریاکان خو ی سویره، وه ههر شتیکی دیکه که له دهریاکاندا ههیه له رپوهک و له غهیری رپوهکیش، که ئیمه ئیستا بوخومان له م سه رده مه دا له سه ده ی بیست و یه که مه دا دهزانیین که چه مک و واتای ﴿صَيْدُ الْبَحْرِ﴾ و ﴿وَطَعَامُهُ﴾، زور زور فراوانه.

ئنجبا با بزانیان زانیان سەبارەت بە نیچیری دەریاو خواردنی دەریا جییان گوتو، وە پێیان وایە چی و چی دەگریتەو؟ سەرەتا ئەم فەرماشتانە ی پیغەمبەری خوا ﷺ لەوبارەو دەینینەو:

یەكەم: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سُئِلَ عَنِ الْبَحْرِ؟ فَقَالَ: (هُوَ الطَّهْرُ مَاؤُهُ الْحِلُّ مَيْتَتُهُ)﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (سَنَنِ الْكَبْرَى) بَرَقْم: (۱۹۴۳۸)، وَابْنُ خُزَيْمَةَ فِي (صَحِيحِهِ) بَرَقْم: (۱۱۲) قَالَ الْأَعْظَمِيُّ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ إِذْ لَهُ شَاهِدٌ مِنْ رِوَايَةِ أَبِي هُرَيْرَةَ عِنْدَ ابْنِ مَاجَةَ فِي الطَّهَارَةِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ مِنْ رِوَايَةِ (أَبِي هُرَيْرَةَ) فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ بَرَقْم: (۲۸۷۷)}، وَاتِهِ: جَابِرِي كُورِي عەبدوللّا خوا لیبی رازی بئی، دەلئی: پرسیار کرا دەربارە ی دەریا لە پیغەمبەری خوا ﷺ؟ فەرمووی: دەریا ئاوەکە ی پاککەرەو هەبە، وە مردارەو هەبوو هەکە ی حەلالە، واته: هەرچی تێیدا یە حەلالە، چ بە زیندوو یەتی بیگری، وە چ لەویدا بیکوژی و بمری، بە مردار لە قەلەم نادری.

دووهم: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمووی: ﴿أَحَلَّتْ لَنَا مَيْتَتَانِ: الْحُوتُ وَالْجَرَادُ، وَدَمَانُ: الْكَبِدُ وَالطَّحَالُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۵۷۲۳)، الدارقطني برقم: (۴۶۸۷)، وَابْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (۳۳۱۴)، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بَرَقْم: (۱۱۱۸)}، وَاتِهِ: دوو مردارمان بو حەلالن: ماسی و کوللە (کە سەرنابردین با بشمرن حەلالن، مەگەر بوگەن بووبن، یان لەرووی تەندروستی و پزیشکییەو زانیان هەبئی)، وە دوو خوینیش: جگەر و سپل (ئەوانیش لەراستییدا جوړیکن لە خوین، بەلام دیارە پیکهاتە کە یان جیایە، لە خوینی دی).

ئنجبا (القرطبي)^(۱) دەلئی: (وَقَالَ مَالِكُ وَالشَّافِعِيُّ وَابْنُ أَبِي لَيْلَى وَالْأَوْزَاعِيُّ وَالتَّوْرِيُّ فِي رِوَايَةِ الْأَشْجَعِيِّ: يُؤْكَلُ كُلُّ مَا فِي الْبَحْرِ مِنَ السَّمَكِ وَالدَّوَابِّ، وَسَائِرِ مَا فِي الْبَحْرِ مِنَ الْحَيَوَانَ، وَسِوَاءِ اصْطِيدِ أَوْ وَجَدَ مَيْتًا) وَاتِهِ: (مَالِكُ وَالشَّافِعِيُّ وَابْنُ أَبِي لَيْلَى وَالْأَوْزَاعِيُّ وَالتَّوْرِيُّ) كە هەموویان سەر مەزەهەبن، بەلكو زۆر لە زانیانی دیکەش، گوتووینانە: هەرچی لە دەریا دایە لە ماسی و لە

ژیاندارانی دیکه، وه له هرچی ژیانداره وه له دهریادا ههیه، چ راوبکری، چ به مردوویی وهدهست بی، (دیاره به مهرجیک که نهگوراپیت و بوگهن نهبووبی، وه له رووی تهندروستیه وه زیانی نهبی)، نه وه له رووی شه رعیه وه هه مووی حه لاله، به لگهش به وه دینه وه، ده لئین: ﴿وَالدلیلُ مَا قَالَهُ الرَّسُولُ اللهُ ﷺ فِي الْحَوْتِ الَّذِي يُقَالُ لَهُ الْعَنْبَرُ: (هُوَ رِزْقٌ أَخْرَجَهُ اللهُ لَكُمْ فَهَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَيْءٍ فَتُطْعَمُونَا مِنْهُ) فَأَرْسَلْنَا مِنْهُ إِلَى رَسُولِ اللهِ ﷺ فَأَكَلَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۴۳۷۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۹۷۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۸۴۲)}، نه وه به سه رهاتیکه که گو مه لئیک له هاوه لآن خوا لئیان رازی بی، ده چن به ره وه دهریای سوور، له ریوایه تیگدا ده لئین: ژماره یان سی سهد کهس بووه، دیاره زوریان برسی ده بی (أَبَا عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ) نه میریان بووه، تا وای لئیهات یه کی پوژی دوو خورما دوو خورمای ده دانی، ده یانمژی و ئاویان له سه ره ده خوارده وه، ئنجا دواپی یه کی پوژی یه ک خورمای ده دانی، جا یه کیگ ده پرسی، نایا یه ک ده نکه خورما چ سوودی هه بووه؟ ده لئین: سوودی باشی پیده گه یان دین، وه کاتیک قه دری نه وه ده نکه خورمایه مان زانی که نه ویش نه ما، پاشان تینیان زور بو دی و ده ستیشیان ناگاته ئاوه دانی، ژماره شیان زور بووه، دواپی له که ناری دهریای سوور ده بن، ته ماشا ده که ن ژیانداریکی گه و ره که دیاره (عنبر) پی ده لئین، ره نگه جوړیک بی له ماسی، جوړه حووتیکی گه و ره بووه، ده لئین: مانگیگ نه وه سی سهد که سه لئیان خوارده وه، ئنجا گوشتی زیاده شیان له گه ل خو بردوته وه بو مه دینه که بردوویانه ته وه، وه بو پیغه مبه ری خویان ﷺ گیراوه ته وه، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ﴿هُوَ رِزْقٌ أَخْرَجَهُ اللهُ لَكُمْ فَهَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَيْءٍ فَتُطْعَمُونَا مِنْهُ﴾ واته: نه وه پوژی یه که خوا بو ی نار دوون، له گوشته که ی هیچتان پی نه ما وه ئیمهش توژیکی لی بخوین؟ دیاره به ته ئکید مه بهستی نه وه بووه که دلنایان بکاته وه، شتیکی حه رامیان نه خوارده وه، ده لئین: {فَأَرْسَلْنَا مِنْهُ إِلَى رَسُولِ اللهِ ﷺ فَأَكَلَ} هه ندیکمان له وه گوشته ی بو پیغه مبه ری خوا ﷺ نارد، لئی خوارد، ئنجا ده لئین: دوو ئیسکه گه و ره که یمان پی که وه نان، ده لئین: نه میره که مان (أَبَا عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ) فه رمانی کرد کیمان له هه موومان به که له گه تتره، به سواری و لآخه که ی به بن نه وه دوو ئیسکه دا پوپی، که پیکمان وه نابوون، سه ری نه گه یشتی، ده بی به

قەد گىردىك بووبى، ديارە ھەيوانىكى زۆر زۆر گەورە بوو، كەواتە: ئەو ھەلگەيە لەسەر ئەو كە ھەرچى لە دەريادا ھەيە دەخورى.

مەگەر شتىك لە پرووى پزىشكى (طب) يەو، دەربكەوئى كە زيانى ھەيە، يان نەخوشى بلاۋدەكاتەو، مىكروپىكى تىدايە، ئەو ھەيە، بەلام لە پرووى شەرىيەو، ھەرچى بەشەر پىي چاك بى و بۇ بەشەر باش بى و بەرژەو ھەندى تىدابی، ھەلە، وە لەراستىدا ھەر ئەو ھەش لەگەل پرووى شەرىيەتدا دەگونجى، چونكە ئىستا ھەموومان دەبينىن زۆر لە چىشتاخەكانى دىنا خواردى پرووىكى و بەتايبەتى دەريايان ھەيە، ئەو ھەيە بچى بۇ ھىندستان و چىن و يابان و كەمبۇدىا و ماليزيا و ... ھتە، دەبينى شتى سەير سەير دەخون، بۇ وئە: مار، بۇق، قىرزال، وەك گوتەم ژياندارى و ھەيە ئىمە ھەر ناوەكانىشيان نازانىن، ھەمووشيان دەخون، ھەلەتە ئەوان و ھەندى پىرس بكن بە شەرىيەتى ئىسلامى، ئايا رپى داو، يان نا؟ بەلام ئەگەر مسوئمانىك رپى كەوتە وئى، مادام خواردىكى ژياندارى دەريايى بى، بۇ ھەيە بىخوات، مەگەر لە پرووى تەندروستىيەو ھەرچى بى، يان بىزى لى بكات و پىي نەخورى.

ئىمە سالى (۲۰۱۱) چووين بۇ كەمبۇدىا و ماليزيا، بۇ بەشدارىي كىردن لە كۆنگرەيەك دا كە بۇ پەرلەمانتارانى ئاسيا لە پايەختى كەمبۇدىا بەستىرايو، ژمارەيەكى كەم مسوئمانى لىبوون، ئىنجا لەبەرئەو ھەش لەگەكە بەگشتى بىتەرىست (وئىنى) بوون، كە سەرىرايوان ناخورى، ئىمە ھەرچى گوشتى ئازەل بووايە، نەماندەخوار، تەماشامان دەكرد چى دەريايان ھەيە، ئەو ھەيە تەبىئەتەمان بەرەبەيە، دەمانخوار.

ئىنجا كە دەفەرموى: ﴿ مَتَّعْنَا لَكُمْ وَاللَّسْيَارَةَ ﴾، وەك پىشتىرىش باسما كىرد، واتە: ئەو مەدار سازكردنىكە و رابواردنىكە، بۇ ماوھەك سوودى لى دەبينىن، بۇ خۇشتان، وە بۇ رپىوارانىش بەگشتى، ﴿ وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا ﴾، وە راوى ياخود نىچىرى و شكانىيتان لى قەدەغەكراو، تاكو لە ئىحرام دابىن، واتە: كە لە ئىحرامدا نەبوون، رەوايە راويان بكن.

مہسہلہی پینجہم: کہ خوا دہفہرموی: ﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ

فِيمَا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبِدَ ذَلِكَ لَتَعْلَمُوْا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾، ئہسلی وشہی

(الکعبۃ) لہ چییہوہ ہاتوہ؟ (القرطبی)^(۱) دہلی: (سُمِّيتِ الْكَعْبَةُ كَعْبَةً لِأَنَّهَا مَرِيْعَةٌ وَأَكْثَرُ بَيْوتِ الْعَرَبِ مَدْوَرَةٌ وَقِيلَ: لِنَتَوَّهَهَا وَبَرُوزِهَا، فَكُلُّ نَاتِيٍّ بَارِزٍ كَعْبٌ، وَمِنْهُ كَعْبُ الْقَدَمِ وَكَعُوبُ الْقَنَاةِ، وَكَعْبٌ تُدِي الْمَرَأةُ إِذَا ظَهَرَ فِي صَدْرِهَا)، واتہ: کہعبہ، بؤیہ ئہو ناوہی لیئراوہ، چونکہ چوار گوئہیہ، (با تہواو چوار گوئہش نہبی) وہ زوربہی مالہکانی عہرہبان کاتی خوی بازنہی بوون، وہ دہشگوتری: لہبہرئہوہ ناوی لیئراوہ کہعبہ، چونکہ بہرزبوتہوہو لہسہر زہوی دیارہ، وہ ہہر شتیک کہ بہرزبیتہوہ، پیی دہگوتری: (کعب) وہک گویزینگہ پیی ئینسان، دوو گویزینگہ ہن، ئہملاو ئہو لای لہ پی دہردہجن، وہ دہگوتری: (کعب ثدیہا) واتہ: مہمکی دہرکہوت، واتہ: لہ ئاستی سینگی بہرز بووہوہ.

مہبہستیش لہوہ کہ دہفہرموی: ﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ ﴾، ئایا

بوچی زہوی مہککہو دہوروبہری حہرہمہو پیی دہگوتری: (الأرض الحرام)؟ چونکہ قہدہغہیہ لہ مہککہو لہ دہوروبہری مہککہ، ہیچ گوناہیک بکری، ئنجا وئہنبی گوناہکان لہ شوینی دیکہ حہلال بن، بہلام لہوی حہرامترن، پاشان لہ کاتیکدا کہ لہ ئیحرام دای، ئہو شتانہی کہ لہ کاتی ئاسایی دا حہلالن، ئیت حہرام دہبن، پیغہمبہری خواش ﷺ فہرموویہتی: ﴿ إِنَّ مَكَّةَ حَرَمَهَا اللَّهُ وَلَمْ يُحَرِّمْهَا النَّاسُ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۱۶۴۲۰)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَم: (۱۳۴۹)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۱۸۳۲)، وَالْتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۸۰۹)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۲۸۷۶)، عَنْ أَبِي شَرِيحٍ الْعَدَوِيِّ }، واتہ: مہککہ خوا حہرہمی کردوہ، وہ خہلک حہرہمیان نہکردوہ، واتہ: خوا گوناہی تیدا حہرام کردوہ، یان ئہو شتانہی تیدا قہدہغہ کردوون، لہسہر ئہوانہی کہ لہ ئیحرام دان کہ لہ حالہتی ئاسایی دا بؤیان رہوان،

جا که خوا دەفەرموی: ﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ ﴾، ﴿ الْبَيْتَ

الْحَرَامَ ﴾، وەك بلیی تەفسیری ﴿ الْكَعْبَةَ ﴾، دەكات، ئەو مائە حەرەمە لەگەڵ

(كَعْبَةً) هەر یەكن، دەفەرموی: خوا كەعبەى گێراوه بە: ﴿ قِيَمًا لِلنَّاسِ ﴾،

کردووێهەتى بە ماىەى راوهستانى خەلك، (أَي صَلاَحًا وَمَعَاشًا لِأَمْنِ النَّاسِ بِهَا)

لەبەرئەوهى خەلك لەویدا ئارام دەگرێ و هیمن دەبن، كەس دەستدریژی ناكاته

سەر كەس، ئەوه دەبێتە هۆى ئەوهى كە هەم دیندارییان لە جەویكى ئارامدا

بەپێوهبەرن، بەتایبەتى (مَناسك)ى حەج و عومرە، وە هەم زیان و گوزەرانیشیان

لەو ناوچەیهدا بە هیمنی و ئارامی بەسەردەبەن، دیارە خوێندراویشتەوه: (قِيَامًا

لِلنَّاسِ، قِيَمًا لِلنَّاسِ، قِيَامًا لِلنَّاسِ)، هەر سێ قیپرائتەكەى هاتوون، خوای

پەروردگار لە چەند شوپێنێك لە قورئاندا ئاماژە بەوه دەكات، وەك مەنتیک

لەسەر عەرەبەكان، كە كەعبەى بۆ گێراون بە ماىەى هیمنی و ئاسایش، بۆ

وێنە لە سوورەتى (العنكبوت)دا دەفەرموی: ﴿ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا

وَيُخَظَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿ ١٧ ﴾، واتە:

ئایا نابینن؟! ئیئە حەرەمێكى دنیاكەر و جیی دنیاییمان بۆ رەخساندوون، وە

خەلكى لە دەورى واندا دەرفیندری، وەك گوتەم كەعبە و ئەو زەوییهى دەوروبەرى

پیی گوتراوه: سەرزمینی حەرەم، كە خەلك لەویدا لەخۆى ئەمین بووه، بەلام

لە دەرهوى ئەو بازنیه، خەلك رپیندراوه، رپگری لیكراوه لەلایەن چەتەوه، وە

كوژراوه، كەواتە: كەعبە چاكە و مەنتیکى گەورەى خوایە لەسەر عەرەب، ئنجا

خوای بالادەست دەفەرموی: ﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ

وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبِدَ ﴾، دیارە ﴿ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ ﴾، هەیه، بەلام لیرەدا

فەرمووێهەتى: ﴿ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ ﴾، مانگی قەدەغەكراو، وەك بلیی ئەوه پیی

دەگوتری جینسى مانگەكانە، كە ئەو چوار مانگەن: (ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ،

مُحَرَّمٌ، رَجَبٌ)، سێ مانگ لە دواى یەكن، (رَجَب)یش بە تەنیاىه، لەو چوار مانگەدا

عەزەب عادەتیان وابوو ئەگەر شەپشیان بووبی، پرایانگرتوو وەستاندوو یانە، تا مانگەکان تەواو بوون، وەك له سوورەتی (التوبة) دا خوای پەرورەدگار دەفەرموی:

﴿ **إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ**

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ... ﴿ ۳۶ ﴾، جاری واش هه بووه

پاش و پێشیان به مانگەکان کردو، ئەگەر زۆر پەکیان لەسەر شەپشێ کەوتبێ، گوتوو یانە: لەو مانگەدا شەپشێ دەکەین، قەیناکە مانگیکی دیکە لە جیبی ئەو

دادەنیین، کە پێی گوتراوه: (نَسِيءٌ)، بۆیە خوای بالادەست دەفەرموی: ﴿ **إِنَّمَا**

النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ ﴿ ۳۷ ﴾ التوبة، (نَسِيءٌ) واتە: دواخستن، دواخستنی

یەکیەک لە مانگەکان کە پێویستیان بووه، لەو مانگەدا شەپشێ تێدا بکەن، خوا دەفەرموی: بەو رەفتارە زیاتر کوفریان کردوو خۆیان کافر کردو، ئنجاً

﴿ **وَالْهُدَى** ﴾، پێشتریش باسمان کرد (هَدْيٍ) ئەو نازەلانەن کە بردوو یان بۆ

حەج، تاكو سەریان ببڕن لە لای مزگەوتی حەرەم، یان لەو دەورووبەرە، ئنجاً حوشتر

بووبی، رەشە و لای بووبی، یاخود مەرو بزن بووبی، ﴿ **وَالْقَلْتِد** ﴾، ئەمیش ئەو

نازەلانە بوون کە گەردن بەندیان لە مل کردوون، خوا دەفەرموی: ئەوانە هەموویان

دروشمی دینداریی و مایە پراوەستانی خەلک، وە ئەوانە خوای کاربەجی دایان،

بۆیە دەبێ پزیمان لێ بگیری و حورمەتیان لێ بگیری.

مەسەلە ی شەشەم: کە خوا دەفەرموی: ﴿ **ذَلِكَ لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي**

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿ ۳۸ ﴾، واتە: خوا ﷻ کە

نائه وەتان بۆ پوون دەکاتە وە، ئەو یاسایانەتان بۆ پوون دەکاتە وە، ئەو بەلگە ی

ئەو دەیه کە خوای پەرورەدگار نەپێنیه کانی ئاسمانەکان و زەوی دەزانێ، وە دەزانێ

ئێو پێویستیان بەو هەیه کە چەند ویستگە (محطة) یکی کاتی و

شوینیتان هەبن، کە بتوانن تێیاندا ئارام بگرن، وە دینداریی و دنیا داریی

خۆتان یان بە هیمنی تێدا بکەن.

مهسهلهی جهوتهم: که خوا دهفرموی: ﴿ **أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ** ﴾

﴿ **وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ** ﴾، بزانی که خوا تۆله و سزای تونده، وه بزانی که خوا لیبوردهی به بهزهییه، واته: لهبهرئهوه که تۆله و سزای تونده، سه ریچی مهکن، وه نهگه ره غهلهت و گوناھیکیشان کرد، نائومی د مهبن، بزانی که خوا لیبوردهیه و به بهزهییسه.

مهسهلهی ههشتهم: که خوا دهفرموی: ﴿ **مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ**

﴿ **مَا تَبَدُّونَ وَمَا تَكْتُمُونَ** ﴾، واته: پیغه مبهر ﷺ ته نیا گه یاندنی له سه ره، وه خوا دهزانی چی ئاشکرا دهکن و چی په نهان دهکن، که واته: کاتیک پیغه مبهر ﷺ په یامی خوا و جه لال و جه رامیک که خوا دایناون، پیتان دهگه یه نی، نه رکی سه رسانی خوی نه انجام داوه و نه مجار خوتان بهر پرسیارن، له بهرئهوه له خوتان وریابن، پیغه مبهر ﷺ دوی نه وهی پیتان رادهگه یه نی: نه وه جه لاله و نه وه جه رامه، نه وه چاکه و نه وه خراپه، وا بکه ن، وا مهکن، نه وه نه رکی خوی بهرانبه ر به ئیوه نه انجام داوه.

مهسهلهی نۆیه م و کۆتایی: که خوا دهفرموی: ﴿ **قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ**

﴿ **وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأْتِ الْبَلْبُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ** ﴾،

ئیمه دوو هه لوه سته ی له بهرانبه ردا دهگه ین:

دووه لوهسته می سویت له بهرانبه ربانہ تی

﴿ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْرُ وَالطَّيِّبُ... ﴾

هه لوهسته می یه کهم : که دهره رموی: ﴿ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْرُ وَالطَّيِّبُ ﴾، واته:

ئه می موحه ممهده! ﷺ، یان ههر که سیک که قورئان ده خوینی! بلی: پیس و پاک یه کسان نین، یا خود خراپ و باش یه کسان نین، یان زیانبه خش و سوودبه خش یه کسان نین، ههر چه نده زوری پیس یا خود خراپ، یا خود زیانبه خش، توش سه رسام بکات، خوای کاربه جی ئەم دوو وشه می: (خبیث) و (طیب) ی به کارهیناون، که چه ندان مانا هه لده گرن، ده گونجی:

(۱) حه لال و حه رام بن.

(۲) یان مه بهست پیی کافرو مسوئمان بی، وهک خوا دهره رموی: ﴿ إِنَّمَا

الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ ﴿۲۸﴾ التوبه، وه له فه رمایشتی پیغه مبهه ر ﷺ دا هاتوه، فه رموویته می: ﴿ إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَنْجَسُ ﴾ ﴿ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۷۲۱۰)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۲۸۴)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۳۷۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۲۳۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۲۱) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالتَّنَائِي بَرَقْم: (۲۶۹)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۵۳۴) }، واته: بیگومان ئیماندار پیس نابی.

(۳) وه ده گونجی مه بهست پیی شتی خراپ و شتی باش بی.

(۴) وه ده گونجی مه بهست پیی شتی زیانبه خش و شتی سوودبه خش بی. که واته:

(۵) یا خود مه بهست پیی کرده وهکان بن.

(۶) یان مه بهست پیی گوفتارهکان بن.

(۷) یان مه بهست شتهکان بن له شتهکانیش مه بهست پیی خواردنهکان بن،

پۆشاکەکان بن... هتد، تەماشای دەکەین چەمک و واتاکەى زۆر فراوانە.

خوا لە پشت ئەو ئایەتەووە لە سێبەریدا پیمان دەفرموی: ئەى خەلکینە! ئەو شتانەى کە پاك و چاك و حەلال و سوودبەخشن، با کەمیشان لەوانە چنگ بکەوئ، لە شتە پيس و حەرام و زیانبەخشەکان، چاکترن و لەگەڵیان یەکسان نین، بۆیە هەمیشە چاو بۆ کەمە پاك و سوودبەخشەکان بگێرن، چونکە هەمیشە حەلال بە زەحمەت دەست دەکەوئ، وە زۆریش نیە، سوننەتى خوا وایە حەرام زۆر ئاسانتر دەستدەکەوئ^(۱)، وە زۆر جار ئەوەى کە دەربەستى حەلال و حەرام نەبئ، دەتوانئ لە حەرام زۆر بەسەر یەکەووە بنئ، بۆیە هەر کە سێکتان بینى بە پەلە دەوڵەمەند بوو، مەگەر تاك تاك، ئەگەرنا بزانی لە رێپەکی حەرامەوویە، دەلێن: عەبدولقادرى گەیلانى رەحمەتى خواى لئ بئ لەم شارەى بەغدايە^(۲)، لە کتیبى: (الفتح الربانى والفيض الرحمانى) دا لە یەكێك لە مەجلیسەکانیدا دەلئ: ئەى خەلکى بەغداد! وا مەزانی نازانم مال و سامانەکەتان چۆن پەیدا دەکەن! کە تەماشای دەکەم چۆنى سەرف دەکەن، دەزانم ئاواشتان پەیدا کردووە، دوایى دەلئ: وا مەزانی عەبدولقادر ئیددیعیای عیلمى غەیب دەکات، غەیب هەر خوا دەیزانی، بەلام کە تەماشای دەکەم چۆنى سەرف دەکەن، دەزانم چۆنىشتان پەیدا کردووە، ئەوەى مائەکەى خۆى لە حەلالدا، وە لە واجباتى شەرعیى داو لە رێپى شەرعییەووە سەرف بکات، ئەووە دیارە بە شیوویەکی حەلالیش پەیدای کردووە، وە ئەوەى مال و سامەنەکەى لە رێپى ناشەرعیى دا سەرف بکات، ئەووە دیارە بە شیوویەکی حەرام و ناشەرعیى پەیدای کردووە، ئەووە تا راددەپەکی زۆر بنچینەپەکی راستە، بە زۆرى وایە کە ئینسان بە ئارەقى نیووەچەوانى رزقى پەیدا کردووە زەحمەتى پێووەکیشاووە، دین و وێژدانى رێپى نادات لە حەرام و ناشەرعیى دا بەکارى بینئ و سەرفى بکات، بەلام ئەگەر پشتمى پێووە نەئیشا بوو، ئەووە دەربەست نیە چۆنى سەرف دەکات.

(۱) لە ئەنجامى ئەووەدا کە هەلومەرج و واقیعی ئیستای دنیاو هی رابردووش بە زۆرى وایە کە لە ئەنجامى بەرنامە مرؤفکردو نەفامییەکانەووە پەیدا بوووە شکلى گرتووە.
(۲) ئەم دەرسانەم لە بەغداد گوتوونەووە، لە کاتى دەوامم لە (ئەنجومەنى نوینەران) دا.

لېرەدا خىۋاي كاربەجى دەيەۋى سەرنجىمان رابكىشى كە ئىمە لە شتەكاندا، لە قسەكاندا، لە شەخسەكاندا، لە كردهۋەكاندا، سەرنجى چۈنيەتى بدەين، نەك چەندىتى، چونكە چەندىتى سەنگى مەحەك نىە، بەلكو چۈنيەتى سەنگى مەحەكە، چەند نوپزان دەكەى، چەند پكاتان دەكەى، گرنگ نىە، ئەۋە گرنگە چۈنيان دەكەى؟ يان چەند رۇژۋوان دەگرى، چەند قسەى خىر دەكەى، چەند خىرو سەدەقە دەكەى... ەتد، باشە، بەلام گرنگ ئەۋەيە چۈنيشيان ئەنجام دەدەى؟ جارى وايە يەككىك دىنارىك دەكاتە خىر بە دلىكى ئەۋەندە سافو ساغەۋە، خوا پاداشتى زۇر گەۋرەى دەداتەۋە، ۋە جارى وايە بە پىچەۋانەۋە كەسىك مالىكى زۇر دەكاتە خىر، بە منەت و نازاردانى باباى خىر پىكراۋەۋە، لەجىياتى ئەۋەى خىرى بگاتى، لەسەرىشى سزا دەدرى، يان جارى وايە كەسىك يەك قسەى خىر دەكات، بەلام زۇر بە ئىخلاس و زۇر بە دلەۋە، پاداشتىكى زۇر گەۋرەى ھەيە، كەسى واش ھەيە زۇر قسەى خىرو چاك دەكات بەلام چونكە مەبەستى پى رىبابازىە نەك ھەر پاداشتى نىە، بگرە رەنگە لەسەرىشى سزا بدرى، كەۋاتە: نەك تەنيا لە عىبادەتدا، لە ھەئسوكەۋتەكاندا، لە رەۋشتەكاندا، لە قسەكاندا، ۋە پاشان لە مال و سامانىشدا، بەس سەرنجى زۇرى مەدەن و ھەر خەرىكى ئەۋە مەين، بۇ ۋىنە: سامانى زۇر پەزمەندە بكەن! بەلكو بزىن ئەۋ مال و سامانە جۇرەكەى چۈنە؟ ھەللا؟ لە رى شەرىعيەۋە بەسەر يەكەۋە نراۋە يان نا؟

ھەلۋەستەى دوۋەم: كە دەفەرموى: ﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَىٰ الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ

تُقْلِحُونَ ﴾، پارىز لە خوا بكەن ئەى خاۋەن عەقلان! بۇئەۋەى سەرفرازىن، لېرەدا دەمەۋى سەرنجىمان بۇ شتىك رابكىشم، ئەۋىش ئەۋەيە زۇر كەس ھەن شارەزان لە زانستى شەرىعى و قورئان و سوننەت، بەلام زۇر بە داخەۋە عەقل و ھىكمەت و دانايى و لىزانى لەگەل بەكارناھىين، من بىنيومە مامۇستاي ئايىنى ئايەتتىك، يان فەرمائىشتىك لە شوپنىك دەخوئىتتەۋە، يان ھوكمىكى شەرىعى بەيان دەكات، كە جىى خۇى نىەۋ لە جىياتى قازانج، تەنيا زەرەرى دەبى، بۇيە خوا سەرنجىمان رادەكىشى، بۇ بەكارھىنانى عەقل و دەفەرموى:

﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَىٰ الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾، پارىز لە خوا بكەن ئەى

خاوهن عهقلینه! بهئیی بهراستی پاریز له خوا کردن به عهقل دهکری، به تیگه‌یشتن دهکری، با عیلمیشت زۆربیی، با شاره‌زاییت له حوکمی شه‌ریعه‌تیشدا هه‌بی، به‌لام نه‌گهر نه‌زانی له شوینی خۆیدا به‌کاری بیینی، زۆرجار زهره‌ر ده‌دی، با وینه‌یه‌ک بیینه‌وه:

له سالی (۱۹۸۳) دا له ئوردوگای به‌سته‌ستین بووم، مه‌لایه‌ک وتاری بو خه‌لك ده‌دا، بابته‌ی وتاره‌که‌شی ئه‌م فه‌رمایشته بوو که له (صحيح البخاري ءصحيح مسلم) دا هاتوه، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو یه‌ته‌ی: ﴿ كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَفْسًا، فَسَأَلَ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، فَدُلَّ عَلَى رَاهِبٍ، فَأَتَاهُ، فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَفْسًا فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: لَا، فَقَتَلَهُ فَكَمَّلَ بِهِ مِئَةً، ثُمَّ سَأَلَ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، فَدُلَّ عَلَى رَجُلٍ عَالِمٍ، فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ مِئَةَ نَفْسٍ، فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، وَمَنْ يَحُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ التَّوْبَةِ؟ انْطَلِقْ إِلَى أَرْضٍ كَذَا وَكَذَا، فَإِنَّ بِهَا أَنْاسًا يَعْبُدُونَ اللَّهَ تَعَالَى فاعْبُدِ اللَّهَ مَعَهُمْ، وَلَا تَرْجِعْ إِلَى أَرْضِكَ فَإِنَّهَا أَرْضُ سُوءٍ، فإنْطَلِقْ حَتَّى إِذَا نَصَفَ الطَّرِيقَ أَتَاهُ الْمَوْتُ، فإخْتَصَمَتْ فِيهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ، فَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ: جَاءَ تَائِبًا، مُقْبِلًا بِقَلْبِهِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، وَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ: إِنَّهُ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ، فَأَتَاهُمْ مَلَكٌ فِي صُورَةِ آدَمِيٍّ فَجَعَلُوهُ بَيْنَهُمْ (أَيَّ حَكَمًا) فَقَالَ: قِيسُوا مَا بَيْنَ الْأَرْضَيْنِ فَإِلَى أَيَّتَهُمَا كَانَ أَدْنَى فَهُوَ لَهُ، فَقَاسُوا فَوَجَدُوهُ أَدْنَى إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أَرَادَ، فَقبَضَتْهُ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ ﴿ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ البُخَارِيُّ برقم: (۳۴۷۰)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۶۹۳۹) ﴾، واته: كَابِرَايَهْ كَهْ بُوو له‌وانه‌ی پێش ئیوه نه‌وه‌دو نو كه‌سی كوشتبوو، (ویستوو یه‌ته‌ی تۆبه‌ بكاو بگه‌رپێته‌وه بو لای خوا)، پرسیاری كرد ده‌بی كی زاناترین كه‌سی دنیایی (رێنمایی بكات له‌وباره‌وه)؟ پێی ده‌لین: خواپه‌رستیک (عابد) یتك له شوینیك هه‌یه ده‌چیته لای و به‌سه‌ره‌هاته‌كه‌ی بو ده‌گپێته‌وه، ده‌لی: من حال و حیسابم وایه، هه‌چ چاكه‌م نه‌كردوه و نه‌وه‌دو نو كه‌سیشم كوشتوه، دمه‌وی بگه‌رپێمه‌وه، دهره‌ت هه‌یه بگه‌رپێمه‌وه و تۆبه‌ بکه‌م؟ پێی ده‌لی: نه‌خیر، ئه‌ویش ئه‌ویش ده‌كوژی و سه‌د ته‌واو ده‌كات (به‌لام دیاره هاتۆته دلی هه‌ر تۆبه‌ بكات)، دوایی پرسیار ده‌كات دهرباره‌ی زاناترین كه‌سی دنیا رێنمایی ده‌که‌ن بو لای زانایه‌ك

بەسەرھاتەکەى خۆى بۆ دەگێرپیتەو، دەلى: دەرفەت ھەيە بگەرپمەو و تۆبە بکەم؟ دەلى: بەلى، (پەحمەت و بەزەيى خوا زۆر زۆر فراوانە) دوایى پيى دەلى: كى پيى گەرانەوھى لیدەگري؟ (وَمَنْ يَحُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ التَّوْبَةِ) وە پيى دەلى: ليرە مەمينە، بپرۆ بۆ فلان شوين، چونکە لەوى خەلكەكەى خواپەرستن و ئينسانى باشن، تۆش لەگەل ئەوان خوا بپەرستە، وە ھەرگيز نەگەرپيەو و بۆ شارو شوينى خۆت، چونکە شوينىكى خراپە، (ئامۆژگاريەكى باشى دەكات و مەبەستى خراپيى خەلكەكەيە، نەك خودى سەرزەمينەكە) ئەو كابرایە بەرەو ئەو شوينە دەچى، بەلام لە نيوەى رینگادا دەمرى، (لە ريوايەتيكدا دەلى: لە كاتى سەرمەرگيشدا سينگى خۆى بۆ ئەو شوينە دەكوتا كە دەيويست بۆى بچى، تاكو طاعەتى خواى لييكات) فریشتەى پەحمەت و سزا، (فریشتەى بەھەشت و دۆزەخ ديئن) دەبيتە موناھەشەيان، ئەوانەى بەھەشت دەلین: تۆبەى كردوو بە دلئكى ساغەو و گەراوئە لای خواى بەرز، ئەوانەى دۆزەخيش دەلى: ئەو ھەرگيز كارى چاكى نەكردوو، دوایى فریشتەيەك لەسەر شيوەى ئينسان دى بۆ لايان، دەبيتە ھەكەم لە نيوانيانداو، دەلى: نيوان ئەو دوو زەويە بپيون لە كام لايە نزيكتر بوو، با بۆ ئەوى بى، كە دەپيون، لەو شوينە نزيكترە كە مەبەستى بوو بۆى بچى، بۆيە فریشتەى بەھەشت رووھەكەى دەكيشن و دەيبەن.

ئەجا ئەو مامۆستايە كە ئەو فەرمايشتەى خویندەو، چ كاتيك بوو؟ كاتيك كە چەكدارى رژيم قاچاغچييان دەكوشتن، ئەوانەى كە چەكدارى رژيم بوون كەميينان دادەناو قاچاغچييان دەكوشتن، جارى وابوو دەيانگرتن و تەسليمى رژيميان دەكردن، من مەلايەكم بينى ناوى (ھەمەدەمين) بوو خەلكى گوندى (مير شيخ ھەيدەر)ى نزيك سەردەشت بوو، گوتى: نۆ سالان لە موسل گيرام، ئەو كاتى كاروانچيى بووم، نويزنەكەر بووم، خوام نەدەناسى، وە نەخویندەواريش بووم، جاش گرتييانم بۆ پارەو خەلات، وەك پاسدار تەسليمى رژيميان كردم، گوتى: لەويدا (واتە: لە سجن) خواى پەروردگار خەلكىكى باشى لى راست ھينام، گەرپامەو و فيرى زمانى ەرەبى بووم و قورئانم لەبەرکرد، (أصول الفقه)م خویند ... ھتد، بە نەخویندەوارى چوومە سجن و بە مەلايەتتى ھاتمە دەرى، نۆ سال لەويدا مامەو.

ئىنجا من كە گويم لى قىسەى ئەو مەلایە بوو كە وتارى دەداو، ئەو چەكدارانەى بەو كەسە دەشوبھاند، كە نەوودو نو كەسى كوشتوہو دوایى كردوویەتى بە سەد، ئىنجا شایانى چوونە بەھەشتیش بوود! گوتم: بزانی چەند بە ھەلە دەخوینیتەوہ، چونكە ئیرە شوینی ئەو فەرموودەییە نیە! چونكە چەكدارو سەرۆك جاشى وا ھەییە دەلى: جا ئەوہ سەد كەسى كوشتوہو خوا لیى خوۆش بووہ، من جارئ ھەر دە پازدە كەسم كوشتوون، ھیشتا زۆرم ماوہ، یان تەنیا سى چل كەسىكم رپوت كردۆتەوہ...! بە ھەر حال دەبی بزانی، كە ئەو فەرمایشتەو وینەكانى وەك دەرمانەو خوۆراك نیە بو ھەموو كەس ببی، ئەوہ دەرمانە بو كەسىك كە دەیەوئ بگەرپتەوہ، بەلام تووشى نائومییدی بووہو پىی وا بە خوا لیى خوۆشابى، ئەو فەرمایشتەى بو بخوینەوہ بلى: ئەگەر بەرپاستى بگەرپتەوہ، خوا لیى خوۆش دەبی، بەلام ئەوہ بو كەسىك نیە كە ئیستا لەسەر گوناھان بەردەوامە، توۆش ئەو فەرموودەییە بو بخوینتەوہ، تاكو دئنیای بكەییەوہ، ئەویش بلى: كەواتە: ئەگەر زیاترىش خەلكى بكوۆم تا دەگاتە نەوودو نو كەس جارئ زۆرى ماوہ! بویە دەبی بە حىكمەتو عەقل مامەلە لەگەل دەقەكانى قورئان و سوننەتدا بكەین، ئەگەرنا وەك گوتم با فەرمایشتەكان راست بن، بەلام ئەگەر لە شوینی خویناندا بەكاریان نەھینی زەرەر دەدەن، چونكە بە نەزانى و بە ناشیى ئەوہت كردوہ، نەك لەبەرئەوہى كە ئايەتەكان یان فەرمایشتەكان و یاسا شەرعییەكان لە شوینی خویناندا نەبن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی بیست و دووھەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان چوار ئایەت دەگرێتە خۆی (۱۰۱ تاكو ۱۰۴)، وە لەم چوار ئایەتەدا خوای کاربەجێ بۆ جاری چوار دەیهەم بە نازناوی ئیمان مسوولمانان دەدوێنێ، وە رێگریان لێدەکات لە پرسیارکردنی ناپۆیست، وە رێنمایان دەکات کە لەمیانەى دابەزینی قورئاندا، هەولێ زانینی وەلامی پرسیارەکانیان بدەن، تاكو لە ژێر رۆشنایی قورئاندا وەلامی پرسیارو ئیشکالەکانیان بزانت، ئەگەرنا بە مونسەبەو بەبێ مونسەبە سەر و دلی پیغەمبەر ﷺ نەگرن، وە دوایی سەرەنجامی شوومی ئەو عادتە خراپەى میللەتانی پیشوویان پێ رادەگەینێ، کە پرسیارى بیجییان کردو، دوایش بەهۆى وەلامی پرسیارەکانیانەو تووشى کوفر بوو ون، هەندیک شتیان داوا کردو، دوایش بۆیان جیبەجێ نەکراو و ئیمانیا ن پێ نەهیناوه، سەرەنجام بۆتە هۆى ئەو کە خوا لییان توورەبێ و سزایان بدات.

پاشان خوا رایدەگەینێ کە ئەو چوار جوړە ئازەلەى کە کافرەکان ئیددیعای

قەدەغەبوونیا ن دەکەن، خوا قەدەغەى نەکردوون، کە بریتین لە: ﴿بَجْرَةٍ، سَابِغَةٍ،

وَصِيْلَةٍ، حَامٍ﴾، کە دوایی پێناسەیان دەکەین و چەمک و ماناکەیان پوون

دەکەینەو، وە پاشان خوا دەیخاتە روو کە ئەو کافرەکان بە ناوی خواوہ درۆ هەلەبەستن، ئەگەرنا خوا ئەو شتانەى قەدەغە نەکردوون.

ئنجایە کۆتایی ئەم دەرسەدا خوا باسى هەلۆیستیکى زۆر خراپى کافرە بپەرستەکان دەکات، کە ئەو هەلۆیستەیان لە چەند شوپنیکى دیکەى قورئاندا دووبارە بۆتەو، ئەویش بریتىە لەو کە بە دەم بانگى داواکردنى فەرمانبەریکردنى خواو پیغەمبەرى خواو نەچوون، بە بیانووى شوپنکەوتنى بابو باپیرانیانەو،

کە لەپاستیدا ئەو ئیستا بۆتە عادیکی زۆر خراپ لەنیو مسوڵماناندا، ئەگەر ئیستا ئیمە تەماشای خۆمان بکەین، دەبینین زۆر شت کە خوای پەروردگار رەخنە ی پێ لە کافران و بتپەرستەکان دەگری، لەنیو مسوڵماناندا هەیه، زۆرجار پێیان دەلیی: خوشکی یان برای مسوڵمان! ئەو شتە حەرەمە، ناپەسندە بە پێی فلان ئایەتەو فلان حەدیس، لە وەلامدا دەلی: بابو باپیرانمان تا ئیستا هەر وایان کردوو عادیت هەر وا بوو، ئنجا وەك خوای پەروردگار دەفەر موی

کافرەکانیش دەیانگوت: ﴿... قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِم

مُهْتَدُونَ﴾ الزخرف، بە هەمان شیوێ ئیستاش هەندیک لە مسوڵمانان هەن هەر وا دەلین.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءَ إِن تُبَدَ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا
عَنهَا حِينَ يُنَزَّلَ الْقُرْءَانُ تُبَدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۰۱﴾ قَدْ
سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿۱۰۲﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنُ بَحِيرَةٍ
وَلَا سَابِئَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَا كِنٍّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَكَثْرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۰۳﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا ءَأُولُو كَانٍ ءَأَبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا
يَهْتَدُونَ ﴿۱۰۴﴾ ﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((ئەو ئەوانەى بروتان هیئاوه! لەبارەى شتانیکەوه پرسىار مەكەن كە ئەگەر بۆتان دەربكەون، ناردەهەتتان بكەن، وە ئەگەر لە كاتى دابەزینرانى قورئاندا پرسىاریان لەبارەوه بكەن، بۆتان دەردەكەون، خوا چاوپۆشىی لێیان كردوه، وە خوا لێبوردەى هیدى مەندە ﴿۱۰۱﴾ پێش ئیوه كۆمەئێك ئەو جوۆرە پرسىارانەیان كردن (بەلام) دواى پێیان بپروا بوون ﴿۱۰۲﴾ خوا هیچ (ئازەئێكى) بە حیرەو سائیبەو وەصیلەو حامى دانەناوه، بەلكو ئەوانەى ببپروان بە ناوى خواوه درۆ هەلەبەستەن، وە زۆربەیان نافامن ﴿۱۰۳﴾ وە ئەگەر پێیان بگوترى: وەرن بوۆ (شوینكەوتنى) ئەوهى خوا ناردووێهتە خوارو بوۆ لای پیغەمبەر، دەئین: ئەوهمان بەسە كە بابو باپیرانمانمان لەسەر بینووه، ئەدى ئایا ئەگەر بابو باپیرانیان هیچ شتێك نەزانن و بەرپێگاش نەزانن (هەر پەیرەوییان لى دەكەن و كوێرانە دەكەونە دوايان؟! ﴿۱۰۴﴾)).

شیگردنہ وہی ہندیك له وشہکان

(تَبَدَّلْ لَكُمْ): واتہ: بۆتان دہریکہون، (بَدَا الشَّيْءُ بَدَوا وَبَدَاءٌ، أَي ظَهَرَ ظُهُورًا بَيِّنًا) له عہرہبیدا دہلی: ئہو شتہ دہرکہوت زور بہ ئاشکرا دہرکہوت، دہگوتری: (بَدَا الشَّيْءُ بَدَوا وَبَدَاءٌ).

(تَسْوُكُمُ): (السُّوءُ: كُلُّ مَا يَغُمُّ الْإِنْسَانَ مِنَ الْأُمُورِ الدُّنْيَوِيَّةِ وَالْآخِرَوِيَّةِ) ہەر شتیك كه بیئته هوی خهفته خواردنئ ئینسان و نارہحه تکردنی ئینسان له کاروباری دنیاوی و قیامہتی ئہوہ پیئ دہگوتری: (سُوءٌ)، (تَسْوُكُمُ) واتہ: بۆتان خراپہو نارہحه تتان دہکات و پیئان ناخوش دہبی.

(عَفَا اللَّهُ عَنْهَا): واتہ: خوا چاوپوشی لیگردوون، لیان بوردوہ، له چی؟ لهو شتانہ: (العَفْوُ: هُوَ التَّجَافِي عَنِ الذَّنْبِ، عَفَا الشَّيْءُ: كَثَرَهُ وَأَطَالَهُ...)، (عَفْو) بریتیہ له خودوورگرتن له گوناح، واتہ: خو لیئ نادیدہ بگری و چاوپوشی لیبکہی، وه دہگوتری: (عَفَا الشَّيْءُ) ئہگہر زوری کرد، دریژی کرد، له فہرموودہشدا ہاتوہ، پیغہمبہر ﷺ فہرموویہتی: ﴿وَأَعْفُوا اللَّحَى﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۵۵۴)، عن ابنِ عُمَرَ)، واتہ: ریشتان دریژ بکہن.

(بَحِيرَةٌ): (النَّاقَةُ إِذَا وَلَدَتْ خَمْسَةَ أَبْطَنٍ شَقُّوا أُذُنَهَا وَأَعْفَوْهَا عَنِ الْإِنْتِزَاعِ بِهَا)، (بحیرہ) بہو حوشرہیان گوتوہ کہ پینج زگی بووبی، واتہ: پینج بہچکہی بووبی، دواپی گوئیان شہق دہکرد، وہک بلئی خانہ نشینیان دہکرد، سوودیان لی نہدہبینی، نہ سہریان دہبری گوشتی بخون، نہ باریان پی دہبرد، نہ دہیاندوشی.

(سَائِبَةٌ): (الْمُهْمَلَةُ الَّتِي كَانَتْ تُسَيَّبُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ لِنَذْرِ وَنَحْوِهِ، وَالْبَعِيرُ الَّذِي يُدْرِكُ نِتَاجَ نِتَاجِهِ)، (سَائِبَةٌ) بہو حوشرہیان گوتوہ له سہردہمی نہفامییدا

که به هۆی له خۆگرتن (نَدْر) هوه، ویلیان کردوه، وه ههروهها بهو حوشرهش دهگوتری که به چکهی به چکهگهی ببینیتهوه، واته: هیئده تهمهنی ههبی به چکهی ههبی، وه به چکهگهشی به چکهی بیی، ئهوه ویلیان کردوه، وهك بلیی خانه نشینیان کردوه و سوودیان لی نهبینیوه.

(وَصِيلَةٌ): (الْوَصِيلَةُ: الناقَةُ الَّتِي وَصَلَتْ بَيْنَ عَشْرَةِ أَبْطُنٍ، وَمِنْ الشَّاةِ: الَّتِي وَكَدَتْ سَبْعَةَ أَبْطُنٍ)، (وَصِيلَةٌ) ش ئهو حوشره بووه که ده زگی کردبن، وه ئهگهر مه ریش بووبی جهوت زگی کردبن، واته: ههر حوشریک ده جارو ههر مه ریک جهوت جار زابی، ئهوه ویلیان کردوه و سوودیان لی نهبینیوه.

(حَامٍ): (الضَّحْلُ إِذَا ضَرَبَ عَشْرَةَ أَبْطُنٍ قَالُوا: قَدْ حَمَى ظَهْرَهُ فَلَا يُرْكَبُ)، (حَامٍ) ئهو حوشره نیره بووه که ده جاران له گهل حوشری میه جهوت بووبی، نهك له گهل ده حوشران لی کرا، دیاره حوشر به ده مانگان دهزی، جا حوشریک که ده سالان بووبیته هۆی ئهوهی به چکهی بیی له دواى یهك، ئهوه گوتوو یانه: (حَمَى ظَهْرَهُ) پشتی خۆی پاراستوه، کاریان پینه کردوه، وهك بلیی ویلیان کردوه و خاتریان گرتوه.

(حَسْبُنَا): (الْحَسْبُ: الْكِفَايَةُ، حَسْبُنَا كَافِيْنَا)، واته: به سامانه، ئهومان به سه.

ہوی ہاتنہ خوارہوی ئایہتہکان

(۱) دہربارہی ہوی ہاتنہ خوارہوی ئہو ئایہتہ کہ دہفہرموی: ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ**

ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ بُدِّلَكُمْ تَسْوِكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلَ الْقُرْءَانُ

تُبَدِّلْ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۰۱﴾ : سی گپرانہوہ ہن:

ا۔ ﴿ **عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ كَانَ قَوْمٌ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، اسْتَهْزَاءً فَيَقُولُ الرَّجُلُ: مَنْ أَبِي؟ وَيَقُولُ الرَّجُلُ: تَضِلُّ نَاقَتُهُ، أَيْنَ نَاقَتِي؟**

فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِمْ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ

تُبَدِّلْ لَكُمْ تَسْوِكُمْ ﴾ ﴿ **أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۶۳۳)** ﴾، واتہ: عہدوللای کوری

عہبباس خوا لیان رازی بن، دہلی: کومہ لیک ہہبوون پرساریان لہ پیغہمبہر ﷺ دہکرد وک گالتہ پیگردن (دیارہ دہبی مونافیق بووین، یان مسولمانی دنہ خوش و سادہو نہزان و کہم نہدہب بوون) پیاویک دہیگوت: کی بابی منہ؟ وہ پیاویکی دیکہ حوشترہکھی ون دہبوو، دہیگوت: حوشترہکہم لہکویہ؟ خواش ﷺ ئہم ئایہتہی دہرباریان نارده خوارئ.

ب۔ ﴿ **عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، خُطْبَةً، مَا سَمِعْتُ مِثْلَهَا قَطُّ قَالَ: لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا، قَالَ: فَغَطَّتْهُ**

أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَجُوهَهُمْ، لَهُمْ خَبْنٌ، فَقَالَ رَجُلٌ: مَنْ أَبِي قَالَ: فُلَانٌ،

فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ

تَسْوِكُمْ ﴾ ﴿ **أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۶۲۱)** ﴾، واتہ: ئہنہسی کوری مالیک خوا

لیی رازی بن، دہلی: پیغہمبہری خوا ﷺ روژیک وتاریکی دا، ہہرگیز گویم لہ وتاری وانہبووہ، } واتہ: ہہرگیز وتاری وای لہ پیغہمبہری خوا ﷺ نہبیستوہ، دیارہ ئہنہس زور کارتیکراو بووہ بہو وتارہو کہوتوتہ ژیر

كارىگەرىيى) پىغەمبەرى خوا ﷺ (لە نىو وتارەكەيدا) فەرمووى: ئەگەر ئەوھى من دەيزانم ئىوھ بىزانن، كەم پىدەكەنن و زۆر دەگرىيىن، ھاوھلانى پىغەمبەرى خوا ﷺ دەموچاوى خۇيان داپۇشى و شتىكىيان بەسەر سەرى خۇيان دادا و سەريان خوار كردهو، گريان، (خَنِينٌ) بە دەنگى گريانى بە نركە نرك دەگوتىرى، { پياويك لەوكاتەدا گوتى: بابى من كىيە؟ پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: فلان كەسە، ئىدى ئەو ئايەتە ھاتە خوار.

دوایی باسى دەكەين و ناوى ئەو ھاوھلەش دىنين خوا لىي رازى بى، ديارە لە نىو خەلكدا تۆمەتبار كراوھ بەوھ كە كورپى بابى خۇي نىه، ئەوھىش لەوكاتەدا دەرفەتى دەست كەوتوھ، گوتوويەتى: بابم كىيە؟ ئەوھىش فەرموويەتى: فلان كەسە، كە ھەر بابى خۇشى بووھ، جا دوایی دەلین: دايكى گوتى: بىقەزابى! يان مال خراپ! ئەوھت بۇ كرد؟ تۆ دلنيا بووى لەوھى كە دايكت لە سەردەمى نەفامىي دا گوناھىكى كردبى، دوایی منىشت عەبىدار دەكرد! ئەو ھاوھلەش دەلى: وەلاھى ئەگەر پىغەمبەر ﷺ نەسەب و رەچەلەكى منى پالدابايە لای كۆيلەيەكى رەش، خۆم دەكردە كورپى وى، كاتى خۇي لە سەردەمى نەفامىي دا ئەو شتانە بوون، بۇ وىنە: (زىاد بن أبىه) كە دوایی ئەبو سوفيان كرىدە كورپى خۇي (استلحقة أبو سفيان) ديارە ئەو جوړه پياوانەش بە دەورى موعاويەوھ ھەبوون خوا لىيان ببوورى، كە پىشتەر پىيان گوتوھ (زىاد بن أبىه) واتە: زىادى كورپى بابى خۇي، بابى كىيە؟ ديارنىه، دوایی لە سەردەمى ئىسلام دا، ئەبو سوفيان گوتى: كاتى خۇي من لەگەل سومەييە دايكى رامبواردوھ، سومەييە كۆيلەى بووھو لەگەلى رابواردوھ، دوای ئەوھ ئەو زىادەى بووھ، ئىدى ئەوچار بە زىاد دەگوترا (زىاد بن أبى سفيان) لە سەردەمى نەفامىي دا ئاوا بووھو پىشيان عەيب نەبووھ، بەلكو لەلايان ئاسايى بووھ، وەك چۆن ئىستا لە رۆژئاوا وايه، زۆر لەلايان ئاسايى، كورپە، كچە بابى خۇي ناناسى، يان دايكى ناناسى، چونكە ژن لەوئى مىردىشى ھەيەو دۆستىشى ھەيە، لەلاشيان ئاسايى، چونكە ئەگەر دىن نەبوو غىرەت

نامینی، غیرهتو جوامیری و شه‌ه‌ف و... هتد هه‌مووی له ئیمانی راست و دروسته‌وه په‌یدا ده‌بن.

ج- ﴿عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ

مَنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ ﴿١٧﴾ آل عمران، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفِي كُلِّ عَامٍ؟ فَسَكَتَ، فَقَالُوا: أَفِي كُلِّ عَامٍ؟ فَسَكَتَ، قَالَ: ثُمَّ قَالُوا: أَفِي كُلِّ عَامٍ؟ فَقَالَ: لَا،

وَلَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجِبَتْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا

عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ بُدِّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ﴾ ﴿﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (٩٠٥)، وَالتِّرْمِذِيُّ

بَرْقَم: (٨١٤)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرْقَم: (٢٨٨٤)، وَالْحَاكِمُ بَرْقَم: (٣١٥٧)، قَالَ الْحَافِظُ

ابْنُ حَجْرٍ: لَمْ يَتَكَلَّمِ الْحَاكِمُ عَلَيْهِ وَفِي إِسْنَادِهِ ضَعْفٌ وَانْقِطَاعٌ، وَضَعَفَهُ

الْأَلْبَانِيُّ فِي (ضَعِيفِ سَنَنِ ابْنِ مَاجَهَ) بَرْقَم: (٦٢٨)، تَعْلِيقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوطِ:

إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ، وَاتِّهَ: عَهْلَى خَوَالِي رَازِي بِي، دَهْلِي: لَهُ كَاتِبِي كَدَا نَهْم نَائِيَه‌تِه

هَاتِه خَوَار: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مِنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾،

گوتیان: ئەه‌ی پێغه‌مه‌ری خوا ﷺ هه‌موو سألئ حه‌جمان له‌سه‌ر پێویسته‌؟

بێده‌نگ بوو، دوایی گوتیان: هه‌موو سألئ؟ هه‌ر بێده‌نگ بوو، دوایی بو

جاری سێیه‌م گوتیان: هه‌موو سألئ؟ فه‌رمووی نه‌خیر، وه‌ نه‌گه‌ر گوتبام

به‌ئئ پێویست ده‌بوو، نه‌شتانده‌توانی، ئییدی خوای به‌رز ئه‌و نایه‌ته‌ی

نارده‌ خوار.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای ﷻ ڕوو لە ئیمانداران دەکات بۆ جاری چواردهیەم، لەم سوورپەتە موبارەکەدا بە نازناوی ئیمان دەیانداوین، ئەم سوورپەتە هەمووی بریتییە لە دواندنی ئیمانداران، وە خستنه‌ڕووی حوکمە شەرعییەکان لە زۆر ڕووه‌وه، لێره‌شدا خوای پەرۆردگار جاریکی دیکە دەیانداوین: ﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَن**

أَشْيَاءَ إِن بُدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ ﴾، ئەو ئەوانە ی ڕواتان هیناوه! لە چەند شتێک پرسیار مەکەن، کە ئەگەر بۆتان دەرکەون، بۆتان خراپ بن، ئەوه واتایەکی، دەشگونجی مەبەست پێی ئەوه‌بێ: شتانیک داوا مەکەن کە ئەگەر ئەو شتە داوا دەکەن

داواکارییەکەتان بێتە دی، بۆتان خراپ بێ، بەلام مادام (**تَسْأَلُوا**) بە (عن) تەعه‌ددای کردوه، زیاتر ئەوه‌یان دەگەیه‌نی، بەلام ئەوه‌ی دیکە کە دەفەرموی:

﴿ **قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُم ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ** ﴾، ئەو مانایەکی دیکە بەقوت دەکات، کە دەفەرموی: لە پێش ئێوه‌دا کەسانیک شتێکیان داواکرد، کە بۆشیان هاتە دی، پێی بێڕووبوون، وه‌ک دوایی باسی دەکەین، کە مەبەست لە پێغه‌مبەرانێ پێشوویە (عليهم الصلاة والسلام) گەله‌کانیان داواى هەندیک شتیان لێکردوون، ئەوانیش کە داویان لە خوا کردوهو شتەکان هاتوونە دی، خەلگەکە پێی بێڕووبوون، خوای دادگەریش لە بەینی بردوون، وه‌ک حوشتەرەکی صالح و (خووان)ی مەسیح و موعجیزەکانی موسا سەلامی خوایان لەسەر، دەربارە

موعجیزەکانی موسا خوا دەفەرموی: ﴿ **وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ**

فَسَلَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا

﴿الإسراء﴾ ١٠١، خوا نۆ موعجیزە ی بە موسا دان، دوویان دەست و گۆچانەکی بوون، حەوتەکانی دیکە ئەو شتەکانی بوون کە خوای بەرز لە سوورپەتی (الأعراف)دا باسیان دەکات.

پاشان خوا ئامۆزگارییان دەکات چ کاتیك ئەو پرسیارانە بکەن، ﴿وَأِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا

حِينَ يَنْزِلُ الْقُرْآنُ تَبَدَّلَ لَكُمْ﴾، وە ئەگەر کاتیك ئەو پرسیارانە بکەن، کە قورئان

دیتە خوار لە میانەى هاتنە خوارى قورئاندا، ئەووە بۆتان ئاشکرا دەبن، ﴿عَفَا اللَّهُ

عَنْهَا وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ﴾، لەوێ رابردوووە خوا چاوپۆشی کردوووە بوردوو، وە خوا

لیبوردەى هێدی و مەندە، کە سزای نەداون و چاوپۆشیی لیکردون، بەلام لەمەودوا

شتیک کە بەکتان لەسەرى نەگەوتووە مەپرسن و داواى مەکەن، ﴿قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ

قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ﴾، بیگومان لە پیش ئیوهدا کۆمەتیک داواى

ئەو جوۆرە شتانەیان دەکرد، دوايش پێی بیپروابوون، ﴿ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا

كَافِرِينَ﴾، واتە: بەرانبەرى بیپروا بوون، یان بەهۆى شتەکانەووە بیپروا بوون،

هەردوو واتاکەى هەن.

ئنجای خوای بیهاوتا باسى ئەووە دەکات کە هاوبەش بۆ خوادانەرەکان چەند

جوۆرە ئازەلیکیان لە خوایان قەدەغە کردبوون، هەروا لەسەر بناغەى درۆ بە ناوى

خوا هەلبەستن، کە: (بِحَيْرَةٍ، سَائِبَةٍ، وَصِيْلَةٍ، حَامٍ) بوون، کە ئیمە لە مەسەلە

گرنگەکاندا چەمک و واتاکەیان زیاتر روون دەکەینەووە، خوا دەفەرموئ: ﴿مَا جَعَلَ

اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيْلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَئِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ

الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾، واتە: خوا هیچ بەحیرە و سائیبە و وصیلە و حامی

دانەناون، بەلام ئەوانەى بیپروان، درۆ بە ناوى خواوە دەکەن، وە زۆر بەشیان نافامن و

نازانن، ئنجای لە کۆتاییدا دەفەرموئ: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْلُو كَانُوا آبَائُهُمْ لَيَعْلَمُونَ

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿٩٨٧﴾، ئەگەر پێیان بگوترێ وەرن بۆ لای شتێک کە خوا ناردووێتە خوار کە قورئانە، وە بۆ لای پێغەمبەری خوا ﷺ دەلێن: ئەو دەمان بەسە کە بابو باپیرانمان لەسەری بوون، ئەدی ئەگەر ئەو بابو باپیرانمان هێچیان نەزانیبێ و بە رێشیان نەزانیبێ، دەبێ هەر شوێنیان بکەون؟! نەخێر دەبێ بە دواى پێشینانێک بکەون کە بە رێی راستدا بیانبەن، بەلام کەسانێک کە بۆخۆیان بەرێ نەزانن، چۆن رێی پێشانى ئێوه دەدەن!!؟

چہند مہسہلہ یہ کی گرنگ

مہسہلہ ی ہکہم: کہ خوا دہفہرموی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُونَ عَنْ

أَشْيَاءَ إِن بُدِّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ ﴾، ئہی ئہوانہی ہر واتان ہی ناوہ! لہ چہند شتیک
پرسیار مہکہن، (واتہ: لہبارہی چہند شتیکہوہ پرسیار مہکہن) کہ ئہگہر ہوتان
دہربکہون، ببیتہ مایہی نارہحہتیتان، واتہ: ہیتان ناخوش بن، لیڑہدا
زانایان، وہ توپڑہرہوانی قورئان زور باسوخواسیان کردوہ، دہربارہی ئہوہ کہ
ئایا خوا ﷺ ہوجی لہو ئایہتہ موبارہکہدا فہرمان بہ ئیمانداران دہکات، کہ
دہربارہی شتانیک پرسیار نہکہن، لہبہرئہوہی کہ وہ لامدانہوہی ئہوہ پرسیارانہ،
یاخود دہرکہوتنی ئہوہ شتانہ، دہبیتہ ہوی نارہحہتیتان؟ وہ ئایا ئہوہ شتانہ
چین؟ وہ ئہوہ جوڑہ پرسیارکردنہ چیہ؟

باسیک لہ بارہی رہ واپی و نارہ واپی پرسیارکردنہ وہ

لہ شہرعت دا

سہرہتا دہلین: لہ ئیسلامدا ری لہ مسولمانان نہگیراوہ پرسیار بکہن، بہ
ہیچہوانہوہ بہ لکو فہرمانیان ہیکراوہ، پرسیار بکہن، بہ لام پرسیاری بہ ریوجی،
وہ لہ کہسانی شاردزا، وک خوا ﷺ لہ دوو ئایہتی موبارہکدا، لہ سوورہتی
(الانبیاء)، وہ لہ سوورہتی (النحل) دا، دہفہرموی: ﴿ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ

لَا تَعْلَمُونَ ﴿۴۳﴾، واتہ: لہ شاردزایان ہپرسن، ئہگہر نازانن، لہ زانایان ہپرسن،
شتیک کہ نازانن بہ نہزانی مہیلین، یان دواہی مہکہون، تاکو لہ زانایان نہپرسن،
پاشان ئیمہ دہبینین بہس لہ سوورہتی (البقرہ) دا حہوت جار مسولمانان

پرسیاریان کردووە لە پیغمبەر ﷺ دەربارەی چەند شتێک بۆ وینە:

۱/ دەفەرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ﴾ ﴿ ۱۸۹ ﴾

البقرة، واتە: پرسیارت لێدەكەن دەربارەی (أَهْلَةً) {كۆی (هلال)ە، واتە: مانگی یەك شەوو دوو سێ شەو}، كە مانگ تازە دەرەكەوئ بلی: ئەووە خوا دایناوە بۆ دیاریکردنی كاتی عیبادەت و خواپەرستیەكان و كاتی حج.

۲/ دەفەرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ﴾ ﴿ ۲۱۵ ﴾ البقرة، واتە: پرسیارت

لێدەكەن، چی ببەخشن؟.

۳/ دەفەرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ﴾ ﴿ ۲۱۷ ﴾ البقرة، واتە:

پرسیارت لێدەكەن دەربارەی مانگی حەرەم، جەنگ تیدا كردنی چۆنە؟

۴/ دەفەرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾ ﴿ ۲۱۹ ﴾ البقرة، واتە: پرسیارت

لێدەكەن دەربارەی شەراب و قوماڕ.

۵/ دەفەرموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوُ﴾ ﴿ ۲۲۱ ﴾ البقرة، واتە:

(جاریکی دیکە) پرسیارت لێدەكەن چی ببەخشن؟ بلی: ئەووەی كە زیادە لەخۆتان.

۶/ دەفەرموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ﴾ ﴿ ۲۲۰ ﴾ البقرة، واتە:

پرسیارت لێدەكەن دەربارەی هەتیوان، بلی: چۆن بۆ ئەوان چاكە و دەبیتە مایەى چاكسازی مال و سامانەكەیان، ئاوا مامەلە بكەن.

۷/ دەفەرموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ﴾ ﴿ ۲۲۲ ﴾ البقرة، واتە: پرسیارت

لێدەكەن دەربارەی حەیز، (ئافەرەت كە دەكەوێتە بئوئۆژییەو) چۆن مامەلە و رەفتار لەگەڵ ژندا بكەن؟

ئەووە حەوت جار، ئەو وشە موبارەكە بەس لە سوورەتی (البقرة) دا دووبارە

بۆتەو، کەواتە: ڕێ لە مسوولمانان نەگیراوە پرسیار بکەن، چ لە پیغەمبەر ﷺ کە کاتی خۆی تەشریفی بوو، چ لە زانایانیک کە جیگرو میراتگری پیغەمبەرن ﷺ پرسیاریان لیبکەن، وە چ لە زانایانی دیکە کە لە بواریەکانی دیکە زانستە جوړاوجوړەکاندا، زانستە دنیاویەکاندا شارەزان، بەلکو فەرمان کراوە، (وہک گوتمان) ھەم لە سوورەتی (النحل) دا ھەم لە سوورەتی (الانبیاء) دا خوا دەفەرموی: ﴿ فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ ﴿ ۴۳ ﴾، شتیک کە نایزان

لە زانایان بپرسن، وە لە سوورەتی (النساء) دا دەفەرموی: ﴿ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ ﴾ ﴿ ۸۳ ﴾، واتە: (ئەو ھەوالە کە پێیان دەگات) ئەگەر گیرابایانەو بو لای پیغەمبەر ﷺ و بو لای کاربەدەستان، ئەوانە کە شارەزان و توانای ھەلھینجانیان ھەیە، دەیانزانی نایا چون مامەلە لەگەڵ ئەو ھەوالەدا بکری، کەواتە: ئەو چ جوړە پرسیارکردنیکە کە قەدەغە کراوە؟

خاوەنی (محاسن التأویل)، واتە: (جمالدين القاسمي) لە تەفسیرەکە ی خۆیدا^(۱) دە جوړ پرسیارکردنی ھیناوە، کە ئەو دە جوړ پرسیارکردنە کە خراب و نارەوان و نەھییان لیکراوە، ئەگەرنا بەگشتی پرسیارکردن بو ئەو کە ئینسان بگاتە حەقیقەت و بگاتە راستی، وە زانیاری زیاتری دەست بکەوی، نەک ھەر ڕێ لیگیارو نیە، بەلکو فەرمان پیکراویشە، بزانی ئەو دە ھالەتە چین؟ وەک سەرچاوەی ناوبرا ھیناویەتی، کە من بە روونکردنەو وینە ھینانەو وە قسەکانی دینم:

یە کەم: پرسیارکردنیک کە لە بواری دینداریی دا سوودی نەبی:

ئینسان شتیک پرسی کە لە بواری دینداریی دا سوودی نەبی، (ئەو وینە ی نەھیناوە من دەیانھینمەو)، بو وینە: گوچانەکە ی موسا ﷺ چ جوړە داریک بوو؟ کەشتیەکە ی نوح چەند قات بوو؟ چەند مەتر بەرز بوو؟ چەند

دریژ بووه؟ چەند پان بوو؟ چەند کەس لەگەڵ نوح سواری کەشتیەکە بوو و ن؟ حوشرەکەى صالح عليه السلام رەنگى چى بوو؟ قەدو قیافەى چەند بوو؟ تا کۆتایى، ئەو شتانە کە قورئان باسى نەکردوون، دیارە ئینسان پێویستی پێیان نیە، جا ئیمە لە هۆى هاتنە خوارەوه کەیدا باسمان کرد، کە پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم وتار دەدا وتاریکی زۆر کاریگەر، وە پاشان دەفەر موی: پرسىارم لى بکەن، هەر پرسىارىکم لى بکەن، وەلامتان دەدەمەوه، (عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُدَافَةَ) يَهْ كَيْكَ لَه هَاوَه لَان دهبى، بەوه تۆمەتبارکراوه کە کورپى بابى خۆى نیە، لە سەردەمى نەفامیدا خەلك داوین پیسیی و غەلەت و پەلەتیا ن بووه، هەرچەندە ئەو کاتەش خەلكى رەسەن و خیزان و عائیلەى رەسەن و داوین پاك هەر هەبوون، بەلام خەلكى دیکەى بى بەندوباریش هەبووه، جا (عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُدَافَةَ) لَه پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم دەپرسى: ﴿مَنْ أَبِي؟ قَالَ: أَبُوكَ حُدَافَةُ﴾، بابم کییه؟ پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم دەفەر موی: بابت حوزافەیه، واتە: کورپى بابى خۆتى، دواى دایكى عەبدووللا کە دەببستیتەوه دەلى: پۆلە تۆ زۆر وەك بلى مندالىكى ناصالح بووى بەرانبەر بە من، ئەدى باشە دلتیا بووى دایکت لە سەردەمى نەفامیدا غەلەتیکى کردبى، بابت نەفەرێكى دیکە بى؟ ئەویش گوتوو یەتى: وەللاهی ئەگەر پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم پالى دابامە لای هەر کەسىک، ئەگەر کۆیلەیهكى رەش پبستیش بووايه، ئەوم بە بابى خۆم دادەنا، بە هەر حال ئەو جوۆرە پرسىارهى کە لە رووى دیندارییەوه پبویست نیە، نابى بکرى.

دووهم : پرسىارى زیادو ناپبویست :

واتە: باسى مەسەلەیهكى دینى دەکرى، ئەوەندە بەسە کە شەرع باسێکردوه، ئەو دەچى زیاتر هەلى دەکۆلى، بو وینه: پرسىارکردنەکەى بەنى ئیسرائیل کە موسا عليه السلام پبیا ن دەفەر موی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذَبُحُوا بِقَرَّةٍ ﴿٦٧﴾﴾ البقرة، واتە: بىگومان خوا فەرمانتان پى دەکات مانگایەك سەربەن، دیارە هۆى ئەو فەرمانە ئەوه بووه کە نەفەرێك کوزراوه، نەیانزانیه بکوزەکەى کییه؟ چوونە لای موسا عليه السلام ئەویش لە خواى پەرورەدگار پاراوهتەوه چى بکەن؟ خواش

فەرموویەتی: با مانگایەك سەربەرن، ئەندامیكى ئەو مانگا سەربەرپاوه لە لاشەى ئەو جەنازەى بەدەن، زیندوو دەبیتەووە لێى پەرسن: كى كۆشتووویەتی؟ دەلى فلان كەس، وەك موعجیزەىەك بو مووسا عليه السلام، دەلى: مانگا سەربەرن، دەلىن: چۆن بى؟ دواى دەلىن: ئەدى رەنگى چۆن بى؟ ئنجا دواى ئىشى كەردبى، یان ئىشى نەكەردبى؟ ئاوى كیشابى؟ یان نەكیشا بى؟ هەموو جارێك كە پرسىار دەكەن، زیاتر لەسەریان قورس دەبى، ئەگەر پێشى هەر مانگایەکیان سەر بریبا تەواو بوو، مووسا عليه السلام پێیان دەلى: با رەنگەكەى زەردىكى وەها بى كە هیچ پەلەى دىكەى تیدا نەبى، وە نابى ئىشى كەردبى، وە لە رپووى تەمەنەو دەبى مام نیوەندیى بى، نینگون (نیوان) بى، نە زۆر بە سال دا چوو بى، نە كەم تەمەنىش، هەموو جارێ لەسەریان قورستر دەبى، سەرەنجام لە هەموو ناوچەى ئەوان دا یەك مانگای لەو جۆرە هەبوو، بەلام مانگای دىكەو جۆرى دىكە زۆر بوون، بەلام بەو مواصەفاتە هەر ئەو مانگایە هەبوو، كە هی پیرەژنىك بوو، ئەو پیرە ژنەش گوتى: من ئەو مانگایەتان نادەمى بە نرخىكى زۆر نەبى، تا لە هەندىك رپوایەتدا دەلى: دەبى پێستەكەیم بو پر بکەن لە زىر، ئەگەرنا ناتاندەمى، ئەوانىش ناچار بوون هەر بىكرن، پێشترىش لە هوى هاتنە خوارەووەكەیدا باسمان كەرد، كە رۆژىك پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ﴾، فَقَامَ الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ فَقَالَ: أَفِي كُلِّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَهَا ثَلَاثًا قَالَ: (لَا، وَلَوْ قُلْتَهَا لَوَجِبَتْ) ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۳۰۴)، تعلق شعيب الأرنؤوط: صحيح، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۳۱۵۵) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، ئەى خەلكىنە! بىگومان خوا حەج كەردنى لەسەر پىويست كەردوون، ئەقەرى كورى حابىس گوتى: هەموو سالىك بىكەين؟ سى جارەن دووبارەى كەردەو، جارى سىيەم پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم دەفەرموى: نەخىر، هەموو سال نا، بەلام ئەگەر گوتبام بەلى، واجب دەبوو لەسەرتان و نەشتان دەتوانى، خوا دەفەرموى حەجى بکەن، ئىدى بوچى لە خورا دەلىن: هەموو سالىك؟ يانى: ئەو جۆرە پرسىارانە كە پىويست نەبن، نابى بكرىن.

سىيەم: پرسىار لە بارەى شتىكەووە كە پەك لەسەرى نەكەوتبى:

شتیک کہ ٹینسان پہکی لہسہری نہکہوتبی نہپرسی باشہ، ہہلبہتہ لہ
رپوی دیندارییہوہ زیاتر مہبہستہ، لہوبارہوہ پیغہمبہر ﷺ چہند
فہرمایشتیکی ہہن، بو نمونہ:

(۱) پیغہمبہر ﷺ فہرموویہتی: ﴿ذُرُونِي مَا تَرَكَتُكُمْ؛ فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ
قَبْلَكُمْ بِكَثْرَةِ سْؤَالِهِمْ، وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأَتُوا مِنْهُ
مَا اسْتَطَعْتُمْ، وَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَدَعُوهُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۷۴۹۲)،
وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۶۰۶۸)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۲۶۱۹)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بَرَقَم: (۲) عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ}، واتہ: شتیک کہ من وازم لیہیناوہوہ باسم نہکردوہ، نیوہش
لیمگہرین، (لیم مہپرسن)، چونکہ ئہوانی پیش نیوہ بہہوی زور
پرسیارکردنیان و را جیایانہوہ لہگہل پیغہمبہرانیان (علیہم الصلوة
والسلام) لہبہین چوون (واتہ: بوونہ بہش بہش و پارچہ پارچہ)، ہہر
کاتیك فہرمانم بہ شتیک پیکردن، بہپی توانا لی ئہنجام بدن، وہ ہہر
کاتیك شتیکم لی قہدہغہکردن، وازی لی بینن.

(۲) پیغہمبہر ﷺ فہرموویہتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ حَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَفَرَضَ
فَرَائِضَ فَلَا تُضِعُّوهَا، وَحَرَّمَ مَحَارِمَ فَلَا تَنْتَهَكُوهَا، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً
بِكُمْ مِنْ غَيْرِ نِسْيَانٍ فَلَا تَسْأَلُوا عَنْهَا﴾ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِيرِ) بَرَقَم:
(۵۸۹)، الدارقطني بَرَقَم: (۴۲)، المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير،
ص: (۱۶۷)، وَصَحَّحَهُ ابْنُ كَثِيرٍ}، واتہ: بیگومان خوا چہند سنووریکی دیاری
کردوون مہیانہزینن، وہ چہند شتیکی فہرزکردوون مہیان فہوتینن، وہ
چہند شتیکی قہدہغہ کردوون، توخنیان مہکہون، وہ لہ ہہندی شت
بیدہنگ بوہ لہرپوی بہزہیی پیداہاتنہوہتان، بیئہوہی کہ لہبیری چووبی،
لییان مہپرسن.

(۳) ہہرودہا ئہو دہقہش ہہیہ: ﴿سُئِلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ السَّمَنِ وَالْجُبَنِ
وَالْفَرَاءِ؟ فَقَالَ: الْحَلَالُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَالْحَرَامُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فِي
كِتَابِهِ، وَمَا سَكَتَ عَنْهُ فَهُوَ مِمَّا عَفَا عَنْهُ﴾ {أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۱۷۲۶)،

وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقَم: (۳۳۶۷)، وَالطَّبْرَانِي فِي (الْكَبِير) بِرَقَم: (۶۱۲۴)، وَالْحَاكِمُ بِرَقَم: (۷۱۱۵)، عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِي فِي (الْمَشْكَاة) بِرَقَم: (۴۲۲۸) {، واتە: پرسیار لە پیغمبەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کراوە دەربارەی رۆن و پەنیرو فەرۆه (کە لەبەردەکرێ) فەرمووی: حەلال ئەوهیە کە خوا لە کتیبی خۆیدا حەلالی کردبێ، قەدەغە ئەوهیە کە خوا لە کتیبی خۆیدا قەدەغە کردبێ، وە ئەوهی لێی بێدەنگ بوو، ئەوه لەوهیە کە بە رەوایی هیشتووویەتەوه.

ئەو شتە یەکە خۆی زانا حەرامی نەکردبێ، مانای وایە حەلالە، ئەو شتانەش کە حەلالی کردوون، ئەوه دیارە حەلالن، ئەوهی دیکە کە حەرامی کردو، حەرامە، غەیری حەرامە کە مانای وایە ئەگەر دەقیشی لەسەر نەبێ، ئەسل لە شتەکاندا حەلالی و رێ پێدرانە، مادام دەقیك لەسەر قەدەغە کرانی نەبێ، وەك من زۆر لە کتیبەکانی خۆمدا ئەو بنچینە شەرعییەم باسکردو، کە لەراستییدا ئەو بنچینە شەرعییە، زۆر گرنگە بۆ ئەوهی کە دین و دینداریی لە خەلك تەسك نەكەینەوه، وە دنیا یان لێ نەكەینە چەرمی چۆلەكە.

چوارەم: پرسیارکردن لە بارەی مەسەلە قورس و ئالۆزەوه:

هەندیک مەسەلە قورس و ئالۆز هەن، وەك مەتەل وان، كەسێك ئەو پرسیارە لە مامۆستایەك، لە زانایەك بكات، هەر بۆ ئەوهی بێبەستییەتەوه، عاسیی بكات، ئەوهش نەهی لێکراوه، لەوبارەوهش ئەو فەرموودەیه هەیه: ﴿عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْغُلُوطَاتِ ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۲۳۷۳۸)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (۳۶۵۶) وَضَعَفَهُ الْأَلْبَانِي فِي (ضَعِيفِ الْمَشْكَاة) بِرَقَم: (۲۴۳) وَفِي (ضَعِيفِ سَنَنِ أَبِي دَاوُدَ) {، واتە: موعاویە خوا لێی پازی بێ، دەلێ: پیغمبەری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رێگری کردو لە پرسیارکردن دەربارەی ئەو شتانە ی کە خەلك تێیاندا بەهەلدا دەچی، (غلوطات) دەلێ: (جَمْعُ غُلُوطَةٍ أَوْ أُغْلُوطَةٍ)، واتە: بۆ وینە ئەگەر لە مامۆستایەك بپرسی: (أَنَّ مُحَمَّدًا) چۆن ئیعراب دەکرێ؟ ئەویش وا دەزانێ (أَنَّ) ئەداتی تەئکیدەو (حرف مشبه بالفعل، ينصب الاسم ويرفع الخبر) ه، بەلام نا، (أَنَّ)، لێرەدا، واتە: نالاندی، (أَنَّ مُحَمَّدًا) یانی: موحمەد نالاندی، کەچی مامۆستایەكە فکری بۆ شتیکی دیکە دەچی،

ئەو جوړه پرسىارانەى كە وەك مەتەل وان، وئاباشە ئەو جوړه پرسىارانە نەكرين له زانايان، بۆئەوھى كە پرسىاكەر جەربەزەبى خووى و پاشان نەزانىي ئەو مامۆستاو زانايە دەربخات!! كە دياره هيج كەس يكيش وەلامى هەموو پرسىاريك هەر نازانى، بەس خواى پەروردگار هەموو شتيك دەزانى.

پينجەم: پرسىار كردن له بارەى عىللەت و حىكمەتى عىبادەتەوھ:

هەر شتيك كە خوا دايناوھ وەك عىبادەت، بى حىكمەت نىھ، خوا دەفەرموى: رۆژوو بگرن، دياره حىكمەتى تىدايە، دەفەرموى: نويز بگەن دەفەرموى: دووعا بگەن، دەفەرموى: زىكر بگەن، دەفەرموى: قوربانى سەربەن، هەمووى حىكمەتى هەيە، بەلام زورجار خوا ﷻ حىكمەتەكەى بۆ ئيمە دەرخات، بۆجى؟ بۆئەوھى ماناى بەنداىەتتىي له ئيمەدا باشتەر بىتە دى، كاتيک بەو ئەركانە هەلدەستين، بە پىچەوانەى بواری هەلسوكەوتەكانەوھو ئەو ياسا شەرعىيانە كە پەيوەنديان پىيانەوھ هەيە، كە مەگەر چۆن دەنا خواى پەروردگار نامازە دەكات بە حىكمەتەكەيان، لەوبارەشەوھ ئەم فەرموودەيە هەيە: ﴿عَنْ مُعَاذَةَ قَالَتْ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ فَقُلْتُ مَا بَالُ الْحَائِضِ تَقْضِي الصَّوْمَ وَلَا تَقْضِي الصَّلَاةَ؟ فَقَالَتْ: أَحْرُورِيَّةٌ أَنْتِ؟ قُلْتُ لَسْتُ بِحَرُورِيَّةٍ، وَلَكِنِّي أَسْأَلُ، قَالَتْ: كَانَ يُصَيَّبُنَا ذَلِكَ فَنُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ، وَلَا نُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۵۹۹۳)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۳۲۱)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۷۵۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۲۶۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۳۰) }، واتە: موعاذە (ئافرەتيكە ديارە دەبى له جىلى دواى هاوھلان بى خوا لىيان رازى بى) دەلى: پرسىارم له عائىشە كرد خوا لىي رازى بى، گوتم: بۆجى ئافرەتى حەيزدار رۆژوو دەگىرپتەوھ له كاتى كەوتنە حەيزەدا، بەلام نويزەكان ناگىرپتەوھ؟ عائىشە گوتى: تۆ حەروورپى؟ (خەوارىچ ئەو كاتە حەروورپىيان پى گوتوون، كە هەندىك بىروبوچوونى سەيرۆكەيان هەبوون) منيش گوتم: نەخىر، حەروورپى نىم، بەلام پرسىار دەكەم (پيشى وايزانى له خەوارىجە) ئنجا عائىشە خوا لىي رازى بى، گوتى: له سەردەمى پىغەمبەردا ﷺ ئيمە دەكەوتىنە حەيزەوھ، فەرمانمان پى دەكرا رۆژوو بگىرپنەوھ، بەلام فەرمانمان پى نەدەكرا نويز بگىرپنەوھ.

هه‌والمان پی مه‌ده، (مه‌ئی دین یان نایهن)، هه‌ندیك درنده له ئاویك ده‌خونه‌وه، ئی‌مه‌ش به‌سه‌ریان ده‌چین و ئه‌وان راده‌گهن، ئی‌مه‌ ئاوه‌که به‌کار دینین، وه دواى ئی‌مه‌ش درنده‌ش دینه‌سه‌ر ئاوه‌که (واته: ئه‌وه ته‌که‌ل‌لوف و هه‌لقولینیکى بی پاساوه).

حه‌وته‌م: پرسیار کردنیك که ره‌خنه‌گرتن له قورئان و سوننه‌ت بگه‌یه‌نی:

له‌وباره‌وه‌ش ئه‌م شوینه‌واره هه‌یه: { قِيلَ لِمَالِكِ بْنِ أَنَسِ الرَّجُلِ يَكُونُ عَالِمًا بِالسُّنَّةِ أَيُّجَادِلُ عَنْهَا؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ يَخْبِرُ بِالسُّنَّةِ فَإِنْ قَبِلْتُ مِنْهُ وَإِلَّا سَكَتَ }^(۱)، واته: به‌مالیکی کورپی ئه‌نه‌س گوترا: پی‌اویك شاره‌زای سوننه‌ته؟ (یانی: ده‌قه‌کانی سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) ئایا مونا‌قه‌شه بکات له‌سه‌ر ده‌قه‌کانی سوننه‌ت، گوتی: نا، با بلی: ئاواى کردوه، یان ئاواى فه‌رمووه، ئه‌گه‌ر لی‌ وه‌رگیرا باشه، ئه‌گه‌رنا با بی‌ده‌نگ بی، (پی‌ویست ناکات مونا‌قه‌شه و مشتومر بکات).

هه‌شته‌م: پرسیار کردن له باره‌ی ئایه‌ته‌موته‌شابه‌ه‌کانه‌وه:

واته: ئه‌وه ئایه‌تانه‌ی که چه‌ند مانایه‌کی وی‌کچوو‌یان هه‌یه و مانایه‌کی رۆشنیان نیه، به‌لکو چه‌ند مانایه‌ک ده‌گه‌یه‌ن، یاخود مانا‌که‌یان بو ئی‌مه‌ زۆر رۆشن نیه، چونکه خوا ﷻ له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ

فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۗ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ ۗ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو

الْأَلْبَابِ ﴿ ۷ ﴾ آل عمران، واته: ئنجا ئه‌وانه‌ی دلیان لادانی تیدایه، به‌دواى ئه‌وه

ده‌که‌ون که مانای وی‌کچوو‌ی هه‌یه، (چه‌ند مانایه‌ک هه‌ل‌ده‌گرئ)، بو ئاژاوه‌ گی‌ریی و بوئه‌وه‌ی (که به‌حیساب) مانا‌که‌ی بزانه‌ن، که‌واته: ئه‌وه شتیکی باش

نیە، لەوبارەوه ئەم شوپنەوارە هەیه: گە (الذہبی) لە کتیبی (العلو)دا

هیناویەتی دەلی: { جَاءَ رَجُلٌ إِلَى مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، فَقَالَ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ! **الرَّحْمَنُ**

عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى } طە، كَيْفَ اسْتَوَى؟ قَالَ: فَمَا رَأَيْتُ مَالِكًا وَجَدَ مِنْ شَيْءٍ

كَمَا وَجَدْتَهُ مِنْ مَقَالَاتِهِ، وَعَلَاهُ الرَّحْضَاءُ (يَعْنِي الْعِرْقَ) وَأَطْرَقَ الْقَوْمَ وَجَعَلُوا

يَنْتَظِرُونَ مَا يَأْتِي مِنْهُ فِيهِ، قَالَ فَسُرِّيَ عَنِ مَالِكٍ، وَقَالَ: الْكَيْفَ غَيْرَ مَعْقُولٍ

وَالِاسْتِوَاءَ مِنْهُ غَيْرَ مَجْهُولٍ، وَالِإِيْمَانَ بِهِ وَاجِبٌ، وَالسُّؤَالُ عَنْهُ بِدَعَاةٍ، وَإِنِّي

أَخَافُ أَنْ تَكُونَ ضَالًّا وَأَمْرًا بِهِ فَأُخْرَجَ }، واتە: پیاویك هات بو لای مالیکی کوری

ئەنەس (گە دیارە یەکیك له زانا سەر مەزەهەبەکانە، وه ئیمامی ئەهلی مەدینە

بوو)، پیاوکه گوتی: ئەی ئەبا عەبدوλλά (کونیەی مالیکە) **الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ**

اسْتَوَى }، خواى خاوەن بەزەبی چووہ سەر عەرش، چۆن چووہ سەر

عەرش؟ دەلی: قەت مالیکم نەبینی توورە ببی بە ئەندازەى ئەوہ لە

قسەى ئەو پیاوہ توورە بوو، (زۆر پێى تیکچووو پێى ناپەرەحت بوو) وه

ئارەقەى دەردەکرد، خەلکەگەش هەموو سەریان دانەواندو بێدەنگ بوون، داخۆ

مالیک چى دەلی! دواى ماوەیەك مالیک پام، (رەنگە یەگەم جار بووبی

پرسیاری لیکرابی لەوبارەوه) دواى مالیک گوتی: چۆنیەتى (لەسەر عەرش

بوونی خواو بەرزبوونەوهى خوا بو سەر عەرش) ناچیتە عەقلەوه، (یانى: ئیمە

نازانین چۆنە؟ ناچیتە عەقلەوه بەو مانایەى نازانین چۆنە، ئیمە نازانین زاتى

خوا چۆنە؟ سیفەتەکانى خواش بە هەمان شیۆه، چوونە سەر عەرشیش

یەکیکە لە سیفەتەکانى خوا، کەواتە: ئیمە نازانین چۆنە) ئنجا گوتی: لەسەر

عەرش سەقامگیر بوون، یان بەرزبوونەوه بو سەر عەرش نەزانراو نیە، (واتە:

مانای ئەو وشەیه بو ئیمە زانراوه کە بو خۆمانى بەکاربینین، بەلام کاتیك بو

خوا ﷻ بەکارى دینین، چۆنیەتیەکەى نازانین)، { (استوى) یانى: (ارتفع، أو

علا، أو صعد، أو استقر)، ئنجا کاتیك بو خوا بەکارى دینین، هەر بەو

واتیانەیه، بەلام چۆنیەتیەکەى نازانین؟ } وه ئیمان پێهینانى واجبە، وه

پرسیار لەبارەوه کردنیشى بیدعەتە، (مەبەستى ئەوہ بووہ کە شتیكە پێشتر

نەبوووە تازە داھینراوە، وە من مەترسی ئەوەم ھەیە کە تۆ بابایەکی گومرا بی، وە فەرمانی پێکرد، کابرایان لە مەجلیسەکە کردە دەری.

کە دیارە من لەویدا ھەلۆیستی ئیمام مالیکم پێ راست نەبوو، چونکە بەئێ کاتی خۆی پرسیار لەو بارەو نەکراوە، بەلام خەلکی دوایی کە تیکەڵ بە میلەتانی دیکە بوون، وەك فارس و یۆنان و ھیندو ... ھتد، ئەو پرسیارانەیان کردووە: خوا چۆن چۆتە سەر عەریش؟ یانی مەرج نیە ئەو لەبەرئەو بی کە کابرا گومرایە، بەئێ ئیمام مالیک یەگەم جار بوو بییستی، وە ڕەنگە بۆیەش وەلامیکی ئامادە پێ نەبوووە بیری لێکردۆتەو، وە وەلامیکی ھەکیمانەشی داووتەو، بەلام بە بۆچوونی من نەدەبوو کابرا تۆمەتبار بکری بەوہی کە گومرایەو، وە دەریش بکری لە مەجلیسەکە! بە ھەر حال ئەو وایکردو، پێشەوايەکی گەورەییە، بەلام مانای وانیه کە مەعصومە، ھەر پێغەمبەران مەعصومەن لە ھەلەو کەموکۆری، مەبەستم ئەوہیە ئەگەر یەکیک لە ئیمەش، یان مامۆستایەك پرسیاریکی لێکرا، پرسیارەکی پێ شتیکی سەیر بوو، بە کابرا نەئێ گومرایەو دەریشی نەکات! بلێ: ئیمام مالیکیش خەلکی دەرکردووە منیش دەری دەکەم، لەویدا ئیمام مالیک تەماشای ناگری، چونکە یان ھەلومەرجەکی وای خواستو، یان بە ھەر حال وەك گوتم: ئەو رەفتارە ھەلە بوو، لەگەڵ ریزی زۆریشمان بۆ ئیمام مالیک.

نۆیەم: پرسیارکردن لە بارە ی مشتومری نیوان زانایانی پێشین (سلف) ھوہ:

لەو بارەشەو ئەم شوینەوارە ھەیە: {سُئِلَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَنْ قِتَالِ أَهْلِ صَفْيَانَ، فَقَالَ: تِلْكَ دِمَاءُ كَفَّ اللَّهُ عَنْهَا يَدِي، فَلَا أَحَبُّ أَنْ أُلْطَخَ بِهَا لِسَانِي} (١)، واتە: پرسیار لە عومەری کوری عەبدولعەزیز خوا لێی رازی بی کرا (کە بە پێنجەم خەلیفە ی راشید ناوژد کراوە) دەربارە ی جەنگی خەلکی صیفین (کە لە نیوان عەلی خوا لێی رازی بی خەلیفە ی مسوئمانان و موعاویە خوا لێی خۆشبێ کە لە عەلی ھەلگەرابووە لەگەڵ ئەھلی شام، وە ھەلەش بوو لە ھەلۆیستەکەیدا) عومەری کوری عەبدولعەزیز، گوتی: ئەو خۆینە

کە پزواوە لەو جەنگەدا، خوا دەستی منی لێ پاراستووە، ئیستا حەز ناکەم زمانی خۆمی پێ بیس بکەم، واتە: حەز ناکەم بچمە نیو ئەو باس و خواسانەو.

کە لیڕەدا دیارە ئەو هەلۆیستە عومەری گوری عەبدولعەزیز لە حالیکدا راستە، بەلام بۆ حالیکێ دیکە مەرج نیە راست بێ، لە حالیکدا راستە کە قسەکردن لەوبارەووە سەربیکیشی بۆ زەمکردنی هاوێلان خوا لییان رازی بێ و شکاندنیان، وەك شیعیە دەیکەن، بەلام لەلایەکی دیکەووە راست نیە، ئەگەر قسەکردن لەو جەنگانەو لەو رووداوانەدا، بۆ ئەووە بێ کە پەندیان لێ وەرگیرین، وە کێ لەسەر هەق بوو؟ وە کێ لەسەر ناهەق بوو؟ چونکە خوا پەروردگار

دەفەرموی: ﴿ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ... ﴾ یوسف،

واتە: لە بەسەرھاتی پێشوواندا پەند هەیە بۆ خاوەن عاقلان، جا پێشووان هاوێلان بن خوا لییان رازی بێ، میللەتانی پێشوو بن، ئەوانی دیکە بن، ئیمە

پێویستە لە بەسەرھاتەکانیان دەرس و پەند وەرگیرین: ﴿ وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ

مِّنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهِ فُؤَادَكَ ... ﴾ هود، واتە: بەسەرھاتی

پێغەمبەرانت بۆ دەخوینینەووە، تاگو دلۆتی پێ بچەسپینی، واتە: بزانی ئەوان چییان کردووە، ئەو هەلەو کەموکۆرپیانە کە قەومەکانیان کردوویانە، وە خالە ئیجابییەکانیان چی بوون و بیزانی.

دەبەم: پرسیارکردنی عینادیی و بەزاندن:

واتە: پرسیار بکری بەس بۆ ئەووە کە کەسی بەرانبەر دەستەوستان بکە و

بیبەزینی و بێ قسە بکە، خوا کاربەجێ لەوبارەووە دەفەرموی: ﴿ وَمَنْ

النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۗ وَهُوَ

أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴾ البقرة، واتە: لە خەلکی هەیە کە وەختی باسی ژبانی دنیا

دەکات، قسەکە سەرسامت دەکات، وە خواش بە شاید دەگری لەسەر ئەووەی کە لە دلیدایە، هەرچەندە درۆش دەکات، وە ئینسانیکێ زۆر موناقلەشەکەر و زۆر

نه‌سه‌لمین و سه‌رخه‌ره.

جا پیغه‌مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿أَبْغَضُ الرَّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَدُّ الْخَصِمُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۵۷۴۵)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۴۵۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۶۷۲۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۹۷۶) وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۵۴۲۳)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۵۶۹۷)}، واته: بوغزینراوترینی پی‌اوان له‌لای خوا، نه‌وانه‌ن که زور مونا‌قه‌شه ده‌که‌ن‌و، زور به‌ دوای شت ده‌که‌ن‌و، ناسه‌لمین‌و که‌لله‌ ره‌قن، هه‌ندی‌ که‌س هه‌یه‌ که‌ شتیک باس بگری، هه‌میشه‌ لای‌ عه‌که‌که‌ی ده‌گری، بلایی ماست سپییه، ده‌لی: ره‌شه! بلایی: نه‌م زستانه‌ باران زوره، ده‌لی: نه‌خیر، زور که‌م باریوه، ناوا هه‌میشه‌ پی‌ی خوشه‌ لای‌ عه‌کس بگری، نه‌و جوړه‌ که‌سانه‌ نه‌گونجاون له‌نیو کو‌مه‌لگاداو، خه‌لک که‌یفی‌ پی‌یان نایه‌ت، بو‌یه‌ پیغه‌مبهریش ده‌فه‌رموی: صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه‌وانه‌ی خوی به‌رز زور ده‌یان‌بوغزینی، نه‌و جوړه‌ که‌سانه‌ن.

ننجا له‌ کو‌تایی نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا ده‌لیم: فه‌رمووده‌یه‌کمان هه‌یه‌ که‌ به‌ راستی به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ ئینسان شاره‌زای شتیک نه‌بوو، ده‌بی‌ بی‌رسی‌ فه‌رمووده‌که‌ش نه‌وه‌یه: ﴿عَنْ جَابِرٍ قَالَ خَرَجْنَا فِي سَفَرٍ فَأَصَابَ رَجُلًا مِنْنَا حَجْرًا فَشَجَّهُ فِي رَأْسِهِ، ثُمَّ احْتَلَمَ فَسَأَلَ أَصْحَابَهُ فَقَالَ: هَلْ تَجِدُونَ لِي رُحْصَةً فِي التَّيْمَمِ؟ فَقَالُوا: مَا نَجِدُ لَكَ رُحْصَةً، وَأَنْتَ تَقْدِرُ عَلَى الْمَاءِ فَاغْتَسَلَ فَمَاتَ، فَلَمَّا قَدِمْنَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرَ بِذَلِكَ، فَقَالَ: (قَتَلُوهُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَّا سَأَلُوا إِذْ لَمْ يَعْلَمُوا فَإِنَّمَا شَفَاءُ الْعِيِّ السُّؤَالُ إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيهِ أَنْ يَتَيَمَّمَ وَيَعْصِرَ، عَلَى جُرْحِهِ خَرْقَةً ثُمَّ يَمْسَحُ عَلَيْهَا وَيَغْسِلُ سَائِرَ جَسَدِهِ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۳۳۶)، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ}، واته: جابیر خوا لئی رازی‌ بی، ده‌لی: کو‌مه‌لک بووین به‌ سه‌فه‌ر چووین، پی‌او‌یک له‌ ئیمه‌ به‌ردیکی‌ به‌سه‌ری که‌وت (نایا له‌ جه‌نگدا بووه، نایا به‌ردیک به‌بو‌ته‌وه، یه‌کیک به‌ردی‌ هاویش‌توه سه‌ری شکا‌بی، دیاره‌ سه‌ر شکانه‌که‌ی زور بووه) دواییش ئیحتیلامی‌ بوو، (دیاره‌ شه‌وی به‌سه‌ردا هاتوه، هه‌ر به‌سه‌ر شکاوی ئیحتیلامی بووه) پرسپاری له‌ هاوه‌له‌کانی کرد: نایا مؤل‌ت هه‌یه‌ ته‌یه‌موم بکه‌م؟ نه‌وانیش

ئەگەر هەلسان بۆ نوێژێ دەموچاوتان بشۆن، لەگەڵ ئانیشکتان، مەسحی سەرتان بکەن و، پێپەکانتان بشۆن تەواو، ئیدی ئەوانەى زۆر وردى دەکەنەو و زۆر قوولێ دەکەنەو و بە زەحمەتى دەخەن، لەراستییدا پێچەوانەى ئەو هیه که خواو پێغەمبەرى خوا ویستووینە، یانى: خواى پەروردگار باسى دەستنوێژی کردو، لە ئایەتیکدا بەلکو لە بەشیک لە ئایەتیکدا، بەلام ئیستا زانای وا هیه موجهللەدیکی گەورەى دەربارەى دەستنوێژ داناو، بەلێ ئەو شتەى زۆر پێویستی بە لیکۆلینەو و نەبوو، زۆریان لیکۆلینەو و دەربارە کردو، و ئەو هیه که پێویستی بە لیکۆلینەو و توێژینەو هیه، که ئەو شتانەن شەرعیەت بە هیلى گشتی و بە ئامازە باسیکردوون، دەبوو ئەوانە زۆریان لى بکۆلریتەو، بۆئەو هیه ئیستا مسوئلمانان پەکیان نەکەوئى لە بواری دەولەتداریی و حوکمرانیی دا.

مەسەلەى سێهەم: که دەفەرموئى: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْهَا﴾، خوا چاوپۆشیی لەو شتانە

کردو، ئایا ئەو شتانە مەبەست پێیان چیە؟ سى واتای هەن:

۱/ (عَنِ الْأَسْئَلَةِ) واتە: ئەو پرسیارانەى پێشى کردووتان، خوا چاوپۆشیی لێیان کردو و لەسەر ئەو سزاتان نادات، چونکە پێش ئەو هیه ئەم ئایەتە بێتە خواری، ئەو پرسیارانەتان کردوون، بەلام لە دواى ئەو هیه که خوا فەرمووینە: شتیک مەپرسن که پێویستتان پێى نیە، یاخود پرسیارى بێجئى مەکەن، لەمەودوا هەر کەسێک پرسیارى بێجئى بکات، ئەو ديارە لیبوردنى خوا نایگریتەو، هەلەیه کەو گوناھیکەو لەسەر تۆمار دەکری.

۲/ (عَنِ الْأَشْيَاءِ) ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْهَا﴾، راناو کەى دەچیتەو بۆ (أشياء) واتە: ئەو شتانەى که پرسیارتان لەبارەو کردوون، خواى بەرز چاوپۆشیی لەوانە کردو، بەلام لەمەودوا دەربارەى شتى دیکە مەپرسن.

۳/ (أَيُّ تَرْكِهَا عَفَا) واتە: خوا ئەو شتانەى چاوپۆشیی لیکردو و پروونى نەکردو و نەو لێیان گەراو، ئیو هەش لێیان گەپین و، هەلێان مەکوئن، لەوبارەو ئەم فەرموو دیه هیه: ﴿إِنَّ أَعْظَمَ الْمُسْلِمِينَ جُرْمًا مَنْ سَأَلَ عَنْ شَيْءٍ لَمْ يُحَرِّمْ فَحَرِّمْ مِنْ أَجْلِ مَسْئَلَتِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷۲۸۹)}، پێغەمبەر ﷺ

دەفەرموی: مسوئمانیک که گوناھی له هه‌موو کەس گەورەترەو مەزنتەرە، کەسیکە که پرسیار دەربارەى شتیک دەکات که پیشتر قەدەغە نەگراوە، بەلام بەهۆی پرسیارکردنەکەى ئەووە، قەدەغە دەکری، یانی: شتیک هه‌یه خۆی پەرورەدگار لێی گەراوە، مسوئمانیک دەپرسی: ئەو شتە چۆنە؟ هیندەى هەلەدەکۆلى، شەریعەت دەلى قەدەغەیه، بەهۆی پرسیارکردن و لیکۆلینەوێ ئەووە قەدەغە دەکری، ئەووە گوناھیکی زۆر گەورەى کردووە، بۆچی؟ چونکە شەریعەت پێى خۆش نیە ژمارەى قەدەغەگراوان زۆر بێ، پێى خۆشە ژمارەى حەلەلەکان و ژمارەى رێ پێدراوەکان زۆر بێ، بۆئەوێ دینداریی و دنیا‌داریی بۆ خەلک ئاسان بێ.

مەسەلەى چوارەم: که دەفەرموی: ﴿ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا

بِهَا كَفِرِينَ ، کۆمەلێک له پیش ئیوێدەشدا ئەو پرسیارانەیان کردن، یاخود ئەو

شتانەیان پرسین، یان ئەو شتانەیان داوا کرد، چونکە ﴿ قَدْ سَأَلَهَا ﴾، دەگونجی بە مانای داوايانکرد (طَلَبَهَا) بێ، وە دەشگونجی بە مانای: لەبارەیانەووە پرسیان: (سَأَلَهُ عَنْهَا) بێ، واتە: شتەکانیان داوا کرد، یاخود ئەو پرسیارانەیان

لەبارەیانەووە کرد، ﴿ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَفِرِينَ ﴾، دواییش بە وەلامەکان کافر

بوون، واتە: برۆیان پێ نەکردن، یاخود بە هۆی ئەو شتانەووە که بۆیان ئاشکرا کرا، یان ئەو شتانەى که داوايان کردبوو، داواکارییەکانیان که جیبەجی کران، ئەوانیش برۆیان پێ نەهینان، بەهۆی ئەووە کافر بوون، وەک قەومی صالح داوا له پێغەمبەر صالح عليه السلام دەکەن که حوشتریکیان بۆ له شاخیکی رەق دەربهینى و بەچکەیه‌کیشی له‌گە‌لدابى! ئەویش له خوا دەپارێتەووە حوشتریک له بەردیک دیتە دەری، وە بەچکەیه‌کیشی له‌گە‌لدا دەبى، دواییش له‌جیاتى ئەوێ ئیمانى پێ‌بینن، که ئەو موعجیزەى صالح عليه السلام پێغەمبەرى خوايه (له بەردیکی رەق حوشتریک بیتە دەری به‌چکەووە، که هه‌موو خەلکی ئەو عەشیرەتە دەیان‌دۆشى و باى هه‌موویان شیرى تیدا بوو، بەلام یەک رۆژیش

دەبوایە تەنیا ئەو لە ئاوی کانیکە بخواتەوه، وەك لە ئایەتەکاندا باس دەکات^(۱) کەچی هەلسان رۆژیک پەل بەستیان کردو سەریان بپری، خوای دادگەریش غەزەبی لێگرتن، کە ئەو موعجیزەیه کە خوای بالادەست دابووی بە صالح، لەجیاتى ئەو هی ریزی لێبگرن، وە ئیمانی پێ بێنن، هەلسان ئاویان لێکرد، هەرودها ئەو سفره (مائدة)یە کە دوایی لە دەرسەکانی داهاوودا باسی دەکەین، ئەو سفره و خوانه پرخواردنەى کە حەوارییەکان داویان لە عیسا عليه السلام کرد بۆیان لە خوا بپارێتەوه: سفرەیهکیان لە ئاسمانەوه پەر لە خواردن بۆ بیتە خواری، ئەویش داوای کردو بۆیان هاتە خوار، هەندیک لە زانیان دەلێن: دوایی برواشیان پێ نەکرد، ئەو مانای وایە بووه هۆی کافر بوونیان، یاخود ئەو

موعجیزه و نیشانانەى کە بە موسا عليه السلام درابوون ﴿ **وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ**

آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَأَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى

مَسْحُورًا ﴿ ۱۰۱ ﴾ الإسراء، ئەو نو موعجیزه و نیشانانەى بە موسا درابوون، کە

حەوتیان لە سوورەتى (الأعراف) دا باسکراون، وەك خوا فەرموویەتى: ﴿ **وَلَقَدْ**

أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿ ۱۲۰ ﴾ **فَإِذَا**

جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ

مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿ ۱۲۱ ﴾ **وَقَالُوا مَهْمَا**

تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿ ۱۲۲ ﴾ **فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ**

الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُفْصَلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا

(۱) وەك خوا عليه السلام فەرموویەتى: ﴿ **مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَيِّنَاتٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ** ﴿ ۱۰۵ ﴾ **قَالَ هَذِهِ**

هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿ ۱۰۰ ﴾ **وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ** ﴿ ۱۰۶ ﴾

قَوْمًا تَجْرِمِينَ ﴿۱۲۳﴾ الأعراف، دووانیشیان گۆچانەکەیی و دەستی راستی بوون، کەچی دوایی ئەووە بوووە ھۆی ئەووە کە ئالی فیرعەون برۆایان پئی نەکردن، خوای بالادەستیش بە ھۆی ئەووەوە غەزەبی لئگرتن.

کەواتە: ئیوھش ھەندیك داواکاریی مەکەن، کە دوایی شتەکانتان بۆ بیئە دی و ئیوھش پئیوھیان پابەند نەبن، ئەوھش ببیئە ھۆی کافر بوونتان، یاخود ھەندیك پرسیار مەکەن کە ئەگەر وەلامەکەتان دەستکەوئیتەووە بۆتان خراپ بی، واتە: بە دوای شتیك مەکەن کە پەکتان لەسەری نەکەوتووە.

مەسەلەیی پئیئەجم: کە دەفەر موئ: ﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا

وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ ﴿۱﴾، دیارە ئیمە پئیئتر باسماں کرد، کە ئەو وشانە لە چییەووە ھاتوون: ﴿ بَحِيرَةٍ، سَائِبَةٍ، وَصِيلَةٍ، حَامٍ ﴾، کە ئەوانە چوار جوۆرە ئازەل بوون، بە زۆری حوشتەر بوون، وە دەگونجئ ئازەلئ دیکەش بووبن، مانگا و مەرۆ بزن، کافرەکان بە چەند وەسفیکەووە ئەو چوار جوۆرە ئازەلەیان لەخوئیان قەدەغە کردبوون، بئئەوھی ھیچ بەئگەییەکیان لەوبارەووە ھەبی.

دیارە ئەو قەدەغەکردنەش بەبی بەئگە خوای پەرورەدگار زۆر زۆری پئی ناخۆشە، وەک لە چەند شوئیان ئەووە لە قورئاندا ھاتووە بۆیە لئیرەشدا دەفەر موئ:

﴿ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴾، بەلام ئەوانەیی بیپروان درۆ بە ناوی خواووە ھەئدەبەستن، وە زۆربەیان نازانن و نەفامن، ئەگەرنا دەبوو شتیك کە خوا حەلألئ کردووە، لەخوئیان قەدەغە نەکەن.

لەوبارەشەووە ئەم فەرموودەییە ھەییە، پئیغەمبەری خوا ﷺ دەفەر موئ: ﴿رَأَيْتُ عَمْرَو بْنَ عَامِرِ الْخُزَاعِيِّ يَجْرُ قَصَبَهُ فِي النَّارِ وَكَانَ أَوَّلَ مَنْ سَيَّبَ السَّوَابِبَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۸۷۷۳)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۴۶۲۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۷۱۲۲) }، واتە: عەمری گوری عامیری خوزاعییم بینی لە ئاگری دۆزەخدا، ریحۆلەکانی لە دوای خوئ رادەکئشان، یەگەمین کەس بوو کە (سائبە)ی دانا،

واته: ئەو جوړه حوشرانه که ده‌بئ و یل بکرین و به‌کارنه‌هینرین و، سوودیان لئ نه‌بینرئ، به برو بیانووی نامه‌نتیقی).

مه‌سه‌له‌ی شه‌شه‌م: که ده‌فرموئ: ﴿ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۗ

وَآكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۗ﴾، به‌لام ئەوانه‌ی بی‌پروان درۆ به ناوی خواوه هه‌لده‌به‌ستن، وه زۆربه‌شیان نافامن، ئەمه ئەوه‌ی لئ وهرده‌گیرئ که چه‌رام‌کردن به ناوی نایینی خواوه، به ناوی خواوه، شتیک که خوا حه‌لالئ کردوه، قه‌ده‌غه بکه‌ی ئەوه درۆ هه‌لبه‌ستنه به ناوی خواوه، وه نیشانه‌ی نه‌فامیی و نه‌زانیشه، که‌واته: مسوولمانان ده‌بئ وریا بن، هه‌ندی که‌س هه‌ر له‌خووه زۆر له‌ززه‌ت له‌وه ده‌کات هه‌میشه بلئ: ئەوه چه‌رامه، ئەوه‌ش چه‌رامه، ئەوه‌ش چه‌رامه، ده‌وری خه‌لکی به چه‌رام ده‌ته‌نئ، واده‌زانئ ئەوه دینداریی و ته‌قوایه، دوایی خه‌لک بلین: ماشاء الله زۆر به ته‌قواو دینداره! حه‌لالئ نه‌هیشت، هه‌مووی چه‌رام کرد! به‌لام نا، ئەوه له‌راستییدا نیشانه‌ی نه‌فامیی و نه‌زانیی، چونکه خوا ﷺ عه‌بده‌کانی خو‌ی عاسئ ناکات، وه خوا هیچ شتیک له خه‌لک قه‌ده‌غه نه‌کردوه، مه‌گه‌ر له‌به‌ر ئەوه که زیانی لئ ده‌کهن، ئەگه‌رنا هیچ شتیک به‌که‌لکی له خه‌لک قه‌ده‌غه نه‌کردوه، هه‌رچی خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوه، یان بو جه‌سته‌یان زهره‌ری هه‌یه، یان بو عه‌قلیان، یان بو پروو‌حیان، یان بو تاک، یان بو خی‌زان، یان بو دنیا، یان بو قیامه‌ت، یان له هه‌موو پرووه‌کانه‌وه زیانبه‌خشه، وه هه‌رچی که بوئ حه‌لال کردوون هه‌موو ئەو شتانه سوود به‌خشن، که‌واته: نه دینداریی و پارێزگاریی و نه عه‌قل و مه‌نتیقه، که له‌خو‌را بازنه‌ی قه‌ده‌غه‌کان له خه‌لک فراوان بکه‌ین، به بیانووی ئەوه‌ی که ده‌مانه‌وئ خه‌لک خوا لئ رازی بئ و دینداریی باش بکه‌ن، بو‌یه خوای په‌روه‌ردگار له زۆر شوینان له قورئاندا باسی ئەوه ده‌کات، بو وینه

ده‌فرموئ: ﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا

حَرَامٌ لِّفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۱۱۷﴾

النحل، واته: وه به‌وه‌ی که زمانتان وه‌سفی ده‌کات هه‌ر له‌خووه مه‌لین: ئەمه حه‌لاله‌وه ئەمه چه‌رامه! بوئ‌وه‌ی که به ناوی خواوه درۆ هه‌لبه‌ستن، بی‌گومان

ئەوانەى گە درۆ بە ناوی خواوە هەلەدەبەستن، سەرفرەز نابن.

یان لە سوورەتی (یونس) دا دەفەرموی: ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ

مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَآلَهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ

تَفَرُّونَ ﴿ ۵۹ ﴾، واتە: بلى: ئایا ئەو رزقە دەبینن گە خوا بۆی ناردوونە خوار،

ئێوەش لە خووە هیندیکی بە حەلال و هیندیکی بە حەرام دادەنێن، بلى: ئایا خوا

فەرمانی پیکردوون؟ یان بە ناوی خواوە درۆ هەلەدەبەستن؟ یانی: لە خۆراشت لە

خەلك قەدەغەکردن، درۆ بە ناوی خواوە هەلەبەستن، وەك من لە کتیبی: (جەژن و

یاد و بۆنەکان و هەلسەنگاندنیک) دا باسەم کردووە، گە گوتت: ئەووە حەرامە، دەبی

بەلگەیهکت هەبی، لە قورئان و لە سوننەتدا، دەبی بەلگەیهکی رپوون و بی چەندو

چوونت هەبی، ئەمما لەبەرئەووی لەگەل میزاجی تۆ نایەتەووە، یان تۆ پیت چاک

نیە، دەتوانی بلى پیم باش نیە، بەلام ناتوانی لە خۆرا بلى: ئەووە شتیکی حەرام و

خراپە، چونکە ئەووە عادەتی بیروایەکانە، وە نیشانەى نەفامیی و نەزانیشە.

مەسەلەى حەوتەم و کۆتایی: گە دەفەرموی: ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ

اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا ؕ أُولَٰئِكَ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا

يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿ ۶۰ ﴾، واتە: وە ئەگەر پێیان بگوتری: وەرن بۆ لای

شتیک گە خوا ناردووێتە خوار، واتە: بۆ لای قورئان ﴿ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ ﴾، وە وەرن

بۆ لای پیغەمبەر، ﴿ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا ﴾، دەئین: ئەووەمان

بەسە گە بابو باپیرانمان لەسەر بینووە، ئیমে لەسەر رپی پیشینانی خۆمان

دەرپۆین و نایەین بۆ شوینکەوتنی وەحی بەرجەستە لە قورئانی خوا و لە سوننەتی

پیغەمبەری خوادا ﷺ و هەر لەسەر رپچکەى پیشینان دەرپۆین، ئنجا خوا

دەفەرموی: ﴿ أُولَٰئِكَ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴾، ئەدی ئەگەر

بابو باپیرانیان و پیشینانیان هیچیشیان نەزانیبۆ و بە ریشیان نەزانیبۆ، دەبۆ هەر کوپرانە بە دوایان بکەون؟ ئایا ئەگەر بۆخۆشیان بە ریشیان نەزانی بۆ، دەبۆ تۆ هەر بەدوایان بکەوی؟ بۆ زانیاریتان ئەو حەقیقەتە لە چوار شوپان لە قورئاندا هاتو:

۱) لە سوورەتی (البقرة)دا هاتو کە خوا دەفەرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولُو كَأَن ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ ﴿ ۱۷۰ ﴾

۲) وە لە سوورەتی (المائدة)دا ئەوەی کە ئیستا خویندمانەو: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا﴾
۳) وە لە سوورەتی (الزخرف)دا دەفەرموی: ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ ءَاثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾ ﴿ ۲۲ ﴾

۴) وە هەر لە ئایەتی لە دواى ئەودا دەفەرموی: ﴿وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ ءَاثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾ ﴿ ۲۳ ﴾، لەو چوار شوپاندا ئەم بابەتە هاتو، کەواتە: شوپانکەوتنی

کوپرانەى پیشینان ناستەنگو لەمپەریکی گەورەى رینگای دینداریى و مسوولمانەتییه، وە عادهتی کافرەکانیشە، جا ئەوە بۆیە وادەئیم، چونکە زۆر جار گەنجیکی عاقلی رووح سووکی پاک، پیاویکی بەتەمەن، یان مەلایەك، یان شیخیك، یان حاجییەك دەبینی شتیك دەكات، پئی وایە سوننەتە، ئەو گەنجەش دیارە شارەزایەو شتیکی خویندۆتەو دەئى: ئەوە سوننەت نیە، بۆ وینە: بە دەستی چەپ تەسبیحات دەكات، لە حەدیسی پیغەمبەردا ﷺ هاتو

كە پىغەمبەرى خوا دەستى راستى بۇ شتە پاكەكان بەكارهيناو، شتىكى بە كەسىك دابى يان لىيى وەرگرتبى، يان بۇ تۆقەکردن، بۇ سەلام كردن، بۇ شتى موحتەپرەم دەستى راستى بەكارهيناو، وە بەپىچەوانەو دەستى چەپى بەكارهيناو بۇ تارەتگرتن، بۇ لووت سىرىن، بۇ ئەو شتەنە بەكارهيناو، بۇيە تەسبىحاتو زىكرى خوا ژماردن بە دەستى چەپ گونجاو نىە، چونكە من زۆر ئەو دەم بىنيو دەو جارى وابوو بىستو، كە گەنجىگ ئاوا گوتوويەتى: خالە گيان! مام حاجى گيان! فلان شتە مەكە، چونكە ئەو پىچەوانەى سوننەتە، كەچى ئەو توورە بوو، بۇچى؟ چونكە واى بىنيو دەو لە رابردودا ھەر وابوو، زۆر لە خەلكى مسولمان ئىستا ئەو عادەتە غەلەتەى كافرەكانيان كردۆتە عادەتى خۇيان، شتىكيان پى بگوترى، تەماشاشا ناكەن داخۇ چى گوتراو، وەك عەرەب دەلىن: (أَنْظُرُوا إِلَى مَا قِيلَ وَلَا تَنْظُرُوا مَنْ قَالَ) واتە: تەماشاشا بکەن چى دەگوترى، تەماشاشا مەكەن كى دەلىن، گەنجىكە ھەرچەندە لە تۆكەم تەمەنتەر، بەلام ئەگەر قسەكەى ھەقە، لىي وەر بگرە! بەلام ئەگەر ئەو بەكرىتە بەلگەو بىيانووى وەر نەگرتنى شتىكى ھەقى بەلگەدار كە: وەختى خوى وابوو پىشىنان وابوون!! بىگومان عادەتى كافرەكان بوو، بەلام مسولمانان ھەمىشە عەقلىان كراوويە، وە عەقلىان ئازادە، وە ئازان، چ شتى تازەيە، مادام بەلگەدار بى، وە بە سوودو بە كەلك بى، بەرژو وەندىي تىدابى، وەرى دەگرن، با پىشتىرىش ئەو شتە نەبووبى و خەلك پىوہى رانەھاتبى، بەلى لەبەرئەوہى كە پىشىنان وایانكردو، با غەلەتیش بى، ھەر شوپىنان بکەون، مسولمانان بەو شىوہى نىن، ئەو عادەتى موشرىكەكان و كافرەكانە كە خوا رەخنەيان لى دەگرى، لە چوار ئايەتان لە قورئاندا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی بیست و سێم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ئایەتی ژمارە (۱۰۵ تا ۱۰۸) واتە: چوار ئایەتی موبارەك دەگریتەوه، لەو چوار ئایەتەدا خوا ﷻ سەرەتا بۆ جاری پازدەیهەم لەم سورەتەدا، دیارە پاشان بۆ جاری شازدەیهەمیش بانگی مسوولمانان دەکات، بە نازناوی ئیمان، وه پێیان دەفەرموێ: که لەخۆیان وریا بن، چونکه ئەگەر خۆیان پێی راستگرتوو بن، گومر ابوووان زیانیان لێ نادن، پاشان خوا ﷻ دواى ئەوهی که بۆ جاری شازدەیهەم و کۆتایی لەم سورەتەدا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، باسی وهصیهتکردنی کهسیک دەکات که رێبوارهو سهرو هەدی مەرگیهتی، وه نیشانەکانی مەرگ لێی دەرکهوتوون، که دەبی وهصیهت بکات بۆ دوو شایهەدی مسوولمانی دادگەر، دوو کهس به شایهەد بگری، مسوولمان و دادگەر بن، دوايي باسی دادگهريی دهکهین، یانی چی؟ بهلام ئەگەر مسوولمانی چنگ نهکهوتن، شوینەکهی وابوو مسوولمانی لێ نهبوون وههه کافری لێبوون، وهسیهتهکهی بۆ دوو کهسی دیکهی نامسوولمان دهکات، وه پێیان رادهگهیهنێ (واته: خواي پهروهردگار به ئیمانداران رادهگهیهنێ) ئەگەر لهبارەى شایهەدییدانی ئەو دوو نامسوولمانهوه کهوتنه دوودلێیهوه، ئەوه با سویندیان بدن دواى نوێژ (هەندیک دەلێن: نوێژی عەسرە، هەندیک دەلێن: نوێژی بهیانیه)، به هەر حال له دواى نوێژ راپاندهگرنو سویندیان ددهن، که ناپاکییان نهکردوه لهو شتەدا که ئەو کهسهی وهصیهتی بۆ کردوون و دوايي مردوه، ئەو شتانهی پێی داون، هەر ئەوهنده بوون و خیانهت و ناپاکییان نهکردوه، بهلام که دوايي دەرکهوت خیانهتیان کردوه، ئەوه دەبی دوو کهسی دیکه له خزمانی مردووکه شایهەدی بدن، یاخود سویند بخۆن که شایهەدی و سویندی ئەوان له هی پیشووهکان راستتره، ئنجا دواى ئەوه ئەو ههقهی

کە خزمانی مردوووەکە داوای دەکەن، دەبێ لەو دوو نەفەرە دیكە وەرگیرێتەو، مادام بە بەلگە لەسەریان ئیسپات بێ.

وہ پاشان خوای پەروردگار باسی حکمەتی ئەو حوکمە شەرعییە دەکات، کە بریتیه لە شایەدییەکانی راست و پێک، وە ترسان لە پەتەرانی شایەدی، وە سویند خواردنی ئەوانە کە بە ناراستی شایەدی دەدەن، وە صیەتەکە چاک جیبەجی ناکەن، بەهۆی ئەووە، کە بەلگە و نیشانە لەسەر ناراستیان دەرکەوتووە، وە ئەو چوار ئایەتە، بەتایبەتی ئەو سێ ئایەتە کە باسی وەصیەت دەکەن، زۆر لە زانیان و توێژەرەوانی قورئان دەلێن: قورسترین ئایەتن لە رووی ماناوو ئالۆزییەکی زۆر هەیه لە شیوەی ماناگردنیاندا، کە ئیمە خوا پشتیوان بێ، وای روون دەکەینەو، ئەو ئالۆزییە بەو شیوەیە نەمیێن.

﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ ۗ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا أُهْتَدَيْتُمْ ۗ إِلَىٰ
اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فِينبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۵﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةً
بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَشْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ
مِن غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا
مِن بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أُرْتَبْتُمْ لَآ نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الْآثِمِينَ ﴿۱۰۶﴾ فَإِنْ عُرِيَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا
إِثْمًا فَءَاخِرَانِ يُقِيمَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ لَشَهِدْنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا أَعْتَدْنَا إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۰۷﴾ ذَلِكَ
أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهٍ أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ آيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَسْمِعُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۰۸﴾ ﴾

مانای وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى ئىمانتان هئناوہ! وریای خۆتان بن، (خۆتان رېكوپېك و چاك بکەن) ئەگەر ئیوہ رېی راستگرتوو بن، ئەوانەى گومرا بوون، زیانتان لى نادەن، گېرپرانەوہى هەمووانتان بۆ لای خوايە، ئنجا بەوہى کردووتانە هەوالئتان پئیدەدات ئەى ئەوانەى برواتان هئناوہ! چۆنیەتى شایەدیى دانى نیوان خۆتان لەکاتیکدا یەکئکتان مردنى دەگاتە سەرئ، لە کاتى وەصیەت کردندا، ئەوہیە کە دوو کەسى خاوەن دادگەر بیتان، یان دووانى دیکە لەوانى دیکە (نامسوئمانان) شایەدیى بدن، لە کاتیکدا کە بە زەویدا دەرپۆن و بەلای مردنتان تووش دەبئ، ئنجا هەر کات لییان دوودل بوون (کە لە شایەدیى دانەکەیاندا راستیان نەکردبئ) پاش نوئىژ رایانبگرن (وسوئندیان بدن) با سوئند بە خوا بخۆن کە بەو شایەدییدانەمان نرخیکى کەم ناکرېن، هەرچەندە بابای شایەدیى لەبارەوهدراو خزمىش بئ، وە شایەدییدانى خوا (شایەدییهک کە خوا فەرمانى پئیکردوہ بدرئ) نایشارینەوہ، ئەگەرنا بئگومان ئیمە لە گوناھبارانين ﴿۱۰۶﴾ ئنجا هەر کات پېی زانراو دەرکەوت کە ئەو دوو (نامسوئمان)انە گوناھو خیانەتیان کردوہ (و وەصیەتو شایەدییدانەکەیان بەراستى نەبووہ)، ئەوہ دووانى دیکە لەوانەى دووہکانى پئیشئ ناھەقییان لەگەل کردوون، لە جئى ئەوان شایەدیى دەدەن، وە سوئند بە خوا دەخۆن، دەئین: شایەدیى دانى ئیمە بە خوا، (یان سوئند پئىخواردنیمان) لە شایەدییدانى ئەوانى دیکە راستر و شایستەرەو سنوورشکئنییمان نەکردوہ، چونکە ئەگەر وابکەین ئەوا ئیمە لە ستەمکاران دەبین ﴿۱۰۷﴾ ئا ئەوہ نئزیکترە بۆ ئەوہى شایەدیى یەکە وەك خۆى بدن، یان بترسن کە پاش قبوئنەکرانى سوئندەکەیان سوئند بگېررئتەوہ (بۆ لای کەسوکارى مردووہ وەصیەتکەرەکە) وە پارئز لە خوا بکەن و ببیستن، وە خوا رېنمایى گوئمەئى لارئ بووان ناکات ﴿۱۰۸﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ): (عَلَيْكُمْ) (إِسْمُ فِعْلٍ) ه، واتە: لە خۆتان وریا بن، (إِلْزَمُوهَا أَوْ أَصْلِحُوهَا) لە خۆتان وریا بن، یان خۆتان چاک بکەن.

(الْوَصِيَّةُ): بە کوردیش دەڵێن: وەصیەت، واتە: راسپاردن، (الْوَصِيَّةُ: التَّقَدُّمُ إِلَيَّ الْغَيْرِ مِمَّا يَعْمَلُ بِهِ مُقْتَرِنًا بِوَعْدٍ) ئەوویە کە شتێک بە کەسیک بڵێی لەگەڵ ئامۆزگاریی کردندا بۆئەوێ بیکات.

(ذَوَا عَدَلٍ): واتە: دوو کەسی دادگەر، (أَي: الْعَدَالَةُ) (الْعَدْلُ: الْإِنْصَافُ وَهُوَ إِعْطَاءُ الْمَرْءِ مَالَهُ وَأَخْذُ مَا عَلَيْهِ)، (عَدْلٌ) یش بریتیه لە ئینصاف، واتە: ئەو کە هەر کەسە هەقی خۆی بدریت، وە ئەوێ کە لەسەر یەتی لێی وەر بگێری.

(ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ): واتە: پێتان بە زەوی دادا، بەلام لێردا مەبەست پێی بە سەفەر چوونە، لەبەرئەو کە ئینسان وەختی کە بە رێ دا دەروات، پێی بە زەوی دادەدا، وایانگوتە.

(عَثْرٌ): واتە: پێی زانراو و ئاشکرا بوو، دەڵێ: (عَثَرْتُ عَلَى كَذَا) واتە: پیمزانی، وە ئەسلی وشە (عَثْرٌ)، واتە: (سَقَطٌ)، لەبەرئەوێ کە کەسیک بە شتێک دەزانێ بەسەری دا دەکەوێ.

(الْأَوْلِيَّانِ): یانی: (الْأَقْرَبَانِ) واتە: ئەو دوو کەسە کە نزیکترین لە مردوو وەصیەتکەرەکان.

(أَسْتَحَقُّ): یانی (إِسْتَوْجَبَ) (إِسْتَحَقَّ الْإِثْمَ، وَجَبَتْ عِقَابُهُ)، واتە: سزایەکی لەسەر پێویست بوو.

ہوی ہاتنہ خوارہوی نایہتہکان

ہوی ہاتنہ خوارہوی نایہتہکان دہفہرموی: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةً

بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَثَنَانٍ مِّنْكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ

إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا مِّنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ

فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أُرْتَبْتُمْ لَا فَنَشْتُرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَدَةَ

اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثَمِينَ ﴿ ۱۰۱۶ ﴾، ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ تَمِيمٌ

الدَّارِيُّ وَعَدِيُّ بْنُ بَدَاءٍ يَخْتَلِفَانِ إِلَى مَكَّةَ فَخَرَجَ مَعَهُمَا فَتَىٰ مِنْ بَنِي سَهْمٍ، فَتَوَفَّى

بِأَرْضٍ لَيْسَ بِهَا مُسْلِمٌ فَأَوْصَىٰ إِلَيْهِمَا فَدَفَعَا بِتَرِكَتِهِ، إِلَىٰ أَهْلِهِ وَحِسَا جَامًا كَانَ

مَعَهُ مِنْ فِضَّةٍ مُّخَوَّصًا بِالذَّهَبِ، فَاسْتَحْلَفَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ بِاللَّهِ مَا كُتِمَا وَلَا

اطَّلَعْتُمَا، ثُمَّ وُجِدَ الْجَامُ، بِمَكَّةَ فَقَالُوا: اشْتَرَيْنَاهُ مِنْ عَدِيِّ بْنِ بَدَاءٍ وَتَمِيمٍ فَجَاءَ

رَجُلَانِ مِنَ وَرَثَةِ السَّهْمِيِّ فَحَلَفَا أَنَّ هَذَا الْجَامَ لِلْسَّهْمِيِّ وَشَهِدْتُنَا أَحَقُّ مِنْ

شَهِدَاتِهِمَا، وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ، فَأَخَذُوا الْجَامَ، وَفِيهِمْ نَزَلَتْ هَذِهِ

الآيَةَ: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةً بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ

الْوَصِيَّةِ ... ﴿ ۱۰۱۶ ﴾ ﴿أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۳۶۰۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۰۶۰)

وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ) {، وَاتِهِ: عهبدوللای کوری عہباس

خوا له خووی و بابی رازی بی، دهلی: نایہتہکان له وبارہوہ ہاتہ خوار، کہ دوو

کہس ہہبوون بہ ناوی تہمیمی داریی و عہدی کوری بہدہا (دیارہ نہصرانیی بوون)،

ہامووشوی مہککہیان دہکرد، جاریک گہنجیک له بہنی سہم لهگہلیان دہچی و

نہخوش دہکہوی، له شوینیک کہ ہیچ مسولمانی لیئابن، دہمری، گہنجہکہ

وہصیہت دہکات بوئو دوو کہسہ نہصرانییہ، دہلی: نایہتہکان له وبارہوہ ہاتہ خوار، کہ دوو

تہسلیمی خزم و کہسمی بکہنہوہ، دواپی کہ دہمری جامیک، (قاپیک) کہ له زیو

بووہو بہ زیپر چندراوہ (نہخش و نیگاری لهسہر بووہ) نایہتہکان دہشارنہوہ، پیغہمبہری

خو^{صلى الله عليه وسلم} سوپىندىان دەدات: ئايا هيچتان نەشاردۇتەو؟ ئەوانىش سوپىند دەخۇن {ئەو قاپە، (جامە) ديارە دەبى قاپىكى ناياب بووبى و مەشھور بووبى} دوایى ئەو جامە لە مەككە دەدۇزىتەو، كە سوكارى گەنجەكە جامەكەى خۇيان دەناسنەو، وە ئەوانەى كە قاپەكەيان لەلا دەبى دەلئىن: ئىمە ئەو قاپەمان لە عەدى كورپى بەدەو تەمىم كرىو، دوو پياویش لە ھۆزى ئەو گەنجەى كە مردوو، دىن سوپىند دەخۇن دەلئىن: ئەو قاپە ھى ئەو خزمەى ئىمەيە، وە شايبەدى ئىمە لە شايبەدى ئەوان باشترە و راسترە، سوپىندەكەى ئىمە لە ھى ئەوان ھەقتەر، وە ستەمىشمان نەكردو، (واتە: بەلگەيان دەبى لەسەر ئەو كە ئەو قاپە ھى مردوو كەى ئەوانە، وە ئەو دوو نەفەرە شاردوويانەتەو، ئىدى قاپەكە وەردەگرنەو)، وە لەوبارەو ئەم ئايەتە ھاتۇتە خو^{صلى الله عليه وسلم}.

جا لە رىوايەتى دىكەدا ھاتو: كاتىك ئەو گەنجە دەكەوئىتە ھالەتى سەرەمەرگ، لە نامەيەكدا ھەموو كەلوپەلەكانى خۇى تىدا دەنووسى، نامەكە دەخاتە نىو كەلوپەلەكانى و تەسلىمى ئەو دوو نەصرانىيەى دەكات، كە وەصىيەتى بو كىردوون، ئەوانىش نامەكە نابىنن، كەلوپەلەكانىش تەسلىمى مالىيان دەكەنەو، بەلام قاپەكە دەشارنەو، دوایى كە خزم و كەسەكەى كەلوپەلەكان دەكەنەو وە نامەكە دەخوئىنەو، دەلئىن: ئەو نامەيە ئەو قاپەشى تىدايە، كوا ئەو قاپە، دوو نەصرانىيەكەش ئىنكارى دەكەن، بەھەر حال دوایى قاپەكەش دەدۇزىتەو، كرىارەكانىش دەلئىن: لەو دوو نەصرانىيەمان كرىو. كەواتە: ديارە ئەوان دىويانە، وە لە رىوايەتىكى دىكەدا كە (ترمذى: ۳۰۵۹) ھىناويانە ھاتو كە (الطبري: ۱۲۹۷) دوای ئەو مىسولمان بوو ھەوالەكەى بە پىغەمبەرى خو^{صلى الله عليه وسلم} داو. ئەگەرنا ھەر لەبەرئەو مىسولمان دوو نەفەر لە خزمانى مردوو سوپىند دەخۇن، بەوئەندە ئەو ھەقە نادرى بەوان، ئەگەر بەلگەيەكەيان نەبى.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای ﷻ لەم چوار ئایەتەدا، واتە: لە ئایەتەکانی (۱۰۵ تا ۱۰۸) بۆ جاری پازدەییەم و شازدەییەم، واتە: بۆ دواجار لەم سوورەتەدا، بانگی مسوڵمانان دەکات، بە نازناوی: ﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ﴾، کە لەم سوورەتەدا بەم دووجارەشەو شازدە (۱۶) جار ڕستە: ﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ﴾ ی دووبارە کردۆتەووە، ئەم سوورەتی (المائدة) یە زۆرتین جار ڕستە: ﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ﴾ ی تیدا هاتووە، وە کە لەقەدەر قەبارە ی خوشی زۆرتین حوکم و یاسای شەریعی تێدان، چونکە وەك پێشتریش باسمان کرد، هەر کاتیک ڕستە: ﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ﴾، دئی، بە مسوڵگەری حوکمی شەریعی بەدوادا دئی، یان واجبیکە، یان قەدەغەییەکە، یان سوننەتیکە، یان شتیکی ناپەسندە، جا چ پەیوەندی بە ئیمان و عەقیدەووبی، چ پەیوەندی بە عیبادەتەووبی، چ پەیوەندی بە ڕەوشت و ئاگاردەووبی، چ پەیوەندی بە حەلال و حەرامەووبی، چ پەیوەندی بە بازرگانی و ئابوورییەووبی، چ پەیوەندی بە حوکم و سیاسەت، یان جەنگ و جیهادەووبی، بە دنیایی یەو حوکمی شەریعی لە دوا ڕستە: ﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ﴾ هەییە، جا لێردا بۆ جاری پازدەییەم خوا دەفەرموی: ﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ** ﴾، ئەی ئەوانە ی ڕواتان هیناوە! وریای خۆتان بن، وشە: (عَلَيْكُمْ) (إِسْمُ فِعْلٍ) ه، واتە: لە خۆتان وریا بن، (الزُّمُوهَا أَوْ أَصْلِحُوهَا) لە خۆتان وریا بن، یان خۆتان چاک بکەن، ﴿ **لَا يَضُرُّكُمْ مَن** **ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ** ﴾، ئەگەر ئیووە ڕپی ڕاست بگرن، ئەوێ کە گومرا بوووە زیانتان لئ نادات، واتە: مسوڵمانان بەهوی کەموکوری خۆیانەووە، دوژمنانیان زەفەریان پێدەبەن، ئەگەر خۆیان مسوڵمانی باشین، وە پابەندین بە شەریعەتەووە، ئەوانە ی کە ناحەزیانن، لە گومراو سەرلێشیواوان، زیانیان پێناگەییەنن، ﴿ **إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ** ﴾

جَمِيعًا، گەرانەووی هەمووتان بۆ لای خوایە، بۆ لای خوا دەچنەو، خوای
بالادەست هەمووتان کۆدەگاتەووەو لێتان دەپرسێتەو، ﴿ **فَيَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ** 》， وە هەواڵتان پێدەدات بەووی کە دەتانکرد، واتە: ئەگەر دەتەوئ خوای
پەنھانزان هەواڵی ناخۆشت پێنەدات، لێرە کردەووی خراب مەکە، ئەگەرنا ئەووی
لە دنیادا کردەووی خراب بکات، لە قیامەتی هەواڵی ناخۆش دەبیستی، بۆچی؟
چونکە هەر کردەووەکانی خۆتن تۆمار دەکرین، وە خوای دادگەر لە رۆژی دوایدا
پیت دەفەرموئ: ئەوەت کرد! ئەوەت کرد! بۆیە ئەووی دەیهوئ لە قیامەتی هەواڵی
ناخۆش نەبیستی، لەلایەن خواو فریشتەکانەو، کە کردەووەکانی دەخەنەو
بەرچاوی، با لێردا ناگاداری کردەووەکانی خوئ بی.

ئنجای خوای پەروردگار بۆ جاری شازدەبەم و کۆتایی لەم سوورەتەدا بانگی
مسوڵمانان دەکات، دەفەرموئ: ﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** 》， ئەو ئەوانەو بپروان هیناوە!
بپروایان بە چی هیناوە؟ بە هەموو ئەو شتانەو کە پێویستە بپروایان پێ بەیئری،
بە خوای بیوینە، بە ناوو سیفەتە بەرزەکانی، بە پەروردگارێتی، بە
بەدیھینەرایەتی، بە فریشتەکانی، بە کتیبەکانی، بە پیغەمبەرانێ (عليهم الصلاة
والسلام) کە رەوانی کردوون، وە رۆژی دواو بەهەشت و دۆزەخ، وە هەموو ئەو
شتانەو پیغەمبەر هەواڵی پێداون، ئەوجار دوا ئەووی بانگی کردین، ئنجای پیمان
را دەگەینەو دەفەرموئ: ﴿ **شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ** 》， بۆ
زانباریبتان زۆربەو توێژەرەوانی قورئان گوتووینە: ئەو سێ ئایەتە ئالۆزترین ئایەتن
لە رووی مانا و ئیعرابکردنەو، وە وردەکاریی زۆر زۆریان دەوئیت، بەلام من زۆرم بیر
لێکردەووەو لەبەر رۆشنایی قسەو زانایان دا تاراددەیهکی باش ماناکەیانم رۆشن
کردۆتەو، وەک هەم ئیستا لە مانای گشتی ئایەتەکاندا باسی دەکەم، وە هەم لە
مەسەلە گەرنگەکانیشدا.

خوا ﷻ لێردا باسی مەسەلەیهکی گەرنگ دەکات، کە لە ژبانی ئینساندا دێتە
پیش، ئەویش ئەوویە کە کەسێک بە سەفەر دەچێ، وە تووشی رووداوێک دەبی، یان

تووشى نەخۇشئىيەك دەبئو، دەست لە خۇى دەشواو دەزانئ خەرىكى مردنئىيە، لەوگاتەدا پئويىستە وەصىيەت بكات بۇ دوو كەس، واتە: دوو كەسان بە شايدە بگرئو بىانكاتە وەصىيەتكارى خۇى لە مسوئلمانان، وە دەبئ دادگەرىيش بن، واتە: دوو كەسى وابن، كە خۇيان لە گوناھى گەورە بپارىزن، ئەھلى درؤ نەبن، دەبئ دەستپاك و زمان پاك بن، ئەمىن بن، ئەو ئەگەر شوئىنەگە وابئ مسوئلمانى لئبن، بەلام جارى وايە ئىنسان بۇ بازگانىي و سەفەر دەچئتە شوئىنئىك، مسوئلمانى لئ نىە، لەوگاتەدا دەبئ دوو كەسى دىكەى نامسوئلمان بكات بە وەصىيەتكارى خۇى و بە شايدە، وە ئەو شتەى كە بە پئويىستى دەزانئ، ياخود كەلوپەلئكى ھەيە مال و سامانىكى ھەيە، بىدا بەوان و تەسلىمى وانى بكاو بەوانى بسپئرئ، ئەم ئايەتەنە باسى ئەو دەگەن، خوا دەفەر موئ: ئەى ئەوانەى بپرواتان ھىناو! ﴿ شَهِدَةٌ

بَيْنَكُمْ ﴾، شايدەدى دانى نئوانتان، واتە: لە نئو خۇتاندا دەبئ بەو شئوئىيە شايدەدى بدن، لە چ كاتئىكدا؟ ﴿ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ ﴾، ئەگەر يەكئىك لە نئو مردنى لەلا ئامادەبوو، خۇ مردن خۇى نايەت و ديارنىە، واتە: ھۇكارەكانى مردن و دنيا بەجئئىشتنى دەرگەوتن، يانى: زۇر نەخۇش بوو، ھەرچەندە جارى واش ھەيە يەكئىك زۇر نەخۇش دەبئ و دەست لە خۇى دەشواو، دەست لە كراسى دەرديئى، دوايىش نامرئ، بەلام ئەو ھالەتە، دەبىنى مرؤف تووشى بەسەرھاتئىكى قورس دەبئ، يان برىنئىكى زۇر سەختى دەبئ، لەو ھالەتەنەدا وەصىيەت دەكات، ﴿ حِينَ

الْوَصِيَّةِ ﴾، لە كاتى وەصىيەت كردندا.

شايدەدى دانەگەتان ئەوئىيە كە: ﴿ أَشْهَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ ﴾، دوو كەسى خاوەن دادگەرىي لە خۇتان، كە دوايى باس دەگەين مەبەست لە دادگەرىي چئىيە، كە بە كورتئى واتە: بەردەوامى لەسەر پابەندى بە شەرئىيەتەو، كەسئىك رپئىك و راست بئو درؤ نەكات، وە دەستپاك بئ، وە پارئىزكاربئ، خۇ لە گوناھە گەورەكان بپارىزئ، ئەو پئى دەگوترئ: كەسئىكى دادگەر، واتە: بەو شئوئىيە لەنئو ئئوودا شايدەدى بەرپوئە دەچئ، كە دوو كەسى خاوەن دادگەرىي لە خۇتان وەصىيەتەنە بۇ بكات،

﴿ **أَوْ آخِرَانَ مِنْ غَيْرِكُمْ** ﴾، یاخود دوو کەس لە غەیری خۆتان، واتە: لە نامسوولمانان، هەندیک گوتوویمانە: ﴿ **غَيْرِكُمْ** ﴾، واتە: لە غەیری خزمەکانی خۆتان، بەلام راستییەکەى وانیه، راستە ماناکەى واتە: لە غەیری مسوولمانان، چونکە لێردا قسە لەگەڵ مسوولمانانە: ﴿ **يَكَايِبُ الَّذِينَ آمَنُوا** ﴾، ئەى ئەوانەى بپرواتان هیناوه! وه غەیری ئیماندارانیش کافران، جا چ جوولهکەبن، نەصرانی بن، ئیزیدی بن، ... هتد، کە دوو مسوولمان دەستنهکەوتن، دواى هەولدانى زۆر، دەبى هەولبدرى دوو کەسى نامسوولمانى ساغو سافو بى فرتو و فیل بىنى، بەپى توانا، ﴿ **إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابْتَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ** ﴾، وهختیک ئیوه به زهويدا روڤشتن، يانى: سهفهرتان کرد، دهلىن: بۆيه به سهفهه گوتراوه: ﴿ **ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ** ﴾ چونکە ئينسان کاتيک کە بهرى دا دهروات، پى به زهوى دا دهکوتى، لهبهرئوه خواى زاناو شارهزا ئەو وشهيهى بهکارهيناهوه، واتە: کاتيک ئیوه به سهفهه چوون و بهلاى مردنتان گهيشتى، ئەوه پيوسته وهصيهت بکهن بۆ دوو نهفهه له مسوولمانان، ئەگەر مسوولمان دهست نهکەوتن، دوو نامسوولمان، ﴿ **تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ** ﴾، ئەگەر لهو دوو نامسوولمانه کهوتنه گومانهوه، چونکە دواى دهفهرموى: ﴿ **إِنْ أَرَبْتُمْ** ﴾، ئەگەر لىيان کهوتنه گومانهوه، کە راست بکهن، دواى کە نويز کرا رايانگرن، ئەو نويزه کام نويزه؟ زۆربهى تويزهوهوان دهلىن: نويزى عهسره، ههنديک دهلىن: ههه نويزىک بى، نويزى مسوولمانان، وه ههنديک دهلىن: نويزى خويان، بهلام زياتر واپيدهچى له نويزهکانى مسوولمانان مهبهست بى، له دواى نويز راياندهگرن، ﴿ **فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ** ﴾، سويند به خوا دهخون، واتە: سوينديان ددهن، ئەگەر لىيان کهوتنه گومانهوه، بهلام ئەگەر رىک و راست ئەمانهتهکهيان تهسليم کردن، وهصيهتهکهيان به رىک و راستى کردو لىيان دنيا بوون، پيوست ناکات سوينديان بدن، يانى: ئەگەر لىيان کهوتنه گومانهوه، سوينديان ددهن، سويندهکه

چۆن دەخۆن؟ ﴿ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ﴾، سویند بە خوا دەخۆن، جا با ئەو کەسە خزمیش بێ، واتە: ئەو کەسە کە وەصیەتەکە ی کردو، یاخود ئەو کەسە کە شتەکە ی تەسلیم دەکری، خزم بێ، یان بیگانه، واتە: تەنانهت ئەگەر خزمیش بێ، خیانهتی پێ ناکهین، یان خیانهتی بۆ ناکهین، چ جای ئەگەر بیگانه بێ، هەرچەنده خاوهنی خزمایەتیش بێ، ئیمە بەو سویندو بەو شایەدیە ی خۆمان، نرخیکی کەم ناکرین، ﴿ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ ﴾، شایەدی دانیک کە دەبێ بۆ خوا بدری، نایشارینهو، ﴿ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ ﴾، ئەگەر وابکەین ئیمە لە گوناھارانین، واتە: ئەگەر شایەدی بشارینهو، لە گوناھارانین، ئاوا سویند دەخۆن، ﴿ فَإِنَّ عِزَّ عَلَيَّ أَنَّهُمَا أَسْتَحَقَّ إِثْمًا ﴾، دوایی ئەگەر پێی زانرا، کە ئەوانە گوناھیکیان کردو، واتە: شتیکیان شاردۆتەو، باسیان نەکردو، ئەو گوناھیکیان کردو، ﴿ فَأَخْرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا ﴾، دووانی دیکە لە شوینی ئەوان دیتە شوینی ئەوان، ﴿ مِنَ الَّذِينَ أَسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ ﴾، لەوانە ی کە مالهکەیان لی زایە کراو، واتە: لە خزمانی مردوو، کە مالهکەیان لی فەوتاو، دووان لەوان دین سویند دەخۆن، ﴿ الْأَوْلِيَانِ ﴾، واتە: ئەوانە ی کە نزیکتەن لە مردوو، واتە: بە خزمایەتی لی نزیکتەن، لی لە پێشتەن، ئەوان دین سویند دەخۆن، ﴿ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا ﴾، سویند بە خوا دەخۆن کە شایەدی دانی ئیمە راستەر و شایستەرە لە شایەدی دانی ئەوان، یاخود سویندی ئیمە لە سویندی ئەوان راستەر، ﴿ وَمَا أَعْتَدْنَا ﴾، وە ستەمیشمان نەکردو، دەستدریژییمان نەکردو، ﴿ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴾، ئەگەر زولم بکەین، بە درۆ سویند بخوین، بۆ ئەو ی شتیکیان بخەینە سەر، کە هەق نەبێ، ئەو ئیمە ستەمان کردو، واتە: ئەو دوو نەفەرە نامسوولمانە کە دەکرینە وەصیەتکار دوایی کە سویند دەخۆن، دوای نوێژ ئەگەر خەڵکە کە لیان کەوتنە گومانەو، کە سوکاری مردوو، کە لیان

كەوتنە گومانەو، سوئىندىان دەدەن، ئنجا ئەگەر دوای سوئىند خواردىنى وان، زانرا كە شتىكىان پەنھان كردوو شتىكىان شاردۇتەو، وەك لە ھۆى ھاتنە خوارەو دەكەيدا باسماں كەرد، لەو ھالەتەدا چۇن بكەرى؟ وە كەسشى لى نەبوو، لەو كاتەدا دوو كەس لە خزمەكانى مردوو دەكە كە لى نىزىكن دىن، ئەوانىش سوئىند دەخۇن، بەلام كاتىك خزمەكانى مردوو دەكە سوئىند دەخۇن، دەبى بەلگەو نىشانەيەكىان بەدەستەو ھەبى، نەك ھەر لەخۇو سوئىند بخۇن و بلىن: وەللا ملىونىك دۇلارىشى پىبوو!! نەخىر دەبى ئەوانىش بەلگەيان پى بى، بەلام تەنيا بە بەلگەو نىشانەكە ئەو ھەقە وەرناگىرئتەو، دەبى دوو كەس لە خزمە نىزىكەكانى مردوو دەكە سوئىند بخۇن، وە بلىن: ئەو ھەش بەلگەمانە، ئنجا لەو ھالەتەدا، ئەو ھەقەى كە داواى دەكەن، بۇيان دەگىردىتەو.

وہ لە كۇتاييدا خواى كاربەجى حىكمەتى ئەو ھەروون دەكاتەو، دەفەر موى:

﴿ ذٰلِكَ اَدْنٰى اَنْ يَّاتُوْا بِالشَّهٰدَةِ عَلٰى وُجُوْهِہَا ﴾، ئەو نىزىكترە لەو ھەى كە شاھەدى

يەكە وەك خۇى بدن، واتە: درۇ نەكەن لە شاھەدى دانەكەدا، ئەو دوو كەسە نامسوئمانە كە بزاند دوایى خزمەكانى مردوو كە بۇيان ھەيە ئەوانىش سوئىند بخۇن و شاھەدى بدن، كە تەنيا بە سەرزەرگى سوئىندىان خوار، دەرناجن،

ئەو دەبىتە پالئەريان بۇ راستبىژى و ئەمانەت پارىزى، ﴿ اَوْ يَخَافُوْا اَنْ تُرَدَّ

اٰمِنٌ بَعْدَ اٰمِنِهِمْ ﴾، وە ھەر وەھا ئەو نىزىكترە بۇئەو ھەى بترسىن لەو ھەى كە دوای

ئەو ھەى سوئىندى ئەوان رەت دەكرىتەو، پاش ئەو ھەى تەرەفى بەرانبەر سوئىند دەخۇن،

ئەو كاتە ھەقەكەيان لەسەر دەچەسى، ﴿ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَسْمَعُوْا وَاَللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ

الْفٰسِقِيْنَ ﴾، وە پارىز لە خوا بکەن و ببىستن، وە خوا رپنمايى كۇمەلى لارپىبووان

ناكات، ئەو كورتهى ماناى گشتى ئايەتەكان بوو، وەك گوتەم زانايان گوتوويانە: ئەم

ئايەتانە ماناكەيان تاراددەيەك قوولئى و وردەكارى دەو، بۇئەو ھەى كە ئىنسان ماناكەى بۇ بىتە دەست، وە لە مەسەلە گىرنگەكانىشدا زياتر تىشكى دەخەينە سەر.

چەند مەسەلە يەكى گىرنگ

مەسەلە يەكەم: كە دەفەرموى: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ

مَنْ ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ ﴾. ئەى ئەوانەى بىر واتان هىناوہ! وریای خۇتان بن، ئەگەر ئیوہ رپی راستگرتووبن، ئەوانەى كە گومرپان، زیانتان لى نادەن، ئەم رستەیه سى مانای هەن:

(۱) واتە: ھەر كامىك لە ئیوہ با ھەولبەدات ئیماندارى چاك بى و پارىزكارى باش بى، ئنجا ئەگەر وابووى لە زاتى خۇتدا، لە پەناتەوہ نامسوئمانىك ھەبى، جا خزم بى، دۇست و برادەر بى، بىگانە بى، ھەر كەسىك بى، مادام تۇ بۇخۇت دىندارى باش بووى، بىدىنىيى و خراپەكارى ئەو زیانت لىنادات، بە مەرچىك كەمتەرخەمىيت نەبى بەرانبەر ئەو، كوردەوارى خۇشمان دەلین: (مەر بە پىى خۇى، بزنىش بە پىى خۇى)! وە خواى بەخشنە لەوبارەوہ زۇر

بە روونىي فەرموویەتى: ﴿ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴾ ﴿ ۱۵ ﴾ الإسرائ، واتە: ھىچ گوناھبارىك گوناھى كەسىكى دىكە ھەئناگرى، بە مەرچىك كەمتەرخەم نەبى لە بەرانبەرىدا، بۇ وینە: ئەگەر باب بەرانبەر مندالەكانى كەمتەرخەم بى و، كچ و كورەكانى دوایى گوناح بكەن، ئەوہ ئەو بابە دوایى تووشى لىپرسىنەوہو سزا دەبى، بۇچى؟ چونكە كەمتەرخەم بووہ لە ئامۇزگارى كىردىاندا، ياخود ھەر كەسىك بەرانبەر خزم و كەسى، ھاوئل و برادەرى، دەورو دراوسى كەمتەرخەم بى، لە ئەنجامى ئەو كەمتەرخەمىيەدا ھەر يەك لەوانە تووشى ھەلەو گوناح بى، ئەویش بە ئەندازەى خۇى تووشى لىپرسىنەوہ دەبى، بەلام ئەگەر ھەقى خۇى جىبەجى كىردبى، وە لە زاتى خۇىشى باش بووبى، ئەوہ زیانى بۇ ئەو نابى.

(۲) واتە: ئیوہ ئەى مسوئمانىنە! ھەمووتان وەك كۆمەلگای مسوئمان، وەك خەلكى مسوئمان پابەندىن بە شەرىعەتەوہ، ئەو كاتە پىلان و فىل و دزایەتى كافران، زیان لە ئیوہ نادات، واتە: مسوئمانان لە ئەنجامى كەمتەرخەمىي

خۇياندا دوژمن زەفەريان پى دەبات، ئەگەر خۇيان مسوئەلمانى باش بن، پابەندبن به شەرىعەتەو، دوژمانان زىيانان لىئادەن، وه له شوپنى دىكەدا خوا دەفەرموى:

﴿... وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿۱۳﴾ آل عمران، واتە: وه ئىوہ لەسەرەوہ دەبن ئەگەر ئىمانداربن، کەواتە: هەركاتىك كافر زەفەر به مسوئەلمانان دەبن، دەبى چاؤ به خۇياندا بگىرنەو، دياره كەموكورىي له خۇياندا هەيە.

۳) مانای سىيەمىش ئەوہيە كە له كاتى تىكچوونى كۆمەلگاؤ زۆربوونى گوناح و تاواندا، ئىنسان دواى ئەوہى نائومىد دەبى لەوہى كە بتوانى كۆمەلگاؤ بگورئى و خەلك چاك بكات، لەو كاتەدا لەسەرى پىويست نىه، خوى لەگەل خەلكى ماندوو بكات، مادام كە بزانى هىچت بؤ لەگەل وان ناكرى، بؤخوت دىندارىي خوت بكەو واز لە خەلكى بىنە، وهك لەوبارەوہ ئەم (أَتْر)هش هەيە: {فَعَلَيْكَ بِخَاصَّةِ نَفْسِكَ وَدَعِ الْعَوَامَّ}، واتە: خەرىكى دىندارىي خوتبەو واز لە خەلكى بىنە، دياره ئەوہ له حالىكدا كە دنيا زۆر تىكەدەچى و زۆر ئالۆزە.

مانا لىكدا زەوہى كى هەسەلە

لىرەدا هەندىك لە زانايان ئەو ئايەتەيان به مانايەكى نەرىنىي (سلبى) وەرگرتو و گوتوويانە: لىرەدا خوا دەفەرموى: ئەى مسوئەلمانىنە! بؤخوتان باش بن، ئەگەر لە پەناى ئىوہدا خەلك خراپ بى، زولم بكاو، بىدىنى بكا، زەرەرى بؤ ئىوہ نىه، بەلام بىگومان ئەوہ وانىه، بؤچى؟ چونكە خوا دەفەرموى:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا أُهْتَدَيْتُمْ﴾، ئەى ئەوانەى برپواتان هىناو! ورياي خوتان بن، ئەگەر ئىوہ رپى راستگرتوو بن، ئەوہى گومرايە زەرەرتان لى نادات، ئنجا يەكلك لەو شتانەى كە ئىنسان رپى راست بگرى، دەبى بىكات، ئەوہيە كە فەرمان به چاكەو نەهى له خراپە بكات، كەواتە: كەسىك كە گوئ ناداتە دەوروبەرى خوى، مانای وايە رپى راستگرتوو

(مُہْتَدِي) نیہ، خوای پھروہردگار دہفہرموی: ئہوانہی گومپران زیانتان لیئادہن، ئہگہر ئیوہ ری پراستتان گرتبی، دیارہ بہشیک لہ گرتنی ری راست، ئہوہیہ کہ ئینسان لہ بہرانبہر ناشہرعیی دا ہہئویستی ہہبی، وہ فہرمان بہ چاکہ بکاتو، ریگرییش لہ خراپہ بکات، وہ لہوہاروہ ئہم دہقانہ ہہن:

۱- ﴿عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ خَطَبَنَا أَبُو بَكْرِ الصِّدِّيقِ فَقَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّكُمْ

تَقْرءُونَ هَذِهِ الْآيَةَ وَتَتَأَوَّلُونَهَا عَلَى غَيْرِ تَأْوِيلِهَا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ

أَنْفُسِكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ﴾، وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: (إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ بَعْدَآبٍ مِنْ عِنْدِهِ) ﴿أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (٤٣٣٨)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَمَ: (٢١٦٨) وَقَالَ: صَحِيحٌ، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقَمَ: (٤٠٠٥)، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بَرَقَمَ: (١٥٦٤)﴾، واتہ: قہیس (یہکیکہ لہ ہاوہلان خوا لی پی رازی بی)، دہئی: بیستم ئہبو بہکری صیددیق خوا لی پی رازی بی (ئہو کاتہی خہلیفہی مسوئلیمان بوو) وتاری بو داین، گوتی: ئہی خہلکینہ! ئہم ئایہتہ دہخویننہوہو ماناکہی بہ ہہلہ لیکدہدہنہوہ، (وہک گوتم ہہندیک زانا بہ ہہلہ مانای ئہو ئایہتہیان کردوہ، واتہ: ئیوہ وای تیدہگہن کہ ئہگہر بوخوت مسوئلیمان بی، ہہقی کہست نہبی، دنیا ئاو بیبات گوناہبارنی، مادام نوپڑو رپڑووی خوت بکہی! بہلام ئہو مانایہ ہہلہیہو خوا مہبہستی ئہوہ نہبووہ)، بوہ دہئی: ﴿وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: (إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ بَعْدَآبٍ مِنْ عِنْدِهِ)﴾، واتہ: من گویم لہ پیغہمبہری خوا ﷺ بووہ دہیفہرمو: ہہرکاتیک خہلک ستہمکاریان بینی، دہستیان نہگرت بیگیرنہوہ لہو ستہمہ، ئہوہ زور نزیکہ خوا لہلایہن خوہوہ سزایہک بنیبری بو ہہموویان.

کہواتہ: ئہم ئایہتہ مہبہست پی ئہوہ نیہ کہ ئہگہر بوخوت نوپڑو رپڑووی خوت، طاعہتی خوت لہ مالی خوت کرد، مادام مسوئلیمان بووی، ہہقی خہلک و دہوروبہرو کومہلگات نہبی، چونکہ ئہوہتا پیغہمبہری خوا ﷺ دہفہرموی:

ههلبهته من پیموایه نهوکاتیش دهبی ئینسان تهواو بگاته دئیایی که قسهکهی هیچ سوودی نیه، نهوجار واز له قسهی ههق و فهرمان به چاکه و نههی له خراپه بیئی، واته: دئیایی که هیچ سوودی نیه، نهگه رنا مادام مهزندهی نهوه بکهی و نهگه ری نهوه ههبی که سوودی ههیه، دهبی ههر پیی ههئسی وهك خوا دهفه رموی: ﴿ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ۝۱ ﴾ الأعلى، واته: بیریان بخهروه، نهگه ر سوودی ههبوو، واته: نهگه ر چی بر گومانتهه بیی که سوودی دهبی، نابی واز له قسهی ههق و فهرمان به چاکه و ریگری له خراپه بیئی، وه نایهتهکesh وهك گوتمان که دهفه رموی: ﴿ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ ﴾، بهشیک له هیدایه تدرانی ئینسان و ریی راست گرتنی ئینسان، نهوهیه که له بهرانبه ر خه لکدا، له بهرانبه ر کومه لگاکهیدا ههست به بهر پرسیاریتی بکات، وهك پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: ﴿ كَلِمَۃٌ رَاحٍ، وَكَلِمَۃٌ مَسْتُوْلٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (۴۴۹۵)، وَالْبُخَارِيُّ بَرْقَم: (۸۹۳)، وَمُسْلِمٌ بَرْقَم: (۴۷۰۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرْقَم: (۲۹۲۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرْقَم: (۱۷۰۵)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا }، واته: ههر کامیکتان چاودیره وه ههر کامیکتان بهرانبه ر به خه لکه کهی بهر پرسیاره.

مهسه لهی دووه م: که دهفه رموی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةً بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ

أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَتَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْدِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ

اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ ﴾، دیاره پیشتهر بهگشتی مانامان کرد، بهلام لیردها بهتایبهت چه ند وشهیهك مانا دهکهینه وه:

(۱) که دهفهرموی: ﴿ شَهْدَةٌ بَيْنَكُمْ ﴾، وشهی (شَهَادَةٌ) چیهه؟ (الشَّهَادَةُ: هِيَ فِي الشَّرِيعَةِ إِخْبَارٌ عَنْ عِيَانِ بَلْفِظِ الشَّهَادَةِ فِي مَجْلِسِ الْقَاضِي، بِحَقِّ لِلْغَيْرِ عَلَى آخِرِ) (التعريفات للجرجاني، ص ۱۳۱)، واته: (شَهَادَةٌ) له شهريعهتدا بریتیه له ههوال دانیک بهوهی تو ئاگات لهو شته بووهو بینوته له کوړو مهجلیسی قازی دا، { وه ئیستا که دهگوتری: ئامادهی شایهیدی بدهی، لهوهوه هاتوه، (رَأَى) یانی: (حَضَرَ)، واته: ئامادهبوو، یاخود بینی، شایهه کهسیکه شتیکی دیبی، یاخود تهواو ئاگاداری بی، وه که به یهکیک دهگوتری: شایهیدی بده، واته: دهبی بجیتته مهجلیسی قازییهوهو، بلی: من شایهیدی ددهم، سویند دهخوم، من پیتان رادهگهیهنم ئاگام لهو شته بووه، یان نهو شتهم بیست، یان نهو شتهم بینی بهو شیوهیهو بهو شیوهیه، نهوه مانای شایهیدی، { شایهیدییه که بهوه که فلان کهس فلان ههقهی ههیه، نهوه پیی دهگوتری شایهیدی، واته: یهکیک که شایهیدی دهوات دهبی بلی من شایهیدی ددهم که ههقی فلان کهسه لهسهر فیسار کهس، ئنجا (الجرجانی) دهلی: (فَالْإِخْبَارَاتُ ثَلَاثَةٌ: إِمَّا بِحَقِّ لِلْغَيْرِ عَلَى آخِرِ، وَهُوَ الشَّهَادَةُ، أَوْ بِحَقِّ لِلْمَخْبَرِ عَلَى آخِرِ، وَهُوَ الدَّعْوَى، أَوْ بِالْعَكْسِ وَهُوَ الْإِقْرَارُ)، واته: ههوال پیدانهکان سی جوړن: یان ههوال پیدانیکی به ههقه، ههوال پیدانیکه به نهوهی کهسیک ههقی لهسهر کهسیکی دیکه ههیه، نهوه شایهیدی پی دهلین، { بُوَ وَبِنَه: نهحمهه نهوهنده ههقهی لهسهر عهبدوللا ههیه { یاخود ههوال پیدانیکه بهوهی نهوه کهسهی که ههوال دهوات، دهلی: من ههقم لهسهر فلان کهس ههیه، نهوه پیی دهگوتری: دهعوا، (فلان کهس دهعوا ی ههیه لهسهر فلان کهس، واته: داوا ی ههقیکی لیدهکات)، یان به پیچهوانهوه نهگهر کهسیک شایهیدی بدات، بهوهی که ههقیکی کهسیکی لهسهره، نهوه پیی دهگوتری: (الْإِقْرَارُ)، دانپیدا هیان به ههقی غیر لهسهر خوت.

(۲) که دهفهرموی: ﴿ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ ﴾، یهکیک بو ی ههیه بلی: هیچ کهس مردن نابینی! راسته، بهلام لیردها مانای ئاویه: (أَيَّ ظَهَرَتْ أَمَارَاتُهُ) واته: نهگهر نیشانهکان و هوکارهکانی مردنی دهرکهوتن.

۳) که ده‌فهرموی: ﴿ حِينَ الْوَصِيَّةِ ﴾. واته: له کاتی وه‌صیه‌ت کردندا.

۴) که ده‌فهرموی: ﴿ اِنَّ اَنْتَ اَنْتَ ذُو عَدْلٍ مِّنْكُمْ ﴾، واته: دوو که‌سی خاوه‌ن

دادگهریی له ئیوه، دادگهریی یانی چی؟ (الجرجانی) ده‌ئیی: (العدالة: في اللغة: الإستقامة وفي الشريعة عبارة عن الإستقامة على طريق الحق بالإجتنا عما هو محظور ديناً، والعدل: في اصطلاح الفقهاء من اجتناب الكبائر ولم يصر على الصغائر، وغلب صوابه واجتناب الأفعال الخسيسة كالأكل في الطريق والبول) (التعريفات للجرجاني، ص ۱۴۸)، واته: (العدالة) له زماندا واته: رپك و راستیی، به‌لام له شه‌ریعه‌تدا دادگهریی بریتیه له راوه‌ستایی له‌سه‌ر شه‌ریعه‌ت، له‌سه‌ر رپیی هه‌ق، ئه‌ویش به‌وه که خو دوور بگرئ لهو شتانه‌ی که له دیندا فه‌ده‌غن، دادگهر (العدل أو العادل) یش له زاروی شه‌رعزاناندا که‌سیکه خو‌ی له گونا‌هه گه‌وره‌کان بپاریزی، وه له‌سه‌ر گونا‌هه گچکه‌کانیش به‌رده‌وام نه‌بی، (گونا‌هی گه‌وره وه‌ك: درؤ، غه‌بیته، بوختان، قه‌تل، زینا، دزیی... هتد، ئه‌وانه گونا‌هی گه‌وره‌ن، چونکه گونا‌هی گه‌وره گونا‌هی‌که که سزای دنیایی هه‌بی، یان هه‌ره‌شه‌ی قیامه‌تی له‌سه‌ر بی، ئیستا غه‌بیته سزای دنیایی نیه، به‌لام هه‌ره‌شه‌ی قیامه‌تی له‌سه‌ره، هه‌روه‌ها درؤ سزای دنیایی نیه، به‌لام هه‌ره‌شه‌ی قیامه‌تی له‌سه‌ره، وه گونا‌هی گچکه جار جار لیی رووده‌ده‌ن، به‌لام به‌رده‌وام نابیی، (گونا‌هی گچکه وه‌ك: نه‌زه‌ر، تۆقه‌کردنی پیاو له‌گه‌ل ئافره‌ت، ئه‌و گونا‌هان‌ه‌ی که سزای دنیایی و هه‌ره‌شه‌ی قیامه‌تییان له‌سه‌ر نه‌بی) وه راستیی تیدا زیاتر بی، با هه‌له‌ش بکات } مه‌به‌ست له (راستی) (صواب) لی‌رده‌ا پیچه‌وانه‌ی درؤ نیه، واته: زور به که‌میی شتی له بیر بچی و پیکانی زیاتر بی له نه پیکانی و به‌ه‌له‌دا‌چوونی } وه خو‌شی له کرده‌وه نزم و په‌سته‌کان بپاریزی، (کرده‌وه‌ی نزم و په‌ست وه‌ك: به‌پیوه شت خواردن له‌به‌ر‌چاوی خه‌لك، یان به پیوه تاره‌ت گرتن، یانی: با گونا‌هیش نه‌بی، به‌لام دادگهریی ئه‌و که‌سه پیی ده‌رووشی).

هه‌لبه‌ته به بو‌چوونی من ئه‌وه به پیی عورفو عاده‌ت و کات و شوینی ژینگه‌کان ده‌گو‌رئ، بو وینه له ولاتانی دنیادا به شیوه‌کی گشتی وایه که

خه لک به پیوه نان دهخوات، مهرجیش نیه عه داله تیان برووشی، یان یه کیک له سه فہرہ، یان شوینہ گہی وایه له په نایه ک تارہت دهگری، با خه لکیش چاوی لیبی، مہرج نیه دادگہری پی برووشی، کہ واتہ: ئہوہ په یوہندی به عورفو عادتہ وہ ہہیہ، ئہ گہر عورفو عادتہ ئہو کو مہ لگایہ ئہو شتہ یان پی پہست و نزم بوو، ئہوہ دیارہ کاریگہری له سہری دہبی، ئہ گہرنا ہیچ شوینہ واریکی نابی.

(۵) کہ دہ فہرموی: ﴿أَوْءَاخْرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ﴾، واتہ: غہیری مسولمانان، جا خاوەن کتیبہ کان بن، یا خود غہیری ئہوان، ہہندی کیش گوتوویانہ: واتہ: له غہیری خزمہ کانتان، بہ لام له راستیدا ئہو مانایہ بہ ہیژ نیہ، چونکہ نایہ تہ کہ بہ: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، دہست پیدہ کات، غہیری ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ش، نامسولمانان.

(۶) کہ دہ فہرموی: ﴿إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، واتہ: ئہ گہر ئیوہ سه فہرتان کرد، جا له قورئاندا له زور شوینان وشہی (ضرب) بہ مانای لیدان ہاتوہ، بہ لام (ضرب في الأرض) واتہ: پی پی بہ زہوی دادا، کہ ہہر کاتی ک ئینسان بہ سه فہر چوہ دہری، وختی بہ زہوی دا دہروات، دہبی پی بہ زہویدا بکوٹی.

(۷) کہ دہ فہرموی: ﴿فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ﴾، واتہ: بہ لای مردنتان تووش بوو، واتہ: پی شہکی نشانہکانی دہرکہ وتوون، وہک پی شتریش گوتمان.

(۸) کہ دہ فہرموی: ﴿تَحْسَبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ﴾، واتہ: رایانہ گرن، دوا ئہوہی کہ نویژ کرا، زور بہی زانایان دہلین: مہ بہست پی نویژی عہ سرہ، ہہندی کیش دہلین: نویژی نیوہر پویہ، ہہندی دہلین: نویژی بہ یانیہ، رایانہ گرن، دوا ئہوہی کہ نویژ کرا، سویندیان دہدن، حکمہ تی ئہوہش کہ دوا نویژہ، لہ بہرئہوہی خہ لک کوڈہ بیٹہوہ، وہ کاتیکی موبارہ کہو فہریزہیہ کی گہورہی خوا ی پہروردگار جیبہ جی کراوہ، کاتہ کہو شوینہ کہ ہہیہ تی رووحیان زیاترہ، بویہ لہو کاتہ دا کہ سویند دہدرین، نزیکترہ لہوہی بہ درو سویند نہ خون، ہہندی کیش گوتوویانہ:

﴿ مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ ﴾، دیاریی نەکردووە چ نوێژیک، بۆیە مەبەست پێی نوێژی خۆیانە، واتە: ئەگەر جوولەکەیه، نەصرانییه، کاتی نوێژیان کەنگییه؟ دواى نوێژەکەى خۆیان کە ئەو عیبادهتە ئەنجام دەدەن، سویند دەدرین، بەلام زیاتر واپێدەچى مەبەست پێی نوێژی مسولمانان بى.

(۹) کە دەفەرموئ: ﴿ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ ﴾، یانى: (يَحْلِفَانِ) واتە: سویند بە خوا دەخون، کەواتە: بابای نەصرانیی و جوولەکە نابى بە غەیری خوا سویند بدرئ، یانى: گریمان ئەگەر ئەو پێشى وابى بوئ هەیه سویند بە عوزیر بخوات، بە موسا، بە عیسا، بە مەریەم بخوات، دروست نیە، تۆ بە غەیری خوا سویندی بەدی، دەبى بەس بە خوا سویند بدرئ.

(۱۰) کە دەفەرموئ: ﴿ إِنِ ارْتَبْتُمْ ﴾، واتە: ئەگەر کەوتنە گومانەو، لەوێ کە راست دەکەن، ئەدی ئەگەر نەکەوتنە گومانەو؟ دیارە ئەو کاتە پێویست ناکات سویندیان بەن، چونکە ئایەتەکە دەفەرموئ: ﴿ إِنِ ارْتَبْتُمْ ﴾، ئەگەر کەوتنە گومانەو، یانى: ئەگەر نەکەوتنە گومانەو، پێویست ناکات سویند بدرین.

(۱۱) کە دەفەرموئ: ﴿ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا ﴾، واتە: بەو سویندەمان هیچى پیناکرین، هیچ نرخیکى پیناکرین، یانى: هیچ مەبەستیکی خۆمانى پى جیبەجى ناکەین، بەلکو حەقیقەتەکە چۆنە ئاواى رادەگەیهین.

(۱۲) کە دەفەرموئ: ﴿ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى ﴾، واتە: ئەو کەسەى کە سویندی بوؤ دەخوین، یاخود سویندی لەسەر دەخوین و شایەدی لەسەر دەدەین، بە خزمیشمان بى، ئیمە شایەدیەکە ناگۆرین، چۆن هەقە وای دەلین، واتە: رەچاوی ئەو ناکەین خزمە یان بیگانەیه، دەیناسین، یان نایناسین.

(۱۳) کە دەفەرموئ: ﴿ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ ﴾، واتە: ئەو شایەدیەى کە خوا

فەرمانى پیکردووە جیبەجى بکرى نایشارینەو، بۆیە دەفەرموئ: ﴿ شَهَادَةَ اللَّهِ ﴾) چونکە ئەو سویندەى کە دەخوئى خوا فەرمانى پیکردووە، وە سویندەکەش بە

خوا ده‌خوری، وه شایه‌دییه‌ک‌ش به ناوی خوا دهری، ده‌گوتری: (أَشْهَدُ بِاللَّهِ) نهو شته وایه.

۱۴) که ده‌فرموی: ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ﴾، واته: ئیمه نه‌گهر شایه‌دی بشارینه‌وهو سویندی به درؤ بخوین، مانای وایه ئیمه له گونا‌ه‌بارانین و لهو گونا‌ه‌دا غه‌رق بووین.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م: که ده‌فرموی: ﴿فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَعَاخِرَانِ

يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهِدْنَا

أَحَقُّ مِنْ شَهِدْتَهُمَا وَمَا اُعْتَدِينَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾، پیشتـــریش

باسمان کرد، نهو دوو که‌سه‌ی که ده‌کرینه وه‌صیه‌تکار، وه دوایی که دینه‌وه که‌لوپه‌لی مردوو‌که ته‌سلیمی که‌سوکاری مردوو‌که ده‌کن، نه‌گهر لیان که‌وته گومان سویندیان دهن، نه‌گهر سویند دران، دوایی ده‌رکه‌وت که شتیکیان

په‌نهان کردوهو شاردؤته‌وهو دزیوه، نه‌وه باسی نه‌وه ده‌کات، ﴿فَإِنْ عَثَرَ﴾، ته‌ماشاشا

بکه‌ن! خوی کاربه‌جی چه‌ند به وردیی و به گرنگی و بایه‌خ پی‌دانه‌وه به ته‌نگ مال و سامانی خه‌لکه‌وه‌یه، مرؤفیک که دهری و خه‌ریکی مردنییه، نه‌گهر مسولمانی چنگ که‌وتهن وه‌صیه‌تیان بو ده‌کات، دوو مسولمانی دادگهر، نه‌گهر نه‌وه نه‌بوو، نه‌وه دوو کافر ده‌کرینه وه‌صیه‌تکار، وه نه‌گهر خزمی مردوو‌که متمانه‌یان پی‌کردن باشه، نه‌گهر متمانه‌یان پی‌نه‌کردن، سویندیان دهن، وه نه‌گهر سویندیشیان دان و دوی سویندانش ده‌رکه‌وت خیانته‌یان کردوه، نه‌وه‌ش خوی کاربه‌جی

چاره‌سهری بو داناووه ده‌فرموی: ﴿فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا﴾، نه‌گهر

پی‌زانرا، دؤزرایه‌وهو ناشکرا بوو که نه‌وانه گونا‌ه‌یکیان له‌سهر خوین پی‌ویست کردوه،

چونکه ﴿اسْتَحَقَّا إِثْمًا﴾، واته: گونا‌ه‌یکیان له‌سهر خوین پی‌ویست کردوهو

خیانته‌یان کردوه، لهو حاله‌ته‌دا ﴿فَعَاخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا﴾، دووی دیکه دین

له شوینی نه‌وان سویند ده‌خون، ﴿مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ﴾،

لہوانہی کہ گوناہہ کہیان بہرانبہر کراوہ، واتہ: ئہو میراتہ میراتی بابای مردوہ بو
 خزمہکانی دہچیتہوہ، کہواتہ: ئہوانہی خیانہتیان لیکراوہ، دوو نہفہر لہوان دین
 شایہدیی دہدہن، ئنجا ئہوہ خویدراویشہوہ: (مِنَ الَّذِينَ اسْتُحِقَّ عَلَيْهِمْ) ئہوانہی
 ستہمیان لیکراوہ لہلایہن دوو وہصیہ تکارہکہی پیشی، ﴿الْأُولَئِن﴾، واتہ: دوو
 کہسی کہ نزیکترن، کئ و کئ خزمی زور نزیکی مردوہکہن، ئہو دووانہ دین
 سویند دہخون، دہلین: ئہوانہ ئہوہیان شارڈوتہوہ، ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ
 لَشَهَدَتُنَا﴾، سویند دہخون شایہدیی دانی ئیمہ ﴿أَحَقُّ مِنْ شَهَدَتِهِمَا﴾،
 راستروہ شایستہتروہ ہہقتروہ لہ شایہدییانی ئہو دووانہ، کہ سویندتان داو،
 ﴿وَمَا أَعْتَدْنَا﴾، وہ ئیمہ دہستدریژی ناکہین، ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾،
 ئہگہر دہستدریژی بکہین، ئیمہ لہ ستہمکارانین، دہلئ: ﴿فَإِنْ عَثِرَ﴾، واتہ: دوی
 ئہوہی کہ سویند دراوون و پیی زانرا، کہ پیی دہزانری دہبی شتہکہ ہہبی، وہک لہ
 ہوی ہاتنہ خواریوہ کہیدا باسمان کرد، جامیکی زیو بووہ، بہ زیر نہخشینراوہ، وہ
 دیارہ جامیکی مہشہووریش بووہ، دوی لہلای کہسانی دیکہ دوزراوہتہوہ، ئہوانیش
 گوتوویانہ: لہو دوو کہسہمان کریوہ، ئہوانیش دوی دانیان پیداہیناوہ، ئاوا
 دہبی نیشانہوہ بہلگہہک ہہبی، ئہگہرنا ہہر لہخووہ بابای گومانلیکراوہ توہمتبار
 بکری، ئہوہ گوناہہ، چونکہ دوی ری دہکریتہوہ بو خہلک وہک لہ فہرمایشتی
 پیغہمبہری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ہاتوہ دہفہرموی: ﴿الْبَيِّنَةُ عَلَى مَنْ ادَّعَى، وَالْيَمِينُ عَلَى مَنْ
 أَنْكَرَ﴾ ﴿أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (الْكَبْرَى) بِرَقْم: (۲۰۳۲۴)، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ
 عَنْهُمَا، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بِرَقْم: (۲۶۸۵)﴾، واتہ: کہسیک
 ئیددیعیایہک بکات دہبی بہلگہہکی روون بینئ، (واتہ: دوو شایہد)، وہ ئہوہش کہ
 نکوولی لیدہکات سویند خواردنی لہسہرہ، ئہگہرنا کہسیک ہہر لہ خورا بلئ
 سویند دہخوم کہ ئہو ئہنادزہیہم لہسہر فلان کہسہ، یہکسہر ہہقہکہی بچیتہ
 سہری، ئہوہ دہبیتہ زولم! نہخیر، دہبی بہلگہی بہدہستہوہ ہہبی، بہس سویند
 خواردنہکہی پالپشتہ بو بہلگہکہی، ئہگہرنا بہبی بہلگہو بہس بہ سویند، کہس
 ہیچ دہعوایہکی بو ناچہسپی، کہواتہ: سہرہرای ہہبوونی بہلگہ، ئنجا دہبی

سویندیش بخوری، چونکه خوا ده‌فهرموی: ئەو دوو شایه‌دهی که وه‌صیه‌تیاں بو کراوه، ﴿ **أَسْتَحَقَّ إِثْمًا** ﴾، واته: گوناھ‌یکیاں له‌سه‌ر خۆیاں پیویست کردوه، (فَعَلُوا مَا يُوجِبُ إِثْمًا مِنْ خِيَانَةٍ أَوْ غُلُولِ شَيْءٍ مِنَ الْمَالِ الْمَوْصَىٰ بِهِ إِلَيْهِ) واته: کرده‌وه‌کیان کردوه وه‌ک خیانه‌ت یاں شارده‌وه له‌و مال‌هی که وه‌صیه‌تیاں بو کراوه، جا که ده‌فهرموی: ﴿ **فَأَخْرَانَ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا** ﴾، دوو پیاوی دیکه له جیی ئەو دووانه دین که خیانه‌ته‌که‌یاں ئاشکرا بووه، سویند ده‌خۆن بو درخستنی ئەو هه‌قه‌ی که به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه‌یه له‌سه‌ری، که ده‌فهرموی: ﴿ **مِنَ الَّذِينَ أَسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ** ﴾ (أَي مِنْ وَرَثَةِ اسْتَحَقَّ مِنْ بَيْنِهِمُ الْأَوْلِيَانِ)، واته: له‌خزمانی مردووه‌که که گوناھ‌یکیاں به‌رانبه‌ر کراوه، خیانه‌ت‌یکیاں لی‌کراوه، دوو که‌سی که نزیک‌ترین له‌مردووه‌که، واته: میراتگربن، یاخود شایسته‌ترین، بوئه‌وه‌ی که سویند بخۆن، وه‌شایه‌دی بدن، وه‌هه‌روه‌ها خویندر او‌یشه‌ته‌وه (الأَوْلِيَانِ) واته: دوو که‌س که ئەوه‌ل بن له‌ریزه‌ندی خزمه‌کاندا، ﴿ **فِي قَسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَدَتِهِمَا وَمَا أَعْتَدْنَا** ﴾، واته: سویند به‌خوا ده‌خۆن که شایه‌دیدانی ئیمه‌راسته‌ره له‌شایه‌دیدانی ئەو دووانه‌ی که درۆیاں کردوه و خیانه‌تیاں کردوه، وه‌ئیمه‌سنوورمان نه‌به‌زاندوه.. ئنجا (ابن جریر) له (ابن عباس و ابن جبیر) و غه‌یری ئەوانیش دین‌و ته‌فسیری ئەو نایه‌ته‌ده‌کات ده‌لئ: {إن الرجل إذا حضرته الوفاة في سفر، فليشهد رجلين من المسلمين، فإن لم يجد فرجلين من أهل الكتاب يوصي إليهما، ويدفع إليهما ميراثه، فإذا قدما بتركته، فإن صدقهما الورثة وعرفوا ما لصاحبهم، قيل قولهما وتركها، وإن اتهموهما رفعوهما إلى السلطان فحلفا بعد صلاة العصر: بالله ما كتمنا ولا كذبنا ولا خنا ولا غيرنا، فإن اطلع الأولياء على أن الكافرين كذباً في شهادتهما، قام رجلان من الأولياء فحلفا بالله: (إن شهادة الكافرين باطلة، وإننا لم نعتد) فترد شهادة الكافرين، وتجاوز شهادة الأولياء} (تفسير الطبري رقم: (۱۲۹۷۹)، واته: ده‌لئ: ئەگه‌ر پیاویک له‌سه‌فه‌ری مردنی گه‌یشه‌ته‌سه‌ر، با دوو پیاوی مسوئمان

بکاتە شایەد، وە ئەگەر دوو پیاوی مسوولمانی دەست نەکەوتن، با دوو پیاو لە خاوەن کتیبەکان (ئەو دەلی خاوەن کتیب واتە: جوولەگەو نەصرانی، چونکە ئەو کاتە هەر ئەوان لە کۆمەلگای ئیسلامیی ئەوسادا زیاتر هەبوون، ئەگەرنا غەیری ئەوانیش دەگریتهوه، ئەگەر خاوەن کتیبیش نەبن، با بتپەرستیش بن) وەصیەتیان بۆ دەکات وە میراتەکەیی خۆی تەسلیمی ئەو دووانە دەکات، ئنجا هەر کاتیەک ئەو دوو نەفەرە هاتنەوه، (جا چ دوو مسوولمانەکە بن، چ دوو نامسوولمانەکە بن)، وە میراتەکەیان هینایەوه، بۆ لای خزمەکانی، ئەگەر میراتگرەکان بە راستیان دانان و زانیان مردوووەکە ئەوهنده مال و کەلوپەلەیی هەبووه، ئەوه قسەکەیان وەردهگیری و وازیان لێ دەهینری، (مالتان ئاواو خوا پاداشتتان بداتەوه، کە میراتەکەتان هینایەوه)، بەلام ئەگەر تۆمەتباریان کردن (واتە: لێیان کەوتنە گومان) ئەوه دەیانبەن بۆ لای حوکمران، بۆ لای قازی لەوی دواي نوێژی عەسر سویند بە خوا دەخۆن، دەلین: نە شاردوو مانەتهوه، نە درۆمان کردوه، نە خیانهتمان کردوه و نە گۆریمانە، ئنجا دواي سویندەکەش ئەگەر خزمە نزیکەکانی مردوووەکە پێیانزانی، کە ئەو دوو کافرە درۆیان کردوه لە شایەدیی دانەکەیاندا، دوو پیاو لە خزمەتی مردوووەکە هەلدهستن سویند بە خوا دەخۆن کە شایەدیی دانی ئەو دووانە بە تال (باطل)ە، بەو بەلگانە، وە ئیمە سنوورشکینیمان نەکردوه، لەو کاتەدا شایەدییان و سویندی دوو کافرەکە کە خیانهتیان کردوه، بە پووچ دادەنری، یاخود پەت دەگریتهوه، وە شایەدییانی دوو خزمی مردوووەکە جیی خۆی دەگری.

مەسەلەیی چوارەم: کە دەفەر موی: ﴿ ذٰلِكَ اٰدِنٌ اَنْ يٰتُوْا بِالْشَهَادَةِ عَلٰى وَّجْهَهَا

اَوْ يَخَافُوْا اَنْ تَرَدَّ اٰيْمَنُ بَعْدَ اٰيْمَنِهِمْ ۗ وَاتَّقُوْا اللّٰهَ ۗ وَاَسْمَعُوْا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الْفٰسِقِيْنَ ﴿ ١٠٣٦ ﴾، ئا ئەمە، ئەو حوکمە شەرعییە نزیکترە لەوهی کە شایەدییەکە وەك خۆی بدن، مروّف ئەگەر بزانی لێی ناپرسریتهوهو بە دواي داناچن، وە دین و تەقوایشی نەبی، بە کەیفی خۆی قسان دەکات و نیوهی مالەکەش رەنگە بەلاوه بنی، بلێ: ئەوهنده بوو، بگرە رەنگە بلێ: مردوووەکە قەرزدارى منیشە! بەلام ئەگەر بزانی لێی دەپرسریتهوه، وەك حوکمە شەرعییەکە دەفەر موی: ئەوه نزیکترە لەوهی کە شایەدییەکە وەك خۆی بدات، یاخود بۆ ئەوه کە بترسین کە

سویندەکانیان رەت بکریـنـهـوه، ﴿ **أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ** ﴾، دواى سوینددانى ئەوان کە خزمانى مردوو سویند دەخۆن بە بەلگەوه، ئەو کاتە سویندەکەى وان بە پووچ دادەنرئ، چونکە دەرکەوتو کە سویندەکەیان بە درۆ خواردو، لەو ئامانجە نزیکترە، چونکە دواى دەفەرموئ: ﴿ **وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمَعُوا** ﴾ **وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ** ﴾، وه پارێز له خوا بکهـن و ببیستـن، وه خوا رێنمایى لاریبوان ناکات.

چه زحومکى شه رعمى که له م ئايه تانه وه رده کسرين

۱/ رهواى وهصيهت و پيوستبوونى لهسەر کەسێک کە له مەرگ نزيك دەبێتەوه، کەسێک کە زانى دەمرئ بۆى ههيه، بهلکو زۆر بهى زانايان دهلین: لهسەرى فەرزه وهصيهت بکات، چونکە لێردا دەفەرموئ: ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةً بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَتَّانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ** ﴾، وهك ههوال پێدان دەفەرموئ، بهلام وهك فەرمان وایه، واته: ئەگەر زانیت دەمرئ، وهصيهت بکه!

۲/ بابای نزيكە مەرگ، مادام عهقلی چهسپاوبئ، وهصيهتهکەى ئيعتبارى پئ دهگرئ، چونکە دەفەرموئ: ﴿ **إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ** ﴾، بهلام ههندئ کەس ههيه دهکەوێتە گیانهلاو کەس لئى تیناگات، هوشى لهلاى خوى نهماوه، ئەوه وهصيهتهکەى ئيعتبارى پئناگرئ.

۳/ شایه دیدانى وهصيهت پيوستى به دوو کەس ههيه، وهك ئایهتهکە دەفەرموئ: ﴿ **أَتَّانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ** ﴾، یان ﴿ **ءَاخْرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ** ﴾، واته: دوو کەسى

دادگەر و جیی متمانه بن، ئەگەرنا نابئ ئەووی وەصیەتی بۆدەگەرئ، یەك كەس بئ.

۴/ رەوایی شایەدیدانی کافران لەو جوۆرە وەصیەتەدا، لەبەر پئویستی (ضرورة)، وە ئەوانەش کە دەئین: نەسخ کراوەتەو، لەپراستییدا هیچ بەلگەیهکیان بەدەستەو، نیە، بەلکو دروستە کافر لەو حالەتانەدا بکرینە شایەد، مادام مسوئلمان چنگ نەگەون، وەك له ئایەتەگەدا دەفەرموئ: ﴿ **أَوْءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ** ﴾ .

۵/ لەو رستەیه وەردەگەرئ کە بەگشتی شایەدیدانی کافران لە کاتی پئویستییدا وەردەگەرئ، چونکە ئایەتەگە دەفەرموئ: ﴿ **أَوْءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ** ﴾ ، مانای وایە لەو جوۆرە حالەتانەدا وەك چۆن شایەدی لە مسوئلمانان وەردەگەرئ لە کافرانیش وەردەگەرئ، کە ئەو رپای (ابن تیمیة) و کۆمەلئیک لە زانایانی دیکەشە، وە هەر ئەو رپایەش راستە، چونکە ئەگەر مسوئلمان لەوئ نەبوون، خو نابئ ئەو ماله زایە ببئ!

۶/ رەوایی سەفەرکردنی مسوئلمان لەگەل کافراندا، چونکە ئایەتەگە دەفەرموئ: ﴿ **أَوْءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ** ﴾ . واتە: ئەو دوو نەفەرە لە نامسوئلمانان کە لەگەل ئەو مسوئلمانەن، کەواتە: دروستە مسوئلمان سەفەر لەگەل نامسوئلماناندا بکات، سەفەری بازرگانیی، سیاسیی، گەشت و گەران ... هتد، مادام متمانهی پئیان هەبئ.

۷/ رەوایی سەفەر بۆ بازرگانیی، چونکە دەفەرموئ: ﴿ **إِنَّ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ** ﴾ ئەگەر ئیو بەسەفەر چوون، دیارە بۆ بازرگانیی، کەواتە: دروستە ئینسان بۆ بازرگانیی سەفەر بکات، هەتا بۆ ولاتی کافران، بۆ شوینی دوور.

۸/ کەوتنە گومان لە شایەدیدان دا، پاساوی سویند دانی شایەدەکانە، کاتیك كەسئك شایەدی دەدات و لئ دەگەویە گومان، دروستە بلئ: سویندیشم بۆ

بخو! چونکە دەفەرموئ: ﴿ **تَحَبَّسُوْنَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنَّ** **أَرْبَبَهُمَا** ﴾ ، ئەگەر لئیان کەوتنە گومان لە دواي نوئز سویندیان بدەن،

هەلبەتە ۋەك گوتەم لە دوای نوپۇز مەبەست پىي ئەۋەيە زياتر حالەتتىكى
رۈۋحىي دروست بى، ۋە ئەو كەسە ھەست بە ترسو سامو ھەبەتتەك بكات،
بۆئەۋەي شايەدەيەكەي چاكتەر بدات، سوپىندەكەي راستتر بخوات.

۹/ بەلام ئەگەر گومان لە گوپۇ دا نەبوو، تۆمەت لە ئارادا نەبوو، پىويست بە

سوپىندان ناكات، چونكە ئايەتەكە دەفەرمۇي: ﴿فَيْقَسِّمَانَ بِاللَّهِ إِنَّ أَرْبَتَهُمُ﴾،
ئەگەر كەۋتەنە گومان، ئەدى ئەگەر نەكەۋتەنە گومان؟ ئەۋە پىويست ناكات.

۱۰/ شايەدەيدان شتتىكى زۆر گەۋرەيە، چونكە ئايەتەكە دەفەرمۇي: ﴿وَلَا نَكْتُمُ﴾

شَهَادَةَ اللَّهِ، ۋە شايەدەيى خوا ناشارىنەۋە، جا چ مەبەست پىي سوپىند
خواردن بە خوا بى، چ مەبەست پىي شايەدەيدان بى، كە ھەردووكيشيان
تىكھەلكيشن، جارى وايە كەسەك دەبىتە شايەد، سوپىندىشى دەخرىتە سەر،
شايەدەيى و سوپىند شتتىكى گەۋرەيە، بۆيە خواي بەرز پالى داۋەتە لاي خۇي.

۱۱/ دروستە شايەدەكان تاقىبكرىنەۋە لە كاتى گوماندا، ۋە لە يەك جىابكرىنەۋە،
بە جيا لىيان بىرسرى، ئەۋەش دروستە، بۆئەۋەي زياتر حەقىقەت دەربكەۋى.

۱۲/ ھەبوۋنى نىشانەۋ قەرىنە جىدارىي بەلگەيە، واتە: نىشانە (قرينة) ئەۋەيە
شتەكە تەۋاۋ نەچەسپى، بەلگە ئەۋەيە شتەكە تەۋاۋ بچەسپى، ئەگەر
قەرىنەۋ نىشانەيەكيش ھەبى لە شوپىنى بەلگە دادەنرى لە حالەتى
درۇگردنى ۋەصىيەت بۇ كراۋەكاندا، ۋە پاش سوپىند خواردنى دوو كەسى
نزىكى مردوۋەكە، ئەۋ كاتە شايەدەيەكەيان لى ھەلدەۋەشىتەۋە^(۱).

نایا راسته زَم نایه ته نسخ کراوه ته وه؟!

زهیدی کوری ئەسڵه‌م و نه‌خه‌عی و مالیک و شافعی و ئەبو حەنیفە پرحمەتی
خوایان لی بن، ئەم نایه‌ته به مەنسووخ دادەنێن، وه به‌لگەش به‌و نایه‌ته‌ی

سوورەتی (البقره) دیننه‌وه، که ده‌فه‌رموی: ﴿مَمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾،
ده‌لێن: که‌واته: کافر له‌و شایه‌دانه‌ن نین که مسوولمانان لییان رازی بن، نایه‌ته‌که‌ش

ده‌فه‌رموی: له‌و شایه‌دانه‌ی که لییان رازین، هه‌روه‌ها که ده‌فه‌رموی: ﴿أَشْهَادٍ

ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾، دوو که‌سی دادگەر له‌ خۆتان به‌ شایه‌د بگرن، که‌واته: ده‌بی له

مسوولمانان بن، وه له‌ سوورەتی (الطلاق) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَى عَدْلٍ

مِّنْكُمْ﴾، واته: وه دوو که‌سی خاوه‌ن دادگه‌ری له‌خۆتان به‌ شایه‌د بگرن، به‌لام

(أبي موسى الأشعري، وسعيد بن المسيب، ويحيى بن يعمر، وسعيد بن جبیر

وَأبي مجلز وإبراهيم وشريح وعبيدة السلماني، وابن سيرين ومجاهد وقتادة

والسدي وابن عباس وغيرهم. وقال به من الفقهاء: سفيان الثوري؛ ومال إليه أبو

عبيد القاسم بن سلام) هه‌موویان گوتووینانه: ئەم نایه‌ته موحه‌مه‌و مەنسووخ

نیه، وه شایه‌دییانی ئەه‌لی زیممه، واته: نامسوولمانیک که هاوپه‌یمانن له‌ ولاتی

مسوولماناندا ده‌ژین، دروسته له‌ سه‌فه‌ردا، مادام مسوولمانان له‌وی نه‌بن، وه که

ده‌شفه‌رموی: ﴿مِّنْكُمْ﴾، واته: له‌ ئیمانداران، به‌لام که ده‌فه‌رموی: ﴿مِّنْ

غَيْرِكُمْ﴾، واته: له‌ نامسوولمانان.

وه (القرطبي) ده‌لێ: (وما ادعوه من النسخ لا يصح فإن النسخ لأبد فيه من

إثبات النسخ على وجه يتنافى الجمع بينهما مع تراخي النسخ؛ فما ذكره لا

یصح أن يكون ناسخاً؛ فإنه في قصة غير قصة الوصية لمكان الحاجة والضرورة؛ ولا يمتنع اختلاف الحكم عند الضرورات؛ ولأنه ربّما كان الكافر ثقة عند المسلم يرتضيه عند الضرورة؛ فليس فيما قالوه ناسخ^(۱)، واته: نهوهی که گوتووینانه: نهو نایهته نهسخ بوتهوه، راست نیه، چونکه که دهگوتری نهسخ، دهبی لابهر (ناسخ)ی زور ناشکرابی، بهلام لیهدا دیارنیه، وه پیکهوهش دژنین، نایهتهکانی دیکه که دهفهرموون: دوو نهفهه با لهخوتان شایهههبن، نهوهی سوورپهتی (البقرة) و (الطلاق)، واته: له کاتیکیدا که مسولمان ههبن، نهدی نهگهر مسولمان نهبوون؟ له سهفهه کابرا لیی قهوماوهو له غهریبایهتییهو بهس کافری لین، نهو نایهته باسی نهو حالتهه ههلاویدردراو (استثناء)یه دهکات، که له کاتی ناچارایی دایه، وه بهتایبهتی نهگهر کافرهکان جیی متمانهی نهو مسولمانه بن، وه لییان رازی بی، نهوهش که دهفهرموی: ﴿مَمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾، کابرا له شایههدیدانی نهو کهسه رازییه، با کافریش بی، مادام متمانهی پیی ههیه، نهوه دروسته وهصیهتی بو بکاتو دروسته بیکاته شایهه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى بىست و چوارەم

پىناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە ھەوت ئايەت دەگرىتە خۇى لە سوورەتى (المائدة) ئايەتەكانى (۱۰۹ تاكو ۱۱۵)، ديارە لە ئايەتى يەكەمياندا خوا ﷺ باسى ئەو كاتە دەكات كە تىكرى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) كۆدەكاتەو، واتە: لە رۇژى دوايى دا، وە لىيان دەپرسى: ئايا چىتان وەلامدراوئەو وە لەلايەن ئۆممەتەكانتەو؟ ئەوانىش دەفەرموون: ئىمە بە تەواوى نازانىن ھەر خۆت زاناي نەئىيەكانى، واتە: ھەر بۆخۆت بە تەواويى حال و بالى مىللەتان و ئۆممەتانى ئىمە دەزانى، كە چۆن بوون و چۆنيان وەلام داوينەو؟

پاشان خواى زاناو شارەزا ئەو كاتە دەخاتەو ياد، كە چاكەو نىعمەتەكانى خۇى خستۆتە بىر عىساي كورى مەپىم سەلامى خوايان لىبى، لە پشتگىرىكرانى بە (روح القدس)، بەو كە لە بىشكەدا قسەى لەگەل خەلكدا كردو، ھەرودھا لە حالئەتى كاملىشدا، وە ئەو كە خوا كىتب و ھىكمەت و تەوراو ئىنجىلى فىر كردو، وە ئەو كە يارمەتى داو لە قور بالندە دروست بكات، وە پاش ئەو كە فووى پىدا كردو، ئەو بالندە شىو ژيانىكى بە بەردا كراو و فرىو، وە پاشان ئەو كە كوئىرى زگماك و بەلەكى زگماكى چاك كردۆتەو، وە مردووى زىندوو كردوونەو، وە لە دەستى جوولەكەكان چەپالەى داو.

وە پاشان خواى پەروەردگار باسى ئەو دەكات كە وەحى نارو و بۆ ھەوارىيەكان، كە ديارە لىردەدا وشەى وەحى بە ماناي ئىلھام و خستەنە نىو دل دى، كە ئىمان بە خۇى و بە پىغەمبەرەكەى بىنن، كە عىسايە ﷺ.

وە لە چوار ئايەتى كۆتايى ئەم دەرسەماندا خواى پەنھانزان باسى سىيەمىن بەسەرھات دەكات، كە لەم سوورەتەدا ھاتو، وە سوورەتەكەش ھەر بەناوى ئەو

بەسەرھاتەوہ ناونراوہ، ئەویش بەسەرھاتى سفرەو خوانە، سفرەيەك كە خواردنى لەسەر بى، كە حەوارىيەكان داوايان لە عيسا عليه السلام كردوہ، بۆيان لە خوا بپارپتەوہ، سفرەو خوانىكيان لە ئاسمان بۆ بنىرپتە خوار، وە ئەویش ديارە داواكەى ئاراستەى خواى پەروردگار كردوہ، بە ئەدەبو رپزىكى زۆرەوہ، وە خواى پەروردگارپش وەلامەكەى ئەرپنىى بووہو فەرموويەتى: بەئى، من ئەو سفرە پر خواردنى دەنپرمە خوار، بەلام بە مەرچيەك ھەر كەسيەك پاش دابەزىنى ئەو سفرەيە بپبروابى، ئەوہ بە شپوويەك سزاي دەدەم، كە ھىچ كەس لە جىھانىيانم بەو شپوويە سزا نەداوہ.

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ
 الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالدَّتِكَ
 إِذْ أَيْدَتَكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
 الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
 بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي
 وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمُ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى
 الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرِسُولِي قَالُوا ءَامَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾
 إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا
 مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ
 مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾
 قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا
 لِأَوْلَانَا وَعَآخِرِنَا وَءَايَةً مِنْكَ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَنَزَلُهَا
 عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مَنِّكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

مانای وشە بە وشەى ئايەتەكان

((رؤڧىك كە خوا پىغەمبەران كۆدەكاتەو، دەفەرموئى: بە چى وەلامدراڧەو،
لەلايەن ئۆممەتەكانتانهو؟ گوتيان: زانيارىيمان نيه، بىگومان ھەر تۆ زاناي
نەئىيەكانى، ﴿۱۰۹﴾ يادبەو كاتىك خوا فەرمووى: ئەى عىساي كورپ مەپرەم!
چاكەى من بەسەر خۆت و دايكتەو يادبەو، كە بە گيانى پاك پشتم گرتى، لە
لانكداو، بە كاملى قسەت لەگەل خەلگى دا دەكرد، وە كاتىك كتیب و حىكمەت و
تەورات و ئىنجىلەم فیركردى، وە كاتىك بە مۆلەتى من شىوہى بالئەدەت لە قورپ
دروست دەكرد، ئنجا فووت پىدا دەكردو بە مۆلەتى من دەبوو بە بالئەدى زىندوو،
وہ كوپرى زگماك و بەلەكت بە مۆلەتى من چاك دەكردەو، وە كاتىك بە مۆلەتى
من مردووانت بە زىندوو كراوہىي لە گۆرەكانيان دەر دەھىنا، وە كاتىك دەستى بەنى
ئىسرائىلەم لە تۆ گىپراپەو و نەمەھىشت زىانت لىبدەن، كاتىك بە بەلگە
ئاشكراپەكانەو ھاتىە لايان، ئنجا ئەوانەيان كە بىپروا بوون، گوتيان: ئەمە بەس
جادوويەكى ئاشكراپە ﴿۱۱۰﴾ وە كاتىك سرووشم بۆ ھەوارىپەكان كەرد، (خستە
دلىانەو و خورپەم بۆكردن) كە پروا بە خۆم و بە پىغەمبەرەكەم بەئىن، گوتيان:
ئىمانمان ھىنا، شايدەبە كە ئىمە گەردنكەچىن ﴿۱۱۱﴾ كاتىك ھەوارىپەكان گوتيان:
ئەى عىساي كورپ مەپرەم! ئايا پەرودرگارت دەتوانى خوانىكى خواردنمان لە
ئاسمانەو بۆ دابەزىنى، عىسا گوتى: ئەگەر ئىماندارن پارىز لە خوا بگەن، (وہ داواى
وامەكەن) ﴿۱۱۲﴾ گوتيان: دەمانەوئى لەو سفرەو خوانە بخوین، وە دلمان بەھوى
زىادبوونى ئىمانەو ئارام بگرئى، وە بزانىن و دلىابىن كە راست لەگەل كرووین،
وہ لەسەرى ببىنە شايدە، ﴿۱۱۳﴾ عىساي كورپ مەپرەم! گوتى: ئەى خواپە،
پەرودرگارمان! خوانىكمان لە ئاسمانىو بۆ دابەزىنە، بۆمان ببىتە جەژن بۆ ھى
سەرەتاو كۆتايىمان، وە ببىتە بەلگەو نىشانەيەك لە تۆو، وە بژيومان بەدەپە،
بىگومان تۆ باشترىنى بژيودەرانى ﴿۱۱۴﴾ خوا فەرمووى: بىگومان من ئەو خوانە
دادەبەزىنمە سەرتان، بەلام ھەر كەسئىك داواى ئەو لە ئىوہ بىپروابى، ئەو بە
مسۆگەرىي ئازارىكى دەدەم، ھىچ كەس لە جىھانىيان وا سزاو ئازار نەدەم ﴿۱۱۵﴾)).

شیکردنەووی هەندیك له وشەکان

(إِذْ أَيْدَتَكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ): (أَي: قَوَيْتُكَ، أَسْنَدْتُكَ) واتە: پشتم گرتی، پاپشتت

بووم و بەهێزم کردی، (رُوحُ الْقُدُسِ)، (رُوح) واتە: گیان، ئەو حەقیقەتە یەکە ئیئەمە نایزانین چییە؟ یاخود دەلی: (الرُّوحُ إِسْمٌ لِلنَّفْسِ) روح ناوێ بۆ نەفس، بەلام لێرەدا بە مانای گیان دی، چونکە (رُوحُ الْقُدُسِ) واتە: گیانی پاک، یان پیروژ، کە مەبەست پێی جبریلە عَلَيْهِ السَّلَامُ، هەندیکیش گوتووینە: مەبەست پێی رووحی عیسا، کە رووحی پاکێ هەبوو، هەندیکی دی گوتووینە: ئەو ئیئمانە یە کە له دل و دەروونی عیسا دا چەسپاوه، بەلام رای بەهێزتر ئەو یە کە

مەبەست له (رُوحُ الْقُدُسِ) جبریلە عَلَيْهِ السَّلَامُ، چونکە خوا دەفەرموێ: ﴿ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ

الْأَمِينُ ﴿ ۱۱۳ ﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿ ۱۱۴ ﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿ ۱۱۵ ﴾ الشُّعْرَاءُ،

له شوینی دیکە فەرموویەتی: ﴿ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ ... ﴿ ۱۰۲ ﴾ ﴾ النحل. (رُوحُ الْقُدُسِ) واتە: جبریل.

(الْمَهْدُ): واتە: بێشکە، لانکە، (الْمَهْدُ: مَا تُهَيِّأُ لِلصَّبِيِّ، وَالْمَهْدُ وَالْمَهَادُ: الْمَكَانُ

الْمُمَهَّدُ الْمُوطَأُ) وشە ی: (مَهْد، مِهَاد) بە شوینی دیکە گوتی: کە خوێشکراوی و ئامادەکراوی، بەلام ناویشە بۆ ئەو بێشکە و لانکە ی کە مندالی گچکە و شیرەخۆرە و مەلۆتکە ی تێدەهاوێشتی.

(وَكَهْلًا): (الْكَهْلُ: أَي الْكَامِل) کەهل، واتە: کامل، (الْكَهْلُ: مَنْ وَخَطَهُ الشَّيْبُ،

أَي: شَابُهُ، اسْتَوَى بَيَاضُهُ وَسَوَادُهُ) کەهل بە کەسیک دەگوتی: بلی ریشی ماش و برنج بوو، مووی سپی له سەر و ریشی پەیدا بووی، یاخود موو سپی و پەشەکە ی تیکەل بووی وەک یەک بی، ئەگەر پێهەلاتر چوو، ئەو پێی دەگوتی: (شیخ) واتە: بە تەمەن، بەلام لهو خوارتر بوو، پێی دەگوتی: (شاب) واتە: گەنج، هەلبەتە ئەو قوناغانەش بە پێی هەندی له کەسەکان دەگورین،

کەسی وا ههیه هەر له سی سالییهوه دەیداته دەم پیرییهوه، بهلام جوړیک له گەنجیی هەر پێوه دیاره، وهك پینغه مبهری خوا ﷺ بهو شیویه بووه، نهوهی که جهستهی ساغو سهلامهتتر بی، یان جهستهی به شیویهك بی که زوو ته مهنی لی دیار نه دات ئاوايه.

(تَخْلُقُ): (خَلَق) واته: هینانه دی له نه بوونهوه، ههروهك (خَلَق) به مانای دروسیتکرد (صنع) یش دی، واته: مه رج نیه له نه بوونهوه بیهینیتیه دی، واته: (خَلَق) مانای (صَنَعَ) هه دهگهیهنی، شتیک له شتیک دروست بکهی، (الْخَلْقُ: أَصْلُهُ التَّقْدِيرُ الْمُسْتَقِيمُ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي إِبْدَاعِ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ أَصْلٍ وَلَا احْتِدَاءٍ)، (خَلَق) به مانای نه ندازه گیرییهکی ریک و راست و پهیدا کردنی شتیکه، که نهو شته بنچینهیهکی نه بووبی، وه تییدا چاو له کهس نه کرابی، واته: شتیک پهیدا بکهی وینهی نه بووبی.

(الْأَكْمَهَ): (الْأَكْمَهَ: الَّذِي وُلِدَ مَطْمُوسَ الْعَيْنِ)، (أَكْمَهَ) کهسیکه که به کویری له دایک بووه، کویری زکماک.

(وَالْأَبْرَصَ): واته: به لهک، به لام له زمانی عه پهبیدا دهلی: (وَقِيلَ لِلْقَمَرِ أَبْرَصَ لِلنُّكْتَةِ الَّتِي عَلَيْهِ)، مانگ پی دهگوتری نه برهص له بهر نه وهی خالیکی پیویه، ههروهك چوون کهسیک که به لهکی پیویه، پی دهگوتری نه برهص.

(كَفَفْتُ): نه وانهم له تو گپرایهوه، (الْكَفُّ: كَفُّ الْإِنْسَانِ) کهف بریتیه له له په دهست به په نجه گانهوه، (وَكَفَفْتُهُ أَصَبْتُهُ بِالْكَفِّ وَدَفَعْتُهَا)، واته: به له په دهست لیما، یا خود به له په دهست لامبرد، پالمپیوه نا که نه بی، یان نهیه ته پیس.

(الْحَوَارِيِّنَ): کووی حه وارییه، که به مانای هاوه لیکی تایبهت دی، وه له فه رمایشتی پیغه مبهری خوادا ﷺ هاتوه، فه رموویه تی: ﴿ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيٌّ وَحَوَارِيُّ الرَّبِّيرِ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۱۴۶۷۵)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَم: (۲۸۴۷)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۶۱۹۳)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۱۲۲) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ }، واته:

هەموو پېغەمبەرىك ھاۋەللىكى زۆر دانستەو تايبەتتى ھەبوۋە، ھاۋەللى زۆر دانستەو تايبەتتى من زوبىرى كورى عەوامە، كە كورە پوورىشى بوۋە، واتە: كورى خوشكى بابى بوۋە، كورى صەفییە بوۋە، صەفییەش كچى عەبدولموتتەئیب بوۋە، ئنجا ھەۋارىيە ھەكان لئردا واتە: پشتیوانانى عیسا، ئایا بۆچى پېيان دەگوترا ھەۋارىيە؟

(۱) ھەندىك گوتوویانە: لە (حَوْر) ھوۋ ھاتوۋ، واتە: گەرئانەۋە، لەبەرئەۋەى بۆ لای خوا گەرئانەۋە.

(۲) ۋە ھەندىكىش گوتوویانە: لە ھەۋرئانەۋە ھاتوۋ، (حوراء) واتە: ئافرەتتىك كە چاۋى زۆر سېۋى و زۆر رەش بن، واتە: رەش و سېپىھەكەى چاۋى زۆر دياربى.

(۳) ۋە ھەندىكىان گوتوویانە: (كَأَنَّا قَصَّارِينَ) بەرگ سېپكەرەۋە بوون، ديارە ۋەختى خۇى، ۋەك چۆن ئىستا ئوتو ھەيە، شوئىنى جل شوئىنى ۋە ئوتوۋكردنە، كاتى خۇى (قصار) ھەبوون، كەسىك بەرگىكى بوۋىت داۋىەتى بەۋان، بۆيان سېۋى و جوان ۋە خاۋىن كرىۋتەۋە.

(۴) ھەندىكىش گوتوویانە: (كَأَنَّا صَيَّادِينَ) پراۋچى بوون، ئنجا لەبەرئەۋەى كە پراۋچى بوون، ھەمىشە لە ئاۋدا بوون، پاك ۋە خاۋىن بوون.

(۵) ھەندىكىش گوتوویانە: بۆيە پېيان گوتراۋە: (حواريين)، چونكە دل ۋە دەروونى خەللىان لە شىرك ۋە بتپەرستى پاك كرىۋتەۋە، ۋە ئىمان ۋە تەۋھىدىان خستۆتە نىۋ دلىان بە فەرمانى خوا.

(يَسْتَطِيعُ): (أَي: يَقْدِر) واتە: دەتوانى، (الطَّوْعُ: الإِتْقِيَادُ، يَسْتَطِيعُ: يُجِيبُ، أَوْ هَلْ تَقْتَضِي الْحِكْمَةَ أَنْ يَفْعَلَ ذَلِكَ؟) دوايى زياتر روونى دەكەينەۋە، چونكە بەكارھىنەنى ئەۋ وشەيە بۆ خۋاى بەرزو بىۋىنە نەگونجاۋە بە پىي رۋالەتەكەى، بۆچى؟ چونكە ھەۋارىيەكان دەللىن: ئایا پەرۋەردگارت دەتوانى سفرەيەگمان لە ئاسمان بۆ دابەزىنى؟ ھەندىك دەللىن: (يَسْتَطِيعُ) بە ماناى (يُجِيبُ) دى، واتە: ئایا پەرۋەردگارت ۋەلامت دەداتەۋە، ئەۋ سفرەيە دابەزىنى لە ئاسمانەۋە؟ ھەندىكىش گوتوویانە: (يَسْتَطِيعُ) ھەر بە ماناى (دەتوانى) دى،

واتە: ئایا حیکمەتی خوا ئەو دەخوای ئەو بەکات؟ نەک گومانیان هەبووی
له توانای خوا.

(مَآئِدَةٌ): (المَائِدَةُ: الطَّبَقُ الَّذِي عَلَيْهِ الطَّعَامُ، وَالْمَيْدُ: الإِضْطْرَابُ)، سینیەك،
یان سفرەیهك كه راده‌خړی، ئەگەر خواردنی له‌سەر نەبی، پێی دەگوتری:
(طَبَقُ)، ئەگەر له‌سەری بی، پێی دەگوتری: (مَآئِدَةٌ)، ئەویش له ئەسلدا له
(مید)هوه هاتوه، دەلی: (وَالْمَيْدُ: الإِضْطْرَابُ) له‌بەرئەوهی سفره‌و خوان
دەجوولێنری و لادەبردی و هەل‌دەگیری.

(عِيدًا): { الْعِيدُ: مَا يُعَاوَدُ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى، وَخُصَّ فِي الشَّرِيعَةِ بِيَوْمِ الْفِطْرِ وَيَوْمِ
النَّحْرِ، وَلَمَّا كَانَ ذَلِكَ الْيَوْمَ مَجْعُولًا لِلسَّرورِ فِي الشَّرِيعَةِ، كَمَا نَبَّهَ النَّبِيُّ
بِقَوْلِهِ: ﴿ أَيَّامُ أَكْلِ، وَشُرْبٍ، وَبِعَالٍ ﴾ صَارَ يُسْتَعْمَلُ الْعِيدُ فِي كُلِّ يَوْمٍ فِيهِ
مَسْرَةٌ، وَعَلَى ذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ

لَنَا عِيدًا ﴾ }، واتە: وشە (عید) جەژن ئەو بۆنەیهیه كه جار له دواى جار
دەگەرپێتەوه، دووباره دەبێتەوه، جەژن له‌بەرئەوهی سالانه دووباره دەبێتەوه،
ياخود لهو رۆژەدا دووباره دەبێتەوه، بەلام له شەریعەدا تايبه‌تکراوه به
رۆژی رۆژوو شکاندن كه یه‌كى شه‌وواله له دواى رەمەزان، وه رۆژی قوربانى
سەربرین، واتە: جەژنى رەمەزان و قوربان (راغب الأصفهاني) وایگوتوه.

بەلام وانیه، چونکه هەر له حەدیسدا هاتوه رۆژی جومعه‌ش به جەژن
(عید) ناوبراوه، هەر وه‌ها (أيام التشریق)یش ئەو سێ رۆژانەى كه قوربانیان
تێدا سەردەبردی، ئەوانیش به جەژن (عید) ناوبراون، وه (راغب الأصفهاني)
دەلی: (عید) مەرج نیه هەر بۆنەیه‌كى ئایینی بی، بەلكو هی نەتە‌وه‌ی و
نیشتمانی‌ش هەر پێی دەگوتری: (عید)، كه ئەو دەلی: (وَلَمَّا كَانَ ذَلِكَ
الْيَوْمَ مَجْعُولًا لِلسَّرورِ فِي الشَّرِيعَةِ) وه له‌بەرئەوهی وشە (عید) له
شەریعەدا بۆ دلخۆشیی و شادیی به‌کارهینراوه، { كَمَا نَبَّهَ النَّبِيُّ بِقَوْلِهِ: ﴿ أَيَّامُ
أَكْلِ، وَشُرْبٍ، وَبِعَالٍ ﴾ }، هەر وه‌ك پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئاگاداری کردووینەوه،

فەرموويەتى: رۆژانى جەژن رۆژانى خواردن و خواردنەو و جوتتوونن، (صَارَ يُسْتَعْمَلُ الْعِيدُ فِي كُلِّ يَوْمٍ فِيهِ مَسْرَةٌ) وشەى (عيد) بۆ ھەر رۆژىك بەكارھاتوو ھە دىخۆشپىيەكى تىدابى، بەو پىيە جەژنى نەورۆز، يادى راپەرپىن... ھتد، ھەر بۆنەپىيەك شادىيەكى تىدابى پىي دەگوترى (عيد)، ئەو لىرەدا وادەلى، بەلام لەراستىيدا لە ئەسلى زمانى عەرەبىدا ھەك من لە كىتەبى (جەژن و بۆنەو يادەكان و ھەلسەنگاندنىك)دا باسكردو و ساغم كىردۆتەو: وشەى (عيد) بە ھەر بۆنەپىيەك دەگوترى كە دووبارە بىتەو، ئەگەر بۆنەپىيەكى ناخۆشپىش بى، واتە: لەو رۆژەشدا شتىكى گەورە روويدابى، مادام ياد بىرپىتەو پىي دەگوترى (عيد)، بەلام زۆر جار لە بەكارھىنانى عورفدا (عيد) زياتر بۆ كاتى خۆشپىيە بەكارھىنراو، ئەگەرنا لە ئەسلى زمانى عەرەبىدا وانى، (راغب)

بەردەوام دەبى و دەلى: (وَعَلَىٰ ذَٰلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى): ﴿رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِّنَ

السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا﴾، لەسەر ئەو بناغەپىيە فەرموودەى خواى بەرز كە عىسا ﷺ داوا لە خوا دەكات و دەفەرموى: پەروردگارمان سفرەپىيەكى پىر خواردنمان بۆ بنىرە خوارى لە ئاسمانپو، كە بۆمان بىپىتە جەژن.

مانای گشتی ئایەتەکان

خو ﷺ لەم حەوت ئایەتەدا، ھەرودھا لە ئایەتەکانی دیکەشدا کە دین، واتە: پێنج ئایەتی کۆتاییش، کە دەبنە دەرسی کۆتایی تەفسیری ئەم سوورپەتە موبارەکە، جگە لە ئایەتی یەكەم کە باسی پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دەکات بەگشتی، ئەوانی دیکە ھەموویان باسی عیسا ﷺ و دایکی (مەریەم) خو لای رازی بێ و حەوارییەکان و ... ھتد دەکەن.

وہ لێردا خو ﷺ ھەندیک حەقیقەتی زۆر گەورەو گرنگمان بۆ دەخاتە روو، وہ کۆمەڵێک ئەفسانەو بیروبۆجونی ھەڵسەو پەڵسەی نەصرانییەکان ھەڵدەوێت، وہ ھەندیک دیکەش دەخاتەوہ بیر نەصرانییەکان، کە ڕەنگە بۆخۆشیان فەرامۆشیان کردبێ و لەبیریان چووبیتەوہ:

سەرەتا خو ﷺ دەفەرموی: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ﴾، رۆژێک کە خو پێغەمبەران کۆدەکاتەوہ، دەفەرموی: بە چی وەلامدرا نەوہ لەلایەن ئۆممەتەکانتانەوہ؟ ھەندیک لە توێژەرەوان دەلێن: ئەوہ پەیوەستە بەوہی پێشێوہ کە دەفەرموی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمَعُوا لِلَّهِ لَّا يَهْدِيَ الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (١٠٨)، واتە: پارێز لە خو بکەن و ببیستن، خو رێنمایی کۆمەڵی لارپێوان ناکات، واتە: پارێز لە خو بکەن و فەرمانی خو ببیستن، بۆئەوہی لە رۆژیکدا کە خو پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) کۆدەکاتەوہ، ئێوہ سەربەرز بن، دەشگونجێ ئەو رستە سەربەخۆ بێ: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾، واتە: یاد بکەنەوہو بیھیننە بەرچاوی خۆتان ئەو رۆژە کە خو ھەموو پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) کۆدەکاتەوہ ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ﴾، پێیان دەفەرموی: بە چی وەلامتان دراوتەوہ؟ واتە: ئۆممەتەکانتان چیان وەلامدانەوہ؟ دیارە خو ﷺ یەك بە یەك لێیان دەپرسی ئەگەرنا وەك لە حەدیسی پێغەمبەری خو ﷺ ھاتوہ، وہ (أحمد) لە (المسند) دا ھیناویەتی، کە سەدو بیست و چوار ھەزار (۱۲۴۰۰۰) دانە پێغەمبەر ھەبوون، ئنجا

ئەگەر خىۋاي پەرۋەردىگار لىيان بېرسى ھەموويان پىكەۋە ۋەلام نادەنەۋە، بەلكو يەك يەك، لە ھەر پىغەمبەرىك دەپرسى: تۆكە رەۋانەم كىردى ۋەحى و پەيامى خۆمە پىدا ناردى، ئايا قەۋمەكەت، كۆمەلگاكەت چۆنىان ۋەلام دايەۋە؟ ئنجا بۆ زانىارىيتان لە ھەدىسى پىغەمبەر ﷺ دا ھاتە: كە پىغەمبەرى ۋا دى كەسى لەگەل دا نىە، كەس ئىمانى پى نەھىناۋە، ھى ۋا ھەيە سى چوار كەس ئىمانيان پىھىناۋە، ۋە ھى ۋا ھەيە كۆمەلىكى زۆر، ھى ۋا ھەيە كۆمەلىكى كەم، يانى: پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) زۆر توۋشى نارەھەتى و گرفتارى بوو ون، كە پىغەمبەرىكى پاىە بەرزى خوا يەك نەفەر ئىمانى پى نەھىنى، ئەۋەدى دىكە يەككىك، ئەۋەدى دىكە دووان، ئەۋەدى دىكە سى!! بەلام گرنگ ئەۋەيە خوا لە ھەموويان دەپرسىتەۋە، ديارە خىۋاي زانا ۋا شازەزا كە لە پىغەمبەران دەپرسىتەۋە بىگومان بۆ سەرزەنشتكردن و سەركۆنەكردى قەۋمەكانيانە، ئەگەرنا خوا دەزانى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) كەمتەرخەمىيان نەكردە، چۈنكە پىغەمبەران پارىزراۋ بوون لە ھەلەۋ كەموكوپى، بەلام دەيەۋى لەۋان بىستى، كە دەفەرمۇ: چۆن ۋەلامدراۋنەۋە؟ كۆمەلگايەكانيانى پى سەرزەنشت دەكات ﴿ قَالُوا

لَا عَلَمَ لَنَا ﴾، ئەۋانئش دەلىن: ئىمە ھىچ زانىارىيمان نىە، ﴿ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ

الْغُيُوبِ ﴾، بىگومان ھەر تۆ زۆر زاناي نەيىنەكانى (عَلَم) صىغە موبالەغەى

(عالم)ە، (عالم) واتە: زانا، (عَلَم) ۋاتا زۆر زانا، ﴿ الْغُيُوبِ ﴾ ىش كۆى (غيب)ە،

(غيب)ىش، واتە: ناديار، پەنھان.

لىرەدا توپزەرەۋانى قورئان دەلىن: باشە يانى چى پىغەمبەران (عليهم الصلاة

والسلام) دەلىن: زانىارىيمان نىە گەلەكانمان مىللەتەكانمان چۆنىان ۋەلامداينەۋە؟

بۆچى ۋايان فەرموۋە؟ سى مانايان بۆ ئەۋ رستەيە لىكداۋتەۋە:

راى يەكەم: ھەندىكىان گوتوويانە: ئەۋ رۆژە رۆژىكى ھىندە بە ترسە، ۋەك

كوردەۋارىى خۆمان دەلىن: مرؤف ناۋى خوشى لەبىرچۆتەۋە، ئەۋەندە بە سامو

ھەيبەتو ھەژمەتە! پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) لەۋ كاتەدا لە

ترسان و لەبەر بەرزیی و گەورەیی خواو لە حەژمەتی ئەو رۆژە، هەندیکیان زانیارییان نامیانی، کە دەلێن: ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾، دیارە خۆیان هیچیان لەبیر نامیانی لەو کاتەدا، بەلام من ئەو مانایەم پی بەهێز نیە.

پای دووهم: ئەو رایە دەچیتە عەقلمەو، لایەنگرانی دەلێن: ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا﴾، واتە: زانیارییە کمان نیە کە تۆ نەتبی، هەرچی ئیمە دەیزانین تۆ زیاتری دەزانی، واتە: شتی کمان لەلا نیە بە تۆی رابگەیهنین، وە خواى گەورەش کە دەفەرموی: ﴿مَاذَا أُجِبْتُمْ﴾، مەبەستی ئەو نیە کە نەزانی، بەئکو مەبەستی ئەو نیە کە ئەوانی دیکە سەرزەنش بکات، ئەوانیش دەلێن: خوایه تۆ لە ئیمە چاکتر دەزانی بۆخۆت دەزانی چۆنیان وەلامداینەو.

پای سێیەم: وە دەشگونجی ماناکەى ئاوابی: خوایه! ئەو نیە کە ئیمە دەیزانین لەچاو زانیاری بێسنووری تۆ، وەك نەبوون (عدم) وایە، وە ئیمە زانیارییە کمان نیە شایانی باس بی، لەچاو زانیاری تۆ. ئەو سى مانایەى بۆ لیکدراونەو، کە من زیاتر مانای دووهم و سێیەم بەدلن.

ئنجادیتە سەر باسی عیسا و مەریەمی دایکی، بۆ بەرپەرچاندەو وە نەصرانییەکان، وە لەم سوورەتەدا زۆر باسی خواوەن کتیبەکان بەتایبەتی نەصرانییەکان کراو، وەك چۆن لە سوورەتی (النساء) دا زۆر باسی خواوەن کتیبەکان، بەتایبەتی جوولەکەکان کراو: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي

عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَاٰلِدَتِكَ﴾، یاد بکەو ئەو کاتەى کە خوا فەرمووی: ئەى عیساى کورێ مەریەم! یادى چاکەى من بکەو بەسەر خۆت و بەسەر دایکتەو، چاکەیهکی زۆر گەورەم لەگەڵدا کردوون، چاکەى خوا لەسەر عیسا ئەو نیە کە کردوویەتی بە پیغەمبەرى خۆی، بەبى باب دروستی کردو، ئەو هەموو موعجیزانەى پێداون، رووحیکی زۆر پاکی پێداو، وە چاکەى خوا لەسەر دایکی عیسا ئەو بوو کە

ئافرەتتىكى زۆر پاكىزە بوو، خوا بەسەر ھەموو ئافرەتانی دنیادا ھەئىبئاردو، وە پاشان عیسا بەبى باب لە زگیدا بۆتە كۆرپە، كە ئەو موعجىزەھەكى زۆر گەورە بوو، وە دواییش خوای پەرودەدگار عیساى ھىناوئەتە گۆو قسە لە كاتىكدا كە مەلۇتکە بوو و لەسەر قۇنداغى بوو، ئنجا كاتىك لەگەل خۇیدا بردوویەتەو، بۆ لای گەلەكەى، ئەو بەرگریى لە دایكى كردو، وەك لە شوینی دیکەدا فەرموویەتى:

﴿ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۖ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۖ ﴾ مريم، واتە:

(عیسا ﷺ) گوتى: من بەندەى خوام كتیبی پیداووم كردوومى بە پیغەمبەر (یانى: چى كردوومى بە پیغەمبەر و كتیبی پیداووم؟ واتە: دەمكاته پیغەمبەر و كتیبم پیدەدا، كەواتە: ئەو دایكەى من خراپەكار نیە) وە خوا منى بە موبارەك دروستكردو، وە فەرمانى پیکردووم نوێژ بکەم، وە زەكات بەدەم، وە لەگەل دایكەدا چاك بەم، وە من خۆ بەزنگرو بەدبەخت نیم، وە سەلامم لى بى ئەو رۆژەى كە لە دایك دەبەم، ئەو رۆژەى كە دەمرم، ئەو رۆژەى كە زیندو و دەبەم، ئاوا عیسا ﷺ بەرگریى لە دایكى كردو.

ئنجا خوای پەرودەدگار دیتە سەر باسى سەرژمیری ئەو چاكانەى كە لەگەل عیسا دا كردوونى، دەفەرموی: ﴿ إِذْ أَيْدَتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ ﴾، كاتىك كە

پشگىرى تۆم كردو تۆم بەهیز كرد، بە (روح القدس)، واتە: بە جبریل، ﴿ تَكَلَّمَ ﴾

النَّاسِ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ﴿، لەگەل خەلك قسەت دەكرد كە لە بېشكەدا بووى، وە بە كاملیش، ھەئەتە ھەموو كەس بە كاملی قسان دەكات، كە دەكەوئەتە تەمەنى پەنجاو شەست سالی، ھەموو كەس قسان دەكات! ئەدى بۆچى خوای كاربەجى وەك چاكەيەك لەسەر عیسا باسى دەكات؟ واتە: قسەكردنت كاتى كە لەسەر قۇنداغ بووى و لە بېشكەدا بووى، وەك قسەكردنى كاتى كامل بوونت، وەك یەك بوون، چونكە منداڵ ئەگەر ھەر بزىقینى و بزیرینى، ھەموو منداڵىك زىقە

زىقى ههيه، وه هه موو مندالیک هه ندی وشه و دهنگی نامه فهوومی دهبی، به لام مندالیک مه لو تکه بی و وهك پیاوی گه وره قسان بکات، نه وه موعجیزه یه، بویه ش خوای کار به جی قوناغی کاملیتی (كهوله) ی له گه ل قوناغی نیو بی شکه ی دا

باسکردوه، بۆ قسه کردنی عیسا عليه السلام، ئنجا ده فه رموی: ﴿وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ

وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾، وه یاد بکه وه که من کتیب و حکمه ت و ته و رات و ئینجیلیم فی ر کردی، ئنجا ئایا ته و رات و ئینجیلیش هه ر کتیب و حکمه ت نین؟

زانایان هیندیکیان گوتوو یانه: کیتاب لی ردها به مانای نووسین دی، حکمه تیش واتای هوش و گوش و وریاییه کی زۆرم دابوو یه، ئنجا ته و راتیشم فی ر کردی که شه ریعه تی که بۆ مووسا عليه السلام هاتوه، هه رو هها نه صرانییه کانیش له سه ری ده رۆن، وه ئینجیلیش ته و او که ری ته و راته، هه ندیک شت له ته و راتدا هه بو وه لای بر دوه، وه هه ندیکی دیکه ی تازه شی هینا وه، یه کیکی دیکه له چاکه کانی من له سه ر تۆ نه ی

عیسا! نه وه بو وه که نه و موعجیزه یه شم پیدای: ﴿وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ

الطَّيْرِ بِإِذْنِي﴾، وه یاد بکه وه که له قورئ شی وه ی بالنده ت دروست ده کرد به مؤ له تی من، واته: له قورئ شی وه ی بالنده ت دروست ده کردو ده بوو به بالنده، جا نه وه چ جو ره بالنده یه ک بو وه؟ هه ندیک ده لین: شه مشمه کویره بو وه، هه ندیک ده لین: کو تر بو وه، به لام خوا باسی نه کردوه، گرنگ نه وه یه عیسا عليه السلام شی وه ی

بالنده ی له قورئ دروست کردوه ﴿فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾، فوت پیدای ده کردو ده بوو به بالنده، گوتوو یه تی به ناوی خوا، یه کسه ر بۆ ته بالنده و فری وه،

﴿وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي﴾، وه کویری زگماک له گه ل به له کت چاک

ده کردنه وه، به مؤ له تی من و به فه رمانی من، فووی لی ده کردن و دو عای بۆ

ده کردن و چاک ده بوونه وه، ﴿وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي﴾، وه کاتیک مردو وه کانت

ده رده هینا یه وه به فه رمانی من، دیاره هه موو که س ده توانی مردو وان ده ره نی ته وه

ئەگەر ھەر جەنازەكانيان بى، بەلام لىردا مەبەست ئەوئە مەردوۋەكانت بە زىندوۋى دەردەھىنايەو، دەلى: مردوۋى وا ھەبوۋە چەند ھەزار سال بوۋە مردوۋ، عيسا ﷺ چۆتە سەر قەبرەكەى و فەرموۋىتەتى: فلان كەس من عيساى كورى مەپىمەم پىغەمبەرى خوام تۆ كىي؟ مردوۋەكەش بە قسە كەوتو، گوتوۋىتەتى: منىش فلان كەسم، گوتوۋىتەتى: دە بە فەرمانى خوا زىندوۋ بىو، زىندوۋبوۋتەو دەريانىناو، قسەى كردوۋە پرسىاريان لىكردو، دوايى فەرموۋىتەتى: بە فەرمانى خوا بچوۋە شوينى خۆت، شايانى باسە ئەو لە ئىنجىلەكاندا نىە كە مردوۋى چەند ھەزار سال لەوۋ پىش زىندوۋ كرابىتەو، ھەروەھا دوستكردى بالندەش لە شىوۋى قورۇ پاشان فووپىداكردى و بوونى بە بالندەى زىندوۋ، ئەوئەش لە ئىنجىلەكاندا نىە، ئەوۋى لەویدا ھەيە، بۆ وئە: گەنجىك تازە مردوۋ، دايكى ھاتوۋ دواى لە عيسا كردو، دوعاى بۆ بكات، ئەوئەش دوعاى بۆ كردوۋ لەسەر شوينى

خۇى ھەئساوئەو، بەلام لىردا خواى بالادەست دەفەرموئ: ﴿وَإِذْ أَخْرَجَ الْمُوتَىٰ

بِإِذْنِي﴾، يانى: مردوۋ كە لە قەبرى دابوون، زىندوۋت دەكرندەو، ئنجا دىتە سەر

باسى نىعمەتىكى دىكەى و دەفەرموئ: ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ

جِئْتَهُم بِالْبَيْنَتِ﴾، وە ياد بىكەو كاتىك وەچەى ئىسرئىلىم لە تۆ دوور خستەو، واتە: جوولەكەكانم لە تۆ دوور خستەو تۆم لەوان چەپالەدا، كاتىك بە بەلگەى

روون و ئاشكرايەكانەو ھاتىە لايان ﴿فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ

مُبِينٌ﴾، ئنجا ئەوانەى بىپروابوون لە كافرەكان، لە وەچەى ئىسرئىلىم گوتيان:

ئەوۋ جادوۋىەكى ئاشكرايە، بەلام من تۆم لەوان پاراست، ديارە كە دەفەرموئ: تۆم لەوان پاراست، ئاشكرايە دوايى ھەر بە جاسووسىي و بە پىلانى جوولەكەكان عيسا ﷺ گىرا، بە حىسابى نەصرانىيەكان گىراو لە دار درا، (لە خاچ درا)، بەلام ئىمەى مسوولمان دەزانيىن لە خاچ نەدراو، بەلام بۆچى لىردا خواى توانا دەفەرموئ: لەوانم پاراستى؟ ديارە واتە پاراستى كە بتكوژن، كەواتە: ئەم ئايەتە ئەوۋى نەصرانىيەكان دەيلىن بە درۆى دەخاتەو، چونكە ئەگەر عيسا لە خاچ

دراپی، مانای وایه خوی بالآدهست نه‌یپاراستوه! هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش به درؤ ده‌خاته‌وه که عیسا خوی په‌روه‌ردگار مراندبیتی، ئنجا به‌رزی کردبیته‌وه، چونکه مه‌به‌ستی جووله‌که‌کان و رۆمه‌کان ئه‌وه بووه عیسا بکوژن، ئنجا ئه‌گه‌ر خوا هه‌ر مراندبیتی و دوایی به‌رزی کردبیته‌وه به مردوویه‌تی، مانای وایه ئامانجی جووله‌که‌کان و رۆمه‌کان هاتۆته دی، به‌لام کاتیک ئامانجی ئه‌وان نه‌هاتۆته‌دی که به زیندوویی به‌رز کرابیته‌وه، وه‌ک عه‌قیده‌ی ئه‌هلی ئیسلام وایه، وه له سوورپه‌تی (آل عمران)، له سوورپه‌تی (النساء) یشدا له به‌رگی دووهم و سییه‌می ئه‌م ته‌فسیره‌دا، به ته‌فصیل ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌مان باسکرده‌وه.

ئنجا دیته سه‌ر بابه‌تیک‌ی دی، ده‌فه‌رموی: ﴿ **وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ**

ءَامِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا ءَأَمْنَا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴾، وه کاتیک سرووشم بؤ چه‌وارییه‌کان کرد، (یانی: خسته‌مه دئیانه‌وه و خورپه‌م بؤ کردن) که برپا به خۆم و به پیغه‌مبه‌ره‌که‌م بینن، گوتیان: ئیمانمان هی‌نا، شایه‌دبه که ئیمه گه‌ردنکه‌چین، وه‌حی لی‌رده‌دا به مانای خسته‌مه دلو و خورپه (إلهام) دی، نه‌ک به مانای ئه‌و وه‌حیه‌ی که بؤ پیغه‌مبه‌ران دی، چونکه چه‌وارییه‌کان پیغه‌مبه‌ر نه‌بوون، وه هه‌ندیک گوتوویانه: ده‌گونجی چه‌وارییه‌کان پیغه‌مبه‌ر بووبن، به‌لام ئه‌وه‌ی که گوتمان له هه‌موویان راسته‌ه، چونکه وه‌حی له به‌کاره‌ییانی قورئاندا به چه‌ند مانایه‌ک هاتوه:

(۱) به مانای ئامازه، دی، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ **فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ**

فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿۱۱﴾ ﴾ مریم.

(۲) به مانای ئیلهامی غه‌ریزی دی، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ **وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَىٰ**

النَّحْلِ... ﴿۱۸﴾ النحل، واته: وه په‌روه‌ردگارت سرووشی کرد بؤ هه‌نگ.

(۳) وه به مانای فی‌کردن دی، وه‌ک ده‌باره‌ی سرووش کردن بؤ دایکی موسا عليه السلام

ده‌فه‌رموی: ﴿ **وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ... ﴿۷﴾** القصص، واته: وه‌حیمان نارد بؤ

دایکی موسا عليه السلام، که ئه‌ویش لی‌رده‌دا مه‌به‌ست پی‌ خسته‌مه دله، که به عه‌ره‌بی

(إلهام) و به کوردی (خورپه)یه، لی‌ره‌شدا به هه‌مان شیوه که ده‌فه‌رموی: کاتی‌ک وه‌حیم نارد بؤ‌حه‌واریه‌کان که ئیمان به من و به پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌م بی‌ن، گوتیان: ئیمان‌مان هی‌نا، وه تو‌ش شایه‌د به که ئی‌مه مسو‌لمانین، یا‌خود ئی‌مه گه‌رده‌نکه‌چین.

ئنج‌ا خوا ﷺ باسی ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ه‌گه‌ه‌گه‌ه‌کات که بریتیه له دابه‌زینی سفره‌و

خوانیکی پر له خواردن له ئاسمانه‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿ إِذْ قَالَ الْحَوَارِثُونَ يَا عِيسَى

أَبْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ﴾، یاد بکه‌وه

کاتی‌ک هه‌واریه‌کان گوتیان: ئه‌ی عی‌سای کورپی مه‌ریه‌م! ئایا په‌روه‌ردگارت ده‌توانی سفره‌و خوانیکی پر خواردنمان له ئاسمانه‌وه بؤ‌دابه‌زینی؟ دیاره برسی بوون، پی‌ویستیان پی‌ی بووه، وه‌کو دوایی خۆیان پاساویان داوه‌ته‌وه به جه‌ند شتی‌ک،

سه‌ره‌تا عی‌سا ده‌فه‌رموی: ﴿ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مَوْمِنِينَ ﴾، گوتی: پاریز له

خوا بکه‌ن ئه‌گه‌ر ئیماندارن، ئه‌گه‌ر ئیماندارن پاریز له خوا بکه‌ن که ئه‌و جو‌وره داوایه‌ی لی بکه‌ن، خوا سفره‌و خوانتان له ئاسمان بؤ‌دابه‌زینی، نابیت داوای وا له خوا بکه‌ن، ئنج‌ا دوای ئه‌وه‌ی هه‌واریه‌کان ئامانجه‌کانی خۆیان و پاساو به‌لگه‌کانی خۆیان بؤ‌دابه‌زینی ئه‌و سفره‌یه ده‌خه‌نه‌روو، عی‌سا فه‌ناعه‌ت ده‌کات، که‌واته: ئه‌مه ئه‌وه‌ی لی وه‌رده‌گیری که ئینسان ده‌بی ئامانج و مه‌به‌ستی خۆی باش بخاته‌ه‌روو، زۆر جار خسته‌نه‌رووی ئامانج و مه‌به‌ستی به شی‌وه‌یه‌کی جوان ده‌بی‌ته‌ه‌وی

ئی‌قناع‌کردنی لایه‌نی به‌رانبه‌ر، ئنج‌ا هه‌واریه‌کان ده‌لین: ﴿ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَمَسَّكُ

مِنْهَا وَنَنظَمِينَ قُلُوبَنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴾،

گوتیان: ده‌مانه‌وی لی بخۆین، دیاره برسی بوون، وه دل‌شمان ئارام بگری، وه بشزانین که تو راست کردوه له‌گه‌لمان، وه شایه‌دیش بین له‌سه‌ری، که‌واته: چوار پاساوی‌نه‌وه‌و ده‌یخه‌نه‌روو، ئنج‌ا عی‌سا ﷺ داوا له خوای په‌روه‌ردگار ده‌کات

﴿ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ﴾، عی‌سای کورپی

مەرىم گوتى: ئەى خاويە پەرودىگارمان! خاويىكىمان لە ئاسمانىيۆه بۆ دابەزىنە، عىشاش ﷺ سى پاسا و دىنىتەوه:

﴿ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوْلَانَا وَعَآخِرِنَا وَعَآيَةً مِنكَ ﴾، بۆمان ببى بە جەژن بۆ

هە يەكەممان يانى: هە ئىستامان و هە دوايىمان، واتە: ئەو پۆژە بۆ هەمووانمان ببىتە جەژن، وە ببىتە نىشانە و بەلگەيەك لە تۆوه كە عىسا پىغەمبەرى خاويە و

لەسەر رىبازى خاويە، ﴿ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴾، بژيوو پۆزىشمان بدەيە، تۆ

باشترىنى پۆزىدەرانى، واتە: عىسا ﷺ مەسەلەى خواردن دەخاتە كۆتايى، ئەوان

خستووينا سەرەتا، گوتيان: ﴿ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنهَا ﴾، بەلام عىسا

دەيخاتە دوايى، ديارە هەر كەسەيەك لەقەدەر خۆى شت داوا دەكات هە عىشاش ئەوه لە مەقام و پاىە بەرزى ئەو دەوشىتەوه، ئنجا بزانيان خوا چى فەرموو:

﴿ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُمَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ﴾، خوا فەرموى: من ئەو سەفرەيە دادەبەزىنمە

سەرتان و بۆتان دەنيرمە خوارى، ﴿ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا

أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴾، هەر كەسەيەك دواى ئەوهى ئەو سەفرە و خاوانە دەنيرمە

خوار كافر بى و بىبىروا بى، بەجۆرىك سزاي دەدم هىچ كەسم لە جىهانىان ئاوا

سزا نەدابى، جا وەك دوايى باسى دەكەين، زانايان باسى ئەوهيان كردوه، كە ئايا

ئەو سەفرە دابەزىوه، يان دانەبەزىوه، وە ئەو سەفرەيە چى لەسەر بووه؟ ئەوانەى

كە لەگەل عىسا بوون چەند كەس بوون؟ ئەوه زۆر لە زانايان لەوبارەوه

مشتومريان هەيە، كە لە مەسەلە گرنگەكاندا ئامازەى پى دەدەين.

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە یە کەم: یە کەم کە دەفەر موی: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا

أَجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾، دیارە بە تەئکید ئەو رۆژە کە خوا هەموو پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) کۆدەکاتەو رۆژی قیامەتە، چونکە خوا لە دنیا دا هەر پێغەمبەرێکی لە کاتی خۆیدا ناردو، بەلام ئەو رۆژە کە هەمووان پێکەو کۆدەکاتەو، هەلبەتە لەگەڵ ئۆمەتەکانیشیان، رۆژی قیامەتە، جا ئینسان ئەگەر بێنیتە بەرچاوی خۆی (۱۲۴۰۰۰) دانە پێغەمبەر هەریەکە ئۆمەتەتی خۆی لەگەڵدا یە چ عەرزیک هەلی دەگری، بە ملیاران ملیار بەشەر؟! بە تەئکید ئەم سەر زەویەتی ئیمەش هەلی ناگری، بۆیە خوا

دەفەر موی: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ

الْقَهَّارِ﴾ (٤٨) إبراهيم، ئەو بۆیە بۆتان باس دەکەم، چونکە رەنگە خەلکی عەلمانی و کۆلکە خویندەوار، ئەو پرسیارەتان لی بکەن، بلین: جا باشە ئیستا نزیکە ی حەوت ملیار بەشەر لەسەر زەوی دا هەیه، خۆ ئەگەر هەتا سەد سالی دیکە، دوو سەد سالی دیکە نازانی چەندی دیکە بەشەر لەسەر زەوی هەبی، ئەو حەوت ملیارە رەنگە بێتە هەشت ملیار و بیست ملیار و چل ملیاریش، لە ئادەمەو کە ئەمە نازانین، تاکو ئیستا دەبی چەند ملیار بەشەر تیپەری بن، ئەو هەموو ملیار ملیار بەشەرانی ئەگەر لەسەر زەوی دایانبنی، یەکی هەر پینج سانتیم جیگا بگرن جیانی نابیتەو، چونکە تۆ وەرە بە مەترو سانتیم حیسابی بکە، ئەو هەموو ملیار بەشەرانی ئەگەر دەریاکانیش ببە و شکانی و هەموویانی لەسەر دابنن، جیانی نابیتەو، ئەی ئەدی چۆن ئەم سەر زەویە جی ئەو هەموو خەلکی تییدا دەبیتەو؟

ئیمە لە وەلامەکی دا دەلین: خوای پەر وەر دگار دەفەر موی: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ

الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (٤٨) إبراهيم، واتە:

ئەو رۆژە كە زەوى وەك خۇى نامىنىتەو وە ئاسمانەكانىش وەك خۇيان نامىننەو، ھەمووى دەگۆرپ، وەك پېغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿يُحْشِرُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقَرْصَةِ نَقْيٍ لَيْسَ فِيهَا مَعْلَمٌ لِأَحَدٍ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۶۵۲۱)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۶۹۸۶)، وَابْنُ حِبَّانٍ برقم: (۷۳۲۰) عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: لە رۆژى دواىى خەلك لەسەر زەویەكى سپی گوډەكریئەو، وەك نانیکى سپی لیډى گوناحى لەسەر نەكراو. ئنجا نانیکى سپی كە گوناحى لەسەر نەكرابى، مانای وایە ئەم زەویەى ئیمە نیە، بە شیوہیەكى دیکە خوای پەرودرگار ھەیئەتەكەى دەگۆرپ، نازانین چۆنە؟ دیارە زۆر فراوان دەبى، وە تەشكىلەى دنیا كە ئیستا زەویەو گوڤەلەى خۆرەو كەھكەشانەكان و كەون و كائىنات خوای كاربەجى بە جوړیکى دیکە دايدەرپۆزیتەو كە بەس خوا بوخۇى دەزانى چۆنە، ئنجا كە خوا پېيان دەفەرموى: ﴿مَاذَا

أُجِبْتُمْ﴾، چیتان وەلام درایەو؟ ئەوانىش دەلین: زانیاریمان لەلا نیەو ھى ناتەواویش لایقى ئەو نیە بو تۆى بخەینە روو، ئەو یەك، یاخود ئەو زانیارییەى كە تۆ لە لاتە، ھى ئیمە لە بەرانبەرىدا شتیک نیە، كەواتە: پېویست ناكات ئیمە بو تۆى بخەینە روو، ھەلبەتە خوای پەرودرگارىش مەبەستى ئەو نەبوو، كە ئەوان لیرەدا قسە بكەن و زانیارییەك بخەنە روو، بەلكو مەبەستى ئەو بوو كە سەرزەنشتى گوڤەلگا كافرەكانیان بكات، كە ئیمانیان پېيان نەھیناوە، تاكو پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بلین: ئیمە پېمان راگەیاندن، بەلام خوايە چۆنیان وەلام دایەو؟ تۆ باشتر دەزانى و فریشتەكان نوسیویانەو تۆماركراو، با بخریتە روو.

مەسەلەى دووہم: خوای پەرودرگار دەفەرموى: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ

أذْكَرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخَلَّقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي

وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ
بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرِسُولِي قَالُوا

ءَامِنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّنا مُسْلِمُونَ ﴿ ۱۱۱ ﴾، كَاتِيكُ خَوا فەرمووی: ئەى عيسای كورپى
مەريەم! چاكەى من بەسەر خۆت و دايكتەوه ياد بكەوه... لەم دوو ئايەتەدا خواى
زاناو توانا (۱۰) لە موعجيزەكانى خۆى كە بە عيسای عليه السلام داون، دەخاتە ڤوو:

باسی (۱۰) له مو عجزه کانی عیسا ﷺ

یهکه م: ﴿ إِذْ أَيْدَتَكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ ﴾، یاد بکه وه که تۆم بههیز کرد به (روح القدس)، دیاره ههندیك له توپژدهوانی قورئان دهلین: (روح القدس) واته: جبریل، وه ههندیك گوتوو یانه: (روح القدس) نهو ئیمانیه که عیسا ﷺ ههیبوو، وه ههندیك گوتوو یانه: (روح القدس) نهو رووحه پاکیه که عیسا ﷺ ههیبوو، بهلام نهصرانییهکان بوخوشیان نازانن (روح القدس) چیه؟ دهلین (روح القدس) شتیکه له نیوان خواو عیسا دا هاتوه و چوو، نالین جبریل، بهلام زانایانی ئیسلام دهلین: یان مه بهست پی جبریله، که نهو رایه بههیزتره، چونکه خوای بهرز دهفه رموی: ﴿ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ ﴾ ﴿ ۱۰۲ ﴾ الحل، بلئ: (روح القدس) له پهروه دگارتوه نهو قورئانهی دابه زاندوه... که واته: (روح القدس) یانی: جبریل، چونیتهی بههیزکردنی عیسا ﷺ به (روح القدس) چی بووه؟ نهوه بووه که جبریل هه میسه له گه ئی بووه و هاوکاری کردوه و فیری کردوه، پشتی گرتوه و دئی روشن کردوته وه و پاراستوو شیهتی.

دوووه: ﴿ تَكَلَّمَ النَّاسُ فِي الْمَهْدِ وَكَهَلًا ﴾، خه ئکی ددهوینی که له بیشکه دای، وه کاتیک که دهکهویه ته مه نیشه وه و کامل دهبی، پیشتریش ئایه تهکانی سوورتهی مه پیه ممان هینایه وه، که خوای پهروه دگار له سوورتهی مه پیه م دا باس دهکات، چون جبریل دهنییری بو لای مه پیه م، له کاتیکیدا مه پیه م خه ریکی خوشوردن دهبی، جبریل له شیوهی پیاویکی تیرو ته واودا خوی بو دهنوینی، وه که دهفه رموی: ﴿... فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴾ ﴿ ۱۷ ﴾ قَالَتْ اِنِّی

أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿ ۱۸ ﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿ ۱۹ ﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا

﴿۲۰﴾ **قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ...** واته: (جبریل) بوئی چووه سهر شیوهی به‌شهریکی ریکوپیک، نه‌ویش (مهریهم) گوتی: من په‌نا به‌خوای به‌به‌زهیی ده‌گرم له‌تو، نه‌گهر تو که‌سیکی پاریزکاری، (جبریل) گوتی: من ته‌نیا نی‌ردراوی په‌روه‌دگارتم، هاتووم مندالیکت پی‌بدهم، گوتی: جا من چوون مندالم ده‌بی، که هیچ به‌شهریک ده‌ستی نه‌گه‌پاندوته من (به‌حله‌لایی)، وه داوین پیسیش نیم، (مهریهم گومانی خرابی لی ده‌کات)، گوتی: په‌روه‌دگارت وایفه‌رمووه، که نه‌وه بو من شتیکی ئاسانه... جا دوایی ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَتَتْ

بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ، قَالُوا يَمْرِيْمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا﴾ ﴿۲۷﴾ مریم، واته: (دوای نه‌وهی مهریهم عیسای ده‌بی) کو‌رپه‌گهی به‌ده‌سته‌وه ده‌بی ده‌یباته‌وه بو‌لای قه‌ومه‌گهی، گوتیان: نه‌ی مهریهم! شتیکی خراپت کردوه، (نه‌و مندالته له کوئی بوو، که می‌ردت نه‌کردوه ههر کچی؟! مهریهمیش خوای په‌روه‌دگار پی‌شتر پیی ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَمَّا تَرِيْنٌ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقَوْلِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ

صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾ ﴿۲۶﴾ مریم، واته: نه‌گهر به‌شهریکت دی بلئی: من نه‌مروؤ روؤزووم بو‌خوای خاوه‌ن به‌زهیی له‌خوم‌گرتوه، قسه له‌گهل که‌س ناکه‌م، دیاره روؤزووگرتنی نه‌و کاته قسه له‌گهل نه‌کردنیشی تی‌دا بووه، نه‌ده‌بوو قسه‌ش بکه‌ن، ئیدی که ده‌لین: نه‌ی مهریهم! نه‌وه‌ت له کوئی بووه؟ ﴿يَتَأَخَّتَ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوْكَ أَمْرًا سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا﴾ ﴿۲۸﴾ مریم، واته:

نه‌ی خوشکی هاروون! (دیاره مهریهم ده‌بی برابه‌کی هه‌بووی ناوی هاروون بی، یاخود مه‌به‌ستیان نه‌وه‌بووه که مهریهم له‌تاعه‌تدا وه‌ک هاروونی برای مووسا بووه، هاروون زور پی‌اویکی نه‌رمو نیان و مه‌ندبووه به‌شهرمو شکو بووه) واته: مهریهم! تو که له‌شهرمو شکو هی‌دی و مه‌ندی‌دا وه‌ک هاروونی برای مووسا بووی، تو نه بابت پی‌اوی خراپ بووه، نه دایکت داوین پیس بووه، ئیستا نه‌وه‌ت له کوئی بووه؟! ﴿فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ

فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا﴾ ﴿۲۹﴾ مریم، واته: (دیاره که بو‌خوی ئماژه‌ی کردوه که من

قسە ناکەم بەرپۆزوم) ئاماژەى بۆ کۆرپەکەى کرد، گوتیان: جا چۆن لەگەڵ مندالیکدا قسە بکەین، کە جارێ لە بێشکە دایەو لەسەر قۆنداغەو مەلۆتکەیه؟

دیاره پێیان سەیر بووه، ئنجا عیسا یەكسەر دیتە وەلام: ﴿ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ

ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ

وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۖ وَالسَّلَامُ

عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۖ﴾ ﴿ ۳۳﴾ مريم، واتە: (عیسا ﷺ)

گوتی: من بەندهى خوام، کتیبى پێداوم، وە کردوومى بە پێغه‌مبەر (ئنجا جارێ کە لەسەر حالەتى قۆنداغ دایەو مەلۆتکەیه، یانى چى: کردوومى بە پێغه‌مبەر و کتیبى پێداوم؟! واتە: دەمکاتە پێغه‌مبەر و کتیبم پێدەدا، کە واتە: ئەو دایکەى من خراپەکار نیه، ئنجا دەتێ: خوا منى بە موبارەك دروستکردوه، وە فەرمانى پیکردووم نوێژ بکەم، وە زەکات بەدەم، وە لەگەڵ دایکەم چاک بەم، وە من خۆ بە زلگرو بەدبەخت نیم، وە سەلامم لى بى، ئەو پۆژەى کە لەدایک دەبەم، و ئەو پۆژەى کە دەمرم، ئەو پۆژەى کە زیندوو دەبەم، (ئاوا عیسا ﷺ بەرگریی لە دایکى کردوه).

ئاوا عیسا سەلامى خواى لى بى بەرگریی و مورافەعەیه‌کى باش دەکات لە دایکى، کە مەرج نیه تەنیا یەك جاریش بووبى، رەنگە هەر جارێ پێویست بووبى، مەجلیس گیرابى، دیسان عیسا قسەى کردبى، ئایەتەکەش نافەرموئ یەك جار بووه، دوورنیه چەندان جار گوتیان: کوا دەبا ئەو مندالە قسان بکات، ئەى مەریەم! داخۆ ئەو مندالەت لە کوئى بووه؟ چونکە خواى پەرودرگار

دەفەرموئ: ﴿ تَكَلَّمَ النَّاسُ فِي الْمَهْدِ وَكَهَلًا ﴾، لە لانکەداو بە کاملیی

قسە لەگەڵ خەلکدا دەکەى، نافەرموئ: یەك جار، بەلکو رەنگە چەند جارێ پێویستی بووبى، عیسا ﷺ قسەى کردبى، وە پێشتریش باسم کرد، بۆیه باسى کاملیی (کههلاً) یش دەکات، واتە: قسەى سەر قۆنداغى و حالەتى کە لە لانکە دابووه، لەگەڵ قسەى قۆناغى کاملییت، وەك یەك بووهو بەرپۆجى بووه.

سییه‌م و چوارهم: که ده‌فهرموی: ﴿ **وَإِذْ عَلَّمْتِكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ**

وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴾، ده‌گونجی بلیین: موعجیزه‌ی سییه‌می عیسا ئه‌وه‌بووه که خوا کیتاب و حکمه‌تی فی‌رکردوه، وه موعجیزه‌ی چواره‌میشی ئه‌وه‌بووه که ته‌ورات و ئینجیلی فی‌رکردوه، له‌م ته‌فسیره‌دا زورجار باسی کیتاب و حکمه‌تمان کردوه، ده‌گونجی مه‌به‌ست له کیتاب، (حلال و حرام و یاسا شه‌ریه‌کان بی)، حکمه‌تیش مه‌به‌ست پی‌ی ره‌وشت و به‌ها به‌رزو جوانه‌کان بی، وه‌ک به ته‌فصیل له دهرسه‌کانی دیکه‌دا باسم کردوه، وه ده‌ش‌گونجی مه‌به‌ست له (کتاب) لی‌رده‌دا نووسین بی، (حکمه)یش عه‌قل و هوش و شاره‌زایی بی، دیاره خوای په‌روه‌ردگار یه‌کسه‌ر ئینجیل و ته‌وراتیشی فی‌ری عیسا علیه‌السلام کردوه و خوی خوینده‌واری (خویندن و نووسین)ی نه‌بووه، دیاره ئه‌وانه‌ش موعجیزه‌ی گه‌وره بوون.

بینجه‌م: ﴿ **وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ**

طَيْرًا بِإِذْنِي وَتَبْرِئُ الْأَكْمَامَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي

وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ

كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾، وه یاد بکه‌وه کاتیک که به مؤله‌تی

من له قور شی‌وه‌ی بالنده‌ت دروست ده‌کردو، فووت پیدا ده‌کردو به مؤله‌تی من ده‌بووه بالنده، لی‌رده‌دا (تخلق) یانی: ساز ده‌که‌ی، دروستی ده‌که‌ی، (تھیء، تَصْنَعُ) دی، نه‌ک په‌پیدا ده‌که‌ی (توجد)، چونکه خوای بالاده‌ست ده‌فهرموی:

﴿ **أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ** ﴾ **النحل**، واته: ئه‌و که‌سه‌ی

به‌دیدین و وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ وایه که به‌دینا‌هینین؟ نایا بیرناکه‌نه‌وه! یان

ده‌فهرموی: ﴿ **... اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَرُ** ﴾ **الرعد**، (خلق)

له‌م نایه‌تانه‌دا به مانای به‌دیهینان دی، واته: شتیک له نه‌بوونه‌وه په‌پیدا

موعجىزەى حەوتەم: ﴿ **وَالْأَبْرَصَ** ﴾، (أبرص) يانى بەلەك واتە: عيسا بەلەكشى بە مۆلەتى خوا چاك كىردۆتەو، ديارە ئىستاشى لەگەلدابى نەخۆشى بەلەك ھەر چاك نابى.

ھەشتەم: ﴿ **وَإِذْ أَخْرَجَ الْمُوتَىٰ بِأَذْنِي** ﴾، ئەوھى كە زۆر جىيى سەرنجە ئەوھ كە دەفەرموى: كاتىك كە بە مۆلەتى من مردووت دەردەھىنان، ئەوھ نابى يەكسەر مانا روالەتتەھى كەھى لىبگىرى، چونكە كاتى خۇي مردوو دەرھىنانەوھ لە گۆرستانان ھەبوو، بۇ كفن و شتى وا، يان وا يانزانىوھ شتى لەگەل نىژراوھ، مردوو دەرھىنانەوھ لە گۆر، ھىچ نىھ، مردوو بە زىندووىي دەرېنەوھ، گرنگە، كە تەنبا عيسا ﷺ ئەوھى كىردو، دوعاى كىردو، ئەو مردوھ بە زىندووىي لە قەبرەكەھى ھاتۆتە دەر، پرسىارىان لىكردو، ھەتا گىپراوھتەوھ كە يەكلى لە كورەكانى ئادەمى زىندوو كىردۆتەوھ ھەندىك پرسىارى لىكردوون، بە ھەر حال ئەوانە ئىمە لە رېيەكى روونەوھ پىمان نەگەھىشتوون، گرنگ ئەوھىە خوا بەگشتى دەفەرموى: كاتىك مردووت زىندوو دەكردنەوھ، ئنجا مادام بە كۆ (جمع) ھاتوھ: (الموتى)، ديارە يەكلى زياتر بووھ، ئنجا سى، چوار، پىنج ... چەند بوون؟ نازانىن، بەلام كە مردووھكانى زىندوو كىردۆتەوھ، ماناى وانىھ دوايى ھەر زىندوو بوون، بەلكو ھەتا ئەو كاتەھى خەلك پرسىارو وھلامىكىان لىيان بووبى، ماون و دوايى فەرموويەتى: بە فەرمانى خوا وھك خۆتان لىبىتەوھو، وھفاتيان كىردۆتەوھ.

نۆيەم: ﴿ **وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيْنَتِ** ﴾، وھ يادبەكەوھ كاتىك كە وھچەھى ئىسرائىلەم لى دوورخستىەوھو تۆم لە شەرو زىانى وان پاراست، كاتىك كە بە بەلگە روون و ئاشكراكانەوھ ھاتى بۇ لايان، ئەوھش شتىكى زۆر سەير بووھ! عيسا ﷺ پىاوئىكى بى پشتو پەناو بە تەنبا، ئنجا جوولەكەكان ھىندە دزايەتتەھىان كىردوھ، سەربارە رۆمەكانىشيان بە پشتەوھ بووھ، بەلام بە ھەموويان زەفەرى پى نابەن، ئەوھش ديارە كە خوا پاراستوويەتى و موعجىزەھىكى دىكەيەتى.

دهیهم: ﴿ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا ءَأَمِنَّا

وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴾، واته: وه یادبکه‌وه کاتیک که وه‌حیم نارد بو
حه‌واریه‌کان و پیم راگه‌یاندن (خستمه دئیانه‌وه)، که ئیمان به من و به
پیغمبره‌که‌م بینن، نه‌وانیش گوتیان: ئیمانمان هی‌ناو شایه‌دبه که ئیمه
مسؤلمانین، نه‌وه ده موعجیزه‌وه ده نیعمه‌تی ناوازه، که خوی پهروردگار به
عیسای علیه‌السلام داون.

مه‌سه‌له‌ی سییهم: نجا خوی پهروردگار دیته سهر باسی نه‌وه خوانه‌ی که

پیشتر باسما ن کرد، ده‌فه‌رموی: ﴿ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ

يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۗ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ ﴾، لی‌رده‌ا ﴿ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ ﴾، به دوو شیوه خویندراوده‌ته‌وه

﴿ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ ﴾، ئایا پهروردگار دته‌وانی خوانیکمان له ئاسمانه‌وه

بو دابه‌زینی پر بی له خواردن؟! نه‌ویش ده‌فه‌رموی: پاریز له خوا بکه‌ن نه‌گهر
ئیماندارن، هه‌روه‌ها خویندراویشه‌ته‌وه: (هَلْ تَسْتَطِيعُ رَبُّكَ) یانی: (هَلْ تَسْتَطِيعُ
سؤال رَبُّكَ) واته: ئایا دته‌وانی داوامان بو له پهروردگار بکه‌ی، نه‌وه‌مان بو بکات،
عیساش علیه‌السلام که جارئ باش له نیازو مه‌به‌سته‌که‌یان حالی نه‌بووه، فه‌رموویه‌تی:
پاریز له خوا بکه‌ن، نه‌گهر ئیماندارن نه‌وه جوړه داویانه له خوا مه‌که‌ن.

دیاره به پیی خویندنه‌وه‌ی دووهم: (هَلْ تَسْتَطِيعُ رَبُّكَ) هیج ئیشکالیک نیه، به‌لام

به پیی خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌م: ﴿ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ ﴾، ئیشکال هه‌یه، که بریتیه

له‌وه‌ی حه‌واریه‌کان نه‌زانن، که ئایا خوی بالاده‌ست فلان کاره‌ی پی‌ده‌کری یان نا؟!
منیش پی‌موایه به دوو شیوه نه‌وه ئیشکاله لاده‌چی:

۱- مه‌به‌ست له: ﴿ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ ﴾، توانینی نه‌نجامدان (قدرة التنفيذ)

نیه، به‌لکو مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که ئایا حکمه‌تی خوی کاربه‌جی ریگه‌ا به

کاریکی وا دهدات، یان نا؟! که ئەو شیوازە دەربرپنەش شتیک باوہ لە زمان و عورفی گەلاندا.

۲- وادیارە حەوارییەکان ئەو کاتە سەرەتای هیدایەت و خواناسیی یان بووہ و مەرج نیە هەموو سیفەتەکانی خوایان ناسیی و زانییی.

مەسەلە ی چوارەم: حەوارییەکان پاساو بە لگەکانی خۆیان دەخەنە پوو، که

بۆچی داوا دەکەن سفرەو خوانیکیان لە ئاسمان بۆ بیته خوار: ﴿ قَالُوا نُرِيدُ

أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ

الشَّاهِدِينَ ﴾، چوار پاساو دیننەوہ:

۱/ دەلین: ﴿ نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا ﴾ دەمانەوی لەو سفرەو خوانە بخۆین، دیارە

برسیان بووہ و پۆیستیان پیی بووہ.

۲/ ﴿ وَتَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا ﴾، وە دلێشان ئارام بگری، سفرەو خوانیکی گەورە بووہ،

چونکہ وەک لە ئینجیلەکاندا باسکراوہ هەندیکیان گوتووینانە: چوار هەزار

(۴۰۰۰) کەس لێیان خواردوہ، بە لکو زۆربەیان دەلین: پینج هەزار (۵۰۰۰) کەس

لەو سفرەیان خواردوہ^(۱)، ئنجا دوایی چەند سەبەتەیه کیشیان لئ

هەلگرتۆتەوہ هەر لەو سفرەیهو، چەندان خەلکی دیکە لێیان خواردوہ،

کەواتە: شتیکی زۆر گەورەو سەرسورپینەر بووہ، واتە: تاکو بەهوی ئەو

سفرەوہ، ئیمانمان زیاد بکات و دلمان زیاتر ئارام بگری.

(۱) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد الجدید، إنجیل: مرقس، الأصحاح: ۶، (یسوع یطعم الخمسة الآف)، ص ۲۰۰۲، وإنجیل: متى، الإصحاح: ۱۴، (یسوع یطعم الخمسة الآلاف)، ص ۱۹۱۹.

بەلام باسی هاتنە خوارەوہی سفرە لە ئاسمان نەکراوہ، بە لکو باسی ئەوہ کراوہ کە عیسا ﷺ تەماشای ئاسمانی کردوہ و دعای کردوہ و پینج نان و دوو ماسی یەکە بەرەکەتیان کەوتۆتی و زیادیان کردوہ.

۳/ ﴿وَتَعْلَمَ أَن قَدْ صَدَقْتَنَا﴾، سێیەمیش ئەوێهێه که بزانی تۆ راست دەکەیت
لەگەڵمان، وە بەراستی پێغەمبەری خۆی.

۴/ ﴿وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾، وە پاساو بەلگەی چوارەممان ئەوێهێه که
ئێمەش دەبینە شایەد که تۆ پێغەمبەری خۆی، ئەو شتە گەورەبەت کردووە،
لێرەدا (سید قطب) رەحمەتی خۆی لێ بێ لە تەفسیرەکی خۆیدا^(۱)،
قەسەبەکی جوان دەکات، دەلێ: تەماشای ئەو هەلۆیستەیی حەوارییەکان بکەن
(حەوارییەکان واتە: برادەرە دانستە و تاییبەتییەکانی عیسا که زۆر لێی نزیک
بوون و زۆر ئینسانی چاک و بە ئیمان بوون) حەوارییەکان داوای سفرە و خۆیان
لە عیسا دەکەن بۆیان دابەزینی، دەلێ: بەلام هاوێلانێ بەرپیزی پێغەمبەر ﷺ
هەرگیز پۆژیک لە پۆژان داوایەکی وایان لە پێغەمبەری خۆا ﷺ نەکردووە،
راستیش دەکات، هەرگیز هاوێلانێ پێغەمبەر خۆا لێیان پازی بێ داوایان لێ
نەکردووە شتێکی وایان بۆ بکات، بەلێ جاری وا هەبوووە خواردنیان کەم بوو،
پێغەمبەر ﷺ دوای لێ خۆیندوو و زۆر بوو، یاخود ئاویان لێبپراو لەنیو
پەنجە موبارەکەکانی دا ئاو هەلقولادو شتی دیکەش، بەلام هەرگیز ئەوان
داوایان لێ نەکردووە شتێکی وایان بۆ بکات، کەواتە: هاوێلانێ بەرپیزی
پێغەمبەر ﷺ هەردەم ئیمانەکیان تەواوتر بوو، عەقلەکیان کاملتر بوو،
بیگومان ئەوانیش عاقل و بە ئیمان بوون، بەلام پلەیی هاوێلان بەرزتر بوو
لە پلەو پایەیی حەوارییەکان.

مەسەلەیی پێنجەم: ئنجا با بزانی عیسا ﷺ چی دەفەرموێ: ﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ

مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا
وَءَايَةً مِنْكَ ۖ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾، عیسا کۆری مەریەم فەرمووی: ئەو
خوایە پەروردگارمان! خوایێکی پەر لە خواردنمان لە ئاسمانەو بو دابەزینی،
ئنجا ئەویش سێ بەلگەو پاساو دینیتهو بو دابەزاندنی ئەو خواردنە:

(۱) في ظلال القرآن، ج ۲، ص ۹۹۸.

(۱) ﴿ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا ﴾، بۇمان بىبى بە جەژن بۇ پېشىن و پاشىنمان، تەماشىا بگەين! پېغەمبەران چەند فراوانتر دەبىنن، حەوارىيەكان يەكسەر گوتووويانە: (ناكل منها) لىي دەخوئين، ئەو جارى باسى خواردنى ھەرناكى دەلى: تاكو ئەو خوان دابەزىنە، بىبىتە بۇنەيەكى گەورەو جەژنىك بۇ ھەموو لايەكمان.

(۲) ﴿ وَآيَةٌ مِنْكَ ﴾، وە بىبىتە نىشانەو موعجىزەيەك لە تۆو، تاكو ئەو خەلكە زياتر ئيمانان دابەزىرى.

(۳) ﴿ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴾، ئەوان گوتيان: لىي دەخوئين، ئەو دەفەرموى: ﴿ وَأَرْزُقْنَا ﴾، وە بىزىومان بەدەيە! ئەو خەلكە ئاتاج و برسىيە، ديارە لە شوينىكى چۆل بوون، وەك لە ئىنجىلەكاندا ھاتوۋ دەستيان لە ھىچ خواردنىك گىرنەبوۋە.

مەسەلەى شەشەم و كۆتايى: ئەو دەيە كە خوا وەلام دەداتەوۋ: ﴿ قَالَ اللَّهُ إِنِّي

مَنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا أَعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّن

الْعَالَمِينَ ﴾، وەك پېشتىرىش تەفسىرمان كرد، خوا دەفەرموى: دايدەبەزىنم بۇتان، بەلام ھەر كەسىك لە ئىوۋە دواى دابەزىنى ئەو سفروە خوانە، بىپروابى بە جورىك سزاي دەدەم، كەسەم وا سزا نەدابى لە جىھانىيان، بۇچى؟ چونكە سوننەتى خوايە ھەر كەسىك خوا نىعمەتى زياترى بداتى، دوايى توندترىش لىپرسىنەوۋى لەگەلدا دەكات، وەك دەفەرموى: ﴿ ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ

النَّعِيمِ ﴿ ۸ ﴾ الكاثر، ئەوۋى عەقلى بەقوۋەتتر بى، لىپرسىنەوۋى قورستە، ئەوۋى زانىارى زياتربى، لىپرسىنەوۋى گرانتە، ئەوۋى دەستەلات، يان پارەو مال و سامانى زياتربى... ھتە، ئەوۋى خوا نىعمەتى زياترى بداتى، زياترى

لېدەپرسىتەو، خوا چەندت بداتى، ئەوندەشت لېدەپرسىتەو، ئەو دەى كەمترى بداتى، كەمتر لىي دەپرسىتەو، ئنجا عىسا ئەو موعجىزە گەورەيە پېشانى وان بدات و دواى ئەو دەش ھەر بېپرواين! ماناى وايە شايستەى ئەو دەن بە جۇرىك سزا بدرىن، كە ھىچ كەس لەمەو پېش بەو شىوہيە سزا نەدراى، چونكە دواى خەلك دەلېن: ئەوانە ئەو دەشيان ديود، ئيمان ناھىنن، ئىستا ئىمە بۇچى و چۆن ئيمان بىنن؟! وە سەرەنجام دەبنە رى شكىن بۇ ئەو كە خەلك بيانوويان بەدەستەوبى بۇ كافربوون.

جا ئايا ئەو سفرەيە دابەزىو، يان دانەبەزىو؟! دوو را ھەن:

راى يەكەم: ھەندىك لە زانايان دەلېن: ئەو سفرەيە دواى كە عىسا پېى فەرموون، خوا ئاوا دەفەرموى: ھەر كەسىك كافربى لەمەودوا بەو جۇرەى عەزاب دەدەم، گوتيان: نە سفرەمان دەوى و نە ئەو عەزابەشمان تووشبى، ھەر لىيگەرئى.

راى دوو دەم: بەلام زۆربەى زانايان دەلېن: ئەو سفرەيە دابەزىو، چونكە خوا

دەفەرموى: ﴿ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزَّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ،

عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴾، بىگومان من داى دەبەزىنەم، كەواتە:

سفرەكە دابەزىندراود، منىش ئەم رايەى دوو دەم پى راستە.

ئنجا ئايا ئەو سفرەو خوانە چى لەسەر بوو؟

ھەندىك گوتوويانە: ماسى بوو، ھەندىك گوتوويانە: كولىرەو ماسى بوو، ھەندىك گوتوويانە: ميوەى بەھەشت بوو، ھەندىك گوتوويانە: ... ھتد، زۆر شتيان گوتو، بەلام ھىچى بەنگەيەكى واى لەسەر نيە، بۇيە (طبري) لە (جامع البيان) دەكەى خۇيدا قسەيەكى زۆر جوان دەكات، كە ديارە نازناوى پېشەواى تويژرەوانى ھەيە، پىموايە نازناو دەكەى پىر بە پىستى خۇيەتى، بەراستى ھەندى بنچىنەى داناون بۇ تەفسىرى قورئان، زۆر بەجىن، يەكك لەوانە ئەو دەى كە دەلېن: ئەو شتانەى كە خوا دەرى نەخستوون، پىويست ناكات بەدوايان

دابچین، ئەو سفرهیه چی لەسەر بوو؟ چەند کەس لێیان خوارد؟ چۆن بوو؟
 پێویست ناکات، مادام خوا باسی نەکردووە، پێغەمبەریش باسی نەکردووە، کەواتە:
 نابێ بە دواى بکەوى، چونکە ناگەیه هیچ ئەنجامیك، بۆ وینە: گۆچانەکەى
 مووسا لە چ دارێك بوو؟ کەشتیەکەى نووح لە چی دروست کرا بوو؟ چەند
 مەتر بوو؟ چەند کەسى تیدا بوون؟ مادام خوا باسی نەکردووە پێغەمبەر ﷺ
 باسی نەکردووە، بیگومان لە ڕیگای وەحییەو نەبێ پەنھان (غیب) نازانری،
 ھەرکەس بەدوایدا بگەرێ، غەلەتە، (طبری) دەلێ: (وَأَمَّا الصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ
 فِيمَا كَانَ عَلَى الْمَائِدَةِ، فَأَنْ يُقَالَ: كَانَ عَلَيْهَا مَأْكُولٌ، وَجَائِزٌ أَنْ يَكُونَ كَانَ
 سَمَكًا وَخُبْزًا، وَجَائِزٌ أَنْ يَكُونَ كَانَ ثَمْرًا مِنْ ثَمَرِ الْجَنَّةِ، وَغَيْرُ نَافِعِ الْعِلْمِ بِهِ، وَلَا
 ضَارَّ الْجَهْلُ بِهِ، إِذَا أَقْرَأَ تَالِي الْآيَةِ بظاهر ما احتَمَله التنزيل)^(۱)، چەند جوان
 دەلێ، واتە: قسەى راست ئەوویە دەربارەى ئەووی کە لەسەر ئەو خوانە بوو،
 کە بگوترێ: خواردنیکی لەسەر بوو، ئنجا دەگونجی ماسی و نان بووبی، وە
 دەگونجی میوەى بەهەشت بووبی، وە دەگونجی ھەرشتیکی دیکە بووبی، وە
 زانیاری ھەبوون بەووی کە چی لەسەر سفرەکەى بوو، ھیچ سوودیگمان پی
 ناگەیهنی، وە کە نەشزانین چی لەسەر بوو، چ شتیك بوو، دیسان ھیچ
 زەرەریگمان لی نادات، مادام ئەو کەسەى کە قورئانی دەخوینیتەو، ئایەتەکە
 دەخوینیتەو، ئیمانی ھەبێ بەووی کە خواى پەروردگار فەرموویەتی، کە
 روالەتی ئایەتەکە ھەلیدەگری.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی بیست و پینجەم

پیناسەى ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا پینج ئایەتی کۆتایی سوورەتی (المائدة) تەفسیر دەکەین، کە ئایەتەکانی (۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰)ن، لەو پینج ئایەتە موبارەکەدا چوارەمین بەسەرھات، وە کۆتا بەسەرھاتی نیو ئەم سوورەتە خراوتە ڕوو، کە بەسەرھاتەکە بریتییە لە ڕووداویکی ڕۆژی دوايي، واتە: ئەم بەسەرھاتە پەيوەندیی بە دنیاوہ نیە، بەلکە وتووێژیکی خوايە ﷺ لە قیامەتدا لەگەڵ عيسا ﷺ دا، ئەويش لەبارەى پەرستەرانى عيساو دايكى لەلایەن نەصرانییەکانەو، کە خوا ﷺ لە عيسا ﷺ دەپرسى: ئایا تۆ بە خەلکت گوتو: خۆم دايکم بپەرستن، بمانکەنە دوو پەرستراو؟ عيساش ﷺ نکوولئى لەو دەکات، کە بە هیچ کەسى گوتبى خۆى و دايكى بپەرستن، وە ئەو راستییە ڕادەگەيەنئى، کە من تەنیا بە خەلکم گوتو: خوا کە پەرورەدگارى خۆم و ئیوہشە، بپەرستن، وە هەتا لە نیویشیاندا بووم، بەسەریانەو چاودێر بووم و ئاگام لە خەلکەکە بوو، کە تووشى شیرک و لادان و غەیری خواپەرستن نەبن، بەلام دواى ئەوہى کە منت بەرزکردۆتەو، ئەى خواى پەرورەدگار! بۆخۆت ئاگادارى داخۆ چيیان کردو؟! ئنجا خوا ﷺ ڕایدەگەيەنئى کە ئەمڕۆ (واتە: ڕۆژى قیامەت) راستان لە راستییەکەیان بەهرەمەند دەبن، ئەوانەى کە راستیان کردو: دلئان راست بوو، زمانیان راست بوو، کردوہیان راست بوو، لەگەڵ خۆیان، لەگەڵ خەلک، لەگەڵ خوادا راست بوون، ئەمڕۆ بەهرەمەند دەبن لەو راستییەى خۆیان، ئەويش ئەوہیە کە بە بەهەشتى خواى بەخشەر، وە بە رەزامەندیی یەگەى شاد دەبن، وە سەرفرازو بەختەوہر دەبن.

ئنجا لە کۆتاییدا خواى بالادەست خواہندارێتى رەھاو بیسنوورى خۆى ڕادەگەيەنئى، کە ئاسمانەکان و زەوى و ہەرچى تێیاندايە، تەنیا مولکى خواى پەرورەدگارن، وە خوا بە ھەموو شتێک زاناو ئاگادارە.

﴿ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي آلِهَتَيْنِ
مِن دُونِ اللَّهِ ۗ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِيٰ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِيٰ بِحَقِّ ۚ إِن كُنْتُ قُلْتُهُ
فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۗ تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱۶﴾
مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ ۗ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا
مَا دُمْتُ فِيهِمْ ۗ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۱۱۷﴾
إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۗ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۱۸﴾ قَالَ اللَّهُ
هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّٰلِحِينَ صِدْقُهُمْ ۗ لَهُمْ جَنَّٰتٌ جَرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۱۹﴾ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
فِيهِنَّ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۲۰﴾ ۝

مانای وشە بە وشەى ئايەتەكان

((وہ (یاد بکەوہ) کاتیک خوا فەرمووی: ئەى عىسای کورى مەريەم! ئايا بە خەلکت گوتوہ: من و دايکم لە جياتى خوا بکەنە دوو پەرستراو؟ (عيسا) گوتى: پاکى بۆ تۆ، من بۆم نيه شتیک بلایم کە بۆم ڕەوا نەبى، ئەگەر گوتبیتەم تۆ زانیوتە، تۆ نەینى نیو دەروونى من دەزانى، بەلام من نەینى زاتى تۆ نازانم، بیگومان هەر تۆى زانای نەینىیەکان ﴿۱۱۶﴾ جگە لەوہى تۆ فەرمانت پیکردووم بلایم، کە خواى پەروردگارى من و پەروردگارتان بپەرستن، هیچی دیکەم پینەگوتوون، وە هەتا لە نیویاندا بووم، بەسەریانەوہ چاودیر بووم، بەلام پاش ئەوہى منت بە تەواویى وەرگرت و منت لەنیویاندا نەهیشت، (و بەرزت کردمەوہ بۆ ئاسمان) هەر خۆت بەسەریانەوہ چاودیر بووی، وە تۆ ناگادارى هەموو شتیکی و بەسەریەوہ چاودیری ﴿۱۱۷﴾ ئنجا ئەگەر سزایان بەدی، ئەوہ بیگومان ئەوان بەندەى تۆن، وە ئەگەر لیان ببووری، بیگومان هەر تۆى زالى کاربەجى ﴿۱۱۸﴾ خوا فەرمووی: ئەمە ئەو ڕۆژەیه کە راستى راستان سوودیان پیدەگەینەنى، چەند باغیکیان هەن، ڕووباریان بەژێردا دەڕۆن، بە هەمیشەى تیاندا دەمیننەوہ، خوا لەوان رازییەو ئەوانیش لەو رازیین، ئا ئەوہ بردنەوہى مەزنە ﴿۱۱۹﴾ خاوەنداریتیى ئاسمانەکان و زەوى و هەرچى تیاندا یە هی خوا یە، وە ئەو لەسەر هەموو شتیک بە توانایە ﴿۱۲۰﴾)).

شیکردنەووی هەندیک له وشەکان

(إِلَهَيْنِ) واتە: دوو پەرستراو، (إِلَه) واتە: پەرستراو، (إِلَهَان) یان (إِلَهَيْنِ) واتە: دوو پەرستراو، وشە (إِلَه) یانی: (مَعْبُود) بە کوردی دەلێن: پەرستراو، له چیه‌وه هاتوه؟ زانیان و شارەزایانی زمانی عەڕەبی سێ ئەگەریان داناوه:

(۱) هەندیکیان دەلێن: وشە (إِلَه) له (أَلَه، يَأْلَه، إِلاهة) دوه هاتوه، واتە: (عَبْد، يَعْبُد، عِبَادَة) که‌واتە: (إِلَه) بۆیه‌ وای پی‌ده‌گوتری، چونکه دەپەرستری.

(۲) وه هەندیکیان گوتووینانە: وشە (إِلَه) له (أَلَه، يَأْلَه، أَي: تَحْيَر) دوه هاتوه، واتە: سەرسام بووم، سەرسام دەبی، له‌بەرئەوه که له ناسینی پەرستراوی به هەقد، که خوای بی‌وینەیه، سەرسام دەبی و خوا له عەقل و خەیاڵی ئی‌مه‌دا جی‌گای نابیت‌ه‌وه، وه‌ك حەقیقه‌ته‌که‌ی، به‌س وه‌ك سیفەت و ناوه‌کانی دەیناسین.

(۳) - وه هەندیکێ دیکەش گوتووینانە: وشە (إِلَه) له (لَاة، يَلُو، لِيَاهَا، أَي: احْتَجَب) دوه هاتوه، واتە: پەنهان بوو، له‌بەرئەوه‌ی خوا پەنهانە و ئی‌مه به‌هه‌سته‌وه‌ره‌گانمان به‌ چاوو به‌ بیستن و به‌ بۆنکردن و به‌ تامکردن و به‌ده‌ست لی‌دان، ناتوانین په‌ی به‌ خوا ببه‌ین، به‌ئ‌کو دەبی به‌ عەقل شوینە‌واره‌کانی ببینین و، سیفەته‌کانی که له شوینە‌واره‌کانیدا دەرده‌وشینە‌وه، بناسین.

(سُبْحَانَكَ) : واتە: پاکیی بۆ تۆ، یانی: (أَنْزَهُكَ) واتە: تۆ به‌ پاک ده‌گرم، جا وشە (سبحان) له (سَبَّح) وه هاتوه دەلێ: (ئەس‌لی وشە (تَسْبِيح) له (سَبَّح) دوه هاتوه: (السَّبْحُ: الْمَرُّ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ، أَوْ فِي الْهَوَاءِ)، (سَبَّح) واتە: تێپه‌رینی خێرا له ئاودا یاخود له هه‌وادا، وه‌ك چۆن ماسی له ئاودا دەرپۆن، یان مراوی و ئەو ب‌الندانه‌ی که به‌ هه‌وادا ده‌فرن، (يَسْبَحُ) واتە: مه‌له ده‌کات، یان به‌ ئاودا ده‌روات، یان به‌ هه‌وادا ده‌روات، خوای په‌روه‌ردگار باسی خرۆکه‌کان ده‌کات ده‌فه‌رموی: ﴿كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ ﴿ ۳۳ ﴾ الأنبياء، ننجاً (التسبيح):

التَّنْزِيهِ) بەپاگرتن، ئەمە لەووە هاتووە کە کەسێک بەراستی خوای پەروردگار بناسی، بە پاکیی دەگری، وە زۆر خیرایی دەکات لە بەندایەتی بۆکردنیدا، وە خوا بەدوور دەگری لە هەرچی کەموکۆریی هەیه، لە هەرچی هەلەو پەلە هەیه.

(وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ) واتە: من نایزانم چی لە لای تو پەنھان و شیردراوہیە، (نَفْسُ اللَّهِ: ذَاتُهُ)، (نَفْس) بە مانای زات بەگاردی، ئەووە بۆیەش زانیان وایانگوتووە، چونکە خوا وشەى نەفسى بۆخۆى بەکارھێناوە، بەلام نەفس بەمانای رووح دى بۆ ئیمە، بەلام بۆ خوای پەروردگار بە مانای زاتی خوا دى، هەروەک چۆن دیتنى خوا، بیستنى خوا، دەسلاتی خوا، بەزەبى خوا، حیکمەتى خوا، چوونە سەر عەرشى خوا، لە سیفەتەکانى ئیمە جیان، دیارە نەفسى خوا، زاتی خواش، لە نەفس و زاتی ئیمە جیاہ.

(شَهِيدٌ): واتە: چاودێر، یاخود شاہەد، دیارە شاہەدیش بۆیە دەتوانى شاہەدیى بدات، چونکە چاودێر بوو، ئاگای لە شتەکە بوو، یاخود شاہەد بەمانای ئامادە بوو دى، دەلى (من الشُّهُودِ وَالشَّهَادَةِ: الْحُضُورُ مَعَ الْمَشَاهِدَةِ، إِمَّا بِالْبَصَرِ أَوِ الْبَصِيرَةِ) واتە: (شَهِيد) لە (شُهُودٌ) و (شَهَادَةٌ) دەووە هاتووە، کە بەمانای ئامادەبوون دىت لەگەڵ بینیندا، چ بینینى بە چا و چ بینینى بە عەقل، وە (الشَّهَادَةُ: قَوْلٌ صَادِرٌ عَنْ عِلْمٍ حَصَلَ بِمُشَاهَدَةِ بَصِيرَةٍ أَوْ بَصَرٍ)، (شَهَادَةٌ) بریتىە لە قسەىەک کە دەردەچى لە کەسێکەووە کە عیلمىکی هەیه، بەهۆى ئەووەوە کە بەچا و شتى بینووە، یاخود بە عەقل دەرکی پیکردووە، بۆی پەیدا بوو.

(تَوْفِيَّتِي) واتە: منت وەفاتی پیکردووە، وشەى وەفاتی جیاہ لە وشەى (موت) (أَمَاتُهُ) لە (تَوْفَاهُ) جیاہ، چونکە ئەگەر بلایى: (أَمَاتُهُ) واتە مراندووویەتى، بەلام (تَوْفَاهُ)، واتە: بە تەواویى وەریگرتووە، چونکە وەک دواىى باسى دەکەین، خوا کە باسى وەفاتی عیسا دەکات، کە بیگومان عیسا نەمردووە خوا نەمراندووە، بەلکو بە رووح و جەستەووە وەریگرتووە بەرزى کردۆتەووە بۆ ئاسمان، وەک لە

سورەتی (آل عمران) و سورەتی (النساء) دا هاتو، لە بەرگی دووهم و سێیەمی ئەم تەفسیرە خۆماندا باسمان کردو، ئُنْجَا دَهْلَى: (وتوفية الشيء بذله وافيًا، واستيفاؤه تناوله وافيًا) که بگوتری: ئەو شتە تەوفیە کرد، واتە: بەتەواویی بەخشی، وە ئەگەر بَلَّيْ: (استيفاؤه) یانی: ئەووە که بەتەواویی وەریبگری.

(الرَّقِيبُ): (الرَّقِيبُ الْحَافِظُ، وَرَقَبَتُهُ: حَفِظْتُهُ وَالْمَرْقَبُ: الْمَكَانُ الْعَالِي الَّذِي يُشْرِفُ عَلَيْهِ الرَّقِيبُ) وشە ی (رقیب) بە مانای پارێزەر دئی، یان چاودێر، (المراقب) واتە: چاودێر، (رَقَبَتُهُ) واتە: پاراستم، ئاگام لئی بوو، (مرقب) بەو شوینە بەرزە دەگوتری که کەسێک لەوێوە چاودێری شتێک بکات، ئەو بورج و شتانە ی دادەنرین بو حەرەسیات و ئیشکگرتن، پێیان دەگوتری (مَرْقَبُ) کۆیەکە ی (مراقب).

(صِدْقُهُمْ): (صِدْق) واتە: راستی، دَهْلَى (الصِّدْقُ مُطَابَقَةُ الْقَوْلِ الضَّمِيرِ وَالْمَخْبَرِ عَنْهُ مَعًا) (صدق) بریتیە لەووە که قسهیهك که دهیکه ی هەم لەگەڵ نێو دلتدا راست بی، هەم لەگەڵ ئەووەدا که هەوائی پێدەدە ی و هەوائی لەبارەووە ددە ی.

مانای گشتی ئايەتەكان

خوَا ﷺ له كۆتايى ئەم سوورەتە موبارەكەدا، كە سوورەتى (المائدة) يە وتووڭىڭى خۇى لەگەل عيسادا ﷺ بۇ ئىمە باس دەكات، كە ئەو وتووڭىژە لە قىامەتدا بوو، واتە: ئەم بەسەرھاتى چوارمە كە لەم سوورەتى (المائدة) دايە پەيوەندىي بە دىئاوہ نىيە، بەلكو لە قىامەتدايە، ئەگەرنا ئەوانى دى ھەموو ديارە پەيوەندىيان بە دىئاوہ ھەبوو، پىشتەر باسماں كەرد: لە ئايەتەكانى پىشىدا

فەرمووى: ﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَاٰلِدَتِكَ ...

﴿ ۱۱۰ ﴾، لەم كۆمەلە ئايەتەدا كە ئايەتەكانى (۱۱۰) تا (۱۲۰) ن، واتە: يازدە ئايەتن ھەموويان باسى بەرپەرچدانەوہى بىرۆكەى نەصرانىيەتە، كە عيسا ﷺ و دايكى (واتە: مەريەم) خوَا لىي رازى بى، دەپەرستن، لەگەل خوَا پاك و تاك، خوَا بىھاوتا بەرپەرچى ئەو بىرۆكەيە دەداتەوہ، وە چەند راستىيەك دەخاتە روو، دەربارەى وە كە عيسا ﷺ بەندەيەكى خوَا بووہ، وە خوَا كۆمەلەي موعجىزەو نىعمەتى خۇى پىداون، ئنجا لىرەدا باسى ئەو وتووڭىژە دەكا كە لە نىوانى خوَا ﷺ عيسا ﷺ دا لە رۆزى قىامەتدا روودەدات، دەربارەى ئەوہ كە ئايا عيسا ﷺ بە خەلكى گوتوہ، كە خۇى و دايكى بپەرستن؟ يان نەصرانىيەكان ھەر لەخۇوہ ئە سەرگەردانىي و سەرلىشىواوييەيان بۇخۇيان پەيداكردوہ، بەبى ئەوہى كە ئەو بىرۆكەيە ھىچ رەگو رىشەيەكى راستى ھەبىو، ھىچ پەيوەندىيەكى بە وەحى و دىنى خواوہ ھەبى.

دەفەرمووى: ﴿ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي

وَأُمَّيِ الْهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾، وە ياد بكەوہ! كاتىك خوَا ﷺ فەرمووى: ئەى عيساى كورى مەريەم! ئايا تۇ بە خەلكت گوتوہ كە بەندايەتتى بۇخوتو بۇ

دايكت بكن، واتە: وەكو پەرستراو مامەلەتان لەگەلدا بكرى؟ ﴿ قَالَ سُبْحٰنَكَ

مَا يَكُونُ لِيٰ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِيٰ بِحَقِّ ﴾، عيسا ﷺ گوتى: پاكىي بۇ تۇ، من تۇ

به پاك دهگرم، بۆم نیه كه شتيك بلیم، بۆم ههق و شایسته نهبی، یانی: ئەوه كه من بپهرستن، یان دایکم بپهرستن و بمانکهنه دوو پهرستراو، شتیکی ناههقه، وه شتی ناههق گوتنیش له من ناوهشیتهوه، ﴿ **إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ** ﴾، ئەگەر گریمان گوتبیتیشم، ئەوه تۆ زانیوته، واته: كه تۆ بۆخۆت دهزانی و زانیاری تۆ ئەوهی تیدانیه كهواته: نه مگوتوه، ههلبهته لیردها مه بهست ئەوه نیه كه خوای په نهانزان پرسیری راسته قینه له عیسا بکات، كه ئایا واتگوتوه؟ چونکه كهسیك پرسیری راسته قینه دهبرارهی شتیك دهکات، كه نهیزانی، بهلام ئایا ئەگەر عیسا ﷺ گریمان گوتبیتی: من و دایکم بکهنه پهرستراو، خوا نهیزانیوه؟ با، كهواته: پرسیاره كه مه بهست پئی چیه؟ مه بهست پئی سه رزه نشتکردنی نه صرپانییه گانه، وه خوا دهیهوئ عیسا ﷺ له رۆزی قیامه تدا رایبگه یهنی كه شتی واینه گوتوه، كهواته: ئەهی نه صرپانییه گان! مالی قهلب سه ربه خاوه نیه تی، ئیوه ئەو قسه یه و ئەو بیروکه یه ی په یاداتان کرد، كه بریتیه له پهرستنی سییه گان (ثالوث)، وهك خوا

له باره یانه وه ده فهرموئ: ﴿ **لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ... (۷۳)** ﴾

المائدة، واته: ئەوانه بیپروان كه گوتیان: خوا سییه می سییه گانه، یانی: خوا بۆخۆی و عیسا ﷺ و مه ریه م، یاخود: خواو عیسا ﷺ و جبریل، مانای وایه ئەو بیروکه یه ئەصل و بناغه یه کی نیه، ته نیا لیردها مه بهست پئی ئەوه یه، ئەگه رنا بیگومان خوا ﷺ پرسیار له عیسا ﷺ ناکات، ئایا وایگوتوه، یان نا؟ چونکه كهسیك به كهسیك دهلی: واتگوتوه، یان نا؟! كه بۆخۆی نه زانی، ئەوه دیاره خوا ﷺ هه موو شتیك ده زانی، بۆیه عیسا ش سه لامی خوای له سه ر بی دهلی:

ئەگەر گوتبیتیم زانیوته، ﴿ **تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمْ مَا فِي نَفْسِكَ** ﴾، تۆ ده زانی چی له نیو دهروونی مندا هه یه، چی له په نهانی مندا هه یه، چ له لای من شیردراوه یه، بهس من نازانم چی له لای تۆ شیردراوه یه، واته: تۆ نه یینی من

ده زانی، بهس من نه یینی تۆ نازانم، هیچی من له تۆ شیردراوه نیه، ﴿ **إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ** ﴾

الغیوب، بیگومان هه ر تۆی هه ره زانی نادیاره گان و په نهانه گان و، ئەو شتانه ی كه

كەس نايانزانى، تۆ زۆر زۆر پىيان زاناي ﴿ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ ﴾، هېچم پى نەگوتون: جگە لەوەى كە تۆ فەرمانت پى كەردووم كە بىلېم، ئەوئىش برىتە لەچى؟ ﴿ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ﴾، پىم گوتون كە خوا بپەرستن پەرودەردگارى منىش و پەرودەردگارى خۆشتانە، پەيداكەرى منىش و پەيداكەرى خۆشتانە، خواەنى منىش و خواەنى خۆشتانە، ﴿ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ ﴾، وە من بەسەريانەو چاودىر بووم كە نەهېلەم بەلارپىدا برۆن و بەهەلەدا بچن و غەيرى خوا بپەرستن، ﴿ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ﴾، كاتىك منت وەرگرت بەتەواوىي هەر خۆت بەسەريانەو چاودىر بووى، لىرەدا وشەى: ﴿ تَوَفَّيْتَنِي ﴾، بەماناي (منت مراند) نىە، چونكە عيسا ﷺ نەمردو، بۆيەش خواي پەرودەردگار وشەى (أَمَاتُهُ) بۆ بەكارنەهېناو، چونكە وشەى (ووفات) ماناي مردن دەگەيەنى، بەلام ئەوئىش دەگەيەنى كە شتىك بە تەواوىي وەربرى، لەبەرئەوئى عيسا ﷺ خوا بە رووح بە جەستەو، بەهۆى فرىشتەكانەو وەربرى، بە كلاً و پرۆژنەدا بەرزى كەردەو و بردى بۆ ئاسمان، كەواتە: ﴿ تَوَفَّيْتَنِي ﴾، يانى (أَخَذْتَنِي وَأَفِيأَ أَخَذْتَنِي كَامِلًا) واتە: بە تەواوىي وەرگرتەم، وە منت لەنىو ئەوانەدا نەهېشت، ﴿ كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ﴾، هەر تۆ بەسەريانەو چاودىر بووى، هەر تۆ ئاگات لىيان بو، من لەنىوياندا نەمابووم، هەتا ئاگام لىيان بى، ﴿ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾، وە تۆ بەسەر هەموو شتىكەو چاودىرى، وە ئامادەى هەموو شتىكى، وە ئاگادارى هەموو شتىكى.

ئىجا عيسا ﷺ روو دەكاتە خواي پەرودەردگار و دەفەرموى: ﴿ إِنْ تَعَذَّبْتُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾، ئەگەر سزايان بەدى، ئەو بەندەى خۆتنو، بۆت هەيە سزايان بەدى، لەسەر هەلەو كەموكورپىيەكانيان، چون

خوای **﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾** (۴۶) فصلت، واتە: پەروردگارت ستمکار نیە لە

بەندەکانی، وە لە شوینی دی دەفەرموی: **﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾** (۴۰) النساء،

واتە: خوا بە قەدەر قورسای گەردیلەیهک زوڵم لە کەس ناکات، کەچی ئەگەر چاکەیان هەبێ پاداشتەکیان بۆ چەند قات دەکاتەو، بەلام زوڵم ناکات.

کەواتە: ئەگەر سزایان بەدی، ئەو بەندە خۆتنو، دیارە هەڵەیان کردووە بۆیە

سزایان دەدی، **﴿وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾**، وە ئەگەر لێشیان

ببوری، ئەو لێبوردنەکەت لەبەر بێدەستەلاتیی نیە، بێگومان هەر تۆی زالی کاربەجی، تۆ بالادەستی و زالی، وە کاربەجیشی، کەسێک سزای بەدی دەزانی بۆچی سزای دەدی، وە کەسێک لێی ببوری، دوا ئەو دی لە شیرک و کوفر تۆبە دەکات، دیارە تۆ تۆبە وەرگری، جا لێرەدا مەبەست ئەو نیە کە خوای پەروردگار لەوانە دەبوری کە گوتووینە عیسا کورپی خوا، وە عیسا دەپەرستن، بەلکو مەبەست ئەو نیە، عیسا **﴿عَلَيْهِ﴾** وێستوووەتی رایبگەیهنی، کە وێستی خواو سەرجهم سیفەتەکانی خوا رهاو بێسنوورن، هەر کەسێکی بیهوی سزای دەدات، وە هەر کەسێکی بیهوی لێی دەبوری، بەلام چ سزادانەکی، چ لێبوردنەکی، لەسەر بناغە، وەک خوای دادگەر

لەسەر زمانی شووعەیب دەفەرموی: **﴿إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾** (۵۶) هود، واتە:

بێگومان پەروردگاری من لەسەر ڕێیەکێ ڕاستە، واتە: خوای پەروردگار بە ڕێیەکێ ڕاستدا مامە ئە لەگەڵ بەندەکانیدا دەکات، چونکە هەندێ مەلاو زۆر لە خەڵکی خەڵکی مسوڵمان و عەوام پێیانوا، کە خوا هەر لە بەهانەیه!! نەخێر خوا لە بەهانە نیە، یان بە شیوێهێک خوای کاربەجی وێنا دەکەن، کە خوا بەبێ بنجینە و بەبێ حیساب و کیتاب خەڵک سزا دەدات، ئەوی دەباتە بەهەشتو، ئەوی دی دەباتە دۆزەخ!! وادە **﴿وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾** وەک پیرەمێردی شاعیر دەلی:

کاکە خوا کاری نابەجی ناکا تا کیو نەبینی بەفری تیناکا

خوای پەروردگار مامەئەى حەكىمانە لەگەڵ بەندەكانىدا دەكات، بەئى رحمةت و بەزەبى بە پىش توورەبى كەوتۆتەو، بەلام ئەوى لىى ببوورى، لەسەر بناغەبەك لىى دەبوورى، ئەوئەش كە سزای بەدات، لەسەر بناغەبەك سزای دەدات.

نجا خوا ﷻ لە كۆتا قسەيدا دەفەرموى: ﴿ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ

صِدْقُهُمْ ﴾، خوا فەرموى: (واتە: لە پۆزى قىامەتدا خوا رايگەياندا) ئەمە ئە

پۆزەبە راستان لە راستىبەكەى خۆيان بەهرەمەند دەبن، راستى راستان سووديان پى دەگەبەئى، جا وشەى (صادقین) واتە: (راستان) نەك (راستگۆيان) چونكە گوتن بەشیکە لە راستى، بەلام (صدق) تەبىا لە راست گوتندا خولاصە نەبۆتەو، دەبى دلت راست بى، زمانت راست بى، كردهوكانت راست بن، دیوى پەنھانت راست بى، لەگەڵ خوا راست بى، لەگەڵ دۆست و لەگەڵ دوژمن... هتد، ئەو مانای راستى (صدق)ە، ئەوى دیکە راست گوتن (صدق القول)ە، خوا دەربارەى ئىسماعیل

دەفەرموى: ﴿ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴾ مەرىم، یانى: قسەى

راست بوو، بەئىنى راست بوو، بەلام لىردا كە دەفەرموى: ئەمپۆ (واتە: پۆزى قىامەت) راستان لە راستى خۆيان بەهرەمەند دەبن، مەبەست پى راستىبە بە مانای فراوان و تەواوى وشەى: (صدق)، ئەوئەش ئەوئەبە كە (صادقین) راستان لىردا مەبەست پى ئەوانەن كە بەندابەتیبى راستیان بۆ خوا كردهو، بە دل وەك لە خوا ترساون، ئاوا لە هىچ شتیک نەترساون، وە وەك خوايان خۆشویستو، هىچ كەس و هىچ شتیکیان ئاوا خۆشەوئەبەستو، وە هەر پشتمان بە خوا بەستو و بۆ خوا ملكەچبوون، خوايان بە گەورە گرتو و تا كۆتایى.

هەرودەبا بە دواى پىغەمبەرى خوا ﷺ كەوتوون، وە بە شەرىعەتى خواوە پابەند بوون، بە رىك و راستى بە ساغى روالەت و پەنھانىان راست بوو، ئا ئەوانە لەو راستىبەى خۆيان بەهرەمەندنو، چۆنەبەتیبە بەهرەمەندبوونەكەشيان

وئەبە كە دەفەرموى: ﴿ هُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾، چەند باغىكیان

هەن كە رووبارىان بەژىردا دەپۆن ﴿ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴾، بۆ هەمىشەبى تىياندا

دہمپنہوہ. ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خواش لہوان رازیہو ئہوانیش لہ خوا رازیین، ہمیشہ خوا ﷺ رہزامہندیی خوئی پیش دہخات، چونکہ دہبیئ ئینسان وایئت کہ خوا لیئی رازی بیئت، ئنجا خوا ﷺ ئہویش وای لیئ دہکات کہ لہ خوای خوئی رازی بیئ، تو دہبیئ کاریکی وایکہی خوا لیئت رازی بیئ، ئنجا دواپی وات مامہئہ لہگہئدا دہکات، کہ تو لہ خوئی رازی بکا، دواپی زیاتر ئہوہ پروون دہکہینہوہ، لہ مہسہلہ گرنگہکاندا، ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، خوا ﷺ دہفہرموی: ئا ئہوہ سہرکہوتن و بردنہوہی مہزنہ، ئہو بہہرمہندبوونہ لہو راستیہ، وہ شادبوونہ بہ خواو دیداری خواو، بہہشتہکانی خوا، ئہوہ بردنہوہو سہرکہوتنی گہورہیہ، ئہوہ بہ مراد گہیشتنی ہہرہ مہزنہ، لہ کوٹایی دا خوای بہرزو مہزن دہفہرموی: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ﴾، مولکی ئاسمانہکان و زہوی و ہہرچی تیئاندایہ ہہمووی خوا خاوندیہتی، ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، وہ خوا لہسہر ہہموو شتیئ بہتوانایہ، جگہ لہوہی کہ ئاسمانہکان و زہوی و ہہرچی تیئاندایہ، ہہمووی ہی خوایہو، لہ ژیر رکیضو حوکمرانیی دہستہلاتی خوادایہ، دیسان خوا لہسہر ہہموو شتیئ بہتوانایہ، لہ غہیری ئاسمانہکان و زہویشدا، ئہو بوون (وجود)ہ کہ دروستی کردوہ، لہسہر ہہموو شتیکی بہتوانایہ، کہ ہہر جوڑہ تہصہرروفیکی تیئدا بکات.

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

چەند مەسەلە يەكى گىرنگ

مەسەلەى يەكەم: كە خوا دەفەرموى: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ

قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ...﴾، ھەندىك لە تويژەردەوانى

قورئان دەلئىن: ئەو لە دنيا دا بوو، بەلام راي راست ئەوويە، نەك ھەر راي راستر، بەلكو راي راست ئەوويە، كە ئەم وتويژەرى ھى قيامەتە، خواى پەروردگار ليرەدا بۆمان دىنيتەو، جا رەنگە يەككە بلى: خو خوا ﷺ جارئ قيامەتى نەھيئاو، چۆن وا دەفەرموى و بە كىردارى رابردوش دەھيئىنى؟ وەلامەكەى ئەوويە: لەراستىدا كات (زمن) بۆ ئيمە دابەش دەبى بۆ سى حالت: رابردو (ماضى)، ئىستا (حال)، داھاتو (استقبال)، ئەو بۆ ئيمە وايە، بەلام بۆ خواى پەروردگار كات وا نىە، جارئ ئەگەر بە قوولئى سەرنجەدين (كا) بوونى ھەر نىەو شتىكى ئىعتىبارى و وھمى ئىنتىزاعىيە^(۱) ئەگەرنا زەمان بەماناى ھەبوو (موجود) بوونىكى سەربەخۆو راستەقىنەى ھەرنىە، ئەووى كە ھەيە دريژبوونەو ھى ماددەيە كە شوين (مكان) پىكدەھيئى، وە جوولئەى ماددەيە كە لە مېشكى ئيمەدا، پى دەلئىن: كات، ماددەيە كە دەجوولئى، ئىستا ئەگەر زەوى نەخولابايەو بە دەورى خويداو، بە دەورى رۆژدا، نە شەوو نە رۆژ پەيدا دەبوون، نە سال و وەرزەكان پەيدا دەبو ن.

نجا بەنسبەت خواى پەروردگارەو كە لە دەروەى كات و شوين (زمان و مكان)ە، چونكە خوا لەسەر عەرشى خويەتى، لە دەروەى دروستكراوەكانى خويەتى، بەو شىوويە كە بۆ خوا شايستەيە، بۆ خواى پەروردگار ئىستا و رابردو داھاتوو، وەك يەكن.

(۱) واتە: مرؤف بە خەيال و وھم كات (زمن) وەك ھەبوو (وجود)كى سەربەخۆ وينا دەكات، ئەگەرنا لەراستىدا لە جوولئەى ماددەو رابردوكان دايدەننى و بەرھەمى دىئى!

پاشان خوا ﷺ له شوینی دیکه شدا له قورئاندا که باسی بههشت دهکات، به رابردوو باسی دهکات و دهفه رموی: ﴿ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴾ النکور، واته: بههشت نزیك خرایه وه، یان رازی نرایه وه بو پاریزکاران، یاخود دهفه رموی: ﴿ وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴾ الشعراء، واته: وه دۆزهخ هیندرایه دهری و بهرجهسته کرا بو سه رگهردانان، دیسان به رابردوو دهیفه رموی، له بهرئه وه که خوا ئه وهنده بهسه ر ئه و شتانه دا دسترپویشتوو و زاله، وهك چۆن جاری وا ههیه تۆ به ئینی شتیک به که سیك ددهی ده ئی: ئاخر ئایا ده بی؟! تۆش ده ئی: بوو، عه ره بی ش ده ئین: (صار، صار) یانی: وا بزانه شته که بووه، یاخود یه کیك به ئینیک به که سیك ددهات، ده ئی: یانی ئه و شته م ددهیه؟ ده ئی: وا بزانه له گیرفانت دایه، خوای بی وینهش دیاره بهسه ر هه موو شتی کدا بالآدهسته، بویه به شیوهی رابردوو دهیه ئی، وهك ئه وهی که بووبی وایه.

ئنجا ئه وه که خوا دهفه رموی: وه یادبکه وه کاتیك خوا فه رموی: ئه ی عیسا کورپی مه ریهم! ئایا تۆ به خه لکت گوتوه من و دایکم له جیاتی خوا بکه نه دوو په رستراو، ئه م په رسیاره وهك له مانا گشتیه که شدا باسمان کرد، بو سه رزه نشتکردنی نه صرانییه کان و بو سه رکو نه کردنیان وه بو به درۆ خستنه وه یانه، نهك په رسیارکردنی راسته قینه بی له عیسا ﷺ، چونکه په رسیارکردنی راسته قینه که واته: خوای زانا و په نهانزان ناگاداری لی ئی نه بووه، داخو عیسا ﷺ وایگوتوه، یان واینه گوتوه؟ شتی وانیه خوا ﷺ ده زانی عیسا ﷺ واینه گوتوه، به لکو نه صرانییه کان له خو وه ئه وه یان هه لبه ستوو، له راستیدا ئه صل و ریشه یه کی نیه، ئنجا په رسیاره کی دیکه لیره دا ده کری ئایا نه صرانییه کان که عیسا ﷺ وهك په رستراو ته ماشا ده که ن و ده یی په رستن و ده ئین: عیسا کورپی خوایه، وهك له دهرسهکانی رابردودا له (التفسیر التبطیقی للکتاب المقدس^(۱)) له چه ند شوینی کدا هی نامان، ده ئین: عیسا خوایه، نهك هه ر بلین: په رستراو،

(۱) بروانه: ص ۲۰۷۴، که گوتوو یه تی:

(فإن الله واحد في ثلاثة أقانيم لكنهم جوهر واحد متساوون منذ الأزل والى الأبد...).

بەلكو دەلىن: بەشىكە لە خوا، بەلام ئايا بۇ مەرىمەش ھەروا دەلىن؟ ئەم ئايەتە وادەگەيەن، بەلام نەصرانىيەكان رەنگە نكوولئى لەو بەكن، ئىمەش لە وەلامدا دەلىن: نەصرانىيەكان دەلىن: مەرىمە دايكى خوا (أُمَّ إِلَهٍ) يە! مانای وایە ئەویش ھەر خوايە (إِلَه) ه^(۱)، پاكی و بەرزى بۇ خوا.

پاشان ئىمە نەصرانىيەكان دەبىنن وەك چۆن پەيكەرى عىسا و وینەى عىسا لە پەرسىتگاكانیان و لە كەنىسەكانیاندا ھەئدەواسن و كرنووشى بۇ دەبەن و گەورەى دەكەن و بە گەورەى دەگرن، بە ھەمان شیوہ وینە و پەيكەرى مەرىمەش ھەمان مامەئەى لەگەئدا دەكەن، كەواتە: ئەوہى خوا فەرمووئەتى وایە، بە حەقىقەت ئەوان وەك دوو پەرسىترا و مامەئە لەگەئ عىسا و لەگەئ مەرىمەدا سەلامى خويان لى بى، دەكەن.

مەسەلەى دووہم: نىجا عىسا ﷺ وەلام دەداتەوہ، دەلى: ﴿ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا

يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ﴾، عىسا لە وەلامى پەرسىارەكەى خوای پەروەردگاردا كە دەزانى پەرسىار كەردنەكەى بۇ سەرزەنشكردن و سەركۆنەكردن و بەدرؤخستەنەوہى نەصرانىيەكانە، كە بە ھەئە عىسا و مەرىمەش كەردە بە دوو پەرسىترا و، دەزانى خوای پەروەردگار دەيەوئ ئەوان سەرزەنشكردن، نەك بىەوئ پەرسىارىك لەو بكات، كە ئايا ئەو شتە بوو، يان نەبوو؟ ئەو شتەى گوتوہ، يان نەيگوتوہ؟ بۇيە عىسا ﷺ پىش ھەموو شتىك دەلى: پاكی بۇ تۆ، ياخود تۆ بە پاك دەگرم^(۲).

(۱) ئەوان وشەى (إِلَه) بۇ خوا (اللہ) بەكاردينن، كە ئەوہ ھەئەيە، وەك پىشتر باسما كەردوہ.
(۲) (التَّسْبِيحُ تَنْزِيَهُ اللَّهِ تَعَالَى وَأَصْلُهُ الْمَرُّ السَّرِيعُ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَسُبْحَانَهُ، مَصْدَرٌ نَحْوُ غُضْرَانَ) وشەى (التَّسْبِيحُ) واتە: بە پاكگرتنى خوای بەرز، خوا بە پاكەگرم بە دوورى دەگرم، وە ئەصلى وشەى تەسبىح لە (سبح) ھوہ ھاتوہ، (سبح) برىتە لە رۆشتنى خىرا كە لىرەدا مەبەست پى خىرايىكردنە لە بەندايتەى خودادا، وە وشەى (سبحان) لە رىشەدا چاوكە وەك (غُضْرَانَ). كەواتە: (سبحان الله) واتە: من خوا بە پاك دەگرم.

ئنجبا دەفەرموی: ﴿ مَا يَكُونُ لِيَ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ﴾، نالی نەمگوتو،

بەلام ئەو بە شیۆدیەکی دیکە نەفیەکە دەخاتە روو، دەلی: ﴿ مَا يَكُونُ لِيَ أَنْ ﴾

﴿ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ﴾، بۆم نیە شتیک بلیم کە هەق نەبی، بۆچی؟ چونکە

پینغەمبەرانی خوا (عليهم الصلاة والسلام)، ناگونجی شتی ناھەق بلین، بەتایبەتی

ناھەقی هیندە گەورە، چونکە ئامانج لە ناردنی پینغەمبەراندای بە پلەیی یەکەم ئەو

بوو کە خەلک فیروی بەندایەتیکردن بۆ خوا تەنیا خواپەرستن و خوا بە یەک

گرتن (توحید) بکەن، ئنجبا بلین شتیکی وا بلین! ئەو شتیکی زۆر زۆر ناھەقە،

بۆیە عیسا عليه السلام دەلی: ناگونجی من شتی وا بلیم و شایستە نیە، واتە: لیرەدا عیسا

عليه السلام، ئەو قسەییە بە شیۆدیەک بەرپەرچ دەداتەو کە هەر رپی تیناچی، وە هەر

ناگونجی شتی وا گوترابی و بگوتری، نەک هەر نەگوتراو، هەر رپی تیناچی

بگوتری.

مەسەلەیی سییەم: کە دەفەرموی: ﴿ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ، فَقَدْ عَلِمْتَهُ، تَعْلَمُ مَا فِي ﴾

نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴾، عیسا عليه السلام دیارە بە

خوای پەروردگار دەفەرموی: ئەگەر من ئەو قسەییەم گوتبی، ئەو تۆ زانیوتە،

واتە: مادام تۆ دەپرسی: ئایا وابوو یان وانەبوو؟ کە دیارە پرسیارکردنەکە

پرسیارکردنی راستەقینە نیە، کەواتە: دیارە ئەو مەسەلەییە لە زانیاری تۆدا

نیە، ئنجبا ئەی خوایە! مادام ئەو شتە لە زانیاری تۆدا نیە کەواتە: نیە، چونکە

هەر شتیک هەبی لە زانیاری خوادا هەییە، ئنجبا کە دەفەرموی، ﴿ تَعْلَمُ مَا فِي ﴾

نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ﴾، تۆ دەزانی چی لە دلی مندا هەییە، لە دەروونی

مندا هەییە، لە پەنھانی مندا هەییە، بەلام من نازانم چی لە زاتی تۆدا هەییە،

وشەیی نەفس کە بۆ خوای پەروردگار بەکار دەھینری، واتایەکەیی غەیری ئەو دیە

کە بۆ ئینسان بەکار دەھینری، نەفسی ئینسان دیارە دروستکراویکی خوایە،

واتە: رووحی ئینسان، بەلام نەفسی خوا واتە: زاتی خوا، دوایی دەفەرموی:

﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾، بیگومان هەر تۆی زانای پەنھانەکان، واتە: پەنھان و نەینییەکان تۆ زۆر زۆر پێیان زانای، هیچ شتیکی نەینییەکان لە تۆ شێردراوە نیە.

زانایان سەبارەت بە وشەى نەفس که فەرمووی: ﴿تَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا

أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ﴾، بە چەند شیوەیەك تەعبیریان لیکردووە:

یەكەم: ﴿تَعَلَّمُ مَا أَخْفَى وَلَا أَعْلَمُ مَا تُخْفِي﴾، واتە: تۆ دەزانى من چى پەنھان دەكەم، بەلام من نازانم تۆ چیت پەنھان كردووە، یان چى پەنھان دەكەى!
دووەم: ﴿تَعَلَّمُ مَا عِنْدِي وَلَا أَعْلَمُ مَا عِنْدَكَ﴾، واتە: تۆ دەزانى چى لەلای منە، بەلام من نازانم چى لەلای تۆیە!

سێیەم: ﴿تَعَلَّمُ مَا فِي غَيْبِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي غَيْبِكَ﴾ تۆ دەزانى چى لە نەینییى و پەنھانى مندا هەیه، بەلام من نازانم چى لە نەینییى و پەنھانى تۆدا هەیه.
چوارەم: ﴿تَعَلَّمُ مَا كَانَ مِنِّي فِي الدُّنْيَا، وَلَا أَعْلَمُ مَا كَانَ مِنْكَ فِي الْآخِرَةِ﴾ تۆ دەزانى لە دنیادا چى لەلای من هەبوو، بەلام من نازانم لە دواڕۆژدا چى لەلای تۆ هەیه.

پینجەم: ﴿تَعَلَّمُ مَا أَقُولُ وَأَفْعَلُ، وَلَا أَعْلَمُ مَا تَقُولُ وَتَفْعَلُ﴾ تۆ دەزانى من چى دەلێم و چى دەكەم، بەلام من نازانم تۆ چى دەفەرمووی و چى دەكەى.

ئەجا وشەى نەفس لێردا مانای زاتە، كەواتە: ﴿تَعَلَّمُ مَا فِي ذَاتِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي ذَاتِكَ﴾ تۆ دەزانى چ لەزاتى مندا هەیه، بەلام من نازانم چى لە زاتى بى وینەى تۆدا هەیه، ئەى پەروردگار.

وشەى ﴿عَلَّمَ﴾، پێشتریش باسمان كرد، صیغە موبالەغەى (عَالِم)ە، واتە:

هەرە زانای، زۆر زانای، ﴿الْغُيُوبِ﴾، كۆى (غَيْب)ە، (غَيْب)یش واتە: پەنھان، نادیار، كەواتە (غُيُوب)، واتە: پەنھانەکان، نادیارەکان.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿ مَا قَلَّتْ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا

اللَّهُ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ﴾، عیسا ﷺ دەفەرموی: پێم نەگوتوون جگە لەوەى تۆ فەرمانت پیکردووم، واتە: جگە لەوەى کە تۆ فەرمانت پیکردووم، بیلێم، هیچى دیکەم پى نەگوتوون، لە بواری ئەویدا کە کى بپەرستن، ئنجا ئایا ئەوەى کە خوا فەرمانى پیکردووە بیلئى: چیه؟! ﴿ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ﴾، ئەویش ئەوەبوو کە تۆ بە منت فەرموو، پێیان بلێم: خوا بپەرستن، پەروردگارى منیش و پەروردگارى خوشتانە، ئنجا ئەمە دوو شتى لیوێردەگیرین:

(۱) کەواتە پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بە موو، وە بە تۆز قائلێک لە فەرمانى خوا ﷻ لاندەن، هەرچى بپەرموون وەك دین، ئەوە دیارە وەحى خوايە و فەرمايشتى خوايە، نە هیچ شتێک لەوەى کە خوا پێى فەرموون، کەم دەکەن، نە لێى دەشارنەو، وە نە هیچ شتێک لەوەى کە خوا پێى فەرموون، زیاد دەکەن. (۲) ئەوەى کە لەم رێستە قورئانییە وەرەگیرى، ئەوێیە نەصرانییەکان کە بەرنامە و بیروکەکەیان بریتىیە لە سى پەرستراویتی (تثلث)، ئەو سیکوچکە (ثالث)، شتیکی پووچ و بۆشە و هیچ بناغەیهکی نیە، ئەو حەقیقەتەش خوای تاك و پاک جگە لێرە، لە سى شوینی دیکەى قورئاندا، ئەوئەندەى ئیستا لە یادم بئى، فەرموویەتى کە عیسا ئاواى فەرموو:

یەگەم: لە سوورەتى (آل عمران) ئایەتى (۵۱) دا، عیسا ﷺ دەفەرموی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ

رَبِّي وَرَبِّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴾، واتە: بێگومان خوا پەروردگارى منیش و ئیوێشە هەر ئەو بپەرستن، ئا ئەمە پێى راستە.

دوووم: لە سوورەتى (مریم) ئایەتى (۳۶) دا، عیسا ﷺ دەفەرموی: ﴿ وَإِنَّ اللَّهَ

رَبِّي وَرَبِّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴾، واتە: وە بێگومان خوا پەروردگارى منیش و پەروردگارى ئیوێشە، ئەمە پێى راستە.

سێیەم: لە سوورەتی (الزخرف) ئایەتی (۶۴) دا، عیسا عليه السلام دەفەرموئ: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ**

هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴾، واتە: بێگومان خوا ھەر خۆی پەروردگاری منیش و پەروردگاری ئێوھشە، ھەر ئێو بپەرستن، ئا ئەمە پێی راستە.

کەواتە: عیسا عليه السلام ئێو راستییە مەزنە، یەکتاپەرستی (توحید)ی، بە نەصرانییەکان گوتوووە پێی ڕاگەیان دوون، بەلام ئێوان لاینداووە و عیسیان وەك پەرستراو مامە ئە لەگەڵدا کردووە، وە ئێو ھەئۆیستەیان ھیچ بەگەھێک پشتراستی ناکاتووە، بەئکو شتیکە لە گیرفانی خۆیان دەریانھێناووە وەکو پێشینانیش دەلێن: (مالی قەلب سەر بە خاوەنیەتی) چونکە عیسا عليه السلام لە ھەرسێ شوێنەکان {واتە: لە سوورەتەکانی: (آل عمران و مریم و الزخرف)دا} داکوکی دەکات و جەخت

دەکاتووە لەسەر پەروردگاریتیی خوا، بۆخۆی و، بۆ ئێوان: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي**

وَ رَّبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴾، بۆچی؟ چونکە نەصرانییەکان پێیانوایە عیسا پەروردگارە لەگەڵ خواداو، دایکیشی بەشی ھەییە لە پەروردگاریتیی و لە پەرستراویتی دا، بۆیە عیسا عليه السلام لەو شوێنانەدا کە خوا ئێو بەسەرھاتەیی باس دەکات، لە سوورەتەکانی (آل عمران و مریم و الزخرف)دا، زۆر جەخت دەکاتووە لەسەر ئێو، کە ھەر خوا پەرستراو و پەروردگارە، پەروردگاریش سەبیدو خاوەن و گەورەییە، وە بەدیھینەر و مشوورگیرو پەرستراو ھەر خواییە، وە ھەموو ئێو شتانەیی خۆیشی و ھی خەلکەگەش، ھی خوان، بۆیە دەبێ ھەر ئێو بەندایەتیی بۆ بکری.

مەسەلەیی پێنجەم: کە دەفەرموئ: ﴿ **وَ كُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا**

تَوَقَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾، عیسا عليه السلام بە خۆی پەروردگار دەفەرموئ: وە من بەسەریناوە چاودیڕ بووم، ھەتا لە

نیویاندا بووم، یانی: که لەنیو نەصرانییەکاندا بووم، ئاگام لییان بوو، یەکتایی تۆو خوا بە یەگرتنم پی راگەیاندن، وە ئاگام لییان بوو که لاندەدن و لە غەیری تۆ نەپەرستن، ﴿ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ﴾، ئنجا کاتیك منت وەرگرتو بەرزتکردمەووە بو ئاسمان، هەر تۆ بەسەریانەووە چاودیر بووی، ﴿ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾، وە تۆ لەسەر هەموو شتیک چاودیری و ئاگاداری و ئامادە، واتە: تا لە دنیا بووم و لە ژیاندا بووم ئاگام لییان بوو، بەلام پاش وەفاتم، تۆ بوخۆت دەزانی چییان کردووە! تۆ چاودیریان بووی، ئنجا رستە: ﴿ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي ﴾، هەندیک لە زانیانی ئیسلام گوتویانە: ئەمە ئەو دەگەینەنی که عیسا عليه السلام خوا مراندووپیەتی و دوایی جەستەگەیی بەرز کردۆتەووە، که دیارە ئیمە لە سوورەتی (آل عمران) ئایەتی ژمارە (۵۵) دا، وە لە سوورەتی (النساء) ئایەتەکانی ژمارە: (۱۵۶ و ۱۵۷) دا، لە بەرگی دووهم و سییەمی ئەم تەفسیرەدا بە تەفصیل باسی ئەوەمان کرد، بو وینە: لە سوورەتی (آل عمران) دا که خوا دەفەرمووی: ﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴾، واتە: کاتیك خوا ﷻ فەرمووی: ئەی عیسا! من تۆ وەفات پێدەکەم، وە بو لای خۆم بەرزت دەکەمەووە، وە لەوانە ی بیبروان پاکت دەکەمەووە، لە ویدا بە تەفصیل باسمان کردووە، که لیردا (مُتَوَفِّيكَ) (آي: آخِذْكَ كَامِلًا) بە تەواویی وەرت دەگرم، نەك دەتەمێنم، خوا نەیفەرموووە: (مُؤَيِّتُكَ) دەتەمێنم، وە لە هەموو شوینەکاندا خوای پەرودرگار بو ئەو حالە ی عیسا بەس وشە ی وەفات ی بەکارهیناوە، بەلام لە شوینی دیکەدا وشە ی (أَمَات) و (یَمِيتُ) بەکارهیناوە، ﴿ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامًا ثُمَّ بَعَثَهُ ۗ ﴾، البقرة، ﴿ يُحْيِيهِ وَيَمِيتُهُ ﴾، البقرة، ﴿ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي ﴾، الشعراء، چونکه مراندن ئەووە دیارە، بەلام

وفات پیکردن، ہم بہ مانای مراندن دی، ہم بہ مانای ئہوہش دی کہ شتیک بہتہواوی و ہرگری و مہرج نیہ بیمرینی، بہ لگمان لہسہر ئہوہ چہ؟ بہ لگمان

ئہو ئایہتہی سوورہتی (الزمر) ۵، خوا دہفہرموی: ﴿ **اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ**

مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْسِكَ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ

الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿ ۴۲ ﴾،

واتہ: خوا نہفسہکان وفات پیدہکات لہ کاتی مردنیاندا، وہ ئہوانہش کہ نہمردبن لہ کاتی خہوتنیاندا... کہواتہ: دیارہ وفاتکردنی کاتی خہوتن و وفاتکردنی کاتی مردنیش ہہیہ، وفاتکردنی کاتی مردن، یانی: خوا ئہو کہسہ دہمرینی، رووحہکہی بہتہواوی و ہرگری، کہواتہ: ئینسانی خہوتوش خوا رووحہکہی و ہرگری کہ نہشمردوہ، واتہ: دہگونجی بہبی مردنیش خوی پہرہردگار رووحی ئینسان و ہرگری، بہ لام دیارہ ئہو و ہرگرتن (وفات) ہ بہتہواوی نیہ، بؤیہش پیغہمبہری خوا فہرموویہتی: ﴿ **النُّومُ أَخُو الْمَوْتِ** ﴾ ﴿ **أَخْرَجَهُ** **الْبَيْهَقِيُّ فِي شَعْبِ الْإِيمَانِ بِرَقْم: (۴۷۴۵)، وَالِدِيلَمِيِّ بِرَقْم: (۶۹۰۷)، وَصَحَّحَهُ** **الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْم: (۱۰۸۷)** ﴾، واتہ: نوستن برای مردنہ!

ئجنا لہویدا کہ دہفہرموی: ﴿ **إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَىٰ ابْنِي مَتْوَفِيكَ وَرَافِعَكَ**

إِلَىٰ ﴾، ئہی عیسا! من ورت دہگرم بہ تہواوی و بؤ لای خؤم بہرزت دہکہمہوہ،

دیارہ رووحہکان ہہموویان دہچنہوہ بؤ لای خوا، ئہو شوینہی کہ خوا دہیہوی، کہواتہ: لیردا کہ بہتایبہت بہ عیسا عليه السلام دہفہرموی: بؤ لای خؤم بہرزت دہکہمہوہ، واتہ بہ رووح و جہستہوہ بہرزت دہکہمہوہ، ئہگہرنا ہیچ جیاوازیہک لہ نیوان کافرو مسولماندا نیہو رووحہکہیان ہہر بؤ لای خوا بہرز دہبیٹہوہ، بؤ لای ئہو شوینہی کہ خوا دہیہوی، کہ ئہگہر مہبہست ئہوہبی: ئہی عیسا دہمرینم و رووحہکات بؤ لای خؤم ہہلدہکیشم، ئہوہ ہیچ جیاوازیہک نیہ لہ

نیوان عیسا و غہیری عیسا، کہواتہ: لیردا ﴿ **إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعَكَ إِلَىٰ** ﴾،

یانی: بہ جہستہوہ رووحہوہ، ورت دہگرم و بؤ لای خؤم بہرزت دہکہمہوہ، وہ

ئێستا عیسا ﷺ له ئاسمانه، وهك له فهرموودهی سهحیحی پێغه مبه ریش ﷺ دا هاتوه، وه له سوورتهی (النساء) دا كه بهرگی سییه می ئەم تەفسیرهیه، به تهفصیل باس مان كرده، لهو ئایه تانه دا كه خوا باسی جووله كه كان دهكاتو

ده فه رموئ: ﴿ وَبِكْفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿۱۵۶﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا

قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَالُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن سُبُّهُ هُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَالُوهُ

يَقِينًا ﴿۱۵۷﴾ بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۵۸﴾، واته: به هوی

كوفریانه وهو به هوی ئەو قسه و بوختانه یانه وه كه بۆ مه رپه میان كرد، (كه گوتیان: مه رپه م عیسا ی به شیوه یه کی ناشه رعیی بووه، واته: زۆله)، وه ئەو قسه یان كه گوتیان: ئیمه عیسا ی كور ی مه رپه می پێغه مبه ری خوامان كوشتوه، (دوایی خوا به درۆیان ده خاته وه ده فه رموئ): وه نه كوشتوو یانه وه نه هه لیشیان واسیوه، به لكو وینه ی عیسا یان بۆ برا سه ر یه كێکی دیکه و، ئەویان له حیاتی عیسا هه لئاسی و كوشتیان...، دوایی ده رباره ی عیسا ده فه رموئ: ﴿ بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ

وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۵۸﴾ النساء، واته: به لكو خوا بۆ لای خو ی به رزی

كرده وه، واته: به رووح و جهسته وه، بۆ لای خو ی به رزی كردۆته وه.

دیاره له بهرگی سییه م دا به تهفصیل باسی چۆنیه تی به رزكرانه وه ی عیسا مان كرده، وه له ئینجیلی به رنابادا هینا ومانه، ههروه ها زانایانی ئیسلام چۆن ئەو ئایه ته یان تەفسیر كرده؟ هینا ومانه، بۆیه لی ره نایه ی نین.

مه سه له ی شه شه م: كه ده فه رموئ: ﴿ إِنْ تَعَذَّبْتُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ

أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۵۹﴾، ئەگه ر سزایان بده ی، ئازاریان بده ی، ئە ی خوا یه! ئەوانه بهنده ی تۆن، له سه ر ئەوه سزایان دده ی كه منیان په رسته وه دایکیمان په رسته وه،

ئەوه بهنده ی خو تهن، كه سزایان دده ی، هه قی خو ته، ﴿ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱﴾، وە ئەگەر لىيان ببوورى، بىگومان تۆى زالى كاربەجى، ھەندىك

لە زاناين گوتوويانە: چۆن عيسا عليه السلام لىردە دەفەرموى: ﴿ **وَإِنْ تَعَفَّرْ لَهُمْ** ﴾، ئايا دەگونجى خوا لە كەسىك ببوورى، كە عيسا بە كورى خواو بە پەرستراو دادەنى و مەرىپەم دەپەرستى؟ لە وەلامدا دەلىين: نەخىر، عيسا مەبەستى شتىكى دىكەيە، جارى ئەم ئايەتە ئەو دەگەيەنى كە: ئەگەر بە ھۆى كوفرەكەيانەو سزايان بەدى، ئەو بەندەى خۆتن، وە ئەگەر پاش تۆبەكردنيان لەو كوفرە (ھەر لە دنيا) لىيان ببوورى، ئەو تۆ زال و كاربەجى، ئەو ماناكەيەتى، ئەدى بۆجى

عيسا عليه السلام دەفەرموى: ﴿ **وَإِنْ تَعَفَّرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ** ﴾، لىردە مەبەست دەرختنى رەھايى ويستى خوايە، نەك ئەو كە خوا لىيان دەبوورى، مەبەست ئەو دەيە كە خوايە! تۆ ھەرجى بەھوى دىكەى، ويستى تۆ رەھا (مطلق) ھو، ھىچ سنوورىكى نيە، دەتوانى سزايان بەدى لەسەر كوفرەكەيان، وە دەشتوانى لىيان بوورى، ديارە لىبوردنى تۆش بە حىساب و كىتابە، بۆيە لىيان دەبوورى لەبەرئەھدى وازيان ھىناو لە كوفرو شىرك، ئەگەرنا ھەر كەسىك واز لە كوفرو شىرك نەھىنى، خوا لىي نابوورى، كەواتە: لىردە تەنيا مەبەست ئەو دەيە كە رەھايى ويستى خوامان بۆ دەربخات، ئەگەرنا لە شوپىنى دىكەدا خواى كاربەجى

فەرموويەتى: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ** ...

﴿ ۴۸ ﴾ النساء، واتە: خوا لەو نابوورى ھاوبەشى بۆ پەيدا بكرى، بەلام جگە لەو خوا لە ھەر كەسىك يان لە ھەر شتىك بىھوى دەبوورى، ئنجا لەبارەى ئەم ئايەتەو، ئەم فەرموودەيە ھەيە: ﴿ **عَنْ أَبِي ذَرِّيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: صَلَّى رَسُولُ**

اللَّهِ ﷺ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَقَرَأَ آيَةَ حَتَّى أَصْبَحَ يَرْكَعُ بِهَا وَيَسْجُدُ بِهَا: ﴿ **إِنْ تَعَدَّ بِهِنَّ**

فَأَنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَعَفَّرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾، فَلَمَّا أَصْبَحَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَمْ تَزَلْ تَقْرَأُ هَذِهِ آيَةَ حَتَّى أَصْبَحْتَ، تَرْكَعُ بِهَا وَتَسْجُدُ بِهَا، قَالَ: إِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ الشَّفَاعَةَ لِأُمَّتِي فَأَعْطَانِيهَا وَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ لِمَنْ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ شَيْئًا ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۱۳۶۶)﴾، قال الشيخ شعيب الأرنؤوط:

إِسْنَادَهُ حَسَنٌ { ئەبو زەر خوا لیبی رازی بی، دەلی پیغمبەری خوا ﷺ هەتا رۆژ بوووه شهونویژی کرد، یەك ئایەتی دەخویند، ئایەتەكەى دەخویند چەندان جار دووبارەى دەكردهوه، دووبارەى دەكردهوه، دوایى دەچووہ پكوع، وه دەچووہ سهجده، دووبارە هەلدهستایهوه، له ركاتەكانى دیکهشدا هەر ئەو ئایەتەى دەخویند، ئەویش ئەمەیه: ﴿ **إِنْ تَعَذَّبْتُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ**

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾، ئەگەر سزایان بەدى، بەندى خۆتن و ئەگەر لیشیان ببوورى تۆ زال و کاربەجیبی، (یانى: پیغمبەر ﷺ له شهو نوێزهکانیدا جا سهعاتیک بووه، دوو سهعات بووه، چەند بووه، هەر ئەو ئایەتەى خویندوه، له هەموو ركاتەکاندا)، کاتیک بهیانى كردهوه، گوتم: ئەى پیغمبەرى خوا! ﷺ تۆ ئەم ئایەتەت دەخویندوه، هەتا بهیانیت كردهوه، هەر دواى خویندى ئایەتە كە تۆ رکووعت دەبردو سهجدهت دەبرد، واتە: تەنیا ئەو ئایەتەت دەخویند له دواى سوورەتى فاتیحە، پیغمبەر ﷺ فەرموى: من داوام له پەروردگارى زال و مەزەم كرد، كە رینگام بدات تكا بۆ ئۆممەتەكەم بكەم و داواى لیبوردنیان بۆ بكەم له قیامەت، خواى پەروردگارىش ئەو هەقەى پیدام كە من بۆم هەیه له قیامەت داوا بۆ ئۆممەتەكەم بكەم، وه ئەو شهفاعەتەى من ئەگەر خوا بیهوى به نسیب هەر كەسێك دەبى، كە هیچ شتێك نەكاتە هاوبەشى خوا، (واتە: به نسیب هەموو ئیمانداران دەبى، مادام تووشى شیركى گهوره نەبووبن).

هەرودها دهشگونجی مەبهست له پرستەى: ﴿ **إِنْ تَعَذَّبْتُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ**

لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾، ئەو دەبى كە به رحمةت و لیبوردنى فراوان و بیسنوورى خوا ئومیدەواریان بكاتو، تەماعى لیبوردنیان و بەربنى، ئەگەر دەست له كوفرو شیركەكەیان هەلگرن و بگهڕینهوه بۆ لای خوا!

مەسەلەى حەوتەم: كە دەفەرموى: ﴿ **قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمَ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ**

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿﴾، خوی پەروردگار دوی ئہو وتووئژہ لہگہل عیسادا، رایگہیاندا:
ئہم رۆژہ ئہو رۆژہیہ کہ راستان لہ راستی خویان بہہرمہند دہبن، چہند
بہہشتیکیان ہن، چہند باغیکیان ہن پووباریان بہژیردا دہرؤن، بہ
ہمیشہیی تیئاندا دہمیننہوہ، خوا لہوان رازیہ، ئہوانیش لہ خوا رازیین، وہ
ئہوہش بردنہوہی مہزنہ.

ئہوہی لیژہدا پیویستہ باسبکری، ئہوہیہ کہ خوا دہفہرموی: ﴿يَوْمَ يَنْفَعُ

الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ ﴿﴾، ئہمپرو ئہو رۆژہیہ کہ راستان لہ راستی خویان
بہہرمہند دہبن، وشہی (صادق) ئہوہ نیہ کہ تہنیا قسہی راست بی و زمانی
راست بی، بہلکو دہبی دلئی راست بی، قسہی راست بی، کردہوہی راست بی،
لہگہل خوی راست بی، لہگہل خہلکی راست بی، لہگہل خواش راست بی،
پہنہانی راست بی، ناشکرای راست بی، لہگہل دوست راست بی، لہگہل دوزمن
راست بی، راستی (صدق) یش ئہوہیہ کہ ئہو قسہیہی ئینسان دہیکات، لہ
دلئیشی دابی، وہ کردہوشی پی بکات، وہ پوآلہتو پہنہانی وہک یہک بی،
ناشکراشہ کہ کاتی ئینسان لہگہل خوادا راست دہبی، واتہ بہندہیہکی ریکو
راستی خوا دہبی، وہ شوئیکہوتووہیہکی ریکو راستی پیغہمبہر ﷺ دہبی، وہ
پاہہندیکی ریکو راستی شہریعہتو قورئان و سوننہت دہبی، ئینسان ئہگہر
لہگہل خوادا راست بوو، لہگہل پیغہمبہردا ﷺ، لہگہل ئیسلام دا، لہگہل
شہریعہتدا راست بوو، ئہوکاتہ لہگہل خہلکیشدا راست دہبی، پیچو پہنای
نابی قورٹو گری و درؤو دہلہسہی نابی، پوآلہتو ناشکرای پیچہوانہی یہکدی
نابی، قسہو کردہوہ، یاخود قسہی زارو دلئی لہ یہک جیا نابن.

کہ دہفہرموی: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، لہ قورئاندا ہمیشہ رہزامہندیی

خوا پیش خراوہ، خوا لہوان رازیہو، ئہوانیش لہ خوا رازین، بوچی؟ چونکہ
دہبی ئینسان بوخوی پیشی وابی کہ خوا لیی رازی بی، شایستہی ئہوہبی خوا
لیی رازی بی، ئنجا دویی خوی پەروردگار ئہویش لہ خوی رازی دہکات، خوا بہ
چی لہ ئیمہ رازی دہبی؟ بہگشتی بہ یہک شت، ئہویش ئہوہیہ دہفہرموی:

﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة، واتە: ئیسلامم بە دین، بە بەرنامە بۆ پەسەندکردن، ھەر کەسێک بەدوای ئەو بەرنامە پەسەندکراوە بکەوێ، کە خوا لێی رازییە، کە ئیسلامە، خواش لێی رازی دەبێ، ئەو ئیسلامەش دیارە ئیمان و عەقیدەو، عیبادەت و تەقووا، حوکم و سیاسەت و ھەموو پەھەندو لایەنەکانی ژيان دەگرێتەو، ھەر کەسێک بەدوای بەرنامە پەسەندکراوەکەى خوا، ئەو بەرنامەییەى کە خوا لێی رازییە، بکەوێ، خوا لێی رازی دەبێ، ھەر کەسێکیش لە دنیا دا وایکرد، خوا لێی رازی بێ، لە قیامەتدا خواى پەروردگار ئەو لە خوێ رازی دەکات، بەلکو من دەلێم ھەر لە دنیا شدا رازیبووێ خوا لە ژيانى ئینساندا دەر دەکەوێ، وە رازیبووێ ئینسانیش لە خوا، دەر دەکەوێ، ئەویش ئەوھێ کە ئەھلى تەھەووف و عیرفان، دەلێن: بەرزترین مەقامى مامەئەى ئینسان لەگەل خوادا، ئەوھێ کە لە خوا رازی بێ، بەئێ پلە رازیبوون (مقام الرضا) بەرزترین پلەھێ، ئەویش ئەوھێ بە جۆرێک بى کە: خوا ھەر شتیکت بەسەربینىو، ھەر چۆنیکت مامەئە لەگەلدا بکات، رازی بى و لە خوا توورە نەبى، گلەیی نەبى، لە دلدا گلەیی نەبى، ئەگەرنا ھونەر نیە بە زمان دەرینەبى، بەلام دلت پربى لە گلەیی و پەخنە لە خواى پەروردگارو کاربەجى!! بەلکو دەبى بە دلش ھیچ پەخنە و گلەیی و گرژییەکت لەگەل خواى پەروردگاردا نەبى.

مەسەلەى ھەشتەم و کۆتایی: کە خوا دەفەرموی: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

﴿وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ مۆلکی ئاسمانەکان و زەوی و ھەرچی تێیانداھێ ھى خوايە، وە خوا ﷻ بەسەر ھەموو شتیکتا بە توانایە، کەواتە: عیساو مەریەم دوو بەندەى خوان و لە سنووری مۆلکی خوادان، وە خواھنى ھیچ شتیکت نین، تەنیا بەندەى خوان، کەواتە: ئەى نەصرانییەکان! ئێو بەھەلەدا چوون، وە ئەى بتپەرسەتەکان! ھەموو ئەو شتانەى کە لە جیاتى خوا دەیانپەرسن، ھەموویان مۆلکی خوان و، دروستکراوی خوان و، بەندەى خوان، ئەگەر فریشتەو جندو ئینسان بن، یاخود مۆلکی خوان، ئەگەر شتەکان بن، وە

هەموویان خوا هیئاوونیه دی، کهواته: شایستهی پەرستەران نین، ئەو کهسه
بپەرستن خاوهنی هەموو شتیکه و بەدیھینەری هەموو شتیکه، پەروردگار و
مشوورگیڤری هەموو شتیکه، وه لهسەر هەموو شتیکیش بهتوانایه.
لیڕهشدا دینە کۆتایی تەفسیری سوورەتی موبارەکی (المائدة).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دوا پێداچوونەوهی، شهوی : ۲۶ - رمضان - ۱۴۳۵ ک

بهرانبەر شهوی ۲۴/۲۵ - تەمووزی - ۲۰۱۲ ز

والحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات

سه ر چاوه كان

- (١) تفسير الطَّبْرِي الْمُسَمَّى جامع البيان في تأويل القرآن لأبي جَعْفَر محمد بن جرير الطَّبْرِي، تحقيق: هاني الحاج، عماد زكي البارودي، خَيْرِي سعيد، المكتبة التوفيقية، ٢٠٠٤ القاهرة.
- (٢) المصباح المُنِير في تَهْذِيب تفسير ابن كثير للإمام الجليل عماد الدين أبي الفداء إِسْمَاعِيل بن عُمَر بن كَثِير القرشي الدمشقي، إعداد جماعة من العُلَمَاء، بإشراف الشيخ صَفِي الرحمن المباركفوري، دار السلام، الطبعة الثانية (١٤٢١هـ - ٢٠٠٠م).
- (٣) التفسير الكبير أو مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ للإمام فَخْرُ الدِّين محمد بن عُمَر بن الحسين بن الحسن ابن علي التيمي البكري الرازي الشافعي، حَقَّقَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ عماد زكي البارودي المكتبة التوفيقية.
- (٤) الجامع لأحكام القرآن، تفسير القُرْطُبِي لأبي عبدالله محمد بن أحمد الأنصاري القُرْطُبِي، حَقَّقَهُ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ عماد زكي البارودي، خَيْرِي سعيد، المكتبة التوفيقية.
- (٥) أَحْكَامُ الْقُرْآنِ لأبي بكر محمد بن عبدالله المعروف بابن العربي، راجع أصوله وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ محمد عبدالقادر عطا، الطبعة الأولى (١٤٠٨هـ - ١٩٨٨م).
- (٦) فتح القدير، الجامع بين فني الرواية و الدراية من علم التفسير (تفسير الشوكاني) تأليف: الإمام العلامة محمد بن علي بن محمد الشوكاني، تحقيق: عبدالرزاق المَهْدِي، دار الكتاب العربي، الطبعة الأولى (١٤٢٠هـ - ١٩٩٩م).
- (٧) تفسير القاسمي الْمُسَمَّى محاسن التأويل، تأليف: علامة الشام محمد جمال الدين القاسمي، دار الفكر الطبعة الأولى (١٣٩٨هـ - ١٩٧٨م).
- (٨) تفسير المراغي تأليف أحمد مصطفى المراغي، دار الفكر، بيروت.
- (٩) تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المَنَان، تأليف: العلامة الشيخ عبدالرحمن بن ناصر السعدي، تحقيق: عبدالرحمن بن معلا اللويحق مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى (١٤٢٠هـ - ١٩٩٩م).

- ۱۰) صفوة البيان لمعاني القرآن، تأليف: الشيخ حسين محمد مخلوف الطبعة الثالثة.
- ۱۱) صفوة التفاسير، تأليف: العلامة محمد بن علي الصابوني، مكتبة الهداية، أربيل/ العراق، الطبعة الأولى (۱۴۲۵هـ - ۲۰۰۴م).
- ۱۲) تفسير القرآن الحكيم الشهير بـ (تفسير المنار) تأليف: محمد رشيد رضا، دار المعرفة، الطبعة الثالثة.
- ۱۳) الأساس في التفسير، تأليف: سعيد حوى، دار السلام، الطبعة الثانية (۱۴۰۹هـ - ۱۹۸۹م).
- ۱۴) في ظلال القرآن، تأليف: سيد قطب دار الشروق، الطبعة الشرعية الخامسة والعشرون (۱۴۱۷هـ - ۱۹۹۶م).
- ۱۵) التفسير المنير في العقيدة والشريعة والمنهج، تأليف: الأستاذ الدكتور وهبة الزحيلي، دار الفكر الطبعة الثالثة (۱۴۲۶هـ - ۲۰۰۵م).
- ۱۶) مفردات ألفاظ القرآن، تأليف: العلامة الراغب الأصفهاني، تحقيق: صفوان عدنان داوودي، دار القلم، الطبعة الثالثة (۱۴۲۳هـ - ۲۰۰۲م).
- ۱۷) المعجم الوسيط، دار الدعوة، الطبعة الثانية.
- ۱۸) لباب النقول في أسباب النزول، للإمام الحافظ جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي خَرَجَ أَحَادِيثُهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ عَبْد الرَّزَّاقُ الْمَهْدِيُّ، دار الكتاب العربي (۱۴۲۶هـ - ۲۰۰۶م)، (أسباب النزول) للنيسابوري.
- ۱۹) الموطأ للإمام مالك بن أنس برواية يحيى بن يحيى الليثي، تحقيق: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الثانية (۱۴۲۹هـ - ۲۰۰۸م)، (أسباب النزول) للواحيدي.
- ۲۰) المُسْنَدُ للإمام أحمد بن محمد بن حنبل، الناشر مؤسسة قرطبة، القاهرة، الأحاديث مذيبة بأحكام شعيب الأثؤوط عليها.
- ۲۱) صَحِيحُ الْبُخَّارِيِّ للإمام أبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، تحقيق: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الأولى (۱۴۲۵هـ - ۲۰۰۴م).
- ۲۲) صَحِيحُ مُسْلِمٍ للإمام الحافظ مسلم بن الحجاج النيسابوري، حقوق أصوله و خَرَجَ أَحَادِيثُهُ عَلَى الْكُتُبِ السِّتَةِ: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الثانية (۱۴۲۸هـ - ۲۰۰۷م).

- (٢٣) سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ لِلْإِمَامِ أَبِي دَاوُدَ سُلَيْمَانَ بْنِ الْأَشْعَثِ السَّجِسْتَانِيِّ، تَحْقِيقٌ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، مَكْتَبَةُ الْمَعَارِفِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٢٤) سُنَنُ التِّرْمِذِيِّ لِلْإِمَامِ الْحَافِظِ مُحَمَّدِ بْنِ عِيْسَى بْنِ سُوْرَةَ التِّرْمِذِيِّ، تَحْقِيقٌ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، مَكْتَبَةُ الْمَعَارِفِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٢٥) سُنَنُ النَّسَائِيِّ لِلْإِمَامِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَحْمَدَ بْنِ شَعِيبِ بْنِ عَلِيِّ الشَّهْرِيبِيِّ (النَّسَائِيِّ)، تَحْقِيقٌ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، مَكْتَبَةُ الْمَعَارِفِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م).
- (٢٦) سُنَنُ ابْنِ مَاجَةَ، لِلْإِمَامِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ يَزِيدَ الْقَزْوِينِيِّ الشَّهْرِيبِيِّ (ابْنُ مَاجَةَ)، تَحْقِيقٌ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، مَكْتَبَةُ الْمَعَارِفِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م).
- (٢٧) سُنَنُ الدَّارِ قُطْنِيِّ، لِلْإِمَامِ الْحَافِظِ عَلِيِّ بْنِ عُمَرَ الدَّارِ قُطْنِيِّ، تَحْقِيقٌ: مَجْدِي بْنُ مَنصُورِ بْنِ سَيِّ الشُّورِيِّ، دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م).
- (٢٨) الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ لِلْإِمَامِ الْحَافِظِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَاكِمِ النَّيْسَابُورِيِّ، تَحْقِيقٌ: صَالِحُ اللَّحَامِ، دَارُ ابْنِ حَزْمٍ، الطَّبْعَةُ الْأُولَى (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٢٩) صَحِيحُ ابْنِ حِبَّانَ لِلْإِمَامِ أَبِي حَاتِمِ مُحَمَّدِ بْنِ حِبَّانِ الْخُرَّاسَانِيِّ، تَحْقِيقٌ: حَقُوقُ أَصُولُهُ وَخَرَجَ أَحَادِيثُهُ: الدُّكْتُورُ الشَّيْخُ خَلِيلُ مَأْمُونِ شَيْحَا، دَارُ الْمَعْرِفَةِ، الطَّبْعَةُ الْأُولَى (١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م).
- (٣٠) الْمُعْجَمُ الْكَبِيرُ لِلْحَافِظِ أَبِي الْقَاسِمِ سُلَيْمَانَ بْنِ أَحْمَدَ الطَّبْرَانِيِّ، حَقَّقَهُ وَخَرَجَ أَحَادِيثَهُ حَمْدِي عَبْدِ الْمَجِيدِ السَّلْفِيِّ، مَكْتَبَةُ الْأَصَالَةِ وَالثَّرَاتِ، الطَّبْعَةُ الْأُولَى (١٤٣١هـ - ٢٠١٠م).
- (٣١) سُنَنُ الدَّارِمِيِّ لِلْإِمَامِ أَبُو مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْفَضْلِ بْنِ بَهْرَامِ الدَّارِمِيِّ، حَقَّقَهُ وَشَرَحَ أَلْفَاظَهُ وَجَمَلَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَوَضَعَ فَهْرَسَهُ: الْأَسْتَاذُ الدُّكْتُورُ مَصْطَفَى دَيْبُ الْبَغَا، دَارُ الْمَصْطَفَى، الطَّبْعَةُ الْأُولَى (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٣٢) مَشْكَاتُ الْمَصَابِيحِ، تَأْلِيفٌ: مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخَطِيبِ التَّبْرِيْزِيِّ، تَحْقِيقٌ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، الْمَكْتَبَةُ الْإِسْلَامِيَّةُ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م).

- ٣٣) إرواء الغليل في تخريج أحاديث منار السبيل، تأليف: محمد ناصر الدين الألباني، المكتب الإسلامي، الطبعة الثانية (١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م).
- ٣٤) السراج المنير في ترتيب أحاديث صحيح الجامع الصغير، للحافظ جلال الدين السيوطي، العلامة محمد ناصر الدين الألباني، رتبهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ: عصام موسى هادي، دار الصديق، الطبعة الثانية (١٤٣٠هـ - ٢٠٠٩م).
- ٣٥) السنن الكبرى تصنيف: الامام أبي عبد الرحمن أحمد بن شعيب النسائي، تحقيق: دكتور عبدالغفار سليمان البنداري، وسيد كسروي حسن، دار الكتب العلمية بيروت - لبنان، الطبعة الاولى (١٤١١هـ - ١٩٩١م).
- ٣٦) سلسلة الأحاديث الصحيحة، تأليف: مُحَمَّدُ ناصر الدين الألباني، رحمه الله، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع، الرياض، الطبعة الأولى.

نیوهرۆک

بابەت	لاپەرە
پێشەکی ئەم تەفسیرە بەگشتی.	۳
پێشەکی ئەم بەرگە.	۷
پێناسەی سوورەتی (المائدة) و نیوهرۆکەکی.	۸
پێناسەی دەرسەکانی سوورەتی (المائدة).	۱۳
دەرسی یەكەم: نایەتەکانی (۱-۵) باسی پابەندی بە گرتبەستەکانەوه و پاراستنی دروشمەکانی خواپەرسستی و لە یەك جیاکردنەوهی حەلال و حەرام لە خواردن و ئافرەت... .	۲۵
وه‌لامدانەوهی دوو پرسیارو ئیشکال لەسەر رستهی: (... لَا تُحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدَىٰ وَلَا الْأَقْلَاتِیدَ وَلَا أَمِینَ الْبَیْتِ الْحَرَامِ ...)...	۶۵
باسیک لەبارە ی سەربرین (ذبح) ی ژیاندارانەوه.	۸۸
وردبونەوه یەك لە رستهی: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِیْنَكُمْ ...)...	۱۰۲
وه‌لامی پرسیاریکی گرنگ.	۱۰۵
چوار رای زانایان لەبارە ی (بسم الله) کردنەوه لەسەر نیچیر .	۱۱۷
باسیک لەبارە ی شیان و نهشیانی ئافرەتی داوینپاکەوه بە پیاوی داوینپیس .	۱۲۵
دەرسی دووهم: نایەتەکانی (۶-۷) باسی دەستنوویژو خوشۆردن و تەیه‌موم و حوکمەکانیان.	۱۴۴
کۆتا قسەم لەبارە ی دەستنوویژگرتنەوه.	۱۹۲
مەسح لەسەر خوف و گۆرەویی.	۱۹۳
کورتە باسیک لەبارە ی (تەیه‌موم) هوه.	۲۰۳
چەند بەلگە یەك لەسەر ر‌ه‌وایی تەیه‌موم بۆ لا بردنی لەشپیسیی (جنابة) ..	۲۱۰
حیکمەتی دەستنوویژ و خوشۆردن و تەیه‌موم.	۲۲۴
دەرسی سێیەم: نایەتەکانی (۸-۱۲)، باسی فەرمانکردنی خوا ﷺ بە ئیمانداران که شایەدی بە دادگەرانه بدەن و پارێزکار بن... .	۲۳۳

بابهت	لاپه ره
دهرسی چوارهم: ئایه ته کانی (۱۲ - ۱۴)، باسی ئەزمونی شکستخواردوی جووله که و نهصرانییه کان له بواری پابه ندیی به پهیمان دا.	۲۶۱
دهرسی پینجهم: ئایه ته کانی (۱۵ - ۱۹) بانگکردنی خوا ﷺ بۆ خاوهن کتیبه کان که برپا به پیغه مبهری کۆتایی بینن .	۲۹۷
چهند نمونه یه که له شارده وهی خاوهن کتیبه کان بۆ راستیه کان.	۳۱۳
پینج وهسفی گه وهه و گرنگی قورئان بۆ پیناسه کردنی.	۳۲۶
ئیشکالیک له سه ره پسته ی: (... نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ ...) و وهلامدانه وهی.	۳۴۰
دهرسی شه شه م: ئایه ته کانی (۲۰ - ۲۶)، باسی به سه ره هاتی فه رمان کردنی موسا ﷺ به گه له که ی که بچنه شاری که وهه و سه ره پیچی کردنیان و سزادرانیان.	۳۴۸
چوار چاکه و نیعمه تی گه وهی خوا بۆ گه لی موسا ﷺ.	۳۶۳
دهرسی سه وه ته م: ئایه ته کانی (۲۷ - ۳۱) به سه ره هاتی قابیل و هابیل.	۳۸۷
دهرسی هه شه ته م: ئایه ته کانی (۳۲ - ۳۴) باسی سزای کوشتنی به ناهه ق و سزای ریگری و تیکدانی ئاسایشی خه لک	۴۱۷
حه وت کورته باس له باره ی ئایه تی (... إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ...) .	۴۳۱
رای زانیان له باره ی وه رگی ران و وه رنه گی رانی په شیمان بوونه وهی جه رده و ریگریان داو چۆنیه تی مامه له له گه ل کردنیان له لایه ن ده وه له ته وهه .	۴۴۳
دهرسی نو یه م: ئایه ته کانی (۳۵ - ۴۰) باسی پیناسه ی (تقوی) و (وسیله) و (جهاد) و سزای ده ستبیرین .	۴۴۹
باسیک له باره ی (وسیله) و (توسل) وهه .	۴۶۵
رای خۆم له باره ی (وسیله) و (توسل) وهه .	۴۸۲
باسیک له باره ی دزیی کردن و حوکی برینی دهستی دزه وهه .	۴۹۳
دهرسی ده یه م: ئایه ته کانی (۴۱ - ۴۳) باسی ئاراسته کردنی خوا ﷺ بۆ پیغه مبهری خاتهم ﷺ که چۆن مامه له له گه ل جووله که وه دهغه له کان دا بکات؟.	۵۱۲
مانای ریشه یی وشه ی (فتنه) و مه به سه ته کانی.	۵۳۴
دهرسی یازده یه م: ئایه ته کانی (۴۴ - ۴۷) باسی ئەزمونی جووله که و نهصرانییه کان له بواری پابه ندیی یان به شه ریه ته تی خواداو حوکی حوکمرانییک که حوکم به شه ریه ته تی خوا ناکات.	۵۴۷

لاپهړه	بابه
۵۶۹	پای زانایان له باره یی حوکم پرائیکه وه که حوکم به شریعت ناکات.
۵۷۵	بیروړاو هلوئیستم له باره یی حوکمی که سییکه وه که حوکم به برنامه یی خوا ناکات.
۵۸۴	قسه یی هندیک له زانایان و چند فرموده یی که ... .
۵۹۲	درسی دوازدهیم: نایه ته کانی (۴۸ - ۵۰)، باسی فرمانکردنی خوا به پیغمبره یی خاتمه که پابند بی قورئانه وه و لیس لانه دات له بوی دادوهری دا.
۶۱۷	درسی سیزدهیم: نایه ته کانی (۵۱ - ۵۳)، باسی ریگرتنی خوا له برواداران که جو له که و نصرانییه کان به دوست بگرن و خسته رووی سه ره نجامی شوومی دلنه خویشانی نه هلی کوفر به دوست گر.
۶۳۱	چند خالیکی گرنگ درباره یی دوستایه تیبی گرتنی برواداران له گهل کافران دا.
۶۴۴	درسی چواردهیم: نایه ته کانی (۵۴ - ۵۶)، باسی هله گه رانه وه له نیسلام و هینانی که ساینیکی شایسته بو پابندی له نیسلامه وه ... .
۶۵۸	هله وه هسته یی که م: مه دحیکی گوره یی ناراسته وخوی (أبو بکر الصدیق).
۶۶۳	هله وه هسته یی دوهم: نه وانه یی که شایسته یی بوژاندنه وه یی نیسلامیان هیه ده بی خاوه نی شهس سیفت بن..
۶۶۷	روونکردنه وه یی چه مک و واتای خو شه ویستی بنده (عبد) بو خوا.
۶۷۲	به رپه رچدانه وه یی شیعه له تیگه یشتنیکی هله یان دا .
۶۷۹	درسی پازدهیم: نایه ته کانی (۵۷ - ۶۶)، باسی قه ده غه کردنی خوا له برواداران که کافرانی گالته که به ناینه که یان به دوست بگرن، وه باسی هندیک سیفته یی خراپی جو له که و ده غه له کان.
۶۹۹	باسیک له باره یی بانگدان و قامت کردنه وه.
۷۲۲	نمازیه که بو راست تیگه شتنی نه و وشانه یی وه سفی خویان پیده کری.
۷۳۶	درسی شازدهیم: نایه ته کانی (۶۷ - ۷۱) باسی نه وه که ده بی چون پیغمبره یی خاتمه و شوینکه وتوانی مامه له له گهل جو له که و خاوه نکتیبه کان دا بکه ن؟
۷۵۱	هله وه شانده وه یی بوچوونیکی هله یی شیعه له باره یی نایه تی (... یَنَّا يَا رَسُولَ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ...) ده وه.
۷۷۷	درسی هه قدهیم: نایه ته کانی (۷۲ - ۷۶) باسی نصرانییه کان و به رپه رچدانه وه یی نه فسانه کانیان به تابه ت سیکوچکه یی: (خوا، رولته، گیانی پیروز).

لاپهړه	بابهت
۷۹۳	سې نافرهت که خوا ﷺ ودهی بؤ ناردوون پیغه مبهرن یان نا؟!
۷۹۸	دهرسی ههژدهیهم: نایهته کانی (۷۷-۸۶)، باسی هه لویستی جووله که و نهصرانییه کان له بهران بهر پیغه مبهری کۆتایی و ئیسلام دا، که جووله که به گشتی توندو که لله پره قو نهصرانیی نهرمن. . . .
۸۳۳	دهرسی نۆزدهیهم: نایهته کانی (۸۷-۸۹)، باسی پیگری له برواداران که شتی خوښ و سوو دبه خش له خویمان قهدهغه بکه ن و باسی سویند خواردن و که فاره ته که ی .
۸۵۳	باسیک له باره ی سویند خواردن و که فاره ته که یه وه .
۸۷۸	دهرسی بیستم: نایهته کانی (۹۰-۹۳)، باسی قهدهغه بوونی یه کجاره کیی مهیخوړی و قومار کردن. . . .
۸۹۴	باسیک له باره ی شه راب و قوماره وه، له هوت کورته خال دا. .
۹۲۳	شیوازه کانی ده لاله تی نه وه که شه راب و قومار قهدهغه ن.
۹۳۱	دهرسی بیست و یه که م: نایهته کانی (۹۴-۱۰۰)، باسی قهدهغه بوونی راووشکار له کاتی ئی حرام دا و باسی دروشمه کانی خواو. . . .
۹۷۰	دوو هه لوه سته ی پیویست له بهران بهر نایه تی (... قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ ...).
۹۷۶	دهرسی بیست و دووهم: نایهته کانی (۱۰۰-۱۰۴)، باسی بهر په رچدانه وه ی هه لویستی نهفسانه یی هاوبهش بؤ خودا دانه ران له بواری قهدهغه کردنی بی به لگه دا.
۹۸۸	باسیک له باره ی ره وایی و نار ه وایی پرسیار کردنه وه له شه ریهت دا.
۱۰۱۱	دهرسی بیست و سییه م: نایهته کانی (۱۰۵-۱۰۸)، باسی له خو وریا بوونی برواداران و باسی وه سیه تکردنی بابای ریوار له کاتی سه ره مرگ دا.
۱۰۲۵	مانا لیکدانه وه یه کی هه له .
۱۰۳۸	چهند حوکیکی شه رعیی که له م نایه تانه ودرده گیرین.
۱۰۴۰	نایا نه م نایه ته نه سخ کراوه ته وه؟!
۱۰۴۲	دهرسی بیست و چواره م: نایهته کانی (۱۰۹-۱۱۵)، باسی لیپرسینه وه ی خوا بؤ پیغه مبه ران و باسی گفتوگو ی خوا ﷺ له گه ل عیسای کوری مه ریه م ﷺ دا و خستنه پرووی نیعمه ته کانی و، باسی دا واکاریی هه وارییه کان بؤ دابه زاندنی سفره و خوانیک و. . . .
۱۰۶۳	باسی ده (۱۰) له موعجیزه کانی عیسا ﷺ.

بابەت	لاپەرە
دەرسی بیست و پینجەم: ئایەتەکانی (۱۱۶ - ۱۲۰) باسی دواندنی خوا عزّ وجلّ بۆ عیسا عليه السلام لە قیامت دا لەبارەى پەرستراى خۆى و دایكى لەلایەن نەصرانییەکانەو بەرئەتى عیسا عليه السلام لەو شیرك و کوفرەى نەصرانییەکان... .	۱۰۷۵
سەرچاوەکان.	۱۱۰۲
نیۆه رۆک.	۱۱۰۶

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net